

EX LIBRIS

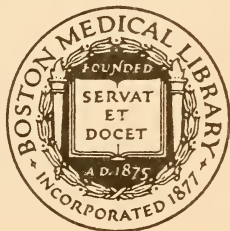
W.
G.
L.
E.
N.
N.
O.
X.

HENRIE E. JARVIS

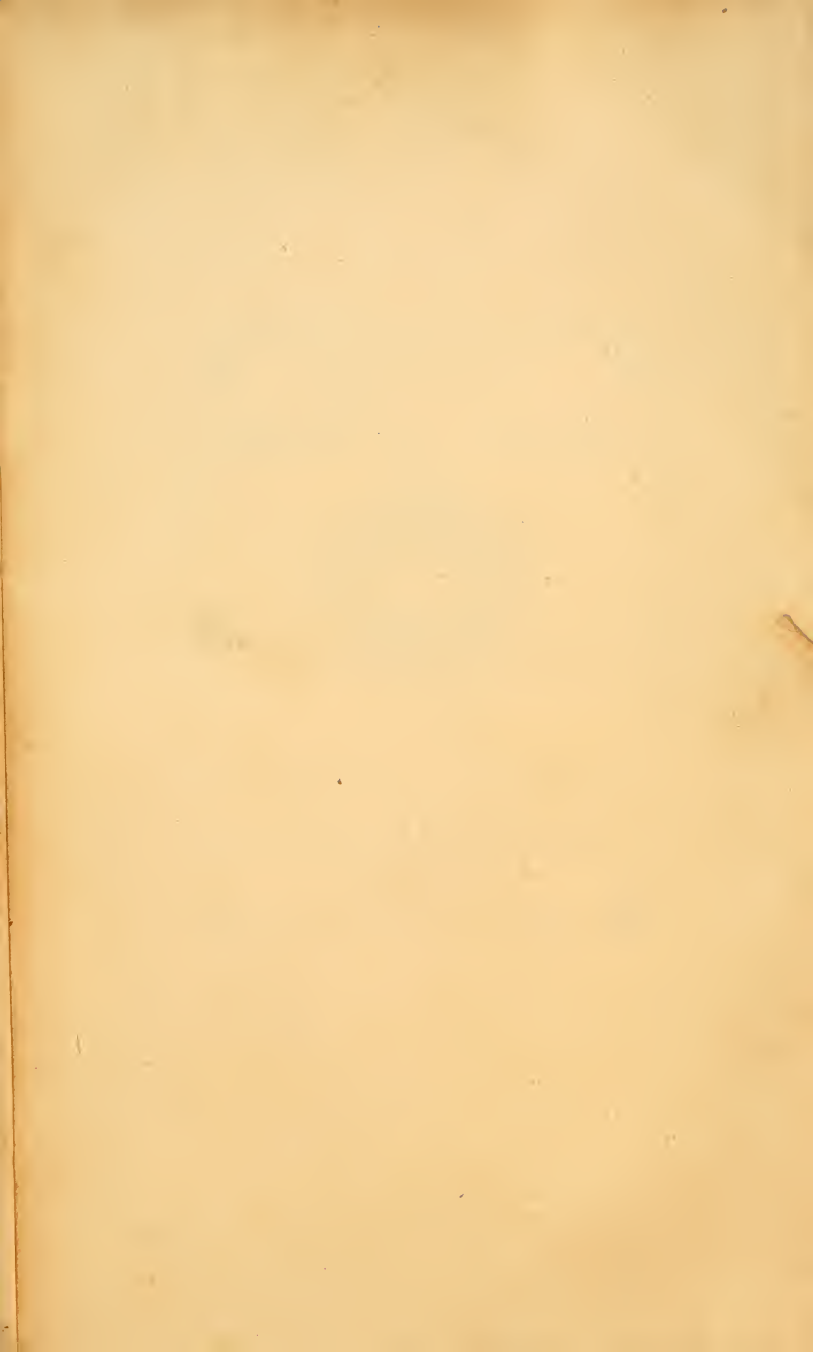
BOSTON
MEDICAL LIBRARY

IN THE
Francis A. Countway
Library of Medicine
BOSTON

1240

Ex Bibliothecâ Viri Doctissimi
Johannis Freund. M. D.

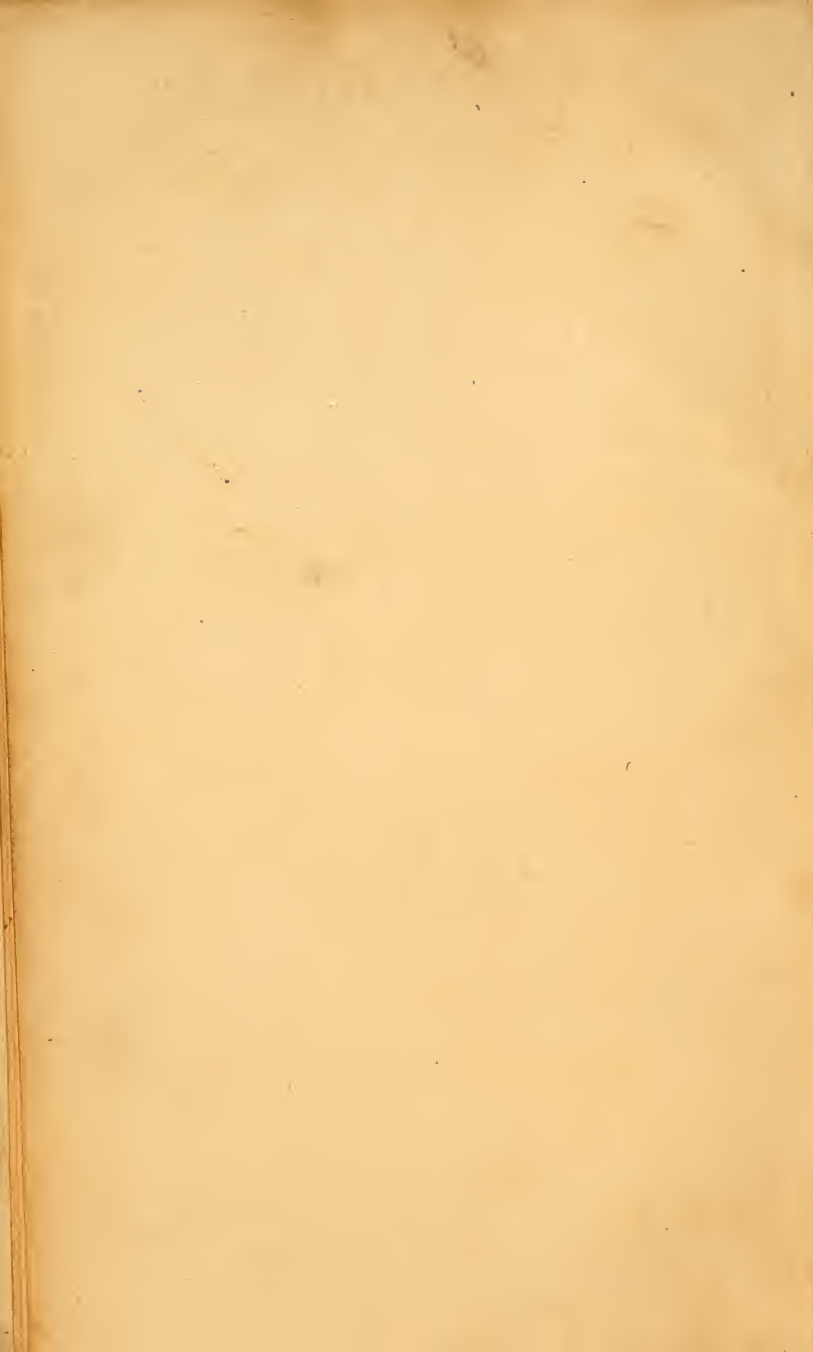

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Open Knowledge Commons and Harvard Medical School

H I P P O C R A T I S

COI SIVE MAGNI

OPERA OMNIA

GRÆCE ET LATINE.

TOMUS SECUNDUS.

Præ cunctis editionibus auctiora, & emenda-
tiora, & accommodatiora ad plurifarios
magnosque usus,

INDVSTRIA & DILIGENTIA

JOANNIS ANTON. VANDER LINDEN,

Doct. & Professoris Medicinæ Practicæ primi in
Academia Lugduno-Batava.

LUGDUNI BATAVORUM,

Apud G A A S B E E C K I O S.

MDCCCLXV.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

E L E N C H U S

Librorum in Secundo Volumine Hippocratis contentorum.

LX.	Περὶ Νέσων. α'.	<i>De Morbis liber primus.</i>	I
LXI.	τὸ δῶτερον.	<i>secundus.</i>	36
LXII.	τὸ τρίτον.	<i>tertius.</i>	96
LXIII.	τὸ τέταρτον.	<i>quartus.</i>	120
LXIV.	Περὶ Παθῶν.	<i>De Affectionibus.</i>	161
LXV.	Περὶ τῶν ἐν τῷ Πνεύματι Παθῶν.	<i>De Internis Affectionibus.</i>	196
LXVI.	Περὶ Διαιτήσεως Οξείων.	<i>De Vitu Acutorum.</i>	268
LXVII.	Περὶ Ἰερῆς Νέσος.	<i>De Morbo Sacro.</i>	324
LXVII I.	Περὶ Μανίας.	<i>De Insania.</i>	345
LXIX.	Περὶ Αἰμορροϊδῶν.	<i>De Hemorrhoidibus.</i>	347
LXX.	Περὶ Ὀφθαλμοῦ.	<i>De Visu.</i>	351
LXXI.	Περὶ Παρθενίων.	<i>De Virginum Morbis.</i>	355
LXXII.	Περὶ Γυναικείης φύσεως.	<i>De natura Muliebri.</i>	358
LXXIII.	Περὶ Γυναικείων τῶν ἀ.	<i>De Morbis Mulierum liber I.</i>	415
LXXIV.	Νόθα ἢ Προσκήρυκτα περὶ γυναικείων βιβλίου ἀ.	<i>De Morbis mulierum Notha seu Adjuncta.</i>	520
LXXV.	Περὶ Γυναικείων τῶν β'.	<i>De Morbis Mulierum liber II.</i>	526
LXXVI.	Περὶ Ἀφόρων.	<i>De Sterilibus.</i>	615
LXXVII.	Περὶ Ἐπιχυσιῶν.	<i>De Superfatione.</i>	645
LXXVIII.	Περὶ Ἐπιτομῆς Ἐμβρύου.	<i>De Exsectione foetus.</i>	562
LXXIX.	Περὶ Ἐλκῶν.	<i>De Ulceribus.</i>	664
LXXX.	Περὶ Συρίγγων.	<i>De Fistulis.</i>	680
LXXXI.	Περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων.	<i>De Capitis Vulneribus.</i>	687
LXXXII.	Περὶ Ἀγμῶν.	<i>De Fracturis.</i>	703
LXXXIII.	Περὶ Ἀρθρῶν.	<i>De Articulis.</i>	756
LXXXIV.	Μοχλικῶς.	<i>Veterinarius.</i>	851
LXXXV.	Ἱππαστικῶς.	<i>Veterinaria.</i>	875
LXXXVI.	Ἐπιστολῶν.	<i>Epistola.</i>	896
	Ἀρταξέρξης Πάτω.	<i>Artaxerxes ad Patum.</i>	896
	Πάτω Ἀρταξέρξης.	<i>Patum ad Artaxerxem.</i>	897
		<i>Artaxerxes.</i>	

Αρξάζεξης Ἰστάνη.	<i>Artaxerxes ad Hystanem.</i>	898
Ἰστάνης Αρξάζεξης.	<i>Hystanes ad Artaxerxem.</i>	899
Αρξάζεξης Κώοις.	<i>Artaxerxes ad Coos.</i>	899
Απόκρισις Κώων.	<i>Coi ad Artaxerxem.</i>	899
Ἰστάνης Ἱπποκράτῃ.	<i>Hystanes ad Hippocratem.</i>	900
Ἱπποκράτης Ἰστάνη.	<i>Hippocrates ad Hystanem.</i>	900
Δημητρίῳ.	<i>ad Demetrium.</i>	901
Αἰθριῷ Ἱπποκράτῃ.	<i>Abderita ad Hippocratem.</i>	901
Ἱπποκράτης Αἰθριῷ.	<i>Hippocrates ad Abderitas.</i>	904
Φιλοποίμῳ, α΄.	<i>ad Philopœmenem. I.</i>	906
Φιλοποίμῳ, β΄.	<i>posterior.</i>	908
Διονυσίῳ.	<i>ad Dionysium.</i>	910
Δαμαγήτῳ, α΄.	<i>ad Damagetum, prior.</i>	911
Δαμαγήτῳ, β΄.	<i>posterior.</i>	913
Κρατέει.	<i>ad Cratevam.</i>	928
Δημόκριτος Ἱπποκράτῃ.	<i>Democritus ad Hippocratem.</i>	931
Ἱπποκράτης Δημόκριτῳ.	<i>Hippocrates ad Democritum.</i>	933
ὡς τὸ ἕν Θεσσαλόν.	<i>ad Thessalum F.</i>	934
Ἐπιτάμιῳ.	<i>Oratio ad aram.</i>	935
Ψήφισμα Ἀθηνάων.	<i>Decretum Atheniensium.</i>	936
Πρὸς Ἰταλῶν Θεσσαλῶν.	<i>Thessali Oratio ad Atheniensis.</i>	937
LXXXVII. Ἱπποκράτης γένεσις καὶ βίῳ καὶ Σωραίνῳ, καθ' ἑαυτὸν.	<i>Genus & Vita Hippocratis ex Sorano. 951. ex variis.</i>	956
LXXXVIII. Τομίᾳ καὶ Εὐκράτῃ ἐπιτάμι.	<i>Fragmenta & Elogia ex Authoribus medicis & non medicis.</i>	978
LXXXIX. Ὁμολογέμενα ἐν τῶν Ἑλλήνων.	<i>Consentientia ex Galeno.</i>	994
XC. Ἀντιλεγόμενα καὶ Ἀπολογέμενα.	<i>Contradicta & Defenssa.</i>	1022

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ HIPPOCRATIS

ωει

D E

ΝΟΥΣ ΩΝ

MORBIS

το πρώτον.

liber primus.

Basil. græc.

Foesius lect. v. 3. 446.

Basil. lat.

129 **Ο** Σ " αν ωει ιησεως 1
 ελελη ερωτην τε ορ-
 ηως 2 και ερωτωντε
 διπερειεωδ, 3 η ω-
 5 πλερην' ορηως, 4 ενθυμειεωδ χρη
 τεδε. 5 παρτων ρηδ, αφ' αν αι νε-
 σοι γινον) πιαση τεισιν αυθρω-
 ποισιν. 6 επετα ε, οκσπε αν αλκεις
 εχθ' νεσημωτων, ως, οταν ρηη),
 ειναι η μακροη η βραχυη, 7 η τα-
 νασιμα η μη θανα(ιμοι, 8 η εμ-
 πηρον η τε σωματι ρηηεωδ, η μη
 εμπηρον. 9 η οκσπε, επτω ρηη),
 ενδιαισε η κακη αυ' αυτεων
 επισημη, η αγαθη. 10 και αφ'
 οκσιων νεσημωτων επ' οκσια με-
 10 11 απιπη. 11 η οκσπε επιτυχη
 πειεσιν οι ηησεοι θεραπειουντες
 τες αοθενεοντες. 12 η οκσπε αγα-
 θα η κακη οι νεσειοντες εν τησι νε-
 σοισι παρχει. 13 η οκσπε ακαι-
 ελη η λιγετα η ποιεε) παρ τς
 ηησε παρς τ νεσειων, 14 η διπε
 τς νεσειων παρς τ ηησηον. 15 η
 οκσπε ακρινωσ πειετα εν τη
 τεχη η λιγετα, 16 και απε ορ-
 ηω. 17 και ο, η αυ της δεχη, η τε-
 λουτη, η μεσον, η ακο η επεδε-

Q V I de sanatione recte in-
 quirere velit, 2 per- 95
 cunctantique respon- 95
 dere, 3 & contradicere 180
 recte, 4 eum hæc anim-
 advertere oportet. 5 Primum qui-
 dem à quibus omnes morbi ho-
 minibus fiunt. 6 Deinde vero qui
 morbi necessario, ubi facti fue-
 rint, aut longi' sunt aut breves, 7
 aut lethales aut non lethales,
 8 aut aliquam corporis partem
 mutilent aut non mutilent: 9 &
 qui postquam orti sunt dubii sint,
 an mala ab ipsis eventura sunt,
 aut bona. 10 Et à quibus morbis
 ad quales transitus fiat. 11 Et quæ
 per fortuitum successum medici
 ægrotos curantes faciunt. 12 Et
 quæ bona aut mala ægrotantes in
 in morbis' perpetiuntur. 13 Et 180
 quæ importune aut dicuntur, aut
 fiunt à medico ad ægrotum, 14
 aut ab ægrotto ad medicum. 15
 Et quæ exacte fiunt ac dicun-
 tur in arte. 16 Et quæ recta in
 ipsa, & quæ non recta. 17 Et
 quod ipsius principium, aut fi-
 nis, aut medium, aut aliud quid
 ejusmodi demonstratum, quod
 recte habet ut in ipsa sit, aut non
 a sit.

ὀργισθῆναι τῶν ποιέτων, ὅ, ἢ καὶ ὀρ-
 θῶς ἐστὶν ἐν αὐτῇ εἶναι ἢ μὴ εἶναι.
 15 18 καὶ τὰ μικρὰ ἔστι τὰ μεγάλα,
 19 καὶ τὰ πολλὰ καὶ τὰ ὀλίγα. 20 καὶ
 ὅ, ἢ ἀπὸ ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν καὶ πέν-
 τω ὅ, ἢ ἐν. 21 καὶ τὰ αὐτὰ νοῆ-
 σαι τὸ καὶ εἰπεῖν. 22 καὶ, εἰ δὲν, μήτε
 νοῆσαι, μήτε εἰπεῖν, μήτε ποιῆσαι.
 23 καὶ ὅ, ἢ ἀρχαῖα ἐν αὐτῇ, καὶ ὅ, ἢ
 ἀρχαῖα. 24 καὶ ὅ, ἢ κομρὸς, καὶ ὅ, ἢ
 ἀκομρὸν. 25 καὶ ὅ, ἢ τεχνέων ἢ ἀλλων
 ἢ πῶς τοῖσι; καὶ αἴτιον ἔδεν ἔοικε. 26
 καὶ τὸ σάμασι, ὅ, ἢ θερμὸν ἢ ψυ-
 χρὸν, ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν. 27 καὶ ὅ, ἢ ἰσχυ-
 ρὸν ἢ ἀδυνάει, ἢ πυκνὸν ἢ ἀραιόν.
 28 καὶ ὁμοῖα τῶν πολλῶν ὀλίγα γί-
 νεται, ἢ ἐπὶ τὸ κρῖον, ἢ ἐπὶ τὸ
 ἀμφοῖον. 29 καὶ ὅ, ἢ κελῶς ἢ ἀ-
 γρῶς, 30 ἢ βροχῶς ἢ ταχῶς, 31
 ἢ ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς. 32 καὶ ὅ, ἢ κρι-
 κὸν ἐπὶ κρικῶ ἀνάγκη γίνεσθαι. 33
 ταῦτα ἐνθυμηθέντες διὰ φυλάσσειν
 δεῖ ἐν τοῖσι λόγοις, ὅ, ἢ αὐτὸν πῶς
 τέτων ἀμαρτανῶν ἢ λέγων, ἢ ἔρω-
 τῶν, ἢ δότικρονόμῳ. 34 καὶ καὶ
 πῶς ἐόντα μικρὰ. 35 καὶ καὶ
 ἀδυνατῶς ἐόντα δυνατῶ φη εἶναι.
 36 ἢ ὅ, ἢ αὐτὸ ἀλλο ἀμαρτανῶν λέ-
 γων, ταύτη φυλάσσειν καὶ ἐπι-
 πέσει ἐν τῇ ἀπολογία.

II. " Αἱ μὲν κ' ἐν νεσοῖς γίνονται 3

25 ἀπασαι, 2 τῶν μὲν ἐν τῷ σάματι
 ἐνεόντων, ἀπὸ τε χολῆς καὶ φλέγ-
 μασι 3 τῶν ἢ ἐξωθεν, ἀπὸ πό-
 νων καὶ τραυμάτων. 4 ἀλλὰ καὶ τῶ
 θερμῶ ὑπερθερμάνοντι, 5 καὶ
 τῶ ψυχρῶ ὑπερψυχρῶ, 6 καὶ 4
 τῶ ξηρῶ ὑπερξηρανόντι, 7 καὶ τῶ
 ὑγρῶ ὑπερυγραίνοντι. 8 καὶ ἢ μὲν
 χολῆ καὶ τὸ φλέγμα γινόμεναί τε
 ξυγίνεσθαι, ἔστι ἐν τῷ σώματι, ἢ
 πῶς ἢ ἐλασσον. 9 τῶς ἢ νεσοῖς
 κερῶσιν, τῶς μὲν ἀπὸ σπύων καὶ
 ποτῶν

fit. 18. Et quæ parva & magna,
 19 & multa & pauca. 20 Et quod
 omne in ipsa unum est, & omnia quod unum. 21 Et quæ fie- 15
 ri possunt intelligereque ac di-
 cere: 22 & si opus sit, neque in-
 telligere, neque dicere, neque fa-
 cere. 23 Et quod facilitas in ipsa
 sit, & quod difficultas. 24 & quod
 opportunitas, & quod intempe-
 stivitas, 25 & quibus aliis artibus
 similis sit, & quibus nihil similis
 sit. 25 Et de corpore, quod cali-
 dum sit aut frigidum, aut sic-
 cum aut humidum. 27 Et quod
 forte aut debile, aut densum aut
 rarum. 28 Et quæ multa, pauca 20
 sunt, aut in pejus, aut in meli-
 us. 29 Et quod honeste aut tur-
 piter, 30 aut tarde aut cito, 31
 aut recte aut non recte. 32 Et
 quod malum supra malum fieri
 necesse est. 33 Hæc animo ver-
 fantem observare oportet in ser-
 monibus, quantum quis ab his
 delinquat, aut in dicendo aut
 percunctando, aut respondendo.
 34 Et an quæ multa sunt, pauca
 dicat, 35 & an quæ impossibilia
 sunt, possibilia esse asserat. 36 Et
 quicquid sane etiam aliud dixerit ac aberrarit, hac ratione ob-
 servare oportet, & in contra-
 dictione aggredi & impetere.

11. Morbi quidem igitur uni-
 versi fiunt 2 ex his quidem quæ
 in corpore insunt, tum à bile,
 tum à pituita: 3 ab externis ve-
 ro, à laboribus & vulneribus. 4
 Sed & à calido & supercalefa-
 ciente, 5 & à frigido ac superfrige-
 faciente, 6 & sicco ac superre-
 ficcante, 7 & ab humido ac su-
 perhumectante. 8 Et bilis qui-
 dem ac pituita una cum nascen- 3
 tibus gignuntur, & sunt in cor-
 pore aut plus, aut minus. 9 Mor-
 bos autem exhibent, partim à ci-
 bis

ποτών, ὡς ἢ ἀπὸ τῆς θερμῆς ὑπερ-
 θερμοάνοιου, καὶ ἀπὸ τῆς ψυχρῆς
 30 ὑπερψυχροῦ.

III. Ἀνάγκη ἢ τὰ τοιάδε
 ἔχει, ὡς γίνεται, καὶ ἔστιν ἡ γέννησις. 2 ἐν
 μὲν τοῖσι τραύματι, νεύρα τὰ πα-
 ρέα πτωσκοῦντες ἀνάγκη χρο-
 λῶσθαι. 3 καὶ ἢ μὲν ἂν ὡς κεφαλῆς,
 μέγιστα τῶν ἐν τοῖσι μηροῖσιν. 4
 5 ἀποθνήσκουσι, ἢ ἡ ἰσχυρὰ ἐγκέφαλον
 τραύσῃ, ἢ ῥαχίτην μυελόν, ἢ ἡ πνεύρα,
 ἢ φρενῆς, ἢ κύστιν, ἢ φλέβα ἀμφο-
 βόον, ἢ καρδίαν. 5 μὴ ἀποθνήσκουσι
 ἢ πτωσκοῦνται, ἐν οἷσι τοῖσι
 μελέων μὴ ἐνέη, ἀλλὰ τῶν
 πτωσκοῦνται ἐστὶ. 6 ἢ ἢ νεσημάτων
 35 τὰ τοιάδε ἔχει ἀνάγκης, ὡς ἐπὶ
 αὐτῶν ἀπὸ κλάσθαι, ὅταν ἰσχυρῶνται
 7 φθίσις 8 [καὶ] ὑδρωψὸς ποσειδί-
 διου. 9 καὶ γυναικῶν, ἰσχυρῶν, ἐμ-
 βρυον ἔχουσαν, πειλοῦ μνησῆ, ἢ
 καὶ (καὶ) λάβη, ἢ πλωδουσίπης, ἢ
 6 φρενίπης, ἢ ἐρυσίπελας ἐν τῆσιν
 ὑσέρησιν ἰσχυρῶνται. 10 ἐνδιδίασθαι ἢ
 7 τὰ τοιάδε ἀπὸ κλάσθαι τε καὶ μὴ
 πειλοῦ μνησῆ, καὶ σφύρας, φρενί-
 πης, πλωδουσίπης, κυνάγχης, σα-
 φυλῆ, ἰσχυρῶν, πλωδουσίπης, νε-
 φρενίπης, διενερίπης. 11 ἢ γυναικῶν ἰσχυρῶν
 ἀμφοτέρων. 11 τὰ ἢ τοιάδε ἔχου-
 40 νάσιμα, καὶ μὴ αὐτοῖσι πτωσκοῦνται
 8 ἢ κέσμασιν, μελαγχολίᾳ, πο-
 δάγρασιν, ἰσχυρῶν, τῆσιν, τῆσιν, τῆσιν,
 τῆσιν, τῆσιν, τῆσιν, τῆσιν, τῆσιν,
 ἰσχυρῶν, λέπης, λῆσιν, τῆσιν,
 12 ἢ μπηροῖ ἢ πλωδουσίπης
 ἀπὸ τῶνδε γίνονται πτωσκοῦνται. 13 ἀπὸ
 πλωδουσίπης καὶ χεῖρας καὶ πόδας,
 14 καὶ φωνῆς ἀσθενεῖς, 15 καὶ
 9 πτωσκοῦνται ὑπὸ μελαγχολίᾳ
 λῆσιν.

bis & potibus, partim à calido
 supercalefaciente, & à frigido su-
 perfrigefaciente.

III. Necessitatem autem talia
 habent, ut fiant hæc quæ ipsa
 fiunt, [velut verbi causa] 2 in
 vulneribus eos qui crassos ner-
 vos fauciatos habent, necesse est
 claudos fieri. 3 Itemque si mus-
 culorum capita faucia sint, præ- 35
 fertim eorum qui sunt in femo-
 ribus. 4 Moritur autem, si quis
 cerebro fauciatus fuerit, aut spi-
 nali medulla, aut hepate; aut
 præcordiis five septo transverso,
 aut vesica, aut vena sanguiflua,
 aut corde. 5 Non moritur autem
 vulneratus in his partibus, in
 quibus hæc membra non insunt;
 sed ab his longissime absunt. 6 Ex
 morbis vero tales necessitatem
 habent, ut ab ipsis perimantur,
 quæ fiunt, 7 tabes, 8 aqua inter 40
 cutem ac subter carnem nascens,
 9 & si mulierem foetum in utero
 habentem peripneumonia, id est
 pulmonis inflammatio corripiat,
 aut febris ardens, aut pleuritis si-
 ve lateris inflammatio, aut phre-
 nitis, id est membranarum cere-
 bri inflammatio, aut erysipelas ig-
 nis facer appellatus, in utero fiat.
 10 Dubii autem morbi, ut & per-
 dant, & non, tales sunt, peripneu-
 monia, febris ardens, phrenitis, 45
 pleuritis, angina, uva, hepatitis,
 splenitis, nephritis, dysenteria, in
 muliere fluxus sanguinolentus. 11
 Tales vero non lethales sunt, nisi
 quid accedat: affectiones fluidæ
 circa articulos, atrabilis, podagra,
 coxendicum morbus, tenefimus
 qui est voluntas egerendi inevita-
 bilis, quartana, tertiana, strangu-
 latus urinæ, lippitudo, lepra, im-
 petigo, morbus articularis. 12 Mul-
 50

ti autem frequenter ab his mutili fiunt, 13 sideranturque mani-
 bus ac pedibus, 14 & lingua impotentes redduntur. 15 Et ab atra

λῆς. ¹⁶ πολλοὶ δὲ ὑπὸ ἰσχυράδων. ¹⁷ ἄμφοτεροὶ ἐπιπυροῦνται καὶ ἀκρω-
 τῶν φλέγματι καὶ αἵματι ἐπιπυ-
 ροῦνται. ¹⁸ μακρὰ τὰ ταῦτα ἀνά-
 κη εἶναι φησὶν, δυσεντερίῳ,
⁴⁵ ποδάγραν, κέδμησιν, φλέγματι
 λυσιπύρρον, ἰσχυράδων, σπληνίτιν
 χειρτέροι (εἰ δὲ, "νεφρίτιν. ¹⁹ γυ-
 ναξί δὲ, ῥόον αἰματώδη, ἀμφο-
 ροῖδαι, σύμφυται. ²⁰ καὶ σπληνίτις,
 φρενίτις, πνευμονίτις, κωστίτις,
 σφυγμῶν, πνευμονίτις, πνευμονίτις
 καὶ σπληνίτις. ²¹ μετέπειτα δὲ τὰ ταῦτα.
²² ἐν πνευμονίτιδι ἐς καύσιν, ¹¹
²³ καὶ ἐν φρενίτιδι ἐς πνευ-
 μονίτιν. ²⁴ ἐν δὲ πνευμονίτιδι
 καὶ σπληνίτιδι ὅσον αὐτῶν.
²⁵ ἐς δυσεντερίαν τῆν ἐσθλὴν. ²⁶ ἐν
 δὲ δυσεντερίῳ ἐς ὑδρωπικὴν. ²⁷ ἐν
 δὲ ὑδρωπικῇ ἐς πνευμονίτιν. ²⁸ καὶ
¹³⁰ ἐν πνευμονίτιδι φλέγματι ἐς ὑδρω-
 πικὴν. ²⁹ καὶ ἐν πνευμονίτιδι
 καὶ πνευμονίτιδι ἐς ἔμπυρον. ³⁰
 τὰ δὲ ἐπὶ κωστίτιδι ἀνάγκη καὶ
 σπληνίτιδι. ³¹ ἴσχυρα δὲ λυσιπύρρον,
 ἐπιπυροῦσιν. ³² καὶ νεύρον δὲ
 ἀσθμῶν, σπασμῶν ποιῶν. ³³ καὶ
 μήτε συμφοῦσιν ἀσθμῶν, φλε-
 μίτιν δὲ ἰσχυρῶν. ³⁴ καὶ δὲ ἰσχυ-
 κέφαλον σφῆρα τὴν καὶ πνευμονί-
 τιν ἀσθμῶν, ἀσθμῶν πνευμονίτι-
 νος ἰσχυρῶν, ἀνάγκη, καὶ μήτε
 ἰσχυρῶν, μήτε ἀσθμῶν. ³⁵ καὶ δὲ πνευ-
⁵ μῶν, σπασμῶν τε ἐπιπυροῦσιν, καὶ
 ἰσχυρῶν ἐπιπυροῦσιν, καὶ δὲ πνευμονί-
 τινος ἰσχυρῶν, καὶ δὲ πνευμονί-
³⁶ τινος ἐπιπυροῦσιν καὶ ἀσθμῶν, ἀσθ-
¹⁶ κη τὴν δὲ πνευμονίτιν. ³⁷ καὶ δὲ
 καὶ ἀσθμῶν ἐπιπυροῦσιν καὶ φλεβο-
 ροῦσιν ἐπιπυροῦσιν ἀσθμῶν, ἀνάγκη
 τὴν δὲ πνευμονίτιν.

bile quidam leviter fiderantur. ¹⁶
 Claudi vero à coxendicum mor-
 bo fiunt. ¹⁷ Oculi autem & audi-
 tus mutilantur à pituita obfirma-
 ta. ¹⁸ Longos autem necesse est
 esse, tabem, dysenteriam, poda-
 gram, affectiones fluidas circa ar-
 ticulos, pituitam albam; coxendi-
 cum morbum, urinæ strangula-
 tum, in senioribus vero nephri-
⁵⁵ tim. ¹⁹ Mulieribus vero fluxum
 sanguinolentum, hæmorrhoidas
 ani, fistulas. ²⁰ At vero febris ar-
 dens, phrenitis, peripneumonia,
 angina, tiva, pleuritis, cito decer-
 nunt. ²¹ Transitus autem fit in
 his, ²² ex pleuritide in febrem ar-
 dentem, ²³ ex phrenitide in peri-
 pneumoniam. ²⁴ Verum ex peri-
 pneumonia febris ardens non fit,
²⁵ ad dysenteriam tenesmus transi-
¹³ it, ²⁶ & à dysenteria, lienteria five
 ' lævitas intestinorum, sequitur: ⁶⁰
²⁷ ex lienteria in aquam intercu-
 tem transitus fit, ²⁸ & ex pituita
 alba in aquam inter cutem, ²⁹ &
 ex peripneumonia ac pleuritide,
 in pectoris suppurationem. ³⁰ Ma-
 la porro supra mala fieri necesse
 est: ³¹ velut si rigor corripuerit,
 ardor igneus supervenit. ³² Et si
 nervus dissectus fuerit, convul-
 sionem facit, ³³ & ut dissectus ne-
 que coalescat, & fortiter inflama-
 metur. ³⁴ Et si cerebrum concus-
 sum fuerit ac doiverit ejus qui ⁶⁵
¹⁵ percussus sit, necesse est evestigio
 mutum fieri, & neq; videre, neq;
 audire. ³⁵ Si vero sauciatum fuerit,
 febrem necesse est supervenire, &
 bilis vomitum, & aliquam corpo-
 ris partem fideratam fieri ac peri-
¹⁶ re. ³⁶ Si vero omentum exciderit,
 necesse est putrefieri. ³⁷ Et si san-
 guis ex vulnere aut vena efflu-
 xerit in supernum ventriculum,
 necesse est ipsum in pus converti.

IV. Καρροὶ δὲ, τὸ μὲν κρεμνί-
 παξ εἶναι, πολλοὶ τὲ εἶσιν ἐπὶ
 τῇ

IV. Temporum autem occa-
 siones, 72

ἀκαίρην δὲ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα. ὅσα μὲν
 ἀπὸ δέει θεράπευεσθαι, ἢ με-
 σημορίη θεράπευονται. 23 ἀκαί-
 ρως ἢ ἑσπέρη, ἢ ἑσπέρη ἰσχυρὰ ἐστὶ τὸ
 25 ἴκονον, ἀλλ' ἢ μὴ ἐν καιρῷ θερά-
 पेῖται. 24 ὅσα ἢ ἐς τὰς ἡμέρας, ἢ τε με-
 σημορίης, ἢ τὸ φθῆ, ἢ τὸ νυ-
 κτὸς θεράπευεσθαι. ἀκαίρως θερά-
 पेῖται. 25 εἰ, ἢ τὸ ἦρ. δέοι θερά-
 पेῖσθαι, θεράπευεσθαι ἢ χημῶ-
 νων. 26 ἢ τὸ μὴ χημῶν δέοι, ἢ
 ἡμέρας ἢ θεράπευεσθαι. 27 ἢ ὁ, π
 ἢ δὴ δέει θεράπευεσθαι, τὸ εἰ
 ἀναβάλλεται. 28 ἢ ὁ, π ἀνα-
 βάλλεται δέει, τὸ εἴ ἢ δὴ θερά-
 पेῖται. 29 τὰ τοιαῦτα ἀκαίρως θε-
 ραπεύεται.

v. Ὁρθῶς ἢ ἐν αὐτῇ, ἢ ὅτε
 ὀρθῶς τὰ τοιαῦτα. 2 ὅτε ὀρθῶς μὴ,
 30 τὸ τὴν τε νῦσον ἐτέρῳ ἔσθαι, ἢ ἐτέ-
 ρῳ φανέσθαι 3 καὶ μεζάλῳ ἔσθαι,
 μικρῷ φανέσθαι 4 καὶ συμκρῖν ἔσ-
 θαι, μεζάλῳ 5 καὶ ἀπεστέρινον
 μὴ φανέσθαι ἀπέσθαι. 6 καὶ μέλλον-
 τος ἀπολείσθαι, μὴ φανέσθαι ἀπέσθαι.
 7 εἰ ἐμπυον ἐόντα μὴ γινώσκον. 8
 μηδὲ, νέσσε μέλας ἰσφορμῆς ἐν
 τῷ σώματι, γινώσκον καὶ φαρμά-
 κω δέον, ἢ πτῆ, ἢ δέει, μὴ 22
 γινώσκον. 10 καὶ τὰ δυνατὰ μὴ
 ἐξίησθαι. 11 καὶ τὰ ἀδυνατὰ φανέσθαι
 ἐξίησθαι. 12 ταῦτα μὴ οὐκ εἰσὶ
 35 καὶ γινώσκον ὅτε ὀρθῶς. 13 καὶ ἢ
 χημῶν, τὰ δέ. 14 πῦρον ἐν ἐλ-
 κεί ἐν ἄν, ἢ ἐν φύματι, μὴ γινώ-
 σκον. 15 καὶ τὰ κατῆγματα, καὶ τὰ
 ἐκπύματα μὴ γινώσκον. 16 καὶ
 μηλῶν κεφαλῆν μὴ γινώσκον,
 εἰ τὸ ὄσθον κατῆγμα. 17 μὴ εἰς
 κύστιν ἀλλόσθον κατῆγμα, διω-
 σθαι κατῆγμα. 18 μηδὲ, λί & ἐν
 κύστι ἐν ἐόντα, γινώσκον. 19 μηδὲ
 ἐμπυον ἐόντα, ἀπέσθαι γι-
 νώσκον.

tempestivitas autem hæc est, si
 quæ mane curari oportebat, in
 meridie curentur. 23 Propterea
 vero intempestive curantur, quia
 inclinationem ad pejus habent,
 propter curacionem non in tem-
 pore factam. 24 Quæcunque etiam
 citius, sive in meridie, sive vespe-
 ri, sive noctu, curentur, intem-
 pestive curantur: 25 & si vere cu-
 rari oporteat, curentur autem
 hyeme: 26 aut si hyeme oporteat,
 curentur autem æstate: 27 aut si
 quod jam curari oportet, id ip-
 sum differatur: 28 aut quod dif-
 ferre oportet, id ipsum jam cu- 95
 retur: 29 talia omnia intempe-
 stive curantur.

v. Recte porro & non recte in ipsa
 hæc fiunt. 2 Non recte quidem fit,
 si morbum alium existentem, aliū
 esse pronuncias, 3 & magnum exi-
 stentem, parvum dicas, 4 & vicissim
 parvum, magnum: 5 & si supervi-
 cturum, non supervicturum pron-
 uncias, 6 & periturum, non peri-
 turum. 7 Et si suppuratum exi-
 stentem non cognoscas, 8 nec
 morbum magnum in corpore 100
 nutriri cognoscas: 9 & si medica-
 mento aut potione quis opus ha-
 beat, quo ipsi opus sit non cogno-
 scas: 10 & si quæ sanari possunt
 non sanes, 11 & quæ sanata im-
 possibilia sunt, te sanaturum re-
 cipias. 12 Atque hæc quidem cir-
 ca sententiam non recte fiunt. 13
 Circa chirurgiam vero hæc. 14
 Pus in ulcere aut tuberculo exi-
 stens non cognoscere: 15 & fra-
 cturas ac luxationes non cogno-
 scere, 16 & specillo admoto ad 105
 caput non cognoscere, an os
 fractum sit: 17 & fistulam in
 vesicam immisissam demittere
 non posse, 18 & lapidem in ve-
 fica existentem non cognosce-
 re: 19 & suppuratum existen-
 tem

νόσσην. ²⁰ & τείνοντα ἢ κείνοντα
 ἐκλείπειν, ἢ βλάθει, ἢ βλάθει
 κεί. ²¹ ἢ κείν τε καὶ τείνοντα,
 ἢ ἐκ κεί. ²² καὶ ταῦτα μὴ ὄσση
⁴⁰ ὄσση. ²³ ὄσση ἢ, τεί τε νόση-
 ματα γινώσκον, ἢ τε ἐστὶ, καὶ ἀφ'
 ὅτων. ²⁴ καὶ τεί μακροὶ αὐτῶν,
 καὶ τεί βραχέα. ²⁵ καὶ τεί θανά-
 σματα, καὶ τεί μὴ θανάσιμα. ²⁶ καὶ
 τεί μεταπίπτοντα, καὶ τεί ἀυξάνο-
 μίμα, καὶ τεί μαραινόμενα. ²⁷ &
 τεί μεγάλα, καὶ τεί μικροί. ²⁸ &
 θεραπείοντα, τεί μὴ αὐτοὶ ἐπι-
 θεραπείοντα, τεί ἢ μὴ αὐτοὶ ἐπιθε-
 ναί, διότι ὄσση αὐτοὶ. ²⁹ καὶ θε-
 ραπείοντα τῶν τεί τοιαῦτα ἐργον-
 τας ὡφελείν δὲ τεί θεραπείας ἐς
 τὸ αὐτοὶ. ³⁰ τεί δὲ περὶ φερόμια
 ἴσθι νοσήσιν ὡδὲ καὶ φυλάσσειν,
⁴⁵ τεί τεί ὄσση καὶ τεί μὴ ὄσση. ³¹ ἢ
 ἢ, ἢ δὲ ἐξηραίνεσθαι, ἢ ἢ. ³² ἢ
 πικρὸν δὲ, μὴ περὶ φερί, ἀφ' ὧν
 δὲ πικρὸν. ³³ ἢ, ἢ δὲ λεπτὸν,
 μὴ λεπτὸν. ³⁴ ἢ ψύχρον, μὴ ψύ-
 χρον. ³⁵ ἢ θερμώδη, μὴ θερμώδη.
³⁶ ἢ σῆπην, μὴ σῆπην. ³⁷ & τεί λοι-
 πὰ καὶ τεί αὐτὸν λόγον τεί τεί.

tem ex concussione non digno-
 scere,²⁰ & secando aut urendo, aut
 à profunditate, aut à longitudine
 aberrare, ²¹ aut urere & secare
 quæ non oportet. ²² Et hæc qui-
 dem non recte. ²³ Recte autem
 fiunt hæc. Morbos cognoscere
 qui sint, & à quibus²⁴ & qui ip-¹¹⁹
 forum longi, & breves, ²⁵ & le-
 thales, & non lethales. ²⁶ & qui
 transmutantur, & qui augefcunt,
 & qui minuuntur, ²⁷ & qui ma-
 gni, quique parvi: ²⁸ & dum cu-
 ras possibiles quidem curare, im-
 possibiles vero scire cur curatu
 sint impossibiles: ²⁹ & dum curas
 eos qui tales habent, per curatio-
 nem quantum possibile est opitu-
 lari. ³⁰ Quæ vero offeruntur æ-
 grotis, ea sic observare oportet,¹¹⁵
 recte ne an 'secus fiant: ³¹ veluti
 si quis quæ ficcare oportet, hu-
 metet: ³² aut si crassifacere opor-
 teat, non exhibeat à quibus cras-
 situdo inducitur: ³³ aut si quæ at-
 tenuare oportet non attenuet, ³⁴
 quæ frigefacere, non frigefaciat:
³⁵ quæ calfacere, non calfaciat: ³⁶
 quæ putrefacere, non putrefa-
 ciat, ³⁷ & reliqua juxta eandem
 rationem.

VI. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἀνθρώποι-
 σιν δὲ τῶν νόσσην ἐν τῇ ἐξέ-
 σσει γίνονται, τεί τε κακὰ καὶ τεί
 ἀγαθὰ. ¹ πυρὸς ὄσση μὴ καὶ ἢ
 λῶν ἐν καιρῶ σκεδασθεῖσαι
 ἕξω ἢ καλῶ, ἀγαθόν. ³ ὑπὸ τὸ δὲ
 μα δὲ κεχυμένη καὶ ἐσκεδασ-
 μένη, ὡς περὶ ἕξω ἕξω τεί τεί ἕξω,
¹³¹ καὶ τεί τεί ἕξω ἕξω. ⁴ κεχυμένη
 δὲ καὶ ἐσκεδασμένη πρὸς ἐν τεί
 σώματι πρὸς πρὸς, κακόν. ⁵
 " κακὴν πρὸς πρὸς ὑπὸ πρὸς-²³
 εἰ πρὸς ἕξω μὴ, ἢ πρὸς πρὸς
 νῆς, ἢ ἐμπύω ἐόντι, κακόν. ⁶ πυ-
 ρὸς ὄσση δὲ, ἢ τρῶμα τετραμύω
 κακὴν δὲ πρὸς πρὸς, κακόν. ⁷
 ἢ

VI. Talia autem sua sponte ac
 casu hominibus in morbis fiunt,
 tum bona, tum mala. ² Febrienti
 ac bilioso, in tempore foras di-¹²⁰
 sperfa bilis, bonum: ³ diffusa vero
 ac dispersa sub cutem, toleratu
 levior est habenti, & curatu faci-
 lior sananti. ⁴ diffusa autem ac
 dispersa, & ad unam aliquam
 corporis partem allapsa, ma-
 lum. ⁵ Alvus turbata in pleu-
 ritico aut peripneumónico, aut
 suppurato, malum. ⁶ Febrien-
 ti aut vulnerato alvus resicca-
 ta, malum. ⁷ Subaqueoso ac lie-
 noso ab alba pituita detento, ¹²⁵
 alvus fortiter turbata, bo-
 num.

ὑφ' ὄρω [3] καὶ ἀπ' ἡλίου ἀδεί, [4] ἡ 24 num. 8 Erysipelas si extra diffu-
 ὑπὸ λούκῃ φλέγματι 9 ἐκρυμνῶν, sum intro vertatur, malum. 9
 πικραχθεῖται ἢ καλὴ ἰαχυρῶς, Si vero intra diffusum foras ver-
 ἀγαθόν. 8 " ἐρυσιπέλας ἐξ ἔξω 25 tatur bonum. 10 A profluvio alvi
 καὶ κεκορυμνῶν ἔσω τρέπηται, forti correpto, vomitus superve-
 5 κακόν. 9 ἢ ἔσω καὶ κεκορυμνῶν niens, bonum. 11 Mulieri fangui-
 ἔξω τρέπηται, ἀγαθόν. 10 " ἀφ' ἡροίη 26 nem vomenti menses erumpere,
 ἢ ἐκρυμνῶν ἰαχυρῆ ὁ ἔμειςτος γήρομα- bonum. 12 A fluxione vero infe-
 10 θῶ, ἀγαθόν. 11 " γυναικὶ αἷμα 27 statae, ad nares aut os fluxionem
 ἔμειψη ταὶ καὶ κεκορυμνῶν ραγνῶναι, transire bonum. 13 Mulieri à con-
 ἀγαθόν. 12 ὑπὸ ῥίνας ἢ ἐκρυμνῶν ἐς vulsione pressae ex partu, febrem
 πᾶς ῥίνας ἢ ἐς τὸ στόμα μετέπεσεν supervenire, bonum. 14 Et tetra-
 τ' ῥίον, ἀγαθόν. 13 γυναικὶ, ὑπὸ 15
 πᾶσιν αἷμα πικρομυρῶν ἐκ τῶν, πυ- no ac convulsione occupante, ig-
 ρατῶν ἐπιγνέσθαι, ἀγαθόν. 14 " ἐκ τε 28 neum ardorem supervenire, bo-
 ἄνω ἐκρυμνῶν, καὶ πᾶσιν αἷμα, πῦρ ἐπι- num. 15 Talia enim per nul-
 γνέσθαι, ἀγαθόν. 15 ἄνω τῶν αἰσθη- lam medicorum ignorantiam aut
 10 ἔδμεναι ἔτε σφίλιν ἰησῶν γίνε- scientiam fiunt & non fiunt, sed
 ται τε καὶ ἔγινε, ἀλλ' ἀπὸ τῶν αἰσθη- sua sponte 16 ac fortuito ca-
 μάται. 16 καὶ ἐπιπυρῶν γήρομα τε fu contingentia, & profunt,
 ὠφέλει, καὶ βλάπτει καὶ τὸ αὐτὸν & nocent, juxta eandem ratio-
 τῶσπον.

VII. Ἐπιτυχίη ἢ τὰ τοιαῦτα εἰ
 ἰησῶν ποιέουσιν ἐν τῇ θεραπείᾳ
 ἀγαθὰ. 2 αὐτὸν φάρμακον δόντες,
 καὶ ταύρινον καὶ αὐτὸν ἐκ τῶν καλῶν.
 3 καὶ γυναικὶ φάρμακον δόντες καὶ
 ταύρινον ἢ φλέγματις, ἐπιμήναια,
 ἐκρυμνῶν, καὶ τέρηξαι. 4 ἐκ τῶν
 ναῖματων ἐκρυμνῶν καὶ φάρμακον
 δόντες, ὡς ἰατρὸν καὶ φλέγματις
 15 ραι, πῦρ καὶ ταύρινον ἐκ τῶν
 ἀπὸ λούκῃ, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀδεί τ' ἔνεσθαι.
 5 καὶ λιθιῶν φάρμακον δόντες, τὸ
 λίθον ἐς τὸ ἐρητιῶν περσέωσται
 ὑπὸ βίης φάρμακον, ὡς ἐκρυμ-
 νῶναι. 6 καὶ πῦρ ἐκρυμνῶν ἐν τῇ αὐτῶ
 καλῶν ἐν φύματι, ὡς ἐκρυμνῶν, π
 ἔχει, δόντες αὐτὸν φάρμακον, ὅ, π
 φλέγματις καὶ ταύρινον, ἢ ἐκ τῶν πῦρ, ἐ
 ἐκρυμνῶν ὡς γινέσθαι. 7 καὶ ἐκ τῶν φάρμακον
 ὑπὸ βίης φάρμακον αὐτὸν ἰατρῶν
 πῦρ ὄντες, καὶ τέρηξαι τὸ καλῶν
 ἀπὸ

num. 8 Erysipelas si extra diffu-
 sum intro vertatur, malum. 9
 Si vero intra diffusum foras ver-
 tatur bonum. 10 A profluvio alvi
 forti correpto, vomitus superve-
 niens, bonum. 11 Mulieri fanguini
 vomenti menses erumpere,
 bonum. 12 A fluxione vero infe-
 statae, ad nares aut os fluxionem
 transire bonum. 13 Mulieri à con-
 vulsione pressae ex partu, febrem
 supervenire, bonum. 14 Et tetra-
 15
 no ac convulsione occupante, ig-
 neum ardorem supervenire, bo-
 num. 15 Talia enim per nul-
 lam medicorum ignorantiam aut
 scientiam fiunt & non fiunt, sed
 sua sponte 16 ac fortuito ca-
 fu contingentia, & profunt,
 & nocent, juxta eandem ratio-
 nem.

VII. Caeterum Medici talia per
 fortuitum successum bona in
 curatione faciunt. 2 Nimirum si me-
 dicamento sursum purgante da-
 to, & sursum & deorsum probe 135
 purgant. 3 Et si mulieri medica-
 mento dato, quod bilem aut pitu-
 itam deorsum purgat, menses
 alias non eruptant. 4 Et
 si lienem purgatum habenti
 medicamentum dederint, quod
 bilem ac pituitam deorsum pur-
 get, & sic pus deorsum à liene ex-
 purgent, & à morbo liberent. 5 &
 si medicamento exhibitio calculo-
 so, calculum in urinarium me-
 atum praeparatum violentia pro-
 trudant, ut per urinam ejiciatur.
 6 Et si medicamentum dederint
 quod pituitam sursum
 purgat, ei qui pus in superiore
 ventriculo in tuberculo habet,
 non scientes quod habet, isque
 pus vomat ac sanus fiat. 7 Et si
 eum qui ex medicamento sursum
 purgante superpurgatur, sua spon-
 te alvo subter erumpente, à vo-
 mitu

ἀπὸ τῶν θωμάτων [ἰσθμῶν] ἔμετες, ὁ-
 20 [ἰσθμῶν] εἰ ποίησιν. ⁸ καὶ καὶ ἡ τὰ δὲ ἀσπ-
 γμῶν) ἀπὸ ἀτυχίας. ⁹ φάρμακον
 δύνεις αἰώ, χολῆς ἢ φλέγματι,
 φλίσσα ἐν τοῖσι σήσεις ἐρήξαι
 ἰσθμῶν ἔμετες, ἔδεν ἐχρῆσθαι
 ἀπὸ ἀλγημα ἐν τῷ στήθι φανερόν,
 ἔ ἐχρῆσθαι νῆσθαι. ¹⁰ καὶ γυναικὶ ἐν
 γαστρὶ ἐχρῆσθαι αἰώ φάρμακον δύν-
 τες, καὶ τῶν γαστρῶν ἢ κοιλίῃ, ἐξέ-
 τρωσε τὸ ἐμῆρον. ¹¹ καὶ ἐμῆρον
 τραποδόντι ἢ κοιλίῃ ρύεσθαι Δι-
 φθείρη. ¹² καὶ ὀφθαλμοὺς τρα-
 ποδόντι καὶ ἰσθαλένῃ αἰώ ὀδύ-
 ναι ἐνέπεσον ὀξύτεραι. ¹³ καὶ ἐν τῷ
 25 τύχῃ, ῥήγνυσι) αἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ
 ἀμειψῆν) καὶ ἀμειψῆν) ἢ ἰσθμῶν,
 ὅτι ἰσθαλένῃ. ¹⁴ καὶ λαχρὶ ἐπὶ γα-
 στρὸς ὀδύνη καὶ δόνη πρὸ ἰσθμῶν, καὶ
 κακῶς ἔχει, ἢ καὶ ἀπὸ λαυ) ὀ ἰσθμῶν
 αἰσθῆν. ¹⁵ ὁρῶν δὲ, ἴσθαι αἰσθῆν
 ἔχει, ὡς ἐνέπεσον ἐν τοῖσι νεσθῆμασι
 καὶ τρώμασι καὶ ἐπὶ κοιλίῃσι, ἢ
 ἰσθμῶν ἀμειψῆν) τῶν γαστρῶν
 16 καὶ ἢ ἀμειψῆν, ἢ ἐν τῶν
 ἀμειψῆν ἴσθαι ἐνέπεσον, ἔ ἐνέπεσον
 σιν. ¹⁷ ἔ. καὶ ἐπὶ πυρεστον) ἢ τρα-
 μα ἐχρῆν ἐσελθῶν ἔ ἀπερσεν ἴσθαι,
 τὸ ἀπερσῆν μὴ ἀφελῆσθαι, ἀλλὰ τῆ
 30 ὕστερῃν) καὶ κίον ἐχρῆ, ἢ ἰσθμῶν ἀμ-
 πῆν). ¹⁸ καὶ δὲ ἀφελῆσθαι, ἢ ἐπὶ δὲ
 ἐξ ὁμαλῶς ἐπιπέσει. ¹⁹ καὶ ἰσθμῶν
 ἔ, πεπονησθαι αἰσθῆν, δὲ ἐπὶ
 ἔλκεα φλεγμῶν. ²⁰ καὶ ἐν τῆσι
 νῆσθαι (ἐνέπιν, ὀδύνη) ἴσθαι ἐνέ-
 δῃ αἰσθῆν, ἔδεν ἐν τῶν ἀμειψῆν
 μὴ ἐνέπεσον. ²¹ ἢ νῆσθαι Δι-
 σμυφῆν, ἔδεν κῆρας, ἔδεν ἢ ἐν-
 τέραν πρὸ λεπτῶν, ἔδεν φλέψ
 ἀμειψῆν, ἔδεν γαστρῶν τῶν λεπτῶν,
 ἔδεν τὸ ἐπὶ ἢ ἀμειψῆν δέξμα.

mitu sanum faciunt. ⁸ At vero
 mala operantur Medici præ in-
 fortunio hæc. ⁹ Si pharmaco bi-
 lis aut' pituitæ sursum ductivo
 145 dato, venam in pectore præ vo-
 mitu rumpant, ei qui prius nul-
 lum manifestum dolorem in pec-
 tore habuit, atque sic fiat mor-
 bus. ¹⁰ Et si mulieri in utero ha-
 bentis medicamentum superne
 purgans exhibent, alvus autem
 inferne erumpens fœtum expel-
 lat. ¹¹ Et qui suppuratum curat,
 si alvus profusa fiat, ipsum perdit:
¹² & qui oculos curat ac subleuit,
 si dolores incidant acutiores, ¹³ &
 si' ita contingat, rumpantur ocu-
 155 li & destruantur, accusant medi-
 cum quod oculos subleuit. ¹⁴ Et
 si puerperæ in ventris dolore me-
 dicus aliquid det, & male habeat
 aut pereat, medicus in culpa est.
¹⁵ Ferme autem quæcunque ne-
 cessitatem habent, ut fiant in
 morbis ac vulneribus mala supra
 mala, ea ubi fiunt, in medicum
 culpam rejiciunt, ¹⁶ & necessitatem
 talia fieri cogentem non agnos-
 cunt. ¹⁷ Et si ad febricitantem
 157 aut vulnus habentem ingressus,
 admotis quam primum remediis
 non opiretur, sed postera die
 æger pejus habeat, medicum ac-
 cusant. ¹⁸ Si vero opiretur, non
 æqualiter laudant. ¹⁹ Oportere
 enim ipsum perpeti putant, ulce-
 raque inflammari, ²⁰ & in morbis
 quibusdam dolores fieri oportere,
 neque tales esse ut ne fiant. ²¹
 Nervus præcisus ac dissectus non
 coalescit, neque vesica, neque ali-
 quod ex tenuibus intestinis, ne-
 160 que vena sanguiflua, neque tenuis
 genæ pars, neque pudendi pellicula.

IIX. Ἀρχὴ δὲ ἰσθμῶν, ἀπὸ δὲ-
 δὲ γαστρῶν μὲν, ἐνέπιν, ² ἢ πρὸς ὀ-
 γῶς

IIX. Porro principium sanatio-
 nis demonstratum quidem non
 est, ² quod sane recte principium
 a 5 fit

35 ὥς ἀρχὴ ἐστὶ πάντων τ' τέχνης, 3
 ἔδὲ δούτερον ἔδεν, 4 ἔδὲ μέ-
 σον, 5 ἔδὲ τελευτή. 6 ἀλλὰ ἀρχή-
 μετὰ τε αὐτῶν, ἀλλοίε λέγοντες,
 ἀλλοίε ἐργαζόμενοι, καὶ τελευτῶ-
 νη ὡσώτως. 7 καὶ ἔτε λέγοντες
 ἀρχόμεθα ἐκ τ' αὐτῶν λόγων, 8
 ἔδ' ἢ τ' αὐτῶν λέγων, 9 ἔδ' εἰ
 ἐς τὴν αὐτὴν τελευτῶν. 10 καὶ
 ἐργαζόμενοι καὶ τὸν αὐτὸν λόγον,
 ἔτε ἀρχόμεθα ἐκ τ' αὐτῶν ἔργων,
 ἔτε τελευτῶν ἐς τὴν αὐτὴν.

IX. Ευχρίνη δὲ ἐστὶ τοιαύτη.

2 ὅταν πῆς πέμνων ἢ καίων μήτε
 30 νεῦρον τάρμη ἢ κρούση, μήτε φλέ-
 βα. 3 καὶ, ἢ ἐμπυον κρούη, ἐπιτυ-
 χρίνη τ' πύα. 4 καὶ τάρμωντα δὲ, καὶ
 τ' αὐτὸν λόγον. 5 καὶ κροτήματα
 συνάθηναι ὀρθῶς. 6 καὶ, ὅ, πᾶσι τ'
 σῶματι ἐκπέσει ἐκ τ' φύσει,
 ὀρθῶς ἐς τ' φύσιν τῶν ἀπώσμεν. 7
 λαθεῖν τῶ, ἀ δέ, ἰχυρῶς, ἔ λαμ-
 βάνοντα δὲ πείζειν, 8 ἢ καὶ ὅτι 31
 ἀτρέμα λαθεῖν δέ, καὶ λαθεῖν
 μὴ πείζειν. 9 καὶ ἐπιδέοντα εὐελοῦ
 μὴ ποιεῖν ἐξ ὀρθῶν. 10 μηδὲ πεί-
 ζειν, ἀ μὴ δέ. 11 καὶ ψαύοντα, ὅκα
 αὐ ψαύη, μὴ ὀδυῖν παρέχεται
 45 ὀρεῖος. 12 τῶν τῶ μ' ἐν εἶνι ὀρθῶ-
 εἶνι. 13 τὸ ἵ τοῖσι δακτύλοις ἐν ὀ-
 ρθῶνως λαθεῖν, 14 ἢ καλῶς ἢ
 μὴ καλῶς, ἢ μακροῖς ἢ βραχέ-
 σιν, 16 ἢ καλῶς ἐπιδέειν, ἔ ἐπιδέειν
 πανθῶς, 17 εὐελοῦ τῆ τέχνη καί-
 νει ὀρθῶνως πείρει, ἀλλὰ χαλῶς.

X. Ὅμοιοι ἐμπυον γίνονται τ'

πλῆθονα, 2 ἢ τ' αὐῶ ἢ τ' κῆτω
 κριλίω, 3 ἢ φύματι ἰχθυῖν, εἴτε
 ἐν τῇ αὐῶ κριλίω, εἴτε ἐν τῇ κῆ-
 τῶ, ἢ ἐν τῷ πλῆθονι, 4 ἢ ἔλ-
 κια ἐνδοθεν, 5 ἢ αἷμα ἐμῆς ἢ
 πύα, 6 ἢ ἀλλοτρίω ἰχθυῖν,
 13 ἢ ἐν τῷ σῶματι, ἢ ἐν τῷ νό-

τι,

fit universæ artis, 3 neque secun-
 dum aliquod, 4 neque medium, 5
 neque finis. 6 Sed incipimus ab
 ea aliquando dicentes, aliquando
 operantes, & definimus eodem
 modo. 7 Et neque dicentes ex iis-
 dem sermonibus incipimus, 8 ne-
 que si de iisdem dicamus, 9 ne-
 que in iisdem definimus 10 &
 operantes juxta eandem ratio-
 nem, neque ex iisdem operibus
 incipimus, neque in iisdem de-
 finimus.

IX. At vero facilitas ac prom-
 ptitudo in his est. 2 Quum quis
 fecans aut urens, neque nervum
 fecet, neque venam. 3 Et si sup-
 puratum urat, pus consequatur.
 4 Et si fecet, eodem modo. 5 Et
 fracturas recte componere. 6 Et si
 qua pars corporis ex natura exci-
 dat, ut ipsam recte ad naturam
 retrudat. 7 Item apprehendere
 fortiter ea quæ oportet, & appre-
 hendendo premere. 8 Et appre-
 hendere leniter ea quæ oportet,
 & apprehendendo non premere.
 9 Et in obligando tortuosa non
 facere ex rectis, 10 neque preme-
 re quæ non oportet. 11 Et in con-
 tactu ubicunque tandem contige-
 rit, dolorem ex superfluo non ex-
 hibere. 12 Hæc quidem igitur fa-
 cilitatis ac promptitudinis exi-
 stunt. 13 At vero digitis decenter
 attingere, 14 aut probe aut non
 probe, 15 aut longis, aut brevibus,
 16 aut probe deligare omnes deli-
 gaturas, 17 non ad artem pertine-
 re judicatur de facilitate ac prom-
 ptitudine, sed seorsum.

X. Quicunque suppurati fiunt
 pulmonem, 2 aut superiore vel in-
 ferioe ventre, 3 aut tubercula
 habent, sive in superiore ventre
 sive inferioe, aut in pulmone, 4
 aut ulcera intrinsecus, 5 aut san-
 guinem vomunt aut spuunt, 6 180

aut

ἐκ τῆς σάμαλις 31 καὶ τῆς σιπό-
 μῶν ἀπὸ τῆς ὑπόπυρι. 32 ὅσω δ' αὖ
 ὀχρόν 33 καὶ ἡ ἐπιπύρι, ἐπιπύρι πύρι
 πύρι, 33 καὶ οἱ πυρετοὶ ὀξύτεροι
 εἶναι, 34 καὶ ἡ βλάπτου καὶ ἰχθυ-
 ρή, 35 καὶ ἡ ἀσπίθι Διουκίαι. 36 καὶ 33
 πύρι ἢ κηλίθι ἢ κηλίθι (αὐροῦσε).
 37 παραφασματῶν ὑπὸ τῆς φλέγμου-
 20 ατος. 38 πύρι φλέγμου ἐκ τῆς κη-
 φάλλης καὶ ὑπόπυρι. 39 εἶναι, ὅταν
 ἐς τέρας ἀφίκηται, δόπλουται, κη-
 φάλλης εἶρη. ἐν τῆσιν ἔμπαρθεν,
 40 Διουκίαι τῆς ἀπὸ μῶν καὶ σε-
 πύρι, ἰχθυήσας, 41 καὶ τῆς γαίης
 ῥυτίθις τῆς κηλίθι.

42 Γίνεται ἡ καὶ δὴ τῶν δὲ
 ἐκ τῆς σάμαλις. 43 ἐκ τῆς
 καὶ τῆς αὐτῆς φλέγμου, ῥαγῆ. 44
 ῥαγῆται ἡ ὑπόπυρι. 45 καὶ, ὅταν
 ῥαγῆ, ἀμύροισι τὸ φλέγιον κη-
 λήν πύρι πύρι ἢ κηλίθι. καὶ δὲ
 λεπτότερον, ἦσσαν. 46 καὶ τὸ μῶν
 τῆς σάμαλις τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς. 47
 25 τῆς, καὶ μὴ στεγνῶθι ἢ φλέγ-
 χεῖται ἐκ τῆς ἀπὸ μῶν, καὶ σῆπῃ
 ἐν αὐτῇ. 48 καὶ, ὅταν σῆπῃ, πύρι
 πύρι. 49 ἀπὸ τῆς τῆς ῥαγῆ, ἀλ-
 λοτε πύρι ἐπιπύρι, ἀλλοτε πύρι
 ὑπόπυρι, ἀλλοτε αὐτῆς [αὐτῆς].
 καὶ, καὶ μῶν πύρι τῆς φλέ-
 γμου, ὑπερῆ τὸ πύρι αὐτῆς
 ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς αὐτῆς, 51 τῆς, τε
 πύρι πύρι πύρι τῆς ἀπὸ μῶν
 νομῆς καὶ ἐκ τῆς πύρι φλέγμου-
 30 ατος. 52 εἶρη, καὶ κηλίθι
 ῥαγῆ καὶ τῆς σάμαλις, 53 πύρι ἢ
 τῆς φλέγμου ἀμύροισι ἐκ τῆς ἰχθυ-
 30 ρῶς, 54 πύρι τε πύρι καὶ
 κηλίθι πύρι ῥαγῆ, 55 ἐκ τῆς κη-
 λήν ἀπὸ μῶν φλέγμου, ἐκ τῆς ἀπὸ μῶν
 καὶ τῆς σάμαλις, 56 ἐκ τῆς
 νέσας ῥαγῆ. 57 καὶ δὲ ἀπὸ μῶν, ἐκ
 τῆς πύρι καὶ τῆς σάμαλις, ὅτε πύρι ἢ
 πύρι

caput vero calefactum ex cor-
 pore, 31 & hanc putrescentem
 subcrassam sput. 32 Quanto ve-
 ro magis tempus progreditur,
 tanto magis pus sincerum sput,
 33 & febres acutiores fiunt, 34
 & tussis frequens ac fortis, 35
 & inedia vexat, 36 & tandem
 alvus inferne turbatur. 37 Tur-
 batur autem à pituita, 38 pi-
 tuita vero de capite descendit.
 39 Hic quum ad hoc pervenerit,
 perit quemadmodum dictum est
 in superioribus, 40 purulento ac
 putrido pulmone facto, 41 aut
 ventre infra erumpente.

42 Fit præterea & ab his pul-
 mo suppuratus. 43 Quum ve-
 nula videlicet aliqua in ipso fue-
 rit rupta, 44 (rumpitur au-
 tem à laboribus:) 45 & ubi ru-
 pta fuerit, sanguinem fundit,
 205 si quidem crassior fuerit, am-
 plius: sin tenuior, minus: 46 &
 sanguinem quidem ipsum partim
 confestim sput, 47 partim vero,
 nisi vena adstringatur, in pulmo-
 nem funditur, & in ipso putrescit:
 48 & ubi putrefactus fuerit pus
 facit, 49 progressu vero temporis
 aliquando pus sincerum, aliquan-
 do pus subcrassum, aliquando
 sanguinem, 50 & si magis repleta
 fuerit vena, ipsam sanguinis co-
 210 piam acervatim à seipso revomit,
 51 sputiturq; pus crassum ab acces-
 soria & intus putrescente pituita.
 52 Hic si anticipetur incipiente
 morbo 53 priusquam vena san-
 guinem fundat ac fortiter laxetur,
 & in lecto decumbat, 55 & cap-
 ut corrumpi incipiat, & reli-
 quum corpus colliquari, 56 su-
 perstes ab hoc morbo evadit.
 57 Si vero neglectus fuerit, &
 hæc occuparint, ut ea perpeti-
 215 atur aut omnia, aut plurima,
 perit.

πάντα ἢ τὰ πλεῖστα, δόλιον). 58
 δόλιονται ἢ ἔτι, ἢ ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν, ἀεὶ καὶ ἐμπεσθεν, ἢ ἀπὸ
 ἐμεῖτε αἵματι πικρῶ πολλὰκις
 ἐμορμύε.

59 Ἦν δὲ τὸ φλέγιον πινυτά-
 πισι μὴ μὴ ἀεὶ γαγῆ, ἠσπιδων 35
 εἰ ἐν αὐτῷ ἐγγύη, γίνε) μὲ-
 λιστα οἶον κρισός. 60 ὁ δὲ ὠρῶν π-
 35 κη μὲ, ὅταν ἡγήται, ὀδυῖται πνὴ
 παρῆχ' λεπτῶν, & βήξαι ξηρῶ.
 61 ἢ ἡ χροῖσι τὸ ἐὰ μὲ ληθῆ, ἀε-
 διδῶ αἵματι μὴ πικρῶν ὀλίγην
 καὶ ὑπομέλαι, ἐπὶ τῷ ἢ ἐπιπλεόν
 τε καὶ ἐλκερῶντα, εἴτε πῦον. 62
 καὶ πῆχ' τε, ὅσα πρὸς ἐν τῶν ἐμ-
 πεσθεν εἴρηται. 63 ἔμφερει δὲ
 πῆσι τοῖσιν, ἢ καὶ ἄλλοις λά- 36
 βεις θεορῶ δόλιον, 64 ὅσα αἵτε φλέ-
 βεις ἐξέμελαι ἐν τῷ χροῖν, 65 καὶ
 διαίτα, ὅφ' ἢς ἐται ξηρῶτος τε &
 αὐαμύπει. 66 ἢ αὐτὸν δὲ τῶ-
 40 πον τῶτον καὶ πὲ ἐν τῷ πλοῦρῶ
 φλέγια πῆχ', ὅσα ἐσὺ ἀκρό- 37
 πλεῖα ἐσιν. 67 ὀρῶν ἐν πονήσῃ,
 κρισὸς δὲα τε γίνεται, & μετέωρον
 εἶται. 68 καὶ, ἢ μὲ ἀμὲ ληθῆ, πῆδε
 πῆχ'. 69 ἐκρήγνυται τε & πύεσι
 δὲ σφέων αἵμα, καὶ εὐίστε καὶ
 ἐμέε(ι, & ἐμπυοὶ γίνε), & ἄς τὰ
 πικρὰ διεσφάρισην. 70 ἢ εἰ
 θεορῶ δόλιον, δὲ χροῖμύε & νεσῆ-
 ματι, αὐτῶ καὶ χροῖν ἰζαύεσιν
 ὡρῶ τὸ πλοῦρον καὶ φλέγια, & γί-
 νεται ταπῆν. 71 ὁ δὲ μὴ πλοῦρῶν
 δὲ τῶτων ἐμπυοὶ γίνεται, & τὰ
 45 ἄσ' αὐτῶ πῆχ' ἢ τε πῆσι αὐτῶ,
 & τελοῦσιν ἔται.

perit : 58 perit autem hic aut
 ex iisdem quæ superius dixi,
 aut à vomitu, sanguine multo
 multoties per vomitum reje-
 cto.

59 Si vero vena omnino quidē
 rupta non fuerit, verum acutus
 tractus in ipsa fiat, fit autem ma-
 xime velut varix, 60 qui etiam
 statim ubi factus fuerit, dolorem
 quendam tenuem inducit, ac tuf-
 sim aridam. 61 Si vero diu dura-
 verit & neglectus fuerit, pri- 220
 mum quidem sanguinem modi-
 dicum ac subnigrum dimittit ac
 rejicit, deinde vero adhuc copio-
 siorem & sincerissimum, deinde
 pus, 62 patiturq. quæcunque in su-
 perioribus dicta sunt. 63 Condu-
 cit autem talibus, si ab initio cu-
 randos suscipias, 64 ut & venæ
 de manibus sanguinem emittant,
 65 & diæta è qua quam siccissi-
 mus & exanguissimus fiat. 66 Eo-
 dem porro modo etiam venæ in
 latere afficiuntur, quæ intus in 225
 superficie sitæ sunt. 67 Quum
 igitur affectæ fuerint, varicosæ-
 que factæ, & intus elevatæ, 68 &
 neglectæ fuerint, hæc perpetiunt-
 tur. 69 Erumpunt & spuunt à se
 sanguinem, & aliquando etiam
 vomunt, & suppurati fiunt, & ut-
 plurimum pereunt. 70 Si vero
 curentur incipiente morbo, rur-
 sus in loco venæ confidunt ad
 latus, humilesque fiunt. 71 Et
 pulmo quidem ab his suppuratus
 redditur, & ab ipso etiam ta- 230
 lia perpetiuntur, & sic moriuntur.

xī. Caterum superiore ven-
 tre suppurati multipliciter fiunt.
 2 Nam quum pituita de capite
 copiosa & acervatim in superio-
 rem ventrem fluxerit, putrescit
 & in pus vertitur. 3 Putrescit au-
 tem maxime in diebus viginti
 una.

xī. Τὸ δὲ αὐτῶ καὶ ἰσὺ ἐμ-
 πυοὶ γίνονται πολλαχῶς. 2 καὶ γὰρ,
 ὅταν φλέγμα βυθῆ ἐν τῷ κεφαλήσ
 ἀλλ' ἄσπρον ἐσ' αὐτῶ καὶ ἰσὺ, σή-
 πετά τε & γίνεται αὐτῶ. 3 σήπε-
 ται

ται δὲ ἐν ἡμέρῃσι μάλιστα μὴ
 καὶ εἰκοσῇ. 4 τὸ αὐτὸ διασείεται
 καὶ ἐκλυοῦσθαι τὸ πύον, ἐς τὸ
 πλοῦρον αἰσθητὸν. 5 ἔσται, ὡς
 κωφὴ ἢ τμηθῆ πρὸν χρῆσθαι τὸ
 πύον, ὅπως γίνεται ὡς πύον καὶ α.

6 Γίνονται δὲ μὲν τῶν αὐτῶν κα-
 λῶν ἔμπυροι καὶ ἐν πλοῦρον ἐπίδου,
 7 ὅταν κενεῖται ἐν ἡμέρῃσι μήτε σα-
 πῆ, μήτε πυρρῆ, 9 ἀλλ' ἐκωφῆ
 τὸ πλοῦρον ὑπὸ τῆς αἰσθητικῆς
 φλέγματι, ἢ χολῆς. 10 ἢ ὅταν
 ἐκλυοῦσθαι γίνεται, ἀναδιδῶν δὲ
 ἔσω τῆς πύου, 11 ἢ ἐν τῆς πλοῦρον
 χυρίων ὑπὸ θερμάσις ἀγρῆ ἐφ'
 ἔσω τὸ φλέγμα. 12 ἢ ὅταν
 σαπῆ, πύεται πύον. 13 ἐνίοτε δὲ
 καὶ ἐν τῆς φλοῖον διαδιδῶν ἐς τὸ
 5 ἐκλυοῦσθαι αἶμα, ἢ γίνεται σπύρον,
 πύον. 14 ἔσται, ὡς μὲν πλοῦρον
 μακροποφῆ, ὅπως γίνεται ὡς πύον
 καὶ αὐτὸ ἢ ἀμεληθῆ, διαφθείρεται.

15 Γίνονται δὲ ἔμπυροι καὶ ὡς
 φλέγμα ἐν τῆς κεφαλῆς ῥύον αἰσθη-
 τὸ πλοῦρον αἰσθητὸν ἢ σαπῆ. 16
 τότε ἢ τὸ πλοῦρον ὡς πύον
 καίεται, 17 καὶ πάρα, ὅσα αἰσθη-
 τὸ πλοῦρον, ὅταν ἔμπυρον γέ-
 νηται. 18 γίνονται δὲ ἢ ὅταν ὑπὸ
 λαίπυρις, ἢ ἐν γυμνασίαις, 11 ἢ
 39 ἀλλως πως ἴσθη, ἢ ἔμπυρον ἢ
 ὅταν αἰσθη. 19 ἴσθη δὲ, ὡς μὴ πύ-
 10 οῦσθαι πύον αἶμα, ἀλλ' ἐν
 τῆς σαρκὶ ἀνάδων γίνεται, 20 καὶ ἢ
 ὅταν αἰσθη εἰρήνη ἐκ μέρους
 ὀλίγου, ἢ γίνεται ὑπὸ πλοῦρον.
 21 ἢ ὅταν αἰσθη μὴ ἀνάδων ἢ ὅ-
 πταν ὑπὸ ῥάμης καὶ οὐξίαις. 22
 εἰ δὲ καὶ ἀνάδων, μὴ δὲν πλοῦρον
 ἢ γίνεται. 23 ἔσται, ὅταν καὶ αἰσθη,
 ὡς αὐτὸν ὑπὸ πύου λιφθῆται
 ἀπὸ πλοῦρον, ἢ ὅταν, ἢ λαίπυρις,
 ἢ ἀλλως, 24 ἢ ὅταν αἰσθη
 ὡς αἰσθη

una. 4 Hoc igitur pus concu-
 titur & intus fluctuat ad late-
 ra allabens. 5 Hic si uratur aut
 fecetur priusquam diuturnum
 fiat pus, sanus plerumque eva-
 dit.

6 Fiunt autem & superiore
 ventre suppurati ex pleuritide,
 7 quum fortis fuerit, 8 & in ju-
 dicatoriis diebus neque putruit,
 neque sputo rejecta est, 9 sed la-
 tus exulceratum fuerit à pituita
 affixa, & bile: 10 & quum ulcus
 factum fuerit, reddit de se pus,
 11 & ex vicinis locis præ calidita-
 te in seipsum pituitam adducit,
 12 & hæc ubi computruit, pus
 spuitur. 13 Aliquando vero etiam
 ex venis sanguis se in ulcus in-
 gerit, & putrefactus pus fit. 14
 Hic si evestigio assumatur, sanus
 plerumque fit: si vero negligat-
 ur, perit.

15 Fiunt præterea suppurati
 etiam, si pituita de capite dela-
 pta, ad latus adglutinata fuerit
 & putruerit. 16 Tunc enim latus
 ut plurimum inflammatur, 17 &
 patitur eadem quæ ex pleuritide
 suppuratus. 18 Fiunt & quum præ
 labore, aut exercitiis, aut alio
 quopiam modo, vena ante aut
 retro fuerit rupta, 19 & sic ru-
 pta, ut non statim spuatur san-
 guis, sed in carne acutus tractus
 sive varix fiat: 20 & caro tracta
 ac convulsa humiditatem modi-
 cam traxerit, & sublivida facta
 fuerit: 21 & statim quidem sic
 affectus non percipit pro robore
 ac bona habitudine, 22 aut si
 etiam sentit, nihil molesti esse
 putat. 23 Hic ubi deprehenderit,
 quum jam præ febris, aut po-
 tu, aut venere, aut aliqua alia re
 correptus, fuerit attenuatus, 24

caro
 ὡς αἰσθη

ὑποξηραίνεται τε καὶ ὑπερμερή-
 νε), ²⁵ καὶ ἔλκεθ' ἐκ μέρους ἐς ἑνω-
 τὴν δ' ὁπ' ἔ' πηλοσίων καὶ φλεβῶν καὶ
 15 σαρκῶν. ²⁶ ὅταν δ' ἐξ ἐρύσης, οἰδή-
 σιται τε καὶ φλεγμονή, καὶ ὀδυ-
 νησ' παρέχθ' λεπτήν, καὶ βῆχρα
 ἄσπυρρόν τε καὶ ξηρὸν τὸ πρῶτον. ²⁷
 ἔπειτα ἐπὶ μάλλον ἔλκεθ' ἐς ἑνω-
 τὴν, καὶ ὀδυρῶν παρέχθ' ἰσχυροτέ-
 ρων, ἔ' βῆχρα πυκνοτέρων. ²⁸ καὶ
 πτύξ, τὸ μὲν πρῶτον, ὑπόπυον
 οἷοτε ἢ, ὑπόπελιδον καὶ ὑφαιμον.
²⁹ ὅσα δ' ἀν' ὀρχήσθ' ὑπερῆ, ἔλκεθ'
 τε μάλλον ἐς ἑνωτὴν, καὶ σήπη. ³⁰ καὶ
 αὐτῆς τ' σαρκῶς, ὅσον πελιδόν ἐγέ-
 νεθ' ἢ ἄσπυρρον, ἢ τῆσ' αὐτῶν γίνεθ'), ⁴⁰
 20 ³¹ καὶ ὀδυρῶν παρέχθ' ὀξείων, καὶ
 πυρετῶν, καὶ βῆχρα πολλῶν τε ἔ'
 πυκνῶν, ³² καὶ τὸ πύσμα ἐπι-
 κρινές, ἔπειτα αὐτῶν.

³³ Ἦν ἢ χρονίση τε αὐτῶν ἐν τῇ
 κοιλίῃ, ἀσ' ὑπερμερήνεται ὑπ' αὐτῶν
 τὸ σῶμα πῶν, μάλιστα ἢ πρὸ ἔχου-
 ῶν. ³⁴ Ἐρεμνομυρῶν ἢ τῶν σῶμα-
 τῶν, μάλιστα ἐκ τῆσ' ἐπὶ τὸν ῥόν.
³⁵ καὶ τὸ μὲν δ' ὁπ' ἔ' ἀν' ἐς ἢ ἀν' ὡ
 κοιλίῃ μάλιστα σπέρει, καὶ γίνεται
 αὐτῶν ὑπερῶν τῶν ἐπὶ ὀν. ³⁶ τὸ ἢ ἔ' ἐς
 ἢ κῆτω κοιλίῃ βῆσι. ³⁷ καὶ οἷοτε
 περὶ ὅσ' ἢ κοιλίῃ ὑπ' αὐτῶν, καὶ
 25 διέφθρε τ' ἀνθρώπων. ³⁸ τὰ γὰρ
 ἐπὶ ὅσ' ἢ σπῆων ἀσ' ἀσπυρρῶν ἢ ἀπε-
 πῶν, καὶ τροφῆ ἀπ' αὐτῶν ἢ γίνεται
 τῶν σῶμα. ³⁹ ἔ' ἢ τ' σπῆσμάθ' ἢ
 αὐτῶν κῆτωσιν ἐκ ὀμαλῆ γίνεθ'),
 αἷτε διατερεμασπυρρῶν τ' κοιλίῃς
 ἔ' ἀγέσης πάντα κῆτω ἐφ' ἑνω-
 τῆν. ⁴⁰ καὶ ὑπὸ μὲν τῶν σπῆσμάθ' πύ-
 ρεται τε καὶ βῆχ' ἢ κῆτωσιν ἢ μὲν
⁴¹ ὑπὸ ἢ τ' γαστρῶν βῆσιν ἐξ ἀσπυρ-
 ρῶν, καὶ ὡς τὰ πῶν ἀσ' ἀσπυρρῶν.
⁴² μάλιστα ἢ ἐν τῆσ' τοιαύτησιν ἢ
 νῶσιν τὸ βῆσ' ἢ κῆτωσιν ἢ
 παρέ-

caro fauciat subreficcatur & sub-
 calefcit, ²⁵ & humiditatem in seip-
 sam à vicinis tum venis, tum car-
 nibus trahit. ²⁶ Ubi autem attra-
 xerit, intumescit & inflammatur,
 & dolorem exhibet tenuem, &
 tussim raram & ficcam primum.
²⁷ Deinde adhuc magis trahit in
 seipsam, & dolorem inducit ve-
 hementiorem, & tussim frequen-
 tiorem. ²⁸ Et primum quidem
 subpurulentum spuit: aliquando
 vero lividum & subcruentum. ²⁹
²⁹ Et quanto magis tempus pro-
 greditur, amplius in seipsam tra-
 hit ac putrefacit: ³⁰ & de ipsa
 carne quantum ab initio lividum
 erat, hoc pus fit: ³¹ & dolorem
 acutum exhibet, & febrem, &
 tussim multam ac frequentem,
³² & per sputum sincerum pus
 expuit.

³³ Si vero pus in ventre mo-
 ram traxerit, totum corpus ab ip-
 so calefcit: maxime vero vicini-
 ssimæ partes. ³⁴ Calefcite
 autem corpore, humiditas ma-
 xime eliquatur. ³⁵ Et quæ qui-
 dem à supernis partibus eli-
 quatur, in supernum ventricu-
 lum maxime confluit, & pus fit,
 ad hoc quod jam in ipso est. ³⁶
 Pars vero ejus etiam in infernum
 ventriculum fluit: ³⁷ & quando-
 que alvus ab ipsa turbatur, & ho-
 minem perimit. ³⁸ Nam cibi in-
 gesti fecedunt in concocti, & ali-
 5 mentum ab ipsis corpori non ac-
 cedit. ³⁹ Et sputi sursum purga-
 tio non æqualis contingit, alvo
 nimirum calefacta, & omnia
 deorsum trahente in seipsam. ⁴⁰
 Et à sputo quidem suffocatur &
 stertit, dum non purgatur: ⁴¹ à
 ventre vero fluente debilitatur,
 & plerunque perimitur. ⁴² In
 hujusmodi autem morbis hunc
 fluxum maxime exhibet caput,
 utpote

παρέχει, ἔτε κελίη ἐξου, καὶ αὐτὸ
 30 ὑπερεκφύρη· 43 ἰκόνταν γὰρ Δ[ι]-
 θεριμαντῆ ὑπὸ τῆ κελίης, ἔλκεδες
 ἐωντιῶν ἐν τῷ σπέρματι· τὸ λεπτὸν
 τὸν φλέγματι· 44 ὅταν δὲ
 εἰλιότῃ ἐν αὐτῇ, διποδιδοῖ πάλιν
 ἄλλες καὶ παρὰ ὡς αἴετα· 45 καὶ
 αὐτὲ τὸ μὲν ἐς τὴν αὐτὴν κελίην
 καταρρέει, τὸ δὲ ἐς τὴν κῆτον· 46 ἰκόν-
 ταν αὐτὴν ἀρξάνται ἡ κεφαλὴν ῥέειν, καὶ
 τὸ ἄλλο σῶμα τῆκεσθαι, ὅσην ἐπι-
 διοικῶς, ἐδὲ καυθέντες ἀειγι-
 γνόνται· 47 κρετέφ γὰρ αἰεὶς μὲν τῷ
 πύσας τὰ ἐπιρρέοντα κακὰ ἢ τὰ
 διπορρέοντα· 48 αἴτε αἰετὸς τῆκε-
 35 μῖμα ἢ μᾶλλον ὑπὸ τῶν κακῶν, ἢ
 τρεφόμεμα ὑπὸ τῶν εἰσόντων.

49 Οὗτοι, ἰκόντοι τοῖς τέτρο-
 πα νουματι ἰαχουσι, καὶ διὰ τὴν
 τῶν ἐνιοι μὲν δὲ ὀλίγην διπολιω-
 ται, ἐνιοι δὲ παλαιῶν χρόνον ἔλκε-
 σι· 50 Δ[ι]φ[ε]ρέφ γὰρ σῶμα σῶματα,
 καὶ ἡλικίη ἡλικίης, καὶ πύθημα
 παθήματα, καὶ ὥρη ὥρης, ἐν ἡ αὐ-
 νοσέαισι· 51 καὶ οἱ μὲν παλαιωπορό-
 τεροὶ εἰσιν ἐν τῆσι νέσοισιν· οἱ δὲ
 πανταίεσι παλαιωπορεῖν ἀδύ-
 νατοι· 52 ἔκταν ἐπὶ τὸ ἀκρῆδες τῷ
 χρόνῳ, ἐν τῷ διπολιωται, ἔτε, εἰ
 40 παλαιὸν, ἔτ, εἰ ὀλίγην· 53 ἔτε γὰρ
 εἶτῳ ὁ χρόνος ἀκρῆδες, ὃν ἐνιοι
 λέγουσιν, ὡς τὰ παλαιά· 54 ἐδὲ
 αὐτὸ τὸ ἔτ ὀκνήφ· 55 Δ[ι]φ[ε]ρέφ γὰρ
 καὶ εἶτῳ ἔτε, καὶ ὥρη ὥρης· 56
 ἐκ, ἢ ἡς ἕλη ἀεὶ αὐτῶν ὄρθως
 γινώσκῃ καὶ λέγειν, ἢ γνῶσεται ὡδὲ
 πῶσαν ὥρη καὶ διπολιωπορος ἐ-
 ἀειγνομήδες καὶ πύχοντες, ἢ αἴε-
 αὐτὸ πύχουσι.

XII. Τὴν δὲ κῆτον κελίην
 ἔμπουοι γίνονται, 2 μάλιστα μὲν,
 ὅταν φλέγμα ἢ χολή συστῇ ἄλλες
 μεσην τῶν σαρκῶς καὶ τῶν δέρματι·
 3 γίνον-

utpote quod cavum est, & super-
 fitum. 43 Quum enim ab al- 10
 vo fuerit calefactum, tenuissi-
 mam pituitam de corpore in se-
 ipsum trahit. 44 Ubi vero hæc in
 ipso fuerit collecta, reddit rursum
 acervatam & crassam, velut di-
 ctum est: 45 & pars quidem ip-
 sius in supernum ventriculum
 defluit: pars vero in infernum.
 46 Quum igitur caput fluere in-
 ceperit, & reliquum corpus colli-
 quari, non amplius æqualiter, ne
 usti quidem, superstites evadunt.
 47 Superant enim supra pus in- 15
 fluentia mala, ea quæ defluunt:
 48 & carnes liquefcunt magis à
 malis, quam nutriuntur ab in-
 gestis.

49 Qui vero hujusmodi mor-
 bos habent, partim ab his brevi
 pereunt, partim diutius tempus
 extrahunt. 50 Differt enim cor-
 pus à corpore, & ætas ab ætate, &
 affectio ab affectione, & tempus
 à tempore, in quo ægrotarint:
 51 & aliqui majorem tolerantiam
 in morbis habent, alii omnino 20
 ad tolerandum impotentes sunt.
 52 Proinde certitudo exacta tem-
 poris in quo pereunt non est, an
 longum, aut breve futurum sit.
 53 Neque enim hoc tempus cer-
 tum est quod quidam definiunt:
 54 & plerunque neque hoc ipsum
 suppurat. 55 Differt enim & an-
 nus ab anno, & tempus à tempo-
 re. 56 At si quis de ipsis recte co-
 gnoscere ac dicere velit, is cogno-
 cet omni tempore, & perire, &
 superstites evadere, & pati quæ- 25
 cunque tandem patiantur.

XII. Cæterum inferno ven-
 triculo suppurati fiunt, 2 ma-
 xime quidem quum pituita
 aut bilis acervata inter car-
 nem & cutem collecta fuerit.
 3 Fiunt autem & à convulsioni-
 bus:

γίνονται ἢ καὶ δὴ ἀπὸ σπασμῶν. 4
 45 καὶ, ὅταν φλέθιον ἄσπαδὸν ῥαγῇ,
 τὸ αἷμα ἐκχυθὲν σήπει καὶ ἐμψύφ.
 5 καὶ ἢ ἢ σπῶξ ἄσπαδῆ ἢ φλασδῆ,
 ἔλκετ' ἐκ τῆς περιέωσπῆ φλέθιον
 αἷμα, καὶ τῷτο σήπει καὶ ἐμψύφ. 6
 τὰ ποσιν καὶ μὲν ἐξ ὧν δισσομηλῶν, καὶ
 πύθου ἐξέληθ, ὑγιέει γίνον. 7
 καὶ ἢ ἐκροαγῆ αὐτόμαθον ἔστω,
 ἀπόλλω. 8 κεχυθῆσιν ἢ πύθου
 ἐν τῇ καίτω κριλίη, ὡς πῶς ἐν τῇ
 αὐῶ εἶρηται ἐξίνεαξ, ὅσῳ αὐὸν δὴ
 ναίτω ἐξίνεαξ, 9 ἀλλ', ὡσπέρ μοι
 εἶρη, ἐν καίτωσι τε καὶ ἐν φύμασι
 σπιν ἐξίνεαται. 10 καὶ καὶ μὲν ἐνδον
 134 δισσομηλῶν, δυπατεῖς γινῶμαι.
 11 ἐδὲ γὰρ ἀφ' αἰσίων τῶν ἐστὶν εἰδὲ
 ναί. 12 γινῶσκει) ἢ μάλιστα τῇ
 ὀδωῆ ἐν τῷ ἐν. 13 καὶ καὶ καίτω
 πάλαισις ἢ τῇ κεραμίτιδι, ἢ ἄλλω 42
 τῶν πεισῶν, ἀπεξηρημῆ δι' ὀλίγῳ.

bus : 4 quum venula convulsa
 rupta fuerit, sanguis effusus pu-
 trefcit & suppuratur. 5 Si vero
 caro convulsa fuerit, aut con-
 tusa, sanguinem ex venis sibi ipsi
 propinquis trahit, atque hic 1 pu-
 trefcit ac suppuratur. 6 His si-
 quidem foras de se significatio-
 nem præbuerit & eruperit pus,
 fani fiunt. 7 Si vero sua sponte
 intro proruperit, percunt. 8 At
 vero diffusum pus in venticulo
 inferno, veluti in superno di-
 ctum est, generari haud qua-
 quam poterit, 9 sed velut à me
 dictum est, in tunicis & in tu-
 berculis innascitur. 10 Et si qui-
 dem intro notas habuerit, cog-
 nitu difficile est. 11 Neque enim
 ex 1 concussione cognoscere li-
 35 cet. 12 Cognoscitur autem ma-
 xime ex dolore ubi fuerit. 13 &
 si terram figulinam, aut aliud
 quid hujuscemodi imposueris,
 brevi id resiccet.

XIII. Ἐρυσίπελας δ' ἐστὶν ἐν τῷ
 πλάσῳ μὲν γίνεσθαι, ὅταν ὑπερξη-
 ραυῆ ἢ ὀ πλάσῳ μὲν. 2 ὑπερξηρη-
 νε) ἢ καὶ ὑπὸ καύματι, καὶ ὑπὸ
 πυρετῶν, καὶ ὑπὸ πηλαιπωρίας
 καὶ ἀκρασίας. 3 καὶ ὀκρῶν ὑπερ-
 5 ξηραυῆ, ἔλκετ' αἷμα ἄσπαστον
 ἐν ἐφ' εἰωσῶν. 4 μάλιστα μὲν ἐ
 πλείστον ἐκ τῶν μεγάλων φλεθῶν.
 5 αὐτῶν γὰρ αὐτῶν ἐξίνεαται εἰσι,
 καὶ ἐπίκρῶν) ἐπ' αὐτῶν. 6 ἔλκετ' ἢ
 καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τῶν πηλῶν. 7 ἔλ-
 κετ' ἢ τὸ λεπτὸν τῶν καὶ ὀδενέστω-
 τον. 8 ὀκρῶν ἢ ῥύσῳ, πυρετῶν ἢ
 αὐτῶν γίνε) ὀξεί, 9 καὶ βήξ ξηρῆ, 10
 καὶ πηληγορῆ ἐν τοῖσι στήθεσι, 11 καὶ
 ὀδωῆ ὀξείη ἐν τοῖσιν ἐμπροσθεν
 τῶν ὀπισθεν, μάλιστα ἢ τῶν πύθου
 10 ῥῶν, 12 ἢ τῶν φλεθῶν τῶν μεγί-
 λων ἀφ' αἰσίων μὲν. 13 καὶ
 ἐμέεισιν, ἢ ἄλλοτε μὲν, ἢ φαιμον,
 ἢ ἄλλοτε ἢ, πηλιδόν. 14 ἐμέεισιν ἢ ἐ

XIII. Erysipelas autem in
 pulmone fit, ubi pulmo fuerit
 nimium resiccatus, 2 id quod
 contingit ab ardore, & à febril-
 bus, & à labore, ac intemperie.
 3 Et quum superresiccatus fue-
 rit, plurimum sanguinis in seip-
 sum trahit, 4 maxime quidem ex
 plurimum ex magnis venis. 5
 Hæ enim ipsi vicinissimæ sunt, 40
 ac ipsi incumbunt. 6 Trahit etiam
 ex aliis vicinis. 7 Et tenuissi-
 mum ac debilissimum trahit. 8
 Postquam autem traxit, febris
 ex ipso fit acuta, 9 & tussis sicca,
 10 & repletio in pectoribus, 11
 & dolor acutus in anteriori-
 bus ac posterioribus partibus,
 maxime circa spinam : 12 ni-
 mirum magnis venis percalefac-
 ctis. 13 Et vomunt aliquando
 suberuentum, aliquando lividum. 45
 14 Vomunt item pituitam & bil-
 em,

φλίγμα καὶ χολῶν, ¹⁵ καὶ ἐκφυ-
 γῆσι πυκνά. ¹⁶ ἐκφυγῆσι δὲ Διὰ
 τὸ ἀμαίον τὴν μετέπειτα ἐξαι-
 πίνης γνομήν. ¹⁷ καὶ μάλιστα
 Διὰ σημεῖν τῶν, ὅταν ἐπὶ τὸ
 πλῆθρον ἐπιβῆν) ἐρουσι πε-
 λας, καὶ τὸ πυρετὸς ἐπισημαίνεται λή-
 ψις. ¹⁸ τέτω εἰ μὴ δύο ἢ τριῶν
 ἢ τετάρων τὸ πλεῖστον ἡμερέων
 Διὰ χυτῆ καὶ μεταστῆ τὸ ἔνδον ἐς τὸ
 ἔξω, ὕγιος γίνε) ὡς τὰ παλαιά. ¹⁹
 ὡς δὲ μὴ Διὰ χυτῆ καὶ μεταστῆ, ἐν-
¹⁵ σήπεται) τε καὶ ἐμψυθῆ γίνε); καὶ
 δόλομαι). ²⁰ δόλομαι τε δὲ ὀλί-
 γος, ἅτε τὸ πλῆθρον ἐμψυθῆ
 ἐόν) ὅλα καὶ σαπῆ. ²¹ ὡς δὲ
 ἐξω καὶ ἐκφυγῆν) ἐστὶ τρωπή)
 καὶ καὶ ἀλάσθηται τὸ πλῆθρον,
 τέτω ἐδεμῆ ἐλπίς παρὰ τὸ ἀλάσθη.
²² ὅταν γὰρ παρὰ τὸ ἐκφυγῆν) ὁ
 πλῆθρον ἐρούση ἐς ἑαυτὸν, ὅτε
 αὐτὸ ἐπὶ μετέπειτα, ²³ ἀλλὰ τὸ
 ἄσθημα ἐπὶ τὸ καὶ ἀμαίον καὶ τὸ
 ἐκφυγῆν) ὅτε ἐπὶ δέξω) ἐδέν,
 ἅτε αὐτὸ ἀναδιδοῖ ἐδέν, ἀλλὰ
 διέφθρε.

²⁰ XIV. Φῦμα δὲ γίνεται ἐν τῷ
 πλῆθρον ὡς. ² ὁρῶν φλίγμα
 ἢ χολῆ ἐκφυγῆ, σήπε). ³ καὶ ἕως
 μὴ αὐτὸ ἐπὶ ἀμώτερον ἐν, ὁδὴν
 τὸ παρὰ τὸ λεπτὸν, καὶ βῆρα ἐκ-
 ρῆ. ⁴ ὁρῶν δὲ πεπνῆ, ὁδὴν
 γίνε), ἐπὶ δέν ἐπὶ πῦον, ὁξείη,
 ἐπὶ τὸ καὶ ἀμαίον, ἐπὶ βῆρα ἐκ-
 ρῆ. ⁵ καὶ ὡς ὅτι τῆρα πεπνῆ,
 καὶ ὡς ἐπὶ τὸ ἀμαίον) τὸ πῦον, ἐπὶ
 ἀμαίον τῶν πῶν, ⁶ καὶ κελίη, ἐν ⁴³
 ἢ τὸ πῦον, παρὰ τὸ ἐπὶ τὸ ἀμαίον
 ἐκφυγῆ, ὕγιος γίνεται παντελῶς. ⁷

²⁵ ὡς δὲ ἐκφυγῆ μὴ ὅτι τῆρα, καὶ πε-
 πνῆ, καὶ ἀμαίον), ⁸ δὲ
 ἐκφυγῆ) δὲ πῶν τῶν πῶν μὴ ὅ-
 νη), ἀλλὰ αὐτὸ ἀφ' ἐαυτοῦ τὸ φῦ-
 μα

lem, ¹⁵ & frequenter animo
 linquuntur, ¹⁶ propter sangui-
 nis transmutationem derepen-
 te contingentem: ¹⁷ atque hoc
 maximum signum est Erysipe-
 latis in pulmone generati, &
 si assidua febris invasio conti-
 gerit. ¹⁸ Huic, siquidem duo-
 bus aut tribus aut quatuor ad
 summum diebus id, quod in-
 tus est diffusum fuerit ac tran-
 sferit foras, plerunque sanus
 evadit. ¹⁹ Si vero non diffun-
⁵⁰ datur ac foras transeat, in-
 tus putrescit, & suppuratus fit
 ac perit. ²⁰ Perit autem brevi,
 utpote pulmone toto suppurato
 ac putrido. ²¹ Si vero for-
 as diffusum, intro vertatur &
 pulmonem corripit, huic nul-
 la vitæ spes reliqua est. ²² Quum
 enim antea reficcatus pulmo,
 traxerit in seipsum, non am-
 plius dimittit, ²³ sed statim
 ab ardore, & siccitate, nihil am-
 plius suscipit, neque quicquam
 sursum distribuit, sed corrup-
⁵⁵ pit.

XIV. Tuberculum in pulmo-
 ne fit hoc modo, ² quum pitui-
 ta aut bilis coacta putrescit. ³ Et
 quamdiu quidem adhuc crudius
 fuerit, dolorem exilium, ac tussim
 ficcā inducit. ⁴ Postquam au-
 tem maturum factum fuerit, do-
 lor & ante & retro acutus fit,
 & calores corripunt, ac tussis
 vehemens. ⁵ Et siquidem quam
 citissime maturuerit, & eruperit,
 & pus sursum vertatur, ⁶ ac to-
⁶⁰ tum exquatur, ⁶ & ventriculus,
 in quo fuerat pus, contrahatur
 ac reficcetur, penitus sanus eva-
 det. ⁷ Si vero ruptum quidem
 fuerit quam celerrime, & ma-
 turatum, ac repurgatum, ⁸ ve-
 rum penitus reficcari non pote-
 rit, sed ipsum tuberculum à se-
 ipso

μα ἀναδιδῶν τὸ πῦρον, ὁ ἄλλοθιον 44
 τῆς. 9 καὶ δὴ τὸ κεφαλῆς ἢ καὶ τῆ
 ἄλλα σωματικῶ φλέγμα καὶ ῥ-
 ρέον ἐς τὸ φῦμα σήπεται τε καὶ
 πῦρον γίνεται, καὶ πύεται, δι' ἧ
 ἐφθάρη. 10 Διὰ φθέρει) ἢ ὑπὸ γα-
 στρος ῥυτίσης, ἢ φ' ὠν. πῶς καὶ ἐπὶ τῆ
 ἀσθένει ἐίρη). 11 "λελυθῶμε- 45
 νος τε αὐτῆ καὶ φρονέοντι πείνα
 χροῖματα ὀμαλῶς, ὡς καὶ ἐν τῷ
 30 πάλιν χροῖμα, δόξουμένηται' τε ἔ
 δόξουμένη). 12 ξυμμόφ τὰ φλέγια
 πύ ἐν τῷ σώματι πάντα, 13 ἄτε τῆ
 ἀμια. 14 ἐξ αὐτῶν ἐκκεκωμέ-
 νος ὑπὸ πυρετῆ. 14 εὐότες ἢ ὑπὸ
 χροῖος τε πλῆθε, ἔμεγθε τ
 νος, καὶ τῆ εὐόντων κακῶν, ἔτ
 ἀσθενεσπινομῶν. 15 λῶ ἢ μὴ δῦ-
 νη) πολλῆ χροῖος ῥαγῶν, μήτε
 δόξουμένηται, μήτε ὑπὸ φαρ-
 μάκων, 16 τήκεται ὁ ἄσθενῶν ὑπὸ
 ὀδυνῶν ἰχυρῶν, ἔ ἀσιτίας, καὶ
 βηχῆς, καὶ πυρετῶν, καὶ ὡς τὰ πηλῆ
 Διὰ φθέρειται. 17 λῶ ἢ ἤδη λελε-
 35 ἄσθενῶν καὶ κλινοπέλι ἐόντι ῥαγῆ
 τὸ πῦρον, ἔδ' ἔτα μῶλα ἀναφεί-
 ρειν, ἀλλὰ Διὰ φθέρουσαι τῶ πύ
 τωδῆ. 18 λῶ ἢ ῥαγῆ μῶ ὅπ τῶ
 σα καὶ πεπανη, πεπανθῆν ἢ ἐκχυ-
 ρῆ ἐπὶ τῶ φρένας τὸ πολλὸν αὐτῆ,
 τὸ ἀσθενεσπινομῶν ἢ ῥαγῶν εἶναι.
 19 ἀσθενῶν ἢ τῆ χροῖος, λῶ μὴ
 ἀναπύση πέν, ἔ ἢ καὶ λίη, ἐν ἢ τὸ
 πύ ἐν ἢ, ἀσθενεσπινομῶν τε καὶ ἀνα-
 ξηραυθῆ, ὑγῆς γίνεται. 20 λῶ ἢ ὅ,
 τε χροῖος πλείων γῆται, καὶ
 ἀπὸ τῶ ἀσθενεσπινομῶν, καὶ ἀναπύ-
 40 σα μὴ δύνάται, ἀλλὰ καυθῆ, ἢ
 τμηθῆ, καὶ τὸ πύ ἐξέλη, πα-
 ρουτικῆ μῶ καὶ ἔτα δῆ π δόξου
 ῥαγῶν γηρῶναι. 21 ἀσθενῶν τῶ ἢ τῆ
 χροῖος Διὰ φθέρειται ὑπὸ τῶ
 ὑφ' ὠν. πῶς καὶ ἐν τῆ ἀσθενεσπινομῶν).

ipso pus produxerit, 9 & à capi-
 te sane tunc, itemque reliquo
 corpore pituita ad tuberculum
 defluens putrescit, & pus fit, ac
 expuitur, per quod homo perimi- 55
 tur. 10 Perimitur autem à ventre
 fluente, ab his quæ antea relata
 sunt: 11 & loquente ipso ac in-
 telligente omnes res, æque ut
 in priori tempore, reficcatur ac
 perfrigeratur: 12 conniventque
 venæ in corpore omnes, 13 ut pro-
 te sanguine ex ipsis à febrè exu-
 sto: 14 quandoque vero etiam
 præ temporis longitudine, ac
 morbi magnitudine, tum malo-
 rum jam præsentium, tum eo-
 rum quæ insuper accedunt. 15 70
 Quod si multo tempore rumpi
 non possit, neque sua sponte ne-
 que à medicamentis, 16 consumi-
 tur debilitatus à doloribus vehem-
 entibus, & inedia, & tussi, &
 febribus, & ut plurimum perimi-
 tur. 17 Si vero iam attenuatus, &
 in lectum reclinatus, pus erupe-
 rit, neque sic valde revalescunt,
 sed tali modo perimuntur. 18 At
 si eruperit quidem quam celer-
 rime, & maturerit, matura-
 tum autem multa sui parte ad 75
 septum transversum effundat-
 ur, statim quidem melius ha-
 bere sibi videtur: 19 verum
 progressu temporis si quidem to-
 tum per sputum rejecerit, &
 ventriculus in quo pus inerat,
 confidat ac reficcetur, sanus
 evadit. 20 Si vero & tempus
 longius protrahatur, & ipse
 debilior fiat, & per sputum re-
 jicere nequeat, sed ustus fue-
 rit aut sectus, & pus exeat, sta-
 tim quidem & sic melius ha-
 bere sibi videtur, 21 verum 80
 tempore procedente perimi-
 tur ab iisdem quæ prius relata
 sunt.

xv. Ἐν ᾗ τὰ πλοῦρα γίνεται
 μὴ φύμαζα, καὶ δὲ πὸ φλεγμαίνου,
 καὶ δὲ πὸ χολῆς, καὶ τὸ αὐτὸν λόγον
 τοῖσιν ἐν τῷ πλοῦρῳ. γίνεται ᾗ
 καὶ δὲ πὸ τῶν πόνων, ὁσῶν πᾶσι
 φλεγμαίνου ἀποδένου ῥαγῆ, ἢ μὴ ῥαγῆ
 δὲ παντελῶς, ἀλλὰ ἀσάδων ἐν αὐ-
 τῷ ῥήματι. 4 ἢ μὴ ῥαγῆ, πα-
 45 ραυλῆσεν τὸ αἷμα, τὸ ἐκρυθὲν ἐκ
 τῶν φλεβῶν, σήπτται τε καὶ ἐκπύει. 5
 εἰ ᾗ ἀσάδων ἐν τῷ φλεγμαίνου ῥήματι,
 πᾶσι καὶ δὲ πὸν ὀδύλω τὸ
 παρεχέει καὶ σφύζει. 6 ἀσάδων δὲ
 τῶν ἀσάδων Διηγήσει ἢ φλεγμαίνου αἵ-
 μαίνου ἐς τὸ σπέρμα, καὶ τὸ σπέρμα
 μῆρον ἐν τῇ σαρκί, πύου γίνεται.
 7 καὶ τὸ αὐτὸν δὲ λόγον καὶ ἢ σπέρμα,
 ἢ μὴ μᾶλλον πόνεισι, πλέον τε τῶν
 αἵματων ἔλκεθ ἐς ἐσωτὶν ἐκ τῶν ἐν-
 γυμνῶν φλεβῶν, ἢ καὶ ἀσάδων. 46
 μα ἐκπύει. 8 ἢ ᾗ ἢ ἵσπον πόνεισι,
 χολαίτερον τε καὶ ἔλκεθ καὶ ἐκπύει.

135 xvi. Ἐνίοι (ᾗ) ὁσῶν ἀσάδων
 νέου ῥήματι) πὸ ἀσάδων ἐν τῇ (εἰ
 σαρκί ἢ ἐν τῇ σφίφιν, ὅση ἐκ-
 πύεισι), 2 ἀλλὰ γίνεται ἀλγυμῶν
 πλοῦρα, 3 ἐκλεβου (ἢ ῥήμα-
 47 τα. 3 καὶ ὁσῶν μὴ ἐν τῇ σαρκί γίνεται)
 ὁσῶν γίνεται ὁσῶν ἢ σπέρμα πόνεισι πᾶσι,
 ἢ ἀσάδων, ἢ πλοῦρα, ἢ ἀλλοῖσι
 πλοῦρα, γίνεται, ὡς ἀσάδων ἀσάδων,
 πελιδνῶν, 4 ὅση ἐκλεβου αἵματι,
 5 ἀλλὰ λεπτῶν τε καὶ ὀδύλω, καὶ
 τῶν ὀδύλω. 5 ὅταν ᾗ ἢ ἵσπον ῥαγῆ
 μᾶλλον τῶν ἐσωτῶν, ἀσάδων
 μῆρον τε ἐκ ὀδύλω παρεχέει, καὶ
 ἔλκεθ ἐς ἐσωτὶν δὲ πὸ φλεγμαίνου καὶ
 σαρκῶν τῶν πλοῦρα τὸ ὕδρον. 6 καὶ
 ὁσῶν ἵσπον ῥαγῆ, καὶ τῶν αὐ-
 τῶν τὸ ὕδρον ἵσπον ῥαγῆ ἵσπον
 αὐτῶν τῶν σαρκῶν, σκιδνα) αὐτὰ τὸ
 σῶμα πᾶν, οἷον ἀσάδων ἐκπύει. 7 καὶ μᾶλλον δὲ πᾶσι σκιδναται ἐς πᾶσι φλε-
 βῶν, ἢ ἐς τῶν σαρκῶν. 8 ἔλκεθ (ἢ γὰρ αἵ φλεβῶν μᾶλλον τῶν σαρκῶν.

xv. Porro in latere fiunt tubercula & à pituita & bile, eadem ratione qua in pulmone. 2 Fiunt etiam à laboribus, quum vena aliqua tracta rupta fuerit, 3 non tamen penitus rupta, sed ita ut acutus tractus in ipsa factus sit. 4 Siquidem igitur rupta fuerit, statim sanguis è vena effusus putrescit & suppuratur. 5 Si vero acutus tractus in vena fiat, principio quidem dolorem exhibet ac pulsat: 6 progressu vero temporis distribuit vena sanguinem in carnem, atque hic in carne putrescens, pus fit. 7 Eodem modo & caro, siquidem magis doluerit, & sanguinis plus in seipsam trahit ex vicinissimis venis, & statim suppuratur. 8 Si vero minus doluerit, tardius & trahit, & suppuratur.

xvi. Quibusdam autem quum debiles facti fuerint tractus sine vulsuræ in carnibus aut venis, non suppuratur, 2 sed fiunt dolores diurni, & vocantur Ruptiones. 3 Et quæ quidem in carne fiunt, hoc modo fiunt. 47 Quum caro afflicta fuerit, aut convulsa, aut percussa, aut aliud quid perpeffa, livida velut antea dixi fit, 4 non sincero sanguine, sed tenui & aquoso, eoque modico. 5 Quum autem plus solito fuerit reficcata, percalefcit, & dolorem exhibet, 6 & à venis ac carnibus vicinis humiditatem in seipsam trahit: 6 & ubi nimium fuerit humectata, atque ea ipsa humiditas ubi à carne fuerit supercalefacta, per totum corpus dispergitur, qualis est attracta, 7 magis tamen in venas dispergitur quam in carnes. 8 Ve-

κῶν. ⁹ ἔλκεσι ἢ καὶ ἀσπίδες. ¹⁰
¹⁰ ὀχρῶν δὲ ἔς πολλὸν ὑγρὸν, τὸ ἐν
 τῷ σώματι, ὀλίγον τὸ ἀπὸ τῆς σα-
 κῆς ἐλκυομένη ἀδύλον γίνεσθαι. ¹¹ Ἐὰν ὡ-
 διωον, καὶ ἀπὸ νεοσσηκῶν γίνεσθαι
 ὑγρῆς τῶ χρόνῳ. ¹¹ ἢ δὲ Διφθερη-
 μαυῆ τε μᾶλλον ἢ σπέρξ, καὶ εἰ-
 ρύση πλείον τὸ ὑγρὸν, ὁδῶν πα-
 ρέχθαι. ¹² καὶ, ὅπῃ αὐτὸ τῷ σώματι
 αἰσθάνεται ὀσμὴ καὶ καύση ἴση,
 ὁδῶν παρέχθαι ὀξείων. ¹³ καὶ δα-
 κῆς ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τὸ ἴσημα
 μετρίαναι. τὸ δὲ ὅσο αὐτῶν. ¹⁴
 ἐξυπτάτω δὲ ἔλκεος ἐστὶν ὀχρῶν
 τοιῶντα καὶ ἄλλα. ¹⁵ τὸ [ἢ] ἀπὸ τῆς
¹⁵ σακῆς ὑγρὸν αἰσθάνεται Διφθε-
 ρίαν. ¹⁶ ὅταν δὲ Διφθερημαυῆ τε
 καὶ παχυμυῆ, καὶ γήνη) πλείον, καὶ
 ὁδῶν παρέχθαι, ἔσθαι αὐτῶν γήνηται
 ὄμριον τῷ ἄλλῳ ὑγρῶ καὶ λεπτό-
 τητι καὶ ψυχρότητι.

XVII. Ὅχρῶν ἢ ἐν τοῖσι φλε-
 βίοισι γίνεσθαι, [ἢ δὲ ἐξείη]. ² αὐτὸ μὲν
 τὸ φλέθιον, ὀχρῶν ἐσπασμα, καὶ
 χόρῳ μὲν. ³ ὅταν δὲ σπασθῆ
 αὐτῶν) δὲ ὑπὸ πόνου καὶ βίης γίνεσθαι
 οἷον κισσός. ⁴ Διφθερημαυῆ) ἢ καὶ
 ἔλκεος ἐς ἐσωτὸν νοσήσῃ πᾶσα ὑγρῶ.
⁵ ἢ δὲ νοσῆσθαι ἀπὸ χολῆς καὶ φλέ-
²⁰ θηματος. ⁶ Ἐὶ ὀχρῶν μίχθη τὸ, τε
 αἷμα καὶ τὸ ὑγρὸν, τὸ ἀπὸ τῆς σακ-
 κῆς, παχυμυῆται τὸ αἷμα, ⁷ καὶ
 πολλαπλασίως αὐτὸ ἐσωτῆσθαι
 τῆ, ἢ αὐτῆ φλέθῃ τυχαῶν ἐσπασ-
 μαυῆ, ἢ νοσῶν ἐσπασθῆ γίνεσθαι, ἢ σπασ-
 σιμώτερόν τε ἐπιπλέον. ⁸ καὶ ὀχρῶ-
 ταν πλείον γήνηται, μετρίαναι τὸ
 πλῆρωμα, ἢ αὐτῆ, καὶ
 ὁδῶν παρέχθαι ὀξείων, ὥστε
 ἐνίοισι δοκέειν τὸ ἴσημα ἐσω-
 τῆσθαι μετρίαναι. ⁹ καὶ, ἢ τυχαῶν,
 ὥστε ἐς τὸ ἄμῳ μετρίαναι, βί-
 ρος τε ἐν τῇ χολῆτι παρέχθαι, ἢ

næ enim magis trahunt quam
 carnes. ⁹ Trahunt tamen etiam
 carnes. ¹⁰ Quando vero ad mul-
 tam in corpore humiditatem,
 modica de carne attracta fue-
 rit, obscura jam fit, & doloris
 exors, & pro morbida cum tem-
 pore sana evadit. ¹¹ Si vero caro
 magis fuerit percalefacta, & am-
 pliorem humiditatem traxerit,
 dolorem exhibet: ¹² & ad quam-
 cunque corporis partem ab ipsa
 processerit ac firmata fuerit, do-
 lorem inducit acutum, ¹³ & ali-
 qui putant ipsis ruptionem trans-
 mutatam esse, verum hoc fieri
 non potest. ¹⁴ Propinquissima
 vero ulceri sunt quæcunque ta-
 lia & alia. ¹⁵ At humiditas de
 carne exilit per venas: ¹⁶ quum
 autem percalefacta, & crassa, &
 copiosa facta fuerit, dolorem ex-
 hibet, donec similis fiat reliquæ
 humiditati, in tenuitate ac fri-
 giditate.

XVII. Quæcunque vero in
 venis fiunt, sic habent. ² Ipsa
 quidem vena in quantum tracta
 est, in loco manet. ³ Quum au-
 tem tracta fuerit (trahitur autem
 ac convellitur à labore & violen-
 tia) fit veluti varix. ⁴ Perca-
 lescit autem & trahit in seipsam,
 liquidam quandam humiditatem,
 quæ est à bile ac pituita. ⁶ Et ubi
 mixta fuerint sanguis & humi-
 ditas de carne, crassescit sanguis,
 & multipliciter ipse seipso, ea
 parte qua vena convulsa est, &
 morbosior fit, & amplius sta-
 bilior. ⁸ Et quum copiosior fa-
 ctus fuerit, plenitudo ipsa trans-
 migrat, quocumque tandem
 contigerit, & dolorem inducit
 acutum, ut aliquibus videatur
 ruptio locum permutasse. ⁹ Et
 si contigerit ut ad humerum
 transferatur, & gravitatem in
 manu

40 ζήλαι. ¹⁶ ἢ γὰρ σὰρξ, τὸ, τε ἔλκε-
 ὑπὸ τῆς καύματι, ἢ ἐν τῷ σώ-
 ματι, ἔψεται) ἐν ὑπερυφαινεῖ, ¹⁷
 ὥστε μὴ δυνάσθαι μήτε ξηρανθῆναι,
 μήτε σαρκωφύσσει, μήτε ὑγαι-
 νῶναι. ¹⁸ ἀλλ', ὁρόταν ὁ χρόνος
 περὶ, τελευτῶν τῶν πύλων τοιαῦ-
 τω, ἀ καὶ ἐν τῇ σαρξὶ εἶρη).

XIX. Ἦν ἡ τύχη, ὥστε πρῶ-
 θύναι ἢ τῶν φλεβίων τῶν παρυτέ-
 ρων, ἔστω ρυῖν τὸ αἷμα, ἔσται πῆ,
 ἔμπυον γίνεαι. ² καὶ ἢ μὴ τὸ το-
 τὸ πῦον πύλων τῶν, καὶ ἢ φλεβί-
 ἢ τετραμύνη σφραγῆ, καὶ τὸ ἔλ-
 45 κος ὑγαινῆ καὶ τὸ ἔστω ἔστω,
 ὑγῆς γίνε) παντελῶς. ³ ἢ ἡ μὴ
 θυνῆ) μήτε τὸ ἔλκος συμφυῖναι
 τὸ ἐνδον, μήτε ἢ φλεβί σφραγῆ
 ἢ τετραμύνη, ⁴ ἀλλ' ἀλλοίε καὶ ἄλ-
 λοίε ἀναδιδόαι αἷμα, ἔστω μὴ πα-
 ραυλῆκα ἐμείη), καὶ πύσηται, ἢ
 καὶ σήπηται, ἔστω πύσηται, Δι-
 φθέρει) ὡς τὰ πολλὰ, ἢ ὡς ἔφυ-
 τικα ἐμειων αἷμα, ἢ ὑστέρω χρόνω,
 ὅρ' ὦν καὶ ἐν τῇ σαρξὶ εἶρη),
 Διφθέρει) ⁶ πολλὰ καὶ δὲ,
 ὅσοι πῆ τῶν φλεβίων ἔστω πύσηται
 136 ται ὑπὸ τῶν μάλων, ἢ ὑπὸ πύων
 πάνων, ἢ γυμνασίων, ἢ ὑπὸ ἄλλοι-
 τος, ὁρόταν ξυμφυῖν καὶ δοκέη ὑγῆς
 εἶναι τὸ φλεβίον, ἀναρρήγνυ)
 ἐτέρω χρόνω. ⁷ ἀναρρήγνυ) δὲ
 ὑπὸ τῶν αἰμάτων, ὅρ' ὦν σαρξὶ καὶ σαρξὶ
 εἶρη) ⁸ ὁρόταν ἡ ἀναρρήγνυ),
 αἰμαρροῖσι, καὶ ὡς ἔφυτικα ἀπόλ-
 λυ), ἐμείοις αἷμα πολλόν τε
 καὶ πολλὰ καὶ. ⁹ ἢ ἄλλοτε μὴ τε
 καὶ ἄλλοτε αἷμα ἐμείοσι σαρξὶ φα-
 5 ταν. ¹⁰ πῦον ἢ πύσηται ἀναρ-
 πύσηται ἢ ἐμείοσι πολλόν τε καὶ
 παχὺ διεφθέρηται τῶν πύων τοιαῦ-
 τω, ἢ ὡς ἔφυτικα, ὡς ἔστω ἐν
 τῇ σαρξὶ ἄλλοτε γέσσειν εἶρηαι.

XX. Τοί-

fcit. ¹⁶ (Nam caro, & ulcus, ab
 ardore qui est in corpore co-
 quitur, & nimium humecta-
 135 tur, ¹⁷ ut non possit neque fic-
 cari, neque carnem producere,
 neque sanari.) ¹⁸ Sed cum
 temporis progressu moritur, pa-
 tiens talia quæ etiam prius dicta
 sunt.

XIX. At si contingat ut
 crassarum venarum aliqua fau-
 cietur, & sanguis intro fluat
 ac putrescat, suppuratus fit.
² Et siquidem hoc pus to-
 tum per sputum rejectum fue-
 rit, & vena fauciatæ coalue-
 rit, & ulcus intus ac foris sa-
 140 natum fuerit, penitus sa-
 nus evadit. ³ Si vero neque ul-
 cus intus coalescere poterit,
 neque vena constringatur, ⁴
 sed alias atque alias sangui-
 nem remittat: & si statim vo-
 matur & sputatur, aut etiam
 putrescat, & pus expuatur,
 plerumque perimitur, ⁵ aut sta-
 tim sanguinem vomens, aut
 posteriori tempore, dum pe-
 rit ab iisdem quæ antea dicta
 sunt. ⁶ Sæpe vero hi quibus
 venarum aliqua intus faucia-
 tur à vulneribus, aut quibus-
 145 dam laboribus, aut exercitiis,
 aut alia quadam causâ, quum
 coaluerit, & sana esse videtur
 vena, alio tempore iterum
 rumpitur, ⁷ idque ab iisdem
 contingit causis, à quibus et-
 iam prius patiebatur. ⁸ Ubi
 vero iterum rupta est, sangui-
 nem multum ac sæpe vomentes
 (⁹ aut alias atque alias sangui-
 nem recentem vomunt) ¹⁰ pus
 autem spuentes per omnem ¹⁵⁰
 diem multum ac crassum, tali
 aut consimili modo pereunt, vel-
 ut etiam in aliis morbis dictum
 est.

b 4

xx. At

xx. Τοῖσι ὃ τῶν τε τῶ νσή-
μαθ' ἔχουσι, καὶ ὅσα τοιαῦτα,
Διφθέρη ἐς τὸ ὀπιτεσέρως τὸ
ὀπιτελάσθην καὶ δουπετεσέρως. ²
αὐτὸς τε γὰρ γυναικὸς, νεώτερον
ζωοτιέρας, καὶ γυνὴ νεώτερη πα-
λαιότερας. ³ καὶ ὡς τὸς τέτοιον,
ἢ τε ἄρη ἔτερον, ἐν ἡ αὐ νοσεω-
σι. ⁴ καὶ ὡς ἐξ ἑτέρης νόσος νεσήσω-
σιν, ἢ μὴ ἐξ ἑτέρας. ⁵ Διφθέρη ὃ
¹⁰ καὶ παθήματά τε παθήματα, μέ-
ζον τε καὶ ἑλασσον, καὶ χροὺς ζω-
τὸς, καὶ ζωοπιένη ζωοπιένης. ⁶
τέτων ὃ ἔτω Διφθερότων, ἀνά-
κη Διφθέρον καὶ τὸ χροῖον. ⁷ καὶ
τοῖσι μὲν πλεῖον γίνεσθαι, τοῖσι δὲ
ἐλάσσον τε καὶ ἀπὸ πλεονάζει μὴ. ⁸ ἔ-
πτοῖσι μὲν πλεονάζοντά τε εἶναι
καὶ μέζω, τοῖσι δὲ ἐλάσσον τε καὶ
ὀλιγοχρόνια. ⁹ τοῖσι τε πλεονάζοντά
ἐς τὸ γήρας τῶ νσήματα, καὶ ξυ-
νοπιθήσκον, τὸς ὃ ἀπὸ πλεονάζει
ὀλιγοχρόνια αὐτῶν. ¹⁰ καὶ οἷοῖσι μὲν
νεώτεροι πάσχουσι, τέτων, ὅσα εἰ-
¹⁵ ρη) ἀπὸ πόνων παθήματα γίνε-
σθαι, πάσχουσι πλεῖον τε καὶ ἰσχυρό-
τερον, καὶ ἄλλοις ἐπιτοῖ μᾶλλον ἢ
ἄλλων, ¹¹ καὶ πλεονάζοντα ἐκδηλα
αὐτοῖσιν, ὡς ἢ πύσιον, ἢ αἷμα
ἐμύσσει, ¹² τὰ ὃ καὶ γινόμενα λα-
θάνει αὐτὰς, ἰσὸς οὐδέστις ἔστω
μαθ'ε. ¹³ οἱ δὲ ζωοπιέτεροι πάσχου-
σι μὲν ὀλιγοχρόνια. ¹⁴ καὶ ὅταν πύ-
σιον, ἀδενέστερον πάσχουσι, αἶτε
ἀδενέστεροι εἶντες, καὶ ἐπιτοῖσι
μᾶλλον, καὶ ἐπιμελέοντα μᾶλλον ἢ
παθήματα. ¹⁵ γίνεσθαι οὐδὲ τὴν
δύσχευ τὸ πλεονάζοντα ἕσθον τὸ γε-
²⁰ ρασιέρον ἢ νεώτερον. ¹⁶ καὶ, ἰσὸς
γίνεσθαι, τὸ μὲν ζωοπιέτερον ἀδενέ-
στερον γίνεσθαι, τὸ δὲ νεώτερον ἰσχυ-
ρότερον. ¹⁷ καὶ τὸ μὲν νεώτερον,
αἶτε ἔστω μᾶλλον πύσιον τε ἰσὸς

xx. At vero in his ac simili-
bus morbis multum refert, quan-
tum ad facilem ac difficilem cu-
rationem, ² vir fit an mulier qui
morbum habet, juvenis an senex,
& mulier juvencula an anicula.
³ Et præterca tempus à tempore
differt in quo ægrotant. ⁴ In-
terest item an ex alio morbo
ægrotent, aut non' ex alio. ⁵ Dif-
¹⁵ fert etiam affectus ab affectu, ma-
jor à minore, & corpus à corpo-
re, & curatio à curatione. ⁶ His
autem sic inter se differentibus,
necesse est etiam tempus diurni-
tatis differre: ⁷ & aliis longius
fieri, aliis brevius: & alios perire,
alios non: ⁸ & morbos aliis dura-
biliores esse, & majores; aliis mi-
niores & brevioris temporis: ⁹ alios
permanere usque ad senectutem
& commori, alios perire ab' ipsis ¹⁰
brevi. ¹⁰ Et qui quidem juniores
patiuntur eas affectiones, quæ à
laboribus fieri dictæ sunt, hi &
ampliores & vehementiores ipsas
patiuntur, & magis quam alii dolent,
¹¹ & statim in ipsis manifestæ
fiunt, ut sanguinem aut spuant,
aut vomant. ¹² Sed & quædam con-
tingentia ipsis fallunt ipsos, præ
bona corporis habitudine. ¹³ Se-
niores autem raro quidem pa-
tiuntur, ¹⁴ & si patiantur, debi-
les ipsas' perpetiuntur, utpote ¹⁵
ipsi debiliores existentes, & re-
mittunt magis ipsis, & affectio-
num majorem curam gerunt.
¹⁵ Fiunt igitur ab initio omni-
no minus seniori quam juniori,
¹⁶ & ubi factæ fuerint, seniori
debiliores fiunt, juniori vehe-
mentiores. ¹⁷ Et juniori qui-
dem, utpote qui habet corpo-
ris vigorem & ficitatem,
¹⁸ & carnem densam ac robu-
stam

καὶ ξηροσύνῃ, ¹⁸ καὶ τὴν οὐδέστις πύ-
σιον

κινῶ τε καὶ ἰχυρῶν, ¹⁹ καὶ αἰσὺς
 τοῖσιν ὁσέοις(ι) αἰσθητικῶν, ²⁰
 καὶ αἰσὺς αὐτῶν ἔδερμα(ι)
 αἰσθητικῶν, ²¹ ἰσχυρὸν πὶ πνήσει
 πολέον ἔστω(ι)σθαι, μέλλον καὶ
 ἐξαιφνης ἀσθενεῖ τε γίνου(σθαι) ἰχυ-
 ροῖ, ²² καὶ ῥήγμα(τα) πολλά τε καὶ
 παντοῖα ἔφλεσσῶν καὶ ἔσσεσθαι.

²³ καὶ τῶν τῶν μὲν ἰσχυρῶν
 ἐκδηλα γίνεται, τὰ δ' ὑσέρω γινώ-
 νω ἀναφαίνε(σθαι). ²⁴ τοῖσι δὲ γε-
 ραιότεροι(σιν) τὸν ἰσχυρὸς οὖσι ἐνί,
²⁵ αἴ τε σάρκες αἰσθητικῶν ὅσπερ πε-
 ριέρει(σιν), καὶ τὸ δέρμα αἰσθητικῶν
 σαρκῶν, καὶ αὐτὴ ἢ σὰρξ δραστικῆ
 καὶ ἀσθενής. ²⁶ καὶ ἔτε πᾶσι παιδοῖ
 τοῖσιν ὁμοίως, ὡς καὶ ὁ νεώτερος.
²⁷ καὶ, ὡς ἢ πᾶσι, πᾶσι ἀσθενέα
 τε καὶ ἰσχυρῶν οἱ ἐκδηλα γίνε(σθαι).
²⁸ τοσούτω μὲν, ἐν τῇ δραστικῇ πα-
 θημάτων, δυνατέστερον ἀπαλ-
 λάσσειν οἱ νεώτεροι ἔσσεσθαι γεραι-
 τέρων.

³⁰ XXXI. Ὅμοιον δὲ ἢ νεότερον
 ἐμφανὲς γίνε(σθαι), ² καὶ ἢ πύον,
 ἢ αἷμα πύον, ἢ ἀμφοτέρω,
³ ὅσοι μὲν νεώτεροί εἰσιν, ἄτε ἔσσεσθαι
 αἰσθητικῶν οὖσι τὸν ἰσχυρὸν καὶ πυκνόν,
⁴ ἢ δυνάμει δραστικῆς ὁμο-
 λῶς ἀπὸ τῶν ἐλκῶν, τῶν, ἂν ἐν τῇ
 αἰσθητικῇ τὸ πύον. ⁵ ὁ, τε γὰρ
 πύον ἐστὶν ἐλκὸς ἐς τὰς
 δραστικῆς, πυκνότερος ἐστὶν. ⁶ αἴ-
 τε δραστικῆς, λεπτιῆς καὶ σαρκαῖ
 ἔσσεσθαι, οὖσι εἰσδέρχονται τὸ πύον, εἰ
 μὴ ὀλιγῶν τε καὶ ὀλιγῶν. ⁷ ὡς
 ἀνάγκη τὸ πύον ἐν τῇ δραστικῇ

³⁵ τε καὶ ἐπὶ τῶν ἐλκῶν ἀσθενεῖσθαι
 τε καὶ παχύνεσθαι. ⁸ τῶν ἢ ἀφ' ἑ-
 λιξέρω ὁ, τε πύον δραστικῆς
 τε καὶ κριλλότερος, καὶ αἴ δρασ-
 τικῆς ὑρύτερα, ὡς μὴ ἐλκῶν τὸ πύον
 ἐν τῇ κριλλῇ καὶ ἐπὶ
 τῶν ἐλκῶν. ⁹ καὶ, ὁ, ἢ αὐτὸ ἐπιγίνε(σθαι),
 τῶν ἀνάγκη πᾶσι ἐναπαύεσθαι
 ἀνα

stam ¹⁹ & ad ipsa ossa affidentem,
²⁰ cute circum ipsam circumten-
 ta: ²¹ quoniam aliquid amplius la-
 borant, solito magis & derepen-
 te, convulsiones vehementes
 fiunt, ²² & ruptiones multæ ac
 omnigenæ venarum ac carni-
 um. ²³ Et horum aliqua statim mani-
 festa fiunt, aliqua posteriori tem-
 pore comparent. ²⁴ At senioribus
 vigor fortis non inest, ²⁵ & car-
 nes circum ossa diffluunt, & cu-
 tis circum carnes: & ipsa caro ra-
 ra est ac debilis, ²⁶ & neque tale
 quid pati possit similiter senior
 veluti junior. ²⁷ Et si quid pa-
 tiatur, leviter patitur, & statim
 manifestum redditur. ²⁸ Atque
 in tantum quidem in affectionum
 principio, juniores senioribus
 difficilius liberantur.

xxi. Quum vero morbus con-
 spicuus factus fuerit, ² & aut pus,
 aut sanguinem, aut utrumque
 expuerint, ³ qui quidem junio-
 res sunt, quum corpus ipforum
 fit robustum ac densum, ⁴ non
 æqualiter depurgari possunt, ab
 ulceribus, quorum pus in su-
 perno ventriculo existit. ⁵ Nam
 & pulmo non valde trahit ad ar-
 terias, ut qui densior sit: ⁶ & ar-
 teriæ quum tenues & arctæ sint,
 pus non suscipiunt, nisi modicum
 & raro. ⁷ Quare necesse est
 pus in thorace, & in ulceribus
 coacervari & crassum fieri. ⁸ At
 seniori & pulmo rarior ac cavior
 est, & arteriæ ampliores, ut pus
 non diutius in ventriculo & ul-
 ceribus moretur, ⁹ & quicquid
 ejus insuper generatum fuerit,
 hoc totum necessario sursum at-
 trahitur à pulmone ad arterias,

ἀνα ὑπὸ τῷ πλύμῳ εἰς τὴν
 δριπείας, καὶ πύρεθρον ἐκ-
 πίεσθαι. ¹⁰ τὰ μὲν οὖν νεώτερα,
 ἅτε τῶν παθημάτων ἰσχυροτέρων
 εἰόντων, καὶ τῶν κατὰ τὸ ἐπι-
 μύμησιν καὶ λόγον τῶν πύρεθρων, ¹¹
⁴⁰ οἵτε πυρετοὶ ὀξύτεροι καὶ πυκνότε-
 ροὶ γίνονται, καὶ ὀδυμαίαι ἐπιπίπτου-
 σιν ὀξείαι, αὐτὰ τε τῶν παθημάτων
 καὶ τῶν ἀλλοτῶν σώματων, ¹² ἅτε τῶν
 φλεβίων ἐντόπιον τῶν εἰόντων καὶ
 ἐν αἵματι. ¹³ ὅταν ὅμως δια-
 θερμοῦσιν, ὑφ' ἐωυτῶν ὀδυμαίαι
 διαίσιον (ἐν ἄλλοτε ἄλλῃ τῶν σώ-
 ματων). ¹⁴ καὶ ἔτι μὲν διαφθερόντων
 ὡς τὰ πολλὰ δι' ὀλίγου ¹⁵ τοῖσι δὲ
 χειροτέροις (ἐν ἄλλοτε τῶν παθημάτων
 ἐπιπνεύσεων εἰόντων, καὶ τῶν πύρεθρων
 ἅπ' αὐτῶν κατὰ τὸ ἐπιμύμησιν, ¹⁶
⁴⁵ οἵτε πυρετοὶ λεπτότεροι καὶ ὀλίγοι
 γίνονται), καὶ ὀδυμαίαι ἐν σπλάγχνοις
 πύρεθρον. ¹⁷ καὶ πανταίᾳ (καὶ τῶν πα-
 θημάτων τῶν τοιούτων ἐκ ἀπυλ-
 λάσονται ἐδὲ οἱ χειροτέροι, ἀλλ'
 ἔχοντες ἀπὸ πύρεθρον κατὰ τὸ
 φθέρων). ¹⁸ καὶ ἄλλοτε πῦρον πύρεθρον
 ἐστίν, ἄλλοτε αἷμα, ἄλλοτε δὲ ἐδὲ
 τερον. ¹⁹ τέλει δὲ τῶν πύρεθρων
 αὐτοῖς (ἐν). ²⁰ ἀποθνήσκουσι δὲ ἔ-
 τως. ²¹ ὅταν ἡ αὐτὴ ἐξ ἐνέσημα τῶν
 πύρεθρων, ὡς ἀπὸ ἐξουσίας
 κατὰ τὸν αἵμα, ὡς ἐχθρὸν ἐστὶν, καὶ
 ὁ ἀπὸ ἐξουσίας ἐνέσημα ἰσχυρότερον γί-
 νεται, καὶ ὡς τὰ πολλὰ ἐκ διαφθερί-
¹³⁷ ρονταί. ²² ταῦτα δὲ ἐστὶν τὰ μάλισ-
 τα ἐξ ἐργασίμων τῶν νοσημάτων,
 πύρεθρον τε καὶ πύρεθρον.

XXXII. Πυρετός δὲ ἀπὸ τῶνδε
 γίνονται. ¹ ὀξείων χολῆς ἢ φλέγματος
 θερμοῦσιν, θερμοῦσιν [καὶ] τὸ
 ἄλλο πῦρον αἷμα ἀπὸ τῶν πύρεθρων. ³ καὶ
 κατέστι τῶν πυρετῶν. ⁴ θερμοῦσιν ὅτι ἡ χολῆ καὶ τὸ φλέγμα, ἐνδο-
 ρον μὲν, ἀπὸ σπλάγχνων ἐκ πύρεθρων, ἀπὸ ἄλλων δὲ τρέφεται καὶ αὐξάνεται. ⁵ ἔξω-
 ρον

& statim expuitur. ¹⁰ In juniore
 igitur, utpote quum sint affectio-
 nes vehementiores & purgatio
 pro sputi ratione non fiat, ¹¹ &
 febres acutiores & frequentiores
 fiunt, & dolores acuti incidunt,
 tum in ipso affectionis loco, tum
 in reliquo corpore: ¹² nimirum
 quum venæ sint robustæ ac san-
 guine plenæ. ¹³ Vbi vero hæc
 percalescunt, dolores ab ipsis
 transfiliunt alias ad aliam corpo-
 ris partem. ¹⁴ Ac hi quidem ple-
 rumque brevi perimuntur. ¹⁵ Se-
 nioribus vero quum affectiones
 sint debiliores, & sputum ab ip-
 sif purgetur, ¹⁶ & febres mitio-
 res, ac paucæ fiunt, & dolores ad-
 sunt quidem, verum exiles. ¹⁷ Et
 ab hujusmodi affectionibus ne-
 fenes quidem penitus liberantur:
 sed longo tempore afflicti per-
 eunt. ¹⁸ Et aliquando pus spunt,
 quandoque sanguinem, quando-
 que neutrum, ¹⁹ tandemque cum
 his moriuntur. ²⁰ Moriuntur
 autem hoc modo, ²¹ quum ipsos
 morbus aliquis huic quem antea
 habent confimilis apprehendit,
 ita ut & hunc habeant, & is
 quem prius habent vehementior
 fiat, & ut plurimum pereunt. ²² At
 vero morbi qui hos morbos affi-
 ciunt, maxime sunt pleuritis &
 peripneumonia.

XXXII. Febris porro ab his fit.

² Quum bilis aut pituita cale-
 facta fuerit, totum reliquum cor-
 pus ab his calefcit, ³ & vocatur
 hoc febris. ⁴ Calefcit autem bil-
 is & pituita, intrinsecus quidem
 à cibis & potibus, à quibus etiam
 nutritur ac augetur: ⁵ extrinse-
 cus autem à laboribus ac vulne-
 ribus

5 **Ἰ**θεν δὲ ἀπὸ πόνων ἔ τρωμάτων, ἔ ὑπὸ τῶν θερμῶν ὑπερθερμαίνον-
 τος, καὶ ὑπὸ τῶν ψυχρῶν ὑπεψύ-
 χοντος. 6 **Ἰ**θερμαίνε) ἢ καὶ ἀπὸ ὀψι-
 καὶ ἀκροῦς ἐλάττωται ἡ ἀποτέταν.

7 **Τ**ὸ ἡρίγῳ οὐ τῆς νεοσι-
 σιγίνε) μὲν ἔ ἀπὸ τῶν ἐξωθεν ἀνέ-
 μων, ἔ ὑδάτος, ἔ αἰθέριος, ἔ ἐτέ-
 ρων ποιέταν. 8 **γ**ίνε) ἢ ἔ ἀπὸ
 τῶν ἐξῶθεν σπάνων καὶ ποτῶν. 9 **μ**ά-
 λιςται ἢ καὶ ἰσχυρότερον γίνεται,

10 **ὅ**ταν χολή ἔ φλέγμα συμμιχθῆ
 ἐς ταῦτὸ τῶν αἵματι, ἢ τὸ ἕτερον, ἢ
 ἀμφοτέρω. 10 **μ**άλλον ἢ, ἢ τὸ
 φλέγμα μῦθων συμμιχθῆ. 11

ψυχρότερον ἢ φύσιν τὸ φλέγμα,
 θερμότερον ἢ τὸ αἷμα. 12 **ψ**-
 χρότερον δὲ ἔ καὶ ἡ χολή τῶν αἵμα-
 τος. 13 **ὅ**ταν οὖν ταῦτα συμμι-
 χθῆ, ἢ ἀμφοτέρω, ἢ τὸ ἕτερον ἐς
 τὸ αἷμα, πῆγναι τὸ αἷμα ἔ
 παντάπασι ἢ. 14 **ἔ**δὲ ἢ ἀν δύν-
 ναιτο ζῆν ὁ ἄνθρωπος, ἐς τὸ αἷμα

πυκνότερόν τε καὶ ψυχρότερον
 ἢ ἡρότερον πολλαπλασίως αὐτὸ
 ἔ αὐτῷ. 15 **ψ**υχρότερος ἔ τῶν αἵ-
 ματος, ἀνὰ κη ψύχασθαι ἔ τὸ ἄλ-
 λο σῶμα πῶν. 16 **ἔ** καλέσται τῶ-

15 **τ**ὸ ῥίγος, ὁ ἴσταν τὸ ποιέτον ἢ ἡρί-
 γου. 17 **κ**λῶ μὲν ἰσχυρόν ἢ ἡρίγου
 ῥίγος, ἰσχυρότερός ἐστι ἔ ὁ τρώμος.
 18 **α**ἢ ἢ φλέσες συσπώμεται, ἔ
 σωμιόντος καὶ πηγνυμένης τῶν αἵμα-
 τος, συσπῶσι τε τὸ σῶμα, καὶ τρε-
 μῆν ποιέσται. 19 **ἢ** δὲ π ἢ ὅσον
 ἢ σωμιόντος τῶν αἵματος ἢ ἡρίγου, τῶ-
 το δὲ καλέσται ῥίγος. 20 **φ**είκη
 ἢ λέγει τὸ ἀσθενέσται. 21 **ὅ**π

ἢ μὲν τὸ ῥίγος ἀνάγκη πυρεθῶν
 ἐπιλασθῆναι, ἢ ἀλῆα ἢ ἐλάσσω, ἀδὲ
 ἔχθ. 22 **ἔ** ἴσταν τὸ αἷμα ἀμθε-
 ρμαίνηται τε καὶ ἀποσθῆται, ἔ ἀπὴ
 20 **π**άλιν ἐς τῶν αὐτῶν φύσιν, 23 **σ**ω-

αχρῶ-

ribus, & à calido nimium calefa-
 faciente, & à frigido nimium fri-
 gefaciente. 6 Calefcit item à vi-
 fu auditu: verum minimum ab
 his.

7 Rigor autem in morbis fit
 quidem & ab externis, ventis,
 aqua, serenitate, sub dio degen-
 tibus, & aliis hujusmodi. 8 Fit
 autem & ab ingestis cibis ac po-
 tibus. 9 Maxime vero & vehe-
 mentior fit, quum bilis & pituita
 sanguini fuerint permixta, aut
 altera ex his, aut utraque. 10 Mag-
 nis tamen si pituita sola permix-
 ta fuerit. 11 Est enim pituita fri-
 gidissima ex natura. Calidissi-
 mus autem sanguis. 12 Frigidior
 est etiam aliquanto bilis sangui-
 ne. 13 Quam igitur hi humores

ambo, aut alter solum, per-
 mixti fuerint ad sanguinem, ip-
 sum congelant, non tamen om-
 nino. 14 Neque enim vivere
 possit homo, si sanguis densior
 & frigidior seipso multis mo-
 dis fieret. 15 Frigefcente igitur
 sanguine, necesse est & reli-
 quum totum corpus perfrigera-
 ri: 16 & ubi hujusmodi quid
 factum fuerit, rigor appella-
 tur. 17 Et si quidem vehemens
 fiat rigor, vehementior est etiam
 tremor. 18 Nam dum con-

trahuntur venæ, sanguine &
 coacto & congelato, corpus
 & contrahunt, & tremere fa-
 ciunt. 19 Si vero minus ali-
 quanto sanguinis coactio fiat,
 hoc rigor appellatur. 20 Horror
 autem dicitur debilissimus rig-
 or. 21 Quod autem post rigo-
 rem necessario corripiat febris,
 aut major, aut minor, sic ha-
 bet. 22 Quum sanguis perca-
 luerit, & vim depulerit, ac rur-
 sus ad suam naturam redierit, 23
 concalefcit simul & pituita, &

bilis

bilis

bilis

bilis

Δι' αεθριμένεται καὶ τὸ φλέγμα-
 θος, καὶ τὸ χολῆς, τὸ ἐν τῷ αἵματι
 συμμεμιγμένον, ²⁴ καὶ γίνε-
 ται τὸ αἷμα θερμότερον αὐτὸ
 ἐαυτῷ πολλὰ πλοαίως. ²⁵ τῶ-
 των οὖν Δι' αεθριμασμένον,
 ἀνάγκη πυρετὸν ἐπιγίνεσθαι ὑπὸ
 αὐτῷ θερμότητι τῷ αἵματι μὲν
 ῥίθως.

²⁶ Ἰδρῶς ἢ γίνεται Δι' αὐτὸ δὲ. ²⁷
 οἰσσοῖς ἀπὸ νῆσοι κείνων) ἐν τῆσι
 κυρίῃσι τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ πῦρ
 μεθίη, ²⁸ ἐκτίθηται δὲ τὸ ἐν αἵ-
 ματι φλέγμα ὅτε καὶ χολῆς τὸ
 λεπτότερον, ²⁹ καὶ ἀπικρίνεται,
²⁵ καὶ χυρῆς, τὸ μὲν ἕξω τῷ σώματι,
 τὸ ἢ ἐνδον, καὶ αὐτὸ ἐν τῷ σώματι
 ὑπολείπειται. ³⁰ τὸ ἢ ὑπὸ θερ-
 μασίης λεπτοκόμην, ἀτμὸς γί-
 νεται, καὶ οὖν τῷ πνεύματι μισθ-
 ῶν ἕξω χωρῆς. ³¹ ἔστι μὲν οὖν
 ταῦτα τοιαῦτα, καὶ δὲ τῶν
 ἀποθνήσκουσιν ὁ ἰδρῶς. ³² διότι ἢ,
 ὅτε μὲν θερμὸς, ὅτε ἢ ψυχρὸς
 ἔστιν, ἕτως. ³³ θερμὸς μὲν, ὑπὸ
 Δι' αεθριμασμένον τῶν κακῶν, καὶ
 ἐκκεκωμένον, καὶ λελεπισμένον,
 καὶ ἀσθενέει, καὶ ἐκλίω πολ-
 λὰ ἀπικρίνεται, ³⁴ καὶ ἀνάγκη
³⁰ θερμότερον αὐτὸν ἐκκρίνεσθαι ἐκ
 τῷ σώματι. ³⁵ ψυχρὸς ἢ, ὑπὸ
 παλίου τῶν κακῶν ἀπικρινόμενος,
 τῶν ὑπολειπομένων καὶ ἐπιχύον-
 ῶν, καὶ ἕτω σπασίον, ἐδὲ λε-
 λεπισμένον, ἐδὲ ἐκκεκωμένον,
³⁶ ψυχρότερον καὶ παχύτερον
 καὶ ἐκκεκωμένον ἐκκρίνεσθαι. ³⁷
 εἴη λοιπὸν τῶν ἐν τῷ σώματι. ³⁸ οἱ ψυ-
 χροὶ ἰδρῶσι ἰδρῶντες μα-
 κρῶς νόσους νοσεύουσιν ὡς ἐπι-
 πελῶ, ³⁹ ἐπιχρόνους τῶν κακῶν, τῶν ἐν τῷ σώματι ὑπολειπομένων. ⁴⁰ οἱ
³⁵ δὲ θερμῶ ἰδρῶσι ἰδρῶντες, παχύτερον ὑπολείπασθαι τῶν νεσημάτων.

bilis sanguini permixta : ²⁴ &
 sanguis ipse seipso multipliciter
 calidior evadit. ²⁵ His igitur per-
 calefactis, necesse est febrem suc-
 cedere post rigorem, præ sangui-
 nis caliditate.

²⁶ Sudor vero fit hac de cau-
 sa. ²⁷ Quicumque morbi in judi-
 catoriis diebus judicantur, & fe-
 brilis ignis dimittit, ²⁸ in his de
 pituita & bile quod tenuissimum
 est eliquatur ²⁹ & fecernitur, &
 fecedit partim extra ' corpus, par-
 tim intus, & isthic in corpore re-
 linquitur, ³⁰ partim præ caliditate
 attenuatur, & vapor fit, & cum
 spiritu permixtum foras procedit.
³¹ Atque hæc quidem hujus-
 modi sunt, & ab his sudor gene-
 ratur. ³² Quare vero quandoque
 calidus, quandoque frigidus est,
 ita contingit. ³³ Calidus quidem
 de percalefacto malo, & exusto,
 & attenuato, & debili, & non
 valde multo fecernitur, ³⁴ & ne-
 cesse est ipsum ' calidiorē ex
 corpore excerni. ³⁵ Frigidus autē
 de ampliore malo fecernitur,
 & de eo quod reliquum est & ad-
 huc validum, & nondum putre-
 factum, neque attenuatum, ne-
 que exustum, ³⁶ & frigidior ac
 crassior & graveolentior prodit.
³⁷ Manifestum autem hoc ex hac
 re fit. ³⁸ Qui frigidum sudorem
 exudant, è longis morbis plerum-
 que ægrotant, ³⁹ invalescente
 malo eo quod in corpore relin-
 quitur. ⁴⁰ Qui vero calidum
 sudorem excludunt, citius à mor-
 bis liberantur.

xxiii. Pleuritis & peripneu-
 monia fiunt hoc modo. ² Pleuri-
 tis

xxiii. Πλευρίτις ἢ καὶ περιπνευμονία γίνονται οὕτως. ² ἡμὲν πλευρίτις, οὕτως

ὀκράτων πόσιες ἀλείεις τὴ καὶ ἰχυ-
 ραὶ καὶ ῥα λάβωσι. ³ Διὰ τερμα-
 νε) γὰ τὸ σῶμα ἀπαναπέ τ' ἴναι,
 καὶ ὑγροίνεται. ⁴ μάλιστα ἢ ἢτε
 χορῆ, καὶ τὸ φλέγμα διὰ τερμα-
 νεταί τε καὶ ὑγροίνε). ⁵ καὶ δὴ
 τ' ἔτων κεκινημένων τε καὶ ὑγρο-
 σμένων, ξυγκυρήσει, ὡσεὶ ῥιζώται
 μεθύοντα, ἢ τε νήφοντα. ⁶ ὡτε
 ἔον τὸ πλοῦρον ἢ λὸν φύσει σα-
 κος, μάλιστα τ' σῶμα καὶ, ⁷ καὶ
⁴⁰ ὅσα ἐόντες αὐτῶ ἔστωεν τ' ἀνπιση-
 ελζοι(τ) ἐδένος, ἀλλὰ καὶ ἰα, αἰ-
 στανέ) μάλιστα τ' ῥίγα(τ). ⁸ καὶ
 ὅκράτων ῥιζώση τὴ καὶ ψυχθῆ, σιω-
 ἔλκεται τε καὶ συσπᾶται ἢτε
 σῶρεξ, ἢ ἐπὶ τῶ πλοῦρω, καὶ τὴ
 φλέβια. ⁹ καὶ ὅσον τὴ ἐν αὐτῇ τῆ
 σαρκί ἐνι χορῆς καὶ φλέγμα(τ), ἢ
 ἐν τοῖσιν ἐν αὐτῇ φλέβοῖσι. ¹⁰ ἔ-
 τε πολλὸν ἢ πᾶν δ' ἀποκρίνε), ἔστω
 σιωπῆτόμῃον πρὸς τὸ θερμὸν,
 πυκνεμῆκός τ' σαρκὸς ἔξωθεν, ¹¹
 καὶ πρὸσπῆγνυ) πρὸς τῶ πλοῦ-
 ρῶ, καὶ ὀδυῖνῶ παρεῖχε ἰχυρῶ,
⁴⁵ καὶ διὰ τερμαίνεται. ¹² καὶ διὰ
 τ' θερμότη(τ) ἀγῆ ἐφ' αὐτῶ, δπό
 τε τ' πλοῦσιον φλεβοῖν καὶ σαρκῶν,
 φλέγμα τε καὶ χορῶν. γίνε) μὲν
 οὐ[ταῦτα] τ' ἐπὶ τῶ σῶμα. ¹³
 ὀκράτων ἢ τὰ πρὸς τὸ πλοῦρον
 πρὸσπαρῆναι σαρκὶ καὶ πλοῦρι,
 ὑγείας γίνονται. ¹⁴ ἢ δὲ τὸ, τε
 δ' ἔχον πολλὸν πρὸσπαρῆναι πρὸς τὸ
 πλοῦρον, καὶ ἄλλο πρὸσσεπιγῆνη-
 ται, αὐτῶ ἀπόλλυν), ἢ δ' ὀδυ-
 μῆκο: αὐτῶ πλοῦσιον πρὸ πλοῦρος τ'
¹⁵ σάλα. ¹⁵ ἢ ἐμπεποι γίνον). ἔοι μὲν
 δπόλλυν), οἱ ἢ διὰ φλόγους. ¹⁶
 διὰ δ' ἰα τ' αὐτῶ ἐν τῆ(τ) ἐπὶ
 ἡμέρησιν, ἢ ἐνεία, ἢ ἐνδεκα, ἢ τε-
 σαρεσκαὶ δεκα. ¹⁷ ὀδυῖνῶ τε πα-
 ῤῥα ἐς τ' ὤμην, καὶ ἐς τῶ κληῖδα, καὶ ἐς τ' μαρῶν, διὰ τὸ δε. ¹⁸ ἢ φλέβ,
 καὶ πλοῦρι-

tis quidem, quum potiones acer-
 vatae & fortes valde corripiunt.
³ Percallescitur enim totum corpus
 ac humectatur à vino. ⁴ maxime
 autem & bilis & pituita percale-
 scit ac humectatur. ⁵ Et sane his
 commotis ac humectatis, contin-
 get ut rigor invadat sive ebriū sive
 sobrium. ⁶ Et quum 'latus natura²⁴⁰
 carne nudum sit, præ omnibus
 corporis partibus: ⁷ & non sit
 quicquam in ipso quod renitatur,
 præter ventriculi cavitatem:
 maxime rigorem percipit. ⁸ Et
 quum riguerit ac perfrigeratum
 fuerit, tum caro quæ est in late-
 re, tum venæ contrahuntur ac
 convelluntur. ⁹ Et quantum in
 ipsa carne inest bilis ac pituitæ,
 aut in venis quæ in ipsa carne
 sunt, ¹⁰ id magna ex parte, aut
 totum secernitur, introque com-
 pellitur ' ad caliditatem, carne²⁴⁵
 extrinsecus condensata: ¹¹ atque id
 ad latus affigitur, & dolorem ve-
 hementem exhibet, & percale-
 scit: ¹² & per caliditatem trahit
 ad seipsum, à vicinis venis ac car-
 nibus, pituitam ac bilem. Atque
 hoc sane modo fit. ¹³ Ubi vero
 ad latus affixa putruerint, & per
 sputum rejecta fuerint, sani fiunt.
¹⁴ Si vero & antiquum multum
 affixum fuerit ad latus, & aliud
 insuper accesserit, statim pereunt,
 præ ' salivæ copia expuere ne-²⁵⁰
 queunt: ¹⁵ aut suppurati fiunt,
 & partim pereunt, partim eva-
 dunt. ¹⁶ Indicium autem hæc de
 se præbent in septem diebus, aut
 novem, aut undecim, aut qua-
 tuordecim: ¹⁷ dolorem quoque
 inducunt ad humerum, & ad cla-
 viculam, & ad alas, hac de causa.
¹⁸ Vena quæ splenitis appellatur,
 ten-

ἢ σπλῆνιτις καλοερμία, τεί-
 νει δὲ τῷ σπλῆνι ἐς τὸ πλά-
 ρον· ἐν δὲ τῷ πλάτῳ ἐς τὸ ἄσπον-
 γον, ἐν δὲ τῷ χεῖρῳ τῷ δεξιῷ. 19
 5 ἢ δὲ ἡπατῆτις ἐς τὰ δεξιῶτα ἄσπυ-
 τως. 20 καὶ ὁμοίως τῶν τῶν ἐπὶ
 τῷ πλάτῳ σπυρροῦν ὑπὸ τῷ ῥί-
 γῳ, καὶ φέλλῃ τὸ αἷμα τὸ ἐν
 αὐτῇ, 21 ἐς τὴν μαχάλλην καὶ
 τὴν κληῖδα καὶ τὸ ἄσπον σπυρρο-
 τῶν τε καὶ σπῆνι, καὶ ὀδύνην παρέχει.
 22 καὶ δὲ τὸ αὐτὸν λόγον ἔχει τὸ πε-
 ρεῖ τῷ νῶτον χωρίῳ ἀφ' ἑρμηνείας
 ὑπὸ τῷ ἀσπυρροῦ τῷ ὕδατος
 πρὸς τὴν πλάτῳ, φλέγματός τε
 καὶ χολῆς. 23 παρέχει δὲ ὀδύνην
 εὐνοίαν καὶ τοῖσι τῷ πλάτῳ κῆτα-
 ρον χειροῖσι. 24 πολλὰ καὶ δὲ, ἢ
 20 ἐς τὴν κῆταρ (τῷ τῷ), ὀδύνην
 ἀφ' ἑρμηνείας ἐς τὴν κύσιν ἀφ' ἑρ-
 βίων, καὶ ἕρπῃ πολλὸν τε καὶ χολῶ-
 δες. 25 νομίζουσι δὲ, τῶν τῶν ἐν-
 σε τὸ ῥίγῳ αἵματι εἶναι καὶ χολῆν.

XXIV. Ἡ δὲ ἀσπυρροῦ μὲν
 γίνεται, ἢ ὁμοίως, κεννητῶν καὶ 57
 ὕδατος ὁμοίως τῷ φλέγματι καὶ
 χολῆς, ἐλκύνει δὲ τὸ πλάτῳ ὑπὸ
 θερμότητος ἐφ' ἑαυτὸν δὲ τῶν
 πλεονάζοντων χωρίων πρὸς τοῖσιν ὕ-
 παρχειν ἐν ἑαυτῷ, 2 ἀφ' ἑρ-
 μηνείας ἢ πᾶν τὸ σῶμα καὶ ὀδύνην
 παρέχει, 3 μελίτω δὲ τῷ τῷ νῶτον,
 15 καὶ τῷ πλάτῳ, καὶ τοῖσιν ὕ-
 μνοι, ἔχει τῷ ῥίγῳ, 4 αἵματι δὲ τῷ
 τῶν ἐλκύνει ἐς ἑαυτὸν τὴν ἑρμηνείαν
 τῶν πλεονάζοντων, 5 καὶ ὕδατος ἑρμηνείαν
 τῶν καὶ ὕδατος ἑρμηνείαν. 6 ὁμο-
 ίως δὲ εἰρήνη ἐς ἑαυτὸν, καὶ ἑρμηνείαν
 λάτῳ ἢ τῷ χολῆ καὶ τὸ φλέγμα ἐς τὸ
 πλάτῳ, σπυρροῦ καὶ ἑρμηνείαν.
 7 καὶ, ἢ ἢ ἐν τῷ κῆταρ (τῷ τῷ)
 ἡμέραν σαπύου πύου, ἀφ' ἑρμηνείας. 8 ἢ δὲ τῷ τῷ ἐπὶ τῷ τῷ τῷ
 χολῆ δὲ γίνεται, καὶ ἀσπυρροῦ γίνεται ἑτέροις, 9 καὶ μὴτε πύου, μὴτε σπυ-
 ρου

tendit à splene ad latus, à latere
 vero ad humerum & sinistram
 manum. 19 Hepatitis autem ad
 'dexteras partes eodem modo: 255
 20 & quum hujus in latere pars à
 rigore contracta fuerit, & sanguis
 in ipsa horruerit, 21 ad alas & cla-
 viculam ac humerum concedit,
 & convellit ac dolorem inducit.
 22 Eodem modo & loci circa dor-
 sum, ab affixo ad latus humore
 pituitæ ac bilis percalescunt: 23 &
 quandoque dolorem locis infra
 latus exhibent. 24 Sæpe vero si
 ad infernas partes convertatur,
 dolorem per venas ' ad vesicam 260
 distribuit, multumque ac bilio-
 sum æger mingit. 25 Arbitrantur
 autem hujus morbi causam ac
 principium rigorem esse.

xxiv. Peripneumonia fit, quum
 commota ac calefacta pituita ac
 bile, pulmo præ caliditate traxe-
 rit in seipsum de vicinis locis, ad
 ea quæ jam sunt in ipso. 2 Et per-
 calfacit quidem totum corpus ac
 dolorem exhibet, 3 maxime au-
 tem dorso, & costis, & humeris,
 ac spinæ: 4 nimirum ' ab his in 265
 seipsum attrahens plurimam hu-
 miditatem, 5 & superreficcantur
 hæ partes, & nimium calefcunt.
 6 Postquam autem attraxit in se-
 ipsum, & tum bilis, tum pituita,
 sedem in pulmone occupavit, pu-
 trefcit ac suppuratur. 7 Et si qui-
 dem in diebus judicatoriis pu-
 trefacta per sputum rejecta fue-
 rint, æger superstes evadit. 8 Si
 vero & ea quæ ab initio advene-
 runt susceperit, & alia insuper
 accesserint, 9 & ' neque spuens, 270
 neque putrefaciens superarit, præ-
 copia eorum quæ insuper accen-
 dunt,

πρεμασίης. 4 τὸ τῶν ξυμφέρει πό-
μα^α τίνην, ἢ ὕφ' ἂν ὑγραίνε^ι ὁ 59
παλόμεον, καὶ πύσκει. 5 ἢ τῶν
μὴ πύσκει, σκληρότερος τὸ γίνε^ι
ὁ παλόμεον, καὶ ξυμπαύνηται,
καὶ τὸ ἀνθρώπων δόσιν.

XXVII. Καὶ σ^α ἢ λαμβανέ^ι
μὴ μᾶλλον τὰς χολώδεας. 2 λαμ-
βανέ^ι ἢ καὶ τὰς φλεγματίας. 3 λαμ-
βανέ^ι ἢ ἄδδ. ὁπόταν χολὴ κινήθῃ
αὐτὰ τὸ σῶμα, 4 καὶ συκυρήσῃ,
40 ὡς τὰς φλέδας καὶ τὸ αἷμα εἰρύ-
σαι τὴν χολῆς. 5 εἰρύσαι ἢ τὸ πλεῖ-
στον ἐκ τῶν σκευῶν καὶ τῶν κελύκων.
6 τὸ ἢ ἀρῶσθαι ἐνδόν, 7 ἄτε καὶ τῆ
φύσιν θερμώτερον ἐόν, ἐν τῷ σώμα-
τι, τὸ αἷμα, 8 ὁπόταν γένεσθαι
μακρῆ ἐκ τῶν σκευῶν καὶ τῶν κελύκων
πρὸς τὰ ἐνδόν, 9 μᾶλλον ἐπιπλεῖ
τὴν χολῆς, 10 ἀφ' ἧς καὶ τὸ ἄλ-
λο σῶμα πᾶν. 11 καὶ τὰ μὴ ὑπὸ
τῶν πολλῶν ἐκμάδ^{ει} ἢ δύναται
δὲ πρὸς ἡσυχίαν πᾶσι πα^ρειν. 12
ἢ ἢ δὲ πρὸς ἡσυχίαν, δὲ πρὸς ἡσυχίαν ὁ
ἀνθρώπων. 13 τὰ ἢ ἐν τοῖσιν
45 ἐκρωτηρίοις: τῶν σώματι, ἄτε
ξηρῶ ἐν αὐτῷ φύσιν, δὲ πρὸς ἡσυχίαν
τε καὶ ἐκκαίε^ι ἐξ αὐτῶν τὸ ὑγρὸν
τὸ πλεῖστον. 14 καὶ ἐν θελοῖς ψαύ-
ειν, ψυχρῶ τε δὲ ῥησὶς αὐτὰ καὶ
ξηρῶ. 15 ἀφ' ἧς τῶν, ὁπόσιν ὑπὸ
καύσει ἀλισσιονταί, τὰ μὴ εἶσιν
καίσιον ὑπὸ τῶν πυρῶν, τὰ δὲ ἐξω
ψυχροῖ εἶσιν, 16 ἢ τὴν γλώσσαν ἢ ὁ
φάρυγγος τε γίνεσθαι τε καὶ αὐαίνε-
ται ὑπὸ τῶν εἶσιν πνεύματι καὶ
τῶν θερμότητι.

17 Ὅσον δ' αὐτὸ ἐν τῇ κελύκῃ
καὶ ἐν τῇ φύσιν ἐξ ἧς χολῆς, 18
139 τὸ μὴ ἐν τῇ κελύκῃ ἐνίοτε μὴ ἀφ-
φρασίσει καίτω, 19 τὰ ἢ πλεῖ-
στον ἐν τῇσιν ἀρῶσθαι ἐν ἡμέρη-
ται, ἢ ἐν πέντε.
20 ἐμεί-

ficcitate ac caliditate. 4 Huic
portiones bibere conducit, à
quibus pulmo humectatur, ac
spiritum rejicit. 5 Si enim spu-
ritum non rejecerit, & durior
fit, & coarescit, & hominem 290
perimit.

XXVII. Febris ardens cor-
ripit magis biliosos, 2 corripit
item pituitosos. 3 Corripit au-
tem hoc modo. Quum bil-
lis commota fuerit per cor-
pus, 4 & contigerit ut venæ
& sanguis attrahant bilem, 5
eamque plurimam ex carni-
bus ac ventriculo, 6 ad eum
qui prius inest, 7 utpote
quum etiam natura calidissimus
sanguis in corpore existat. 8
Quum itaque percaluerit ex
carnibus & ventriculo, supra
eum qui jam inest, 9 adhuc 295
magis à bile, 10 percalcificat et-
iam reliquum corpus. 11 Et
quædam sane partes præ mul-
ta humiditate, penitus reficca-
ri non possunt. 12 Si vero refic-
cata fuerint, homo moritur.
13 Extremæ vero corporis par-
tes, utpote natura siccæ, refic-
cantur, & plurima humiditas
ex ipsis exurit: 14 & si ipsas
contingere velis, frigiditas com-
peries ac siccas. 15 Quapropter
hi qui à febre ardente corripiuntur,
internis quidem par- 300
tibus à febre exuruntur, exter-
nis autem frigidi sunt. 16 Et lin-
gua ac fauces ab interno spiritu
ac caliditate exasperantur & are-
fcunt.

17 Quantum autem in ven-
triculo & in vesica inest bil-
lis, 18 quod quidem in ven-
triculo est, aliquando deor-
sum exturbatur, 19 plerum-
que vero in primis diebus vom-
mitur, aut in quatuor aut quin-
que

20 ἐμέει) ἢ Διὰ τὸ δὲ ὀκότεν ἢ αὐὸ
 κριλίη ὑπερθερμανθῆ, ἔλκεδ ἐφ'
 εἰωύτῳ, κὺ γίνεται ἐμέειος. 21 Διὰ
 τῆς θ' οὐ αὐτὸ κὺ ἐς περὶ πλῶσμου
 5 πῶδ⊕ μάλιστα μεθίστα) ' τὰ νσ-
 σήματῶ. 22 ὀκότεν γδ ἢ αὐὸ κριλίη
 ὑπερθερμανθῆ, ἔλκεδ ἐφ' εἰωύτῳ,
 23 κὺ ὑποδέχεται ὁ πλῶσμων, κὺ
 γίνε) περὶ πλῶσμονίη, 24 κὺ ὡς τὰ
 περὶ πλῶσμων, αἵτε ἀδενέες
 ἢ δὴ ἔοντες, κὺ ἐτέρης νσος καινῆς
 ἐπισημθίσης, 25 ἢ θῶνά ἰθροὶ ὡς
 ἢ μέειος Διὰ ἐλεδν, ἀχρεὶς ἔ τὸ
 σίαλον πεπαιθῆ ἐν τῷ πλῶσμωνι.
 25 ἀλλ' ἄς τὰ περὶ πλῶσμων
 ὑπὸ ἀδενέης. 26 ἐνιοὶ ἢ περὶ γί-
 10 χον). 28 Ὀκότεσι ἢ ἐς τὸ κύναν σὺρ-
 ρεῖ πηχλῆς, ἔρεσται πηχρῷ. 29 πε-
 ρὶ τὸ ὑπὸ φλέγματῶ, 30 χολῶ-
 δες ἢ Διὰ χυρῆδ ὑπὸ τῷ συσκευῶ-
 δα ἐν τῇ κριλίη τὰ ἐνεότῶ.

XXIIX. Φρενίτης ἢ ὠδὲ ἔξ. 2 τὸ
 αἷμα τῷ ἀνθρώπῳ πολέισον ζυμ-
 βάλλεται μέρ⊕ συνίστα. 3
 ἐνιοὶ ἢ λέγασ(ι, τὸ πῆν. 4 ὀκότεν
 ἐν χολῇ κινήθειςσα ἐς τὰς φλέδας
 κὺ ἐς τὸ αἷμα ἐσέλθη, 5 διεκίνησε
 κὺ διεκίνησε τὸ αἷμα ἐν τῷ εἰωθῆς
 ζυστάσιος τε κὺ κινήσι⊕, κὺ διε-
 γέρμυε. 6 Διὰ θερμανθῆν ἢ Διὰ
 θερμανθῆ κὺ τὸ ἄλλο σῶμα πῆν, 7
 κὺ ὠρῶνοεῖται ὁ ἀνθρώπος, κὺ
 15 σκ ἐν εἰωύτῳ ἔστιν, 8 ὑπὸ τῷ
 πλῶσμων τῷ πυρῆδ, ἢ τῷ αἷμα-
 60 τος τὸ διεκίνησιος τε κὺ κινήσι⊕ γ-
 νορμῆς ἔ τῷ εἰωθῆς 9 παρσεοίκα-
 σι ἢ μάλιστα οἱ ὑπὸ τῷ φρενίπδ⊕
 ἐχρόμοι τοῖσι μελαγχολῶσι κὺ ἢ
 πλῶσμωνιαν. 10 οἷτε γδ μελαγχολῶ-
 δες, ὀκότεν φησῆ τὸ αἷμα ὑπὸ
 χολῆς κὺ φλέγματῶ, 11 πῶν νῶσων
 ἰχασ(ι κὺ ὠρῶνοεῖ γίνονται. 12

que. 20 Vomitur autem hac de
 causa. Quum supernus ventricu- 305
 lus supercalefactus fuerit, attrahit
 in seipsum, & fit vomitus. 21 Et ob
 hoc ipsum etiam ex febre arden-
 te, & ex pleuritide, ad peripneu-
 moniam maxime morbi trans-
 mutantur. 22 Ubi enim supernus
 ventriculus supercalefactus fuerit,
 trahit in seipsum, 23 & suscipit
 pulmo, & fit peripneumonia: 24
 & plerumque pereunt, nimirum
 debiles jam existentes, & morbo
 alio novo insuper generato, 25 dies
 transigere nequeunt, donec 310
 sputum in pulmone concoquat-
 ur. 26 Verum ut plurimum per-
 eunt præ debilitate. 27 Aliqui ta-
 men evadunt. 28 At quibus in ve-
 sicam confluit quid bilis, his
 crassa urina mingitur, 29 crassa
 autem à pituita. 30 Biliosa vero al-
 vi egestio prodit, eo quod com-
 busta sint ea quæ sunt in ventre.

XXIIX. Phrenitis hoc mo-
 do se habet. 2 Sanguis qui
 est in homine, maximam par-
 tem ad prudentiam confert, 315
 3 quidam dicunt totum. 4
 Quum igitur bilis commota ad
 venas & ad sanguinem in-
 gressa fuerit, 5 sanguinem
 ex consueta compage ac mo-
 tione dimovet, & seorsum
 facit, ac calcificat. 6 Calefactus
 autem, etiam reliquum cor-
 pus totum percalefacit, 7 &
 desipit homo, & non sibi con-
 stat, 8 præ febris copia, & san-
 guinis ad ferositatem transmu-
 tatione, & motione non so-
 lita contingente. 9 Assimiles
 autem sunt maxime hi qui 320
 phrenitide tenentur, his qui ab
 atra bile delirant. 10 Nam & hi
 ubi sanguis ex bile & pituita
 corruptus fuerit, 11 morbum ha-
 bent, & dementes fiunt: 12 ali-
 qui

9 Ὅσοι ἢ ὑπὸ καύσεως ἀποθνήσκουσι, πάντες ὑπὸ ξηραότητος ἀποθνήσκουσιν. 10 ἀποξηραίνεται γὰρ 35 πρῶτον ἡ αὐτῶν περὶ ἀκρωτήρια, πόδες τε καὶ χεῖρες. 11 ἔπειτα δὲ 65 τὰ ἐπιξηρότερα. 12 οὕτως ἢ ἐκκαυθῆ καὶ ἀποξηρανηθῆ παντὶ πασι τὸ ὕδρον ἐκ σώματος, 13 τὸ μὲν αἷμα πηγνυαί τε παντελῶς καὶ ψυχραί, 14 τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἀποξηραίνεται, 15 καὶ ἕτως ἀποθνήσκει.

16 Ὑπὸ δὲ τῆ φρενίτιδος ἀπολλυται ὧδε. 17 ὡρᾶ φρονέουσιν ἐν τῇ νέσῳ ἀπὸ παντός, 18 ἄτε θάλασσαν ἐφ' ἡμερῶν τὴν καὶ ἐκκεκινημένην πῦρ ἐισθῆαι κίνησιν, 19 καὶ ἄτε ὡρᾶ φρονέουσιν. ἕτε πὶ πῶν 40 πρῶτον φρονημάτων δέχονται, ὅ, ἡ ἀξίον λόγος. 20 ὅταν δὲ πρῶτον ἡ χροῖα μαρμαίνονται τε καὶ μινύθουσιν ὑπὸ τῆ πυρεθῆ, καὶ ὑπὸ τῆ μηδὲν τρέφεται. 21 καὶ πρῶτον μὲν τὰ ἐν τοῖσιν ἀκρωτηρίοις μινύθεται τὴ ψυχραί. 22 ἔπειτα ἢ τὰ ἐπ' ἐχθυαίται. 23 καὶ ψυχραί δὲ καὶ αὐρὸς καὶ πόνων δόχον ταύτων ἴσχει, 24 ὅταν τὸ αἷμα, τὸ ἐν τῆσι φλεβῶν, ὑπὸ τῆ φλέγμασι ψυχρῆ, μελαπίπτη τε καὶ συσπᾶται ὅλας, ἢ ἄλλοτε 66 ἄλλη, καὶ τρέμει. 25 τέλος ἢ ψυχραί πᾶντα, καὶ ἀποθνήσκει.

9 Quicunque vero ex febre ardente moriuntur, omnes præ sic- 340 citate moriuntur. 10 Et resiccantur primum quidem extremæ ipsorum partes, manus ac pedes: 11 deinde partes ficciores. 12 Vbi autem humiditas ex corpore penitus fuerit exusta ac resiccata, 13 sanguis quidem congelatur penitus ac perfrigeratur: 14 reliquum vero corpus exsiccat, 15 ac sic homo moritur.

16 At ex phrenitide ita perit. 17 Desipiunt in hoc morbo semper, 18 nimirum sanguine corrupto, & ex consueta motione 345 emoto: 19 & quum desipiant, nihil eorum quæ ipsis exhibentur accipiunt, quod saltem memoratum dignum sit. 20 Quum vero progressum fuerit tempus, marcescunt ac imminuti consumuntur, tum ex febre, tum quod nihil alantur. 21 Et primum quidem extremæ partes consumuntur ac perfrigerantur: 22 deinde ipsis proximæ. 23 Sed & frigiditatis, & febris, & dolorum principium hoc habet. 24 Quum sanguis qui 350 est in venis, perfrigeratus fuerit à pituita, transmutatur & convellitur acervatim alias alia parte, & tremit: 25 tandem vero omnia perfrigerantur, & moritur.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Ο Τ Σ Η Ι Ρ Ρ Ο C R A T I S

ωεΐ

D E

Ν Ο Υ Σ Ω Ν

M O R B I S

τὸ δούτερον.

liber secundus.

Basil. græc.

Foesius lect. v. 19. 461.

Basil. lat.

rag. 140

ΟΥΡΕΕΤΑΙ πολ-
 λὸν, ὅταν ὑπερθερμαν-
 θῆ ἢ κεφαλή. ² πικρῶ
 γὰρ ἐν αὐτῇ τὸ φλέγ-
 μα. ³ πικρὸν μὲν ἢ χυρῶν, τὸ μὲ ἐς τοὺς
 ῥίνας, ⁴ τὸ ἰς τὸ στόμα, ⁵ τὸ ἰς τὰς
 φλέγας, αἷ ἀγασιν ἐς τὸ
 αἰδοῖον. ⁶ ὅταν δὲ ἐς τὸ αἰδοῖον
 ἀφίκηται, ἐρεθίσει καὶ πικρῶ οἰ-
 κῶς ὑπὸ σπασμῶν. ⁷ ἀμβλυώ-
 τισι ἢ, ὅταν ἐς τὰ ἐν τοῖσιν ὀφ-
 θαλμοῖσι φλέβια ἐτέληται φλέγ-
 μα. ⁸ ὕδαρ ἐστὶν τὸ γίνεσθαι ἢ
 ὄψις, καὶ θολερωτέρη. ⁹ καὶ τὸ λαμ-
 πρὸν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐκ ὀμοίως
 λαμπερὸν ἐστίν, ¹⁰ ἐδὲ καὶ φαίνε-
 ται ἐν αὐτῷ, εἰ μὴ ἐτέλη ὄψιν, ὀ-
 μοίως, ὡς καὶ, ὅτε λαμπερὸς καὶ
 καθαρὸς ἴσται. ¹¹ ἔτι δὲ ἐν τεσσαρά-
 κονθῳ ἡμέρησι μάλα τι ὑμῶς ἐστίν.
¹² ἢ δὲ ἄλλο ὕπερον ποικίλῳ πο-
 σπέρη ἢ νῆσος, τὸ δὲ ἄλλο τὸ κεφα-
¹⁰ λῆς παχυρῶ, ¹³ καὶ τὸ ἄλλο σῶ-
 μα αἶρε) καὶ παχυρῶ) καὶ δὲ ἄλλο
¹⁴ τὸ τὸ φλέγμα ἐς τοὺς σπασμῶς
 τεπέ, καὶ ὑπὸ τῆσδε δοκίμῃ παχυρῶ
 εἶναι. ¹⁵ αἷ γὰρ ἀρκεῖ, αἷτε ἀφ' ὀρο-
 ροῦ ἐξομα καὶ ἡμιόμα καὶ ἀραιότε-
 ρα ἔλκασιν ἐκ τῶ φλεβῶν αἷμα, ἐ
 ἀφ' αὐτοῦ δοκίμασιν ὄστροοι εἶναι.
 II. Ἐτέρη ἰσχ. ² Ἡ κε-
 φαλή ἐλκεων καὶ πύκναι, ³
 καὶ τὸ σῶμα οἰδῆς, ⁴ καὶ ἡ χροὶ ἰκ-
 τερώδης, ⁵ καὶ ἄλλοτε ἄλλη τὸ σῶ-
 μα ἐλκεα ἐκφύει. ⁶ καὶ πυρε-
 τὸς

M V L T V M urinæ emit-
 titur, ubi caput ni-
 mium incaluerit. ² Li-
 quefcit enim in ipso
 pituita, ³ liquescens au-
 tem secedit partim ad nares, ⁴ par-
 tim ad os, ⁵ partim per venas quæ
 ducunt ad pudendum. ⁶ Quum
 autem ad pudendum pervenerit,
 mingit homo, & patitur quem-
 admodum ab urinæ stillicidio. ⁷
 Cæcutiunt autem quum ad venas
 in oculis pervenerit pituita. ⁸ A-
 quosior enim fit visus & turbu-
 lentior, ⁹ & splendor in oculis
 non similiter splendidus est, ¹⁰
 neque in ipso comparet si videre
 voluerit, similiter sicut ante
 quum splendidus & purus esset.
¹¹ Hic in quadraginta diebus ma-
 xime sanatur. ¹² Si vero longo
 tempore postea morbus rever-
 tatur, cutis capitis crassescit,
¹³ & reliquum corpus attolli-
 tur, & crassescit, ac bonum
 colorem habet. ¹⁴ Hæc pitui-
 ta ad carnes convertitur, & ab
 hac crassus esse videtur. ¹⁵
 Nam carnes quum sint perri-
 gatae & elevatae ac rariores,
 sanguinem ex venis trahunt, &
 propterea bene colorati esse vi-
 dentur.
 II. Alius morbus. ² Caput
 ulceribus impletur, ³ & cor-
 pus intumescit, ⁴ & color
 morbi regii est, ⁵ & alias alia
 corporis parte ulcera erum-
 punt: ⁶ & febris alias atque alias
 cor-

τὸς λαμβάνει, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε
 15 7 Ἐν τῷ ἔνδοξοι ὕδασι. 8 τέτω,
 ὅταν ἐν τῇ κεφαλῇ φλέγμα ὑπό-
 χολον ἐν τσαφῇ, πὲρ μὲν ἔλκεα γί-
 νεται, 9 ὅταν τὸ βρέγμα Διείρο-
 χον γῆται τῷ φλέγματι καὶ τῇ
 χολῇ, 10 καὶ ἀραιὸν ἐστὶν καὶ ἄλλες τὸ
 φλέγμα καὶ ἡ χολή. 11 ἴταται γὰρ
 τῷτο, καὶ σήπειαι, καὶ ἐλκεῖται.
 12 ἐς δὲ τὰ ὄτια λεπτωμόρμον τὸ
 φλέγμα Διείροδοι. 13 ἐν τῷ ἄλ-
 λω σώματι πάτε ἔλκεα καὶ τὸ αὐ-
 τὸν λόγον, τοῖσιν ἐν τῇ κεφαλῇ,
 γίνεται, 14 ἴση πῶρος ἔσται αἵμα- 3
 τος, καὶ τὸ χολῆς, ἢ αὐτῆς, ἀλι-
 20 δένεται. 15 ταύτη γὰρ ἡ σαρξ σή-
 πέται καὶ ἐλκεῖται, [καὶ] περὶ τῆς
 τασίης τὸ ἐσελθὸν φλέγματός
 [τε] καὶ τὸ χολῆς, καὶ γίνεται πῦον.

III. Ἐτέρη νόσος. 2 Περὶ
 δυνάτη τῶν κεφαλῶν ἰσχυρῶν, 3 καὶ ἐμεί-
 χρωσιν, 4 καὶ διὰ τῆς ἐξέσεως, 5 καὶ τῆς
 φρονείας. 6 ἔσται περὶ τῶν ἐμεί-
 χρωσιν τῶν κεφαλῶν τῆς κεφα-
 λῆς. 7 τῶν φρονείας, ὅταν τὸ αἵ-
 μα, τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ, ὑπὸ χολῆς
 ἢ φλέγματις ὑπερτερμασθῆ, καὶ
 κινήσῃ μᾶλλον ἔξω τῆς κεφαλῆς. 8 ἐμεί-
 χρωσιν καὶ χολῆς, ἅτε κεν κινήσῃ αὐτῆς
 25 ἐν τῷ σώματι, 9 καὶ ἡ κεφαλὴ
 ὑπὸ τῆς θερμασίης ἐλκεῖ ἐξ ἐαυτῆς.
 10 καὶ τὸ μὲν παχύνεται ἐμεί-
 χρωσιν, τὸ δὲ λεπτόν ἐλκεῖ [ἐξ] ἐαυτῆς. 11
 ἐρέει ἢ ἐν ταύτῃ ὑπὸ τῆς αὐτῆς,
 ὡς καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν εἰρηται.

IV. Ἐτέρη νόσος. 2 Ἦν περὶ
 τῆς ἐκείνου φλέβια ὑπερτερμασθῆ,
 τὸ μὲν ἔνομα σὺν ἀρθρῶν τῇ νόσῳ. 3
 ἐδὲ γὰρ αὐτῶν ὑπερτερμασθῆ ἔσται
 τῆς φλέβιας, ἔτε τῆς ἐλασθῶν, ἔτε
 τῆς μίχθῶν. 4 ὀνομασθῆσι δὲ καὶ φα-
 σθῆν ὑπερτερμασθῆ. 5 ἐστὶ ὡς μάλιστα
 30 ὑπερτερμασθῆ, ἔσται ὑπὸ αὐτῆς
 σὺν

corripit, 7 & ex dorso aqua
 fluit. 8 Huic quum in capite
 pituita subbiliosa connutrita fue-
 rit, ulcera fiunt, 9 ubi sinciput pi-
 tuita & bile perrigatum fuerit,
 10 & ubi pituita rara & acervata
 fuerit, itemque bilis. 11 Hæc enim
 confistit, putrescit, & ulceratur.
 12 Attenuata vero pituita ad
 aures penetrat. 13 At in reli-
 quo corpore ulcera eadem ra- 20
 tionie qua in capite fiunt, 14
 sanguine & bile putrefactis,
 quacunque in parte fuerint col-
 lecta. 15 Hac enim parte caro
 putrescit & exulceratur, &
 accedentem pituitam ac bilem
 insuper putrefacit, & fit
 pus.

III. Alius morbus. 2 Dolor cir-
 cumcirca caput vexat, 3 & vomit
 bilem, 4 & difficulter mingit, 5 &
 desipit. 6 Hic caput quidem do-
 let, præ nimia ejus calefactione:
 7 Desipit autem quum san-
 guis in capite à bile aut pi- 25
 tuita fuerit calefactus, & plus
 solito commotus. 8 Vomit au-
 tem bilem, utpote commota
 ipsa in corpore. 9 Et caput
 præ caliditate trahit in seip-
 sum, 10 & crassissimum qui-
 dem vomit, tenuissimum vero
 in seipsum trahit. 11 Mingit
 autem & in hoc morbo ab iis-
 dem, velut etiam in superiore di-
 ctum est.

IV. Alius morbus. 2 Si cir-
 ca cerebrum venulæ superer-
 vomant, nomen quidem re- 30
 ctum morbo non est: (3 ne-
 que enim fieri potest, ut ali-
 qua vena, sive parva, sive ma-
 gna, superer vomat:) 4 nomi-
 nant tamen & dicunt supervo-
 mitum. 5 Si vero etiam quam
 maxime superer vomant, morbum
 ab hoc ipso fieri non est verifimi-
 c 3 lc

σὺν ἰοικε γίνεσθαι. ⁶ ἀπ' ἀγαθῶ γὰρ
 κακὸν ἐκ εἰόντε γίνεσθαι. ⁷ ἐδ' ἀπὸ
 κακῶ ἀγαθὸν γίνεσθαι αὖ. ⁸ ἐδ' αὖ
 ἀγαθὸν πλέον ἢ δέοντος εἶναι ἵε
 γίνεσθαι. ⁹ ἀλλ' ὑπερμερῆς δοκίμῃ,
 ὅταν ἐς τοῖς φλέβας θολερὸν αἷμα
 ἐσέλθῃ. ¹⁰ μετεωρίζονται γὰρ αἱ
 φλέβες, καὶ σφύριζται, ¹¹ ἔ' ὀδῶν καὶ
 πᾶσιν τῶν κεφαλῶν ἐγγίνεσθαι, καὶ
 τὰ ἄλλα ἡχέει καὶ ἀκρόφ' ἐδέν. ¹² καὶ
 ἡχέει μὲν, ἅτε τῶν φλεβῶν σφυ-
 ρόντων ἔ' παλλομένων. ¹³ τῆνικαὶ-
³⁵ τω γὰρ ἡχ' ἔ' ἐνσπιν ἐν τῇ κεφαλῇ.
¹⁴ βαρικοῦ ἔ' ἔ', τὸ μὲν δ' ὑπὸ ἔ'
 ἔσπιν ψόφου καὶ ἡχου, ¹⁵ τὸ δ' ἔ', ὅταν
 ὀ' ἐκέφαλλου καὶ τὰ φλεβία, τὰ
 πρὸ αὐτῶν, ἐπαρῆται. ¹⁶ ὑπὸ γὰρ ἔ'
 ὑπερθερμασίης ἐμπύπλωσι τὸ
 καὶ τὸ ἔ'ς κενὸν ὀ' ἐκέφαλλου ἐαυ-
 τῶ. ¹⁷ καὶ, ἅτε σὺν ἐνόηθαι ἔ' ἡέ-
 ρου ἰσοπληθῆσθαι, ὡς ἐν τῇ πρὶν
 ἡρόνω, ἐδὲ τ' ἡχου ἴσον παρέρχεται,
 σὺν ἐνοσημῶν οἱ τὰ λεγόμενα
 ἑμαλῶς, καὶ ἀπὸ τῶν βαρικοῦ.
¹⁸ ἔ' τ' ἔ', καὶ μὲν ῥαγῆ αὐτῶν ἐς
 πᾶς ῥίνας, ἢ ἐς τὸ σῆμα ὑδωρ καὶ
⁴⁰ φλέγμα, ἕρως γίνεσθαι. ¹⁹ καὶ ἔ'
 μὴ ῥαγῆ, ἐσθ' ὀ' μᾶλλον μάλιστα
 ἀποθνήσκει. ²⁰ καὶ ἔ' ἐν τῇ κεφαλῇ
 ὑπερμερῆσθαι φλέβες. ²¹ ὑπερ-
 μέσθαι ἔ' ὑπὸ τ' αὐτῶν, ἀ καὶ ἐν τῶν
 πρὸ αὐτῶν εἰρήσθαι. ²² σημεῖον ἔ', ὅτι
 πύπτω ὑπερμερῆσθαι, τὸ δὲ. ²³
 ὅταν πῆς ἡ χέειρα, τῶ τὸ πύπτωσθαι,
 ἐπὶ τῆ μῆτι, ἢ κεφαλῶν, ἢ ἀλλο π' ἔ'
 σώμαθαι, τὸ αἷμα μέλαν ῥέει, ἔ'
 θολερὸν ὀσθῶδες. ²⁴ καὶ τῶ ἐδ' αἷ-
 μα δίκαιο. ἐπ' εἶν καὶ ἔνομα, ἀλλ'
 ἐρυθρὸν ἐσθ' ἰκερῶν ῥέον. ²⁵ ὅταν ἔ' ἔ'
 ὑπερμερῆσθαι σπιν ἀπὸ τ' αὐτῶν, ἔχεται
⁴⁵ ὀδῶν καὶ σποθδινῆ καὶ βάρου ἐχεται
 τ' κεφαλῶν. ²⁶ ὀδῶν μ', ὑπὸ τ'
 ὑπερθερμασίης ἔ' αἷμαθαι. ²⁷ σπο-
 τοδινῆ

le. ⁶ Nam à bono malum fieri non
 potest, ⁷ neque à malo utique bo-
 num fiat. ⁸ Neque rursus bonum
 plus justo fieri potest. ⁹ Verum
 superevomere videntur, quum
 ad venas bilis aut ' pituita ingref- ³⁵
 sa fuerit. ¹⁰ Elevantur enim venæ
 & pulsant, ¹¹ & dolor per totum
 caput dispergitur, & aures soni-
 tum percipiunt ac nihil audiunt.
¹² Et sonitum quidem percipiunt,
 utpote venis pulsantibus & palpi-
 tantibus. ¹³ Tunc enim sonitus
 est in capite. ¹⁴ Graviter autem
 audiunt, partim præ interno stre-
 pitu ac sonitu, ¹⁵ partim quum
 cerebrum & venæ circa ipsum
 elevantur. ¹⁶ Præ nimia enim ca-
 liditate, vacuum circa ' aurem ⁴⁰
 partem cerebrum de seipso im-
 plet. ¹⁷ & quum æqualis aeris co-
 pia non infit, velut priore tempo-
 re, neque æqualem sonum exhi-
 beat, ea quæ dicuntur non æqua-
 liter se imprimunt, atque ex hoc
 gravem auditum habent. ¹⁸ Hic
 siquidem erumpat ipsi ad nares,
 aut ad os aqua & pituita, sanus
 fit. ¹⁹ Si vero non erumpat, se-
 prima die maxime moritur. ²⁰ At
 si in capite venæ superevomant,
²¹ id quod ab iisdem fit quæ &
 ' prius relata sunt. ²² Signum ⁴⁵
 vero quod tali modo supe-
 revomant, hoc est. ²³ Quum
 quis aut manum, aut caput,
 aut aliam quandam corporis
 partem, hoc patientem inci-
 dat, sanguis niger profluit, &
 turbatus ac morbosus: ²⁴ quan-
 quam neque sanguis nomina-
 ri juste mereatur, nisi tunc
 quum rubicundus ac sincerus
 fluit. ²⁵ Quum itaque superevo-
 mant ab iisdem causis, dolor &
 vertigo, & gravitas caput occu-
 pant. ²⁶ Dolor ' quidem, præ ni-
 mia sanguinis caliditate. ²⁷ Ver-
 tigo

ποδινή ᾗ, ὅταν ἄλλες ἐπὶ τὸ πρῶτον
 πον χωρήσῃ τὸ αἷμα. 28 βάρθ ᾗ,
 αἶτε ἔσθ' αἵματι ἄλλοι ἐόντι
 ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ πολυτέρως, ἔ
 νοσώδεστέρας, ἢ ἴσασθαι.

v. Σφακελισμὸς ἐγκεφάλου.
 2 Ἦν σφακελίση ὁ ἐγκεφαλός,
 ὁδυνὴ ἐχρ' ἐκ τῆς κεφαλῆς τὴν ῥά-
 χην, 3 καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας φοιτᾷ, 4
 ἀψυχὴ καὶ ἰδρῶς, 5 καὶ ἄπνυτον τε-
 λέθει, 6 καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν αἷμα ῥέει. 7

141 πολλακίς ᾗ καὶ αἷμα ἐμέει. 8 σφα-
 κελιζέται δὲ ὁ ἐγκεφαλός τῶν ὀπώ-
 τοῖσδε. 9 ὁσὲν ἢ ὑπερτερμαίνῃ
 ἢ ὑπερψυχθῇ, ἢ χαλῶδης ἢ φλέ-
 ματώδης γήνηται μάλλον ἔστω-
 τός τε. 10 ὅταν δὲ ἴκται πύλη,
 ὑπερτερμαίνῃ καὶ τῆς νωπαιῶν μυε-
 λόν. 11 καὶ διατεταταμένον καὶ
 ἔστω ὁδυνὴ τῇ ῥάχιδι παρεχρ'.

12 ἀψυχὴ ᾗ, ὅταν πρὸς στήλας πρὸς
 5 τὴν καρδίαν φλέγμα ἢ ῥολή. 13
 πρὸς στήλας δὲ ἀνάκη, κεννη-
 ῤῃαν καὶ ὑγροσφύων. 14 ἰδρῶς δὲ
 γίνεται ὑπὸ πόνου. 15 τὸ αἷμα δὲ
 ἐμέει, ὅταν αἱ φλέβες ῥῖν ἐν τῇ
 κεφαλῇ ὑπὸ τῆς ἐγκεφάλου θερ-
 μαίνωσιν, 16 αἱ δὲ πρὸς τὴν ῥά-
 χην, ὑπὸ τῆς ῥάχιδος. 17 ἢ δὲ ῥά-
 χης ὑπὸ τῆς νωπαιῶν μυελῶ.

18 ὁ δὲ
 μυελός, ὑπὸ τῆς ἐγκεφάλου, ὁθεν πρὸς
 πέφυκεν. 19 ὅταν οὖν θερμαίνω-
 σιν αἱ φλέβες, καὶ τὸ αἷμα ἐν αὐ-
 τῇ συζήσει, 20 διαδιδοῦσιν αἱ ῥῖν
 δὲ τῆς κεφαλῆς εἰς τὰς ῥῖνας, 21
 10 αἱ δὲ δὲ τῆς ῥάχιδος αἱ ῥῖνοι εἰς
 τὸ σῶμα. 22 ἔστω τριταῖον
 δὲ πύλη, ἢ πεμπταῖον ὡς τὸ
 πλά.

VI. Ἐπέρηνος. 2 Ἦν Ἐξα-
 πίνης ὁδυνὴ λαμβανῆ τὴν κεφα-
 λην, καὶ πρὸς ῥάχιδος ἄφωτον γί-
 νεται, καὶ ἀπορρηγνύσθαι. 3 Ἦν
 δὲ πύ-

tigo vero, quum acervatus ad fa-
 ciem processerit sanguis. 28 Gra-
 vitas autem, quod copiosior san-
 guis fit in capite, & turbulentior
 ac morbosior, quam intrinsecus.

4 v. Cerebri corruptio. 2 Si
 5 cerebrum corruptum fuerit,
 dolor ex capite spinam occu-
 pat, 3 & ad cor 4 animi de-
 liquium procedit, & sudor est,
 5 & somni expers est, 6 & ex
 naribus sanguis fluit. 7 Sa- 55
 pe etiam sanguinem vomit. 8
 Corruptitur autem cerebrum
 tali modo, quum aut nimium
 calefactum aut perfrigeratum,
 biliosum aut pituitosum plus
 solito factum fuerit. 9 Ubi
 vero horum aliquid perpeffum
 fuerit, etiam spinalem medul-
 lam supercalefacit. 10 Et quum
 etiam hic percalefcit, dolo-
 rem spinæ inducit. 11 Animo
 vero linquitur homo, quum
 pituita aut bilis ad cor con-
 sistit. 12 Consistere autem neces-
 se est commotis ac humectatis. 60
 13 Sudor autem fit præ dolore. 14
 Sanguinem vero vomit, quum
 venæ quæ sunt in capite, à cere-
 bro fuerint calefactæ: 15 quæ ve-
 ro circa spinam sunt, à spina: 16
 spina autem à spinali medulla: 17
 medulla vero à cerebro, unde sa-
 ne originem trahit. 18 Quum igitur
 calefactæ fuerint venæ, & san-
 guis in ipsis efferbuerit, quæ qui-
 dem in capite sunt venæ, 19 distri-
 buunt ipsum ad nares, & ad
 os: 20 quæ vero circa spi-
 nam sanguifluæ, in corpus. 21
 Hic tertia aut quinta die plerun-
 que perit.

VI. Alius morbus. 2 Dere-
 pente dolor occupat caput,
 & statim vox intercipitur ac
 sui impotens fit. 3 Hic in se-
 ptem diebus moritur, si non
 c 4 febris

αι εν τῇ κεφαλῇ φλέβες θερμαν-
 θῶσιν, θερμανθεῖσσι δὲ ἐρύσσωσι
 φλέγμα ἐς ἐαυτὰς. ἢ μὲν οὐκ ἔστι
 30 ἔμπεδοθεν τῆ κεφαλῆς Διὰ τὸ δὲ
 ἀλγέει. 11 ὅτι αἱ φλέβες ἐν ζωῷ
 εἰσὶν αἰπαχύνονται, καὶ ὁ ἐκίφα-
 λος ἐς τὸ ἔμπεδοθεν μῆλλον κεί-
 νεται τῆ κεφαλῆς, ἢ ἐς τὸ ἔμπεδοθεν. 12
 καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσι Διὰ τῆσ
 ἐκ ὀφθ, περικυβήσῃ ἐκ κεφαλῆς
 καὶ φλεγμῆν οἴσῃ. 13 τὸ δὲ σῶμα
 Διὰ τὸ δὲ ἀκοσμίαι ἴχυσιν 14 αἱ
 φλέβες ἐπιπύ ἐς ἐαυτὰς ἐρύσσωσι
 φλέγμα, ἀνὰ κιν ψυχρότη-
 τες ἢ φλέγματες τὸ αἷμα ἐστάναι
 μῆλλον νῦν, ἢ ἐν τῷ πρὸν χρόνῳ,
 καὶ ἐψύχου. 15 μὴ κινεθῆναι δὲ
 35 ἢ αἱματι, ἐκ οὐκ ἔστι μὴ ἐκ καὶ
 τὸ σῶμα ἀτρεμεῖσθαι καὶ κεκαρπῶ-
 σθαι. 16 καὶ μὲν τὸ αἷμα καὶ τὸ
 ἄλλο σῶμα κραιπτή, ὡς Διὰ θερ-
 μωνθῶσιν, Διὰ ψύχου. 17 μὲν δὲ
 τὸ φλέγμα κραιπτή, ἐπιψύχου
 μῆλλον τὸ αἷμα, καὶ πήγνυται.
 18 καὶ μὲν ἐς τῆσ ἐπιπύσθαι ψυχρό-
 μδρον καὶ πήγνυμδρον, πήγνυται
 πάντη καὶ ἐκψύχεται ὁ ἀνθρω-
 πος, καὶ ἀποθνήσκει.

IX. Κωνιάχη. 2 Κωνιάχη δὲ
 γίνεται, ὅταν ἐν τῇ κεφαλῇ φλέγ-
 μα κινήθῃ ρυθμῶδες καὶ τα, 3 καὶ ἢ
 40 ἐν τῇσ σιαγῆσ, καὶ πρὸ τῆσ ἀ-
 χηλον, 4 ἢ τῆσ ἔτε τὸ σίαλον δύ-
 ναται καὶ ἀπίνθη, 5 ἀναπνεῖ τε
 βιαίως καὶ ῥέγχει. 6 ἔστιν, ὅτε καὶ
 πυρετὸς αὐτὸν ἴσχει. 7 τὸ μὲν οὐκ
 νόσημα ἀπὸ τῆσ γίνεται, καὶ ἄλ-
 λοτε ἐπὶ αὐτῷ πῦρ γλῶττιαι,
 ἄλλοτε ἐπὶ τῆσ στήσαν ὀλίγον.

X. Στρυγίλη. 2 Στρυγίλη ἢ γί-
 νεται, ὅταν ἐς τὴν γουργυλίαν καὶ ἀ-
 ῖνη φλέγμα ἀπὸ τῆ κεφαλῆς, 3 κα-
 τὰ κρη-

pituitam in seipsas traxerint. 85
 ' Et principium quidem morbi ex
 hoc fit. 10 Anteriorem vero capi-
 tis partem ideo dolet, 11 quod
 venæ in hac sint crassissi-
 mæ, & cerebrum ad anterio-
 rem capitis partem magis si-
 tum est quam ad postero-
 rem. 12 Et oculis ideo non
 videt, procumbente eo ce-
 rebro ac inflammato. 13 Im-
 potentia vero ideo corpus
 occupant. 14 Postquam ven-
 næ pituitam in seipsas tra-
 xerint, necesse est præ pi-
 90 tuitæ frigiditate, sanguinem
 ' magis nunc sisti ac perfrigi-
 geratum esse quam priori tem-
 pore: 15 dum autem sanguis
 non movetur, fieri non po-
 test ut, non etiam corpus
 quiescat ac torpeat. 16 Et si
 quidem sanguis ac reliquum
 corpus superarint, ita ut ca-
 lescent, homo evadit. 17 Si
 vero pituita prævaluerit, san-
 guis magis perfrigeratur ac
 congelatur. 18 Et si frigi-
 ditas ac congelatio auferant,
 penitus congelascit ac per-
 frigeratur homo, & moritur. 95

ix. Angina. Angina five Cy-
 nanche fit, quum pituita in ca-
 pite commota acervatim deor-
 sum fluxerit, 3 & in maxillis ac
 circa collum constiterit. 4 Hic
 neque salivam deglutire po-
 test, 5 respirat autem vio-
 lenter ac stertit, 6 & aliquan-
 do etiam febris ipsum corri-
 pit. 7 Et morbus sane ex hac
 causa fit: & aliquando sub ip-
 sam linguam, aliquando pau-
 lulum supra pectus.

x. Uva morbus. 2 Uva
 fit, quum pituita de capi-
 te ad gurgulionem descen-
 derit, 3 & gurgulio præ-
 c 5 ceps

Ἐκρήμνυται καὶ γίνε³) ἐρυθρός.
 4 ἢ δὲ παλῖαν χροῖον⁴ γίνε⁵),
 μελαίνε⁵). 5 μελαίνε⁵α δὲ ἄδδ.
 6 ἐπίφλεβός ἐστιν ὁ γαργαρεὼν καὶ
 παχῆς. 7 ἔ, ἐπὶ φλεβῶν, θερ-
 μαινε⁸). 8 ἔ, ὑπὸ τ⁹ θερμασίης ἐλ-
 κή καὶ ἐκ τ⁹ φλεβός τ⁹ αἵματός,
 καὶ μελαίνε⁹) ὑπὸ αὐτῆς. 9 Δι-
 τῆτο δὲ καὶ, ἢ μὴ ὀρθῶναι τῆ-
 κης, ὡς γαργεῖμα " δόσωτα-
 ράσασιν. 10 ἢ γ¹⁰ φλεβ¹⁰ Διθερ-
 μαινε¹⁰), καὶ ὑπὸ τ¹⁰ θερμασίης ἐμ-
 πιπλεῖ πᾶσι τ¹⁰ γαργαρεῶνα
 αἵματι¹⁰, καὶ δὲ ὀλίγη δόσι πῖ-
 ρῶνται.

42 XI. Ἀνιάδες. 2 Ἀνιάδες ἦ,
 3 καὶ ὑπογλωσσίδες, 4 καὶ ἕλα, 5
 ἔ, γλωσσο, 6 καὶ ὅσα ταῦτα τῶν
 τῆ πεφυκότα, 7 ταῦτα πάντα νο-
 σίει ἀπὸ τ⁸ φλέγματός. 8 τὸ δὲ
 φλέγμα ἀπὸ τ⁹ κεφαλῆς καὶ
 βραχίονος. 9 ἢ τ⁹ κεφαλῆ ἐκ τ⁹ σώμα-
 τ⁹ ἔλκε⁹. 10 ἔλκε⁹ ἦ, ὅταν Δι-
 θερμωθῆ. 11 Διθερμωθῆ δὲ
 ὑπὸ σίπῶν, " καὶ ἡλίου, καὶ πυ-
 ρός. 12 ὅταν ἦ Διθερμωθῆ, ἔλ-
 κη τὸ λεπτὸτατον ἐξ αὐτοῦ ἐκ τ¹³
 5 σώματος. 13 ὅταν δὲ εἰρήση, κα-
 τὰ βραχίονος καὶ πάλιν ἐς τὸ σῶμα.

XII. Νῦσι αἱ ἀπὸ τ¹ κεφαλῆς
 γινόμεναι. 2 Ὅταν πληρῆς γίνε-
 ται ἡ κεφαλῆ, καὶ τῆ ὑπὸ πῶν
 15 τέτων Διθερμωθῆ, 3 νάρ-
 κη ἴσῃ τῶν κεφαλῶν, 4 ἔ, ἐρέει
 συχρῶ, ἔ, πᾶσι πάσῃ, ἀπὸ
 ὑπὸ σφαχελίης. 5 ὁ αὐτὸς ἡμέ-
 ρας ἐνέει ταῦτα πάσῃ. 6 ἔ, ἢ
 μὴ ῥαγῆ καὶ πᾶσι ῥίνας, ἢ καὶ πᾶ-
 σῶν, ὑδῶρ ἔ, βλαῖνα, " ἀπιλάτ-
 τε⁷ τ⁷ νόσος, 7 ἔ, πᾶσι τ⁷ σφαχελί-
 16 ῆς, ἐρέει τὸ δόσι πᾶσι, καὶ
 ὀλίγον, ἔ, ἔς ἑξήσιν ἡμέρας. 8 ἔ
 ἢ ἐκ τ⁸ κεφαλῆς ὀδύνη ἐκλείπει. 9

ceps dependet, ac fit rubicun-
 dus: 4 temporis autem pro-
 gressu, nigrescit. 5 Nigrescit
 autem hoc modo. 6 Venosus
 est gurgulio ac crassus, 7 &
 postquam inflammatus est, cale-
 scit: 8 & præ caliditate sangui-
 nem ex vena attrahit, ac ab
 ipso nigrescit. 9 Quapropter &
 si non turgentem feces, statim
 inflammatur. 10 Nam vena
 calefacit, & præ caliditate par-
 tes circa gurgulionem sanguine
 replet, & brevi suffocantur.

xI. Tonillæ ac vicinæ par-
 tes. 2 Tonillæ, 3 & partes sub
 lingua, 4 & gingivæ, 5 & lin-
 gua, 6 & quæcunque hujus-
 modi hoc loco consistunt: 7
 hæ omnes partes ex pituita
 ægrotant. 8 Pituita autem de
 capite descendit. 9 Caput au-
 tem ex corpore trahit. 10 Tra-
 hit autem ubi fuerit calefa-
 ctum: 11 percalefcit autem à
 cibis, & sole, & frigore, &
 laboribus ac febrili calore. 12
 Quum vero calefactum fuerit,
 tenuissimum ex corpore ad se-
 ipsum trahit. 13 Ubi vero tra-
 xerit, rursus id ad corpus de-
 scendit.

xII. Morbi à capite orien-
 tes. 2 Quum repletum fuerit
 caput, & ab aliquo ex rela-
 tis percalefactum, 3 torpor ca-
 put tenet, 4 & frequenter
 mingit, & alia patitur quæ ex
 urinæ stillicidio contingere so-
 lent. 5 Idem per novem dies
 hæc patitur. 6 Et siquidem
 per nares aut aures aqua &
 mucus erumpat, à morbo li-
 beratur, 7 & urinæ stillici-
 dium sedatur, mingitque ci-
 tra dolorem, urinam multam
 & albam, ad viginti dies. 8 Et
 dolor capitis cessat, 9 & in-
 tuenti

κη' ε' κ' τ' ο' φ' θ' α' λ' μ' α' ν' ε' σ' ρ' α' ν' η' ' κ' λ' ε' - 17
 π' ε' τ' α' ι' ο' ι' η' α' γ' η' , κ' η' δ' ο' κ' ε' φ' τ' η' μ' ι' σ' υ
 τ' ε' σ' ε' σ' α' π' ω' ν' ο' ρ' α' ν' . 10 ε' τ' ο' τ' ε' ο' σ' α -
 ρ' α' κ' ρ' ο' σ' α' τ' ο' υ' γ' η' ς' π' α' ν' τ' ε' λ' ω' ς' γ' ι' ν' ε -
 τ' α'ι . 11 ε' ν' ο' ι' ο' τ' ε' γ' πο' λ' λ' α' ι' ς' υ' π' α' ν' ε' -
 σ' ρ' ε' ψ' ε' ν' η' ν' ε' σ' ο' τ' ε' ε' δ' ο' δ' ο' μ' α' ι' ε' τ' ε' , η'
 τ' ε' ο' σ' α' ρ' ε' σ' κ' α' ι' δ' ε' κ' α' ι' τ' α' . 12 κ' η' τ' ο' δ' ε' γ -
 μ' α' ο' ι' πα' χ' υ' α' ι' ε') τ' ο' τ' κ' ε' φ' α' λ' η' ς' , κ' η'
 ψ' α' υ' ο' μ' β' ρ' ο' ν' υ' π' α' ρ' ε' ι' κ' η' , 13 κ' η' α' π' ο' λ' ι -
 γ' ω' ν' σ' π' ι' ω' ν' ' α' π' α' λ' ο' ς' κ' η' ο' υ' ρ' ο' σ' ο' 18
 φ' α' ι' ν' ε' τ' α'ι , 14 κ' η' α' κ' κ' ε' σ' τ' η' ο' ξ' ε' α' .
 15 ο' τ' α' ν' ε' τ' ω' ς' ε' ρ' ο' η' η' ε' π' ι' τ' υ' χ' η' ς' δ' ρ' ο -
 55 μ' β' ο' ι' τ' ν' ε' σ' α' , 16 α' ε' ρ' ο' δ' ε' ν' η' ρ' α' γ' η' -
 ν' α' κ' η' π' α' ς' ρ' ι' ν' α' ς' τ' ο' υ' δ' ω' ρ' ε' , ε' κ' η' τ' η' π' α' -
 α' π' τ' α' , κ' η' η' ε' χ' η' α' υ' τ' ο' ν' η' α' ε' ι' ω' δ' ω' ν' η' ,
 17 δ' ρ' ο' ξ' υ' ρ' η' σ' α' ν' τ' α' χ' ρ' η' α' υ' τ' ε' τ' η' λ' υ' -
 κ' ε' φ' α' λ' η' ς' , 18 α' ε' ι' δ' ε' ο' ν' τ' α' α' ε' ι' τ' ο' -
 μ' ε' τ' α' π' ο' ν' ' τ' ο' ν' α' σ' κ' ο' ν' τ' ο' σ' κ' υ' π' ν' ο' ν' 19
 υ' δ' α' ι' ο' ε' μ' π' ι' τ' ω' λ' α' ν' τ' α' , ω' ς' α' υ' α' ν' ε' -
 χ' η') , τ' ε' ρ' μ' ο' ς' α' τ' ε' , ε' α' ν' α' υ' τ' η' ν' χ' λ' ι' α' ι' -
 ν' ε' α' χ' . 19 κ' η' ε' π' η' λ' υ' δ' ρ' ο' ψ' υ' χ' η' η' , ε' τ' ε -
 ρ' ο' ν' ε' ρ' χ' η' ν' . 20 λ' υ' η' α' ο' δ' ε' ν' η' , π' α' υ' ε' α' χ' .
 21 ε' δ' α' λ' φ' ι' π' ω' ν' α' υ' τ' η' ς' π' ο' ι' ε' i' ν' τ' α' u -
 τ' α' , ε' σ' α' υ' χ' α' λ' α' σ' η' η' α' e' i' ω' δ' ω' ν' η' .
 22 κ' η' η' , λ' υ' η' κ' η' γ' ι' λ' η' μ' η' υ' σ' τ' α' ρ' η' ρ' e' n' ,
 υ' σ' τ' α' κ' λ' υ' σ' α' α' υ' τ' ο' ν' . 23 ε' π' ι' π' i' σ' κ' ο' u -
 20 τ' α' τ' ε' ρ' η' η' κ' α' ω' n' , μ' ε' λ' i' κ' ρ' η' τ' α' ' δ' i' d' o' n' a' ν' a' i' -
 ε' π' i' π' i' n' i' n' υ' δ' ω' ρ' e' a' . 24 κ' η' τ' e' i' λ' e' π' i' d' o' u -
 α' i' ς' μ' α' λ' i' s' a' . 25 ' ρ' o' φ' a' n' e' t' a' d' e' τ' o' 20
 χ' υ' λ' o' n' τ' e' π' i' s' t' a' n' η' ς' λ' e' π' i' o' n' . 26 λ' υ' η' η' -
 γ' α' σ' η' ς' μ' η' υ' σ' t' a' ρ' η' ρ' e' n' , λ' i' n' o' z' o' u' s' i' n' -
 e' ψ' η' σ' a' i' ς' e' u' υ' d' a' i' k' t' e' λ' i' o' a' n' , d' i' η' t' e' i' o' n' -
 τ' e' χ' υ' λ' o' n' , 27 σ' υ' μ' μ' e' i' (γ' η' n' i' s' t' a' n' ' ε' 21
 δ' o' p' a' t' e' π' i' s' t' a' n' η' ς' χ' υ' λ' e' , κ' η' η' ε' δ' o' p' a' -
 t' e' λ' i' n' o' z' o' u' s' i' o' , ε' μ' e' λ' i' o' λ' i' g' e' ρ' o' n' π' a -
 ρ' a' μ' e' i' (γ' η' n' e' s' t' e' χ' υ' λ' o' n' . 28 τ' e' t' e' n' -
 ρ' o' φ' a' n' e' n' t' e' l' e' i' s' t' e' η' μ' e' ρ' η' ς' , κ' η' e' π' i' π' i' -
 n' e' n' ' o' i' o' n' μ' e' l' i' c' h' ρ' o' n' , υ' d' ω' ρ' e' a' , λ' o' u - 22
 κ' η' n' , o' l' i' g' e' ρ' o' n' , e' p' i' t' a' u' ρ' o' φ' η' μ' a' i' . 29
 e' p' i' t' a' u' d' e' o' i' ρ' a' γ' η' κ' η' t' e' i' s' ρ' i' n' a' ς' π' a' -
 25 β' λ' a' i' n' n' o' d' e' a' , κ' η' e' ρ' e' n' ' π' a' χ' υ' , κ' η' τ' e' -
 o' d' o' n' η' ς' a' π' η' λ' λ' a' i' μ' β' o' u' e' a' t' κ' e' φ' a -
 λ' η' ς' , 30 τ' η' α' σ' κ' α' μ' η' κ' e' i' π' i' χ' ρ' η' o' u' ,
 α' λ' λ' α'

tuenti splendor ex oculis sub-
 trahitur; & dimidiatas rerum
 facies ' se videre putat. 10 Hic 130
 quadragesima die penitus sanus
 evadit. 11 Multis vero quando-
 que morbus redit, septimo aut
 decimo quarto anno. 12 Et ca-
 pitis cutis ipsi crassescit, & ad
 tactum cedit: 13 & de paucis
 cibis tener ac bene coloratus
 apparet, 14 & non acutum audi-
 tum habet. 15 Quum ita haben-
 tem offenderis in principio mor-
 bi, 16 priusquam erumpat aqua
 per nares & aures, & tenuerit
 ipsum dolor: 17 derafo capite
 ' utrem coriaceum circum fron- 125
 tem 18 deligare oportet, aqua
 plenum calidissima, quartum
 sustinere potest, atque hinc
 ipsum calefieri permittere, 19 &
 ubi perfrigeratus fuerit, alium
 adhibere. 20 Si vero hinc debi-
 literetur, desistere: 21 ac tempore
 interposito eadem repetere, do-
 nec remiserit dolor. 22 Et si al-
 vus non egerat, infusum per
 clysterem immittere, 23 & urin-
 am cientibus in potu datis,
 aquam mulsam aquosam ' infu- 230
 per bibendum exhibere: 24 &
 calore quam maxime foveatur.
 25 Sorbeat autem succum ptisan-
 nae tenuem. 25 Si vero venter
 non subeat, mercurialem in
 aqua coctam tertio, ac succum
 excolato, 27 & de ipso, ac de
 ptisanæ succo, parem mensuram
 permisceto, & modicum mellis
 adjicito. 28 Hunc succum ter
 in die sorbeat, & vinum mellei
 coloris, aquosum, album modicum,
 à forbitione insuper bi-
 bat. 29 ' Postquam autem eru- 135
 perint ipsi per nares mucosa, &
 dolore capitis liberatus fuerit,
 30 utre amplius ne utatur, sed
 mul-

ἀλλὰ λυόμενον πολλὰ θερμῶ πι-
νέτω τὰ διαρηκτὰ καὶ μελίκρητα
ὑδαρῆα. ³¹ καὶ τὰς μὲν παρῶτας
ἡμέρας κέχρον λήξεται, ³² καὶ κη-
λοκύντω ἐσθίεται, ἢ τούτλα,
τρῆς ἡμέρας. ³³ ἐπιθεῖ σίποισι χρή-
στω ὡς μαλθακωτάτοισι καὶ Διφ-
χωρητικωτάτοισι, πρῶτος δὲ ὀλίγον
αἰὲν ἢ σίπων. ³⁴ ἐπιθεῖ τεσσαρῶ-
κρον ἡμέρας διέλθωσι κρηδίζονται
ἢ μέλιτα ἢ ἔσπος ἐν ἰσθμῶ χρο-
³⁰ νοι. ³⁵ κρηθῆρας αὐτῆ τῶν κεφα-
λῶν, πρῶτον, οἱ φάρμακον δὲς,
κρῶτα κρηθρον. ³⁶ ἐπιθεῖ, ἢ ὄρη ἐν
ἔτεσσι, ὄρρον μετὰ σίπων ἐπιθεῖ
ἡμέρας ἢ καὶ ἀδειήση, ἐλάσσο-
νας. ³⁷ ἢ δὲ ἰσθμῶσιν ἢ ἔσσι,
πυρελάσας αὐτὸν ὅλον ἐς αὐριον,
διδόντω ἐκτέρορον πίνην. ³⁸ κρηθῆρας
Διφλέϊπην, ὅσον αὐτῶν δοκίμη χρο-
νον, ³⁹ καὶ τότε τῶν κεφαλῶν κρη-
θῆρας κρηθῆρας δὲς φάρμα-
κον, ⁴⁰ καὶ σὺν τῇ κεφαλῇ ἐκτέρορον
δοκίμη. ⁴¹ δύο μὲν ὄρη τὰ ὄρη, ⁴²
δύο ἢ ὀπιθεῖν τῇ κεφαλῇ, [⁴³ δύο]
ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἢ ἐν τῇ κρηθῆ, ⁴⁴ ²³
³⁵ δύο ἐν τῇ μὲν ὄρη τὰς κρηθῆς.
⁴⁵ τὰς φλέβας καὶ ἐν τῇ τῶν ἰσθ-
μῶσιν, ἔσσι αὐτῶν σφύ-
ξασα. ⁴⁶ τῶσι δὲ σιδηροῖσι, σφην-
νίσκας ποιησάμενον, Διφκαίην
πυρελάσας τὰς φλέβας. ⁴⁷ τῶσιν
ποιήσαντι ὑγίει ἐξίνεται,

XIII. Ἄλλη ἔσσι. ² Ἐκτέρον
κρηθῆρας πίνεται ἢ κεφαλῇ, ³
καὶ ἔσσι σκέλεα οἰδισκεται, ὡς περ
ἀπὸ ὕδροποιήσεως ἢ ἐν τῇσι κρηθῆσι ²⁴
ἐμωλώσεται, ⁴ καὶ ἢ πίνεσι, ²⁵
ἢ κρηθῆσι κρηθῆσι, ⁵ ἐκτέρορον ἢ ἐκ-
⁴⁰ τερορον ἢ ἄλλη, ἢ μέλιτα ἢ πρῶ-
τος κρηθῆρας, ἢ φαίετω πυρελά-
σας δέξιν. ⁶ ἀπὸ φλεγμῶσιν ἢ
τεκτέρορον ὑγίει γίνονται. ⁷ ἢ πυρε-
τῆς

multa calida lotus, urinam cien-
tia, & aquam multam aquosam
bibat. ³¹ Et primis quidem die-
bus milium delingat, ³² & cu-
curbitam edat, aut betas per
triduum. ³³ Deinde cibis uta-
tur mollissimis ac quam maxime
per alvum subeuntibus, ita ut ¹⁴⁰
semper modicum ad cibos prio-
res addat. ³⁴ At ubi quadraginta
dies præterierint, (sedatur enim
morbus maxime in tanto
tempore,) ³⁵ capite ipsius purgato,
prius medicamento exhi-
to, ipsum deorsum purgato, si
tempus anni hoc permittat. ³⁶
Deinde serum ad dies septem
bibendum dato, aut pauciores,
si debilis existat. ³⁷ Si vero mor-
bus revertatur, fomento per to-
tum corpus adhibito, postridie ¹⁴⁵
veratrum bibendum dato. ³⁸
Deinde quanto tempore tibi vi-
sum fuerit intermittito, ³⁹ &
tunc capite purgato, medica-
mento deorsum purgante exhi-
bito, ⁴⁰ crustas octo capiti in-
urito: ⁴¹ duas circa aures, ⁴²
duas in occipitio, ⁴³ hinc at-
que hinc ad cervicis nervum,
⁴⁴ duas in naso circa angulos
oculorum. ⁴⁵ Venæ autem cir-
ca aures urendæ sunt, donec
pulsare definant. ⁴⁶ Ferramentis
vero cuneoli forma paratis obli-
quas venas perurito. ⁴⁷ Atq; hæc ¹⁵⁰
ubi feceris, fanitas continget.

XIII. Alius morbus. ² Ulce-
ribus impletur caput, & & cru-
ra intumescunt, velut ab aquæ
potu, & in tibias tumor infar-
citur, & si premas, color mor-
bi regii apparet, & ulcera alias
alia corporis parte crumpunt,
maxime tamen circa tibias, &
malum aspectum præ se ferunt.
⁶ Ubi vero inflammatione libe-
berata sunt, cito sana fiunt: & &
febris

πὺς ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε λαμβάνει.
 8 καὶ ἡ κεφαλὴ αἰεὶ θερμὴ γίνεται,
 καὶ οὐκ ἔστιν ὕδωρ ἐξ ὧν ὅταν ἔ-
 ταις ἐξείη φάρμακον οἰδοῦμαι, ὑφ'
 εἰς φλέγμα καὶ χολὴ καθαρεῖται αὐτή.
 10 καὶ μὴ ψυχθῆναι, ἀποπνεύσασαι
 καὶ κέσασαι θερμῶν, 11 ἐπιθεῖναι, ἀφα-
 λείπων ἡμέρας τρεῖς, τὴν κεφα-
 λὴν καθῆραι. 12 καὶ ἡ κεφαλὴ φάρ-
 μακον πίνειται. 13 καὶ ἡ ὄρη ἐστὶν, καὶ
 45 ὄρρον μελεπείτω. 14 εἰ δὲ μὴ,
 γάλα ὄνη. 15 καὶ ἡ κεφαλὴ κρεσσασαι,
 σιποισιν αἰς ἐλαγίστοις χροῖσιν, καὶ
 ἀφωχρητικαῖς ταῖς, 16 καὶ ἀλα-
 πείτω. 17 καὶ ἡ κεφαλὴ ἡλικωθεῖ,
 τρυφὰ καὶ κρεσσασαι οἰνηθῆναι. 18 [καὶ]
 σφιγγμα ποῖαν σύμμιση εἰς βα-
 λαύς τὸ ἐκλεμμα λεῖον τρεῖσιν,
 19 λίτρον συμμίσθων ἴσον ἀποσμή-
 ξας τέτοιαι, λάδω πολλῶν θερμῶν.
 20 χροῖσιν ἡ κεφαλὴν, ἀφνι-
 245 θασαι τρεῖσιν, καὶ κικιδάσαι, καὶ σμύρ-
 ναι, καὶ λιβανῶν, καὶ δόνησιν ἀν-
 θῶς, καὶ ὕειον ἀλάφας, καὶ δάφνηον
 ἔλαιον ταῦτα μίξας χροῖσιν. 21 καὶ
 ἡ κεφαλὴν τρυφὰν, 22 ἐμείτωται
 χροῖσιν τρεῖς ἡμέρας, 23 καὶ γυμνα-
 ζεῖσθαι καὶ θερμολατρεῖται. 24 καὶ δὲ
 ἔσθαι, ταῦτα ποῖονη, οὐ μὴ εἰς ἄλλας
 σάμμιος ἢ νῆσθαι ἐξελιγῆθαι, οὐ ἢ
 τῆ κεφαλὴν ἐπιελκασαι οἰ γίνεται, 24
 5 καθήσθαι τὴ κεφαλὴν αὐθις, φάρ-
 μακον κρεσσασαι μελεπείτω. 25 ἐπιθεῖναι,
 ζυρήσθαι τὴ κεφαλὴν, καὶ κρεσσασαι
 τομαῖς δόνησιν. 26 καὶ ἐπιθεῖναι ἀπὸ
 ῥυθὸν τὸ αἷμα, ἀνατρεῖσθαι. 27 ἐπιθεῖναι
 εἰς πινθέντα οἶνον ῥαίνων ἐπι-
 δεῖν, 28 καὶ ἐπιθεῖναι ἀπὸ πινθέντων, ἀφ-
 αροσθίζιν καὶ μὴ βρέχθαι. 29 ἐπιθεῖναι κυ-
 πείροσιν ἐπιπείθειν, ἐλαίω ἑσπ-
 χροῖσιν. 30 ταῖς ἡ κεφαλὴν ἐπιθε-
 σθαι χροῖσιν, ἐστὶν ἀνὸς γῆς γῆθη-
 ται.

febris alias atque alias corripit.
 8 ' Caput autem semper calidum 155
 est, & ex auribus aqua fluit.
 9 Quum ita habet, medicamen-
 tum ei dandum est, à quo pi-
 tuita & bilis sursum purgatur,
 10 siquidem frigus fuerit, præ-
 foto ac calida loro. 11 Deinde
 tribus diebus interpositis caput
 purgato. 12 Postea etiam deor-
 sum purgans medicamentum
 bibendum dato. 13 Si vero tem-
 pus anni ferat, etiam serum
 postea bibat: 14 fin minus, lac
 asininum. 15 ' Post purgationes, 160
 cibis quam paucissimis, & quam
 maxime per alvum subeuntibus
 utatur, 16 & non lavet. 17 Si
 caput exulceratur, fecem vini
 18 comburito ad smegma faci-
 endum, & glandis corticem
 tritum lævigatum ammisceto,
 19 & pari nitro ammixto, his
 defricatus multa calida lavetur.
 20 Inungat autem caput baccis
 lauri tritis, & gallis, myrrha,
 & thure, & argenti flore, adipe-
 que suillo ac oleo laurino. His 165
 permixtis inungatur. 21 Post
 hoc autem tempus vomitibus
 utatur bis in mense, 22 & exer-
 ceat se, ac calida lavet. 23 At si
 his adhibitis, ex reliquo qui-
 dem corpore morbus fuerit ex-
 clusus, verum in capite ipsi ul-
 cera adhuc fiant, 24 rursus ca-
 pite purgato, medicamentum
 deorsum purgans postea biben-
 dum dato. 25 Deinde raso capi-
 te fissuras raras incutito, 26 &
 ubi sanguis effluxerit confrica-
 to: 27 Postea lanas succidas vi- 170
 no imbutas superligato, 28 &
 postquam exolveris, spongia de-
 fergito, & ne humectato. 29
 Deinde oleo sublito cupressum
 inspergito. 30 Laneis autem deli-
 gamentis donec sanus fiat utatur.

xiv. Ἄλλη νόσος. ² Περὶ ὀδον-
 τῶν λαμβανῶν τὴν κεφαλῶν, ³
 ἔπι τὴν κινήσιν πρὸς ἡτόν, ἐμὲν ἰο-
 10 λῶν. ⁴ εὐίστε ἢ ἔδυσχερῆς ἔπα-
 ρα φρονέει. ⁵ ἐπιτὴν ἢ ἐβδιδμῶν
 ἢ ἢ), εὐίστε ἀπονήσκει. ⁶ ἢ ἢ ²⁷
 τῶν [μὴ] ἐβδιδμῶν διή; καὶ εὐνα-
 τῶν ἢ ἐνδεχόμενα ἢ, ⁷ ἢ μὴ
 οἱ ῥαγῆ καὶ ἄσπιννας, ἢ καὶ τὰ
 ὄπτα. ⁸ ἢ δὲ ῥαγῆ, ἢ ἔκ-
 φυγῶν. ⁹ ῥεῖ δὲ ὑπόχρον
 ὑδωρ. ¹⁰ ἐπιτὴν τὴν ῥόνον πύον γί-
 νεται. ¹¹ ὅταν εὐ ἔτος
 ἔξῃ, ἔως μὲν ἢ ὀδοντοδωρῶν ἔξῃ, ¹²
 καὶ ῥαγῆς, πρὸν ῥαγῆναι ἐπιτὴν
 ῥινοῦ καὶ ἄσπιν, ἀσπιννας εὐ ὑδω-
 ροῦ μὲν βρέχων, ἄσπιννας ἔπιτ-
 ναι ἔως τὴν κεφαλῶν. ¹³ ἢ ἢ μὴ
 15 τῶν τοῖσι καὶ, τὸ ἀσπιν ῥαγῆ
 τὸ ἄσπιν τὸ ῥαγῆ, ἢ ἔπι τὸ ῥα-
 γῆ. ¹⁴ πινέτω δὲ μελικρήνη
 ὑδωρῶν. ¹⁵ ἢ ἢ μὴ δὸν ἢ μελι-
 κρήνη, τὸ δὸν ἢ κρήνη ὑδωρ ²⁸
 πινέτω. ¹⁶ ῥοφανίτω ἢ τὸν ῥο-
 20 λὸν τὸ πικρῶν, ἔπι πινέτω λυ-
 κὸν οἶνον ὑδωρῶν. ¹⁷ ἢ ἐπιτὴν ῥαγῆ ³⁰
 καὶ τὰ ὄπτα, ἔπιτὴν ῥαγῆ, καὶ ἢ
 ὀδοντο, ¹⁸ σπιννας καὶ ἄσπιν, καὶ ἢ
 ὀδοντο, ἔπιτὴν ῥαγῆ, ἔπιτὴν
 καὶ κεφαλῶν. ²⁰ ἔπιτὴν ἄσ-
 κλύζην ὑδωρ καὶ ῥαγῆ, ἔπιτὴν
 20 σπιννας μελικρήνη ἔπιτὴν. ²¹ ἢ
 δὲ ἢ μὴ ἔπιτὴν ἔτος, ἀλλὰ
 ῥοφῶν ῥαγῆ καὶ τὸ ῥοφῶν, ²² ἄσ-
 κλύζην ἐμβόλην ῥαγῆ ἀσπιν, ²³
 σπιννας ῥαγῆ, ῥαγῆ ῥαγῆ, ἔπιτὴν
 ἔπιτὴν, ἔπιτὴν ῥαγῆ, ἔπιτὴν
 τὸ ῥοφῶν, ²³ ἔπιτὴν ῥαγῆ, ²⁴
 ἔπιτὴν ῥαγῆ ῥαγῆ τὸ ῥοφῶν, ²⁵ ἔπιτὴν
 καὶ ῥαγῆ τὸ ῥαγῆ τὸ ῥαγῆ
 ἔπιτὴν

xiv. Alius morbus. * Dolor
 caput corripit, ³ & si paululum
 moveatur, bilem vomit. ⁴ Quan-
 doque etiam urinam difficulter
 emitit, ac desipit, ⁵ & septi-
 ma die quandoque moritur: ⁶
 & nona quoque ac ⁷ undeci-
 ma, septimam transgressus, ⁷ si
 non eruperit per nares aut au-
 res: ⁸ si vero eruperit, evadit.
⁹ Fluit autem aqua subbiliosa:
¹⁰ deinde temporis progressu
 putrefacta pus fit. ¹¹ Quum igitur
 ita habuerit, quandiu quidem
 dolor tenuerit ¹² in prin-
 cipio, priusquam ex naribus
 ac auribus erumpat, spongiis
 aqua calida imbutas cito capiti
 admoveto. ¹³ Si vero his non
 laxetur, utre utaris eodem
 modo ⁷ velut in superiore mor-
 18 bo. ¹⁴ Bibat autem aquam mul-
 sam aquosam. ¹⁵ Sin minus,
 aquam de farina crassa in ipsa
 macerata. ¹⁶ Sorbeat pitisanæ
 quoque succum, & vinum al-
 bum aquosum insuper bibat. ¹⁷
 Postquam vero per aures eru-
 perit, & febris ac dolor erum-
 ferit, ¹⁸ cibus utatur per alvum
 fubeuntibus, à modicis initio
 facto, semper aliquid addendo.
¹⁹ Et caput calida lavetur: ²⁰
 & aures colluat aqua pura, &
 spongiam melle tinctam indar.
²¹ Si vero neque sic reficcetur,
 sed diuturna fluxio fiat, ²² col-
 lutione facta, argenti florem,
 sandaracham, cerusam, singula
 æquis portionibus trita læviga-
 taque in aurem indito, eamque
 expleto: ²³ & si quid præter-
 labatur, de medicamento am-
 plius superaddito. ²⁴ Ubi vero
 reficcata fuerit auris, expur-
 gato ac medicamentum eluito.
²⁵ Postea (obsurdefcit enim pri-
 mum reficcata) lenibus fomen-
 tis

Ξηροσθέν· πυρεταὺς αὐτῶ βληχρῆ-
σι πυρεταῖσι & ὄτα. ²⁶ καὶ ἐπιπέλα
ἤδη ἔτα μόλις καὶ ἐν χρόνῳ. ²⁷ ἄπ-
25 θνήσκουσιν ἢ καὶ ἢν ἐς τὸ ἔς παρω-
δαίην ἡχομένη μὴ εἰρημῆ ἐν τοῖσιν
ἐπὶ ἡμέρησιν. ²⁸ τὸ πνεύμα πολ-
λῶ θερμῶ, καὶ ἀσκήσιον ἐν ὕδατι
θερμῶ βρέζων [καὶ] "κυμῶσαν, ³¹
χλιαρὸς ἀεσοπύηναι πρὸς τὸ ἔς.
²⁹ ἢν δὲ μηδὲ ἔτα ῥήγνυται, πυ-
ρεταὺς αὐτῶ τὸ ἔς. ³⁰ ῥοφήμασι ἢ
καὶ πόμασι τοῖσιν αὐτοῖσι χρῆσθαι,
οἷσι καὶ ἐπὶ τοῖσι ἀσπύσειν.

xv. Ἐτέρη νόσος. ² " Ἡν ³²
ὑδὼρ ἐπὶ τῷ ἐγκεφάλῳ ῥήγνυται,
ὀδμήνη ὀξετή ἰσχυρὰ Διὰ τὸ βρέγματος
καὶ τὸ κροτάφῳ ἀλλοτε ἄλλη. ³ καὶ
³⁰ ῥίγησιν καὶ πυρετὸς ἀλλοτε καὶ ἄλλο-
τε. ⁴ καὶ τὸς χύμασι τὸ ὄφθαλμῶν
ἀλλοτε, καὶ ἀμολυώσθαι, ⁵ καὶ ἡ κέρη
αἰζήται, & δοκέει ἐν τῷ ἐνὸς δύο
ὄφθαλμοι, ⁶ καὶ ἢν ἀναστῆ, ὀποθρδινὴ μὴν
λαμῶσθαι, ⁷ & τὸν ἀέριον ἐν αὐτῷ
χρῆται, ἔδδὲ τὸ ἥλιον. ⁸ & πῶ ὄτα τέ-
ττειται, & τὸ ψόφῳ ἀχθῆται ἀκῶν.
⁹ & ἐμετὶ σιέται καὶ λάπτει, ἐνίοτε ἢ
καὶ ἐπιπέλα. ¹⁰ & τὸ δέγμα λεπτύ-
νει τὸ κεφαλήν, καὶ ἢ δὲ ψαυό-
μενος. ¹¹ ὅταν ἔτως ἔχη, ἀεσοπύην
μὴν δαυῶν οἱ πῆξιν φάρμακον,
³⁵ ὅ, ἢ αὐτῷ φλέγμα ἀξεί. ¹² & μὴ
τῆτο τῷ κεφαλῇ καὶ βήρῳ. ¹³ ἐπι-
πέλα Διὰ λείπων, φάρμακον πῆξιν
κῆρτα. ¹⁴ ἐπιπέλα σιπῶσιν ἀναχθ-
μετὶ αὐτὸν ὡς ἐποχρητικῶσιν
τοῖσιν, ὀλίγα αἰὲς παρσπῆεις. ¹⁵
ἐπιπέλα δὲ κατεσθῆ ἢ δὲ ἐπιπέλα δὲ
κῆρτα, ἐμετὶ καὶ χρῆσθαι ἢ σπῆς,
¹⁶ τῷ φακῆω συμμίσθων μέλι καὶ
ἔξω, λάχωναι ἀεσοπύην. ¹⁷ καὶ τῇ
ἡμέρῃ ταύτῃ, ἢ αὐτῷ ἐμετῆ, ¹⁸ ἀεσο-
πύην μὴ κῆρτα πινέτω λεπτῶν. ¹⁸
ἐπιπέλα ἐς ἀσπύσειν σιπῶσιν ὀλίγα
καὶ χρῆσθαι,

tis aures foveto. ²⁶ Nam & sic
vix ac longo tempore sedabitur.
²⁷ Moriuntur autem etiam, si
dolor in aure fuerit, & nihil in
septem diebus eruperit. ²⁸ Hunc
multa calida lavato, & spongiis
aqua calida imbutas exprime, &
tepidas ad aurem appone. ²⁹ Si
vero neque sic erumpat, aurī
fomentum adhibeto. ³⁰ Sorbi-
tionibus autem ac potionibus
iisdem utatur quibus in superio-
ribus.

xv. 'Alius morbus. ² Si aqua ¹⁹⁵
in cerebro fuerit, dolor acutus
per sinciput ac tempora emer-
git, alias alio loco: ³ & rigor
ac febris alias atque alias, ⁴ &
regiones oculorum dolet, &
caecutit, ⁵ & pupilla finditur,
& ex uno duos se videre putat,
⁶ & si furrexerit, vertigo ip-
sum corripit, ⁷ & ventum non
sustinet, neque solem: & aures
tinnunt, ac inter audiendum
strepitu offenditur: ⁹ & vomit
salivam ac pituitam, quando-
²⁰⁰ que etiam cibos: ¹⁰ & capitis
cutis attenuatur, & contactu
gaudet. ¹¹ Quum sic habuerit,
primum dandum est ipsi medi-
camentum quod sursum pitui-
tam educit. ¹² & postea caput
purgato. ¹³ Deinde interposito
tempore medicamentum deor-
sum purgans bibendum dato.
¹⁴ Postea cibis quam maxime
alvum subeuntibus ipsum refici-
to, semper modica addendo.
¹⁵ Postquam vero comederit
jam cibos sufficientes, vomiti-
²⁰⁵ bus jejunos utatur, ¹⁵ lenticulæ
decocto mel & acetum miscens,
& olera antea comedens: ¹⁷ &
in die illa qua vomuerit, pri-
mum cyceonem bibat tenuem:
¹⁸ postea ad vespēram cibis
modicis utatur, & non la-
ver,

χροῖα, καὶ ἀλκυτέτω, ¹⁹ καὶ ἀει-
 παλείτω ἀπὸ τῶν σιτίων, καὶ ὄρηρα,
 20 ²⁹ φυλασάμενος τὸ αἶμα καὶ τὸ
 ἥλιον, ²¹ καὶ ἀεὶς πῦρ μὴ ἀποσεί-
 τω. ²² καὶ, βὺ μὲν τοιαῦτα ποιήσῃ,
 ὑγιὴς γίνεται. ²³ εἰ δὲ μὴ, ἀποκαθί-
 ρας αὐτὸν ἔρησθαι, ἀποτον μὲν
 ἐκλεῖσθαι, ²⁴ ἐπιθεῖν καὶ ἐς αἴμα ῥίνας
 ἐχέαι φάρμακων, ²⁵ καὶ, ἀφελί-
 πται ὀλίγην χροῖον, καί τω καθήρα.
 26 ἐπιθεῖν αἰσθησίαν σιτίων. ²⁷
 εἴτε καὶ αἵμα μὲν τὴν κεφαλὴν καὶ
 τὸ βρέγμα, ²⁸ τρυπήσασθαι ἀεὶς τὸ
 ἐκκεφάλων, ²⁹ ἔϊνα ὡς περὶ σωμα. ³⁴

XVI. Ἄλλη νόσος. ² Ρίγος,
 καὶ ὀδύνη, καὶ πυρεθὶς ἀφ' ἧς κε-
 45 φαλῆς. ³ μάλιστα δὲ καὶ ἐς τὸ ἔς,
 καὶ ἐς τὰς κροτάφους, ἔς τὸ βρέγ-
 μα, καὶ αἴμα χροῖας τὸ ὄφθαλμῶν
 ἀλγέει. ⁴ καὶ αἰ ὀφρύες δοκέουσιν
 οἱ ἐπικέασθαι. ⁵ ἐ τὴν κεφαλὴν
 βάρους ἔχει. ⁶ καὶ, ἢν περὶ κινήσει,
 ἐρήσῃ, εἰ καὶ ἐρεῖ παλὺ ἐρηθῆσθαι.
 7 καὶ τὰς ὀδόντας ναρκῶ, καὶ αἰμω-
 δὴ ἔχει. ⁸ καὶ αἰ φλέβες ἀφρονταὶ καὶ
 σφύζονται τῇ κεφαλῇ. ⁹ καὶ σπυ αἰ-
 χεῖ ἡρεμῶν, ἀλλ' ἀλύει καὶ ἀλλο-
 φρονεῖ ὑπὸ τῇ ὀδύνης. ¹⁰ τέτω,
 144 ἢν μὲν καὶ αἴμα ῥίνας ἢ καὶ τὸ ὅτι
 βραχὺ, ὑδρωψίει ὑποπύου, καὶ
 ὑγιὴς γίνεται. ¹¹ ἢν δὲ μὴ, ἀποδνή-
 σασθαι αὐτὸν ἐπιθεῖν ἡμέρησιν ὡς τὴν περὶ αἴμα.
¹² αὐτῇ ἢ νόσος γίνεται μάλιστα
¹³ ἐκ λήπυρής, ¹³ ἐπιθεῖν ἀπαιλα-
 γνέει τὸ πυρεθὸς, ἀκαθάρσθαι ἐὼν, ἢ
 σιτίων ἐμπαληθῆσθαι, ἢ ἰωρθεῖσθαι,
 ἢ ἐν ἡλίω καθῆσθαι. ¹⁴ ὅταν ἔτι
 ἔχη, ἀποτον ἰωρ ἀφείναι ἀπὸ τῆς
 κεφαλῆς τὸ ἀμῶσθαι, ὅπως αὐ-
 σοι δοκέη. ¹⁵ ἐπιθεῖν ἢ ἀφῆς, τὴν
 5 κεφαλὴν ἐυρησάσαι ψύγμασι οἱ
 ἀποσφείν. ¹⁶ καὶ, ἢν μὴ ὑποχω-
 ρῆ ἢ γαστήρ, ὑποκαλύσαι. ¹⁷ πίνειν

vet, ¹⁹ & à cibis deambulet,
 itemque mane, ²⁰ vitans ven-
 tum ac solem, & ad ignem ne
 accedat. ²¹ Et siquidem talia
 faciens, sanus fiat, bene est: ²²
 si minus, vere ubi ipsum prius
 purgatis, primum veratro, ²³
 postea etiam in nares medica-
 mentum infundito. ²⁴ & pauco
 tempore interposito deorsum, ²⁵
 purgato. ²⁵ Deinde cibis refi-
 cito. ²⁶ Postea inciso capite
 juxta finciput, ²⁷ ad cerebrum
 usque perforato, ²⁸ & veluti
 sectionem ac perforationem cura-
 rato.

XVI. Alius morbus. ² Rigor,
 dolor, & febris per caput: ³ ma-
 xime ad aurem, & ad tempora,
 & ad finciput, & oculorum re-
 giones dolet, ⁴ & supercilia
 ipsi incumbere videntur, ⁵ &
 gravitas caput derinet, ⁶ & si
 quis ipsum moverit minget, & ⁷
 multum ac facile mingit: ⁷ &
 dentes torpent, & stupor ipsos
 tenet, ⁸ & venæ attolluntur ac
 pulsant in capite, ⁹ & non po-
 test quietus esse, sed anxius est
 ac desipit præ dolore. ¹⁰ Huic
 siquidem per nares aut aures
 eruperit, aqua proboit subpu-
 rulentia, & sanus evadit. ¹¹ Si
 minus, plerumque in septem
 diebus moritur. ¹² Hic morbus
 maxime fit ex febre lityria, ¹³
 quam liberatus à febre, non-
 220 dum purgatus, aut cibis se im-
 plevit, aut inebriatus fue-
 rit, aut in sole laborarit. ¹⁴
 Quum sic habuerit, primum
 sanguinem de capite mittito,
 undecunque tibi visum fuerit. ¹⁵
 Et post sanguinis missionem,
 raso capite perfrigeratoria ipsi
 adhibeto. ¹⁶ Et si alvus non
 subeat, infusum per clysterem
 immittito. ¹⁷ In potu vero pti-
 sanæ

δὲ διδόναι τὸ δὲ πρὸ τῆς πρὸς αὐτὴν χυ-
 λὸν ψυχρὸν, ἔπιπίνειν ὕδωρ. ¹⁸
 ἢ δὲ οἱ παρὰ τὸ ψύμασθαι μὴ χαλᾶ,
 μετὰ βλαβῶν, τὰ ἀσκήσθη καὶ
 θερμαίνειν. ¹⁹ ἐπιπὶ τῆς παύσεως ἢ
 ὀδύνης, σιποῖται χρεῖστα Διψαμνη-
 πικῶσι, καὶ μὴ ἐμπιπλάσθω. ²⁰
 ἐπιπὶ τῆς ἰσχυρῆς ἐκθεσεως, πεπω-
 μῆνης τῆς ὀδύνης. πυρεθῶσας αὐτῆς ἢ
 κεφαλῆν, παρὰ τὸς ῥίνας φάρμα-
 κων παρὰ τῆς, ²¹ καὶ Διψαμνην ἡμέ-
 ρας τρεῖς, φάρμακων πῖσαι καὶ τα.

¹⁰ XVII. Ἐτέρη νῆσο. ² Ἦν
 ὑπερεμῆσαντα τὰ φλέγια ἐνοσι-
 μα, τὰ παρὰ τὸ ἐκκεφαλον, θερμῆν
 τὴν ἐκκεφαλον, ³ πυρεθῶσας ἰσχυ-
 ρὸς, ⁴ καὶ ὀδύνην τῶς κροτάφους, καὶ
 τὸ βρέγμα, καὶ ἐς τὰ πρὸθεν τῆς κεφα-
 λῆς, ⁵ καὶ τὰ ὀπίω ἡμέρας, καὶ πρὸς μα-
 τῶς ἐμπιπλάσθω, καὶ ἀσκήσθη ὕδωρ. ⁶ Ἐ-
 ἀλύει, καὶ ῥιπῶσθαι αὐτὸς ἐαυτὸν ὑπὸ
 τῆς ὀδύνης. ⁷ ἔτι τῆς ἀποθνήσκου πεμ-
 πῶσθαι ἢ ἐκταῖσθαι. ⁸ ὅταν ἔτως
 ἔχη, θερμαίνειν αὐτῆς τὴν κεφαλῆν.
¹⁵ ⁹ καὶ γὰρ ῥαγῆ Διψαμνην ἢ τῆς ῥι-
 νῶν ὕδωρ, ἔτως ἀσφυγμάσθαι τὸ ὄλε-
 θρον. ¹⁰ καὶ δὲ ἐκφύνη τῶς ἡμέρας
 τῶς ἑξ, Διψαμνην αὐτὸν, ὡς περὶ τῶν
 παρὰ τῆς.

XIIX. Ἐτέρη νῆσο. ² Ἦν
 ὑπερεμῆσαντα ἐν αἰ φλέγες ἐς τὴν κε-
 φαλῶν, ³ ὀδύνην ἐκ βραχέων τῶν
 κεφαλῶν πᾶσαν, ἔς τὴν τῆς ἄχη-
 λον, ⁴ ἔς μετὰ ὀπίω ἄλλοτε ἄλλη τὴν
 κεφαλῆς. ⁵ Ἐπιπλάσθαι ἀνάσθαι, σπο-
 ποδινῆ μιν ἰσχυρῆ. ⁶ πυρεθῶσας ἢ ἔ-
 λαμβανῶσθαι. ⁷ ὅταν ἔτως ἔχη, ξυ-
 ρῆσας τὴν κεφαλῶν, ⁸ καὶ μὴ τῶσι
 χλιασμοσιν ὑπακῆν, ⁹ ἢ ῥῖσαι ³⁷
²⁰ δὲ πρὸ τῆς κεφαλῆς τὸ μέτωπον, ἢ
 ἀπολήσθαι τὸ δασύ. ¹⁰ ἐπιπὶ τῆς πᾶ-
 μης, Διψαμνην τὸ δέγμα, ὅταν
 ἀπορῶσθαι τὸ αἷμα, ἀλλοῖσι λεπτοῖσι

sanæ succum frigidum dato, &
 aquam insuper bibendam. ¹⁸
 Si vero ad 'perfrigeratoria non ²²⁵
 remittat, transmutatione fa-
 cta, utre utitor ac calefacito.
¹⁹ postquam autem quieverit
 dolor, cibis utatur alvum sub-
 cuntibus, & ne impleatur. ²⁰
 Ubi vero vigesimum diem at-
 tigerit, sedato dolore, fomen-
 to capiti ipsius adhibito, ad
 nares medicamentum apponito,
²¹ & interposito triduo medi-
 camentum deorsum purgans ex-
 hibeto.

XVII. Alius morbus. ² Si
 venæ circa cerebrum 'fangui- ²³⁶
 nem superevomuerint, ac ce-
 rebrum calefecerint, ³ febris
 emergit fortis, ⁴ & dolor ad
 tempora, & incipit, ac poste-
 riorem capitis partem, ⁵ & au-
 res tinniunt ac flatu imple-
 ntur, & nihil audit, ⁶ & anxius
 est, & seipsum præ dolore ja-
 ctat. ⁷ Hic quinta aut sexta die
 moritur, ⁸ Quum sic habuerit,
 caput ipsius calefacito. ⁹ Si
 enim per aures aut nares aqua
 eruperit, mortem effugit. ¹⁰
 Si vero sex dies evaserit, 'vi- ²³⁸
 cum ipsi velut in superiore
 morbo constituito.

XIIX. Alius morbus. ² Si ve-
 næ superevomuerint in caput,
³ dolor gravis totum caput te-
 net, & ad collum, ⁴ & alias ad
 alias capitis partes transit. ⁵ Et
 ubi surrexerit, vertigo ipsum
 corripit, ⁶ febris autem non in-
 vadit. ⁷ Quum igitur sic habue-
 rit, deaso capite, ⁸ si non cale-
 factoriis cesserit, ⁹ frontem ea
 parte qua capillus definit à ca-
 pite findito: ¹⁰ 'ubi vero fe- ²⁴⁰
 cueris, disparata ac diducta
 cute, quum sanguis defluerit,
 salem tenuissimum inspergi-

Διπλάσιον. ¹¹ ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦ ἀμα
 δ' ὑπορύθνη, ξυθῆεις τὴν τομὴν, κροκκη
 διπλῆ κατὰ τὴν ἰξίαν πᾶσαν τὴν το-
 μὴν. ¹² ἐπιθεῖται χειρὸς τῆς κη-
 ροπίσῳ, σπλάννισκον ἐπιθεῖς κα-
 τὰ ἐπὶ τῶν ἑλκῶν, εἶμερον πινόνεν πι-
 πθῆεις κατὰ δῆσιν, ¹³ καὶ μὴ λῦσιν
 ἀχρεῖς ἐπὶ ἡμερέων, μὴ μὴ ὀδύνη
 ἔχη. ¹⁴ μὴ ἔχη, ἀπολύσασθαι. ¹⁵
 ὀδύνην ἔσ' αὐτὴν ὑγῆς ἰσθίου, πίνην
 μὴ τὸ ἀπὸ τοῦ κελύμενος, ¹⁶ ῥοφάνην δὲ
 τὴν χυλὸν τὴν πινόνεν, καὶ ἐπιπίνην
 ὑδῶρ.

XIX. Ἐτέρη νόσος. ² Ἦν ἔχη
 λαῦ ὁ ἐκέφαλον, πυρετὸς ἔχῃ
 βληχερός, καὶ ῥίγησιν, ³ καὶ ὀδύνη
 διπλῆ τὴν κεφαλῆς πάσης, μέγιστος ἔ-
 ἔστις κροτάφους, καὶ ἐς τὸ βρέγμα,
 καὶ ἐς τοὺς ῥίνας καὶ ὀφθαλμῶν. ⁴ καὶ
 ἀφ' ὀφθαλμῶν ἐπιπρέμασθαι δοκέσσι. ⁵ καὶ
 ἐς τὰ ὠτὰ ὀδύνη φοιτᾷ. ⁶ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς
 καὶ ἐν τοῖς ῥίνας χολῆ ῥέει, καὶ ἀμ-
 βλυώσασθαι τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν. ⁷
 ἔτι τοῖσι μὲν πλεονάζουσιν ἐς τὸ ἡμισυ
 τὴν κεφαλῆς ἢ ὀδύνη ἐσφοιτᾷ. ⁸ ἔ-
 ἔστιν ἔχῃ καὶ ἐν πάσῃ τῇ κεφαλῇ. ⁹
 ὅταν ἔτις ἔχη, ψύματα οἱ πρὸς
 ἴσην πρὸς τὴν κεφαλῇ. ¹⁰ καὶ
 ἐπὶ ἢ τὸ ὀδύνη καὶ τὸ ῥέμμα πιν-
 ῶν, σελίνος χυλὸν ἐς τοὺς ῥίνας ἐν-
 σῶζεν. ¹¹ καὶ ἀλκτεται, ἕως αὐτὴν
 ὀδύνη ἔχη. ¹² καὶ ῥοφάνην καὶ
 χρονον λεπτῶν, μέλι ὀλίγον ὀφθαλ-
 μῶν. καὶ πινέτω ὑδῶρ. ¹³ μὴ ἔχῃ
 ὑποχωρήν, κροτάφους τρωγέτω, καὶ
 τὴν χυλὸν ῥοφάνηται. ¹⁴ μὴ δὲ μὴ,
 τὴν ἀκτῆς τὴν φύλων τὴν αὐτὸν τρέ-
 πον. ¹⁵ καὶ, ἐπὶ σοι δοκῆ καμρὸς
 εἶναι, σιτία πρὸς φέρον ὡς ὑπο-
 χωρητικῶτα. ¹⁶ καὶ, μὴ ἀπὸ κλα-
 γῶν τὴν ῥοφάνην καὶ τὴν ὀδύνην,
¹⁷ ὑπερτὸ ὀφθαλμῶν αὐτῶν βάρη
 ἐξ ἰσθίου καὶ τὴν μύξα, ¹⁸ μὴ
 μύξα

to: ¹¹ & postquam effluerit
 sanguis fissuram componito, &
 duplici filo totam ipsam inclu-
 dito. ¹² Deinde splenium cera
 ac pice illitum, ulceri imponi-
 to, & lana fordida superimposita
 deligato, ¹³ & ad dies septem
 ne solvito, ' si non dolor ve-
 xet: ¹⁴ si vero dolor adfit, exol-
 vito. ¹⁵ Donec autem sanus fiat,
 aquam de macerata in ipsa
 crassa farina bibendam dato,
¹⁶ & ptisanæ succum forben-
 dum, & aquam insuper biben-
 dam.

XIX. Alius morbus. ² Si ce-
 rebrum bile infestatur, febris
 emergit debilis, & rigor, ³ &
 dolor per totum caput, maxi-
 me ad tempora, ad sinciput, &
 ad regiones oculorum: ⁴ & su-
 percilia ipsis impendere ' viden-
 tur, ⁵ & ad aures dolor procedit,
⁶ & quandoque per nares
 bilis defluit: & oculos hebetes
 habent, ⁷ & plerisque dolor
 ad dimidiam capitis partem ex-
 tenditur, ⁸ quandoque etiam
 per totum caput. ⁹ Quum sic
 habuerit, perfrigatoria ad ca-
 put apponito, ¹⁰ & postquam do-
 lor ac fluor cessarit, apii suc-
 cum in nares instillato, ¹¹ &
 ne lavet quandiu dolor obtinue-
 rit. ¹² Et sorbeat milium tenue,
 modico ' melle affuso, & bibat
 aquam. ¹³ Si vero alvus
 non subeat, brassicas edat &
 succum sorbeat. ¹⁴ Sin minus,
 folia sambuci eodem modo.
¹⁵ Et postquam tempestivum
 tibi esse visum fuerit, cibos
 quam maxime alvum subeuntes
 ipsi exhibeto. ¹⁶ Et si depul-
 so fluore ac dolore, ¹⁷ gra-
 vitas ipsi supra supercilia in-
 cumbat, & in naso ¹⁸ mu-
 cus crassus ac putridus fue-
 rit,

μύξα παχείη καὶ σαπρή, ¹⁹ πυ-
 ρήσας αὐτὸν ὄξει καὶ ὕδατι καὶ
 ὄστροναι, ²⁰ ἐπὶ αὐτὸν λείπας θερμῶ
 ὕδατι, ^{περὶ τὴν αὐτὴν} τὸ αὐτὸν ἔ
 χαλκῆ καὶ τὸ σμύρναν πρὸς αὐτὸν ῥι-
 νας. ²¹ ταῦτα ποιήσας, ὡς πᾶ πολλ-
 λὰ ὕγιος γίνε). ²² ἢ ἢ νῆσθ' & ⁴²
 φανατώδης.

xx. Ἐτέρη νῆσθ'. ² Hγ [j]
 σφακελίση ὀγκέφαλθ', ³ ὀδύνη
 λάξεται ἐκ τ' ἡσπῶθ' εἰς τ' ῥάχην.
⁴⁰ καὶ ἐπὶ τῷ κεφαλῶν ἡσπῶθ' οἰ-
 τᾶ ψύχος. ⁵ καὶ ἰδρῶς ἐξαπίνης καὶ
 εἰσθ' τελέθ'. ⁶ καὶ αὐτὸν ῥινῶν αἴ-
 μα ρέει. ⁷ πολλοὶ ἢ καὶ ἐμέειν. ⁸
 ἔτθ' ἐν τρισὶν ἡμέρησιν ἀπθνή-
 σκει. ⁹ ἢ πᾶς ἐπὶ ἡμέρας ὑπερ-
 φύγη. ¹⁰ ἐκ ὑπερφύγουσι ἢ οἱ
 πολλοί. ¹¹ ἔτθ' ἢ μὲν τὸ αἶμα
 ἐμέει, ἢ ἐκ τ' ῥινῶν ρέει, μήτε λείπει
 αὐτὸν θερμῶ, μήτε χλιασμαῖ
 πρὸς φέρει. ¹² πίνειν ἢ δίδοναι ὄξθ'
 λυθῶν ὕδατα κερῶν. ¹³ καὶ, ἢ ⁴³
 ἀσθενέη, τ' πικρῶν ῥοφῶν. ¹⁴
 ἢ δὲ πλεῖον σι δακῆθ' ἢ διχῶς
 ἐμέειν τὸ αἶμα, ἢ ἐκ τ' ῥινῶν οἱ
⁴⁵ ῥέει, ¹⁵ ἀπὸ μὲν ἢ ἐμέειν πινέτω
 ἢ ἀλθῶν σιπῶνιον ἐπὶ ὕδατι ἐπι-
 πῶσαν. ¹⁶ ἢ ἢ ἐκ τ' ῥινῶν ρέει,
 ἀπὸ δὲ αὐτὸν φλέβας αὐτὸν τῷ
 βραχίονι, καὶ πᾶς ἐν τοῖσι κροτά-
 φοισι, ἀπὸ αὐτὸν ὑποπθῆς. ¹⁷ ἢ ἢ
 τέτων οἱ μὲν ἔτερον ἐν, ¹⁸ ἀλθῆθ' ἢ
 ἢ τ' ἡσπῶθ', καὶ τ' τ' ἀγῆλον, καὶ τ'
 ῥάχην, ¹⁹ καὶ ἐπὶ τῷ κεφαλῶν ἢ
 τὸ ψύχθ', ²⁰ χλιαρῶν ἐν τοῖσιν
 ὀρθοῖσιν πᾶ τέσσαρα, καὶ τ' ἢ αὐτὸν, καὶ
 τ' ἡσπῶθ', ἐτ' τ' ἀγῆλον. ²¹ ταῦτα
 ποιέων μάλιστα ἀν' ὠφέλειοι. ²² ἐκ-
 φύβεισθ' ἢ τ' τοαῦτων νῆσθ' ὀλίγη.

xxi. Ἐτέρη νῆσθ'. ² Ἐξα- ⁴⁵
 πίνης ὑγίανον αὐτὸν ὀδύνη ἔλασσε τῷ
 κεφαλῶν, ³ καὶ ὠφραχῆμα ἄφα-

rit, ¹⁹ fomento ex aceto, &
 aqua, ac origano ipsi adhibi-
 to, ²⁰ deinde calida aqua ⁶⁰
 loto, florem aris & myrrham ad
 nares apponito. ²¹ Atque his
 factis plerumque sanum efficias.
²² Morbus autem non est le-
 thalis.

xx. Alius morbus. ² Si ce-
 rebrum corruptum fuerit, ³ dol-
 or ex cervicis nervo ad spinam
 tendit, ⁴ & ad cor frigus de-
 scendit, ⁵ & repente novus
 sudor adest, ⁶ & per nares
 sanguis fluit. ⁷ Vomunt quo-
 que multi. ⁸ Hic triduo mori-
 tur. ⁹ Si vero septem dies
 transgrediatur: (¹⁰ plerique
 autem non transgrediuntur) ²⁶⁵
¹¹ & si sanguinem vomat, aut e
 naribus fundat, neque calida
 ipsum lavato, neque calectoria
 adhibeto. ¹² Verum acetum
 album aquosum bibendum da-
 to, ¹³ & si debilis sit, ptisan-
 nam forbendam. ¹⁴ Si vero
 plus justo sanguinem vomere
 tibi videatur, aut ex naribus
 ipsi fluat, ¹⁵ a vomitu quidem
 bibat farinam trimestris tritici
 in aquam inspersam. ¹⁶ Si ve-
 ro ex naribus fluat, venas &
 in brachiis, & in tempori- ²⁷⁰
 bus, spleniis suppositis deliga-
 to. ¹⁷ At si neutrum horum
 ipsi adfuerit, ¹⁸ dolet autem
 cervicis nervum, & collum,
 & spinam, ¹⁹ & frigus ad cor
 processerit, ²⁰ cum eruo pe-
 ctora, & dorsum, & cervicis
 nervum, & collum calecto.
²¹ Nam his factis maximam uti-
 litatem capere poterit. ²² Ve-
 rum pauci hujusmodi morbum
 effugiunt.

xxi. Alius morbus. ² Sanum
 repente invadit dolor cir-
 ca caput, ³ & statim vox in- ²⁷⁵
 d 2 terci-

ν⁹ γίνεται, ⁴ καὶ ῥέγχει, ⁵ καὶ τὸ σῶμα κίχλωε. ⁶ καὶ, ὡς πρὸς αὐτὸν καλέη ἢ κινήση, σενάζει μῆνον. ⁷ Ξυνίθ' ἔδέν. ⁸ καὶ ἔρέει παλὺ, ⁹ καὶ ⁴⁶ εὖ ἐπειθ' ἔρέων. ¹⁰ ἔτ⁹, ὡς μὴ πυρετὸς λάσῃ, ἐν τοῖσιν ἐπὶ ἡμέρη (ἐν ἀποθνήσκει. ¹¹ ὡς ἂν λάσῃ, ὡς τὰ πολλὰ ὑγίης γίνεται. ¹² ἢ δὲ τοιαύτη νῦσ⁹ προεσπυτέρουσι ⁵ μάλιστα γίνεται), ἢ νεωτέροισι. ¹³ τῆτον, ὅταν ἔπως ἔχη, λέειν χρῆ πολλὰ καὶ θερμῶ, ¹⁴ καὶ τάλπειν ὡς μάλιστα. ¹⁵ καὶ ἐν ἀσθενείᾳ μελικροῦτον χλιαρὸν ἐς τὸ σῶμα. ¹⁶ ὡς ἂν ἐμφραν γλῆν⁹ καὶ ἐκφύγη ἢ νῦσον, ¹⁷ ἀναγκάσας αὐτὸν στίπειν, ἐπὶ τοῖσιν ἰσχυρῶ, ¹⁸ ἐς τὰς ῥίνας ἐνδεῖς αὐτῷ φάρμακον, ¹⁹ καὶ ἀφελίπων ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τελευτὴν δὲ πίνειν. ²⁰ ὡς ἂν μὴ κινήσης, δεῖμα αὐτῶν ἢ νῦσον ὑποσπείψαι. ²¹ ἐκφυγάντων ἢ μάλιστα ἐκ τῆσιν αἰσθησ.

¹⁰ XXII. Ἐτέρη νῦσος. ² ἢν ἂν ἐκφύγη ἢ ἐμφραν γλῆν⁹, ³ ὡς μὴ αὐτίκα δὴ καὶ ὡς χρῆμα λάσῃ μὴν πυρετὸς, ὑγίης γίνεται. ⁴ ὡς ἂν μὴ λάσῃ, τριτη⁹ ἀποθνήσκει, ⁵ ὡς ⁴⁷ ἂν οὐδ' ἔπως ἔχοντε ἐπιτύχης, λέειν πολλὰ καὶ θερμῶ, καὶ πρὸς ἢ κεφαλῶν ἀπόχης ἐν ὑδαὶ βέλπειων θερμῶ ὑποσπείψαι. ⁶ καὶ ἐς τὰς ῥίνας κρόμμυα ἀπολέπων ἐν πέντε. ⁷ ἔτος, ὡς μὴ ἀσθενείας τὴν ὀφθαλμῶν καὶ φθηνῶν μὲν παρ' αὐτῶν γλῆν⁹ ἢ μὴ φλυαρῆ, ⁸ ἢ ἡμέρη ¹⁵ ταύτην καὶ) κωμῶν, ⁹ τῆσιν ὅτι ὑπερβαίνει ὑγίης γίνεται. ¹⁰ ὡς ὅτι ἀνίστα μὲν καὶ χλωρῶ ἐμείνη, ¹¹ καὶ ἀποθνήσκει μάλιστα ἐν πέντε ἡμέρησιν, ὡς μὴ κινήση. ¹² τῆτον ἐν χρῆ τὰδε ποιεῖν. ¹³ λέειν πολλὰ ἢ θερμῶ, ἐς τὸ αὐτὸς ἐς αὐτὸν πειρῆ. ¹⁴ ἐπειθ' ἰσχυρῶς ἀλεί-

tercipitur, ⁴ & stertit, ⁵ & os hiat: ⁶ & si quis ipsum vocet aut movcat, solum suspirat, ⁷ nihil autem intelligit, ⁸ & multum mingit, ⁹ & mingere se non sentit. ¹⁰ Hic si non febris ipsum corripiat, in septem diebus moritur. ¹¹ Si vero corripiat, plerunque sanus fit. ¹² Hujusmodi vero morbus senioribus maxime fit, & magis quam junioribus. ¹³ Hunc ubi sic habuerit, lavare oportet multa calida, ¹⁴ & quam maxime calefacere, ¹⁵ & aquam mulsam tepidam in os instillare. ¹⁶ At si resipiscat, & morbum effugiat, ¹⁷ ubi ipsum cibus refeceris, ita ut viribus valere tibi visus fuerit, ¹⁸ indito in nares ipsius medicamento, ¹⁹ & paucis diebus interpositis, pharmacum deorsum purgans bibendum dato. ²⁰ Si enim ipsum non purgaveris, timor est ne rursus morbus revertatur. ²¹ Effugiunt autem non ita valde ex primo.

XXIII. Alius morbus. ² Si quis ex ebrietate voce privetur, ³ & statim sane ipsum febris corripiat, sanus fit. ⁴ Si vero non corripuerit, die tertia moritur. ⁵ Si itaque in ita affectum incideris, multa calida lavato, & spongas in aqua calida tinctas ad caput apponito, ⁶ & cepas decorticas in nares indito. ⁷ Hic si quidem apertis oculis, & loquutus ad se redierit, & non nugeat, ⁸ hac die sopore pressus jacet, ⁹ posttridie vero sanus fit. ¹⁰ Si vero exurgens bilem vomuerit, ¹¹ & moritur maxime in quinque diebus, si non dormierit. ¹² Huic igitur hæc facere oportet. ¹³ Multa calida lavato, donec ipse ad seipsum redeat. ¹⁴ Deinde multo oleo illitum.

ἀλείφαλι πολλῶν, καὶ κλίνας ἐς
 ἐρώατα καλθακῶς, καὶ ἐπιόαλλον
 ἰμάτια. ¹⁵ καὶ μήτε λύχνον καὶ ἴν
 παρ' αὐτῶν, μήτε φρέγγαζ. ¹⁶ ὡς γὰρ
 ἐπιόαλον ἐκ τῆς λυτῆς καὶ κριμα-
 ται, ¹⁷ ἔ, λὺ κριμῆ, ὑγιῆς γίνεσθαι.
²⁰ ¹⁸ λὺ δὲ παρ' ἑωυτὸν γήνηαι, ὡς
 παρ' αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς, ἢ τέσσαρας,
 διδόναι κίγγρον λεπτὸν ῥοφάνην, ἢ
 πιστάνης χυλόν. ¹⁹ καὶ οἶνον μελιτοῦ. ⁴⁸
 δεῖα πίνην. ²⁰ ἐπιόα σίτοι (εἰ κρήαζ
 ὡς καλθακῶσι ἐὶ λήγισι τὸ πρῶτον.

XXIII. Σφάκελον ἐκείφαλε.

² Ἦν σφάκελον λάσση, ἢ ὀδύνη
 ἰσθμῶν τὸ πρῶτον τῆς κεφα-
 λῆς ἐκ τῆς κίγγρον, ³ καὶ αὐοιδέη, ⁴
 καὶ πελιδνὸν γίνεσθαι, ⁵ καὶ πυ-
 ρετὸς καὶ ῥίγγον καὶ λαμβανῶν.
⁶ ὅταν ἔτως ἔχη, ταμῆν χρῆ,
 ἢ αὐοιδέη. ⁷ καὶ ἀφροδίτη. ⁴⁹
²⁵ ραυτῶ τὸ ὄστέον ζύσται, ἕως αὐτῆς
 κηται πρὸς τὴν διπλοῖδα. ⁸ ἐπι-
 ὄα ἰσθμῶ ὡς κείφαλα.

XXIV. Τερηδών.

² Ὅταν τερη-
 δὼν γίνεσθαι ἐν τῷ ὄστέῳ, ὀδύνη λαμ-
 βανῶ διὰ τῆς τῆς ὄσσεως. ³ τὸ δὲ χρῶ-
 νω λεπτὸν γίνεσθαι, ⁴ καὶ ἀναφυσῶ-
 ται, ⁵ ἔ γίνεσθαι ἐπ' αὐτῶν κείφαλα.
⁶ καὶ, λὺ τῆς ἀνατῆρας, δύρησις
 ἀνατῆρον ὄστέον καὶ τερηδὼν καὶ πυρ-
 ρόν. ⁷ οἰοῖται ἢ καὶ ἀφροδίτη ῥωμῶν
 πρὸς τὸ ἐκείφαλον. ⁸ ὅταν ἔτως
 ἔχοντι ἐπιτύχης, λὺ μὲν ἔη πέρην
 ἀφροδίτη ῥωμῶν, ⁹ ἰαυτῶ ἄριστον,
¹⁰ καὶ ἰσθμῶ ὡς τῶν τῶν τὸ ἐλ-
 κῶ. ¹⁰ λὺ ἢ τερηδὼν μὲν ⁵⁰
 μὴ ἔη, τερηδὼ δὲ, ¹¹ ζύσται μέχρη
 πῆς διπλοῖδα, ἰσθμῶ ἄσπερ τῶν
 πρῶτον.

XXV. Ἐτέρησθον. ² Ἦν βλη-
 ῶς γήνηαι, καὶ ἀλλοίη τὸ πρῶτον τῆς
 κεφαλῆς, ³ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐν
 ἐθνώσται ὄστων, ⁴ καὶ κῶ μῶ μιν
 ἔχη.

litum, ad stragula molliter re-
 clinato, & vestimentis contegi-
 to: ¹⁵ & neque lucernam apud
 ipsum ardere, neque loqui per-
 mittito. ¹⁶ Ut plurimum enim
 ex balneo obdormit, ¹⁷ & si
 dormierit, sanus evadit. ¹⁸ Post-
 quam vero ad se redierit, pri-
 mis tribus aut quatuor diebus,
 milium tenue sorbeat, aut pi-
 sanæ succum, ¹⁹ & vinum mel-
 lis speciem referens bibat. ²⁰
 Deinde cibus utatur mollissimis,
 ac paucis primum.

XXIII. Cerebri corruptio.

² Si corruptio cerebrum inva-
 serit, dolor tenet maxime ante-
 riorem capitis partem, ³ paula-
 tim etiam intumescit, ⁴ & livi-
 da fit: ⁵ & febris, & rigor apprehendit.
⁶ Quum ita habuerit, secare oportet qua parte intumuit, ⁷ & perpur-
 gato osse, ⁸ i-
 pfum radere donec ad secun-
 dam laminam perveniat: deinde
 velut fracturam curare.

XXIV. Caries sive teredo. II

² Quum caries facta fuerit in
 osse, dolor ex hoc corripit ip-
 sum os, ³ & progressu temporis
 attenuatur ⁴ ac inflatur, ⁵ & fit
 in ipso fractura. ⁶ Et si hanc re-
 fecueris, comperies ipsum os
 elevatum, & asperum, ac ful-
 vum: ⁷ quibusdam vero etiam
 ad cerebrum usque corrosum.
⁸ Ubi in hoc modo affectum in-
 cideris, siquidem ultra corro-
 sum fuerit, ⁹ sinere optimum
 est, & ulcus quam celerime cu-
 rare. ¹⁰ Si vero corrosum non
 fuerit, sed asperum, ¹¹ ad secun-
 dam usque laminam rasum, ve-
 lut præcedens curare.

XXV. Alius morbus. ² Si fide-
 ratus quis fiat, & anteriorem
 capitis partem dolet, ³ & oculis
 videre non potest. ⁴ sed sopor
 ipsum

ἔχει. ⁵ καὶ ἡ αἷ φλέβες ἐν τοῖσι κρο-
 πάφοισι σφύζονται, ⁶ καὶ πυρετὸς
 βληχρὸς ἔχει, ⁷ καὶ τὸ σῶμα αἰ-
 παντὸς ἀκρησίη, ⁸ καὶ μινύθη. ⁹ ὅταν ἔτως ἔχη, καὶ λέειν αὐτὸν
 θερμοῦ πολλῶ, ¹⁰ καὶ χλιασμάτω
³⁵ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἄσπληγέως.
¹¹ ὅταν δὲ πυρετὸς εἴχῃ ἐν τῷ
 σμύρειναι καὶ αἰθῆραι χαλκῆ. ¹² ῥο-
 φαίνειν δὲ τὸν χυλὸν τῷ πασιόντι, &
 πίνῃ ὕδαρ. ¹³ καὶ, ἡ μὲν ταῦτα
 ποιεῖν ῥῶαν ἡγήσεται. ¹⁴ εἰ δὲ μὴ,
 ταῦτα ἡδὲ μόνη ἐλπίς, ἡ κρίσις αὐτῆς
 τὸ βρογχίτιον, ¹⁵ & ἐπὶ δόσιν
 τὸ αἶμα, ξυθεῖς τὰ χεῖρα, ἡ
 κρίσις ἐκαστῆς. ¹⁶ ἡ δὲ μὴ κρίσις,
 δόσιν ἡδὲ ὀκτωκωδενταετησίῃ, ἡ
 ἐκαστῆς ὡς τὰ πολλά.

XXVI. Κινώσις. ² Πυρετὸς
 λαμβάνει καὶ ῥίγος καὶ ὀδύνη τῆν
⁴⁰ κεφαλῆν. ³ καὶ τὰ σιαγόνια ὀι-
 δισκεται. ⁴ καὶ τὸ πύαλον χυλε-
 πῶς καὶ αἰθῆραι. ⁵ δόσιν δὲ καὶ
 τὰ σιαλα σκληρὰ καὶ κατ' ὀλίγον.
⁶ καὶ ἐν τῷ φάρυγγι καὶ τῷ ῥίγγι,
⁷ καὶ, ἡ καὶ λαοῦσιν τῆν γλῶττιαν
 σκίπτει, ὁ μὲν χειρῶν ἐμέγας,
 ἀλλὰ λαπαρῶς. ⁸ ἡ δὲ φάρυγγι ἔσθην
 σιάλας γλίχρος ἐμπαλεως, & ἐδύα-
 ται ἐκ χρέμπτωδ, ⁹ καὶ ὅσην αἰ-
 χλιας καὶ μινύθη, ἀλλ' ἡ καὶ κή-
 ται, πνίχλια. ¹⁰ τῆτον ἡ ἔτως
 ἐπιτύχης ἔχοντα, πειθῆν τὰδε. ¹¹
¹¹ πρῶτον μὲν σικύας πρὸς ὀφθαλμοῦ
 πρὸς τὸν σπόνδυλον, τὸ ἐν τῷ
⁴⁵ τραχήλῳ, τὸ πρῶτον. ¹² ἐπὶ
 πρὸς ἐνύχθας ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ
 πρὸς τὸ ἐσπληνέσθην καὶ ἔσθην. ¹³
¹⁴ & ἐπὶ δόσιν, τῆν σικύαν
 καὶ πρὸς ἐκαστῆς ὡς πλεῖστον χρόνον.
¹⁴ ἐπὶ τῷ πυρετῷ αὐτὸν ὅσιν καὶ λι-
 τῶν καὶ ὀκτωκωδενταετησίῃ πρὸς
 πρὸς τὰς λείας, κριάσας τὸ
 ὅσιν

ipsum tenet, ⁵ & venæ in tem-
 poribus pulsant, ⁶ & febris de-
 bilis tenet, ⁷ & totius corporis
 impotentia, ⁸ & emarcescit. ⁹
 Quum sic habuerit, multa cali-
 da ipsum lavato, ¹⁰ & calefacto-
 ria ad caput adhibeto. ¹¹ A fo-
 mentis vero myrrham & æris
 florem in nares infundito. ¹²
 Sorbeat autem pifanæ succum,
 & aquam bibat. ¹³ Et siquidem
 ubi hæc feceris melius habue-
 rit, bene est. ¹⁴ Sin minus,
 quæ una spes reliqua est, sinci-
 put ipsius findito, ¹⁵ & ubi san-
 guis defluerit, labiis composi-
 tis curato ac deligato. ¹⁶ Si ve-
 ro non secueris, decimo octa-
 vo aut vigesimo die plerunque
 moritur.

xxvi. Angina. ² Febris cor-
 ripit & rigor, & dolor capitis:
³ & maxillæ intumescunt, ⁴ & s-
 putum difficulter deglutit. ⁵
 Expuit autem & salivas duras
 ac paucas: ⁶ & infra faucibus
 stertit: ⁷ & si apprehensa lin-
 gua inspexeris, gurgulio non
 magnus est, sed mollis: ⁸ fau-
 ces autem intrinsecus saliva vi-
 scosa plenæ sunt, & non potest
 excreare, ⁹ & decumbere non
 sustinet, verum si decumbat
 suffocatur. ¹⁰ Hunc si ita affe-
 ctum deprehenderit, hæc facit-
 o. ¹¹ Primum quidem cucur-
 bitas ad verticulum in collo
 primum affigito. ¹² Deinde in
 capite præfalo, & juxta au-
 rem ab utraque parte appo-
 nito. ¹³ Et ubi cucurbitam
 affixeris, ad multum tempus
 adhærere finito. ¹⁴ Postea
 fomentum ipsi ex aceto, ni-
 tro, origano, & nasturtii se-
 mine adhibeto. Hæc tertio,
 & cum aceto pari aqua per-
 mixta diluito, ac parum olei
 instil-

ὄξος ἰσόχρον ὕδατι, καὶ ἄλφφαρ ὀλί-
 γην ἐπιτάξας, διέναι τέτω. ¹⁵ ἔπι-
 τα ἐς χυτρίδα ἐγγέας ἐπιθεῖς ἐπί-
 θημα κέλαμον ἐνθέου καὶ ὄλιον. ¹⁶
¹⁴⁶ ἔπιτα ἐπιθεῖς ἐπ' αὐτράχας ἀνα-
 ζέσαι. ¹⁷ καὶ ἐπιτὸ Διφ. ἔπ' αὐτὸ ἔπ'
 καλάμω ἢ ἀτμῖς ἀν' ἡ, περὶ γάσκων
 ἐλέτω εἰσω πλὴν ἀτμίδα, ¹⁸ φυ-
 λασοῦ μιν μὴ καὶ καύση ἢ φά-
 ρυχα. ¹⁹ ἔξωθεν ἢ ἀπόχρως βάπτων
 ἐς ὕδωρ θερμὸν, περὶ ἡτέρωτος πρὸς
 τὸς γνάθος καὶ τὰ σιαγόνια, ²⁰ ἀνα-
 γαρζαρίζων ἢ ἀπὸ πριέφν, δέριζα-
 νον καὶ θύμβρον, καὶ σέλινον, ἔμινθην,
 ἔλιτρον ὀλίγον, ²¹ μελίκριτόν τε κε-
 ράσας ὕδαρες, ὄξος ὀλίγον ἐπιτάξαι.
²² λεία τρέψας τὰ φύλλα ἔπ' ἀπο-
 ρημῶν βοτανῶν, ἔτὸ λιτρον ἔττω
 διείς, χλιώας ἀναγαρζαρίζεται.
²³ λὴν ἢ τὸ σιαλόν (καὶ ἢ), μύρτε λα-
 βὸν ῥάβδον λείην ἔτὸ ἄκρον ἀπὸ τῆς
 ἐπιφάνειας τὸ ἀπαλὸν (καὶ ἢ) κατὰ λί-
 ξας αὐτὸ ἐν εἰρήνῃ μαλακῶ, καὶ θο-
 ρῶν ἐς ἢ φάρυχα, τὸ σιαλὸν ἐκκα-
 θαίρει. ²⁴ καὶ λὴν ἢ γαστῆρ μὴ ἔσοχω-
 ρίην, βάλανον περὶ ἡτέρωτος, ἢ ἔσοκλῦ-
 ζην. ²⁵ ῥοφανέτω ἢ ἢ χυλὸν ἔπ' ἐπι-
 σάνης καὶ ὕδωρ ἐπιπνέτω. ²⁶ ἔπι
 δέ οἱ οἰδημα ἐκφυή, καὶ οἰδοσκεται
²⁷ πρὸς τὰ στήθεα, ἔπερὶ ἡτέρωτος, ἔκαστη,
 ἐλπίδες πλεόνες σωτηρίας. ²⁷ πριέφν
 δέ οἱ τὰδε. ²⁸ ἔπι τὸ ἔξω τρέπηται
 τὸ φλέγμα, τὸ στυγία, ἐμβάπτων
 ἐς ὕδωρ ψυχρὸν, περὶ ἡτέρωτος. ²⁹
 ἀναγαρζαρίζεται ἢ χλιαροῖσι, καὶ
 ἀλαττέτω. ³⁰ ταῦτα ποίειον μάλι-
 στα ἀν' ἐκφυγῶν. ³¹ ἢ ἢ νῆσος θανα-
 τώδης, καὶ ἐκφυγῶν ἐν ὀλίγισται.

infillato. ¹⁵ Deinde in ollulam
 infusis, operculo addito, arun-
 dinem cavam immittito, ¹⁶ &
 prunis imposta fervefacito :
¹⁷ & ubi per arundinis fistulam
 vapor ascenderit, hianti ore
 vaporem intro trahat, ¹⁸ cavens
 ne fauces adurat. ¹⁹ Forinfecus
 autem spongias aqua calida im-
 butas, ad genas ac maxillas ap-
 ponat. ²⁰ Gargarismus porro
 ipsi parandus est, ex origano,
 fatureja, apio, mentha, & mo-
 dico nitro, ²¹ cum aqua mul-
 sa aquosiore, & modico aceto
 infillato : ²² prædictarum her-
 barum folia trita, & nitrum, in
 aqua mulsa diluito, tepefacito,
 ac sic gargarifet. ²³ At si saliva
 supprimatur, myrti ramulum
 complanatum sumito, & tene-
 ra ipsius summa parte incurva-
 ta, ac molli lana obvoluta, in
 fauces immissa, salivam expur-
 gato. ²⁴ Et si venter non ege-
 rat, glandem subdito, aut ' cly-
 sterem adhibeto. ²⁵ Sorbeat
 autem ptisanæ succum, &
 aquam bibat. ²⁶ Si vero tumor
 ipsi oboriatur, & ad pectus in-
 tumescat, ac rubicundum sit,
 & ardeat, amplior spes sa-
 lutis est. ²⁷ Facienda vero hæc
 sunt, ²⁸ postquam inflamma-
 tio foras conversa fuerit. Be-
 tas in frigidam aquam tin-
 ctas apponat. ²⁹ Tepidas col-
 lutiones ore gargarifet, & ne
 lavet. ³⁰ Hæc faciens maxi-
 me evaserit. ³¹ Est autem mor-
 bus lethalis, & paucissimi
 evadunt.

xxvii. Alia angina. ² Febris
 & dolor capitis corripit, ³ &
 fauces inflammantur, itemque
 maxillæ, ⁴ & salivam degluti-
 re non potest, ⁵ sputit autem
 crassam ac multam, ⁶ & diffi-
 culter

xxvii. Επερὶ κωμάγγη. ² Πυρετὸς
 ἔσδω ἢ λαμβανῶν ἢ κεφαλῶν. ³ καὶ ἢ
 φάρυγγος φλεγμονή, ἔτὸ σιαγόνια.
⁴ ἔτὸ σιαλὸν καὶ ἀπὸ τῆς ἐδωῶν. ⁵
¹⁵ πρὸς ἢ περὶ καὶ πρὸς ἢ καὶ φρέγγη
 γαλε-

ραλεπῶς. 7 ὅταν ἔτῳς ἔχη, παρῶ-
 θεν μὴ σικύλω παρῶσάκην τ' αὐτὸν
 τρώπον, ὡσπερ καὶ ἀνώθεν εἰπαρῶμ.
 8 ἐπιτά παρῶσάκην ἀνόητον, βρέχων
 ἐν ὑδατὶ θερμῷ, παρῶς τ' τρώχλον
 καὶ τὰ σιαρῶνια. 9 ἀναζαρζαρίζην
 ἢ διδοῖαι μελίκερῶν ὑδαρές. 10 ῥο-
 φαινὴν ἢ ἀναγκρίζην τ' χυλὸν τ' πῦ-
 σάνης. 11 "ὡ δὲ οἱ, τὰ τοιαῦτα
 ποιέουσι, τὸ σιάλον μὴ ἐξήη, πυρμαῦ
 τ' αὐτὸν τρώπον, ὡσπερ ἐν τῇ παρῶ-
 θεν. 12 ὡ δὲ οἱ ἐς τὸ σῆθεα ' τρώ-
 πη), ἢ ἐς τὸν τρώχλον τὸ φλέγμα,
 13 τεῦτλα ἢ κροκοκώτας καὶ ἄλλα μὲν
 " [κ] ἐμοσάλων ἐς ὑδὼρ χλιωρὸν,
 ἐπιροφανεῖτω καὶ πνέτω ψυχρὸν,
 ὅπως τὸ σιάλον δύπετέσερον ἀπο-
 ρρέμῃη). 14 ὅταν ἢ ἐξοιδήση ἐς
 τὰ σῆθεα, οἱ παλόνες ἐκφύουσι.
 15 "ὡ ἢ, τ' φάρμακ' καὶ ἰατρικήης,
 καὶ τῶν οἰδημάτων, 16 τρεφῆ
 ἐς τὸν παλόνον ἢ ἕσθου, 17 πυ-
 ρετὸς δούτος ἐπανέλασε, καὶ ὀδυ-
 νη τῶ παλόνου, 18 καὶ ὡς ἐπι-
 πολὺ ἀπέθαιε, ἐπὶ τῶ τῆσι
 ται. 19 ὡ ἢ ὑπερφύου ἡμέρας
 25 ' πέντε, ἐμπυου γίνεται, 20 ὡ
 μὴ μιν βῆξ ἐπιλάση αὐτίκα. 21 ὡ
 ἢ ὑπολάση, ὑπερσεμψάμῃου ἢ
 ἀποκαταρθεῖς, ὑγιῆς γίνε). 22 τῶ-
 θεν, ἐς αὐτὸ ὄδω ἢ τὸ παλόνον ἔχη,
 χλιαίνου τὸ παλόνον, καὶ παρῶφ-
 ρην, ὅσοι τῇ παρῶσάκην. 23 ὡ ἢ
 ὑπερφύου ἕως πέντε ἡμέρας, καὶ ὁ
 πυρετὸς αὐτῆ, ἢ ἢ βῆξ ἔχη, 24 ἕως μὲν
 παρῶσάκην ἡμέρας ῥοφήμα (εἰ δὲ χρῆ-
 σθ. 25 ἐπὶ ἢ τ' σιπῶν ἄρῃη), ὡς
 λιπαρώτατα καὶ ἀλικώτατα ἐδότην.
 26 ὡ δὲ τὸ βῆξ μὴ ἔη, ἀλλὰ γινώ-
 30 σκίς, ἐμπυου γινώμῃου, 27 δὲ πνῆ-
 σοντα, ἐπὶ μὲν μέλλει καὶ σῶθην, σκῶρα-
 ρα ἐδότηται ὡς ὡς παρῶσάκην, 28 " καὶ
 ἐπιπνέτω οἶνον οἰνώθην ἀκρητέσε-
 ρου.

culter loquitur. 7 Quum ita
 habuerit, primum cucurbitam
 affigito, eodem modo veluti
 supra diximus. 8 Deinde spon-
 giam aqua calida imbutam, ad
 collum ac maxillas adhibeto.
 9 Aquam autem mulfam 'aquo-45
 sam colluendam dato. 10 Et
 succum ptisanæ forbere cogito.
 11 Si vero ipsi talia facienti fa-
 liva non exierit, eodem modo
 velut in priore fomentum ad-
 hibeto. 12 At si ad pectus con-
 vertatur inflammatio, aut ad
 collum, 13 betas aut cucurbitas
 concisas, in frigidam aquam
 tinctas superimponat, & frigi-
 dam aquam bibat, quo saliva
 facilius excretur. 14 Quum
 autem ad pectus extumuerit,
 plerique ' evadunt. 15 Si vero 50
 faucibus ac tumoribus sedatis,
 16 morbus ad pulmonem con-
 versus fuerit, 17 febris statim
 corripit, & lateris dolor : 18 &
 ut plurimum moritur, ubi hoc
 factum fuerit. 19 Si vero quin-
 que dies effugerit, suppuratus
 fit, 20 si non ipsum statim tussis
 invaserit. 21 Si vero invaserit,
 facta excretionem depurga-
 tus, sanus fit. 22 Huic quam-
 diu dolor latus tenuerit, latus
 calefaciendum est, & adhiben-
 da quæ in ' peripneumonia ad- 55
 hiberi solent. 23 At si quinque
 dies effugerit, & febris remise-
 rit, tussis autem remanserit, 24
 primis quidem diebus forbitio-
 nibus utatur. 25 Postquam au-
 tem cibos sumere inceperit,
 quam pinguissimos ac maxime
 falsos edat. 26 Quod si tussis
 non affuerit, nimirum suppu-
 ratum fieri scito, 27 & ubi cœ-
 navit quum dormire volet, al-
 lium edat crudum quam pluri-
 mum : 28 & vinum insuper bi-
 bat

ρον.²⁹ κῆ, λὺ μὲν ἔτι οἱ ῥαγῆ τὸ πῦον.
 30 λὺ ἢ μὴ, τῆ ὑπεραίη λῆσας θερ-
 μῶ θυμιάσας. 31 κῆ, λὺ ῥαγῆ, ἰῆαξ
 ὡσαυτὲ ἐμπυον.

XXIIX. Ἐτέρη κυνάγχη. 2 Φλε-
 μὴν τῷ ποθεν τῷ γλώσσης, 3 κῆ 63
 τὸ κλέθρον τὸ ὑπὸ τῷ βρόχῳ. 4 κῆ ἔ-
 δωάται καὶ πίνειν τὸ σιαλόν, ἔδ
 ἄλλο ἔδεν. 5 λὺ δὲ ἀνακροσῆ, " 64
 Δίε τῷ ῥινῶν οἱ ῥέει. 6 ὅταν ἔτι
 35 ἔχη, τρεῖς μίνθω χλωρῶ, κῆ
 σελινον, κῆ οὐρίανον, κῆ λίτρον, " κῆ 65
 τῷ ῥός τῷ ἐρυθρῆς, μέλι διέει, παχύ
 ποιέων 7 ἐγχέειν τῷ γλώσσῃ ἔσω-
 ρεν, ἔαν οἰδέη. 8 ἐπιθε ἀναξίστας
 σῦκα κῆ ἀποξίστας ἐς ὕδωρ, τρεῖ-
 66 ψας τῷ ῥός ὀλίγην διέει τῷ συ-
 κίω, 9 κῆ τῷ ἔτω, ἐὰν διώηται, ἀνα-
 γαρραεῖζην 10 λὺ δὲ μὴ, Δίε κλύ-
 ζεαξ. 11 πίνει ἢ διδύμω τὸ δῶπ τῶν
 κλειμένων ὕδωρ. 12 ἔξθεν ἢ τῷ ἀχε-
 να κῆ τὰ σιαρῶνα καὶ πάλασον
 ἔλιτω, ἐν οἴνω κῆ ἐλαίω ἔψοντα
 40 χλιαρῶ. 13 κῆ ἄριστος πρὸς ἴενω
 θερμῆς. 14 ἀποπιπέει γὰρ ὡς τὰ
 πολλα ἐν τῷ κλείρω. 15 κῆ, λὺ
 μὲν ῥαγῆ αὐτὸ ματρῶ, ὑγῆς γίνεται.
 16 λὺ ἢ μὴ ῥήγην, ψηλαφῆσας τῷ
 δακτύλῳ, λὺ μαλθακὸν ἔη, σιδή-
 ριον ὅξυ πρὸς δησῆρμῳ πρὸς
 τὸν δακτύλον τρεῖσαι. 17 ταῦτα
 ποιήσαντι πολλοὶ ὑγιάνουσιν. 18
 ἢ ἢ νῆσθω αὐτῇ ἡκιστὰ ἐστὶ θανα-
 τῶδης.

XXIX. Ἡ σφυλή. 2 Ἡν σφυ- 67
 φυλή ἐν τῇ φάρυγι (ῥήνη), ἐμπί-
 πλαια ἀκροῦ ὁ γαρραεῶν, ὕδα-
 45 ρος, 3 κῆ γίνεται σροχῆλῳ τὸ
 ἄκρον κῆ Δίε φανῆς, 4 κῆ ἐπιλαμ-
 βανὲ τῷ ποικίῳ, 5 κῆ, λὺ φλεγ-
 μῆνη τὰ σιαρῶνα ἔθεν κῆ ἔθεν,
 ἀποπιπέει. 6 λὺ δὲ αὐτὸ ἐφ' ἐαυτῷ
 ῥήνη, τῷ ἔτων μὴ φλεμῶν ἄτων,
 ἔσεν

bat vinosum 'meracius. 29 Et si
 siquidem ita pus eruperit, be-
 ne habet. 30 Sin minus postri-
 die calida loto suffitum adhibe-
 to: 31 & si eruperit, velut sup-
 puratum curato.

XXIIX. Alia angina. 2 Lin-
 guæ posterior pars inflamma-
 tur, 3 itemque locus sub tonsil-
 lis ad guttur, 4 & neque sali-
 vam, neque quicquam aliud
 deglutire potest. 5 Si vero co-
 ctus fuerit, per nares ipsi effluit.
 6 Quum ita habuerit, mentam
 viridem tritam, apium, origa-
 num, & nitrum, & rhoem ru- 68
 brum melle diluito, & ad cras-
 sam formam redacta, 7 intus
 linguæ qua parte tumet illini-
 to. 8 Postea ficus aqua coquito,
 & de rhoe parum tritum, hoc
 ficum decocto diluito, 9 ad
 gargarisandum dato si id po-
 test: 10 sin minus, colluendum.
 11 Bibendam vero aquam de fa-
 rina crassa in ipsa macerata ex-
 hibeto. 12 Foris autem cervicem
 & maxillas, farina calida in vi-
 no & oleo coacta integito, 13 &
 panes ' calidos apponito. 14 Sup- 70
 puratur enim plerunque in lo-
 co sub tonsillis: 15 & siquidem
 sua sponte eruperit, sanus fit. 16
 Si vero non rumpatur, ubi di-
 gito contigeris an molle sit, fer-
 ramento acuto ad digitum alli-
 gato perforato. 17 His adhibitis
 multi sani fiunt. 18 Est autem
 hic morbus minime lethalis.

XXIX. Uva morbus. 2 Si uva
 morbus in faucibus fiat, summa
 gurgulionis pars aqua imple-
 tur, 3 & rotunda fit ac pelluci- 75
 da, 4 & spirationem intercipit.
 5 Et si maxilla ab utraque parte
 inflammata fuerint, suffocatur.
 6 Si vero ipse morbus per se
 consistat, maxillis non inflama-
 d 5 matis,

ἥσασον δ' αποθήσκει. 7 ὅταν ἔτως ἔχη, λαδῶν τῷ δουκτύλω τ' γαργαρεῶνα, αὐτὸς τῶν ὑπερῶν δ' αποπίεσας, Διφ. τεμένειν ἀκρον. 8 ἔπειτα δ' ὀνομα ἀναγαργαρεῖσθαι τῷ δ' ἀπὸ τῶν φύλλων. 9 λείψθαι ἢ ἀληθῶν ψυχρῶν, 10 καὶ ὑδωρ ἐπιπίνην, 11 καὶ μὴ λείψθαι.

XXX. Ἄντιάδες. 2 Ἦν αὐτῶν 69
 147 πιάδες ἡβήνται, ξυμοιδεῖς ὑπὸ τῶν γνάθων ἔνθεν καὶ ἔνθεν, 3 καὶ ψαυόμυρον σκληρόν ἐστιν ἕξωθεν, 4 καὶ ὁ γαργαρεῶν ὄλθ' φλεγμῆν. 5 ὅταν ἔτως ἔχη, καθέως τὸν δουκτύλον διατρέψαι ὡς ἀντιάδας. 6 πρὸς δὲ τὸν γαργαρεῶνα παροχρεῖν αὐτῷ χαλκῶ ξηρόν. 7 καὶ ἀναγαργαρεῖσθαι. 8 ἕξωθεν δὲ καὶ παλάσθην, ἢ αὐτὸν ἀποιδεῖν, ὡμῆλυτον ἐν οἴνω καὶ 5 ἐλάω ἢ ἐψῶν χλιαρῶν. 9 ἐπιπύδῃ σοι δοκέωσι τὰ φύματα μαλακῶ εἶναι, 10 ἔσθαι ἀφασόμυρα 71 ὑποτύψαι μακαρεῖα. 10 ἔνια ἢ καὶ αὐτόματα κερδίζονται.

XXXI. Ἰπογλωσσίς. 2 Ἦν 72
 ὑπογλωσσίς ἡβήνται, ἢ γλωσσοσα οἰδίσκεται, 3 καὶ τὸ ὑποκρίτω καὶ τὸ ἕξω ψαυόμυρον σκληρόν ἐστι. 4 καὶ τὸ σάλλον καταπίνην ἢ διώλαι. 5 ὅταν ἔτως ἔχη, ἀπόχθον ἐς ὑδωρ θερμὸν ἐμβαπτῶν παροχρεῖναι, 6 καὶ τὸ ὡμῆλυτον ἐψῶν ἐν οἴνω καὶ ἐλάω, καὶ παλάσθην ἕξω, ἢ αὐτὸν ἀποιδεῖν. 7 ἀναγαργαρεῖσθαι δὲ πύσικῶν, 8 καὶ μὴ λείψθαι. 9 ἐπιπύδῃ Διφ. πύσον ἡβήνται, τὰ μὲν. 10 ἐνίοτε δὲ αὐτόματα ἐκρήννεται, καὶ κερδίζονται ἢ τμηθῆναι. 11 ἐπιπύδῃ ἕξω ἀποπύσησιν, Διφ. καῦσαι.

XXXII. Φυ-

matis, minus moritur. 7 Quum sic habuerit, gurgulionem digito apprehensum sursum ad palatum apprimito, & summam ipsius partem præsecato. 8 Postea foliorum hortensium decoctum gargarifandum dato, 9 & farinam 80 frigidam delingendam. 10 aquam insuper bibendam: 11 & ne laver.

xxx. Tonfillæ, morbus. 2 Si tonfillæ fiant, intumescunt sub maxillis ab utraque parte, 3 & ad contactum foris durum est tuberculum, 4 & gurgulio totus inflammatus est. 5 Quum sic habuerit, immisso digito tonfillas protrudito: 6 ad gurgulionem autem florem æris ficcum illinito: 7 & foliorum condimentariorum hortensium decoctum, velut à sole calidum gar- 85 garifandum dato. 8 Foris quæ parte tumor est, hordeaceam farinam in vino & oleo coctam calidam pro cataplasmate apponito. 9 Postquam vero tubercula mollia esse tibi visa fuerint intrinsecus ad contactum, scapello ipsa pertundito. 10 Quædam etiam sua sponte sedantur.

xxxii. Tuberculū sub lingua. 2 Si tuberculum sub lingua, hy- 90 poglossis appellatum fiat, lingua intumescit, 3 & pars sub ipsa ac externa ad tactum dura est, 4 & salivam deglutire non potest. 5 Quum sic habuerit, spongiam aqua calida imbutam apponito, 6 & hordeaceam farinam vino ac oleo coactā, foris ubi tumor est, imponito. 7 Gargarifet ficuum decoctum, 8 & ne laver. 9 Postquam autem purulentum factum fuerit, secato. 10 Aliquando vero sua sponte erumpit, & 95 sedatur non sectum. 11 Si vero foras suppuraverit, perurito.

xxxii. Tu-

XXXII. Φύμα ζυσιών ἐς τὴν
 ὑπερώϊον. ² Ἡ ἢ Φύμα ζυσιῶν ἐς τὴν
 ὑπερώϊον, δὲ πιδεῖ καὶ ἐμπύουσι. ³
³ ὅταν ἔτως ἔχη, καὶ τὸ φύμα.
⁴ ἐπὶ δὲ ἐξίη τὸ πῦον, κλύζει τὸ
 λοιπόν. ⁵ ὡς γὰρ μὲν λίτρω καὶ
 ὑδατι χλιαρῶ, ⁶ ἔπειτα οἴνω.
⁷ ἐπὶ δὲ ἐκκλύση, ἀσαφίδα
¹⁵ τριψάσας λυκλῶ, ἐξελών τὸ γί-
 γασθῶν, ἐνπνεύει ἐς τὸ καύμα.
⁸ ἐπὶ δὲ ἐκρήσῃ, οἴνω ἀκρήτω
 χλιαρῶ διακλύζεται. ⁹ καὶ, ἐπὶ
 μέλλῃ πὶ ἐσθίῃ ἢ ῥοφαίνειν, ἀπό-
 ριον ἐνπνεύει. ¹⁰ ταῦτα ποιεῖν, ἕς
 αὐτὴν ἰσχυρῆται.

XXXIII. Πάλυπ. ² Ἡ ⁷³
 πάλυπ. ἢ γλῆλαι ἐν τῇ ρίνι, ³ ἐκ
 μέσος τῶν ῥινῶν καὶ τῶν κρεμάται, οἷον
 γασθρῶν. ⁴ καὶ, ἐπὶ ὡσὶ τὴν
 προίω, ὡς πτεροῦται ἐξω, καὶ ἐστὶ
 μαλακόν. ⁵ καὶ, ἐπὶ ἀναπνοῆς,
 οἴχεται ὀπίσω, ⁶ καὶ φέρεται συμ-
 φόν. ⁷ καὶ, ἐπὶ καθόδῃ, ῥέγχει.
²⁰ ⁸ ὅταν ἔτως ἔχη, ἀπόρρον κα-
 ταμῶν σροχύλον καὶ ποιήσας
 οἷον σπείρον, ⁹ κατελίξαι λί-
⁷⁴ γω ἀγυπῆ καὶ ποιῆσαι σκλη-
 ρόν. ¹⁰ εἶναι δὲ μέγεθος, ὡς
 ἐπαρτίζειν ἐς τὸν μυκτῆρα. ¹¹ καὶ
 δησαι τὸ ἀπόρρον λίνω τετρα-
 χῶθι. ¹² μήκ. δὲ ἔσω ὅσον
 πυρναῖον ἐχάσθαι. ¹³ ἔπειτα ποιή-
 σαι αὐτῶν μίαν δόχλῶ, ¹⁴ ῥάβδον
 λαβῶν κροστιτελίνῳ λεπτῶ, ¹⁵ ⁷⁵
 ἐκ τῶν ἐτέρων κύαρ ἐχῶσαι, ¹⁶ διέρχῃ
 ἐς τὸ σῶμα τῶν ῥάβδων ἐπὶ τὸ ὄξύ. ¹⁷
²⁵ καὶ, ἐπὶ λάβῃ, δέρας δια-
 τῆ κύαρ τὸν λίνον ἔλαψεν, ἕς
 αὐτὴν λάβῃ τῶν δόχλῶ. ¹⁸ ἔπειτα ⁷⁶
 μήλῳ ὑποθεῖς ὑπὸ τὸν γασθρῶ-
 ρῶνα ἀπὸ τῶν ἐλάψεν, ἕς αὐ-
 τὸν ἐξέρσῃ τὸν πάλυπον. ¹⁹ ἐπὶ δὲ
 αὐτὸν ἐκασάσῃ, καὶ παύσῃται
 τὸ

xxxii. Tuberculum confi-
 stens ad palatum. ² Si tubercu-
 lum confiterit ad palatum, in-
 tumescit, & suppuratur. ³ Quum
 sic habuerit, tuberculum inuri-
 to. ⁴ Ubi vero exierit pus, reli-
 quum eluito, ⁵ primum nitro
 & aqua calida, ⁶ deinde vino. ⁷
 Postquam autem elueris, uvam
 passam albam exemtis vinaceis
 tritam, in ustram locum indito,
⁸ & ubi exciderit, vino meraco
 tepido colluat: ⁹ & ubi edere ¹⁰⁰
 quid aut forbere uolet, spon-
 giam indat, ¹⁰ atque hæc faciat
 donec sanus fiat.

xxxiii. Polypus. ² Si polypus
 fiat in naso, ³ ex medio cartila-
 ginum dependet, ueluti gurgu-
 lio: ⁴ & ubi expirationem facit,
 progreditur foras, & est mollis:
⁵ ubi vero inspirationem facit,
 retrocedit: ⁶ & loquitur obscu-
 re, ⁷ & quum dormit, stertit. ⁸
 Quum sic habuerit, spongiam
 in rotundum concisam, & uelut
 spiram factam, ⁹ lino Ægyptio
 obvoluito, ac duram effcito. ¹⁰⁵
¹⁰ Sit autem ejus magnitudinis,
 ut ad nasum quadret. ¹¹ Spon-
 giam uero quadruplici lineo fi-
 lo deligato, ¹² ita ut unum-
 quodque longitudinem habeat
 cubitalem. ¹³ Deinde facto uno
 ipforum principio, ¹⁴ uirgam
 stanneam tenuem sumito, ¹⁵
 quæ ad alteram sui partem fo-
 ramen habeat, ¹⁶ & transmisso
 per foramen florum principio,
¹⁷ uirgam in acutum in os
 transmittito, & attrahito do- ¹¹⁰
 nec florum principium apprehen-
 das. ¹⁸ Postea specillo instar
 unguis bifurcato sub gurgu-
 lionem supposito, renitens tra-
 hito, donec polypum extraxe-
 ris. ¹⁹ Postquam uero ipsum ex-
 traxeris, & sanguis fluere de-
 sinit.

τὸ ἀμαρίον, ²⁰ ὡσεὶς ὡσεὶ τὴν
 μήλιον ξηρὸν ὀθόνιον, μρωτῶσαι. ²¹ Ἐ
 τὸ λοιπὸν, ἀναζέουσι ἔσθ' αὐθυσ
 ἐν μέλιτι, καὶ χερίων τὸν μρωτὸν
 παρορθέουσι ἐς τὴν ῥίνα. ²² καὶ ἐπὶ
 ἡδὴ τὸ ἔλκεθ' ἀλθαμένη), μολιθοδὸν
 ποιησάμεθα, ὡς ἔστι κωδική, ὡσεὶς
 τὸ ἔλκεθ', τῶτον μέλιτι χερίων
 παρορθέουσι, ἐς' αὐτὴν ὑγιὴς γήνηται.

XXIII. Ἐπερὸν πάλυπον.

³⁰ ^{2'} Ἐμπόσθηται ἢ ῥίσι κρέασι. ³ καὶ
 ψαυόμυρον τὸ κρέας σκληρὸν φαί-
 νει. ⁴ καὶ ἀρπυνίαν ἐδωάται ἀφ'
 τ' ῥίσι. ⁵ ὅταν ἔσθ' ἔχη, ἐσθ' ἔσθ'
 ῥησὶ σὺν ἔλαιον, καὶ σὺν σιδηροσίον,
 ἢ τρωσίν, ἢ πένταριον. ⁶ ἐπὶ
 κρούσει, ἐμβάλλειν ἔσθ' ἀπορθεῖν ἔσθ' μέ-
 λανθ', τρέψας. ⁷ καὶ ἐπὶ ἐκαστῆ
 ἐκπέσει τὸ κρέας, ⁸ μρωτῶσαι τὸν λι-
 ναίον, χερίων τὸν μέλιτι, ἐσθ' ἔσθ'
 σὺν τῷ αὐθῷ. ⁹ ἐπὶ δὲ ἀλθαμένη),
 τὸν μολιθοδὸν χερίων τὸν μέλιτι ἐπι-
 θέσει, ἀχρῆσι αὐτὴν ὑγιὴς γήνηται.

³⁵ ¹⁰ Ἐπερὸν πάλυπον. ¹¹ Ἐσω-
 φεν ἐκ ἔσθ' ἡρόντι ὡσεὶς κρέας
 σρωγύλον. ¹² ψαυόμυρον ἢ κω-
 δικήν ἐστιν. ¹³ ὅταν ἔσθ' ἔχη, ῥω-
 δὸν λαβὼν νυκτερινῶν, βρόχον αὐτῆ
 σμικρὸν ποιήσεις, κατὰ λῆξιν λίνω
 λεπτῷ. ¹⁴ ἐπὶ τῷ τὴν δόχλῳ τὴν
 ἐτέρῳ διείναι ἀφ' ἔσθ' βρόχου, μέ-
 ζονα ποιήσεις τ' βρόχον. ¹⁵ ἐπὶ
 δόχλῳ διείναι ἀφ' ἔσθ' ῥωδὸν τ' κω-
 δικήν. ¹⁶ ἐπὶ αὐθῷ τ' βρό-
 χου ἐς τὴν ῥίνα, τῆ μήλιτι τῆ ἐντε-
 τμημένη ὡσεὶς τὸν βρόχον, ὡσεὶς ⁷⁷
 τ' πάλυπον, ¹⁷ ἐπὶ ὡσεὶς γήνηται,

⁴⁰ διείναι τὴν ῥωδὸν ἐς τὸ στόμα, ¹⁸ ἔσθ' ⁷⁸
 λαβὼν ἔλκεθ' τ' αὐτὸν τρωσίν τῆς
 μήλιτι ὡσεὶς ῥωδὸν. ¹⁹ ἐπὶ δὲ
 ἐξελαιώσης, ἡδὴ ὡσεὶς τ' ὡσε-
 ῖται.

²⁰ Ἐπερὸν πάλυπον. ²¹ Ἐσω-
 φεν

fierit, ²⁰ ficcum linamentum spe-
 cillo obvolutum indito, ²¹ & de
 cætero avris flore in melle cocto,
 linamentum illine, atq; sic in na-
 sum inde. ²² Et ubi ja ulcus cura-
 tum fuerit, plumbum efformatū
 ait' ut ad ulcus perveniat, melle ¹¹⁵
 illine, & donec sanus fiat appone.

xxxiv. Alius polypus. ² Im-
 pletur nasus carnibus, ³ & ad
 contactum caro dura apparet,
⁴ & per nasum spirare non po-
 test. ⁵ Quum sic habuerit, fistu-
 la immissa, ferramentis tribus
 aut quatuor urito, ⁶ & post u-
 sionem veratrum nigrum tritum
 injicito, ⁷ & postquam
 computruerit ac exciderit ca-
 ro, ⁸ linamenta melle illita cum
 æris flore indito: ⁹ & ubi cu- ¹²⁰
 ratum fuerit ulcus, plumbeas
 massas five fistulas melle illitas
 immittito, donec sanus fiat.

¹⁰ Alius polypus. ¹¹ Intrinse-
 cus ex cartilagine caro rotunda
 prominat, ¹² quæ ad contactum
 mollis est. ¹³ Quum ita habuc-
 rit, chordam nerveam accipito,
 & facta in ipsa parva ansula,
 cam tenui filo obligato: ¹⁴ dein-
 de alterum principium per an-
 sulam transmittito, alia majore
 ansula facta. ¹⁵ Postea principium ¹²⁵
 illud per virgam stanneam
 transmittito. ¹⁶ Deinde ansam
 illam majorem in nasum indi-
 to, & specillo infecto ipsam cir-
 cum polypum obducito. ac ad-
 aptato: ¹⁷ & ubi circumfusa fue-
 rit, virgam in os transmittito,
¹⁸ & arreptam ipsam trahito,
¹⁸ eodem modo specillo instar
 ungulæ bifurcato supposito sub
 gurgulionem ac renitente. ¹⁹
 Postquam autem extraxeris, cu-
 rato velut superiorem.

²⁰ Alius polypus. ²¹ Intrin- ¹³⁰
 fecus circa cartilaginem alicun-
 de-

θεν παρὰ τὸ χόνδρον ἀπὸ τοῦ σκληρὸν
 φύεται, καὶ δοκίμ' ἔχει εἶναι κρέας.
 22 ἢ δὲ ψάσιος αὐτῆ, ψοφεί
 οἶον λίθου. 23 ὅταν ἔτις ἔχη, γί-
 σαντα τὴν ῥίνα σμίλην ἐκκαθάρσει,
 24 ἔπειτα ἐπικαῦσαι. 25 τῷ δὲ
 ποιήσας συρράψαι πάλιν τὴν ῥίνα,
 26 καὶ ἰηδὲ τὸ ἔλκευ. τὰ χροῖμα- 19
 πὶ ἀναλείφω, ῥάκτου ἐνπύου. 27
 καὶ, ἐπὶ τῷ παρὰ τῆ, ἔχρησεν τὸ
 αὐθιζῶν τὸ ἐν τῷ μέλιτι. 28 ἄλλοι- 80
 σκεν δὲ τὸ μολιβδου.

29 Ἄλλοι. 30 Φύει) ἐκ πλα- 81
 γίε τὸ χόνδρον ἐν ἀκρω οἶον κερκίνια.
 31 πᾶσι τῶν κατὰ τὴν χροῖμα. 32
 ὅταν δὲ καύσης, ἐμπύου τὸ ἔλκευ-
 βόρε. 33 ἐπὶ τῷ παρὰ, καθάρσει τὸ
 αὐθιζῶν τῷ μέλιτι. 34 ἀλλοῖσιν δὲ
 τῷ μολιβδου.

xxxv. Ἰκτερο. 2 Ἡ χροῖμα 82
 μέλαρα γίνε) καὶ παρὰ τὸν, 3 μέ-
 λιτα δὲ τὰ ἐσκιασμένα, 4 καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ χλωροί. 5 καὶ ἡ γλώσσα
 καὶ τῶν, καὶ ἀφ' ἑσθῆς, ἀφ' ἑσθῆ τῆ
 6 γλώσση, παχέαι καὶ μέλαινα. 7
 καὶ ὀπυροῦ γίνε). 7 καὶ ἐρεῖ παχὺ
 χλωδές. 8 ὅταν ἔτις ἔχη, παρὰ
 τῶν ῥίνας φλέβας ἑσθῆ τῆ γλώσ-
 ση ἀποκαῖν. 9 ἔπειτα λέοντα ποικί-
 θερεῖν, δίδοναι πέντε νήστ' ἑσθῆ
 δὲ λει (καὶ ῥίζας, 10 ἀποκαθάρσει
 ἐψῶν ἐν οἶνῳ ἴσον πέντε ῥίζας, 11 καὶ
 σέλινα συμμίζας ὅσον χροῖμα 7
 τῶν φύλων. 12 ἐπιχεῖν δὲ οἶνον γλυ-
 κέου τρία ἡμιστόλια ἀγνῶτα.
 13 καὶ λείπειν ἡμιστόλιον. 14 τῷ
 κινεῖν καὶ τῶν αὐτῶν δίδοναι πί-
 νειν. 15 ἐπὶ δὲ ἐρήσει, σπύριον
 χρῆσθαι ἀσχερηλικῶσι. 16 καὶ
 μετὰ τὸ σπύριον ἐρεῖσθαι λει-
 κῆς τρωγίτω. 17 καὶ πινέτω
 οἶνον λεικῶν, πάλιν, ὑδαρέα.
 18 καὶ σέλινα τρωγίτω ἐπὶ τῷ
 σπύριον

de durum quid nascitur, & vi-
 detur quidem caro esse : 22 si
 vero ipsum attigeris, strepitum
 edit velut lapis. 23 Quum sic
 habuerit, fisco per scalpellum
 naso expurgato, 24 deinde in-
 urito. 25 Atque hoc facto nasum
 rursus confuito, 26 & ulcus cu-
 rato, linamentum melle illitum
 indens: 27 & ubi computruerit,
 æris florem cum melle illinito.
 28 Fiat autem curatio plumbeis
 massis itidem immisissis. 135

29 Alius polypus. 30 Na-
 cuntur ex obliquo cartilaginis in
 summo, velut cancelli. 31 Om-
 nes autem hos urere oportet,
 32 & post ustionem veratrum
 inspergere. 33 Postquam autem
 computruerint, æris flore cum
 melle expurgare. 34 Curatio au-
 tem etiam plumbo immisso fiat.

xxxv. Morbus regius niger.
 2 Color fit niger circa faciem
 3 & maxime circa partes velut
 in umbram occultatas : 4 & o-
 culi cum virore pallidi, 5 item-
 que lingua inferne, & venæ sub
 lingua crassæ, ac nigræ : 6 & est
 homo sine febre, 7 ac mingit uri-
 nam crassam, biliosam. 8 Quum
 ita habuerit, primum venas sub
 lingua secato, 9 deinde calida
 multa loto, asphodeli radices
 bibendas jejuno dato, 10 ita ut
 æquales quinque radices depur-
 gatas in vino coquas, 11 & apii
 foliorum quantum manus ple-
 na capit addas. 12 Affundito au-
 tem vini dulcis tres heminas
 dimidiatas Æginenses, 13 ut à
 coctura femihemina supersit. 14
 Hoc permixtum bibendum da-
 to. 15 Postquam autem minxe-
 rit, cibus alvum subeuntibus u-
 tatur, 16 & à cibo cicer album
 edat, 17 & vinum album, mul-
 tum, aquosum bibat: 18 & apium
 ca

σιπῶ καὶ πρόσα. ¹⁹ ποιέτω δὲ ταῦτα ἐπὶ ἡμέρας. ²⁰ καὶ, ἢ μῦοί δοκέη ἐν ταύτησιν ἢ χροίη κεκαθάραται ἐπεικῶς. ²¹ ἢ μὴ, καὶ ἐτέρως τρεῖς ταῦτα ποιέτω. ²² μῦ δὲ, ἐπιχῶν μίαν ἢ δύο ἡμέρας, ¹⁰ ἀσθῶδες φάρμακον ὡς ἄς ῥίνας. ²³ μῦ δὲ, φάρμακον πῖσον κῆτω, ὅφ' εἰς χολῆν καθαίρεται. ²⁴ καὶ, ἢ μῦ μὲν σπλυνάδης ἢ, ὄνα γάλα, ἢ ὄρρον μετὰ πῖσον. ²⁵ ταῦτα ποιέων ὕγιής γίνεται.

²⁶ Ἐτερεῖ ἢ κτερεῖ. ²⁷ Πυρετὸς λαμβανὴ βληχερὸς, ²⁸ καὶ ἢ κεφαλῆν βάρῃ ἔχει. ²⁹ καὶ οἱ πυρετοὶ ἐπαύσαιτο ἐνίοισιν. ³⁰ αὐτὸς δὲ γίνεται χλωρὸς, οἱ τὸ ὄφθαλμὸς μάλιται, ³¹ καὶ ἀσθενείη καὶ ἀκρησίη τοῦ σώματος. ³² καὶ ἐρέει παχὺ καὶ χλωρόν. ³³ τῆτον θερμῶ ἄλειν, ³⁴ καὶ διδόναι πίνειν διερρηκῶ. ³⁵ ἐπιπῶ δὲ σοὶ δοκέη καθαράτερον εἶναι, καὶ ἢ χροίη βελτίων ὀφηται, ³⁶ ἀσθῶδες φάρμακον ὡς ἄς ῥίνας, καὶ μετὰ πῖσον κῆτω. ³⁷ σπῆοισι δὲ ὡς μαλθακωτάτοισι χρῆσθαι. ³⁸ οἶνον δὲ πινέτω λυθῶν, γλυκῶν, ὑδαρέα. ³⁹ ταῦτα ποιέων ὕγιής γίνεται.

xxxvi. Πυρετοὶ ἀπὸ χολῆς. ²

³ Ἦν χολῆ ὁ ἀνθρώπου, ³ πυρετὸς αὐτὸν λαμβανὴ καὶ ἡμέρῶν, καὶ ἀφίει. ⁴ ἔχει δὲ μάλιται τὸ μέσον τῆ ἡμέρας. ⁵ καὶ τὸ σῆμα πικρόν. ⁶ καὶ, ὅταν ἄσπῃ ἢ, λυπέει αὐτόν. ⁷ ἐπιπῶ δὲ φάγει, πίνει. ⁸ καὶ ὑπὸ ²⁰ ὀλίγων πινῶν σιπῶν ἐμπίπεται, ⁹ καὶ βδελύσσεται, ⁹ καὶ ἐμεσίει μιν ⁸⁴ λαμβανῶσιν. ¹⁰ καὶ ἐς πῶν ὄσφω ⁸⁵ βάρῃ ἐμπίπῃ, καὶ ἐς τὰ σκέεα. ¹¹ καὶ ὑπὸ πῶν πολλὰ. ¹² τῆτω, ⁸⁶ ἢ μῦ τὸ πῦρ ἐξιδρῶ, καὶ οἱ ψυχρὸς καὶ πῦρ ἢ, καὶ ἢ πυρετῶ

ac porrum in cibo edat. ¹⁹ faciat autem hæc per dies septem: ²⁰ & siquidem in his color probe depurgatus esse tibi visus fuerit, bene est. ²¹ Sin minus, etiam alios tres hæc faciat. ²² Postea interposita una atque altera die, medicamentum ad nares ¹⁵⁰ apponito. ²³ Deinde pharmacum deorsum purgans bibendum dato, à quo bilis purgatur. ²⁴ Et si splenicus fuerit, a sininū lac aut ferum postea exhibeto. ²⁵ Hæc faciens, sanum efficies.

²⁶ Alius morbus regius. ²⁷ Febris corripit debilis, ²⁸ & gravitas caput tenet, ²⁹ & quibusdam sane febres cessant. ³⁰ Ipse vero fit cum virore pallidus, & maxime oculi, ³¹ & debilis est, & corporis impotentia adest, ³² ¹⁵⁵ & urinam crassam cum virore pallidam emittit. ³³ Hunc calida lavato, ³⁴ & urinam clementia bibenda dato. ³⁵ Postquam autem purior esse tibi visus fuerit, & color melior apparuerit, ³⁶ medicamentum ad nares appone, & postea deorsum purgans bibendum præbe. ³⁷ Cibis autem utatur quam mollissimis. ³⁸ Vinum bibat album, dulce, aquosum. ³⁹ Hæc faciens sanus evadet.

xxxvi. Febres à bile. ² Si bile ¹⁶⁰ infestatur homo, ³ febris ipsum corripit quotidie, ac dimittit. ⁴ Detinet autem maxime in meridie: ⁵ & os amarum est, ⁶ & quum sine cibo manet, offendit hoc ipsum. ⁷ Ubi vero ederit, strangulatur, ⁸ & à modicis quibusdam cibis impletur, & abominatur, ⁹ & vomitio- ¹⁶⁵ nes ipsum invadunt, ¹⁰ & ad lumbos ac crura gravitas incumbit, ¹¹ & multum dormit. ¹² Hic si post febrem exuda-

μη ἀπαλλάσσεται, ἢ νῦσθ' χρονίη γίνεται. ¹³ ἢ δὲ μὴ ἰδρῶ, ἴασον κελίη). ¹⁴ ὅταν ἔστωσ' ἔχη, ἐπὶ λυθρήναι σὺνατάσθ' φάρμακον διδόναι. ¹⁵ ἢ γὰρ αὐτίκα ἄρχη μὲν πύρετος διδῆς, ἐπὶ κρησθῆ, ἐπανελάσσει πύρετος, καὶ αὐτίκα φάρμακον δέεται. ¹⁶ ἢ ἐπὶ δὲ τὸ μὲν εἶμα μὴ πονέη, ἐς ἣν κελίη γαστέρα σφύσθ' ἐμπίπῃ, ¹⁷ φάρμακον πῖσμα καίτω, καὶ μετὰ πῖσμα γάλα ὄνυξ, ἢ ὀρίον, ἢ τῶν χυλῶν πνά. ¹⁸ ἢ δὲ ἀσθενὴς ἔη, σποκλύσαι. ¹⁹ σπῆ δὲ φάρμακον τὸ πῖσμα, ὃς αὐτὸ πύρετην, εἴσθ' ἐν μὲν διδόναι μελίχρονον ὕδαρες. ²⁰ τὴν δὲ ἄλλω ἡμέρῳ, ἐπὶ δὲ πύρετος ἔχη, ὕδαρ, ὃ πόσον αὐτῆς ἔλη, διδόναι ψυχρὸν πίνην. ²¹ ἐπὶ δὲ αὐτῆς ὁ πύρετος, ῥοφαῦ διδόναι πρὸς ἀσθενὴς χυλόν, ἢ κέχρον λεπτόν. ²² καὶ ἐπιπίνην οἶνον λευκόν, οἰνώδεα, ὕδαρες. ²³ ἢ δὲ ἐμπυρετὸς ἔη, καὶ μὴ αὐτῆς, μήτε τὸν κελίη, μήτε τῆς ἡμέρας, ²⁴ ψυρόμην δὲ, ἢ τὸ μὲν αὐτῆς ἔχη θερμῶ, ἢ κρησθῆ δὲ καὶ οἱ πόδες εἰσὶ ψυχροί, καὶ ἢ γλῶσσα τρηχέη, ²⁵ τῆ τῶ μὴ δῶσ' φάρμακον, ²⁶ ἀλλ' σποκλύξην μελίχρῳ κλύσματι, ²⁷ καὶ διδόναι ῥοφαῦν τὸ χυλόν τῆς πρὸς ἀσθενὴς ψυχρὸν δὲ τῆς ἡμέρας, καὶ ἐπιπίνην οἶνον ὕδαρες. ²⁸ τὸν δὲ ἄλλον χρόνον, πίνην ὕδαρ ὡς ψυχρότερον. ²⁹ ἔστωσ', ἢ μὲν ἐδομάσθ' ἐξιδράση, ³⁰ καὶ τὸ πύρετον αὐτὸν κρησθῆ. ³⁰ ἢ δὲ μὴ, τὸ σαρκοειδεσθῆσθ' ἀποθνήσκῃ ὡς τὰ πολλὰ.

XXXVII. Ἄλλ' πύρετος. ²

Ἐξωθεν ἀφασσόμενος ἐστὶ βληχρὸς, ἔσωθεν δὲ καίεται. ³ καὶ ἢ γλῶσσα αὐτῆς τρηχέη. ⁴ καὶ πνέει ἀσπῆ τῶν ῥινῶν καὶ τῆς εἴμασθ' θερμῶν.

rit frigidum ac multum sudorem, & febre non liberetur, morbum diuturnum sentiet. ¹³ Si vero non sudarit, citius judicatur. ¹⁴ Quum sic habuerit, & ad nonum diem devenerit, pharmacum dato. ¹⁵ Nam si statim à febris initio dederis, postquam purgatus est, febris repetit, & rursus medicamento opus habet. ¹⁶ At si os non afficiatur, verum ad imum ventrem tormen irruat, ¹⁷ pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & postea lac asininum, aut serum, aut aliquem succum. ¹⁸ Si vero debilis fuerit, per clysterem subtus eluito. ¹⁹ Ante medicamentum vero potionem, si quis febriat, danda est ipsi aqua mulsa aquosa. ²⁰ Altera autem die qua febris detinet, aquam frigidam quantum bibere volet, dabis. ²¹ Ubi vero remiserit febris, prisanæ succum, aut milium tenue forbeat, ²² & vinum album, odoratum, aquosum insuper bibat. ²³ Si vero febris neque noctu neque interdiu remittat, ²⁴ & ad contactum supernas partes habeat calidas, venter autem & pedes frigidi sunt, & lingua aspera: ²⁵ huic medicamentum ne dederis, ²⁶ sed molli infuso per clysterem subluito, ²⁷ & prisanæ succum bis in die frigidum forbendum dato, & vinum aquosum insuper bibendum. ²⁸ Reliquo vero tempore aquam frigidissimam bibat. ²⁹ Hic siquidem septima die exudarit, & febris ipsum dimiserit, bene est. ³⁰ Sin minus, decimaquarta die plerunque moritur.

XXXVII. Alia febris. ² Foris ad contactum febris debilis est, intrinsecus autem ardet, ³ & lingua ipsius aspera est, ⁴ & per nares &

per

ρόν. ⁵ ὅταν δὲ πεμπιῶ (⊙ γλῆνῃ),
 πρὸ ὑποχόνδριου σκληρῶς, ⁶ καὶ ὀδύ-
 νη ἐστὶ. ⁷ καὶ ἡ χροῖα, οἷον ὑπόκτε-
 ρος ἐρομένη, φαίνεται. ⁸ καὶ ἐρέει
 παχὺ καὶ χολῶδες. ⁹ τῆτον, ⁸⁹ ἢ
 μὲν ἐξοδῶμον ὄντα ῥίγη (⊙ λάβῃ, καὶ
 πυρετὸς ἰσχυρὸς, καὶ ἐξιδρώση. ¹⁰
⁹⁰ ἢ δὲ μὴ, ἀποθνήσκει ἐξοδῶμα (⊙
 ἢ ὀνοματῶ. ¹¹ λαμβανῆ δὲ μεί-
 λισται, ἢ μὴ τὸ ἔσθαι αὐτοκρηρὸν
 ῥηθῆναι, ¹¹ αὐτὴ ἡ νόσος. ¹² ⁹⁰
 ὅταν ὑπὸς ἔχη, λέγειν θερμῶ ἐνάσης
 ἡμέρας. ¹³ καὶ πίνειν διδόναι μελί-
 κρητὸν ὑδάρες πολλόν. ¹⁴ καὶ ῥο-
 φαίειν τὸ χυλὸν τῆς πρὸς ἰσθμῆς ψυ-
 χρὸν, δὲ τῆς ἡμέρας. ¹⁵ ἐπὶ δὲ
 τῷ ῥοφήματι πίνειν οἶνον ὑδάρεα,
 λάσκην, ὀλίγην. ¹⁶ ἢ δὲ ἡ γαστήρ
 μὴ ὑποχωρήσῃ, ὑποκλύσαι, ἢ βάλ-
 λανον παροξύνει. ¹⁷ σίτον δὲ μὴ
 παροξύνει, ἕως αὐτῶν πυρετὸς αὐτῆ.
¹⁸ ⁹⁵ ἢ δὲ πάλιν δὲ πώση, φάρμακον
 πίνουσι καὶ τῶ, ¹⁹ ὑποσπέρει γὰρ ἔστι
 ὅτε ἡ νόσος (⊙, ἢ ἀκίθαρτος ἀγ-
 φέρηται. ²⁰ ἢ [δ] ἢ νόσος αὐτὴ
 λαμβανῆ, ἢ ὑπερχολήση τὸ αἴ-
 μα.

XXXIIX. Ἄλλο πυρετὸς. ²
 ἢ δὲ τετραῖα (⊙ πυρετὸς ἔχει, ἢ δὲ ⁹²
 μὲν οὐ μὴ παρὲς τρεῖς λήψιας,
 τῆ τετάρτη λάβῃ, ³ φάρμακον
 πίνουσι καὶ τῶ. ⁴ ἢ δὲ σοι δοκίη
 φαρμάκους μὴ δεῖλαι, τετάρτη δὲ
 πέντε φύλλα τῶν ῥιζῶν, ὅσον ὄξυδα-
 φον ἐν ὑδατι δοῦναι πίνειν. ⁵ ἢ δὲ
 μὴ δὲ ἐν τέτρω παύσηται, λέσας
¹⁴⁹ αὐτὸν περὶ θερμῶ, ⁶ πίνουσι τὸ
 τριφυλλὸν καὶ ὀπὸν σιλφίος ἐν οἴνω
 ἰσοκρατέει, ⁷ καὶ κατὰ κλίνας ἔπι-
⁹³ βαλείειν ἰμάτια, ἕως αὐτῶν ἰδρώση. ⁸
 ἐπὶ δὲ ἐξιδρώση, ἢ δὲ ἢ, δὲ-
 ναι πίνειν ἀλφίθον καὶ ὑδαρ. ⁹ ἐς
 ἑσπέρην δὲ, κέχρητον ἐψήσας λε-
 πτόν,

per os spirat calidum. ⁵ Quinta
 die 'præcordia dura sunt, ⁶ & ¹⁸⁵
 dolor inest, ⁷ & color qualis in
 morbo regio apparet, ⁸ & cras-
 sam & biliosam urinam ejicit.
⁹ Hunc si septima die rigor, &
 febris vehemens apprehenderit,
 & exudarit, bene est. ¹⁰ Sin-
 minus, moritur septima aut nona.
¹¹ Corripit autem maxime hic
 morbus, si non annus squallidus
 fuerit. ¹² Quum sic habuerit,
 quotidie calida lavato, ¹³ aquam-
 que mulsam aquosam multam
 bibendam 'dato, ¹⁴ & ptisanæ ¹⁹⁰
 succum frigidum bis in die for-
 bendum. ¹⁵ A forbitione vero
 vinum bibat aquosum, album,
 modicum. ¹⁶ Si vero alvus non
 egerat, clysterem adhibeto, aut
 glandulam subdito. ¹⁷ Cibum
 autem ne exhibeas, donec febris
 remittat. ¹⁸ Ubi vero sedata fue-
 rit, pharmacum deorsum pur-
 gans bibat. ¹⁹ Revertitur enim
 quandoque morbus, si impurga-
 tus permanferit. ²⁰ Et amplius
 morbus hic rursus corripit, ' si ¹⁹⁵
 sanguis nimium biliosus factus
 fuerit.

XXXIIX. Alia febris. ² Si ter-
 tiana febris tenuerit, siquidem
 non omittis tribus in vasionibus,
 quarta corripit, ³ pharmacum
 deorsum purgans bibendum da-
 to. ⁴ Si vero pharmaco non opus
 habere tibi videatur, radicum
 quinque folii tritarum acetabu-
 li mensuram ex aqua bibendam
 dato. ⁵ Si vero neque sic cesset,
 multa calida loto, ⁶ trifolium,
 & silphii succum, ' in vino pari ²⁰⁰
 aqua immixta, bibenda præbe-
 to, ⁷ & reclinato vestimenta in-
 tegito, donec exfudet. ⁸ Post-
 quam vero exfudarit, si fitiat,
 polentam cum aqua bibat. ⁹ Ve-
 speri autem milium coctum te-
 nue

πὺν ῥοφῆσαι πα, καὶ οἶνον ἐπιπνέ-
τω. ¹⁰ ἕως δὲ αὐτὸ ἀφελείπη, καὶ ⁹⁴
σπίοις ὡς μετακκαπῆτοισι χρεῖ-
σθω.

XXXIX. Πυρετὸς τετρατῆϑ.

² Τετρατῆϑ πυρετὸς ὅταν ἔχη,
³ ἢ μὴ ἐξ ἄλλης νέσσε λάθη ἀκ-
μαρῶν, ⁴ φάρμακον πίση κῆτω.
⁵ ἐπίτω τὴν κεφαλὴν κατῆρα. ⁶
ἐπίτω φάρμακον πίση κῆτω. ⁷ ἢ
δὲ μὴ ταῦτα ποιήσῃ παύνη, ⁸
ἀφελείπων δὺο λήψιας, μῆ τὴν
κῆτω κῆθαρτιν, ⁹ λήσας αὐτὸν
πολλῶν θερμῶ, ¹⁰ πίσην ἔκκαρπῶ ἔκ
ὑσοκνάμας ὅσταν κέγγηρον, ¹¹ καὶ μαν-
δραγόρας ἴσων. ¹² καὶ ὁπῶς τρεῖς κυά- ⁹⁵
μας, ¹³ καὶ τριφύλλας ἴσων ἐν οἶνω
ἀκρήτω πίειν. ¹⁴ ἢ δὲ ἐρρωμῆϑ
καὶ ὑγαίην δοκέων, ἐν κῆπε ἢ ἐξ
ὀδοπορίας πυρετῶμας, κατῆ
¹⁰ αὐτῶ ἐς τετρατῆϑον, ¹⁵ πυρετῶμας
αὐτὸν, ¹⁶ σκόροδα διδόναι, ἐς μέλι
βάπλων. ¹⁷ ἐπίτω ἐπιπνέτω φά-
κιον, μέλι καὶ ἔκκα μίξας. ¹⁸
ἐπίτω ἢ πολλοτῆ, ἐμεσῆτω. ¹⁹ ἐπι-
τω λασάμυϑο θερμῶ, ἐπίτω ψυ-
χῆ, πίτω κυκῶνα ἐφ' ὕδατι.
²⁰ ἐπὲρλι δὲ σπῖοις μετακκαπῆσι
καὶ μὴ πολλοῖσι ἀφελείσθω. ²¹ τῆ
δὲ ἐτέρη λήψη, λήσας θερμῶ πολ-
λῶ, ἰμάπια ἐπιπῶλῶν, ἕως ἐξιδρά-
ση, ²² πίση ἀφελείμα λουκῶ
ἐλλεσῶρα ἢ ρίζων ὅσταν τριῶν δα-
κτύλων μήκας, ²³ καὶ ἔκκα τριφύλλας
¹⁵ ὅσων δραχμῆς μέγεϑο, ²⁴ καὶ ὁπῶ
δὺο κυάμας ἐν οἶνω ἀκρήτω. ²⁵ καὶ,
ἢ ἐμεσῆ μιν ἔχῃσιν, ἐμεσῆτω.
²⁶ ἢ δὲ μὴ ὁμοίως. ²⁷ μῆ τὸ, ⁹⁶
κατῆρα τὴν κεφαλὴν. ²⁸ σπῖοι-
σι ἢ χρεῖσθω ὡς μετακκαπῆτοισι
καὶ δειμυτῆτοι. ²⁹ ὅταν δὲ ἢ
λήψιας μιν ἔχη, μὴ νῆσις ἐὼν τὸ
φάρμακον πινέτω.

nue forbeat, & vinum insuper
bibat, ¹⁰ donec febris cesset: &
cibis quam mollissimis utatur.

xxxix. Febris quartana. ²

Quum febris quartana ³ ex alio
morbo non purgatum apprehenderit, ⁴ phar-
macum deor- ²⁰⁵
sum purgans bibendum dato. ⁵
Deinde caput purgato. ⁶ Postea
rursus infra purgato. ⁷ Si vero
his factis non cesset, ⁸ interposi-
tis duabus invasionibus post
purgationem infernam, ⁹ multa
calida ipsum lavato, ¹⁰ & femi-
nis hyoscyami milii magnitudi-
nem, ¹¹ & mandragoræ tantun-
dem, ¹² & fucci filphii trium fa-
barum magnitudinem, ¹³ & tri-
folii tantundem, in vino mera-
co bibat. ¹⁴ At si firmus & sa- ²¹⁰
num se esse putans, ex lassitudi-
ne, aut profectioe febre correptus,
ad quartanam deveniat: ¹⁵
fomentis ipsi adhibitis ¹⁵ allium
dato, in melle tinctum. ¹⁷ Dein-
de lenticulæ decoctum bibat,
melle & aceto ammixtis. ¹⁸ Post-
quam autem repletus fuerit, vo-
mat. ¹⁹ Postea calida lotus, ubi
frigidus factus fuerit, cycëonem
ex aqua bibat. ²⁰ Vesperi cibis
mollibus & non multis uratur.
²¹ Altera vero exacerbatione,
ubi multa calida laveris, & ²¹⁵
stragula ipsi intexeris, donec
exudet, ²² statim veratri albi ra-
dices trium digitorum longitu-
dine, ²³ & trifolii drachman, ²⁴
& fucci filphii duarum fabarum
magnitudine, in vino meraco
bibat. ²⁵ Et si vomitiones ipsum
urferint, vomat. ²⁵ Sia minus,
similiter ²⁷ post caput purga-
tum. ²⁸ Cibis autem utatur quam
mollissimis & acerrimis. ²⁹ Quum
vero exacerbatio ipsum invase-
rit, jejunos medicamentum ne
bibat.

XL. Πλευρίτις. ² Πλευρίτις
 ὅταν λάβῃ, πυρετός κὶ ρίγῃ ³ ἔχῃ.
³ κὶ ὀδύνη Δίψις ἢ ῥόγχιον ⁴ ἐς τὸ σῆ-
 ϑῆ, ⁴ ἔδρησποίνη, ⁵ κὶ βήξ. ⁶ κὶ
 τὸ σάλον λυκόν, κὶ ὑπόστολον. ⁷ κὶ
 ἀποσώσε) ἢ ῥηίδωσις. ⁸ κὶ Δίψις
²⁰ βεβῶνων ὀδύνη. ⁹ κὶ ἐρέει ἀμα-
 τῶδες. ¹⁰ ὅταν ἔταις ἔχη, λὺ μὲν τὸ
 πῦρ ἀνῆ ἐπὶ δὲ μῦρον ὄντω, ὕγιος γίνε-
 ται. ¹¹ λὺ ἢ μὴ ἀνῆ, ἀφικνέει) ἢ ἕ-
 σος ἐς τῆς ἑνδεκά ἡμέρας, ἢ τῆς τεσ-
 σαρεσκῆδεκα. ¹² οἱ μὲν ἔν πολλοὶ
 εὐ ταύτη (ἐν ἀπίκω). ¹³ λὺ δὲ
 ὑπερβάλλη ἢ τεσσαρεσκῆδεκά-
 τω, ἐκφυγῆναι. ¹⁴ ὅταν ἔταις ἢ
 ὀδύνη ἔχη, χλιασμάτω περιτίθειναι.
¹⁵ πινέτω ἢ κὶ μέλι, ἀνῆσις αὐ-
 τὸ κὶ ἐπιχέας ὄξῃ, ἴσον τῆς μέτρως
 ἢ μέλι. ¹⁶ ἐπιπαι, ὅπουσιν αὐ-
²⁵ ῥῆν) μέτρων ἢ ἐφθῆ' μέλι. κὶ
 ἢ ὄξος, ¹⁷ ἐπιχέτω ὕδατος ἐνὸς δέον-
⁹⁷ τος. ἢ εἰρηπ. ¹⁸ τῆτο διδόναι πίνην
 κατ' ὀλίγον πυκνά. ¹⁹ κὶ μέλι
 μίσραν ὕδατος, ὄξῃ ὀλίγον τῆρα-
 χῆων. ²⁰ ῥοφέτω ἢ κὶ κένυχερ
 γυλόν, μέλι ὀλίγον τῆραχῆων ἢ ὕ-
⁹⁸ χροῖν, ὅσον τῆραχῆων ἢ κενύχης,
 ἐφ' ἑκατέρω πίνω. ²¹ κὶ πινέτω οἶ-
 νον λυκόν, οἰνώδεα ὕδατος, ὀλίγον.
²² ὅ ἢ οἶνος ἔστω ὡς μαλθακῶπιος,
 ὀδύνη μὴ ἔχον. ²³ ὅταν ἢ ὁ πυρε-
⁹⁹ τὸς ἀφῆ, ²⁴ ἡμέρας μὲν δύο ἢ κεί-
 χρον ῥοφέτω δις ἢ ἡμέρας, ²⁵ κὶ
³⁰ πύτλα ἢ δύντα' ἐωπία. ²⁶ ἐπι-
 τῆ σούλακα ἢ ὀρνίθιον κῆτεφθον
 ποιήσις ἢ ζωμῆ ῥοφέτω, κὶ τῶν
 κρεῶν φαρῆτω ὀλίγα. ²⁷ ἢ ἢ λοιπὸν
 χροῖνον, ²⁸ μάλιστ' ὅσον ὑπὸ τ' ἐσθ
 ἔργω, ²⁹ δριμύτω μ' ἢ κένυχερον,
³⁰ ἐς ἐσπῆρην) σπείοισιν ὡς ἐλαχίστι-
 ναι: κρηότω κὶ μαλθακῶπι-
 τισιν.

XLI. Ἐτέρη πλευρίτις. ² Πυ-
 ρετός ἔχῃ, ³ κὶ βήξ, ⁴ ἔδρησποίνη, ⁵ κὶ
 ὀδύνη

XL. Pleuritis. ² Pleuritis ubi ²²⁹
 corripuerit, & febris & rigor ten-
 net, ³ & dolor per spinam ad pec-
 tus, ⁴ & erectæ cervicis spiratio,
⁵ & tussis, ⁶ & saliva alba ac
 fubbiliosa, ⁷ & non facile per
 tussim rejicit, ⁸ & per inguina
 dolor est, ⁹ & cruentam urinam
 mingit. ¹⁰ Quum ita habuerit,
 siquidem febris septima die re-
 miferit, sanus evadet. ¹¹ Si vero
 non remittat, devenit morbus
 ad undecimum aut decimum-
 quartum diem. ¹² Et sane multi ²²⁵
 in his diebus moriuntur. ¹³ At si
 decimum quartum transgredia-
 tur, evadit. ¹⁴ Quum ita habue-
 rit dolor, calefactoria adhibeto.
¹⁵ Bibat autem mel, æquali aceto
 affuso coctum, ¹⁶ ita ut quanta
 fuerit mensura cocti mellis &
 aceti, ¹⁷ undevigesimam partem
 aquæ affundas. ¹⁸ Hoc paulatim
 & frequenter bibendum dato:
¹⁹ & postea quoque aquam mo-
²³⁰ dico aceto affuso ammisceto. ²⁰
 Sorbeat & milii succum, melle
 modico adfillato frigidum,
 quartæ heminæ partis mensura,
 quoties utrunque cibum sumit,
²¹ & bibat vinum album vino-
 sum, aquosum modicum. ²² Sit
 autem vinum quam mollissim-
 um, odorem non habens.
²³ Ubi vero febris dimiserit, per
²⁴ biduum milium bis in die sor-
 beat, ²⁵ & betas jucundissime pa-
 ratas edat. ²⁶ Deinde catu-
 lum aut aviculam coquat,
²⁷ & jus sorbeat, & de carni-
²³⁵ bus parum edat. ²⁷ Reliquo
 vero tempore, ²⁸ maxime quan-
 diu à morbo tenetur, ²⁹ in
 prandio milium sumat, ³⁰ ves-
 peris cibis paucissimis ac mol-
 lissimis utatur.

XLI. Alia pleuritis. ² Febris
 tenet, ³ & tussis, ⁴ ac rigor, ⁵ &
 dolor

ὀδυνή ἐς τὸ πλάτυρον, ⁶ καὶ ἐς πλάκκίδα. ⁷ εὐλόπε καὶ τὸ σάλιον πλύσιν ἐπιχρόλον καὶ ὑφαίμαον, ⁸ ὅταν τὸ πόνον ἔχη, ⁹ μέγιστα ποσὸν ἔχοντα χλωσμάτω, ¹⁰ ἐλάττω θερμῶ, καὶ μὴ πυρετός αὐτὸν πάλυξ ἔχη, καὶ ἢ μὴ, καὶ ἢ πίνων ἢ διδόναι, κηρίον ἐν ὑδαὶ δαπνορέχων ἄρπι, ὑπόγλυκου πείσαν, καὶ μετὰ μισθὸν ὑδάτω. ¹² ῥοφαίην ἢ τὸ χυλὸν ἢ κέγχρον, δις τὴν ἡμέραν. ¹³ ἐπιπνέτω οἶνον λευκὸν ὑδαρέα. ¹⁴ Ἐ, καὶ ὑπόσφύρη τὰς πεσσοκαὶ δέκα ἡμέρας, ὑγιὴς γίνεσθαι.

XLII. Ἄλλη πλάτυρος. ² Πυρετός ἰσχυρός, καὶ βρυγμός, καὶ βήξις ἐκρηχθῆ. ³ καὶ ἐκ τῆς ἰσχυρῆς χλωσμάτω. ⁶ ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ πελιδιὰ. ⁷ καὶ τὸ πλάτυρον ὀδυνή λαμβάνει. ⁸ καὶ τὸ μετὰ φρενον ὑπερφυον γίνεσθαι. ⁹ χλωσμάτω ἢ πλάτυρον καὶ τὰ στήθεα. ¹⁰ ποτὲ ἢ πλάτυρον καὶ τὰς πόδας καὶ τὰ σκέληα. ¹¹ καὶ ἀνακηρῆ μύρον μετὰ μισθὸν βήσσο, ¹² καὶ ἡ γαστήρ τερασίω. ¹³ καὶ τὸ δάπνυμα πάντα χλωσμάτω ἐκάνθησθαι. ¹⁴ ἔτος ἐν εἰρησιν ἡμέρη (ἐν δάπνυμα). ¹⁵ καὶ δὲ ταύτας ἐκφύρη, ὑγιὴς γίνεσθαι. ¹⁶ ἢ τῆσιν, ¹⁰² ἢ ἄν ποσσοκαὶ δέκα ἡμέρας παρελθῶσι, διδόναι πίνων δάπνυμα κέγχρον, ¹⁷ καὶ μετὰ πίνων οἶνον λευκὸν, οἰνώδεα, ὑδαρέα. ¹⁸ ῥοφαίην ἢ τὸ χυλὸν ἢ πησάνης ψυχρὸν, δις τὴν ἡμέραν. ¹⁹ ἀπὸ τῆς μελίτης ὑπό τὸ χυλὸν μετὰ ῥοφῆς χυλὸν οἰνώδεα, ὅταν ἤδη ὁ χυλὸς ἐφθός ἦ. ²⁰ καὶ ἐλάττω μὴ ποτῶ. ²¹ ἐπιπνέτω ποσσοκαὶ δέκα ἡμέρας παρελθῶσιν, ἐπιπνέτω δρισιζέτω τὸ κέγχρον. ²² ἐς ἐσπέρην ἢ τῆσιν ὀρεμῆσιν, καὶ τὰ ζωμάτω. ²³ καὶ τῆσιν σίπριν ὀλιγροσιν χερόσω. ²⁴ πλάτυρον ἢ ταύτων ἔσθαι ὀλιγροσιν ἐκφυγάνεσθαι.

dolor ad latus, ⁶ & quandoque ad claviculam, ⁷ & salivam sputi subbiliosam ac subcruentam. ⁸ Quod si agro abscessus ruptus fuerit, ⁹ qua parte dolor maxime urget, calefactoria adhibeto ¹⁰ & calida lavato, si non magna febris ipsum teneat: sin minus: non. ¹¹ Bibendum autem dato favum in aqua maceratum, ita ut aquam jam subdulcem facias, & postea quoque aquam ammiscas. ¹² Sorbeat ptisanæ succum bis in die, ¹³ & vinum inde bibat album, aquosum. ¹⁴ Et si quatuordecim dies effugerit, sanus evadit.

XLII. Alia pleuritis. ² Febris detinet, ³ & dentium stridor, & tussis sicca, ⁵ & cum virore pallida rejicit, ⁶ quandoque etiam livida: ⁷ & dolor latus corripit, ⁸ & dorsum subrubidam fit. ⁹ Caput & pectus calefcunt, ¹⁰ aliquando etiam venter, & pedes, & crura. ¹¹ Et quum erectus sedet, magis tussit: ¹² & alvus turbatur, ¹³ & alvi egestio cum virore valde pallida est, ac graveolens. ¹⁴ Hic in viginti diebus moritur. ¹⁵ Si vero has effugerit, sanus fit. ¹⁶ Huic donec quatuordecim dies præterierint, aqua de farina crassa in ipsa miscerata bibendam dato, ¹⁷ & vinum album vinosum, aquosum postea bibendum. ¹⁸ Sorbeat ²⁵⁰ succum ptisanæ frigidum, bis in die. ¹⁹ Verum pro melle mali punici succum, ad ptisanæ succum admisceto, postquam jam hic ptisanæ succus coctus fuerit, ²⁰ & lavet non multa. ²¹ Ubi vero quatuordecim dies præterierint, in prandio milium summat. ²² ad versperam carnibus avicularum, cum jusculo, ²³ & paucis cibis utatur. ²⁴ At talem morbum pauci effugiunt.

150 XLIV. Περὶ πνευμονίης. 2 Πυ-
 ρετός ἐστὶν ἡμέρας τεσσαρεσκαιδέκα
 τὸ ἐλάχιστον· τὸ δὲ μακρότατον, δύο
 δεκάσας εἰκοσι. 3 καὶ βίησφι ταύ-
 ταις ἡμέραις ἰσχυρῶς. 4 καὶ δάπ-
 νησι (καὶ πρὸς τὸν σπλάγχνον, σπλά-
 γχνον παχὺ καὶ κραιπνόν, ἐσθλὴ καὶ
 ὀρθρὴ· ἐπιπύον δὲ πυρετός λαός,
 ἐνώπιον καὶ δεξιῶν τῶν σπλάγχνων καὶ
 πυθῶδες, ἐστὶν αἰ τεσσαρεσκαιδέ-
 κα ἡμέρας παρέλθωσι. 6 Ἐν μὲν
 5 ἐν τῇ πεντηκονταετησίᾳ ἡμέρῃ ξη-
 ρανθῆσθαι τὸ πνεύμονον, ἐκείνη δὲ ἡμέ-
 ρα. 7 Ἐν δὲ τῇ δέκα, δύο δεκάσας εἰκοσι
 παρὰ τὴν, 8 καὶ ἐν ταύτῃσι
 11 πύοντι τὸ βρογχίτιον, ἐκφύ-
 ρη. 9 Ἐν δὲ τῇ πύοντι, ἐκφύ-
 ρη, ἐν γλυκύτερον αὐτῷ δόξαι τὸ
 σπλάγχνον. 10 καὶ ἐν τῇ, ἡ νῆσθαι
 ἐνώπιον γίνεσθαι. 11 ὅταν πνεύμονον
 ἐμπύονται. 12 τὴν καὶ, πύον
 μὲν παρὰ τὴν ἡμέρας, οἶνον διδόναι
 γλυκῶν, λυγρῶν, ὑδαρῶν, κατ'
 ὀλίγον πύον πυκνόν. 13 ὅταν δὲ
 16 πύονται τὸ χυλὸν διδόναι, μέλι
 10 ὀλίγον, 14 τὴν τῆς ἡμέ-
 ρας, 15 ἐστὶν αἰ ὀκτακαίδεκα ἡμέ-
 ρας παρέλθωσι, καὶ ὁ πυρετός παύ-
 σιται. 16 κινδυνεύει δὲ μάλιστα ἐν
 τῇσιν ἐπιπύον, ἢ ἐν τῇσι τεσσαρεσκαι-
 δεκά. 17 ἐπιπύον τῶν ὀκτωκαίδεκα
 ἡμέρας ὑπερβάλλει, ὅταν ἐν δάπ-
 νησιν, 18 ἀλλὰ πύον πύον, καὶ τὴν
 σπλάγχνον πύον, καὶ βίησφι. 19 ὅταν
 106 ἔσθλῃ, πύον πύον οἶνον ξύον τῶν
 ἐλείω φακῶν. 20 καὶ ὅταν πύον, ἐστὶν
 σπλάγχνον πύον πύον, ἢ μὴ γέ-
 πος ἢ. 21 Ἐν δὲ ὅταν πύον, ἀλλὰ σπ-
 15 τῶσι καὶ πύον ἀλυγρῶσι ἐπιπύον-
 σι, 22 καὶ τῶσι γλυκῶσι καὶ πύον,
 ἢ καὶ πύον. 23 καὶ ἐν τῶσι δόξαι
 107 ἐκφύρῃσιν ὀλίγον, ἐκφύρῃσιν
 ἐν πύον. 24 Ἐν πύον ἢ τὸ πύον, πύον.
 25 Ἐν πύον

XLIV. Peripneumonia. 2 Febris detinet dies quatuordecim ut minimum, ad summum duos de viginti, 3 & per hos dies fortiter tuffit, 4 & primum quidem excreat salivam crassam ac puram, septima & octava die. 5 Si vero febris corripuerit, nona ac decima, subdulcem & purulentam, donec quatuordecim dies præterierint. 6 Et siquidem decima quinta die pulmo refectus fuerit, & tussiendo rejecerit, sanus fit. 7 Sin minus, duas viginti observato, 8 & siquidem in his diebus tuffis sedata fuerit, evadit. 9 Si non sedata, interrogato ipsum, an saliva ipsi dulcior appareat: 10 & si hoc confusus fuerit, morbus annum durabit. 11 Nam pulmo suppuratus fit. 12 Huic primis diebus vinum dare convenit dulce, album, aquosum, paulatim frequenter bibendum. 13 Sorbeat etiam ptisanæ succum melle ammixto 14 ter in die, 15 donec dies decem & octo præterierint, & febris defiverit. 16 Periclitatur autem maxime in septem, aut quatuordecim. 17 Postquam autem decem & octo dies transgressus fuerit, non amplius moritur, sed pus spuit, & pectus dolet, & tuffit. 18 Quum sic habuerit, jejunos cum saliva vini illam potionem bibat, 20 & leguminis frefi decoctum sorbeat, adipe multo ammixto, si non calor fuerit. 21 Si vero fuerit, ne sorbeat, sed c. bis utatur falsis ac pinguis, 22 & marinis potius quam carnibus. 23 Et si pro ratione purgari tibi visus fuerit, in os infundito, ac fomenta adhibeto: 24 siquidem crassum fuerit pus, fomenta adhibeto: 25 si vero tenue, infundito.

ὡς ἢ λεπτόν, ἐγχεῖν. ²⁶ καὶ τῷ σι-
πιάνῳ ἐγχεῖν ὡς μάλιστα, ²⁷ καὶ τῶν
δραμίων ἀπέχεσθαι, καὶ κρεῶν βοείων,
καὶ οἰσίων, καὶ χορδαίων.

XLIV. [Ἐμπυϑὸν ἐκ περι-
πυλίου μόνις.] ² Ὅταν ἐκ περι-
πυλίου μόνις ἐμπυϑὸν γῆνη, πυ-
ρετός ἐσται, ³ καὶ βήξις ἐπιήνη, ἐκ δυσπνοίας.
⁴ καὶ οἱ πόδες οἰδέσονται. ⁵ καὶ οἱ ὄνυχες
ἐλθῶν τῷ χροῶν καὶ τῷ ποδῶν. ⁶ τῷ-
τον, ὅταν ἔτιως ἐγῆ, ἐπὶ τὴν δεκά-
την ἡμέραν, ἀφ' ἧς αὐτὸ ἀρξήσεται
ἐμπυϑὸν γίνεσθαι, ⁷ λάσπας πολλὰς
θερμῶν, ⁸ [καὶ] τρεῖς φασάκας ῥίζαν,
ὅσον ἀγράγαλον μέγιστον, καὶ ἄλλο
χόνδρον, καὶ μέλι ὀλίγον, καὶ ὕδωρ,
καὶ ἀλάφαρον ὀλίγον, ἐξήφους τὴν
γλώσσαν, ἐγχεῖν καὶ χλιαρόν. ⁹ ἐπεὶ
κινήσεται τὸ σπῆν. ¹⁰ καὶ, ὡς μὴ ὑπὸ
τέττα τὸ πῦρον ῥαγή, εἰ ἢ μὴ, ἕτερον
ποιῆσαι. ¹¹ σίπαι δραμίων ἐκχυμώ-
σας, καὶ κυκλάμιον, ὅσον ὀξύθα-
φον τῷ μικρῶν μερέων ἑκατέρω ἴσον
ἔστω. ¹² ἐπεὶ τὰ ὀπιον σιλφίος τρεῖς φασά-
κας ὅσον κύαμον διείναί, καὶ συμμίσξαι
γάλακτος, ὅσον ὀξύθαφον, ἀγῆρον ἢ
ὄνηρον, τῷτο χλιαρόν ἐγχεῖν. ¹³ ὡς
εἰ ὑπὸ τέττα μὴ ῥαγή, ῥαφανί-
σιν καὶ ἀνθῶν χαλκῶ ὅσον τρεῖς
κύαμους, τρεῖς φασάκας, διπλά-
σιον ἢ ἔτω τῷ ῥαφανί, ἐλάω διείναί,
ὅσον τετραμερίω κροτύλης, τῷτο
ἐγχεῖν χλιαρόν. ¹⁴ καὶ, ὡς ῥαγή τὸ
πῦρον, σίπαι ὡς ἀλυρωπαίτοι
καὶ λιπαρωπαίτοι ἑξήκασθαι. ¹⁵ καὶ,
ὡς μὴ ἴη τὸ πῦρον, κατ' ὀλίγον πυ-
ρεῶν καὶ τὸ σπῆν σίπαι χυλῶ, οἶνα
πορνίω, γάλακτι βοείω, ἢ ἀγῆρω,
ἴσον ἑκατέρω ἑξυμμίσξαι. ¹⁶ ἔστω εἰ
ὅσον τρεῖς κροτύλαι. ¹⁷ ἐπεὶ ἔστω ἄλλο
ἴδιον ἰπνῶ ὄσπρακα ἀλάφω. ¹⁸ τῷ-
το ἐλάτω ἀλάφω ἑκατέρω, φυλασσό-
μμος, ὅπως μὴ κροτύλαι. ¹⁹ ἐπὶ τὴν
εἰ

dito: ²⁵ & ex cibis hæreat quam
maxime, ²⁷ & ab acribus absti-
neat, & à carnibus bubulis, ovil-
lis, ac porcinis.

XLIV. Suppuratus ex peri-
pneumonia. ² Quum ex peri-
pneumonia suppuratus factus
fuerit, febris detinet, ³ & tussis
sicca, & difficultas spirandi, ⁴ & ²⁷⁵
& pedes intumescunt, ⁵ & ma-
num ac pedum ungues contra-
huntur. ⁶ Hunc ita affectum ad
decimam diem à suppurationis
initio progressum, ⁷ multa ca-
lida lavato, ⁸ & ari radicem tali
magnitudine tritam, & salis gra-
num, & modicum mellis, &
aquam, & olei parum, extracta
lingua tepida infundito, ⁹ &
postea humerum concutito. ¹⁰
Et siquidem ab his pus erumpat,
bene habet. Sin minus, aliud ²⁸⁰
facito. ¹¹ Cibos acres & cycla-
minum exsuccato, sitque succi
utrorumque acetabulum par-
vum: ¹² deinde silphii succum
fabæ magnitudine terito ac di-
luito, & lactis caprini aut asini-
ni acetabulum ammisceto. Hoc
tepidum infundito. ¹³ Quod si
ab hoc non erumpat, raphani
corticem, & æris florem, trium
fabarum magnitudine terito:
Sit autem raphani duplum: &
oleo diluito quarta ²⁸⁵
parte. Hoc tepidum infundito.
¹⁴ Et si cruperit pus, cibis quam
falsissimis ac pinguisissimis uta-
tur. ¹⁵ At si non prodierit pus,
paulatim fomentum adhibeto in
os, ex fii succo, vino tornio,
lacte bubulo, aut caprino, sin-
gulis pari mensura permixtis,
¹⁶ ita ut sint heminæ tres, ¹⁷ in
quas postea furni testas igni can-
defactas injicito, ¹⁸ atque inde
vaporem per fistulam trahat, ca-
vendo ut ne aduratur. ¹⁹ Post-
quam

οὐκ ἐκβαρύτερον πλὴν, ἢ ἐγγεῖν αὐ-¹⁰⁸
 τῷ κνίδος σπέρματι, λιθοαιωτὸν, ὀξεί-
 ζανον ἐν οἴνω λυκῶ, καὶ μέλιτι, καὶ
 ἐλαίῳ ὀλίγω. ²⁰ ἐγγεῖν δὲ Διὰ τρίτης
 ἡμέρας. ²¹ μὲν δὲ βούτυρον, ῥηίνην ¹⁰⁹
 ἐν μέλιτι Διὰ τῆκων. ²² καὶ σιτίοισι
 μικρὰ κρητὰ ἀλμυροῖσι, μηδὲ
 λιπαροῖσι. ²³ πινέτω δὲ τὸς ἐν μέ-
³⁵ σα ἡμέρας τὸ ἐγγεῖν, ἐλελίφα-
 κρον, πήζανον, θυμύζανον, ὀξείζανον
 ἴσον ἐν οἴνω ἀκρητῶ, ὅσον ὄξυζαφον
 μὲν πάντων ἐπιπείσων. ²⁴ ἢ μὲν ¹¹⁰
 ῥα γὰρ τὸ τὸ ἐγγεῖν, [ἐταύμα.]
²⁵ πολλάκις γὰρ ἐκρηγνύει ἐς τὸ κρι-
 λίω, ²⁶ καὶ αὐτίκα δοκεῖ ῥεῖων εἶναι,
 ὅταν ἐκ σενῶ ἐς δύρουχρῆλω ἔλθῃ.

XLV. Ἄλλη νόσος. ² Οὐδέταν
 ὁ χρόνος πολέων γλῆνη, ὅ, τε πυ-
 ρετὸς ἰαχυρὸς, ³ καὶ ἡ βῆξις ἐπιλαμ-
 βάνη, ⁴ καὶ τὸ πλῆρὸν ὀδωαῖ. ⁵ καὶ
 ἐπὶ μὲν τὸ ὕγιες ὄσσι αὐτέξει καὶ
⁴⁰ κείμενος, ἐπὶ δὲ τὸ ἀλγέρον μέρους.
⁶ καὶ οἱ πόδες οἰδέσσι, ⁷ καὶ τὰ κρη-
 λα τὸ ὀμμάτων. ⁸ τῆτον, ὅταν ἡμέ-
 ρη πέμπτη καὶ δεκάτη γλῆνη διὰ τὸ
 ἐκρηγνύει, λέσσις πολλῶν θερμῶ, ⁹
 κρητῶς ἐπὶ ἐφείδρι, ¹⁰ ὅ, π ¹¹¹
 μὲν ὑποκινήσει ἔτερος μὲν πὺς κρη-
 ρας ἐλάτω, ¹¹ συ δὲ τὸ ὄμρον σείων
 ἀκροαζέσθαι, ἕως ὀνότερον αὐτῶν
 πλῆρῶν τὸ πᾶσι ψοφείη. ¹²
 ἢ βλάσθη δὲ ἐς τὸ δρισερὸν, ¹³ κατ ¹¹²
 αὐτὸν ἐν τὸ τόπον τομῆν ἥσων γὰρ
 θναυτῶδες. ¹⁴ ἢ δὲ τὸ τὸ πᾶσι
 κρητῶ καὶ τὸ πλῆρῶ μὲν ψοφείη, ὥστε
 κρητῶ μαθεῖν αὐτὸ [¹⁵ κρητῶ εἰδέναι,
 μή τι γλῆνη εἶδημα ἐν τῷ πλῆρῶ
⁴⁵ ῥα] ¹⁶ πᾶσι γὰρ τῶτον εἶναι. ¹⁷
 ὀνότερον αὐτῶν διπλοῖται τὸ πλῆρῶ καὶ
 ὀδωαῖ μᾶλλον, ¹⁸ τῶτον τὸ μὲν ὡς
 κρητῶ πᾶσι, ὅπῃ τὸν τὸ οἰδήματι
 μᾶλλον ἢ ἔμπαρσθεν, ⁹ ὅπως σιτὴ
 ἐξοδῶ τὸ πᾶσι σύροισι ἢ. τᾶ μὲν

quam autem purius jam spu-²⁹⁰
 tum prodierit, urticae semen,
 thus origanum, in vino albo,
 melleque ac oleo modico, ipsi
 infundito, ²⁰ idque per tertium
 diem: ²¹ postea vero butyrum,
 refinam in melle liquatam. ²²
 Et cibis non amplius utatur
 falsis, neque pinguibus. ²³ At
 diebus interpositis, infusionum
 oris usu cessante, salivam, ru-
 tam, satureiam, origanum, pari
 potione jejunos ex vino bibat
 acetabili mensura, omnibus il-
 lis insperfis. ²⁴ Quod si ab in-²⁹⁵
 fusionibus his oris non eruperit,
 nihil miri est. ²⁵ Saepe enim pro-
 rumpit ad alvum, ²⁶ & statim
 melius habere sibi videtur, ubi
 ex angusto ad ampliorem regio-
 nem devenerit.

XLV. Alius morbus. ² Quom
 tempus longius protrahitur, &
 febris vehemens ³ ac tussis cor-
 ripit, ⁴ & latus dolet, ⁵ & ad sa-
 nam partem decumbere non
 potest, sed ad dolentem, ⁶ & pe-
 des, ⁷ & oculorum cavitates in-³⁰⁰
 tumescunt. ⁸ Hunc ubi deci-
 musquintus ab eruptione dies
 adest, multa calida lotum ⁹ in
 fella firma collocato, ¹⁰ & alius
 quidem manus ipsius teneat, ¹¹
 tu vero humerum concutito, ut
 audias in utrum latus affectio
 strepitum edat: ¹² optandum
 autem esset in sinistrum. ¹³ Hunc
 ipsum igitur locum feces, minus
 enim lethalis est. ¹⁴ Si vero pra
 crassitudine ac copia strepitum
 non edat, quo ipsum cognosce-
 re possis, (¹⁶ nam hoc aliquan-³⁰⁵
 do contingit) ¹⁷ utrum latus
 tumuerit ac magis doluerit, ¹⁸
 hoc infime fecato retro tumo-
 rem magis quam ante ipsum, ¹⁹
 quo puris exitus facilem fluxio-
 nem habeat. ²⁰ Secato autem
 inter

δὲ μετὰ τὴν πάλαιαν ²¹ ἡ- ¹¹³ inter costas ²¹ per novaculam
 ἰατρὴν μαχαιρῶν τὸ πρῶτον δερ- ²² primum cutem, ²² deinde scal-
 μα, ²² ἔπειτα ὀξυσελεῖ, ²³ ἀποδύ- ¹¹⁴ pello acuto, ²³ quod panniculo sit
 σαις ῥάκη τὸ ἄκρον τῆς μαχαιρῆ- ²⁴ obligatum, ita ut summa ipsius
 δου, λιπὼν ὅσον τὸ ὄνυχα ²⁵ δα- ²⁴ mensuram expedita restet, quam
 κτύλα ²⁶ μετὰ κρεβέντων ἔσω. ²⁴ pure quantum visum fuerit, ³¹⁰
²⁵ ἔπειτα ἀφῆς τὸ πῦον, ὅσον αὐτοῖς ²⁵ vulnus linamento ex lino
 δοκῆν, ²⁵ μισθῶν ὀμθλίαν, μθ- ¹¹⁵ ²⁵ crudo, alligato foras propenden-
¹⁵¹ τῶ λίνον ἐκδύσας. ²⁶ ἀφῆναι ²⁶ te filo, concludito: ²⁶ & quo-
 δὲ τὸ πῦον εἰσάσης ἡμέρας ἀπαξ. ²⁷ ²⁷ tidie semel pus educito: ²⁷ post-
²⁷ ἔπειτα δὲ γρήνηται δεκαπέντε, ¹¹⁶ ²⁷ post-
 ἀφῆς ἅπαν τὸ πῦον, ὄθονίω μθ- ²⁸ ²⁸ quam autem decimus affuerit
 τῆν. ²⁸ ἔπειτα ἐγγχεῖν οἶνον καὶ ²⁸ ²⁸ dies, omni pure emisso linamen-
 ἔλαιον χλιαμῶν ἀλίστω, ²⁹ ὡς ²⁹ ²⁹ tum ex linteo indito. ²⁸ Dein-
 μήτε ὁ παλαιῶν ἐξαπίνης, εἰω- ³⁰ ³⁰ de vinum & oleum tepesfacta
 τῶς βρέχεται τῶ πῦν, ἀποξη- ³⁰ ³⁰ per fistulam infundito, ²⁹ ne
 ραυθῆ. ³⁰ ἐξίεναι δὲ τὸ ἐγγχμα, ³⁰ ³⁰ pulmo à pure humectari solitus
 τὸ μὲν ἕωθεν, ἐς ἑσπέρην, τὸ δὲ ³¹ ³¹ derepente reficetur. ³⁰ Emit-
 ἐς ἑσπέρην, ἕωθεν. ³¹ ἐπὶ δὲ τὸ ³¹ ³¹ tendum autem est id quod ma-
 πῦον λεπτόν, οἶον ὕδωρ, ἢ καὶ ³¹ ³¹ ne infusum est, ad vesperam:
 γλίχρον τῶ δακτύλῳ ψαυόμενον, ³² ³² quod vespera, mane. ³¹ Ubi ve-
⁵ καὶ ὀλίγον, ³² ἐνλίπεναι μισθὸν ³² ³² ro pus tenue velut aqua fuerit,
 κραισσιτέραν καὶ ἴσον. ³³ ἐπὶ δὲ ³³ ³³ & ad digiti contactum viscosum
 παντὸς πασι ξηραυθῆ ἢ κριλίη, ³³ ³³ ac modicum, ³² penicillum
 ἀποτρίμων ³⁴ καὶ μισθὸν μικρὸν ³⁴ ³⁴ stanneum cavum indito. ³³ Post-
 ξυμφύειν τὸ ἐλκός, ἔσ' ὡν ἐξέλις ³⁴ ³⁴ quam autem omnino venter
 τὸ μισθόν. ³⁴ σημεῖον δὲ, ἢ μὲν ³⁴ ³⁴ reficcatus fuerit, paulatim lina-
 ἐκφύεται, ἢ μὲν τὸ πῦον ¹¹⁷ ³⁴ ³⁴ mentum præfectum minuito,
 ἢ λυγρὸν καὶ κραιστέρον, καὶ ³⁵ ³⁵ donec ulcus coalescat, & ipsum
 ἴνες ἀμάλτου ἐνέωσιν, ὡς τὰ ³⁵ ³⁵ penitus eximas. ³⁴ Signum au-
 πολλά ὑγιᾶς γίνεται. ³⁵ ἢ ³⁵ ³⁵ tem an evasurus sit habes: si pus
 δὲ οἶον λεκιθοειδὲς ἀπερῆναι ³⁵ ³⁵ album ac purum fuerit, & fibræ
 τῶ πρῶτη, ἢ τῶ ὑστερῆναι ἀπερῆναι ³⁵ ³⁵ sanguinis insint, plerumque san-
 παχύ, ὑπέχλωρον, ὄζον, ἀπο- ³⁵ ³⁵ nus fit. ³⁵ Si vero prima die
 θνήσκουσιν, ἐπὶ δὲ ἀκρῶν τὸ ³⁵ ³⁵ profuat lutei ovi speciem ha-
 πῦον. ³⁵ ³⁵ bens, aut secunda die defluat
 crassum, cum virore subpalli-
 dum, foetens, moriuntur ubi
 pus effluxit.

XLVI. Ἐτέρη [νόσος.] ² ¹¹⁸ XLVI. Alius morbus. ² Quom-
¹⁰ ταν παλαιῶν, ³ τῶν τὸ σί- ³ quis ex pulmonis affectu tabe-
 λον παχύ, ὑπέχλωρον, γλυ- ³ scit, ³ is salivam crassam, cum
 κὺ βήσεται ⁴ καὶ βρουγμῶς, ⁴ ⁴ virore subpallidam, dulcem,
⁵ καὶ ὀδύνη ἐς τὸ στήθον καὶ ἐς ⁵ ⁵ tussiendo rejicit, ⁴ & stridor ⁵ ac
 τὸ μετὰ φρένον. ⁶ καὶ συρίζει ἐν ⁶ ⁶ dolor ad pectus & ad dorsum
 τῇ φάρυγγι λεπτόν. ⁷ καὶ ἢ φά- ⁷ ⁷ fit, ⁶ & in faucibus tenuis sibi-
 ρυγξ ⁷ ⁷ lus auditur, ⁷ & fauces siccae
 sunt,

ρυγξή ξηρή γίνεται. ⁸ " καὶ τὰ κύλα ¹¹⁹ sunt, ⁸ & oculorum cavitates
 ἐρυθρά. ¹⁹ καὶ βαρὴ ἡ φωνή. ¹⁰ καὶ
 οἱ πόδες οἰδίσκονται. ¹¹ καὶ οἱ ὀυ-
 χεῖς ἐλκυσται, καὶ καὶ ἀλεπτύων)
 τὰ ἄνω, καὶ μινύθη. ¹² " καὶ μυσάτ- ¹²⁰
 τε) τὸ σάλλον, ἐπὶν ἀποχερσιμψά-
 μβη [⊗] ἔχη ἐν τῷ σώματι. ¹³ καὶ
 βήσας τὰς ὄρθρας καὶ μισοσυκπῆ
 μάλις. ¹⁴ βήσας δὲ τὸ ἄλλον
¹⁵ χρόνον. ¹⁵ " καὶ λαμβάνει μᾶλλον γυ-
 νῆκε νεωτέρην ἢ πρεσβυτέρην. ¹⁶
 " τέτω, ἢν μὴ εἰ τείχης ἢ δὴ ἐν τῆς ¹²¹
 κεφαλῆς ῥεῶσι, καὶ ψιλῶται ἢ δὴ
 ἢ κεφαλῆ ὡς ἐκ νύκτος, ¹⁷ καὶ πύον-
 π ἐπ' ἀνθρώπου βαρὺ ὄζει τὸ σά-
 λλον, ¹⁸ φάσαι αὐτὸν ἀποθανεῖσθαι
 ἐν τῷ ὀλίγῳ χρόνῳ. ¹⁹ τὸ δὲ
 κτεῖνον ἐσεσθαι ἀφ' ἄρροισιν. ²⁰ ἐπὶν
 ἢ δὴ τὸ πύον, τὸ αἶμα τῶν κε-
 ραίων, σήπη, τέτω ὄζει κνίσης ἐπὶ
 τοῖσιν ἀνθρώποις. ²¹ καὶ ζωηρεμα-
 νόμβη [⊗] ὁ ἐγκέφαλος, ῥεῖ ἀλ-
 μῶν, ²² " ἢ κινεῖ τὴν κεφαλήν. ²³ ¹²²
²⁰ σημήιον δὲ τέτω, ῥεῖσιν ἐν τῆς
 κεφαλῆς τείχης. ²⁴ " τέτω μὴ ¹²³
 ἰσῶσαι, ὅταν ἔπως ἔχη. ²⁵ καὶ δὲ
 καὶ ῥεῖσας ἐπιτύχης τῆς νύκτος, φά-
 κιον δὲς πῖον. ²⁶ εἶτω, ἀλαλιπὸν
 μῆλον ἡμέριον, ἐκλεβορον δουῶσαι
 κεκρημῶρον, ²⁷ ὅπως τῶν κάτω
 κεφαλήν μὴ κινήσῃ. ²⁸ εἰ, ἐπὶν ἐς
 σῖμα τῆς νυκτὸς αὐτῶν φοιτῶ
 ἄλμη, ²⁹ αἶμα τῶν ῥῖνας αὐτῶν
 αἰσθηθῆ φάρμακον πυκνόπερον.
³⁰ καὶ δὲ μὴ ῥεῖ, αἰσθηθῆ μῆλον. ἀφ'
 πηλέων [⊗] δὲ χρόνος, καὶ ἔμμελως
 ἀπαξ, ³¹ αἰσθηθῆσιν ἢ ἐκλεβο-
 ρον, ὅσον τοῖσιν δακτύλοις δύο
²⁵ ἀραι, ἐν οἷν ἢ γλυκεῖ κεκρημῶρον.
³² φάκιον δὲ αὐτῶν διδὸς ἐπι-
 πῖον. ³³ φάρμακον δὲ ὡς ἐλάχιστα
 κινεῖτω, ³⁴ καὶ μὴ αὐτῶν οἱ πυρετοὶ
 ὄζει τῶν ἐπιλαμβάνωσι. ³⁵ " τῶν ¹²⁴
 ῥίξαι
 acutiores ipsum corripiant. ³⁵ Ra-
 dicem

ρίζαν τῶν λουκῶν καὶ ἔκκεθορον
 λέιψον. ³⁶ ἐν μέλιτι δὲ ἕ. ἕτω γὰρ
 ἤκιστα τῶν κριθῶν κινήσει. ³⁷ ἢ ἢ
 ἐφόσον ἐβλήθηται ἐν τῇ κείνῃ κρι-
 λίνῃ, ὡς ἔστι μὲν κλύσασθαι ἐκείνῃ, ἐς
 ὃ ὁ κόκκος συμμίσγη). ³⁸ ἢ δὲ
 μήλι ἕτω παύσηται, γάλακτι ὁνείῳ
 ἐφθῶ κείνῃ. ³⁹ Φάρμακον δὲ
 μὴ διδῆ κατωπερῆσθαι. ⁴⁰ ἢ δὲ
³⁰ ὡς ἔστι φαρμακίς, ὡς πίνων τὸν
 ἐκκεθορον, ἡλικῶν ἐμεί, ⁴¹ ὡς τὸ τῶ
 φακίῳ ἐμείτω. ⁴² σιπίσι ἢ ἡσθί-
 ὄτω, ἢ μὲν οἱ πυρετοὶ ὄξεις ἐχῶ-
 ρι, ⁴³ κρέασι μηλείοις ἐν ἐφθῶσι,
 καὶ ὀρνιθίοις, καὶ κελκοκώθῃ, καὶ
 τούτοις. ⁴⁴ ζῶμῶν δὲ μὴ ῥο-
 φείτω. ⁴⁵ μηδὲ βάλπειδον. ⁴⁶ ἢ
 ἡσθίσι δὲ κρήσῃ, σκορπίοις καὶ
 σκλάχῃ ἐν ἐφθῶσι. ⁴⁷ ἡερμῶν δὲ
 μηδὲν ἐδίετω, ⁴⁸ μηδὲ λυέδῳ,
 ἢ ὁ πυρετὸς ἐξη παύσει. ⁴⁹ μηδὲ
 λαχάνοις δριμίσι κρήσῃ, ὅπ μὴ
 ἡμῶν ἢ ὀρεζάνῳ. ⁵⁰ οἶνον ἢ λου-
 κῶν πνέτω. ⁵¹ ἢ δὲ ἄπυρον ἢ, ^{1:6}
³⁵ ἡερμῶν δὲ λαμῶν ὡς ἄλλοτε ἔ
 ἄλλοτε, ⁵² ἐδίετω ἢ ἡσθί ὡς ἡσθί-
 σῃς καὶ πιπῶντας, ⁵³ καὶ λιπῶν
 καὶ γλυκίῃ, ⁵⁴ καὶ ἄλμυρῃ ὡς
 μάλιτῃ, ⁵⁵ ἢ ὡς πῶσι καὶ κρή-
 σῃ, μήτε ἐν ἀνέμῳ, μήτε ἐν ἡλίῳ.
⁵⁶ καὶ ἐμείτω δὲ τῶν σιπίων, ὅταν
 οἱ δοκῆν καιρὸς εἶναι. ⁵⁷ καὶ λυέδῳ
 χλιαρῷ, πῶν τῆς κεφαλῆς. ⁵⁸
 σιπίων δὲ ἄρθῳ ἀμένων, ὅσοι μὴ
 μαζοφῆρσι εἰσι. ⁵⁹ τῶσι ἢ ἀμ-
 φότερος συμμίσγη.

XLVII. Ἐτέρη νῆσος, ἢ πρὸς κη-
 λέεται φθῶν. ² Βῆξ ἔχῃ, καὶ τὸ
⁴⁰ πῶν μα πῶν καὶ ὄρνῳ. ³ καὶ
 ἐνίοτε ῥιθίῳ ἀνῶσῃ. ⁴ καὶ
 τὸ πῶν οἶον χάλια, ⁵ καὶ ἄλμυ-
 ρῶν ὁμῶν ἐν τῶσι δεικτύλοι-
 ρι, σκληρῶν καὶ κείνῳ ὁμῶν ῥι-
 νείῳ.

dicem dracontii albam, & vera-
 tri delingat, ³⁶ sed non ex mel-
 le. Sic enim minime alvum mo-
 vebit: ³⁷ Si vero tormen in al-
 vo inferna oboriatur, primum
 per clysterem illud infusum im-
 mittito, in quod coccus Cni-
 dius ammiscetur. ³⁸ Quod si
 neque sic federetur, lacte alinino ³⁴⁵
 cocto purgato, ³⁹ pharmacum
 autem nullum deorsum purgans
 dato. ⁴⁰ Si vero ante medica-
 mentum, præpotato veratro bil-
 lem vomat, ⁴¹ ab ipso lenticulæ
 decocto accepto vomat. ⁴² Ci-
 bis autem utatur, si febres acu-
 te tenuerint, ⁴³ carnibus ovil-
 lis coctis, & volucrum, & cu-
 curbita, & beta. ⁴⁴ Jusculum au-
 tem ne sorbeat, ⁴⁵ neque ad in-
 tinctus utatur. ⁴⁵ Piscibus utat-
 ur scorpiis, & cartilaginei ge-
 neris coctis. ⁴⁷ Calidum vero ³⁵⁰
 nihil edat, ⁴⁸ neque lavet, si fe-
 bris multa teneat. ⁴⁹ Neque ole-
 ribus acribus utatur, præter-
 quam fatureja, aut origano. ⁵⁰
 Vinum bibat album. ⁵¹ Si vero
 sine febre fit, calores autem
 alias atque alias corripant, ⁵²
 pisces edat optimos ac pinguis-
 simos: ⁵³ & pinguia, & dulcia, ⁵⁴
 & quam maxime falsa. ⁵⁵ Et
 deambulationibus utatur, neque
 in vento, neque in sole. ⁵⁶ Et à
 cibis vomat, ubi tempestivum
 visum fuerit. ⁵⁷ Et calida lavet,
 capite excepto. ⁵⁸ Ex cibis fru- ³⁵⁵
 mentaceis præstat panis, his qui
 non mazam edere soliti sunt: ⁵⁹
 mazam vero edere solitis, utra-
 que dato.

XLVII. Alius morbus, appel- III
 latus Tabes. ² Tussis vexat, &
 sputum multum ac liquidum, ³
 & quandoque facile tussiendo
 rejicitur ⁴ etiam pus, veluti
 grandis: ⁵ quod dum digitis con-
 c 5 teritur,

7α. 6 ἡ δὲ φωνὴ κατὰ τὴν καὶ ἀνά-
 δυνου. 7 καὶ οἱ πυρετοὶ ἐλαμ-
 βανύσι. 8 ἴσχυρη δὲ οὐσίωσι ἄλλως
 τε καὶ ἀσθενῆς. 9 τῶτον καὶ ἐλ-
 λέσσορον πιπίσκον καὶ φάκιον.
 10 καὶ δὴ ἄλλοι ὡς μάλιστα, 11
 ἀπεχρήμρον τῶν δευσιμίων, καὶ
 κρεῶν βοείων, καὶ χοιρείων, καὶ
 οἰείων. 12 καὶ γυμνάξουσαι ὀλί-
 γα καὶ σπειρατέφν. 13 καὶ δὴ
 45 σιπίων ἐμέτοισι καὶ χροῖα. 14 καὶ λα-
 γνείης ἀπέχεσθαι. 15 αὐτὴ ἡ νόσος γί-
 νεται ἐπὶ ἄετα ἢ ἐν ἄετα. 16 ἔτος, ἢ
 ἐξ ἔτος ἴσχυρη ἴσχυρη, ἢ γίνεται.

XLIX. Ἄλλη νόσος.

2 Ἦν
 ἀφθῆσι ἢ σύμμετρε τῶν πλοσμο-
 νου, 3 πυρετὸς ἴσχυρη βληχρός.
 4 καὶ ὀδύνη μέσον τὸ σῆθου.
 5 καὶ τὸ σάματι κνησμός.
 6 καὶ ἡ φωνὴ βαρυγνώδης. 7 ἐπὶ τὸ
 σάματι ὕδρον καὶ λεπθον πύφ.
 8 οὐσίωσι δὲ παχὺ καὶ οἶον πλοσ-
 νης χυλόν. 9 καὶ ἐν τῷ σάματι
 ὀδύνη οἱ ἐξέρχεται βαρείη, οἶον δὴ
 ἴσχυρων ὀδύνη. 10 καὶ ἄλλοτε καὶ
 ἄλλοτε ἐν τῷ σάματι ἐμφαίνεται
 152 σκληρόν, οἶον μύκης ἀφ' ἑλκεου.

11 καὶ τὰ ἀνώ λεπτιώσι, μάλιστα 127
 σα δὲ ἄπας. 12 καὶ οἱ κύκλοι
 τῶν σφαιρῶν ἐρυθριῶσι. 13 καὶ οἱ
 ὀδύνη τῶν κρεῶν ἑλκον, καὶ ἐν-
 ροὶ καὶ κλαροὶ γίνονται. 14 τελού-
 ται δὲ αὐτῆς, ἢ μὴ ἴσχυρη.
 15 αἶμα πύον καὶ πύον. 16 ἐπὶ τῷ
 καὶ πυρετοὶ ἴσχυροὶ ἐπιζυμώμενοι 129
 αὐτὸν ἐκτίθενται. 17 ἢ δὲ ἴσχυρη-
 130 πύον, ἐκφυζάνει ἐν ταύτης
 τῆς φήσι. 18 ἴσχυρη δὲ

5 καὶ φάκια πιπίσκον ἐμέειν.
 19 ἢ δὲ σοὶ κραιὸς δοκέει εἶ-
 ναι, ἐλλέσσορον πίνειν. 20 ἢ μὴ
 ὀδύνη ἐν ὀδύνη, ὀδύνη
 τῶν. 21 ἢ μὴ, ὀδύνη τῶν
 φάκια

teritur, durum & male olens
 est. 6 At vox pura est & doloris
 exors, 7 & febres non corripiunt,
 8 verum calor quandoque alias atque alias,
 atque hic debilis. 9 Huic veratrum bibendum
 est, & lenticulae decoctum est,
 10 & large cibus fumendus,
 11 ita ut abstineat ab acribus,
 & carnibus bubulis ac porcinis
 & ovillis. 12 Exerceatur modice
 & deambulet, 13 & à cibis vomitu
 utatur: 14 à venere abstineat. 15
 Hic morbus per annos septem aut novem
 durat. 16 Quod si ab initio aeger curatus
 fuerit, sanus evadit.

XLIX. Alius morbus. 2 Si ex
 fervido ulcere, aphtha appellato,
 pulmonis fistula laborarit, 3 febris
 debilis tenet, 4 & dolor medium
 pectus, 5 pruritus corporis adest,
 6 & vox raucofa, 7 & 10
 salivam liquidam ac tenuem sputat:
 8 quandoque etiam crassam, velut
 piscis succum. 9 Et in ore odor
 oboritur ipsi gravis, velut à piscibus
 crudis, 10 & alias atque alias in
 saliva apparent dura, velut fungus
 ab ulcere: 11 & supernae partes
 attenuantur, atque adeo homo totus:
 12 & circuli faciei rubescunt, 13 &
 progressu temporis unguis contrahuntur,
 & aridi accum virore pallidi
 fiunt. 14 Moritur autem statim, si non
 curatus fuerit, 15 sanguinem ac pus
 spuens: 16 postea etiam febres
 vehementes accedentes ipsum perimunt.
 17 Si vero curetur, effugit ex hac
 tabe. 18 Curare porro oportet, ut
 lenticulae decocto potu vomat.
 19 Quod si tempestivum esse visum
 fuerit, veratrum bibat, 20 siquidem
 potens fuerit homo, per se: 21 si minus,
 dimidium potionis ad lenticulae
 deco-

Φακίω ἡμισυ πόσιθ, ²² Διφλί-
 πων εὐπέμπη ἢ εὐέκτη πόση. ²³ ἢ
 ἢ κρέτω κελίλω μὴ κινέειν φαρμά-
 κω, ²⁴ ἢ μὴ οἱ πυρετοὶ λαμβανώ-
 ριν ἰσχυροί. ²⁵ ἢ μὴ λαμβανώσι
 γόλακτιόνα ὑποκοιτίζειν. ²⁶ ἢ
 ἀσθενήση ὡς πίνειν, ὑποκοιτίζω. ²⁷
 ἢ ἢ τὸν κεφαλήν. ²⁸ κῆ, ἢ μὴ τὸ
 σάλον ἐς τὸ σῶμα ἢ πολλὸν ἐάλμυ- ¹³¹
 ρόν, ²⁹ πῶς τὰς ρίνας παροδένειν ὅ,
 ἢ κελίλω μὴ ἄξι. ³⁰ ἢ μὴ ἢ τὸ ρεῦ-
 μα ἐς τὸ σῶμα, μὴ παροδένειν πῶς
 ἢ κεφαλήν. ³¹ ἐπὶ τὸ τὸ σάλον δυ-
 σῶδες ἢ, τὰς μεμβρῶν τὸ φακίαν ἐξ-
 ζεῖν ἐς τὸν πλῆθον φάρμακον. ³²
 μίλω ἢ Διφλίπων, ἐπὶ τὸ ἔχεις, ἡμέ-
 ρω, θυμιαῦ. ³³ στίποις ἢ χροῖθω,
 κρέασι κελίλοις κηλῶν ἐπιτοίσι, κῆ
 ἢ χύσι σελάχεσι, κῆ σκορπιοίσι
 ἐφθίσι. ³⁴ Διφ. τε τέρτης ἡμέρης
 τὰ εἶχον ἐδίετω ὡς ἀεὶ τὸν κηλῶ
 τῶν. ³⁵ κηλῶ ἐδίετω μὴ μέρ-
 ζαν. ³⁶ δὴ πνεῖτω εἰς ταύτη συμ- ¹⁵
 μίστων κηλῶν. ³⁷ κηλῶ μῆτε ρο-
 φανῆται μὴ δὲν, μῆτε κυκῶνα πι-
 νῆτω, ἢ ἐδίετω δυνάτως ἢ. ³⁸ τὸ
 εἰ ὅψα ἢ ἢ ἢ κηλῶ ἐδίετω σισάμω,
 αὐτὸ τὸ πυρεθῶ, κηλῶ κηλῶ, κηλῶ
 αὐτῶ. ³⁹ σιλφίω εἰς μὴ δὲν χροῖ-
 θω, μὴ δὲ τὸν ἀκῶ λαζάνω δρι-
 μεῖσι ὅτι μὴ δριζάνω, ἢ θυμω, ἢ
 πηγάνω. ⁴⁰ ἀειπάτοισι δὲ χροῖ-
 θω κηλῶ τὸ στίπιν κηλῶ τὸ σί-
 πιν, φυλασόμεν τὸ αὐτῶ κηλῶ
 τὸν ἡλιον. ⁴¹ θυμιαῦ [ἢ] ἀπερ-
 θω κηλῶ ἀφορδισίαν. ⁴² λέξω ἢ
 κηλῶ, πλῆθον τὸ κεφαλήν. ⁴³
 ταύτην εἰς αἰς Διφ. ἢ κηλῶ
²⁰ χρόνος.

decoctum ammisceto, ²² ita ut ²⁰
 in quinta aut sexta portione defi-
 nat. ²³ At ventrem infernum
 medicamento ne moveas, ²⁴ si
 non febres fortes corripuerint.
²⁵ Si vero non corripuerint, la-
 cte afinino subtus purgato. ²⁶
 Quod si debilis sit, ut bibere
 non possit, per clysterem infun-
 dito. ²⁷ Minus autem caput mo-
 veas : ²⁸ & si quidem saliva ad os
 prodierit multa ac falguginosa,
²⁹ ad nares apponito quid, quod
 bilem non ducat. ³⁰ Si vero flu-
 xio ad os non fiat, nihil capiti ²⁵
 adhibeto : ³¹ ubi autem saliva
 graveolens fuerit, interpositis
 inter lenticulas decocti usum
 diebus ; medicamentum in pul-
 monem infundito, ³² & interpo-
 sita una die suffito. ³³ Cibis utatur
 carnibus ovillis & volu-
 crium, & piscibus cartilaginei
 generis, & scorpiis coctis. ³⁴
 Quarto vero quoque die falsam-
 entum edat optimum ac pin-
 guissimum, ³⁵ & in prandio maz-
 zam sumat, ³⁶ in coena vero
 etiam panem ad hanc addat, ³⁷
 & nihil sorbeat, neque cyceonem ³⁰
 bibit, si edere poterit. ³⁸ Porro
 obsonia condiat ac edat sesamo
 pro tritico, & coriandro ac
 anetho. ³⁹ Silphio autem ne utatur,
 neque alio quopiam oleris
 acri, praeterquam origano, aut
 thymo, aut ruta. ⁴⁰ Deambula-
 tionibus autem utatur ante &
 post cibum, vitans ventum &
 solem. ⁴¹ Ab ebrietatibus & re-
 venerea abstineat. ⁴² Lavet re-
 pida, excepto capite, ⁴³ quod
 quam rarissime lavari debet.

XLIX. Tabes dorsalis. ² Dor-
 falis tabes à medulla fit. ³ Cor-
 ript autem maxime recentes
 sponfos, & veneri deditos. ⁴ Sunt
 autem sine febre, ⁵ & bene ci-
 bum

XLIX. Φθίσις νωπαις. ² Η
 νωπαις φθίσις ἀπὸ τῆς μυελῶς γίνεται.
³ λαμβανώσιν ἢ κελίλω νεογάμους, κῆ
 φιλολάγους. ⁴ γίνοντι ἢ ἄπυροι. ⁵ &
 εἰσὶν

ἐοδίην ἀραβοί. ⁶ καὶ πίνονται.
⁷ καὶ, αὐ ἐρωτῶς αὐτὸν, φή-
 σθ οἱ αὐῶθεν δὲ πῆς κεφαλῆς
 " καὶ τὴν ῥάχην κρετέρεσθαι δε-¹³
 κῆν εἶον μύρμηκας. ⁸ καὶ,
 ἐπὶ τὸ ἔρειν, ἢ δὲ πατεῖν, περὶ ἔρ-
 χεται οἱ θορὸς πάλος καὶ ὑγρὸς.
⁹ " καὶ ἡγεῖα ἐστὶ ἐγγίνεταί. ¹⁰ καὶ ¹³
 ὀφθαλμοῦ, καὶ συνημιητῆ γυναικί,
 καὶ μή. ¹¹ καὶ, ὅταν ὀδονπορήσῃ
²⁵ ἢ ὀδονπορήσῃ, ἀλλὰς τε " καὶ πάλος ¹⁴
 ἢ πάλος, αὐτὸ μὲν καὶ ὀδονπορήσῃ
 λαμβάνει, ¹² καὶ τῆς κεφαλῆς
 βάρῃ, ¹³ καὶ τὰ ὠτὰ ἡχέει.
¹⁴ τῆτον ἐν τῷ χροῖω, ὅταν
 ἐπιλάσῃ πύρετοι ἰατροί,
 " ἀπὸ τῶν ὑπὸ λπυρεῖς. ¹⁵ ὅταν ¹⁵
 ἔσθαι ἔχη, καὶ ἐξ ἀρχῆς με-
 τὰ χροῖον, ¹⁶ πυρετῶς αὐτὸν
 ὄλοσ, φάρμακον δὲ πίνει αὐτὸ.
¹⁷ καὶ καὶ τῆτον τὴν κεφαλῆν κα-
 θήσῃ. ¹⁸ καὶ δὲ, πύρετον καὶ τῶν.
¹⁹ ἐγγυρῆν δὲ βέλτερον καὶ τῶν
 ἡσθ. ²⁰ καὶ μετὰ πύρετον ὄφθον ἢ
 γάλα ὄφθον. ²¹ βόθον δὲ γά-
³⁰ λα δίδοναι ' πύρετον πύρετον κα-
 τὰ ἡμέρας. ²² ἐς ἑσπέρην δὲ,
 ἕως αὐ γαλακτοποτέν, γόνδρον
 δίδοναι ῥοφῆν σιπῶν δὲ ἀπε-
 χέσθαι. ²³ ἐπὶ δὲ πύρετον
 γαλακτοποτέων, σιπῶσι δὲ
 καὶ τῶν καλῶν, ²⁴ καὶ πα-
 χυρῶν ὡς καὶ τῶν. ²⁵ καὶ ἐν-
 ὠτῶν ἡσθ. ²⁶ καὶ ἐν-
 ὠτῶν, ²⁷ καὶ ταλαιπω-
 ρεῖων, ²⁸ ὅπ μὴ περὶ τῶν,
²⁹ φ. λαοσόμῃ τὰ ψύχρα,
 καὶ τὸν ἥλιον. ³⁰ λέσθαι δὲ
 κλειεῖν.

1. Πλόμῃον καὶ νεσθ. ² τὸ σία-
³⁵ λον παχὺ καὶ λιγνυῶδες βήσος. ³
 καὶ ἢ χροῖον μέλαινα καὶ ὑπερδου-
 λείν.

bum capiunt, ⁶ ac consumun-
 tur. ⁷ Et si interroges ita affe-
 ctum, dicit sibi superne de capi-
 te in spinam velut formicas de-
 scendere videri: ⁸ & ubi min-
 git, aut ventrem exonerat, pro-
 dit ipsi genitale semen multum
 ac liquidum, ⁹ & genitura in
 utero non manet, ¹⁰ & in fomnis
 ' semen profundit, sive dormiat ⁴⁰
 cum uxore, sive non. ¹¹ Et quum
 iter fecerit aut cucurrerit, tum
 alias, tum ad acclivem locum,
 anhelatio ac debilitas ipsum cor-
 ripit, ¹² & capitis gravitas, ¹³ &
 aures sonant. ¹⁴ Hunc temporis
 progressu ubi febres fortes ip-
 sum corripuerint, perdunt fe-
 bres lipyriæ. ¹⁵ Quum ita ha-
 buerit, si ab initio curandum
 susceperis, ¹⁶ fomento per to-
 tum corpus adhibito, medica-
 mentum fursum ' purgans bi-⁴⁵
 bendum ipsi dato, ¹⁷ & postea ca-
 put purgato. ¹⁸ Deinde deor-
 sum purgans exhibeto. ¹⁹ Op-
 tandum autem fuerit ut vere
 hanc curationem aggrediamur.
²⁰ Postea vero serum aut lac asin-
 inum bibendum dato. ²¹ Cæte-
 rum bubulum lac per quadra-
 ginta dies bibendum præbeto.
²² Ad vesperam vero quandiu
 lac potat, alicam forbendam da-
 to. A cibis autem absteat. ²³
 Postquam vero lac bibere cessa-
 rit, cibis ' mollibus ipsum refi-⁵⁰
 cito, ex modico initium fumens,
²⁴ & quam maxime crassum ac
 pinguem facere studeto. ²⁵ Per
 annum ab ebrietatibus, ²⁶ & vene-
 nere, ²⁷ & laboribus absteat,
²⁸ exceptis deambulationibus,
²⁹ in quibus vitet frigus & so-
 lem. ³⁰ Tepida autem lavet.

L. Pulmonis morbus. ² Sali-
 va crassa ac fuliginosa tussi reji-
 citur, ³ & color niger, ac sub-
 turgidus

λέη. 4 καὶ ὀδυῖναι λεπταὶ ὑπὸ τὸ
 στήθεσσι καὶ ὑπὸ ταῖς ἀνωπλάταις.
 5 καὶ δισπδέες γίνονται. 6 ἥσων δὲ 136
 ἐπικίνδυνος ἔπερς ἔτος. 7 καὶ
 ἐκφυγάνουσι πλῆνες. 8 τῆτον
 χρεὶν ἐλλέθορον πιπίσιον, ἔ αὐτὸν,
 καὶ τοῖσι φακίοισι μίσθον. 9 καὶ
 ἐγχεῖν ἐς τὸ πλάσμα, 10 καὶ θυ-
 μαιῶν, 11 καὶ σὺν χρεῖν ἀπεχόμενον
 κρεῶν βοείων, 12 καὶ οἰείων, καὶ χρι- 137
 ρείων, καὶ λαχάνων δολιμῶν, ὅτι μὴ
 δολιμῶν ἢ θύμωρη. 12 καὶ ἀεὶ πᾶ-
 40 τοῖσι χρεῖσιν. 13 ἔξ ἡῶν δὲ πῶς 138
 ἐσπέρων ὀδοπορέων νῆσιν. 14 ἐπὶ
 πίνον τὸ φύλλον ἐπὶ οἴνω ἐπιπά-
 σαι κερημύων. 15 τὸ ἵλοιπὸν σι-
 ποῖσι χρεῖσιν τοῖσιν ἐρημύωνσιν.

LI. Ἀρτηρία τραυθεῖσα. 2 Ἦν
 τραυθὴ ἢ ἀρτηρία, 3 βῆξ ἔχη, 4 καὶ
 αἷμα βήσεται, 5 καὶ λαιμῶν ἢ
 φάρυγγος πικρὰ μύνη ἔ αἷμα-
 τος, 6 καὶ ἐπὶ ἀλλὰ θρόμβους. 7 καὶ
 ὀδυῖναι γίνεσθαι ἐκ τῆσθεσσι ἐς τὸ με-
 τὰ φρενον ὀξείη. 8 καὶ τὸ σάλαον
 γλίχρον καὶ πικρὸν. 9 ἔ ἢ φάρυγγος
 ξηρὴ. 10 καὶ πυρετὸς ἔ μίγξις ἐπι-
 45 λαμβάνει. 11 καὶ κέρχῃ ἢ φάρυγγος, 139
 οἶον ὑπὸ λυπηρῶν. 12 ἐς τε μὲν πεν-
 τεκαὶ δεκά ἡμέρας πᾶσι ταιῶται.
 13 μὲν δὲ πῦον πλύει, 14 ἔ οἷα ἔλ- 140
 κεσθαι κρότωνος, 15 καὶ αὐτῶν βῆξ,
 16 καὶ ἔρρογῶν οἰ τὸ αἷμα, 17 ἔ μὲν
 τὸ πῦον παχύτερον πλύει. 18 καὶ ὁ
 πυρετὸς ἰσχυρότερος γίνεσθαι, 19 ἔ
 τελευτᾷ ἐς πλάσμα. 20 καὶ κα- 141
 λείσεται ῥηγματῶν πλάσματος. 21
 μὲν ἢ μὲν τὸ πῶτον αἷμα μὴ πλύσει
 πῦον, 22 πικρὰ μύνην χρεὶν ταλαι-
 πωρίας καὶ γυμνασίων, 23 καὶ ἐπὶ
 153 ὄχημα ἀσθαιίνον, 24 σιπίων ἀπε-
 χόμενον καὶ ἀλμυρῶν, 25 καὶ λιπα- 142
 ρῶν, καὶ πίνων, καὶ λαχάνων δολι-
 μῶν. 25 καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἐπιπύει δολι-
 κῆν

turgidus est: 4 & dolores te- 55
 nues sub pectus & sub scapulas
 fiunt: 5 & ulcera ipsis ægre san-
 nescunt. 6 Minus tamen pericu-
 losus est hic morbus superiore,
 7 & plures evadunt. 8 Hunc ve-
 ratrum bibere oportet, & per se,
 & lenticulæ decocto ammix-
 tum. 9 Infundere etiam in pul-
 monem oportet 10 ac suffitum
 facere. 11 Cibis quoque large
 utatur, abstinendo à carnibus
 bubulis, ovillis, & porcinis, &
 ab acribus, præterquam origa- 60
 no, aut satureia. 12 Utatur deam-
 bulationibus. 13 Mane vero jeju-
 nus ad acclivem locum iter faci-
 at. 14 Deinde folia condimen-
 taria hortensia bibat in vinum
 temperatum inspersa: 15 deinde
 vero cibis relatis utatur.

LI. Arteria vulnerata. 2 Si
 vulnerata fuerit arteria, 3 tussis
 habet, 4 & sanguinem tussiendo
 rejicit, 5 & fauces sanguine la-
 tenter implentur, 6 & grumos
 ejicit, 7 & dolor fit acutus ex
 pectore ad dorsum, 8 & saliva 65
 viscosa ac multa, 9 & fauces fic-
 cæ, 10 & febris ac rigor corripit,
 11 & strident fauces velut à pin-
 guedine, 12 atque hæc ad quin-
 decim dies patitur. 13 Postea ve-
 ro pus spuit, 14 & velut ulceris ri-
 cinos, bronchia in pulmone car-
 tilaginosa, 15 & rursus tussit, 16 &
 sane sanguis erumpit, 17 & post-
 ea pus crassius spuit, 18 & febris
 fortior fit, 19 & in pulmone
 definit, 20 & vocatur ruptio pul-
 monis. 21 At si post primum
 sanguinem pus non spuat, 22 à 70
 laboribus ac exercitiis quiesce-
 re oportet, 23 & vehiculum in-
 scendere, 24 abstinereque à cibis
 salis ac pinguibus, & ab oleri-
 bus acribus: 25 & postquam ipse
 seipsum optime corpore affe-
 ctum

κήν ἄρρωσται ἢ σάμαλῳ ἔχθῃ, ²⁶ καὶ οὕτω τὰ σήθια καὶ τὸ μετὰ φρενον, ἐν μοιότη ἐκρότερον. ²⁷ καὶ ἐπὶ τὰ ἔλκεα ὑγίης γλήη, ²⁸ ἐνιωτὸν ἀπερχέσθαι θωριξίων, καὶ μὴ ὑπερπίπτασθαι, ²⁹ μηδὲ τήσιν χερσὶ ταιλαπαρέν, ³⁰ μηδὲ ἐπ' ὄχημα αὐτοδαινήν, ³¹ ἀλλὰ παχυλὴν αὐτὸν, ὡς μοίλισται, τὸ σῶμα.

LII. ¹ Ἀορτῶν ἢ πλωδύμων ἢ σπασθέντων. ² Ἐπὶ τὸν ἀορτῶν σπασθῆναι ἢ πλωδύμων, ³ τὸ πύσμα λυκὸν πύσι, ⁴ οὐίστε δὲ ἀματῶ- ¹⁴⁴ δεσ. ⁴ ἀφρονέει τε καὶ πυρετὸς ἰχθὺς καὶ ὀδύνη τὸ σῆθῳ, καὶ τὸ μετὰ φρενον, καὶ τὸ πλωδύρον. ⁶ καὶ, ἢ ἔραφῆ, βήσος) καὶ πύσονται. ⁷ τῆ- ⁸ λον, ἢ αὐτὸ ὀδύνη ἔχη, χλιασμάτω αεροσηθίῳ, ⁸ καὶ δίδόναι αεροφάνην κενταύριον καὶ δαύην. ⁹ καὶ ἐλελισφάκας φύλλα τρέβαν, καὶ μέλι καὶ ἔξῳ ἐπιχέων, καὶ ὕδωρ δίδόναι κατὰροφάνην. ¹⁰ Ἐπιπίνεω οἶνον ὑδαρέα. ¹² ἐπὶ δὲ τὸ ὀδύνης πάλσι), ἐλελισφάκων κήφας καὶ σήσας, καὶ ὑδαρέων, καὶ ἐρύσιμον λεία, καὶ ἀλφειον, ἴσον ἑκάστω, ¹³ ταῦτ' ἐπιβαλὼν ἐπὶ οἶνον κεκρημμένον, δίδόναι πίνην νήσι. ¹⁴ καὶ, ἢ μὴ νήσις ἢ, δίδόναι δὴ ῥαφάνην ἔτνος ἀναλθῶν. ¹⁵ ἢ ἰάλπος ἢ, σιτίοι (καὶ χερσὶ ὡς μαλθακωτέτοι (καὶ, ἀνάλθισι, καὶ ἀκνίσσι (καὶ, ¹⁶ ἐπὶ ἡδὴ ἐπιπέκτως ἔχη τὸ σῶμα, καὶ τὸ σῆθῳ, καὶ τὸ ἴνῳτον.

¹⁷ ἢν ἢ ἀμφοτέρω σπασθῶσι, ¹⁸ βήξ ἰχθὺς, καὶ τὸ σάμαλον πύσι) πύχῳ ἐλκῶν. ¹⁹ καὶ ὀδύνη ὀξείη ἰχθὺς ἐς τὸ σῆθῳ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀμφοτέρω, ἢ τὸ πλωδύρον. ²⁰ Ἐκτύμα ἔχη, ²¹ καὶ κατὰ πύσονται) φάδων, ²² ἢ ¹⁴⁵ ξυσμὴ ἔχη. ²³ καὶ σὺν ἀνέχε), ἔτε καὶ ἡ-

ctum esse putat, ²⁶ pectus ad dorsum inuritur, ex parte utriusque ²⁷ & postquam ulcera sana fuerint, ²⁸ per annum abstineat ab ebrietate, & ne nimium impleatur, ²⁹ neque manibus laboret, ³⁰ neque vehiculum inscendat, ³¹ sed studeat ut corpus quam maxime crassum efficiat.

LII. Articuli pulmonis convulsi ² Quum articuli pulmonis fuerint convulsi, ³ sputum sputum album, quandoque vero cruenta, ⁴ & desipit, & febris tenet, ⁵ & dolor pectus, dorsum, ac latus: ⁶ & si se vertat, tussit & sternutat. ⁷ Huic qua parte dolor fuerit, calefactoria apponito: ⁸ & centaurium, & daucum, ⁹ & salviae folia trita, melle & aceto affuso, praesorbenda dato, ¹⁰ & aquam insuper forbendam. ¹¹ Et ptisanæ succum praesorbent, ¹² & vinum aquosum insuper bibat. ¹³ Postquam vero dolor sedatus fuerit, salviā, tusam ac cribratam, & hypericum, & irionem trita, & polentam, singula paribus portionibus, ¹⁴ in vinum temperatum conjecta, jejuno bibenda praebet. ¹⁵ At si jejunos non sit, leguminis fressi decoctum sine sale forbendum dato. ¹⁶ Si vero calor fuerit, cibis utatur mollissimis, non salis, & minime nidorosis: ¹⁷ ubi jam probe se habuerit corpus, & in pectore, & in dorso.

¹⁷ At si ambo convulsa fuerint, ¹⁸ tussis emergit, & saliva crassa ac alba apparet, ¹⁹ & dolor acutus adest ad pectus, & sub scapulas, ac latus: ²⁰ & ardor detinet, ²¹ & rubicundis in tibis circulis impletur, ²² & pruritus habet, ²³ & non sustinet neque sedere, neque jacere, neque

καθήμερον, ἔπε κέμερον, ἔπε
 ἔσηκώς, ²⁴ ἄλλα δὲ θυμεία. ²⁵ ἔ- 146
 ἔς τετραταῖ μάλιστα ἀποθνύ-
 σκει. ²⁶ ἢ δὲ ταύτας ὑπεφύγη,
 ἐλπιδες μὲν ἔσονται, κιδυσιδὲ ἔ
 καὶ ἐν τῇ σινίπτι. ²⁷ ἢ ἔ καὶ ταύ-
 20 ἔς ἀφύγη, ὑγιάζεται. ²⁸ τῆ-
 τον, ὅταν ἔπως ἔχη, λέγει πολλῶν ἡμε-
 ρῶν ὡς τῆ ἡμέρης. ²⁹ καὶ, ὅταν ἡ
 ὀδυνή ἔχη, χλιασμάτα προσβίβει-
 ναι. ³⁰ καὶ διδόναι πίνην μέλι καὶ
 ὄξυ, ³¹ ῥοφαίνην δὲ χυλὸν πρὸς ἰσά-
 νης, καὶ ἐπιπίνην οἶνον λευκὸν οἰνώ-
 θεα. ³² ἢ ἔ πρὸς τὸ λευκὸν καὶ τὴν
 χλιασμάτα πονήη, καὶ μὴ ἀνέχη-
 ται, ³³ ἢ φέρην ἀντὶ ῥάκια ¹⁴⁷
 ἡμιτύοις, καὶ βόσπιαν ἐς ὕδωρ ἐπι-
 τείθεα καὶ τὸν νῶτον ἐπιτίθεναι. ³⁴
 καὶ πίνην διδόναι κηρίον, ἐν ὕδατι
 ἀποσρέχων, ὡς ψυχρότατον. ³⁵ καὶ
 25 τὸ χυλὸν ψυχρόν, ἔ ὕδωρ ἐπιπίνην.
³⁶ καὶ κέμερον πρὸς τὸ ψυχρόν. ³⁷ ταύτας
 ποιείην. ³⁸ ἢ ἔ νέσσοι θανατώδης.

LIII. Ἐρυσίπελας ἐν πηλῶ-
 μωνι. ² ἢ Ἐρυσίπελας ἐν πηλῶ- ¹⁴⁸
 μωνι γλῶττι, ³ βήξ ἔχει, καὶ τὸ σί-
 λον ἀποπνέει πάλυ καὶ ὕγρον, οἷον
 ἀπὸ βρογχίτις ἔστι ἢ ἔξ ἀίματω-
 δες. ⁴ καὶ ὀδυνή ἔχει τὸ μετεφρε-
 νον, καὶ τὰς κενεῶνας, καὶ τὰς λα-
 πάρας. ⁵ καὶ τὰ σπλάγχνα μύζει.
⁶ καὶ ἐμέει λάπτει, καὶ οἶον ὄξυ.
⁷ καὶ τὰς ὀδόντας ἀίματωδεις. ⁸ καὶ
 πύρετος καὶ ῥίγος καὶ ὀψι λαμβάνει-
 30 νη. ⁹ καὶ, ὅταν πὶ φάγη, ἐπὶ τοῖσι
 σπλάγχνοισι μύζει, ¹⁰ καὶ ἐρῶν γεται
 ὄξυ. ¹¹ καὶ ἡ κηλίη τελεῖται. ¹² καὶ τὸ
 σπμάτα νεκρῶν. ¹³ καὶ, ὅταν ἐμέση,
 δοκέει ῥάων εἶναι. ¹⁴ ὅταν δὲ μὴ
 ἐμέση, ἀπίεσις τῆς ἡμέρης, σπ-
 φῶ καὶ ὀδυνή ἐρίνηται ἐν τῇ γασ-
 τρῇ. ¹⁵ καὶ ἀπὸ πηλῶ ὕγρος γλῶ-
 μῶν, διεχώρησεν. ¹⁶ ἢ ἐν νέσσοι
 μάλι-

que stare, ²⁴ sed ægre afficitur,
 ac viribus deficit. ²⁵ Hic ' quar- ⁹⁰
 ta die maxime moritur. ²⁶ Si
 vero hanc effugerit, spes neque
 sic multa superest. Verum periclitatur & in septima. ²⁷ Quod
 si & hanc effugiat, sanus evadit.
²⁸ Hunc ubi sic habuerit, multa
 calida bis in die lavato. ²⁹ Et
 quum dolor habuerit, calefactoria
 adhibeto, ³⁰ & mel, & ace-
 tum bibendum dato, ³¹ & ptisanæ
 succum forbendum, & vi-
 num album vinosum insuper
 bibendum. ³² Si vero ad bal-
 neum & calefactoria affligatur,
 ' ipsaque non sustineat, ³³ crassi ⁹⁵
 lintei panniculos ipsi adhibeto,
 quos aqua tinctos in pectus ad
 dorsum imponas. ³⁴ Et favum
 mellis aqua frigidissima macera-
 to, aquamque bibendam dato:
³⁵ & frigidum ptisanæ succum,
 & aqua insuper bibat, ³⁶ & ad
 frigus decumbat. ³⁷ Hæc facien-
 da sunt. ³⁸ Verum morbus le-
 thalis est.

LIII. Erysipelas in pulmone.
² Si erysipelas in pulmone fiat,
³ tussis habet, & salivam expuit
 multam ac liquidam, ' velut de ¹⁰⁰
 gutture, non est autem cruenta:
⁴ & dolor tenet dorsum, & va-
 cuas partes ventris, ac laterum
 mollitudinem: ⁵ & viscera fu-
 gunt, ⁶ & vomit pituitam ac ve-
 lut acetum, ⁷ & dentes stupe-
 sciunt, ⁸ & febris, ac rigor, & sitis
 corrigit: ⁹ & ubi quid ederit,
 in visceribus fugit, ¹⁰ & acidum
 eructat, ¹¹ & venter stridet, ¹² &
 corpus torpescit, ¹³ & ubi vo-
 muerit, melius se habere putat.
¹⁴ Quum autem non vomuerit,
 digressa ' die tormen & dolor in ¹⁰⁵
 ventre oboritur, ¹⁵ & excremen-
 tum alvi liquidum procedit. ¹⁶
 Hic morbus maxime fit ex
 ebrie-

μέλισσα γίνεται ἐκ τῆς ἡλικίας, ἔ
 ἐκ τῶν κρεοφαγείων, καὶ ἐξ ὑδάτος
 μετεσολήης. ¹⁷ ἔχει δὲ ἑτέρας. ¹⁸
 τῦτον φάρμακον πίσιον κῆραι,
³⁵⁻¹⁹ καὶ μετεπίσιον ἄλα ὄνυξ,
 ἢ μὴ σπληνώδης ἢ φύσις. ²⁰ ἢ δὲ
 ἢ, μὴ κηραίνον, μήτε γυλοῖσι, μή-
 τε γέλακτι, μήτε ὄρῳ, ²¹ ἀλλ', ὅ-
 τε ὀλίγον ἐσέλθον περὶ ἐξέσει. ²²
 ὑποκλύζειν ἢ τὰς κηλίας, καὶ βα-
 λαύνας ἀποστρέφον, ἢ μὴ ἢ κηλίη
 ὑποκαρην, ἐν πίσιον τῆσι νέσι-
 σι, ²³ καὶ ψυχρολατέειν ἐν ταύτῃ τῆ
 νέσι, καὶ γυμνάσει, ²⁴ ὅταν οἱ πυ-
 ρετοὶ αὐτοῖσι, καὶ δακτύλιον ἐπιπέρας
 ἐξέσει τῶν μελῶν. ²⁵ καὶ τῆς ἡρῆ καὶ
 τῆς μετεπίσιον ἐμεθῶν ἐμποιεῖν. ²⁶
⁴⁰ σκοροδίων δὲ κεφαλῆς καὶ ὀρεζάνης
 ὀρεζάνης, ²⁷ ὅστω τῶσι δακτύ-
 λιοισι ἀειλαῖν, ἐψέειν ἐπιπέρας
 δύο κητύλας οἶνυ γλυκέει, καὶ
 κητύλῳ ὄρεει ὡς ὄρεταις, καὶ μέ-
 λιτῶσι ὅταν τεύρεσημερον. ²⁸ ἐψέειν
 ἢ, ἔως αὐτῆς τῆς μεθῶν ἀφῆ. ²⁹
 κῆραϊται γυμνάσιον τῆ ἀνθρώπων,
 καὶ λέσιον ὑδαπ χλιαρῶ, πίσιον
 θερμόν. ³⁰ καὶ πίσιον φάκιον,
 μέλι καὶ ὄρεει συμμίσιον, ἔς αὐ-
 τῶν ἀφῆ. ³¹ ἐπέται ἐμεῖται. ³² καὶ
 τῶν ἡμερῶν ταύτων, πῶν ἀλφι-
 τῶν καὶ ὑδαπ, ἐκνησι δέται. ³³ ἐς
⁴⁵ ἐπὶ ἐρῶν δέ, τῶν τλον φερέται, ἔ
 μάξις μικρόν, καὶ πνέται οἶνον ὑδα-
 ρέα. ³⁴ ἀνὰ ἢ τῶν ἄλλων χρόνον.
 ἢ ἐμεῖται τῶσι φαρμακίοισι ἔ δὲ
 σίσιον. ³⁵ καὶ, ἢ ἀφῆ τῆ ὀδύνη
 ὑπὸ τῶν ἀροπλάταις, σινύλιον
 ἀποστρέφον. καὶ τὰς φλέβας δὲ
 τῶν ἐν τῆσι χερσίν. ³⁶ σίσιον
 ἢ τῶν ἡρῶν ἀνάλοισι, καὶ μὴ λιπα-
 ρῶσι, μὴ δὲ πίσιον. ³⁷ δερμῆ δὲ
 ἔ ὄρεει ἐοδῆται, καὶ ψυχρῶ πάντα.
³⁸ ἔ ἀειπέταισι χερέται. ³⁹ τῶν-
 τῶ

ebrietatibus, & carniū esu, & ex aquæ mutatione. ¹⁷ Sed & ex aliis causis emergit. ¹⁸ Huic pharmacum deorsum purgans bibendum dato, ¹⁹ & lac asinum insuper bibendum, si non natura fuerit splenicus. ²⁰ Si vero splenicus fuerit, ne purges, neque succis, neque lacte, neque sero, ²¹ sed eo quod modicum ingestum multum educet. ²² Per clysteres quoque infusio in alvum fiat, & glandulæ subdantur in omnibus morbis, si alvus non egerat. ²³ Adhibendum est & frigidæ lavacrum in hoc morbo, & exercitium, ²⁴ ubi febres remiserint, & corpus leviter se habere visum fuerit. ²⁵ Et vere & autumno vomitus inducatur. ²⁶ At vero allii capita, & origani pugillum, ²⁷ quantum tribus digitis apprehendi potest, duabus heminis vini dulcis affusis, & aceti acerrimi hemina una, & mellis quarta heminae parte, ²⁸ coquito donec tertia pars reliqua fiat. ²⁹ Deinde ubi hominem exercueris, & aqua tepida laveris, calidum hoc bibendum præbeto. ³⁰ Dato etiam lenticulæ decoctum, melle & aceto ammixtis, donec impleatur. ³¹ Deinde vomat, ³² & ea die pota polenta & aqua, ita jejunos permaneat. ³³ Ad vesperam vero betam edat, & parum de maza, ³⁴ & vinum aquosum bibat. ³⁵ Reliquo vero tempore, à lenticulæ decocto, & à cibis vomat. ³⁶ Et si discesserit dolor sub scapulas, cucurbitam affigito, & venas in manibus pertundito. ³⁷ Cibis porro utatur non falsis, neque pinguibus. ³⁸ Acrida autem & acida edat, & frigida omnia. ³⁹ Utatur & deambulationibus. ³⁹ Hæc si fecerit, optima victus ratione

ἔα ποιεῖν ἄριστα αὐτῷ διαυτῷ, καὶ
 Διὰ πλείους χρόνους ἢ νῆσθ' ἰννοί-
 154 το. 40 ἔστι δὲ ἐξ ἡλιαντῶδης, ἀλλ'
 ἀπορηγόσκοντες ἀπὸ λείπῃ. 41 εἰ
 εἰ βέλαιο ἢ νεώτερον ἐν ἔα ἡτῆτον 151
 ἐπιπλάσσει τῆς νέσθ, 42 καὶ ἡρώς
 αὐτὸν, 43 καὶ σὺν πύ τε σήθεα καὶ
 πύ μετὰ φρενας.

LIV. Νωπιάς. 2 ῥίγθ' καὶ
 πυρετός, 3 καὶ βήξ, καὶ δυσαννοια
 λαμβανῆ, 4 καὶ τὸ σίαλον πλύθ
 χαλρόν' ἔστι δ' ὅτε καὶ ὑφαίμων.
 5 καὶ πονέει μάλιστα τὸ μετὰ φρε-
 νον, 6 καὶ τὰς βρογχίνας. 7 καὶ ἡμέ-
 5 ρη τρίτη ἢ τετάρτη ἐφεί αἰμα-
 τῶδες. 8 καὶ ἀποθνήσκει ἐξ ὀδυ-
 μῶθ'. 9 ἢ ἐπὶ δὲ τὰς τεσσα- 152
 ροκαίδεκα ἐκφυγή, ὑγιὲς γίνε-
 ται. 10 ἐκφυγανῆ δ' ἔξ μάλιστα.
 11 τῆτω δίδοναι μελικρήτον, ἀνα-
 ζέσας ἐν κωνίη χύτην ψύχων, σε-
 λίνε φλοιὸν ἀποτέραν ἢ μαρμά-
 ρου. 12 τῆτω δίδοναι πίνειν καὶ
 πῦσίνης χυλὸν οἷς τῆς ἡμέρας,
 καὶ ἐπιπίνειν οἶνον λυκὸν ὑδα-
 ρία. 13 ἢ αὐτὸν ὀδωὴ παρσίπεται,
 χλιαίνειν καὶ λέξιν θερμῶ, 14
 ὡς μὴ ὁ πυρετός πελὺς ἔχη. 15
 ἐπὶ δὲ αἰ τεσσαρροκαίδεκα ἡμέ-
 10 ραυ παρέρησιν, ἄριστα ἔσθ' ἢ τ'
 κέλερον, 16 ἔς ἐσπέρην ἢ κρέα σκυ-
 λακίς ἢ ὄρνιθ' ἐφθὰ ἐσθίειν, καὶ ἔ-
 ζαμῶ ῥοφαίνειν. 17 σίτοις ἢ ὡς ἐλα-
 χύτοις χρῆσθαι τὰς παρσίπεται ἡμέρας.

LV. Φύμα ἐν τῷ πλάσσει.
 2 Ἐπὶ φύμα φύη ἐν τῷ πλάσσει-
 μονι, 3 βήξ ἔχει καὶ ὀρθοπνοία, 4
 καὶ ὀδωὴ ἐς τὸ σῆθ' ὀξείη, καὶ ἐς
 τὰ πλάσσει. 5 καὶ ἔως μὴ τῶν
 τεσσαρροκαίδεκα ἡμερῶν πύχθ.
 6 τοῖσι γὰρ πλείοσι ποσύτως
 ἡμέρας μάλιστα φλεγμῶν τὸ
 πύθ' ἢ φύμαθ'. 7 καὶ τὸν κε-
 Tom. I I. φαλίω

tione usus fuerit, & per pluri-
 mum tempus morbus 'proro- 125
 gari poterit. 40 Est autem non
 lethalis, sed confescentes re-
 linquit. 41 Si vero juniorem ali-
 quem citius à morbo liberare
 voles, 42 ubi ipsum purgatis, 43
 pectus & dorsum iurito.

LIV. Morbus dorsalis. 2 Rig-
 gor & febris, 3 & tussis, & spi-
 randi difficultas corripit, 4 & fal-
 livam sput cum virore palli-
 dam, quandoque etiam sub-
 cruentam: 5 & dolet maxime
 dorsum 6 & inguina: 7 & tertia
 aut quarta die cruentam uri-
 nam mingit, 8 & moritur septi-
 ma die. 9 ' Si vero quatuorde- 150
 cim dies effugerit, sanus evadit:
 10 effugit autem non ita valde.
 11 Huic aquam mulsam bibe-
 dam dato, in olla nova fervefa-
 ctam & perfrigeratam, apii aut
 fœniculi radices cortice in ipsa
 macerato. 12 Dato & pitisanæ
 succum bis in die, & vinum al-
 bum aquosum insuper bibe-
 dum. 13 Quæ vero parte dolor
 constiterit, calefactoria adhibe-
 to, & calida lavato, 14 si non fe-
 bris multa vexet. 15 Postquam
 autem ' quatuordecim dies præ- 155
 terierint, in prandio quidem
 fumat milium, 16 ad vesperam
 vero carnes catulinas, aut volu-
 crum, coctas edat: & de jusculo
 sorbeat. 17 Cibis autem quam
 paucissimis primis diebus utat-
 ur.

LV. Tuberculum in pulmo-
 ne. 2 Quum tuberculum in pul-
 mone natum fuerit, 3 tussis ten-
 net, & erectæ ' cervicis spiratio, 140
 4 & dolor ad pectus acutus, & ad
 latera, 5 & usque ad quatuorde-
 cim dies ita afficitur. 6 Nam
 plerisque per tot dies tuberculi
 affectio inflammatur. 7 Sed &
 f caput

15 Φαλλῶν ἢ ἀλγέων, καὶ τὰ βλέφα-
ρα, 8 καὶ ὄρατον ἐδωῖα), 9 καὶ τὸ
σῶμα ὑποπύρρον γίνεταί, 10 καὶ 153
φάδων ἐμπίπτει). 11 τῆτον λέγειν
πολλῶν θερμῶν. 12 καὶ μελίερησεν
διδόναι πίνειν ὑδαρές. 13 καὶ τὸ πῖ-
σάνης τὸ χυλὸν βοφάνειν. 14 καὶ οἶνον
ὑδαρέα ἐπιπίνειν. 15 ὡς δὲ ἡ ὀδυνή
πιεζῆ, χλιαίνειν. 16 ἐπιπῶν ἢ πύσση),
σιποῖσιν ὡς μετακωπάτοισι χρεῖ-
αζ. 17 ὡς ἢ ἀπὸ κατάρθρον τὸ νεσθε
δυσανοίη λαμβάνει, 18 ἐπιπῶν πρὸς
ὄρθρον χωρεῖον ἢ, ἢ ἀπόσει τι ἄλλως,
19 φάρμακον διδόναι, ἢ ὅτι ἢ κρι- 154
20 λήν ἢ κώτω μὴ κινέειν). 20 καὶ, ὡς
ἄμα τὰ ἐμέσματα πῶν ὀπῆται, 21
ὡς μὲν τὸ πῦρ ἢ λούσθον, καὶ ἴνες ἐν
αὐτῷ ὑφαίματι ἔασι, ἐκφυγῆναι.
22 ὡς δὲ πελιδνόν, καὶ χλωρόν, καὶ
καίκοθρον, δὲ πονήσκει. 23 κατάρθρον
ἢ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρησιν, ἀφ'
ἢ ἀν' ἡμέρας. 24 πολλοῖσι ἢ καὶ ἐνικυ-
σίη γίνε) ἢ νεσθε. 25 ποιέειν ἢ χρεῖ
τῆτον, ἄπερ τὸ ἔμπυον. 26 ὡς δὲ
μὴ βραγῆ, ἐνίοισι δὲ τὰ χρεῖσιν ἀφί-
σεται, ὡς τὸ πάλαιον, καὶ ἐξοδισκε-
ται. τῆτον χρεῖ, ὡς τὸ τῆτον γῆν),
25 τῆτον ἢ κρι.

LVI. Πλούμων πηλοθεῖς. 2

ἢ πηλοθεῖς ὁ πλούμων, 3 βύξιμα,
καὶ ὄρθροποιή, καὶ ἄσθμα. 4 καὶ τὸ
γλῶσσαν ἐκβάλλει. 5 καὶ πῖπτει
φάδων. 6 καὶ ἔσθμος ἔχει. 7 καὶ ὄδυνη
ὄξείη ἔχει ἐς τὸ σῆθρον καὶ καὶ τὰς
ἄμωπλάτας. 8 καὶ σπῆ ἀέχεται,
ἢ τε καθ' ἄμωπον, ἢ τ' ἀνακαθ' ἄμωπον,
ἢ ἢ ἔσηκῶς, ἀλλὰ δυσυμέει. 9 ἔτος
τεταρτάτῳ μάλιστα δὲ πονήσκει.
10 ὡς δὲ τῶν τῶν ὑπερφύγη, ἐλ-
πίδες ὡς τὰ πολλὰ. 11 κινδυνώδεις ἢ
πολλοῖσι καὶ ἐν τῆτον ἐπὶ. 12 ὡς
30 ἢ τῶν τῶν ὑπερφύγη, ὑγίης γίνε).
13 τῆτον, ὅταν ἔτῶς ἔχη, λέγειν
πελλῶ

caput dolet & palpebras, 8 & vi-
dere non potest: 9 & corpus sub-
fulvum fit, 10 ac venis impletur.
11 Hunc multa calida lavato, 12
& aquam mulsam aquosam bi-
bendam dato, 13 & ptisanæ suc-
cum forbendum, 14 & vinum
aquosum insuper bibendum. 15
Si vero dolor urgeat, calefacto- 145
ria adhibeto. 16 Ubi autem seda-
tus fuerit, cibis mollissimis utat-
ur. 17 Quod si liberatum à mor-
bo, spirandi difficultas corripiat,
18 dum ad acclivem locum re-
cta pergit, aut alias festinat, 19
pharmacum dato, à quo inferna
alvus non moveatur. 20 Et si
una cum vomitu pus sequatur,
21 siquidem pus fuerit album, &
fibræ in ipso suberuentæ fue-
rint, effugit: 22 si vero lividum,
& cum virore pallidum, ac gra- 150
veolens, moritur. 23 Purgantur
autem in quadraginta diebus ab
ea qua erupit. 24 Multis etiam
annuus fit morbus. 25 Hunc ve-
lut suppuratum curare oportet.
26 Quod si non erumpat (mul-
tis enim progressu temporis ab-
cedit ad latus, & extumescit)
hunc, si hoc fiat, fecato aut
urito.

LVI. Pulmo repletus. 2 Si pul-
mo repletus fuerit, 3 tussis tenet,
& erectæ cervicis spiratio
ac anhelatio, 4 & linguam exe- 155
rit, 5 & rubicundis circulis in ti-
biis repletur, 6 & pruritus ve-
xat, 7 & dolor acutus emergit
ad pectus & scapulas, 8 & non
potest sedere, neque jacere, ne-
que stare, sed ægris viribus est.
9 Hic quarta die moritur. 10 Si
vero hanc evaserit, spes plerun-
que est: 11 periclitatur tamen
etiam in septima. 12 Si vero hanc
effugerit, sanus evadit. 13 Hunc
ubi ita habuerit, multa calida
bis

πολλῶν θερμῶν δις τῆς ἡμέρας. ¹⁴ καὶ ὅταν ὀδυνη ἔχη, χλιασμάτω παροπιθέναι, ¹⁵ καὶ ἐπιπίνην διδόναι μέλι ἢ ὄξυς ἢ ἐφθόν. ¹⁶ καὶ ῥοφανὺν χυλὸν πολισίνης, καὶ ἐπιπίνειν οἶνον. ¹⁵⁵
¹⁷ ὡδὲ δὲ παρὰ τὸ λεπτὸν καὶ τὰ χλιασμάτω πονήη καὶ μὴ ἀνέχεται, ¹⁸ παροφέρειν αὐτῷ ψύγμα, ¹⁹ καὶ πίνην διδόναι κελίον ἐν ὕδατι δροβρέχων, ἅς ψυχροτάτων. ²⁰ καὶ κείτω παρὰ τὸ ψύχον. ²¹ ταῦτα ποιεῖν. ²² ἢ ἵψον ἢ χαλεπή καὶ ³⁵ ἴμανατώδης.

LVII. Ὁ πλωσύμων παροπασσὼν ἐς τὸ πλωσύρον. ² Ἦν ὁ πλωσύμων παρὰ τὸ πλωσύρον παροπασσὼν, ³ βήξ ἴχθῃ καὶ ὀροσποίνῃ, καὶ σίχλον βήσσει) λυκόν. ⁴ καὶ ὀδυνη τὸ στήθος καὶ τὸ μετὰ φρενον ἴχθῃ. ⁵ καὶ ἄψιδ παροκείμην. ⁶ καὶ δοκέει πὶ ἐκείτω βαρὺ ἐν ταῖσι στήθεσι. ⁷ καὶ κεντέσιν ὀδυνη ὀξεία. ⁸ καὶ τελεῖται τὸ ¹⁵⁶ πνεῦμα οἷον μάστιγος. ⁹ καὶ πλὴν πνοιῶν ἐπέχθῃ. ¹⁰ καὶ ἐπὶ μὲν τὸ πονεῖον ἀνέχεται) καὶ κείμην. ἐπὶ δὲ τὸ ὑγιές ἔσθῃ. ¹¹ ἀλλὰ δοκέει πᾶσι τῶν οἰον ἐκκρέμασθαι) βαρὺ δὲ τὸ πλωσύρον. ¹² καὶ ἀψιδ πένθῃ δοκέει ἀψιδ στήθεσιν. ¹³ τῶτον λέγειν θερμῶν πολλῶν, δις τῆς ἡμέρας, καὶ μελίπρητον πιπίσκειν. ¹⁴ ἢ ἐκ λεπτῶν, οἶνον λυκὸν κερραυνός, καὶ μέλι ὀλίγον. ¹⁵ καὶ δαμάσκηνα κερραυνός, καὶ τῆς κενταυρίδος διείς, τῶν τελεῖται διδόναι χλιαρὸν καὶ ῥοφανὺν. ¹⁶ ἢ παροπασσὼν παρὰ τὸ πλωσύρον ἐς ἐκείον ἢ ἐς βοείων κύσιν ὕδατος χλιαρὸν ἐλέγειν. ¹⁷ ἢ ἐκ ταινίω ¹⁵⁷ δέειν τὰ στήθεα, καὶ κείτω ἐπὶ τὸ ὑγιές. ¹⁸ καὶ τὸ χυλὸν διδόναι τῶν πολισίνης χλιαρὸν, καὶ ἐπιπίνην οἶνον ὕδατος. ¹⁹ ὡδὲ ἢ ἐκ τρώματος τῶν γλῆνῃ, ἢ τμηθῆναι ἐμπύον) γίνεσθαι) ²⁰ τῶν ²¹ τῶν

bis in die lavato, ¹⁴ & ubi dolor habuerit, calefactoria adhibe- ¹⁶⁰ to. ¹⁵ Et mel & acetum cocta bibenda dato, ¹⁶ & ptisanæ succum forbendum, ac vinum insuper bibendum. ¹⁷ Si vero ad balneum & calefactoria affligatur, & ipsa non sustineat, ¹⁸ perfrigeratorium ipsi adhibeto: ¹⁹ & favum mellis aqua frigidissima macerato, aquamque bibendam dato. ²⁰ Et decumbat ad frigus. ²¹ Hæc faciat. ²² Morbus autem gravis est & lethalis.

LVII. Pulmo ad latus prolapsus. ² Si pulmo ad latus pro- ¹⁶⁵ lapsus fuerit, ³ tussis tenet, & erectæ cervicis spiratio, & salivam tussiendo rejicit albam, ⁴ & dolor ad pectus & dorsum emergit, ⁵ & incumbens pulmo impellit, ⁶ & grave quiddam in pectore incumbere videtur, ⁷ & dolores acuti pungunt, ⁸ & sanguis stridet velut pellis, ⁹ & spirationem cohibet, ¹⁰ & ad affectum quidem latus decubitum sustinet, non autem ad sanum: ¹¹ verum veluti grave quid- ¹⁷⁰ dam ipsi de latere pendere videtur, ¹² & per pectus transpirare se putat. ¹³ Hunc calida multa bis in die lavato, & aquam mulfam ipsi bibendam dato. ¹⁴ Post balneum, vinum album, cum modico melle misceto, ¹⁵ & datici ac centaurii femina trita his diluito, & tepida hæc forbenda præbeto. ¹⁶ Et infusam aquam calidam in utriculum, aut vesicam bubulam, ad latus apponito, ¹⁷ & fascia pectori alligato. ¹⁸ Decumbat in latus sanum. ¹⁹ ¹⁷⁵ Ptisanæ succum tepidum præbeto, & vinum aquosum insuper bibendum. ¹⁹ At si ex vulnere hoc fiat, aut suppurato facto fieri (fieri enim in his solet) ^{f 2} ²⁰ huic

20 ἴ τῆτος κύστιν ὡς δὲ σύριγγα 158
 ἀποσπῆσαι, ἐμπιπλάνει τ' φύ-
 σης, ἔ ἐσίνειν ἔσαι, 21 ἔ μῆτον σε-
 ρῶν κραισιτέρινον ἐνδύειναι, καὶ
 ἀπαρτῆειν ὡς ῥῶν. 22 ἔ τ' ὀναιτῶν
 τυχεύοις αὐ μάλιτα.

LIIIX. Τῷ πλοῦρῷ φῦμα. 2 Ε-
 πλω[σῶ] πλοῦρῷ φῦμα γήνηται, 3
 βήξι γὰρ ἐξήρη. 4 καὶ ὀδύνη, καὶ πυ-
 ρετός. 5 ἔ ἐκείν) βαρὺ ἐν τῷ πλοῦ-
 155 ρῷ. 6 ἔ ὀδύνη ὀξείη ἐς τὸ αὐτὸ
 κῆς χροῖον λαμβανέει. 7 ἔ διψα
 ἰχυρή. 8 καὶ ἀπερῶν) τὸ πόμα 159
 θερμῶν. 9 καὶ ἐπὶ μῆν τὸ ἄλγειον
 σκῆ ἀνέχεται κατὰ κείνῳ, ἐπὶ
 ἢ τούριες. 10 ἀλλ', ἐπὶ κατὰ κλί-
 νη, δοκίμῳ οἶν ὡς λίθῳ ἀκρέμα-
 σι. 11 ἔ ἐξοιδεί. 12 καὶ ἐξεροθῆ 13
 ἔ οἱ πόδες οἰδέεσσιν. 14 τῷ τὸν τεύ-
 ρειν ἢ κῆρην. 15 ἔ πῆτα ἀφίεναι τὸ
 πῦον, ἔς' αὐ γήνη) δεκνταῖ) ἔ
 5 μῆσι ἀμυγλίνα. 16 ἐπὶ ἢ γήνηται
 δεκνταῖ) ἔξίεις τὸ πῦον πᾶν, 17
 ἐσίνειναι οἶνον καὶ ἔλαιον χλιῶνας,
 ὡς μὴ ἐξωπίνης δὲ πῆσθαι ὡς
 μῆσιν ὀδονία. 18 ἔξίεις δὲ τὸ ἐκκε-
 χυμῶν, ἐγγχεῖν ἔτερον. 19 ποίειν
 δὲ ταῦτα πέντε ἡμέρας. 20 ἐπὶ ἢ
 τὸ πῦον λουκὸν δὲ πῆρῆ, οἶον πῆσι-
 νης χυλός, 21 καὶ γλίχρον ἐν τῇ 160
 χῆρῃ ψαυόμενον ἢ κραισιτέρινον
 μῆσιν ἐνδύειναι. 22 ἔ, ἐπὶ πᾶν
 πῆσι ξηρανθῆ, δὲ πῆ μῶν τε ἔ
 μῆσιν ὀδύνην, αἰεὶ ξυμφύειν τὸ ἔλ-
 κῶ ὡς τ' μῆσιν.

LIX. Ὑδρῶ πλοῦμον.
 10 ἢ ἢ δὲ ὕδρῶ ἐν τῷ πλοῦμονι
 γήνηται, 3 πυρετός ἔ βήξι γὰρ, 4 ἔ
 ἀνωπνεί ἀθρόον. 5 ἔ οἱ πόδες οἰ-
 δέεσσιν. 6 καὶ οἱ ὄνυχες ἔλκονται
 πᾶντες. 7 καὶ πᾶσι οἷα ὡς ἐμπυῶ
 γήνῳ μῶ βληγρότερον ἢ ἔ πολυ-
 ἀσωνιότερον, 8 ἔ ἢ ἐγγχῆς, ἢ πυ-
 ρετός,

20 huic vesicam ad fistulam alli-
 gamam flatu impleto, ac intro
 mittito, 21 & peniculum solidum
 stanneum indito, ac ulterius
 propellito. 22 Sic curationem
 instituens maxime profece-
 ris.

LIIIX. Lateris tuberculum.
 2 Quum in latere tuberculum 180
 fit, 3 tussis emergit dura, 4 & dol-
 or, & febris, 5 & gravitas in la-
 tere incumbit, 6 & dolor acutus
 in eodem semper loco urget, 7 &
 sitis vehemens, 8 & calidum pot-
 um averfatur, 9 & in dolens la-
 tus decumbere non potest, sed
 in sanum. 10 At ubi decumbit,
 velut lapis impendere ipsi vide-
 tur, 11 & intumescit, 12 & rube-
 scit, 13 & pedes intumescunt. 14
 Hunc fecato aut urito. 15 Postea
 pus 'emittito, usque ad deci- 135
 mum diem, linamento ex lino
 crudo indito. 16 Decima autem
 die pure omni emisso, 17 vinum
 & oleum tepida immittito, ut
 ne deropente resiccetur, & lina-
 mento ex linteolo utitor, 18 ubi
 vero id quod infusum est emi-
 seris, aliud infundito: 19 atque
 hæc per dies quinque facito: 20
 postquam autem pus tenue
 effluerit, velut prisanæ succus 160
 21 ac modicum, ad manus con-
 tactum, stanneum penicillum
 indito, 22 & ubi penitus resic- 190
 catum fuerit, linamento semper
 modice præfecto, ulcus ad lina-
 mentum coalescere finito.

LIX. Hydrops pulmonis. 2 Si
 Hydrops in pulmone fiat, 3 fe-
 bris & tussis tenet, 4 & acerva-
 tim respirat, 5 & pedes tument,
 6 & ungues contrahuntur om-
 nes, 7 & patitur talia, qualia is
 qui suppuratus fit, sed debilius
 ac diuturnius. 8 Et si quid infun-
 das, aut fomentum ' aut suffitum 195
 adhi-

ελας, η θυμιας, εκ ομαρτεφ πυον.
 9 τρω αυ ηνοις, οπ ε πυον, ελλα
 υδωρ εσι. 10 και, λυ πολλαν χρονον
 πεσεχων το ες ακαζη αως τα
 πλασιρα, 11 αζη επωθεν οιον ψοφο. 162
 11 εως μη την ταυτε παρη. 12
 15 επτα δε ρηγνυ ες τω κηλιλω,
 ε αυ τιχα μη δακεφ υγης ειναι, ε
 τ νκος απηλαχθαι. 13 τω η χρο-
 να η κηλιη εμποιπω. 14 ε τατε
 αωτα κεναι παρη, ε μελλον. 15
 ενιοι δε και ειδησκον τω γαστρω,
 και τω οχλω, ε το αρωσωπον. 16
 ε ενιοι δακεσ εν ειναι διο της κη-
 λιης ε κωτω, 17 ορωνιες τω γαστ-
 ρω μεγαλλω, και τες ποδας οι-
 δεντες. 18 οιδωσεται ηδ ταυτε,
 λυ υπερβαλης τον καιρον της το-
 μης. 19 τωτον χροη, 11 λυ μη δαπι- 163
 διση εξω, 20 τα μηντα αζη τω πλασι-
 20 ρεων, ιη. 21 λυ η μη δαπι δεη,
 λεσταντα πολλω θερμω κωδιση
 ψαπερ τες εμπιτες. 22 ε, οπη αθ
 ψοφεη, τωτη ταμειν. 23 βελεαζ
 η ως κωταίτω, οκως ει δυρον εη.
 24 ε πωλη η ταμης, μετεν αμολινω.
 25 παχον [η] και επικρον ποιη-
 26 σαζ την μετην, 26 ε αφιωναι 164
 εδαι φειδε μημ ως ελαχιστα.
 27 ε, λυ μησαι εν τω μετω πυον
 σελιχηη πεμπλαια εονη, ως τες
 πολλα κωφυχαι. 28 λυ δε μη
 σδε ηγηται, επω εξερωσης το
 υδωρ, δεψα επιλαμει αφ, ε βηξ,
 ε απθνησφ.

adhibeas, pus non sequitur, 9 at-
 que ex hoc sane cognoveris,
 non pus, sed aquam intus esse.
 10 Et si multo tempore aure ad
 latera adhibita audire tentaveris,
 ebullit intrinsecus velut
 acetum: 11 & hæc quidem ali-
 quandiu patitur, 12 postea erum-
 pit ad alvum, & statim quidem
 sanus esse sibi videtur, ac à mor-
 bo liberatus. 13 Verum progres-
 su temporis alvus incenditur, 14
 eademque illa patitur, & adhuc 200
 amplius. 15 Aliqui etiam intumescunt
 ventre, scroto, ac facie. 16 Et quidam
 ab inferna alvo id esse putant, 17
 quum videant ventrem magnum,
 & pedes tumentes. 18 Intumescunt enim
 hæc, si sectionis tempus trans-
 grediaris. 19 Hunc siquidem ex-
 tra intumuerit, 20 inter costas
 sectum curare oportet. 21 Si ve-
 ro non intumuerit, multa calida
 lotum velut suppuratos collo-
 cato, 22 & qua parte strepitum
 23 perciperis, ea secato, 23 quam 205
 potes infimo loco, quo effluxio
 facilis contingat. 24 Postquam
 fecueris, linamentum ex lino
 crudo indito, 25 ita ut crassum
 & acutum linamentum facias;
 26 & sanguinem paucissimum
 parce emittas. 27 Et siquidem in
 linamento pus adhæserit quinta
 die, plerunque evadit. 28 Sin mi-
 nus, ubi aquam exhauseris, fitis
 corripit & tussis, & moritur.

25 LX. Σηθ η μεταφρενον ρα- 165
 ην. 2 Ηη το σηθ η το μετα-
 φρενον ραη, 3 οδοναι ιαχαι το ση-
 θ ε το μεταφρενον Διμπερες.
 4 ε ηερμη αλλοτε ε αλλοτε επι-
 λαμει αφ. 5 ε το σιαλον υφαιμον
 βησσε. 6 το δ οιον ηριξ Δι. περχη
 Δι. σιυλς αμαπαδης. 7 μεγαλι-

LX. Pectus aut dorsum ru-
 ptum. 2 Si pectus aut dorsum 210
 fuerit ruptum, 3 dolores tenent
 pectus ac dorsum perpetuo, 4 &
 calor alias atque alias corripit,
 5 & salivam subcruentam tuf-
 siendo rejicit 6 & velut pilus
 cruentus per salivam transcur-
 rit. 7 Atque hæc maxime pati-
 tur, si manibus quid laborarit,

σα δὲ ταῦτα πάσῃ, ⁷ ἢ τῆσι χερ-
σὶ τε πενήσῃ, ⁸ ἢ ἐπ' ἀμαξῶν ἐπι-
στῆ, ἢ ἐφ' ἵππων. ⁹ τῶτον καὶ ἐν καὶ
ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν, ¹⁰ ἐν μέρει
ἢ ἐκείρωτον. ¹⁰ καὶ ἔταις ὑγιῆς γί-
νεται. ¹¹ ἐπιγῆν ἢ τὸ πόνον ἐναιω-
τὸν, ¹² καὶ παχεύωσιν ἐν τῷ καυ-
σι.

LXI. Πυρετὸς καυσθῆς. ² Πυ-
ρετὸς ἴσχυρὸς καὶ δὲ ψαίχουρῃ. ³ καὶ ἢ
γλωσσά τε ηχέση, καὶ μελαιναί, καὶ
χλωρῆ, καὶ ξηρῆ, ἢ ἐξέρηρθη ἰχθυ-
ρῶς. ⁴ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ χλωροί.
⁵ καὶ ἀποπατέει ἐρυθρὸν, καὶ χλω-
ρόν. ⁶ καὶ ἔρεθ τοῖστω. ⁷ καὶ πλὴν
παλόν. ⁸ πολλὰκις δὲ καὶ μεδίστα-
ται ὡς ἐπὶ ἀειπλοσμογίνου, καὶ
ἄρρωστος. ⁹ τῆσιν αὖ γνοίης ὅτι
ἀειπλοσμογίνου γίνεσθαι. ¹⁰ ἔτος, ἢ
μὴ γνήσται ἀειπλοσμογίνου, καὶ
³⁵ τῶσιν ἀρεστικῶσιν ἡμέρας ἕπερ-
φύγη, ὑγιῆς γίνεσται. ¹¹ ἢ ἢ γνή-
σται, ἐν ὅσιν καὶ δέκα ἡμέρας ἔσιν,
¹² ἢ μὴ, ἀκράτατος γινώσκου,
ἐμπου γνήσται. ¹³ τῶσιν καὶ πί-
νειν τὸ ἀπὸ τῆς κρέμας, ¹⁴ ἐν μετρί-
κῃ ὄξω ὡς δὲ ἀδελφῶσιν λουκῶν. ¹⁵
καὶ ῥοφάσθαι τὸ χυλὸν τῆς πρὸσέ-
νης, δὲ τῆς ἡμέρας. ¹⁶ ἢ δὲ ἀδελ-
φῶσιν ἢ, τῆσιν. ¹⁷ καὶ ἐπιπίνου οἶνον οἰ-
νώδεον, λουκῶν, ὑδαρέον. ¹⁸ καὶ λῆν
ὡς ἐλάστω. ¹⁹ ἢ δὲ ἐμπου γνή-
σται, ἀραιτῶν ὡς ἐμπου.

LXII. Πυρετὸς λυγρῶσθης. ¹⁶⁷

² Πυρετὸς ἴσχυρὸς ἀσπερηνός, ³ καὶ ῥί-
⁴⁰ γου, ⁴ καὶ βήξ, ⁵ καὶ λυγρῆ. ⁶ καὶ
βήσθαι ἀμαξῶσιν ἐκ τῶσιν ἰσχυρῶσιν αἰ-
μασθαι. ⁷ ἐν ἔσθαι αἰμασθαι ἀποπνῆσθαι.
⁸ ἢ δὲ δέκα ἡμέρας ἕπερφύγη,
ῥῶσιν γίνεσθαι. ⁹ ἐκ τῆσιν ἢ ἡμέρας ἐμ-
πυσκεσται, ¹⁰ καὶ βήσθαι τῶσιν ἀσπερ-
ηνός ἡμέρας πῦον ὀλίγον, ἐπίσθαι ἐπι-
πλοῖ. ¹¹ καὶ τῶσιν ἢ ἐν τῶσιν ἀσπερ-
ηνός.

⁸ aut in currum, aut equum in-
scenderit. ⁹ Hunc ante & re-
tro urito ex partibus utroque
loco, ¹⁰ & sic sanus evadit. ¹¹
Ceterum per annum à labore fe-
' contineat, ¹² & ab uftura pin-
215 guofaciendo corpori studeat.

LXI. Febris ardens. ² Febris
tenet, & fitis vehemens, ³ & lin-
gua aspera, & nigra, & cum vi-
rore pallida, & sicca, & vehe-
menter rubicunda: ⁴ & oculi
cum virore pallidi sunt, ⁵ & ex-
crementum egerit rubicundum
& cum virore pallidum, ⁶ talem
quoque urinam mingit, ⁷ &
multum spuit. ⁸ Saepe etiam
transmutatur velut ad peripneu-
moniam, & delirat. ⁹ Ex qua
220 re cognoveris quod peripneu-
monia fit. ¹⁰ Hic siquidem pe-
ripneumonicus fiat, & quatuor-
decim dies transgrediatur, sanus
fit. ¹¹ Si vero in decem & octo
diebus peripneumonicus fiat, ¹²
si non impurgatus permanens
suppuratus fiat. ¹³ Huic necesse,
ut aquam de crassa farina in ipsa
macerata bibat, ¹⁴ & acetum al-
bum quam oderatissimum post-
ea bibat, ¹⁵ & prifanæ succum
forbeat bis in die: ¹⁶ si vero de-
bilis fuerit, ter. ¹⁷ & vinum vi-
225 nosum, album, aquosum infuper
bibat, ¹⁸ & quam minimum la-
vet. ¹⁹ At si suppuratus fiat, ve-
lut suppuratum curato.

LXII. Febris singultiens. ²
Febris detinet vehemens, ³ & rig-
or, ⁴ & tussis, ⁵ & singultus, ⁶ &
una cum saliva, grumos sangui-
nis tussiendo rejicit, ⁷ & septi-
ma die moritur. ⁸ Si vero decem
dies effugerit, melius habet. ⁹
Verum vigesima suppuratur, ¹⁰
& primis diebus pus modicum
230 tussiendo rejicit, deinde am-
plius. ¹¹ Purgatur autem in qua-
dragin-

κρηθῆ ἡμέρησι. ¹² τῷτον, πὲς μὲν
 ὡσεύτας ἡμέρας, πιπίσκῃ τὸ ὄξϑ
 καὶ τὸ μέλι εφθόν. ¹³ κὲ μέλι- ¹⁶⁹
⁴⁵ μίσχῃ ' ὄξϑ καὶ ὕδαρ ὕδαρις
 πύων. ¹⁴ ῥοφανῆν ἢ χυλὸν πησά-
 νης, μέλι ὀλίγην ὡσεύ μίσχων, ἔ
 οἶνον ἐπιπίνην λδωθῆ οἰνώδεα. ¹⁵
 ἐπὶ τὸ ἢ δέκα ἡμέρας παρέλθωσιν,
 λὺ τὸ πῶρ πῶση, κὲ τὸ πῶραλον
 κρηθρὸν ἢ, ¹⁶ τῶν πησάντων ἄλλω
 ῥοφανῆτω, ἢ τὸ κέγγρον. ¹⁷ λὺ ἢ
 ἐκρηθῆ τὸ πῶρ πῶση. πινέτω,
 κὲ ψας κὲ σήσας τὸ ἐλελίσφακον, ἔ
 κήρανον, κὲ θύμωρον, κὲ ὀείζα-
 νον, κὲ ὑπεραγῆν, ἴσον ἐκάστου ζυμ-
 μίσχων, ¹⁸ ὅσον σκαφίδου σμικρῶ ¹⁷⁰
 ζυμπτάντων, ¹⁹ ἔ ἀλφίτων τὸ αὐ-
 τὸ ἐπὶ οἶνον γλυκεῖ κερηθῆν, νή-
 σε πίνειν. ²⁰ ἔ ῥοφανῆται, λὺ χῆ-
¹⁵⁶ μῶν ἢ, ἢ μετέπωρον, ἢ ἔαρ. ²¹ λὺ
 ἢ θέρϑ ἢ μή. ²² ἀκ' ἀμυδάλια
 τείβων καὶ σκύρα πέρηρα πεφωσ-
 μῆρον, ἔ σήταμον, ἴσον ἐκάστου ζυμ-
 παν ἢ ὅσον σκαφίδα, ²³ ἐπὶ κῆρας
 ὕδαρ ἔ ὅσον κρηθῆν ἀγινάμαν,
²⁴ ἄλλῃ ἐπιπίων κὲ κρηθῆν
²⁵ τῷτον ῥοφανῆτω κὲ τὸ πόμα. ²⁶
 σπῖοι ἢ ῥηθῆ λιπαροῖσι, καὶ
 ἀλμυροῖσι, καὶ θαλασσίοισι μελλ-
 λον, ἢ κρέασσι. ²⁷ λῆδω δὲ ἱερμαῶ
⁵ τῶν κεφαλῶν ὡς ἰλάχιστα. ²⁸
 πῶτα ποίειν ἀπειλάσεται τῆς
 νεσε.

LXIII. Νῆσϑ ἢ κηλεθῆν λή-
 θωρηϑ. ² Βῆξ ἰχθῆ, ³ κὲ τὸ σία-
 λον πῶρ πῶλὸν ἔ ζῆρον. ⁴ ἔ φλυ-
 ρέει, ⁵ καὶ, ὅταν πῶση φλυθῆν,
 δῶδῆ. ⁶ ἔ ἀποπατέει κρηθῆν.
⁷ τῷτον πιπίσκῃ τὸ ἀπὸ τῆ κη-
 μνε, καὶ μετὰ πιπίσκῃ οἶνον λδωθῆν
 οἰνώδεα. ⁸ ἔ ῥοφανῆν τὸ χυλὸν τῆ
 πησάνης. ⁹ ζυμμίσχῃ δὲ σίδη
 χυλὸν. ¹⁰ καὶ οἶνον ἐπιπίνειν οἰνώ-
 δεα

draginta diebus. ¹² Huic primis
 diebus acetum & mel cocta bi-
 benda dato, ¹³ & postea acetum &
 aquam ammisceto, quo aquosior
 potio fiat. ¹⁴ Et ptisanæ succum
 modico melle ammixto forbeat,
 & vinum album vinosum in-
 super bibat. ¹⁵ Postquam autem
 decem dies præterierint, si fe-
 bris sedetur, & sputum purum
 fit, ¹⁶ ptisanam integram forbeat, ²³⁵
 aut milium. ¹⁷ At si vigesima
 die pus sputat, salviã, & rutam,
 & satureiam, & origanum, ac
 hypericum, singula æquis por-
 tionibus contusa ac cribrata
 permisceat, ¹⁸ ita ut omnium
 cyathi parvi sive conchæ mari-
 næ sit mensura, ¹⁹ & polentæ tan-
 tuñdem. Hæc jejusus in vino
 dulci temperato bibat. ²⁰ Et si
 hyems sit, aut autumnus, aut
 ver, sorbitionibus utatur. ²¹ si
 vero æstas, minime. ²² Verum
 amygdalas, & cucumeris se- ²⁴⁰
 men torrefactum, & sesamum,
 singula æquis partibus, ut in to-
 tum sit conchæ marinæ mensu-
 ra, terat, ²³ & aquæ heminam
 æginæam affundat, ²⁴ & fari-
 nam ac favum inspergat. ²⁵ Hæc
 post potum forbeat. ²⁶ Cibis
 utatur pinguibus falsis, & mari-
 nis magis quam carnibus. ²⁷ Cal-
 lida lavet, minime vero caput.
²⁸ Hęc faciens á morbo liberatur.

LXIII. Morbus lethargus di-
 ctus. ²¹ Tussis oboritur, ³ & fa- ²⁴⁵
 livam sput multam ac liquidam,
 & nugas garrif, ⁵ & ubi nuga-
 ri desierit, dormit: ⁶ & recre-
 mentum male olens egerit. ⁷
 Huic aquam demacerata in ipsa
 farina crassa bibendam dato, &
 vinum album vinosum postea
 bibendum, ⁸ & ptisanæ succum
 forbendum. ⁹ Verum huic mali
 punici succum ammisceto: ¹⁰ &
 vinum

δεα λούκον. ¹¹ καὶ μὴ λείν. ¹²
 ἔτος ἐν ἑπτὰ ἡμέρησιν διαθνήσκει.
¹⁰ ἢ δὲ ταύτης ὑπερφύγη, ὑγίης
 γίνεται.

LXIV. Ἐτέρη νόσος, ἡ λεγο-
 μένη αὐάντη. ² Οὐκ ἀνέχεται ¹⁷¹
 ἀπίστος, ἐδὲ βεδρωκώς, ³ ἀλλ',
 ἔστιν μὲν ἀπίστος ἢ, τὰ σπλάγχνα
 μύζη, ⁴ καὶ καρδιάσθι. ⁵ καὶ ἐμείψ
 αἴλασθε ἀλλοῖα, καὶ χολίω, καὶ σία-
 λα, καὶ λάπη, καὶ δερμύ. ⁶ καὶ
 ἐπιπύεσι, ῥάων δοκίμῃ εἶναι ἐπ'
 ὀλίγον. ⁷ ἐπιπύεσι φάγη, ἐρύγ-
 ματά οἱ γίνεται, ⁸ καὶ φλογαί. ¹⁷²
⁹ καὶ ἀποπατήσθιν αἰεὶ οἴεται πύλυ-
 ἐπιπύεσι καὶ ζήσεται, φύσει ὑπο-
 χυρῆς. ¹⁰ καὶ τὴν κεφαλὴν ὀδυ-
¹⁵ νηέει. ¹¹ καὶ τὸ σῶμα πᾶν ὄσ- ¹⁷³
 παρὰ ραφίς κεντέειν δοκίμῃ, αἴλασθε
 αἴλα. ¹² καὶ τὰ σκέλεα βερέει καὶ
 ἀσθενεία, ¹³ καὶ μινύθει, καὶ ¹⁷⁴
 ἀσθενῆς γίνεται. ¹⁴ τῶτον φάρ-
 μακον πιπίσκων, παρῶτον μὲν
 κρέτω, ἐπιπύεσι δὲ αὐτῶ, ¹⁵ καὶ
 τὴν κεφαλὴν καθαίρειν, ¹⁶
 καὶ σίπων ἀπέχουσι γλυ-
 κίων καὶ ἐλαιωρῶν καὶ πόνων, καὶ
 ψωμίων. ¹⁷ ἐμείψ δὲ τοῖσι χυ-
 λοῖσι, ἐδὲ σίπων. ¹⁸ ἐ τὴν ἄρην
 ὄνσ γάλα ἢ ὄρρον πιπίσκων, φάρ-
 μακον παρῶσι, ὄνσ τέρεσι δο-
 κίμῃ μύζην δὲ εἶσθι. ¹⁹ ἐ ψυχρο-
 λυτέειν τὸ θερμὸν ἐ τὸ εἶρ. ²⁰ τὸ
²⁰ φθινόπωρον δὲ ἐ τὸ χεῖμα ἀλείμ-
 ματι χεῖμα, ἐ παρῶσι πύεσι, καὶ
 γυμνάσει ὀλίγα. ²¹ ἢ δὲ ἀσθε-
 νέστερον ἢ, ὄνσ γυμνάσει, ὄνσ
 πορῆ χεῖμα. ²² σίπωνσι ψυχροῖ-
 σι ἐ φαρμακίωσι κρέτω. ²³
 ἐ, ἢ ἡ γαστήρ μὴ ὑποχυρῆν,
 ὑποκλύειν κλυσματὶ μαλθα-
 κῶ. ²⁴ ἢ δὲ νόσος χρονία, ἐ
 ἀπομακρύνεται ἢ ἢ μύζην, ἀ- ¹⁷⁵
 πολέει.

vinum vinosum album insuper
 bibat, ¹¹ & ne lavet. ¹² Hic in
 septem diebus moritur. Si vero
 has effugerit, sanus evadit.

LXIV. Morbus, ficcatorius ²⁵⁰
 appellatus. ² Neque sine cibo
 esse, neque cibum acceptum to-
 lerare potest. ³ Verum ubi qui-
 dem sine cibo manet, viscera fu-
 gunt, ⁴ & os ventriculi dolet, ⁵
 & alias alia vomit, & bilem, &
 salivam, & pituitam, & acria :
⁶ & postquam vomuit, aliquan-
 tisper melius habere sibi vide-
 tur. ⁷ At ubi cibum accepit, ru-
 ctus adfunt, ⁸ & cum rubore
 exardescit, ⁹ & semper multum ²⁵⁵
 se cacaturum esse putat: ubi ve-
 ro ea gratia defecerit, flatus pro-
 dit : ¹⁰ & dolor caput habet, ¹¹
 & totum corpus velut aciculis
 pungi videtur, alias alia parte:
¹² & crura gravia sunt ac debi-
 lia, ¹³ & consumitur, ac debilis
 fit. ¹⁴ Huic medicamentum bi-
 bendum dato, primum deorsum
 purgans, postea superne : ¹⁵ &
 caput purgato, ¹⁶ & a cibis ab-
 stineat dulcibus, & oleosis ac
 pinguibus, & ab ebrietatibus. ²⁵⁰
¹⁷ Vomit autem a succis, & a
 cibis : ¹⁸ & pro anni tempore,
 lac aut serum asinum biben-
 dum præbens, pharmacum insu-
 per bibendum dato, utro tandem
 magis opus esse tibi visum fue-
 rit. ¹⁹ Æstate & vere frigida la-
 vet. ²⁰ Autumno autem & hyc-
 me unguento utatur, & deam-
 bulet, & modice se exerceat. ²¹
 Si vero debilior sit quam ut
 exerceri possit, iter faciat. ²² Et
 cibis frigidis ac alvum subeun-
 tibus utatur. ²³ Et si venter ²⁵⁵
 non egerat, molle infusum, per
 clysterem injicito. ²⁴ Morbus
 hic diuturnus est, & confene-
 scentes, si ita futurum est, relin-
 quit:

πολείπει· ἢ δὲ μὴ, ξυνοποθνήσκει.

LXV. " Πυρετός ὁ φονώδης λε- 176
 2 Πυρετός ἰσχυρὸς καὶ ῥίγος.
 καὶ αἰσθητικὸς ἐπιπύρετος ἰσχυρὸς
 25 σι. 4 καὶ πῦρ κεφαλῆς ἀλγεί.
 5 ἐμὲν σπυρίον θερμὸν, καὶ χολῆν
 πολλήν. 6 ἐνίστοι καὶ κῆρα ὑπερ-
 ρείει. 7 καὶ τὸς ὀφθαλμούς " αἰσθη- 177
 τικὸς ἰσχυρὸς. 8 καὶ ὀδύνη ἐστὶν αἰσθη-
 τικὴ, καὶ ἐστὶν βρογχίτις ἰσχυρὴ. 9 καὶ δυ-
 σπνοία καὶ φλυκίτις. 10 ἔστω ἰσχυρὸς
 11 ἢ καὶ ὑπερπύρετος, ἀποθνήσκει.
 12 ἢ δὲ τῶν ὑπερπύρετων, ὡς τὴν
 πολλὰ ἐκφυλάσσει. 12 ἢ ἢ ἰσχυρὸς
 θανατώδης. 13 τὸ πῦρ ψύγεται
 20 ἢ ὑπερπύρετος ὡς τὴν ἀπλάσσει καὶ
 ὡς τὴν κεφαλῆς. 14 ἔστω πίνειν δι-
 δόναι " ἐρείξεται πῦρ καὶ ῥίγος ἐπὶ
 30 πῶς ἂν ἀγχοίσι, καὶ ἀποθνήσκει, 15 178
 καὶ ἀπὸ πύρετος τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ πῦρ
 μελίτηρον ποιεῖται ὕδαρες, τὸ πῦρ
 δίδοναι. 16 σίπλον ἢ μὴ ὡς ἰσχυρὸς,
 μηδὲ ῥόφημα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἀγχοίσι,
 ἢ μὴ ἀποθνήσκει σιδική εἶναι. 17
 ἢ ἢ ἢ, χολῆν πικρῆν ψύχεται καὶ
 λεπτὴν ὀλίγην δίδοναι ὡς τὴν ἡμέρας,
 καὶ ἐπιπίνειν ὕδωρ. 18 ἐπὶ τῷ ἢ ἐπὶ
 ἡμέρας παρέλθωσι, καὶ τὸ πῦρ με-
 γῆ, κέγχρον λέγειται. 19 ἐστὶν ἰσχυρὸν
 αἰσθητικὸν ἢ τῶν ὑπερπύρετων ὡς τὴν
 ὀλίγη, καὶ οἶνον λεπτὸν ὕδαρες
 ἐπιπίνειν, ἐστὶν αἰσθητικὸς ἐννατικὸς.
 35 20 ἔστω σιδικὸν ὡς ἐλαχίστον ἀγχοί-
 τικὸν, ἀπὸ πύρετος ἰσχυρὸς κέγχρον.
 21 λεπτὸν ἢ, ἐστὶν αἰσθητικὸν ἢ ἢ, καὶ
 ὁ πυρετός, μὴ κέγχρον. 22 ἐπὶ τῷ ἢ
 πῶς ἂν, λεπτὸν πολλῶν. 23 ἢ ἢ
 ἢ ἢ ἢ μὴ ὑπερπύρετος, ὑπερπύρετος
 κλύσσει καὶ μελίτηρον, ἢ βαλάντιον
 ὑπερπύρετος. 24 ἐπὶ τῷ ἢ ἢ ἢ,
 ὑπερπύρετος ὡς τὴν ῥίγος φέρει καὶ
 μελίτηρον, 25 ἢ κέγχρον καὶ τὸ κέγχρον
 ῥον, 26 ἔστω γάλα ὄνυξ μελίτηρον.

quit : sin minus, commoritur.
 LXV. Febris interficiens ap-
 pellata. 2 Febris tenet, & rigor,
 3 & supercilia impendere videntur,
 4 & caput dolet, 5 & vomit
 falivam calidam, & bilem multam :
 6 quandoque etiam infra egerit,
 7 & loci oculos non capiunt,
 8 & dolor ad cervicem & ad
 inguina emergit, 9 & affectis viribus
 est, & nugas garrir. 10 270
 Hic septima die aut etiam prius
 moritur. 11 Si vero hanc effugerit,
 plerunque sanus fit. 12 Morbus est
 lethalis. 13 Huic perfrigeratoria
 adhibere oportet ad vitcera, & ad
 caput : 14 & hordeum torrefactum
 una cum paleis fractum aqua macerare,
 15 & de excolata aqua, mulsam facere :
 atque hanc aquosam bibendam
 dare. 16 Cibum autem non offerre,
 neque forbitionem, usque ad septimum
 diem, si non debilis esse visus fuerit.
 17 Si vero fit, pitisanæ succum frigidum
 ac tenuem modicum, bis in die
 exhibere, & aquam insuper bibendam.
 18 Postquam vero septem dies
 præterierint, & febris dimiserit,
 milium lingat. 19 Ad vesperam
 cucurbitam, aut betas paucas sumat,
 & vinum album aquosum inde bibat,
 donec ad nonum perveniat diem.
 20 Postea cibo quam paucissimo utatur,
 milium in prandio sumens. 21
 Balneo donec dolor & febris
 affuerint, ne utatur : 22 ubi vero
 cessaverint, multa lavet. 23
 Quod si venter non egerat, molle
 infusum per clytiterem immittito,
 aut glandulas subdito. 24 Quum
 vero validus factus fuerit, molli
 pharmaco ad nares apposito, 25
 alvum infra purgato, 26 postea
 lac asinum bibendum dato.

LXVI. " Πελίη νῆσθ. ² Πυ-179
 ρετὸς ἰχθὺς ξηρὸς, ³ καὶ φελῆ, ἀλλο-
 40 τε καὶ ἄλλοτε. ⁴ καὶ τὴν κεφαλὴν
 ἀλγέει. ⁵ καὶ τὰ σπλάγχνα ὀδυνη
 ἰχθ. ⁶ καὶ ἐρεεί χολῶν. ⁷ καὶ, ὅταν
 ἡ ὀδύνη ἔχη, " ἔδωίω) ἀνορεῖν, ¹⁸⁰
 ἀλλὰ βαρυνέται. ⁸ " καὶ ἡ γαστήρ ¹⁸¹
 σκληρὴ γίνετ', ⁹ καὶ ἡ χροίη πε-
 λιδιή, ¹⁰ καὶ τὰ χέελα, καὶ τῶν ὀφ-
 θαλμῶν τὰ δάκρυα, πελιδνῶ. ¹¹ " καὶ ¹⁸²
 ἔξορεῖ ὡς ἀσφῶδρον. ¹² εὐίατε καὶ
 τὴν χροίην μετὰ ἄλλῃ, καὶ ἐκ πε-
 λιδνῆ ὑποκλίθει γίνετ'. ¹³ τῶ-
 ἴον φάρμακον πιπίσκον καὶ καὶ τῶν καὶ
 αὐτῶ. ¹⁴ καὶ ὑποκλίθειν. ¹⁵ καὶ
 δπὸ τ' κεφαλῆς δσποκρηταίειν. ¹⁶
 καὶ θερμῶ ὡς ἡκιστα λέειν. ¹⁷
 45 ἀλλὰ καὶ, ἐπιπὺ λῆν), " εἰληθε- ¹⁸³
 εῖν. ¹⁸ καὶ ὄρρον τὴν ὄραν καὶ
 γάλα ὄνε πιπίσκον. ¹⁹ καὶ σι-
 πίοειν ὡς μαλθακώτεροισι χρῆ-
 σθ, ἐψυχροῖσιν, ἀπεχρήμον τ' δει-
 μέων ἐ τ' ἀλμυρῶν. ²⁰ λιπαρωτέ-
 ροις ἢ ἐ γλυκύτεροις καὶ πιπέ-
 ροις χρῆσθω. ²¹ ἡ δὲ νῆσθ ὡς τὰ
 πολλὰ ζυμαποθήσει τῶν καίμωνων.

LXVII. " Νῆσθ ἐρυμωτώδης. ¹⁸⁴ ²
 Ὀδύνη λάξεν ὀξείη, ἐ πονέει ἰχυ-
 ρῶς, ³ ἐ πικρῶς αὐτὸς ἐαυτὸν. ⁴ ἐ
 βοῶν. ⁵ ἐ ἐρδύγει σπυρινῶν, ἐ, ἡ ἀπε-
 ρυγῆ, δσκέει ὄραν εἶναι. ⁶ πολλὰ καὶ
 55 ἢ καὶ χολῶν ἀπεμείνει ὀλίγη " ὅσων ¹⁸⁵
 βρόχθον. ⁷ ἐ ὀδύνη λαμβάνει δπὸ τ'
 σπλάγχων ἐς τὴν νεύριον γαστέρα
 καὶ τὴν λαπίρην, ⁸ καὶ, ἐπιπὺ
 τῶστο ἡβήν), ὄραν δσκέει εἶναι, ⁹ καὶ
 ἡ γαστήρ φουσῶται, καὶ σκληρὴ γίνε-
 ται, καὶ ψοφεί. ¹⁰ καὶ ἡ φύσθ ἐ
 ἀσχερεεί, ἐδὲ ὁ δπὸ παλθ. ¹¹
 τῶστον, ἡ ὀδύνη ἔχη, λέειν πολλῶ
 θερμῶ. ¹² ἐ χλιώσματα πρσολύ-
 ναι. ¹³ ὅταν ἢ ἐ τῇ γαστρὶ ἡ ὀδύνη
 5 ἢ, καὶ ἡ φύσθ, ὑποκλίθειν. ¹⁴ καὶ
 τῆς

LXVI. Morbus lividus. ² Fe-
 bris detinet sicca, ³ & horror
 alias atque alias, ⁴ & caput do-
 let, ⁵ & dolor viscera tenet, ⁶ & ²⁸⁵
 bilem vomit, ⁷ & quum dolor
 tenet, suspicere non potest, sed
 gravatur, ⁸ & venter durus fit,
⁹ & color lividus, ¹⁰ & labia, ac
 albæ oculorum partes viscescunt,
¹¹ & aspectum præ se fert velut
¹⁸² qui strangulatur. ¹² Quandoque
 etiam colorem transmutat, & ex
 livido, cum virore subpallidus
 fit. ¹³ Huic medicamentum &
 deorsum, & sursum purgans bi-
 bendum dato, ¹⁴ & clysterem
 adhibeto, ¹⁵ & à capite purgato.
¹⁶ Et calida quam minime la- ²⁹⁰
 vet, ¹⁷ sed & ubi laverit, ad so-
 lem apricetur. ¹⁸ Serum etiam
 & lac asinum pro anni tempo-
 re bibat, ¹⁹ & cibus quam mol-
 lissimis utatur & frigidis, absti-
 nens ab acribus & falsis: ²⁰ ve-
 rum dulcioribus ac pinguiori-
 bus utatur. ²¹ Cæterum hic
 morbus ut plurimum cum ægro
 commoritur.

LXVII. Morbus ructuosus.
² Dolor corripit acutus, & doli-
 tat vehementer, ³ & ipse seipsum
 jactat, ⁴ & vociferatur, ⁵ & fre-
 quenter eructat, & ubi eructa-
 vit, melius habere sibi videtur.
⁶ Sæpe etiam bilem revomit ²⁹⁵
 modicam, poculi parvi mensura:
⁷ & dolor corripit à visceribus
 ad imum ventrem, & laterum
 mollitudinem, ⁸ & ubi hoc fa-
 ctum fuerit, melius habere sibi
 videtur: ⁹ & venter inflatur, ac
 durus fit, & strepit, ¹⁰ & flatus
 non egreditur, neque stercus. ¹¹
 Hunc si dolor habuerit, multa
 calida lavato, ¹² & calefactoria
 ipsi adhibeto. ¹³ Ubi vero in
 ventre dolor ac flatus fuerit, cly-
 sterem adhibeto: ¹⁴ & mercuri- ³⁰⁰
 rialis

τῆς λινοζώσις ἐφ' ἅν τὸν χυ-
λὸν, ζυμμίσην τῆς πικρῆς
τῆς χυλῶ, καὶ ἐπιπίνην οἶνον γλυ-
κὺν ὑδαρέα. ¹⁵ σιτίον δὲ μὴ
προσφέρειν, ἕσ' αὐτὴ ὀδύνη χα-
λάση. ¹⁶ πινέτω δὲ ἐξ ἡμέρας,
ὡς νυκτὸς σέμφυλα βρέχων γλυ-
κεία, τὸ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῶτων.
¹⁷ ὡ δὲ μὴ ἔχη σέμφυλα, μέ-
λι καὶ ὄξυς ἐφ' ἄν. ¹⁸ ἐπιπίνετω
δὲ τῆς ὀδύνης δότικησιν, φαρμά-
κα καὶ τῶν κηλίων καθαίρειν.
¹⁹ σιτίοις δὲ χρηθῶ μαλακῶσι-
σι καὶ ὑποχρηνηκῶσι, καὶ θα-
λασσίοις μάλλον, ἢ κρέασι. ²⁰
¹⁰ κρέασι δὲ ὀρνιθίοισι καὶ μη-
λείοισι ἐφ' ἄν. ²¹ καὶ τεύτλα
καὶ κολοκύνθην. ²² τῶν δ' ἄλλων
ἀπιχεῖται. ²³ ἢ δὲ νῆστος, ὅταν
μὴ νέον λάσση, χροῖα ἐξέρχεται.
ὡ δὲ προσούτερον, ζυμαπο-
τήσκη.

LXII. Νῆστος φλεγμα-
τώδης. ² λάζεται μὴ καὶ ἀν-
δροσὸν μάλλον δὲ γυναικῶ. ³ καὶ
παχέην μὴ ἐστὶ, καὶ ὄχρωσ.
⁴ ὀδοιπορέεσσι δὲ ἀσθενέσιν μάλ-
λις δὲ, ἐπιπίνετω πρὸς ἡσυχίαν.
⁵ καὶ πυρετὸς λεπτὸς λαμ-
βαίη, ⁶ εὐίοτε καὶ πνίγ-
μα. ⁷ καὶ ἀπεμείβη μὴ, ὅταν ἄσι-
¹⁵ τος ἢ, χολῶ. ⁸ πολλὰκις δὲ, καὶ
ὅταν φάγη, σίκαλα πολλὰ, τῶ δὲ
σιτίσιν ἕδεν. ⁹ καὶ, ὅταν πονήσῃ,
ἰδωῖται ἄλλοτε ἄλλη, καὶ τὸ
σῆθος καὶ τὸ μετέφρενον. ¹⁰ καὶ
καταπίμπληται πολυφῶν ὡς ὑπὸ
κνίδης. ¹¹ τῶτον φάρμακον πι-
πίσκη. ¹² καὶ ὄρρον καὶ γάλα
ὄνυ πινέτω. ¹³ ὡ δὲ ὄρροπο-
τήν, προσπίσκη φάρμακον καὶ τῶ
ὡς πλείστας ἡμέρας. ¹⁴ καὶ, ὡ
ἀπὸ τῆς ὄρροποτήσῃ, μετεπί-

τω

rials coctæ succum, ad ptisanæ
succum ammisceto, ac sorben-
dum dato, & vinum dulce,
aquosum, insuper sorbendum.
¹⁵ Cibum autem ne exhibeas,
donec dolor remiserit, ¹⁶ & uva-
rum expressarum retrimenta
dulcia, per noctem in aqua ma-
ceret, & hanc aquam per sex
dies bibat. ¹⁷ Si vero uvarum
expressarum retrimenta non ha-
beat, mel & acetum cocta bibat.
¹⁸ Postquam autem dolorem
emoverit, medicamento deor-³⁰⁵
sum alvum purgato. ¹⁹ Cibis
utatur inde mollibus & alvum
subeuntibus, & marinis magis
quam carnibus, ²⁰ carnibus au-
tem volucrum & ovillis coctis.
²¹ edat etiam betas & cucurbi-
tam: ²² ab aliis vero abstineat.
²³ Morbus hic si juvenem cor-
ripiat, tempore decedit: si se-
niores, commoritur.

LXII. Morbus pituitosus.
² Corripit quidem morbus pi-³¹⁰
tuitosus etiam virum, sed magis
mulierem: ³ est hæc quidem
crassa & bene colorata, ⁴ verum
iter faciens debilitatur, & maxi-
me si ad acclivem locum iter fa-
ciat. ⁵ Corripit ipsam etiam fe-
bris tenuis, ⁶ quandoque etiam
suffocatio: ⁷ & evomit ubi jeju-
na est, bilem ⁸ & salivas multas,
 sæpe etiam ubi cibum accepit,
de cibo tamen nihil: ⁹ & quum
laborarit, dolet pectus & dor-³¹⁵
sum, alias alia parte, ¹⁰ & rubi-
cundis cutis eminentiis imple-
tur, velut ab urtica inustis. ¹¹
Huic medicamentum biben-
dum dato, ¹² & serum ac lac asi-
ninum bibat. ¹³ Si vero serum
potet, medicamentum deorsum
purgans ad plurimos dies præbi-
bendum dato. ¹⁴ Et si serum bi-
bere desierit, lac asinum post-

ea

τω γάλα ὄνον. ¹⁵ ἐπιπὺ δὲ πίνῃ, σίπῳ μὲν ἀπεχέσθω, οἶνον δὲ πίνετω ὡς ἤδισον, " ἐπιπὺ πάντῃ) ημε- ¹⁸⁹
²⁰ ταιρόμην. ¹⁶ ἐπιπὺ δὲ ἀπολύξῃ τὸ πρῶτον, δευτέρω μὲν κέγχρον, ¹⁷ ἰσπίρηλον δὲ σίπῳ ὡς μαλακωπάτω χρησάτω, καὶ ἐλαγχάτω. ¹⁸ ἀπεχέσθω δὲ ἐπιπῶν καὶ γλυκύαν, καὶ ἐλαιηρόν. ¹⁹ καὶ ἀλλοτε καὶ ἀλλοτε, μέλιτι τὸ ἤμιστον, ἀπεμείτω τὸ φακίον, λάχανα πεστράζων. ²⁰ καὶ θερμῶ ὡς ἤμιστον λάσθω, " ἀλλὰ ¹⁹⁰ καὶ εἰληθερέτω. ²¹ ἢ δὲ ἰσπῶ ζωωπονήσκει.

ea bibat : ¹⁵ & dum hbc potarit, à cibis quidem abstineat, vinum vero quam jucundissimum bibat, donec 'purgari desinat. ¹⁶ At ubi à potione cessaverit, milium in prandio sumat. ¹⁷ Vespere cibo molliissimo utatur ac paucissimo. ¹⁸ Abstineat à pinguibus & dulcibus ac oleosis. ¹⁹ Et alias atque alias, maximè tamen hyeme, à lenticula decocto vomat, oleribus præsumptis. ²⁰ Et calida quam minimum lavet, sed & ad solem apricetur. ²¹ Morbus autem commoritur.

LXIX. Φλέγμα λευκόν.

Οἱ δὲ ἅπαν τὸ σῶμα λευκῶ οἰδήμασι. ³ καὶ ἡ γαστήρ περιέχεται ψαρομήνη. ²⁵ ⁴ καὶ οἱ πόδες καὶ οἱ μηροὶ οἰδήσονται, καὶ αἱ κνήμαι, καὶ ἡ ὄχη. ⁵ καὶ ἀναπνεῖ ἀήροον. ⁶ καὶ τὸ πρῶτον οὐδὲρδύεις, ⁷ καὶ τὸ δεύτερον ξηρόν, ⁸ καὶ δὲ ψα ἰχθ. ⁹ καὶ, ἐπιπὺ φάγη, τὸ πνεῦμα πυκνὸν ἐπιπίπτει. ¹⁰ ἔσθως δὲ αὐτῆς ἡμέρας ὅτε μὲν ῥάων γίνετ), ὅτε δὲ κρῆσιον ἰχθ. ¹¹ τῆς ¹⁹¹ μὲν μὲν ἡ γαστήρ περιέχεται αὐτῆς δὲ ψαρομήνης τῆς νέου, ἐκλυπῆται ὡς γίνεταί. ¹² μὲν δὲ μὴ περιέχεται, φάρμακον δίδόναι καίτω, ὅφ' εὐδωρ καθαρῆται. ¹³ καὶ θερμῶ μὴ λάσειν. ¹⁴ καὶ σπῶ τὴν αἰθῆραν καμῖξεν. ¹⁵ καὶ τὴν ὄχη ἀπαυπῆν, " ἐπιπὺ πύρρον. ¹⁶ ¹⁹² σίπῳσι δὲ χρησάτω, ἀρτα καὶ γαστῶ ψυχρῶ, καὶ τσίτλοις, καὶ σκορπίοισιν ἐφθῆσι. ¹⁷ τῶ δὲ ζωμῶ ὡς ἐλαγχάτω. ¹⁸ καὶ ψυχρῶ πίνετω, " ¹⁹³ μὲν γλυκεία, μὲν δὲ λιπαρῶ. ¹⁹ ἀλλὰ τετραμερῆα, & ὄξέα, & θερμῆα, ²⁰ πηλὸν σκορπίου, ἢ κρομεύου, ἢ σπῶσιν, ²¹ οὐρίανον δὲ καὶ ἡμερῶν πολλῶν ἐορτίειν, καὶ οἶνον ἐπιπῶν οἰνώδεια. ²² & οἶον περιέχον τὸ σίπῳ. ²³ μὲν δὲ

LXIX. Pituita alba. ² Intumescit totum corpus albo tumore, ³ & venter ad contactum crassus est, ⁴ & pedes ac femora tumet : tibiæ item ac scrotum : ⁵ & acervatim respirant, ⁶ & facies rubicunda est, ⁷ & os siccum, ⁸ & fitis tenet, ⁹ & ubi cibum accepit, spiritus frequens incumbit. ¹⁰ Hic eadem die quandoque melius habet, quandoque pejus. ¹¹ Huic siquidem venter sua sponte turbatus fuerit in principio morbi, proximus fanitati est. ¹² Si vero non turbetur, medicamentum deorsum purgans dato, à quo aqua purgetur. ¹³ Et calida non lavet, ¹⁴ & sub dio exponatur : ¹⁵ & scrotum ubi impletum fuerit, fecato. ¹⁶ Cibis utatur, pane puro frigido, & beta, & piscibus scorpiis coctis, ¹⁷ jusculo autem quam paucissimo. ¹⁸ Et frigida omnia edat, & non dulcia, neque pingua : ¹⁹ sed trita & acida, & acria, ²⁰ excepto allio, cepa, & porro. ²¹ Origanum vero & saturejam multam edat, & vinum inde vinosum bibat : ²² & ante cibum iter faciat. ²³ At si à medicamento tumeat, clysterem adhi-

ἄσπε τῶν φαρμάκων οἰδύσεται, κλύσειν. ²⁴ καὶ τῷ σιπῶ ππέζην, καὶ ³⁵ ἀειπάτοι(ι, καὶ ἀλυσίη. ²⁵ φάρμακον δὲ ὡς ἐλάχιστα δένω. ²⁶ αὐτὸν ἢ μηδὲ ἐμπεσθεν, ἢ τὰ οἰδήματα κατέλθοι ἐς τὸ κῆτω. ²⁷ ἢ δὲ, ἰαγῆ ἢ δὴ ἐόντ(ο), πνίγμα ἐν τοῖσι στήθε(ιν ἐβάνεται, ²⁸ ἐλλέβορον δὸς ππέειν, καὶ τῶν κεφαλῶν κατῆρα. ²⁹ καὶ πῆται κῆτω πίσι. ³⁰ ἢ δὲ νῆσ(ο) μάλιτα ἢ Διαικρίνη ¹⁹⁴ ἐν ἑδνί.

LXX. ἢ Φρονίς, νῆσ(ο) χαλιε- ¹⁹⁵ πῆ. ² Δοκέει ἐν τοῖσι σπλάγχνοι(ιν εἶναι οἰονάκρητα, καὶ κεντέειν. ³ καὶ ἄσπ αὐτὸν λάξ(ε). ⁴ καὶ τὸ φῶς φύσγη, καὶ τὸς ἀνθρώπους. ⁵ ⁴⁰ καὶ τὸ σκότος φιλέει. ⁶ καὶ φῶσ(ο) λάξ(ε). ⁷ καὶ αἱ φρένες οἰδέσ(ιν ἐκτός. ⁸ καὶ ἀλγέει ψαυῖδρ(ο). ⁹ καὶ φοδεῖται, καὶ δέματ(α) ὄρα, ἐντεῖρα(τα) φοδερά, καὶ τὸς τεθηγῆσ(ε)ς ἐνίοτε. ¹⁰ καὶ ἢ νῆσ(ο) ἐνίοτε τὸς πλείεσ(ε) λαμβανέει ἢ ἦρ(ο). ¹¹ πῆτον πιπίσκη ἐλλέβορον, ἐ τῶν κεφαλῶν καθαίρειν. ¹² καὶ μῆ(ν) ἢ κῆταρ(ε) τῆς κεφαλῆς, κῆτω πίσι φάρμακον. ¹³ καὶ κῆ(ν) ταῦτα πίνειν γάλα ὄνα ¹⁴ σιπῶ(ι) δὲ κῆ(ν) ὡς ἐλαχίστη(ιν), ἢ μὴ ἀσθενῆ(ς) ἢ, ¹⁵ καὶ ψυχροῖσι ἐ Διαικρίνη ⁴⁵ ῥηκροῖσι, ¹⁶ καὶ μὴ θερμοῖσι, μηδὲ ἀλμυροῖσι, μηδὲ λιπυροῖσι, μηδὲ γλυκέσι. ¹⁷ μηδὲ θερμολαπέτω. ¹⁸ μηδὲ οἶνον πνέτω ἄλλα, μάλιτα μῆ(ν), ὕδαρ(ε) εἰ ἢ μὴ, οἶνον ὕδαρέα. ¹⁹ μηδὲ γμυναζέει δὴ, μηδὲ ἀειπιπέτω. ²⁰ ταῦτα ποιέων ἀπαλλάσσει τὸ νῆσ(ο), κῆνω. ²¹ ἢ μὴ ἐπιμελήσει, ξυνοποθήσει.

LXXI. ἢ Μέλαινα νῆσ(ο). ² ¹⁹⁶ Μέλαιναν ἐμέει οἶον τῶρα. ³ ὅτε μῆ(ν), ἀματῶδες. ⁴ ὅτε ἢ, οἶον

adhibeto, ²⁴ & cibo, deambulationibus, & illuvie premito. ²⁵ Medicamenta vero quam paucissima adhibeto. ²⁶ Verum sursum purgans non prius dederis, quam tumores ad infernas partes descenderint. ²⁷ Quod si extenuato jam ipso suffocatio in pectore oboriatur, ²⁸ veratrum bibendum dato, & caput purgato, ²⁹ & postea deorsum purgans bibat. ³⁰ Morbus hic maxime a nullo discedit.

LXX. Cura, morbus difficilis. ² In visceribus velut spina esse videtur, & pungere, ³ & anxietas ipsum corripit, ⁴ & lucernam ac homines fugit, ⁵ & tenebras amat, ⁶ & timor in vadit, ⁷ & septum transversum foris tumet, ⁸ & contactum dolet, ⁹ & expavescit, & terriculamenta ac fomina horrenda videt, & quandoque etiam mortuos. ¹⁰ Et morbus hic fere plurimos vere corripit. ¹¹ Huic veratrum bibendum dato, & caput purgato, ¹² & post capitis purgationem ³⁴⁵ pharmacum deorsum purgans bibat, ¹³ postea vero lac asinum bibat. ¹⁴ Cibis utatur quam paucissimis, si non debilis fuerit, ¹⁵ & frigidis, & alvum subeuntibus, ¹⁶ & non acribus, neque salsis, neque pinguibus, neque dulcibus. ¹⁷ Et calida non lavet, ¹⁸ neque vinum bibat, sed aquam maxime, aut saltem vinum aquosum. ¹⁹ Neque exercitiis utatur, neque deambulet. ²⁰ Hæc si fecerit, a morbo liberabitur temporis progressu. ²¹ ³⁵⁰ Si vero neglexerit, commoretur.

LXXI. Morbus niger. ² Nigrum vomit veluti fecem, ³ quandoque cruentum, ⁴ quandoque velut vinum secundarium,

τὸν δ' ἄπερον· ⁵ ὅτε ἢ, ὅσον πολὺ· ¹⁹⁷ rium, ⁵ quandoque velut poly-
 πρὸ ἄλον· ⁶ ὅτε ἢ, δερμυόσιον ὄξει·
¹⁵⁸ ⁷ ὅτε δ' ἢ, σίκαλον καὶ λάπτω· ⁸ ὅτε
 δὲ, χαλκὴν χλωρῶν· ⁹ καὶ, ὅταν
 μὲν τὸ μέλαν καὶ τὸ αἱματῶδες
 ἐμῆν, ¹⁰ δοκῆς οἶον φάνε ὄξει· ¹⁹⁸ καὶ
 ἢ φάρμακῶν καὶ τὸ σῶμα καίει· ἴσως
 ἔμεσμαι· ¹¹ καὶ τὰς ὀδόντας
 αἱματῶδες, ¹² καὶ τὸ ἔμεσμα τὴν
 γλῶσσαν· ¹³ καὶ, ἐπὶ ἀπεμῆσι,
 δοκῆς ῥάων εἶναι ἐπ' ὀλίγον· ¹⁴ ἔ
¹⁹⁹ ἔσονται ἔχει, ἔτ' ἄσβεστος, ἔτε πάλιν
³ βεβρωκῶς, ¹⁵ ἀλλ' ὅσον μὲν ἄσι-
 γος ἢ, πρὸ ἀλόγῃ μύσει, καὶ τὰ
 σίκαλα ὄξει· ¹⁶ ὅταν δὲ πὶ φάρμακῶν,
 βάρῃ ἐπὶ ταῖσι σπλάγχνοι· ¹⁷
 καὶ τὸ σῆθ· καὶ τὸ μετὰ φρενον
 δοκῆς οἶον γράφεται· ¹⁸ κεντῶδες·
 καὶ τὰ πάλιν ἔχει ὀδύνη, ¹⁹ καὶ
 πυρετὸς βληχρὸς· ²⁰ καὶ τὴν κε-
 φαλὴν ἀλγίει· ²¹ καὶ ταῖσιν ὀφ-
 θαλμοῖσιν ἔχει ὄρα· ²² καὶ τὰ σκέ-
 λεα βαρέα· ²³ καὶ ἡ χροὴ μέλαι-
 να· ²⁴ καὶ μινύθει· ²⁵ τῶν φάρμακων
 πιπίσκοντα μὲν, καὶ ὄρα καὶ
 γάλακτος ὄρα· ²⁶ καὶ σιτιστῶν ἀπέ-
 χον γλυκέων, καὶ ἐλασηρῶν, καὶ
 πόνων· ²⁷ καὶ χροὴ ὡς ψυχροτά-
¹⁰ ται· καὶ τὴν κεφαλὴν κατὰ τὴν· ²⁹ καὶ
 μὲν τὰ φάρμακα ποσῆς πῆρας ἀνώ,
 δὲ τὰ χροὴν ἔμεσμαι ἀφίεναι,
 δὲ μὴ ἀδεηθῆς ἢ· ³⁰ καὶ ἢ ἡ κροὴ
 μὴ ὑποχωρῆν, ὑποκλύζειν μαλ-
 θακῶ κλύσματι· ³¹ καὶ τὴν ἰσχυρῶν
 ἀπέχεσθαι, καὶ λαγηνῆς· ³² καὶ ἢ λα-
 γνήση, ἢ σις περιῶδες· ³³ καὶ τὸ
 ἡλίας ἀπέχεσθαι· ³⁴ μηδὲ γυνάξαι
 ποικίλα· ³⁵ μηδὲ ἀειπατέειν· ³⁶
 μηδὲ θερμολυτέειν· ³⁷ μηδὲ δρι-
 μέα ἐοθεῖν, μηδὲ ἀλυκῶ· ³⁸ ταῦ-
¹⁵ τα ποιέειν· ³⁹ ἔσονται ἢ ἡλικίῃ δὲ π-
 φάσθαι καὶ ἢ ἔσθαι, ⁴⁰ εἰ καὶ κατὰ γ-
 ρασίαν

ροσκήξιν τῶ σώματι. ⁴¹ ἢ δὲ με-
λαιωθῆ, ξυποθνήσκει.

LXXII. Ἄλλη μέλαινα νόσος.

² Ἰπόπυρον, καὶ ἰχθὺς, καὶ τὸς ²⁰⁰
ὀφθαλμοὺς ἐπιχλωροῦ γίνεσθαι. ³ καὶ
λεπτοδερμῶ καὶ ἀδενῆς τελείθαι.
⁴ ὅσα δ' αὖ χρόνον παλιάνῃ, ἢ
νόσῳ μᾶλλον πονέει. ⁵ καὶ ἐμέθ
πᾶσαν ἀρίστην οἶον σαλαγγῶν ὀλί-
γην, καὶ δίοβροχθῶς. ⁶ καὶ τὸ στίον
θαμινά. ⁷ καὶ ξινὸν τῶ στίῳ χολῶ
καὶ φλέγμα. ⁸ καὶ μὲν τινὲς ἐμίσθ
²⁰ ἀλγέθ τὸ σῶμα πάν. ⁹ ἐστὶ δ' ὅτε
καὶ πρὶν ἐμίσθ. ¹⁰ καὶ φέικα λε-
πιὰ καὶ πυρετὸς ἰσθ. ¹¹ Ἐπὶ τὸν τῶ
γλυκεία καὶ ἐλαιώδη μίλιτω ἐμέθ.
¹² τῶτον καθαίρειν χρὴ φαρμά-
κισι καὶ κῆτω καὶ αἰώ. ¹³ καὶ μέλα-
πιπίσθην γάλακτος. ¹⁴ καὶ στίοι-
σι χρῆσθ ὡς μαλθακῶν τῶ τοῖσι καὶ
ψυχροῖσι, ¹⁵ καὶ ἰχθῦσιν ἀκταίμο-
σι καὶ σελάχοι, ¹⁶ καὶ τῶ τοῖσι
καὶ κροκοκῶ, ¹⁷ καὶ κρέασι τε-
τραμυροῖσι. ¹⁸ οἶνον ἢ πίνην λῶ-
κῶν οἰνώδεα, ὑδαρῆσθρον. ¹⁹ τελα-
πωρίη δὲ ἐν πᾶσι τοῖσι χρῆσθ.
²⁵ ²⁰ καὶ μὴ θερμολατῆσθ. ²¹ καὶ ἔ-
ήλιος ἀπέχεσθ. ²² ταῦτα ποίειν.
²³ ἢ ἢ νόσῳ θανατώδης μὲν ἔσθ. ²⁰¹
ξυγκαταγροσκήξιν δέ.

LXXIII. Σφακελώδης.

² Τὰ
μὲν ἄλλα τὰ αὐτὰ πάσθ, ἐμέθ δὲ
πρόμῶς πεπηγῶς χολῆς. ³ καὶ
κῆτω ὀμοίως, ἐπὶ τὸ στίον δὲ πο-
πατήσθ. ⁴ δρᾶν ἢ χρὴ τὰ αὐτὰ,
ἄπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐλέχθῃ,
⁵ Ἐπὶ τὸν κλύειν.

cum corpore senescit. ⁴¹ Si vero
denigratus fuerit, commoritur.

LXXII. Alius morbus niger.

² Subfulvus & gracilis, & oculis
cum virore pallidis fit, ³ & tenuem
cutem habet, ac debilis
est. ⁴ Quanto autem tempus am-
plius progreditur, tanto mor-
bus amplius affligit. ⁵ Et vomit
omni tempore velut stillamen-
tum modicum, ad duorum poc-
ulorum parvorum mensuram,
⁶ & frequenter etiam cibum, ⁷³⁷⁷
ac una cum cibo bilem & pitui-
tam: ⁸ & post vomitum dolet
totum corpus, ⁹ aliquando etiam
antequam vomat. ¹⁰ Et horro-
res tenues ac febris tenet, ¹¹ & ad
dulcia ac oleosa maxime vomit.
¹² Hunc medicamentis sursum
ac deorsum purgare oportet, ¹³
& lac afininum postea biben-
dum præbere. ¹⁴ Cibis autem
utatur mollissimis ac frigidis, ¹⁵
piscibus littoralibus, & cartila-
ginei generis, ¹⁶ & betis, & cu-
curbitis, ¹⁷ & carnibus tritis. ¹⁸
Vinum bibat album, vinosum,
aquosius. ¹⁹ Labore & deambu-
lationibus utatur, ²⁰ & calida ne
lavet, ²¹ & à sole absteineat. ²²
Atque hæc sane facienda sunt.
²³ Verum morbus lethalis qui-
dem est, non autem consenescit.

LXXIII. Morbus corruptorius.

² Alia quidem omnia eodem
modo patitur: verum grumos-
bilis concretos vomit, ³ & deor-
sum similiter egerit, postquam
cibos excrevit. ⁴ Cæterum ea ³⁸⁵
dem facere oportet, quæ in prio-
re morbo relata sunt, ⁵ & cly-
sterem adhibere.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ HIPPOCRATIS

αδδ

DE

ΝΟΥΣΩΝ

MORBIS

τὸ τρίτον.

liber tertius.

Basil. grac.

Foesius sect. v. 46. 487.

Basil. lat.

pag. 158

ΕΡΙ μὲν ἐν πυρετῶν ἀπάντων ἐξήκα μαι. ἂ μὲν δὲ τῶν λοιπῶν ἐρεῖ ἡδὴ.

DE Febribus universis à me dictum est, de reliquis jam dicam.

1. Οἰδημα ἐμφάλαξ. 2. Οὐδέν ὁ ἐκέφαλα οἰδήση ὑπὸ φλεγμασίης, 3 ὀδυνή ἔχθ' ἀπασαν τῶν κεφαλῶν. 4 μάλιστ' ἢ, ὅπη ἐσθ' ἡ φλεγμασίη. 5 ἴστω δὲ ἐν τῷ κροτάφῳ, 6 πάτε ἕαθ' ἡχῆς (πῶλεα γίνετ'). 7 καὶ ἀμυδρὸν ἀκρόφ. 8 καὶ φλίβες τίται, καὶ σφύζεσι. 9 πυρετός τε καὶ ῥίγη ἐνίοτε ἐπιλαμσάνε. 10 ἢ, τὸ ὀδυνή ἐκλείπει ἔδδ ποτε. 11 ἀλλὰ ποτε μὲν ἀνίγει, ποτε ἢ μᾶλλον πίεζει. 12 βοῶ τὲ, καὶ ἀνάσσει ὑπὸ τῆς ὀδύνης. 13 καὶ, οὐδέν ἀνάσσει, ἀνδρὶς ἀπὸ δὲ ἐπὶ τῶν κλίβων κατὰ πείσειν, 14 καὶ ῥιπταίεσι ἐαυτόν. 15 ἔτος ἐστὶ μὲν ἡμετέρας, 16 οὐδέν ἢ ἡμετέρας ἀποθανεῖ, ὅση ἔχθ' κρείσιν. ἀλλοὶ γὰρ ἄλλως ἀπόλλυται. 17 ὡς μὲν τοὶ ἐπιτεπολὸν ἐν τῆσιν ἐπὶ ἡμέρησι τελευτῶσιν. 18 εἴησι δὲ καὶ μίαν ἀσφυρήνεις, ἡμέρας γίνονται. 19 καὶ δὲ, οὐδέν ἀνασσει, ψύχθ' ἡ τῶν κεφαλῶν, 20 μάλιστ' ἢ ἐξ ὀφθαλμῶν, ἢ ἐκ κούσων ἢ ἐκ ἑντέρων ἐξ ἑαυτῶν ψυκτῶν πείον χυλὸν ἐρύχου, καὶ γλῶσσομίπει. 21 τὸ μὲν ἀποσθ' ἡδὴ, τὸ ἢ ἀφαιρέειν, πείον ἢ χλιαρὸν γρήνται. 22 καὶ ἄμυδρὸν ἀφαιρέειν. 23 ἐ τῶν κεφαλῶν καθαίρειν πείον χυλοῖ-

1. Cerebri tumor. 2 Quum cerebrum ab inflammatione tumuerit, 3 dolor totum caput occupat, 4 maxime qua parte confisterit inflammatio. 5 Confistit autem in temporibus: 6 & aures sonitu implentur, 7 & 'auditus hebecit, 8 & venæ extentæ sunt, ac pulsant: 9 & febris ac rigor aliquando corripiunt, 10 & dolor nunquam deficit, 11 sed quandoque remittit, quandoque magis premit, 12 & vociferatur ac exilit præ dolore. 13 Et ubi surrexit, rursus ad lectum decumbere festinat, 14 & jactat seipsum. 15 Hic lethali ter quidem affectus est, 16 in quot vero diebus morietur, non habet judicationem. nam alii 'aliter pereunt. 17 Plerunque tamen in septem diebus moritur. 18 Si vero vigesimum primum effugerint, sani fiunt. 19 Quum itaque dolor vexarit, frigefacere caput oportet, 20 maxime quidem per rasuram, aut frigefactorio aliquo, velut est solani succus, & terra figularis, in vesicam aut folliculum immisso, 21 ita ut vicissim modo apponas, modo auferas, priusquam tepefiant. 22 Sed & sanguinem detrahere oportet, 23 & caput purgare, ad apii succos odoratis am-

χυλοῖσι μιγνύται δ' αὐδ' α. ²⁴ αοι-
νέειν ἢ τὸ πᾶμπαν. ²⁵ ροφεῖν δ' ἐ
πιτσιάνης χυλόν, ²⁶ καὶ τὴν κείτω
καλιῶν λύειν.

ammixtis. ²⁴ A vino autem in
totum abstinere. ²⁵ Ptifanae ¹⁵
succum forbere, ²⁶ & infernam
alvum solvere.

⁴⁵ 11. Περὶ ἀειδαυιῆς κεφα- ³
λῆς. ² Ὄξ' ἔπειν δ' ἐ ἀειδαυιῆν ἢ
κεφαλήν ὑπὸ πηλῶσι. ³ Ἐκ-
φάλλε, ἀκαταρσίην σημεῖον. ⁴ καὶ
τὴν κεφαλήν ὄλιον ἀειδαυιῆς
ἴασει. ⁵ καὶ τὸν φρονέει. ⁶ καὶ δ' ἄπο-
θνήσκει ἰσοδομῆ. ⁷ καὶ ὅτι αὐ-
τοκρήνη, ἢ μὴ ῥαγεῖν τὸ ὑπερὸν ἐ-
δομῶν καὶ τὴν ἕαθ. ⁸ ἕτω ἢ ἢ τε
ὄδων παύει καὶ ἔμφρων γίνεται. ⁹
ῥέει ἢ πολλὸν καὶ αὐτοσμον. ¹⁰ τὰ τε
μῆλον μὲν μὴ ἴερα πῶσειν τὴν ἕα-
θαι περὶ αὐτὸν ἔρρωθ' ἰδὸς τὸ πῦον. ¹⁰
¹⁵ καὶ ἢ βέβη καὶ ἴερα τὴν αὐτὴν καὶ
τὴν κείτω καλιῶν, λύσειν χυλοῖς
ἐκατέρω. ¹¹ ἔπειτα πυρεῖν μὲν ἢ
κεφαλήν ὡς μάστιγι, ὄλιον τὸ καὶ
Διὰ τὸ ἕαθαι, καὶ Διὰ τὸ ἴνῶν. ¹²
ροφεῖν ἢ πιτσιάνης χυλόν. ¹³ καὶ αοι-
νέειν το πᾶμπαν. ¹⁴ ἐπὶ τὸ ἢ ῥαγεῖν τὸ
πῦον, ἐπίσσειν, ἕσ' αὐτὸ ἢ πολλὴ τῆς
ῥύσι. ¹⁵ ἔπειτα κλύζειν
τὴν ἕαθαι, οἶνον γλυκεῖον, ἢ γάλακτι
γυναικείῳ, ἢ ἐλαίῳ παλαιῷ. ¹⁶
⁵ χλιαροῖσι δ' ἐ κλύζειν. ¹⁷ καὶ πυ-
ρεῖν ἢ κεφαλήν ἴασει ἐν μαλ-
θακῆσι πυρεῖν καὶ δ' ὄδομῶν,
ὡς ἴασει καὶ ἴερα τὴν ἕαθαι, ἢ
αἰετὸν ἀειδαυιῆς ἢ ἴερα τὸν ὄδομῶν,
ὅπερ ἢ ῥύσις
ἴασει ἐπὶ, καὶ ἢ ἀκατὴ ἕαθαι τῆ
ῥύσι
παντελῶς παμομῆν ὄδομῶν γίνε),
¹⁹ ὁμοῖται γὰρ μάστιγι αὐτοῦ.
²⁰ φυλάττει δ' ἢ ῥαγεῖν ἢ ἴασει, ἀνέμους,
πῦρ, καπνόν, ὀσμῶν ὄδομῶν, καὶ
τὴν τοιαῦτα. ²¹ καὶ ἢ ῥαγεῖν, δ' αἰετὴ
καθλακῆ ῥαγεῖν. ²² Ἐπὶ κενε-
¹⁰ αἰετῶν ὑπερὸν ἴασει ἢ καλιῶν ἢ κείτω.

11. Cerebri repletio doloro-
fa. ² Quum doluerit caput præ
cerebri repletionem, vitiosorum
humorum purgationem non fa-
ctam esse significat, ³ & dolores
totum caput tenent, ⁴ & delirat,
⁵ & moritur septima die: ⁶ &
evadere non poterit, si non eru-
perit humor septima die per ²⁰
aures. ⁷ Sic enim & dolor sedat-
ur, & resipiscit: ⁸ effluit autem
multus & inodorus. ⁹ Hujus au-
res priusquam pus erupisse vide-
ris, potius ne curato. ¹⁰ Si vero
supernam ac infernam alvum
purgare voles, seorsum utran-
que solvito. ¹¹ Postea capiti, ma-
xime quidem universo, sed &
per aures, & per nares, fomen-
tum adhibeto. ¹² Sorbeas autem
ptifanae succum, ¹³ & à vino ab-
stineat in totum. ¹⁴ Postquam
vero eruperit pus, contineto te ²⁵
donec multa fluxio sedetur: ¹⁵
postea aures colluito vino
dulci, aut lacte muliebri, aut
oleo vereri, ¹⁶ atque hæc te-
pida infundantur. ¹⁷ Caput ve-
ro frequenter mollibus ac odo-
ratis fomentis foveto, quo citius
cerebrum purgetur: ¹⁸ hic pri-
mum quidem non audit, pro-
gressu vero temporis & fluxio
minor fit, & auditus una cum
fluxione penitus quiescente con-
tingit, ¹⁹ & maxime sibi ipsi si- ³⁰
milis redit. ²⁰ Cavere autem
oportet solem, ventos, ignem,
fumum, acrium odores, & alia
hujusmodi: ²¹ & quiescere, ac
molli victus ratione uti. ²² Sit
autem alvus inferna præ vaso-
rum vacatione solutu facilis.

III. Βλητοί. ² Οἱ δ' ἐ βλητοί
Tom. I I. λιγῶν

III. Syderati. ² Qui isti ac
g fyde-

λεηρόμμοι είναι, 3 ὅσταν ὁ ἐκέφα-
 λῶ πηλοῦ ἢ πολλῆς ἀκαταρσίας,
 ὁδῶν παρέρχῃ τὸ πῶθεν ἢ κε-
 φαλῆς πῶθεν, 4 καὶ ἀναστέλλῃ
 ἐδῶν αὐτοῦ, οἱ μὲν ἀμφοῖν τῶν
 ὀφθαλμῶν, οἱ ἕτεροι. 5 καὶ κῶ-
 μῶ μιν ἔχῃ, καὶ ἐκφρονέσῃσι. 6 καὶ
 οἱ κρόταφοὶ πηδῶσι. 7 καὶ πυρετὸς
 λεπτὸς ἔχῃ, 8 καὶ ἄσπαστος ἀκατα-
 ρσία. 9 ἔτος ἀπὸ θνήσκῃ τελευτῶν ἢ
 πεμπῶν. 10 ἐς δὲ πᾶς ἐπὶ τῶν
 ἀφικνέσθῃ. 11 καὶ ἢ ἀρῶ ἀφικνῶν,
 12 ἐξ αὐτῆς γίνεται. 12 τῶν καὶ βέ-
 λι θραπτόσιν, πυρετῶν τῶν κε-
 φαλῶν, 13 καὶ τῶν ἀνὰ πᾶσι
 ποσῶν. 14 καὶ ἢ ὁδῶν ἔχῃ, καὶ πῶθεν
 μὲς ἐμποιέσθῃ, 15 καὶ τῶν κεφα-
 λῶ κατάρχειν κέφοισι καὶ δῶδε-
 σι, 16 καὶ τῶν κατὰ κροτάφους κα-
 τάρχειν. 17 αἰνέσθῃ δὲ τὸ πάμπαν.
 18 πικρῶν ἢ χυλῶν ἔχῃ.

IV. Σφακελισμὸς ἐκέφαλῶ.

2 Ἦν ἢ σφακελισμὸς ὁ ἐκέφαλῶ,
 3 ὁδῶν ἢ ἔχῃ τῶν κεφαλῶν, καὶ ἀπὸ
 ἄσπαστος φοιτῶν ἐς τῶν ῥάχιν. 4
 καὶ αὐτὸν ἐπιλαμῶσθῃ ἀνῆσθῃ.
 20 5 καὶ λυγρῶ ἐπέρχῃ ἐπὶ τῶν κε-
 φαλῶ. 6 καὶ οἱ δὲ ὀφθαλμοῦ. 7 καὶ ἐξ αὐ-
 φνης ἀφῶν δέκνυται. 8 καὶ ἐκ
 τῶν ῥινῶν αἵμα ῥέσθῃ. 9 καὶ πελιδνὸς γί-
 νεται. 10 τῶν καὶ μὲν ἢ νεῖσθῃ χα-
 λαρῶς λάσθῃ, ἢ αἵματος ἀπελθόν-
 τος, ῥαίεσθῃ. 11 καὶ ἢ σφοδρῶ εἰλημ-
 μῶν ἢ, θνήσκῃ τῶν. 12 τῶν
 πῶθεν τε ἐμποιέσθῃ ἀπὸ
 δῶν, 13 ἐ πᾶς κροτάφους ἀμφοῦ κα-
 τάρχειν, αὐτῶν ἢ ἕτεροι. 14 καὶ ἢ
 δῶθεν, κέφοισι ὁδῶν ἔχῃ, τῶν
 σῖσι ἀείρεσθῃ. 15 ἐ ῥόφημα λεπτὸν τε
 καὶ χυλῶν. 16 αἰνέσθῃ τὸ πάμπαν.

V. Λήθαργος. 2 Ὁι δὲ λήθαργος

2 Ὁι δὲ λήθαργος, 2 Ὁι δὲ λήθαργος
 3 Ὁι δὲ λήθαργος, 3 Ὁι δὲ λήθαργος
 4 Ὁι δὲ λήθαργος, 4 Ὁι δὲ λήθαργος
 5 Ὁι δὲ λήθαργος, 5 Ὁι δὲ λήθαργος

fyderati esse dicuntur, 3 quum
 cerebrum multa immundicia
 vitiosorum humorum repletum
 fuerit, anterior capitis pars pri-
 mum dolorem ' ipsi exhibet, 4 & 5
 suspicere non possunt, aliqui
 ambobus oculis, aliqui altero,
 5 & sopor ipso tenet, & desi-
 piunt, 6 & tempora salient, 7 &
 febris tenuis habet, 8 & corpo-
 ris impotentia. 9 Hic tertia aut
 quinta die moritur, 10 & ad se-
 ptem non devenit. 11 Si vero
 devenerit, à morbo liber evadit.
 12 Hunc si curare voles, capiti
 fomenta adhibeto, 13 & sectione
 facta transpirationem effcito.
 14 Si vero dolor tenuerit, etiam
 ' sternutationes inducere oportet,
 15 & caput purgare levibus
 ac odoratis, 16 infernam item
 alvum purgare. 17 A vino au-
 tem penitus abstineat, 18 & pri-
 fanæ succo utatur.

IV. Cerebri corruptio. 2 Si
 cerebrum corruptum fuerit, 3
 dolor caput tenet, & per collum
 procedit ad spinam, 4 & æger
 non audit, 5 & frigus ad caput
 devenit, 6 & totus intumescit, 7
 & derepente privatur voce, 8 &
 ex naribus sanguis fluit, 9 & li-
 vidus fit. 10 Quod ' si morbus
 leviter corripit, ubi sanguis
 discessit, melius habet. 11 Si ve-
 ro vehementer correptus fuerit,
 cito perit. 12 Huic sternutatio-
 nes per odorata inducito, 13 &
 alvum utranque aut alteram sal-
 tem purgato, 14 & odorata quæ
 leves odores habent, naribus ad-
 moveto: 15 & forbitionem te-
 nuem ac tepidam exhibeto. 16
 Abstineat autem penitus à vino.

V. Lethargus. 2 Ὁι δὲ λήθαργος
 3 Ὁι δὲ λήθαργος, 3 Ὁι δὲ λήθαργος
 4 Ὁι δὲ λήθαργος, 4 Ὁι δὲ λήθαργος
 5 Ὁι δὲ λήθαργος, 5 Ὁι δὲ λήθαργος

καὶ ἐπέμπαν ἀπὸ ἀκκῆ. 4 ὕρως
 γδ πειπλωμένης βαρδυτέρη
 πελὺ ἢ νῆσθ. 5 πάχῃ ἢ πᾶσα. 6
 βῆξ καὶ κῶμα μιν ἐξῆ. 7 καὶ τὸ σάλον
 ὕρως καὶ πελὺ ἀνάχῃ. 8 καὶ ἄδωκα-
 πέφ σφοδρῶ. 9 ἔ, ὁρῶν μείλιη δῖπο-
 θυνεία, καί τω ὑποχωρέει ἐπὶ πελὺ
 καὶ ὕρως. 10 τῆτω ἐλπίς μὲν πένυ
 βαρχεια πειπλωμένη. 11 ὁμως ἢ,
 πρὶν τε ποιέειν ὡς πλεῖστον, καὶ θερ-
 μωμένη, καὶ αἰοιέειν. 12 ἡ δὲ ἐκφύ-
 γη, ἔμπυθ γίνεται.

VI. Κουσώδης. 2 Ἡ ἢ κουσώ-
 δης λεγόμενη, [πυρετὸς τῆ ἀνθρω-
 πον σφοδρῶς,] ἴδιφα τὴ ἐξῆ πολλή,
 4 καὶ ἢ γλωσσοσπέφυκα, 5 τὸ δὲ
 χρωμα αὐτῆς, " τὸ μὲν πρῶτον
 χρονον, οἷον ὡς εἴθε, 6 ἐξῆ ἢ σφο-
 δρῶ. 7 πρῶτον ἢ χρονον, σκλη-
 ρωμένη, καὶ τεχνωμένη, καὶ παχυ-
 ται, καὶ ἐπιμελαίνε. 8 [καὶ,] ἡ
 μὲν ἐν δόχῃ ταύτῃ πάθη, χρονον
 αἰ κρείστες γίνονται. ἡ δὲ ἢ ὕστερον,
 χρονωτέρω. 9 τὸ δὲ ἀφῆσθαι, ταύ-
 ται πένυ ἢ γλωσσοσπέφυκα, ὡς
 ἐν τῇ πειπλωμένη. 10 καὶ τὰ
 35 ἔργα, χρονωτέρω μὲν ἢ αἰματώδεα
 εἶναι, ἐπίπνοια. ἔσθῃ ἢ, δῖπον-
 τερα. 11 καὶ τὸ πρῶτον ὑποθερ-
 μασίης καὶ ἐξηρασίης ἐμφεκακωμένηον
 καὶ παχὺ ἐστὶ. 12 πολλὰ καὶ τὴ ἐς
 πένυ πειπλωμένη μετῆταιται
 13 καὶ, ἡ μείλιη, πάχῃ δῖπνοσι.
 14 τῆτον ἢ ὡς χρονον θερμωμένη. 15
 λέγειν θερμῶ δὲ ἢ τῆς ἢ ἡμέρης
 ἐκείνης, πένυ τῆς κεφαλῆς. 16 καὶ
 ἐν τῆσι κρείστες ἢ χρονον λέγειν. 17 καὶ
 τῶ μὲν πρῶτον ἢ ἡμέρας ὑπο-
 κηταίρειν καὶ ὕδροποτέειν. 18 καὶ γδ
 40 19 τῶ ἢ ὕστερον, μὲν πένυ κρείστες
 ὕρως αἰνεῖν, 20 καὶ ῥοφήματι κρεί-
 στῶ, 21 ἔοίνοισι γλυκίσιν. 22 ἡ δὲ

liber ac remotus est 4 ab humi-
 da peripneumonia. Sed multo
 tardior est morbus. 5 Patitur au-
 tem æger hæc. 6 Tuffis & sopor
 ipsum tenet, 7 & salivam liqui-
 dam & multam educit, 8 & ve-
 hementer impotens est : 9 &
 quum moriturus est, multum
 atque id liquidum infra egerit.
 10 Huic valde exigua ' vitæ spes
 est. 11 Attamen hoc curandum
 est, ut plurimum sputat, & cale-
 fiat, & à vino abstinéat. 12 Si
 vero effugerit, suppuratus fit.

VI. Morbus sive febris ardens.
 2 In morbo febris ardente appel-
 lato, 3 fitis tenet multa, 4 & lin-
 gua horret. 5 At color ejus pri-
 mo quidem tempore est veluti
 solet : 6 verum valde sicca est.
 7 Progressu vero temporis in-
 duratur, exasperatur, crassescit
 ac nigrescit. 8 Si vero in prin-
 cipio hæc ' patiantur, citiores
 60 judicationes fiunt : si posterius,
 tardiores. 9 Cæterum remissio-
 nis eadem omnia signa lingua
 exhibet, quæ in peripneumonia:
 10 & urinæ biliosæ aut cruentæ,
 dolorem ampliolem : flavæ ve-
 ro, minorem significant : 11 &
 sputum præ caliditate ac ficcita-
 te combustum ac crassum est. 12
 Sæpe vero etiam in peripneu-
 moniam transit : 13 quod si con-
 tingerit, brevi moritur. 14 Hunc
 autem hoc ' modo curare oportet :
 15 calida bis aut ter singulis
 diebus lavato, capite excepto.
 16 At in judicationibus lavare
 non oportet. 17 Et primis qui-
 dem diebus deorsum purgato, &
 aquam bibendam dato. 18 Nam
 plerunque vomitum aqua ciere
 solet. 19 Posterioribus vero post
 purgationem humectato, 20 &
 forbitionibus utatur, 21 ac vinis
 dulcibus. 22 Quod si non ab ini-

μη ἐξ ἀρχῆς ἀφροσύνης, ἀλλὰ ἤδη ἐν τῇ γλώσσῃ σημείων ἐνόντων, ²³ ἐὰν χροὴ, ἕως αὐτῆς κρείσσεισ παρέρλθωσιν, καὶ τὰ τῆ γλώσσας σημεῖα ἡπιώτερον γίνῃ. ²⁴ καὶ μήτε φάρμακον δώσ, ²⁵ μήτε κλύσθης ἐς κλύσθην, πλὴν αὐ κρείσσεισ παρέρλθωσιν.

VII. Ὁ πλωόμενος οἰδήων ὑπὸ τῆς θερμότητος. ² Ὁσίων ὁ πλωόμενος οἰδήσῃ ὑπὸ θερμότητος πλωοίταις, ³ βῆξ ἰσχυρὴ καὶ σκληρὴ, ⁴ καὶ ορθοπνοίη. ⁵ καὶ ἀναπνεῖ ἀθρόον, ⁶ καὶ ἀσφραγιστὸν πυκνόν. ⁷ καὶ οἰδέσθ. ⁸ καὶ τὰς μυκτῆρας ἀναπεπύωνται ἀσπερ ἰππὸ ἐκ δρόμου. ⁹ καὶ τὴν γλώσσαν φαυμινὴ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς. ¹⁰ καὶ τὰ στήθεα αὐτῶν ἀείδῃ δοκίμ, καὶ βάρῃ ἐν ἑνὶ. ¹¹ διὸ χωρεῖν ἐδωάται τὰ στήθεα, ἀλλὰ ἀφροσύνηνται, καὶ ἀδυνατέσθ. ¹² ἢ τε οἰδῶν ὀξείη ἰσχυρὴ καὶ τὸν τε νῶτον καὶ τὰ στήθεα καὶ τὰς πλωοίταις ὡς βελόναι κεντέσθαι. ¹³ καὶ καί τῶν ταῦτα, ὡς πρὸς πῦρ καὶ ἡμῶν. ¹⁴ καὶ ἐρυθμήματα ἐκφύει ἐς τὸ σπῆσθαι καὶ τὸν νῶτον, ὡς φλογοειδέα. ¹⁵ καὶ ὀδυμῶν ἰσχυρὸς ἐμπύπτει. ¹⁶ καὶ ἀπορῆ, ὡς ἔτε ἐστέναι, ἔτε κατῆσθ, ἔτε πλωοίταις οἷός τε εἶσιν. ¹⁷ ἀλλ' ὡς δὲ ἀπορῆων βλαστίζει ἐαυτὸν, καὶ δοκίμῃ ἢ δὴ ἀποπνεύσθ. ¹⁸ ἀποθνήσκει ἢ μάλιστα τετραγῆσθ ἢ ἐξ ὀφθαλμοῖς. ¹⁹ καὶ ἢ ταῦτα ἀφροσύνη, ἢ κλάμα ἀνήσκει. ²⁰ τῶτον, καὶ θερμότητος, καὶ τὴν καί τῶν κοιλίῶν ὡς πᾶσι κατῆσθ. ²¹ καὶ ἀπὸ τῆ ἀκρότητος τῆς βίβου καὶ τῆς γλώττης καὶ πίνεσθ ἢ σῶμα ἐξ ἑμα ἐφίεναι. ²² καὶ πόμα ἐκ δίδναι ψυχικῶν, ²³ καὶ ῥοφήματα πᾶσιν τὰ δωμάματα. ²⁴ καὶ τῆ ἐρηκῶν,
 μὴ

tio agrum curandum susceperis, sed signis jam in lingua existentibus, ²³ finire oportet donec iudicationes præterierint, & linguæ signa mitiora facta fuerint: ²⁴ & neque medicamentum dederis, ²⁵ neque ad purgationem faciendam clysterem adhibueris priusquam iudicationes prætereant.

VII. Pulmo tumens præ calore. ² Quum pulmo tumuerit præ nimio calore repletus, ³ tuffis tenet fortis & dura, ⁴ & erectæ cervicis spiratio, ⁵ & acervatim respirat, ⁶ & frequenter anhelat, ⁷ & intumescit, ⁸ & nares expandit, velut equus ex cursu, ⁹ & linguam frequenter exerit, ¹⁰ & pectus ipsi canere videtur, & gravitas in ipso inesse. ¹¹ Quapropter hanc capere pectus non potest, sed dirumpitur & impotens fit, ¹² & dolor acutus emergit: & dorsum, & pectus, & latera velut acubus punguntur: ¹³ & ardent hæ partes velut ejus qui sedeat ad ignem, ¹⁴ & rubores exoriuntur ad pectus & dorsum, velut à flamma, ¹⁵ & morsus fortis incidit, ¹⁶ & angustia, ut neque stare, neque sedere, neque decumbere possit. ¹⁷ Verum ita velut desperatis rebus anxius jactat seipsum, & jam mori videtur. ¹⁸ Moritur autem maxime quarta aut septima die, ¹⁹ quas si effugerit, non valde perit. ²⁰ Hunc si cures, infernam alvum quam citissime clystere adhibito, probe purgare oportet, ²¹ & de cubitis, & naso, & lingua, ac de omni corporis parte sanguinem mittere. ²² Potiones item frigefacientes exhibere, ²³ & forbitiones idem præstantes. ²⁴ Danda sunt & urinam cientia fæpe,

μὲν θερμαίνονται εἰς, πολλὰκις δι-
 δύναι. ²⁵ καὶ εἰς μὲν αἰσθητικῶς αὐ-
 τῶν, ἰσχύται καὶ αἰσθάνεται, χλιασ-
 μαῖα κῆφαι καὶ ὑγρὰ καὶ αἰσθη-
 ροντα, χλιαίνειν καὶ ὑγραίνετ' ἑ-
 τὸν, εἰ αὐτὴ ἡ δύνη. ²⁶ αὐτὸς δὲ τὴν
 ἄλλα, ψυκτικῶς αἰσθάνεται τὸ μὲν
¹⁰ κῆφαιρέοντα, τὸ δὲ αἰσθητικῶς
 τα. ²⁷ καὶ ὅσα αὐτὴ αἰσθάνεται,
 ψυχρὰ ποιεῖν. ²⁸ αὐτοῦ δὲ τὸ
 πῶς ποιεῖν.

IIIX. Κεφαλῆς δύνη. ² Ὁ-
 κῆφαι δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς δύνη-
 μῆν ἡ δύνη ὁξεία ἀφανον ποιῶσι
 πῶς αἰσθάνεται, ³ ἄλλως τε καὶ ἐν
 μέθῃς ὅταν γινώσκῃ, εἰς τὸς ἀποθνήσκῃ
 ἐσθλασθῶ. ⁴ ἦσαν δὲ οἱ ἐν τῆς
 μέθῃς τοῖς τὸν πῶς αἰσθάνεται καὶ
 νοι μέθῃς τῆς δύνη. ⁵ καὶ ὅταν
¹⁵ ἡ δύνη φανῶ αὐτῆς ἡμέρας, ἡ τῆ
 τρίτη, ὑγρὰς γίνουσι. ⁶ πῶς αἰσθάνεται
 ἐν τῆς μέθῃς ἐν τῶς, καὶ εἰς τῶς
 τῶς ἀπὸ τῆς. ⁷ τῶς αἰσθάνεται
 μέθῃς τε ἐμποῖεῖν ἰσχυρὰς. ⁸ καὶ
 ὑποκλύσει ὅ, ἡ καὶ ἰσχυρὰ ἄξῃ
 σφόδρα. ⁹ καὶ, ἡ ἐπιπέσει, ὅταν
 φαίνεται δύνη, ἐν πολλῶν τῶν ὑγρῶν
 καὶ θερμῶν, ἡ καὶ αἰσθάνεται ἀπῆρση.
¹⁰ ἐπιπέσει ἐπιγινώσκῃ ἐν αἰσθάνεται
 ἐπιπέσει ἡμέρας. ¹¹ αἰσθάνεται καὶ
 ἀπὸ τῆς ὑγρῶς αἰσθάνεται, ἡ δύνη
 λαοῦσι [τῶν] φλέβων.

IX. Φρενιτιδες. ² Φρενιτιδες ἡ
 γίνονται καὶ εἰς ἑτέρων νόσων. πῶς αἰσθάνεται
 δὲ τῶς. ³ τῶς φρένας ἀλγῶν-
²⁰ σιν, ὡς μὴ εἰσάγει αὐτὴν αἰσθάνεται. ⁴ ἐ
 πῶς αἰσθάνεται. ⁵ καὶ ἐκφρονές ἐσι. ⁶ καὶ
 ἀπῆρσιν βλέπει. ⁷ καὶ τ' ἄλλα
 πῶς αἰσθάνεται ποιεῖσι τοῖς ἐν
 τῆ αἰσθητικῶς, ὅταν οἱ
 ἐν τῆ αἰσθητικῶς ἐκφρονές
 ἔωσι. ⁸ τῶς χλιαίνειν δὲ χλια-
 σμασιν ὑγρῶσι, καὶ πῶς αἰσθάνεται
 πῶς αἰσθάνεται

sape, sed quæ non calefaciant.
²⁵ Et ad ipsos quidem dolores
 quum irruunt, calefactoria levia
 ac humida adhibendo, locum
 calefacere ac humescere oportet,
 ubicunque dolor fuerit, ²⁶
 ad reliquas vero partes frigefa-
 ctoria adhibere, vicissim ea ap-
 ponendo ac tollendo, ²⁷ & ubi-
⁹ cunque arferit, frigus facere. ²⁸
 A vino autem penitus abstinere.

II X. Capitis dolor. ² Quum
 à capite initio sumpto, dolor
 acutus statim vocem interceperit,
³ tum alias, tum si ex ebrie-
 tate hoc contingat, ita affe-
 ctus septima die moritur. ⁴ Mi-
 nus tamen moriuntur, qui ex
 ebrietate tale quid perpeffi sunt,
 & voce privati permanserunt.
¹¹ ⁵ Nam si eadem die, aut postera,
 aut tertia vocem edant, sani ¹⁰
 vadunt: ⁶ faciunt autem hoc
 aliqui ex ebrietate, & neutri
 moriuntur. ⁷ His sternutatio-
 nes fortes inducere oportet, ⁸ &
 infusum per clysterem injicere,
 quod bilem vehementer ducat.
⁹ Quod si sensum æger receperit,
 thapsiæ succum in multa ca-
 lida aqua dato, quo quam citissi-
 me revomat. ¹⁰ Postea attenua-
 to, & à vino prohibeto per se-
 ptem dies. ¹¹ Detrahendus est
 & à lingua sanguis, si venam
 comprehendere possis.

IX. Phrenitides. ² Phreni-
¹⁰ tides fiunt etiam ex aliis mor-
 bis. Patiuntur autem ægri hæc.
³ Septum transversum dolent,
 ut ne contingere quidem per-
 mittant, ⁴ & febris accedit, ⁵ &
 mente moventur, ⁶ intentis
 oculis vident, ⁷ & alia similia fa-
 ciunt his qui peripneumonia
 affecti sunt, ubi sane in peri-
 pneumonia mente moventur.
⁸ Hoc modo affectum calefacere
 oport-

πάλω οίνω. 9 και, *ὡς* μὴ οἷός τε
 ἢ ἀποκαταίρειν αἷω, βηχί τε και
 πύσθ ἀνάγειν χεῖρ, ἀσπερ ἐν τῇ
 πεισπιδουμονίη. 10 εἰ δ' μὴ, τὴν
 κείτω καιλίτω πῶσθου ἀέζων,
 ὀκωσ ὑποχωρέη. 11 ὕγραίνην δ' πό-
 μωσι· ἀρατόν γε, 12 ἢ εἰς νῆσθ
 25 ἴθνα τῶδης. 13 ἀποθνήσκουσι γὰρ
 τρεῖς τοῖοι, ἢ πεμπταῖοι, ἢ ἑξομοῖοι.
 14 *ὡς* δ' ἢ ἠπίως ληθῆ, κείνη ὡς
 πεισπιδουμονίη.

X. Κωμάσθη, 2 Ὑπὸ δὲ τῆς
 κωμάσθησ καλεομένησ πίνεσ) ὀάν-
 θρωπῶ. 3 και ἐν τῇ φάρυγι
 μᾶλλον οἱ δοκέει ἀνέχεσθαι. 4 και ἔτε
 τὸ σίμλον κατὰσπῶ, ἔτε ἄλλο ἔδεν.
 5 και τὸ ὀφθαλμῶ πονέστων τε και
 ἐξέχεσθ, ὡσ ἀπαχρημόοι. 6 και
 βλέπει ἀνωτῶσ ὠτεές. 7 και ἐπιστρέ-
 φειν ἐκ' οἷσ τε ἔσιν ἀντέσ. 8 4 και
 λείψ, και ἀνώσθ θμινά. 9 και τὸ
 30 πεισπιδουμονίη και ἢ φάρυγι πεισπιδου-
 μονίη, ἀπὲρ και ὀ τζαχληθῶ. 10 πῶ-
 σι δὲ ὀρέστων ἔδεν και κεν ἔχην δοκέει.
 11 και ὀρεσ και ἀκεί ἀμολύτερον.
 12 και ὑπὸ τῆσ πνιγμῶσ σκῆ ἔνοός
 ἔσιν, ἔτε, *ὡς* ἢ λέγει, ἔτε, *ὡς* ἢ
 ἀκύνῃ ἢ ποιέη. 13 ἀλλὰ κεχλυῶσ
 κίεται σιαλοχέων, τιαδέσ πονέων.
 14 ἔτος ἀποθνήσκουσι πεμπταῖοι, ἢ
 ἑξομοῖοι, ἢ σινάτωι.

XI. Παρὰ κωμάσθη. 2 Ὅταν δ'
 τέτων ἀπῆ π τῶν σημείων, χα-
 λαρωτέριω δηλοῖ τὴν νῆσον. 3 13
 και λέειν αὐτὸν πῶσθ κωμάσθησ.
 35 4 4 τῶτον φλεβοθεμένησ και 5 μᾶ-
 λιστα εἰς τὸν πῆθόν. 6 ξυμπαγ-
 λητέει γὰρ τῶν τε ἐκ τῆσ πλῶσθ
 7 θεσθῶσ πνεῦμα. 7 και εἰς
 και τὴν κείτω και καταίρειν φαρμά-
 κω, ἢ κλύσμα. 8 11 και τῶσ
 ἀνίπκωσ παρῶσθ τὴν φάρυγι
 8 8 τῶσ γράθωσ, ὡσ ἔσται τὸ
 πεισπιδουμονίη.

oportet calefactoriis humidis &
 potionibus, excepto vino. 9 Et
 si liquidem fieri poterit, sursum
 purgare, & per tussim ac spu-
 tionem educere oportet, quem-
 admodum in peripneumonia. 10
 Sin minus, inferna alvus præpa-
 randa est, ut egerat. 11 Hume-
 ctato autem potionibus. hoc
 enim conducit. 12 Morbus au-
 tem lethalis est. 13 Moriuntur
 enim tertia aut quinta, aut septi-
 ma die. 14 Si vero leniter corripiat,
 judicat velut peripneumonia.

X. Angina. 2 Ab angina ap-
 pellata suffocatur homo, 3 & in
 faucibus magis ipsi inhærere vi-
 detur, 4 & neque salivam, neque
 quicquam aliud detrahit, 5 &
 oculi affecti sunt ac prominent,
 velut strangulatis, 6 & intente
 per ipsos videt, 7 & ipsos con-
 vertere non potest, 8 & anxius
 est, & exilit frequenter, 9 & fac-
 cies & fauces ardent, imo etiam
 collum. 10 At videntibus nihil
 mali habere videtur, 11 & videt
 ac audit obtusius, 12 & præ suf-
 focatione non intelligit, neque
 quid dicat, neque quid audiat,
 aut faciat. 13 Verum hians de-
 cumbit salivam fundens, ac talia
 faciens. 14 Hic quinta, aut
 septima, aut nona die moritur.

XI. Levis angina, paracy-
 nanche appellata. 2 At ubi horum
 signorum quid abfuerit laxiorem
 morbum significat, 3 quem
 paracynanchen vocant. 4 Huic
 venam secare oportet, 5 maxime
 sub mamma. 6 Comitatur enim
 hac parte ex pulmone spiritus
 calidus. 7 Oportet quoque deorsum
 purgare medicamento, aut per
 clysterem. 8 Fistulas item detrudere
 convenit in fauces juxta maxilla.

πνεῦμα ἐς τὸν πηλόμενον. ⁹ καὶ ποιεῖν ὡς πύργου πύργου. ¹⁰ καὶ ἰσχυρῶς τὸν πηλόμενον. ¹¹ καὶ ὑποθυμῶν δὲ ὑσώπων κιλίκιον, καὶ θεῖον, καὶ ἄσφαλλον. ¹² καὶ ἑλκὸν διὰ τῶν αὐλίσκων, καὶ διὰ τῶν ῥινῶν, ὡς ἐξή φλέγμα. ¹³ καὶ ⁴⁰ πύ φάρυγγα καὶ πύ γλῶτταν ἀναπέθειν ἐν τοῖσι φλέγμα ἄγασσι. ¹⁴ καὶ ὡς φλέσας ὡς ὑπὸ τῆ γλώσση πύμην. ¹⁵ ἀφίενται δὲ αἷμα καὶ τῶν ἀγκῶνων, ἢ ἰσχύη. ¹⁶ ἀοινῶν ἢ, καὶ ῥοφῶν πησίνης χυλὸν λεπτόν. ¹⁷ ἐπεὶ δὲ ἀφῆ ἢ νῆσθ, καὶ σιπῶν γούνη, ἐλαττωθῶ νέω κρητῆρα, ἵνα μὴ ἑτέρω κρητῶ ἀειπέση.

XII. Νῆσθ ¹ ἰκτερο. ² ἰκτερο ταῖοσδε ἐστὶν ὄξυς καὶ διὰ ταχέως ἀποκλείων. ³ ἢ κρητῆ δὲ ὅλη σιδιόδησ σφῶδρα. ⁴ ἐστὶ ἢ ⁴⁵ χλωροτέρη, οἷη οἱ σπύρρι οἱ χλωροί. ⁵ παρόμοιο δὲ καὶ ὁ ¹⁷ κρητῆ. ⁶ [ε] ἐν τῷ ἔρω ὑφίστα ὅσον ὀρόσιον πυρρόν. ⁷ καὶ πυρετὸς καὶ φρέκη βληκρῆ ἔχῃ. ⁸ ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ἰμάποιον ὅση ἀνέχεται ἔχων, ἀλλὰ δύνετα καὶ ζύετα. ⁹ καὶ ἄσιθ ἐὼν τὰ ἐωθινὰ, τὰ σπλάγνα οἱ μύζῃ ὡς ἐπιθπαλύ. ¹⁰ καὶ ὀκῶται ἐγέρη πῖς αὐτὸν, ἢ ἄσθθ ἀφλέγη, ὅση ἀνέχεται. ¹¹ ἔτος ὡς ἐπιθπαλύ ἀπεθνήσκῃ ἐν τὸς τεσσαρεσκαιδέκα ἡμερῶν. ταῦτα δὲ ἀφουρῶν, ὑγῆς γίνετα. ¹² κρητῆ δὲ θερμολατέιν, ¹⁶¹ ¹³ καὶ πίνειν μελίκρητον, ἢ ζῶ ¹⁸ κρητῶν θασίαν λεπιδένταν [χυλῶ,] καὶ ἀψινθῆς κρητῆ ἴσον, [καὶ] ἀνίσσ σσημηρῆς ἡμισυ. ¹⁴ πίνῃ [δὲ] ὀλκῆς τελοσόλον ἡμισυ. ¹⁵ καὶ πάλιν ἐς κρητῆ τὸ μελίκρητον τῆσ, ¹⁶ καὶ οἶνον παλαιόν

las, quo spiritus ad pulmonem trahatur. ⁹ Et faciendum uti quam citissime spuat, ¹⁰ & pulmo gracilis fiat. ¹¹ Et suffitus fiat per hyssopum cilicium, sulphur, & bitumen: ¹² & attrahat & per fistulas, & per nares, ut exeat pituita. ¹³ Fauces & lingua confricentur his quæ pituitam ducunt. ¹⁴ Et venæ sub lingua secuntur. ¹⁵ Sed & à cubitis sanguis dimittatur, si vires validæ fuerint. ¹⁶ A vino abstinere, & pisanæ succum tenuem sorbeat. ¹⁷ Postquam vero remiserit morbus, & jam cibos gustarit, elaterio recenti purgato, ut ne in aliud malum incidat.

XII. Morbus regius. ² Morbus regius hujusmodi acutus est, & cito occidit. ³ Color totus malicorium valde refert, ³⁰ & cum virore pallidus est, quales sunt lacerti cum virore pallidantes. ⁵ Confimile est etiam corpus: ⁶ & in urina subfidet velut erum fulvum, ⁷ & febris ac horror debilis habet. ⁸ Quandoque etiam vestimenta ferre non potest, sed mordetur ac raditur. ⁹ Et mane quum cibum non accepit, viscera plerunque lancinantur. ¹⁰ Et quum quis ipsum excitat, aut alloquitur, non patitur. ¹¹ Hic plerunque ¹³⁵ in quatuordecim diebus moritur. Has si effugerit, sanus evadit. ¹² Oportet autem ipsum calida lavare, ¹³ & aquam mulfam bibendam dare, ita ut de nucibus thasis decorticatis, & abfinthii coma, æquis portionibus acceptis, & de aniso cribrato dimidia parte ammixta, ¹⁴ ut obolos tres jejunos ex illa bibat, ¹⁵ & rursus dum cubitum it, hanc aquam mulfam sumat. ¹⁶ Bibat

λαιὸν λεπλόν, καὶ ροφήματ^α. 17
ἀσιτέζν ἐλεμή.

XIII. Τέταν^ο. 2 Οἱ τέτανοι
ὄταν ἐπιλάσων, " αἱ χήνες πε- 19
πήρασι ὡς ξύλα 3 καὶ τὸ στόμα
διόχην ἐ δυνάμ. 4 καὶ οἱ ὀφ-
5 φαλ καὶ ' διακρύσοι τε καὶ ἰλαί-
νοίαι, 5 καὶ τὸ μετέφρενον πίπη-
ρε. 6 καὶ τὰ σκέλευ ἐ δυνάμια
σιωάχην. 7 ὀμρίαις ἐδὲ τὰ χεῖρε.
8 καὶ τὸ πρῶτον ἐρῶσθ. 9 καὶ
σφοδρα ὀδυνᾶται. 10 καὶ ὄσταν
λαπθῆσκαι μέλαι, αὐεμέφ ἀφ
τῶ ῥινῶν καὶ τὸ πόμα, καὶ τὸ ρό-
φημα, καὶ τὸ φλέγμα. 11 ἔτος
τρεῖς αἰ^ο, ἢ πεμπταἰ^ο, ἢ ἑξῶδο-
μη^ο, ἢ τεσσαρεκαίδεκα αἰ^ο
ἀπόλων. ταύταις δὲ ἀφ.φυρῶν
ὑγρῆς γίνεται. 12 " τῆτω διδόναι 20
κατὰ πόμα πῖπαι, καὶ ἐκείσορον
10 ' μέλαινα, καὶ ζωμὸν ὀρνιθίων
πίονα θερμῶν. 13 " καὶ πῶρμῆς 21
ἰχυρῆς καὶ ποχῆς ἐμποιέζν, καὶ
πυρεμῶ. 14 ὄσταν δὲ μὴ πυρεμῆ-
ται, τὰ χλιάσματ^α πρῶσθῆναι
ὑγρὰ καὶ λιπαρὰ, 15 ἐν κύσει
καὶ ἀκρίοσι πανταχῶν, 16 μέ-
λιτα δὲ πρὸς τὰ ὀδυνώδεα. 17 καὶ
ἀλείφειν θερμῶ καὶ ποχῶ, καὶ πολ-
λάμεις.

XIV. Ὀπισθοτόν^ο. 2 Ὀπεν ὃ
ὀπιστότεν^ο ἴχνη, τὰ μὲν ἄλλα
ὡς ἐπιθροπυλὸν τωπῶ, αὐτῶ δὲ
εἰς τῶπιδεν. 3 καὶ βοῶ ἐνίστε.
4 καὶ ὀδυνῶ ἴχνη ἰχυρῶ. 5 " καὶ 22
15 σιωάχην ἐνίστε ἀπ' εἰ τὰ σκέ-
λευα, ἐδὲ τὰς χεῖρας ἐκείναι. 6
ἔσφραγμα μῆροι καὶ οἱ ἀκρίοις τέ-
νοίαι. 7 καὶ τὰς διακρύσας πύξ
ἴχνη, καὶ τὸ μέγα δάκτυλον τοῖσιν
ἄλλοις κατὰ τὴν ὡς ἐπιθροπυλῶ. 8 καὶ
βοῶ, καὶ φλυαρέφ ἐνίστε. 9 καὶ ἐ
δυνάται ἐνωτῶν κατὰ τὴν, ἀλλ'
αἰ ἀσφ

etiam vinum vetus 'tenue, & 148
forbitionibus utatur. 17 Nec à
cibus abstineat.

XIII. Tetanus. 2 Quum di-
stentiones, Tetani appellati, cor-
ripuerint, maxillæ rigent velut
ligna, 3 & os aperire non pos-
sunt, 4 & oculi lachrymantur
ac distorquentur, 5 & dorsum
rigit, 6 & crura contrahere non
possunt, 7 similiter neque ma-
nus, 8 & facies rubicunda est, 9 &
valde dolet, 10 & ubi moriturus
est, & potum, & forbitionem,
& pituitam per nares revomit. 145
11 Hic tertia die, aut quinta, aut
septima, aut decimaquarta perit.
Ubi vero has effugerit, sanus
evadit. 12 Huic catapotia ex pi-
pere & veratro nigro devoran-
da dato: & jusculum volucrium
pingue calidum. 13 Inducendæ
sunt etiam fortes ac multæ ster-
nutationes, & fomenta adhiben-
da. 14 Quum autem fomentis
non utitur, calefactoria humida
ac pingua undequaque 15 in
'velicis ac utriculis apponan- 150
tur, 16 maxime tamen ad partes
dolentes, 17 & calido oleo mul-
to ac sæpe illinatur.

XIV. Opisthotonos. 2 Quum
autem distentio in posteriores
partes, opisthotonos appellata,
tenuerit, reliqua quidem ple-
runque eadem sunt: verum in
posteriores partes convellitur,
3 & vociferatur aliquando, 4 &
dolores emergunt vehementes,
5 & crura 'interdum contrahe- 155
re non permittit, neque manus
extendere. 6 Sunt enim cubiti
incurvati, 7 & digiti in pugnum
contracti, & pollicem plerun-
que aliis digitis continet, 8 & cla-
mat, & nugas garrit quando-
que, 9 & non potest seipsum con-
tinere, sed aliquando exilit, ubi
dolor

αὐτοῖσδε ἐνίοτε, ὅταν ἡ ὀδύνη ἔχη.
 10 ὅταν δὲ αὐτὴ ἡ ὀδύνη, ἢ συ-
 χίλω ἔχη. 11 ἐνίοτε δὲ καὶ ἄρω-
 νοὶ γίνονται ἅμα ἀλισθηρῶμοι,
 ἢ μανικῶί τε καὶ μελαγχολικῶί. 12
 ἔτσι τριτῶοι ἐνήσκησι, τῆς φω-
 νῆς λυθείσης. 13 καὶ αὐεμέεσσι
 20 Δὲ τῶν ῥινῶν. 14 εἰ δὲ φθῆσ-
 σι φυγεῖν ἕως τεοσυρετκαίδε-
 κα, ὑγιέεσ γίνονται. 15 θεοραπύφην
 δὲ ὡς τὸν αὐτὸν. 16 ἢ δὲ βέλη,
 καὶ ὠδὲ ποιέειν. 17 " ὑδωρ ὡς 23
 πλεῖστον ψυχρὸν καταχέει, 18 ἐπι-
 λαίμακα λεπτὰ ἐκκαταρῶ καὶ θερ-
 μά ἐπιόαλλει. 19 πῦρ δὲ τὸδε μὴ
 παροσφείρειν. 20 ἔτσι καὶ ποιέειν καὶ
 τὲς τετάνους, καὶ τὲς ὀπισθοτόνας.

xv. Ἐίλοοι. 2 Ἐίλοοι δὲ γίνονται,
 τῆς μὲν αὐτῆς κριλῆς θερομορῶμοι,
 τῆς δὲ καὶ τῶν ψυχρῶμοι. 3 ξυ-
 αυάνεται γὰρ τὸ ἐντερον, 4 ἐξυμ-
 25 πιλές) ὑπὸ τῷ φλεγμασίης, ὡσε-
 μήτε τὸ πλεῦμα, μήτε ἕως τῶ φασ-
 διεξίεναι, 6 ἀλλὰ ἔτσι καὶ σκλη-
 ρῶ εἶναι, καὶ ἐμείειν ἐνίοτε, παρῶν
 μὲν φλεγματώδεα, ἐπιλαί καὶ χολώδεα,
 τελευτῶν δὲ καὶ παρῶ. 8 ἐδὲ φανῆται,
 καὶ ὀδύνη, μέλιτω μὲν παρῶ τὰ ὑπο-
 χονδρια. 9 ἀλλὰ δὲ καὶ πᾶσαι ἔτσι κα-
 σέει, 10 καὶ πεφύση, 11 καὶ λύσει,
 12 καὶ πυρετοὶ ἐπιλαμόσκει. 13 γί-
 νονται) δὲ κριλῆσι ἐπὶ ὀδύνησιν. 14 τέτρεσ
 ὠδὲ καὶ θεοραπύφην. 15 καὶ παρῶ
 ἔτσι αὐτῶν κριλῆσιν ὡς τὰ ἄλλα. 16 καὶ αἰ- 24
 30 μα' ἀφαίρειν ὑπὸ τῷ κριλῆσιν ἔτσι
 ἀγκῶνων, ἢ παρῶ) ἢ αὐτῶν κριλῆ
 θερομορῶμοι. 17 καὶ ψύχην τὰ
 αὐτῶν τῶν φρενῶν, πλεῖσ τῆς 25
 κριλῆσ. 18 τὰ δὲ καὶ τῶν θερομορῶμοι
 ἐν σκάφῃ ὑδατὸσ θερομῶ καὶ τῶν
 τὸν αὐτῶν καὶ ἀλείφωσ αἰεί. 19
 καὶ χλιασμάτω ὑπὸ τῷ παρῶσιν.
 20 καὶ βόλαινεν μέλιτω μόνον ποιέειν
 ὡς

dolor premit: 10 quum vero do-
 lor remittit, quietem habet. 11
 Aliquando etiam vox intercipi-
 tur simul ut morbo corripian-
 tur, aut infani & atra bile per-
 150 cipiuntur. 12 Hi tertia die mo-
 riuntur voce soluta, 13 & revo-
 munt per nares. 14 Si vero effu-
 gerint decimumquartum diem,
 sani fiunt. 15 Curandus hic est
 velut superior. 16 Quod si vo-
 les, etiam sic facies. 17 Aquam
 frigidam plurimam superfundi-
 to, 18 & postea vestimenta te-
 nuia, pura, ac calida superinte-
 gito. 19 Ignem autem tunc non
 adhibeto. 20 Hoc auxilium & ad
 tetanos, & ad opisthotonos ad-
 hibere oportet.

xv. 2 Volvuli fiunt quum su-
 165 pernus ventriculus calefcit, in-
 fernus vero frige fcit. 3 Resicca-
 tur enim simul intestinum, 4 &
 3 prae inflammationis caliditate
 obturatur, 5 ut neque flatus, ne-
 que cibi pertranseant, 6 sed ven-
 ter durus fit, 7 & quandoque
 vomat, primum pituitosa, dein-
 de biliosa, postremo sterco-
 8 Et aeger sitim habet ac dolo-
 rem, maxime circa praecordia.
 9 Verum & totum ventrem do-
 let, 10 & inflatus est, 11 & an-
 170 xius est, 12 & febres corripunt,
 13 & fiunt maxime septima die.
 14 Hos sic curare oportet. 15 Su-
 pernum ventriculum quam ci-
 tissime purgato, 16 & sanguinem
 de capite ac cubitis detrahito,
 ut superna alvus calefcere desi-
 nat, 17 & partes supra septum
 transversum frige facito, exce-
 pto corde. 18 Infernas autem
 calefacito, homine in folio aquae
 calidae collocato, ac semper oleo
 illito. 19 Calefactoria quoque
 175 humida apponito. 20 Et glan-
 dulam de melle solum doceat
 g 5 digi-

ὡς δεικνύμενον, ²¹ ἐξ ἄκρου
 γολῶ τούρου ἐς τὸ πρῶτον ἐπι-
 πλάσων πρῶτος καὶ δις ἔτις,
²² " ὡς πέντε τὰ ξυγκουμῶρα
³⁵ πρὸ τὸν δρόνον ἐξαγωγῆς τ' ἡθ-
 περ. ²³ κλύμην ἔτις ὑπακῆ,
 κλύζην ἐπὶ τέτραινον. ²⁴ ἢ μὴ,
 " φύσιν χαλκιδόνικῶν ἐσιέναι καὶ ²⁶
 φύσιν ἐς πλὴν κηλίδων, ²⁵ ἵνα
 ἀφάσθησι πλὴν τε κηλίδων καὶ πλὴν
 τῶν ἐντέρας ξύσασιν. ²⁶ εἴτε πά-
 λιν, ἐξελὼν πλὴν φύσιν, κλύσασιν. ²⁷
²⁷ ὁμοῦς δὲ ἐπιμῶν ἔσω τὸ
 κλύσμα, ²⁸ μὴ πέντε τῶν θερ-
 μευτικῶν, ²⁹ ἀλλὰ τῶν ἀφ-
 λούτων ἔως ἡθπερ καὶ τηγόν-
 των. ³⁰ εἴτε βύσας πλὴν ἑδρῶν
 πτόσῃ, κατήσῃ ἐν ὑδατι θερ-
 μῶ, κατέσῃ τὸ κλύσμα. ³¹ καὶ
 ἢ δέξεται τὸ κλύσμα, καὶ
⁴⁰ πάλιν μετῆ, ἢ ὑγιῆς γίνεται. ³²
 ἐν δὲ τῷ πρῶτον χρόνῳ, μέλι
 ὡς κάλλιπον λέγεται, ³³ " καὶ οἶ-
 νον αὐτῆν πίνετω ἕγχωρον, ³⁴ ἢ
 ἢ εἰλέως ἀφέντες, πυρετὸς αὐτῶν
 ἐπιλάσῃ, ἀνέλπιστον. ³⁵ ἴσως γὰρ
 καὶ ἡ καὶ κηλίδων λυθεῖται δὲ πηλῆ-
 νειν αὐτῶν.

ΧVI. Περὶ πνευμονίας. ² " Ἡ ²⁹
 δὲ πνευμονία τοιαύτη ποιεῖ.
³ πυρετὸς τε ὀξύς ἐστι, ⁴ καὶ τὸ πνεῦ-
 μα πυκνὸν καὶ θερμὸν ἀσπνέει. ⁵
 καὶ ἀπορίη. ⁶ καὶ ἀδυναμία. ⁷ ἔ-
 σπασμός. ⁸ καὶ ὀδυρῶν ὑπὸ πλὴν
 ὠμοπλάται, καὶ ἐς πλὴν κηλίδων,
⁴⁵ καὶ ἐς τὸ πτόνον. καὶ βάρη ἐν τοῖσι
 στήθεσιν. ⁹ ἐνίοτε ἢ ἐπὶ ἀφροσύνη.
¹⁰ ἐστὶ δ' οἷον ἀσπνέει, ἕως ἢ
 ἀρξάντων βήσων. ¹¹ πολυχρονιωτέρη
 ἢ καλεσπιωτέρη κένη. ¹² τὸ ἢ σά-
 λον λείπει ἀφρῶδες πτόν τὸ πρῶ-
 τον. ¹³ ἢ δὲ γλωσσαι, ξαυτή. ¹⁴
 πρῶτον ἢ ἢ χροὸς μελαίνει. ¹⁵ ἢ
 μὴ

digitorum longitudinis facito,
²¹ & ex summa anteriori parte
 fel taurinum oblinito: atque sic
 bis ac ter subdito, ²² quo omnia
 combusta stercorea circa rectum
 ac princeps intestinum conten-
 ta educas. ²³ & siquidem sic
 obediens, postea clysterem adhi-
 bebeto. ²⁴ Sin minus, follem fa-
 brilem indito, & in ventrem
 flatum immittito, ²⁵ a quo &
 ventrem, & intestini contra-
¹⁸⁶ ctionem distendas. ²⁶ Deinde
 extracto folle, clysterem adhi-
 bebeto. ²⁷ Sit autem infusum per
 clysterem injiciendum paratum
²⁸ non ex valde calefactoriis,
²⁹ sed ex his quæ stercorea dis-
 solvunt ac colligant. ³⁰ Postea
 obturata per spongiam fede, in
 aqua calida defidate continens
 clysteris infusum. ³¹ Et si hoc
 infusum susceperit, & rursus
 dimiserit, sanus evadit. ³² Cæ-
 terum priore tempore mel' op-
¹⁸⁵ timum delingat, ³³ & vinum
 splendidum vernaculum bibat.
³⁴ Quod si volvulo amoto, fe-
 bris ipsum corripiat, desperatus
 est. ³⁵ Fortassis enim & inferna
 alvus soluta ipsum occiderit.

xvi. Peripneumonia. ² Peri-
 pneumonia talia facit. ³ Febris
 acuta tenet, ⁴ & spiritum fre-
 quentem ac calidum respirat, ⁵
 & anxietas adest, ⁶ & impoten-
 tia, ⁷ & jaectatio, ⁸ & dolor sub
¹⁹⁰ scapulas, & ad claviculam: &
 ad mammam, & gravitas in pe-
 ctore, ⁹ quandoque etiam deliri-
 um. ¹⁰ Quidam dolorem non
 sentiunt, donec tussire inceper-
 rint. ¹¹ Verum hic morbus diu-
 turnior ac difficilior illo est. ¹²
 Salivam tenuem ac spumofam
 primum spuit. ¹³ Lingua flava
 est: ¹⁴ verum progressu tempo-
 ris nigrescit. ¹⁵ Si igitur in prin-
 cipio

ῥῆν ἐν δὲ χῆ μελαίνῃ), "γίσιος 31
 αἰ ἀπαλλαγῆαι. 16 ἢ δὲ ὑπερον,
 χρολαίτερον. 17 τελευτῶσι ἢ καὶ
 ῥήγνυται ἢ γλῶσσα. 18 καὶ, ἢ
 παροδῆς τὸ δάκτυλον, ἔχῃ). 19 ἢ ἢ
 162 ἀπαλλαγῆαι τῆς νέσου σημεῖον ἢ
 γλῶσσα, 20 ὡπερ καὶ ἐν τῇ παλῶ-
 εἰπιδιόμοιως. 21 ταῦτα καὶ πύχνη
 ἡμέρας τεσσαρεσκαίδεκα, τετρά-
 χιστον τὸ πλεῖστον εἶε, εἴκοσι καὶ
 μία. 22 Ἐβίωσι τῶτον τὸν χρόνον
 σφόδρα. 23 καὶ καθαίρεται ἅμα
 τῇ βηχί, 24 τὸ μὲν παρῶτον, πε-
 λυ καὶ ἀφῶδες σάλον. 25 ἐσθό-
 μη ἢ καὶ ὀγδὼν, ὀκτώτην ὁ πρῶτος
 ἐνακμῶσι, ἢ ὑπερὸν εἶν ἢ παρῶ-
 παλῶμονῃ, "ἢ περὶ τὸν χρόνον. ἢ δὲ
 5 μὴ, ἔ. 26 ἐνάτη ἢ καὶ δεκάτη, 32
 ὑπερῶτον ἔ ὑφαιμον. 27 δε-
 δεκάτη δὲ "μέχρι τῆς τεσσαρεσ- 33
 καιδεκάτης πελὺ καὶ πυῶδες.
 28 ἂν ἔ ὑπερὸν εἶεν αἴτε φύσεις
 καὶ ἀφῶδες ἔ σώματός, αὐτῶ
 καὶ ἢ νέσου ἰαυρή. 29 ἂν δὲ ἢτε
 φύσεις καὶ ἢ κατῶσαις τῆς νέσου
 ξηρῆ, ἢ ἴσον εἶται. 30 ἢ μὲν ἐν τῇ
 τετάρτη ἔ δεκάτη ξηραντῆ, καὶ
 μηκέτι ἀποθῶσι πυῶδες, ὑπερὸν
 εἶται. 31 ἢ μὴ, παρῶσι εἰς τὸς
 εἴκοσι, δυοῖν δεκάτας, καὶ τῶς εἴ-
 κοσι καὶ μία, τὸ νόον. 32 καὶ, ἢ
 10 ῥῆν ἐν τῇ παλῶσι), "ἐκφύση ἔ
 πύσματος. 33 ἢ μὴ, ἔρε αὐτῶν,
 εἰ γλυκύτερον τὸ σάλον. 34 καὶ,
 ἢ φῆ, ἴδι, ὅτι ὁ παλῶσι αὐ-
 τῶ ἔμπυός ἐστι. 35 καὶ ἢ νέσου
 κατῶσαις) ἐναυαση, ἢ μὴ ἐν τῇ-
 σι τεσσαράκοντα ἡμέρησι σω-
 δῶν ἀναγῶσι τὸ πῶον. 36 ἢ δὲ
 φῆ ἀνδὲς εἶναι τὸ σάλον, θανατώ-
 δης ἢ γῆσιος τὸ νέσου. 37 ἀλλ' ἐν τῇ-
 σι παρῶσι ἢ μέρησι μέγιστα
 ἀφῶδοι, 38 ἢ γῆ ἐκπύση τὸ
 σαπῶσι

cipio nigrescat, citius morbus
 finitur. 16 Sin posterius, tar-
 dius. 17 Tandem vero etiam
 'rumpitur lingua, 18 & si digi- 195
 tum apponas, inhæret. 19 At li-
 berationem à morbo significat
 lingua, 20 similiter velut in pleu-
 ritide. 21 Hæc autem patitur
 homo, minimum diebus qua-
 tuordecim, ad summum una &
 viginti, 22 & per hoc tempus
 tuffit vehementer, 23 & una cum
 tussi purgatur, 24 primum saliva
 multa & spumosa. 25 Septima
 vero & octava die ubi febris in
 vigore fuerit, si humida sit peri-
 pneumonia, 'crassior prodierit: 208
 sin minus, non. 26 Nona vero
 & decima, cum virore pallida
 ac subcruenta. 27 Duodecima
 autem usque decimam quartam,
 multa & purulenta. 28 Atque
 hoc in his contingit, quorum
 naturæ & corporis affectiones
 humidæ sunt, & morbus fortis
 est. 29 Quorum vero & natura,
 & morbi constitutio sicca est,
 in his minus. 30 Siquidem igitur
 decimaquarta die resiccatus
 fuerit, & non 'amplius purulen- 205
 tum tuffiando rejecerit, sanus
 est. 31 Sin minus, ad duodevige-
 simam, & vigesimam primam
 animum adverte, 32 & siquidem
 tunc sputum illud quieverit,
 evadit. 33 Sin minus, interroga
 ipsum, an dulcior sit saliva: 34 &
 si affirmaverit hoc, scito pulmo-
 nem ipsi suppuratum esse, 35 &
 morbus annum durabit, si non
 quadraginta diebus pus eduxe-
 rit. 36 Si vero insuavem salivam
 esse dixerit, 'status morbi lethali- 210
 sis est. 37 Verum in primis die-
 bus hi maxime manifesti fiunt.
 38 Si enim putrefactum ac puru-
 lentum expuerit in diebus duo-
 bus ac viginti, & non exulcera-

σαπὲν κὶ τὸ πτωχὸν ἐν ἡμέρῃ (δύο
 κὶ εἴκοσι, κὶ μὴ ἑλκωθῆ, ἐμφύ-
 γα· ἢ ἢ μὴ, ἢ. 39 αὐτὴ ἡ ὡρι-
 #5 πλδμογνὴ ἔδδεν δ' ἀπολείπει τῶν ἐν
 τῷ πλδμογνί ἐόντων κακῶν. 40 ἢ ἢ 34
 ἐν πὶ τέτων ἀπὸ τῶν κακῶν, εἰδένω
 χρεῖ, ὅσα τὰ τῷ κρῖνοντι ἐχθρῶ, καὶ
 τῷ ἡτρωμῶ μετὰ χρεῖς ἐξέρχεται. 41 ἢ ἢ ὀλί-
 γα ἐγγύτατον τῷ σημείον, μὴ ἐξα-
 παύται. 42 ἐπεὶ ἐκὸν ἄλεθριος ὡρι-
 πλδμογνὴ ἐστίν, ἀλλὰ ἡς μαλθητικῆ.

XVII. 43 Θεραπειὰ δὲν ἢ χρεῖς τῷ
 ὡριπλδμογνί ἔσται. 44 ἐ μὲν-
 τει ἐξαμαρτήσῃ καὶ πλδμογνί κὶ
 φρενίτι ἔσται μετὰ χρεῖς ἐξέρχεται. 45
 ὡριπλδμογνὴ τὸ ὡριπλδμογνί ἐστίν, ὡριπλδ-
 #20 φάλλω, ἵνα μηδὲν ἐπιρρῆν' ὡριπλδ-
 τὸ σῆθ. 46 ὡριπλδμογνὴ τὸ ὡριπλδ-
 ρος τὸ ὡριπλδμογνί ἔσται γλυκύτερον.
 47 ἔσται γὰρ αὐτὸ μάλιστα τὸ ὡριπλδμογ-
 μίον κὶ τὸ ὡριπλδμογνί δ' ἀποπλευσίαι
 καὶ κινέοις. 48 τὸ ὡριπλδμογνί δὲ κὶ
 πεμπύοις κὶ ἐκταίοις μνηστῆ-
 γλυκύτερον, ἀλλὰ ἡ δὲ ὡριπλδμογνί.
 49 ἐσ
 γὰρ τὸ αὐτὸ πύσιν ὡριπλδμογνί
 ξυμπερέει. 50 ἢ ἢ δὲ μὴ δυνάμει κὶ
 λόγῳ πύσιν, [ἐκ] τῷ ὡριπλδμογνί
 φάρμακον διδόναι. 51 ὡριπλδμογνί
 δὲ κινέοις, ἐν μὲν τῷ ὡριπλδμογνί ἡμέ-
 ρησι τέσσαρες ἢ πέντε, ὡριπλδμογ-
 #25 ρὴν χρεῖ, ὡριπλδμογνί μύλλον, 52 ἵνα
 οἷτε πυρετοὶ ἀμβλυτεροὶ ὡριπλδμογνί, κὶ
 τὰ ἀλγημάτω καφότερον. 53 οἷσ-
 ταν ἢ κεκοναμύρον ἢ, ἐκ ἀδυνάμει τὸ
 σῶμα, τὸ κῆρω κηλίλω δ' ὡριπλδμογνί
 τῆς ὡριπλδμογνί, 54 ἵνα τὸ, τε σῶμα
 δυνατὸν ἢ, καὶ τὰ αὐτὸ κηρία αὐ-
 κμα. 55 ἢ ἢ γὰρ κῆρω ὡριπλδμογνί
 ὡριπλδμογνί, ἀπὸ τῷ πέμπτης ἡμέρης
 ἵνα τὸν ποιεί, 56 κῆρω γὰρ τῷ ὡριπλδμογ-
 ὡριπλδμογνί, τὰ αὐτὸ ξηραίνε),
 57 κὶ ἢ κῆρω τῷ ὡριπλδμογνί
 ἐχωρέει αὐτὸ. 58 δὲ ἐν κὶ τῷ κῆρω
 κηλίλω

tus fuerit, evadit: sin minus, non. 39 Hæc peripneumonia nihil abest ab affectionibus quæ in pulmone sunt. 40 Si igitur aliquid harum affectionum abfuerit, cognoscere oportet & quæ ægrotus mala habeat, & quæ medicus 'aggredi debeat. 41 Si vero pauca horum signorum habuerit, ne decipiatur. 42 Nam perniciofa non est peripneumonia, sed mollis.

XVII. 43 Cæterum peripneumoniam hoc modo curare oportet. 44 Non tamen peccabit, si quis tamen pleuritidem & phrenitidem ita curare aggrediatur. 45 Primum caput levius facere incipe, quo nihil influat ad pectus. 45 Primis autem diebus forbitiones sint 'dulciores. 47 Sic enim id quod confedit ac compactum est, potissimum elueris ac commoveris. 48 Quarta die & quinta ac sexta, non amplius dulces, sed pingues. 49 Nam ad sputum fursum exscreandum conducunt. 50 Si vero pro ratione spuerere non possit, ex pharmacis fursum educentibus dato. 51 Alvum autem in primis quatuor aut quinque diebus subducere oportet, & hoc paulo amplius, 52 quo & febres obtusiores sint, & dolores leviores. 53 Quum autem evacuat fuisse fuerit, & corpore debilis, infernam alvum tertio quoque die deorsum commoveto, 54 & quo corpus potens fit, & supernæ regiones humoris exortes. 55 Nam si multus humor infra secedat, à quinta die, mortem inducit. 56 Infra enim humore secedente, supernæ partes resiccantur: 57 & sputi purgatio fursum non prodit. 58 Oportet igitur & infernam alvum, ne-

que

30 κρηλίβω μήτε ἑσάναι λίλω, ἵνα μή
 ὄξεις ἔωσιν οἱ πυρετοί, 59 μήτε
 λίλω ὑποχωρέειν, ἵνα τὸ σάλον
 αὐνέναι διωχται, καὶ ἰχθυή ὁ κέμε-
 γων. 60 φάρμακα δὲ τῆς ἀναγω-
 γῆς ἐκταίσι, καὶ ἐσθόμενοι, καὶ
 ἐναταίσι, καὶ ἐπὶ περαιτέρω
 εἶσι τῆς νόσου, μισθλον ὀίδος. 61 τὸ
 δὲ φάρμακον ἔστω ἐκτέτορον λου-
 κῆς, θαλάσσης, ἐλατήριον νέον, ἴσων
 ἐκείνων.

XIIX. 62 Ἦν δὲ τὸ σάλον μὴ
 κραδαίρηται δὲ, καὶ τὸ πνεῦμα
 πυκνὸν ἢ, καὶ τῆς κρατάσει μὴ
 ἐπιπροστέη, 63 περὶ πέν, ὅτι ἀνελ-
 πτικός ἐστὶ τῶν (ἢ, ἢ μὴ δεινῆ) 35
 35 τῆς κρατάσει ὑποχρεῖται. 64 ποιείν
 δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἀπειλομένη, ἢ
 ἴσων τὰ τῆς κρηλίβω τῆς κέτω κη-
 λῶς ὑποχρεῖται. 65 ποιείν δὲ καὶ
 ἀλλῶς. 66 ἀπὸ τῆς περὶ τῆς ἡμέρας
 δεξιάδου, εἶδος ἄρσενος ἑξ
 ἄρσενος κέτω κηλῶς, 67 δαύ-
 κος καὶ ἀκαλίφης μίλιον, 68 καὶ νά-
 που καὶ πηράνθ ὅσων τῶν τετρασὶ
 δακτύλοισι λαβῆν, 69 καὶ ὅπῃ
 σιελφίς ὅσων κύμαρον 70 ταῦτα ἐν
 ὄξει γλυκεῖ καὶ ὑδατι κερφόσας καὶ
 διηθήσας εἶδος νήσος χλιαρόν. 71
 40 ἐπὶ δὲ δὲ ἄρσενος κηλῶς ἐν
 πίνῃ, ἄρσενος κηλῶς, καὶ σήσα-
 μον, καὶ ἀμυγδαλίνα κηλῶς, ἐν
 ὄξει γλυκεῖ κηλῶς πίνῃ. 72
 72 ἢ δὲ μισθλον βάλανος ἄρσενος,
 καπταίσι τὸ μίλιον φλαίον μι-
 γνῶναι τέταρτον.

XIX. Πλευρηΐτις. 2 Ὁρόταν ἢ
 πλευρηΐτις λάθη, πῶς δὲ πῶς.
 3 ὀδύνη τῶν πλευρῶν, 4 καὶ πυ-
 ρετός καὶ φρενὶ ἰσθμῶ. 5 καὶ ἀνα-
 πνῆ πυκνὸν, 6 καὶ ὀρθοπνῶση
 ἔχῃ. 7 καὶ ἀνασῶση ὑπερχολε-
 ρίον ἀπὸ σιδήρος, ἢ μὴ ῥήγματος
 ἔχῃ.

que valde suppressam esse, ut ne
 febres sint acutæ : 59 neque val-
 de egerere, quo saliva sursum
 educi possit, & æger viribus va-
 leat. 60 At medicamenta sursum
 educentia, sexta & septima ac
 nona die, & morbo adhuc ulterius
 progresso, magis exhibeto. 61 Sic
 autem medicamentum, veratrū
 album, thapsia, elaterium recens,
 singula æquis portionibus.

XIIX. 62 Quod si saliva non
 probe purgetur, & spiritus fue- 235
 rit frequens, & purgatio non
 prævaleat, 63 prædicendum est
 nullam spem vitæ reliquam esse,
 si purgatione nihil efficere pos-
 sit. 64 Sed & alia facienda sunt
 quæ in peripneumonia fieri solent,
 si inferna alvus ministerium
 suum probe obierit. 65
 Quin & aliter facere curatio-
 nem oportet. 66 A primâ die ini-
 tio sumpto, ari magni conchulam
 majorem dato, 67 dauci &
 urticæ utriusque itidem unam, 240
 68 sinapis & rutæ quantum tri-
 bus digitis comprehendere po-
 tes, 69 & succum filphii magni-
 tudine fabæ. 70 Hæc in aceto
 dulci & aqua permixta & diluta
 ac excolata, jejuno tepida bi-
 benda dato. 71 Postquam vero
 purum exspuere cœperit, ari
 conchulam majorem, & fesa-
 mium, & amygdalas purgatas, in
 aceto dulci aqua diluto bibenda
 præbeto. 72 Si vero magis du-
 cere voles, radicis capparidis 245
 corticem his ammisceto.

XIX. Pleuritis. 2 Quum pleu-
 ritis apprehenderit, hæc patitur.
 3 Dolor latus, 4 & febris & hor-
 ror tenet, 5 & frequentem spiri-
 tum habet, 6 & erectæ cervicis
 spiratio urget, 7 & tussiendo re-
 jicit subbiliofa, velut à mali
 punici corio, si non ruptiones ha-
 buerit;

ἔχη. 8 ἢ δὲ ἔχη, καὶ αἷμα δὲ πρὸ τῶν ῥήματων. 9 ἔστ' δὲ καὶ αἷμα-
 45 τώδης. 10 ἐν δὲ τῇ αἱματώδι, ὕ-
 φαιμον. 11 ἔστ' δὲ, ἢ μὲν χολώδης,
 ἢ πτωτέρη, ἢ μὴ ῥήγματι ἔχη ὁ
 κείμενος. 12 εἰ δὲ μὴ, ἐπιπνωτέρη
 μὲν, θανατωδέστερη ἢ ἔσ'. 13 ἢ δὲ αἱ-
 ματώδης ἰσχυρὴ καὶ ἐπίπνω καὶ
 θανατωδής. 14 ὁπόταν ἐν αἵματι καὶ
 λυγρῷ αἷμα, 15 καὶ αἱματι θρόμβο-
 σος δὲ πρὸς τὴν αἷμα τῷ σιάλω μέ-
 λαιας, 16 ἔσ' τις δὲ πρὸς τὴν ἐσδο-
 μιαν. 17 δέκα δὲ ἡμέρας ἀφαι-
 ρων τὴν μὲν πλῶσθ' ἔστιν ὑγίης
 γίνεται. 18 εἰς ἡμέρας δὲ ἐκπύουσι
 καὶ δὲ πρὸς τὴν πύον. 19 τελευτῶν
 ἢ ἀπερέθ. 20 καὶ πῶν δὲ θρομβώ-
 σος ἔσ' γίνεται.

393 κχ. Ἐπιπνω πλῶσθ' ἔσ' ἔστι-
 σι δὲ καὶ ἐπιπνω πλῶσθ' ἔσ' ἔστι.
 3 χαλεπὴ ἢ αὔται. 4 αἱ δὲ κελύσεις 36
 ὁμοίαι τῆσιν ἀλλήσιν, ὅμοίαι τῆσιν
 πλέονων δέσιν ἢ ἀλλῶν ἐν τῷ πο-
 τῷ. 5 αἱ δὲ χολώδεις καὶ αἱματώ-
 δεις κελύσεις ἐν αὔταισιν ἢ ἐν δέσιν
 αὔται. 6 καὶ ἔσ' τοὶ ὑγίης μάλιστα γί-
 νονται. 7 ἢ δὲ καὶ ἀρχαῖς μὲν μαλ-
 θακαίαντες ἔχουσιν ὁδύνας, δὲ τῆς
 5 πέμπτης δὲ καὶ ἐκτῆς ὀξείας, 8 αὔ- 37
 ται ἢ τελευτῶσι μέχρι δυσκαι-
 δεικείας, καὶ ἔσ' μάλιστα ἐκπύουσι.
 9 κίνδυνος ἢ μάλιστα μέχρι ἐσ-
 δομῆς. 10 ἀπὸς καὶ ἐς τὴν δυσκαι-
 δεικείαν. 11 μὲν δὲ πάντας ὑγίαι-
 νον. 12 αἱ δὲ ἐξ ἀρχαῖς μὲν μαλθα-
 καί, δὲ πρὸ δὲ τῆς ἐσδομῆς καὶ ὀξείας
 ὀξείας, αἵματι τῆς πτωστικαῖς δέσιν
 κελύσεις τε καὶ ὑγίαινονται.

κχι. Πλῶσθ' ἐστὶν ἐν νῶτι. 2 ἢ
 ἢ ἐς τὴν νῶτον πλῶσθ' ἐστὶν τοσόνδε
 ἀφαιρέσει ἀλλῶν. 3 τὴν νῶτον ὁδύνας
 ὡς πληγῆς. 4 καὶ σπέν, καὶ ἀναπνεῖ
 30 ἀθρήσιον. 5 ὁδύνας ἢ πύον ὀλίγα. 6 καὶ
 καπνῶ

buerit: 8 si vero habuerit, etiam
 sanguinem à ruptionibus. 9 Est
 autem & sanguinea pleuritis,
 10 in qua subcruenta rejicit. 11 250
 Et est quidem biliosa, mitior, si
 non ruptiones æger habeat: 12
 fin minus, dolorosior quidem
 est, sed non lethalior. 13 & san-
 guinea fortis, & dolorosa, & le-
 thalis est. 14 Quum igitur affuc-
 rit simul singultus, 15 simulque
 cum saliva sanguinis grumos
 nigros tussiendo rejecerit, 16 se-
 ptima die moritur. 17 Si vero
 dies decem transgressus fuerit,
 à pleuritide quidem sanus fit,
 18 verum vigesima suppuratur, 255
 & pus tussiendo rejicit, 19 de-
 mum vero revomit, 20 & non
 adeo facilis curatu est.

κχ. Pleuritides sicca. 2 Sunt
 & sicca pleuritides sine sputo.
 3 Verum hæc difficiles sunt. 4 Ju-
 dicationes autem similes aliis
 sunt, sed ampliores in potu hu-
 medtatione opus habent quam
 alia. 5 Biliosæ vero & sangui-
 neæ, nona & undecima die ju-
 dicant, 6 atque hi magis sani 260
 fiunt. 7 At si à principio qui-
 dem molles quidam tenuerint
 dolores, à quinta vero ac sexta
 die acuti, 8 hi usque ad duode-
 cimum perveniunt, & non valde
 effugiunt. 9 Periculum autem
 maxime est, usque ad septimu-
 m. 10 immo etiam usque ad
 duodecimum. 11 Post has vero
 sanantur. 12 Quæ vero ab initio
 molles sunt, à septima autem &
 octava acutæ ad decimum quar-
 tum judicant, & sani fiunt.

κχι. Pleuritis ex dorso. 2
 Pleuritis ad dorsum in tantum 265
 ab aliis differt: 3 dorsum dolet
 velut ex plaga, 4 & suspirat, &
 acervatim respirat. 5 Statim au-
 tem sputat pauca, 6 & corpus de-
 lassatur.

κοπῆ τὸ σῶμα. 7 τριτὴ ἢ τετάρτη ἐρέει ἰχθῶσι ὑφαιμεν. 8 ἀποθνήσκει ἢ κολίλισαι πεμπταῖον· εἰ δὲ μή γε, ἐξόδου μὲν. 9 ταύτης δὲ Διφφυγῶν ζῶει. 10 καὶ ἡ νῆστος ἡπίη ἐ ἡσσαν θανατῶδης. 11 φυλάσσειν ἢ χεῖρ μέχρη τῶν πεσσαρεσκαίδεκα· μὲν ἢ ταῦτα ὑγιᾶς γίνεται. 12 εὐνοῖς δὲ τῶν πλοσυρλικῶν, τὸ μὲν σίαλον κολίκαρον. 13 ἢ ἢ ἔρησις αἰματώδης, αἶον δὲ κρεῖον ὀπλῶν ἰχωρῶδες. 14 ὁδῶμα δὲ ὀξείαι Διφ, τὸ ῥάχιστος ἐς τὸ σῆθον ἐ ἐς τὸν βυθῶνα τέναςσιν. 15 ἔτος τῶν ἐξόδου
 25 μὲν Διφφυγῶν ὑγαινεῖ. 16 ὁκτάταν ἢ τέτων τὸ πλοσυρλικῶν πνὶ πωροσλήνη) τὸ νῶτον ἐρυθελαῦ, 17 ἐ τὲς ὀμεις θερεμῆνες, 18 ἐ ἀνακρίσιζοντα βαρυμῆνες, 19 καὶ ἡ γαστήρ κολίκασις) χλωρῶ καὶ δυσπῶδ σφοδρῶ. 20 ἔτος, Διφ, τῶν ὑποχωρησιν τὸ γαστρός, εἰκοστὴ καὶ μίη ἀποθνήσκει. 21 ταύτης ἢ Διφφυγῶν, ὑγαινεῖ. 22 οἷσι δὲ αἰπίστος δύθους πανθροσκαί εἰσι, ἐ τὰ ἀλλήματα πάνου ὀξεία, ἔτσι τριταῖοι θνήσκει(ι. ταύτης ἢ Διφφυγῶν ἵεις ὀμεις γίνεται). 23 ὃ καὶ μὴ γλυόμνος ὑγιᾶς, τῆ ἐξόδου, ἢ τῆ ἐνάται, ἢ τῆ
 20 ἐνδεκάτη ἄρχη) ἐμπυῖσσεσ. 24 κρεῖσσαν δὲ ἐμπυῖσσαι, καὶ ἐπίπτον ἢ ἡσσαν γδ θανατῶδες. 25 πρὸς ἢ τῶσισημείοι(ι τῶσιν ἐρημῶσιν. ἐν ἐκῆσσι τῶν πλοσυρλικῶν, καὶ τὰδε χεῖρ σθηπέσσε τῶν γλωτῶν.
 26) πομφόλυγος γδ ὑποπελίδης 39 γινομένης ἐπὶ τὸ γλώσσης, 27 οἷα σιδηρεῖς βαφῆντος ἐς ἔλαιον, 28 μὲν μὲν ἐν ῥάχισ γλυόμτος τσηχῆτα, γαλεπωτέρι ἢ ἀπαλλῆαζεις τῆς ὑσσε, 29 ἐ ἀνάκη αἶμα ἀποσῆζαι ἐν
 25 τῆσιν ἡμέρησιν, ἐν ἧσσι δέ. 30 εἰ ἢ ἐ, πωροσχωρηκῆς τὸ ὑσσε, γλυόμτος
 εἰ

lassatur. 7 Tertia aut quarta die saniem mingit subcruentam 8 Moritur autem maxime quinta die: si minus, septima. 9 Has si effugerit, vixerit. 10 Et morbus lenis est ac minus lethalis. 11 Custodire tamen oportet usque ad decimumquartum. Postea vero sanus evadit. 12 Cæterum quibusdam pleuriticis saliva quidem pura est, 13 mistio autem cruenta, velut serosa à carinibus affatis sanies: 14 dolores vero acuti per spinam ad pectus, & ad inguen tendunt. 15 Hic si septimum diem effugerit, sanus fit. 16 At si alicui in his pleuriticibus contingat dorsum rubeferi, 17 & humores calefcere, 18 & inter desidendum gravari, 19 & venter exturbatur egestione cum virore pallida, ac valde graveolenti, 20 hic propter ventris egestionem, vigesima prima die moritur. 21 Has si effugerit, sanus fit. 22 Quibus autem statim sputa varia sunt, & dolores valde acuti, hi tertia die moriuntur. Hanc autem transgressi, sanescunt. 23 Qui vero sanus non fit, septima, aut nona, aut decima, hic suppurari incipit. 24 Melius est autem suppuratum fieri, etiam si dolorosum fit. Minus enim lethale est. 25 Porro supra omnia relata signa, in unaquaque pleuritide considerare oportet linguam. 26 Si enim bulla sublivida fiat in lingua, 27 velut ferro in oleum tincto, 28 siquidem in principio fiat aspera, difficilior est morbi emotio, 29 & necesse est sanguinem tuffiendo rejicere in diebus, quibus id fieri oportet. 30 Si vero facto morbi progressu fiat, judicationes quidem contingant ad decimum quartum diem

αἱ μὲν κρείσσες ἐς τὴν τετάρτην καὶ
 δεκάτην ἡμέραν. 31 ἀνάκη δὲ
 πέντε αἷμα. 32 ἔχει ὃ ἕτως αἰεὶ τὸ
 ἀπακάλει. 33 εἰ μὲν τρίτην
 ἄρρηθ' πεπύει καὶ πέντε, γέ-
 τες αἱ ἀπακάλειες. 34 εἰ ὃ ὑπερον
 πηκνύει, ὑπερον καὶ αἱ κρείσσες
 γίνονται, ὡς ἐν τοῖσι τ' κεφαλῆς ση-
 μείοις. 35 τὰ ὃ ἀλγόμενα, τὰ ἐν
 ἀπίσει τῆσι πλούθειαν, ὡς
 ἐπιπυλὸν καφίξιν μετ' ἡμέρων
 μέλλον, ἢ νύκταρ.

30 XXII. 36 Οὐραπόδον δὲ καὶ
 πλούθειαν ἕτως. 37 τὰ μὲν
 πολλα, ὡς τὴν πλούθειαν καὶ
 ἀπιδόμον, 38 πλὴν λα-
 τρούσι καὶ θερμασίαι, καὶ οἶνοι
 γλυκύοισι. 39 ὡ μὲν ἐν τῇ ἀσπίδι
 ἢ τῇ ἐπίσει λάθεις τ' ἐπιλήθει,
 40 ὡ μὲν ὑπερπυλὸν ἢ κούρας κα-
 τάρη, ἢ ἀπείμα καλῶδες καὶ ὀλίγη,
 41 ὑποκλύσει καφίξιν. 42 ὡ δὲ
 κινηθεῖσαι ἢ κούρας τὴν νύκτα
 καλῶσαι, τῆ ὃ ὑπερπυλὸν ὀδύνη καὶ
 σπύγγον ἔχει, πάλιν ὑποκλύσει. 43
 ὡ ὃ ὁ καμνὸν καλῶδες ἢ τῇ φύσει,
 35 καὶ λιψὴ τῇ νέσω ἀκάθει
 εἶναι, 44 πλὴν ἀπιδόμον τὸ σία-
 λον καλῶδες καὶ τὰ φαρμακία κα-
 τάρη καλῶδες. 45 ἐκπύουσι δὲ
 ἢ καλῶδες μὴ δίδε τὸ φάρμακον.
 46 ὡ καὶ ὀδύνη, τὸ πύσμα ἐδω-
 σήται ἀνὸς ἀνίνα, 47 ἀλλ' ἐδω-
 μήσας ἢ ἐναίαιος ἀποπνύσει, 48
 ὡ μέλλον τὸ ὑποκλύσει ἀλγέει.

XXIII. 49 Ἦν ὃ αἰεὶ τῆσι ἐν τῇσι
 πλούθειαι ὀδύνησιν ἐ τὸ ὑποκλύ-
 σαι ἀλγέει, ὑποκλύσει δὲ, 50 καὶ
 πύει δὲνα νύκτα δρισολόχων, καὶ
 ὑσώπων, καὶ κύμινων, καὶ σελφίων,
 40 51 ἐ μήκανα λούειν, 52 καὶ ὄνθον, 40
 καλῶσαι, καὶ μέλι, καὶ ὄνθον, καὶ
 ὕδωρ. 53 αἰεὶ μὲν τὰ φάρμακα
 ἔτι

diem. 31 Verum necesse est fan-²⁸⁵
 guinem spucere. 32 Habet autem
 se res deliberatione ab hoc mor-
 bo, hoc modo. 33 Siquidem ter-
 tia die inceptit maturari ac
 expui, citius liberabitur. 34 Si
 vero posterior maturefcatur, po-
 steriori iudicationes fiunt, quem-
 admodum in capitis signis. 35
 Dolores porro in omni pleuriti-
 tide, plerunque magis interdiu
 quam noctu leviores fiunt.

XXII. 36 Curare vero pleuriti-
 das hoc modo oportet, 37 ut.²⁹⁰
 plurimum velut phrenitidem &
 peripneumoniam, 38 præter-
 quam quod hic balneis calidis
 & vino dulci utendum est, 39 Si
 igitur prima aut secunda die
 postquam invasit, ægrum accep-
 feris, 40 si stercus prodiit pu-
 rum aut leviter biliosum & mo-
 dicum, 41 infusum ex thapsia
 per clysterem injicito. 42 Si ve-
 ro alvus commota, noctu qui-
 dem egerat, postridie vero do-
 lor & tormen vexet, rursus cly-
 sterem adhibeto. 43 At si æger²⁹⁵
 biliosus sit natura, & non pur-
 gatus correptus fuerit à morbo,
 44 priusquam salivam biliosam
 expuat, etiam medicamento bi-
 lem probe purgato. 45 Si vero
 jam expuat biliosa, medicamen-
 tum ne dederis. 46 Si enim de-
 deris, sputum sursum prodire
 non poterit, 47 sed septima aut
 nona die suffocabitur: 48 maxi-
 me si præcordia doleant.

XXIII. 49 Quod si ad dolores
 in lateribus etiam præcordia
 doleant, clysterem adhibere³⁰⁰
 oportet: 50 & in potu jeuno bi-
 bendam dare aristolochiam,
 hyssopum, cuminum, alphium,
 peplum, 51 mecona appellatum
 album, 52 florem aris, mel, acet-
 tum, & aquam. 53 Et per medi-
 camenta

ἔτι δ' εἰ ποιεῖται τῶς θερμότητος τῶς
 ἰσχυρότης. ⁵⁴ τὰ δὲ ἄλλα ὡς ἐχθ.
⁵⁵ λέγει πολλὰ θερμῶν, ὡς τῶν
 δυνάμιν ἔχει νοσήσῃ, πάλιν τὸ
 κεφαλῆς. ⁵⁶ ἔ. ὁκράτων αἰ κρείσσες ⁴¹
 ἔωπι, τὰ ὀδυνώδηρα χλιαίνον ὑγρῆ-
 σι πυρεθρῶν, ὑπαλείφω ἐλαίω.

XXIV. ⁵⁷ Ὁκράτων ἢ κραιπνί-
 ζωσιν αἰ νῆσοι, ⁵⁸ ἡσυχάζειν κὲ τὸν
 κρένοντα καὶ τὸ ἴσησόν τῆσι θερμ-
 πείησιν, ⁵⁹ ἄκως μὴ κραιπνίσηται
⁴⁵ π κραιπνόν. ⁶⁰ πικρῶν ἢ χυλόν κρέ-
 θεθρον διδόναι, ὀλίγω πικρύτερον
 μελιχρῶ ποιεῖν. ⁶¹ μὲν τὸ λείψαι,
 ἔ. οἶνον γλυκῶν κὲ ὑδαρῶν ποσπί-
 νην, μὴ ψυχρὸν, ⁶² ὀλίγον δὲ ἐκ ⁴²
 βομοσυλίας ὑρυσόμας, ⁶³ ὁκράτων βῆ-
 χρος ἐπιπᾶσιν, ἐπιπίνην, ἔ. χρεμέματα
 ὡς μέλισσαι, ⁶⁴ ἔ. τὰ πικρὰ ὑγραίνον, ⁴³
⁶⁵ ἵνα ὁ πάλσι μων, ὑγρὸτερον ἔων,
 βῶον καὶ τῶσόν ἀποδιδῶ τὸ πύσι-
 μα, κὲ ἢ βῆξ ἦσόν ποιεῖν. ⁶⁶ καὶ
 ῥοιῆς ἢ γλυκείης ἢ αἰνώδεσιν χυ-
⁶⁴ λόν, γάλακτι αἰγείω ὀλίγω ἔ. μέ-
 λιχρῶ μινῶς, κὲ μικρὸν ποδάκτι
 διδῶ. ⁶⁷ ὑκτώρε τὲ κὲ μετ' ἡμέτερω
 ἔ. ὑπνον ὡς κρείσσας ἀσκαλῶναι,
 ἵνα κἀκεῖ (ἢ γῆν), τῶσόν τε καὶ
 ὑλείων.

XXV. ⁶⁸ Τῶν ἢ αἰματώδεσιν
 πάλσι πν θερμότητων χρεῖ ὡδε. ⁶⁹
 μὲν δὴ τὰς κρείσσας ἀνακρίσειν σι-
 πῶσι κέφοισι, κὲ ἡσυχάζειν. ⁷⁰ κὲ
 φυλάσσει τῶσας ἡλίους, ἀνέ-
⁵ μως, πλῆθος, ὄξεια, ἀλυμνα,
 λιωθῶ, κραιπνόν, φύσας πῆς ἐν
 τῇ κελίῳ, πάντες, λαγνέως. ⁷¹ ἢ
 γδ ἢ νῆσοι ὑποτροπίαση, τάνοτος
 ἔψεται. ⁷² ἐν τῇ τῆσι πύσι, ἢ
 ὀδυνῶν τε ἔχῃ, κὲ μὴ δυνήται ἀπό-
 πύειν, ⁷³ νῆξ δὲ ἀπὸ χυλῶ
 ὅσιν κελιάδαι, κὲ ὅπῃ σιφίς τέττε
 τὸ ἡμισυ, κὲ τριφύλας κραιπνῶ ὀλί-

camenta quidem ita primas cu-
 rationes facere oportet. ⁵⁴ Re-
 liqua vero sic se habent. ⁵⁵ Mul-
 ta calida pro viribus ægri lava-
 to, capite excepto: ⁵⁶ & quum
 judicationes sunt, dolentes lo-
 cos humidis fomentis 'tepefaci-
 to, & oleo illinito.

XXIV. ⁵⁷ Quum vero impe-
 tu fertur morbus, ⁵⁸ & ægrum
 & medicum à curationibus
 quiescere convenit, ⁵⁹ ne quid
 mali inducatur. ⁶⁰ Dandus au-
 tem est pifanæ succus coctus,
 aliquanto crassior spissitudine
 mellis. ⁶¹ Post balnea etiam vi-
 num dulce & aquosum biben-
 dum est, non frigidum, ⁶² mo-
 dicum, ex angustii oris pocillo,
⁶³ & ubi tusses invaserint, am-
 plius bibendum, & quam maxi-
 me 'exscreandum, ⁶⁴ & potu hu-
 mectandum, ⁶⁵ quo pulmo hu-
 midior factus, facilius ac citius
 sputum reddat, & tussis minus
 affligat. ⁶⁶ Sed & mali punici
 dulcis vini succum, lacte ca-
 prino modico, & melle ammix-
 to, paulatim sæpe dato, ⁶⁷ & no-
 ctu & interdiu, & somnum
 quam maxime prohibeto, quo
 purgatio & citius & copiosior
 fiat.

XXV. ⁶⁸ At vero sanguineam
 pleuritidem sic curare oportet.
⁶⁹ Post judicationes cibis levi-
 bus reficito, & quietem agat: ⁷⁰
 & nimium caveat solem, ven-
 tos, repletiones, acida, salsa, pin-
 guia, fumum, flatus in alvo, la-
 borem, venerem. ⁷¹ Si enim
 morbus recidi varit, mors seque-
 tur. ⁷² In expuitionibus autem
 si dolor habeat, & expuere non
 possit, ⁷³ jejuno æris florem da-
 to, magnitudine olivæ, & succi
 filphii dimidium ejus, & trifolii
 feminis modicum. Hæc ex mel-

ρον ἐν μέλιτι λείψιν. 74 ἢ πεπέ-
 ρεⓄ κροκκος πέντε, καὶ ὄπ᾽ σιλ-
 φίσ' ὅσον κύμαρον, ἔ μέλι, καὶ ὄξⓄ,
 καὶ ὕδωρ πίνην χλιαρὸν νήσφι δι-
 δῆς. 75 τῆτε καὶ τὰς ὀδυμίας πούλι.

10 76 ἢ μὴ δυνάηται πλύην' κ' ἰ-
 ρον, ἀλλ' εὐλαχνηται ἐν αὐτῷ καὶ
 ῥέψην ἐν τῆσι σθηθεσιν, 77 ἄρα ἔ μέ-
 γαλας ῥίζης χροσμίδου, καὶ ἔλαιον
 ξυνὸν μέλιτι μίξας, 78 ἐπιρροφῆν
 εἰς ὄξⓄ κευρημύρον. 79 ἄλλο
 ἰχυρόν. αὐθⓄ χαλκῆ ὅσον κύμα-
 ρον, καὶ νήτρον διπλάσιον, καὶ ἴσ-
 σωπον ὅσον τοῖσι τρισὶ δακτύλοις
 λαῶσιν, 80 μέλιτι μίξας, καὶ ὕδωρ
 καὶ ἔλαιον μικρὸν ἐπιστάξας, χλια-
 ρας χροσμίδι ἐρίψην, ἵνα μὴ ἀπο-
 πνιγῇ. 81 καὶ ἐν ἀεὶ πλάσθω μνήη,
 ἢ μὴ καθαίρη, τῆτε δὲ ποιέην.

15 82 ἢ δὲ μήτε ῥέψην, μήτε πλύην,
 ἢ δὲ, καὶ ππέριⓄ κερπῆ ὅσον
 τοῖσι τρισὶ δακτύλοις λαῶσιν, καὶ
 πέσσει, καὶ νήτρον ὀλίγον, καὶ μέ-
 λι, καὶ ὄξⓄ, καὶ ὕδωρ μίξας, τῆτε
 χλιαρὸν ἐπιρροφῆν. 83 τῷ δὲ
 ἄλλω ἡμέρῳ, ἐν ὄξ᾽ ἔ μέλιτι
 καὶ ὕδατι ἀναξέσας ἐπιρροφῆν.
 84 τῆτε καὶ τοῖσι ῥέψασιν διδόναι,
 καὶ μὴ δυναμύροισι καθαίρειν. 85
 εἰ καὶ ἰχυρότερον βάλαιο ποιέην,
 ἵοςάπας, καὶ νάπυⓄ, ἔ κερσδέ-
 μος' κ' ἔλαιον χροσμίδα τριήσας ἐν
 μέλιτι καὶ ὕδατι, ἔ ἀναξέσας καὶ

20 διαθήσας ἐπιρροφῆν χλιαρὸν
 διδῆς.

XXVI. "Ουτω ταῦτα τὸ νοσή-
 ματι θεραπευθέντα ὑγία γίνον-
 ται. 2 ἢ μὴ ἔ πτύσματιⓄ,
 ἔσπολφθῆν ἐν τῷ πλάσθω,
 πύⓄ γήνηται. 3 ὅφ' ἔ βήσασσι
 ἐκρησθῆναι, 4 καὶ πύρ καὶ φεί-
 κη ἰαθῆ, 5 καὶ ὀρθοπνεῖα ἔχθῆ, καὶ
 πυκνὸν καὶ ἄγρὸν ἀναπνεῖ. 6 καὶ ἢ
 Φωνή

le' delingat: 74 Aut piperis gra-
 na quinque, & succi filphii ma-
 gnitudinem fabæ, mel, acetum,
 & aquam, jejuo tepida biben-
 da præbeto. 75 Hoc etiam do-
 lores sedat. 76 Quod si pro
 ratione spuere non possit, sed mo-
 retur sputum hærens in ipso, &
 stertat in pectore, 77 ari magni
 radices conclulam majorem, &
 oleum ac acetum mixta dato,
 78 & acetum aqua dilutum insu-
 per bibat. 79 Aliud forte. Flo-
 rem æris magnitudinæ fabæ, &
 nitrum affatum dupla portione,
 & hyssopi quantum tribus digi-
 tis comprehendi potest, 80 mel-
 li misceto, & aquam ac oleum
 modicum adstillato, & tepefa-
 cta in conclula majore insun-
 dito, ut ne suffocetur. 81 Hoc
 etiam in peripneumonia facere
 oportet, si non purgetur. 82 Si
 vero neque stertat, neque velut
 oportet spuatur, capparidis fructus
 quantum tribus digitis com-
 prehendi potest, & piper, & ni-
 trum modicum, & mel, & ace-
 tum, & aquam misceto, atque
 hæc tepida forbenda præbeto.
 83 Altera die eadem in aceto,
 melle, & aqua fervefacta for-
 beat. 84 Hoc etiam stertentibus
 dato, & his qui purgari non
 possunt. 85 At si fortius facere
 voles, hyssopi & sinapis, & na-
 sturtii concham majorem, mel-
 le & aqua terito, & fervefacta ac
 excolata, tepida forbenda dato.

XXVI. ' Atque hoc modo hi
 morbi curati sanantur, 2 si non
 quid sputi in pulmone relictum
 pus fiat, 3 à quo arida tussis se-
 quitur, 4 & febris ac horror
 emergunt, 5 & erecta cervice
 spiratio tenet, & frequentem &
 acervatam respirationem æger
 habet, 6 & vox paulo gra-

φωνή βαρυτέρα ὀλίγω. 7 καὶ χροὶ ἔω τῇ θέρμῃ τὸ πρῶτον ἰαχῆ.
 8 πρῶτον δὲ τῆς χροῖας, μᾶλλον κῆ
 ἢ νῆστος σαφὰ δηλῶται. 9 τῆτον,
 εἰς ἑνὸς τῶν δέκα ἡμερέων λάτῃς,
 25 θερμῶν μᾶλλον χροὶ διαίτη καὶ λυ-
 τῶν θερμῶν, ἐξέειν ἐς τὸ πλούμω-
 να, ὅ, ἢ πῦον ἀξῆ. 10 καὶ τοῖσιν
 ἄλλοις χροῖα, τοῖσι τὸ πῦον ἄγ-
 σι, 11 καὶ διαμῶν, ὡς ἔμπυον. 12
 κῆ τῶν κεφαλῶν ἀποξηραίνον, ἵνα
 μὴ ἐπιρροῖται. 13 ἢ δὲ ἐν τῷ ἐξέει-
 νται μὴ ἀνάγκη τὸ πῦον, ῥήγνυ
 αὐτὸ ἐν τῷ πλούμωνον ἐς τὸ θώ-
 ρηκα. 14 καὶ μῆ τῶν ῥήξιν δοκέει
 ὑγῆς εἶναι, ὅπ ἐν τῆς στενοχωρίας
 ἐς τῶν δύρυχαίλων ἤλθε τὸ πῦον.
 15 κῆ τὸ πνεῦμα, ὃ ἀναπνεόμεν,
 ἔδρῶν ἔχει ἐν τῷ πλούμωνον. 16
 30 πρῶτον δὲ τῆς χροῖας, τὰ σήθια
 πῦον πληροῦται. 17 κῆ βῆχες, κῆ
 πυρετοὶ, καὶ τ' ἄλλα ἀλγημῶνα
 πάντα μᾶλλον πείθει αὐτὸν, 18 ἢ
 ἢ νῆστος ἀφ' ἑαυτοῦ. 19 τῆτον,
 μῆ τῶν ἐκρηξῆν, ἑαυτῶν δὲ ἡμέρας
 πεντηκῆ δέκα, ὅπως πάλιν πε-
 πωγῆ τὸ πῦον. 20 ἄτε γ' ἐς δύρυ-
 χαίλων ἔλθον τὸ πῦον, ἀνέψυξέ τε
 21 καὶ τὸ ὑπερῶν ὑγῆον ἐν τῷ θώ-
 ρηκι πρῶτον γὰρ πρὸς ἑαυτὸ,
 ὡς ἐν τῷ ἡμισυπέσι εἶναι. 22 ἢ
 μῆ ἐν αὐτῷ μᾶλλον ἀρξῆται πύεα
 ἐν τῷ τῶν χροῖας. 23 ἢ [δὲ]
 35 μῆ, φαρμάκων πρῶτον, ἢ πο-
 τῶσιν. 24 ἐν [ῆ] τῆσι τελευτήθη-
 σιν ἡμέρησι τῶν ἡμερέων τῶν πεντε-
 κηίδεκα ἀπὸ δὲ ἀνασῶμα, πρὶν
 μᾶλλον τῶν χροῖας τὸ πῦον, 25 φυ-
 λάσων τῶν κεφαλῶν καὶ τῶν
 πῶν ἐπιρροῶν εἶνεκα. 26 ἢ δὲ μῆ
 πύεα, ἀποσημαίνονται δὲ ἐς τῶν
 πλούμωνα, ταμῆν ἢ καύσιν. 27
 ἢ δὲ μῆτε πύεα, μῆτε ἀπο-
 σημαίνονται

vior, 7 & color cum calore fa-
 ciem occupat. 8 Progressu ve-
 ro temporis, morbus magis ma-
 nifestus redditur. 9 Hunc si in-
 tra decem dies susceperis, ubi
 victu & balneo calido calefe-
 340 ceris, medicamentum quod pus
 ducat in pulmonem infundito,
 10 aliisque pus ducentibus uti-
 tor, 11 atque sic velut suppurato
 victus rationem præscribas. 12
 Caput quoque reficcato, ut ne
 quid influat. 13 Si vero ex eo
 quod in pulmonem infusum est,
 pus non educatur, rumpitur hoc
 ipsum ex pulmone in thoracem,
 14 & post ruptionem sanus esse
 videtur, quoniam ex angustia
 ad amplam capacitatem pus 345
 pervenit, 15 & spiritus quem re-
 spirando attrahimus, in pulmo-
 ne locum ac sedem habet. 16 Ve-
 rum progrediente tempore pe-
 ctus pure impletur, 17 & tusses,
 & febres, & alii dolores omnes
 magis ipsum premunt, 18 &
 morbus inclarescit. 19 Hunc
 post eruptionem per quindecim
 dies finire oportet, quo pus rur-
 sus maturescat. 20 Nam ex eo
 quod pus ad ampliorem locum
 devenit, perfrigeratum est: 21 & 350
 id quod in thorace humidi erat,
 ad seipsum attraxit, ita ut ipsum
 fit semiputrefactum. 22 Siquidem
 igitur sua sponte expui inci-
 piat in hoc tempore, bene est.
 23 Sin minus, medicamentis aut
 potionibus opem ferre oportet,
 24 in ultimis ex quindecim illis
 diebus, festinando ad corporis
 excitationem antea quam magis
 affligatur, 25 ita ut caput purum
 custodias, influxionem gratia.
 26 Si vero non spuatur, sed sui 355
 significationem ad latera præ-
 beat, secato aut urito. 27 At si
 neque spuatur, neque ad latera

σημνήν) ἐς τὰς πλῆθους, ²⁸ λέ-
 στας πολλὰς ἔτερμαίνῃσιν, καὶ ἄπο-
 θῆν κατὰστας ἐπὶ ἐδῆς ἀκινήτου. ²⁹
 ἔτερμαίνῃσιν τῶν ὤμων ἀναλαβέτω.
³⁰ αὐτὸς δὲ σείε τῦτον, τὸ ἕξ
 ἄρσενον ἀλάων ἀπὸς τὰς πλῆθους,
³¹ ἐν ἐδῆς, ὁκότεραθεν δὲ ποσημνήν.
³² βέλεις δὲ μάλλον ἀπὸς τὰς δρι-
 στεράς. ³³ θανάτω δέσπερον γὰρ ἀπὸς
 τὰς δεξιὰς καὶ ἢ τέρμην. ³⁴ ὁκότε
 γὰρ αὐτὰ ἰσχυρότερά ἐστι τὰ δεξιὰ,
 πύσκα καὶ τὰ νεσθήματα ἐν αὐτοῖσιν
 ἰσχυρότερά δέμνῃ.

XXVII. Ἦν ἡ ὑπό πάχῃ τὸ
 ὑγρὸν μὴ κλυδάζεταί, ² μηδὲ ψό-
 φῃ ἢ ἐν τῷ στήθι, ³ πυκνὸν ἢ ἕλιον
 τὸ πνεῦμα, ⁴ ἐοικὸς ποδῶν οἰδέωσι,
⁵ καὶ βήχων καὶ ἀσπῆ, ⁶ μὴ ἐξα-
 παύτω, ἀλλ' εἰ ἴσθι πλήρη ἐόντα
⁴⁵ τὸν θώρηκα πύσκα. ⁷ ἐς τὴν ἐρε-
 τριάδα γὰρ ὑγρὸν καὶ λίαν πε-
 τερμακίον ἐχλιαρὸν ἐπιόψασ
 ὀθόνιον λεπτὸν, ἀετρίαν ψον κύ-
 κλω τὸ θώρηκα. ⁸ καὶ ὅπως αὐτὸ ἀπὸ
 τῆν ἕκτασιν, ταύτη γὰρ τέρμην ἢ
 καὶ ἢ, ⁹ ὡς ἐγγυτάτω τῶν φρενῶν,
¹⁰ φυλακασόρμος αὐτῶν τῶν φρε-
 νῶν. ¹¹ καὶ δὲ βέλεις, ἀλέφον τῆ
 ἐρετριάδι σιόπη ὁμοίως, ὡς ἐν τῷ
 ὀθονίω. ¹² πολλοὶ δὲ ἄμα ἀλφ-
 φόντων, ἵνα μὴ τὰ ἀσπῆ ἀλφ-
 φόρμα ἀποξηραίνῃ. ¹³ μὴ ἢ τὴν
 τιμὴν ἢ τὴν καὶ ἔσιν, τῷ μὲν ἐν
¹⁶⁵ τῷ ἀμολίνε χρεῶ. ¹⁴ καὶ ἐξίη καὶ
 ὀλίγη τὸ πῦον.

XXIX. Ὅκότεν δὲ μέλλης
 τέρμην ἢ καὶ ἢ, ² ἀποσημνήν τὸ
 αὐτὸ ἄρσενον ἔχοντα, ὅπως αὐτὸ, ὁκότε-
 ταν μέλλης τέρμην ἢ καὶ ἢ, ³ ἵνα
 μὴ ἐξαπαύσῃ, αὐτῆρα γὰρ ὁμοίον
 ἢ κατωτέρα τὸ δέσπερον ἐν τῆ μὲν
 βολῇ τῷ ἄρσενε. ⁴ ἔ τὰς βήχους
 φυλάσσειν ἐν τῷ διαίτης, ὅπως μὴ
 ἐν ἔσιν.

de se significationem præbeat,
²⁸ ubi multa calida jejenum la-
 vasti, & neque potu usum in fir-
 ma sella locasti, ²⁹ alter ex hu-
 meris ipsum apprehendat, ³⁰ tu
 vero concute ipsum, aure ad la-
 tera admota, ³¹ quo percipias ex
 utra parte significationem sui
 præbeat. ³² Optandum autem
 esset ex sinistra. ³³ Nam dextras
 urere aut secare lethalius est. ³⁶⁰
³⁴ Quanto enim robustiores sunt
 dextræ partes, tanto etiam for-
 tiores morbi in ipsis fiunt.

XXVII. Quod si præ crassitu-
 dine humor non fluctuet, ² ne-
 que strepitus sit in pectore, ³ ve-
 rum spiritum frequentem tra-
 hat, ⁴ & pedes intumescant, ⁵ &
 tussicula aliqua adsit, ⁶ ne te de-
 cipiant hæc, sed thoracem pure
 plenum esse probe noris. Proinde
 in terra eretriade liquida, &
 valde trita ac tepida, ⁷ linteam ³⁶⁵
 tenue tingito, coque thoracem
 circumcirca integito: ⁸ & qua
 parte primum resiccatum fue-
 rit, ea secato aut urito, ⁹ quam
 proxime ad septum transver-
 sum, ¹⁰ cavendo tamen ne hoc
 ipsum lædas. ¹¹ Si vero voles,
 ipsam terram eretriadem illini-
 to, & similiter velut in linteo
 confiderato. ¹² Multi simul illi-
 nunt, ne quæ primum illinun-
 tur resiccantur. ¹³ Post sectio-
 nem aut ustionem, linamento
 ex lino crudo utere, ¹⁴ & pau- ³⁷⁰
 latim pus emitte.

XXIX. Cæterum ubi secare
 vel urere voles, ² corpori in ea-
 dem figura, in qua inter secan-
 dum aut urendum futurum est,
 notam imprimito, ³ ut ne cutis
 te decipiat, si in figuræ trans-
 mutatione sursum aut deorsum
 magis cedat. ⁴ Sed & tusses vi-
 tare oportet ex victu, ⁵ ut ne
 rursus

ἀντισπασσῶσι πάλιν ἐς τὸν πλῆ-
 5 θονα τὸ πῦον. ⁶ καὶ κόν' γὰρ ⁷ ἀλλ'
 ἐὼν κρεῖτε τὴν τομὴν ὡς πείραται
 ὑποξηραίνεσθαι. ⁸ ἐπιθῶν δὲ δὴ δε-
 κραιτῆ ⁹ ἢ, ἅπαν ἀφίεναι τὸ λοι-
 πὸν πῦον, ⁹ καὶ δὴ δ' ὀθονίς μοτῶ,
¹⁰ καὶ ἀφίεναι δις τῆς ἡμέρης τὸ
 πῦον. ¹¹ καὶ τὴν αὐτὴν κρεῖτε ἐν
 τῆς διαίτης ὡς κρεῖτε ξηραίνεσθαι.
¹² ὅδε γὰρ κρεῖτε ἐν τῶν τεωμέ-
 των, καὶ κρεῖτε ἐν τῆς πεπλομένη-
 νίης, καὶ ἐν κρεῖτε ῥοῶν μερῶν
 ἐπιπύσας, καὶ [ἐν] περὶ σπῆ-
 ῤ' πλῆθον τῆσι πλῆθῆσι,
 σκοπεῖν κρεῖτε πῶν.

rursus pus revellant ad pulmo-
 nem. ⁶ Malum enim hoc est : 7
 quare permittendum est ut ad
 fectionem quam citissime resic-
 cetur. ⁸ Postquam vero ' duo-
 375 decima affuerit dies , reliquum
 pus totum emittito, ⁹ & ex lin-
 teo linamentum indito, ¹⁰ & bis
 in die pus emittito, ¹¹ & ven-
 trem supernum ex victu quam
 maxime resiccato. ¹² Atque hoc
 modo oportet etiam suppura-
 tiones ex vulneribus, & ex pe-
 ripneumonia, & ex magnis de-
 stillationibus, & pulmone ad la-
 teres prolapso, considerare ac
 curare.

XXIX. [Ψυκτήρια πόματα ἐν
 καύσει.] ² Ψυκτήρια δὲ τὰδε ⁴⁵
 10 ὅδε ἐπὶ τοῖσι καύσεισι ' πίνε,
 ἐκῆταν βέλγη. ³ πολλὰ ἢ ἀσπεί-
 ζεται. ⁴ τὰ μὲν ἡδ' ἔρριζον ἐμποιέ-
 5 τὰ δὲ ἀσπείζον. ⁵ τὰ ἢ ἀμ-
 φω ⁷ τὰ δὲ ἔδτεροι, ἀλλὰ ψύ-
 χισμῶν, ⁸ ὡς ἀλλ' ὕδατι ζέον
 ἰσθμῶν ἐπιπέψον ψυκτῶν ὕδατος, ἢ ψυ-
 κτῶν αὐτὸ τὸ ἀλλ' πνύματι
 περὶ σπῆ- ⁹ ὅδε δὲ ἀλλὰ ἀλ-
 λοιπῶν. ¹⁰ ἔτε γὰρ τὰ γλυκέα
 πῶσι ξυμφέρει, ¹¹ ἔτε τὰ στυφνὰ,
 ἔτε τὰ αὐτὰ πίνε δυνάμει.

XXIX. Frigefactoriæ potio-
 nes in febre ardenti. ² ' Frige-
 380 factorias potiones in febribus
 ardentibus, quando voles biben-
 das dato. ³ Sunt autem multa-
 rum operationnm : ⁴ aliæ enim
 mictionem inducunt, ⁵ aliæ alvi
 egestionem, ⁶ aliæ utrunque
 præstant, ⁷ aliæ neutrum, aliæ
 solum frigefaciunt, ⁸ velut si quis
 in vas aquæ ferventis frigidam
 aquam infundat, aut ipsum vas
 ad frigidum ventum exponat.
⁹ Dabis itaque alias aliis. ¹⁰ Ne-
 que enim dulces omnibus con-
 ducunt, ¹¹ neque acerbæ, ¹² ne-
 385 que eadem omnes bibere pos-
 sunt.

XXX. " Τέτω μὲν, κρεῖτε ξη- ⁴⁶
 ρὸν, ὅσον δύο κροτάλας, βρέχων ὕδα-
 τι, καὶ ἀνατέλειον γλυκέα,
 15 ἕως ἀν' ὑπογλυκὴ γλύκησι, εἴ-
 τε διηθήσεις, σέλινα ἐμοσάλων,
 διδὲ πίνε. ² τέτω δὲ, λίνε κρε-
 πῆ ὀξυέφυον, ὕδατι κροτάλας
 δέκα ἐπιπέψας, ἐψῆεν ἐν κρεῖτε γύ-
 ρη ἐπὶ ἀνθρώπων " ἄριστον, ἵνα ⁴⁷
 ἀναπνέη, ἕως ἀν' ὀχυλὸς ἀπ' ὀχυλῶ
 λιπαρὸς γλύκησι. ³ τέτω δὲ, " με- ⁴⁸
 λικρήτε ὕδατι κατεψήσας τὸ
 ἡμισυ, λείπεν, ἐπὶ τὰ σέλινα ἐπι-
 βάλων, τέτω ψυκτῶν καὶ ὀλί-
 29

XXX. Favorum siccorum he-
 minarum duarum mensuram
 aqua macerato, & conterens
 gustato donec subdulcis aqua
 fiat, deinde excolato, & injectis
 apii bibendam dato. ² Seminis
 lini acetabulum, aquæ heminis
 decem affusis, in nova olla pru-
 nis imposta coquito, ac fervere
 finito ut transpirent, donec suc-
 cus ad tactum pinguis fiat. ³
 ' Aquam mullam aquosam ad ³⁹⁰
 dimidias coquito, deinde apio
 h 3 inje-

ρον διδς. 4 τέτω ζ, ' κριθάς ἀχλ- 49
 λήιδας κροτύλλω αἰήνας, ' ἄρας τ' 50
 20 ἀτέρρα, κρη' πλωίας δ', ἐπιχέας
 ὑδαί@ χρέα, ἐψή, κη τὸ ἡμισυ
 δ' ἀλείπων, ψύχων διδς πίνην. 5
 τέτω ζ, αἰθιοπικῆ κυμίνε κροτύ-
 λης δέκατον μέρος@, ἐπιχέας τρία
 ἡμιχρέα ἐψή, πηλῶ τριχῶδεϊ κρη-
 λείψας " ἄρξεν, ἕως τρίτου μέρος@ 51
 λείπη. @ ψύχων διδς τῆτο παρὸς
 πάντα καῦσον κρη λοιπὸν πυρετόν.
 6 τέτω η, ὑδὴρ ἐρύγιον αὐτὸ
 κρη αὐτὸ 7 τέτω ζ, πησιάνης κρο-
 τύλλη χρέα ὑδαί@ ἐπιχέας, λείπη
 25 τὸ ἡμισυ ἐψή. ἐπὶ τῷ διηήσας,
 σέλινά ἐπιπάλων, διδς ψυχρόν.
 8 τέτω ζ, ἀσπιρίδιου λάκκιδι οἶγου
 ὑδρῆες. 9 τέτω ζ, τρυγέας σεμφυ-
 λίπιδες σαφιδούτων ὑδρῆες. 10
 τέτω ζ, ἀσπιρίδ@ λούκῆς αἰδου
 χράζων κροτύλλω, @ πενταφύλλω
 ρίζων χροσπληθῆ φλάσας, εἰρησι
 κροτύλλω ὑδαί@ ἐπιχέας, ἀφειψή-
 σας, κη τὸ ἡμισυ λείπων, διδς ψυ-
 χρόν καὶ ὀλίγον. 11 τέτω ζ, κρέμα-
 νων κρητῶν ἀδρῶν ἡμιχρόνικα,
 ὑδαί@ χρέα ἐπιχέας, ὀγκῶν ἤδη
 30 αἰοιδῆ τὰ κρέμα, τρεῖσιν τῆ-
 σι χροσίν, ἕως αὐ λούχων τὸ ὑδὴρ
 ρηῆ), @ ἀδιάττι δροχμιδω ἐμ-
 βαλὼν, ἀπαθεράσας διδς. 12 τέ-
 τω ζ, ὠῶν τὸ λούχον τριῶν ἢ τετ-
 τῶν καλακρυῶν ἐν ὑδαί@ κρη
 πίντω. τῆτο ζ ψύχισφοδρα, κη
 πλῶ κρηλίλω ὑπάχην τὸν νοστόντα
 παρσκαλακρυῶ. 13 τέτω ζ, ἡμιχρό-
 νικον καχρῶν δ' ἀπο πλωίας, ἐν
 ὑδαί@ κρη ζεσας δις ἢ τρις, ψυχρόν
 διδς. 14 τέτω ζ, πησιάνης χυλὸν
 35 " κρησφορῶ. πέν, ' @ οἶνον γλυ- 52
 κῶ διδς. τῆτο ξρόν ἀρῆ. 15 τέτω
 ζ, σικύς πέπων@, αἰδου δ' ἄρξεν
 τς πάλης, ἐφ' ὑδαί. τῆτο ἄρξεν,
 καὶ

injecto frigidam paulatim exhi-
 beto. 4 Hordeum achilleum ma-
 gnum ac plenum heminae men-
 iura ficcato, & acutis spicis ab-
 latis, ubi probe laveris, aquae
 congio affuso coquito ad dimi-
 dias, frigefacito ac bibendum
 dato. 5 Cumini aethiopici he-
 minae decimae parti, tres aquae
 semicongios affunde, & olla lu-
 to piloso oblita, ' donec tertia 395
 pars restet, fervere sine: & fri-
 gidam hanc ad omnem arden-
 tem aliamve febrem exhibe. 6
 Aquam coelestem ipsam per se
 ipsam praebere. 7 Prisanæ heminae
 congio aquae affuso, ad dimidias
 coquito: deinde excolaro, &
 apis injectis frigidam dato. 8
 Profunt & vina alba aquosa ex
 uvis passis. 9 Profunt & uvarum
 passiarum expressarum retrimen-
 ta aquosa. 10 ' Uvarum passa- 400
 rum albarum exemptis vinaccis
 heminam, radicum quinquefo-
 llii manipulum, tundito, & affu-
 sis aquae heminis viginti, ad di-
 midias coquito, & frigidam hanc
 paulatim bibendam dato. 11 Ad
 farinae hordei pleni crassae chœ-
 nicem dimidiam, aquae cong-
 gium affundas, & quum jam in-
 tumescunt crassae farinae partes,
 manibus teras, donec aqua alba
 fiat, & adiantii pugillo injecto,
 sub dio ' per noctem exponito 405
 & exhibeto. 12 Ovorum trium
 aut quatuor candidum, in aquae
 congio concussum bibat. Hoc
 valde frigefacit, & ægrum ad al-
 vum exonerandam conturbat.
 13 Hordei torrefacti probe loti
 chœnicem dimidiam, in aquae
 congio bis aut ter fervere finito,
 & frigidam hanc exhibeto. 14
 Prisanæ succum coctum tenuem,
 & vinum dulce dato. Hoc
 urinam ' ducit. 15 Cucumeris 410
 pepo-

καὶ ψύχῃ, καὶ τὴν δὲ ψῆαν παύει. 16
 τέτω δὲ ὀρόβους ἐν ὕδατι ὡσεὶ ψή-
 στας, εἶται χύτρον κανὴν ἐν χύτρῃ
 μείζονι τοῖς ὡπὲρ ὕδατος, ἐπιχέας
 ἕτερον ὕδωρ ταῖσιν ὀρόβοις ἐν εἴψει
 ὀλίγην χροῖον. εἶται ἀποχέας τὸ
 τρίτον μέρος, ἐπιδὼν κρήνηται
 ἕνα ἴσον οἱ ὀρόβοι, ψύξας δίδας, καὶ
 40 κλύθον ἐπιπέσσαν τῆς ἑ' σικυῶ-
 πάλης τὴν ἐκ τῶν ὀρόβων πάλιν.
 τέτω ἢ βεβοαίως δὲ ψῆαν παύει. 17
 τέτω δὲ ἡρόσιον ὄνον παλαιόν,
 πέντε καὶ εἴκοσιν ὕδατος καὶ ἕνα
 οἶνος δίδας. 18 τέτω ἢ, τρίφυλλον
 τὸ σικυῶδες ἐν ὕδατι καὶ κρήνηται
 κρηθέων βρέχων δίδας. 19 τέτω ἢ,
 σέλινον, ὅσον τρίτον τῆ χειρὸς ἀειλα-
 βεῖν, καὶ ἡ γλήχης δραχμίδας 53
 δύο εἴσαν ἐν ὕδατι καὶ ἕνα ὡς
 τρίτον μέρος λέπτως. τέτω μέλιτι
 καὶ ὕδατι κρηθρῶν ὕδατος πίνετω,
 45 ἀλάφης δραχμίδα ἑμβοαλῶν.
 τέτω ἢ ἔρον ἀγρὸν καὶ τὴν κρηθρῶν
 λυφά. 20 τέτω δὲ, μήλα δυώδεκα
 γλυκία φλάσας, ἐν ὕδατι ἀπο-
 βρέξας, δίδας πίνετω τὸ ὕδωρ. 21 τέ-
 τω ἢ, μήλα κυδωνία ὡσαύτως, λυφά
 ἢ κρηθρῶν λευκῶν ἢ, ἐν πυρετῶ
 καυσάδει.

XXXI. Περὶ ἰκτέρος. 2 ἰκτέ-
 ρος ἢ ἐπιλατόν, 3 ἀσπιδῶ-
 λουκῆς ἀπὸ μαζαίων καὶ ἐρεβίνθων
 λουκῶν, ἡμικτύλιον ἀμφοτέρων,
 4 καὶ κρηθρῶν ἀχιλλείων ἴσον, 5 καὶ
 κνήκων ἴσον, ἕδατος καὶ ἕνα ὡς
 166 ἕνα ἴσον, σέλινον, ἐκ μίνθου, καὶ κρη-
 θρῶν, ὀλίγην κρηθρῶν ἀνατρέ-
 βειν, 7 ἕως ἂν ἡμέρα γλυκασθῆ,
 8 καὶ ἀλάφης δραχμίδα ὑπε-
 ρον ἑμβοαλῶν, 9 αἰθελήσας δι-
 δας. 10 τέτω δὲ καὶ τὰ τέταρτον
 ὄμια μιμέσθαι. 11 πέντε δὲ
 τῶ πυρετῶν ἢ κρηθρῶν δι-
 δας,

peponis corio nudati pollinem
 ex aqua præbeto. Hæc potio
 urinam ciet, frigefacit, & sitim
 sedat. 16 Ervum in aqua præ-
 coquito, deinde ollam novam,
 in majorem ollam aqua plenam
 ponito, & alia aqua ervo affusa,
 ad modicum tempus coquito :
 postea ubi coctum fuerit ervum,
 tertiam aquæ partem reliquam
 excolaram bibendam dato, ita
 ut ad singulos cyathos, & cucu- 475
 meris, & ervi pollinem insper-
 gas. Hoc constanter sitim fedat.
 17 Vinum thasitum vetus
 parte una, cum viginti quinque
 aquæ partibus dato. 18 Trifo-
 lium, cucumeris pollinem, &
 crassam hordei farinam in aqua
 macerato, & hanc bibendam da-
 to. 19 Apii manipulos tres, pu-
 legii pugillos duos, in aceti he-
 minis decem ad tertias coquito.
 Hoc melle & aqua dilutum,
 aquosum bibat, adianti 'pugillo 420
 injecto. Hoc urinam ducit &
 alvum solvit. 20 Mala odorata
 dulcia contundito, & aqua ma-
 cerato, & aquam bibendam da-
 to. 21 Mala cydonea eodem
 modo, si alvus soluta fuerit in
 febre ardente.

xxxii. [De Ictero.] 2 Quod
 si morbus regius insuper corripiat,
 3 uvæ passæ albæ exemptis
 vinaceis, & cicerum alborum,
 utrorumque dimidiam hemi-
 nam, 4 & hordei achillei magni
 ac pleni tantundem, 5 & cnici 425
 tantundem, aquæ heminas de-
 cem, 6 & apium, & mentam, &
 coriandrum, de singulis parum,
 terito, 7 donec placide aqua dul-
 cescat, 8 & adianti pugillo postea
 injecto, 9 ubi sub dio per noc-
 tem exposuisti, exhibeto. 10
 Potes etiam alia his similia imi-
 tari. 11 Omnia verò per noctem

δυσ, ¹² πολλὰ εἶσιν αἱ κριταὶ μάλ-
 λον ἢ δέοντες ἴσμεν. ¹³ τέττα δὲ
 γλήχως δραχμίδους τρεῖς, σελίνου
 διπλάσιον οἴνου κεκρημμένον ἐψών,
 διδύ. ¹⁴ τῆσθ δὲ ἐρέεται, & ἀφ'
 τῆς κριταῖς χολῆς ἀγά.

sub dio exposita dabis febrienti
¹² exceptis his quibus alvi plus
 quam convenit fluunt. ¹³ Pule-
 gii pugillos tres, apii ¹ duplum, ⁴³⁰
 in vino diluto coquito ac exhi-
 beto. ¹⁴ Hoc urinam ciet, & bil-
 lem per alvum trahit.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΗΙΡΡΟCΡΑΤΙC

αἰ

DE

ΝΟΥCΩΝ

MORBIS

τὸ τέταρτον.

liber quartus.

Basil. græc.

Foesius sect. v. 56. 498.

Basil. lat.

ΠΡΩΤΟΝ ΟΥ ἀνθρώπου ἐστὶν τὴν
 166 **Α**νθρώπου ἀπὸ πάντων τῶν
 μελέων ἢ ἀνδρὸς ἢ τῆς
 10 **Γ**υναικὸς ἔλθον τὸ
 σπέρμα, ² καὶ ἐκ τῆς μήτρας τῆς
 γυναικὸς ποτὴν, ἐπαίγει. ³ χρόνος
 δὲ ἡμερῶν, φύσις ἀθροιστικῆς
 ἐστὶν ἐξ αὐτῆς. ⁴ ἔχθ δὲ καὶ ἡ
 γυνὴ ἢ ὁ ἀνήρ τεσσαράκις εἶδεα ὑπερ-
 ἐκ τῆς σπέρματος, ⁵ ἀφ' ἀνῆσσι γίνον-
 ται, ⁶ ὅσῃσιν μὴ ἀπὸ βίης νοσή-
 ματι γίνονται. ⁷ αὐτὰ δὲ ἀγιδέα
 εἰσὶ, φλέγμα, αἷμα, χολή, καὶ
 ἰδρωψ. ⁸ καὶ ἀπὸ τέττα ἐκ τῶν
 σπέρμα ἐκ ἐλάχιστον ἢ δὲ ἀσθενέστε-
 ρον σπέρματι. ⁹ ἢ ἐπιθάν τὸ ζῶον
 15 ¹ ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς τοκῆας, ποσούτως
 ἰδέσθαι ὑπερ-ἢ ὑπερ-τε καὶ νοσήσθαι,
 ἔχθ ἐν ἑαυτῷ. ¹⁰ ἀποφανέα δὲ,
 ἐκείσιν ἐκείσιν τετάρτων τῶν εἰδέων
 ἐκ πλείων καὶ ἐλάσσων ἐκ τῶν σπέρματι
 γίνονται, ¹¹ καὶ ἀπὸ τέττα νοσήσθαι,
¹² καὶ ὁ ἢ ἀγιδέσθαι κείνονται ἐν
 τῆσιν ἀσθενέσθαι ἡμέρας, ¹³ καὶ
 τίνες δόξα τῶν νέων εἰσὶ, ¹⁴ ἢ
 ἡμέρας αὐτῶν ἐκείσιν ἐν τῷ σπέρματι
 ἐργασμένη τὴν ἡμέραν ἐπαίγει, ¹⁵
 καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἢ πυρετῶ-
 δὲ

AD hominis genera-
 tionem de omnibus
 & viri & mulieris
 partibus semen pro-
 gressum, ² & in uterum mulie-
 brem illapsum condensatur, ³
 temporeque veniente natura
 hominis formam referens ex ip-
 so producitur. ⁴ Habet autem
 & mulier, & vir, ⁵ quatuor spe-
 cies humoris in corpore, ⁶ a qui-
 bus morbi fiunt, ⁶ qui non a
 violentia aliqua fiunt. ⁷ Sunt
 autem species hæ, Pituita, san-
 guis, bilis, & hydrops five
 aqua: ⁸ & de his non minima,
 neque debilissima, in semen pro-
 cedit portio. ⁹ Et quia animal
 secundum parentes nascitur, tot
 humorum species, & sanorum
 & morbosorum in seipso habet.
¹⁰ Ostendam autem, quæ in
 unaquaque harum specierum &
 plura & pauciora in corpore
 fiunt, ¹¹ & a quo ægrotant. ¹² Et
 quod morbi in imparibus die-
 bus judicantur. ¹³ Et quæ sint
 morborum principia. ¹⁴ Et qua-
 lia singula ex ipsis in corpore
 efficiant, ut morbum indu-
 cant: ¹⁵ & a quo rigor febr-

δες γίνεσθαι, ¹⁶ καὶ ἀπὸ τοῦ πύρι ἐπι-
²⁰πίπτει μετ' αὐτό. ¹⁷ Ἔλεα ἢ δόπο-
 φιλώα παρὰ τὸν, πῶς ἢ χολή, καὶ τὸ
 αἷμα, καὶ ὁ ὕδρωψ, ἔτι φλέγμα,
 παλαιοῦ ἐλάσσονα γίνεσθαι ἀπὸ τῶν βρω-
 μύτων ἔτι ποτῶν, τρεῖσι τοιαῦτα.

II. Ἡ κριλίη τῶν σώματι πάν-
 των πηγὴ ἐστὶ, πλεονέξουσι. ² κενεὴ ἢ
 κρημνιστὴ ἐπιμαρτυρεῖ ἀπὸ τῶν σώμα-
 τος πηκνύματι. ³ εἰσὶ ἢ ἑτέροις πη-
 γαῖς τέσσαρες, ἀφ' ὧν χωρὶς τέτων
 ἐκρῖνται ἐς τὸ σῶμα. ⁴ ἐπιπύρι αὐτῶν
²⁵ ἐπιμαρτυροῦσθαι. ⁵ ἔλεα ἢ ἑτέροις τὸ
 σῶμα, ἐπιπύρι κριλίη τῶν ἐκρῖνται ἐν
 τῇ. ⁶ τῶν μὲν δὲ αἵματι ἢ κρημνιστῶν
 πηγὴ ἐστὶ. ⁷ τῶν φλέγματι, ἢ κρη-
 μνιστῶν. ⁸ τῶν ὕδατι, ὁ σπλήν. ⁹
 τῶν δὲ χολῆ, τὸ χρωμαίον, τὸ ἐπὶ τῶν
 ἡπατι. ¹⁰ αὐτῶν ἐκ τέσσαρες τετέρι-
 σίν εἰσι πηγαῖ, αὐτῶν τῆς κριλίης.
¹¹ ἀπὸ τέτων δὲ εἰσι κριλίη, ἢ
 κρημνιστῶν καὶ σπλήν. ¹² ὕδρωψ ἐκ
 κρημνιστῶν ἐν αὐτῶν πλεονέξουσι ἐστίν. ¹³ ἕτεροι
 παρὰ τῶν ὀλίγων ὕδρωψ ἀπὸ τῶν
 κριλίη. ¹⁴ ἔλεα ἢ καὶ τὸ δὲ αὐτῶν.

III. Ἐν τοῖσι βρωτούσι καὶ τοῖ-
³⁰σι ποτόσι ἐνεστὶ πύρι καὶ χολώδεος
 καὶ ὕδρωψ παρὰ τῶν, ἔτι αἵματι-
 δέσθαι, καὶ φλεγματι δέσθαι. ² τῇ
 μὲν πλεονέξουσι, τῇ δὲ ἐλάσσονα. ³ διότι
 ἔτι ἀπὸ τῶν ἐκρῖνται ἐπιπύρι καὶ
 κρημνιστῶν ἀπὸ τῶν ὕδατι. ⁴ ἔτι
 ταῦτά μοι ἐστὶ τῶν ἐκρῖνται. ⁵ ἐπιπύρι
 ἢ φάσμα ἢ πύρι αὐτῶν αὐτῶν, ἔλεα
 τὸ σῶμα ἐς ἑαυτὸ ἀπὸ τῶν κριλίης
 καὶ κρημνιστῶν ἐκρῖνται. ⁶ ἔτι πη-
 γαῖς ἐκρῖνται ἀπὸ τῶν φλεγματι ἀπὸ τῶν
 κριλίης, ⁷ ἢ ὁμοίη κρημνιστῶν καὶ
⁸ ἔτι ἀπὸ τῶν κρημνιστῶν παρὰ τῶν
³⁵ ἐπιπύρι φουτῶν ἔλεα ἀπὸ τῶν γῆς ἢ
 ὁμοίη κρημνιστῶν καὶ κρημνιστῶν. ¹⁰ ἔλεα ἢ
 αὐτῶν

lis fiat, ¹⁶ & cur post ipsum fe-
 bris irruit. ¹⁷ Primum autem
 demonstrare volo, quomodo bi-
 lis, & sanguis, & hydrops, & pi-
 tuita, copiosiora & pauciora,
 fiant à cibus & potibus, hoc mo-
 do.

II. Ventriculus dum plenus
 est, omnium horum corpori
 fons est. ² Verum ubi vacuus
 est, corpore fruitur collique-
 fcente. ³ Sunt autem & alii fon-
 tes quatuor, à quibus unusquis-
 que horum humorum in corpus
 procedit, postquam sane ipsi à
 ventriculo acceperunt: ⁴ & hi
 quoque fontes ubi evacuantur,
 de corpore fruuntur. ⁵ Sed &
 ipsum corpus attrahit, ubi ven-
²⁰triculus in seipso quid habuerit.
⁶ Et sane sanguini fons est cor;
⁷ pituitæ caput, ⁸ aquæ splen,
⁹ bili locus folliculi in hepate: ¹⁰
 hi sunt quatuor humoribus his
 fontes, ventriculo excepto. ¹¹
 Ex his autem maxime cavi
 sunt, caput & splen. ¹² Nam in
 hoc ipso maxima amplitudo est.
¹³ Verum de hoc paulo postea
 clarius dicam. ¹⁴ Quin & hæc
 sic se habent.

III. In omnibus cibus & po-
 tibus & biliosi quid est, & ²⁵
 aquosi, & sanguinei, & pituito-
 si: ² in alio plus, in alio minus.
³ Quapropter & quæ eduntur ac
 bibuntur, alia aliis præstant ad
 sanitatem. ⁴ Atque hæc mihi de
 hoc dicta sunt. ⁵ Postquam ve-
 ro comedit aut bibit homo, cor-
 pus in seipsum humorem rela-
 tum ex ventriculo, ⁶ & fontes
 trahunt per venas de ventricu-
 lo, ⁷ similis humor similem, ⁸ &
 corpori distribuunt. ⁹ Quemad-
 modum etiam in plantis similis
 humor similem trahit de terra. ³⁰
¹⁰ Habet enim eodem modo ter-
 ra

ἄθε ἡ γῆ ἐν αὐτῇ διωάμιαι παν-
 τοίας καὶ ἀνασθέντες. ¹¹ ὅσα τε
 γὰρ ἐν αὐτῇ φύεται, πάντων ἰκμάδα
 παρέχει ὁμοίω ἐκείνῳ. ¹² " οἷον ἴχθ 4
 αὐτὸ τὸ φύομρον αὐτῷ ὁμοίω καὶ
 ξυγγήες ἐχθ. ¹³ Ἐλκθ ἐκαστὸν δὲ τὸ
 γῆς τσοφλῷ, οἷον παρ καὶ αὐτὸ ἐστὶ.
¹⁴ τὸ, τε γὰρ ἰόδον ἐλκθ δὲ τὸ τῆς γῆς
 ἰκμάδα τοιαύτῳ, οἷον παρ καὶ αὐ-
 τὸ διωάμιαι ἐστὶ. ¹⁵ καὶ τὸ σφόροδον
 ἐλκθ δὲ τὸ τῆς γῆς ἰκμάδα τοιαύ-
 τῳ, οἷον παρ καὶ αὐτὸ διωάμιαι ἐστὶ.
¹⁶ καὶ τ' ἄλλα πάντων τῶν φύομρων
 ἐλκθ δὲ τὸ τῆς γῆς καθ' αὐτὸ ἐκασ-
 τὸν. ¹⁷ εἰ γὰρ μὴ τῶν ἄτων εἶχεν,
 ὅσα αὐτὸ ἐγένετο τῶν φύομρων ὁμοία
 τοῖσι ἀξίμοις ἐσθ.

IV. Ὅταν εἴη τῶν φύομρων ἐν
 τῇ γῇ ἰκμάς καὶ συγγήες τῶν δέον-
 τῶν πολλῶν παλίων ἐστὶ, νοσέει οὐκ εἶναι
 τὸ φύομρον. ² ὅταν εἴη ἐλάσσων τῶν κα-
 ρῶν, καὶ εἴη αὐαίνε. ³ ἢ ἡ ἐξ ἄρ-
 χῆς μὴ ἐν ἰκμάς τῶν φύομρων, ἢ
 ἐλκθ καὶ τὸ ξυγγήες, ἐδ' αὐτὸ βλα-
 σθῆται διωάμιαι. ⁴ παρέχει ἡ νο-
 σθῆται, ὅτι, εἰ μὴ ἐχθ ἰκμάδα καὶ
⁴⁵ φύομρον τὸ φύομρον, ἢ βλασθῆται τῶν
 δοχλῶν. ⁵ ἢ γὰρ ἰωνίη χώρα καὶ ἡ Πε-
 λοπόννησος ⁶ τῶν ἡλίας ⁷ τῶν ἄρειων
 ἐχθ ἡκίμα καμῆται, ⁷ ὅτε διωάμιαι
 ἐξαρκεῖν τοῖσι φύομροισι τῶν ἡλίων.
⁸ ἀλλ' ὁμοίως ἐδιωάμιαι, πολλῶν ἡδὴ
 πηροζομῶν, ἔτε ἐν ἰωνίη, ἔτε ἐν
 Πελοπόννησῳ, ⁹ σίλφιον φύομρον. ⁹
 ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ αὐτὸ καμῆται φύομρον.
¹⁰ ἢ γὰρ ἐστὶν, ἔτε ἐν ἰωνίη, ἔτε ἐν
 Πελοπόννησῳ, ἰκμάς τοιαύτη, ὅτε
 τρέφει αὐτὸ.

V. Ὅτι εἴη πολλὰ καὶ ἄλλα,
 ὅσα, τῶν ἡλίας ἐξαρκεῖν οὐκ εἶναι, αὐτῶν
 167 καὶ ἐδιωάμιαι τῶν περοζομῶ-
 μῶν τρέφει, ἄλλα εἴη φύομ-
 ρῶν αὐτὸ καμῆται, παρέχει καὶ τῶ-

ra omnigenas in se ipsa ac innu-
 meras facultates. ¹¹ Quacun-
 que enim in ipsa nascuntur, his
 omnibus exhibet humorem si-
 milem unicuique, ¹² qualem &
 hoc ipsum quod nascitur sibi si-
 milem, juxta cognitionem habet: ¹³
 & trahit unumquodque de terra
 alimentum, quale etiam ipsum existit.
¹⁴ Nam & rosa de terra trahit talem
 humorem, qualis ipsa in 'potentia est:
¹⁵ & allium de terra humorem ejus-
 modi trahit, quale ipsum in po-
 tentia est. ¹⁶ Et alia omnia ter-
 ræ nascuntur, ex terra trahunt,
 singula juxta seipia. ¹⁷ Si enim hæc
 res non ita se haberet, non nate-
 rentur plantæ similes feminibus.

IV. Cui porro plantæ in ter-
 ra cognates humor multo ube-
 rior est quam convenit, ea plan-
 ta ægrotat. ² Cui vero paucior
 quam opportunum est, ea rescic-
 catur. ³ At si ab initio non in sit
 terræ humor, quem planta juxta
 cognationem trahat, ne germi-
 nare quidem poterit. ⁴ Intelligentia
 autem hujus rei, quod si non
 habeat planta humorem secun-
 dum naturam, ne ab initio quide-
 m germinet, inde nobis sup-
 peditatur. ⁵ Jonia enim regio &
 Peloponnesus pro temporibus
 anni ⁶ à sole non minime calet ac
 illustratur, ⁷ ut sol nascentibus e
 terra sufficere possit, ⁸ attamē fieri
 non potest, multis frustra jam
 id tentantibus, ut in Jonia aut Pe-
 loponneso Silphiū nascatur. ⁹ At
 in Libya sua sponte nascitur. ¹⁰
 Non enim est neque in Jonia,
 neque in Peloponneso ejusmodi
 humor, qui ipsum alere possit.

V. Quum autem sint & aliæ
 multæ medicinæ, quas sole suf-
 ficiente, regiones alere non pos-
 sunt, aliæ vero sua sponte pro-
 ducunt,

το σπένδασμα, ὃ μέλλω ἐρέειν. ²
 ἡ ὄχρσον [δὴ] χῶρε[⊖] χῶρε καὶ ἔρα. ⁷
 πολυστάζων Διφ. φερὶ ἐς ἡδυοινί-
 λω, τῆς ἡλίας ὄμβριος ἐξαρκέοντι. ³
 ἐντα μὲν γὰρ τῆς γῆς ἰκμάς ἐστιν,
 ἥ τις τὸν οἶνον ἡδυνῶ παρέξει. ἐντα
 δὲ ἔ. ⁴ ἐστὶ δὲ καὶ ἀγγελια φύ-
 ρημα ἐν χλωρίᾳ σπυρίδιον, μετὰ
 θέντα δὲ ὄχρσον ὀργυλῶν, σπυρίδιον
⁵ ὄχρσον ἐπὶ φύρμα. ⁵ ἐστὶ γὰρ ἔρα
 ἡ γῆ μετὰ θέντα τοικῶν ἰκμά-
 δα, οἷον ταῖσιν ἀγγελίᾳ φυθῶ-
 σιν ἐκείνη παρέχεν. ⁶ ἐστὶ γὰρ
 αὐτοῖσι, τὰ μὲν ἰωδέστερα, τὰ
 δὲ ὑγρότερα, τὰ δὲ γλυκύτερα,
 τὰ δὲ ξηρότερα, τὰ δὲ τρηχύτε-
 ρα. ⁷ ἀλλὰ ἡ [καὶ] μυρία ἀλλως
 ἔρα. ⁸ μυρία γὰρ ἐν αὐτῇ διωά-
 μιές ἐστι. ⁹ καὶ Διφ. ταῦτα τὰ
 ἡλιεῖα ἐκ τῆς γῆς ἀεθῶν ἐδὲν ἔτε-
 ρον ἔτερον ὄμβριον ἐφύ, ὃ ἡ μὲν ξυγ-
 ἡλίας. ¹⁰ ἀγγελια δὲ μοι δοκίει
 ταῦτα πάντα εἶναι. ¹¹ αὐτῶν
 δὲ ταῦτα ἡμέρωσαν ἐραζόμενοι
¹⁰ καὶ ποφορέν, καὶ τὸ ἀπέρμα
 ἔρασον. ¹² ἔρα δὲ ἐκ τῆς γῆς ἡ
 ὄμβριον ἰκμάς τὴν ὄμβριον. ¹³ ἡ
 τῆσιν αὐξεται καὶ τρέφεται.
¹⁴ καὶ ἐδὲν ἔτερον ἔτερον ὄμβριον
 ἐστὶ τῶν φύρμων, ἔτε ἰσὺν ἔτε
 ὄμβριον ἐκ τῆς γῆς ἰκμάδα ἔρα.
¹⁵ ἔρα δὲ ἐστὶ τῶν φύρμων,
 βρωτῶν τε καὶ ποτῶν, ἐν εἰρωτῶ
 πολλὰς διωάμιαις ἀπὸ τῆς γῆς.
¹⁶ ἐν παντὶ δὲ ἐστὶ π. φλεγματώ-
 δε[⊖], καὶ αἰματώδε[⊖]. ¹⁷ ἀνά-
 κλω οὐκ ἀπὸ ἀεθῶν ἡλιεῖν,
 ὅτι ἀπὸ τῶν βρωμάτων καὶ τῶν
 ποτῶν, ἐς τὴν καλίλιν χλωρόν-
¹⁵ των, ἔρα δὲ τὸ σῶμα καὶ πη- ⁹
 γαίς, αἰσὶν ὀνόμασαι, ἡ ὄμβριον ἰκ-
 μάς τὴν ὄμβριον Διφ. φλε-
 γῶν.

VI. Ση-

ducunt, hoc ipsum ejus quod
 nunc dicturus sum consideran-
 di occasionem exhibet, ² quan-⁵⁰
 tum videlicet locus alteri loco
 etiam valde vicinus præstet ad
 jucundi vini productionem, fo-
 le æqualiter sufficiente. ³ Hic
 etenim in terra humor est, qui
 vinum suave exhibere potest,
 illic non est. ⁴ Sunt etiam sylve-
 stria non pauca in loco nascen-
 tia, quæ ad orgyæ seu cubito-
 rum quatuor spatium translata,
 nasci minime comperias. ⁵ Non
 enim habet terra talem humorē
 translato, qualem illa sylvestri-⁵⁵
 bus plantis exhibeat. ⁶ Sunt enim
 ex ipsis quædam venenosiores,
 aliæ humidiores, aliæ dulciores,
 aliæ sicciores, aliæ asperiores,
⁷ & innumeræ aliæ aliter se
 habent. ⁸ innumeræ enim sunt in
 ipsa terra facultates. ⁹ Et propter
 hæc genera primum nihil alteri
 simile ex terra productum est,
 quod non esset cognatum. ¹⁰ Et
 mihi sane videntur hæc omnes
 plantæ sylvestres fuisse. ¹¹ Verum ⁶⁰
 homines ipsas mansuefecerunt,
 fructum ferre efficientes unam-
 quamque juxta suum semen. ¹²
 Trahit enim similis humor si-
 milem ex terra, ¹³ & ex hoc au-
 gescit ac nutritur: ¹⁴ & nullum
 ex terræ nascentibus alteri si-
 mile est, quod non æqualem,
 neque similem humorē ex ter-
 ra trahat. ¹⁵ Et omnia quæ na-
 scuntur in cibi ac potus usum
 venientia, multas facultates de
 terra ad se trahunt, ¹⁶ & in om-⁶⁵
 nibus est aliquid pituitosi ac
 sanguinei. ¹⁷ Et ex hoc adeo ad
 hanc demonstrationis necessita-
 tem deveni, quod à cibis ac po-
 tionibus in ventriculum procedentibus trahit corpus, secundū
 fontes quos nominavi, similis
 humor similem per venas. VI.

VI. Σημείον ὃ ἀποφανέω ἔτερον τὸ δὲ, ὅτι ἕλκε' ἐκείσων καὶ τὰ εἰρημύα. ² καὶ ἄμοι φέρσων, ὅθεν τὸ φλέγμα γίνεται ἐν τῷ σώματι. ³ Ἐπιώλις φάγη τυρὸν, ἢ ὄ, πῖσι δαμά, ἢ ἀλλόλι φάγη, ἢ πῖσι, ὄ, πῖσι φλέματαδες, ⁴ αὐτὰ οἱ ἐπιγὰ ἐπὶ τὸ σώμα καὶ τὰς ῥίνας. ⁵ καὶ τὸ εἶτος γινόμενον πέντες ἐαρωμῶν. τῶσ' οὐδὲ καὶ ἐλπίσων, ὅθεν ἐγὼ ἐρέω. ⁶ Φημί δὲ, οἰσὸν ἐν τῷ βρώματι ἢ ποματι φλέματαδες ἐνῆ, κείνη ἐς τὴν κοιλίαν ἐλθούσων, ⁷ τὸ μὲν σώμα ἕλκε' ἐς αὐτὸ, ⁸ τὸ δὲ ἢ κεφαλή, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσται ὄσπις σικυή ἐπικερμύνη, ἕλκε' τὸ φλέγμα, ἄπε γλίχρον ἐόν. ¹⁰ ἔπειτα οὐδὲ τῶσ' ἕτερον ἀφ' οὗ ἐτέρω ἐς τὴν κεφαλῆ. ¹¹ τὸ μὲν νέον φλέγμα, τὸ ἐξ ἡνωμῶνον δὲ τὸ βρώματῶν, μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ. ¹² τὸ δὲ παλαιὸν, οἰσὸν παλῆον τὸ νέον, ἴσ' ἐκείνη βιάμῶνον ἐξέρχεται. ¹³ καὶ ἀφ' οὗ τῶσ', ἐπιώλις φάγη ἢ πῖσι ὄ, ἢ φλέματαδες, ἀποχρῆματι πῖσι φλέγμα. ¹⁴ ἔχ' ὃ καὶ τὸ δὲ εἶτος.

VII. Ἦν φαγῶσ' ἢ ἢ πῖσι τῶσ' ἀνθρώπων, ὄ, πῖσι φλέματαδες, μὴ ἐξέλθωι πῖσι, ἐν ὅσῳ παλῆον ἐρημύσῃ, μήτε καὶ τὸ σώμα, μήτε καὶ τὰς ῥίνας, ² αὐτοῦ καὶ ἐπὶ μὲν αὐτὸ ἐν τῇ κεφαλῇ, ἢ ἐς τὸ σώμα καὶ τελεθεῖν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ἢ ἐς τὴν κοιλίαν ἀφικέσθ'. ³ καὶ ἀριστον αὐτὸν σιμοσίνη, ἐπὶ τὴν κοιλίαν ἀφικέσθ'. ⁴ ἐξέλθωι γὰρ αὐτὸ ἐπὶ τῇ κόπῳ, [καὶ] ἐπὶ μὲν πολλὸν εἶη καὶ ὕρῶν, ὕρῶσ' ἐπὶ τῇ κόπῳ ἐπὶ δὲ ὀλίγον, ὅσῳ αὐτὸ ποιήσθ'. ⁵ ἂν οὐδὲ ἐν τῇ κεφαλῇ μείνη, πολλὸν ἂν πόνον ἀφικέσθ' ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ὅσῳ τῇσι φλεβῶν ἐόν. ⁶ ἐπὶ δὲ ὀλίγον, ὅσῳ

VI. Referam quoque aliud argumentum, quod singula prout relatum est trahant, & simul dicam, unde pituita in corpore gignatur. ³ Ubi quis caseum comedit, aut aliquid acerbis, aut aliud quid edit aut bibit, quod pituitosum est, ⁴ statim ipsi ad os ac nares accurrit: ⁵ atque hoc ita fieri partim omnes videmus, partim ita esse credere oportet, ex his quæ ego referam. ⁶ Affero itaque, quod quantum in cibo aut potu pituitæ inest, illud ubi ad ventriculum pervenit, ⁷ partim corpus ad se ipsum trahit, ⁸ partim caput, ut quod cavum fit, ⁹ & velut cucurbita corpori incumbat, ad se trahit, utpote viscosa existente pituita, ¹⁰ ita ut hanc alia per aliam sequatur ad caput: ¹¹ & quæ quidem recens ex cibo generatur pituita, in capite manet: ¹² vetus autem, prout copiosior est recens, ab ipsa violente extrahitur. ¹³ Quapropter ubi quis edit aut bibit aliquid pituitosi, excrescat pituitam. ¹⁴ Habet autem & hæc res se hoc modo.

VII. Si ubi edit aut bibit quid pituitosi homo, non rursus exeat quod redundat, neque per os, neque per nares, ² necesse est ipsum manere in capite, aut ad corpus descendere de capite, & ad ventriculum pervenire. ³ Ac optimum quidem fuerit, si ad ventriculum perveniat. ⁴ Exire enim poterit una cum stercore: & si quidem multum fuerit ac humidum, stercus humectare poterit: si vero modicum, non hoc effecerit. ⁵ At si in capite maneat, multum dolorem capiti exhibuerit, quum in venis est. ⁶ Si vero modicum,

ὅταν αὐτὸ ποιήσῃς τῶν. 7 ἐπισημύοι
 εἰ αὐτὸς ἢ πλεόν ἢ ἔλασσον. 8 ὡς
 ἢ ἐς τὸ σῶμα ἀφίκη), " κείσε οἱ
 μέμικ) τῇ ἄλλῃ ἰκμάδι. 9 κιν
 μὲν πολλὸν ἐν τῷ φλέγμα, " ἐστάσεν
 αὐτὸ τὸ σῶμα αὐτίκα. 10 ὡς δὲ ἐλί-
 γον, ὅταν αὐτὸ ἐστάσῃ, ἅτε μέγα τὸ
 σῶμα ἐόν, εἰ μήτις οἱ δόρξῃ ὑπολεί-
 πται τῷ ἄλλῃ. 11 ἡρώα ἢ, ὡς μὲν
 ἔπερον ἐπιλήν) φλέγμα, σινιάτῃ
 αὐτῷ. 12 ὡς ἢ τὸ σῶμα τῆς κούσῃ " ἐ τῆ
 35 κριλίη Διφ. Φέρφ, καὶ ταύται ἔξω
 διοίσῃ, ἐδὲν αὐτῶν ἐξ αὐτῆς
 χροίη. 13 ἐν τῷ τῶ μὲν ἐν τῷ λόγῳ
 διπτόφειν), ὅπως ἢ κεφαλή ἐκ τῆ
 κριλίης φλέγμα ἔλκη, τὸ, τὸ ὄμοιον
 ἐρχῃ) ὡς τὸ ὄμοιον. 14 καὶ ἄμμι εἰ-
 ρητή μοι, ὅπως τὸ καὶ διότι πλεόν
 γίνε) αὐτῶν δὲ τῶ βρωμάτων
 καὶ τῶν ποτῶν.

IIX. Νυν ἢ ἐρέω περὶ χολῆς,
 ὅπως τὸ ἐ διότι πλεόν γίνε) ἐν τῷ
 σώματι, 2 καὶ ὅπως ἔλκη τὸ χροίον
 αὐτίκα, τὸ ἐπὶ τῷ ἥπατι. ἐξ δὲ
 40 ἔταις. 3 Ἐπὶ τῷ φάγγε πῆν ὁ αὐ-
 θρωπῶ, ὁ, πῆ ἐσι πικρὸν, καὶ ἄλλως
 χροῦδες καὶ κῆρον, πλεόν καὶ ἡ χολή
 γίνε) ἐπὶ τῷ ἥπατι. 4 καὶ αὐτίκα
 ἀλγεί τὸ ἥπαρ, ὅπως οἱ πῆδες κερ-
 δίλυ καλέσ(ι. 5 καὶ τῶ ἐί(ειδδ-
 μὲν γινόμενον, καὶ ἐμφανὲς ἡμῖν ἐσιν,
 ὅτι δὲ τῶ βρωμάτι) ἢ τῶ ποτῶ ἐγι-
 νετ. 6 ἔλκη μὲν γὰρ τὸ σῶμα ἐς ἐου-
 τὸ δὲ τῶ βρωμάτων τῶ πῶται
 ἰκμάδι τῶ ἐρημύλυ. 7 ἔλκη ἢ καὶ
 τὸ χροίον, τὸ ἐπὶ τῷ ἥπατι, ἐς ἐου-
 τὸ ὅ, ἢ ἐν αὐτῷ οἱ χροῦδες ἐνῆ. 8
 45 ε, ὡς ἐξαπίνης) πολλὴ γίνε) ἢ χολή,
 ὁδῶ) τὸ ἥπαρ ὁ αὐθρωπῶ,
 καὶ δὲ τῶ νηδύ) πλεόν γίνε). 9 τῶ
 τῶ γινόμενον, ἐρχε) δὲ τῶ πα-
 λαίης χολῆς Διφ. τῶ πλεόν ἐς
 τῶ κριλίη, καὶ ἐρίφ) ἐν τῶ τῶ

cum, non hoc fecerit. 7 Signi- 85
 ficationem autem de se præbet
 copiosissime sit an modicum. 8
 Quod si ad corpus deveniat, at-
 que illic alio humori ammix-
 tum fuerit, 9 siquidem multa
 fuerit pituita, statim corpus læ-
 ferit: 10 si vero pauca, non adeo
 lædere poterit, quum magnum
 sit corpus, si non & aliud quod-
 dam principium ipsi reliquum
 sit. 11 Verum temporis progres-
 su, si alia pituita superaccedat,
 lædi utique possit. 12 At si cor-
 pus vesicæ ac ventriculo dele- 90
 get, atque hæc foras perferant,
 nihil mali ex ipsa habuerit. 13 In
 hoc igitur sermone demonstra-
 tum est, quomodo caput pitui-
 tam ex ventriculo trahat, & si-
 mile ad simile perveniat, 14 &
 simul à me dictum est, quomo-
 do & quare copiosior pituita
 homini à cibis ac potibus fiat.

IIX. Nunc vero dicam de bile,
 quomodo & cur copiosior in
 corpore fiat, 2 & quomodo locus
 folliculi in hepate ipsam trahat. 95
 Habet se res hoc modo. 3 Post-
 quam comedit & bibit homo
 aliquid amari, quodque alias bil-
 iosum ac leve est, copiosior
 etiam bilis fit in hepate, 4 & sta-
 tim dolet hepar, quod pueri cor
 vocant: 5 atque hoc ita fieri vi-
 demus, & clarum nobis est quod
 à cibo aut potu factum est. 6
 Trahit etenim corpus in seip-
 sum de cibis omnem prædictum
 humorem. 7 Trahit etiam folli-
 culus in hepate, quicquid isthic
 'biliosus inest. 8 Et si de repente 100
 multa bilis fiat, homo hepar do-
 let, & de ventre copiosior fit.
 9 Hoc enim contingente, proce-
 dit de veteri bile propter multi-
 tudinem ad ventriculum, & ex
 hoc tormen ventriculo obori-
 tur

τῆ

εἰγ

τῆς κριλίνης γίνεσθαι. ¹⁰ καὶ ἐξέρχεται ἐξ αὐτῆς, τὸ μῦρον τῶν κύσιν, τὸ δὲ κριλίνης κριλίνης. ¹¹ καὶ ἔτι εἰς ἀλάσταιν ἐς τὸ ἀνθρώπων γίνεσθαι, καὶ πύον οἱ πόνοι. ¹² καὶ ἡ τέτατον μισθὸν ἔτερον γίνεσθαι, χωρὶς τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς παλαμῆς ἐς τὸ σῶμα. ¹³ Διφθέρου ¹⁶⁸ ἡδὲ ἐς αὐτὸ. ¹⁴ καὶ μὴ πελὺ ἐστὶν, αὐτὸς ἐπισημασθὲν μισθὸς τῶν ἄλλων ὑπερῶν. ¹⁵ καὶ ἡ ὀλίγη, ὅσα ἀνὴρ ἐσθῆν, ἄτε μέτρα τὸ σῶμα ἐόν, καὶ μή τις καὶ ἄλλη δόξα ὑπερῶν. ¹⁶ ἡ δὲ ἄλλοι, καὶ μὴ τέτατον γίνεσθαι, ¹⁷ καὶ τὸ πάλαι σίνεσθαι ἀνθρώπων. ¹⁸ καὶ ἡ πάλαι σίνεσθαι, ὁμοίησθαι ἀντὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ γὰρ πάλαι σίνεσθαι, ἄσα τέ ἐστι γὰρ ἄλλα. ¹⁹ ἔτι ἡ δὲ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα σινεσθαι φάρμακα ἐστὶν. ²⁰ ἔτι δὲ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα σινεσθαι φάρμακα ἐστὶν, ὅφ' ἔτερος ἔτερον, ἑσθῆν ἐς τὸν κριλίνης, τῆς αὐτοῦ δυνάμει αὐτὸν ἔχον, τὸ κριλίνης ἐξῆς, ἑσθῆν ἐστὶν. ²¹ ἐπὶ τῆς ἐπιγίνεσθαι ἄλλη γὰρ ἐν τῷ σῶματι ἀπὸ τῆς ἐς τὸν κριλίνης πικρῶν, ἡσθῆν ἐν τῷ σῶματι. ²² καὶ ἐπὶ ἑλκὸς ἐς ἑαυτὸ [τὸ] κριλίνης, τὸ ἐπὶ τῷ ἡπατι, καὶ τὸ ὄμοιον τὸ γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἀπὸ τῆς σίπης καὶ τῆς ποτῶν.

tur, ¹⁰ & pars ipsius per vesicam, pars per alvum egreditur, ¹¹ atque sic minima pars in homine manet, & dolores cessant. ¹² Si vero neutrum horum contingat, procedit primum de veteri bile ad corpus, ¹³ distribuitur enim ad ipsum: ¹⁴ & si multa fuerit, statim significationem sui præbet alii humori ammixta: ¹⁵ si vero modica, non adeo læferit, quum magnum sit corpus, si non & aliud quoddam principium suboriatur. ¹⁶ Verum temporis progressu, si alia bilis superaccedat copiosior, hominem utique læferit. ¹⁷ Si vero non superaccedat, excolare illam poterit corpus, ut & bilis, & quæcunque biliosa sunt prodeant. ¹⁸ Nam quæ in cibo ac potu sumuntur, alia aliorum medicamenta sunt. ¹⁹ Sic sane etiam alia quæcunque lædentia sunt medicamenta, ubi aliud ab alio in ventriculum incidit, sua ipsius potestate causam habens, id quod superatum est expellit, ac ipsum lædit. ²⁰ At si superaccedat alia bilis in corpore, ab his quæ in ventriculum incidunt, morbus huic oboritur. ²¹ Atque in hoc sermone jam ego declaravi, quomodo bilis, & cur copiosior fiat in corpore, à cibis & potibus: ²² & quod trahit in seipsum folliculus in hepar. juxta similitudinem id quod biliosum est à cibis ac potibus.

IX. Νυνὶ δὲ εἰς τὸν ὄμοιον, ὡς καὶ διὰ τὸ πάλαι γίνεσθαι ἐν τῷ σῶματι, καὶ ὅπως ἑλκὸς ὁ σπλῆν ἐς ἑαυτὸν. ² Φημὶ δὲ, ἐπὶ τὸ ἀνθρώπων πίνῃ πάλαι, ἑλκὸς ἐς ἑαυτὸν ἐν τῆς κριλίνης τῆς ὑδατος καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν σπλῆνα. ³ καὶ, καὶ πάλαι ἐίρησι τῆς καμῆς, ποτῶν αὐτὸς τὸν ἀνθρώπων. ⁴ καὶ τῆς

ix. Nunc vero dicam de aqua, quomodo, & cur copiosior fiat in corpore, & quomodo splen trahat in seipsum. ² Affero autem ubi homo bibit amplius, & corpus, & splenem, aquam in seipsa trahere ex ventriculo. ³ Et si plus traxerint quam oportet, statim hominem affligi: ⁴ atque

τῆς

que

τῆτο ἐσπίσθησι γινόμενον, ἰκθόσι
 σπληνώδεις τῶν ἀνθρώπων εἰσιν. 5
 ἐπὶ τῷ ἧ εἰούση ὁ σπλήν, ἀριστὰ μὲν,
 15 ἔστι ἐν τῇ κύσει διηθηθεὶς ἀπὸ τῆ
 ὕδατος τὸ παλαιὸν ἔνεόντος ἐν
 τῷ σπλήνι ἢ τῇ καρδίᾳ, καὶ ταῦτα
 ἐκδιηθήσει. 6 καὶ τὰ ἀνω γὰρ χωρία
 οὐκ ἀποκαθαίρει τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆ
 σπληνός, ἢ μὴ ὀφείτῃ δὴ ἐν τοῖς
 ἀρσείοις ἐνεὸν εἶναι τοῖσιν ἀπὸ τῆ
 σπληνός. 7 ἀλλ' οἷα εἰσιν ἀποκαθαίρει εἰς
 τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὴν κύσιν. 8 ἢ
 δὲ ταῦτα μὴ ὄρα αἷ, μηδὲ διηθῆ
 ἔξω, ἀπὸ τῆ σπληνός ἐρχεῖ τὸ ὕδωρ
 εἰς τὰ κῆρα. 9 κῆρι ἢ μίσησι τῆ
 ἀλλοῖα ἰκμάδι. 10 καὶ μὲν ὀλίγη ἐν
 20 οὐκ ἂν ἐσπίσθη, ἀλλὰ διηθεὶς ἀν
 ἀπὸ τῆ σώματος εἰς τὴν κύσιν, καὶ
 εἰς τὴν καρδίαν ἀφ' ἡφ' ἔσθιν. 11 εἰσὶ
 γὰρ ἐν τῆσι καρδίαισι πολλὰ,
 αἷ ἔλκεσιν ἐς ἑωυτοῖς ἔν τῶν κῆ- 18
 ρῶν χωρίων, ἐπὶ τῷ ἐκρότερον γί-
 νων), ἢ πρὶν ἦσαν. 12 ἢ δὲ γίνε-
 ται ἕτερον ὕδωρ, καὶ ἢ κοιλίᾳ καὶ ἢ
 κύσει μὴ διηθῆ ἔξω, ἀέρεται ὁ
 σπλήν. 13 καὶ τὰ κῆρα τῆ σώμα-
 τος ἐπίπονα γίνε). 14 ταῦτα δὲ
 μοι εἴρηται, ὅπως τε καὶ διό, π τὸ
 ὕδωρ πλεον γίνεται ἐν τῷ σώματι
 ἀπὸ τῆ ποτῆ, καὶ ὅπως ὁ σπλήν
 ἔλκε.

atque hoc ita fieri intelligunt
 quicumque homines splenici
 existunt. 5 Postquam autem
 traxit splen, optimum est, si ve-
 tus aqua quæ in splene inerat, ad
 vesicam aut ventriculum exco-
 letur, & per hæc expellatur. 6
 Nam per supernas regiones non
 purgatur aqua de splene, nisi
 quantum ejus in vasis inest, quæ
 de liene procedunt: 7 verum ad
 ventriculum & vesicam depur- 125
 gatio fieri potest. 8 Si vero hæc
 ad fluxionem apta non fuerint,
 neque aqua per ea foras exco-
 letur: de splene ad infernas partes
 aqua procedit, 9 atque isthic alii
 humori miscetur. 10 Et si qui-
 dem pauca fuerit, non sane læse-
 rit: sed de corpore ad vesicam,
 & ad ventriculum, per venas
 excolari poterit. 11 Sunt enim
 multæ ex hoc tendentes deor-
 sum, quæ ex infernis partibus ad
 seipsas trahunt, ubi sicciore 130
 fuerint, quam prius erant. 12 At
 si alia aqua generetur, & ven-
 triculus ac vesica foras non ex-
 pellant, splen elevatur, 13 & in-
 fernæ corporis partes dolore af-
 ficiuntur. 14 Atque hæc à me
 dicta sunt, quomodo & cur aqua
 copiosior generetur in corpore
 à potu: & quomodo splen tra-
 hit.

x. Νυνὲν ἡ ἐρέω περὶ αἱματός,
 ὅπως τε καὶ διό, π πλεον γίνεται ἐν
 τῷ σώματι. 2 ἐπὶ τῷ ἡ πῆν ἢ φάγη
 ὁ ἀνθρώπος, ὅ, π εἰσιν αἱματώδεις,
 ἔλκε μὲν καὶ τὸ σῶμα ἄπαν ἐς ἑωυ-
 τό. 3 ἔλκε ἢ καὶ ἢ καρδίᾳ τὸ αἷμα-
 τῶδες ἐς ἑωυτῶν. 4 ἔ, ἐπὶ τῷ πλεον
 εἰρούση, ἢ γίνεται οἱ τῆ καρδίᾳ πό-
 νος. 5 σερβόν τε γὰρ ἢ χροῖμα καὶ
 πυκνόν εἰσιν ἢ καρδίᾳ, καὶ ἀφ'
 τῆτο ἔσ πονέει. 6 καὶ ἔξ αὐτῆς πυ-
 κταία φλέβες τείνεσιν, αἱ σφάγια
 καλεσθ-

x. Nunc autem de sanguine
 dicam, quomodo & cur amplior
 in corpore generetur. 2 Post-
 quam bibit aut comedit homo 135
 aliquid quod sanguineum est,
 trahit quidem & totum corpus
 in seipsum, 3 trahit autem & cor
 sanguineum ad seipsum. 4 Et
 ubi plus attraxit, non oboritur
 cordi dolor. 5 Est enim cor res
 solida ac densa, & propterea do-
 lore non affligitur. 6 Et ex ipso
 procedunt venæ crassæ jugula-
 res

καλεόμεναι, 7 ἐς αὐτὰ τὰ χεῖρας, ἢ οἱ
 πλείον αἰματωθήσεται, Διὰ δὲ διὰ
 30 τὸ αἵματῶδες. 8 καὶ ἡ πικρὰ
 ῥοὴ κενεῖται τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ σώ-
 ματι διὰ τὸ εἶναι ἐν τῇ. 9 καὶ ἐπὶ
 τὴν φάσιν ἢ πῆ, ὅ, πῆ ἐστὶν αἵματῶ-
 δες, αὐτὰ καὶ σφάραγμα φλέβας
 αἰροῦται, καὶ τὸ αἶμα πον ἐρῶν.
 10 αἰματωμένη τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ
 σώματι ἔσται αἵματος πλείονος τῆ
 ἰκανῆ διὰ τὸ βρωμάτων καὶ τὸ πο-
 τῶν, καὶ μισθωδῆς τῷ ἄλλω ὄρω,
 11 ἢ μὴ ἀπ' αὐτῆ ἐξέλθῃ καὶ τὴν
 κεφαλὴν ἢ καὶ τὴν κύσιν, μισθὸν τῇ
 ἄλλῃ ἰκανῆ ἐν τῷ σώματι πόνον
 παρέχῃ. 12 ἢ ὀλίγον αἰματωθή-
 35 ται, οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ σώματι, 13
 ῥοὴν δὲ διὰ διὰ ἀπ' αὐτῆ ἐς τὴν
 κοιλίαν ἢ καὶ τὰς ῥίνας. 14 τὰ δὲ διη-
 θείεξω, καὶ ἀστέες γίνονται. 15 ἢ δὲ
 ἐξ ὀλίγου πλέον ῥοὴν, ἐπίνοσον γί-
 νεται. 16 ὅπως δὲ πλείον τὸ αἷμα γί-
 νεται, ἢ κενεῖται ἢ μισθωδῆς. 17 τὸ αἶμα
 δὲ ἐν τῷ, τὸ, τὸ αἷμα καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ
 φλέγμα καὶ ὁ ὄρω, διὰ τὸ φάσιν
 ταῦτα πάντα, ὅπως τε καὶ διότι
 πλείον γίνεται ἐν τῷ σώματι διὰ τὸ
 βρωμάτων καὶ τὸ ποτῶν. 18 ὅτι δὲ γί-
 40 νεται διὰ τῆς, σημεῖον τὸ δὲ ἐστὶν.
 19 εἰ ἀθροῖται ὀλίγα ἐστὶν καὶ ὀλί-
 γα πῆ, ἐδμεῖται τῆς ἢ ἄσιν
 ἐπέχῃ. 20 καὶ ταῦτα ῥοὴ ἐστὶν τὸ
 μισθωδῆς. 21 παρέφωται δὲ μισθω-
 δῆσιν τῷ σωστῆ καὶ ὅπως ταῦτα
 ἐλάσσονα γίνονται. δηλωσῶ δὲ ὅτι
 αὐτῆ κενεῖται ὀλίγον ὑπερῶν.

XI. Ταῦτα δὲ πηγάς, αὐτὸ ἀνόμα-
 σαι, αὐτὰ τῷ σώματι, ὄρω τὴν πλεί-
 ρους εἶναι, αὐτὸ ἐπὶ διὰ τὸ εἶναι ἢ
 2 κενεῖται, ὅτι ἐστὶν ἢ ἀπ' αὐτῆ.
 3 ἔτω δὲ καὶ ἡ κοιλία ποιεῖ. 4
 ἔχω δὲ ἔτος, ὅπως εἶναι ἐξ ἁλ-
 κεία τρία καὶ πλείονα ὕδωρ
 ἐγ-

res appellatæ, 7 ad quas statim si
 copiosius accedat, sanguineum
 illud distribuitur, 8 & illæ im-
 pletæ brevi ' ad caput & corpus 149
 delegant. 9 Et quum ederit aut
 biberit homo quid sanguinei,
 statim venæ jugulares attollun-
 tur, & facies rubet. 10 Acceden-
 te vero ad cor & corpus sangui-
 ne quam satis est uberiore, a ci-
 bis ac potibus, & ad alium humo-
 rem ammixto, 11 si non ab ipso
 egressus fuerit, per alvum aut
 vesicam, reliquo humori am-
 mixtus, dolorem corpori indu-
 cit. 12 Si vero modicus accedat,
 non sane leserit corpus. 13 Verum 145
 temporis progressu distribui-
 tur ab ipso ad ventriculum, aut
 ad nares, 14 quæ ipsum foras ex-
 colant, & nulla læsio contingit.
 15 Si vero paulatim copiosior
 fiat, morbosus efficitur. 16 At-
 que ita quomodo copiosior san-
 guis generetur, à me declaratum
 est. 17 Quum autem sint
 quatuor: Sanguis, bilis, pitui-
 ta, & aqua, omnia hæc à me de-
 monstrata sunt, & quomodo, &
 cur copiosior fiat, à cibus ac po- 150
 tibus. 18 Quod autem ex his fiant
 ac generentur, hoc argumento
 constat. 19 Si homo parum edit,
 & parum bibit, nullum morbum
 hoc ipsi inducit. 20 Et hæc qui-
 dem de hoc mihi dicta sunt. 21
 Attigi etiam obiter ostendere
 intelligenti, quomodo hæc pau-
 ciora fiant. Verum de hoc pau-
 lo post melius tractabo.

XI. Cæterum fontes hi qua-
 tuor quos nominavi, quum ple-
 ni fuerint, semper ' corpori di- 155
 stribuunt: 2 quum vero vacui,
 vice versa trahunt ab ipso. 3 Sic
 etiam ventriculus facit. 4 Et
 habet se res hoc modo, veluti si
 quis tria aut plura ænea vasa in
 pla-

ἐγγχείας, ὃ κ' ἕξιμοθεὶς ὡς ἐπὶ ὀμφαλω-
 ταῖς χροῖς, κ' σπυριμύσας ὡς
 45 κ' ἀλλήλας ὃ ἐπιδιαθέη αὐλὸς εὐαρ-
 μύσας ἐς τὰ τευρήματα, ὃ κ' ἐγγχεί
 ἡσυχίῃ ἐς ἐν τῷ χαλκείῳ ὕδατι, μέ-
 χρας ἔ' ἀπλοῦν δὲ τῷ ὕδατι
 πείνθ'. 8 δὲ τῷ ὕδατι ἐνὸς ῥάσσεται ἐς
 τὰ λοιπὰ χαλκεία, μέχρας ὅτι κ' ἡ
 τὰ ἄλλα πλοῦθ'. 9 ἐπὶ τῷ ἡ πλήρεα
 ἡσυχίῃ τὰ χαλκεία, ἢ ἡς δὲ τῷ ἐνὸς 19
 ἀπαύσει τῷ ὕδατι, ἀνταποδώσει
 ὀπίσω ῥέον τὸ ὕδατι ἐς τὸ χαλκείον,
 10 κ' κενῶ ἕσται τὰ χαλκεία πάλιν,
 ὡς ἐρ' ἐδὲξάθ'. 11 ἕτω δ' ἔ' ἐν τῷ
 σώματι ἕσται. 12 ἐπὶ τῷ ἕσται ἐν κροιλίῳ
 169 πείνθ' τὰ βρώματα ἔ' τὰ πάλιν ἕσται
 εἰσπεῖ τὸ σῶμα δὲ τῷ κροιλίῳ, κ' ἡ
 πληρῶς ἕσται τῷ πηγῇ (ιν. 13 ἐπὶ τῷ
 ἡ κροιλίῳ κενῶ), δὲ τῷ δὲ) αὐθις
 ὀπίσω ἡ ἱκμάς, ὡς ἐρ' κ' ἐπεδὲξα-
 θ', ὡς ἐν τῷ ἄλλων ἐς τὸ ἐν χαλκείον.
 14 φλέβες τὸ γὰρ εἰσι ἀφ' παντός τῷ
 σώματος τείνεσαι, αἱ μὲν λεπιοτερμαί
 αἱ ἡ παχύτεραι, πλοῦθ' ἐπυκναι. 15
 αὐθ' ἡ μέχρας ἕσται ζωῆ ὁ ἀνθρώπου,
 5 ἀνείρασι, κ' ἡ δὲ τῷ; κ' ἀφίπσι
 [παλαιόν] τε κ' ῥέον ὕδατι, 16 ἐπὶ τῷ
 ἡ δὲ τῷ πηγῇ, ἕσται μενέσται κ' ἡ γίνονται
 λεπταί. 17 μέχρας μὲν ἐν ζωῆ ὁ ἀν-
 θρώπου, ἕσται εἰσπεῖ τὸ σῶμα
 δὲ τῷ κροιλίῳ, ἐπὶ τῷ ἕσται ἐν ἐνω-
 τῇ 18 ἐπυκναι τῷ ἡ πηγῇ κ' ἡ
 πικρὰ πλοῦθ' ἀφ' διδῶσι τὰ σώ-
 ματι. 19 εἰ τῷ τὸ σῶμα μὴ ἕσται
 δὲ τῷ ἡ κροιλίῳ, ἀλλ' αἱ
 πηγῇ μένται, 20 ἡ ἐς τὸ σῶμα μὴ
 ἐδιδῶσι, 20 ἕσται ἕσται τὸ σῶμα
 τρεφῶν δὲ τῷ, ἀλλ' ἐλάσσονα.
 21 ἡ τῷ ἐπὶ εἶχον τῷ σώματι τῷ
 20 τρεφῶν δὲ τῷ πηγῇ.

planissimo loco componat, ὃ &
 coaptata quam optime disponat,
 6 fistulis ad foramina insertis, 7
 atque ita placide in unum vas
 aquam infundat, donec omnia
 ab aqua fuerint expleta. 8 Ab
 uno enim diffluet in reliqua vasa,
 donec etiam alia fuerint exple- 160
 ta. 9 Postquam autem plena facta
 fuerint vasa, si quis de uno
 aquam effundat, retribuet se re-
 tro fluens aqua ad unum vas, 10
 & vacua fient reliqua vasa rur-
 sus, quemadmodum etiam susce-
 perunt. 11 Sic sane & in corpore
 res se habet. 12 Postquam enim
 cibi ac potus in ventriculum
 inciderint, fruitur corpus de
 ventre, & una cum fontibus im-
 pletur. 13 Ubi vero alvus vacua-
 tur, rursus retro humor ab i- 165
 psa redditur, quemadmodum
 susceperat, veluti ex aliis ad
 unum vasculum. 14 Venæ enim
 sunt per totum corpus tenden-
 tes, aliæ tenuiores, aliæ crassio-
 res, multæ ac frequentes. 15 Hæ
 autem donec vivit homo apertæ
 sunt, & suscipiunt & dimittunt
 novum humorem. 16 Ubi vero
 mortuus fuerit, clauduntur &
 extenuantur. 17 Quando igitur
 vivit homo, fruitur corpus de
 ventriculo, ubi quid in seipso 170
 habuerit: 18 fruuntur etiam
 fontes, & impleti corpori distri-
 buunt. 19 Si enim corpus non tra-
 heret de ventriculi humore, sed
 soli fontes, & hi ad corpus di-
 stribuerent, 20 non sane haberet
 corpus sufficiens alimentum,
 sed paucius. 21 Non enim ampli-
 us haberent alimentum font-
 es, quod corpori subministra-
 rent.

XII. Αἱ ἡ πηγῇ αὐταὶ εἰ μὴ
 ἡσυχίῃ, ἐσθίοντες αὐθ' πίνοντες ἕσται
 αὐθ' διεκδιδῶσι μὲν τρεφῶν, ἕσται ὃ
 16

XII. At vero si fontes isti non
 essent, dum edimus ac bibimus,
 vere non cognosceremus, ne- 175
 que

2 ἢ ἡδύ ἐστιν, ἔτε ὁ, ἢ ἀηδές, 2 καὶ
 ἀνώγει τοιῶδες, ἢ μέλαια ἐρέειν·
 3 ταῦτα τὰ χροία, ἀτε μικρότερα
 ἐόντα, καὶ ἐνδοθεν ἔ' ἄλλα σώματα, 21
 4 ἢ αἰεὶ καὶ παρὰ τὸ ἐσάου ἐκείνου καὶ
 τῶ ἐαυτῶ δυνάμιν, ἐρμηνεύει τὰ
 ἄλλα σώματα τ' ἐδοιομήμων ἐπινο-
 μῶν, 5 ὁ, πὶ τε χολῶδες ἐστὶ, ἔ' ὁ, π
 φλεγματώδες, καὶ ὁ, π αἵματώδες,
 15 καὶ ὁ, ἢ ὑδρωποιδές. 6 τέτων γὰρ
 ἡμῶν, ὁ, ἢ αὐτὸ ἐκείνου πλεῖον τῶ
 κωμῶ γίνεται καὶ ἐν τοῖσι ποτίσι
 καὶ ἐν τοῖσι βρωσίσι, κῆνα εἰδὲ
 ἡδέα γίνεται. 7 ἄσα οὐδὲ χροίσι
 μέλαια, καὶ ταῦτα κῆνα ἡδέα ἐστίν.
 8 εἰς βρωμάτων καὶ ποτῶν ἐνδεί-
 σι τ' πηγῶν πῆς, 9 καὶ τῶ καὶ τὸ
 σῶμα ἐλκυσθ' ἀπ' αὐτῶν τῶ καὶ
 τὸ ὑπερὸν ἐλασσον τ' κωμῶ γήηται,
 10 τότε ἡμέρη) ἀνθρωπῶ ἢ φα-
 γῶν ἢ πείν τοῖσιν, ὁ, π τῶ μῶ-
 ρου κῆνῶ ἐπιπαθήσει, ἔ' ἰσῶσθ' τῆ-
 20 σιν ἄλλῃσι. 11 καὶ ἀπὸ τῶτο, βε-
 βρωκότες πολλὰ ἢ πεπωκότες, ἔστιν
 ὁ π ἡμῶν ἢ βρωσῶ ἢ ποτῶ, 12
 ἔ' ἄλλο εἰδὲν αὐτῶ ἡδέας φάριμν, εἰ
 μὴ ὁ, ἢ ἡμῶν. 13 ἐπὶ τῶ φά-
 ρωμν, καὶ ἰσῶσθ' ἢ ἡμῶν καὶ ταῦτα
 αὐτῶ ἐν τῆσι πηγῆσι καὶ ἐν τῶ σώ-
 ματι, τότε οἱ πέπαιται ὁ ἡμέ-
 ρῶ. 14 καὶ ταῦτα μῶ ἐς τῶ τῶ
 εἴηται.

XIII. Ἐχθὴ καὶ τὸδε, 2 ὁ πῆς 22
 μῶ τὸ χροίον, τὸ ἐπὶ τῶ ἡπατι, ἀπὸ
 τῶ βρωμάτων καὶ τῶ ποτῶν ἀποκρί-
 νει) ἢ χολῆ μῶν. 3 τὰ γὰρ φλέσια,
 ἀσθενέα καὶ λεπτὰ ὑπέρονα, 8
 25 δυνάμιν) ἐλάειν τῶ ἄλλῃ ἡμῶν
 παρύτερον καὶ βαρύτερον εἶσαν. 4
 καὶ ἄμα δύρωχρησι εἶσι ἐπὶ τῆ
 ἄλλῃ ἡμῶν, ὡσεὶ ἐν τῶ τῶ
 χροίῳ εἶναι. 5 ἐνώηδες τέ ἐστι τῆ
 χολῆ τῶτο τὸ χροίον καὶ φύσιν
 μέλει-

que quid jucundum, neque quid
 injucundum esset, 2 propter
 hanc quam referam necessita-
 tem. 3 Hi loci quum minores
 sint, & intra reliquum corpus,
 4 semper etiam antea quam at-
 trahat unusquisque juxta suam
 facultatem, reliquo corpori de-
 nunciat de cibis ac potibus, 5
 qui biliosus fit, & qui pituito-
 sus, & qui sanguineus, & qui
 aquosus. 6 Quicquid enim ho-
 rum humorum plus quam op-
 portunum est, in' cibis ac poti-
 bus nobis obvenerit, neque ci-
 bos illos jucundos facit. 7 Quæ
 vero maxime appetimus, pro-
 corum ratione etiam illi jucun-
 di sunt. 8 Si vero cibis ac poti-
 bus opus habuerit fons quidam,
 9 pro hac ratione etiam corpus
 trahet ab ipsis fontibus, donec
 humor paucior quam oportet
 fiat, 10 & tunc sane appetit ho-
 mo aut edere, aut bibere tale
 quid, quod portionem illam ex-
 plect, ac reliquis adæquet. 11 Et
 propterea ubi multum cibi sum-
 psimus aut bibimus, quandoque
 adhuc cibum aut potum appeti-
 mus, 12 & nihil aliud libenter
 edimus, quam quod appetimus.
 13 Postquam autem comedimus,
 & adæquatus fuerit humor, his
 perfectis & in fontibus, & in
 corpore, tunc cessat appetentia. 14
 Atq; hæc de hoc à me dicta sunt.

XIII. Quin & hoc se ita ha-
 bet, 2 quod ad folliculum in he-
 pate, sola bilis à cibis ac potibus
 fecernitur. 3 Venulæ enim
 quum debiles & tenues sunt,
 alium humorem trahere non
 possunt, qui & gravior & cras-
 sior existit: 4 & simul non est ea
 loci capacitas, ut alius humor in
 hoc folliculo consistat: 5 & est
 hic locus maxime familiaris bi-
 li

μάλιστα. ⁶ καὶ διὰ τὸτο ἐν αὐ-
 τῷ ἐδεμία νῆσθαι γίνεται ἄλλη,
 ἢ ἡνίκα ἡ καρδιαν γινέται οἱ ἀνθρώ-
 23 ποι καλέσθαι. ⁷ ἢ ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ
 καρδιὴ καὶ ὁ σπλὴν μετέχουσιν τῆς
 ἰκμάδος πάσης. ⁸ ἐκαστον, ἡνὶ μὴ
 ἡ νοσή, μετέχει παλίστων καὶ φύσιν
 τῶν ἐσωτῶν τῶν ἐπιρριμίων. ⁹ ἢ μὴ
 30 ἡ κεφαλὴ, ἢ φλέγας. ¹⁰ ἢ ἡ
 καρδιὴ, ἢ αἱμάτος. ¹¹ ὁ ἢ σπλὴν,
 ἢ ὑδαρ. ¹² ἔκαστος καὶ τῶν ἄλλης
 ἰκμάδος καὶ φλέγας ἐς ἐσωτῶν, δὲ-
 ρεῖται καὶ παχέεται καὶ ἐλιγνύθεται ἐξ-
 35 σται. ¹³ ὡς, ἐπὶ τὴν ἐκκωσιν, ἐπεὶ
 ἕτερον ἐτέρω τῆς ἄλλης ἰκμάδος.
¹⁴ καὶ τῆ μὴ καρδιὴ παλίστα ἔσται
 ἐξσται. ¹⁵ ἐς αὐτὴν διὰ τὸτο πα-
 χέως, ἐπὶ οἱ παλίστων ἢ κα-
 ρεῖ παρορρήνται. ¹⁶ αἱ δὲ τῶν
 ἄλλων σπύματα ἐκιδύσθαι, αἷμα
 τῆ καρδιῆ. ¹⁷ αὐτὴ δὲ σερὴ καὶ
 35 πυκνὴ ἐστίν, ὡς μὴ νοσήν τῶν
 τῆς ἰκμάδος. ¹⁸ καὶ διὰ τὸτο νέ-
 σθημα ἐν τῆ καρδιῆ ἐδὲν γινέται.

li secundum naturam, ⁶ & ob id
 in ipso nullus alius fit morbus,
 quam is quem homines car-
 diognum, hoc est cordis mor-
 fum vocant. ⁷ At caput, & cor,
 & splen, de omnibus partici-
 199 pant. ⁸ Unumquodque tamen
 si non ægrotet, plurimum de
 relatis participat, juxta suam ip-
 sifus naturam, ⁹ caput pituita, ¹⁰
 cor sanguine, ¹¹ splen aqua. ¹²
 Trahunt autem & de alio hu-
 more venæ in seipsas, amplæ & crassæ,
 & instar pampini retortæ
 existentes, ¹³ ita ut ubi trahant,
 alius humor alium sequatur. ¹⁴
 Et cordi quidem propinquant
 venæ jugulares crassæ, ¹⁵ ad
 200 quas cito distribuitur, ubi illi
 amplior quam commodus est
 humor accedat. ¹⁶ Hæ vero ad
 reliquum corpus delegant: & si-
 mul ipsum cor, ¹⁷ solidum est
 ac densum, ut ab humore
 non ægrotet, ¹⁸ & propterea
 nullus morbus in corde obori-
 tur.

XIV. Ἡ ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ σπλὴν,
 μάλιστα ἐπίνοσά ἐστι. ² νοσήν γὰρ καὶ
 ἀπὸ τῆ φύσιν ἐόντων, ὅταν παλίστων
 παρορρήνται ἢ καρεῖ. ³ νοσήν ἢ καὶ
 ἀπὸ τῶν ἄλλης ἰκμάδος. ⁴ φλέγας
 γὰρ ἐς αὐτὰ παχέεται καὶ πολλὰ
 ἐστίν, ⁵ καὶ αὐτὰ φλεβώδεια καρεῖ
 ἐστὶ καὶ ἐγκοίλα, ⁶ ὡς δὲ συρρωχέλιον
 ἐ τῆ ἄλλης ἰκμάδος ἐν αὐτοῖσιν εἶναι
 χωρεῖσθαι κατ' ὀλίγον καὶ μισθρομύνη
 τῆ φύσιν ἐστίν. ⁷ ὁσπερ ἐν ἡγείω
 40 ἡ μεγάλη συρρωχέλιον ἐστὶ πολλὴ,
 ἢ ἐν μίκρῳ ἔτω δὲ ἐν τῆ κεφα-
 λῆ καὶ ἐν τῶ σπλὴνι ἔχθ. ⁸ συρρω-
 χέλιον γὰρ τῶν τῶν χωρεῖσθαι μάλι-
 στα ἐν αὐτοῖσιν ἐστίν. ⁹ ἡνὶ ἢ πλη-
 ὄθωσιν ἰκμάδος καὶ φλέγας, αὐ-
 τοῖσι ἀπὸ ἐκείνης ἐν αὐτοῖσι νῆ-

xiv. Caput autem & splen
 maxime sunt morbis obnoxia.
² Ægrotant enim & ab his quæ
 à natura insunt, quum plura
 quam opportunum est, accesserint.
³ Ægrotant' item ab aliis
 205 humoribus. ⁴ Venæ enim in ip-
 sifus crassæ ac multæ sunt, ⁵ & ip-
 sfa quoque venosa sunt ac cava,
⁶ ut & aliis humoribus reci-
 piendis capacitas in ipfis sit, pau-
 latim nimirum accedentibus, &
 ad eum humorem qui à natura
 inest, se ammiscentibus. ⁷ Quem-
 admodum in vase magno am-
 plior capacitas est quam in par-
 vo: sic sane & in capite, aut in
 splene, res se habet. ⁸ Magna
 enim capacitas maxime in' ipfis
 210 est. ⁹ Si repletæ fuerint humo-
 re venæ, ab ipso sane in illis

σθ· γίνε). 10 ταῦτα δὲ μοι ἐς τῆ-
το εἶρη) νῶν.

xv. Ἐθέλω ἢ ἀποφλυγαίη κελ-
λιον, ὅπως ἐκείνη ταύτης τ' ἐκμά-
δθ· ἐν τῷ σώματι ἐλάσων γίνε).
2 τέσσαρες μὲν δὴ ὑγροὶ εἰσὶν ἀπε-
δξζα τὸν ἀνθρώπον σινδόμημα. 3
145 πέντε αἰσθῆσι δὲ σφί πηγὰς λέγω εἶ-
να, ἣσιν ἀποκαταίρει) ὁ ἀνθρώ-
πθ· τέτανέκασον. 4 ταῦτα δὲ ἐστὶ
τό, τὸ σῶμα, ἔα ῥίνες, καὶ ὀφθαλμοί,
καὶ ἡ κρήνη. 5 καὶ, ἐπὶ πῶς πλείων
ῥῆσι) τ' ἐκμάδθ· τ' πονέουσι, ἢ
ἀποκαταίρει) ὁ ἀνθρώπθ· ταύτη,
ἐδεμία μιν ἔσθ· πῆξι δ' ἀπὸ ταύ-
της. 6 καὶ, ἢ κελίη πλήρης ἦ, τη-
κομῆς ἔσθ· σώματιθ·, ἀπὸ τῆς ἐκμά-
δθ· καὶ ῥίνας ἐς αὐτὴν, καὶ ἔξω ἔρ-
χε) κατὰ τὰ πῶν χωρίων τέταν. 7
καὶ ἀπὸ ταῦτα τὸ ὑγρὸν ἐλάσων γί-
νε) ἐν τῷ σώματι. 8 τὸ γὰρ σῶμα, ὡς
170 πῆξ μοι ἐσθ· ἄλλοτε εἶρη). τῆ κελί-
η ἐπιδοῖ, ἐπὶ πῶς κενὴ ἔη, 9 καὶ
ἐπιουρίσκει), ἐπὶ πῶς πλήρης ἔη, ἀπὸ
αὐτῆς. 10 ταῦτα δὲ μοι εἶρηλα,
ὅπως τε καὶ διό, πῶς ἐλάσονται γίνε)
πῶς πονέουσι τ' ἀνθρώπων.

xvi. Ὅπως ἢ, καὶ διό, ἢ ὁ ἀν-
θρώπθ· ὑμῶν, ἐρέω. 2 ἐπὶ πῶς
φάγη καὶ πίη, ἔα φάγη καὶ ὑμῶς ἐς
τὸ σῶμα, τῶσπι ὡσπερ εἶρη), 3 μι-
γείσκει καὶ τῆ ἄλλῃ, καὶ τῆ ἐν τῷ σώ-
5 ματι, καὶ τῆ ἐν τῆ πηγῆ ἐκείνῃ, 4 τῆ 25
μὲν ἡμέρῃ, ἢ ἄσθ· ῥῆσι, μὲν ἐν
τῷ σώματι τῆ ἐλὲ ὑπερῆ ἄλλῃ οἱ
ἐκμάς ἀσθ· γίνελα. 5 αὐτὰ δύο ῥῆ
ἡμέραι εἰσὶ, δύο ἢ ἐκμάδες ἐν τῷ
σώματι. 6 τῆ μὲν ἐτέρῃ τῶν ἐκμά-
δων δύο ἡμέραι εἰσὶ τῆ ἐλὲ ἐτέρῃ,
μία. 7 ἢ μὲν δὴ ὑπερῆ μὲν ἐν 26
τῷ σώματι, ἄτε παχέια ἔσθ·. 8 ἢ
ἢ ἐτέρῃ, πφθῆσθ· ὑπὸ τ' ἴερεως,
ἀπὸ κέρυ) 9 καὶ, λαπῆ ῥησομῆν,
ωδθ·

morbus oboritur. 10 Atque hæc mihi de hoc nunc dicta sunt.

xv. Volo autem melius de-
clarare, quomodo unusquisque horum humorum in corpore paucior fiat. 2 Quatuor equidem humores esse demonstravi hominem lædentes : 3 Quatuor item ipsorum fontes. Quatuor quoque esse dico locos, per quos homo de singulis his expurgatur. 4 1 Sunt autem hi, os, na- 215 res, podex, urinæ meatus. 5 Et ubi humor aliquis affligens copiosior factus fuerit, si his locis homo depurgetur, nullus ipsum morbus ab illo premit. 6 Et si ven- 220 triculus plenus fuerit, liquecente corpore ab humore, defluit ad ipsum, & extra prodit per aliquem horum locorum, 7 & propterea humor paucior fit in corpore. 8 Corpus enim, velut & antea dixi, ventriculo retribuit, ubi 1 vacuus fuerit : 9 & fruitur 225 de ipso, ubi plenus existit. 10 Atque hæc à me dicta sunt, quomodo & cur pauciores fiant humores hominem affligentes.

xvi. Quomodo vero & cur homo sanus degat, referam. 2 Postquam comedit ac bibit, & humor ad corpus pervenit, eo quo dictum est modo, 3 ammixtus alii, tum ei qui in corpore, tum ei qui in fonte est, 4 ea quidem die qua accesserit, in corpore manet : postridie 1 vero 225 alius humor ad ipsum accedit. 5 Atque hi quidem duo sunt dies, duo vero in corpore humores. 6 Et alteri quidem humori duo dies sunt, alteri unus. 7 Et qui quidem postridie accessit, manet in corpore, ut qui sit crassus. 8 Alter autem coctus à caliditate diffunditur, 9 & tenuis factus, postera die ad ventri-

(καρμίνε) ἐν τῇ ὑπεραίμῃ ἡμέρῃ ἐς
 τὴν κριλίω, ¹⁰ Διὰ παντός τῶν χρόνων
¹⁰ ἐξωθούμενη ὑπὸ τῆς νεύσης. ¹¹ ἔλθουσα
 ἢ ἐς τὴν κριλίω πύσσει τὰ σιτία ἐν
 τῷ τώπῳ, ¹² καὶ ποιῆσει τὸ αἷμα ἀπὸ
 αὐτῆς ἐν τῷ σώματι. ¹³ μένεται ἢ
 ἐργάζεται ὑπὸ τῶν χρόνων καὶ κρούσθαι. ¹⁴
 τῇ ἢ τῆς τῆς ἡμέρας ἐξέρχεται ἔξω σπυ-
 τῆς καὶ πύσσει καὶ τῶν ἔρων, ¹⁵ πλῆθος αὐ-
 τῆς ἐαυτῆς παύσεισι τε ἐκ τῶν ἀποπλη-
 σιῶν καὶ ἰσθμῶν. ¹⁶ καὶ ἐν τῇ ἐαυτῆς ²⁷
 μέρος τι εἶναι, ὅμως ἢ ἰκμαὶς μὲν ἐν
 τῷ σώματι καὶ λόγῳ τῆς εἰρημύτου. ¹⁷
 ἐπιπέσει ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ τῆς ἰκ-
 μαὶς ἀπὸ τῶν σώματι ἐπὶ τὴν κρι-
¹⁵ λίω, πλείον ἐκ κακώτερον τὸ
 ἐπιλοιπὸς γινόμενον ὑπὸ τῆς δό-
²⁸ τέρης, ¹⁸ ἐκ τῶν φέρει τὰ βρώματα
 πεπεμμένα, καὶ ὅ, ἢ ἐν τῷ σώματι
 νοσερόν ἐστι, ἐκ αὐτῆς ξυμειχθήσεται. ¹⁹
 σημεῖον ἢ τὸ ἔρον, ἀλμυρὸν ἐόν, ὅτι
 κατὰ φέρει ἀπὸ τῶν σώματι τὸ νοσε-
²⁰ ρόν. ²⁰ τὰ σιτία ἢ ἐς τὴν ὑπεραίμῃ
 αἰεὶ διαχωρεῖται ἢ τῆς ἰκμαὶς, ἐς τὴν τρί-
 τω. ²¹ ἔπειτα ἢ ὑγίειν ξυμειχθήσεται γίνε-
²² σθαι. ²² καὶ τῶν μὲν εἰρημῶν, ὅπως τε
 καὶ δό, ἢ ὑγίαινε (ἢ οἱ ἀνθρώποι. ²³
 ἢ τῆς ἰκμαὶς αὐτῆς ἐκ τῆς μέρους ἔξω χω-
²⁰ ρεῖσι, ἐς τὴν ὑπεραίμῃ τὰ σιτία, ἔχ-
 ὁμοίως αὐτῆς ἐκ τῆς κριλῆς καὶ κρούσθαι
 γινόμενα, ἔξω χωρεῖται, ἀλλ' ὡς περ
 ἐφθῆ. ²⁴ καὶ τὸ ἔρον τῶν ποτῶν παρό-
²⁵ μιον. ²⁵ καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκνεύσει
 αἰεὶ, ²⁶ ἐκ τῆς νεύσης διὰ παντός τῶν
 χρόνων ὁ ἀνθρώπος, ἐπὶ τῷ λυπα-
 τήσσει ἐκρήσσει, αὐτῆς πόσισι καὶ
 βρωσίσι. ²⁷ καὶ ἢ τῆς ἀποπύσεως ³¹
 πλῆθος ἐμελλεν ἰσχυρῶν, ἰκμαὶς δὲ
 μὴ ὑπολείπομένης ἐν τῷ σώματι
 δευτέρας, ἀλλὰ χρωτέσης ἐν τῇ
 κρούσσει ἔξω τῆς ὑπεραίμῃ, ἢ τῇ αὐτῇ
 ἡμέρῃ. ²⁸ καὶ, ἐκ μὲν ἢ ἐφαρμῶν εἰ ἢ
²⁵ μὴ [καὶ] κενωθεῖσσι ἢ ἀκύνους τε ἢ
 ἐκ αὐτῆς

ventriculum accedit, ¹⁰ & per
 omne tempus à recenti expelli-
 tur. ¹¹ Ubi vero ad ventriculum
 pervenit, ¹² cibos in hoc loco ²³⁰
 coquit, ¹³ & de se sanguinem in
 corpore facit. ¹³ Si vero per-
 manserit, tempore graveolens
 fit. ¹⁴ Tertia vero die una cum
 stercore, & urina exit, ¹⁵ copia
 ipse sibi ipsi æqualis, & confimi-
 lis, & æquilibris, ¹⁶ etiam si sui-
 ipsius pars quædam fit, quo hu-
 mor maneat in corpore juxta
 relatam rationem. ¹⁷ Influxit au-
 tem & tertia die humor de cor-
 pore ad ventriculum amplior &
 graveolentior, qui videlicet ^{re-335}
 liquus fuit à secundo, ¹⁸ & de-
 fert cibos concoctos, & quic-
 quid est in corpore morbosum,
 & rursus simul exit. ¹⁹ Indicio
 est autem urina quæ salfuginosa
 est, quod cibi deferunt de cor-
 pore etiam id quod morbosum
 est. ²⁰ Et cibi quidem semper
 postridie per alvum secedunt,
 humor autem ad tertiam diem.
²¹ Hoc modo fanitas contingere
 solet. ²² Atque hæc dicta sunt,
 quomodo, & cur homines sani
 degunt. ²³ At vero humor hic ²⁴⁰
 si particulatim foras prodiret
 postridie, cibi non similiter ex
 ventriculo graveolentes facti
 foras prodirent, sed veluti co-
 cti: ²⁴ & urina potui similis, ²⁵ &
 corpus semper evacuaretur, ²⁶ &
 per omne tempus homo, ubi
 ventrem exonerasset ac minxisset,
 opus haberet statim potu ac
 cibo, ²⁷ pro egestionis factæ co-
 pia, si modo validus esse debe-
 ret, quum humor sufficiens in
 corpore non relinqueretur, sed ²⁴⁵
 una cum stercore foras prodeat
 postridie, aut eadem die. ²⁸ Et
 siquidem comedisset, bene esset:
³² sin minus, & evacuatus debilis
 esset,

ἐκ αὐτοῦ διὰ τὸ παχυνθῆναι ἢ ἰκ-
 μὰς τῆ ὑπεραίμης ἐξω χαρῆν. ²⁹ ἔ γδ
 ἀεὶ λιμπάνεται ἐν τῷ σώματι δό-
 κίεσσα. ³⁰ " νῦν ἔξ ἀποπατέοντες ³³
 δὲ ἄρα ἔμμεν, καὶ δύο ἡμέρας ἐν με-
 φάραγες, καὶ εἶναι καὶ πρὸς τὴν πύ-
 πομύον. ³¹ καὶ οὐκ ἐξωθεν ἔορμεν
 τελείως ὑπὸ κενώματι ἐν τῷ σώ-
 ματι μόνον. ³² ἢ γδ ἰκμὸς ἢ ἐν τῷ σώ-
 ματι μόνον, τὴν ἰσχυρὰ παρέχεται.
³³ καὶ ταῦτα μὲν εἰρηστικῶς, ὅπως τε
 καὶ διό, π ἐχ οἶον τε τὴν ἰκμῶν,
³⁰ ἢ ἀποσπῆσθαι ἐν τῷ σώματι,
 ἐξελεθῆναι ἐξ αὐτῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἐδὲ τῆ
 ὑπεραίμης. ³⁴ φησὶ γ', ἡ δὲ ἐμμεν ἢ
 πατέοντες τῶν ἡμερῶν ἢ ἰκμῶν
 ἐν τῷ σώματι, ἢ ἄλλῃ ἀποσπῆσθαι
 πάλιν πύπομύον, ³⁵ φλέων
 θερμῶν μόνον καὶ ἰσχυρῶν, ἐπισπῆ-
 σθαι τὰ ἀνθρώπων κρῖνον, ἢ μετίζον,
 ἢ ἔλασον. ³⁶ χημῶν μὲν ἔλασον
 καὶ ὑπερον θερμῶν εἰς μετίζον καὶ
 ἀποδέν. ³⁷ ταῦτα δὲ μὲν εἰρηστικῶς,
 καὶ ἐξωθεν γίνεσθαι, ἡ δὲ μὲν ἢ ἰκ-
 μὰς ἐν τῷ σώματι. ³⁸ εἰ γ' [τῶ] βρώ-
 ματι ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, οὐκ αὐ-

effet, neque humor crassus fieri
 posset, ut postridie foras prodi-
 ret. ²⁹ Non enim sufficiens in
 corpore relinquitur. ³⁰ Nunc
 vero alvum exonerantes probe
 valemus: & si per biduum nil
 cibi acceperimus, & vivere,
 & facere quid possumus, ³¹ &
 non penitus debilitamur ex
 evacuatione in hoc tempore. ³²
 Humor enim in corpore man-
 ens, robur exhibet. ³³ Atque
 hæc à me dicta sunt, quomodo
 & cur fieri non possit, ut humor
 qui corpori accessit, foras egredi-
 diatur eadem die, immo neque
 postridie. ³⁴ Id porro assero, si
 humor pluribus quam tribus
 diebus in corpore permaneat,
 aut alius multus implens acce-
 dat, ³⁵ venis calefcentibus ac
 stantibus, majus malum, aut
 minus, homini significationem
 de se præbere: ³⁶ hyeme quidem
 minus, & posterius: æstate vero
 majus, ac prius. ³⁷ Atq; hæc à me
 dicta sunt, de eo quod fieri solet,
 si humor in corpore maneat. ³⁸
 At vero si corpus cibis eadem
 die egereret, non sufficienter
 humore uti posset, sed essent ho-
 mines tenues ac debiles. ³⁹ Nunc
 vero quum maneat cibi ac po-
 tus, quamdiu permanent, cor-
 pus fruitur sensim de ventri-
 culo trahens, & impletur. ⁴⁰
 Hæc dixi & quomodo, & cur ci-
 bi non possint eadem die exire.

³⁵ ἐπαυεῖσθε ἡμῖν τ' ἰκμῶν
 ἐπιρρέον, ἀλλ' ἦσαν οἱ ἀνθρώποι
 λεπτοὶ ἐξ ἀποδέντες. ³⁹ νῦν ἔξ ἐμμενόν-
 των τῶν βρωμάτων ἐστὶ ποτῶν, ἐν ὅτῳ
 χρόνῳ ἀφ' ἑαυτοῦ, τὸ σῶμα ἐπαυεῖ-
 σθαι μὲν ἢ ὑπερον, ἔλασον ἀποδ-
 λῆς, καὶ πίμπληται. ⁴⁰ ταῦτα δὲ μὲν
 εἰρηστικῶς, ὅπως τε δὲ διό, π καὶ βρώματι
 ἐξ αὐτοῦ τὸ ἐστὶν αὐτῆς ἡμέρας ἐξίεναι.

xvii. Si vero cibi maneant
 in ventriculo, ampliore tempore
 quam opportunum est, & alii
 ad ipsos incidant, ² corpus uti-
 que repleatur: ³ & dum pre-
 munatur à plenitudine venæ, ⁴
 calor ac dolor corpori accesserint,
 æstate quidem citius, hyeme
 vero posterius. ⁶ Æstate
 enim calidus est aer ambiens,

⁴⁰ φλέων ὑποπληθῆς, ⁴ θερμῶν
 αὐτῶν πύπομύον τῷ σώματι ἀφ' ἑαυτοῦ
 γίνεσθαι, ⁵ θερμῶν μὲν ἔλασον, χημῶν
 δὲ ἀποδέν. ⁶ ἢ γδ θερμῶν τ' ἀνθρώπων

&

πον θερμόν ἐστὶ τὸ θερμὸν, & θερμότερον ἔλκει τὸ πνεῦμα ἐς ἑαυτό. 7 κλύ, ἐπὶ θερμῆς τ' κηλίδος ἐξέσης, θερμότερον ἔχει τὸ πνεῦμα τῷ ἀνθρώπῳ (πρωτὸν γίνετο), 8 ἢ ἡμεῖς ἐστὶ τὸ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ πνεύματι. 9 χυμῶν ὃ ψυχρὸν ἔλκει τὸ πνεῦμα ἐς ἑαυτὸν, μᾶλλον περὶ αὐτῶν αὐτῶν τὸ πνεῦμα, ἢ ἀνθρώπου ἀποποιεῖσθαι ὀλιγόν. 10 ταῦτα δὲ μοι εἶρη) ὅ, ἡ ξυμῶν γίνεσθαι, ἡ μὲν ταῖς πῖα πλείονα χυμῶν ἐν τῇ κηλίδι. 11 Ἐπαρῆσθαι μοι ἀποφύγει ἀπαντα πῖα τ' ἰκμάδ' ἢ τ' ἀφ' ὁρώσεως ἢ χυμῶν ἢ πλείονα κηλίδος ἐλάσσει τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ, διό, ἡ νοσῆσαι οἱ ἀνθρώποι. 12 δηλώσω ὃ περὶ τῆς κηλίδος ἢ χυμῶν ἀποφύγει.

XIIX. Ἀναδύσασθαι δὲ αὐτῶν ὀπίσσω, πῖα τ' ὑγείης ἐρέων, 2 ὅτι δὴ 371 τὸ σῶμα ἢ ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν βρωμάτων ἢ τῶν ποτῶν τ' ἰκμάδ' ἐπαρῆσθαι. 3 Ἐχωρῆσθαι τῷ ὑγείῳ κηλίδος ἐρημῶν λόγων ταῖς ὁράμασι. 4 Ἐ, ἡ μὲν ἔξω χυμῶν ἢ ἰκμάδ' ἢ πλείονα ἢ ὅσον ἀποφύγει ἀπὸ τῶν πῖων ἢ τῶν ποτῶν, λεπτὸν γίνετο) ὁ ἀνθρώπου. 5 πλείονα ἢ χυμῶν ἔξωθεν τῶν ἀποφύγει, ἀφ' ἑαυτοῦ. 6 ἡ μὲν δὲ ἰσχυρῆς ἢ ὁ ἀνθρώπου ἢ μὴ τὰ λαμπρῶν, κηλίδος πῖα οἱ ἐν τῷ σώματι ἐνέσθαι. 7 ἀπὸ τῶν ἄλλων ὑγείης, πολλῆς ἐξέσης, ἐκ ἐσώσθαι κηλίδος. 8 τὸ ἢ κηλίδος τοῖον δὲ ἐστίν. 9 ἐπὶ τῶν ὑγείων πῖα τῶν ἀποφύγει, τῶν γινόμενων τῶν σώματι, ἐπέλθῃ πλείονα ἢ μὴ πολλῶν, 10 τὸ σῶμα θερμῶν) κηλίδος ἢ ἰσχυρῆς, ὡς μὴ ἐσώσθαι κηλίδος. 11 ἢ τῆς) ἐν τῇ κηλίδι, 12 ἢ τῶν σῖτον ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνθρώπου ποιεῖ. 13 ἡ δὲ πλείονα εἶη ἢ ἰκμάς ἢ ἐτέρη τῆς ἐτέρας πυρετὸς ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀποφύγει. 14

& calidiores corpus in seipsum trahit. 7 Et si calido adhuc existente ventriculo, calidior quam opportunus est spiritus homini accedat, 8 nihil miri est hominem ex tali febre: 9 hyeme vero quum frigidum spiritum trahat in seipsum, multo magis poterit corpus repletionem ferre, homine modice ventrem exonerante. 10 Et hæc à me dicta sunt de eo quod fieri solet, si cibi ampliore tempore in ventriculo maneat. 11 Et attigi quoque obiter ut declararem omnem humoris ac cibi, & longioris, & brevioris temporis differentiam, cur homines ægrotent. 12 Verum de hoc melius tractabo temporis progressu.

XIIX. Revertar rursus retro de sanitate dicturus, 2 quod sane corpus hominis humore de cibis ac potibus fruitur, 3 & prodeunt foras in sano, tum cibi, tum humor, juxta relatam rationem. 4 Et si quidem foras prodeat plus humoris, quam de cibis ac potibus accessit, homo attenuatur. 5 Prodit autem foras plus quam accessit ob hanc causam. 6 Si in quiete degat homo, & non laboret, mali aliquid ipsi in corpore inest: 7 verum præ alia sanitate quæ multa est, non lædit valde. 8 Malum vero illud hujusmodi est. 9 Postquam aliquid ex his quatuor corpori accedentibus, advenerit copiosius, non ita multo, 10 corpus calefcit sensim, ut non valde lædatur: 11 & liquefcit in ventriculo, 12 & cibum homini injucundum facit. 13 Si vero humor alius alio copiosior fuerit, febris ex hoc homini oboritur. 14 Verum

10 ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀπεκρέσσον' ὀλί-
 γω ὑπερον ἀποφανείω. 15 " ἐστ' ὅτε 34
 καὶ ἔστις ἐν τῷ ἡδέῳ, λεπτοῦ
 γίνεταί οἱ ἀνθρώπων. 16 αἶπὸν ἢ τὸ
 αὐτό. 17 τὰ πῶν ἢ ἡμορμῶν, ἐξέρ-
 χεται τῆς ἰκμάδος πλεον, ἢ κατὰ
 τῆς ἰκμάδος. 18 καὶ ἀπὸ ταῦτα τῶν μὲν
 ἢ συρραῶν ἢ ζυμοῦσιν λεπτοῦ γίνε-
 ται. 19 ταλαιπωροῦσιν ἢ ἀνθρώπων
 πῶν, καὶ τὸ σῶμα θερμαίνεται. 20 ἔ-
 ρχεται δὲ τὰ ταλαιπωροῦσιν τὰς θερ-
 μανομῆς. 21 καὶ ἢ ἰκμάς ἐν αὐτῷ
 ἀφ' ἑσῆς, 22 καὶ γίνεταί ἢ νεστοῦ
 ἢ δὲ λεπτή. 23 ἀρχεται ἢ ἡμορμῆ
 15 κατὰ ἑσῆς, καὶ ἐς τὴν καρδίαν, καὶ ἐς
 τὴν κύσιν. 24 " ταῦτα δὲ διηγεῖται 35
 ἐξω. 25 " τὸ ἢ δὴ αὐτῆς ἀφ' ἑσῆς 36
 ἐξω ἀπὸ τῆς ἐνδον ἀραιώματι. 26
 τὸ δὲ ἐπὶ καὶ ἐμμεῖον, ἰδρῶς ἡρό-
 μῶν, ἐξω χωρεῖ καὶ τὸ σῶμα. 27
 ὡσαύτως ἢ καὶ τὰ γυμνάσια τῶν νέων
 τὸ αὐτὸ τῆς ταλαιπωροῦσιν ἀποσεξε-
 ραῖται. 28 καὶ ἢ καὶ ἐπὶ ἐλάσσων ἢ ἰκ-
 μάδος τῶν ἀπεκρέσσον, ἀποσγι-
 νεται ἢ ἐπὶ ἄλλη δὲ τῶν ποσῶν, καὶ
 ἀποσπῆ δὲ τῶν βρωμάτων, λεπτοῦ
 γίνεταί ἀπὸ ταῦτα οἱ ἀνθρώπων. 29
 20 ἐλάσσων ἢ ἀποσγίνεταί, καὶ μὴ ἄλ-
 λόπι δυνάηται ἐοδῆν. 30 ἔσθ' ὡς μὲν
 τῶν πονεῖν καὶ τὴν ἀποτέρω τα-
 λαιπωροῦσιν ἢ γυμνασίω " ἄλλοι- 37
 σιν ἄλλα ἐλάσσων γίνεταί.

rum de hoc exactius paulo post
 tradam. 15 Quandoque etiam ubi
 cibus jucundus est, homo atten-
 nuatur. 16 Causa vero eadem
 est. 17 His autem contingentibus,
 plus humoris extra prodit,
 quam succenturiatur. 18 Et pro-
 285 pterea in quiete degenti contin-
 git ut attenuetur. 19 At vero labo-
 rantibus hominibus itidem cor-
 pus calefcit (20 & hoc à labore ca-
 lefcente:) 21 tum humor in ipso
 diffunditur, 22 tum attenuatio-
 nis morbus oboritur. 23 Quum
 autem inutilis fiat humor, & ad
 ventriculum, & ad vesicam de-
 fluit, 24 hæc autem foras expel-
 lunt. 25 Pars vero ipsius extra
 exhalat, per internam corporis
 raritatem. 26 Pars autem quæ
 290 adhuc intus manet, sudor fit, &
 per corpus foras procedit. 27
 Eodem modo & exercitationes
 juvenum idem efficiunt quod
 labor. 28 Si vero etiam non pau-
 cior fuerit humor eo qui prius
 exivit, accedatque insuper alius
 à cibus ac potibus, attenuatur
 propterea homo. 29 Paucior
 autem accedit, si non aliud quid
 addere poterit: 30 & si neque labo-
 ret pro prioris laboris aut
 exercitationis ratione, alii aliis
 295 pauciores fiunt.

XIX. " Ἐπιγίνεταί ἢ καὶ τὴν 38
 βροῦσιν δὲ ἐξίη ἀπὸ τῶν ἰκμάδων ἡρό-
 νω, καὶ ἐν τῇ ἀποτέρῃ ταλαιπωροῦσιν
 ἐξέρχεται ἀποτέρων ἐτέρη τῶν ἐτέρης, 3
 ἔστιν ὅτε πλεον, ἔσθ' ὡς καὶ μὴ ἄλλη
 τῶν ἄλλων κατὰ, πληθύνει ἐστίν.
 4 καὶ μὲν δὴ τῶν πολλῶν κατὰ κατὰ
 5 νείη. 5 καὶ ἢ τῶν ὀλίγων, ὀλίγων. 6
 τὸ σῶμα ἢ ἔσθ' ὡς ἀναφέρει δυνάηται

XIX. Cæterum bonus corpo-
 ris habitus accedit ex esu, hac
 de causa. 2 Postquam reficcatus
 est tempore humor, & in priore
 labore prius egressus 3 est alius
 alio copiosior, & unus alius alios
 valde superavit, homo repletus
 fit. 4 Et siquidem à multis valde
 superetur, febris ex hoc modo
 oboritur. 5 Si vero à paucis,
 parum superatur. 6 Sed & cor-
 pus hoc modo sufferre ac reval-
 lescere potest: humiditate enim
 300 uberiore in ipso existente, calo-
 rem

καὶ

καὶ τ' ὑπερῶπιον πλείον αὐτῶν
 ἀνεύσας, τὴν θερμὴν ἀπολείπει. 7
 θερμαίνεται γὰρ τὸ σῶμα τῶν πυρῶν.
 8 καὶ μὴ ὀλίγον ἐστὶ τὸ λυπέον, τῆς τρί-
 τῆς ἡμέρας μετῆκε τὸ πῦρ αὐτῶν.
 9 καὶ ἂν ὀλίγον ἐστὶ τὸ λυπέον, τῆς
 πέμπτης ἡμέρας μετῆκε τὸ πῦρ αὐτῶν.
 10 ἂν ὀλίγον ἐστὶ τὸ λυπέον, τῆς
 ἑβδόμης ἡμέρας μετῆκε τὸ πῦρ αὐτῶν.
 11 ἂν ὀλίγον ἐστὶ τὸ λυπέον, τῆς
 ἑνάτης ἡμέρας μετῆκε τὸ πῦρ αὐτῶν.
 12 ἂν ὀλίγον ἐστὶ τὸ λυπέον, τῆς
 δέκατης ἡμέρας μετῆκε τὸ πῦρ αὐτῶν.

rem exolvit. 7 Calefcit enim corpus à febre. 8 Et siquidem modicum fuerit id quod affligit, tertia die eodem modo dimittit, per duas autem continue tenet. 9 Si vero copiosius, quinta die: per quatuor vero tenet pro ratione. 10 Atque hoc modo morbi per dies judicantur. 11 At si dimiserit febris, in imparibus diebus, & sanus homo fit, & moritur. 12 Qua' de causa, paulo post dicam.

xx. Nunc autem referam cur febris dimittat. Sic autem sentio. 2 Quaecunque febris de corpore hominem corripuerit, necesse est tertia die humorem affligentem exire de corpore, aut in alio quopiam impari die, juxta rationem antea relatum. 3 Non enim exit prius quam aliud bonum de ventriculo ipsi accedat. 4 Nam intermedia & postera die corpus trahit de ventriculo, quicquid ipsi in seipso dimiserit priore die, nisi ventriculus id expulerit, & alium humorem habuerit, quod sane malum homini esset. 7 Si vero dimiserit febris tertia die, eodem modo dimittit quo etiam eadem die, velut dictum est. 8 Atque ita quidem contingit, ut febris de corpore oriens, tertia die remittat. 9 Dico autem, etiam si quinta die, aut septima, aut nona dimittat, eodem modo dimittere, quemadmodum & tertia exivit. 10 Etenim alimentum febris contingit, secundum locos quos paulo antea dixi. 11 Ubi enim humor copiosior prava- luerit, homo liberatur à febre. 12 Dimittit autem febris in diebus imparibus ea de causa. Quod videlicet in paribus die-

xx. Νῦν ἢ ἐρέω, διό, τι μεδίς τὸ πῦρ. 2 φημὶ ἢ εἶναι, ὅτι, ἂν ἀπὸ τῆς πρώτης πῦρ λάβῃ τὸ ἄνθρωπον, ἀνάγκη ἐστὶ τῆς τρίτης ἡμέρας ἐξίεναι τὴν ἰκμάδα τὴν λυπέσαν ἀπὸ τῆς πρώτης, ἢ ἐν ἄλλῃ πνί τῆς περασῶν ἢ μερέων, καὶ τὸ ἄλλοτερον ἐπιμύρον λόγον. 3 ἐὰν ἐξέρεχθῇ πρὶν ἢ οἱ ἐτέρη περσορήνη) ἀπὸ τῆς κοιλίης ἀραγή. 4 τῆ γὰρ μέση ἐστὶ ὑπερῶπιον ἔλκε τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς κοιλίης ὅ, καὶ ἂν αὐτὸ ἐς εἰσὺ τὴν ἀρῆ τῆς περσορήνης ἡμέρας, ἢ 35 μὴ ἢ κοιλίη διηγήσῃ, καὶ ἐτέρη γὰρ ἰκμάδα. 6 ἐστὶ τὸ πονηρὸν τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι. 7 καὶ ἢ μετῆ τὸ πῦρ τριταῖον, τῶν αὐτῶν τῶν μεδίς, ὡς περ ἐστὶ αὐτῆς μερὸν, ὡς εἶρηται. 8 καὶ ἂν ἔτω μὴ ἔξυμῶσθαι τὸ πῦρ, γὰρ ὀλίγον ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐν τῆς τρίτης ἡμέρας ἀνίεναι. 9 φημὶ ἢ, καὶ καὶ πέμπτη ἡμέρας, καὶ καὶ ἑβδόμη, καὶ καὶ ἐνάτη μετῆ, τῶν αὐτῶν μεδίς, ὡς περ καὶ τὸ τρίτον ἐξέρεχθαι. 10 καὶ γὰρ ἢ τῆς πυρῶν καὶ τῶν πυρῶν, ὅμοια ὀλίγον ἄλλοτερον ἐρηκε. 11 ἐπιμύσαντες γὰρ μᾶλλον ἢ ὑπερῶπιον πλείον ἐστὶν, ἢ ἀνέτη ὁ 41 ἄνθρωπος. 12 μεδίς ἢ τὸ πῦρ ἐν τῆς περσορήνης ἀπὸ τῆς, 13 ὅτι ἐν τῆς περσορήνης ἡμέρας ἔλκε τὸ σῶμα

σῶμα i s bus,

σώμα δὲ τ' κριλίνης, ἐν δὲ τῆσι
 παρῆσι τὴν ἀφίη. ¹⁴ ἢ τῆς κριλίνης διη-
 γέρει ἐξω τῶ ὕδατι. ¹⁵ καὶ ἀνάγκη
 τοῦ δὲ ἀφ' ἑσῶσι κριλίνης) ἐν τῆσι
 παρῆσι τῆς ἡμερέων, ¹⁶ καὶ ἐν τῆ-
 τῶ μὲν τῶ χροῶν ὁ ἄνθρωπος πυ-
 ρετῶν, ὕδατος ἐξέρχεται. ¹⁷ φησὶ δὲ,
 καὶ τὸ πονέει μάλιστ' αὐτοὺς νοσή-
 οντας ἐν τῆσι παρῆσι τῆς ἡμέρας
¹⁸ Διὰ τὸδε καὶ λόγον γίνεσθαι. ¹⁸ τε-
 τῶσθαι μὲν δὲ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἴσ-
 τῶν πυρετῶν. ¹⁹ σημεῖον δὲ τῆς
 ὅτι φέρεται Διὰ τῶν Διὰ τῶν σώματος
 ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. ²⁰ τῆτο δὲ ὅτι
 αὐτὸ γίνεσθαι ἔτι, ἐν μὲν ἐπιρροῶσθαι
 τὸ ὕδρον, καὶ ἀπεκρίνεσθαι ἀπ' αὐτῶ
 ἢ ἀλλοτῶν ἢ ἐλασσον, ἔτι ἄλλο-
 τῶ ἄλλο. ²¹ μάλιστ' ἢ καὶ τετα-
 ραχ) ἐν τῆσι παρῆσι τῆς ἡμερέων,
 ἐκείτων νοσή. ²² καὶ ἢ φέρεται ἢ μά-
 λιστα τότε γίνεσθαι. ἐκ τῶ ὕδατι. ²³
 διὰ τῶ ὕδατος τῶ πονέοντι ἐξωθήσεται
²⁴ καὶ ἐκ τῶ σώματος, ²⁴ καὶ τῶ τῆς
 νεωτάτης ἐκ μὲν τῶ νικώμενον, ²⁵
 καὶ χροῶν ἐς τῶ καὶ τῶ κριλίνης, ²⁶
 καὶ ἢ κριλίνης παρῆσι τῶ ἡμέρας
 πονέοντι, ²⁷ δεχόμεν ἢ ἐς αὐτῶ
 μᾶλλον ἢ τῶ πρὶν χροῶν. ²⁸ τῆτο δὲ
 γίνεσθαι μάλιστ' ἐν τῆ κριλίνης τῶ νέ-
 σθαι. ²⁹ καὶ, καὶ καὶ ὁ λῆρον τὸ σώμα ἐς
 τῶ κριλίνης ἀφίη, καὶ μὲν πολλὸν ἐν
 τὸ λυπεῖν τῶ ἄνθρωπον, ³⁰ ἀναφέ-
 ρειν τῶ ἡμέρας ἢ κριλίνης τὸ σώμα
³¹ διώσεται ἐν τῆ κριλίνης, ³¹ καὶ γίνε-
 ται ὕδατος ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ ἐξέρ-
 χη ἢ ἐκ μὲν ἢ πονέσθαι. ³² καὶ, καὶ
 ἢ πρὸς τῶ τῶ πρὸς ἐξέρχεται ἐξαναλω-
 ρῆ. ³³ καὶ ἢ ἢ ὕδατος ἐπιρροῶσθαι,
 ἐν τῆ τῶ χροῶν νοσήσθαι ὁ ἄνθρω-
 πος, ὕδατος ἐξέρχεται, δὲ ἀφ' ἑσῶσι
 παρῆσι τῆς ἡμέρας.

xxi. Nunc vero referam cur
 moriantur homines in impari-
 bus

bus trahit corpus de ventriculo:
 in imparibus vero dimittit. ¹⁴
 Ventriculus autem extra pro-
 pellit in homine sano. ¹⁵ Juxta
 hujusmodi necessitatem 'morbi;
 in imparibus diebus judicantur. ¹⁶
 At hac quidem ratione homo
 febricitans sanus evadit. ¹⁷ Af-
 fero autem & quod doleant ma-
 xime homines ægroti in impa-
 ribus diebus, propter hoc & se-
 cundum rationem fieri. ¹⁸ Con-
 turbatur equidem homo quum
 febricitat. ¹⁹ Cujus rei signum
 est, quod horror alias atque alias
 per corpus transcurrit. ²⁰ Hoc
 vero non sane ita contingeret,
 si non conturbaretur humor,
 & de ipso aut plus, aut minus
 fecerneretur, & alius alium su-
 peraret. ²¹ Conturbatur autem
 maxime in imparibus diebus
 quum ægrotat. ²² Sed & horror
 maxime tunc fit. Habet enim
 se res hoc modo. ²³ De humo-
 re affligente expellitur aliquid
 ex corpore, ²⁴ à recentissimo
 humore superatum, ²⁵ & procedit
 ad alvum infernam, ²⁶ & al-
 vus ipsa una cum affligente cal-
 lefcit, ²⁷ fulciens in seipsam
 magis quam priore tempore. ²⁸
 Hoc autem maxime fit in
 morbi judicatione. ²⁹ Et si paula-
 tim corpus ad alvum dimiserit,
 & non multum fuerit id quod
 hominem affligit, ³⁰ & alvus, &
 corpus, calorem sufferre in ju-
 dicatione potest: ³¹ & homo
 sanus evadit, ubi humor affli-
 gens egressus fuerit, ³² & is qui
 febris alimentum præbuit con-
 sumptus, ³³ & sanus prævaluerit.
 Atque hac ratione propter rela-
 tas à me causas homo ægrotus
 sanus evasit.

xxi. Nunc vero referam cur
 moriantur homines in impari-
 bus

ημερέων. ² Φημί γ', ἢ πολλὸν ἐν
 τὸ πανέον ἐν τῷ σώματι, μᾶλλον δ'
 κερῶ τεταράσκει, ³ καὶ ἄλλες ἰχυ-
 ρὸν ἐς τὴν κοιλίην καὶ μὴ διωά-
 μηρον ἀναφέρειν τὴν θερμὴν, τὸ σῶ-
 10 μα ἐπαύρισκε. ⁴ καὶ διωσάδιον
 δεῖ γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πνεύματος. ⁵ καὶ ἂν
 διωάμηρον τὸ σῶμα ὑπὸ ἀδενείης,
 ἅτε δ' ὑρῶ παιντὸς νοσερῶ γνο-
 μῶς, τὴν πολλὴν ἔλκεν, ⁶ ὡς ἀφ' ἡ-
 ψύχης) πᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ, ἕξαιμιεῖ
 ἕξω δ' ὑρῶ πᾶν τὸ (καλὴν), καὶ ἕτω
 θήσεται ὁ ἀνθρώπος. ⁷ καὶ ἂν ἐπι-
 κρατέῃ ἐτέρη ἢ ὑγερῆ κακός, ⁸ ἀλ-
 λά πῶσα ὑπὸ τῆς νοσερῆς, πολλῆς
 ἐξίης, ⁹ ἐπιουρομένη [καὶ] ἐξαναλα- 45
 μίην ὑπὸ δ' πυρὸς διεξήτμισεν. ⁹
 ἕτω δὲ ἀπὸ ἐν τῆσι ἀειοσῆσιν
 15 ἡμέρησι μάλιστα ὁ πόνος γίνεται.
¹⁰ τὸ πᾶς οἶδεν ὅς τις παρῆ. ¹¹ καὶ
 μὴ, ὅτι τὸ ὑρῶν τεταράσκει) ἐν
 αὐτῆσι τῆσιν ἡμέρησιν, σημήϊόν
 ἐστὶ τὸδε. ¹² ἀγῶσι ἢ δὲ ὑπὸ πυρὸς
 ξυμῶσθαι ἐχέρημοι ἐφαρμακώθη-
 σαν ἐν τῆσιν ἀρπῆσιν ἢ ἡμερέων,
 ἕτοι καὶ μὴ ὑπερεκκατέρησαν. ¹³
 ἀγῶσι γ' ἐν τῆσι ἀειοσῆσιν ἐφαρ-
 μακώθησαν ἰχυρῆ φαρμακείᾳ,
 ἢ ὑπερεκκατέρησαν. ¹⁴ πολλοὶ δὲ 46
 καὶ ἀπώλοντο ὑπερεκκατέρησις. ¹⁵
 οἱ γὰρ ἀπώλοντο ἰητροὶ ἐν τέτω
 μάλιστα ἡμέραν. ¹⁶ ἐφαρμά-
 20 κῶσαν γὰρ ἐν τῆσι ἀειοσῆσιν ἡμέ-
 ρησιν, καὶ ἀπώλοντο τὰς ἀνθρώπους,
 ἢ γνώσκοντες, ὅτι τῶ ἕτας ἔχει. ¹⁷
 τὸ γὰρ ὑρῶν ἐν τῷ σώματι δ' νοσερ-
 τῶ τεταράσκει μᾶλλον ἐν τῆσι
 ἀειοσῆσιν ἢ ἡμερέων. ¹⁸ εἴα τῶ
 σώματος ἐς τὴν κοιλίην μετένει-
 τῆς ἰκμάδου. ¹⁹ καὶ, ἢ πῶς ἐπιε-
 ταρῶν μὴ ἐν πᾶσι μᾶλλον περῶ-
 ξη φάρμακοι ἐμβολῶν, ἢ ταῦτά
 ἐστὶν, ὅτι τὸ τριέτων δὲ πλεῖστον τὸ ἀν-
 θρώπου,

bus diebus. ² Sic autem sentio.
 Si multum fuerit id quod affli-
 git in corpore, magis quam op-
 portunum est, ³ & acervatim
 robustum, turbatur ad ventri-
 culum: & quum non possit ca-
 lorem sufferre corpus, eo frui-
 tur, ⁴ & graveolentiam circa
 spiritum fieri necesse est, ⁵ &
 quum nequeat corpus præ debi-
 litate, nimirum omni humore
 morbofo existente, ⁶ spiritum 349
 trahere, ⁶ quo ea quæ in ventri-
 culo sunt refrigerentur, quic-
 quid est humoris vitalis id fo-
 ras exhalat, atque ita homo mo-
 ritur. ⁷ Non enim superat alius
 salubris humor, ⁸ sed totus à
 morbofo qui multus est eleva-
 tus, ac consumptus à febre, ex-
 halavit ac perspiravit. ⁹ Atque
 hoc modo in imparibus diebus
 maxime dolor affligit. ¹⁰ Ne-
 que est quisquam, cui hoc non
 sit notum. ¹¹ At vero quod hu-
 mor turbetur in iisdem diebus,
 hoc signum est. ¹² Quicumque 345
 jam à febre continua correpti,
 pharmaco usi sunt in diebus pa-
 ribus, hi nimium purgati nun-
 quam sunt. ¹³ Qui vero in die-
 bus imparibus medicamento
 forti usi sunt, nimium purgati
 sunt. ¹⁴ Multi vero etiam per-
 ierunt nimium purgati. ¹⁵ Proin-
 de priores Medici in hoc maxi-
 me peccarunt. ¹⁶ Medicamenta
 enim exhibuerunt in diebus
 imparibus, & homines pereme-
 runt, non scientes quod hæc 350
 res se ita habet. ¹⁷ Humor enim
 in corpore ægroti magis turba-
 tur in imparibus diebus, ¹⁸ ni-
 mirum corpore humorem ad
 ventriculum transmittente. ¹⁹
 Et si quis jam turbatum, adhuc
 magis perturbet medicamento
 immisso, nihil miri est ex tali-
 bus hominem perire.

XXII. Καὶ τὰ ἕλκεα, ἡ μάλιστα
 25 δαίνηται, φλεγμαίνε μάλιτα ἐν
 ταύτησι τῆσιν ἡμέρησι. ² ἔρχετο γὰρ
 τὸ ὑγρὸν εἰς ἀπύσεις ὡς φλέεας,
 ὁρῶται παραφύσεται. ³ καὶ πληροῖ,
 ἢ ἐπιπύεσθαι εἰς τὸ ἕλκος ἢ νεοσθαι. 47
 4 καὶ, ἡ μὴ μελεδαίνηται, καὶ ἔχει
 ἕξοδον τὸ πύεον ἐξωθεν ὑπο
 ὑγρῶν ἕλκων ἐν τῇ παραφύσει, ἕξω
 δὲ παραφύσει τὸ ἕλκος. ⁵ ἡ δὲ μὴ
 48 μελεδαίνηται, ὅτε ἔχον ἕξοδον τὸ
 πύεον αὐτῶν, καὶ μὴ ἔχον ἐν τῇ
 τελευτῇ, πόνον παρέχει, καὶ ἀείρει τὴν
 σάρκα τὴν ὑπὲρ τὸ ἕλκος. ⁶ ἢ ἀπὸ
 30 κείνου, καὶ μὴ ἐν τοῖσι σιέλεσιν
 ἔχει τὸ ἕλκος, ἀείρει ἢ φλέεας, αἷμα
 ἐν τῇσι παρὰ φύσει τῶν σιέλεων ἕξο-
 σται. ⁷ ἡ δὲ ἐν τῇσι χερσίν, αἷμα ἐν τῇ-
 σι παρὰ φύσει τῶν χερῶν ἕξοσται. ⁸ καὶ
 ἐν τέτων βρογχίτις γίνονται. ⁹ ὁρῶ-
 σαι δὲ τὴν ἀνθρώπων πύρετον ἐπιπύεσθαι,
 ἄλλο μηδὲν ἢ ἀνθρώπου καὶ ἀνὴρ ἔχον-
 τος, διὰ τὴν ποτιέρησιν ἐξείκει ἢ καὶ
 ἐπιπύεσθαι. ¹⁰ καὶ πληροῖ μὴ αἷμα
 φλέεας πόνον καὶ θερμὸν τὸ ἕλκος
 παρέχει. ¹¹ τὸ δὲ θερμὸν καὶ τὸ
 35 ἄλλο σῶμα θερμὸν. ¹² ἢ ἡ θερμὸν
 ἐπιπύεσθαι τὸ σῶμα ἐν τῷ ἕλκει ὑπο
 τὴν κλονήσει ἢ ὑγρῶν. ¹⁴ ἢ τὰλαι-
 πωσίη τοῖς ἐργασίαις. ¹⁵ διὰ φλε-
 γμῶν δὲ τὰ ἕλκεα πεμπύεσθαι. ¹⁶ καὶ
 καὶ λόγον τριῶν ἡμερῶν, ὡς αὐ-
 τὰ τὰ ἕλκεα μέγιστα ἔχει, ἐπὶ πύεον,
 καὶ πεμπύεσθαι, καὶ ἕξοδον αἷμα, καὶ ἐν-
 νεοσθαι, καὶ ἐνδυναμῶν. ¹⁷ εἶπε, 49
 ἀπὸ φλεγμαίνης πρώτης σιέσεως,
 περὶ λινδούτερος δὲ γὰρ τῆσιν, ¹⁸ ἢ πρὸς
 εἶναι διὰ τὴν παρὰ φύσει παρὰ φλεγμαίνης
 40 καὶ τῆσιν. ¹⁹ τὰ δὲ μέγιστα αὐτῶν ἑπο-
 σαι φλεγμαίνης δὲ παρὰ φλεγμαίνης.
²⁰ ἢ ὁ λόγος ἐρεῖ, ἵνα νοσήσῃ καὶ κρι-
 νῆσθαι ἐν τῇσι περὶ ὅσων τῶν ἡμερῶν, ²¹

καὶ

XXII. Quin & ulcera si cu-
 rentur, maxime in his diebus
 inflammantur. ² Venit enim
 humor ad omnes venas, quum
 turbatur, ³ easque replet. Et ubi
 ' ad ulcus pervenit, ⁴ siquidem 355
 non curetur, & pus exitum ha-
 beat: expellitur ab humore qui
 in turbatione accessit, & ulcus
 foras expurgatur. ⁵ Si vero cu-
 retur, pus exitum non habens,
 & istuc una cum eo qui accessit
 permanens, dolorem inducit, &
 carnem circa ulcus attollit: ⁶ &
 ex illo, siquidem in cruribus ha-
 buerit ulcus, attolluntur venæ
 quæ in juncturis crurum exi-
 stunt. ⁷ Si vero in manibus,
 quæ in ' manuum juncturis 360
 sunt: ⁸ & ex hoc glandularum
 tumores fiunt. ⁹ Quibuscun-
 que vero hominibus febris in-
 cidit, si nihil aliud male habeat
 homo, à pinguiore quam oportet
 existente humore incidit: ¹⁰
 & venæ impletæ dolorem acci-
 dent, ulcers inducunt. ¹¹ Hoc
 autem calefactum, etiam reli-
 quum corpus calefacit. ¹² Atque
 hoc modo caliditas ad ulcera
 pervenit. ¹³ Calefcit enim cor-
 pus, & ulcera ab humoris com-
 motione. ¹⁴ ' Et labor talia effi- 365
 cit. ¹⁵ Liberantur autem ulcera
 ab inflammatione quinta die, ¹⁶
 & juxta horum dierum rationem,
 prout etiam ulcera fuerint
 magna, & tertia, & quinta, &
 septima, & nona, & undecima.
¹⁷ Deinde absoluto primo cir-
 cuitu, rursus secundi principium
 tertia sequens hinc est, ¹⁸ quæ
 à prima decima quarta est. ¹⁹
 Maxima vero ulcera decima-
 quarta die ab inflammatio-
 ne liberantur. ²⁰ ' Atque hæc 370
 ratio docet morbos in impa-
 ribus diebus judicari, ²¹ &

hu-

καὶ τὴν ἰκμάδα τῶν ὕδατιν τεταμένην
ἐξένει, ²² τὴν δὲ κρῆσιν, δούτε-
ραίνω. ²³ καὶ ταῦτα τριτῆα ἐόντα,
ἴσπερ ἀλλήλοισιν, ὅπως ἔως ἔρχε-
²⁴ ἔως δὲ μὴ ὁ λόγος ἔτι πῶς
ἐκκευρόμεται.

XXIII. Νῦν δὲ ἐθέλω ἀπεκρί-
σερον εἶπεῖν, διότι προσέειπεν οἱ ἀν-
θρώποι. ² ἐρέω δὲ ξυμπεπληρω-
θῶ καὶ πνεύσας δόξα καὶ νέσων ἐόντων, ³ καὶ
ὄνησια ἐκείνη ἀντέων ἐρχόμενα. ⁴
⁴⁵ Φησὶ δὲ, ὡς ἔμμενῆ τῶν σιτία
πυρέσιν ἔχει καὶ ἡδὲ πεπεμμενῆ
ἐόντα, ⁵ καὶ ὁ ἀνθρώπος μὴ δόξα-
γαίρηται, ἔτερον σιτία ἐπιπίπῃ,
⁶ τὸ σῶμα πεπληρωμένον ἐπὶ ἰκ-
μάδι καὶ τῶν ἀποκρίσιν ἐκ τῆς νέως θερ-
μότητι, ⁷ καὶ πῦρ ἐκ τῆς γίνε-
ται τῶν ἀνθρώπων. ⁸ τὸ δὲ πῦρ ἔως
γλυκόδμον, σπῆλαιον, ἐδὲ ἰχυρόν
ἐστιν, ⁹ οὐκ ἰκμάς ἰσάρι, καὶ πῶ-
ς ἡμῶς λυπέσσα ὀλίγη πῶλον.
¹⁰ ὡς ἡδὲ τῶν ἔως ἔρχε, καὶ ἵς
καίρεται ἰχθυὸς καὶ τὰ ἐπιπίπῃ ἀπο-
εἰγνη, ὕδατος γίνεται. ¹¹ ἐν δὲ νέ-
¹⁷³ σιμαί μόνον ἀπὸ πάσης τῆς ἰκμά-
δος, καὶ σημήνια ἰσάρι. ¹² βήξ ⁵¹
τε ἡδὲ ἰσάρι μιν, ¹³ βληχρὴ καὶ ξηρὴ
ἐῖσα. ¹⁴ [ἡ] γαστήρ δὲ σκληρὴ γίνε-
ται, ἄτε δὲ ἀποπάτε ἐόντων ἐν τῷ.
¹⁵ καὶ τὴν κεφαλὴν βαρέε. ¹⁶ καὶ
ἐξερῶ. ¹⁷ καὶ πυρεταίει. ¹⁸ καὶ ἔρον
ἐκρησῶς διέρχεται. ¹⁹ ταῦτα δὲ ἐπὶ
τῶν νέσων τῶν, ἀπὸ πάσης τῆς ἰκ-
μάδος γλυκόδμον, σημήνια ἐπὶ. ²⁰
ὡς δὲ, ἔτι ἀποπάτε μὴ ἀποκρίσιν
⁵ τῶν, καὶ τῆ μίαν τῶν ἀλλων ἰκ-
μάς, καὶ ἄλλιον ἐμπεπληρωμένον ἀνθρώ-
πῳ. ²¹ καὶ, ὡς ἵς τῶν πυρεταίει γί-
νομενῶν ἀπὸ πάσης τῆς ἰκμάδος ⁵³
τὰ ἐπιπίπῃ μὴ ἀποεἰγνη,
²² ἀποκρίσεται ἡ νέσος, ὅσα δὲ
αὐτὴ καὶ τῆ τῶν ἰκμάδων, τῶ-

humorem in sano homine tertia
die exire, ²² stercus autem se-
cunda. ²³ Et hæc tertia die con-
tingentia mutuum inter se testi-
monium præbent, quod res se
ita habeat. ²⁴ Atque ita mihi
hic fermo universus ad sum-
mum perductus est.

XXIII. Nunc vero exactius II
referre volo, cur homines ægro-
tent, ² simulque cum hoc ser-
mone dicam quæ sint principia
morborum, ³ & qualia unum-
quodque ipsum efficiat. ⁴ Sic
autem assero. Si cibi plures
quam opportunum est, qui jam
concocti sunt, intus maneat,
⁵ & homo non purgetur, & alii
cibi superingerantur, ⁶ corpus
ab humore priore ac recenti ⁵
repletum calefcit, ⁷ & febris ex
hoc homini oboritur. ⁸ Verum
febris hoc modo oboriens, non
periculosa, neque fortis est, ⁹ in
qua humor æqualis est, copia
paululum uberiore nos affli-
gens. ¹⁰ Si enim hoc ita se ha-
buerit, & quis admodum vali-
dus sit, & quæ comoda sunt
adhibuerit, sanus evadit. ¹¹ U-
nus autem morbus solus est ex
omni humore, & septem signa
habet. ¹² Nam & tussis ipsum ¹⁰
habet, ¹³ quæ & debilis, & sicca
est: ¹⁴ & venter durus fit, ut-
pote stercore intus contento: ¹⁵
caput gravatur, ¹⁶ & vomit, ¹⁷
& febrit, ¹⁸ & urina non probe
prodit. ¹⁹ Hæc septem signa
hujus morbi sunt ex omni hu-
more oborientis. ²⁰ Si vero al-
vi egestione non prodeunte,
unus ex aliis humoribus supe-
ret, melius deget homo. ²¹ Et
si quis febre oboriente ab omni
humore, non adhibeat idonea,
²² invalescet morbus quantum
ipse humores superaverit, hoc ¹³
modo.

πω τοῦδε. 23 ἢ θερμανομένε 54
 αἱματι, ἐξαιμῆε μάλιστα Διό
 τῆτε ὕδρωποδῆ ο, ἢ ἐστὶ τῶ
 πνεῖ πολυμειώτατον. 24 καὶ αἱεπέ-
 ται ἢ τὸ λιπυρόν κῆ φρον, ὅ, τί ἐστὶ
 χολῶδες, κῆ τῶ πνεῖ τσοφῆ μάλι-
 στέ ἐσιν. 25 ἐξαιμῆε ἢ τσοπω τοῦ-
 δε, ἄσπερ εἰς ὕδωρ κῆ αἰλφωρ ἐς
 χαλκῆσον ἐγγῆε, ξύλα πολλὰ ὑπο-
 κρεῖοι πεπλῶ χρονον. 26 τὸ μὲ δὴ
 ὕδωρ πολλὰ ἔλασσον ἐστὶ. ἐξαιμῆ-
 εθῆσται γδ ἐκ τσοχαλκῆε. 27 τὸ ἢ
 αἰλφωρ ὀλίγω ἔλασσον. 28 ἐπ τὸ ὕ
 ὕδωρ ὑπό τ' ἀραιότητι καὶ αἱε-
 πτωῦε ἀδυνάται ὑπό τσο πυρός, κῆ
 κῆ φρον γῆρόμρον ἐξαιμῆε. 29 τὸ ἢ
 αἰλφωρ, αἶτε ξυωφῆε ἐόν κῆ πυκ-
 νόν, ἐδυνάται καὶ αἱεπλωῦε ἀδ, ἐδὲ
 αἶτμαῦ ὀμγίωε τῶ ὕδατι. 30 ἔτω
 δὴ ἐκ ἐν τῶ ἀνθρώπῳ ἐχθ. 31 ὁ μὲ γδ
 ὕδρωψ, θερμανομένε ὅ σῶματε, 55
 ἐξαιμῆε ἔξω. 32 τὸ ἢ χολῶδες, αἶτε
 ξυωφῆε ἐόν κῆ πυκνόν, ἐδυνάται
 αἶτμαῦ καὶ αἱεπλωῦε ὀμγίωε
 33 τὸ ἢ χολῶδες καὶ αἱεπλωῦε ὀμγίωε
 μᾶλλον ποιεῖ θερμανομένε τὸ σῶμα
 34 πλείων γδ κῆ καὶ αἱεπλωῦε τσοφῆ τῶ
 πνεῖ γίνεται ἢ χολῆ. 35 ἢ ἢ αἱε-
 μρον ἐν τῶ σῶματι, ἢ σηοαἰεῶμρον,
 πλεῖν ἔσων ἐπεκρῆε τωε αἶμα-
 αροθεν. 36 καὶ τῶν τε μὲ ἐρεται, ὅ,
 π πᾶσι ὁ αἰθρωπ, ἢ μὴ κα-
 ταίρηται ἐ μελεδαίνηται. 37 ἢ μὴ
 38 αὐτῶν πλείθη κροπήση, αἶτε ἐς ἄ-
 παξ πολλῆ γῆρομῆε, αἶτε ἐκ τσο μι-
 κρόν ξυλέγη, ἐ τὸ ἄλλο σῶμα ὀδυ-
 ρῶ. 38 τῆτε ἢ γῆρόμρον ὑπό ἰαχῆε
 ἀνωφῆρε, μέχρηε ἐ δροχῆε ἐπιγέ-
 νη. 39 ἢ, ἢ τὸ πλείον γῆρόμρον 56
 ὕδρον μὴ ἀπκαθαίρη ὁ ἀνθρώπος,
 ἢ εστὶ ἐνθεν γίνεται τσοπω τοῦδε.

modo. 23 Calescente sanguine
 exhalat maxime per hunc hu-
 mor aquosus, qui feбри est infe-
 stissimus. 24 Relinquitur autem
 pinguis ac levis, qui est biliosus,
 & feбри inaxime nutrimentum
 est. 25 Exhalat autem hoc mo-
 do: velut si quis aquam & oleum
 in vas æneum infundat, & ligna
 multa subjecta ad multum tem-
 pus exurat. 26 Aqua enim mul-
 to paucior erit, ex vase enim
 'exhalabit: 27 oleum autem
 paululum imminuetur. 28 Nani-
 aqua præ raritate ab igne atten-
 nuari potest, & levis redditâ
 exhalare. 29 Oleum vero, utpo-
 te quod est conjunctum ac den-
 sum, attenuari non potest, ne-
 que similiter ut aqua exhalare.
 30 Sic sane & in homine se res
 habet. 31 Aqua enim calescente
 corpore foras exhalat. 32 Bilio-
 sus autem humor, ut qui conjun-
 ctus est ac densus, non simili-
 ter attenuatus exhalare ' po-
 25 test. 33 Verum attenuatus hic
 biliosus humor, corpus magis
 calere facit. 34 Copiosius enim
 & melius alimentum feбри bilis
 suppeditat, 35 & prorumpens aut
 firmata in corpore, morbum
 supra priora corroborat. 36
 Atque hæc quidem dicta sunt
 de eo quod afficitur homo,
 si non purgetur & curetur.
 37 Si vero non ipsa copia
 prævaluerit, sive semel multa
 fiat, sive paulatim colligatur,
 reliquum corpus 38 dum ' hoc 30
 fit, præ robore sufferi potest,
 donec principium aliquod su-
 peraccedat. 39 Atque hoc sane
 modo morbus fit, si homo à co-
 piosiore humore non expurge-
 tur.

XXIV. Αρχαί εἰσι τρεῖς, ἀφ'
 ὧν αἱ νόσοι γίνονται. 2 κῆ μία μὲ ἤδη
 εἶρη-

XXIV. Principia ex quibus
 fiunt morbi, tria sunt. 2 Et
 unum

είρηται μὲν, ὁμοῖα καὶ ὅσα ἐργά-
 ζεται ἐν τῷ σώματι.³ ἀπέδρα γὰρ,
 ὅπως τε καὶ διότι, καὶ μὴ ἀποκαταί-
 25 ρηται ὁ ἀνθρώπος, ἢ νοσή. ⁴ δού-
 τεροι δὲ εἰσι, καὶ ζυμῶν τὰ ἐκ τῶν ἔ-
 ραν ἄνεπιτήδηα, καὶ ἀπὸ τῶν διαί-
 των εἶναι. ⁵ τρίτη δὲ εἰσι, καὶ ἡ
 βίαιον παρ᾽ αἰσίν. ⁶ βίαιον δὲ λέ-
 γω εἶναι, καὶ πλῆμα, καὶ τραύμα, &
 πληγὴν, καὶ πτελοπώρην, καὶ
 εἰ πᾶλλο ἐστὶ τοῖσιν. ⁷ τέτων ἢ τῶν
 δρχέων μεγίστη ἐστὶ βίη, καὶ μεγάλη
 ἔη καὶ δὲ μικρὴ, ἢ μεγίστη. ⁸ δού-
 30 τεροι δὲ, καὶ μὴ ἀποκαταίρηται ὁ
 ἀνθρώπος. ⁹ τρίτη δὲ, καὶ τὰ
 ἐκ τῶν ἔρυν ἄνεπιτήδηα ἔη παρ᾽ αἰ-
 σίν ὑγιάν. ¹⁰ τέτων πειρα-
 ρῶν δὲ φυλακὴν ἔχον. ¹¹ ἐκεί-
 35 να ἢ αὐτῶν τοῖσιν ἐργά-
 ζεται ἐν τῷ σώματι, ἐκοῖον ἐγὼ
 ἔρέω.

xxv. Ἦν μὲν τραύμα γήνηται,
 δῆλον, ὅτι παρ᾽ ἐπιπέσει, καὶ ἔλκεται
 ἐγλήβε. ² τῶν ἢ νέσημα ὀνομάζω
 εἶναι. ³ καὶ ἢ φλόγμα γήνηται,
 πληγῆτος, ἢ πτελοπώρη, ἢ πᾶλλο
 τοῖσιν παρ᾽ αἰσίν, καὶ αἰδημα γήνη-
 40 ται. ⁴ τὸ γὰρ αἶμα, ἀπὸ τῆς θερμότη-
 τος ὑπὸ τῆς βίης, καὶ ὑποδραμὸν
 ἐς τὰς φλέβας χανέσας, ὅσῃ ἔχον
 ἔξοδον ὑπὸ πλῆθει ἀπελθεῖν,
 ἔκωσται φη. ⁵ καὶ τὸ αἰδημα δὲ
 τῶν ἐγλήβε, καὶ μέγιστον τέτων πει-
 35 ρῶν, ⁶ μέγιστον ἀποκαταίρηται, καὶ ὁ-
 μῶς εἶρηται, ἀπὸ τῶν χυρίων, ἢ καὶ αὐ-
 τὸ αἰδημα, ⁷ καὶ, εἴτε ἐκ τῆς θερ-
 μότητος, εἴτε καὶ μὴ, διότι γήνηται
 τῷ αἵματι, ἢ πτελοπώρην ὑπὸ τῆς βίης,
 ἢ καὶ μὴ. ⁸ καὶ ἢ πτελοπώρην ἢ
 τοῖσιν ἐργάζεται. ⁹ ὁμοῖα γὰρ οἱ
 ἀνθρώποι πτελοπώρην ἔχον, οἱ δὲ ἄν-
 40 μάστις τῶν αἵματων πτελοπώρην
 ἔχον, καὶ ἐπιπέσει, καὶ θερμότη-
 τος.

unum quidem jam à me rela-
 tum est, qualia & quot efficiat
 in corpore. (³ demonstravi enim
 quomodo & cur ægrotet homo,
 si non purgetur.) ⁴ Alterum est,
 si contingat ut ea quæ ex cælo
 obveniunt, incepta & præter
 35 victus rationem sint. ⁵ Tertium
 est, si violentum quid accidat.
⁶ Violentum autem esse dico, &
 casum, & vulnus, & plagam, &
 laborem, & si quid aliud est hu-
 jusmodi. ⁷ Horum vero princi-
 pium maximum est violentia,
 si magna fuerit: si vero par-
 va, non ita maximum. ⁸ Se-
 cundum est, si non purgetur
 homo. ⁹ Tertium, si quæ ex
 cælo obveniunt, incepta fuerint
 ad sanitatem. ¹⁰ Proinde dili-
 genter ab his se custodire oportet.
¹¹ Singula vero talia in
 corpore faciunt, qualia ego di-
 cturus sum.

xxv. Equidem si vulnus fiat,
 manifestum est quod caro dif-
 fecta est, & ulcus factum est: ²
 hoc autem morbum esse dico.
³ Si vero contusio fiat, homine
 percusso, aut lapso, aut aliud
 quid tale perpeffo, & tumor ob-
 oriatur, ⁴ sanguis statim præ-
 violentia calefactus, & venis
 hiantibus illapsus, non habens
 exitum præ copia, quo abire
 45 possit, conglobatur: ⁵ & pro-
 pterea tumor fit, & tamdiu ad-
 est, ⁶ donec depurgatus fuerit,
 eo modo quo de locis depurgari
 dictum est, aut etiam per ipsum
 tumorem, ⁷ & sive per chirur-
 giam, sive sine ea, sanguini tran-
 situs fiat, aut per tempus suppu-
 rato, aut non. ⁸ Sed & labor ta-
 le quid efficit. ⁹ Quam enim
 homines laborarint, quibus sa-
 ne maxime sanguinis afflictio
 contigerit, illic firmatur ac car-
 50 lescit,

νείαμ. ¹⁰ καὶ πόνου ἐν τῷ πύετι
 γίνεται. ¹¹ ἢ δὲ κροτωνή μὲν τέ-
 των, κρόβα δὲ πλῆθος γλῆν) τι-
 λαιπωρείη, καὶ ἡ κροτωνή καὶ ἡ κύστις
⁴⁰ μνηδαμῶς διηθήθη ἐν τῷ πύετι
 πύετι, πύετι ἐπιπέσει αὐτὴ ἐν
 τέτι. ¹² καὶ μὲν ἡ ἀσθένεια
 ἰσότης ἰκμας, ἐδαμῶς. ¹³ ἢ
 δὲ ἐν τῇ τιλαιπωρείᾳ αὐτῶν
 πλεῖστη ἐν τῷ σώματι καὶ κροτωνή,
 κροτωνή κείνη. ¹⁴ ταῦτα δὲ μοι
 εἰρήνη ἀπὸ βίης, ἰσότης ἐν τῷ
 σώματι καὶ κροτωνή. ¹⁵ καὶ αὐ-
 τὰ μὲν δύο δεξιά ἐστὶν, ἡ τε βίη,
 καὶ ἡ πλεῖστη, ἢ μὲν ἀποκα-
 ταίρωται οἱ ἀνθρώποι, θερ-
 μότης ἐν τῷ σώματι. ¹⁶ ἡ δὲ
 ἐν τῷ ἔργῳ ἀνεπιτήδεια γλυκο-
 μῆνη ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἐκροτωνή
⁴⁵ ἢ ἀσθένεια, καὶ ψυχὴ ἀσθένεια
 ἐν τῷ γλυκομῆνῳ. ¹⁷ ἔργον δὲ
 ἀσθένεια ἀπὸ τῷ ἔργῳ θερμότης. ¹⁸
 φημι οὖν, ἢ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
 ἐν τῇ πνεύματι, ἰσότης ἐν τῷ ἀσθένεια
 εἰρήνη, καὶ τὰ ἐν τῷ ἔργῳ ἀνε-
 πιτήδεια γλυκομῆνη, ἔργον ἀνθρώπου
 ἀνθρώπου, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἔργῳ
 πᾶν θερμότης ἐν τῷ σώματι.
¹⁹ τῷ τῷ ἢ πύετι βίη. ²⁰ ἢ καὶ, ἢ μὲν
⁵⁸ ἀποκαταίρωται ὁ ἀνθρώπου, ἢ δὲ
 παρὰ τὸ μὲν ἀσθένεια, ἰσότης
 ἀνθρώπου ἢ τῷ ἔργῳ. ²¹ εἰσότης τῷ
 ἔργῳ, ὡς περὶ Σκύθων ποιῆσαι ἐν τῷ
¹⁷⁴ ἰσότης γάλακτος. ²² ἐν τῷ ἔργῳ
 τὸ γάλα ἐς ζύλα καὶ γάλα, σίεσι. ²³
 τὸ δὲ παρὰ τὸ μὲν ἀσθένεια ἐν τῷ
 κροτωνή. ²⁴ καὶ τὸ μὲν πύετι, ὁ βύ-
 ττρον καλῆς ἐν, ἐπιπολῆς δῖται,
 ἐλαφρὸν ἐόν. ²⁵ τὸ δὲ βαρὺ καὶ παχὺ
 κατωῖσται. ²⁶ ὁ καὶ ἀποκαταίρωται
 ἐκροτωνή. ²⁷ ἐπὶ τῷ πύετι ἔργον
 ἐκροτωνή, ἢ ἰσότης μὲν καλῆς ἐν. ⁵⁹

lescit, ¹⁰ & ex hoc dolor obori-
 tur. ¹¹ Si vero hæc quidem su-
 perarit homo, verum multa co-
 pia labor accedat, & alvus ac
 vesica non brevi copiam expu-
 lerint, febris sane ex hoc irrue-
 rit. ¹² Et siquidem prior humor
 æqualis fuerit, nequaquam. ¹³
 Si vero in labore ipforum pluri-
 mus in corpore permaneat, su-
 perat ille. ¹⁴ Atq; hæc à me dicta
 sunt de violentia, qualia in cor-
 pore efficit. ¹⁵ Et hæc quidem
⁵⁵ duo sunt principia, violentia, &
 plenitudo: quæ si non purgen-
 tur homines, corpora calefaci-
 unt. ¹⁶ At vero quod ex cœlo
 obvenit principium, si ineptum
 fiat in homine, superat ali-
 quid humoris, & velut ad mor-
 bum calefacit, & frigefacit
 prius, si fieri contingat. ¹⁷ Di-
 cam autem prius de eo, quod
 calefacit. ¹⁸ Sic igitur sentio.
 Si eodem homine fuerit aliquid
 morbofi, quale in priori dixi, ⁶⁰
 & ea quæ ex cælo obveniunt
 incommoda fuerint, & calefaciat
 homo, turbatur humor omnis
 in corpore calefcens. ¹⁹ Hoc au-
 tem violentia facit. ²⁰ Et siqui-
 dem depurgetur homo, humore
 illo turbato, fecernitur quan-
 tum ejus plus quam commo-
 dum est redundarit. ²¹ Et ha-
 bet hæc res similitudinem ad id
 quod Scythæ faciunt ex equino
 lacte. ²² Lac enim in cava vasa
 lignea infusum concutiunt. ²³
 Illud autem dum turbatur, ⁶⁵
 spumescit ac fecernitur: ²⁴ &
 pingue quidem, quod butyrum
 vocant, quum leve sit, in super-
 ficie consistit: ²⁵ grave vero &
 crassum, deorsum fidit, ²⁶ quod
 etiam secretum ficcant. ²⁷ Ubi
 vero concretum ac ficcatum
⁵⁹ fuerit, hippacen ipsum vocant.

28 ὁ δὲ ὀρθὸς ἔχει γάλακτι ἐν μέσῳ
 29 ἔστιν. 29 ἔστιν ἡ καὶ ἐν τῷ ἀνθρώ-
 5 πῳ, πικροσολμῆς ἔχει ὅλα πᾶν τὸ
 ἐν τῷ σώματι ὑπὸ τῶν δόξων, ὡν εἴ-
 ρηκα, δίστα. 30 δίστα δὲ οἱ πάν-
 ται. 31 καὶ ἐπιπολῆς μὲν τὸ τῶν χολῆς
 κισφάτων γὰρ ἐστίν. 32 δούτερον δὲ
 ἔχει αἵματι. 33 τρίτον ἡ φλέγ-
 ματι. 34 βαρύτερον δὲ ἐστὶ τῶν
 ὑγρῶν τέτων ὁ ὑδρωψ. 35 τέτων ἡ
 ὄλιον, ὅ, καὶ ἐν ἐκείνῳ πλεῖστον ἦ, ἐν
 δόξῃ (εἰ, γινόμενης τῆς πικροχῆς, ἐρ-
 χεται εἰς χολῆον, ἵνα αὐτὸ πλεῖστον εἴη.
 36 ἐν ἡ τῆς πικροχῆς, ὑρῶν χολῆς γι-
 νομένης, εἰλέει) ἀπὸ κεκαμμένην, καὶ 60
 10 θερμῶν τὸ σώμα, 37 ἡ σπέρματι ἐν
 ἔχον πῆ ἔχει αἵματι ἐξὼ τῶν ἄλλων
 ὑγρῶν, τῶν ζωνεῶν ἐν τῷ ἄλλῳ χολ-
 ῶν, πόνον καὶ θερμῶν παρέχει. 38
 τὸ ἡ θερμῶν ὀλίγον ἄριστον θερ-
 μῶν καὶ τὸ ἄλλο σώμα. 39 καὶ τέ-
 τος ὁ πυρετός γίνεται. 40 καὶ μᾶλλον
 ἀπὸ τῶν χολῆς, καὶ φλέγματι, ἔ-
 ἀπὸ τῶν αἵματος. 41 θερμῶν τῶν
 ταῦτα ἐστίν. 42 καὶ, ὡς ἐν τέτων ἀπο-
 σπέρματι πῆ ἔχει αἵματος, ὡς ἐπιπ-
 πλεῖστον ἀνόματι καί ἐστιν τὸ νέση-
 μα, καὶ ἐπὶ νυκτὶ ἐξεί. 43 ἀπὸ ἡ
 35 τῆς ὑδρωπι ἔχει γίνεται πικρο-
 πῶς ἰαχυρὸς καί ἐστι, ἐδὲ πολυ-
 ρόνοι. 44 τῶν γὰρ πυρετῶν ὅσα
 ἀγαθῆ τσοφῆ ὁ ὑδρωψ ἐστίν. 45
 καὶ ταῦτα μὲν ἐς τὸ εἶρηται.
 46 πρὶν ἡ πικροχολῶν, ὅσα ἐξεί
 ἐκχωρεῖν τὸ πλεῖστον ἔχει ὑγρῶν, ἀλλ'
 αὐτὸ καὶ καί τῳ εἰλέει) μεμῆμενον
 τῶν ἄλλων ὑγρῶν. 47 πάντων τῶν πλεῖστον
 ἐστίν. 48 ἐν ἡ τῆς πικροχῆς κενεταί. 49
 κενεταί δὲ ἐν ἔτερον ἔτερος μᾶλλον.
 50 καὶ τὸ πλεῖστον ἐόν, χολῶν καί
 ἐξεί. 51 καὶ τὸ μὲν ἄλλοτερον
 ὅσα ἐπιμίσχεται τῶν ἄλλων, ὡς
 αἵματι ἐξεί, πρὶν ἰσότη ἐς δυνά-

28 At ferum lactis medium locum
 tenet. 29 Sic etiam in homine,
 dum turbatur humor, quicquid
 ejus est in corpore, a principiis,
 quæ dixi, disparatur. 31 Et in su-
 70 perficie quidem bilis consistit (le-
 vissima enim existit.) 32 secundo
 loco sanguis: 33 tertio pituita. 34
 Gravissimus autem horum hu-
 morum est aqua. 35 His vero ita se
 habentibus, quisquis ex his in
 morbo plurimus fuerit, in prin-
 cipio continget turbatione, de-
 venit ad locum, ubi plurimus esse
 possit. 36 Verum in turbatione,
 spaciofa capacitate evadente, se-
 cretus distrahitur, & calefacit
 corpus. 37 Aut aliqua corporis 75
 parte firmatus, una cum alio
 humore, cum quo est in alio lo-
 co, dolorem ac calorem exhibet.
 38 Qui vero calefactus est locus,
 insuper etiam reliquum corpus
 concalefacit, 39 & ex hoc febris
 oboritur. 40 Et oboritur magis
 à bile, & pituita, & sanguine:
 41 calidissimi enim hi humores
 existunt. 42 Et si quis horum in
 aliqua corporis parte firmatus
 fuerit, ut plurimum morbus il-
 line nominatur, & cognomen 80
 habet. 43 Cæterum ab aqua non
 valde fortis febris oboritur, ne-
 que diuturna. 44 Nam igni non
 bonum alimentum aqua præbet.
 45 Atque hæc quidem de hoc dic-
 ta sunt. 46 At vero ante turbatio-
 nem non habet multus humor
 quo procedat, sed sursum ac
 deorsum volvitur & distrahitur
 alii humori permixtus (47 omnia
 enim plena existunt) 48 in turba-
 tione vero evacuantur. 49 Ve-
 rum aliud alio magis evacua- 85
 tur. 50 Et multus humor suum
 locum occupat, 51 & alienus alii
 non ammiscetur, si firmatus fue-
 rit, priusquam ille viribus adæ-

20 μιν. 52 ἔστι δὲ μιν ἰσοῦσθαι καὶ ὁ ἐπὶ αὐτῷ ἐπανελθῆναι εἰς τὴν νόσον, ἕως ἢ ἀποκαθαρθῆναι τὸ χρεῖον, ὁποῖα ἢ καθαριστὴς ἐστίν. 53 ὡς δὲ πάλιν ἐν τῷ πινέον, ἐπαυρίσκει) καὶ ἐξαναλίσκει) εἰς τὴν νόσον καὶ τὸ ἄλλο, πρὶν ὑγερῆν ἐόν. 54 καὶ θησοφὸς ὁ ἀνθρώπου τῶν πινόμενων. 55 πρὸς πινόμενα) γὰρ, ὡς μὴ κέτι τρῶφι μὲν δόκεισθαι ἐχθρὸν τὸ νόσημα, ἀλλ' ἐξαναλίσκει) ὑπὸ τῶν ὑγρῶν, ἃ ἐν τῷ ἐπιπόνω χρεῖω ἐόντες. 56 πρῶτον τὸ πλεονέκον πρὸς τὸ λαμβάνειν. 57 εἴτε 25 ἐπὶ τῷ πρῶτῳ πρὸς τὸ νεμεῖον, μέχρως αὐτὸ ἐξαναλωθῆναι, καὶ μὴ κέτι ἐν τῷ σώματι τρῶφῆς. 58 τρῶφῆ δὲ ἐστὶν ἀνθρώπου τὸ κῆφον ὑγρὸν. 59 ὡς περὶ οὐκ ἔστι, τὸ πρῶτον καὶ μικρὸν σηπεδὼν ἐγγίετο, ὡς μάλιστα θερμώθηται. 60 ἐπιπύει, ἐπιπύει δὲ τῆς σηπεδῶνος τρῶφῆς μὴ κέτι δόκειν, νέμεται, ἀπὸ τῶν ὑγρῶν τῶν πλεονέκων δόξασθαι, πρὸς τὸ σῶμα, μέχρως αὐτὸ ὅλον τὸ σαρκώδες σῆψῃ. 61 ἐπεὶ δὲ ὡς ἐπίπυν νέου) 30 μιν), ἀνάλωται ἢ τρῶφῆ τῆς σηπεδῶνος. 62 ἔπειτα δὲ καὶ [ἐν] τῆς νόσου. ἀπὸ [γὰρ] τῶν χρεῖων κένει δόξασθαι, ἐπιπύει δὲ τῆς τρῶφῆς μὴ κέτι δόκεισθαι ἐν τῷ πρῶτῳ ἀπὸ τῶν πλεονέκων δόξασθαι. 63 ἐπιπύει δὲ ἐπίπυν ἐλθῆναι, ἀνάλω) ἢ τρῶφῆ τῆς νόσου, καὶ ἔπειτα ὑγερῆν ὅσον ἐπιπύει. 64 καὶ τῶν ὑγρῶν, θησοφὸς ὁ ἀνθρώπου. 65 ἐπὶ δὲ ἐν τῇ ταρραχῇ, ἐπιπύει τῶν πλεονέκων χρεῖων λαμβάνεται καὶ μὴ σιελίζη, ἀλλὰ ἐλείπεται, ὅσον ἐπὶ τῶν ἄλλων μίσγεται, ἀλλ' ἐξαναλίσκειται εἰς τὴν νόσον, 35 ὡς μὴ ἀποκαθαρθῆναι. 66 εἴτε αἱ φλέβες ὑπερπλήσονται. 67 πλεονέκον δὲ ἐκ τῶν ὑγρῶν, ἃ καλεῖται ἐξ

quetur. 52 Potest autem ipsi adæquari is qui ab ipso postea ad morbum superaccessit, donec purgatus fuerit locus qualicunque purgatione. 53 Si vero multus fuerit affligens humor, fruitur : & consumitur ad morbum etiam alius qui prius salubris erat. 54 Et tali modo homo moritur. 55 Fruitur autem, si morbus non amplius sufficiens alimentum habuerit, & consumitur ab humore qui in loco dolente existit: 56 primum enim propinquum assumit, 57 deinde longius depascitur, donec consumptum fuerit, & non amplius inest in corpore alimentum. 58 Alimentum autem est homini humor levis. 59 Quemamodum igitur ut certum est, putrefactio primum paulatim fit, si maxime calefiat. 60 Postea ubi isthic alimentum putrefactioni non amplius sufficit, depascitur de sano, initio sumpto à proximo ad totum corpus, donec totum quicquid carnosum est putrefecerit: 61 postquam vero in totum depasta est, alimentum putredini consumitur. 62 Sic sane etiam in morbo. Sumpto enim à loco illo initio, ubi isthic alimentum sufficiens non amplius inest, depascitur ulterius, à proximo initio facta. 63 Postquam enim per totum grassatus fuerit, alimentum morbo consumitur, & alius salubris humor non superat. 64 Et si hoc fiat, homo moritur. 65 Quin & in turbatione, ubi hic salubris humor amplio-rem locum occupavit, & non firmatus fuerit, sed volvatur ac distrahatur, non amplius alii miscetur, sed ad morbum consumitur, si non depurgetur. 66 Deinde venæ superimplentur. 67

αὐτῶν

Val-

αὐτέων, πρὶν δὲ ῥύχου εἶναι σφιν γήνηται. 68 ἄσπερ, ἐπιπύ λυς ἀληγῆ ἔχει τεραῖς, ὑποτέχει ὑπὸ τῶν ἀληγῶν αἵμα, ἄτε τῶν φλεβῶν κενωθέντων ὑπὸ τῆς ἀληγῆς. 69 ἐπιπύ ἢ ἀσάρετες ἀληγῶσιν ὅπως πρὶ ἀσάρετος, σὺν ἐπὶ χαλῶσιν, 70 ἀλλὰ ἔχει ἐν ἐνωτήσι, μέχρως ἔκ κενωτῆ κτὲ τὸ χροῖον ἢ αὐτέων. 71 ἀπὸ λαμβάνει γδ, ἐπιπύ ζυλκεχθῆ τὸ αἷμα, τῶν ὀδῶν ὑπὸ ἀληγῆς. 72 ἄσπερ εἰς λήκυθον στυπίνην ἐνὸσμον ἐμπλήσας ἀλείφαλι, 73 καὶ τῆσιν ποιήσεν, ἔδωκεν ἔξ αὐτῆς χροῖον τὸ ἔλαιον. 74 ἐπιπύ γδ τῶν ὀδῶν τὸ ἀλφειον, ἄτε πολλὸν καὶ ἄλες ἐπικειρμον. 75 ὡς δὲ ἐπικλίνη τῆσιν τῶν λήκυθον, κενεῖ ἔσαι ἢ ἀπὸ τῆσιν σφουρί, 76 τὸ δὲ ἄπὸ ποιήσεν καὶ ἐπὶ τρυπέζης ἔδωκε. 77 ἔτω δὲ καὶ, ἐπιπύ τὸ πλέον ὑγρὸν ἐν τῶν σώματι ὑπὸ τῆσιν τρυπέζης χροῖον λάβηται καὶ πλήσεν ὡς φλεβας, 78 σὺν ἐπὶ ἀπέρχεται ἔξ αὐτέων, πρὶν ἢ ὅπως ἐπὶ τὸ χροῖον κενεὸν, ἔσφοφῆς ἔξαναλισκομένης τῆσιν νέστω. 79 καὶ ταῦτα μὲν εἰρηται μῆσι, ἐπιπύ ἢ ἐν τῶν σώματι ἢ, ἀφ' ὧν αἱ νέσσι γίνονται, πληθύνονται καὶ τῶν ἄλλων. 80 καὶ ὅπως ἐργάζονται αἱ δρκαὶ τῶν ἱερμῶν καὶ τῶν τρυπέζων τῶν ὑγρῶν ὑπόγειον ἐς νέσσι.

XXVI. Nunc dicitur, 2 τὰ ἐπὶ τῆσιν ἐραῖς, ὡς ἀπὸ τῆσιν γήνηται φωνῆ ἐν τῶν σώματι, τῶν ἐργάζεται, 3 καὶ ὁμοῦται κρατή ἐν τῶν σώματι τῆσιν ὑγρῶν. 4 φησὶ δὲ, τὸ μὲν ἴσιν: ζυπέφεισται καὶ παχύνεται τῆσιν ἐν τῶν ἀνθρώπων ἰκμά-

δσ;

Valde autem impletæ, nihil ex seipsis remittunt, priusquam spaciofa capacitas ipsis contingat. 68 Quemadmodum ubi quis vehementer percussus est, sanguis sub plagam subtercurrit, nimirum venis à plaga evacuatis. 69 Postquam autem carnes veluti spongia fuerint repletæ, non amplius remittunt, 70 sed continent in seipsis, donec in loco aliquid ab ipsis evacuatum fuerit. 71 Quum enim collectus fuerit sanguis, præ copia viam intercipit. 72 Quemadmodum si quis vas olearium coriaceum angustioris oleo impletum, in osculum vertat è directo. 73 & si hoc fecerit, oleum ex ipso prodire non poterit: 74 viam enim ipsum oleum interceptum, utpote multum & acervatim incumbens. 75 Si vero quis ipsum vas inclinaret, libera erit via osculi intercepta, qua effluet oleum ex ipso. 76 Idem fecerit etiam aqua in mensa. 77 Ita sane etiam ubi multus humor in corpore; præ turbatione locum occupavit, & venas impleverit, 78 non amplius ab ipsis discedit, priusquam ubi locus vacuus est, alimento à morbo consumpto. 79 Atque hæc à me dicta sunt de hoc, si in corpore quid fuerit unde morbi gignantur, redundantibus etiam aliis: 80 & quomodo principia efficiant calorem & turbationem humorum deducunt ad morbum.

XXVI. Nunc vero dicam 2 quæ efficiant ea quæ ex celo nobis obveniunt, si ad ea quæ in corpore generata sunt inepta fiant, 3 & quum humorem in corpore superarint. 4 Affero autem partem humoris in homine, ubi liquatus fuerit, conglot-

κ 2

βαί

δ'⊙, ἐπὶ τῆς ἑως νῆσεν ἀπο-
 τέκη. 5 τὸ δὲ διδύρωδες καὶ δι-
 275 κρινέας. 6 ἔοικε [ὅ] καὶ τῶν τὸ
 πᾶσι θ' γάλακτι. 7 ἔπι τῆς ὁπὸν 63
 ἐμβάλη ἐς τὸ γάλα, 8 ψύξις, γλυκο-
 μύνη ἐπ' αὐτῷ τῷ γάλακτι, ξυσε-
 πείχῃσι τὸ γάλα καὶ ὁμῶς ποίησε,
 9 ἀπὸ δὲ τὸ πεχυμένον ὁ ὁρρός ἐστιν.
 10 ἔτω δὴ καὶ ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ τὸ
 ὕγρον, 11 ἐπὶ νῆσσε ψύξει⊙ γλυκο-
 μύνης, ξυσεσείφῃ καὶ ξυσεπιχυώ-
 θῃ. 11 " πρὸς δὲ αὐτὸν τ' ὕδρωπά 64
 ἐστὶ καὶ τὸ ἄλλο ὕγρον, ὁκοστω αὐ-
 5 πλείον ἔη, ἐν τῷ ἄλλῳ σώματι
 ξυμμέμικτο). 12 ἀλλ', ὡς μὲν ἐς τ'
 κελίῳ ἐλθῆ, διεπάρσσει τὸν κέ-
 σον, 13 καὶ σφόδρον ἐν τῇ κελίῳ
 ἐποιήσε, 14 καὶ διεξήλθεν ἔξω, ἐδὲν
 μέγα σπινθῶρα φασγάν. 15 ὡς ἂν μὴ
 ἐς τὸν κελίῳ ἐλθῆ, σπέρσει τ' σώ-
 ματος πῆ, ἵνα οἱ σπινθῶρα πλεί-
 ον. 16 εἰλέει) ἐν ἐξείρητον αὐτῷ σ-
 πινθῶρα. 17 καὶ τ' μὲν ὕδρωπ⊙
 τὸ ἀποκρίθην ἀπὸ τ' ξυσεσφῆς ἐργε-
 ται, ἄτε ψυχρὸτατον καὶ βαρύτερον
 ἐὸν ἐν τὸ σώματι, ἐς τὸ κελίῳ, 18 καὶ
 πρὸς τὰ ὅσα καὶ πρὸς τὰ νεύρα 11 εἰ- 65
 15 λείμνον, ἐπὶ μάλιστα τὸ σώμα ἐς
 φλεγμαίνῳ ἀγῆ. 19 " καὶ δὴλον, ὅτι 66
 πρὸς τὰ νεύρα, καὶ μάλιστα πρὸς τὰ
 ὅσα οὐ ὕδρωψ, ὅ τ' φλογοῖν ποίειον,
 ἐστὶ. 20 τὰ γὰρ ὅσα δὲ τ' σώματι⊙
 μάλιστα ῥιζαῖ ὁ ἀνθρώπ⊙. 21 καὶ
 αἱ τελεχῆς ὁρθῶς ἴσαν), ξυσεσφεί-
 σθης πῆς ἐπιθερεμίδ⊙, καὶ ξηροτέ-
 ρης γλυκομύνης, ἢ ἐν τῷ πρῶν χρόνῳ,
 22 ἄτε τ' ὕδρωπ⊙ ἐκλείποντι⊙
 αὐτὸν, καὶ πρὸς τὰ ὅσα ἐιληθέν-
 τῶ. 23 ἐντεῦθεν δὴ μῆνον τὸ χροῖον,
 ὅκα ἐστὶ τ' πρῶτον χρόνον, ἐδὲ αὐ-
 τῶ φλογμὸν ποίειον, ὅθεν καὶ τὸ
 25 ῥέγ⊙ γίνεται. 24 τὸ δὲ ἄλλο
 ὕγρον, τὸ ἐστὶ τῶν πεχυμένον, τὸ

bariac spissari, donec morbum
 pepererit: 5 partem vero dilata-
 ri, ac fecerni. 6 Habet autem &
 hæc affectio similitudinem ad
 lac. 7 Si quis enim succum in
 lac immittat, 8 frigiditas in ipso
 oborta, 1 lac inspissat ac conglu- 125
 bat. 9 At circum inspissatum,
 ferum est. 10 Sic etiam in ho-
 mine humor, frigiditate in mor-
 bo oborta, conglobatur & inspif-
 satur. 11 Circum ipsum vero
 aquosum humorem, adhuc
 etiam alius humor, quanto copio-
 sior fuerit in alio corpore,
 ammixtus est. 12 At siquidem
 ad alvum devenerit, sterqus
 conturbat, 13 & tormen in alvo
 inducit, 14 & foras pertransit,
 nullo magno damno illato. 15 Si
 1 vero non ad alvum devenerit, 135
 firmabit se aliqua corporis par-
 te, ubi ipsi plurima capacitas
 erit. 16 Volutatur itaque exqui-
 rens sibi ipsi loci capacitatem. 17-
 Et quod quidem aquosi humo-
 ris de conglobatione secretum
 est, utpote frigidissimum ac gra-
 vissimum in corpore existens, ad
 infernas partes descendit, 18 &
 circum ossa ac nervos voluta-
 tum, adhuc magis corpus ad in-
 flammationem perducit, 19 &
 clarum est quod circa nervos, 135
 & præsertim circa ossa, aquosus
 humor qui humorem facit, exis-
 tit. 20 Circa offeas enim cor-
 poris partes, homo maxime ri-
 get, 21 & capilli erecti sunt, con-
 torta cuticula, ac ficcior eva-
 dente quam priori tempore: 22
 nimirum aquoso humore isthic
 deficiente, & circa ossa obvolu-
 to. 23 Atque hinc sane solus ille
 locus, ubi primo tempore erat,
 humorem facere non potest, un-
 de etiam rigor oboritur. 24 At 140
 vero reliquus humor, qui æqua-

[μὲν]

[μῦ] ἐν τῷ στόματι πυντίεσι, ²⁵
 τὸ δὲ ὅσω πλεόν, ἢ μῦ μὴ τύχη ⁶⁷
 ἢ κριλίη πλεῖη ἔσται, καὶ ὀλίγη ἢ
 τὸ λυπέον. ²⁶ ἔστιν ὅτε ἐς τὴν κρι-
 λιλίαν ἔρχεται, καὶ σὺν ἑδὲν μέγα
 ἐποίησε. ²⁷ καὶ ποτὲ μῦ πῦρ ὄν
 ἐπίγασται, ποτὲ ἢ βληθρὸν ἔασινες.
²⁸ καὶ ἐξήλθε τὸ πονέον ἐν τῇ κρ-
 αση. ²⁹ ἢ ἢ κριλίη πλήρης ἔσ-
 ται πᾶλλον ἔχη τὸ λυπέον, κίνδυνός
 ἐστὶν ἐξ αὐτῆς νῆσον πινὰ γλυέ-
 ρται, ³⁰ ἢ πη σιελίη τὸ σινεό-
 ρμον, ἢ πῶς πλούρον, ἢ πῶς
²⁰ πλάγχρον, ἢ πῶς ἀλλή ξωθερμική,
 ἵνα ξωθερμάξη πᾶσιν ὁκένο.
³¹ ὁκῶσι δὲ ἐπὶ κριλίη πᾶσιν ⁶⁸
 θερμῆς ὑπὸ τῷ ὕδρωπῳ νεν-
 κημέναι, ἅτε πᾶσι τοῖσιν ὀστέοισιν
 ἐόντι, καὶ πλησίον τῷ μυελῷ,
 ἔχοντα δὲ μᾶλλον πονέουσι. ³²
 καὶ πᾶσιν μῦ αὐτὸ τὸ χροῖον,
 ἐπὶ τῷ [δὲ] τὸ πλησίον αὐτῷ. ³³
 καὶ δὴ νέμεται ἐς τὸ πᾶσιν
 ῥω, καὶ ἢ κριλίη οἱ πᾶσιν ὀστέοις
 θερμῆ ἔσται. ³⁴ ἐπὶ τῷ ἐπὶ
 μᾶλλον θερμῆ ἢ, τε κριλίη
 καὶ τὸ σινεόρμον. ³⁵ τὸ δὲ ὕδρον
 παρὰ θερμῆ ὀστέοισιν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
²⁵ πᾶσιν, τὸ πλησίον τῷ πονέον-
 τῷ ἐόν. ³⁶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὕδρωπι
³⁷ εἶτα κενώτερον ἐγλυέτω τῷ σῶ-
 ματι ἐν τῇ ξυπροφῇ. ³⁸ καὶ
 μίχεται τέτα ὀστέοις ἐπὶ, μέχεται ἢ
 ὁ ὕδρωπῳ τῷ ἄλλῳ ὕδρω. ³⁹ καὶ τὸ ⁶⁹
 πῦρ ὁδὲ γλυκῆν γίνεται. τὰ γὰρ πο-
 νέοντα πᾶσιν τὸ χροῖον σιελίη,
 θερμῆ ὀστέοισιν τὸ σῶμα ἀναγκάζει
 ἐς ἑαυτὸ πῦρ γίνεσθαι. ⁴⁰ ἢ ὑπὸ τῷ σι-
 νορμῶ καὶ ὑπὸ τῷ κριλίη θερ-
 μῆν, ἐπιπροστέτῃ ἄλλῳ ὕδρω-
 πῳ. ⁴¹ καὶ ἔπειτα τὸ μῦ πῦρ μέγισ-
³⁰ τὸ κρυμμένον, ἢ πῶς ὀστέοις σιελί-

lissime crassus est, partim qui-
 dem in toto corpore est, partim
 vero quantum abundaverit, si-
 quidem alvus plena non fuerit,
 & quod affligit modicum fit: ²⁶
 quandoque ad alvum devenit, &
 nullum magnum damnum indu-
 cit: ²⁷ & aliquando quidem
 febrem non inducit, aliquando
 vero debilem & innoxiam: ²⁸
 & quod affligit, una cum ster-¹⁴⁹
 core exit. ²⁹ Si vero alvus ple-
 na multum, quod affligit, ha-
 beat, periculum est ex ipso mor-
 bum aliquem fieri, ³⁰ si alicubi
 se firmet id quod affligit, aut ad
 latus, aut ad viscus, aut alicubi
 aliam partem concalefaciat, ut
 primum illum humorem si-
 mul turbet. ³¹ Qui vero non
 valde ex calore ab aquoso hu-
 more victi sunt, utpote qui cir-
 ca ossa, & prope medullam con-
 sistit: hos progressu temporis
 magis lædet, ³² primum qui-¹⁵⁰
 dem in illum ipsum locum,
 deinde ipsi propinquum: ³³ &
 semper ulterius depascitur, &
 alvus ipsum assumit, ut quæ ca-
 lida fit: ³⁴ & postea tum alvus,
 tum lædens humor, adhuc mag-
 nis calefacit. ³⁵ At humor cras-
 sus calefcens primum diffundi-
 tur, is qui propinquus affligenti
 existit: ³⁶ diffusus autem aquo-
 so humori affligenti miscetur, ³⁷
 deinde in concussione corporis
 inanius redditur: ³⁸ & tam diu
 rigor tenet, quamdiu aquosus ¹⁵⁵
 humor alii humori ammixtus
 est. ³⁹ Quin & febris hoc mo-
 do generata oboritur. Affligenti-
 a ad locum firmata, calefcens
 corpus febrem in se suscipere
 cogunt: ⁴⁰ & ab affligente, &
 ab alvo calefactum, reliquum
 aquosum humorem superat. ⁴¹
 Atque sic febris fit post frigus, si

ξη τὸ ὕψος, τὸ πλεόν. 42 *ὡς δὲ*
εἰλήται, τρώτω τοιῶδα γίνεται.
 43 *μὲν τ' κρυμὸν τὸ πῦρ εἰλέεται,*
μάλιτα πονερόμρον παρὰ τὴν κρι-
λίαν, καὶ τὴν αἰῶν, καὶ τὴν κρι-
τιν. 44 ἔνθεν γὰρ ἡ δύρυχωρεῖη πλεί-
ση ἐστὶ. 45 εἰλεομύρα ἢ αὐτῆ, παρ-
θον παρὰ πλεόνον θερμογίνεται, ταῖ τε
σπλάγχνα, καὶ ταῖ ἐν τῇ κριλίῃ ἐς
τὴν θερμῶν. 46 ἐπὶ αὐτῶν ἐπαυροσκει-
ται τῆς θερμῆς, καὶ τὸ ἄλλο ὕψος
ἀφ' αὐτοῦ μίσγεται τῷ ὕδατι.
 47 *καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ ῥίγλον αὐτὰ δὲ*
γίνεται, ἐπὶ μὴ εἰλήται τὸ πο-
 νέον, ἀλλὰ *σχεῖται παρὰ τὴν σώμα-*
 τὸς πη. 48 *ταῦτα δὲ κρι εἰρήται,*
 "ὅπως τε *[καὶ ὀκῆθεν]* τὸ ῥίγλον γί-
 νεται τὸ νοσῶδες. 49 *καὶ ὀκῆθεν, καὶ*
ἔκως, καὶ ὀκῆθης ἐξ ἀνάγκης ὁ πυρε-
τὸς μετὰ τῆς ἐπιπύπτις. 50 καὶ
αἱ ἴνες αἱ δοξαὶ τῶν νόσων ἐστὶ. 51
καὶ ὀκῆθης ἐκείνη αὐτῶν νόσον ἐν
τῷ σώματι ἐπέχει. 52 καὶ ὅπως τε
καὶ διό, ἢ ἐν τῇσι παλαιῶσιν ἡμέ-
ρησιν αἱ νόσοι κρινομένη. 53 καὶ
ἕως τῶν ὑμῶν οἱ αὐθροποι.
 54 *καὶ ἕως τῶν νοσέουσιν. 55 καὶ ἡ, τε*
χολή. 56 καὶ τὸ φλέγμα πλεόν καὶ
 40 *ἔλασον γίνεται, 57 καὶ τ' ἄλλα*
ἐν αὐτῇ φύσει ἐόντα τῇ ἀνθρωπίνῃ,
ἀπέδρα πολλὰ, ὀκῆται καὶ ἀπεδ-
ξαται ὅπως ὁ λόγος. 58 καὶ ταῦτα
μὲν εἰρημῶς ἔτις τέλει ἔχει.

XXVII. Νῦν δὲ ἐρεῶν παρὰ ἐλ-
 μινθῶν τῶν πλατῶν. 2 *γίνεσθαι*
γὰρ φημι ἐν τῷ πυρὶ, ἐν τῇσι
μητῆσιν ἐόντι. 3 ὅ γὰρ ἐστίν, ἐπὶ τῷ
ἀπὸ ἐκ τῶν μητῶν ἐξέλθη,
ῥόνος τῇ κρισίῃ ἐν τῇ κριλίῃ το-
σῆτος, 4 ὡς τε, σαπέσις καὶ ῥονι-
σῆσις, ζῶντων περιτῶν ἐν αὐτῇ, ὅ,
ἢ τοσῶν μετὰ γίνεται. 5 δὲ το-
πιτῆ γὰρ αἱ τὴν ἰσθμὸν ἐκαστα
 αὐτῶν

qua corporis parte copiosior hu-
 mor formatus fuerit. 42 Si vero
 volvatur ac distrahatur, tali
 modo febris oboritur. 43 Post
 frigus febris volvatur, maxime
 affligens circa alvum & super-
 nam, & infernam. 44 Isthic
 enim plurima loci capacitas exi-
 stit. 45 Dum autem volvatur,
 primum propinqua calescunt, &
 viscera, & quæ in alvo sunt 46
 Postea etiam alius humor diffu-
 sus calore fruitur, & aquoso hu-
 mori miscetur. 47 Atque febris
 post rigorem hinc fit, ubi affli-
 gens volvatur, immo etiam
 ubi firmatum fuerit reliqua
 corporis parte. 48 Et hæc à me
 dicta sunt, quomodo, & quando
 rigor morbosus fiat, 49 & quo-
 modo, & ex quali necessitate
 febris post ipsum irruit. 50 Et
 quæ sint principia morborum,
 51 & qualem unumquodque ip-
 forum morbum in corpore in-
 ducat: 52 & quomodo & cur in
 diebus imparibus morbi judi-
 cantur. 53 Et unde homines fa-
 ni sint, 54 & unde ægrotent: 55 &
 quomodo bilis, 56 & pituita, co-
 piosior & paucior fiat. 57 Item-
 que alia multa quæ in ipsa natu-
 ra humana sunt demonstravi,
 quæ sane hic fermo exigebat. 58
 Atque hæc ita relata finem ha-
 bent.

xxvii. Nunc autem de lum-
 briticis latis dicam. 2 Affero enim
 ipsos in puero dum adhuc in
 utero est nasci. 3 Postquam
 enim semel ex utero egressus
 est, non tanto tempore ster-
 cus in alvo manet, 4 ut ex ejus diu-
 rnitate ac putrefactione, tan-
 tæ magnitudinis animal genera-
 ri possit. 5 Excernit enim sem-
 per hesternum ster-
 cus per om-
 nes dies, si sanus homo esse de-
 bet.

45 ἀνὰ πάσης ἡμέρας, ἢ μὲλλον
 ὑγαίνειν ὁ ἀνθρώπος. 6 γίνονται δ'
 αὐ τοῖς το ζῶον ἐδ', ἢ πολλῶν ἡμε-
 ρέων " μὴ δὲ πατήση ἀνθρώπος. 72
 7 πολλά γὰρ γίνονται ἐν τῆσι μήτρῃσιν
 ἐόντι τῷ παιδίῳ, τρώπων τοῖσδε. 8
 ἐπὶ γὰρ γίνονται πύσθου καυσώδες δὲ
 ἔργαλακίον ἔργα αἰμασίον συση-
 προμύς ἔργα πλεονάζοντι, ἄτε γλυ-
 κίον ἐόντι, ζῶον δὲ προσηνῶται
 αὐτίθι. 9 γίνονται ἢ καὶ προσηνῶται
 μνησες αὐτῆ, τρώπων τοῖσδε. 10 ση-
 μείον ἢ, ὅτι τῶν ἔργα ἐχθί, 11 ἐπὶ
 176 τῷ παιδίῳ γίνονται, ἢ ψωμίον αὐ-
 πὶ γυναικῆς πὶ αὐτῷ φάρμακον,
 12 ἄτε αὐτὸ καὶ πρὸς ἐξέλθῃ ἐν
 τῆσιν, καὶ μὴ ἐνικασθῆ, καὶ ἄμα τὸ
 εἰς τὸν ὄρωσι. 13 ἐπὶ ψωμίον
 σι πολλὰ δὲ τῶν παιδίων, ἐν προση-
 λας καὶ πλεονάζοντι ἔλμινθας ἀπε-
 κείσθαι ἄμα τῆ καὶ πρὸς τῆ
 πη. 14 ἢ μὴ δὲ πατήση, γίνονται
 καὶ ἐν τῆσιν γαστήρσι. 15 καὶ αἱ μὲν
 προσηνῶται πικρῶν. 16 αἱ ἢ πλε-
 5 τῆσιν, ὅσα ἐπὶ καὶ τοῖ φασι πικρῶν
 αὐτῶν. 17 δὲ πατήση γὰρ ὁ ἀνθρώ-
 πος ἔχων τῶν ἔλμινθων τῶν πλε-
 τῆσιν, ὁμοίον σικύς ἀπὸ ἔργων, ἄλλο-
 τε καὶ ἄλλοτε ξυμῶ τῆ καὶ πρὸς. 18 καὶ
 τῶν ἐόντων οἱ φήσασιν τῶν ἀνθρώ-
 πων, τῶν ἔλμινθων τέκνα εἶναι. 19
 ἔργα δὲ δακτύλιον λέγεται ὅσα ὄρωσι,
 οἱ πὶ τοῖσδε λέγεται. 20 ἔτε γὰρ
 ἀφ' ἐνὸς ζῶου γίνονται αὐτῶν
 νεόστα, 21 ἔτε ὄρωσι καὶ ἐστὶν ἐν
 τῷ ἐντέρῳ, ὡς ἐκ τῶν ἐν τέκνα. 22
 τῶν δὲ παιδίων αὐξάνοντι ξυ- 73
 αὐξέται ἐν τῷ ἐντέρῳ καὶ ἔλ-
 μινθας, δὲ τῶν ἐν τῷ καὶ ἐστὶν
 10 τῶν. 23 καὶ γίνονται ἴση τῶν ἐν τέ-
 ρῳ τῶσιν μὲν ἄμα τῆ ἢ τῶσιν δὲ
 ἔτερον τῶσιν δὲ πρὸς ἐν ὄρωσι. 24
 καὶ, ἐπὶ ἴση τῶν ἐντέρῳ, ὁμοίως
 ἐπὶ αὐ-

bet. 6 Tale vero animal nasci
 non possit, etiamsi multis die-
 bus homo stercus non egereret.
 7 Multa enim nascuntur dum
 puer in utero est hoc modo. 8
 Ubi ex lacte & sanguine compu-
 trescente ac redundante, utpote
 quod dulce est, pus factum fue-
 rit fervidum, animal isthic ge-
 neratur, 9 Nascuntur autem &
 rotundi lumbrici isthic eodem modo.
 10 Signum vero, quod
 hæc res ita se habet, hoc est. 11
 Postquam in lucem editi sunt
 pueri, mulieres ipsis in cibo offer-
 runt medicamenta, 12 quo ster-
 cus ex intestino exeat, & non
 comburatur, & simul ut intesti-
 num dilatetur. 13 Ubi vero ci-
 bum obtulerunt, multi sane
 pueri & rotundos & latos lum-
 bricos una cum primo stercore
 excernunt. 14 Si vero non ex-
 creverint, fiunt etiam infuper-
 175 que nascuntur in ventribus. 15
 Et rotundi quidem pariunt, 16
 lati vero non amplius, etiamsi
 quidam ipsos parere dicant. 17
 Nam homo, qui latum lumbric-
 um habet, velut cucumeris se-
 men excernit alias atque alias,
 una cum stercore ipso, 18 & sunt
 homines qui hoc lumbrici par-
 tus esse dicunt. 19 Mili vero
 non recte dicere videntur qui
 talia dicunt. 20 Neque enim ab
 uno animali tot pulli genera-
 ri possunt: 21 neque ea est lo- 190
 ci in intestino capacitas, ut
 partus educare queant. 22 Au-
 gescente autem puero, augetur
 etiam lumbricus in intestino, ab
 his quæ in ventriculum ingesta
 sunt, 23 & æqualis fit in intesti-
 no, quibusdam in pubertate,
 quibusdam posterius, quibus-
 dam paulo prius. 24 Et post-
 quam intestino adæquatus est,

ἐκπύζειται. ²⁵ καὶ ὁ ἄσπετος αὐτὸς μείζων
 γῆρας, ἀποκρίνε) ἀπὸ τῶν ἄρχων ἐπι-
 τὰ ἀποπύεται. ²⁶ καὶ ἐκπιπτεῖ οἶον
 σικύας ἀπὲρμα. πολλὰ κίς ἢ μείζων.
²⁷ ἔστι δὲ οἷον ὀδοπιπέριον ἢ τοι-
 λαμπιπέριον, καὶ τὸ καλλιῆς φερμα-
 νορμῆς, ἢ ἔρχε) ἐς τὸ κῆρτα, καὶ ⁷⁴
 ἐξίχθη ἐκ τῶν ἄρχων ἀπὸ τῶν πε- ⁷⁵
 φυχῶς. ²⁸ τὸ ἴσον ἢ ἐπιπέριον, καὶ ἀπο-
 κρίνεται ἀπὸ τῶν ἄρχων. ἡ [ἵκη,]
²⁹ ὀπίσω ἔρχε). ²⁹ σημήια δὲ ἐστὶν, ὅτι
 ἐπιπέριον, ἀλλ' ἔτις ἐρχθῶς ἐγὼ λέγω.
³⁰ ἐπιπέριον ἢ τὸ ἀνθρώπου τὸ ἔλ-
 μιντα ἐχόντα, καὶ φάρμακον διδοῖ ἢ
 ποτὸν, ³¹ ἡ μὲν τὸ ἀνθρώπου κα-
 λῶς περισκεύασθαι, ³² ἐξέρ-
 χε) ὅλη, σφοδρῆ γῆρας ὡσπερ
 σφαιρα, καὶ ὑγῆς γίεται ὁ ἀνθρώ-
 πος. ³³ ἡ δὲ ἐς τὸν φαρμακικόν ⁷⁶
 ἔρχε) καὶ δίδεται ἀπορρήγνυ) ἀπὸ
 τῶν ἐλμινθῶν ὁ ἄσπετος δύο ἢ τρεῖς πή-
 χους, ἢ ἔκ πολλῶν πλείον. ³⁴ ἔπειτα
 ἀπορρήγνυ), γῆρας πολλῶν ἢ γίνεται
²⁰ ἐπιπέριον τῶν ἀποπύεται τὰ σημήια. ³⁵
 ὕστερον ἢ ἀπὸ τῶν. ³⁶ ταῦτα δὲ ἰστέ-
 ρα ἐστὶν, ὅτι ἐπιπέριον ἢ ἐλμινθῶν, ἀλλὰ
 ἀπορρήγνυται. ³⁷ ἔστι τὸ εἶδος αὐ-
 τῆς, ὁ ἄσπετος ὡς ἄσπετος ἔστω λα-
 κόν. ³⁸ σημήια ἢ ἴσθη. ³⁹ ἀποπύεται
 τε καὶ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, οἷον σικύας
 ἀπὲρμα. ⁴⁰ καὶ ἐπιπέριον ἢ ἀν-
 θρωπος ἢ, αἰσθητὸς τὸ ἢ πειρ
 ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, καὶ πόνοι περιέχθη.
⁴¹ καὶ ἔστι μὲν ὅτε πύελα ἐπιπέριον τῶν
 σήματι, ἐπιπέριον αἰσθητὸς τὸ ἢ πειρ
 ἔστι τῶν ἄρχων. ⁴² ἔστι δὲ ἔκ οἷον αὐτῶν ⁷⁷
 δὴ ἐπιπέριον ἢ ἄλλοτε, ἐπιπέριον ἢ ἄλλοτε
²⁵ πύελα ὡς τὸ ἢ πειρ. ⁴³ καὶ πύελα
 λατὸ πολλὰ ἀπὸ τῶν σήματι καὶ ἄλλο-
 τῶν. ⁴⁴ ὀλίγον ἢ ὕστερον αἰσθητῶν. ⁴⁵ ⁷⁸
 ἔκ οἷον ἢ ἄλλοτε) πολλὸς ἐν τῇ κα-
 λῶς, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. ⁴⁶ ἔστι δὲ
 ὅτι καὶ ἐς τὸ μεταφύετον ὁ αὐτὸς ἐπι-
 πέριον

fimiliter augetur, ²⁵ & quanto
 major factus fuerit, una cum
 stercore excernitur de intestino
 recto, ²⁶ & excidit velut cucu-¹⁹⁵
 meris semen, sæpe vero etiam
 major. ²⁷ Quibusdam vero iter
 facientibus, aut laborantibus, &
 ventriculo calefcente, deorsum
 descendit, ipsisque prominet ex
 podice inflatus, ²⁸ hocque facit,
 & de podice refecatur, aut re-
 trocedit. ²⁹ Signa vero quod non
 pariat, sed ita habeat velut ego
 dico, hæc sunt. ³⁰ Si quis curet
 hominem latum lumbricum ha-
 bentem, & medicamentum de-
 derit aut ' potionem, ³¹ siquidem ²⁰⁰
 fuerit homo bene præparatus, ³²
 totus rotundus factus ad pilæ fi-
 guram exit, & homo sanus eva-
 dit. ³³ Si vero ad medicinam
 hæreat, recta pars de lumbrico
 abrumpitur, longitudine duo-
 rum aut trium cubitorum, aut
 etiam longe amplior: ³⁴ & ubi
 abruptus fuerit, per multum
 tempus signa cum stercore non
 prodeunt. ³⁵ Postea vero auge-
 scunt. ³⁶ Atque hæc argumenta
 sunt, quod lumbricus latus non ²⁰²
 parit, sed abrumpitur. ³⁷ Est
 autem species ipsius, qualis al-
 ba intestini rasura. ³⁸ Signa ha-
 bet hæc. ³⁹ Cacat alias atque
 alias cucumeris semen: ⁴⁰ & ubi
 jejunos est homo, exilit ad he-
 par alias atque alias, & dolorem
 inducit: ⁴¹ & quandoque sputa
 ori influunt ubi ad hepar affilit,
 quandoque non. ⁴² Quibusdam
 etiam vocem intercipit, si forti-
 ter ad hepar irruat, ⁴³ & valde
 multa sputa ex ore fluunt, ⁴⁴
 paulo autem post sedantur, ⁴⁵ ²¹⁰
 & tormen multum in ventricu-
 lo alias atque alias oboritur. ⁴⁶
 Quandoque etiam ad dorsum
 dolor incidit. Nam & hic ali-
 quando

πίπλις σημάδι γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ στήθεϊ. 47 ἔστι δ' ὅτε ταῦτα σημεῖα ἐστὶν ἐλμινθος παλαίης. 48 γίνεται ὅ καὶ τόδε. 49 ὅς ἔχει τὸ στήθος, " ἐν μὲν τῷ 79
 ζύμπταντι χρόνῳ δὴνόν τε κίρρα σὺν αὐτῷ γίνονται. 50 ἐπὶ δὲ τῷ ἀσθενήσει, μόλις ἀναφέρει. 51 καὶ γὰρ ἡ ἕλμινθος μετέχει τῆς μάστιδος ἐξισόντων ἐς
 30 τὴν κοιλίαν. 52 " ὡς μὲν ἐν με- 80
 λαιψῆ καὶ τρέπον, ὑγαίνει. 53 ὡς ὅτι μὴ μελαιψῆ, αὐτομάτη σὺν ἐξέρ-
 χῃ. 54 θάνατον ἰσχυρῶς ἐπάγει, ἀλλὰ ξυγκρατοῦρα σφραγισθῆ. 55 ταῦτα δὲ μοι εἶρη) ἄσθι ἐλμινθῶ παλαίης, ὅθεν γίνεται, καὶ τὰ σημεῖα εἶ [ἐξ] αὐτῆς νεοσφραγισθῆ.

quando firmatus innititur. 47 Hæc lumbrici lati signa sunt. 48 Contingit & hoc. 49 Qui hoc animalculum habet, in toto quidem tempore valde debilis fieri non poterit. 50 Ubi vero debilis factus fuerit, vix revalescit. 51 Latus enim lumbricus partis alicujus particeps' fit, ex his 215
 quæ in ventriculum ingesta sunt. 52 Siquidem igitur curatus fuerit iusto modo, sanus fieri poterit. 53 Si vero non curetur, sua sponte non exit. 54 Mortem tamen non inducit, sed confefciscit. 55 Atque hæc à me dicta sunt de lumbrico lato, unde nascitur, & quæ morbi ipsius signa sunt.

XXIIX. Περί τῆς λιπιδῶ. 2 δρχή μὲν ἔχινε) ἀπὸ τῆς γάλακτος τῆς νεω. ἐπιπύ τὸ παιδίον θηλάζει γάλα μὴ καθαρόν. 3 " τὸ τῆς γάλακτος γίνε) ἐν τῷ 81
 στήθεϊ καὶ καθαρόν, ἐπὶ τὴν φλεγματώ-
 35 δεσι τροφῆσι καὶ σιπιοίσι, καὶ ποτῶ-
 σι χρεῖ) μὴ καθαροῖσιν ἢ τροφῶς. 4
 ζυμοσφραγισθῆ) γὰρ πάντων [τῶ] ἐστὶ καὶ 82
 λίην πίπτει ἐπ' αὐτῶ ἐς τὸ γάλα. 5
 ἔχει ὅ καὶ τόδε ἔστις. 6 ὡς ἡ τροφὸς μὴ ὑγιανῆ ἔσθ, ἀλλὰ χολώδης, ἢ ὑ-
 δραπόδης, ἢ αἵματώδης, ἢ φλεγ-
 ματώδης, καὶ γάλα γίνε) πονηρὸν
 τῷ παιδίῳ. 7 ζυμοσφραγισθῆ) γὰρ τὸ σῶ-
 μα καὶ κοιλίη. 8 " πλείστον ὅ ἀγρῆ 83
 αὐτῷ ἐς τὸ γάλα, ὅ, π αὐτῷ τὸ
 πλείστον ἔχει ἐν αὐτῷ. 9 καὶ τὸ παι-
 80 διον, ὡς θηλάζει ἀπὸ τῆς τροφῆς γά-
 λα μὴ καθαρόν, ἀλλὰ χολώδες, ὡς
 ἔλεξα, ἐπίνοσον γίνεται & ἀσθενές.
 10 καὶ τὸ παρὸν μόλις λυπεῖ, μέ-
 χρεις αὐτῷ θηλάζει γάλα πονηρὸν καὶ
 ἐπίνοσον. 11 &, ἐπιπύ θηλάζει γάλα
 μὴ καθαρόν, ἀλλὰ γαῶδες καὶ φλε-
 ματώδες, 12 καὶ ἔχει τὸ παιδίον ὡς
 φλέσας, ὡς ἀπὸ τῆς κοιλίης ἐστὶ καὶ
 85 τὴν ἐσθῆ, ὑρέας & ὀλέας. 13 χρο-
 ρεῖται

XXIIX. Cæterum calculi morbo 2 principium oboritur à lacte, ubi puer lac impurum sugit. 3 Lac autem in' nutrice im- 220
 purum fit, si pituitosis cibis ac potibus, & alimentis impuris nutritur. 4 Conferunt enim omnia in ventriculo illabentia in ipsa ad lac. 5 Habet autem & hæc res se hoc modo. 6 Si nutritrix non sana fuerit, sed biliosa, aut aquosa, aut sanguinea, aut pituitosa: lac etiam malum puero generatur. 7 Con- 7
 sentiunt enim corpus & ventriculus. 8 Plurimum vero ipsi ad lac cedit, de eo quod ipsa' plu- 225
 rimum in seipsa habuerit. 9 Et puer si de nutrice lac non purum suserit, sed biliosum velut dixi, morbosus fit ac debilis: 10 & in præsens maxime affligitur, quandiu lac pravum ac morbosum suserit. 11 At ubi suserit lac non purum, sed terreum & pituitosum, 12 & habuerit puer venas de ventriculo ad vesicam tendentes amplas ac attrahentes: 13 procedit au-
 tem

ρείλαι, ἢ ἐ τὸ ποτὸν ἐ τὸ γάλα ὑπὸ
 τῆ τροφῆ ἐς τὴ κοιλίῳ τῆ μητρὸς, 14
 ἢ κοιλίῳ ἕλκετ' ἀπὸ τῆ κοιλίης ἀπὸ τῆ 84
 γάλακτι, τὸ πᾶν ὁμοίως, ὅ, ἢ
 15 ἀν' αἱ φλέβες διαφεύδων ἐς τὴ
 κοιλίῳ. 15 καὶ, ἢ ἐπὶ τῷ γάλακτι
 μὴ καθαρὸν ἢ, τὸ ἐπαυροκόμῳ
 ἐν τῇ κύστει γίνετ' λίθος, τρώπω τοῖσιν
 δε. 16 ὡστερ' ἐφ' ὑδατι μὴ καθαρῶ
 τρωχθέντι ἐν κύλικι, ἢ ἐν χαλκῶ,
 καὶ καθαράν ὑποστάθμη αἰεὶ γίνετ'
 ἐν τῷ μέσῳ. 17 ἢ τῶς ἐ ἐν τῇ κύστει 85
 ἀπὸ τῆ ἕρως μὴ καθαροῦ ἐ ἰόντι.
 18 καὶ ὅσα ἐξέρειαι, ἄτα ἐ τῷ κοιλίῳ
 εἴσονται, καὶ μέλιτα αἰεὶ γινομένη
 ὑπὸ ὀδύνης ἐ διέρχετ' ἀπὸ τῆ ἕρως
 (ἰόντι, 19 κήγνυται τε ὑπὸ τῆ φλέγ-
 177 μαι ὡμῶς ἰόντι. 20 κήγα γὰρ
 γίνεται τῇ ὑποστάθμη τὸ φλέγμα
 μεμειμῶτον. 21 ἐ τὸ καθαρόν μικρὴ
 ἀχνη ἐπιγίνεται. 22 ἐπὶ τῷ τὸ ἐπίον
 ψαμμωδὸς παρσγίνετ', κήγης γι-
 νομένης τῆ φλέγματος ἐ ἐν τῇ κύστει
 ἐσόντος ἀπὸ τῆ γάλακτος, ἐ αἰετ'.
 23 καὶ ὅ, πρὸ αὐτῶν ἐ ἐν τῇ κοιλίῳ
 ἐπιγίνεται, ἐξέρει. 24 αἰετ' ἢ
 ὑποστάθμη σερειτ' ἢ λιθοφθῆς γίνετ'),
 25 ὡστερ' σίδηρο ἢ ἐπὶ λίθων καὶ τῶ
 γῆς συκκομένης γίνετ'). 26 ἐ ἐν τῇ
 καθαρῇ ἐς τὸ πῦρ ἐ μολῆ κεκάλυπ-
 ται τῇ σκωρίῳ λίθου, καὶ ἢ γῆ καθα-
 ῶτα. 27 καὶ, ἐπὶ τὸ δόσπερον ἐ
 τὸ τρεῖτον ἐς τὸ πῦρ ἐ μολῆτ', ἢ μὲν
 σκωρίῳ οἱ ἐξω ἐρχετ', τῆ κοιλίῳ ὑπὸ
 τῆ σιδήρου, ἐ ὡψὸς ὅσα τὸ γενόμενον.
 28 ὅ ἢ σίδηρο λιμπάνετ' ἐν τῷ πυ-
 ρί, καὶ ἐ μπιπῆτ' παρσδιόσεως τῆς
 σκωρίης, καὶ γίνετ' σερειός τε ἐ πυ-
 κτός. 29 ἢ τῷ δὴ ἐ ἢ ὑποστάθμη ἐ τῇ
 30 κύστει, κήγης γινομένης τῆ φλέγμα-
 τος, ἐξέρει τῆ κοιλίῳ ἀπὸ τῆ ἕρως. 30
 αἰετ' ἢ ἐξυμπίπῆτ', ἐ πυκνὴ γίνετ'),
 καὶ σερειτ' ὡστερ' σίδηρο. 31 ἐπὶ
 οἱ

tem & quod bibit nutrix, & lac
 in ventriculum pueri tale, 14
 quale trahit à ventriculo de lac-
 te, in totum similiter prout
 venæ ad ventriculum detru-
 dere possunt: 15 si quid sane in la-
 cte non purum fuerit, id quo
 vesica fruitur lapis fit tali mo-
 do, 16 velut in aqua non pura,
 in calice aut vase æneo turbata,
 & rursus sedata, fex acervata fit
 in medio. 17 Sic sane & in vesica
 de urina non pura existente.
 18 Et non per urinam ejicitur,
 ut quæ in cavo fit loco, & maxi-
 me acervata collecta, præ do- 235
 lore per mictionem non per-
 transit, 19 & à pituita cruda con-
 crescit. 20 Glutinum enim fit pi-
 tuita ad fecem ammixta. 21 Et
 primum parva lanugo superstat,
 22 deinde quod accedit areno-
 sum fit, glutino existente pitui-
 ta, quæ est in vesica de lacte, &
 augetur, 23 & quicquid humoris
 in glutinatione accesserit, emin-
 gitur. 24 Rursus autem fex solida
 fit, & lapidis speciem accipit.
 25 Quemadmodum ferrum ex 240
 lapidibus ac terra dum combu-
 runtur fit. 25 Et in prima qui-
 dem in ignem immiffione, con-
 glutinati sunt lapides cum terra
 ad ferri recrementum. 27 At ubi
 iterum atque iterum in ignem
 immiffa fuerint, recrementum
 quidem foras decedit liquefcens
 ex ferro, id quod ita fieri oculis
 videmus. 28 Ferrum autem in
 igne relinquitur, & recremento
 decedente subsidet, fitque solida
 ac densum. 29 Sic profecto 345
 etiam fex in vesica, dum pi-
 tuita glutinum fit, emingitur id
 quod ab urina liquefcit. 30 Fex
 autem subsidet, & densatur, ac
 solida fit velut ferrum. 31 Ubi
 vero subsedit ac solida facta est,
 sursum

εἰς ξυμπέση καὶ στερεωθῆ, κλονέεται
 ἐν τῇ κύσει αὐτῆ καὶ κούτω, ³² καὶ πό-
 νον παρέχει κήπιασσι, τὴν κύσιν, ³³
 ἔδποφέρει πὶ ἀπ' αὐτῆς, ἐπὶ τῷ ἰχυ-
 ρῶς κῆσπῃ ἔλκη. ³⁴ τὸ δ' ἐπιφε- ⁸⁶
 ρόμνον ἐπὶ μᾶλλον τῷ ἀπόνῳ
 ψαμμῶδεϊ σύμπεξιν ἐργάζεται. ἐξ
 ἑὸ λίθου. ³⁵ καὶ γίνετ' ἐρόπω τοῦ-
 δε δ' ἀπὸ τῆς γαλακτῆς ἐς τὴν κύσιν.
³⁵ 36 ἔστι δὲ ὅτε γίνεται, κλῦν τῷ πο-
 δῶ ἐόντι ἢ ἀση πῆς ἀπὸ τέτυ ⁸⁷
 γνήσια. ³⁷ ἄλλοτε γὰρ καὶ ἄλλοτε,
 ἐπὶ τῆς ἐρήσι, ταχέως ἐπιλαμῶναι
 τῆς ἐρήτης. ³⁸ καὶ τὸ περὶ δὲς ἡδη αὐ-
 ξανομένης λίθος γνήσια ἔδπο κρεω- ⁸⁸
 φαγίας, ³⁹ ὁ πόνος ἔπειρεσιν οἱ
 πένιν ἢ σίτον αὐτῆς ἐωυτῆ ἀγρηται. ⁴⁰
 καὶ ταῦτα μὲς τῆς τοῦ μίεθου.

XXIX. Σημῆια ἢ ἡ νέου ἔχει
 πέντε. ² ἐπὶ τῆς ἐρήσι γέλει, πο-
 νείετα. ³ ἔδπο τὸ ἔρον καὶ ὀλίγον ῥέει
 ἄσπερ σφραγισμένη. ⁴ καὶ ἔστιν ὑ-
 φαιμον, οἷα τῆς κύσει ἡλικωμένης
⁵ 5 ὑπὸ τῆς λίθου ἢ ἐν τῇ κύσει φλεγμονή.
⁶ ἄλλὰ τῆς μὲς ἀφανές. ⁷ σημῆιον ἢ
 ἀκροποδίη. ⁸ ἔστιν ὅτε διερέει ψαμ-
 μῶδεα. ⁹ ὑπὸ τοῖς τῶν ἢ, οἷων ἐρω
 ἐρέω. ¹⁰ ἔστι δὲ ὅτε διερέει λίθου,
 [ἢ] δύο ἢ ἔδπο τῶν. ¹¹ ἔτεροι δὲ
 σμικροὶ ἐρόπω τῶν αὐτῶν, ἄσπερ καὶ
 τῆς ψάμμου εἰρηκα. ¹² γίνετα ἢ καὶ
¹³ 13 ὑπὸ τῆς τοῖς. ¹⁴ ἐπὶ τῷ ὀλίθου
 συμπαγῆ, καὶ βάθου γνήσια ἐς τῆ
 κύσιν τῆς ψάμμου τῆς γλυκομένης χω-
 ρῆς. ¹⁴ ἔλθουσιν ἢ τῆς ψάμμου ὀλίθος
 μὴ πρὸς λάσπην πρὸς ἐωυτῆ, ¹⁵ ἄλλὰ
¹⁶ 16 βαρυτέρη καὶ πλεονῶν γνήσια, ἄσπερ
 μὴ πῆρνον αὐτῶν πρὸς ἐωυτῆ,
¹⁷ καὶ ἔτως δύο λίθοι γίνονται. ¹⁷ γί-
 νομένη ἢ ἔδπο τῶν ἐς τῶν αὐτῶν.
¹⁸ καὶ ξυμπερὶ μὴ πρὸς ἀλλήλους
 [ἐν] τῇ κλονήσει πρὸς ἀλλήλους, καὶ
 διερέει τὸ ψαμμῶδες, ¹⁹ ἔστι δὲ

fursum ac deorsum in vesica vo-
 lutatur, ³² & feriens vesicam
 dolorem inducit: ³³ & si vehe-
 menter feriat ac ulceret, aliquid
 de ipsa aufert. ³⁴ Verum id quod
 insuper affertur, adhuc magis
 quam id quod arenosum deces-
 sit, concretionem efficit. ³⁵ At- ²⁵⁹
 que tali modo fit lapis de lacte
 in vesica: ³⁶ & si puero anxietas
 aliqua ab hoc oboriat, ³⁷ alias
 atque alias; ubi mehere vult,
 urinæ meatum apprehendit. ³⁸
 At si puero jam adulto lapis gi-
 gnatur ex terræ esu, ³⁹ dolor non
 adest ipsi prius quam ipse sibi-
 ipsi cibum deligat. ⁴⁰ Et hæc à
 me de hoc relata sunt.

xxix. Cæterum morbus fi-
 gna quinque habet. ² Nam ubi
 mehere vult, dolore affligitur,
³ & urina paulatim fluit velut ²⁵⁸
 in urinæ stillicidio, ⁴ & est sub-
 cruenta, nimirum vesica à la-
 pide exulcerata, ⁵ & vesica in-
 flammata est. ⁶ Verum hoc fi-
 gnum inconspicuum est, ⁷ in-
 dicat tamen summa pars præ-
 putii. ⁸ Quandoque mingit are-
 nosa, ⁹ verum à talibus, qualia
 ego dicam. ¹⁰ Ejicit autem ali-
 quando lapides duos, aut etiam
 plures parvos, ¹¹ generatos eod-
 em modo, velut de uno dixi.
¹² Fiunt etiam tali modo. ¹³
¹⁴ Quum lapis fuerit concretus, ²⁶⁰
 & profunde subsederit in vesicam
 in arena separata, ¹⁴ ita ut
 ipsam advenientem lapis non
 aliumat in seipsum, ¹⁵ sed gra-
 vior ac copiosior fiat, ut tamen
 ipsa ad seipsam non concreseat,
¹⁶ etiam sic duo lapides fiunt.
¹⁷ Fiunt etiam plures eodem
 modo. ¹⁸ Sed & collisis inter se
 in agitatione aliquid dispartatur,
 & arenosum per urinam ejici-
 tur. ¹⁹ Quod etiam aliquando

ὅτε καὶ ἐπὶ κατέλθῃ ψάμμῳ
 πρὸς τὴν κύβην, καὶ μὴ ἀρῶσται.

xxx. " Λέγουσι δὲ ἄλλοι, ὅτι⁹⁰
 τὸ πινόδιον ἐς τὸν πλόμωνα
 ἔρχεται, ὡς δὲ τότε ἐς τὸ ἄλλο
 σῶμα. ² ἔτι δὲ, οἱ ταῦτα λέ-
 γοντες, ἀφ' ἑαυτῶν λέγουσι
³⁰ μέλλω ἐρεῖν, ³ ὅτι πλόμων' αἰ-
 λὸς ἐστὶ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐστὶ σύ-
 ριγγις. ⁴ ὁ δὲ πλόμων ἐν μὴ
 καὶ ἰσχυρῶς, καὶ οἱ ἐν σύριγγι ἀρῶ-
 σται, ὅτε ἂν ἐφάνη τὸ ζῶον.
⁵ " Φησὶ γάρ μετὰ τὰ⁹¹
 πλόμων, ὅτι καὶ αἰλὸς ἐστὶ, καὶ
 οἱ ἐν σύριγγι ἀρῶσται. ⁶ ἀφ' ἑ-
 αυτῶν δὲ τὸ φλόγιον τὸ χεῖρα καὶ ἢ
 γλῶσσαν. ⁷ καὶ αἰλὸν δὲ καὶ πρὸς τὰ
 δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐν τῇ ἀριστερῇ
 νήρῳ. ⁸ τοῖσιν ἔνδοξον ἐν ἀνθρώποι-
 σιν τὸ ποτὸν ἐς τὸν πλόμωνα φέρε-
 σθαι ἐκ τοῦ στήθους. ⁹ ἔτι δὲ ἔτι
 χωρεῖ τὸ ποτὸν ἐς τὴν καὶ ἰσχυρῶς
³⁵ ἢ τῆς καὶ ἰσχυρῶς " ἐς τὸ ἄλλο σῶμα⁹²
 ἀπὸ τοῦ στήθους. ¹⁰ νοῦται δὲ καὶ ἢ, ὅτε
 σα μέλλω ἐρεῖν. λέγουσι δὲ ἰσχυρῶς, ὅτι
 τὸ ποτὸν ἢ χωρεῖ ἐς τὸν πλόμωνα,
 ἀλλὰ ἐς τὴν καὶ ἰσχυρῶς, ταῦτα δὲ. ¹¹ ἐν γὰρ
 τὸ ποτὸν χωρεῖ ἐς τὸν πλόμωνα,
 ὅτε καὶ τὸν πλόμων πληροῖ, ὅτε ἂν
 ῥηθῆναι τὸν ἀνθρώπον ἀναπνεῖν, ἢ δὲ
 φεῖσθαι ἀπὸ τοῦ στήθους. ¹² ἐν γὰρ ἂν εἴη τὸ
 ἀντηχέον τὸ πλόμωνι πληρῶν ἐόντι.
¹³ καὶ ἐν γὰρ τῷ ἰσχυρῶν ἐστίν. ¹⁴
 ἐπεὶ δὲ, ἐν ἑστέρας τὸ ποτὸν ἐς τὸν
 πλόμωνα, τὰ σπύα ἂν ἡμῖν ξη-
 ρῶν ἐόντα, ὅτε ἂν ὁμοίως ἐπέσσει-
⁴⁰ ται. ¹⁵ δύο δὲ ἰσχυρῶς ταῦτα
 ἐστίν. ¹⁶ καὶ τὰ φάρμακα δὲ τὰ
 ὑπερήλατα, ἐπὶ τὸν πλόμων, χωρεῖ
 τὸ καὶ ἰσχυρῶς ἔξω. ¹⁷ ἔτι δὲ καὶ τό-
 δε ἔτι.

xxxι. Ὅσα φάρμακα κα-
 ταρκτικὰ ἐστίν, ἢ ἀνω, ἢ κάτω, ἢ καὶ
 ἀμφό-

contingit, ' ubi arena ad vesti-²⁶⁵
 cam descendit, & non coaluit.

xxx. Quidam dicunt, quod
 potus in pulmonem devenit, ex
 hoc vero in reliquum corpus.
² Hi autem qui hæc dicunt, re-
 darguuntur ex hoc, quod dictu-
 rus sum,³ quod videlicet pulmo
 cavus est, & in ipso fistula est.
⁴ Quod si pulmo cavus non
 esset, & fistula non ipsi adhæretet,
 animalia vocem non ede-
 rent. ⁵ Vocem enim edimus de
 pulmone, quia cavus ' est, & fi-²⁷⁰
 stula ipsi adest. ⁶ Vocem autem
 articulant labia & lingua. ⁷ Ve-
 rum de hoc exactius in peri-
 pneumonia tractatione egi. ⁸
 Cæterum hominibus quibus po-
 tus in pulmonem ferri videtur,
 adversabor,⁹ habetque res se hoc
 modo. Procedit potus in ven-
 trem, à ventre autem in reli-
 quum corpus expenditur. ¹⁰ O-
 portet autem his quæ dicturus
 sum mentem adhibere. Sermo-
 nis argumenta, quod ' potus²⁷⁵
 non procedit in pulmonem, sed
 in ventrem, hæc sunt. ¹¹ Si
 enim potus procederet in pul-
 monem, quum pulmo expletus
 esset, homo non facile respira-
 ret, neque loqui posset. ¹² Non
 enim esset, pulmone pleno exis-
 tente, quod resonaret. ¹³ Et
 hoc quidem unum argumen-
 tum est. ¹⁴ Deinde, si potus in
 pulmonem procederet, cibi in
 nobis ficci existentes non simi-
 liter concoquerentur. ¹⁵ Atque
 hæc duo argumenta existunt.¹⁶ ²⁸⁰
 Sed & medicamenta alvum sub-
 ducentia, si in potu fumantur,
 extra ventrem procederent. ¹⁷
 Habet autem hæc res hoc modo.

xxxι. Quæcunque medica-
 menta purgatoria sunt aut su-
 perne, aut inferne, aut etiam
 utrius-

ἀμφοτέρω, ταῦτα ποιείει. ² πίνει
καὶ κρείβει. ³ καὶ πὰ μὲν ἰχυρὰ
αὐτῶν, ἢ τὴν ἀψαλαγῆν ἢ τῶν
ἀπειλῶν ἴσχυαί, ἐλθοί. ⁴ πὰ
δὲ μεγαλύτερα ἀγαθὸν ποιείει ἴ-
σχυρὸς, ¹¹ ὅ, ἢ αὐτὸν ἐλάττω. ⁵ εἰ ⁹³
δὲ ἐλθοί πὶ τέτων τῶν φαρμάκων
εἰς τὸν πλῆθον, δοκέει αὐτῷ μὲν πὶ
μέγα ποιῆσαι κακόν. ⁶ τὸ γὰρ
⁴⁵ φλέγμα, τὸ δὲ τῆς κεφαλῆς,
ἐν κρείβει ὀλίγω χρόνῳ ἐλθοί. ⁷
ἐπιπλῶν γὰρ καὶ ἀγαθὸν χρῆμα ἐστὶν
ὁ πλῆθον. ⁸ καὶ, ἢ ἐλαττωθῆ,
ἢ καλῶς ἐξεί κείνῳ ὁ ἀνθρώπος
διεί, γὰρ πολλὰ. ⁹ ἢ δὲ κελίη ὑπὸ
ἴσχυαί, ἐκ ἐλαττωθῆ, ¹⁰ ὅτι
χρῆμα ἐστὶν ἰχυρὸν, ὡς περὶ δηλαδὴ
δέρμα. ¹¹ καὶ τῶν μὲν λιθῶν
χρῆσται οἱ πλείους τῶν κτενέων
ταῖσι μὲν δέρματι ἀπὲρ ἰχυρῶν,
¹² τῆσι δὲ κελίησιν ἀπὲρ θυλά-
κων. ¹³ ἰχυρὸν γὰρ χρῆμα ἢ κελί-
η ἐστὶν. ¹⁴ ἐπιπλῶ, ἐπιπλῶ ὑπὸ
¹⁷⁸ οἴνου ἢ μέλαι, ἴσχυαί, ἴσχυαί, οἱ
ἀνθρώποι, ἀποπατεῖσι μέ-
λαινα. ταῦτα δὲ πίνει ἴσχυαί
ἐστὶ.

utrunque præstant, ea hæc fa-
ciunt. ² Omnia valde urunt: ³ &
fortia quidem ex ipsis, si partem
aliquam teneram corporis conti-
gerint, eam exulcerant. ⁴ Mitiora
vero turbulenti corporis mo-²⁸⁵
tum faciunt, quamcumq; tandem
partem occuparint. ⁵ Si vero ali-
quod ex his medicamentis in
pulmonem perveniret, videtur
mihi magnum aliquod malū in-
ducturum esse. ⁶ Pituita enim de
capite descendens, eum in valde
brevi tempore exulcerat. ⁷ Te-
nera enim & rara res est pulmo,
⁸ & si exulceratus fuerit, non
bene habebit homo ille, ob mul-
tas sane causas. ⁹ At vero ven-²⁹⁰
ter à medicamento non exulce-
ratur. ¹⁰ Nam res est valida ac
robusta, nimirum velut pellis &
corium. ¹¹ Et plerique sane ex
Libyæ incolis pecorum pellibus
pro vestibus utuntur, ¹² ventri-
bus autem pro utriculis. ¹³ Ro-
busta enim res venter existit. ¹⁴
Deinde, ubi à vino nigro homi-
nes repleti fuerint, nigra recre-
menta excernunt. ¹⁵ Atque hæc
omnia argumenta existunt.

xxxii. Et ubi allia comede-
rimus, aut aliud quoddam edu-²⁹⁵
lium olidum, urinam reddimus
comesta odore referentem. ¹⁷ Et
hæc quidem omnia argumenta
sunt. ¹⁸ Sed & hoc consideran-
dum venit quod dicturus sum.
¹⁹ Si quis cyceonem biberit, aut
farinam coctam forbuerit, aut
aliud quid ejusmodi, & hoc ip-
sum in pulmonem pervenerit,
certe arbitramur ipsum ne mi-
nimum quidem tempus vivere
posse: ²⁰ Ubi enim modicum
quiddam pituitæ in pulmonem ³⁰⁰
pervenerit, aut in fistulam ip-
sius, ²¹ multa ac fortis tuffis ob-
oritur, ac convulsio. ²² Si vero
utique

xxxii. Καὶ, ἐπιπλῶ σκόροδι
φάρμακον, ἢ πὶ ἄλλο ὀσμυρὸν
βρώμα, διερρόμιν ὀσμυρὸν τῆ
βρώμασιν. ¹⁷ ταῦτα μὲν πὶ ἴσχυ-
αί. ¹⁸ σκίφασιν δὲ ἐξεί καὶ
τόδε, ὅ, ἢ μέλαι ἐρέει. ¹⁹ εἰς
κυκεῶνα πίνει, ἢ ἄλλῳ ἐφθόν
ροφίη, ἢ ἄλλο τοῖστο, καὶ ἐλθοί
εἰς τὸν πλῆθον τῶν, δοκέει μὲν
⁵ αὐτῶν ἐδὲ ζῶν, ἐδὲ ὀλίγον
χρόνον. ²⁰ ἐπιπλῶ γὰρ ἢ μικρὸν
ἐλθῆ εἰς τὸν πλῆθον φλέγμα,
ἢ εἰς τὴν σύστασιν αὐτῆ, ²¹ πολ-
λὴ βίη τε καὶ ἰχυρὴ γίνεται καὶ
σπασμός. ²² εἰ δὲ οὐκ ἄρα καὶ
ζῶν ὁ ἀνθρώπος πῶν τὸν κυ-
κεῶνα

κεῖνα ἢ τὸ ἀλίην ροφέων. 23
 πρῶτος μὲν γὰρ τῆ ροφήματι. 24
 24 Ἰερεμὶν ἂν δοκίω πολλῶν τε
 καὶ ἰχυρῶν τῶ σώματι γίνεσθαι
 καὶ πόνον πολλόν, 25 ὡς τε ἡ 94
 ἀποπαλίη καὶ τὸ τρέπον, ἢ ἐς
 τὸν πλῶμονα ἔλθοι. 26 ταῦτα δὲ
 ἰσόρεια ἐπ' αὐτῶ ἐστίν 27 ἔπειτα τὸ γά-
 λα πῶς αὐ ἐτρέφετὰ παιδιῶνα, ἐ-
 10 γὰρ χερσὶ πατρὸς τὸ πλῶμονα. 28
 τῆτο δὲ ἰσόρεια ἀλλόμοι. 29 καὶ
 ταῦτα ἐστὶ αὐ ἐπιμαρμαρῶν ἕγω-
 γη τῶ λόγῳ τοῦτο ἰσόρεια ἐδὲν,
 εἰ μὴ ὅ, πὶ πολλοὶ κέρει τῶν ἀν-
 ἡρώτων τὸ ποτὸν δοκίωσιν ἐς τὸν
 πλῶμονα χερσίν. 30 καὶ αὐτῶ
 ἐστὶ πῶς τὸ ἰχυρῶς δοκίωσιν τὰ
 ποτῶνα ἰσόρεια ἐπὶ γαστρί, 31 εἰ
 μετὰ τὸν ἀκέρει ἐν τῆς πρὶν
 γνώμης μετὰ σπέν, τῶς ἐνωτῆ
 τε λόγῳ (εἰ πείσθην. 32 καὶ ἀπὸ τῶ
 δὲ ἐ χερσὶ τὸ ποτὸν ἐς τὸ πλῶ-
 15 μονα, ἀλλ' ἐς τὴν κηλίην, 33 ὅτι 95
 15 πρῶτα φησὶ αὐτῶ ἐστίν ὁ γάμαχ
 δὲ ἀνθρώπων, αὐτῶ χέρει, 34 καὶ
 χερσὶ ἐς κένειον. 35 καὶ αὐτῶ ἐπὶ
 κήτει τῆ σπέν, δὲ πλῶμονα
 ὡσπερ κιστῶ φύλλον 36 ὡς οὐκ
 αὐ πρῶτα κηλίη ἐν τῆ κηλίη, ἐ-
 ἰ χερσὶ ἐς ἐαυτόν. 37 καὶ ταῦτα
 ἐς τῶτο μοι εἰρήμ. 38 χερσὶ δὲ
 καὶ τὸ ποτὸν ἐς τὴν κηλίην. 39
 καὶ, ἐπὶ πλοσθῆ, ὁ σπέν τε
 ἀπ' αὐτῆς δέχεται, 40 καὶ ἀπὸ
 διδῶ ἐς τῶς φλεβῶνα, καὶ ἐς τὸ ἐπί-
 πλοον, καὶ ἐς τὸ κήτειν, ἐς τε
 τὴν ὄχλην, καὶ ἐς τὰ σπέν, καὶ
 ἐς τὰς πόδας.

utique & vixerit homo qui cy-
 ceonem biberit, aut farinam co-
 cta forbuerit, 23 ubi sane con-
 cocta fuerit sorbitio, 24 videtur
 mihi multa & fortis caliditas
 corpori oboritur esse, multus-
 que dolor, 25 ut omnino moria-
 tur homo hoc modo, si illa in
 pulmonem perveniant. 26 Atque
 hæc jam argumenta septem 305
 sunt, 27 Præterea quomodo lac
 infantes pueros nutrire posset, si
 ad pulmonem descenderet. 28
 Atque hoc mihi aliud adhuc ar-
 gumentum est. 29 Et hæc ne
 produxisssem quidem ad fermo-
 nis mei confirmationem, nisi
 multi adeo homines essent, qui-
 bus potus in pulmonem proced-
 ere videtur: 30 & necesse est ad
 opiniones fortiter inhærentes
 multa argumenta adducere, 31
 si quis velit auditorem a prio- 310
 re sententia abducere ac con-
 vertere ut suis verbis fidem ha-
 beat. 32 Et propter hoc etiam
 potus in pulmonem non proced-
 it, sed in ventrem: 33 quia
 contigua & annexa est ipsi gula
 hominis semper hians, 34 & in
 hanc procedit. 35 Et simul pul-
 monis fistulæ velut hederæ foli-
 um incumbit, 36 quare neque
 descendere permetteret in trans-
 glutiendo, si in ipsum procede-
 ret. 37 Atque hæc mihi de hoc 315
 relata sunt. 38 Procedit nam-
 que potus in ventriculum, 39 &
 ubi expletus est, splen de ipso
 suscipit, 40 & distribuit ad ve-
 nas, & ad omentum, & in decli-
 ve deorsum, & in scrotum, &
 ad crura, & ad pedes.

20 XXXIII. ἢ καὶ, ἐπὶ τῶ σπέν 96
 ἐπιμαρμαρῶν τῶ ὑδρὶ πολλῶν, χερ-
 σὶ ἀπὸ τῆς κηλίης. 2 καὶ ἐς τὸν
 σπέν ἐρχεται αὐτῶ ἀπὸ τῶ ποτῶ,
 ἐπὶ πῆ ὁ ἀνθρωπ. 3 γίνεσθαι δὲ
 ἐπὶ

xxxiii. Et postquam mor-
 bus ex aqua multa obortus fue-
 rit, procedit de ventriculo, 2 &
 semper ad splenem venit de po-
 tu, ubi biberit homo. 3 Con-
 tingit

ἐπὶ τῆς νέσας ταύτης, ὡς μὴ πυ-
 ρεϊαίνην ἀλλ' ὡς ἐν τῇ κελίῳ, ἢ οἴσ-
 ταν ὁ ἀνθρώπος διψῆ. ⁴ ὡς δὲ ἢ
 κύστις καὶ ἢ κελίῳ μὴ διητέωσι καὶ
 τρέπον, ⁵ μηδὲ ἐπιτηδέην διαίτη ὁ
 ἀνθρώπος χρῆται, ⁶ ὁ δὲ σπλῆν
 ὑπονοσέων ἐκλεῖ δὲ καὶ κελίῳ δὲ
 ποτῆ, ⁷ ἢ πρὸ νέσας γίνε, ⁸ καὶ ἢ
 ὄχι διαφραγῆς γίνε, ⁹ καὶ ἀκλή-
²⁵ δες, καὶ ὁ τράχηλον, καὶ τὰ στήθεα
 καὶ ἀλεπιώε. ¹⁰ τῆκε) δὲ ὑπὸ
 τῆς νέσας ταύτης, καὶ καὶ ῥέει ἐς
 τὸ κελίῳ, ¹¹ τότε καὶ τὸ ὕδα-
 τος πλέα ἐστὶ. ¹² καὶ ἀστέφῃ ἢ κελί-
 λῆ. ¹³ καὶ ὅτε μὴ καὶ ῥέει σέγα, ¹⁴ ὁ-
 τὲ δὲ καὶ ῥέει. ¹⁴ ἢ τε κύστις ἐδιη-
 γέει καὶ τρέπον. ¹⁵ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 φέρει τε διαίτης ἀλλοίε καὶ ἀλλοίε
 διαίτης σώματι, ¹⁶ καὶ πῦρ ἐστὶν ὅτε
 ἐπιλαμβάνει. ¹⁷ καὶ τὸ πρῶτον, ¹⁸
 μὴ οἰδαλέον γίνε, τῶν δὲ ἐξ.
¹⁸ ἐστὶ δὲ οἷον καὶ καὶ ῥέει γυννται ἀ-
 κνήμα, ἐπὶ τὸ χρόνιον τὸ νέσμα
³⁰ γίνε, καὶ ῥέει ὡς τὸ πῦρ ὕδαρ. ¹⁹
 καὶ ἀρτυρήν ἐπιπίπτει, καὶ ἀδυνα-
 μίη τὸ σώματι, καὶ μάλιστα τῆς
 ὀσφύς. ²⁰ καὶ, ἐπὶ τὸ φάγη ἢ
 πῆ, καὶ ὀλίγω πλεον, πονείει ὁ
 σπλῆν, καὶ τὸ πνεῦμα πυκνὸν ἀέρι
 ἐφίει. ²¹ ταῦτα δὲ σημεῖα ὕδρω-
 πός ἐστιν. ²² ἐστὶ δὲ καὶ ἀεὶ τὸ
 κελίῳ μῆνον, ἢ καὶ πρὸς λα-
 βόνι, ἢ καὶ ἐξ, ²³ καὶ ἢ γαστήρ
 μεγάλη γίνε, ²⁴ καὶ τὰ σέλεα
 πίμπλα) ὕδατι, ²⁵ τὲ δὲ ⁹⁸
 ἄνω τὸ σώματι λεπτὰ γίνεται
 ἔτω οἰηθείσι. ²⁶ τὲ δὲ σημεῖα
 ἀπαντα βληχρότερα ἐστὶ, ²⁷ καὶ
³⁵ ἄμα καὶ ἐν τοῖσι σέλεσι (ἐν ὕδαρ
 ὅσον ἐπιγίνε), ἔοσον τὸ πῦρ
 ἐλάσαν. ²⁸ ἀεὶ δὲ τὸ κελίῳ
 μῆνον διαίτης τὸδε ὕδρωψ γίνεται.
²⁹ ἐπὶ τὸ ἄλλο ἐπιγίνε, καὶ
 ὁδός

tingit autem in hoc morbo, ut
 neque febricitet alias ex ventre, ³²⁰
 quam ubi homo sitiatur, ⁴ vesica
 autem & ventriculus non justo
 modo excolat, ⁵ neque conveni-
 ente diæta homo utatur. ⁶ At
 splen subægotans à ventre de
 potu trahit. ⁷ Morbus autem
 oboritur, ⁸ & scrotum pelluci-
 dum fit, ⁹ & claviculæ, & col-
 lum, & pectora attenuantur. ¹⁰
 Colliquantur enim ab hoc mor-
 bo, & humor ad ventriculum
 defluit, ¹¹ & infernæ partes aqua
 plenæ sunt: ¹² & venter cibum ³²⁵
 averfatur, ¹³ & quandoque
 valde adstringitur: quandoque
 defluit. ¹⁴ Nec vesica justo mo-
 do excolat, ¹⁵ & plerunque hor-
 ror alias atque humor per corpus
 discurrit, ¹⁶ & quandoque fe-
 bris corripit. ¹⁷ Et quibusdam
 facies tumida fit, quibusdam
 non. ¹⁸ Aliquibus etiam tibiæ
 rumpuntur, ubi morbus diu-
 turnus factus fuerit, & aqua il-
 linc effluit. ¹⁹ Incidunt & vi-
 gilix, & impotentia corporis, ³³⁰
 ac maxime lumborum. ²⁰ Et
 postquam edit aut bibit, etiam
 paulo amplius splen affligitur, &
 spiritum frequentem semper
 emittit. ²¹ Atque hæc signa hy-
 dropis sunt. ²² Est autem &
 circa ventriculum solum, sive
 febris corripuerit, sive non. ²³
 Et venter magnus fit, ²⁴ & cru-
 ra implentur aqua. ²⁵ Verum
 supernæ corporis partes at-
 tuantur his qui ita affecti pu-
 tantur. ²⁶ At signa omnia debi-
 liora sunt, ²⁷ & simul in cruri- ³³⁵
 bus aqua non accedit, & dolor
 tanto minor existit. ²⁸ Cate-
 rum circa ventriculum solum
 hydrops & aqua hac de causa
 fit. ²⁹ Etenim ubi acervatim
 aqua accessit, & via in princi-
 piis

ὁδὸς ἐν δόχησι μὴ γίνῃ) ἐς τὸ κρέ-
 τω, 30 ἄλλ' ἀποβλήθῃ ἕλες ἐν τοῖσι 99
 φλεβίοι(ιν, 31 ἄτε κὺ ἀναπνοῦ μὴ
 ἔργον, μὴτε αἰῶ μὴτε κρέτω ἀποσῆ-
 εἰξεν ἔργ. 32 ὡσπερ εἶπες ἀγῆθ' μεί-
 ρα μικρότερον ἀναλαβῶν, καὶ
 σπείψεν ἐν τέρῃ 33 εἶτα κρεθ' ἡσυ-
 χίλῳ ἀπὸ τῆσ μαλακῶ ἀφέλοι τὸ ἐπι-
 κέρμαρον. 34 ε, λὺ τῆσ το ποιήση. 100
 40 ὕδωρ σῶν' αὐ' ῥόυσθεν ἔξω. 35 εἰ δὲ
 ἡδ' ἔργ' πινῶν, ἀλλ' ἀποκέρκυσται ἀπὸ
 τῆσ ἐν τὸσ πνύμα(ι). 36 ἐν τὸν ἡδ' τὸ
 πνεῦμα πληροῖ τὸ ἀγῆθ', κὺ ἀνπ-
 σηρί(ι) τῶ ἔξω πνύματι, 37 ε σῶν
 εἶπ τῶ ὕδατι ἐκδρομῆ ἀπὸ τῆσ πνύ-
 μα(ι), τῆσ πληρεῖ(ι) τὸ ἀγῆθ', κὺ
 ἄμα ἐπικέρμαρῶσ τῆσ ἡε(ρ). 38 λὺ δ' ε
 πῖσ κλίψε κρεθ' ἡσυχίλῳ τὸ ἀγῆθ', ἢ
 κὺ πνύμαρ τετήσεν, ἔξελεύσε(ι) τὸ
 πνεῦμα ἐν τῆσ ἀγῆθ'. 39 ἐξίον(ι)
 τῆσ πνύμα(ι), χωρεῖ κὺ τὸ ὕδωρ
 ἔξω. 40 εἶτω δὴ κὺ τῶ ὕδρωπι. 41 λὺ
 45 ῥῶν ὡδραπνοῆ αἰῶ ἢ κρέτω' ἀγῆθ' τῆ
 φλεβίῶν γήρη(ι) ἐν δόχησ τῆ νεσ(σ),
 ἔργ(σ) ἐς τὴσ ππέλεια κὺ ἐς τὸσ πόδασ
 ὁ ὕδρωψ. 42 λὺ ἢ μὴ, αὐτῆσ μῆνον
 εἰλέε(ι) πῶε(ι) τῶν κελίλῳ. 43 κὺ εἶτω
 ῥῶν μ(ε) πῶε(ι) τῆστων εἰρηται

xxxiv. Γίνε(ι) τῆσ τῆσ γυναι-
 ξίν ὁ ὕδρωψ ἐν τῆσ μήτρα(ι), 2 κρῆ
 τῶ ἐν τῆσ κελί(ι), κὺ τῶ ἐν τῆσ
 σπέλε(ι), 101 ε τ' ἄλλα σημήια τῶν τῶ
 ἔργ(σ). 3 ἀποπέφαν) δὲ μ(ε) ἐν τῆσ
 γυναικείοι(ι) νεσ(σ) πῶε(ι) αὐ
 τῆ. 4 κὺ αὐται αἰ τρεῖσ ἰδέα(ι) τῆ
 νεσημ(ε)των ἀπὸ τῆσ ὕδρωπ(σ).

5 Γίνεται τῆσ νεσημ(ε)τα πῶν τῶ
 179 πεχέωσ' χαλεπῶ. 6 κὺ πῶν τῶ αὐξέ-
 ται ταχέωσ. 7 ἐπ' οἰε χαλεπώτεργ
 γίνεται, λὺ ἐξ' ἐτέρησ νεσ(σ) τὸ σῶ-
 μα τηχθῆν ἐσ τῆσ ππέλει(ι). 8 λὺ
 ῥῶν ἐν τέρῃ ππερα(ι) ἀλάσ(η) τὸν ε-
 σμα(ι) τ' ὀνῆρωπ(σ), τῆσ κ(ε), 9 ἄτε
 τῆσ

piis non pateat ad infernas par-
 tes, 30 sed acervatim in venis
 concludatur, 31 nimirum ut quæ
 respirationem non habeat, ne-
 que sursum neque deorsum in-
 niti potest : 32 (haud aliter
 quam si quis ' magnum. vas an- 340
 gusti osculi ocludat, ac subito
 invertat, 33 deinde sensim oper-
 culum de osculo detrahat. 34 Et-
 si enim hoc fecerit, aqua non
 effluet foras, 35 neque enim re-
 spirationem habet, sed à spiritu
 qui intus est, conclusa est. 36
 Nam spiritus qui intus est replet
 vas, & externo spiritui renitit-
 ur, 37 & excursus aquæ non da-
 tur præ spiritu vas implente, &
 simul aere incumbente. 38 Si
 vero quis sensim ' vas inclina- 345
 rit, aut fundum perforarit, spi-
 ritus de vase exhibit: 39 egresso
 autem spiritu, procedit etiam
 aqua foras. 40 Sic fane in hy-
 drope, 41 siquidem perspiratio
 sursum aut deorsum contingat,
 in principio morbi, transit ad
 crura hydrops, & ad pedes. 42
 Sin minus, isthic solum voluta-
 tur circa ventriculum. 43 atque
 ita quidem de his à me di-
 ctum est.

xxxiv. Fit autem & mulieri-
 bus hydrops in utero ' ipso, 2 & 350
 signa fane in ventriculo, & in
 cruribus, & reliqua signa eadem
 habet. 3 Et de hoc ipso à me di-
 ctum est in Morbis muliebribus.
 4 Atque hæ tres sunt species
 morborum ab hydrope.

5 Fiunt autem hi morbi om-
 nes cito difficles, 6 & omnes
 cito augentur. 7 Adhuc autem
 difficiliores fiunt, si ex alio mor-
 bo corpus liquefactum, ad hunc
 devenerit. 8 Siquidem igitur
 subito occupaverit morbus ' ho- 355
 minem, moritur, 9 nempe alio
 morbo

της νέου χρονιατέ της γημορμίας.
 10 ἐπὶ τῷ ᾧ & ἡ κριτικὴ δόξα (ἡ γῆνη),
 καὶ ὅσα θνήσκου πέριςται, ἢ ἐπιπέων τε 102
 καὶ ἀφελεθῆναι. 11 πῶτα δέ μοι
 5 εἰρηται σὲ ὕδρωα, ὅθεν τε γί-
 νε), καὶ ὅτι πὲ σημήτια αὐτῆ πείδε.

morbo diutissime jam affligente. 10 At ubi jam alvus valde fluida fuerit, citissime moritur, & sentiens & loquens. 11 Atque hæc à me relata sunt de hydrope, & unde oriatur, & quod hæc sint ipsius signa.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΗΙΡΡΟC RΑΤΙS

αὐτῶ

D E

Π Α Θ Ω Ν :

AFFECTIONIBVS.

Basil. græc.

Foesius sect. v. 75. § 16.

Basil. lat.

179 10 **Α**ΝΔΡΑ ἄριον, ὅστις 1
 ἐστὶ σωεπὸς, λογισά-
 μνον, 2 ὅτι τοῖσιν ἀν-
 θρώποισι πλείους ἀ-
 ξιόνεσιν ὑγίει, 3 ἐπίστασθαι δὲ τῆς
 ἑαυτῆ γνώμης, ἐν τῆσι νέσσι (ἐν
 ὠφελείᾳ). 4 ἐπίστασθαι δὲ πὲ δὲ τὸ
 τῶν ἰητέων, καὶ λέγειν αὐτοῖς, 5 καὶ
 ἀποφραδέμενα πρὸς τὸ σῶμα τὸ
 ἑαυτῆ, καὶ ἀφελεθῆναι. 6 ἐπίστα-
 σθαι δὲ τῶν ἐκείνων, ὅταν ἐκείνους
 ἐδιδάτω. 7 ταῦτ' ἐν ἡπίσταθ' αὐτῶν
 μάλιστα εἰδὼς καὶ ἐπιτηδύων πείδε.
 15 8 νοσήματα τοῖσιν ἀνθρώποισι γίνε)
 ἅπαντα δὲ τὸ χολῆ καὶ φλέγματος. 9 ἢ
 ἢ χολῆ καὶ τὸ φλέγματος νέσας πα-
 ρέει, ὅταν ἐν τῷ σώματι ἢ ὑπερξη-
 ραίνη), ἢ ὑπερρυχαίνη), ἢ ὑπερ-
 θερμαίνη), ἢ ὑπερψύχη). 10 πῶ-
 ρα ἢ ταῦτα τὸ φλέγμα καὶ ἡ χολῆ, καὶ
 δὲ τῶν σιτίων καὶ ποτίων, 11 καὶ δὲ τῶν πότων
 καὶ τραμάτων, 12 καὶ ὁσμῆς, καὶ
 ἐκείνης, καὶ ἄψι, 13 καὶ λαγνείης. 14
 Ἐ δὲ τῶν ἔσθης, καὶ ψυχρῆ. 15 πῶ-
 ρα δὲ, ὅταν τῶν ἐκείνων πῶν ἐ-
 ρηθῶν, ἢ μὴ ἐν τῷ δένει ἀποσ-
 20 φέρεται σῶματι, ἢ μὴ πὲ εἰαθότα.
 16 ἢ πλείω τε καὶ ἰχυρότερα, ἢ

MIRUM prudentem 111
 ratione apud se in- 35
 ita, 2 quod maximè 179
 pretii res est homi- 245
 nibus sanitas, 3 nosse convenit,
 quomodo ex sua ipsius intelli-
 gentia, in morbis utilitatem capi-
 at. 4 Nosse autem convenit
 ea quæ à medicis & dicuntur,
 5 & adhibentur corpori suo, ea-
 que dijudicare posse. 6 Atque
 hæc singula hæctenus nosse satis
 est, quatenus idiotæ contingere
 potest. 7 Hæc vero noverit
 quis maxime, si harum rerum
 cognitione ac studio teneatur.
 8 Morbi omnes hominibus à bile
 ac pituita fiunt. 9 Bilis au-
 tem & pituita morbos exhibent,
 quum in corpore nimium
 aut resiccantur, aut humectan-
 tur, aut incalescunt, aut frige- 10
 fiunt: 10 patiuntur autem hæc
 pituita & bilis, & à cibis, & à po-
 tibus, 11 & à laboribus, & à vulne-
 ribus, 12 & olfactu, & auditu, & vi-
 si, 13 & coitu, 14 & à calido, & à
 frigido: 15 Patiuntur autem quum
 singula ex relatis, aut non in de-
 bito tempore corpori exhiben-
 tur, aut non consueta, 16 aut
 plura

ελάσσω τε & ἀδενέσσεσθαι.¹⁷ τὰ μὲν ἔν
 νεσθήματα γίνεσθαι τοῖσιν ἀνθρώποισιν
 ἀπὸ τῶν, ¹⁸ δὲ δὲ ἢ πῶς
 ταῦτα τῆ ἰδιώτῳ ἐπίστασθαι, οὐκ οἶμαι
 εἰς γνώσκον ἰδιώτῳ. ¹⁹ ὅσοι δὲ τῶν
 χροτέχνων εἰς ἐπίστασθαι, & πρῶσ-
 φέρειν & ἀσχετῶν. ²⁰ πῶς δὲ τῶν
 ἰων, & τῶν λεγομένων, & τῶν πούρῳων,
 οἷον τε εἶναι τῆ ἰδιώτῳ γνώμη ἰνὴ
 ξυμμοσάσθαι. ²¹ ἢ δὲ ἐν, τῶν ὁπό-
 ρεν εἶναι δεῖ ἐπίστασθαι, ἐγὼ φράσω.

25 11. Ἦν ἐς τῆ κεφαλῆ ὀδύνη
 ἐμπίπτει, τῶν τῆ κεφαλῆ ξυμ-
 φέρει ἀσχετῶν, ² λέοντα πολλῶ
 καὶ θερμῶ, ³ καὶ πύρετον ποιέοντα,
 φλέγμα & μύξας ὑπάρχειν. ⁴ καὶ, ἰνὴ
 μὲν πῶς ταῦτα ἀπαλλάσσει τῆ
 ὀδύνης, ὁρκεῖ ταῦτα. ⁵ ἰνὴ δὲ μὴ
 ἀπαλλάσσει, κατῆρα τῆ κεφαλῆ
 φλέγμα. ⁶ ἀσχετῶν ἢ ῥοφήματα,
 καὶ ποτὶ ὕδατι. ⁷ οἶνον ἢ μὴ πρῶσφ-
 ρίν, ἐς τὸ αὐτὸ ἀσχετῶν πρῶν.
⁸ τῆ ἢ οἶνον ὅταν θερμὴ εἴσται ἢ κε-
 φαλή σπασθῆ, ἢ ἀσχετῶν ἰχυρο-
 30 τέρη γίνεσθαι. ⁹ τὰ δὲ ἀλλήματα ἐπι-
 πτῆ ὑπὸ φλέγμασιν, ὅταν ἐν τῆ κε-
 φαλῇ κινήσῃ ἀσχετῶν. ¹⁰ ἰνὴ δὲ ἄλ-
 λοτε & ἄλλοτε ὀδύνη & σκοθίνῃ
 ἐμπίπτει ἐς τῆ κεφαλῆ, ὡφελεί μὲν
 & ταῦτα πρῶσφρομῶν. ¹¹ ὡφελεί
 δὲ, ἰνὴ αἷμα ἀφαιρῆθαι δὲ τῶν μυ-
 κτήρων, ¹² ἢ δὲ τῆ φλεβῶν τῆ ἐν
 μετώπῳ. ¹³ ἰνὴ δὲ πύρετον καὶ
 ἰχυρὸν τὸ νέσσειν ἐν τῆ κεφαλῇ γί-
 νησθαι, καὶ μὴ ἀπαλλάσσει κατῆρα
 35 τῆ κεφαλῆς, ¹⁴ ἢ ἄσχετῶν φλέβας κύ-
 κλω δόκασσαι. ¹⁵ τὰ δὲ λοιπὸν,
 [καὶ] δὲ τῶν μύξων ἐλπίς ὑγιᾶ
 γίνεσθαι. ¹⁶ τῶν νοσούντων [καὶ] σκο-
 πῆν ὄντων, ὁρκεῖ μὲν ἐν τῆ κεφαλῇ
 σφῆ τῶν νοσημάτων, ¹⁷ ὅταν αὐτὸ δέων-
 ται, ¹⁸ καὶ οἷον τε ὄντων φαρμα-

plura & fortiora, aut pauciora
 & debiliora. ¹⁷ Universi igitur
 morbi hominibus ex his fiunt.
¹⁸ Oportet autem ad hæc idio-
 15 tam nosse, quæ par est nosse
 idiotam. ¹⁹ Quæ vero artifices
 nosse par est, ea etiam adhibere
 ac tractare. ²⁰ De his autem
 quæ dicuntur & fiunt, fieri po-
 test ut idiota ex intelligen-
 tia quadam conjecturam faci-
 21 at. Jam vero unde sin-
 gula hæc nosse oportet, ego re-
 feram.

11. Si in caput dolores in-
 ciderint, hujus caput calefa-
 cere conducit: ² ita ut mul-
 ta calida lavemus, ³ & ster-
 nutatione facta pituitam ac-
 20 mucos subducamus. ⁴ Et si
 quidem ex his à dolore libe-
 retur, sufficiunt hæc. ⁵ Si ve-
 ro non liberetur, purgandum
 est caput à pituita. ⁶ Victus
 autem sit forbitio, & potus
 aqua. ⁷ Vinum autem non ex-
 hibetur, donec dolor sedetur.
⁸ Quum enim calidum existens
 caput, vinum attraxerit, dolor
 fortior evadit. ⁹ Dolores inci-
 dunt à pituita, quum in capite
 mota cumulata fuerit. ¹⁰ Si ve-
 ro alias atque alias dolor &
 25 vertigo in caput inciderit, pro-
 fuit quidem & hæc adhibita, ¹¹
 prodest autem etiam, si sanguis
 à naribus fuerit detractus, aut à
 vena in fronte. ¹² Si vero diu-
 turnus & fortis in capite fiat
 morbus, & purgato capite non
 decedat, ¹³ hujus caput aut sca-
 rificare oportet, aut venas in
 circuitu inurere. ¹⁴ Ex his enim
 solum sanum fore spes est. ¹⁵
 Agrotos considerare oportet
 statim in constitutionis mor-
 30 borum principio, ¹⁷ qua re opus
 habeant: ¹⁸ & quales sint ut
 phar-

κρόβλῳα, ¹⁹ κὶ ἄλλο, ὅπερ αὐτὸς
 θελήσας ἐπιπέσει. ²⁰ ἢ τὴν δὲ
 κλῶν παρῆς, τελευτάως τὸ νέος
 παροφῆρης ἢ ἐπιπέσει ἢ δὴ τῶν
 σῶματι, δεδιώς ἰσχυρόν ἐπιπέσει
²¹ κίνδυνον ἢ ἐπιπέσει μάλ-
 λον, ἢ ἐπιπέσει.

III. Ἦν ἐς τὰ ὄπιθεν ὀδῶν ἐμ-
⁴⁰ πέσει, ² ἢ ἐξ ἐπιπέσει πολλῶν κὶ
 θερμῶν, κὶ πυρετῶν τῶν ὄπιθεν. ³ κὶ
 ἢ μὲν πρὸς τὰ ὄπιθεν. ἐπιπέσει τὸ
 φλέγμα, λεπτιώδηρον δὲ τὸ κε-
 φαλῆς, κὶ ἢ ὀδῶν δὲ πλείστη, δὲ
 κέ τῶντα. ⁴ ἢ μὲν, τῶν λοιπῶν
 ἄρτων, φάρμακον πῖσαι, ὅ, τὸ αὐτὸ
 φλέγμα καὶ τῶντα. ⁵ ἢ τὴν κεφα-
 λῶν καὶ τῶντα, ἢ καὶ τῶντα τὸ τῆς
 κεφαλῆς φλέγμα. ⁶ τὸ δὲ ἄλγη-
 μα κὶ [Δι.] τὸ γίνεται, ὅταν
 ἴσταιν πρὸς τὴν ἀκρῶν φλέγμα
 ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐπιπέσει.

IV. Ἦν ἢ τὸ πρὸ τῶν φά-
⁴⁵ ρυγῶν φλεγμῶν, ἀνακαταρ-
 ζῆν κὶ τῶντα. ² γίνεται ἢ κὶ τῶντα δὲ
 φλέγματι. ³ ἢ τὸ πρὸ τῶν, ἢ τὸ
 τῶν πρὸ τῆς γλώσσης φλεγμῶν,
 Δι. καὶ τῶντα. ⁴ δὲ τὸ
 φλέγματι ἢ τῶντα γίνεται. ⁵
 Ἦν δὲ ἢ ἐπιπέσει καὶ τῶντα κὶ
 πῖσαι. ⁶ ἐπιπέσει τὸ καὶ τῶντα (κὶ τῶντα
 καὶ τῶντα. ⁷ ἐπιπέσει μὲν τῶν-
 τιν ἀνακαταρζῆσι τῶντα,
 σι δὲ τῶν, ὡς γέγονεν ἐν τῶντα
 φάρμακον. ⁸ ἢ τὸ πρὸς τῶν-
 τα μὲν τῶντα, ⁹ ὅπῃθεν ἐπιπέ-
 σανται τῶν κεφαλῶν, σι δὲ πρὸς
²⁸⁰ βάλαντον δὲ, ¹⁰ ἐπιπέσει ἢ τῶντα
 ἢ τῶντα ὡς πῖσαι, ¹¹ κὶ ἀνακαταρζῆσι
 ὅπῃθεν τὸ πρὸς τῶντα φλέγματι.
¹² ἢ τὸ μὲν τῶντα (κὶ τῶντα), ἢ τῶν-
 ταντα καὶ τῶντα τὸ ὅπῃθεν ἐπιπέ-
 γέν. ¹³ καὶ τῶντα, ὅταν τὸ ἀκρῶν
 ἐπιπέσει τῶντα. ¹⁴ ἢ τὸ μὲν τῶν-
 ταντα

pharmaco purgentur, ¹⁹ aut ut
 aliud quid, quodcunque tandem
 volueris exhibeas. ²⁰ Si vero
 omisso principio, ad finem jam
 vergente morbo exhibueris, in
 desperato jam corpore, forte
 quiddam præbere veritus, ²¹ peri-
 culum est ne magis delinquas,
 quam successum consequaris.

III. Si in aures incidit dor-
²lor, ²conducit multa calida lava-
 re, & ¹auribus fomentum adhi-
 35 bere. ³ Et siquidem ad hæc
 cesserit pituita de capite atten-
 nuata, & dolor cessaverit, suffi-
 ciunt hæc. ⁴ Sin minus, opti-
 mum omnium pharmacum fue-
 rit, quod in potu exhibitum,
 sursum pituitam purgat. ⁵ Aut
 purgandum est caput medica-
 mento, quo capitis pituita pur-
 gatur. ⁶ Fit autem & hic dolor,
 quum intrinsecus ad aures pi-
 tuita ex capite allapsa fuerit.

IV. Si vero fauces inflamma-
 tæ fuerint, gargarismis uti ⁴⁰
 oportet. ² Fit autem & hoc à
 pituita. ³ Si vero gingivæ, aut
 aliquid sub lingua inflammatum
 fuerit, his quæ commendantur
 utendum est. ⁴ A pituita au-
 tem & hæc fiunt. ⁵ Si vero uva
 dependerit & suffocarit, (⁶ qui-
 dam hoc gurgulionem vocant)
⁷ statim gargarismis utendum
 est, præparatis velut scriptum
 est in Medicamentis. ⁸ Si vero
 ex his gracilis non fiat, ⁹ retro
 raso capiti ¹cucurbitæ duæ ad-
 45 hibeantur, ¹⁰ & sanguinis pluri-
 mum detrahatur, ¹¹ & pituitæ
 fluxus retro revellatur. ¹² Si
 vero neque ex his detumescat,
 scalpello incidito, & aquam edu-
 cito. ¹³ Sectio autem faciendæ
 est: ubi summum subrubicun-
 dum factum fuerit. ¹⁴ Nam si
 tale factum sectum non fuerit,
 inflam-

εν γυρόμυρον τμηθή, φλεγμαίνον
θελθ. 15 κη' ε'σιν ο'τε εξάπινον επιξε.

16 γίνεται ἢ κη' τ'α'τι διπ' φλέγ-
μαίῳ, ὅταν εν τ' κεφαλῆς θαλ-

5 φθέσης, ἄηρον καὶ ῥυή.

v. Ὅσοι ἢ ἀπὸ ὀδόντων γίνεται
εἰλημάτω, ἢ μὲν β'ε'ρωμ'ῳ ἢ
κη' κινέει), ἐξαιρέθν. 2 ἢ ἢ μὴ β'ε-
βρω), μηδ'ε' κινέει), ὀδύλω ἢ π-
ρέξθ, καὶ σῶνται ἀποξηρῶναι. 3 ὠ-
φελείθ εἰ κη' τὸ ἀφ' ἡμ' ὀδύλω. 4
αἱ ἢ ὀδύλω γίνον), ὅταν φλέγμα
ὑπέληθ ἀπὸ τῶν ὀδόντων. 5
ἢ ὀδύλω ἢ κη' β'ε'ρωμ'ῳ), οἱ μὲν
ἀπὸ φλέγμαίῳ, οἱ ἢ ἀπὸ σιπίων,
6 ἢ φύσθ ἄδονέες ἔωσι, ἔκ τ' ἰλίω
ἐρηθίς κη' πεπηγότες ἐν τοῖσιν ἔλοι-
κι κακῶς.

20 vi. Ἦν ἢ' ἐν τῇ ῥινὶ πάλυ-
πῳ (ἐγ' ἡν), 2'' ὅϊον ἀσῆμμα τέ-
νεται τε κη' ἀποκείθ ἐκ τ' μυκτῆρῳ
ἐς τὸ πλάγιον. 3 ἐξαιρέθαι ἢ β'ε'ρ-
ω διελκ' ἡμ' ἐς τὸ σῆμα ἐν τῆς
ῥινός. 4 οἱ εἰ κη' φαρμάκω (ἐν
σῆπον). 5 φύσει ἢ ἀπὸ φλέγμα-
τῳ. 6 ταῦτα μὲν, ὅσα ἀπὸ τῆς
κεφαλῆς φύσθ) νοσήματα, 7 πάλω
ἄφθαλμῶν. ταῦτα ἢ ἰδίως γερῶ-
ψεται.

vii. Περί ἢ τ' κη' κοιλίω νο-
σημῶν ἐν θυμῷ εἰδ' κη' πῶδε. 2
πάλω εἰς, ἀπὸ πάλω μόνῃ, καὶ
15 σῳ, φρενίτις, αὐτῷ καλέον) ἢ ἰ-
ξείαι. 3 κη' γίνον) μὲν μάλιστα κη'
ἐκυρόταται τ' χ' μῶν. 4 γίνονται
ἢ κη' τ' ἡρεθῳ ἢ ὅσον ἢ, κη' μαλα-
κώτεραι. 5 ἢ ἢ τ' ἀρτυρήνης,
ταῦτα αὐ' ἐ πείων ἐ ξυμῶ εἰδ' ὀν
τυρήνης μάλιστα.

ix. Πλόξιτις. 2 πυρετός ἰσθ',
3 κη' τ' πάλω εἰδ' ὀδύλω, 4 καὶ ὄρτο-
πνοίη, 5 κη' β'ῆε. 6 κη' τὸ σάλον κατ'
ἄρῶς μὲν ἀπὸ γλῶσσον πύθ. 7 ἐπὶ δ' αὖν ἢ
πιμ-

inflammatur, 15 & aliquando
derepente strangulat. 16 Fit au-
tem & hoc à pituita, ubi ex ca-
lesfacto capite acervatim deflu-
xerit.

v. 1 Cæterum quod ad den-
tium dolores attinet, si corrosus
fuerit dens, & movetur, exima-
tur. 2 Si vero non corrosus est,
neque movetur, dolorem autem
exhibet, per usionem reficatur.
3 Profunt etiam quæ com-
manducantur. 4 Dolores autem
fiunt, quum pituita sub radices
dentium subicrit. 5 Exedun-
tur autem & corroduntur, par-
tim à pituita, partim à cibus, 6 si
natura debiles fuerint, & cavita-
tem habuerint, & male in gin-
givis fixi fuerint.

vi. Si in nare Polypus nascatur
(2 quæ res ex naso in obli-
quum per respirationem distilla-
tur, ac intumescit:) 3 eximitur
laqueo ex naso ad os distractus.
4 Aliqui etiam pharmacis ero-
dunt. 5 Nascitur autem à pitui-
ta. 6 Atque hi quidem sunt
morbi qui à capite oriuntur, 7
exceptis oculorum morbis, de
quibus privatim agemus.

vii. At vero de morbis circa
ventrem, hæc considerare oportet.
2 Pleuritis, peripneumonia,
febris ardens, phrenitis, hi mor-
bi acuti vocantur, 3 & fiunt ma-
xime quidem ac fortissimi hyeme:
4 fiunt etiam æstate, ve-
rum minus, & molliores. 5 Quod
si forte in tales incideris, hæc
sane faciens & consulens, maxi-
me successum senseris.

ix. Pleuritis. 2 In pleuriti-
de febris detinet, 3 & lateris do-
lor, 4 & erecta cervice spiratio,
5 & tussis, 6 & sputum ab initio
quidem subbiliosum spuit. 7
Postquam autem quinta aut
sexta

πεμπταῖοι ἡμέρη, ἢ ἑκταῖοι, καὶ ὑπόπυον. ⁸ τέτω δὲ πλὴν ὄδον ἰσχυρῶς διδόναι, ὅ, ἢ δόση-
²⁰ σὴ δὲ πλὴν ὄδον ἰσχυρῶς τὸ, τε φλέγμα καὶ πλὴν ὄδον. ⁹ ἢ ἡ ὄδον ἰσχυρῶς αὐτὸ εἶναι μαλακωτάτη. ¹⁰ πλὴν δὲ κριλίου τεραπείαν ὑπόπυον καὶ ψυχρὸν κλύσματι. ¹¹ ἔτω γὰρ τῆ νόσῳ τῆ ξυμπάση ξυμφορώταται. ¹² αἰσθητέρον δὲ ποτὴν τε καὶ ῥόφημα. ¹³ καὶ πὲρ πόματι διδόναι ὀξύτερα, ὡς τὸ σάλον ἀνακαταίρηται δὲ πλὴν ὄδον. ¹⁴ ὅταν ἢ καθαίρεσθαι ἀρξήνται τὸ πῦον, τεραπείαν ξυμφορὰ τὸ πλὴν ὄδον ἔξωθεν πιπίνην τὰ αἰσθητέρον. ¹⁵ αἰσθητέρον δὲ ἢ ξυμφορὰ ξηραίνεται γὰρ. ¹⁶ γί-
²⁵ νεται δὲ ἢ νόσῳ ἄντι μάλιστα πλὴν ἐν πόσιων, ὅταν ἢ, ὑγροῦσι καὶ πλὴν ὄδον ἰσχυρῶς, ἢ μεθύων, ἢ νήφων, βίβωσι. ¹⁷ γίνονται δὲ καὶ ἄλλως. ¹⁸ κρινεται δὲ ἢ νόσῳ, ἢ πλὴν βραχυτάτη, ἐξ ὄδου ἢ ἢ μακροτάτη, τεταρτη καὶ δεκάτη. ¹⁹ καὶ, πλὴν ἐν ταύτῃ πλυσι καὶ καθαίρηται τὸ πῦον δὲ πλὴν ὄδον, ὑγρὸς γίνονται. ²⁰ πλὴν δὲ μὴ πλυσι, ἔμπυον γίνονται, καὶ ἢ νόσῳ μακρῇ. ²¹ κρινεται δὲ ἐπὶ ἐν τῆσι νόσοισιν, ὅταν αὐξήσῃ αἱ νόσοι, ἢ μαρμάρωνται, ἢ μεθεπίπτασιν ἐς ἕτερον νόσημα, ἢ τελευτήσῃ.

³⁰ IX. ¹ Περιπνευμονία. ² πυρετός ἴσχυρῶς, ³ καὶ βήξ. ⁴ καὶ δόση ὑπερπύου, τὸ πλὴν αἰσθητέρον, φλέγμα παρὰ καὶ καθαίρον. ⁵ τῆ ἑκτη δὲ καὶ ἑβδομη, ὑπόπυον καὶ ὑπόπυον. ⁶ ἐγδοὴ δὲ καὶ ἐνάτη, ὑπόπυον. ⁷ τέτω, πλὴν ὄδον ἰσχυρῶς γίνονται ἢ πλὴν ὄδον ἢ πλὴν ὄδον ἰσχυρῶς, διδόναι, ὅπως ἐν τῇ πλὴν ὄδον

sexta dies advenerit, etiam sub-
 purulentum. ⁸ Huic ad lateris
 quidem dolorem dandum est,
 quod pituitam & bilem à latere
 deducat. ⁹ Sic enim dolor lenif-
 fimus fuerit. ¹⁰ Alvus autem cu-
 randa est per clysterem subdu-
 centem ac frigefacientem. ¹¹
 Hoc enim universo morbo
 commodissimum erit. ¹² Exhi-
 bendus est etiam potus & forbi-
 tio. ¹³ Et potiones dandæ sunt
 acidores, quo sputum de latere
 repurgetur. ¹⁴ Quum autem pus
 purgari inceperit, latus calefa-
 cere conducit, & forinfecus ma-
 turare ea quæ circa latus sunt:
¹⁵ prius autem hoc facere non
 expedit. Resiccatur enim. ¹⁶ Fit
 autem hic morbus maxime ex
 potu, quum quis humectio cor-
 pore, aut ebrius, aut sobrius, frigi-
 guerit. ¹⁷ Fit etiam aliter. ¹⁸
 Judicatur autem morbus bre-
 vissimus septima die, longissi-
 mus decima quarta. ¹⁹ Et siqui-
 dem in hac, per sputum reje-
 ctum ac purgatum fuerit pus à
 latere, sanus fit. ²⁰ Si vero per
 sputum non fuerit pus reje-
 ctum, pectore suppuratus effici-
 tur, & morbus longus erit. ²¹
 Porro judicari in morbis est,
 quum morbi augetur, aut
 marcescunt, aut in alium mor-
 bum transeunt, aut desinunt.

IX. Peripneumonia. ² In peri-
 pneumonia febris detinet, ³ &
 tussis, ⁴ & excreat primum ⁸⁰
 quidem pituitam crassam ac pur-
 ram: ⁵ sexta vero & septima
 subbiliosam & sublividam: ⁶
 octava autem & nona suppuru-
 lentam. ⁷ Huic, siquidem dol-
 or adest aut dorsi, aut laterum,
 dandum est medicamentum,
 quod in pleuritide ad lateris do-
 lorem, in Medicamentario libro

είπιδι. ⁸ ποτῖσι ἢ κὶ ροφήμασι, κὶ τῆς κριλίης ἐς τὴν ὑπερχύρησιν κὶ ψύξειν, κὶ ταυτὰ θεραπεύειν τῇ πλωρίπιδι. ⁹ ἕως δὲ τὸ σίαλον ³⁵ εἰ ἔστω πλωρίμου ἀνακαταίρασι, κὶ τὸ πῦρον, διδόναι φάρμακα ποτῖ, ¹⁰ οἷσιν ὁ πλωρίμου ὑγραίνει, κὶ κατὰ κριταίρασι τὸ πῦρον αἰώ. ¹¹ ἢ δὲ νεῖσθαι αὐτῇ γίνεσθαι, ὅταν εἰ τῆς κεφαλῆς φλέγμα ἀπρόον ῥυθὶ ἐς τὴν πλωρίμου. ¹² ἔστι δὲ ὅτε καὶ εἰς πλωρίπιδος μετέσθαι ἐς περιπλωρίμου κὶ καύσον. ¹³ κριταίρασι δὲ ἐν ἡμέρησιν, ἢ μὴ βραχυτάτη, τεισσορεσκαίδηκα. ἢ δὲ μακροτάτη, ἐν δισὶν δέσσοσι εἶκοσι. ¹⁴ ἀφροδίσισι ἢ ταυτῶν ὀλίγησι, ¹⁵ γίνονται ἢ κὶ ἔμπροσθεν ταυτῆς νεῖσθαι, ⁴⁰ ἢ μὴ ἐν τῆσι κυρίησιν ὁ πλωρίμου καταίρασι.

κ. Φρενίτις ὅταν λάσθῃ, πυρετὸς ἰσχυρὸς βληχρὸς τὸ πρῶτον, ² καὶ ὀδυνὴ πρὸς τὰ ὑπερχύρησιν. ³ μᾶλλον δὲ ἐς τὰ δεξιὰ πρὸς τὸ ἡπαρ. ⁴ ὅταν ἢ τεταρταίῃ ἢ γυμνασίῃ καὶ πεμπταίῃ, ⁵ ὁ, τε πυρετὸς ἰσχυρὸς τε γίνεσθαι, κὶ αἰ ὀδυνὴ, ⁶ κὶ τὸ χρομαὶ ὑπερχύρησιν γίνεσθαι, ⁷ ἔστω νεῖσθαι καὶ κριταίρασι. ⁸ τέτω τὸ μὴ ὀδυνῆς, ἀπερὲς ἐν τῇ πλωρίπιδι, διδόναι, ⁹ κὶ χλιαίρησιν, ἢ ἢ ὀδυνὴ ἔχη. ¹⁰ τὴν κριλίην δὲ θεραπεύειν, καὶ ⁴⁵ τὰ ἄλλα ποιῆσαι πῖσιν αὐτοῖσιν, πλὴν ἔστω ποτῖ. ¹¹ ποτῖ ἢ χρομαὶ ἢ ἄλλων ὀδυνῶν ἀφέλησιν, πλὴν ἰνῶν. ¹² ἢ ὅσθαι κὶ μέλι κὶ ὑδὼρ διδόναι. ¹³ οἷσιν ἢ ἢ ξυμφέρεσθαι νεῖσθαι κριταίρασι, ¹⁴ ἔτε ἐν αὐτῇ τῇ νεῖσθαι πυρετῶν, τε ἐν τῆσιν ἄλλῃσι. ¹⁵ ἀφροδίσισι πολλῶν κὶ θερμῶν ἢ κὶ κεφαλῆς ἐν ταυτῇ τῇ νεῖσθαι ξυμφέρεσθαι. ¹⁶ μαλακομυρῶν ἢ σάμαθαι, κὶ ἰδρῶς μᾶλλον γίνεσθαι, κὶ ἢ κριλίην

scriptum est. ⁸ Per potus autem, & sorbitiones, & ventris subductionem ac frigefactionem, eadem curatio adhibeatur quæ in pleuritide. ⁹ Quo vero sputum & pus ex pulmone repurgetur, danda sunt pharmaca in potu, ¹⁰ quibus pulmo humectatur, & pus sursum purgatur. ¹¹ Fit autem hic morbus, quum pituita accervatim ex capite ad pulmonem fluxerit. ¹² Aliquando etiam ex pleuritide in peripneumoniâ & febrem ardentem transitus fit. ¹³ Judicatur autem brevissimus quidem in diebus quatuordecim, longissimus vero in duobus de viginti. ¹⁴ Pauci vero hunc morbum effugiunt. ¹⁵ Fiunt etiam pectore suppurati ex hoc morbo, si non in iudicatoriis diebus pulmo fuerit purgatus.

κ. Phrenitis ubi apprehenditur, febris primum debilis detinet, ² & dolor circa præcordia, ³ magis autem dextra, ad hepar. ⁴ Quum autem quarta aut quinta advenerit, & febris fortior fit, & dolores augetur, ⁶ & color subbiliosus efficitur, ⁷ & mens percullitur. ⁸ Huic ad dolorem quidem danda sunt quæ in pleuritide, ⁹ & tepor faciendus ubi dolor hæret. ¹⁰ Sed & alvus curanda, & reliqua similiter facienda sunt, excepto potu. ¹¹ Potu vero utendum est quocunque alio volueris, præter vinum. ¹² Aut acetum & mel ac aquam dato. ¹³ Vinum autem non convenit mente motis, neque in hoc morbo, neque in quibusvis aliis. ¹⁴ Conducit autem in hoc morbo etiam caput multa calida lavare. ¹⁵ Mollito enim corpore, sudor quoque magis sequitur, & alvus & urina

υγι

καὶ τὸ ἔρον Διφχωρέτ, ¹⁶ Ἐ αὐτὸς
 181 αὐτῆ ἐκρωτέρεθ γίνε). ¹⁷ ἢ ᾗ
 νῆσθ γίνεται ὑπὸ χολῆς, ὅταν κί-
 νηθεῖσαι πρὸς τὰ σπλάγχνα καὶ τοῖς
 φρένας περιείζη. ¹⁸ ἢ ᾗ νῆσθ κρεί-
 νε), ἢ μὲ βραχυπάτη, ἐσδομαίη ἢ ᾗ
 μακροπάτη, ἐνδεκαίαη. ¹⁹ Διαφύ-
 γουσι ᾗ καὶ ταύτην ὀλίγη. ²⁰ μεδί-
 7 σα) ᾗ καὶ αὐτὴ ἐς περιπλευμονίω.
²¹ Ἐ, ἢ μεσση, ὀλίγοι Διφφύγουσιν.

XI. Καῦσθ δὲ ὅταν ἐρη, πυ-
 ρετὸς ἰσθ, καὶ διψα ἰαχυρή. ² καὶ ἢ
 γλωσσα τε ηχείη, καὶ μέλαινα γίνε-
 5 ται ὑπὸ θερμότηθ ἢ πυθύμα-
 τθ. ³ καὶ τὸ χροῖμα ὑπόχρον γί-
 νεται, ⁴ καὶ τὰ ὑπὸντα χολώδεα. ⁵
 καὶ τὰ μὲν ἔξω ψυχρὸς γίνεται, τὰ ⁸
 ἐξῆσω λίαν θερμὸς. ⁶ τῶτω ξυμ-
 φέρη ψύγμαθα πρὸς φέρη, Ἐ πρὸς
 τὴν κηλίω, καὶ ἔξωθεν πρὸς τὸ σῶ-
 μα, ⁷ φυλασόμεθ μὴ φείξη.
⁸ καὶ τὰ τε πόμαθα καὶ τὰ ροφήμαθα
 διδόναι πυκνά, καὶ κατ' ὀλίγον ὡς
 ψυχρὸταθα. ⁹ τὴν ᾗ κηλίω θε-
 ραπείη, κὼ μὲν μὴ ὑποχωρέη
 τὰ ἐνέοντα, κλύουσι, ψύχην τὸ κλύ-
 σμαζι ὡς ψυχροῦταισιν, ἢ ἴση-
 10 μέρα, ἢ Διφ τρεῖτης. ¹⁰ ἢ ᾗ νῆσθ
 αὐτὴ γίνεται ὑπὸ χολῆς, ὅταν κί-
 νηθεῖσαι ἐντὸς ἢ σώμαθ καὶ αση-
 εῖξη. ¹¹ Φιλέη ᾗ ἐς περιπλευ-
 μονίω μεδίσαθ. ¹² κείνη) ᾗ ἢ
 βραχυπάτη, ἐνῆστη ἢ δεκαίτη ἢ ᾗ
 μακροπάτη, τε οσπερσαι δεκαίτη. ¹³
 Ἐ, ἢ με κηλαίη ἐς περιπλευμονίω,
 ὀλίγη Διφφύγουσιν. ¹⁴ ἢ δὲ μὴ
 μεσση, Διφφύγουσι πολλοί. ¹⁵
 αὐταὶ μὲν ἔν ὀξεία καλεοῖται. ¹⁶
 καὶ δὲ ταύταις ἔτω θεραπείη.

XII. Οἱόσι ᾗ ἄλλοι ἢ χημῶ-
 νθ πυρεθὶ γίνονται, εἴτε ἐξ οἴου,
 15 εἴτε ἐκ κήσθ, εἴτε ἐξ ἄλλθ πνὸς,
 φυλάσσειθ χρεθ. ² μεδίσαται γῶ
 εἴοτε

na fecedit. ¹⁶ Et æger ipse seipso
 temperatior evadit. ¹⁷ Fit hic
 morbus à bile, quum mota vi-
 fceribus ac septo transverso in-
 federit. ¹⁸ Judicatur autem mor-
 bus, brevissimus septima die:
 longissimus, undecima. ¹⁹ Effu-
 giunt & hunc pauci, ²⁰ transfi-
 que etiam ipse in peripneumo-
 niam, ²¹ & si transierit, pauci
 effugiunt.

XI. Febris ardens, sive cau-
 fos, quum habuerit, febris deti-
 net, & fitis / fortis, ² & lingua¹⁰⁵
 aspera ac nigra fit, à spiritus sa-
 ne caliditate. ³ Et color subbi-
 liosus fit, ⁴ & sputa biliosa. ⁵ Et
 æger extrinsecus quidem frigi-
 dus fit, intrinsecus vero valde
 calidus. ⁶ Huic conducit frige-
 facientia adhibere, & ad alvum,
 & forinsecus ad corpus, ⁷ caven-
 do ne inhorrescat: ⁸ potiones
 quoque ac forbitiones dandæ
 sunt frequentes, & paulatim
 quam frigidissimæ. ⁹ Venter au-
 tem curetur: & siquidem non
 subeant / quæ infundit, infusa fri- ¹¹⁰
 gidissima per clysterem immit-
 tantur, aut quotidie, aut alter-
 nis. ¹⁰ Hic autem morbus fit à
 bile, quum mota intra corpus
 firmata fuerit. ¹¹ Solet etiam in
 peripneumoniam transire. ¹² Ju-
 dicatur autem brevissimus qui-
 dem nona aut decima die: lon-
 gissimus autem decimaquarta. ¹³
 Et siquidem transierit in pe-
 ripneumoniam, pauci effugiunt. ¹⁴
 Si vero non transierit, multi
 effugiunt. ¹⁵ Atque hi quidem
 morbi / acuti vocantur, ¹⁶ & ¹¹⁵
 oportet hos sic curare.

XII. Quæcunque vero aliæ
 febres hyeme fiunt, sive ex vi-
 no, sive ex lassitudine, sive ex
 aliqua alia re, eas observare
 oportet. ² Transcunt enim ali-
 quando

επίοτες ἐς τὴν ὀξείαν νόσον. 3 ἢ δὲ
 μεταξὺ αὐτῶν τοιαύτη γίνε-
 ἔται, δύο κκινηθῆναι, ἔ φλέγ-
 μαίῳ τε καὶ τῷ χολίῳ, μὴ τὸ ξυμ-
 φέροντα παροφείρηται τῷ σώματι,
 4 ξυμφέροντα [ἢ] αὐτὰ παρὸς ἐσω-
 τῶ, τὸ, τε φλέγμα ἔ ἡ χολή παρο-
 πίηται ἔ σώματι, ἢ αὐτὸ χολή 5 καὶ
 γίνε) ἢ πλοῦσι, ἢ φρενίτις, ἢ πε-
 ριπνευμονία. 6 φυλάσσειν ἐν χολῇ
 τὰς πυρετὰς τὰς ἐν τῷ χολίῳ. 7 ἢ
 30 ἢ φυλακὴ αὐτῶν ἐστὶν, ἢ συχρὴ ἔ
 ἰχθυόσῃ, καὶ τῆς κκιληῆς κκινοῦσι. 8
 βοφῆμασι ἢ καὶ πόμασι διὰ χολῆς,
 ἕως αὐτὸς πυρετὸς μείωσῃ. 9 τὸ νόσον
 οὐδὲν ἢ μάλιστα αὐτὸ ὀξεία καὶ δὲ
 κκινοῦσι καὶ ἐπιπνῶται τεύχεσι. 10 ἔ
 δὲ παρὸς αὐτὰς φυλακῆς τε παλεί-
 σης, καὶ ἴεροσπένης ἀκκινοῦσι, 11
 ἔ δὲ τῷ ἴεροσπένησι καὶ κκινοῦσι 9
 μὴ δὲν παροφείρηται, 12 ἀλλ' ἄρκειν
 τὰ αὐτῶν τῷ νοσηματιῶν ἕως ἄρ-
 χοντα. 13 ἀρκεῖν ἢ ὁ, πᾶν οὐδὲ τῷ.
 14 ἔ, ἢ μὴ, ὀξεία ἴεροσπένησι
 ἔ ἴηται, ἕως μάλιστα τῆς νόσον
 25 καὶ ἴηται ὁ κκινοῦσι, ἕως καὶ αὐτὴ
 ἢ ἀμαρτία τῷ ἴηται ἐστὶν. 15 ἢ δὲ
 μὴ ἴεροσπένησι ἕως, μὴ δὲ κ-
 κκινοῦσι, ἕως τῆς νόσον καὶ ἴη-
 ται, ἔ ἴηται.

quando in morbos acutos. 3
 Transfatio vero ipsarum talis est.
 Quum commotis duobus hu-
 moribus, pituita & bile, non
 conducentia corpori exhiben-
 tur, 4 ipsi inter seipfos coacti,
 pituita videlicet ac bilis, corpo-
 ri ubicunque tandem contige-
 rit, allabuntur. 5 Et fit pleuritis,
 aut phrenitis, aut peripneumo-
 nia. 6 Observare igitur ac vi-
 tare oportet febres in hyeme.
 7 Sit autem obiervatio, & tutela
 ab ipsis, quies, & gracilitas, &
 ventris evacuatio 8 In forbi-
 tionibus autem & potionibus
 degendum est, donec febris im-
 minuta fuerit. 9 Ex morbis fer-
 me maxime acuti & occidunt,
 & laboriosissimi sunt, 10 & opus
 est ad ipsos plurima tutela, 11
 & 125. exactissima curatione. 11 Et à
 curante nullum malum accede-
 re oportet (12 sufficiunt enim
 quæ ab ipsis morbis adsunt) 13
 verum ut boni quid præstet, pro
 viribus conetur. 14 Et siquidem
 recte curante medico, à magni-
 tudine morbi superetur æger,
 non hæc culpa medici est. 15 Si
 vero non recte curante, neque
 cognoscente, à morbo superetur,
 medici culpa est.

XIII. Τῷ δὲ ἴεροσπένησι τὰ δὲ γί-
 νοιται. 2 πυρετὸς ἰχθὺ ἰχυρὸς, καὶ
 δὲ ψα. 3 καὶ ἐμέσσειν ἐνιοι χολίῳ. 4
 εἰσίοι (ἢ) καὶ κκινοῦσι διὰ χολῆς. 5 τῷ
 τῶσι δὲ πᾶν δίδεται καὶ ὀφείν, ὅ,
 ἢ αὐτὸς δὲ κκινοῦσι ἐπιπνῶται εἰναι. 6 ἢ
 δὲ παροφείρηται παρὸς τῷ κκινοῦσι
 καὶ ἢ φλέγμα, ἐπιπνῶται ἕως
 ἕως ἄρχειν, ἢ ἐκκίρηται, ἐμέσσειν. 7 ἢ
 30 δὲ ἢ καὶ ἴηται ἕως ἄρχειν, κκι-
 νοῦσι καὶ ἢ, ἢ βαλαίω. 8 ἢ δὲ
 ἕως (ἢ) ἕως χολῆς. 9 ἀπα-
 λάσσειν) ἢ μάλιστα ἐστὶν μάλιστα,
 ἕως

XIII. Æstate porro hæc
 sunt : 2 febris detinet fortis, 1 & 130
 fitis, 3 & vomant aliqui bilem,
 4 aliquibus vero etiam inferne
 fecedit. 5 His in potu dandum
 est, & ad forbendum, quodcun-
 que tandem tibi idoneum esse
 visum fuerit. 6 Si vero bilis aut
 pituita ad cor confuderit, aqua
 frigida, aut aqua mulsa pota, vo-
 mant. 7 Si vero venter non fe-
 cesserit, clysteri utendum est,
 aut subdititia glande. 8 Morbus
 autem fit à bile. 9 Liberantur
 autem maxime septima die, aut
 nona.

ἀναλαῖοι. ¹⁰ ἢ δὲ, ἔπυρετῆ ἔχον-
 τῶ, μὴ καθαίρων, μήτε κίτω,
 μήτε αῖω, ¹¹ πόνθω δὲ ἐνῆ καθ'
 ἅπαν τὸ σῶμα, ὅταν ἢ τριῖνῶ,
 ἢ τετραῖνῶ, ¹² φαρμάκω ὑπο-
 καθαίρων ἐλαφρῶ κίτω, ἢ πόματι.
¹³ ποιέειν δὲ ρόφημα διπλόν κέγχρω,
 ἢ ἀλίπτω. ¹⁴ κὶ πόματι τοῖσιν αὐ-
 τοῖσι θεραποσίειν. ¹⁵ πύχεσι δὲ
 ἐ ταῦται ὑπὸ χολῆς.

³⁵ XIV. Ἦν δὲ τῷ μὲν ἔξω μὴ
 πυράδης ἢ σφίδρος, τὰ ἢ ἔσω, ² κὶ
 ἢ γλῶσσα τραχὴν ἐ μέλαινα γι-
 νεία, ³ ἐ οἱ πόδες καὶ αἰ χεῖρες ¹⁰
 ἄκραν ψυχρὰ, ⁴ τέτω φάρμα-
 κων μὲν μὴ δίδοναι, ⁵ θεραποσίειν ἢ
 αἰσθῶ φέρων ψύγματα, κὶ αἰσθῶ
 πλὴν κίλιου, καὶ αἰσθῶ τὸ ἄλλο σῶ-
 μα. ⁶ καλέεταί ἢ καισώδης ὁ πυ-
 ρετός ἔσθω. ⁷ κὶ κελίεταί ἢ κελίετα ¹¹
 δεκλίετα, καὶ τεραποσίειν καθε-
 κελίετα. ⁸ ἢ δὲ τὸ πῦρ λαμβάνει
 καὶ μεδίη, ἔσθω σῶματι βάρῶ
 αὐτόν ἔχει, ⁹ τῆτον, ἔως μὲν αὐτὸ
⁴⁰ πῦρ ἔχει ροφήματι ἐ πόματι θε-
 ραποσίειν. ¹⁰ ὅταν ἢ μὴ ἔχει, δίδοναι
 κὶ σίπια. ¹¹ καθαίρων ἢ ὡς τὸ ἄριστον
 φαρμάκω, ἢ τε αῖω δοκέει σοι
 δεῖσθαι, ἢ τε κίτω. ¹² ἢ δὲ πυ-
¹² ρετός μὲν μὴ ἔχει, τὸ ἢ εἶμα πικρὸν
 ἔχει, κὶ τὸ σῶμα βυρῶνίει, καὶ
 ἀσιπτή, φάρμακων δίδοναι. ¹³ πύ-
 χω δὲ ταῦται ὑπὸ χολῆς, ὅταν ἐς
 ἄσθω φλέβας κὶ τὰ ἄρθρα κατεστη-
 εῖται.

XV. Ὀκρόσαι δὲ ἄκακαι ὀδύνη
 ἐν τῷ ἔσθω κὶ κίλιου γίνονται,
 ὀκρόσαι μὲν αἰσθῶ τὰ ὑποχρῶ-
 δεια καὶ πλὴν καθαίρων, ² κελί-
 κησθῶ ὑδαρῆς ποιέων, ὅσον τρεῖς
⁴⁵ κελύκας ὄξος ὡς ἄρῶ, ὄξος πέντε
 κελύκων. ³ καὶ ἐπιχρῶν ὀλίγην
 κελύκων, ἔκω χολῆς πύχεσι καὶ
 ἰμα-

nona. ¹⁰ Si vero febre detinen-¹³⁵
 te non purgentur, neque deor-
 sum, neque sursum, ¹¹ dolor au-
 tem affuerit per totum corpus,
 tertia aut quarta die, ¹² phar-
 maco levi aut potione, deorsum
 purgato: ¹³ facito autem sorbi-
 tionem ex milio, aut farina: ¹⁴
 & iisdem potionibus curato. ¹⁵
 Patiuntur autem & hæc à bile.

XIV. Si vero externæ partes,
 non valde fervidæ fuerint, ve-
 rum internæ, ² & lingua aspera
 ac nigra fit, [³ & pedes ac ma-
 nus summæ frigidæ sunt,] ⁴ huic
 pharmacum ne dederis; ⁵ cu-¹⁴⁰
 rato autem frigefacientia adhi-
 bendo, & ad alvum, & ad reli-
 quum corpus. ⁶ Vocatur autem
 hæc febris æstiosa. ⁷ Judicatur
 maxime undecima die, & deci-
 maquarta. ⁸ Si vero febrilis ca-
 lor apprehenderit ac dimiserit,
 gravitas autem corporis ipsam
 detinuerit: ⁹ hunc, donec qui-
 dem calor tenuerit, sorbitioni-
 bus ac potionibus curato: ¹⁰
 quum autem non detinuerit,
 etiam cibos dato. ¹¹ Purgato au-
 tem ¹⁴⁵ quam celerrime pharma-
 co, sive sursum sive deorsum
 opus habere tibi visum fuerit. ¹²
 Si vero febris quidem non te-
 nuerit, os vero amarum habue-
 rit, & corpus gravetur, & ci-
 bum aversetur, pharmacum
 dandum est. ¹³ Patitur autem
 hæc à bile, quum in venas ac ar-
 ticulos incubuerit & firmata
 fuerit.

XV. Quicunque vero alii do-
 lores in æstate circa ventrem
 fiunt, siquidem ad præcordia &
 cor tenderint, ² aquam ¹⁵⁰ mulfam
 aquosam facito, & aceti tribus
 heminis affusis, tepidam biben-
 dam dato: ³ & ubi medico tem-
 pore ipsam retinuerit, & igne ac
 1 5 vesti-

ίματιοί(ιν, έμέτεω. 4 *ὡ* δέ ἀπε-
 μέσαν *αὐ*θις *π*ρωσίσηται, *κ*ή *π*νί-
 γη, *αὐ*θις έμέτεον ποιέεσθω. 5 *ή* λά-
 σιας *αὐ*τὸν πολλῶ *κ*ή *θ*ερμῶ, *ὑ*πο-
 κλύσει. 6 *κ*ή *χ*λιώσμεθα *π*ρωσί-
 θεναι, *εἰ*αὐ *ή* *ο*δυή *ή* *έ*χη. 7 *π*ύρωσι *ή*
 ταῦτα *μ*άλιστα *ὑ*πό *Ἔ* *φ*λέγμα-
 τῶ, *ό*ταν *κ*ινήθην *π*ρωσίση *π*ρω-
 τῶ *κ*ρεδίλω. 8 *δ*ιδόναι *ο*ὗ *τ*οῖσι
 τὰ *τ*οιαῦτα *ἀ*λγήματα *ἀ*λγέσι, *κ*ή
 τῶν *φ*αρμάκων, *ἀ* *γ*έγραπται
*π*ρώτου *τ*ῶν *τ*οιαῦτων *ο*δυῶν *εἰ*
 182 *τ*ή' *φ*αρμακίῃ. 9 *ὡ* δέ *μ*εθίστη-
 ται *ή* *ο*δυή *ἀ*λλοτε *ἀ*λλή *τ*ῆς *κ*ρι-
 λῆς *κ*ή *ἀ*πύρετῶ *ή*, *λ*έξην *πο*λλῶ
*κ*ή *θ*ερμῶ, 10 *κ*ή *π*ίνην *δ*ιδόναι, *τ*
*ο*δυῶς *εἰ*νεκα, *ό*περ *εἰ* *τ*ῆ *π*ηλό-
 ρίπιδι *γ*έγραπται, *ή* *τ*ῶν *ἀ*λλων *ό*,
*κ*ή *αὐ*σι *δ*οκείη. 11 *ὡ* δέ *μ*η *ἀ*πει-
 λάσει *τ*ῆς *ο*δυῶς, *ὑ*ποκαθήσει
*φ*αρμάκω *κ*άτω. 12 *σ*πίαν *ο*ὗ
*ἀ*πέχεσθ, *έ*ως *αὐ* *ή* *ο*δυή *ή* *έ*χη. 13
*τ*ὰ *ο*ὗ *τ*οιαῦτα *ἀ*λγήματα, *ό*σα
 1 *έ*τως *π*ληῶται, *ὑ*πό *ρ*ολῆς *γ*-
 νείαι.

XVI. *Ό*σα *ο*ὗ *κ*άτωθεν *Ἔ* *ο*μ-
 φαλῶ *ο*δυῶν *γ*ίνον, *ὑ*ποκλύσει
*μ*ελακῶ *κ*λύσματι. 2 *ὡ* *ή* *μ*η
*π*άνη), *φ*άρμακον *δ*έναι *κ*άτω.
 3 *ο*ύσαι *ο*ὗ *ο*δυῶν *εἰ*ξάπτης *γ*ίνον-
 ται *εἰ* *τ*ὰ *σ*ώματι *αὐ*τοῦ *π*υρεσίῃ,
*ξ*υμφέρει *λ*έξην *πο*λλῶ *κ*ή *θ*ερμῶ, *ε*
*χ*λιαίνην. 4 *τ*ὸ *γ*δ *φ*λέγμα *κ*ή *ή*
*ρ*ολή, *ξ*υμψηκόπι *μ*η, *ί*χυρά *γ*έ
*έ*στιν, *κ*ή *κ*ρετέτι, *κ*αθ' *ο*ύριον *αὐ* *Ἔ*
*σ*ώματι *ἔ*σθ, *κ*ή *π*όνον *τε* *κ*ή *ο*δυ-
 ῶν *ί*χυρῶ *π*ιπέρι. 5 *Δ*ιφμεγ-
*μ*ήρα *ο*ὗ, *ἀ*δενέσρα *έ*στι, *κ*αθ' *ο*
αὐ *δ*όθηλα *ή* *Ἔ* *σ*ώματι *ἔ*σθ.

10 XVII. *Τ*ὰ *ο* *ο*ὗ *ν*εσημάτι *ό*σα
Ἔ *θ*έρετῶ *γ*ίνονται, *εἰ*ώθε *γ*ίνεσθ
*έ*τως. 2 *ό*ταν *τ*ὸ *σ*ώμα *ὑ*πό *Ἔ* *ή* *λ*ίε
*θ*ελοφθῆ, *ὑ*γραίνε). 3 *ὑ*γραίνόμενον
*ο*ὗ

vestibus concalesfactus fuerit,
 vomat. 4 Si vero à vomitu rur-
 sus accesserint ac suffocaverint,
 rursus vomitum faciat. 5 Aut
 ipsum multa calida lotum, per
 clysterem subluce: 6 & tepefa-
 ctoria adhibe, si affuerit dolor.
 7 Patiuntur autem hæc maxime
 à pituita, quum commota ad
 cor allapsa fuerit. 8 Danda sunt
 155 etiam his qui talibus doloribus
 vexantur, pharmaca quæ de-
 scripta sunt ad ejusmodi mor-
 bum in Medicamentario libro.
 9 Si vero transferit dolor alias
 ad alium ventris locum, & fe-
 bre caruerit, multa calida lave-
 tur, 10 & doloris gratia bibenda
 dentur, quæ in pleuritide sunt
 descripta, aut alia prout tibi vi-
 sum fuerit. 11 Si vero à dolore
 non liberetur, per pharmacum
 deorsum subpurgetur. 12 A ci-
 168 bis autem absteineat, quousque
 dolor affuerit. 13 Tales autem
 dolores, qui sic errant, à bile
 fiunt.

XVI. Quicunque vero dolo-
 res infra umbilicum fiunt, in
 his molli infuso per clysterem
 immisso subluito. 2 Si vero non
 sedentur, pharmacum deorsum
 purgans dato. 3 Quicunque ve-
 ro dolores dè repente in corpo-
 re fiunt citra febrem, in his la-
 vare multa calida conducit, &
 tepefacere. 4 Nam pituita &
 165 bilis compacta quidem, fortia
 sunt, & prævalent in quacun-
 que corporis parte constiterint,
 & laborem ac dolorem fortem
 exhibent. 5 Diffusa vero debi-
 liora sunt, quacunque corporis
 parte manifesta fuerint.

XVII. At vero morbi qui in
 æstate fiunt, sic fieri solent. 2
 Quum corpus à sole fuerit cale-
 factum, humectatur: 3 hume-
 ctatum

εἰ νοσῆ, ἢ πᾶν, ἢ ἐς ὄ, ἢ μέ-
 ρου ἀ καθασπείλη το φλέγ-
 μα καὶ ἢ χολή. 4 ἢ μὲρ ἔν τις
 αὐτῆ δὲ χρῆμα θεραπεύη, ἔτε
 μακρὰ γίνεται ἔτε ἐπικίνδυνα.
 5 ἢ δὲ μὴ θεραπεύη, ἢ κακῶς
 θεραπεύη, φιλέει καὶ μακρότε-
 ρα γίνεσθαι, πολλὰκις δὲ καὶ
 κλείνει. 6 καὶ τελευτῶσι δὲ καὶ τε-
 λερωταῖσι πυρετοῖ ἐν τῶν τοιῶ-
 των γίνεσθαι πεφύκασιν. 7 αὐ-
 25 τη ἢ κατέστασι τῶν ἢ νοσημέ-
 των μάλιστα μὲρ ἔ ἢ ἢ γί-
 νεται αὐτοῖσι ἢ καὶ τῶ χημῶν.

XIX. Τελευτῶσι ἢ πυρετὸς ὅταν
 ἔχη. ἢ μὲρ σοι δοκέη ἀκαθάρατος εἶ-
 ναι, τῆ τελευτῆ φάρμακον δέναι.
 2 ἢ δὲ μὴ σοι δοκέη φαρμάκου
 δέναι, δίδναι φάρμακα ποτῶ, οἶ-
 σιν ἢ μετὰ στή) ὁ πυρετὸς, ἢ ἀπο-
 λείπει. 3 δίδναι δὲ, ὡς περ γένου-
 πται ἐν τοῖσι φαρμάκοις. 4 καὶ
 τῆ μὲρ λήπει ῥοφήματα καὶ ποτῶ
 ἀλειπῶν 5 ταῖς δὲ ἀφάμις, σι-
 20 πτοῖς ἀφαιρητικοῖσι. 6 λαμβάνει
 εἰ ὡς ἐπὶ τὸ πελὺ, οἶσι ἐπὶ τελευ-
 τῶν. 7 ἢ δὲ μὴ θεραπεύη, ἐξέλ-
 μεδίσει ἐς τελερωτῶν, ἔ γίνεσθαι
 πελοχρόνι.

XIX. ἢ τῶν τελερωτῶν λαμβά-
 νει, ἢ μὲρ ἀκαθάρατον ἢ, καθαίρει
 ποτῶν μὲρ τῶν κεφαλῶν. 2 καὶ,
 ἀλειπῶν αἶμα ἢ τέσσαρας ἢ μέ-
 ρας, φάρμακον δίδναι αὐτῶ κατ'
 αὐτῶ τῶν λήπει. 3 ἀλειπῶν ἢ,
 καίτω δέναι ἔτερον ἐν αὐτῆ τῆ λή-
 4 ἢ ἢ ὡς τῶν ταῦτα μὴ πῶν),
 ἀλειπῶν πάλιν, λέσσις πολλῶ καὶ
 θερμῶ, δέναι τῶν φαρμάκων αὐ-
 25 γένουπται. 5 πῶσι) ἢ, καὶ ῥοφή-
 μασι, καὶ τῆ ἄλλῃ ἀλειπῶν χεῖ-
 ρου, ὡς περ ἐπὶ τῶ τελευτῶ. 6
 λαμβάνει δὲ ἔτ) ὁ πυρετὸς,
 τῶ

ctatum autem ægrotat, aut to-
 tum, aut ea parte, in quam pi-
 tuita & bilis incubuerint. 4 Si-
 170 quidem igitur quis ipfos inci-
 pientes curet, neque longi fiunt,
 neque periculosi. 5 Si vero non
 curet, aut male curet, & lon-
 giores fiunt, & sæpe quoque oc-
 cidunt. 6 Sed & tertianæ &
 quartanæ febres ex talibus fieri
 solent. 7 Hæc morborum con-
 stitutio maxime quidem ætate
 fit, aliquibus vero etiam hyeme.

XIX. Tertianæ febris quum
 apprehenderit, siquidem vide-
 bitur tibi non purgatus esse,
 quarta die pharmacum dato. 175
 2 Si vero pharmaco non videbi-
 tur opus habere, medicamenta
 in potu exhibeto, quibus febris
 aut transmutetur, aut deficiat.
 3 Exhibeto autem velut scrip-
 tum est in Medicamentis. 4 Et
 in apprehensione quidem, for-
 bitione & potu nutrito. 5 Inter-
 posito vero tempore, cibus per
 alvum fecedentibus. 6 Appre-
 hendit autem plerunque non
 ita sæpe. 7 Si vero non curetur,
 in quartanam transire solet, &
 180 diuturna fieri.

XIX. Si vero quartana appre-
 henderit, siquidem impurgatus
 fuerit, primum caput purgato,
 2 & interpositis tribus aut qua-
 tuor diebus, pharmacum sursum
 versus purgans dato in ipsa ap-
 prehensione. 3 Et interpositis
 diebus, rursus aliud deorsum
 purgans dato in ipsa appren-
 sione. 4 Si vero ex his non se-
 detur: rursus interpositis die-
 bus, multa calida lavato, &
 33 pharmaca quæ scripta sunt da-
 to. 5 Potibus autem & forbitio-
 nibus, & reliqua diæta uten-
 dum est, velut in tertiana. 6 Ap-
 prehendit autem hæc febris plu-
 rimos

τὴς μὲν πλείους, πάλιν ἡρό-
 τον τὴς δ', καὶ ὀλίγην. 7 καὶ γίνε-
 ται μὲν ὅ, τε τριῶν καὶ [ὅ] τε-
 τριῶν ὑπὸ χολῆς καὶ φλέγματος.
 ὁ δὲ, π' ὅ τριῶν καὶ ὅ τε τριῶν, ἄσος,
 ἐτέρωδι μοι γέγραπ'. 9 δὲ αμιν
 ἢ ἔχ' ἢ πυρετῶν καὶ φάρμακον τὴ-
 των, ὥστε πυρετῶν τὸ σῶμα καὶ χῶ-
 ρον εἶναι ἐν τῇ ἐπιπέδῃ θερμότητι τε
 ἐψυχρότερον, 10 ἔ μὴ τε θερμότητι
 30 ἢ περὶ φύσιν, μὴ τε ψυχρότερον, 11 διδόναι
 ἢ, ὡς ἐν τῇ φαρμακίῃ δι γέγραπ'.

XX. Φλέγμα [ὅ] λυσιπύου ὅταν
 ἔσῃ, τὸ σῶμα οἰδέει πᾶν λυσιπύου οἰ-
 δηματι. 2 καὶ τ' αὐτῆς ἡμέρας, τότε
 μὲν δοκέει βίαν εἶναι, τότε δ' φλω-
 ρότερος. 3 καὶ τὸ οἰδημα ἄλλοτε ἄλλῃ
 ἢ σῶματι μέρει τε ἐ ἔλασσον
 γίνε). 4 τὴν φάρμακον διδόναι
 καὶ τω, ὅφ' ἀνύδρω ἢ φλέγμα κα-
 ταίρει). 5 Διὰ τῶν ἰσιπύου καὶ πο-
 τῆσι ἐ πόνοι (ιν, ὅφ' ἀνύδρω ξηρότα-
 35 ἔσ' ἔσῃ ἐ ἰχνοτάτω. 6 ἢ ἢ νῆσος
 αὐτὴ γίνεται δὲ φλέγματι, 7
 ὅταν ἴσ' ἐν πυρετῶν πολυρροίαν
 φλέγματι δὲ ἀν, ἀκάρως γίνε),
 τε ἰπταί τε τὸ φλέγμα αὐτὸ ἀν
 ἐπὶ σῶματι. 8 καὶ λυσιπύου μ'
 ἐδὲν τὸ τ' ἄλλῃ ἢ φλέγματι,
 9 ὅ ἢ χῶρος φαίνεται λυσιπύου.
 10 τὸ γὰρ αἷμα ὑπὸ πλείους τῶ
 φλέγματι ὑδριότερον γίνεται,
 καὶ αὐτὸ ἐν ὁμοίως ἐν αὐτῇ τὸ ὄ-
 χροον. 11 καὶ Διὰ τῶν λυσιπύου
 εἰ τὴ φαίνον), καὶ καλῆ) ἢ νῆσος
 40 φλέγμα λυσιπύου. 12 καὶ μὲν ἔν' ἡ-
 ροπύου γέγραπ' ἢ νῆσος, ὑγῆς
 γίνε). 13 καὶ ἢ μὴ ἐς ὕδρωπι μεδί-
 τω) ἢ νῆσος, καὶ διέφθρε τ' αὐ-
 ἴρωπον.

XXI. Ὅσοι ἢ σπλῆνι ἀέχουσι
 μέγαν, 2 ὅσοι μὲν εἰς χολάδες, 3 κα-
 κήροιοι τε γίνον), 4 ἐ κακῆ καίεσι,
 5 καὶ

rimos multo tempore, alios ve-
 ro pauco. 7 Et fit tum tertiana,
 tum quartana, à bile & pituita.
 8 Cur autem tertiana & quarta-
 na, alibi à me scriptum est. 9
 Vim porro habent medica-
 menta in his febribus, ut potis his
 corpus in loco sit, in consueta
 caliditate ac frigiditate: 10 & 190
 neque præter naturam calefiat,
 neque frigeat. 11 Danda sunt
 autem velut scriptum est in Me-
 dicamentario libro.

XX. Pituita alba quum tenuerit,
 corpus totum intumescit albo
 tumore: 2 & in eadem die
 alia parte melius sibi videtur
 habere, alia deterius. 3 Et tum-
 or alias in alia corporis parte
 major & minor fit. 4 Huic phar-
 maca danda sunt deorsum pur-
 gantia, à quibus aqua, aut pi-
 tuita purgatur. 5 Vistus autem
 ratio constituenda est, in cibis 195
 & potibus, ac laboribus, à qui-
 bus ficcissimus ac gracillimus
 evadat. 6 Morbus autem hic fit
 à pituita, 7 quum quis ex febris
 diuturnis pituitosus existi-
 stens, impurgatus manserit, &
 13 pituita ad carnes ipsius conver-
 sa fuerit. 8 Et nihil quidem albi-
 dior est hæc pituita quam alia,
 9 verum corporis color albidior
 apparet. 10 Sanguis enim à pi-
 tuitæ copia aquosior fit, & non
 inest similiter in ipso bonus co- 200
 lor. 11 Quapropter albidiores
 apparent: & vocatur hic mor-
 bus pituita alba. 12 Siquidem
 igitur curatus fuerit inchoante
 morbo, sanus fiet. 13 Sin minus,
 in hydropem transit morbus, &
 hominem corrumpit.

XXI. Quicumque splenem habent
 magnum, 2 qui quidem
 fuerint biliosi, 3 hi mali coloris
 fiunt, 4 malis ulceribus scatenr,
 5 &

εἰς κραιπλά, καὶ ποιῆσαι λα-
 10 πικρότερον. 29 τὰ δὲ κραιπλά
 μὲν, ἔτε Διὰ τῆς κύστις ἐδέν,
 ὅ, ἢ καὶ φανερώτερον, ἔτ' ἄλ-
 λη ἐδομη. 30 λαπίσας δὲ τὸν
 σπλῆνα.

XXII. Εἰλεὸς ὅταν λάσση, 2 ἡ γα-
 στήρ σκληρὴ γίνεῃ, 3 Διὰ χειρὸς ἐδέν.
 3 Ἐδομῆν πᾶσαν ἢ κραιπλῶν ἐχθ, 4 Ἐ
 πύρ, καὶ δειψα. 5 ἐνίοτε ἢ ὑπὸ πένε
 ἐμείξαι καλῶ. 6 τὸ τὸν γῆρην διυρῶν-
 νην, καὶ ἐσπῆν, καὶ ἐξώσεν. 7 λέγει τε
 πολλὰ δὲ θερμῶ. 8 Ἐστίν ἡ ὕστα τῶν τε
 κραιπλῶν κινεῖ, 9 τὸ ἔξω ὑπὸ ἀγῆ. 9 Ἐ
 ὑποκαλύζειν, καὶ δέχῃ. 10 καὶ δὲ μὴ
 15 δέχῃ τὸ κλύσμα, 11 αὐλισκῶν 17
 πᾶσθῆσι πᾶσι [τὸν] ποδῶν
 ἐπισκίψουσι, ἐνίεναι τῶν φύσιν
 πολλῶν. 11 καὶ, ἐπὶ δὲ δὴ τὸ ἐνίε-
 ρον ὑπὸ τῆς φύσεως ἢ ἡ γαστήρ, ἐξελάν
 τὸ αὐλισκῶν, ἐνίεναι πᾶσα γαστήρ
 κλύσμα. 12 καὶ, καὶ δέχῃ, ὑπο-
 γαστήρ καὶ ὑγίης ἔσται. 13 καὶ ἢ μὴ ἔτω
 δέχῃ τὸ κλύσμα, ἀποθνήσκει μέ-
 λιται ἐδομῆσθαι. 14 ἢ δὲ τοιαύτη
 γένεσθαι γίνεται, ὅταν τῆς γαστῆρ
 καυτῆ ἀγρόον ἐν τῶν ὑτέρω, [καὶ]
 πᾶσι τῶν πᾶσι φλέγμα, 15 Ἐ
 20 τὸ ἔντερον, ἄτε τῶν ἀγρόων ἐν-
 εσκληρῶν, πᾶσι δὲ. 16 καὶ ἔτε τῶν
 αὐτῶν πινυμένων φέρμακῶν δέ-
 χῃ, ἀλλ' αὐμείξαι, 17 ἔτε τῶν κῆ-
 τῶν πᾶσι φερομένων κλύσματων
 δέχῃ. 18 ἔτι δὲ τὸ νέσσημα ὅξυ καὶ
 ἐπικίνδυνον.

XXIII. Ὑδρῶν ἢ γίνεσθαι, καὶ
 μὴ πᾶσι, ὅταν ἢς ἐν νέσση μα-
 κρῆς ἀκρίθασθαι Διὰ φέρεσθαι πε-
 λῶν γῆρην. 2 φέρεσθαι καὶ ἐπὶ σῆρ-
 κῆς, καὶ τήσθαι, καὶ γίνεσθαι ὑδρῶ.
 3 γίνεσθαι ἢ ὑδρῶ καὶ δὲ τῶν σπλη-
 νῶν, ὅταν νεσθῆ καὶ δὲ τῶν ἡπατῶν,
 5 καὶ δὲ τῶν λῶν φλέγμασθαι, 6 καὶ
 δὲ τῶν

sum molliorem faciunt. 29 Alia
 vero purgant quidem, verum
 neque per vesicam quicquam,
 quod manifestius fiat, neque us-
 quam alia parte. 30 Splenem tam-
 en mollit.

XXII. Volvulus quum apprehenderit, 2 venter durus fit, & nihil secernit, 3 & dolor inferne omnem alvum tenet, 4 & febris, & fitis. 5 Aliquando vero præ dolore æger etiam bilem vomit. 6 Hunc humectare oportet, & intrinsecus, & extrinsecus: 7 & multa calida lavare. 8 Et bibenda dare quæ alvum movent, & urinam subducunt. 9 Et clysterem adhibere, si admittat. 10 Si vero non admiserit clysterem, fistulam ad utriculi extremitatem alligato, & insufflando multum flatum immittito. 11 Et ubi intestinum & venter elevata fuerint à flatu, exempta fistula, statim infusum per clysterem immittito. 12 Et si suscepterit, secessum emittet, & sanus evadet. 13 Si vero non sic suscepterit infusum, moritur maxime septima die. 14 Talis autem morbus fit, quum stercore acervatim combusto in intestino, pituita circa hoc colligitur. 15 Et intestinum intumescit, utpote his acervatim induratis: 16 & neque pharmaca quæ superne bibuntur suscipit, sed revomit: 17 neque infusa inferne adhibita admittit. 18 Est autem morbus acutus & periculosus.

XXIII. Aqua inter cutem fit plerunque, quum quis ex longo morbo, impurgatus multo tempore manet. 2 Corruptuntur enim carnes, & liquantur, & fit aqua. 3 Fit etiam hydrops à splene, quum ægrotaverit: 4 & ab hepate, 5 & à pituita alba, 6 & à dysen-

25 ἀπὸ' δυσεντερίης, 7 καὶ λήεντερίης.
 8 καὶ, ἢ μὲρ ἐξ ἀκαθαρσίας γήνη)
 ὑδρωψ, 9 ἢ μὲρ γαστῆρ ὑδατῶ πύμ-
 πωλαίαι. 10 οἱ δὲ πόδες καὶ αἰ κνήμην
 ἐπιπρόνιαι. 11 οἱ δὲ ὤμοι καὶ αἰ κλαί-
 δες καὶ τὰ στήθεα ἔοι μῆροὶ τήκον-
 ται. 12 τῆσπον ἢ δὲ γόμφρον λάσσης
 " πρὶν ἢ ὑπερυθρον γήνδαξ, 13 φάρ- 18
 μακα πιπίσκην κῆτω, ὑφ' ὧν ὑδωρ
 ἢ φλέγμα κηθαίρειται. 14 " χολῶν 19
 εἰ μὴ κινείν. 15 σιποισί, ἢ καὶ ποσῖ-
 ς, καὶ πόνοις, καὶ ὤσπῳ τοῖς
 Δυσεντερίῃ, ὑφ' ὧν ἰσχυρὸς καὶ ξηρὸς ἔσται,
 καὶ αἰ στίρνες ὡς ἰσχυροτάται. 16 ἢ
 30' εἰ νῆσθ' θανατωδῆς, ἄλλως τε ἔ
 ἢ φησὶ ἢ γαστῆρ μεσσηεῖται ὑδατῶ.
 17 ὅταν δὲ ἀπὸ πύλλωδός, ἢ ἢ παλός, ἢ
 λούκῃ φλέγματῶς, ἢ δυσεντερίης ἐς
 ὑδρωπα μεσσηεῖται, θεραπεύειν μὲ τῶσιν
 αὐτοῖσι ξυμφέρει. 18 Δυσφύσις, ἢ
 ἔ μῶλα. 19 ἢ γ' νησημέτων ὅ, ἢ
 αὐ' ἕτερον ἐφ' ἕτέρω γήνηται, ὡς τὰ
 περὶ ἀδοκίμῳ. 20 ὅταν γ' ἄσθενεῖ
 τὸ σώματι ὄντι ὑπὸ τῆς παρέσης
 νέσθ, ἕτερον νῆσθ' ἐπιγῆναι,
 ὡσθ' ἀπὸ πύλλωδός, ὑπὸ ἄσθενείης, πρὶν
 35 ἢ τῶν ἕτερον νῆσθ' τῶν ὑσέρων
 γήνομῶν, τελευτήσῃ. 21 " τὸ δὲ 20
 ὑδωρ γήνη) ἔ τῶς. 22 ἐπὶ δὲ αἰ στίρ-
 νες ὑπὸ φλέγματῶς, ἔ χεῖνός, ἔ νέ-
 σθ, καὶ ἀκαθαρσίας, καὶ κηκοτερο-
 πείης, καὶ πυρσῶν Δυσφάρωσις,
 τήκονιαι καὶ γήνοιαι ὑδωρ. 23 καὶ ἢ μὲ
 κηλήν ἐ μεσσηεῖται ὑδωρ ἐς ἑσωτῶν
 κύκλω εἰ καὶ αὐτῶν γήνηται. 24
 καὶ, ἢ μὲρ ἐν ὑπὸ. 25 Φαρμάκων
 καὶ τ' ἄλλης Δυσίτης ὡφελείηται, καὶ
 ἢ γαστῆρ λαπασιῶν αὐτῶ. 25 ἢ δὲ
 μὴ, τειμῶν ἀφέναι ἢ ὑδατῶ. 26
 τέμνειται, ἢ " ἢ τῶν ὀμφορῶν, 21
 40 ἢ ὅπῳθεν κητῶ τῶν λαγῶν. 27
 Δυσφύσις εἰ καὶ ἐν τῶν
 ἔλίγῃ,

dysenteria, 7 ac lienteria. 8 Et
 siquidem expurgatione non fa-
 cta fiat hydrops, 9 venter aqua
 impletur: 10 pedes' autem & su- 240
 ræ attolluntur: 11 humeri vero
 & claviculæ, & pectora, & fe-
 mora liquefiunt. 12 Hunc si à
 principio acceperis, priusquam
 aqua superexcreseat, 13 pharma- 18
 ca bibenda dato, à quibus aqua
 aut pituita purgatur. 14 Bilem
 vero ne moveto. 15 Cibos autem
 & potus & labores ac deambula-
 tiones constituito, à quibus gra-
 cilis ac fectus evadat, & carnes
 quam robustissimæ fiant. 16 Mor-
 bus autem' est lethalis, cum 245
 alias, tum si venter aqua reple-
 tus fuerit. 17 Quum vero à sple-
 ne, aut hepate, aut pituita alba,
 aut dysenteria in hydropem
 transitus fit, conducit quidem
 per eadem curare, 18 effugiunt
 autem non valde. 19 Nam in
 morbis quum alter alteri succe-
 dit, plerunque occidit. 20 Quum
 enim corpori à præsentī morbo
 debilitato, alius morbus accel-
 ferit, præ imbecillitate perit,
 priusquam alter' morbus qui 250
 posterior accessit, desinat. 21 A-
 qua porro sic fit. 22 Quum car-
 nes à pituita, & tempore, &
 morbo, & non purgata immun-
 dicia, & mala curatione, ac fe-
 bribus corruptæ fuerint, lique-
 scunt & fiunt aqua. 23 Et venter
 quidem non distribuit aquam in
 seipsum, verum in circuitu cir-
 ca ipsum consistit. 24 Siquidem
 igitur à pharmacis, & alia victu-
 ratione, æger utilitatem perci-
 piat, & venter ipsius evacuatur,
 bene est. 25 Sin minus, sectione 273
 facta, aquam emittito. 26 Seca-
 tur autem vel juxta umbilicum,
 vel retro juxta lumbos. 27 Effu-
 giunt autem & hinc pauci.

XXIV. Δυσήνεση ὅταν ἔχη, ²
 ὀδυνήσῃ καὶ πῶσαν τὴν κοιλίαν;
 καὶ ἐρόφῃ, ³ καὶ Διχαρῆς καὶ γαλῶ τε
 καὶ φλίγμα, καὶ αἷμα ξυσκευα-
 ρῆρον. ⁴ τέτρα καὶ ἴσως. τὴν κεφα-
 λὴν, φάρμακον πύση αἰῶ, ὁ, καὶ
 φλέγμα καὶ φάρμακον. ⁵ ἢ τὴν κοιλίαν
 γαίλακτι ἐφθῶ Διχάνας, τὸ ἄλλο
 σῶμα θεραπεύει. ⁶ καὶ, καὶ μὲν
 ἄπυρρον ἢ, τὴν μὲν κοιλίαν λιπι-
 ροῖσι, καὶ πύση, καὶ γλυκέσι, καὶ
 ὑγροῖσιν ὑπόγειον αἰεὶ τὰ ἐνέουσα. ⁷
⁴⁵ καὶ ἴσως πολλὰ καὶ θερμῶσι καὶ τὴν
 Ἰσομαλῶ, καὶ ὀδυνήσῃ. ⁸ τὰ δὲ
 πόματα καὶ τὰ ῥοφήματα ἐτὰ σιτία
 αἰσθητέραν, καὶ τὰ μαρμαρυγὰ ἐν
 τῇ φαρμακίᾳ. ⁹ ἢ ἡ νόσος γίνε-
 ται, ἐπὶ ὅταν γαλὴ καὶ φλέγμα κα-
 ῖσθησιν ἐς αἷμα φλέσας καὶ τὴν κο-
 ιλίαν, ¹⁰ νοσέει μὲν τὸ αἷμα ἐν Δι-
 χαρῆς ἐφθαρῆρον. ¹¹ νοσέει καὶ τὸ
 ἐν ἴσῳ, ἐξ ἴσῳ ἐκλεχθῆ. ¹² γίνεται
 αὐτὴ ἡ νόσος ἐμμερῆ, ἐπέλυτο-
 ρον, ἐτὶ θανατώδης. ¹³ ἐ, καὶ μὲν ἐπὶ
¹²⁸ σάμαθις ἰσχυρότος (θεραπεύει), ἐλ-
 πῆς Διφυγῆν. ¹⁴ καὶ ἡ ἴσως ἐπιτε-
 χεῖται, ἐτὶ κοιλίης παρὰ πᾶσαν
 ἄλλα μέρη, καὶ ἡ δὲ μετὰ ἐλπίς.

XXV. Ἄφθερη. ² τὰ σιτία
 Διχαρῆς ἀσπύρα [ἐ] ὑγρὰ. ³ ὀδυ-
 νησὶ σπέν. ⁴ λεπτιώσεται δὲ ἐ
 τὸ σῶμα. ⁵ τέτραν θεραπεύει ἐν πύ-
 ρῳ αὐτῶσιν, οἷσιν πᾶσι ὑπὸ δυν-
 τερίσιν ἐξομῆς. ⁶ ἢ ἡ νόσος γίνε-
 ται, ὅταν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐτὶ αἰῶ
⁵ κοιλίης καὶ ἴσῳ (καὶ γαλῆ) φλέ-
 γματος ἐς τὴν κατὰ κοιλίαν. ⁷ ὅταν
 εἴτε τῶσιν, τὰ σιτία ὑπο-
 αἰσθητέραν καὶ ὑγρῶσιν, ⁸ ἐτὶ ἀφροδῶ
 αὐτῶν ἀσπύρα ταχέει γίνεται, ⁹ ἐ
 τὸ σῶμα τήκεται. ¹⁰ αἷμα μὲν ἐπι-
 σπυρῶν ἐτὶ σιτίων ἐν τῇ κοιλίᾳ ἡσθ-
 ῶν ἰσχυρόν. ¹¹ αἷμα δὲ ὑπὸ τῆς
 κοιλίης

xxiv. Dysenteria quum ha-
 buerit, ² dolor adest per totum
 ventrem, & tormen, ³ & egerit
 bilem ac pituitam, & sanguinem
 combustum. ⁴ Hujus ubi pur-
 gaveris caput, pharmaco in po-
 tu exhibito, quod sursum pitui-
 tam purgat, ⁵ & alvum lacte co-
 cto elueris, ⁶ reliquum corpus
 curato: ⁷ & siquidem febre ca-
 ruerit, pinguis & dulcibus ac
 liquidis semper ea quæ insunt
 ex alvo subducito. ⁸ Et multa
 calida partes sub umbilico lava-
 to, si dolor affuerit. ⁹ Potus au-
 tem & forbitiones ac cibos ex-
 hibeto, velut scriptum est in
 Medicamentario libro. ¹⁰ Mor-
 bus hic fit, ubi bilis & pituita
 in venas ac alvum incubuerint:
¹¹ ægrotat quidem sanguis, &
 corruptus secedit: ¹² ægrotat
 autem & intestinum, & raditur
 ac exulceratur. ¹³ Fit autem hic
 morbus, & longus, & laboriosus
 ac lethalis. ¹⁴ Et siquidem ro-
 busto adhuc corpore curetur,
 spes est fugæ. ¹⁵ Si vero colli-
 quato jam, & ventre omni-
 no exulcerato, nulla vitæ spes
 superest.

xxv. Lienteria. ² In liente-
 ria, hoc est, intestinorum lævi-
 tate, cibi secedunt non putrefa-
 cti, liquidi: ³ dolor autem non
 adest, ⁴ & corpus attenuatur. ⁵
 Hunc per eadem curato, velut
 à dysenteria detentus. ⁶ Mor-
 bus autem fit, quum ex capite
 & superiore ventre, pituitæ de-
 fluxus fit in ventrem inferior-
 rem. ⁷ Quod ubi contingit, cibi
 ab ipso frigescent ac humectan-
 tur. ⁸ Et secessus ipsorum non
 putrefactorum velox contingit.
⁹ Et corpus liquefcit, ¹⁰ dum si-
 mul cibi per multum tempus in
 ventre non coquantur, ¹¹ & si-
 mil

κροιλίης θερμῆς ἐσθης ὡς φύτυ
"θερμῶν ἰσχυρῶν.

xxvi. Διάρροια δὲ ἢ μακρὴ
ὅταν ἔγῃ, ³ Διὰ χωρῆς ὡσθται μὲν τὰ
ἐσθοντα ὕγρα, ⁴ ἔπειτα [δὲ] φλέγ-
μα. ⁵ καὶ ἐσθίει μὲν ἐπιπύκνωσ' ⁶
ὡσθ δὲ τῆς πολλῆς Διὰ χωρησί-
10 ὡσθ τῆς καὶ λειπῆς γίνεται. 7 τῆ-
τον αἰὼ ἀσπῆρα φάνη, ⁸ ἐλέβορον
πιπίσκων, ⁹ καὶ τῶν κεφαλῶν,
καταίρον φλέγμα. ¹⁰ Διὰ τῆς φανί-
καὶ τῶν κροιλίῶν γάλακτι ἐφθῶ. ¹⁰
ἐπὶ τὰ τὰ γὰρ σίλοισι καὶ ποσῶσι
θεραπεύειν, ¹¹ ὕψ' ἄν' ἐξοφάνεται ἢ
κροιλίῃ καὶ τὸ σῶμα πᾶν. ¹² ἢ δὲ
νῆσθ δὲ τὸ αὐτῶν γίνεται, ἀφ'
ἄν καὶ ἢ ἀφ' ἐπὶ τῆ. ¹³ αὐτῶν αἰ ²⁴
νῆσθσι, ἢ τε δὲ σπῆρα, καὶ ἢ λῆσθ-
τερίῃ, καὶ ἢ Διὰ φάρροια, ὡσθ ἀπὸ πᾶ-
σι αἰσθ. ¹⁴ καὶ δὲ αὐτῶν ἔσθως
ἔσθ. ¹⁵ τὸ μὲν καὶ ἄρροια ἀπολαμ-
15 βανῆν τὸ ἀπὸ τῆ κεφαλῆς καὶ τῆ αἰὼ
κροιλίης ἢ ἀπο τῆ σπῆρα. ¹⁶ ἢ γὰρ νῆσθ-
μασί ¹⁷ ἢ φύσις ἐπὶ σπῆρα γίνεται, ¹⁷ ἢ
ἔσθως ἔσθως ἔσθως μέμψεται τῶν Διὰ
νοσθ. ¹⁸ ἔσθως ἢ τῶν πᾶσι νῆσθμα-
τα ὡσθ δὲ σποπῆν, ὡσθ ἐπὶ σπῆρα ἢ
φύσις γίνεται. ¹⁹ καὶ ἔσθως σποπῆν καὶ
λαμοσθῶν τῶν δὲ σπῆρα τῆ νῆσθμα-
των, ἢ καὶ ἢ ἀμαρῶνσι.

xxvii. Τῆσθ μὲν ὅταν λάσθ, ²
Διὰ χωρῆς αἶμα καὶ μύσθ. ³ καὶ πόνθ
ἐν τῆ καί τῶν κροιλίῶν γίνεται, καὶ κα-
λιεα ὅταν ἐσθ ἄροδοι ἐξθ. ⁴ τῆσθ
ἐμφορῆ τῶν κροιλίῶν διουρῶν καὶ
20 ἢ λιπαρῶν, ⁵ καὶ λεμῶν. ⁶ καὶ ὡσθ
γὰρ τὰ ἐσθῶν. ⁶ καὶ λῆσθ θερμῶν,
ὡσθ τῆ κεφαλῆς. ⁷ φιλεθ δὲ ἢ
νῆσθ αὐτῆ ⁸ πᾶσι σίλοισι καὶ τῶν
λέσθ. ⁸ οἱ γὰρ ἐσθῶν, καὶ μύσθ
τῆσθ κροιλίῶν ὡσθ τῆ αἶμασί
διεξῶν καὶ τῆσθ μύσθ, καὶ
ὡσθ πᾶσι τῶν ὡσθ τὸ ἐν τῶν
Tom. I. γίνον-

mul à ventre calido, præter na-
23 turam calefcit.

xxvi. Profluvium ventris ²⁷⁵
longum quum detinuerit, ³
secundum primum quidem li-
quida, quæ sunt ingesta: ⁴ post-
ca pituita. ⁵ Et probe quidem
edit, ⁶ verum à multo secessu
debilis ac tenuis fit. ⁷ Hunc
sursum versus resiccato, vera-
tro in potu dato, ⁸ & capite à
pituita purgato. ⁹ Ventrem
quoque lacte cocto cluito. ¹⁰
Deinde reliqua cibis ac potibus
curato, ¹¹ à quibus venter &
totum corpus resiccetur. ¹² Mor-
bus ¹ autem ab iisdem fit, ²⁸⁰
quibus etiam intestinorum læ-
vitas. ¹³ Hi morbi, dysfent-
eria inquam, & lienteria, ac
diarrhœa five profluvium ven-
tris, consimiles sunt. ¹⁴ Et
oportet ipsos sic sanare, ¹⁵ ita
ut defluxum à capite, & supe-
riore ventre interceptias, aut
avertas. ¹⁶ Morbi enim natura
hinc est. ¹⁷ Et nemo sententiam
tuam reprehendet. ¹⁸ Ferme
autem & reliquos morbos sic
considerare oportet, unde
unicuique ¹ natura fit. ¹⁹ Et si ²⁸⁵
sic consideraveris ac deprehen-
deris principium morborum,
minime aberraveris.

xxvii. Tenemus ubi apprehenderit, ²
fecedit sanguis ac mucus, ³
& dolor fit in ventre inferiore, maxime ubi ad secessum devenit. ⁴ Huic concedit ventrem humectare, & pinguefacere, ac tepescere: ⁵
& quæ infert subducere, ⁶ & calida lavare, excepto capite. ⁷ Solet autem hic morbus plures cibos ¹ expetere. ⁸ Tormi- ²⁹⁰
na enim evacuato ventre à sanguine ac muco perrranseuntibus, & ad intestinum allabentibus,

γίνονται. ⁹ εἰέντων δὲ τῶν σίκων, ἢ πῶν δῆξιν παρόχθι τῶν ἐντέρων. ¹⁰ καὶ γίνονται μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ὧν καὶ ἡ δυσεντερία. ¹¹ ἀσθενεστέρη δὲ καὶ ὀλιγοχρόνιος, καὶ ἐθανάτω-
δης.

XXIIX. Ὅταν δὲ ἐξ οἴνου ἢ ὕδατος
²⁵ δυσωχίης χολέρη λάσῃ ἢ Δυσήροια, ² τῇ μὲν Δυσήροίᾳ ξυμφέρει Δυσνη-
 σόδιον, ³ καὶ, ⁴ μὲν δὲ ψυχρῶν οἴ-
 νων διδόναι γλυκύων, ἢ ἐμφυλα ²⁷
 γλυκεία. ⁴ ἐς ἐκπέρην δὲ διδόναι
 ταῦτα, ⁵ καὶ πῖσιν ὑπὸ φαρμά-
 κων κεκατηρεμύοισιν. ⁵ μὲν δὲ μὴ
 παύσασθαι, ἐφέλης δὲ παύσαι, ἐ-
 μέθεν ἀπὸ σίκων ἢ φακίων ποιῆσαι.
⁶ καὶ ὡραχρηῖμα ἀνακρίπτειν
 αὔω ἢ κῆτω ἀφοδοῦ, ⁷ καὶ μὲν
 Δυσκλύσης χολῶ φακίων ἢ ἐρεοίν-
 θων, καὶ ἕτως πῆ παύσασθαι. ⁸ τῇ
 δὲ χολέρῃ ξυμφέρει, μὲν μὲν ὀδύνη
 ἔχη, ⁹ διδόναι ἂν γέγραπται ἐν
³⁰ τοῖσι φαρμάκοις, παύσασθαι τὴν
 ὀδύνην. ¹⁰ τὴν δὲ κχιλίην θερ-
 πύειν, τὴν τε αὔω καὶ τὴν κῆ-
 τω, διυγραίνοντα πόμασι, ¹¹ καὶ
 μαλάσοντα τὸ σῶμα λυγροῖσι
 θερμῶσι, πολλῶν τῆς κεφαλῆς. ¹²
 καὶ ὅ, τε ἐμείλει ἕτως ὀπρ-
 πέστερον γίνεσθαι, ¹³ καὶ μὲν ἐστὶ
 τὸ ὑγρὸν, καὶ ¹⁴ τὸ ὑπερβολικόν
 αὔω ἀπεμείλει, ¹⁴ καὶ ἢ κῆτω
 ὑποχώρησις μάλλον Δυσχρόνι. ¹⁵
¹⁵ μὲν δὲ κενώσῃ, ἐμείλει βιαίως, ²⁹
 καὶ ὑποχρόνι βιαίωτερον. ¹⁶ ἐς
 ἐκπέρην δὲ διδόναι καὶ τέτω,
 ὅσα περὶ τῶν φαρμακῶν ποτέοντι. ¹⁷
³⁵ γίνεσθαι δὲ καὶ ταῦτα τὴν ἀλ-
 γήματα, ὅσα ἐκ πόσων γίνε-
 ται, ἢ ἐξ δυσωχίης, ¹⁸ ὅταν
 τὴν σίκων καὶ τὴν πόσων πλείον τῆ
 εἰωθότου ἐς τὴν κχιλίην, εἰσελ-
 θῇ, καὶ τὴν εἰωθότου ὑπερ-
 θερ-

tibus, fiunt. ⁹ Quum autem
 insunt cibi, minorem morda-
 citatem intestino inferunt. ¹⁰ Et
 fit quidem ex iisdem à quibus
 & dysenteria, ¹¹ verum debi-
 lior, & brevis, & non lethali-

XXIIX. Quum ex vino aut
 à convivio, bilis superne ac
 inferne fluxus, aut diarrhœa
 corripuerit, ² diarrhœa quid-
 em conducit jejuna: ³ & si
 sitim habeat, vinum dulce da-
 re, aut uvarum expressarum
 dulcium retributa. ⁴ Ad ves-
 peram vero danda sunt, quæ
 etiam his qui à pharmaco pur-
 gati sunt dantur. ⁵ Si vero non
 cesset, velis autem sedare, vo-
 mitum à cibo, aut lenticulæ
 decocto facito, ⁶ & confestim
 sursum revellitur infernus se-
 cessus: ⁷ & si sicco lentium aut
 cicerum infuso elueris, etiam
 sic sane sedabitur. ⁸ At vero
 bilis fluxui conducit, si dolor
 adfit, ⁹ dare quæ in Pharmacia
 scripta sunt sedantia dolorem.
¹⁰ Venter autem curetur, tum
 superior, tum inferior, per po-
 tiones humectantes, ¹¹ & per
 balnea calida corpus mollientia,
 capite excepto: ¹² & sic tum
 vomitus proclivior fit: ¹³ & si
 liquor aliquis ingressus fuerit,
 ea quæ adversantur, sursum re-
 vomuntur: ¹⁴ tam infernus se-
 cessus magis prodit. ¹⁵ Si vero
 evacuaveris, violenter vomun-
 tur, & violentius secedunt. ¹⁶
 Ad vesperam vero dato & huic
 ea quæ dari solent ei qui phar-
 macum bibit. ¹⁷ Fiunt autem
 & hi dolores qui ex potationi-
 bus aut ex convivio oriuntur, ¹⁸
¹⁸ quum cibi & potus plus solito
 in ventrem ingressi fuerint,
 & quæ extrinsecus corpus su-
 perca-

θερμαίνεν τὸ σῶμα, κινεῖ χαλκῶ καὶ φλέγμα.

xxix. Στραγγιζέτης τρέποι μὲν πολλοὶ καὶ πανθῶσι. ² Ξυμφέρεθ δὲ ἐξωθεν μὲν τὸ σῶμα μαλακώσθην λατρεῖσι θερμαῖσιν. ³ ἔσωθεν δὲ διυζρευνέν, ⁴ τὴν μὲν κριλίω σίλοισιν, ὑφ' ὧν σύροσθ' ἔσται. ⁵ τὴν δὲ κύστιν ποθῖσιν, ὑφ' ὧν τὸ ἔρον ἄς παλῖσιν
⁴⁰ Διφχεῖται. ⁶ διδόναι δὲ καὶ τῷ διυρητικῶν φαρμακίω, ἀ γέγραπται ἐν τῇ φαρμακίῳ, πάλωσθαι τὸ ὀδύνης. ⁷ ἢ δὲ νῆσος ὑπὸ τῷ φλέγμασθ' γίνεται, ⁸ καὶ ὅταν μὲν ἢ κύστις ξηρανθῇ, ἢ ψυχθῇ, ἢ κενωθῇ, ὀδύνω παρέρχεται. ⁹ ὅταν δὲ ὑγρὴ τέ ἐστι καὶ παλῆς, ἢ καὶ κεχυμένη, ἦσον. ¹⁰ ἢ δὲ νῆσος τοῖσι μὲν πικρασιέροισι μακροτέρη γίνεται τοῖσι δὲ νεωτέροισι βραχυτέρη θανατώδης δὲ ἐδὲ τεροισιν.

xxx. Ἰγιάς δὲ ὅταν γῆνη, ² ὀδύνη λαμβανέσθαι ἐς τὴν πύσφυσιν
⁴⁵ τῷ ἰγιάς, καὶ ἐς ἄκρον τὸ πυγαῖον, καὶ ἐς τὸ γαστῆρ. ³ τέλει δὲ καὶ Διφχεῖται πανθῶσθαι σκέλεσθαι πλανῶται ἢ ὀδύνη. ⁴ ἔσται Ξυμφέρεθ, ὅταν ἢ ὀδύνη ἔχη, μαλακώσθην, καὶ ὀχρῶσθαι αὐτῶν τῶν σκέλεσθαι σηεῖσθαι ἢ ὀδύνη, ἐν λατρεῖσιν καὶ χλιασμάσθαι καὶ πυρῆσθαι, ⁵ καὶ τὴν κριλίω ὑπάσθην. ⁶ ὅταν δὲ λωφῆσθαι ἢ ὀδύνη, φάρμακον δέναι καὶ τῶ. ⁷ καὶ μίτω ταῦτα πέντε γάλα ὄντα ἐφθῶν. ⁸ διδόναι δὲ τὸ ὀδύνησθαι, ἀ γέγραπται παρὰ τοῖσι φαρμακίωσιν. ⁹ ἢ δὲ νῆσθαι γίνεται, ἐπὶ δὲ ἄν χαλκῶ καὶ φλέγμα
²⁸⁵ ἐς τὴν αἰμῶροσθαι φλέγμα καὶ σηεῖσθαι, ἢ ἐξ ἑτέρης νῆσος, ἢ ἄλλως, ὀχρῶσθαι αὐτῶ αἰμῶσθαι ὑπὸ φλέγμασθαι καὶ τῆς χαλῆς νεψῆσθαι ξυωσηκῶσθαι. ¹⁰ τῶσθαι γὰρ πλανῶται ἀπὸ τῶ σκέλεσθαι Διφχεῖται τῆς

percalefacere solent, bilem ac pituitam moverint.

xxix. Urinæ stillicidii modi quidem multi & omnigeni sunt. ² Conducit autem forinsecus quidem corpus balneis calidis mollire, ³ intrinsecus vero humectare: ⁴ alvum quidem per cibos, à quibus fluida fiat: ⁵ vesicam vero per potus, à quibus urina 'quam plurimum' ²⁰ diffunditur. ⁶ Danda sunt & urinam cientia medicamenta, quæ scripta sunt in Medicamentario libro, sedantia dolorem. ⁷ Morbus autem fit à pituita. ⁸ Et quum quidem vesica siccata fuerit, aut perfrigerata, aut evacuata, dolore exhibet. ⁹ Quum vero humida est, & plena, aut etiam diffusa, minus. ¹⁰ Fit autem senioribus diuturnior hic morbus: junioribus autem brevior: neutris vero 'lethalis.' ²⁵

xxx. Coxendicum morbus quum fit, ² dolor corripit coxæ juncturam, & summas nates, ac coxendicem. ³ Tandem vero etiam per totum crus dolor vagatur. ⁴ Huic confert quum dolor tenuerit, mollire in qualunque tandem cruris parte dolor hæserit, per balnea, & tepefactoria ac fomenta, ⁵ & alvum subducere. ⁶ Ubi vero quieverit dolor, pharmacum dandum est infra purgans. ⁷ Et postea bibat 'lac asinum' ³⁰ cctum. ⁸ Doloris autem gratia dentur quæ scripta sunt in Medicamentis. ⁹ Morbus hic fit, quum bilis & pituita in sanguifluam venam incubuerint: aut ex alio morbo, aut aliter, quantumcunque sanguinis à pituita & bile compactum ægrotarit. ¹⁰ Hic enim per crus vagatur
 m 2 per

τῆς φλεβῶς τῆς ἀμφοῖος. ¹¹ καὶ ὅτε
 αὐτῆ, καὶ τὸ τοῦ ἠὲ ὀδύνη ἐνδὴλ
 γίνεται μάλιστα καὶ ἐπίπον. ¹² γα-
 νατώδης δὲ ἔσται. ¹³ εἰ δὲ ἐς ἐν πλω-
 εῖον καὶ ἀσηλείη ἠὲ ὀδύνη καὶ τῆ, καὶ
 τῆσι φαρμάκοισι μὴ ἐξελαίνη-
 ται, καὶ σκευασθῆ ὀρεῖον αὐτόπον
 τὸ γράνη ἐξ ὄσων ἠὲ ὀδύνη. ¹⁴ καὶ ἴνδρ
 τῶ μολίνω.

XXXI. Ἀρθρίτις νεῦσθ. ὅταν
 ἔχη, ² λαμβάνει πῦρ καὶ ὀδύνη τὰ ἄρ-
 θρα ἔσται μάλιστα. ³ λαμβάνει δὲ καὶ
 ὄξεϊ. ⁴ καὶ ἐς ἄλλο τε καὶ ἄλλο τῶν
 ἄρθρων ὀξύτερον τε καὶ μαλακώτε-
 ρον καὶ ἀσηλείησιν ἠὲ ὀδύνη. ⁵
 τὸ τὸ ξυμφέρει παρὰ φέρειν, ἢ αὐτὴ
 ὀδύνη ἔχη, ψύγεται. ⁶ καὶ ἐκ τῆς
 κελίης ὑπὸ ἀγῶν τὰ ἐνόντα, κλύσ-
 μασιν ἢ βυλάνω. ⁷ καὶ ῥοφῶν ἐπιδι-
 δόναι ἔσται πῦρ, ὅταν αὐτὸ δὲ κέησιν ἠὲ
¹⁰ οἶσον. ⁸ ὅταν ἢ ἠὲ ὀδύνη αὐτῆ, φάρ-
 μακον κῆτω πίση. ⁹ καὶ μὴ τὸ τοῦ
 πίνθη ὀρεῖον ἔσται, ἢ ὄνε γάλα. ¹⁰ ἢ
 ἢ νεῦσθ. γίνεται ὑπὸ χολῆς καὶ φλέ-
 βας, ὅταν κινήθῃ ἐς τὰ ἄρθρα
 καὶ ἀσηλείη. ¹¹ καὶ ὀλιγοχρονίη μὲν
 γίνεται καὶ ὄξεϊ γαλατώδης ἢ ἔσται. ¹²
 νεώτεροις ἢ εἴωθε μᾶλλον ἢ γεω-
 τέροις γίνεται

XXXII. Ποδογρα βιαμώτατον
 μὲν τῶν ἀπείνων, ὅστω πε-
 εἰ τὰ ἄρθρα, καὶ πολυχρονία τῶν,
 καὶ δύσπαλαιά τῶν. ² καὶ
 ἐστὶ μὲν ἢ νεῦσθ. αὐτὴ τὴν ἀμφοῖον
¹⁵ ἐστὶ φαρμάκων, τὴν ἐν τῆσι φλε-
 βιασιν, ὑπὸ χολῆς καὶ φλέγ-
 μασι. ³ ὅστω δὲ ἐν λεπτῶν τῶν
 ἢ φλεβίωσι, καὶ ἐν ἀνάγκῃ πεφυκό-
 σι πλείησιν ἔσται μάλιστα, καὶ ἐν ὀ-
 ξοῖσι καὶ ὄξεοισι πολλοῖσι τε καὶ
 πυκνοῖσι, ⁴ τὸ ἐκ τῶν δὲ πε-
 μακρονιμώτατον τὴν ἐστὶ τὸ νέκρη-
 μα καὶ δύσπαλαιά τῶν.
⁵ ξυμ-

per sanguisquam venam: ¹¹ &
 ubicunque constiterit, ibi etiam
 dolor manifestus fit maxime,
 molestus quidem, sed non le-
 thalis. ¹² Si vero in unum ali-
 quem locum incubuerit dolor,
 & constiterit, & medicamentis
 non fuerit exactus, urito quo-
 cunque loco fuerit dolor. ¹³
 Urito autem lino crudo.

XXXI. Articularis morbus
 quum tenuerit, ² corripit cal-
 lor & dolor corporis articulos.
³ Corripit autem acutus, ⁴ &
 in alium atque alium articulum
 dolores incumbunt, tum acu-
 tiores, tum molliores. ⁵ Huic
 conducit adhibere qua parte
 dolor hæret, ¹ frigefactoria. ⁶
 Et quæ infunt ex alvo subduce-
 re, per clysteres, aut glandem
 subditam. ⁷ Ad forbendum ve-
 ro & bibendum dato quodcun-
 que tibi conducibile visum fue-
 rit. ⁸ Quum vero dolor intus
 fuerit, pharmacum infra pur-
 gans bibendum dato, ⁹ & post
 hoc ferum coctum, & afini-
 num lac. ¹⁰ Hic morbus à bile
 fit & pituita, quum commora
 in articulos incubuerint. ¹¹ Et
 brevis quidem fit & acutus, non
¹² autem lethalis. ¹³ Solet autem
 junioribus magis quam senio-
 ribus contingere.

XXXII. Podagra violentior
 est omnibus ejusmodi circa ar-
 ticulos morbis, diuturnissimus
 ac ægre cedens morbus. ² Et
 est quidem hic morbus sangui-
 nis in venulis à bile ac pituita
 corrupti. ³ Quanto autem in
 tenuioribus fuerit venulis, &
 in plurima corporis necessitate
 constitutis, & in nervis, & os-
 sibus multis ac densis: ⁴ tan-
 to sane durabilior est morbus,
 & qui ægerrime depelli possit.
⁵ Con-

5 Ξυμφέρει δὲ καὶ ταῦτα αὐτὰ,
 ἃ καὶ τῆ ῥοφρίπιδι. 6 καὶ μακρὴ μὲν
 καὶ αὐτῆ ἡ νόσος καὶ ἐπίποντος. Ἰα-
 νατώδης δὲ ἔσται. 7 ὡς δὲ τοῖσι δα-
 κτύλοισιν ἡ ὀδύνη ἐξαισθηλείπηται,
 8 καὶ οὕτως πᾶσι φλέβαις ἔδρακτύλας
 20 ὑπὲρ τῆ κρονδύλας ὀλίγην. 9 καὶ ἴνῃ
 ὀμογενῶς.

XXXIII. Τὸν δὲ ἰκτερον ὠδὲ καὶ
 θροαπύδην. 2 ἔξωθεν μὲν τὸ σῶμα
 μαλθακώσθην λατρώσει θερμοῖσι. 3
 τὴν δὲ κροιλίον διὰ ζεμίνην, καὶ τὴν
 κύστιν. 4 καὶ τῆ διερηληκῶν διδόνται, ἃ
 παροξύνουσι. 5 ὡς δὲ ἰχθυὸς ἢ,
 κατὰ τὴν κεφαλὴν, φάρμακάν
 πίπτει καὶ τὴν, ὁ ὅλον κατὰ τὴν. 6
 ἐπιπτα δὲ τοῖσι διερηληκῶσι καὶ
 25 ἐπιπτα. 7 ἡ δὲ νόσος γίνεται, ὅ-
 ταν κατὰ τὴν κροιλίον ἔσται τὸ δέμας
 παροξύνουσι. 8 ταῦτα δὲ ἐπιπτα
 ἀντὶ τῆς ἰδιότητος, ὅτι αὐτὸ ὀργίως
 ἐπιπτα ἔσται ἔς ἀνεκτὰ νοσήματα.

9 καὶ γὰρ νοσήματα εἴωθεν διὰ
 μικρῶν παροξύνουσι μετὰ καὶ
 πολυζηρόνια γίνονται. 10 καὶ ὅ-
 στα μὲν σίλων ἢ ποτῶν ἐξαισθη-
 ῶν, ἢ ῥοφημάτων ἢ φαρμάκων,
 [καὶ] ὅσα ὀδυνηὴ εἰνεκα δίδονται,
 11 ἀκίνδυνά ἐστιν ἅπαντα παροξ-
 φέρειν αὐτῶν, εἰ καὶ τὰ ζεμίνου-
 μένα παροξύνουσι. 12 ὅσα δὲ κα-
 τὰ τὴν πᾶν φαρμάκων κατὰ τὴν
 φλέγμα, ὅτι τῶν οἱ κίν-
 δυνοὶ γίνονται, 13 καὶ αὐτῶν
 τοῖσι θροαπύδουσι. 14 φυλάσσει-
 δαι οὐδὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν. 15

30 [καὶ] ταῦτα μὲν, ὅσα κατὰ τὴν κρο-
 ἰλίον γίνεται νοσήματα, πᾶσι
 παρὰ ἐπιπτα καὶ φθινόπτων, καὶ
 τῶν γυναικείων. 16 ταῦτα γὰρ κα-
 εἰς γράφεται

XXXIV. Φύματα, ὅσα φύ-
 τται, πάντως ὑπὸ φλέγματι ἢ
 αἵματι

5 Conducunt autem & huic ea-
 dem quæ morbo articulari. 6
 Et longus quidem est & hic
 morbus ac molestus, sed non
 lethalis. 7 Si vero in digitis dol-
 or relinquatur, 8 venas paulu-
 lum supra articuli in digito
 nodum inurito. 9 Uruto autem
 cum lino crudo.

XXXIII. Morbum autem re-
 gium sic curare oportet. 2 Ex-
 trinsicus quidem corpus mol-
 liendum est balneis calidis: 3
 alvus vero & vesica humectan-
 da, 4 & urinam cientia danda,
 quæ sunt præscripta. 5 Si vero
 fortis fuerit, purgato capite,
 pharmacum quoddam potan-
 dum dato, quod bilem deor-
 sum purgat. 6 Postea vero uri-
 nam cientibus utendum est. 7
 Morbus autem fit, quum bilis
 commota sub cutem vertitur.
 8 Quod si hæc noverit vir idio-
 ta, non similiter in incurabiles
 morbos inciderit. 9 Solent
 enim morbi ex parvis occasio-
 nibus magni ac diuturni fieri.
 10 Et quicumque cibi, aut potus,
 aut forbitiones congrue
 ac consequenter se habent, &
 quæcunque pharmaca doloris
 gratia, 11 ea omnia sine peri-
 culo semper exhibentur, si
 juxta præscriptum exhibueris.

12 Quæcunque vero pharmaca
 purgant bilem aut pituitam, in
 his pericula fiunt, 13 & cul-
 pæ medentibus imputantur. 14
 Quam maxime igitur ea vita-
 re oportet. 15 Atque hi quidem
 sunt morbi qui circa ventrem
 fiunt: exceptis pectore suppu-
 ratis, & tabidis, & muliebri-
 bus morbis. 16 Hi enim feor-
 sum describentur.

XXXV. Tubercula quæ
 enascuntur, omnia à pituita
 m 3 aut

αίματι Θ φύεται. ² "ὅταν δὲ ³²
 ὑπὸ τρώματι Θ ἢ πλώματι Θ ἀ-
 θροισθῆ, ³ ἔμφερόν δὲ τέτων,
 πᾶ μὲν καὶ καταλάσονται, καὶ φάρ-
 μακα πιπίσκοντα ἀφαιρῆν. ⁴ τὰ
 δὲ καὶ καταλάσονται πεπαίνην. ⁵ καὶ
 ἀφαιρῆ μὲν τῶν καὶ καταλάσονται
 πων, ὅσα θερμὰ ὄντα ὑγραίνῃ,
 καὶ μὴ σπᾶ εἰς εὐαῖα. ⁶ πεπαί-
 νη δὲ, ὅσα θερμὰ ὄντα ἔξωά-
 ρη. ⁷ ὅταν δὲ π τμηθῆ, ἢ αὐ-
 τήματα ῥαγῆ, φαρμάκω ἀνα-
 καθαίρην τὸ ὑγρόν. ⁸ ὅταν δὲ
 πυοῦροῦντα πωσσηται, ὡς ἔλκ Θ
 ἢ ἡσθαι.

xxxv. " Λέπτη, ² καὶ κνησμὸς, ³³
³ καὶ ψώρα, ⁴ καὶ λήχιδες, ⁵ καὶ ἀλ-
 φός, ⁶ καὶ ἀλώπεκες, ⁷ ὑπὸ φλέγ-
 ματι Θ γίνονται. ⁸ εἰ δὲ τὰ τοιαῦτα
 ἀφαιρῆ μὲν ἢ κνησμον, ἢ κνησμοῦ.
⁹ κνησμον, ¹⁰ καὶ κνησμοῦ, ¹¹ καὶ φύρε-
 θλα, ¹² καὶ δολιχῶδες, ¹³ καὶ ἀνθραξ,
¹⁴ ὑπὸ φλέγματι Θ φύεται. ¹⁵ τὰ
 τοῖσι τοῖσι φαρμάκωσι δὲ ποικί-
 θαι ὄντα; ὡς δὲ χρῆσθαι. ¹⁶ ὅσοι μὲν
⁴⁰ χολῶδες εἰσι, διδόναι τὰ, ὑφ' ὧν
 χολή καθαίρῃ. ¹⁷ ὅσοι δὲ φλέγμα-
 τῶδες, τὰ, ὑφ' ὧν φλέγμα. ¹⁸ ὅσοι
 δὲ μελαγχολῶσι, τὰ, ὑφ' ὧν μέ-
 λαγχολή. ¹⁹ τοῖσι δὲ ὑδρωπιῶ-
 σι, τὰ, ὑφ' ὧν ὑδρῶ. ²⁰ ὅσα δὲ δὲ-
 δολα φάρμακα πᾶσι, ²¹ καὶ μὴ κα-
 θαίρῃ, μήτε χολῶν, μήτε φλέγ-
 μα, ²¹ ὅταν εἰς τὸ σῶμα εἰσέλθῃ,
 πᾶσι δὲ αὐτὴν αὐτὰ παρέχεσθαι δὲ,
 ἢ ὑγρῶντα, ἢ θερμῶντα, ἢ ἔξωά-
 ροντα, ἢ ὑγραίνοντα, ἢ ἔξωά-
 ροντα. ²² ὅσα δὲ ὑπὸν ποιεῖ,
 ἀπεμείνῃ δὲ τὰ αἵματι παρέχῃ
 τὸ φάρμακον.

⁴⁵ xxxvi. " Ὅταν δὲ ἐπὶ νο-
 σίοντα ἀφίκη, ² ἐπανερωτῶν
 χρῆ, ³ ἀ πύχει, ⁴ καὶ ἐξ
 ἑτα,

aut sanguine nascuntur, ² quum
 sane à vulnere, aut casu fuerint
 collecta. ³ Conducit autem ho-
 rum aliqua vero cataplasmatibus
 integere, & per pharmaca in
 potu data diffundere. ⁴ Aliqua
 vero impositis cataplasmatibus
 maturare. ⁵ & diffundunt qui-
 dem cataplasmata, quæ quum
 calida sint humectant, & non
 in seipsa trahunt. ⁶ Maturant
 autem, quæ calefacientia con-
 trahunt. ⁷ Quum vero aliquod
 sectum fuerit, aut sua sponte
 ruptum, pharmaco humorem
 repurgare convenit: ⁸ ubi au-
 tem pus effluere desiverit, vel-
 ut ulcus sanare.

xxxv. Lepa, ² & pruritus,
³ & scabies, ⁴ & impetigines,
⁵ & vitiligo, ⁶ & alopecia, ⁷
 à pituita fiunt. ⁸ Sunt autem
 talia turpitudine magis quam
 morbi. ⁹ Favus, ¹⁰ & strumæ,
¹¹ & pani, ¹² & furunculi, ¹³
 & carbunculus, ¹⁴ à pituita
 fiunt. ¹⁵ Quo vero hæc depur-
 ges, pharmacis sic utendum
 est. ¹⁶ Quicumque biliosi sunt,
 his dato ea, à quibus bilis pur-
 gatur: ¹⁷ pituitosis vero ea, à
 quibus pituita: ¹⁸ atrabiliaris
 autem ea, à quibus atra bilis:
¹⁹ hydropicis ea, per quæ aqua.

²⁰ Quæcunque vero pharmaca
³⁴ in potu dantur, & non purgant
 neque bilem, neque pituitam,
²¹ ea quum in corpus ingressa
 fuerint, vim exhibere oportet
 aut frigefacientia, aut calefa-
 cientia, aut siccantia, aut hu-
 mectantia, aut contrahentia,
 aut diffundentia. ²² Quæ vero
 somnum faciunt, ea quietem
 sanguini exhibere oportet.

xxxvi. Quum ad ægrotum
 devenieris, ² interrogare opor-
 tet, ³ quæ patitur, ⁴ & ex qua
 causa,

ὄτα, ⁵ καὶ ποσῶν, ⁶ καὶ τῶν κρι-
λίλων ἐν Διφχωρέῃ, ⁷ καὶ διμυτανύ-
πινα διαμῶται. ⁸ καὶ ἐνθυμείεσθαι,
σπερσῶτα μὴ, τὸ νύσημα πότερον
ἀπὸ χολῆς ἢ φλέγματι (καὶ γὰρ ἡ),
ἢ ἀμφοτέρω. ⁹ καὶ τὸ ἐπὶ εἰδέ-
ναι, ὅ, π ἀνάκλιον ἔχει, ὡς ἐπὶ ὑπὸ
τέτων ἔπερα, ἢ ἀμφοτέρων γί-
νεσθαι. ¹⁰ ἐπιπτα, πότερον ξηρασίης
ἢ ὑγρασίης χρῆσθαι. ¹¹ ἢ, τὰ μὲν ἔ-
στάματα, ξηρασίης τὰ δὲ, ὑγρα-
¹⁸⁶σίης, ¹² ἐπιπτα τῶν ὑψῶν, εἴτε αὐ-
τῶν ἡρεπασίην, εἴτε κῆτω, εἴτε
Διφ τῆς κύστι. ¹³ καὶ, εἴτε αὐ-
ξείαι ἢ νῆσος, εἴτε μαρμίναι,
εἴτε λύσειαι, εἴτε μεταπίπτει εἰς ἐτέ-
ρην νῆσον.

XXXVII. Τὸς τραμαλίας λι-
μακτονίδην, ² καὶ ἐκ τῆς κριλῆς ὑπὸ ἀ-
ρῆν τὰ ἐνεόντα, ἢ ὑποκλύζοντα, ἢ
φάρμακον κῆτω διδόντα. ³ καὶ πίνειν
ὑδῶρ ἢ ὄξος, ἢ ῥοφῆν. ⁴ τὰ φλε-
μαίνοντα ψύχειν καὶ ἀπολάσμασι. ⁵
τὰ δὲ ποιαῦτα καὶ ἀπολάσματα εἶ-
ναι, ἢ τῶν τελαίεφα ὡς ὑδατῆ, ἢ σέ-
λινον, ἢ ἐλαμῆς φύλλα, ἢ συκῆς
φύλλα, ἢ βάτα, ἢ βαλάνες, ἢ ῥοιῆς
γλυκέης. ⁶ ἐφθῶσι δὲ τέτοισι
χρῆσθαι. ⁷ ὡμίσι δὲ, ῥάμνος φύλ-
λοισιν, ἢ ἄγνος, ἢ ἐλελιζφάκας,
πηνυμάκας, ἢ γλήχωνα χλω-
ρίων, ἢ πρῶτα, ἢ σέλινα, ἢ
κρεῖανον, ἢ ἰσάπιδος φύλλα.
⁸ ἢ δὲ μηδὲν ἀπὸ τέτων ἔχεις,
μηδὲ ἀλλό π μηδὲν καὶ ἀπλασ-
μα, ἀλφίτον φυρῆσας ὑδατῆ ἢ
οἴνου καὶ ἀπλασται. ⁹ ποσῶν δὲ
χρόνον καὶ ἀπλάσματα πᾶσι ὠφε-
¹⁰λέει, ὅσον αὐτὸ ψυχρότερον ἢ ἢ
τὸ ἐλεκ. ¹⁰ ὅταν δὲ ἢ ἡρεμότε-
ρα, ἢ ὁμοίως ἡρεμῶ, βλάπτει. ¹¹
τὰ λιπαρὰ πρὸς τὰ φλεγμαίνοντα
ἢ ξυμφέρει, ¹² ὅδὲ πρὸς τὰ ἀκα-
μακτονίδια

caussa, ⁵ & quot 'jam diebus : ⁸⁵
⁶ & an venter fecedat, ⁷ & quo
victu utitur. ⁸ Et primum con-
siderate, an morbus à bile aut
pituita factus sit, aut utrisque.
⁹ Et hoc probe nosse convenit,
quod necesse est, ut ab altero
horum, aut utrisque fiat. ¹⁰
Deinde utrum siccitate aut hu-
miditate opus habeat : aut ali-
quæ quidem partes corporis sic-
citate, aliqua vero humidita-
te. ¹¹ Postea an morbum sur-
fum purgare oportet, aut deor-
sum, sive 'per vesicam. ¹² Et ⁹⁰
an augetur morbus aut mar-
cescit, & an solvitur, aut in
alium transit.

xxxvii. Vulneratos fame af-
fligito, ² & ex alvo quæ insunt
subducito, aut per clysterem,
aut pharmaco infra purgante
exhibito : ³ & in potu dato
aquam, aut acetum : aut sor-
bitiones præbeto. ⁴ Inflamma-
ta cataplasmatibus frigefacito. ⁵
Talia vero cataplasmata sint,
aut betæ coctæ in aqua, aut
apium, aut oleæ folia, aut fici
folia, aut rubi, aut quercus, ⁹⁵
aut mali punicæ. ⁶ Atque his
coctis utendum est. ⁷ Crudis
vero rhamni foliis, aut urticis,
aut salviæ, aut tithymali. aut
pulegium viride, aut porrum,
aut apium, aut coriandrum,
aut isatidis folia impone. ⁸ Si
vero nihil horum habueris, ne-
que ullum aliud cataplasma, po-
lentam aqua aut vino subactam
imponito. ⁹ Tanto autem tem-
pore hæc cataplasmata profunt,
quanto frigidiora fuerint quam ¹⁰⁰
ulcus. ¹⁰ Quum vero fuerint
calidiora, aut similiter calida,
nocent. ¹¹ Pinguia ad inflama-
mata non conducunt, ¹² ne-
que ad ea quæ non sunt pur-
gata.

θαρται, ¹³ ἐδὲ πρὸς τὰ σηπόρμα.
¹⁴ ἄλλα πρὸς μὲν τὰ φλεγμῶνοντα
 ξυμφέρει τὰ ψυχρὰ, ¹⁵ πρὸς δὲ
 τὰ ἀκαθάρτα, καὶ τὰ σηπόρμα, τὰ
 θριμῆα, καὶ ὅσα δὴξίν τινα παρερ-
 ρῆμα κρεταίρη. ¹⁶ ὅταν δὲ σαρκω-
 φύσται βέλγη, τὰ λιωρρὰ καὶ τὰ
 θερμὰ μάλλον ξυμφέρει. ¹³ πρὸς
 ταῦτα γδ ἡ σίεξ ἴσται.

XXXIIX. Ὅσσοιςιν ἀνθρωποι
¹⁵ σιλκοισιν ἢ ποσίτιν ἢ γκαῖνοντες ἐς
 διαμταν χρῶνιαι, ἐκ τῶτων χρῆ
 τῶν παρεόντων χρεέσται πρὸς τῶς
 νοσέοντες, ² σκόδαλοντα θερμὰ καὶ
 ψυχρὰ, καὶ ὕρρα καὶ ξηρὰ. ⁴ ἐκ
 μὲν ψυχρῶν θερμὰ, καὶ θερμῶν ἐκ
 μὴ θερμῶν, καὶ ξηρῶν ἐκ μὴ ξηρῶν,
 καὶ τὰ λοιπὰ κτ' τὸν αὐτὸν τρόπον.
⁴ ἀπορένῃ ἢ χρῆ ἢ δὲ τῆσι παρε-
 σι μὲν μὴ δυνάσται. ⁵ τὰ δὲ πόντα
 δὲ ζητῶντα μηδὲν ὠφελείην τὸν
 κείμενοντα οἷον τε εἶναι. ⁶ ὄρησες ἦ,
 λὺ ὄρησες σκοπέτης, ἔξω τετέων, οἷσι
 πρὸς τὸ νοσέοντα χρῶνιαι, ὀλίγη.
²⁰ ⁷ ῥοφήματα δὲ ἐν τῆσι νέσοιςι
 ἀπίσσισι δίδόναι, ἢ πικρῶν, ἢ
 κέχρηον, ἢ ἀληθον, ἢ γρόνδρον. ⁸ τῶ-
 των οὐκ ὅσα μὲν διδῶς ἐς ἀσχερῆ-
 σιν, λεπτὰ δίδόναι, καὶ διεφθότερα,
 καὶ γλυκύτερα, ἢ ἀλκυώτερα, ἢ
 θερμότερα. ⁹ οὐκ ὅσα δὲ ἐς ἰσχυρὴν ἢ
 ἀσχερῆν, παχύτερα, καὶ λιπα-
 ρώτερα : καὶ μετρίως ἐφθί. ¹⁰
 ποσίσι δὲ χρεέσται, λὺ μὲν ὑπό-
 γην ἐβέλγη τῶν κολίτων καὶ τῶν
 κύσιν, γλυκῶν οἶνον, ἢ μελί-
 κρηθον. ¹¹ λὺ δὲ σύφην, ἀσχη-
 ρὸν, λευκὸν, λεπτὸν, ¹¹ ὑδαρῆα. ³⁵
¹² λὺ δὲ ἰσχυρὸν, ἀσχηρὸν, μέλανα.
²⁵ ¹³ ὅσσοις τὸν οἶνον πίνεσιν ἢ ἀνη-
 λεῶς, τῆτοισι δίδόναι, ἢ γέγραπται
 ἐν τῇ φαρμακίῃ περὶ σκόδαλοντα
 ρῆμα.

XXXIX.

gata, ¹³ neque ad putrescentia.
¹⁴ Sed ad inflammata conferunt
 frigida. ¹⁵ Et ad impurgata ac
 putrescentia, acria faciunt, &
 quæ mordacitatem aliquam in-
 ducentia purgant. ¹⁶ Ubi vero
 carnem producere voles, pin-
 guia & calida magis condu-
 cunt. ¹⁷ Ab his enim caro pul-¹⁰⁵
 lulat.

XXXVIII. Quibuscunque ci-
 bis aut potibus homines sani in
 victu utuntur, ex his oportet
 præsentibus uti ad ægrotos, ²
 ita ut præpares calidos & frigi-
 dos, & humidos & ficcos. ³ Ex
 frigidis quidem calidos, &
 calidos ex non calidis : & fic-
 cos ex non ficcis, & reliquos
 juxta eundem modum. ⁴ Ne-
 que vero de præsentibus de-
 sperare oportet, tanquam nihil
 possint, ⁵ & absentes quærere,
 qui nullam utilitatem ἢ ægro-¹¹⁰
 afferant. ⁶ Comperies autem, si
 recte consideraveris, extra hos,
 paucos quibus ad ægrum utar-
 is. ⁷ Sorbitiones autem in mor-
 bis omnibus dato, aut pñsanam,
 aut milium, aut farinam, aut
 alicam. ⁸ Et quæcunque ex his
 dederis ad secessum, tenuia da-
 to, & magis percocta, & dul-
 ciora potius quam saliora aut
 calidiora. ⁹ Quæ vero ad robur
 aut refocillationem, crassiora,
 pinguiora, & moderate cocta.
¹⁰ Potibus autem utendum est,¹¹⁵
 siquidem alvum & vesicam sub-
 ducere velis : vino dulci aut
 aqua mulla : ¹¹ si vero adstrin-
 gere, austero, albo, tenui : ¹²
 si corroborare, austero, nigro.
¹³ Qui vinum bibunt citra affe-
 ctionem erga ipsum, his dandi
 sunt potus qui præparantur, &
 in Medicamentario libro scripti
 habentur.

XXXIX.

XXXIX. Τοῖσι φάρμακοπο-
 πτέσσι διδόναι μὲτ' αὐτῶν κἀβαρσιν,
 2 τοῖσι μὲν πυρέσσουσιν, ἢ φακῶν,
 ἢ κέλευρον λεπτῶν, ἢ πησάνης χυ-
 λόν. 3 διδόναι δὲ πησάνην μὲν
 καὶ κέλευρον, ὡς κέφα ἐόντα· 4
 καὶ ἀλλῶν, ὡς ἰχυρότερον τέ-
 των· 5 χόνδρον δὲ, ὡς ἰχυρό-
 τατον πάντων. 6 φακῶν δὲ δύω-
 δεα σκεδάσαι. 7 καὶ ὀλίγον δ' ὑ-
 περον διδόναι, ὡς καὶ κέφυρον ὄν
 30 ῥόφημα καὶ δὲ κἀρδον ἄνω. 8
 ἀρραμίτζην δὲ ἢ ἄλας, ἢ μέ-
 λι, καὶ κύμινον, καὶ ἔλαμον. 9
 τὰ δὲ φακῶ ἀρραμίτζην ἢ
 κλόης γλήκων καὶ ὄξος ὀλί-
 γον. 10 τοῖσι δὲ ἀπίροισιν, ἄρ-
 τος κἀταρξ τὸ ἔσωθεν ἐν τείψας
 ἐν ζωμῶ. 11 ἢ μάζαν ἢ καὶ τέ- 37
 μαχον ἐφθόν, ἢ κρέας οἴου ὡς
 νεωπάτης, ἢ ὄρνιθον, ἢ σκύ-
 λαχον ἐφθόν. 12 καὶ πῖσι πυ-
 ρέσσουσιν, ἢ τσίτλον, ἢ κολο-
 κιώτιον, ἢ βλήτον. 13 καὶ με-
 τὰ τὸ σίλον πίνειν οἶνον δύωδεα,
 παλαμόν, λούκον, ὡς ὑδα-
 ρεσίτων. 14 οἷσι λέεσται μὴ ξυμ-
 35 φέρει, ἀλείφειν οἶνω καὶ ἔλαφω
 θερμῶ, καὶ ἐκμάσσειν ἀπὸ τεί-
 πτης.

XL. Ὅταν καρδίαν ὑγραίνειν
 ἀπὸ σίλων ἀσθενέοντι ἐθέλης, 2 δι-
 δόναι μάζαν καὶ ὄψα. 3 θαλασ-
 σίων μὲν τεμάχια ἐφθὰ ἐν ὑπο-
 τείμματι. 4 κρέα ἢ οἷος ὡς νεωπά-
 ττης, ἢ ἐρίφου, ἢ σκύλαχον, ἢ ὄρνι-
 θον ἐφθῆ. 5 καὶ τσίτλα, ἢ βλήτα,
 ἢ λάπατα, ἢ κολοκιώτιον, ἢ ἄρη
 ἢ 6 λάχανα ἢ σέλινια, ἢ αἰνῆτα, καὶ
 ἄκνιμα. 7 καὶ τὸ οἶνον μελιτζόν, 38
 παλαμόν, λούκον, ὑδαρῆα. 8 ὅταν ἢ
 ξηραίνης τὸ σῶμα, 9 διδόναι ἄρτον,
 10 καὶ ὄψα ὀπίω καὶ ξηρῶ, καὶ θερ-
 μῶτε-

XXXIX. His qui medicamen-
 tum biberunt, post purgatio-
 nem detur, 2 febricitibus qui-
 dem, aut lenticula, 1 aut mi- 120
 lium, tenue, aut ptisanæ succus.
 3 Danda est autem ptisana &
 milium, velut quæ levia sint:
 4 alica vero velut omnium ro-
 bustissima: 5 & farina velut his
 robustior. 6 Lenticula autem
 odorata præparetur, 7 & mo-
 dica secundo loco detur, ut
 quæ levis sit forbitio, & sto-
 macho grata sursum versus. 8
 Ammisceatur autem aut sal, aut
 mel, & cuminum, & oleum.
 9 Ad lenticulam vero ammis-
 ceatur pulegii herba, & pa- 125
 rum aceti. 10 Non febricitibus
 autem, panis puri medullam
 in jusculum interito, aut ma-
 zam & frustum piscis dato, aut
 oviculæ tenerrimæ carnem,
 aut volucris aut catuli coctam.
 11 Febricitibus autem etiam
 betam dato, aut cucurbitam,
 aut blitum. 12 Et post cibum
 bibant vinum vinosum, vetus,
 album quam aquosissimum. 13
 Quibus lavari non conducit,
 ungantur vino & oleo calido,
 & alternis extergeantur. 130

XI. Quum alvum debilis, à
 cibis humectare volueris, 2 ma-
 zam dato & obsonia: 3 & mari-
 norum quidem piscium frustra
 cocta cum intrito, 4 carnes au-
 tem oviculæ tenerrimæ, aut
 hœdi, aut catuli, aut volucris
 coctas. 5 Et betam aut blitum,
 aut rumicem, aut cucurbitam,
 si tempus tulerit. 6 Ex oleribus
 vero apium, & anethum ac oci-
 mum: 7 & vinum mellei colo-
 ris, vetus, album item ac aquo-
 sum. 8 Quum vero siccare vo- 135
 lueris corpus, 9 panem dato,
 10 & obsonia assa, & sicca, &
 m 5 hæc

40 μύπερα ταῦτε πάντα. 11 κὶ κρεῶν
 πὶ μέλαια, ὅσα σαρκώδεα. 12 ἰχ-
 θύων τὰς περιβάεις. 13 λάχανα, πη-
 γανον, ἢ θύμον, ἢ ὀρίζανον. 14 τὸ
 οἶνον μέλαινα ἢ αὐσηρόν. 15 σαβύ-
 ζην δὲ πὶ ὄψα ἀλσι κὶ κυμίνω. 16
 καὶ τοῖσιν ἄλλοισιν ὁρτύμασιν ὡς
 ἐλαχίστοις χρεέδαται.

XLII. Ὅταν δὲ ἀνακηρίσται ἐκ
 νόσος ἐθελής, 2 διδόναι πὶ μὲν ἄλλα
 ταῦτα, ἃ καὶ ὅταν διυρζαμένης τῆς
 κριλίω. 3 πὶ τὴν κρέα, ἀνὰ τῶν γα-
 λατῶων, ἰχυρότερον. 4 κὶ ἀνὰ τὸ
 κυμίνω, ὀρνίθια, 5 κὶ λάχανα. 5 39
 45 κὶ τέτων ἕνια ὀπτα, κὶ τῶν κρεῶν
 κὶ τῶν ἰχθύων. 6 κὶ ἐκδοσάμεν ὡς
 ἄεστα. 7 ὁκόσι (εἰ [δὲ] τὸ νυ-
 σημάτων ξηρασθή ξυμφέρει, 8 μθ-
 νοσθή ξυμφέρει, 9 καὶ πὶ σίλια καὶ
 πὶ ποτα ἐλάσσω τελέει, 10 ἢ ὡστὶ 40
 τολήρη εἶναι. 10 κὶ ταῦτα ἐκπονήειν
 καὶ περὶ παλέειν ἐκ κριμῶσται ὡς ἐλά-
 χιστα. 11 ὁκόσι (εἰ δὲ αὐτὸς ἀσπύ-
 ξυμφέρει, 12 μὴ ἀσπύειν, κὶ τὸ σίλια
 κὶ τὸ πολὺ μὴ ἐνδοῦ εἶναι, 13 μη-
 δὲ πονήειν, 14 κὶ κριμῶσται ὁκόσα
 αὐτὸ ἐθελή.

XLIII. Ὅκῳσιν ἐπιθυμῶσιν 41
 οἱ κἄμνοινες ἢ σίλιων, ἢ ὄψων, ἢ
 187 πολῶν, ὑπαρχέται ταῦτα, 2 ἢ
 μὴ μέλι τῶ σώματι βλάσθη
 εἶσοται. 3 ὁκότων ἢ σίλιων ἢ πο-
 τῶν ἀσπύειν ἀρξῆ, ἢ ἀσπύ-
 εἶν, κατ' ὀλίγον καὶ κὶ πὶς ἀσπύ-
 ῆστας ποιέσοται καὶ πὶς ἀσπύ-
 ρίσιας. 4 ὁκόσι σίλια ἰκανὰ οἰοί-
 τε εἶναι τελέειν, ροφήματα μὴ
 διδόναι. 5 ἀποκλείει γὰρ τῶ σι-
 πίου. 6 ὁκόσοι δὲ μὴ οἰοί τε,
 πύτοι (εἰ δὲ διδόναι. 7 ἐὰν δὲ π
 διδόναι θελής κριμῶσται ἐνεκεν, δι-
 δόναι χόνδρον, 8 ἢ πὶ κἄντω πυ- 42
 5 εἶναι. 8 ταῦτα γὰρ τῶν ρο-
 φημά-

hæc omnia calidiora : 11 & car-
 nium partes carnosas : 12 pisces
 petrosos : 13 olera , rutam , aut
 thymum , aut origanum. 14
 Vinum vero nigrum austerum.
 15 Præparentur autem obsonia
 cum sale & cumino. 16 Aliis
 vero condimentis parcissime
 utendum est.

XLII. Quum autem ex mor-
 bo refocillare volueris , 2 alia
 quidem eadem dato , quæ ' ex- 140
 hibes quum ventrem humectas.
 3 Verum pro lactentibus carnes
 fortiores , 4 & pro catulinis
 volucrium ac leporinas : 5 & ex
 his aliquas affatas , tum de car-
 nibus , tum de piscibus , 6 &
 quam optime præparatas. 7 Qui-
 buscunque morbis ficcitas con-
 ducit , 8 his semel in die cibum
 exhibere expedit , 9 & cibos ac
 potus pauciores dare , quam ut
 repleantur , 10 & hos laboribus
 ac deambulatione perficere , &
 quam minimum ' dormire. 11 145
 Quibuscunque vero humiditas
 conducit , 12 his expedit inedi-
 diam non ferre , & cibi ac po-
 tus non indigos esse , 13 neque
 laborare , 14 & dormire quan-
 tum voluerint.

XLIII. Quoscunque cibos ,
 aut obsonia , aut potus ægroti
 concupiscunt , exhibeto , 2 si
 non corpori damnum inde ac-
 cessurum est. 3 Quum aut ci-
 bos aut potus augere inceperis
 aut detrahere , paulatim & ad-
 ditiones & detractiones facere
 oportet. 4 ' Quicunque cibos 150
 sufficientes perficere possint , his
 forbitiones ne dederis : 5 ex-
 cludunt enim cibum. 6 qui ve-
 ro non possunt , his dato. 7 Si
 vero quid dare volueris refe-
 ctionis gratia , alicam dato , &
 ptisanam triticeam. 8 Hæ enim
 forbi-

Φημῶτων τὰ ἰαυρότερα. ⁹ διδόναι
δὲ μὲν δείπνον.

XLIII. Τὰ φάρμακα, ὅσα ποτῶ,
καὶ ὅσα πρὸς τὰ τραμάτια πρῶσ-
φέρεται, μανθάνει χρῆ² ἄξιον ⁴³
ἢ ἀπανθῶ. ³ ἔ ἢ δὲ τὸ γνῶμης
ταῦτα δὲ σκοπεῖν οἱ ἄνθρωποι,
ἀλλὰ μάλλον δὲ τὴν τέχνην. ⁴ ἔ δὲ π οἱ
χρῆστέχνην μάλλον ἢ οἱ ἰδιῶται. ⁵
ὅσα δὲ εἰς τὴν τέχνην τῆ ἰατρικῆ
γνῶμη μανθάνεται καὶ δὲ σκοπεῖται
ἢ πρὸς σίλων ἢ πρὸς φαρμάκων, ⁶
πρὸς τὸ οἶνον τε ἀφραγῶσιν τε εἰς
τὴν τέχνην, μανθάνει χρῆ, ἢ π ἢ ἔ-
¹⁰ λης μανθάνει.

XLIV. Μετὰ τὰ ροφήματα δι-
δόναι τὸ σίλον ἀδενέσκειν. ² ἐπι-
πίνει δὲ οἶνον οἰνώδεα. ³ πρὸ δὲ τῶ
σίλων καὶ ποτῶν ἢ ροφήματων, καὶ
μετὰ ταῦτα ὅ, π αὐτοῖσι δοκεῖ ταῖ-
σιν ἀδενέσκειν, ⁴ ἐσθρῶν τὸ σῶμα
καὶ τὴν ψυχὴν, πρὸς φέρειν καὶ τὸ σι-
πιον καὶ τὸ ποτῶν. ⁵ μάλιστα γὰρ αὐ-
ἔ τως ἀφελῆς. ⁶ τῶν σίλων ἀδύ-
ναμιν ἔκαστα ἔχει, τεκμαίρεσθαι
χρῆ δὲ τὸ φανερώ τὴν δυνάμιν
παρρηγορῶν. ⁷ οἷσθα ἢ φύσιν, ἢ
δῆξιν, ἢ πηλημενῶν, ἢ ἐρδυμῶν
¹⁵ παρέχει, ἢ ἐρόφον, ἢ ἀφχωρέ, ἢ
ἢ μὴ ἀφχωρέ, καὶ φανερά, ὅ,
π ταῦτα ἐργάζεται. ⁸ καὶ δὲ τὸ
τέτων χρῆ τὰ τε ἄλλα σκοπεῖν. ⁹
ἔχει γὰρ ἔκαστα τῶν ἐδεσμάτων,
δὲ ὅ, π καὶ ἀφελῆ καὶ βλάπτει.
¹⁰ ἀλλὰ τ' ἄλλα τὰ μὲν φανε-
ρώτατα ἐσθρῶν ἐργάζονται, ἢ ἐρ-
γάζεται, τὰ δὲ ἀμυρότερα.
¹¹ τὰ σίλα καὶ τὰ ὄψα σκευά-
ζειν καὶ διδόναι ταῖσιν ἀδενέσ-
κειν, ὅφ ὡν μὴτε φύσιν ἔσθαι,
μὴτε ὄξυρδυμῶν, μὴτε ἐρό-
φῶ, ¹² μὴτε λίλυ ἀφχωρέ, ἢ
μὴτε λίλυ ξηραίνεται. ¹³ ταῦτα
δὲ

forbitiones sunt fortiores. ⁹
Dentur autem post cœnam.

XLIII. Pharmaca quæ potan-
tur, & quæ ad vulnera adhi-
bentur, discere oportet: ² o-
mnibus enim hoc expositum ac
proclive est. ³ Non enim ex
intelligentia homines hæc repe-
riunt, sed potius ex fortuna: ⁴
neque artifices magis quam
idiotæ. ⁵ Quæcunque vero in
arte medica, intelligentia dis-
cuntur & reperiuntur, aut de
cibus aut de medicamentis: ⁶
ea ab his, qui dignoscere pos-
sunt quæ in arte sunt, discere
oportet, si quid discere velis.

XLIV. Post forbitiones cibum
debilibus dato, ² & vinum vi-
nosum insuper bibendum. ³
Ante cibos vero & potus aut
forbitiones, & postea, & ci-
bum & potum, quicunque tan-
dem tibi videbitur, debilibus
exhibeto, ⁴ ita ut & corpus &
animam inspicias. ⁵ Sic enim
maxime profueris. ⁶ Quam fa-
cultatem singuli cibi habeant,
conjectare oportet, ex his qui
vim manifestam faciunt. ⁷ Qui-
cunque flatum, aut morsum,
aut repletionem, aut ructum
faciunt, aut tormen, aut se-
cedunt, aut non secedunt: hi
manifesti sunt quod hæc ope-
rantur: ⁸ & ex his etiam alios
considerare oportet. ⁹ Habent
enim singula edulia, & quo
profunt, & quo lædunt. ¹⁰ Ve-
rum alia manifestissime operan-
tur quæ operantur, alia vero
obscurius. ¹¹ Cibi & obsonia
præparentur ac exhibeantur de-
bilibus, à quibus neque flatus
fit, neque ructus acidus, ne-
que tormen: ¹² & quæ neque
valde per alvum secedunt, ne-
que valde reficcantur. ¹³ Hæc
autem

20 ὁ δὲ γίνεσθαι ὡδὲ. ¹⁴ ὅσα μὲν ἡ κριλίη
 20 κροτέη, ἔ τὸ σῶμα αὐτὰ ἀναδέ-
 χεσθαι, ταῦτα μὲν ἔτε φύσιν παρέχε-
 ται, ἔτε σρόφον. ¹⁵ ὡς ἡ μὲν ἡ κριλίη
 κροτέη, ἀπὸ τέτων ἔ φύσιν, ἔ σρό-
 φον, ἔ τ' ἄλλα τὰ τοιαῦτα γίνε-
 ται. ¹⁶ κροτέη τῶν σίμων καὶ τῶν
 ὄψων καὶ τῶν πολίων, ὅσα μέτρια
 ἔσόντα ἐς τὸ σῶμα, ἢ ὀλίγω πλεον
 44 τῶν μετερίων, μήτε πλεονάζον πα-
 ρέχει, μήτε σρόφον, μήτε φύσιν,
 μήτε ἄλλο τι τῶν τοιούτων μηδέν. ¹⁷
 καὶ πείσεται τε τάχιστα, καὶ πετ-
 σόμην Δισχωρέει. ¹⁸ καὶ ἀναπῆ-
 25 σάν τε τῶν ἡμέρων ἐσόντα ἐς τὴν
 κριλίην, ἀλυπότατα ἐστὶ, ¹⁹ καὶ
 ὅσα Δισχωρέει παλαμῶς ἐσέλθῃ. ²⁰ βα-
 ρέα δὲ, ὅσα μέτρια τελοῦμε-
 να ἢ ἐλάσσω τῶν μετερίων, πλεον-
 ράζον καὶ πόνον παρέχει, ²¹ καὶ
 μὴ τελέει, μηδὲ οἶόν τε ἐσθίειν
 αὐτὰ, μηδὲ πίνειν, ἀλλὰ πό-
 νον παρέχει. ²² Δισχωρέει δὲ
 αὐθις αὐτὰ ἢ πίνει ἢ ἐσθίει, καὶ
 ἔτω πόνον παρέχει, καὶ ἔ Δισχω-
 ρεεί κατὰ λόγον. ²³ ἐς ὑμείων
 ἀεὶται, ὅσα ὀλίγητα ἐσόντα,
 αὐτάρκεα ἐστὶ καὶ λιμῶς καὶ δίψης
 ἀκῶ εἶναι. ²⁴ καὶ πλεονάζον γρό-
 30 κον τὸ σῶμα αὐτὰ δέχεται, καὶ
 Δισχωρέει κατὰ λόγον. ²⁵ ἐς ἐ-
 γχῶ δὲ ἀεὶται, ὅσα ἄρκεα φύει
 πλεονάζον καὶ πυκνοτάτω, ²⁶ καὶ
 τὸ αἷμα παχύνει. ²⁷ καὶ Δισχωρέει
 κατὰ λόγον τῶν ἐσόντων, ²⁸ καὶ τὸ
 σῶμα πλεονάζον γρόκον ἀναδέχεται.
²⁹ τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ πύονα, καὶ τὰ
 τυρώδεια, καὶ μελιτώδεια, καὶ τὰ
 σησαμώδεια ὀξυρρόγημιον ὡς μέ-
 λιστα παρέχει, καὶ χολέρην, καὶ
 σρόφον, καὶ φύσιν, καὶ πλεον-
 μωλίον. ³⁰ ποιεὶ δὲ τῶτο αὐτὸ,
 καὶ ὅταν πλεονάζον πρὸς φάσμα ἢ
 45 πίνῃ,

autem sic fiunt. ¹⁴ Quaecunque
 quidem venter superat, & cor-
 170 pus ipsa suscipit, ea neque fla-
 tus exhibent, neque tormen-
¹⁵ Si vero venter non superarit,
 ab his & flatus, & tormen, &
 alia huiusmodi fiunt. ¹⁶ Levif-
 sima sunt cibaria, & potus ac
 obsonia, quæ moderata in cor-
 44 pus ingesta, aut paulo amplius
 supra modum, neque repletio-
 nem exhibent, neque tormen,
 neque flatum, neque aliud
 quiddam ejusmodi, ¹⁷ & celer-
 rime concoquantur, & conco-
 cta fecedunt, ¹⁸ & per omnem
 175 'diem in ventrem ingesta, mi-
 nime molesta sunt, ¹⁹ etiam si
 diu antea fuerint ingesta. ²⁰
 Gravia autem sunt quæ mode-
 rata exhibita, aut infra modum,
 repletionem & dolorem exhibent :
²¹ & quæ neque dari, ne-
 que edi, neque bibi possunt,
 ut non dolorem exhibeant. ²²
 Et si quis ipsa per tempus rur-
 sus bibat aut edat, etiam sic do-
 lorem exhibent, & non pro-
 ratione fecedunt. ²³ Ad sanita-
 tem optima sunt, quæ ' modi-
 180 ce ingesta sufficiunt, ut & fam-
 is & litis sint medela. ²⁴ Et
 plurimo tempore corpus ipsa
 suscipit, & pro ratione fecedunt.
²⁵ Ad robur autem opti-
 ma sunt, quæ carnem pluri-
 mam ac densissimam produ-
 cunt, ²⁶ & sanguinem crasse-
 faciunt, ²⁷ & pro ingestorum
 ratione fecedunt : ²⁸ & corpus
 plurimo tempore ipsa suscipit.
²⁹ Pingua, & caseosa, & mel-
 lita, & ex sesamo parata, ru-
 ctum acidum maxime faciunt,
 & ' bilis fluxum superne ac in-
 185 ferne, & tormen, & flatum,
 & repletionem. ³⁰ Hoc ipsum
 etiam contingit, quum quis
 plura

35 πίνῃ, ἢ ὅσα οἷά τε πέψμη ἢ κριλίη. 32 τοῖσιν ἀσθενέσιν ἢ μὲν κ' ἢ λό-
 γον τῆς νῆσος ἢ τῆ σωματικῆ δίδως ἀ-
 ν' δίδως, ὑπαναλίσει τὰυτὰ τὸ
 σῶμα, κ' ἔτε ἐνδεδέεσιν, ἔτε πλῆ-
 ρες. 32 ἢ ἡ ἀμαρτάνης ἢ κερῶ ἢ ἔ-
 π' ἀμφοτέρω. 33 ὅσα τ' σίλων ἢ τ' ὄψων ἢ τ' πολῶν τὸ
 σῶμα ἀναδέχεται, μάλιστα δὲ τῶν
 πῶν, ἔτε ἐρόφ' ἢ γίνε', ἔτε φύσα,
 ἔτε ὄξυρδιν γίνε'. 34 ὅταν γ' ἐς τὴν
 κριλίην ἐσέλθῃ, ἀπ' αὐτῆσιν τὸ
 σῶμα τὸ ἀπὸ ἐπιτηδῶν ὄν, 35 κ'
 30 ἄσθενέστερον ἢ τὸ λοιπὸν ἀνάγκη
 εἶναι, ὡς ἐρόφον, ἢ φύσαν, ἢ
 ἀλλό π τῶν τοιούτων ἐν τῇ κρι-
 λίῃ μὴ ποιῶται. 36 τῶν οἴνων κ'
 οἱ γλυκεῖς, κ' οἱ αἰσθητοί, κ'
 οἱ μελιχοῖ παλαμοί, τὴν κρι-
 λίην ὑπάγουσι. 37 μάλιστα τε
 διαρέονται κ' τρέφουσι. 38 κ'
 ἔτε φύσαν παρέχουσι, ἔτε ἐρό-
 φον, ἔτε πλῆκρον. 39 κερῶν τὰ
 διεφθὰ, κ' τὰ ἐξοπία, ἀσθενέα μὲν
 πρὸς τὴν ἰχθὺν ἀμφοτέρω. 40 ἐς
 ἢ τὴν ἀεχμῶσιν, τὰ μὲν διεφθὰ,
 ἐπιτηδῶν. 41 τὰ δὲ ὀπία, γαστρι-
 45 μότερα. 42 τὰ δὲ ἐπιτηδῶν ἔχον-
 τα κ' ἐψήσι κ' ὀπίασι, με-
 τερίως κ' ἐς τὴν ἰχθὺν ἔχ' κ' ἐς
 τὴν ἀεχμῶσιν. 43 τὰ δὲ ἐνω-
 μότερα, πρὸς μὲν τὴν ἰχθὺν
 ἐπιτηδῶν πρὸς δὲ τὴν ἀεχμῶ-
 σιν, ἔ'.

plura ederit aut biberit, quam
 venter concoquere potest. 32
 Debilibus siquidem pro morbi
 ac corporis ratione dederis,
 quæcunque tandem dederis,
 consumit hæc corpus, & neque
 indigum est, neque repletum.
 32 Si vero aberraris à temporis
 occasione, detrimentum in utra-
 que sequitur. 33 Quæcunque
 cibaria aut potus, aut obsonia
 corpus suscipit, ab his maxime
 neque tormen fit, neque flatus,
 neque ructus acidus. 34 Quum
 enim in ventrem ingesta fue-
 rint, corpus ab ipsis trahit quod
 ipsi commodum est. 35 Et ne-
 cesse est jam quod restat debi-
 lius esse, quam ut tormen, aut
 flatum, aut aliud quid hujus-
 modi in ventre faciat. 36 Vina
 dulcia, & austera, & mellei
 coloris vetusta, ventrem sub-
 ducunt, 37 maximeque 'uri-
 nam cient ac nutriunt, 38 &
 neque flatum exhibent, neque
 tormen, neque repletionem.
 39 Carnes percoctæ & exassatæ,
 utraq; debiles sunt ad robur
 augendum. 40 Ad secessum ve-
 ro percoctæ commodæ sunt,
 41 assatæ vero magis sifunt. 42
 Quæ vero moderatam habent
 & cocturam & assaturam, hæc
 ad robur, & ad secessum mode-
 rate se habent. 43 At vero crudio-
 res ad robur quidem commodæ
 sunt, sed non ad secessum. 200

XLV. Τῶν σίλων κ' τ' πολῶν τὰ
 πρὸς τὸ σῶμα, 2 κ'
 μάλιστα αὐτάρκεια καὶ ἐς τροφὴν
 καὶ ἐς ὑγιάν, 3 καὶ δὲ τῶν
 αὐτῶν, ὅταν πρὸς αὐτοῖσι μὴ ἐν
 κερῶν γρηται, ἢ πλεόκι ἢ κερῶ,
 αἴτε νῆσσι, κ' ἐν τ' νέσων οἱ γάνα-
 τοι γίνον'. 4 τὰ δ' ἄλλα σίλα κ'
 188 πρὸς, ὅσα μὴ τιαύτω δυνάμει
 ἔχ'.

XLV. Ex cibus ac potibus qui
 commodissimi sunt corpori
 ac maxime sufficientes, & ad
 alimentum, & ad sanitatem,
 ex his ipsis etiam, ubi quis ipsis
 non in tempore utatur, aut plu-
 ribus quam tempestivum est,
 & morbi, & ex morbis mortes
 fiunt. 4 Reliqui vero cibi ac
 potus, qui talem vim non ha-
 bent,

ἔχει, μικρὸν μὲν τοὺς ὠφελείας, ὡς πρὸς
 καὶ τὰ πάντα αὐτοῖσιν ἐν κρημῶν κρη-
 ται· μικρὰ δὲ καὶ βλάβη. ⁵ ἔπ' ἄμφοτε-
 ρα δὲ ἐστὶν ἀσθενεία, ὥστε ἀ-
 γαθὸν ποιῆσαι, καὶ ὥστε κακόν. ⁶
 ἔστι δὲ τῶν σίλων καὶ τῶν πολῶν, ἀπὸ τῶν
 θυάμιν ἔχει ταύτην, τὰ δὲ ἄρ-
 τῶν, μάζα, κρέα, ἰχθύες, οἶνον.
 [καὶ] τῶν μὲν τοὺς μὲν μᾶλλον,
 τὰ δὲ ἴσον. ⁸ ὅμοιοι ξηρῶν δέμα-
 ταν διακτῶν, τῆσιν αὖτις μὴ ξυμ-
 σίλω τὸ ποτὸν διδόναι, ἀλλὰ μὲν τὸ
 σίλον, ἀφ' ἑλπίων πικρῶν κρημῶν. ⁹
 καὶ ἔτι μὲν ξηρὰ ἢ ἰκμῶς διὰ ξηρῶν
 τῶν σίλων γρημῶν, ἢ τὸ σῶμα ⁴⁶
 ξηραίνε. ¹⁰ ὡς δὲ ἅμα τῶν σίλων
 πίνη, νοσηρωτέρη ἢ τροφὴ γρημῶν,
 ὑγρότερον τὸ σῶμα ποιεῖ. ¹¹ Ἀρ-
 τος ὁ θερμῶς, καὶ τὰ κρέα τὰ θερμά,
 αὐτὰ ἐφ' ἐνωτῶν ἐσθιόμενα, ξη-
 ραίνε. ¹² ὡς ἢ ξυμῶν διδῶς, ἢ ἐπι-
 πίνε ἀφ' ἑλπίων ἐπὶ τῶν σίλων, καὶ
 ξηραίνε. ¹³ ἀρτῶν ὁ κρημῶς τῶν ἀ-
 λούρων, ἐς ἰχθύν καὶ κρημῶν ξυμ-
¹⁰ φαρῶτερον ἢ ὁ ἀνέρις, ¹⁴ καὶ ⁴⁷
 ἀφ' ἑλπίων, ἢ ἑλπίων, καὶ τῶν ἀ-
 λούρων ἀφ' ἑλπίων ἢ παλαιότε-
 ρων. ¹⁵ τὰ ἀλφίνα τῶν κρημῶν ἀπο-
 βρέχων ἀφ' ἑλπίων ἐπισθιόμενων ἰχυ-
 ρότερα ἢ βεβρεγμένων, ¹⁶ καὶ ἀφ' ἑλπίων
 ἢ παλαιότερα. ¹⁷ καὶ ἢ μάζα
 ἀφ' ἑλπίων ἰχυρύτερη, ἢ μὴ
 ἀφ' ἑλπίων. ¹⁸ ὁ οἶνον ⁴³
 ἀφ' ἑλπίων καὶ ἀποψυγῶν καὶ
 διηθητῶν, λεπτότερον γίνεται καὶ
 ἀσθενέστερον. ¹⁹ τὰ κρέα τὰ μᾶλλον,
 ὡς μὲν διεφθα ποιήσης, ἀσθενέστερα
¹⁵ καὶ ἐλαφρότερα. ²⁰ τὰ ἢ ὀπῶν, ὡς
 ἢ ὀπῶν γίνονται, καὶ τὰ παλαιὰ ἐξ
 ὀπῶν ἢ ἀλῶν, ἀσθενέστερα καὶ ἐλα-
 φρότερα τῶν ἀφ' ἑλπίων.

XLVI. Τὰ ἀσθενεία τῶν σίλων καὶ
 τὰ κῆφα, τῶν μὲν κρημῶν καὶ λυ-
 πῶν,

bent, parum utilitatis afferunt,
 etiam si quis semper ipsis in tem-
 pore utatur: parum autem et-
 iam lædunt. ⁵ In utramque
 enim partem debiles sunt, ut
 & boni aliquid faciunt, & mali.
⁶ Sunt autem cibi & potus
 qui hanc vim habent hi, ⁷ pan-
 nis, mazà, carnes, pisces, vin-
 um: & ex his alii magis, alii
 minus. ⁸ Quicumque ex ficco
 victu vivunt, his non cum cibo
 potus detur, sed post cibum,
 multo tempore interposito. ⁹
 Et sic quidem ficcus humor à
 ficcis cibis ortus, corpus ficcat.
¹⁰ Si vero quis simul cum cibo
 bibat, cibus humidior factus, ¹¹⁰
 corpus humidius facit. ¹² Panis
 calidus, & carnes calidæ, ipsæ
 per se comedæ, ficcant. ¹³ Si
 vero cum liquore dederis, aut
 statim à cibo potum præbueris,
 non ficcant. ¹⁴ Panis purus ex
 farinis, ad robur ac refectio-
 nem commodior est, quam qui
 non est ex tenuibus farinis pa-
 ratus: ¹⁴ & recens utilior est
 quam vetus, & ex farinis re-
 centibus melior quam veteri-
 bus. ¹⁵ Polenta ex hordeo non
 madefacto, sed circumcirca
 consperso ac decorticato, for-²¹⁵
 tior est quam ex madefacto: ¹⁶
 & recens quam vetusta. ¹⁷ Et
 maza prius subacta fortior est,
 quam non subacta. ¹⁸ Vinum
 diffusum, ac perfrigeratum, &
 excolatum, tenuius fit ac debi-
 lius. ¹⁹ Carnes coctæ, siquidem
 percoctas feceris, debiliores
 sunt ac leviores. ²⁰ Assiætæ vero
 si exassætæ fuerint, & invete-
 ratæ ex aceto aut sale, debilio-
 res sunt & leviores recenti-
 bus.

XLVI. Debiles ac leves cibi,
 ventrem quidem non lædunt, ²²⁹
 neque

πίψ, ἐδὲ τὸ σῶμα² διότι σκάνοι-
 δέψ θερμανόμενα, ἐδὲ πληροί,
 ἀλλὰ λαπτίσεια ταχὺ, καὶ πε-
 σόμενα Διψχωρέψ.³ ἢ δὲ ἰκμας
 ἀπ' αὐτῶν τῶ σῶματι ἀσθενὴς γί-
 νεται, καὶ ἔτε αὐξάνει, ἔτε ἰχυρῶ
 ἀξίλω λόγῳ παρέχει.⁴ τὰ δὲ ἰχυ-
 ρῶ τῶν σίλων αὐοιδέψ τε, ὅταν ἐς
 τὴν κοιλίω ἐσέλθῃ, καὶ πληρω-
 σιν ἑ παρέχει.⁵ καὶ πέσεια μὲν
 χολαίτερον, καὶ ἔ Διψχωρέψ.⁶ ἢ
 δὲ ἰκμας ἀπ' αὐτῶν ἰχυρῆ⁷ καὶ⁴⁹
 ἀκήρατο ἀσχηνομήν, ἰχυρῶ
 τε παρέχει τῶ σῶματι πολλῶ, καὶ
 αὐξίλω.⁷ Κρεῖων κερφότατα ἐς τὸ
 σῶμα, κωίφα, καὶ ὀρνίθφα, καὶ λα-
 γῶα ἐφθα.⁸ βαρέα δὲ τὰ βόφα,
 καὶ τὰ χείφα.⁹ μετεωτέρα δὲ
 πρὸς τὴν φύσιν, ἔ ἐφθα, ἔ ὀπθα.
¹⁰ ὑγμίνεσι [δὲ] καὶ ἀσθενέεσι τὰ
 μήλα.¹¹ τὰ δὲ ὑεία ἐς ἀεξίλω
 μὲν καὶ ἰχυρῶ πονέεσι καὶ γυμνα-
 ζομήροισιν ἀγαθά.¹² ἀσθενέεσι
²⁵ δὲ καὶ ἰδιώτησιν ἰχυροτέρα.¹³
 καὶ τὰ θήφα τῶν ἡμέρων κερφό-
 τερα ἐσι, διότι κερπὸν ἔχ ὀ-
 μοιον ἐσθίψ.¹⁴ Διψφείψ δὲ καὶ
 τὰ κρέα τῶν κτινέων, καὶ ὀ-
 κέσα κερπὸν ἐσθίψ, καὶ ὀκῶσα
 μὴ ἐσθίψ.¹⁵ καὶ ὀ κερπὸς ἔ
 ταυτὸ ἀπαρεί ποιείψ, ἀλλὰ τὸ
 μὲν πυκνῶ τε τὴν σάρκα τῆ
 ἐρεῖε παρέχει καὶ ἰχυρῶ. τὸ δὲ
 δραμῶ τε καὶ ὑρῶ καὶ ἀσθε-
 νεία.¹⁶ Ὡς μὲν τὸ ξύμπαν ἐι-
 εῖσθίψ, ἰχθῆες κερφον ἐδεσμα,
 καὶ ἐφθοὶ καὶ ὀπθοὶ, καὶ αὐτοὶ
 ἐφ' ἐωυτῶν, καὶ μεθ' ἐτέρων σι-
 πίων.¹⁷ αὐτοὶ δὲ ἐφ' ἐωυτῶν
³⁰ Διψφείρεσιν ἄδε.¹⁸ καὶ οἱ μὲν
 λιμναῖοι καὶ πῖονες, καὶ οἱ ποτα-
 μιοι, βαρύτεροι¹⁹ οἱ δὲ ἀκτοῖοι
 θαλάσσιοι, κερφότεροι.²⁰ καὶ δειφθοὶ
 ὀπθῶν

neque corpus, ² eo quod cale-
 facti non intumescunt, neque
 replent, sed cito mollescunt,
 & concocti secedunt. ³ Humi-
 ditas autem ab ipsis debilis cor-
 pori accedit, & neque augent,
 neque robur memorabile exhibent.
⁴ At fortes cibi, & in-
 tumescunt ubi in ventrem in-
 gessi fuerint, & replent: ⁵ &
 d'fficius quidem ac tardius
 concoquantur, & non sece-
 dunt. ⁶ Verum humor ab ipsis
 fortior ac incorruptus acce-
 dens, multum robur ac au-²²⁵
 gmentum corpori addit. ⁷ Ex
 carnibus levissimæ sunt in cor-
 pus, caninæ, & volucrium,
 & leporinæ coctæ. ⁸ Graves an-
 tem sunt bubulæ. Et porcinae
⁹ moderatiores: flatum autem
 faciunt, & coctæ & affatæ. ¹⁰
 Et fanis autem & debilibus con-
 veniunt ovillæ. ¹¹ Suillæ vero
 his qui laborant & exercitantur,
 & ad bonum habitum, & ad
 robur commodæ sunt. ¹² Debi-
 libus autem & privatam vitam
 degentibus, fortiores. ¹³ Sed³⁰
 & ferinæ mansuetis leviores
 sunt, eo quod fructum non si-
 milem edunt. ¹⁴ Differunt au-
 tem & pecorum carnes, & eo-
 rum quæ fructum edunt, &
 quæ non edunt. ¹⁵ Et fructus
 non idem in omnibus facit, sed
 partim densam ac fortem victi-
 mæ carnem efficit, partim rari-
 ram & humidam, ac debilem.
¹⁶ Ut in summa dicam, pisces
 leve sunt edulium, & cocti, &
 affati, & ipsi per se, & cum²³⁵
 aliis cibis. ¹⁷ Ipsi vero inter se-
 ipsos sic differunt. ¹⁸ Stagno-
 rum pisces, & pingues, & flu-
 viatiles, graviore sunt: ¹⁹
 Littorales autem marini, le-
 viores. ²⁰ Et percocti affatis
 sunt

ὀπλοῖν καὶ φότεροι. ²¹ Δὲ τῶν
τὰ μὲν ἰχθυῶν δίδεται, ὅταν ἄ-
ναγκαστῶν πνὰ βέλη· ²² τὰ δὲ
κῆφα, ὅταν ἰχθὺν δέοι καὶ λεπθῶν
ποιῆσαι.

XLVII. Τὸ λεπτὸν τὸ θερμὸν,
τὸ μὲν μέτερον, μαλίστ' τὸ
αἷμα καὶ αἰθέρι· ² τὸ δὲ πλεῖστον
τῶν κερῶν, τὰ μὲν ξηρὰ τῶ σῶ-
ματι διυρῶνται, τὰ δὲ ὑγρὰ
δοξερῶνται. ³ καὶ τὰ μὲν ξηρὰ
³⁵ ὑγρασιόδηρα, ἀσθενέειν καὶ λη-
ποθυμίᾳ παρέχει· ⁴ τὰ δὲ ὑ-
γρὰ ξηρασιόδηρα, ξηρασίᾳ καὶ δὲ-
ψῶνται.

XLVIII. Λαζάνων δὲ, τὰ
Σιρόδα καὶ ἰφθαί καὶ ὀπλοῖ, καὶ
διερηλικὰ, καὶ ὑποχωρηλικὰ, καὶ
σπῆς τὰ γυμνασίου ἐξυμφορεῖ. ²
Κρόμμυα ἐς τὰ ἔσφα ἐπιπύδεια.
³ ὁ γὰρ ὁπὸς θριμύτητά πνα πα-
ρέχει, ὥστε ἀσχερῶνται. ⁴ τέτοι-
σιν ὡδὲ χρῆσθαι, ἀλλὰ πῶσιν
ἀσθενέειν μὴ σπῆσι φέρειν. ⁵ Σέλι-
να καὶ ἰφθαί καὶ ἰμά, διερηλικὰ,
καὶ μᾶλλον τὰ ἔλαια τῶν ἡμερῶν, ἢ
καὶ πλεῖστον ἔχει δυνάμειν. ⁶ Κο-
⁴⁰ ριάνων δὲ καὶ ῥόδιον καὶ ἀσχερῶν-
τικόν, καὶ ἰφθόν καὶ ἰμά. ⁷ Ὀκι-
μον, καὶ ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν, καὶ
δύκαριον. ⁸ Πράσα, τὰ μὲν
ἰφθαί, διερηλικὰ καὶ ἀσχερῶν-
τικὰ. ⁹ τὰ ἰμά δὲ, καυμα-
τώδεια καὶ φλεγματούδεια. ¹⁰
Ροίη, κρημνιστὴν καὶ φλεγματο-
τώδες, ¹¹ καὶ, ξυμὸν μὲν τῶ πυ-
ρῶσι σῶσιν· ¹² αἰθερὸν δὲ τῶ πυρῶ-
σι, ἀσχερῶντικόν.

XLIX. Τὰ θερμὰ τῶν σιλικῶν,
ξηρὰ μὲν ἴσῃσι· ² τὸ γὰρ ὑγρὸν τὸ ἐν
τῇ κελίᾳ αἰθερῶνται· ³ ὑγρὰ δὲ
ὅταν, διυρῶνται τῇ θερμότητι,
ἰσῶνται. ⁴ Τὰ σφυρῶν ξηρῶν καὶ
ξυμῶ-

funt leviores. ²¹ Ex his itaque
fortes dato, ubi reficere ali-
quem vales: ²² leves vero, ubi
gracilem & tenuem facere oportuerit.

XLVII. Balneum calidum
moderatum quidem, mollit,
& auget corpus: ² quod vero
opportunum modum excedit,
ficcæ quidem corporis partes ⁴⁰
humectat, humidas vero re-
ficcat. ³ Et ficcæ quidem hu-
mectatæ debilitatem & animi
deliquium exhibent: ⁴ humi-
dæ vero ficcatæ, ficcitatem ac-
sitim.

XLVIII. Ex oleribus allia, &
cocta & assata, urinam ciet,
& per alvum secedunt, & ad
mensēs muliebres conducunt.
² Cepæ ad urinas commodæ
sunt ³ Succus enim acrimo-
niam quandam exhibet, ut se-
cedat. ⁴ Atque his quidem sic
utendum est, sed debilibus ⁴⁵
non exhibenda. ⁵ Apium & co-
ctum & crudum urinam ciet,
& palustre magis quam fati-
vum, quod etiam majorem vim
habet. ⁶ Coriandrum stomacho
gratum est, & per alvum sece-
dit, tum coctum, tum cru-
dum. ⁷ Ocimum & humidum
est & frigidum, ac stomacho
gratum. ⁸ Porrum coctum qui-
dem urinam ciet, & secedit:
⁹ crudum vero æstuosum est &
pituitosum. ¹⁰ Malum puniceum
reficit & pituitosum est, ¹¹ & ⁵⁰
cum nucleo quidem, alvum
sistit: ¹² citra nucleum vero,
secedit.

XLIX. Calidi cibi, sicci qui-
dem sistunt, ² (humorem enim
in ventre reficcant:) ³ si vero
humidi sunt, humectantes per
caliditatem, alvum subdu-
cunt. ⁴ Acerba siccant, & con-
trahunt

45 ξυνάγη τὸ σῶμα, 5' εἰσι δὲ καὶ
 εἰς ἴμα. 6 Τὰ ὀξεία λεπτιώδη,
 δὴ ἐν ἐμπιέοντα. 7 Τὰ ἀλμυρὰ
 Διαιχμωρῆ καὶ διερέτω. 8 Τὰ λι-
 πωρὰ καὶ τὰ πίονα καὶ τὰ γλυκεία,
 ὑγρασίω μὲν καὶ φλέγμα παρέ-
 χθ' κρημισθῆ δέ. 9 Κολοκύνθη,
 καὶ τεύτλα, καὶ βλήτα, καὶ λάπα-
 θη, τῆ ὑρότιη Διαιχμωρῆ καὶ.
 10 Κραμβὴ ἢ ἐχθ' πνὰ δριμύτηα ἐς
 τὸ Διαιχμωρῆ, καὶ ἄμα ὄχυρο.
 11 Τυρός, καὶ σήσαμα, καὶ σαρίς,
 κρημισθῆ καὶ φλεγματούδεα.

L. Γλυκὺς οἶν 12 καὶ μελιθῦς, 50
 189' ἄμφω καὶ κρημισθῆ, ἐ διερέτω,
 καὶ φλεγματούδεα. 2 οἷ ἢ αὐτῆροὶ
 ἐς ἰσχυρὸν καὶ ἐρησιώ ἐπιτήδωσι.
 3 ἐρησιὸν ἢ ἢ αὐτῆρων παλαγοί,
 ὅσοι λακίχῆτε ἐ λεπτιὸν τυράχων.
 4 Ἐλαιον, καὶ ὅσα ἐλαγιώδη, κρημι-
 σθῆ ἐ φλεγματούδεα. 5 Λαχόνων
 ἢ ἐρῶν Διαιχμωρῆ, ὅσα φύσθ' ὑρό-
 τω πὰ ἐσιν, ἢ δριμύτηα ἢ θερμότηα
 ἐχθ'. 6 διδόνον ἢ ταῦ ἄχλια ἐρώτε-
 ρα καὶ πακέρωτα. 7 [ἔτα γδ]
 5 ξύμφωροί' ἐσιν ἐς ἄφοδον. 8 Σίκυος
 πέπων, ἐ διερέτω, καὶ Διαιχμωρῆ-
 κῆν καὶ κῆρον. 9 ὄ ἢ ἐτεροὶ πέ-
 πων ψύξιν πνὰ παρέχθ', ἐ δ' ψαν
 πώθ'. 10 τροφοῖ ἢ ἀπὸ ἐδέερα αὐ-
 τῶν ἐ γινέ), εἰ μὴ λεπτιὸν ἴσ'. 11
 ἀλλ' ἐδὲ φλαῦρον ἀπ' ἐδέερα,
 ἐδὲ ἄξιον λόγος. 12 Τὸ μέλι, ξυν
 μὲν ἐτέροις ἐοτόωμον, ἐ τρέφθ' ἐ
 ὄχυρον παρέχθ'. 13 αὐτὸ ἢ ἐφ'
 εἰοντῶ λεπτιώθ' μάλλον ἢ κρημίζθ'.
 14 καὶ γδ διερέτω) καὶ Διαιχμωρῆ)
 10 μῦλλον ἢ μέλις. 1 Τὰ διερέτω-
 καὶ ἢ θερμὸν ὄχυρον ἐ τῆ κρημίζθ',
 θερμὸν μετὰ τε ταχῶ, (ἐ μαρμίνε),
 καὶ τῆ κρημίζθ', ἐ ἢ Διαιχμωρῆ (ἐν Διαι-
 τῶτο παχέω παρῆχθ'. 16 Ὅσα
 ἢ εἰς ἴμα ἢ σιπῶν, (ἐ θερμὸν μενέ),

trahunt corpus. 5 Habent & vim
 sistendi. 6 Acida attenuant, mor-
 fimum inducentia. 7 Salsa secedunt,
 & urinam cient. 8 Pinguia & dul-
 cia, humiditatem & pituitam ex-
 hibent. 9 Reficiunt 9 cucurbita, 23 5
 & beta, & blitum, & rumex, &
 per humiditatem secedunt. 10
 Brassica vero acrimoniam quan-
 dam habet ad secessum, & simul
 boni fucci est. 11 Calceus, & sesa-
 mum, & uva passa, reficiunt &
 pituitosa sunt.

L. Vinum dulce, & mellis spe-
 ciciem referens, ambo & reficiunt,
 & urinam cient, & pituitosa sunt.
 2 Austera vero, ad robur & sicci-
 tatem commoda sunt. 3 Urinam
 autem cient etiam austera, vetu-
 sta, quæ alba & tenuia existunt. 260
 4 Oleum & quæcunque oleosa,
 reficiunt & pituitosa sunt. 5 Ex
 oleribus coctis secedunt, quæ ex
 natura humidissima aut acerrima
 sunt, aut caliditatem habent. 6
 Danda autem sunt hæc tepidiora
 ac flaccidiora. 7 Sic enim ad se-
 cessum commodant. 8 Cucumis
 pepo, & urinam cit, & alvo sece-
 dit, ac levis est. 9 Alter autem
 non pepo, frigiditatem quan-
 dam exhibet, & sitim sedat. 10 A-
 limentum vero à neutro horum 265
 contingit, nisi tenue quoddam:
 11 sed neque malum, neque me-
 morabile. 12 Mel cum alius qui-
 dem comestum, & nutrit, & bo-
 num colorem exhibet. 13 Ipsam
 autem per se ipsam attenuat ma-
 gis quam reficit. 14 Nam & per
 urinam, & per secessum plus ju-
 sto expurgatur. 15 Urinam cientia
 in ventre & cito calefiunt, &
 calefacta marcescunt ac lique-
 cunt, & ob id citum secessum faci-
 ciunt. 16 Stabiles autem ac al-
 vum fistentes cibi, & calefcunt, 270
 & calefacti cito resiccantur ac

κὴ πύρεως θερμανόμενα ξηραίνε),
 κὴ ξυψίσει).¹⁷ κὴ Δίψ' τῆτο ἀπει-
 σκλήρως γινόμενα ἐ Δίψαχάρει.¹⁸
 Τὰ Δίψαχάρηκε ἐ γυλά ἐστι, κὴ
 φύσφ θερμά.¹⁹ πὴ ἡ ἐρηλική, ξη-
 ρά κὴ ψυχρά.²⁰ Ὁ σῆς κὴ οἶνος
 Δίψαφείρε (κὴ μὲρ κὴ αὐτῶ ἐ αὐτῶν
 15' φύσφ ἐς ἰσχυρὴ κὴ ἀδενείλω, κὴ
 κερφότητα κὴ βαρύτερη. ²¹ Δίψα-
 φείρε ἡ κὴ χαρὴ χύρεως, ἐξ ἰσχυρῆς αὐ-
 ἡ. ²² κὴ δύοδρ' ἐσσα, κὴ αὐ-
 δρ' ²³ κὴ δὴλι' ²⁴ κὴ πολύ-
 σκι' ²⁵ κὴ ἀραρή, κὴ φλαύρη.
 ὡς ἐ ἀπίνε ταῦτα ξυμφοάλλεται
 ἐς τὸ ἰσχυρότερον τε ἐκτα ἢ σι-
 πῶν εἶναι, κὴ ἀδενέστερα.

LI. Ὅσοι οὐ γὰρ νοσήσας δὲ
 φαγεῖν εἰώσταν, ταῦτα δίδου
 τέτοι (κὴ ἐν τῆσι νέσοι (κὴ. ² ὅταν
 ἢ σίπ' ἢ ποτὴ πλέω ἔστω ἴσ' ³
 πὴ λάση, μὴ πὴ εἰώστω τελέ-
 20 σῆ, ἀπεμείμ' ὡρ' αὐτῶν ἀει-
 σον. ⁴ Ὅπῳ κὴ ἀκρόδρ' αὐτῶ τὸ
 δὲ μ' τὸ σίπ'ον λυπηρότερον ἐστὶ κὴ
 ὑγμῶνον ἐ ἀδενείων, ὅτι βεῖρω-
 κῆς μὴ ἀπ' αὐτῶν ἰκμάδεις πᾶ
 τὸ σῶμα. ⁵ μὴ ἡ ἡσῆς ἐδίη, πλέω.

LII. Ὅσα τῶν σίπῶν ἢ φύ-
 σων, ἢ κῶμα, ἢ δὴ ἐν παρέχῃ, ἢ
 πλιν (κὴ μὲν), ἢ σφίρον, ² οἶν' ³
 ἐπιπινόμ' ἀκρη' ἀπαλ-
 λόσφ ἢ τῆσ' τῶν. ⁴ τὸ ἴδ' σῶμα
 Δίψαθερμανόμενον ἰσπ' ἔεινε,
 ἀπαλλάσσεται τὸ ἐν ἐν' τῆ θερ-
 μότητι. ⁵ ἀπ' ἴσ' σίπῶν κὴ ἴσ' πο-
 25 τῶν, κὴ ἴσ' ὀμοίων, ἐνίστε μὲ Δίψα-
 πιδόσσεια ἢ κρηλή, ἐνίστε ἢ ἴσ' τα-
 ται, ἐνίστε ἢ κὴ κῆ λόζον Δίψαχω-
 ρεί. ⁶ διότι ἢ ταῦτα ἐταίς ἐχθ; ⁷
 ὡσφ' τῶν μὲρ ἢ κρηλή, ὅταν ὑπε-
 τέρη ἐσσα, κὴ ὅταν ἐρηπὴ ἴσ' τ-
 δέχῃ) τὸ σίπ'ον, Δίψαφείρε. ⁸ ἐπὶ
 τα, ὅταν μὲρ ὅλη γλῶσση, εἴτε
 ἐν

compinguntur, ¹⁷ & propterea
 obduri facti, non secedunt. ¹⁸
 Quæ per alvum secedunt, succo-
 sa sunt, & natura calida. ¹⁹ Quæ
 vero urinam cient, sicca & frigi-
 da. ²⁰ Frumentum & vinum, dif-
 ferunt quidem & ipsa inter seip-
 sa ex natura, tum robore & debi-
 litate, tum levitate ac gravitate.
²¹ Differt etiam locus à loco, ex
 quo illa fuerint. ²² Est enim alius
 aquosus, alius aquarum inops, ²³
²⁴ & apricus, & umbrosus, ²⁵ &
 bonus, & malus. ²⁵ Quare om-
 nia hæc ad hoc conferunt, ut sin-
 guli cibi aut fortiores sint, aut
 debiliores.

LI. Quicunque sane panem
 comedere soliti fuerunt, his
 dandus est & in morbis. ² Quum
 quis cibos aut potus plures solito
 acceperit, si non solito more per-
 fecerit, optimum est ut statim
 revomat. ³ Poma & fructus ar-
 borei, tum mollis, tum duri cor-
 ticiis, propterea post cibum mo-
 285 lestiora sunt, & sano, & debili,
⁴ quia corpus ejus qui cibum
 sumpsit, solum ab ipsis humores
 trahit: ⁵ si vero jejunis quis
 edat, plures.

LII. Quicunque cibi aut fla-
 tum, aut æstum, aut morsum, aut
 repletionem, aut tormen faciunt,
² à talibus liberat vinum mera-
 cum insuper potatum. ³ Corpus
 enim à vino calefactum, per ca-
 lorem amovet ea quæ insunt à
 cibis & potibus à similibus. ⁴ Ven-
 ter aliquando perturbatur, ali-
 285 quando sinitur, aliquando etiam
 pro ratione secedit. ⁵ Cur autem
 hæc sic se habent? ⁶ primum qui-
 dem venter quum humidior fue-
 rit, & quum ficcior, susceptum
 cibum corrumpit. ⁷ Deinde quum
 mutatio facta fuerit, sive ex frigo-
 re ad caliditatem, sive ex calidi-
 tate

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΗΙΡΡΟC R A T I S

ωεῖ

D E

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΠΑΘΩΝ.

INTERNIS AFFECTIONIBVS:

Basil. grac.

Foesius fecit. v. 91. 531.

Basil. lat.

189 **Π**Ν ή ε̄ πλωύμον^ο 1
 2^η 2^η πλωύμον^ο 2^η ή
 3^η 3^η πλωύμον^ο 3^η ή
 4^η 4^η πλωύμον^ο 4^η ή
 5^η 5^η πλωύμον^ο 5^η ή
 6^η 6^η πλωύμον^ο 6^η ή
 7^η 7^η πλωύμον^ο 7^η ή
 8^η 8^η πλωύμον^ο 8^η ή
 9^η 9^η πλωύμον^ο 9^η ή
 10^η 10^η πλωύμον^ο 10^η ή
 11^η 11^η πλωύμον^ο 11^η ή
 12^η 12^η πλωύμον^ο 12^η ή
 13^η 13^η πλωύμον^ο 13^η ή
 14^η 14^η πλωύμον^ο 14^η ή
 15^η 15^η πλωύμον^ο 15^η ή
 16^η 16^η πλωύμον^ο 16^η ή
 17^η 17^η πλωύμον^ο 17^η ή
 18^η 18^η πλωύμον^ο 18^η ή
 19^η 19^η πλωύμον^ο 19^η ή
 20^η 20^η πλωύμον^ο 20^η ή
 21^η 21^η πλωύμον^ο 21^η ή
 22^η 22^η πλωύμον^ο 22^η ή
 23^η 23^η πλωύμον^ο 23^η ή
 24^η 24^η πλωύμον^ο 24^η ή
 25^η 25^η πλωύμον^ο 25^η ή

S i pulmonis arteria 111
 fuerit exulcerata, 2 35
 aut aliqua tenuis ve-
 nula ex his quæ in
 pulmonem dependent, rupta fue-
 rit, 3 aut aliqua fistula ex his quæ
 per pulmonem distentæ sunt: 4 &
 aliam in aliam distracta fuerit, &
 sanguine fuerint impletæ: 5 di-
 strahuntur' sane ac rumpuntur 5
 ob has maxime causas: 6 propter
 laborem, 7 propter cursum, 8 ob
 casus, 9 ob plagas, 10 ob vomitus
 violenter abortos, 11 ob febres.
 12 Hæc igitur patitur. 13 Primum
 quidem tussis sicca obtinet. 14
 Deinde paulo post expuit salivam
 subcruentam, aliquando autem
 puram. 15 Et siquidem hic brevi
 à morbo liberetur, fatis est. 16 Si
 vero non temporis progressu
 sanguis amplior prodit, 17 ali-
 quando purus, & aliquando etiam
 supputridus. 18 Sæpe vero etiam
 fauces non animadvertentibus
 sanguine implentur. 19 Postea
 sanguinis grumos paulatim &
 frequenter emergentes rejiciunt.
 20 Aliquando vero etiam grave-
 olentia ab ipsis contingit: 21 & fau-
 ces aliquando spuma quadam re-
 plentur. 22 Et rigor ac febris ap-
 prendit, circa initia quidem
 morbi, vehementer: in progressu
 autem debilius: 23 & alias at-
 que alias corripit: 24 & dolor
 quandoque in pectoribus insitus
 est, & in dorso, & in lateri-
 bus. 25 Et ubi sanguinem spue-
 re desierit, salivam multam liqui-

σηται πλύων, σάλλον πολλὸν ἀπο-
πλύει ζρόν· ἐνίσθη δὲ καὶ γλίχρον.²⁶
ταύται μὲν ἔν ἑταί πάχῃ, μέχρη
πεσσαρσοκαμῆδου ἡμέρας πύρελ-
θωσι.²⁷ μὲν δὲ ταύταις, λὺ μὴ παύ-
ση) τὸ νόσημα, λεπίδας ἀπὸ τῆς
10 δρῆσις ἀποθήσων ἀποσπᾶ,
οιας ἀπὸ φλυκταμνίδων.²⁸ καὶ
ὀδυνη ἐμπίπῃ ἐς τὰ στήθεα, καὶ ἐς
τὸ μετὰ φρένον, καὶ ἐς τὸ πλῆθρον.
29 καὶ τὸ ὑποχονδρίων ὡς ἔλκω
ψαυόμω ἀλγεί.³⁰ τὸ τὰ ξυμ-
φέρε ἡσυχίω ὡς μάλιστα τὰ νυ-
σήματα ἔχον ἔσω.³¹ λὺ γὰρ ἡ ποινή-
ση, ὅ, τε πόνω ὀξύτερον, καὶ ἡ
βῆξ μᾶλλον, ἢ τὸ ἄλλοτερον, πείζει.
32 καὶ τὸ ῥίσι καὶ ὁ πυρετὸς μᾶλλον
ἔχει.³³ καὶ, λὺ πύρεθ, ἡ ὀδυνη ὀξείη
πυρετῶσιν.³⁴ ἀλγεί δὲ καὶ, ὡς τῆ
δύνη ὀξείη πύρεθ.³⁵ τὰ τὰ
15 ῥῆσι πύρεθ, σίπια μὲν τὰ αὐ-
τά, ἀ καὶ τὰ ἐμπύω ταύταις δὲ
πολλά.³⁶ τὸ δὲ ὄψων τὰ τοιαῦτα ῥῆσι-
α.³⁷ ἰχθύσι μὲν, ῥίνης ἢ φάρμα,
ἢ γαλέῃς ἢ μεγάλας ἢ λυκάς, ἢ
4 ἢ ἄλλων τὸ τοιαύτων.³⁸ πᾶσι δὲ ἐν
ῥῶα καὶ ὀξείων ἡσυχίωσι.³⁹
κρέας δὲ ἐοδῆτω, ἀλέκτωρον ὀπ-
τῶν [καὶ] αὐτῶν, ἢ ἀγρῶν ἐφθόν.⁴⁰
καὶ οἶνω αὐτῶν ὡς παλαμοτάται,
καὶ ἡ δὲ τῶ μέλανι ῥῆσι.⁴¹ πε-
ραιπῆσι δὲ ἐ μείλοισι, πλὴν
ταύταις πυρετῶ μὴ ἐχόντων.⁴² λὺ
δὲ πυρετὸς ἐχῆ, ῥοφήματα ἀλγεία
20 ἢ κένυρα ῥῆσι.⁴³ λὺ δὲ σίπια
πύρεθ, ὀλίγα πύρεθ.⁴⁴
44 καὶ ὄψων τὰ ἀσχυρησῶ.⁴⁵
κλῶ φαρμάκων σι δὲ καὶ ῥῆσι.
ὑποκαθῆσαι αὐτὸν τὰ κνιδία καὶ
κα, ἢ τῆ πῆν, καλίδι.⁴⁶ καὶ, μὲν δὲ
καθαρῶν, ἀλγεία ἐφθῶ δένυ
πυρετῶν ἐκροφῶν λιπαρῶ.⁴⁷ εἴτε
ἐπιμαίειν ὡς μάλιστα, ὅπως αὐ
ἡ κνιδία

liquidam expuit, quandoque
vero etiam viscosam.²⁶ Atque
hæc quidem sic patitur, donec
quatuordecim dies præterierint.
27 Post hos vero si non desiverit
morbus, squamas, ab arteria tuf-
fiendo avellit, quales à pustulis
decedunt :²⁸ & dolor incidit in
pectus, & in dorsum, & in la-²⁰
tus,²⁹ & præcordia contingens
velut ulcus dolet.³⁰ Huic con-
ducit ut quem maxime quietem
intus habeat, si morbus sic se ha-
buerit.³¹ Si enim quid labora-
rit, & dolor acutior, & tussis
magis quam prius premit, ³² &
rigor ac febris magis occupat,
33 Et si sternutaverit, dolor acu-
tus irruit.³⁴ Dolet autem & in
lecto, quum se circumvertit.
35 Huic cibos quidem eosdem,
quos & pectore suppurato exhi-
bere oportet, veram hos non
4 multos.³⁶ Ex obsoniis autem²⁵
his utatur.³⁷ De piscibus qui-
dem, squatina, aut pagro, aut ga-
leo magno albo, aut allis simili-
bus,³⁸ omnibus cum rheo & ori-
gano conditis.³⁹ Carnem autem
edat galli assatam, sine sale, aut
capræ coctam :⁴⁰ & vino auste-
ro vetusto ac jucundissimo nigro
utatur :⁴¹ deambulationibus
autem moderatis. Veruntatem
hæc fiant febre non tenen-
te.⁴² Si vero febris tenuerit,
sorbitione farinæ aut milii
43 utatur.⁴³ Si vero cibos af-³⁰
sumat, paucos assumat,⁴⁴ &
obsonia per alvum seceden-
tia.⁴⁵ Et si pharmaco tibi
utendum esse videbitur, cni-
dio, cocco, aut tithymalide
ipsum subpurgato.⁴⁶ Et post
purgationem, farinæ coctæ pin-
guis heminam absorbendam da-
to.⁴⁷ Deinde quam maxime
reficito, ut quam minimum

ἡκιστα λεπτός ἤ. 48 πρὸς γὰρ τὴν
 τοιαύτῃν νῆσον ἐξυμφέρει λεπτόν
 εἶναι. 49 καὶ περιπάτους ὀλίγους
 τὸ πρὸς τὸν ποταμὸν, ὡς μὴ κρῖναι
 ἐπιλασῆ. 50 πυρρὴν δ' ἄλλοτε
 25 καὶ ἄλλοτε. 51 καὶ, ἢ πυρρῆ-
 ῖν ἡμέρη, ἀσπίδι ἔσω, πᾶσι
 ἀλσύρις ἐφθῆ, ἔπειτα πρὸς ὄλιον ἐκ-
 ροφέτω. 52 ὕδαρ δ' ἰσπίντω. 53 τῇ
 δ' ὑστεραὶ ἐλαττόν ἢ, ὡς μεμαρῆ-
 κει, φάγεται, ἐπίντω οἶνον μέλα-
 να, καὶ ὕδαρ, ὀλίγον. 54 τὸ δ'
 λοιπὸν, δις ἢ τρις τῆς ἡμέρης τὰ πι-
 πᾶσι δίδοναι. 55 ἔτω δ' ἰδίως τέτω
 κατ' ὄλιον, μίχρη καὶ σπῆσις ἢ
 κριλίω. 56 ἐκ γὰρ τῆς πυρρῆς καὶ
 τῆς ἀσπίδος, ἢ μὲν τὸ σῶμα ζῆ-
 5 τῆ, ἢ δ' κριλίω ἐκ ἐτέρας δέξασθαι,
 ἀθρόον δέξασθαι φλεγμονήν. 57
 30 ἀλλὰ καὶ ἰλίον δίδοναι χρῆ. 58
 ἢ δ' ἀθρόον δῶς, καὶ ὀλίγα πονήσι
 τοῖσι περιπατοῦσι (ἢ δ' ἀσπίδος)
 ἢ κριλίω, ἢ ἀσπίδος ἐπιπίνω-
 των τῆς βρωτῶν. 59 ἐπιπίνω δὲ καὶ
 πυρρῆς φιλέει ἐπιπίνω. καὶ δ'
 μὲν χιμῶν ἢ ἡσόν. 60 δ' δὲ ἡ-
 ρεῖται, κίνδυνος ἐξ ἀμαρτίων. 61
 τῶν ἀνακρῶν δὲ ὡς καλι-
 σω, ὅπως αὐτὸς παχύται ἢ. 62
 καὶ περιπατοῦσι μίχρησι χρῆ-
 ῖται, καὶ πάλιν ἡσόν ἐπιπίνω.
 63 καὶ πονήτω ὀλίγα τὸ πρὸς τὸν,
 ἐπιπίνω δ' ἢ πάλιν πολλὰ δ' ἢ δέποτε.
 35 64 ταῦτα ἢ ποίει, ὅπως ἐπιπίνω
 χρῆται. 65 ἢ δ' λεπτός γίνηται ἀσπί-
 δος περιπίνω, αὐτὸς δ' ἡσόν
 ἐχέτω. 66 ἢ δ' μήτε πρὸς ἀνέμων
 δ' ἀσπίδος, ὅπως ἐπιπίνω, 67 μήτε
 ἐπιπίνω, μήτε ἐπιπίνω ἢ ἀ-
 σπίδος. 68 φυλασσέτω δὲ ἐπιπίνω
 ἐπιπίνω κίνδυνος γὰρ τῆς νῆσον
 πάλιν ἀναλασῆναι ἀλλὰ φυλάσ-
 σεται χρῆ τῶν ἀπάντων. 69 ἢ δ'
 δ' σί-

tenuis fit. 48 Ad hujusmodi enim
 morbum non conducit tenuem
 esse. 49 Deambulationes etiam
 primum paucas faciat, ut ne
 lassitudo succedat. 50 Fomen-
 tum vero alias atque alias adhi-
 beat. 51 Et qua die fomen-
 tum adhibetur, sine cibo fit, ex-
 cepta farina cocta, cujus hemi-
 nam absorbeat. 52 Aquam autem
 bibat. 53 Postera die minus quam
 solitus fuit edat, & bibat vinum
 nigrum, jucundum, austerum,
 modicum. 54 De cætero vero
 bis aut ter in die cibi dentur.
 55 Sic autem huic paulatim da-
 to, donec ventrem confirmave-
 ris. 56 Nam ex febribus & ine-
 dia, si os quidem appetiverit, 49
 venter autem suscipere nolue-
 rit, ubi acervatim suscepit, in-
 flammatur. 57 Quare paulatim
 dare oportet. 58 Si vero acer-
 vatim dederis, & parum labo-
 rarit, deambulationibus venter
 non perfrigeratur, nimirum ci-
 bis quiete compactis. 59 Qua-
 re etiam febris succedere solet,
 & hyeme quidem minus, 60
 æstate vero periculum est ne de-
 linquat. 61 Hunc quam maxi-
 me reficere oportet, quo quam
 crassissimus fiat: 62 & deam-
 45 bulationibus moderatis utatur,
 & minus solito luctetur, 63 &
 parum laboret primum, dein-
 de amplius, nunquam autem
 multum: 64 hæc si fecerit, ce-
 lerrime sanus erit. 65 Si vero
 tenuis fiat propter laborem, re-
 mittat ac quietem agat. 66 Hic
 ubi sanus fuerit, neque ad ven-
 tum celeriter currat, 67 neque
 equum, neque currum conscen-
 dat. 68 Vitet etiam vociferatio-
 nem, & iracundiam. 69 Pericu-
 lum est enim ne morbus rever-
 tatur. Quare hæc omnia vita-
 50

Ἔσται δὲ πικρὰ καὶ ὀρώσῃ, φάσκει
 πρὸ κέλυφα δὲ πικρὰ γῆρα. 70 εἶτα
 βρέξας αὐτὰς ἐν ὕδατι τρεῖς ἡμέ-
 ρας. 71 ἐφ' ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ δὲ πο-
 40 χέειν τὸ ὕδωρ, καὶ ἄλλο ἐπευχέειν.
 72 ἐπιπρὶ τῇ τεταύρῃ ἡμέρῃ ἀπι-
 γῆσαι, καὶ ξηρῶσαι. " εἶτα ἀλέσας
 λεπτότατα ἀφαιρήσαι. 73 καὶ λίνου
 καρπὸν φάσκει κρῖσαι λείον. 74 καὶ
 σήσαμον φάσκει κρῖσαι λείον, 75 ἔ-
 ἀλφιθα ἀλλὰ καρπὸν λεπτότατον. 76
 καὶ τὸ μὲν ὀρώσων καὶ ἀλφίτων ἴσων
 ἐκατέρων ἔστω, ἔξ ἡ σισίμου τρίτον
 μέρος, ἔξ ἡ λίνου ἡμισυ μίση με-
 45 εἶδω. 77 " ταῦτα ἐν ἀγνείῳ
 ἐψησας, ὡς ὑπερτάτα ῥοφέειν. 78 μὲν
 εἰ ταῦτα διδόναι αὐτῷ ἐς ἄριστον
 5 σίτοι καρπὸν, καὶ ὄψα δὲ τὸ ἰχυ-
 ρότερων. 79 οἶνον δὲ τὸ αὐτὸν πινέ-
 τω. 80 διδόναι δὲ αὐτῷ τὸ ῥιζῶν τῶ
 κενταύρου, καὶ τὸ πρὸς ταῦτα πρὸ
 ῥήγματος, ἐπὶ οἶνον ἐπιξύναν. 81 δι-
 δόναι δὲ καὶ τὸ δρακοντίου ἐπὶ οἶνον
 ἐπιξύναν. 82 " διδόναι δὲ καὶ τὸ βη-
 8 ρίου ἐν μέλιτι, καὶ τὸ δρακόντιον
 ξύναν, λείψαν. 83 καὶ τὸ ἐψησας, τὸ
 ἐν τῷ γάλακτι μὴ φάσκει διωρα-
 τὸς εἶναι ῥοφέειν, 84 γάλα βόδιον ὡς
 πλεῖστον πινέτω, τρίτον μέρος τῶ
 μελικρήτους πρὸς μίση. 85 ἔστω
 591 τῆς αὐτῆς ὑγιᾶς ἔστω. 86 ἢ εἰ ἐν ἔστω
 θεραπείας δὲ ἐπὶ πολλῆς γαλακτικῆς
 γάλας. 87 καὶ γὰρ θεραπείας ὑγιᾶς
 τε γλυκόμην μὴ ἐν φυλακῇ ἔχει
 ἐσωτὸν, τοῖσι πολλοῖσι ἐπιπρὸς
 πιάσασα ἢ νῆσος, ἀπὴ ἀπωλείας
 ἐργάσει. 88 εἶ τῶ, καὶ μὲν πρὸ ταύ-
 της τῶ θεραπείας ἰήθη, ἄλλως. 89 καὶ
 ἢ μὴ, παχυίας αὐτὸν γάλακτι, 90
 καὶ σμυ τῆς σήθης ἔστω μετὰ φρέ-
 νον. 91 καὶ γὰρ τῆς καύσας, ἐλπίς
 5 εὐφυγέειν τῶ νῆσος.

II. Ἦν δὲ ἡ δριμύτης σαοῦ, ἢ λῆς

re oportet. 70 Si vero cibum
 averletur, ervum torreto, &
 corticem depurgato, 71 deinde
 per triduum in aqua macerato,
 72 singulis autem diebus aquam
 diffundito, & aliam affundito.
 Postea quarta die excolato ac re-
 6 siccato, deinde tenuissime moli-
 tum cribrato. 73 Et lini semen
 tostum tundito ac terito. 74 Et
 sesamum tostum tundito ac te-
 rito. 75 Et polentam non sal-
 sam, puram, tenuem accipito.
 76 Et ervi quidem ac polentæ,
 'amborum æqualis sit mensura, 55
 sesami vero tertia pars, lini vero
 7 dimidia unius partis. 77 Hæc in
 lacte caprino cocta quam liqui-
 dissime absorbeat. 78 Postea ve-
 ro in prandium ipsi dentur cibi
 puri, & obsonia fortiora. 79
 Vinum autem idem bibat. 80
 Dato autem ipsi & centaureæ ra-
 dices, ad has rupturas facien-
 tes, in vinum ipsas deradens.
 81 dato item dracontii radices in
 vinum derasas. 82 Sed & tuffis
 gratia, dracontium derasum ' in 60
 melle delingendum dato. 83 Et
 si decoctum in lacte assevera-
 rit se sorbere non posse, 84 lac
 bubulum quam plurimum bi-
 bat, tertia parte aquæ mulsæ
 ammixta. 85 Atque sic celerrime
 sanus erit. 86 Morbus au-
 tem curatione multa opus ha-
 bet. Est enim difficilis. 87 Si
 enim curatus & sanus factus non
 seipsum custodierit, plerisque
 revertens morbus interitus cau-
 sa fit. 88 Hic siquidem ab hac
 curatione sanatus fuerit, satis
 est: 89 sin minus, ' ipsum lacte 65
 crassifacium, 90 & in pectore, &
 in dorso urito. 91 Si enim suc-
 cesserit ustio, fugæ morbi spes
 est.

II. Si vero arteria convulsa
 n 4 fue-

ἢ ἕως τῶν ἐς τὸ πηλόμενον τήνεσάν
 φλεβῶν, πάλτε πάρα·² καὶ δόξαίς μὲν
 τὸ νέσθαι, βήξ ἰσχυρὸς ἔσται,³ καὶ ῥίγος, ἔ
 πυρετός. ⁴ ἔτι τὸ σάλον ἀποπλύει
 περὶ τε ἐλάκων, ἔ ἀφρώδες· ἀλλο
 λοτε ἢ ὑφαιμον ⁵ ἐδωμήν τὸ κεφα
 λῶν ἔτι τράχηλον ἰσχυρῶς. ⁶ αὐτὴ ἡ νό
 σος ἰσχυροτέρη τὸ ἀσθενεῖν. ⁷ ἔτι μέ
 χει μὲν δὲ καὶ ἡμερέων ἔτι ἀσθενεῖται
 τοιαῦτα πάρα. ⁸ ἔτι οἱ πολλοὶ
 τῆ ἐνδεκάτῃ πῦα ἀποπλύει (ἢ πα
 ρά βιαίως. ⁹ ἡμέρη ἢ περὶ αὐτῆς
 καὶ δεκάτῃ καθαρώτερον ἀπο
 πλύει, ¹⁰ καὶ φύξιμος ἦ, ¹⁰ ἐτὶ δὲ δωμή
 ἡσόν πονέει, ἔτι ἐν τῇ ἰσχυρῶς γίνε
 ται. ¹¹ καὶ ἢ μέλλῃ περὶ ἰσχυροῦ
 ἡ νόσος ἔσται, πάλτε πῦα πολλῶ
 πλείονα ἀποπλύει, ¹² καὶ ὁ ἀλλο
 πόνος ἐν τῷ σωματι, πολλῶ ἐν
 πλείονι. ¹³ ἐν δὲ τῇ βληνῶν βληνῶ
 στερεῶν ἔσται, ἢ τὸ πρῶτον. ¹⁴ τῶν
 καὶ λάβης καὶ δόξαίς, ἔτι καὶ ἰσχυρῶ
 καί τω, ὅπως καὶ μανίης, καὶ ἀπύ
 ρει. ¹⁵ καὶ ἢ τὸ καὶ τῶν ἀσθενεῖται
 φερέτω ταῦτα, ἔτι ἀσθενεῖται. ¹⁶ ἔ
 τὸ ἄλλα τὰ αὐτὰ ἀσθενεῖται,
 ἡσυχίαν ἔχων ἄς μάλιστα τῷ σώ
 ματι, ἔτι μάλιστα καὶ καὶ ἀσθενεῖται. ¹⁷
 ταῦτα μὲν καὶ δόξαίς ποιέτω,
 μέχει τῶν δέκα ἡμερέων.

III. Ἡν ἢ ἐμπύον ἡνίκα, τὰ
 αὐτὰ, ἔτι ὁ ἀσθενεῖται, ποιέται. ² καὶ
 ἢ ἰσχυρῶς ἡνίκα, τῶν δὲ καὶ ἀπύρρει
 σίτων ἔτι ποτῶν ὄξεων, ἔτι δερμῶν,
 ἔτι ἀλλοίων, ἔτι λιπαρῶν. ³ τὸ καὶ πω
 λῆς ἢ ἀπύρρει ἔτι τὸ αὐτῶν, ὡν ἔτι ὁ
 ἀσθενεῖται. ⁴ ταῦτα καὶ ποιέται, τὸ ἰσχυρῶ
 τὸ νέσθαι ἀπύρρει. ⁵ καὶ δὲ π
 τετέων ἐποιήσῃ, κινδυνούσῃ πάλ
 λιν ὑποτροπιάσῃ, ἔτι ἡ νόσος καί
 κινδυνούσῃ. ⁶ καὶ ἢ οἱ πολλοὶ πλά
 μούρρωτες ἐπίτες ἀπύρρει ἐπύρρει
 καὶ ἀπύρρει. ⁷ τῶν καὶ μὴ πύρ
 ρει

fuerit, aut aliqua vena ex his
 quæ ad pulmonem tendunt, hæc
 patitur. ² Ab initio quidem
 morbi, tussis acuta obtinet, ³ &
 rigor, & febris, ⁴ & salivam ex
 puit multam, albam, & spumo
 sam, aliquando vero subcruen
 tam: ⁵ & dolor caput ac collum
 detinet. ⁶ Hic morbus fortior
 est priore: ⁷ & usque ad decem
 primos dies talia patitur. ⁸ Post-
 70 ea plerique undecima die pus
 crassum violenter expuunt. ⁹ De
 cimaquarta vero die puriora ex
 puit, si evasurus est, ¹⁰ & dolo
 re minus vexatur, & brevi sanus
 fit. ¹¹ Si vero morbus diuturnus
 futurus est, tunc & pus multo
 amplius expuit, ¹² & reliquus
 dolor multo amplior in corpo
 re inest. ¹³ Calores autem de
 biliores habent quam prius. ¹⁴
 Hunc si à principio acceperis,
 infra subpurgato scammo-
 75 niæ succo, si non febricitarit.
¹⁵ Post purgationem autem ac
 cipiat ea quæ prius, ¹⁶ & alia
 eadem assumat, quieto quam
 maxime corpore, & molli
 ter cubet: ¹⁷ & hæc quidem
 ab initio faciat usque ad decem
 dies.

III. Si vero pectore suppu
 ratus fiat, eadem quæ etiam
 prius faciat. ² Si vero sanus fiat,
 ab his cibis ac potibus abstinere
 oportet, ab acidis, & acribus, &
 falsis, & pinguibus. ³ A labore
 item ac iisdem à quibus prius,
 abstineat. ⁴ Hæc si fecerit, ce
 lerrime à morbo liberabitur. ⁵ Si
 vero quid horum non fecerit,
 rursus reverso morbo periclitabitur,
 & morbus pejor erit. ⁶
 Nam multi rupto pulmone vi
 tam degunt, donec moriantur.
⁷ Hunc si non statim quis curet,
 recidivante morbo postea non
 habue

ραχρήμα πρὸς ἰήσῃ), ὑποτροπισαύ-
 σης τῆς νέσεσ ἐπὶ αὐτῷ τῷ ἄρχις
 ἀφελήσῃ, ἢ μὴ τὰδε ποιήσῃ. 8
 γάλακτι βοείῳ παχυνάσ, κοῦσῃ
 τὰ σήθεα καὶ τὸ μελέφρενον. 9 ἢ γὰρ
 τύχῃσ καύσας, ἀφελήσῃ. 10 ἢ ἵνῃ
 σὺ δὲ τῷ αὐτέῳ ἀμαρῆδων γί-
 νεται, ἢ καὶ ἢ ἀφελήσῃ.

14. Πλευμονίς ἢ γίνεῃ δὲ τῶν
 δε μάλιστα. 2 ὁκῶται ὁ πῶν κύμων,
 25 ἢ μὲ ἀλκυόσας ἐφ' ἑαυτῶν, ἢ φλέ-
 μα ἀλκυόσας, 3 μὴ ἀπὸ πύλιν, ἀλλ'
 αὐτῷ ἐξυφῆσῃ ἐξυμπαγῇ, 4 ὑπὸ
 τρετέων φυματῶ φιλῆι γίνεσθῃ ἐν
 [τῷ] πῶν δὲ μὲν ἐμπυόσῃ, 5
 ἢ τὰδε πύχῃσ καὶ δρῶσῃσ δὲ
 πῶν τὸσ ἐνσῆματῶσ βῆξ ὀξεῖα ἐξερῆ
 ἰχθῃ, 6 καὶ ἰγῶσ, καὶ πυρετῶσ, 7 ἐν δὲ
 νῆσ ἐν πύσῃσ σῆθεσ ἐν τῷ μελέφρενῶ
 ἔγῃ. 8 ἐνίστε ἢ καὶ ἐν τῷ πῶν δὲ
 9 καὶ ὀξυπνοῖα σφοδρῇ ἐμπύπῃ. 10
 ἢ τῶσ μίχῃσ ἢ τῶσ αρεσκῆσ δεικῃ
 ἡμερέων, τοιαῦτα πύχῃσ, δὲ αἰ-
 30 λέφ' πολλῶσ καὶ ἐν πύσῃσ ἢ δε-
 κῆσ τῶσ αρεσκῃσ ἡμέρας. 11 ἐπύσῃ ρή-
 γνῶσ πῶσ καὶ ἀποπύσῃ πύχῃσ. 12
 πολλῶσ δὲ δὲ πύσῃσ καὶ οἶον δρῶ-
 χῆσ καὶ ἰχθῶσ. 13 πολλῶσ δὲ καὶ
 ὑφῆσ. 14 καὶ, ἢ μὴ δὲ πύσῃσ ἢ
 ἀπύσῃσ ἐν τῷ πῶν δὲ μὲν, ἐκ-
 15 φυρῆσ τῷ ὀξυπνῶσ. 16 ἢ μὴ, ἀφελ-
 17 ἔσῃ ἐνίστε τὸν ἰχθῃ ἢ νέσεσ, ἐ με-
 τῶσ ἀλλῃσ, ἢ ἀλλῶσ ἀλλοῖσ πύχῃσ. 16
 τῶσ τῶσ καὶ δρῶσῃσ μὴ, πῶν ἢ τὰ
 πῶσ ἀρῆσ, ἀφελῆσ τὰδε. 17
 ὁκῶται αὐτῷ ὁ πυρετῶσ, λέφῃσ πολλῶσ
 35 ἢ τῶσ, καὶ ὀξυπνοῖασ πολλῶσ ἢ τῶσ
 δῃ. 18 πύσῃσ καὶ κατῶσ με-
 λι πύσῃσ, ὁκῶται ἐφθῶν ἢ, ὀ-
 φῆσ. 19 καὶ οἶον πῶσ γλυκῶ
 λῶσ, ἢ μελίπῃσ ἐφθῶν. 20 ὁκῶ-
 τῶσ ἢ ἀφελῆσ) πῶσ ἀποπύσῃσ, πῶσ
 τὰ αὐτῶσ, ἢ καὶ ἢ ἀφελῆσ ἐμπυόσῃ.

habueris quo prodesse possis,
 nisi hæc feceris. 8 Lacte bu-
 bulo crassifacatum, in pectore
 & dorso urito. 9 Si enim
 ustio successerit, proderis. 8;
 10 Morbus autem hic ex iis-
 dem delictis fit; ex quibus etiam
 prior.

I v. Pneumonia sive pul-
 monia, ab his maxime fit. 2
 Quum pulmo sanguinem in
 seipsum traxerit, aut pitui-
 tam falsam, 3 & non rursus
 dimiserit, sed in ipso coacta
 & compacta fuerint: 4 ab his
 tubercula fieri solent in pul-
 mone & suppurari. 5 Hic au-
 tem hæc patitur. Ab initio &
 per totum morbum tussis acuta
 sicca obtinet. 6 Et rigor, & fe-
 bris, 7 & dolor in pectoribus &
 90 in dorso incumbit: 8 aliquan-
 do etiam in latere: 9 & erecta
 cervicæ spiratio vehementer inci-
 dit. 10 Hic usque ad quatuor-
 decim dies talia patitur: sæpe
 vero etiam plures. 11 Deinde
 erumpit pus, & multum expuit.
 12 Sæpe vero etiam velut ara-
 neorum tunicas expuit: 13 sæpe
 etiam subcruentum. 14 Et si-
 quidem depurgatus fuerit &
 brevi gracilis factus pulmo, in-
 teritum effugit. 15 Si vero non
 adhæret, & per annum morbus 95
 tenet, & transmutatur, ut alias
 alia æger patiatur. 16 Huic in
 principio antequam pus erum-
 pat, hæc adhibere oportet. 17
 Quum febris remiserit, multa
 calida lavetur, & sorbitionibus
 multis utatur. 18 Ptisanæ suc-
 cum coctum, melle ad coctum
 affuso, sorbeat. 19 Et vinum bi-
 bat dulce album, aut aquam
 mullam coctam. 20 Quum vero
 pus expuere incepit, eadem
 bibat, quæ prior suppuratus:

21 καὶ

n 5

21 &

21 και σπιρίκι κη ποτίσις ἐ ὄψοις τοῖσιν ἀποτοῖσι· ζεῖσθω, 22 ἀπερὸ μῦθου ὀξέων, ἐ δερμείων, κη ἄλυκων, ἐ λιπαρῶν, κη λαγνείης, κη τω-
 ρίξιων, λὺ μὴ τῆ νέσω ἀσφοροσ
 40 ἦ. 23 ἐς χρώμα ἢ ὀρέων' μελετῶ, ὀκρίων δὴ ἕνων δοκέει σοι δεῖσθαι. 24 τὰ δ' ἄλλα τὰ αὐτὰ ποιείτω. 25 πνίετω ἢ κη γάλα βοῶς κη ἀγρῶς ἢ ὄριου. 26 ἀσφάθεν ἢ ὑποκαθηρέσθω γάλα κη ὀνείω ἐφθῶ. 27 πνίετω ἢ κη τὸ ἵππων γάλα σπησ μύρον, ἐκείσης ἡμέρης ἕσθην τριμύρον κύλικα. 28 λὺ μὴ ἔνστα μελετῶ μῦθου ῥήσις, ἄλις. 29 κη, λὺ μὴ ῥαγῆ τὰ πῦα ἐς τὰ σῆθεα, αὐτὸς ἕνω-
 τὸν τερρα πωδέτω, ἡσυχίῳ ἔχων τῶ σώματι ὡς μάλισσα, κη τὰ ξύμφορα
 45 ἀσφάφρων ἕνωτῶ. 30 λὺ δὲ ῥαγῆ τὰ πῦα ἐς τὰ σῆθεα, ὅπῃ αὐ σοι δοκέει δάποση μὲν, ἐκείσε μάλισσα τριμῶν ἢ καύσις, ἀφίεναι ἔ πύς ὀλίγον τὸ ἀσφάθον. 31 τὰ δὲ ἄλλα ποιείτω τὰ αὐτὰ, ἀ κη ἐπὶ τῶ ἀσφάθεν ἐμπύς γηνομύς γεγραφαίαι.
 v. Ἦν εὐ πλῶ μῦθου κειρῶς ἐσ-
 ρήνη, 2 βήξ ἐρηὴ ἐπιλαμψάνη, 3 κη ρίγθου κη πυρετὸς, καὶ δρ-
 ρῶς μῦθου τὸ νόσος πῆνυ σφοδρα. 4 ἔχθου ἢ κη ὀρθοπνοίη. 5 κη [ὀδύνη] 12 ἐν τῆ κεφαλῇ ἐνέσθηκε, 6 κη ἀ ὀφρύες δοκέεισιν ἐπιπρέμασθαι. 7 κη
 192 ὀίδημα κατέρχεται ἐς τὸ ἀσφάθον, κη ἐς τὰ σῆθεα, κη ἐς τὰς πό-
 δας. 8 πολλὰ κη ἢ κη ἐς τὸ κεφα-
 λῶ ἐρείδθαι. 9 κη ὑπὸ τὸ ὀδύνης, ὅταν ὀ πόνθου ἔχη, ἐ δύναι αὐτοῦ. 10 τὸ, τὶ σῶμα ὑποχρῶθου, 11 κη ἀ φλέ-
 βος δὲ αὐτῶ τείνεσιν ἢ ἢ φλοζιά ἢ 13 μέλαινα. 12 τῶσθον, ὀκρίων ἔ τως ἔχη, κη ὀ πόνθου μάλισσα πιέζει, ἀσφάθον μῦθου ἄμα ἀφαρέειν. 13 ἐπί τῶ λέειν πολλῶ κη τερμῶ. 14 κη, ὀκρίων

21 & cibis & potibus, & obfoniis iif-
 dem utatur, 22 abstinens ab acidis, & acribus, & falsis, ac pinguibus, & à venere ac ebrietatibus, nisi morbo commodum fuerit. 23 Ex coloris autem inspectione æstimandum est, qualibus opus habere videatur. 24 Reliqua vero eadem faciat. 25 Bibat etiam lac bubulum, ac caprinum pro tempore: 26 prius autem subpurgetur lacte asinino cocto. 27 Bibat etiam equinum lac excolatum quotidie mane, poculi tres heminas continetis mensura, si facere poterit. 105
 28 Siquidem igitur sic curatus melius habebit, satis est: 29 & si non eruperit pus in pectus, ipse seipsum curet, quietem quam maxime corpori exhibens, & quæ commoda sunt sibi ipsi exhibens. 30 Si vero erumpat pus in pectus, qua parte tibi significationem de se præbere videbitur, illic maxime sectione aut ustione facta, pus emittito modicum primum. 31 Reliqua vero eadem facito, quæ & in priore suppurato facta descripta sunt. 110
 v. Si in pulmone varix fiat, 2 tussis sicca corripit, 3 & rigor & febris in principio quidem morbi valde vehementer, 4 habet etiam erecta cervice spiratio, 5 & dolor in capite consistit, 6 Et supercilia impendere videntur: 7 & tumor in faciem descendit, & in pectus, & in pedes. 8 Sæpe vero etiam in capite innititur: 9 & præ dolore ubi is vexat, respicere non potest: 10 & corpus subpallidum est, 11 & venæ per ipsum tendunt 115 flammæ, aut nigræ. 12 Huic quum sic habuerit, & dolor maxime premit, primum sanguis detrahatur. 13 Deinde multa calida lavato. 14 Et ubi fitis ha-
 buerit,

5 οὐκ ἔσται δὲ ψαῖγμα, πίνειν δίδοναι
 κυκεῖαινα, ἐν οἴνω μέλανι αὐστηρῶ
 ὡς ἡδιστα ἴσον ἴσω κεραίνας. 15 ψυ-
 χρὸν ἢ χρεὶ μάλινα πίνειν. 16 ῥοφή-
 μασι χρεὶ αἰθέρη, πικρῶν χυλῶν κα-
 τήφω μέλι χρεὶν ὠραχίας. 17
 ταῦτα χρεὶν ἀποφέρειν ἐν τῆσι
 ἀποφθιτοῖς ἡμερέων τῆσι τεσσαρεσ-
 καίδεκα. 18 ἢ δὲ ἐπὶ πολέων ἢ νῆ-
 σσῶν ἔχει, ὅ, τε πόντος πολέων ἢ ἐν
 τῷ σώματι, καὶ ἀδυναμία ἐν τῇ. 19 τῆ-
 λω δὲ ἔτιος ἔχειν ταυτὰ ἀποφέρειν,
 ἀ καὶ ἐν τῷ πυρρῶ ὀνίτι πλούμνα,
 οὐκ ἔσται αἰθέρη τεσσαρεσ ἡμέρας πα-
 10 ρέλωσιν. 20 αὐτὴ ἢ νῆσος γίνεσθαι δὲ πὸ
 ταλαπωλείης καὶ χολῆς μελάνης.

VI. Ἄλλη νῆσος. 2 Οὐκ ἔσται
 τὰ κίβητα φλέβια, τὰ δὲ χολῆτα ἐν
 τῷ πλούμνῳ, πληροῦ ἢ ἀμαίον ἢ
 χολῆς μελάνης, 3 ζυρρίχη τὸ τὰ
 φλέβια ἐς ἀκίβητα, 4 αἵτε ἐν σπυρ-
 σιν ἐόντα 5 καὶ ἐπὶ λημμόνα 6 καὶ ἐξο-
 δον ἐκ ἔχοντα, 7 ὀδύνην παρέχει ἔφύ-
 σον ἐν τῷ πλούμνῳ. 8 αὐτὴ ἢ νῆσος
 χαλεπή, 9 καὶ ἰσχυρῶς δεομένη
 πολλῆς. 10 εἰ ἢ μὴ, ἐκ ἐφέλι ἐκλιπείν
 τὸ κίβητον, καὶ ὡς τὰ πολλὰ ἐν
 τοῖσι πολλοῖσι ξυνοποθῆσκει.

15 VII. Ἡν φλεγμονὴ ἐν πλού-
 μνῳ γίνεσθαι. 2 γίνεσθαι ἢ μάλινα δὲ πὸ
 οἴνοφυλις καὶ κασεμμερῆς ἰχ-
 θύων, κεφάλων καὶ ἰχθυῶν. 3 ταῦ-
 ται γὰρ τῶν πικρῶν πολεμωσῶν τῶν
 ἔχοντων αἰθέρη φῦσιν ἀνθρώπων. 4 ἢ δὲ
 ἢ τὸ νῆσημα ἐχθρῶσθαι δὲ πλέγ-
 μαίον, οὐκ ἔσται μίχρη τῷ αἵματι,
 ἐπιρρῶ ἢ ἐπὶ τῷ πλούμνῳ. 5 ἀποφ-
 θιτοῖς δὲ καὶ ἐκ κρεωφαγίας, καὶ
 ἐξ ὕδατος μετὰ πολλῆς. 6 ταῦτα ἐν πεί-
 ρῃ. βήσος ἰσχυρῶς, 7 καὶ τὸ σάλον
 δὲ πλούμνον. 8 πολλὰ καὶ ἢ πεί-
 20 ρῇ καὶ λούκον, ὅσον δὲ βρογχίον. 14
 9 καὶ ὀδύνη πρὸς ὀξείη ἐς τὰ στήθεα,
 καὶ

buerit, cyceonem in vino nigro
 austero quam jucundissimo, æ-
 quali mensura aquæ mixtum,
 bibendum dato. 15 Frigidum au-
 tem maxime bibere oportet. 16
 Sorbitionibus autem utatur pti-
 fanæ succo cocto, melle bono
 affuso. 17 Hæc exhibere oportet
 in primis quatuordecim die- 120
 bus. 18 Si vero diutius morbus
 teneat, & dolor amplior fuerit
 in corpore, & impotentia aderit.
 19 Huic sic habenti eadem exhi-
 beto, quæ ei qui pulmonem sup-
 puratum habet, ubi quatuorde-
 cim dies præterierint. 20 Hic
 morbus fit à labore, & atra
 bile.

VI. [Alius morbus.] 2 Quum
 venæ cavæ per pulmonem ten-
 dentes, sanguine aut atra bile
 impletæ fuerint, 3 venulæ aliæ
 in alias rumpuntur, 4 ut quæ in 125
 angustis sunt 5 conclusæ, 6 &
 exitum non habeant: 7 & dolo-
 rem exhibent ac flatum in pul-
 mone. 8 Hic morbus difficilis
 est, 9 & multa curatione opus
 habet. 10 Alioqui agrum non
 relinquit, & plerunque in multis
 simul commoritur.

VII. Si inflammatio in pul-
 mone fiat, (2 fit autem maxime
 à vinolentia, & gulofitate pic-
 scium capitonum, & anguilla-
 rum. 3 Hi enim pinguedinem
 habent naturæ hominis infestif-
 simam. 4 Jam vero etiam factus 130
 est morbus à pituita, ubi sangui-
 ni mixta in pulmonem influxerit.
 5 Accidit etiam ex carnis
 esu, & ex aquæ mutatione.)
 6 Hæc igitur æger patitur. Tuf-
 fit fortiter, 7 & salivam expuit li-
 quidam ac multam. 8 Sæpe etiam
 crassam & albam, velut à raucedine.
 9 Et dolor premit acutus
 in pectora, & dorsum, & late-
 14
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500

καὶ τὸ μὲν φρένον, καὶ τὰς νεφῶνας, καὶ τὰς πλάσας. ¹⁰ καὶ ἐρδύεται ὀξύ. ¹¹ καὶ ἐκ τῶν σπλάων καὶ πλάσμων ὡς οἶον γαστρίων τευκλίσι. ¹² καὶ ἐμέει λάπυον ὀξύ. ¹³ καὶ τὸ ἔμεσμα, ἢ ἐκ γαστρὸς καὶ ἐκ τῶν ὀξέων ἐπιχέεται. ¹⁴ Ἐτὲς ὀδόντες ἀμωδιῶ. ¹⁵ καὶ ῥίγη καὶ πυρετὸς καὶ δίσπασμα ἐχυρή. ¹⁶ καὶ, ἢ ἡ βέλγη λιπαρὸν φαρμάκον, μύζα πρὸς τὰς πλάσας, καὶ ἔμεσον ἄλλο, ¹⁷ καὶ τὸ σῶμα ἅπαν νύκτι ἐχέει. ¹⁸ ὁρῶν δὲ ἀπεμέση, ²⁵ ἐπὶ ὀλίγον δοκέει ῥάων εἶναι. ¹⁹ ἐπιπύει, ἐπιδὸν τῆς ἡμέρης ὀψιμπερον (ἡμέρη), βρέμεει ἢ κραιλίη, καὶ σπέρμα καὶ βορβορῶσι. ²⁰ τῶν, ὁρῶν ἔπως ἔχη, καὶ δοκέει καμρὸς εἶναι, πρὸς ἄλλο ὡς μελετῶ. ²¹ μίξας μέλι, καὶ γάλα, καὶ ὄξος, ἢ ὕδωρ, ταῦτα ἐγγέας ἐς χυτρίδα χυτρίων, ²² καὶ ὀξείαν κλωνίοισι τῶν κεφαλοδένδρων περιεσπῶν. ²³ ἐπιδὸν δὲ χυτρίων ἢ, δέναι πύει, ἢ λαβόρην τῶν γλώττης, ἐχέει ἡσυχίαν ἀφ' ὧν εἶναι. ²⁴ εἶτε κελύφην σινευλιθίνου ἡσυχίαν ³⁰ ἔχη. ²⁵ ἐπιπύει, ἢ ἐμέει ἐπελθὼν αὐτῶν, ἐμέει πρὸς ἡμέρας. ²⁶ ἢ ἢ μὴ ἐπέλθῃ, ἢ κατὰ ματρίδου πύει ῥάων, ἐμέει τῶν. ²⁷ καὶ, ἢ ἢ φλέγματος ἐμίση, ἐπὶ πέντε ἡμέρας τὸ αὐτὸ ποιεῖται ῥάων ἢ ἔσται ἔτω ποιῶν. ²⁸ πινέτω ἢ τῶν γυμνασίου, ἢ ὡς τε ἢ, ἢ λαβόρην πύει τερμῶν. ²⁹ ἢ ἢ μὴ, ἀλλὰ λαβόρην πινέτω. ³⁰ ὁρῶν δὲ ἢ πέντε ἡμέρας παρέλθωσιν, πρὸς ἡμέρας πινέτω ἢ ἐν μελικρήτῳ ἢ οἰνομέλι ὡς σπλῆνις ὁρῶν ὀξέων. ³¹ Ἐσκόροδον ³⁵ τρωγέτω, καὶ ῥαφανίδας ἢ ἡμέρας, καὶ ἄκρητον οἶον ἐπιρροφανέτω μέλινα, ἢ λαβόρην αὐτῶν. ³² πινέτω δὲ ἢ ἐπὶ σίτω, καὶ μετὰ

rum in mollitudinem ac latera. ¹⁰ Et acidum eructat. ¹¹ Et ex pectoribus & pulmonibus, velut venter murmurat. ¹² Et vomit pituitam acidam: ¹³ & si id quod vomuit in terram effundas, radit terram velut aceto infuso: ¹⁴ & dentes stupefcunt: ¹⁵ & rigor ac febris, & fitis fortis detinet: ¹⁶ & si quid pingue voluerit edere, exugitur ad viscera, & vomitum inducit. ¹⁷ Et totum corpus torpor occupat. ¹⁸ Quum vero revomuerit, paulo levior sibi esse videtur: ¹⁹ postea ubi vespera diei accessit, venter sonitum edit, & tormine versatur, ac murmurat. ²⁰ Huic quum sic habuerit, & tempestivum esse visum fuerit, curationem sic adhibeto. ²¹ Mel & lac, & acerrum, & aquam, mixta in ollam infusa tepescifacito, ²² & origani capitati ramulis agitato: ²³ ubi vero tepida facta fuerint, bibenda dato, aut apprehensa lingua, sensim per fistulam infundito. ²⁴ Deinde convolutum quietem habere jubeto. ²⁵ Postea si vomitus succedat, prompte vomat. ²⁶ Si vero non succedat, irritatione per pennam facta vomat: ²⁷ & si quid pituitæ vomuerit, per dies quinque idem faciat: hinc enim levior evadet. ²⁸ Bibat autem hæc exercitatus, si fieri poterit, & multa calida lotus: ²⁹ Sin minus, saltem lotus. ³⁰ Postquam vero quinque dies præterierint, mane jejunos bibat in aqua multa, aut vino multo filiphii succum, erivi magnitudine: ³¹ & allium comedat ac raphanidas jejunos, & meracum vinum insuper absorbeat nigrum, aut album austerum. ³² Bibat etiam inter cibum, & post cibum.

τὸ σίγν. 33 σπίοισι δὲ ξηροῖσι καὶ κρέασι κωείοισι χρῆσέσθω ἐφθοῖσιν, ἢ τὸ ρίγν & κατ' ὀ πυρετός μὴ ἐπιλαμοῦσιν. 34 ἔτω, ἢ δ' ὀ τ' τοῖς δὲ ἐξ ἰχθυῶν καὶ θηρίων π³⁵ ἢ μὴ, αὐτὸν κατ' ἡμέραν ἐλαβόρω. 36 μτ' ἢ τ' κρέασι, ἀλάστω ἐφθῆ διδόναι δύο τετραγία κροφίδην, μέλι παρεχέας. 37 οἶνον ἢ τ' αὐτὸν πινέτω ὑδαρῆα. 38 ἢ μὴ 18 καὶ δ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς τῆς νέσω, παχυνίας αὐτὸν γάλακτι, καῦσαι πὶ σήθια καὶ τὸ μετ' ἄφρονον. 39 ἔτω γδ' αὐτὸν μάλιστα τ' νέσω ἀπαλαγνείη. 40 ἢ μὴ κατ' ἡμέραν, ξυμπαρομύχ καὶ ἐκ μάλιστα ἐκλείπει, ἀλλ' ἕως γήρας παρῆσθαι. 41 πολλὰ κίς ἢ καὶ ξυμπαρομύχ καὶ ἐκ μάλιστα ἐκλείπει, ἀλλ' ἕως γήρας παρῆσθαι. 42 ἢ μὴ ἐν τῆσι παρῆσθαι ἢ ἡμέρῃσι τεσσαράκοντα δόσησιν. 43 ἀλλὰ χρῆσθαι πολλῆς ὀπ μάλιστα μελεδώνης. 43 καὶ ὄρον καὶ γάλα τῶν ἄρτων πινέτω βόδης καὶ ἀγρῆς, καὶ ὄνεις, καὶ ἰππέας. 44 ἔτω γδ' αὐτὸν μάλιστα ἀλάστω. 45 ἢ τ' νέσω κατ' ἡμέραν.

45 IIX. Ἦν ὁ' ἀλάστω ἐξ ἔρυσιπέλασι οἰδήσιν. 2 τὸ [μτ'] οἰδήμα μάλιστα διττὸ ἀμάλτρινε, ὅταν ἐς ἑωυτὸν ὀ ἀλάστω ἐκλύσῃ ἀμάλτρινε καὶ ἔχη ἀναλαβῶν. 3 τὸ ἢ νέσω ματ' ἔρησθαι αὐτὸν μάλιστα γίνεσθαι. 4 τὸ δὲ ἐν ἀπ' αὐτῶν πύχθαι. 5 βῆξ ἐμπίπτεξ ἔρησθαι, 6 ἐ ρίγν, καὶ πυρετός, 7 καὶ ὀρθωπυκνίη, 8 καὶ ὀ πόντρινε ἰσχυρός ἐν τοῖσι σήθεσι. 9 καὶ ἕως ῥίνας ἀνοίξαι, 10 ἢ τ' γλῶτταν ἐξερῆσθαι, ὡς κύων γέρεσθαι παρ' ὀ πύστω κατ' ἡμέραν τῆς ἐν τῶ καύματι κατ' ἡμέραν. 11 καὶ οἰδήμα κατ' ἡμέραν πὶ σήθια, 12 ἐ φθέρησθαι βραχέως, 13 ἐ ἐρύθημα ἐν τῆ ὀψεί. 14 ἐ κνησμὸν φέρει ἐν τῶ σώματι 15 ἐ παρ' ὀ πόντρινε κατ' ἡμέραν ἐ δυνάμει, ἀλλ' αὐ-

bum. 33 Cibis vero ficcis, & carnibus caninis utatur coctis, si rigor & febris non apprehenderit. 34 Hic si à tali infusione per fistulam in os, purgetur, factis est. 35 Sin minus, sursum per veratrum ipsum purgato. 35 Post purgationem vero farinae coctae duas heminas absorbendas dato, melle affuso. 37 Vinum vero 155 idem bibat aquosum. 38 At si non in principio affueris morbo, lacte ipsum crassefactum in pectore ac dorso urito : 39 ita enim maxime à morbo liberari poterit. 40 Si vero non fuerit ustus, permanet, & non valde deficit, sed ad senectam usque adhæret. 41 Sæpe etiam commoritur, si non in primis quadraginta diebus mortuus fuerit. 42 Quare multa quam maxime opus est cura. 43 Et serum ac lac pro 160 tempore bibat, bubulum & caprinum, & asinum ac equinum. 43 Sic enim facillime degget. 45 Est autem morbus difficilis.

IIX. Si pulmo ab erysipelate intumuerit. 2 Hic autem tumor maxime à sanguine fit, quum pulmo in seipsum sanguinem attraxerit, & susceptum tenuerit. 3 Morbus autem hic æstatis tempore maxime fit. 4 Hæc igitur ab ipso æger patitur. 5 Tussis incidit sicca, 6 & rigor, & febris, 7 & erecta cervice spiratio, 8 dolor fortis in pectoribus: 9 & nares aperit, velut equus à cursu. 10 Et linguam exeret, velut canis ætate ab ardoris flatu ustus. 11 Et tumor detinet pectora, 12 & parum loquitur, 13 & robur est in facie, 14 & prurimum fert in corpore, 15 & præ dolore decumbere non potest, sed ipse seipsum anxius

πὸς ἑαυτὸν ῥίπτει ἀλύων. ¹⁶ ἔτ' ὅ
 ἐν ἐπιπέδῳ ἡμέρησι θνήσκει μάστιγα.
 ἢ ἢ ταύταις ἐκφυγή, ἔ μάλιστα θνή-
 σκει. ¹⁷ τῆσιν κριμαρῶς, οὐστὶν ὠδὲ
 ἔχει, ἢ ἄλ. ¹⁸ ἐν τῆσιν (ἢ) ψυχρῶν
 μὲν τὸ σῶμα, ἐν ὕδατι ψυχρῶ βιά-
 πλων σὺτλα καὶ τῶ σῶματι ἐπιτι-
 θεῖς, μάστιγα πρὸς πόνον νέον, ¹⁹ ἢ
 5 ῥάκια βιάπιων ἐν ψυχρῶ ὕδατι
 καὶ ἐκθλίβων πρὸς ἡτέραν. ²⁰ κλῶ
 μὲν ἔτω ῥήσιον ἢ ἢ μὴ, κερσμι- ²⁰
 κή γῆ ψυχρῆ καὶ ἀπολάσσειν. ²¹ καὶ
 ἐν τῇ ἀφ' ἑρῆ καὶ μῶσθω. ²² ἔτω ²¹
 γὰρ αὐτὸ μελεδῶ μὲν πολλὰ κίς αὐ-
 ἐκφυγή πὰς ἐπιπέδῳ ἡμέρησιν. ²³ οὐ-
 στὶν ἢ ἐπιπέδῳ ἡμέρησιν παρῆλθωσι,
 καὶ ἢ ὀδύνη πρὸς ἑρῆ, καὶ ἐν ἑλῶ
 τὸ πόνον μίρ' ἔσω. ²⁴ καὶ χλια-
 σματι μάστιγα πρὸς ἡτέραν τὰ αὐτὰ,
 ἢ καὶ τῇ πάλῳ ἐπιπέδῳ. ²⁵ καὶ πίνω
 αὐτὸν ἐς ὑποκαθάρσειν ἢ πεπλῶ,
 καὶ τῆ μνηκωνίδος, καὶ ἢ κῆκας ἢ κνι-
 10 δος. ²⁶ καὶ μὲν τῶ κῆκας ἐν φα-
 κῆς τρυβλίον δένω ἐοφῆσιν. ²⁷ πινέ-
 τω ἢ ὕδατι. ²⁸ τῇ δὲ ὑστερῆ μὲν λῶσιν
 αὐτὸν πάλῳ καὶ ἢ ἑρῆ, πάλῳ τῆ κε-
 φαλῆς. ²⁹ ἐπιπέδῳ πίνω ὀρίγανον ἐν
 μελικρήτῳ δὲ πρὸς ἑρῆσιν. ³⁰ πρὸς ἢ
 ὡς ἑρῆσιν τῶσιν ἢ ἑρῆσιν. ³¹ σὶ πῶ ἢ
 πρὸς ἑρῆσιν τῶσιν τῶσιν, ἢ ἢ ὀδύνη
 πάλῳ ἐπιπέδῳ ἐαλωκῶς, ἢ μὲν πυ-
 ρετὸς πρὸς ἑρῆσιν. ³² αὐτῇ ἢ ἑρῆσιν χα-
 λεπῆ, καὶ πῶροι ἐκφυγῆσιν.

IX. Ἦν τὸ σῆθ' καὶ τὸ μετέ-
 φρενον ἀναρῆσιν. ² ἀναρῆσιν) ἢ
 15 μάστιγα ὑποκαθάρσει, ἢ ἐπι-
 πέδῳ πάλῳ. ³ βύξιν ἢ ἑρῆσιν. ⁴ καὶ τὸ
 σῶμα ἐν ὕδατι δὲ πρὸς ἑρῆσιν. ⁵ ἢ
 ῥίγ' καὶ πυρετὸς ἐπιλαμβάνει τὰ
 πάλῳ. ⁶ καὶ ἐν τῇ σῆθ' καὶ ἐν τῇ με-
 τῶ φρενῶ ὀδύνη ἢ ἑρῆσιν ἐνεσι. ⁷ ἐν τῇ
 πάλῳ ὀδύνη ὡς οἶον λίθ' ἢ ἐκῆσθ'.
 8 ἢ καὶ κεν τέ) ὑποκαθάρσει ὀδύνησιν ἀφ' ἑρῆσιν
 πρὸς ἑρῆσιν

xius jactat. ¹⁶ Hic in septem die-
 bus moritur. ¹⁷ Veruntamen in
 principio quum sic habuerit, per
 hæc curetur. ¹⁸ Corpus qui- ¹⁷⁰
 dem perfrigeretur, betis in aqua
 frigida tinctis, ac corpori impo-
 sitis, in recenti maxime dolore.
¹⁹ Aut lintea frigida aqua tincta
 ac expressa apponito. ²⁰ Et si-
 quidem sic melius habuerit, sa-
 tis est: sin minus, terram figu-
 larem frigidam pro cataplasmate
 imponito, ²¹ & sub dio decum-
 bat. ²² Sic enim tractatus sæpe
 septem dies effugerit. ²³ Quum
 autem septem dies præterierint,
 & dolor adhæserit, dolentem ¹⁷⁵
 partem intus, cum oleo illinito,
²⁴ & tepefactoria eadem quæ in
 pleuritide adhibeto: ²⁵ & potio-
 nem ad subpurgationem ipsi dato,
 ex peplo, & meconide, sive
 peplo, & grano cnidio. ²⁶ Et
 post purgationem, lenticulæ he-
 minam absorbendam dato. ²⁷ Bi-
 bat autem aquam. ²⁸ Postera
 die multa calida aqua ipsum la-
 vato, capite excepto. ²⁹ Postea
 origanum in aqua mulsâ ma-
 cerato, & bibendam dato. ³⁰
 Potibusque quam calidissimis ¹⁸⁰
 utatur. ³¹ Cibos autem ac-
 cipiat eosdem quos & qui a
 pleuritide correptus est, si
 non febris adhæserit. ³² Hic
 morbus gravis est, & pauci effu-
 giunt.

IX. Si pectus & dorsum diru-
 pta fuerint (2 dirumpuntur au-
 tem maxime à labore) æger hæc
 patitur. 3 Tussis obtinet acuta,
 4 & salivam expuit aliquando
 subcruentam, 5 & rigor & febris
 plerunque corripit: 6 & in pec-
 tore, & in dorso, dolor ineft
 acutus. 7 & in latere velut lapis ¹⁸⁵
 incumbere videtur, 8 & à dolo-
 re perpetuo pungi, velut si quis
 acu

παρ' ἑως, ὡς ἐὶ βελόνη τις κενθήσῃ. 9
 τῆσιν, ὁσῶταν ἄδ' ἐξῆ, ὡς ἄρα χρεῖμα
 " γάλακτι πίνοντας, 10 καὶ ὡς τὰ σή- 23
 θεα καὶ τὸ μέλας φρενον 11 καὶ ἕτως τά-
 χιστα ὑγιῆς ἔσται. 12 τὸ δ' ἐὰν λοιπὸν,
 ἡσυχάζων τῷ σώματι μάλιστα δια-
 20 τῆσθαι. 13 ὡς γὰρ ἐὰν πονήσῃ, ἢ ἐπὶ
 ἀμαξίαν ἀνάσσει, ἢ ἐφ' ἰσπευ, ἢ
 τοῖσιν ἀμυγδαλῶν ἐν ἀχθῆσι ταλαμπω-
 ρήσῃ, κινδυνεύσῃ πάλιν ὑποτρο-
 πιάσῃ ἢ νέσθαι. 14 καὶ, ὡς ἄλλοι τῶν
 κινδυνῶν διαφθαλιώσῃ. 15 τὸ γὰρ
 νέσθημα ὑποστροφέν μῦλλον πείζει,
 ἢ κατὰ χρεῖμα. 16 ὡς ἢ μὴ καυτῆ, τοῖ-
 σιν αὐτοῖσιν αὐτὸν ἰσθῆσθαι, οἷον καὶ τὸ
 ἔμπυον, ῥοφήματι ἐπιπείσει καὶ σι-
 πίοσι. 17 τὸ δ' ἐξ ἔμπυον ἡσυχίῳ
 ἔχοντα ὡς ἀπὸ τοῖσιν ἐπιπείσει οἷον.

18 ὡς γὰρ ἕτως μελετητῆ, τὰ χρεῖμα
 ὑγιῆς ἔσται. 19 ἢ ἢ νέσθαι χαλεπῆ.
 25 x. Ἡν ἐν' ὡς ἄρα φύμα φύνη-
 ται, τὰ δὲ πάρα. 2 ῥίγῃ ἰσθῆσθαι καὶ
 πυρετός, 3 καὶ βῆξ ἐξ ἡρῶ πολλὰς ἡμέ-
 ρας, 4 καὶ ἀλλὰ τὸ πλάσῃ. 5 ἐὶ ἐς
 τὸ πηλόν, καὶ ἐς τὸ κληῖδα, 6 ἐὶ ἐς
 ὡς ἄρα πλάσῃ ὁδὸν ἰσθῆσθαι αἰσῶσα. 6
 ἕτῃ, ὅταν ἕτως ἐξῆ, ἐν ἡρῶ τῆσιν
 παρ' ἑως ἡμέρῃσι δέκα ῥοφή- 24
 ματι χρεῖμα. 7 πρὸς ἀπὸν χυλῶ
 κατὰ φθῶ μέλι ὡς ἄρα χρεῖμα, ὁσῶταν
 ἐφθῶ τὸ ῥοφήμα ἢ. 8 οἶνον ἢ χρεῖ-
 μα λυκῶ. γλυκί, ἢ ὡς ἄρα, ἢ
 ὡς ἄρα. 9 ἐὶ ῥοφῶν ὡς πρὸς ἀπὸν
 30 οἶνος, ἐκπύον ' κελύφῃ. 10 καὶ ἢ
 ὑπὸ καλύφῃ, ἕς τ' αὐτὸν ἐν δέκα
 ἡμέρῃσι παρ' ἑλθῶσιν. 11 μῦν τῶν
 ὡς ἄρα ἡμέρας σιπίοσιν ὀλίγοσιν
 ὡς μάλιστα χρεῖμα, κρῖσι σκυλα-
 κείοσιν, ἢ ἄλλοι σκυλοῖσι θερμοῖ-
 σι. 12 ἐν ἡρῶ μῦν ῥοφῶν ὡς.
 13 καὶ τοῖσιν ῥοφήματι παρ' ἑως χρεῖμα
 ἕσται. 14 καὶ μὴ διψῆσθαι, ἕως αὐ-
 τῶν ἔμπυον

acu simulet. 9 Huic quum sic
 habuerit, statim lacte in potu
 dato, 10 pectus & dorsum inuri-
 to. 11 Et sic celerrime sanus erit.
 12 De cætero vero quietam ma-
 xime corpori vitam degat. 13 Si
 quid enim laborarit, & aut cur-
 rum, aut equum ascenderit, aut
 humeros oneri subdiderit, peri-
 clitabitur ne rursus morbus re-
 cidivam faciat. 14 Et si hoc 190
 contingat, periculum est ut
 corrumpatur. 15 Morbus enim
 reversus magis premit quam
 ab initio. 16 Si vero non
 fuerit ustus, iisdem ipsum cu-
 rato quibus & suppuratum,
 forbitioibus, & potibus, &
 cibis. 17 In summa vero, quie-
 tem agat, & commodis cibis
 alatur: 18 Si enim sic tracta-
 tus fuerit, celerrime sanus
 erit. 19 Morbus autem gravis
 est.

x. Si in latere tuberculum
 nascatur, & suppuratus fiat, hæc
 patitur. 2 Rigor tenet & febris, 195
 3 & tussis sicca, per multos dies.
 4 Et dolet latus: 5 & ad mam-
 mam, & ad claviculam, & ad
 scapulas, dolor impetum facit.
 6 Hic quum sic habuerit, in pri-
 mis decem diebus forbitioibus
 utatur, 7 ptisanæ succo cocto,
 melle affuso, quum forbitio co-
 cta fuerit. 8 Vino autem utatur
 albo, dulci, aut austero, & aquo-
 so. 9 Et ut vinum sæpe sorbeat,
 ac expuat jubeto. 10 Et a som-
 no impedito, donec undecim
 dies præterierint. 11 Post hos 200
 dies cibis paucissimis utatur, car-
 nibus catulinis aut galli calidis.
 12 Oportet autem ipsas probe
 cum jusculo præparare, & juscu-
 lum absorbeat. 13 Et forbitio-
 nibus prius quam cibo utatur:
 14 & ne fitiat, donec latus sup-
 puratum

ἐμπουον γλήη) τὸ πλῆρὸν. ¹⁵ πυί-
 σπε) εἰς μέλιτα ἐν τσσαράκοντα
 ἡμέρησιν, ἢ ὀλίγω πρὸς εἶν. ¹⁶ τῷ εἶ
 γνώση, ὁσῆταν ἐμπουον γλήηται τὸ
 35 πλῆρὸν. ¹⁷ πῦον γδ' ἐκ ἀποπίυη-
 ται, εἰς ἀνέμειε). ¹⁸ τῷ εἶ, ὁσῆταν
 ἔτως ἔχη, ὅκω ἀποσημύη τὸ οἶ-
 δημα, τὰ μὲν ἢ κρην. ¹⁹ ἐπὶ τῷ
 ἀφιένω τὸ πῦον κατ' ὀλίγον, ²⁰ κῆ,
 ἐπὶ δὲ ἀπαύσης, μῶ εἶ κατ' ἐνέμω
 μολίνε, ²¹ κῆ, αὐθὶς τῆ ὑστερα ἡ ἐξε-
 λών, ἀπαύσαι κατ' ὀλίγον τῷ πῦε,
 ἐπὶ τῷ μῶ τῶσαι. ²² Ἐ αὐθὶς τῆ τρίτη
 ἔ τῆσιν ἀλλησιν ἡμέρησι, οἷς τῆ μέ-
 ρης, ἀπαύσαι, ἕως αὐτῶ ξηραση. ²³ δι-
 δόνω εἶ τὸ σιπία εἶ τὸ ψα, ὁσῆταν
 πρὸς εἶ). ²⁴ κῆ πινέτω ὀλίγον, μὴ
 40 πολλόν, ἢ τε οἶον, ἢ τε ὕδωρ. ²⁵
 τρωγέτω εἶ τὸ ὀριγάνω εἶ ἀπαλῆς
 ὡς πλεῖστον ἐς μέλι ἀποπῶσαι. ²⁶
 ἢ εἶ μὴ ἀπαλῶ ἔχη, ἀλλ' αὐτῶ,
 λεπλῶ ποιήσαι, ἐς τε τὸ μέλι μί-
 ξας, λείω διδόνω ὡς πλεῖστον, καὶ
 τοῖσι λωτροῖσι λέφω. ²⁷ μὴ εἶ ἰγέ-
 τω, κῆ μαλθακῶς κρημῶσω. ²⁸ ἔ-
 τω τῶ τῶ τῶ τῶ εἶσεν τρωπῶσαι,
 τῶ εἶ αὐτῶ ποιήσαι. ²⁹ ὁσῆταν
 εἶ ὑγῆς γλήη). φυλασθε τὸ ψύ-
 χῶ, τὸ θελπῶ, τῆ ἡλιον. ³⁰ Ἐ
 τοῖσι πρὸς πῶ τῶσιν ὀλίγοις κρημέ-
 45 σω' μὴ τὸ σίτον, ὅκω αὐτῶ μὴ κῶ-
 τῶ λάω τὸ σῶμα. ³¹ τῶ εἶ ἢ
 ποιέη, ὑγῆς ἔσαι. ³² τῶ τῶ τῶ τῶ
 αἶ λνας αὐτῶ καύσης, ἢ ἐπὶ τῶ καύ-
 50 μάτῶ πρὸς τῶ εἶσεν ποικίλῶ κατῶ-
 πηλῶσαι, ὁσῆς μὴ τῶ καύσει, κῆ
 κρημλῶ μὴ πῶ μὴ ἡμέρη.

XI. Τρεῖς δὲ εἶσιν φθίσεις. ² [ἢ]

πρῶτη μὲν γίνε) ἀπο φλέγματος.

³ ἐπὶ τῶ [γδ] ἢ κεφαλῆ φλέγματι εἶ

πληθειασα νεσση εἶ ἕρμεν ἐξ γλήη-

ται, ⁴ σος ἢ πε) τὸ φλέγμα ἐν τῆ

κεφαλῆ, ἄτε ἢ διωά μῶνον κινέσασ,

ὡς εἶ

pūratum fiat. ¹⁵ Suppuratur au-
 tem maxime in quadraginta
 diebus, aut paulo prius. ¹⁶
 Hoc autem cognosces, ubi
 suppuratum fiat latus. ¹⁷ Pus
 enim non exruit, neque re-
 vomit. ¹⁸ Hunc quum sic ha-
 buerit, ' ubicunque tumor si-
 20 gnificationem de se præbue-
 rit, secato aut urito. ¹⁹ Et
 postea pus paulatim emittito.
²⁰ Et postquam exhausteris, lina-
 mentum crudi lini immittito:
²¹ & hoc postridie rursus exem-
 pto, paulatim pus exhaurito.
 Deinde rursus linamentum in-
 dito: ²² & rursus tertia die, &
 aliis deinceps, bis per diem ex-
 haurito, donec resiccatum fue-
 rit. ²³ Dato autem & cibos &
 obsonia, si admiserit. ²⁴ Et bi-
 bat modicum ' non multum, si-
 210 ve vinum, sive aquam. ²⁵ Edat
 etiam origanum tenellam pluri-
 mam melle tinctam. ²⁶ Si vero
 tenellam non habeat, siccam tri-
 tam & melli ammixtam pluri-
 mam exhibeto. ²⁷ Et neque frige-
 at, & balneis lavet, & molli-
 ter cubet. ²⁸ Et sic hunc mor-
 bum curans, celerrimum sanum
 feceris. ²⁹ Quum autem sanus
 evaserit, vitet frigus, calorem,
 solem. ³⁰ Et deambulationibus
 modicis utatur post cibum, ut
 ne lassitudo ' corpus corripiat. ³¹
 31 Hæc faciens sanus erit. ³² Ex
 his morbis quoscunque ufferis, '
 statim post ustionem, porrum
 multum tritum super ufturas
 imposito, & per diem unam si-
 nito.

x i. Tres sunt tabis species.

² Prima quidem fit à pituita.

³ Quum enim caput pituita im-

pletum ægrotarit, & calor ac-

cesserit, ⁴ pituita in capite com-

putrescit, ut quæ & moveri non

po-

194 ὥστε ὑποχωρήσει. 5 ἔπειτα, ὀκτά-
 ταν παχυῶν καὶ συσαπῆ καὶ
 ὑπερωληκῆ τὰ φλέγια, ῥεύ-
 μα ἐπὶ τὸν πλῆγμα ἐλθῆτω. 6
 καὶ ὁ πλῆγμα, ἰσχύει ἀναλά-
 βη, νοσῆσθαι ὑπερωληκῆ, αἰτε δα-
 κνόμῳ ὑπερωληκῆ φλέγματος, ἀλι-
 κῆ ἐπί τῳ καὶ σαπῆ. 7 πῆδε ἔν
 πύχῃ. 8 πυρετὸς ἀσχετῆ βληχρὸς
 ἐπιλαμβομένη, καὶ ῥεύσῃ, 9 καὶ πονέῃ
 τὰ στήθεα, καὶ τὸ μετὰ φρενον. 10 εὐρίσθαι
 ἢ βήξ πῆδε ὀξείη. 11 καὶ ἀποπύου
 5 τὸ σάλλον πάλῳ καὶ ὑπερωληκῆ ἀλμυ-
 ρόν. 12 ταῦτα μὲν ὑπερωληκῆ τὸ νόσος
 πύχῃ. 13 πονέσθαι ἢ, 14 τότε γῆμον 16
 λεπιδίω, πῆδε τὸ σκελετῶν. ταῦτα
 ἢ οἰδῆσθαι. 14 καὶ οἰδῆσθαι καὶ οἰδῆσθαι
 ἔλθῃ. 15 ἐκ τῆσδε ὥμων λεπτῆσ καὶ
 ἀσθενῆσ. 16 ὁ φάρμακός τις χυλός 27
 πῆδε, 17 ἐσθλὸς ὡς ἀλμυρῶν
 λάμῃ, 18 ἐστὶν ἰσχυρὸς ἀλμυρῶν παν-
 τὸς ὑπερωληκῆ. 19 καὶ ἀσθενῆσ
 πολλὰ τὸ σῶμα ἐλθῃ. 20 ἔσθαι, ὀκτάτῳ
 ἔσθαι ἔσθαι, εὐρίσθαι φάρμακῳ
 φάρμακῳ ἐστὶν ἔσθαι. 21 μελετήσθαι ἢ
 10 ὡς μελετήσθαι καὶ ἀσθενῆσθαι. 22
 πῆδε τὸν μὲν πῆδε ἐλλείψου. 23 κα-
 τὰ τῆσδε ὑπερωληκῆ ἐπιπύου, ἢ πε-
 πῆδε, ἢ καὶ τὰ κινεῖα, ἢ τῆσδε
 θυμῶν. 24 ταῦτα καὶ τῆσδε τῆσδε
 εὐρίσθαι δέναι, αὐτὰ δῆσ, κατὰ δῆσ.
 25 διδόναι ἢ καὶ ὄντος γάλα ἐφθὸν ἐς
 ὑποκάθαρσιν, ἢ βόθον, ἢ ἀσθενῆσ.
 26 πινέτω ἢ ἐστὶν τὸ βόθον γάλα,
 τρίτον μέρῳ μελικρήτης θυμῶν
 γων, πῆδε καὶ τεσσαρῶν τῆσδε ἡμέρας
 θυμῶν καὶ τῆσδε τῆσδε τῆσδε.
 27 τῆσδε καὶ κεφαλῶν αὐτῆσ ἐστὶν
 15 καθαίρειν, ὡς τῆσδε ῥῆνας πῆδε
 φάρμακῳ. 28 σίπῃ δῆσ καὶ
 ὄψα διδόναι μῆτε λιπῶν, μῆτε
 κνισάδεσ, μῆτε λιπῶν δῆσ. 29
 τεκμηρίῳ δῆσ τὸ νόσος,

potest ut decedat. 5 Postea quum
 crassifactæ fuerint & putresc- 220
 ctæ ac superexpletæ venulæ, flu-
 xio in pulmonem fit. 6 Et pul-
 mo ubi susceperit, statim agro-
 tat, ut qui à pituita mordetur,
 quæ falsa est ac putrida. 7 Hæc
 igitur æger patitur. 8 Febris de-
 bilis invadere incipit, & rigor,
 9 & dolet pectora ac dorsum.
 10 Aliquando etiam tussis pre-
 mit acuta, 11 & expuit salivam,
 multam & liquidam ac falsam.
 12 Et hæc quidem in principio
 morbi patitur. 13 In progressu
 vero corpus attenuatur, cruri- 225
 bus exceptis: hæc enim intum-
 escunt, 14 & pedes & ungues
 contrahuntur: 15 ex humeris
 autem tenuis & debilis est, 16 &
 fauces velut lanugine implen-
 tur, 17 & velut per arundinem
 sibilat: 18 & fortiter fitit per
 totum morbum: 19 & multa
 impotentia corpus habet. 20 Hic
 quum sic habuerit, in anno cor-
 ruptus male perit. 21 Verum stu-
 dium quam maxime adhibere
 oportet, ac reficere. 22 Et pri-
 mum quidem veratrum biben- 230
 dum dare, 23 infra autem sub-
 purgare epithymo, aut peplio,
 aut grano cnidio, aut tithymali-
 de. 24 Hæc quater in anno dare
 oportet, sursum bis, deorsum bis.
 25 Dandum est & lac asinum
 coctum ad subpurgationem, aut
 bubulum, aut caprinum. 26 Bi-
 bit etiam crudam lac bubulum,
 tertia aquæ mulsæ parte ammix-
 ta, per quinque & quadra-
 ginta dies, ammixto etiam orig-
 gano. 27 Caput autem ipsius
 prius purgetur, pharmaco ad 225
 nares apposito. 28 Cibaria autem
 & obfonia dentur, neque pin-
 guia, neque nidorosa, neque
 valde acria. 29 Hæc autem mor-

παραπόμψον περιῶν. 27 ἰκόντων ἧ
 ἀπεμέσθη, ὡς τε καὶ ἄλλοι ἐχθρῶν, ἡσυχίαν
 ἐχέτω τὰν τῶν τῶν ἡμέρων. 28 ἐχθ-
 195 ταν δὲ ἄρη, δὴ πνεύτω μύζαν ὀλί-
 γνῶν, καὶ ὄψον ἐχέτω πύριλλον καὶ
 πρῶτον. 29 τὰ ἄλλα δὲ ἐδοιέτω ὡς
 πλεῖστα. 30 οἶνον δὲ πινέτω γλυ-
 κῆν. 31 τὸ δὲ λοιπὸν χρόνον λαβέτω
 πᾶσαν ἡμέραν, ἅμα ἐώθηεν θερμῶ
 πολλῶν. 32 καὶ μὴ τὸ λυτὸν φυλάσσειν
 χρῆ, ὡς μὴ γινώσκῃ, ἀλλὰ καὶ καλῶς
 δύνετω ὡς πλεῖστον χρόνον. 33 ἰκόν-
 ταν δὲ ἀναστῆ ὄψων, ὡς ἐλθέτω
 σπυρίδιον εἰς τὸ βασιλικὸν τῶν τῶν
 τῆ ἡμέραν. 34 τῆ δὲ ἄλλῃ ἡμέ-
 5 ρῆ δὲ πέντε σπυρίδιον ἄλλοις ὑπερὸς ἄλ-
 λων βασιλικῶν. 35 ἐκώσθη ἡμέρας
 ὑπερὸς ἄλλοις, ὡς ἀνὰ ἄρικήν) ἐς τὴν
 ἑκατὸν σπυρίδιον. 36 τῶν δὲ καλῶν
 ὑποκαθίσει δὲ ὅτι τῆ ἡμέρας χυ-
 λῶσι τὸ στυλῶν, καὶ δὲ καὶ μύζης,
 χωρὶς ἐκώσθη, ἐψήσθη ἀπὸ τῆ
 χρεῶ ἑκατέρω. 37 εἶτω ξυμμίξας
 ἅμα ὡς ὄψων τὸ στυλῶν οἶνον δὲ
 10 τῆ νεφρῶν, τῆ ἀρτηριῶν μύζης ὅτι
 ἀμφοτέροισιν ἐψήσθη διελάν. 38 ἰκόν-
 ταν δὲ μέλι πᾶσι, ὡς ὅτι τῆ
 καὶ μύζης τῆ χυλῶν ἄλλοις ὑπερὸς ἄλ-
 λων, ὡς ὅτι τῆ τῆ στυλῶν μέλι
 10 ὑπερὸς ἄλλων. 39 ἔξω δὲ, χωρὶς
 ἑκατέρω πᾶσι ἢ μέλι περιεχέτω
 ὑπερὸς τῶν ἐτέρων κύλικα πᾶσι
 ὑπερὸς δὲ τῶν ἐτέρων, ἅλλοις. 40
 οἶνον δὲ χρεῶ πᾶσι τῆ χυλῶν.
 41 τῶν δὲ μὴ ποιέτω χρῆ τῆ ἀρτηριῶν
 ἡμέρας. 42 τῶν δὲ ὀστέων μύζης
 ἐδοιέτω ἄλλοις καὶ κρέα πᾶσι ὡς
 ἐπὶ, ἄλλοις δὲ μηδέν. 43 οἶνον δὲ
 πινέτω λυτὸν αὐτῶν. 44 καὶ ὄψων
 ὀδοπορέτω μὴ ἐλάσσω σπυρίδιον
 τῆ ἀρτηριῶν, ὡς ὅτι δὲ πᾶσι μύζης δὲ
 τῶν δὲ πᾶσι, δὲ πᾶσι. 45 καὶ μὴ ὀστέ-
 τω, ἀλλὰ ἐπὶ πᾶσι. 46 τῶν δὲ ὡς

πυρίδιον

tatione per pennam facta. 27
 Quum vero vomuerit, ut bene
 habeat, quietem agat, per hunc
 diem. 28 Ubi autem cœnæ tem-
 pus fuerit, cœnet mazam modi-
 cam, & obsonium habeat, falsam-
 entum & porrum. 29 Hæc au-
 tem quamplurima edat. 30 Vi-
 num vero bibat' dulce. 31 Reli- 275
 quo tempore per totam diem,
 exordio mane facta, multa cali-
 da lavetur: 32 & post balneum
 cavere oportet, ut ne frigescat,
 sed decumbens plurimo tempo-
 re dormiat. 33 Quum autem à
 somno surrexerit, viginti stadia
 minimum circumeat illa die. 34
 In aliis autem diebus, alia quin-
 que stad a prioribus addens va-
 dat, 35 singulis diebus additione
 facta, donec ad centum stadia
 perveniat. 35 Ventrem' vero 280
 quotidie subpurgare oportet, suc-
 cis betæ, & à brassica, ita ut
 utranque seorsum coquas, & de
 utraque congium excoles. 37
 Deinde adipis à renibus detracti
 minæ quadrantem ammisceas ac
 simul coquas, in utrisque succis
 divisim facta coctura. 38 Quum
 autem bibere voluerit, ad brassi-
 cæ quidem succum, salem adji-
 cito: ad betæ vero succum, mel
 affundito. 39 Licet autem seor-
 sum utranque bibere. aut mel- 287
 le in alterum poculum affuso bi-
 bat, in alterum vero immisso sa-
 le. 40 Ebibere autem oportet
 totum succum, 41 & hæc facere
 per triginta dies. 42 Secundo
 vero mensē edat panem, & car-
 nes pingues suillas coctas, aliud
 vero nihil. 43 Vinum autem bi-
 bat album, austerum, 44 & iter
 faciat, non minus stadiorum tri-
 ginta ante cœnam: post cœnam
 vero decem: 45 & ne frigeat,
 sed contegatur. 46 Hæc si fece-
 rit,

15 ποιήν, ῥήιον' οἴσφι τίνων ἔσονται. 47 τῷ
 δὲ τρίτῳ μῶνι'' κυκεῶνα ἀντι- 35
 νῶν πινέτω. 48 σελίνας ῥίζας, καὶ αἴ-
 θρον, καὶ πήρανον, καὶ μίνθην, καὶ κη-
 εῖλιον, καὶ μήκανας ἀπαλασ, καὶ
 ὠκίμον, καὶ φακόν, καὶ ροῖης γλυκεῖης
 καὶ οἰνώδεσ χυλόν. 49 εἶναι δὲ χρῆ-
 στὶ γλυκεῖης διπλάσιον, ἢ χυλῶ
 ξυσαμφοτέρων ἡμισυτόλιον, 50 καὶ
 οἶνος μέλιαι ἢ δὲ αὐτῆς ἡμι-
 κρυτόλιον, καὶ ὕδατι κρυτόλης ἡμι-
 συ. 51'' ἐπιθεῖ αὐθεα τρίψα λῆια 36
 διδυμά τετα τῷ κεκορημένῳ, καὶ ἐγ-
 γεία ἐς κύλικα. 52'' ἐπιθεῖ ἐπίσκαλῆν
 ἀλόρα ὀρόσων οἴκτον ὄξυσαφον,
 καὶ ἀλφίθην ἰσον, καὶ τυρῆ παλαιῆ
 ἀγνεῖα ξίστας τῶσιν τοῖσιν ὀρόσοισι.
 53'' ταῦτα ξυσκευήσας ἐπιπέτω. 37
 54 ἐπιθεῖ, ἀλιπῶν ὀλίγην χρονον,
 δροσῆτα ἄξρον. 55 καὶ ὄψον ἐχέτω,
 τέμαχιον ἢ ἀρκη, ἢ ῥίνης, ἢ γα-
 λῆ, ἢ ἐαπιδῶ. 56 καὶ κρέα ὅσ
 ἐοπίετω ἐφθῆ. 57 καὶ πυκνίετω
 ἐσωτὸν, ἢ πυκνίον ἄγων ὡς μαλίστα.
 58 καὶ πυκνίον ἀφ' ἀρκητῆς ἡμερῆς
 ἐς ἐσωτὸν ἡσυχῆ. 59 τῷ δὲ τετάρτῳ
 μῶνι πυκνίον ἀφ' ἀρκητῆς ἡμερῆς
 25 ἀπὸ ἡμέρας. 60'' καὶ ἐοπίετω ὄψον ὡς
 πλεῖστον. 61 ὄψον ἢ χρεῖεστω τυροῖ-
 σι, καὶ κρέα (ἢ ὀλίγη) ἢ οἶον ἐφθῆ τοῖ-
 σιν. 62 ὀδοιπορέτω ἢ καὶ σταδῆς,
 ὡς περὶ ἄθεν εἴρη). 63 δροσῆτα ἢ ἢ
 τετάρτῳ μῶνι, τῇ παρῶτι ἡμερῇ
 ἀπὸ ἀρκη σταδίων βαδίζειτω, καὶ καθ'
 ἐκείνου περὶ ἀφῆτω, ἕως ἂν αὐτῷ
 ὀγδοήκοντα ῥήων) σταδίοι. 64 καὶ
 ἐπιπέτεται τῇ ἡμερῇ ὀγδοήκοντα
 σταδῆς. 65 τὸ δὲ πένον εἶσφι, ὄξυ- 38
 ρησ τετάρτῳ. 65 τὸ δὲ λοιπὸν ἢ
 χρεῖα ἀφῆστω, μάλιστα καὶ ἄξ-
 ρον ἐοπίων ἀμφοτέρω. 66'' καὶ
 30 ὄψον ἐχέτω, σελάχι. 67 κρέα
 ἢ πᾶσι, ἐοπίετω, πᾶσι βοείων καὶ
 χοίρειων.

rit, 'levius morbum feret. 47:90
 Tertio autem mense cyceonem
 floridum bibat, 48 apii radices, &
 anethum, & rutam, & mentham,
 & coriandrum, & papaver tene-
 rum, & ocimum, & lentem, &
 mali punici dulcis & vinosi suc-
 cum. 49 Oportet autem dulcis
 duplam mensuram esse, ita ut
 utriusque succi simul sit heminae
 dimidium, 50 & vini nigri jucun-
 di austeri heminae dimidium, &
 aquae heminae dimidium. 51 Post-
 ea 'fiores triti in hoc diluantur 295
 permixto, & in poculum infun-
 dantur. 52 Et postea farinae ervi
 acetabulum adjiciatur, & polen-
 tae tantundem, & calcis veteris
 caprini rasi tantundem, 53 &
 haec permixta eibat: 54 Deinde
 modico tempore interposito
 prandeat panem, 55 & obsonium
 habeat, fructum torpedinis, aut
 squatinæ, aut galei, aut raia. 56
 Et carnes suillas edat coctas, 57 &
 crassificiat seipsum, quietem
 quam 'maxime agens. 58 Et de- 300
 cimo quoque die fomentum si-
 bi ipsi leviter adhibeat. 59 Quar-
 to autem mense, quinto quoque
 die leviter fomento utatur. 60 Et
 edat obsonium plurimum. 61 Sint
 autem obsonia, caseus, & carnes
 ovillae coctae paucae. 62 Et iter
 faciat per stadia, velut antea di-
 ctum est. 63 Et prima quarti
 mensis die, initio à decem sta-
 diis facta eat, & quotidie addat,
 donec octoginta stadia fiant. 64
 Et deambulet in die stadia
 'octoginta: ante coenam, tri- 305
 ginta: post coenam, viginti: mane,
 triginta. 65 Reliquo vero
 tempore victu utatur, mazam
 & panem utraque edens. 66
 Et obsonium habeat cartilagi-
 nea. 67 Sed & carnes omnes
 edat, exceptis bubulis ad por-
 cis.

χοιρέων. ⁶⁸ ἰχθύων ἢ τῶνδε ἀπεχέ-
 στω, κερπέθω, κηέχελυθω, κη με-
 λανέρκω. ⁶⁹ ἐδίετω δὲ τράκω, κη
 ρίνιω, κη βαπίδα, κη γαλέον, κη τρυ-
 γῶνα, κη βαλροχάκω ἢ δὲ ἄλλων,
 κη δέν. ⁷⁰ ἢ δὲ δοκέη ἀσπένεα εἶναι,
 κη κυκεῶνα. ⁷¹ ἐπιδάων [οἶ] μέλι
 κη δολιχόσπι, πινέτω δὲ ποίνω μέλα-
 νθω, κη δέθω, παλαμῶ, δικτύλον
 κύλικα. ⁷² κη μεθ' ἡμέραν τῶν αὐτῶν
 οἶνων ῥεῖδω ἐπιπίνω. ⁷³ κη ὁδοι-
³⁵ πορεύτω τ' ἡμέρας ἑκατὸν πενή-
 κονθω σαδύκω ἢ μὲν τὸ δεῖπνον, εἴθω
 σιν ὄρθρω δὲ, τεσσαράκονθω. ⁷⁴ ἔ-
 τω, ἔτω τεσσαράκονθω, γίνεται
 ἐν ἐνιαυτῶν γήης.

cinis. ⁶⁸ A piscibus autem his ab-
 stineat, à mugile, anguilla, & me-
 lanuro. ⁶⁹ Edat autem torpedi-
 nem, squatinam, rajam, galeum,
 pastinacam, & ranas: ex aliis ni- ³¹⁰
 hil. ⁷⁰ Si vero videatur innocuus
 esse, etiam cyceonem bibat. ⁷¹
 Postquam autem dormire voluerit,
 bibat de vino nigro, jucundo,
 veteri, poculum duarum heminam
 minarum. ⁷² Et per diem eodem
 vino utatur inter cibum. ⁷³ Et
 in die iter faciat per stadia cen-
 tum quinquaginta: ante cœnam
 nonaginta: post cœnam viginti:
 mane quadraginta. ⁷⁴ Hic hoc
 modo curatus, in anno fanus
 evadit.

XIV. Ἀναμνεῖ μευλὸς ὁ κροτῶ
 τῶν ῥάχων μάλιστα, ὁκῆταν τὰ
 φλέγια ἀπορροχῆ, τὰ ἐς τὸ μυε-
 λὸν τείνοντα, κη ἢ ἐκ τῶν ἐγκεφάλω
 ἐφοδθω. ² Διὰ κήκωσιν ἢ τῶν σωμα-
 τῶν πείδε πείχθω κη νοσέ. ³ ἀμνεῖται
 μάλιστα κη ἀπολαγνείης. ⁴ πείδε
 ἐν πείχθω. ὁδὴν ὁξείην ἐμπίπθω ὑ-
 πὲς τῶν κεφαλῶν, κη ἐς τὸ τρα-
⁴⁰ χηλον, κη ἐς τῶν ὀσφύων, κη ἐς τὰς
 μῦσας τῶν ὀσφύων, κη ἐς τὰ ἄρθρω ἢ
 σκελεων, ὡς ἐκ τῶν ὀσφύων ἢ ζυγ-
 κήκωσιν ἢ ἐκ τῶν ὀσφύων ἢ
 ἀλλ' ἴσα. ⁷ κη δισκέει. ⁸ ἔτω,
 κη τ' ἄρθρω, μὲν τ' ἄρθρω, ἢ πυκνότε-
 ριν ἀμνεῖ. ⁹ ὁκῆταν δὲ ἂν ὁ κροτῶ
 τῶν ῥάχων ἀπομικμῆ, πινέτω ἀπαν-
 τῶ μάλιστα. ¹⁰ κη τὰ σκελεα οἶδέ
 ὡς ἀπὸ ὑδῶν. ¹¹ ἔλκεα ἐκφω-
 δαίτω ἀπὸ τῶν ὀσφύων. ¹² κη τὰ μὲν
 ἄλλα ἀμνεῖ, τὰ ἢ ἄλλα ἀμνεῖ-
 φύει. ¹³ τῶν, ὁκῆταν ἔτως ἐχθω,
⁴⁵ κη ἢ τῶν τῶν κεφαλῶν τῶν ἰπ-
 φῶ ὁπῶ, ἢ τῶν κροτῶ κήκω, πυ-
 κνότερως ἀμνεῖ τὸ σῶμα δὲ μὲν
 λα. ¹⁴ τ' ἢ ἑσπέρως μὲν τῶν κήκω-
 σιν, πινέτω δὲ τῶν ῥάχων ῥοφεί-
 τω,

XIV. Resiccatur ' medulla ³¹⁵
 spinalis maxime, quum venulæ
 ad medullam tendentes fuerint
 obturatæ, itemque ex cerebro
 accessus. ² Propter corporis au-
 tem afflictionem hæc patitur, &
 ægrotat. ³ Resiccatur etiam à
 venere. ⁴ Hæc igitur patitur.
⁵ Dolor acutus incidit ipsi in caput,
 & in collum, & in lumbos,
 & in lumborum musculos, & in
 articulos crurum, ut aliquando
 flectere non possit. ⁶ Et ster-
 cus non scedit, sed sistitur. ⁷ Et ³²⁰
 urinæ difficultate vexatur. ⁸ Hic
 in principio quidem morbi quietius
 degit. ⁹ Quanto autem magis
 tempus morbo prolongatur,
 tanto magis omnia dolet. ¹⁰ Et
 crura velut ab aqua inter cutem
 tument. ¹¹ Et ulcera à lumbis
 emergunt, ¹² & alia quidem fa-
 nescent, alia vero nascuntur. ¹³
 Huic quum sic habuerit, caput
 purgato, hippophais succo, aut
 cnidio grano, corpore prius val-
 de bene foto. ¹⁴ Vesperis ve- ³²⁵
 ro post purgationem, prisanae
 duas heminas sorbeat, melle
 affuso. Vinum autem bibat al-
 bura

τω, μέλι ψυχράς· οἶνον ἢ λου-
κὸν πινέτω μαλθακόν. ¹⁵ τῆ δὲ
ὑπερήνη ὀνεία γάλακτι διδόναι
αὐτῷ ἐφθῆ, μέλι ψυχράς, ὀκλίω
κοτύλας ἐκπιεῖν. ¹⁶ ἢ δὲ μὴ ὄνθον
ἐχῆς, βόθον ἢ ἀγρον ἐφθῆ, τρία
ἡμιχόα, ψυχράς μέλι. ¹⁷ καὶ
πλὴν ἄρλου γαλακτοποιεῖται ἔν
ὄροσίω καὶ γάλακτι, πέντε καὶ τεσσα-
¹⁹⁶ ράκοντα ἡμέρας. ¹⁸ σίπιοι (ἢ καὶ
ὄψιοι) χρεῖσθω ὡς Διαιτητικῶ-
τάτοι (ἔν). ¹⁹ οἶνον δὲ πινέτω λουκὸν
μαλθακόν μενδήσιον. ²⁰ ὀκῆταν ἢ
παχύπαιον ἢ, καῦσται αὐτῷ ἐς
πλὴν ὄσφω, ἐκπέρωθεν ἔσσιον δύ-
λων, τεσσαράς ἐχάρας, καὶ ἐς τὸ
μετέφρενον δεκαπέντε ἐκπέρωθεν,
καὶ ἐς τὸ αὐχένα δύο, μετὰ δὲ ἔσσι-
όντων. ²¹ ἢ γὰρ πύκτος καύσταις,
ἡρία ποιήσας. ²² ἢ ἢ νεύς χαλεπή.

⁵ xv. Αἱ τεσσαρες νεύσι, ἀπὸ
τῶν νεφρῶν γινόμενα ² ἀπὸ τῶν νεφ-
ρῶν τὰδε πύκται. ³ ὀδυνη ὄξεια ἐμ-
πίπτει ἐς τὸν νεφρὸν, καὶ ἐς πλὴν ὄσ-
φω, καὶ ἐς τὸν ὄρχον τὸ καὶ τὸ νε-
φρὸν. ⁴ καὶ ἐρεθίσται, καὶ σφύ-
κται ὀλίγον τὸ ἔρον, ⁵ καὶ ἀμειψ-
ῆται περὶ τὴν φάμμου. ⁶ καὶ,
ὀκῆταν ἐξίτη Διὰ τὸ ἐρήθης ἢ φάμ-
μου, ὀδυνη παρεχθίον ἐν τῇ
ἐρήθρη. ⁷ ὀκῆταν δὲ διεξέκρησις, ἢ
ὀδυνη ἀνίστη. ⁸ ἐπίται αὐτῶν ἐν
ταῖσιν αὐτοῖσιν ἀλλεσι κέει. ⁹ ὀκῆ-
¹⁰ ται δὲ ἐρέη, καὶ τὸ καυλὸν ἀπὸ τῶν
ὀδυνη τέρπει. ¹⁰ πολλοὶ δὲ τὸ ἰη-
τρῶν, οἱ μὴ συνεινέτες πλὴν νεύσιν,
ὀκῆταν ἰδῶσι πλὴν φάμμου, δεκά-
σι λιθῶν πλὴν κύσιν. ¹¹ καὶ ταῦτα
μὴ ἔσσι, τὸ ἢ νεφρὸν λιθῆ. ¹² αὐτῆ ἢ
νεύς γίνεται ἀπὸ φλέγματος, ὀκῆταν
ὀνεφρὸς ἐς ἑαυτὸν ἀναλατῶν φλέ-
γμα, μὴ ἀφίη πάλιν, ἀλλ' αὐτῷ
ἐμπερωθῆ. ¹³ τῶν γίνεται λιθοί λε-
πέται

bum molle. ¹⁵ Postera die asi-
nini lactis cocti, melle affuso,
octo heminas ebibendas ipsi da-
to. ¹⁶ Si vero asininum non ha-
beas, bubuli aut caprini cocti
tres semicongios, melle affuso.
¹⁷ Et dum temporis opportuni-
tas adest, lac bibat, fero & lacte
utens, per quinque ac quadra-
ginta dies. ¹⁸ Cibis autem &
obsoniis utatur quam maxi-
me per alium secedentibus.
¹⁹ Vinum bibat album, mol-
le, mendesum. ²⁰ Quum au-
tem crassissimus fuerit, in lum-
bos ipsius ab utraque ventri-
culorum parte crustas quatuor
inurito, & in dorsum utrin-
que quindecim, & in cervi-
cem duas, inter tendines. ²¹ Si
enim ustio successerit, sanum fac-
ies. ²² Est autem morbus hic
gravis.

xv. Quatuor morbi à renibus
fiunt. ² A primo hæc patitur.
³ Dolor acutus incidit in re-
nem, & in lumbos, & in testem
secundum renem situm. ⁴ Et
frequenter mingit, & adstringit
paulatim ac supprimitur urina,
& cum urina procedit arena.
⁶ & ubi per urinæ meatum exit
arena, dolorem fortem in meatu
exhibet. ⁷ Quum autem ipsam
per urinam ejecerit, dolor rem-
ittit. ⁸ Postea vero rursus in
iisdem doloribus jacet. ⁹ Quum
autem mingit, etiam colem præ
dolore fricat. ¹⁰ Vulgus autem
medicorum quod non intelligit
morbum, ubi videt arenam, put-
tat vesicam è calculo laborare.
¹¹ At non vesica, sed ren lapide
laborat. ¹² Hic morbus fit à pi-
tuita, quum ren susceptam in se-
ipsum pituitam, non rursus di-
miserit, sed in ipso in totum
concalluerit, & fiunt ex ea re-

πῦρι, εἶον ψάμμου. ¹⁴ τῆτον, ὀκτά-
 ταν ἔτας ἔχη, τὰ ὀπώτ' σακκαμα-
 νίης, ἢ αὐτῆ τῆ μίξη πυρεῖλαι. ¹⁵
¹⁵ πρῶτον δὲ ἀπαν τὸ σῶμα ἕωπο-
 καθῆραι. ¹⁶ τῆ δὲ υσερμῆ τὰ δὲ πὸ
 ἐρεθίντων λαυκῶν χυλῶ ἕωποκαθῆ-
 ραι δύο χοῦσιν, ἀλας δὲ παρεμ-
 βάλων διδόναι πίνην. ¹⁷ μὲν δὲ ἑω-
 τα περὶσι καὶ βρωπίσι καὶ λυασι-
 σι μιλετίω, διδῶς τὰ αὐτὰ, ἢ τὰ
 στραγγιστῶν διδῶν φάρμακα. ¹⁸
 ὀκτῶν δὲ ἢ ὀδυνῶ πτεση, λείν
 ποκῶ καὶ θερμῶ, καὶ χλιόσμάλα
 σαρσάρενα, ὅση πονίε μάλιστα. ¹⁹
 ὀκτῶν δὲ δόσιδῆ καὶ ἔξαρτῆ,
 ὑπὸ τῆτον τὸ χρόνον τὰ μιν κῆ τὸν
 νεφρὸν, εἰ, ἐξελῶν τὸ πύθου, τὸ ψάμ-
²⁰ μιν δὲ διερεῖλικόσιν ἢ ἄλλου. ²⁰ ἢ μὲν γὰρ
 τμητῆ, ἐλπὶς ἐκφυγεῖν ἢ ἢ μὴ, ἢ
 νῆσθου τὰ αὐτῶ πῶ ξυκαπθῆσθαι.

XVI. Δύο τῶν νῆσθου νεφρῶν.

² αἱ μὲν ὀδυμῶν ἰχυρῶς πρίζουσιν,
 ὡς ἐν τῆ πρῶτῳ. ³ γίνετ' δὲ τὸ νῆ-
 σθημα δὲ πὸ ταλαιπωρίας, ὀκτῶν
 φαγῆ τὰ φλέβια τὰ ἐς τὸν νεφρὸν
 τένοσθαι, καὶ ὁ νεφρὸς ἀμαλῶν ἐμ-
 παλησθῆ. ⁴ ἔτ' ὅ, ὀκτῶν ταῦτα
 παθῆ, ἐξερῆ, ἀμα τὰ ἔρω, ἀμα
 κατὰ δὲ χάρις τὸ νῆσθημα. ⁵ ἢ ἐπὶ αὐτῷ ⁴⁴
 πῦρον, αὐτῶν τῶν [δὲ] τὸ χρόνον. ⁶ ἔ-
²⁵ τῶς, ἢ ἢ σιχυλῶ ἔχη τὰ σώματα,
 τὰ ἔρω ὅση ἔστω ⁷ ἢ γὰρ ἢ πονή-
 σῃ, αἱ ὀδυμῶν ποκῶ μάλιστα ἐξέσπιν.
⁸ ὀκτῶν γὰρ ἐμπαυθῶ ἢ ὁ νεφρὸς,
 ἢ δόσιδῆ καὶ ἔξαρτῆ τὸ γένος. ⁹ τῆτον, ⁴⁵
 ὅταν ἔτας ἔχη, πίνην κῆ τὸ δόσι-
 δῆν μάλιστα μὴ βυθίωσιν τομῶ
 κῆ τὸ νεφρὸν. ¹⁰ κῆ μὲν τῶν τῶν
 μῶν, αὐτῶν κῆ ἔρω ὅση πίνην.
¹¹ ἢ ἢ αὐτῶν, κινδυνῶν ἔλκῶς
 ἐμπαυθῶ ἔρω. ¹² ἢ ἢ ἐμπαυθῶ τὸ
 ἔλκῶς, ἐκφυγεῖν ἔστω ἢ ἢ ἢ ἢ
 δὲ τὸ ἔρω. ¹³ κῆ μὲν γὰρ ἔρω ἔρω-
 θεν,

nues lapilli, velut arena. ¹⁴ Huic
 quum sic habuerit, cum scammo-
 niæ succo aut ipsa radice, fomen-
 to prius adhibito, ¹⁵ totum cor-
 pus purgato. ¹⁶ Postera vero
 die duobus congiis succi ciceris
 albi subpurgato, quem sale inje-
 cto bibendum dabis. ¹⁷ Post hæc
 potibus, & cibis, & balneis cu-
 rato: & eadem quæ in urinæ
 stillicidio exhibentur pharmaca
 dato. ¹⁸ Quum autem dolor
 prefferit, multa calida lavato, &
 tepefactoria qua parte maxime
 dolet adhibeto. ¹⁹ Quum autem
 intumuerit & elevatus fuerit,
 sub id tempus juxta renem se-
 cato, & extracto pure arenam
 per urinam cientia fanato. ²⁰ Si
 enim sectus fuerit, fugæ spes est:
 sin minus, morbus homini com-
 moritur.

xvi. Secundus renum mor-
 bus. ² Dolores fortiter premunt,
 velut in priore: ³ fit autem mor-
 bus à labore, quum ruptæ fue-
 rint venulæ ad renem tenden-
 tes, & postea ren sanguine reple-
 tus fuerit. ⁴ Hic ubi hæc patit-
 ur, cum urina sanguinem min-
 git in principio morbi, ⁵ deinde
 progressu temporis pus. ⁶ Hic
 si quietem corpore habuerit, ce-
 lerrime sanus erit. ⁷ Si enim
 quid laborarit, dolores multo
 magis obtinebunt. ⁸ Quum ita-
 que suppuratus fuerit ren, circa
 spinam intumescit. ⁹ Hunc ubi
 sic habuerit, circa tumentem
 partem secato, profunda maxime
 sectione juxta renem. ¹⁰ Et si-
 quidem successerit sectio, eve-
 stigio sanum facies. ¹¹ Si vero
 aberraveris, periculum est ne
 ulcus linamentis curandum fiat. ¹²
¹³ Si autem concreverit ulcus,
 venter intrinsecus à rene suppu-
 ratur: ¹³ & si quidem pus intus
 rumpat-

30 θεν, κη χωρήσει κη τ' δόχον τὰ πύα,
 ἐλπὶς ἐκφυγέειν. 14 βὺ δ' ψαύσει τ'
 ἐπέρος νεφρῶν, κινδυνώσεται κη 46
 φθαρῶσιν. 15 μελετιῶν δὲ φαρ-
 μάκων, ἐπὶ τοῖσιν αὐτοῖσι πύσιν, οἴ-
 σι κη τ' ἀφ' ὧν. 16 κη τ' διαίταν τ'
 αὐτῶν ἐχέτω. 17 αὐτὴ δὲ ἢ νῆσο
 χαλεπή. 18 ἐπολλοὶ ἐκ ταύτης τ' νῆ-
 σο ἐς φθίσιν νεφρῶν κη τεύχεται.

XVII. Τρίτη νῆσος νεφρῶν.

2 τὸ μὲν ἔξωθεν ἀφ' ὧν οἶον ἀπὸ
 κρεῶν βοείων ὀπιῶν χυλῶν. 3 γίνε-
 ται τὸ νέσημα ἀπὸ χολῆς μελαίνης,
 35 ὁκράται χολῆ ἐς τὰ φλέβια ξυρρή-
 ται τὰ πίνοντα ἐς τ' νεφρῶν, κη, ὁκρά-
 ται ἐν, ἐλκῶσι τὰ φλέβια κη τ' νε-
 φρῶν. 4 ὑπὸ τ' ἐλκῶσι τοῦτο
 ὑποχωρεῖ ἅμα τῶν ἔρων. 5 αἱ δὲ
 ὀδυῖαι ἐχέου ἐν τῇ ὀσφύϊ, κη ἐν
 τῇ κύστει, ἐν τῶν ὀσφύϊ, ἐν αὐ-
 τῶν τῶν νεφρῶν, ἐπ' ὀλίγον χρόνον.
 6 ἐπὶ ταῦ ἀνῆκεν ὁ πόνος, κη αὐτῶν
 ἐπέλασεν ἕξ ἡμέρας δι' ὀλίγα. 7 γὰρ ἐς τὸ
 λεπτὸν τ' γαστρίον ἐστὶν ὅτε ὀδυῖαι
 ἐμπίπτει. 8 τὸτον, ὁκράται ἔτι
 ἐχέει, ὑποκαθίεται τ' κηλίον ἐπι-
 θύμα, ἢ τ' σκαμμωνίης ρίζης. 9 πίνειν
 40 διδύμου τὰ αὐτὰ, ἢ τῶν τ' σαρκῶ-
 ρων. 10 κη, ὁκράται ἢ ὀδυῖαι ἐχέει,
 λέγειν πολλὰ κη θερμῶν, χλιασμάτων
 ἀφ' ὧν ὀδυῖαι, ἀφ' ὧν τὸ πονέον μελί-
 ται. 11 κη ροφίματι χρεέσθαι ἀλσί-
 ρω ἐφθῶ, μέλι τ' ἀφ' ὧν. 12 κη τῇ
 ἄλλῃ διαίτη χρεέσθαι, ὡς ἀφ' ὧν
 πικρῶν. 13 κη οἶνον πινέτω λυ-
 γῶν μενδῆσιον μελίτρου, ἢ ἄλλον
 λυγῶν τ' ἢ διον, κη λαῶν κη κρημέ-
 νον. 14 αὐτὴ ἢ νῆσο ἔτι μετὰ ἐκ-
 λείπει. 15 κη τ' ἄρῳ ὀρό ποτεῖται, ἐ-
 γαστρίον ποτεῖται. 16 ἐς κηθάρειν μὲν
 τῶν ὀδυῖαι. 17 τὸν δ' ὀδυῖαι ποτεῖται
 45 ποτεῖται ἐν ὄρη, πίνει κη τ' τεσσα-
 ρήκοντα ἢ ἑξήκοντα. 18 ταῦτ' βὺ ἔτι
 πίνει,

rumpatur, & ad intestinum re-
 ctum procedat, fugæ spes est. 14
 Si vero contigerit alterum re-
 nem, periculum est ne pereat. 15
 Curetur autem pharmacis, & iis-
 dem omnibus, quibus & prior,
 16 & dietam eandem habeat. 17
 Hic morbus gravis est, 18 & mul-
 ti ex ipso ad tabem renalem de-
 venerunt.

XVII. Tercius renum mor- 365

bus. 2 Urina prodit, velut à car-
 nibus bubulis affatis succus. 3 fit
 autem morbus ab atra bile, quum
 bilis in venas confluerit quæ ad
 renem tendunt : & quum con-
 fliterit, exulcerat venulas & re-
 nem. 4 Ab ulceratione igitur ta-
 le quiddam cum urina procedit.
 5 Dolores autem hærent in lum-
 bis, & in vesica, & inter anum ac
 pudendum, & in ipso rene, ad
 modicum tempus. 6 Deinde re- 370
 mittit dolor, & rursus acutus
 brevi corripit : 7 & in tenuem
 ventris partem aliquando dolor
 incidit. 8 Huic quum sic habue-
 rit, ventrem subpurgato, epithy-
 mo, aut scammonix radice. 9 Bi-
 benda vero eadem dato, quæ &
 ex urinæ stillicidio laboranti : 10
 & quum dolor habuerit, multa
 calida lavato : & tepidioria ad
 dolentem maxime locum adhi-
 beto, 11 & forbitione utatur fa-
 rina cocta, melle affusa : 12 &
 ' reliquo victu utatur quam ma- 375
 xime per alvum secedente, 13 &
 vinum bibat album mendesium
 mellei coloris : aut aliud album
 jucundissimum probe tempera-
 tum. 14 Hic morbus non valde
 deficit : 15 & pro temporis oppor-
 tunitate serum & lac bibat. 16
 Serum quidem ad purgationem.
 17 Lactis autem potum faciat ia
 tempore per quinque ac quadra-
 ginta dies. 18 Hæc si ita fece-
 ris,

πειέης, ἐπὶ τὸ κρέοςον Διφθήσας
τῶν νῆσον.

ΧΙΙΧ. Τετραγώνη νῆσον νεφρών.
 2 τὸ μὲν νόσημα γίνετ' ἀπὸ χολῆς &
 φλέγματος 3 ἐν κραιώ τ' ἔσθ' ἔρεθ
 μάλιστα. 4 γίνετ' ἢ κ' ἀπὸ λαγνείης
 ἢ νῆσος. 5 ἔτις τὰ δὲ πάχνη. ὀδυμ
 πείζουσιν αὐτὸν ἐς τ' λαπίρην, κ' ἔς
 ἐς τ' κενεῶνα, κ' ἔς τῶν ὀσφύων, κ' ἔς
 ἔς τὰς μῦας τ' ὀσφύων, 6 κ' πάχνη
 ὀρθία γυνὴ ὀδύσασα. 7 κ' σὺν ἀνέ-
 ρχῆ ἐπὶ τ' ὑγίαινε κραικεία, ἀλλ'
 87 ἄραν' ἰονέφ, 8 κ' τ' κενεῶν δὲ κείφ
 κραικρεμῶν ὡς ἀπορησὸς ὄμμα. 9
 ἐπὶ τὸ πρὶν ἔλατ' ἢ κραικείαται,
 σὺν ἀλγεί. 10 οἱ τ' ἰόντες κ' ἀκνή-
 μασι αὐτῶ ἀνέψυχρῶ. 11 τὸ τ' ἔρον
 μάλιστ' ὀδύσασα 12 ἔσθ' ἔρεθ
 σίης κ' πικρῆς ἔρεθ. 12 κ' ἢ μ'
 ἐάσῃς αὐτὸ ὀλίγον χρόνον, κραικεία
 ἔως αὐτὸ κραικεία, 13 ὀψὲ τὸ ὑπερηχῆς 48
 παχὺ, οἷον ὡς ἄλσρον. 13 κ' ἢ μ'
 5 χολῆ ἐπικρῶ τέη, ὑπὸ πύρρον' αὐ-
 τὸ ὀψὲ. 14 ἢ τ' ἀπὸ φλέγματος ἢ
 τὸ νόσημα, λυθρὸν κ' παχὺ ἔσται.
 15 & τὸ μὲν ὡρῶν ἐς ἐνιαυτὸν, ἢ
 ὀλίγον πλεονα, ἢ ὀλίγον ἐλάσσονα
 χρόνον τοιαῦτα πάχων Διφτελέφ.
 16 ἢ τ' ἐπιμηκύνῃ ἢ νῆσος, ἰονέφ
 τ' κραικεία κ' ἐμψυχῆ. 17 & ὀκρῶ-
 ταν ἐμψυχῆ χρομόμην ἀποιδέη,
 ὀκρῶ αὐτὸ μάλιστα ἀποιδέη, τέρμην ἐς
 τ' νεφρὸν, κ' ἀφίεναι τὰ πῦα. 18 &
 ἢ μὲν τῆς ταμῶν, ὡρῶν ἔρεθ
 ὑγίαι ποιήσας. 19 ἔσθ' ἔρεθ, ὀκρῶ
 ἔτις ἔρεθ, τῶσιν αὐτῶσιν πᾶσι θε- 49
 19 ὡρῶσιν, οἷσι κ' τὸ ὡρῶσιν κ' ἢ
 κραικεία τ' νῆσος. 20 δέτ' ἢ κ' ἔρεθ
 κ' ὡρῶ τ' ὑποκαταρσῶ πύρρον-
 σμα, & τῶσιν λυθρῶσιν πυκνὰ λείφν.
 21 ἀλφιδέστω ἢ τ' ἰαλίπιδω μῶλ-
 λον, μὴ τ' ἰγῶστω. 22 & ἢ ἰγῶσ ἀπε-
 χέστω, & μὴ λαγνῶστω. 23 τῶσιν
 ἢ

ris, morbum in melius dispo-
nes.

ΧΙΙΧ. Quartus' renum mor- 380
 bus. 2 Morbus hic fit à bile &
 pituita, 3 maxime tempore æsta-
 tis: 4 fit etiam à venere morbus.
 5 Hic æger hæc patitur. Dolores
 premunt ipsum in lateris molli-
 tudinem, & in lumbos, & in
 lumborum musculos: 6 & pati-
 tur qualia solet mulier ex partu
 laborans, 7 & non sustinet in sa-
 nam partem decumbere, sed val-
 de dolet: 8 & ex lateris molli-
 tudine quædam pendere videntur,
 velut abrupta. 9 Si' vero pronus 385
 decumbat, non dolet. 10 pedes
 & tibie ipsius semper frigent. 11
 Urina vero vix prodit, præ pi-
 tuitositate & crassitudine sua. 12
 & si siveris ipsam ad modicum
 tempus depositam donec defe-
 derit, videbis subsidentiam cras-
 sam, velut farinam: 13 & si qui-
 dem bilis prævaluerit, subful-
 vam ipsam videbis. 14 Si ve-
 ro à pituita fuerit morbus, al-
 ba & crassa erit: 15 & primum
 quidem in annum, aut paulo
 amplius aut brevius' tempus, 390
 æger talia patiens perseverat.
 16 Si vero prolongetur mor-
 bus, & magis dolet, & sup-
 puratur: 17 & quum suppura-
 tus factus intumuerit, qua ma-
 xime parte intumuerit, in renem
 fecato, & pus emittito: 18 & si-
 quidem successerit sectio, statim
 sanum facies. 19 Hunc quum sic
 habuerit, iisdem omnibus cura-
 to, quibus etiam priores. 20 Et à
 principio morbi oportet & pur-
 gare, & ante subpurgationem fo-
 mentum' adhibere, & balneis 395
 frequenter lavare. 21 Ungatur
 item, & magis calefiat, neque
 frigeat: 22 & à sole abstineat, &
 neque venere utatur. 23 Hæc si
 fecerit

ἢ ποιῆη, & μὴ πάχιστα ὑγιάνη, &
 καμνόν. ²⁴ ἢ νῆσος γὰρ ὡς χαλεπή. ²⁵
 ἢ βέλῃ) ἀπό Φαρμάκων ἢ-
 οῦ, ἢ πικρῶν ποιῆσαι ἀπὸ διαί-
 τῆς, ²⁶ ἢ τε ταύτων τῶν νῆσον
 κάμνοντα, ἢ τε τῶν ἀσθενῶν ἰνά.
¹⁵ ²⁷ τὰ γὰρ σιτία διελάν, ἢ ἀμεμα-
 ρήκα, ἐοσίην δέκα μερίδας. ²⁸ ἐπι-
 τῶ, μίλι ἀφελάν μερίδα, τὰ λοι-
 πὰ καὶ φαγάτω. ²⁹ ὄψον ἢ ἐχέτω
 κρέας ὑὸς τετραμυθρόν. ³⁰ καὶ ἀει-
 παλιέτω δέκα σταδίας ταύτης τῆ
 ἡμέρης. ³¹ τῆ ἢ ὑστεραία, καὶ τῆ τρί-
 τη, μέλαι τῶ δέκα ἡμερέων, ἢ ὑπο- ⁵⁰
 βόων, μερίδα ἐλάσας ἐοσίτω,
³² & ἀειπαλιέτω δέκα σταδίας ἢ
 πάλει ἐκάστης ἡμέρης. ³³ ὀκτάτω ἢ
 ἐς τῶν ἐσχάτων μερίδα ἀφίκη) τῶ
 σιτία, καὶ ἐς τὸς ἐσχάτων σταδίας βα-
 διζέτω, καὶ ἐοσίτω τῶ μίλι μερίδα
²⁰ ἢ μισθίω. ³⁴ καὶ ταύτης τῆ ἡμέρης
 ἀειπαλιέτω τὸς ἐσχάτων σταδίας.
 ἢ μὲν γὰρ τὸ δειπνον, εἰκοσι ὀρθρα ⁵¹
 τεσσαράκοντα. ³⁵ οἶνον δὲ πινέτω
 μενθήπον, λούσην, αὐστηρόν. ³⁶ ταύ-
 τῶ ἢ ποιέτω τρεῖς μύθας. ³⁷ ἐπι-
 τῶ λοιπὸν χρόνον ὑποβοάων τῶ πε-
 ρεπάτων, τῶ σιτίων πάλει ἐοσί-
 τω. ³⁸ τῶ δὲ αὐτὸν τρέπον, ὡς τῶ
 ἀφίρη, ἢ τῶ δὲ ἀσθενῆται. ³⁹ τῶ ἢ
 ἀειπαλιέτω ἀφαιρέτω μέλαι τῶν
 δέκα ἡμερέων. ⁴⁰ ἐπι-
 τῶ ἢ ὑστεραία ἢ ὑστεραία
 ἐχέτω ἢ μέλαι. ⁴¹ & ὄψον ἢ ἐοσίτω
²⁵ σιτία τε καὶ φαγάτω, καὶ ὄψον ἢ πίο-
 τῶ. ⁴² καὶ τὰ γλυκέα πάντῶ
 ξύμφορα αὐτῶ. ⁴³ λαχάνων δὲ καὶ
 ὀξείων πάντων ἀπεχέτω, & τῶ δει-
 πνῶν, καὶ ἢ καὶ τὰ φύστω παρέχη. ⁴⁴
 λαβέτω ἢ πολλῶν & θερμῶν, & μὴ ἢ
 γέτω. ⁴⁵ ταύτ' ἢ ποιῆη, πάχιστα
 ὑγιάνη ἔσται.

fecerit, & non celerrime sanus
 evaserit, nihil novi est. ²⁴ Mor-
 bus enim est gravissimus. ²⁵
 Si vero citra pharmaca cura-
 ri velit, crassum ex diæta fa-
 cere oportet, ²⁶ sive ex hoc
 morbo ægrotet, sive ex aliquo
 de prioribus, ²⁷ divisis cibis
 quos edere solet in decem por-
 tiones, ²⁸ ita ut una parte de-⁴⁰⁰
 tracta, reliquas comedat. ²⁹
 Obsonium autem habeat, car-
 nem suis tritam: ³⁰ & ea die
 decem stadia deambulet. ³¹ Po-
 stera vero die & tertia usque
 ad decem dies, portionem mi-
 nus edat, ³² & deambulet de-
 cem stadia aut plura, singulis
 diebus addens. ³³ Quum au-
 tem ad ultimam cibi portio-
 nem devenerit, etiam ad cen-
 tum stadia iter faciat: & edat
 quidem unam tantum portio-
 nem, ³⁴ & ea die centum sta-
 dia deambulet: post cœnam ⁴⁰⁵
 autem viginti, mane vero qua-
 draginta. ³⁵ Vinum autem bi-
 bat mendesium album, auste-
 rum, ³⁶ atque hæc per tres men-
 ses faciat. ³⁷ postea reliquo tem-
 pore deambulationes imminuat,
 & cibos plures comedat, ³⁸ eo-
 dem modo additione facta velut
 detrahebat. ³⁹ Deambulationem
 vero detrahat usque ad decimum
 diem: ⁴⁰ & postea quam maxi-
 me quietem habeat. ⁴¹ & cibus
 puris alatur, & obsonia quam
 pinguissima habeat: ⁴² & dulcia
 omnia ipsi commoda sunt. ⁴³ Ab-⁴¹⁰
 oleribus autem, & acidis omni-
 bus abstineat, itemque ab acri-
 bus, & quæ flatum faciunt. ⁴⁴
 multa etiam calida lavet, & ne
 frigeat. ⁴⁵ Hæc si fecerit, celer-
 rime sanus erit.

XIX. Απὸ ἢ νεφρίτου ἐπι-
 λαμβάνει ἢ ἢ νῆσος μετὰ τῶν
 φλεβῶν

XIX. A renum morbo corri-
 pit morbus magnus venarum ca-

φλεβῶν τ' κρῖλων, ² αὐ τένεισιν ἀπὸ τ' κεφαλῆς ὡς ἀπὸ τὰς σφραγῆς Διὰ τ' ῥά χιτῶν ἐς τὸ σφυρὸν τὸ ἐκπῆς τ' ποδὸς κ' ἐς τὸ μετὰ ξυτ' με-
 30 γάλω δακτύλω ³ τὸ ἴ νόσημα γίνετ' ἀπὸ φλέγματος κρῖ χολῆς, ὁμοίαν ἐς τὰς φλέβας ξυρρῶν. ⁴ αὐ ἴ φλέβας αὐτῶν αὐ μάλιστα εἰσι πολλήρες. ⁵ ἢ ἔν τῷ περιέλθῃ ἀλλοῖον ἐς αὐτὰς, νοσῶσι. τὰ δὲ ἔν παύσει. ⁶ ἢ ἐπὶ τῷ δεξιῷ νοσῆ, ἀρχῆ) τ' ὀδύνην παρέχουσα ἐν τ' κρτυληδόν τ' ἰσχίω κ' ἰ δ' ῥαγῆς. ⁷ ὁμοίω δ' αὐ πολλῆω ὀχρῶν τ' αἰσῖν, κ' ἀπομηκνῶν, ἢ τε ὀδύνη ὁξυτέρη κατέρχετ' κατωτέρω, ⁸ κ' ἰ, ὁμοίαν ἐς τὸ σφυρὸν ἀφίκη) τὸ ἐκτὸς τ' ποδὸς
 35 τὸ μετὰ ξυτ' μεγάλω δακτύλω, ῥαγῆ) πάλιν ἐς τ' κεφαλῶν ἔρχετ'. ⁹ ἢ ἐκίχταν ἐν τῇ κεφαλῇ το ελκῶς ἦν, πικρὸ ἰσχυρῶς. ¹⁰ κ' δακρυδ' ὀδύνην τ' Διὰ ῥήγνουσ' τὴν κεφαλῶν. ¹¹ κ' οἱ ὀφθαλμοὶ φλέγματος πίμπωσιν, κ' τὸ πᾶν σῶμα. ¹² τῶτον, ὅταν ἔτιωσ ἔχη, ἐλατῆρον πίσιμ, ἢ θυμῖνος ρίζω, ἢ ἐκείνορ, ἢ ὀπὸν σακκαμωίνης. ¹³ μετ' ἴ τ' κρῖλαισιν τῶν τῶ αἰσφῆρῶν, αὐ κ' τοῖσι παρ' ὅθεν. ¹⁴ ἢ ἴ μὴ ὑπὸ τῶν τῶν τ' θεοπένης πᾶν, γάλακτι παχύ-
 40 νας, ¹⁵ καῖσσι κᾶτω τ' ἄμυτῶν ἄπῶν τ' δεξιῶν τέσσαρας ἐχάρας, κ' ἐς τ' κρτυλῖδα τ' ἰσχίω τ' δεξιῶ ⁵² τῆς, κ' ὑπὸ τ' γλῶσσον δύο, κ' ἐν τῷ μέσῳ τ' μηρῶ δύο, κ' ἰ ὑπὲρ τ' γένυας μίλω, κ' ἰ ὑπὲρ τ' σφυρῶ μίλω. ¹⁶ ἔτ' αὐ, ἢ ἔτω καυτῆ, σῶν ἀφίησιν, ἢ πᾶν ἔπε κᾶτω, τ' ἔστων διαχωρεῖν. ¹⁷ ἢ δὲ κ' ἰ ὀδύνη ὀφθῆ ⁵³ ῥαγῆσει, ἢ μὴ σπῆλξῆ ἐς τὸ σκέ-
 λτ' περὶ ἢ καυτῶν κ' χολῆς ἔσει. ¹⁸ ἢ ἴ ἐς τ' κεφαλῶν, κωφὸς ἢ τυφλός. ¹⁹ ἢ ἴ ἐς τ' κύσιν, αἰσφῆρῶν
 αἰμα

varum, ² quæ à capite juxta jugulum per spinam tendunt, ad malleolum pedis externum, & ad intermedium magni digiti locum. ³ Morbus hic fit à pituita & bile, quum ' in venas conflu- 415 xerint. ⁴ Venæ autem hæ sanguine plenæ sunt. ⁵ Si igitur quid alieni in ipsis præterlapsum fuerit, ægrotant. ⁶ Si dextram partem morbus corripiat, dolorem ex coxæ acetabulo in principio exhibere incipit. ⁷ Quanto autem amplius tempus progressum & prolongatum fuerit, tanto acutior dolor infra descendit: ⁸ & quum ad malleolum pedis externum, & ad magni digiti intermedium locum de- 420 venerit, ' rursus ad caput veni- re incipit: ⁹ & ubi in ipso ulcus constiterit, fortiter premit, ¹⁰ & homo caput sibi diffringi putat: ¹¹ & oculi pituita replentur, itemque totum corpus. ¹² Huic quum sic habuerit, elaterium bibendum dato, aut thapsiæ radicem, aut veratri, aut scammoniæ: ¹³ post purgationem vno eadem exhibeto quæ superioribus. ¹⁴ Si vero ab hac curatione non desinat, laete ipsum crassificato, ¹⁵ & in scapulam dextram ' quatuor cru- 425 stas inurito: & in acetabulum coxæ dextræ, tres: & sub nates, duas: & in medio femore, duas: & supra genu, unam: & supra malleolum, unam. ¹⁶ Hic ubi sic ultius fuerit, neque sursum, neque deorsum morbum procedere permittit. ¹⁷ Si vero alicubi dolor ruptus visus fuerit, siquidem in crus incubuerit priusquam uratur, claudus erit. ¹⁸ Si vero in caput, surdus aut cæcus. ¹⁹ Si vero in vesicam, prodit simul ' cum urina sanguis, 430 maxi-

μή κωφή, υγιής δὲ γίνηται ἀπὸ
 ταιωμάτων, τοῖσι πολλοῖσι δυο-
 κημδεκάτω ἔτι ἢ νῆσθ' αὐτῆς
 ὑπερσπίασε. 9 καὶ, ἢ λάσθ' ἔ-
 σπλωτός, τοῖσιν πολλοῖσιν ὑδερὸν
 ἐποίησεν. 10 ἀλλὰ χρὴ πρὸς χρῆ-
 μα θεραπείαν ὡς τ' ἀρόθεν, 11 &
 15 ἢ δὲ κή, κωφῶν, ὡς παρὰ δὴ καὶ τ'
 ἀρότερον, ἢ ἢ ὀδύνη κατὰ τὴν ἐν
 τοῖσιν αὐτοῖσιν ἀρθροῖσιν. 12 ἢ μὴ
 ἔτω μελετητῆ, τὸ λοιπὸν φθόρο-
 δμος ἐν ἡσυχίᾳ. 13 ἢ γὰρ νῆσος χαλεπή.

xxi. Περὶ δὲ τῆς φλέγματος
 πῶς αὐτῆς γνώμας ἔχω, αὐτὸν ὡς
 χαλῆς. 2 καὶ φησὶ τὸ ἰδίαις αὐτῆς
 πολλὰ εἶναι. 3 καὶ τὸ μὲν ἐπιδήμιόν
 ἐστὶ, τὸ δὲ νεώτερον. 4 & καὶ ἢ ἡσυχίας βί-
 ος. 5 ἐμείψας γὰρ δεῖ ποιεῖσθαι τὸ
 σιτίον, ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς παρσα-
 ριστῶν καὶ ἡσυχάζοντα, ἢ εἰώθη
 20 πῶς ἀρόθεν ἡμέρας μηνὸς πέντε καὶ
 ταλαιπωρέν. 6 ἢ μὴ, τοιαύτη
 διαίτη χρῆσθαι. 7 ἀρόθεν λαέσθω
 πολλὰ καὶ θερμοῦ, ὁκτάων μέλι
 ἔμεθρον ποιεῖσθαι. 8 καὶ ἐοδῆται μᾶ-
 ζαν ψαγῆν, & ἀρόθεν ἔξοπλιν ἔωλον.
 9 ἔλκε γὰρ αὐτὸ μᾶλλον ταῦτα τὸ
 φλέγμα. 10 ὁ ψοῖρος δὲ χρῆσθαι καὶ
 λαχάνοις θερμῆσι. 11 & τὸ λιπα-
 ρόν, καὶ τὸ γλυκῆα, καὶ τὰ ὀξέα,
 ταῦτα πάντα ἐπιτήδεια ἑυμμεμι-
 μῆα παρσφερέσθω. 12 καὶ τοῖσι λα-
 χάνοισι πᾶσι χλωροῖσι χρῆσθαι. 13
 & πινέτω ἐπὶ τῷ σιτίῳ ὀλίγον πυ-
 25 κνᾶ, οἶνον γλυκῆν. 14 & παλακῶντος
 ἐπιφαρέτω ἐπὶ τελευτῆς, & μέλι &
 σῦκα. 15 καὶ, ὁκτάων δὲ πνήση, πινέ-
 τω λαύρω πῶς κύλικας. 16 &, ὁκτά-
 των ἢ δὴ παλῆρης ἢ, κατὰ τοιαύτην
 ὀλίγον. 17 εἴ τῶ ἐπερθεῖς ἐμείψω,
 πῶν οἶνος μεγάλῳ κύλικα καὶ ὡν
 χλιαρῶ ὑδατι κεκρημύλω. 17 ἔλκε
 γὰρ μᾶλλον τὸ φλέγμα ὡς τ' ἑσπε-
 ρῶν

tem sponte fiat, plerisque post
 duodecim annos, morbus rur-
 sus revertitur: 9 & si splenem
 occuparit, multis aquam in-
 ter cutem inducit. 10 Verum
 oportet statim curare velut
 priorem, 11 & si visum fuerit
 urere velut priorem, si dolor
 in iisdem articulis constiterit.
 12 Si vero non sic curatus fue-
 rit, de cætero colliquescens mor-
 ritur. 13 Morbus enim gravis
 est.

xxi. De pituita eadem sen-
 tentias habeo, quas & de bile:
 2 & species ipsius multas esse pu-
 to: 3 & alia quidem popularis
 est, quæ sane recentissima est.
 4 Cujus etiam curatio facillima
 est. 5 Vomitus enim post cibum
 facere oportet per duos aut tres
 dies, ita ut & prandeat insuper
 ac quiescat, si prioribus diebus
 semel in die cibum capere, & la-
 borare solitus fuit. 6 Sin minus,
 hujusmodi diæta utatur. 7 Pri-
 mum multa calida lavetur,
 56 quum vomitum facere volue-
 rit: 8 & edat mazam oleo & mel-
 le subactam, & panem exassarum
 veterem. 9 Hæc enim magis pi-
 tuitam trahunt. 10 Obsonus au-
 tem utatur & oleribus acris.
 11 Sed & pingua, & dulcia, &
 acida omnia idonea sunt, ut per-
 mixta assumantur. 12 Et oleri-
 bus omnibus viridibus utatur.
 13 Et bibat inter cibum frequen-
 10 ter modicum vinum dulce, & in
 fine placentam insuper edat, &
 mel, & ficus. 14 Et quum coena-
 bit, pocula large exhauriat: 15 &
 ubi jam repletus fuerit, parum
 dormiat. 16 Deinde experrectus
 vomat, magno vini poculo epo-
 17 to, cum tepida aqua temperato.
 17 Trahit enim magis pituitam
 & humorem ex carnibus, & cor-
 pus

κῶν καὶ τὸν χυμὸν, καὶ ξηραίνῃ
 μῶλλον τὸ σῶμα. ¹⁸ ἐξεμέετω ᾧ
 ἕως αὐτὰ σῶμα ἐξεμέεσθ' ὕστατα
 ᾧ ταῦτα ἐξεμέεται. ¹⁹ [ε] ταῦ-
 τα μὲν τῆδε. ²⁰ τῆ δὲ ὑστεροῦ,
³⁰ ζῶν ἐχέτω ἐαυτὸν ἄμεχερ δείπνῃ.
²¹ καὶ ἀπνεύτω ἄεθρον αὐτοῦ. ⁵⁸
 εἰπίω. ²² ὄψον δὲ ἐχέτω ἀπὸ
 πάντων ἰσχυροτέρων. ²³ οἶνον ᾧ πινέτω
 μέλανα αὐστηρόν. ²⁴ αὐτὴ μὲν εἴν
 εἰσὶν ἐπιδημίας φλέγματι ἢ ἰήσιν.

XXII. Ἦν δὲ διωατὸς ἐὼν
 ἐδίειν καὶ πίνειν, καὶ ἕδεται
 τοῖσι σπίνιζιν, ² εἶτα τὰ σπέ-
 λια βαρυώδη, ³ καὶ ἡ χροίη
 μετηλλαγμένη ἢ, ⁴ τέτω φαίω
 ἐν τῇ κριλίη φλέγμα τὸ λυπέον
 εἶναι. ⁵ ἀλλὰ χρῆ, ἰσχύων ἕτως
 ἔχει, μέλιτι ἢ οἶνον γλυκεῖ ἢ ἐλαίω,
 ἢ νίτρον ἰσχύων ἢ ἀσπράγαλ. ⁵⁹
³⁵ ᾧ χρῆ μίξας, κλύζειν. ⁶ ταῦτα ᾧ
 τὰ φύσθ' εἰσὶν ἄφραπς δὲ μὲν ἐτάξα ἕς
 τὸ κλυσμόν. ⁷ μέτρον ᾧ χρῆ ἰσχύων
 εἶναι εἰσὶν ᾧ μὲν οἶνος κρυτῶν, ἡμικρ-
 τύλιον ᾧ ἐλαίω, καὶ μέλιτι ἢ ἰσόν.
⁸ ἢ δὲ μὴ κλύζειν βάλνη, διύζρον
 χρῆ τὸ ἀνθρώπον ποιῆσαι, πυρεθ-
 σαντα ἐν ὑγρῇ τῇ πυρεθῇ. ⁹ τάχα
 ᾧ αὐτὸ καὶ ἕτως ὑπεκνεωθῆ ἢ ἰσ-
 πρεως. ¹⁰ ὑπὸ ᾧ τὸ ὑποξηροσίνης
 τὸ σπίνιζιν τέτω πύχθ'. ¹¹ ἢ μὲν εἴν
 ἡς ἐδίειν τὰ σπία ἐγγυλα πάνυ,
 σπικ αὐτῶς ἰσχύων ταῦτα ἕτω
 σφόδρα. ¹² ἢ ᾧ καὶ πύχοι ποτὲ,
⁴⁰ ὀλίγως αὐτῶς ἰσχύων δέοιθ'. ¹³ τῶτον
 ἕτως ἰσχύων τῶν αὐτῶν ὑγρῶν
 ποιήσιν.

XXIII. Ἦν ᾧ τύχη πελαγιότε-
 ρον ἐὼν φλέγμα ² λυμὸν ᾧ καλέει
 τέτω τὸ φλέγμα. ³ πύχθ' τῶδε. ⁴
 βαρυώδη τὸ ἀνθρώπον μῶλλον, ⁵ καὶ
 ἰσχύων ἀλλοίω ἔχειν εἰσὶν ἐπιδημίας δὲ
 κείν' ὡχροτέρων. ⁶ καὶ οἰσθ' οἰσθ-
 μαζ

pus magis reficcat. ¹⁸ Evomat
 autem donec ficus evomuerit.
 Hæ enim postremum evomun-
 tur. ¹⁹ Atque hæc quidem hac
 die faciat. ²⁰ Postera vero con-
 tineat seipsum usque ad cœnam,
²¹ & in cœna sumat panem, cui
 nihil surfurum decessit. ²² Ob-
 sonium autem fit ex fortioribus.
²³ Vinum vero bibat nigrum,
 austerum. ²⁴ Atque hæc quidem
 popularis pituitæ medela est.

XXII. Si vero edere & bibere
 potest, & cibus delectatur, ² dein-
 de vero crura graventur, ³ &
 color immutatus fuerit, ⁴ huic
 ostendendum est, pituitam mo-
 lestantem in ventre esse. ⁵ Ve-
 rum oportet quum sic habuerit,
 mel & vinum dulce, & oleum,
 & nitrum tali ovilli magnitudi-
 ne, permixta per clysterem in-
 fundere. ⁶ Hæc enim mitissima
 sunt in clysterem ad hominis
 naturam. ⁷ Mensuram autem sin-
 gulorum esse oportet, vini qui-
 dem heminam, olei vero hemi-
 næ dimidium, & mellis tantun-
 dem. ⁸ Si vero clysterem non
 voluerit, humectum hominem
 facere oportet, fomento humido
 admoto. ⁹ Fortassis enim etiam ²⁵
 sic stercus subevacuari poterit.
¹⁰ Nam à ciborum nimia refic-
 catione hæc patitur. ¹¹ Si qui-
 dem igitur quis edat cibos valde
 succolos, fortassis hæc non ita
 vehementer patiatur. ¹² Si vero
 etiam aliquando patiatur, modi-
 ca curatione opus habuerit. ¹³
 Hunc ita curans, celerrime san-
 num feceris.

XXIII. At si antiquior fuerit
 pituita (² appellatur autem hæc
 pituita alba) ³ hæc patitur. ⁴
 Gravatur hominem magis, ⁵ & spe-
 ciem à populari alienam habere
 videtur pallidiorem: ⁶ & totum
 cor-

ποσίης. ²⁷ ἐπὶ δὲ καὶ ὑπνῶν πολ-
λῶν. ²⁸ κρινέται δὲ ἐν τριήκον-
τα ἡμέρησιν, εἰ γενάσκειν, ἢ ἔ.
²⁹ ταύτῃ μὲν ποιεῖται, οὐκ ἔστι αἶ-
μα τριήκοντα ἡμέρας παρέλθωσιν. ³⁰
ἐν τῇ τῆσι παρῳησιν ἡμερῶν βο-
φήμασι διαχρεῖσθω, φακῆ ἐφ' ἧς,
ἢ ἐπωκεσέρη τῶ ὄξει, καὶ πικρῶνι ⁶²
ὄξει. ³¹ πινέτω ἢ χλιαρὸν μελίκρη-
τον, ἄλφιτα ἐπιπέσων ὀλίγα, ἢ ἵνα ⁶³
γε ἀνώρηται τὸ σῶμα ἢ παρῳ-
τῆ φαρμακῶ ποσίω. ³² καὶ δίδέτω
ὑποαίθετον ταύτας τὰς ἡμέρας.
³³ καὶ, ἢ σοι δοκῆ, ἢ αἶμα ⁶⁴
ἀφελῆν ἀπὸ τῆς ὀσφύος, σκύλλω
πυρρῶ αἵματι, καὶ τὰς ἐν τῇ ὀρχη φλε-
βας χάσσει τὰς παχυτάτας. ³⁴ ἔ-
τω ἔτω θερμῶ δούρῳ, τὰ χι-
στα ὑγιᾶ ἔσται.

XXIV. Περίστα) ἀπὸ φλέγματος
μαλίστα ἐς ὑδρον, τρέπω τοῦ-
δε. ² ἢ πικρῶν ζωήτων, καὶ γίνε-
ται ἢ καὶ μάλιστα, ἢ ἐν τῷ φλέγ-
ματι ἐόντι, ὑδωρ. ³ γνώσει ἢ τέπε,
ὅς τις δυνατός ἐστιν ἰσχυρῶ, ἢ ὅς τις μή.
⁴ ἔως γὰρ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἡτρωμένῳ πι-
μελῶν, ἀδύνατός ἐστιν ἰσχυρῶ. ⁵
⁶ γνώσει ἢ τέποισι) μάλιστα, εἰ ἐπεσι
πικρῶ ἐπὶ τῷ ἡτρωμένῳ, ἢ ἔ. ⁶ ἢ μὲν
πυρρῶ ἐπιχρῶν, καὶ μὴ δυνάται
αὐτῶν καὶ ὁ ὀμφαλὸς ἔξω ἐξίχνη
πεφουσημένος, φαύμα, μηκέτι ἐπιπύμα
πικρῶν, ἐἰσισιμον εἶναι. ⁷ τέπε ⁶⁴
ξυμφέρει τῇ κριλίω ξηραίνην. ⁸ δι-
δύμα μὲν ἄρσεν αὐτῶ πυρρῶν ἢ ἔω-
λον θερμῶν. ⁹ ὀψον ἢ, λαγῶν κρέας,
ἢ καὶ κωλὸς τελεία, καὶ οἶον, καὶ ὑδὸς ὅς ⁶⁶
ὀπῶ, ἢ ἀλεκτερόν, ὀπῶ θερμῶ.
¹⁰ καὶ πολὺ ποδάς ἐδιδέτω ἐψῶν ἐν
οἴνω μέλανι αὐτῶν. ¹¹ οἶνον ἢ πι-
¹² νέτω μέλαινα ὡς παχυτέον καὶ
σφυρῶν τε. ¹² ἰσχυρῶν ἢ χρεῖσθω
κωβίῳ, δόξα κρινῶ, καλλιανθῶ, κακ-

tu. ²⁷ Insupér & à somno multo.
²⁸ Judicatur autem in triginta
diebus, an lethalis sit, aut non.
²⁹ Atque hæc quidem faciat, ubi ⁵⁰
triginta dies præterierint. ³⁰ In
primis autem diebus, sorbitioni-
bus utatur, lenticula cocta aci-
diore ab aceto, & pitifana acidâ.
³¹ Bibat aquam mulsam tepidam,
polenta modica inspersa, quo
corpus præparatum sit ad phar-
macorum potum. ³² Ex his die-
bus sub dio dormiat: ³³ & si tibi
visum fuerit sanguinem à lum-
bis detrahete. cucurbitam affigi-
to, & venas in scroto crassissimas
secato. ³⁴ Hic ita curatus, ci-
tissime sanus fiet.

XXIV. A pituita maxime in
aquam intercurem transitus fit,
hoc modo. ² Pinguedo collique-
scit, & à calore qui in pituita est
fit aqua. ³ Cognosces autem hoc
an quis sanari possit, aut non:
⁴ Donec enim quis in pectine
pinguedinem habet, fieri non
potest ut ipsum sanes. ⁵ Cognos-
ces autem ex his maxime, an
pinguedo insit in pectine, aut
non. ⁶ Siquidem febres succe-
dant, & non potest exurgere, & ⁶⁰
umbilicus inflatus extra promi-
net, indicium est non amplius
inesse pinguedinem, & sanabi-
lem esse. ⁷ Huic conducit ven-
trem ficcare, ⁸ & panem dare cui
nihil furfurum decessit, anti-
quum, calidum. ⁹ Obsonium au-
tem carnem leporinam, & canis
perfecti, & oviculæ, & suis assa-
tam, & galli assatam ac calidam,
¹⁰ & polypos edat coctos in vino
nigro amistero. ¹¹ Vinum autem
bibat nigrum, amisterum, quam ⁶⁵
crassissimum ac acerbissimum.
¹² Piscibus autem utatur, gobio,
dracone, callionymo, cuculo,
scorpio, & aliis hujusmodi, om-
nibus

κυρι, σκορπίω, κη' ἄλλοις τοῖσι τοῖς τοῖσι, πῶσιν ἐφθοῖσιν, ἐώλοισι κη' ψυχροῖσιν.¹³ ὡς ξηρότατι γδ' ἐ-
 τοι μάλιστα εἶσι. ¹⁴ κη' ἐς τ' ζωμὸν
 μὴ ἐμὸσπρέδω.¹⁵ κη' ἀλλοῖς ἐσω-
 σανοῖ ἰχθύεσι. ¹⁶ λαχάνων ἢ χρεσέ-
 δω ῥαφανοῖσι κη' σελίνουσι. ¹⁷
 ὀπλήτω ἢ φακῶν τῶν ὄξυ ἐπιπυρεσέ-
 ρω, κη' ἐοδιέτω, ¹⁸ κη' ἀειπαπέτω
 καθ' ἡμέρην κη' μὲν τὸ δειπνον ἐ' ὄρ-
 θρω. ¹⁹ κη' ὄψιθ' ὀξυδέτω, κη' παρὰ
 30 ἕξ ἄρδω. ²⁰ κη' μὲν τῶν ἑσπερινῶν
 καθ' ἡμέραν, ἄλλοις. ²¹ κη' ἢ μὴ, πίστη
 αὐτὸν κνέωρον, ἢ ἰσπόφωσ τὸ ὄπν,
 ἢ κνίδιον κη' κικον. ²² ἔ, μὲν τ' κη' θαρ-
 σιν, φακῆς δύο τετραβλία ἐπιρρο-
 φείτω, κη' ἄρτον μικρὸν κη' ἀφαγέ-
 τω. ²³ οἶνον ἢ πινέτω μέλανα, στυ-
 φνὸν, ὀλίγον. ²⁴ πινέτω ἢ φάρμα-
 κὸν δις τ' ἡμέρας, ἕως αὐτὸν λαπαρὸς
 γλῆν. ²⁵ κη' ἢ τὸ οἰδημα κη' ἰσθη-
 κη ἐν τῇ ὄρχη ἔ τῶσι μυροῖσι ἔ τῆ-
 σι κη' κη' σι, κη' ἄρα κη' κη' ὄξυ δέτω ⁶⁷
 μαλακίω πολλὰ πικινά. ²⁶ ταῦ-
 τα κη' ποιέης, ταχὺ ὄξυ ποιήσῃς.

35 xxv. Ὑδερ. ² Ὁ ἢ ὕδερ
 ἀπὸ τῶνδε γίνε. ³ ὁκῶταν γέρε
 ὄρη διψήσας ὕδωρ πάλυ πίν. ⁴
 ἐπίωσθ' ἐν τῷδε γίνεσθ' φιλέθ' μί-
 λισα. ⁵ κη' ὁ πάλυ μων ἐκ πλῆθος,
 ἀφίθιν αὐθις ἐς τὰ σῆθεα. ⁶ κη',
 ὁκῶταν ἐν τοῖσι σῆθεσι γλῆν, καῦ-
 μα πινέθ' σφόδρα, ⁷ ὡσπὲρ πῆκον
 ἢ πιμελίω, ἢ ἐπὶ τῆσιν ὄρθησιν-
 (ιν ἐνεῖσαν. ⁸ κη', κη' ἀπαξ ἄρξῃ
 τῆκεσθ' τὸ σῆθερ. πάλυ πλεον ἐν
 ὀλίγω χρόνω τ' ὕδερὸν ἐπίωσθ'. ⁹ γί-
 νε. ¹⁰ κη', κη' φύμαθ' ἐν τῶν πάλυ
 μων ἐμφυῖ, κη' πλῆθος ὕδαθ', ἔ
 40 ῥα γῆ ἐς τὰ σῆθεα. ¹⁰ ὡς ἢ γίνε κη'
 ἀπὸ φυματίων ὕδερ, τὸδε μω
 μαρτύρον κη' ἐν βοί, κη' ἐν κωί, ἔ
 ἐν ὑί. ¹¹ μίλισα γδ' τῶνδε πλεονά-
 δειν

nibus coctis, non recentibus, &
 frigidis. ¹³ Hi enim ficcissimi
 sunt: ¹⁴ & in jusculum ne in-
 tingat, ¹⁵ & insulsi sint pisces. ¹⁶ Ex
 oleribus autem utatur raphanis,
 & apio. ¹⁷ Torreat autem lenticulam
 ab aceto acidiorē, & edat. ¹⁸ Et deambulet
 quotidie, & post cœnam, & mane: ¹⁹ &
 ferotino tempore dormiat, & ⁷⁰
 mane exurgat. ²⁰ Et siquidem
 ab his restituitur, satis est. ²¹ Sin-
 minus, cneorum, aut hippophais
 succum, aut granum cnidium,
 bibendum dato. ²² Et post pur-
 gationem, lenticulæ heminas
 duas forbeat, & panem parvum
 comedat. ²³ Vinum vero bibat
 nigrum, acerbum modicum. ²⁴
 Bibat autem pharmacum bis in
 die, donec vacuus fiat. ²⁵ Si ve-
 ro tumor constiterit in scro-
 to, & femoribus ac tibiis, acu-
 to scalpello multa & frequen-
 tia vulnuscule incutito. ²⁶ Et
 si hæc feceris, cito sanum effi- ⁷⁵
 cies.

xxv. ² Aqua inter cutem ex
 his fit. ³ Quum æstatis tempore
 fiti vexatus aquam multam bi-
 beris (⁴ nam ex hoc maxime fie-
 ri solet) ⁵ & primo expletus fue-
 rit, rursus ad pectora dimittit.
⁶ Et quum in pectoribus fuerit,
 calorem vehementem exhibet,
 7. ut pinguedo quæ in arteriis in-
 cist colliquefeat: ⁸ & si semel li-
 quarī pinguedo inceperit, mul- ⁸⁰
 to amplius in brevi tempore
 aquam inter cutem facit. ⁹ Fit
 etiam si tubercula in pulmone
 fuerint enata, & aqua repleta, &
 in pectora rupta. ¹⁰ Quod au-
 tem fiat etiam à tuberculis aqua
 inter cutem, testimonium ha-
 beo, & in bove, & in cane, & in
 suc. ¹¹ In his enim quadrupedi-
 bus maxime fiunt tubercula in
 pul-

δων ἐν τέτοις (ἢ γίνε) φύματ' ἐν
 τῷ πλωσίμῳ, ἄσπε' ἔχει ἐν ὕδαρ.
 12 Δι' ἄμα μὲν ἂν γνοίης πᾶσι γε
 ῥόσι π' ἂν ὕδαρ. 13 δοκέει δ' καὶ ἐν
 αὐτῷ ὄρω γίνεσθαι τοιαῦτα πολλῶ
 μάλλον ἢ ἐν παρῳάτοις, οὐδ' ὅσα ἐ
 τῇ διαίτη ἐπιπέσω χρεόμεθα μάλ-
 λον. 14 ἐγγύοντες δ' πολλοὶ ἐ' ἐμπυοί,
 45 φυμάτων ἐ' γλυκομύρων. 15 τὰ δὲ εἴ-
 κατ' ὄρασις τῶν νεσηματ' ἐπιρίνε).
 16 βῆς ἐκρη, καὶ ὁ φάρυγγος διεκεί 68
 κέρχιν. 17 καὶ ῥίγη καὶ πυρετός
 ἐπιρίνε), 18 καὶ ὄρθοπονοίη. 19 καὶ ὁ
 χρεὼς ἐποιδάλεθ. 20 καὶ οἱ πόδες
 οἰδέει. 21 ἐοἶ ὄνοχος ἐλκον). 22 ἐ,
 ἕως μὲν ἢ ἐν τῇ ἀνω κοιλίῃ ὁ ὕδρ-
 ρος, ἐστὶν ὁ πονος ὄξυς. 23 οὐκ ἔστιν
 ἐς τὴν κατω κοιλίῃ ἐλθῆ, δοκέει
 ῥάων εἶναι. 24 ἐπὶ τα πύλα, παρῳ-
 ῶς ἔχει ἕως, οἷα σπε' παρῳθεν, πι-
 200 πλωσμάτης τ' κοιλίης. 25 ἐστὶ δὲ ὅτε
 καὶ ἀποιδεί παρῳ τὸ πλωσρὸν, καὶ δη-
 λοῖ, ἢ χρεὼ τῶν κιν. 26 ἡ δὲ ἢ μὴ ἀπο-
 200 δηλοῖ, λέσας πολλῶ καὶ θερμῶ, ἢ
 ὀμων λαδόμεθ' ὄξυτον. 27 εἴτ'
 ἀκροῦσθ, ἐν οὐκ ἔστιν αὐτ' πλωσ-
 ρέων μάλλον κλυζῆ). 28 ξυωείς, ἢ,
 τῶν κιν τ' πλωσρῶν τ' τρεῖς τῶν ἀπο-
 τ' νεάτης μεχρ. ἔ. ὄξυς. 29 εἴτα
 τρυπήσθαι πύλα καὶ τρυπάνω τρω-
 69 γλοδυτικῶν. 30 καὶ, οὐκ ἔστιν τρυπη-
 ῆ, ἀφ' ἐνταῦθα ὕδρα π' ὀλίγη. 31
 καὶ, οὐκ ἔστιν ἀφῆς, μετῳσθ' ὀμολί-
 νω, καὶ ἀνωθεν ἐπιβύωσθ' ἀπόζηον
 μαλθακῶν. 32 εἴτα καὶ ἀδῆσθαι,
 5 ὅπως μὴ ἐπιπέσθ' ὁ μῶτος. 33 ἀφίε-
 ναι δὲ καὶ ὕδρ' ὄξυς ἢ μέρας τ' ὕδρα-
 πα, ἄσπε' τ' ἡμέρας. 34 καὶ ἢ ὕδρ'
 ὕδρ' ὄξυς ἢ μέρας, τῇ τρωσκαμδε-
 κήτη ἀπάν ἀφίενα τὸ ὕδαρ. 35 καὶ
 τ' λοιπὸν χρόνον, ἡ ὑπολείνηται,
 ὕδρα π' ἀφίενα, καὶ τ' κοιλίῃ πύ-
 σι τ' ἰοίεν ἀποξυρίνην. 36 τὰ δὲ ἢ
 καὶ

pulmone, quæ aquam habent.
 12 Si enim dissecueris, citissime
 cognoveris. ' Fluet enim aqua. 85
 13 Videntur autem talia multo
 magis in homine fieri, quam in
 pecoribus, quanto etiam morbo-
 siore diæta utimur. 14 Facti sunt
 autem & multi pectore suppura-
 ti tuberculis obortis. 15 Hæc igitur
 in principio ad morbum conse-
 quuntur. 16 Tussis sicca, & fau-
 ces exasperari videntur: 17 & rigo
 ac febris succedit, 18 & erecta
 cervicæ spiratio: 19 & corpus
 intumescit, 20 & pedes tument,
 21 & ungues ' contrahuntur: 22
 & donec quidem in superno
 ventre fuerit aqua intercus, adest
 dolor acutus: 23 postquam autem
 ad infernum ventrem venerit, melius
 habere sibi videtur. 24 Postea
 progressu temporis patitur qualia
 prius impleto ventre. 25 Quandoque
 etiam ad latus intumescit, & indicat
 ubi secare oportet. 26 Si vero
 non indicat, multa calida lavato
 & humeris apprehensum concur-
 sito, 27 & deinde in utro latere
 magis fluctuet, ' audito. 95
 28 Quo intellecto, costam tertiam
 ab ultima usque ad os secato. 29
 Deinde cum terebra cava ultra
 perforato. 30 Et ubi perforata
 fuerit, aquæ parum emittito: 31
 & ubi emiseris, linamentum ex
 crudo lino indito, & spongiam
 mollem superimponito. 32 Deinde
 ut ne excidat linamentum deligato.
 33 Emittere autem per duodecim
 dies aquam oportet, semel in die.
 34 Post duodecimum autem diem
 sequenti ' decimatertia totam
 100 aquam emittite: 35 & reliquo
 tempore si subnascatur aqua
 emittite: & ventrem cibis reficere.
 36 Post sectionem autem

ρεση μϛ τῶν τμησιν διδόναι. 37
 σκιδάσας ὁπ᾽ σιλφίης δραχμῆς
 πωλῶν, καὶ δρεστολοχίης κνήσῃ 70
 ὀκτὸν ἀσράγαλον ἐλάφῃ, ἔφα- 71
 κῶν καὶ ὀρόων πεφρυγμῶν ἀλφίτῃ
 10 ἑκατέρωσιν ὀκτὸν ἡμικροίνικον ἐκα-
 τέρων, ξυμφυρῆσῃ ταῦτα μέλιτι
 καὶ ὄξει. 38 εἶτα πλάσῃ κρλίνας 72
 ἐξήκοντα, καὶ κρῖ ἐκείνην ἡμέρην
 τρεῖσιν ἑνα διέναι [εἰ] οἴκῃ μέλα-
 ρῷ ἡμικροτυλίῳ αὐστηρῶσιν ἡδύτω.
 39 εἶτα διδόναι νήσῃ πέν. 40 ἢ εἰ
 ἄλλῳ δίασῃ καὶ τυλαπωρίῳ ἢ
 αὐτῶν κελσῶν διασῃ αὐτῶν, καὶ καὶ τῶ
 πρῶτον ρεσόνον. 41 καὶ, καὶ οἰδησὶ πᾶ
 σι δόξῃ καὶ τὸς μηρῶσιν, τερσεῶσιν κα-
 ταρχεῖ. 42 τῶν, καὶ ἔτα μελετῆσ,
 πᾶσι καὶ ὑγιῇ ποιήσῃ.

xxvi. Ὑδερ ρῶ λπὸ τῆ ἡπατος.

15 2 Ὁ [ῥ] λπὸ τῆ ἡπατος ὕδερ ρῶ γί-
 νετῆ, ὀκτῶν ἐς τὸ ἡπαρ φλέγμα
 ἐπιγῆν, καὶ ἀναλάσῃ τὸ ἡπαρ καὶ
 ὑδρανῆ. 3 ὀκτῶσιν ἐν καῦμα τῆ
 παρῆσῃ, καὶ φύσῃ ἐμποιεῖ. 4 ἐπῆ
 ῥῶ ρεσόνῳ ὕδατι πύμασῃ. 5 καί-
 πῆτα δηγμῶσιν ἐς τὸ σῶμα ἐμπίπῃ.
 6 καὶ οἰδημα ἐν τῆσιν κνήμησιν, καὶ ἐν
 τοῖσιν ποσὶν ἐνεσι. 7 καὶ τὸ ἡπαρ
 σκληρὸν [γίνετῆ], καὶ οἰδέτῃ. 8 καὶ ἀ-
 κληίδες λεπτιμῶν. 9 τῆσῃ, ὀκ-
 τῶν ἔπῃσιν, καὶ δρεσῆσῃ ἔκασῃ
 μαλῶ διδόναι, καὶ ἀλγῆ τὸ ἡπαρ,
 20 ὀκτῶσιν τρεῖσιν, ὀκτῶν τε σιλφίης,
 ὀκτῶσιν ὀρόων, διείσιν ἐν οἴνω λυκῶ,
 ἡμικροτυλίῳ, πίνῃ. 10 ἔτα λακῶ ἀγῆ
 τρεῖσιν μέρῃ μελικρήτῃ ὡρα-
 μίσῃσιν τετρακῆστυλον κύλικῃ. 11
 σιπῶν ῥῶ ἀπὸ χῆσῃ τῆσιν πρῶτῃσιν ἡ-
 μέρας δέκα. 12 αὐτῶν κρῖνῃ τὸ
 νόσημα, εἰ θανάσιμον, ἢ ἔ. 13 ρο-
 φασῆσῃ τῆ πρῶτῃσιν γυλὸν καὶ τεφ-
 ρον, μέλι ὡραχῆων. 14 οἴνον ῥῶ
 νῆτω λυκῶν μῶμῆσῃσιν, ἢ ἄλλῃσιν τὸν
 ἡδι-

hæc exhibere oportet. 37 Succu
 filphii drachmæ pondus parato,
 & aristolochiam tali cervini
 magnitudine deradito, & len-
 tium ac ervi torrefactorum po-
 lentam, dimidiæ chœnicis men-
 sura utranque purgato, atque
 hæc melle & aceto subigito. 38
 Deinde pastillos sexaginta effor-
 105 mato, & quotidie unum tritum
 in vini nigri austeri ac jucun-
 diffimi hemina dimidia diluito,
 39 & mane in potu dato. 40 Re-
 liquum vero victum ac laborem
 eundem, velut priori tempore,
 habere jubeto. 41 Et si intum-
 uerint pudenda ac femora,
 confidenter vulnufculis impa-
 ctis pertundito. 42 Hunc si ita
 curaveris, celerrime sanum fa-
 cies.

xxvi. 2 Ab hepate fit aqua
 intercus, quum in hepar pituita
 accesserit, & hepar ipsam susce- 110
 perit, & humectum fuerit. 3 Sta-
 tim igitur calorem huic exhibet,
 & flatum inducit. 4 Deinde tem-
 poris progressu aqua impletur.
 5 Postea morsus in corpus inci-
 dit. 6 Et tumor in tibiis ac pe-
 dibus inest: 7 & hepar durum
 est ac intumescit, 8 & claviculæ
 attenuantur. 9 Huic quum sic
 habuerit, in principio si hepar
 doluerit, origanum tritum, &
 filphii succum ervi magnitudi-
 ne, in vini albi dimidia hemina 115
 diluta, bibenda dato: 10 & lactis
 caprini poculum quatuor hemi-
 narum, tertia aquæ mulsæ parte
 antimixta. 11 A cibis autem per
 primos decem dies abstineat. 12
 Hi enim judicant morbum, an
 lethalis sit, aut non. 13 Sorbeat
 autem ptisanæ succum coctum,
 melle affuso. 14 Vinum au-
 tem bibat album mendesium,
 aut aliud jucundissimum aquo-
 sum.

ἡδίστην ὕδαρέα. ¹⁵ ὁκράτω ἢ ἀδέκω
 ἡμέραι παρέλθωσι, σπία πρὸς φε-
 ρέσθω κηταρά. ¹⁶ καὶ ὄψον ἐλάτω, ⁷³
²⁵ ἀλεκτρύονα κρέα ὁπῶτα θερμά.
 ἐλάτω ἢ καὶ σκύλακα ἐφτά. ¹⁷ ἰχ-
 θύνη ἢ χαλεῶ καὶ νᾶρκη χρεέσθω ὁ-
 πῶτα. ¹⁸ οἶνον ἢ τᾶύτων πινέτω. ¹⁹
 κλέμμι δὲ τῶν παύση, ἀλῆς.
²⁰ κλέμμι μὴ, ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς ἐσωτῆ
 παχύτατος ἔη, καὶ τὸ ἥπαρ μέγιστον,
 καύσαι μύκησιν. ²¹ ἔτω γὰρ αὐτὸ
 χρεα ὑγία ποιήσας. ²² καύσαι δὲ
 χρεὴ ἐχάρως ὀκλίω.

XXVII. Ἦν ἢ ὁ ὕδρερ ἐρλήνη-
 ται, καὶ βραγῆς τὸ κροιλίω, ² τοῖσιν
 αὐτοῖσιν ἰηδῆ, οἷσι καὶ τὰ πρὸς φε-
 ραρχαίωσι, καὶ ποῦσι, καὶ βρω-
³⁰ τοῖσι, καὶ ταλαπρωλείωσιν. ³ οἶνον ἢ
 πινέτω μέλαινα αὐσηρόν. ⁴ κλέμμι δὲ
 σαι δοκίη ἀφίσαρξ ἢ ἡπαίω, ⁵
 καύσαι, ὅκω φωνῆ, σιδηρίω, καὶ
 ἀφίσαρξ ἢ ὕδαίω καὶ ὀλίγρον, ⁶ ἔ
 ἰηδῆ ὡς καὶ τοῖσιν πρὸς φε-
⁷ κλέμμι μὴ τῶν παύση ὑγίης ἰηδῆ, φθῆ-
 ρόμωσιν ἢ ἰηδῆ χρεών. ⁸ ἢ γὰρ νᾶ-
 σῶ χαλεπή, καὶ παῦροι ταύτω
 ἀφίσαρξ ἢ ἰηδῆ.

XXIIX. Ὑδρερ δὲ τῶν ἀσλη-
 νός. ² Ὁ ἢ ὕδρερ ὁ δὲ τῶν ἀσλη-
 νός γίνε) τρὸ πιν τοιόνδε, ³ ἔ δὲ τῶν
 τοιούτης πρὸς φάσιω μάλισα,
³⁵ ὁκράτω [ὁπῶρ ἢ, καὶ αὐτὸς] φάγη
 σύκων χλωρῶν καὶ μήλων ὁπῶρ
 πολλῶν. ⁴ πολλοὶ ἢ ἡδῆ καὶ δὲ βο-
 τρῶν πολλῶν καὶ πολλῶν γλώσσας τ
 νᾶσον ἐλαῶν. κλέμμι μὴ ἐν μέλλη ἐς τὸ
 νᾶσημα ἐμπεσεῖα, πρὸς φάση
 ἐν τοῖσι πῶνοισιν ἔση, ὀδῶν τε
 ὄξεϊα ἐν τῶν ἀσλην κηταράσι. ⁶ ⁷⁴
 μετὰ πίπρωσιν ἔς τὸ ὄμω, ἔς τὸ
 κληῖδα, ἔς τὸ πτηνόν, καὶ ἐς τὸ λα-
 γῆνα. ἔς πυρετοὶ ἔχουσιν ἰχθυοί. ⁷ ἔ,
 μικρόν ἢ κλέμμι φάγη ἢ χρεὴ πῶ-
 τα),

sum. ¹⁵ Quum autem decem
 dies præterierint, cibos acci-
 piat puros, ¹⁶ & obsonium ha-¹²⁰
 beat, galli carnem assatam cal-
 lidam: habeat & catulinam co-
 ctam. ¹⁷ Pisce vero utatur gal-
 leo, & torpedine assatis. ¹⁸ Vi-
 num vero idem bibat. ¹⁹ Et si-
 quidem ab his quiescat, satis
 est. ²⁰ Sin minus, postquam sa-
 ne crassissimus factus fuerit, &
 hepar maximum, fungis urito.
²¹ Sic enim celerrime sanum fe-
 ceris. ²² Inurere autem oportet
 crustas osto.

xxvii. Si vero aqua inter-
 cus innascatur, & rumpatur ¹²⁵
 in ventrem, ² iisdem medica-
 mentis & potibus, & cibus, ac
 laboribus, quibus priores cu-
 rato. ³ Vinum vero bibat au-
 sterum nigrum. ⁴ Si vero ti-
 bi videatur discessisse ab he-
 pate, ⁵ per ferrum ubicunque
 apparuerit urito, & aquam pau-
 latim emittito, ⁶ & velut reli-
 quos priores curato. ⁷ Si vero
 ab his non sanus fiat, tempo-
 ris progressu corrumpitur ac
 moritur. ⁸ Morbus enim est
 gravis, & pauci hunc effu-
 giunt.

xxiix. ² Aqua vero intercus ¹³⁰
 à splene, hoc modo fit, ³ & ab
 hujusmodi maxime causa, quum
 quis ficum viridium, & malo-
 rum fructus multos ederit. ⁴
 Multi vero jam etiam à cibo bo-
 trorum multorum, & à multo
 musto, morbum inciderunt. ⁵
 Siquidem igitur in morbum col-
 labetur, statim in doloribus est.
 Dolores enim acuti in splene
 consistunt, ⁶ transeunt autem &
 in humerum, & in claviculam,
 & in mammam, & ad lumbos, ¹³⁵
 & febres fortes tenent. ⁷ Et si pa-
 rura quid ederit, venter imple-

40 *πλάγ), κὴ ὀσπλῶν' ἀέριε)* κὴ ὀδύ-
νῶν παρέχῃ. ⁸ *ἔχῃς, λὺ χροσίη τὸ*
νόσημα, ἢ μὲν ἄλλον χρόνον ἤσαν
πονέῃ. 9 *ὀσπλῶν ἢ ὀπώρη ἢ κὴ φάγη*
ταύτῃ, αὐτὴ δὲ πρὸθεν μάλιστα
πονέῃ. 10 *τέτω, ὀσπλῶν ἄδ' ἔχῃ,*
καὶ δὲχρῶς μελετῶν, αὐτὸ μὲν ἐκλίβο-
ρον διδῶς, καὶ τὸ ἢ νέωρον, ἢ ἰσπό-
φῶ ὀπὸν, ἢ κνίδιον κῆκρον, ἔξ γάλα
ὄνιον ὀκλῶ κητύλας, μέλι ὠξυ-
χένον. 11 *κλῶ μὲν δὲ τὸ τετέον καθεστη-*
ται, ἄλις. 12 *λὺ ἢ μὴ, ὀσπλῶν μόνι-*
ς ἢ ὀσπλῶν καὶ οἰδέη μάλιστα,
 45 *καὶ σμὲν κησι, ἴσ' κεφαλὰς δὲ πο-*
λαδῶν, ἢ σιδηροῖσι, 13 *μὲν φυλα-*
κῆς πολλῆς κὴ σπῆρισι, ὅπως μὴ
πέρῃν Ἀσκαύσης. 14 *ταῦτα ἢ καὶ*
δὲχρῶς ποιεῖν ἔχρημάτω. 15 *καὶ*
τῶν δὲ τῶν δὲ αἰματινῶν πρὸσφερέστω,
πυρεῖς μὴ ἔχῃσι. 16 *ἄριον μὲν 75*
χρεῖστω πυρεῖν ὀπῶ, 17 *ἢ τῶν 76*
σπληνῶν πυρεῖν διπυρεῖν. 17 *ὄψον*
ἢ ἔχῃσι πείριχθῶ καθερίκῃ, ἢ 77
σπῆρι, 18 *ἔκ κρέας πείριχθῶν*
οἶσι. 19 *κὴ τὰ ὀξέα κὴ τὰ ἀλμυρὰ*
πάντα ἐπιτίτω. 20 *κὴ πινέτω οἶνον*
ἀσπῆρον κῶν ὡς μελανόχρῶν. 21 *ἢ*
 201 *ἢ γλυκέων ἀπεχεῖστω. 22* *λὺ ἢ ἔξα-*
νίστα) κὴ δεινήσῃ ἢ παλαμῆτω ἐπ'
ἄκρων ἢ ὤμων, 23 *ἔξ ταλαμπερέ-*
τω ἢ πείριχθῶ πολλοῖσι διήμέ-
 78 *ρης, 24* *κὴ δὲ αἰματινῶν, ἀπερείρη).*
 xxix. Καθολικῆς ὕδρεσ. ² *Ἦν*
ἢ [καθολικῆς] ὕδρεσ ἢ ἡσπῆ, ἢ ἡσπῆ
κὴ ταῦτα ἔξ τῶν αὐτοῖσιν, καθε-
ρῆς τῶν πρὸθεν. 3 *ὃ ἢ ὕδρεσ δὲ*
τῶν δὲ γίνεται. 4 *ἢ ἔρεσ ὠρελῶν λὺ,*
ὀδοῖσιν ὀδῶν μακρῶν, ἐπιτύχη
ὀμοῖα ὕδατι κὴ σπῆρι, κὴ πῆ
 5 *αὐτῆ ἐπιπαρόδῳ πολλῶν. 5* *λὺ ἔν*
αὶ σίρκῃσιν αὐτοῖσιν κὴ ἐν ἰσπῶσι
 1 *ἐν ἰσπῶσι τὸ ὕδρ, ὑπεχώρησις ἢ*
μὴ γνήνη) μνησάμεν, τὰ δὲ πᾶσι. 6 *λὺ*
 μὲν

tur, & splen attollitur, & dolo-
rem exhibet. ⁸ Hic morbus si
duraverit, reliquo quidem tem-
pore minus dolet. ⁹ Quum vero
fructuum malorum tempus fue-
rit, & hos ederit, magis quam
prius dolet. ¹⁰ Hunc ubi sic ha-
buerit, à principio curato, &
sursum quidem veratrum exhibe-
to : deorsum vero cneorum,
aut hippophais succum ' aut cni- 140
dium granum, lactis item asini
heminas octo, melle affuso.
¹¹ Et siquidem ab his restitui-
tur, satis est. ¹² Sin minus, quum
maximus fuerit lien, & maxime
intumuerit, fungis urito, capita
ejus intercipientis : aut ferramen-
tis, ¹³ cum multa cautione ac
observatione ne ultra peruras.
¹⁴ Hæc à morbi principio facito,
¹⁵ & hac diætâ nutriatur. Si qui-
dem febris non affuerit, ¹⁶ pane
utatur triticeo affato, aut ex du-
ro tritico ' bis cocto. ¹⁷ Obso- 145
nium autem habeat falsamentum
gaditanum, aut saperdam, ¹⁸ &
carnem ovillam tritam. ¹⁹ Et
acida ac falsa omnia edat. ²⁰ Et
bibat vinum austerum cum
quam nigerrimum. ²¹ A dulci-
bus abstineat. ²² Quum autem
exsurgit, & potens est, lucte-
tur summis humeris, ²³ & la-
boret per circuitus multos in
die, ²⁴ & comedat ea quæ di-
cta sunt. Si vero aqua intercus
fiat, iisdem curato quibus &
priors.

xxix. ³ Alia aqua intercus ab
' his fit. ⁴ Ætatis hora si iter fa- 150
ciens per viam longam, in aquam
pluvialem ac stabilem incidit,
& biberit de ipsa multum affa-
tim. ⁵ Si igitur carnes absorbe-
rint & continuerint in seipsis
aquam, secessus autem nusquam
fiat, hæc patitur. ⁶ Siquidem fue-

ρδρῖ ἢ ἐν τῇ σαρκί, καὶ μα παρέ-
 χθῖ, ἐν πε τῇ κοιλίῃ, καὶ ἐν τῷ σώμα-
 τι, 7 ὥστε τὸ σῆμα, τὸ ἐπὶ τῇ κοιλίῃ,
 τῆκεσθ. 8 ἔτ' ὅτεως ρδρῖ, ἡ
 βαδίξῃ, ἐδὲν δοκέει κακὸν ἔχθρ. 9
 οὐόταν ἢ παύσηται βαδίξων καὶ ὁ
 ἡλιθὸς δυνῆ, ὡς ἡσυχῆ ἡμα τ' πόνον
 παρέχθῃ πικρῷ. 10 ἀσπίσης ἢ τῆς
 νέσσε, λεπιώει σφοδρῶ. 11 ἡ ἢ ἐ
 10 ἀσπίθῃ ἐπιρῆνῃ, ποκῶ πλέον λε-
 πιώει. 12 ἡ ἢ πᾶσι τὰ μὲ ἐοιδίθρ 79
 δυνῆ, ταλαμπωρέν ἢ ἀδωάτως
 ἔχθρ, ἔ' ἐπ πλέον σίνε. 13 τοῖσι [ἢ]
 ποκῶσι τετέων ἐ οἰδημα κατῆρ-
 ται ἐς ὅλον τὸ σῶμα. 14 ἐ τῷ μὲλεπῶ
 ἡ χροῖ πελίη γίνε, ἐ ἢ γαστῆρ με-
 γάλῃ. 15 καὶ δὲ ψα ἔχθρ ἰχυρή. 16 καὶ
 τὰ σπλάγχνα αὐτέεε ξεραίνε) ἔσθ
 τ' ἡέρμης. 17 ἔ' ἢ χροῖνεσ ἀσπίόνθσε,
 ἐς μὲ τὸ ἐοιδίθρ ἀσπίθρ ἔ' ἐ. ἐ ἐοιδίθ,
 ὁ ἀσπίθρ ἀνῆσ διδῶν, καὶ πίνε, ἐ ἀλγέ
 15 ἐδέν. 18 ἡ ἢ τὸ οἰδημα κατέχθρ, ἢ
 χροῖθ γίνε) τετέων ὡχεθ, 19 καὶ ἀσπίθ
 ἔ' σῶμασ φλέεεσ ἀσπίτέωνται
 μέλασμα πυκνῷ. 20 θυμῶν ἢ καὶ
 λυπέεται ἐπὶ παντῖ, ἐδένεοσ νεωτέ-
 ρε ἐοιδίθ. 21 ἢ ἢ γαστῆρ μεγάλῃ 80
 καὶ διαμθρ ὡσπερ λαμπήρ. 22 καὶ, 81
 ἔ' χροῖνεσ ἀσπίόνθσε, τὰσι τὰ ἐ προσ-
 ίεται, ἀλλὰ δοκέει αὐτὰ ἔχθρ σι-
 κὸε ἀγέειε, ἔσθ τ' βδελυείης. 23
 τέτω, οὐόταν ἔ' τωε ἔχθρ, διδῶναι ἔ'
 κνεώρ ἢ ἔ' ἔσθ τ' ὀπὸν, ἢ τὸν
 κνίδιον κόκκον. 24 τῶν ἢ τὰ φάρ-
 μακα ἔ' τω διδῶναι χεθ. 25 τὸ μὲ
 20 κνεώρον δι' ἐκίης ἡμέρησ. 26 τ' ἢ ἔ'
 ἔσθ τ' ὀπὸν ὀπὸν δι' ὀγδύης. 27 τ' δὲ
 κνίδιον κόκκον ἀσπίθ δεκάτης. 28 δι-
 δῶναι δὲ τὰ αὐτὰ χεθ, ἔ' εὖσ αὐ
 ἐκκαταρῆθ, καὶ λαπαρὸε γῆν-
 ται. 29 ἔ' εὖσ δὲ μετὰ τῶν ἡμε-
 ρέων δὲ αὐτῶν τῶσιν αὐτέοσιν, αἰ-
 σί καὶ τὸν ἀσπίθ. 30 μάλισα
 δὲ

rit in carne, calorem facit & in
 ventre, & in corpore, 7 ut pin-
 guedo ventrem ambiens colli-
 quescat. 8 Hic quādiu quidem
 iter facit, nihil mali habere vide-
 tur. 9 Postquam autem iter 'fa-
 155 cere cessarit, & sol occiderit, sta-
 tim dolorem multum habet;
 10 progressu vero morbi valde
 attenuatur. 11 Si vero etiam ci-
 bi fastidium accedat, multo plus
 attenuatur. 12 Si vero cibos ede-
 re poterit, & ad laborem impo-
 tens fuerit, etiam amplius lædi-
 tur: 13 & plerisque horum tu-
 mor in totum corpus deducitur.
 14 Et tenui quidem color corpo-
 ris lividus fit, & venter magnus,
 15 & sitis fortis tenet, 16 & visce-
 ra ipsius à calore resiccantur:
 17 'progrediente vero tempore, 160
 ad edendum quidem promptus
 fit, & edit quodcunque quis de-
 derit, & bibit, & dolet nihil. 18
 Si vero tumor obtinuerit, col-
 or huic fit pallidus. 19 Et venæ
 nigræ frequentes per corpus di-
 stenduntur. 20 Indignatur autem
 & tristatur ex quavis re, etiam si
 nihil novi accidat. 21 Venter ve-
 ro aqua perhumescit, & magnus
 fit, & laternæ speciem præ se fert.
 22 Et temporis progressu cibos
 non admittit, sed videntur ipsi 165
 cucumeris sylvestris odorem ha-
 bere, præ abominatione. 23 Huic
 ubi sic habuerit, cneori aut hip-
 pophais succum dato, aut cni-
 idium granum. 24 Hæc vero
 pharmaca ita dare oportet. 25
 Cneorum quidem per sextam
 diem. 26 Hippophais autem suc-
 cum per octavam. 27 Cnidium
 vero granum per decimam: 28
 & dare ipsa oportet donec ex-
 purgetur, & vacuus fiat. 29 In-
 terpositis autem diebus alatur 170
 ex iisdem quibus & prior. 30 Ma-

οὐδὲ τὸ ὕδαλ' αὐτῆς πίνην διδόναι, ὑπὸ τούτῳ τὸ νόσημα ἐλάττωσεν, ὡς παλαιοὶ, 31 ὅπως ταράξῃ αὐτῆς καὶ κηλίλων καὶ ὑποχωρήσῃ σφοδρῶς. 32 ἔτις γὰρ καλίστα ἰατρικὰ ποιήσας. 33 ὡ δὲ σοι δακύνῃ, καὶ κλύζην θάμινα. 34 [καὶ δὲ] τὸ κνεῶρ τελευτας, ἡμισυ τε ποιήσας, μέλιθ' ὡδρα μίξας τελευτὴν μέρου κατύλης δίδοναι. καὶ τούτῳ τελευτῶν 82 κατύλης εἶθ' ἔτι κλύζην. 35 καὶ οἷος γάλακτος ἐφθῆ τῇ ὑπερήθῳ δέναι ὑδαλ' κατύλης, μέλι ὡδραχίων, ἢ ἄλλας ὡδραχίων, πίνην. 36 καὶ μὲν τὸ κένταυρον τοῖσι ἀποτοῖσι χρεῖσται, οἷσι καὶ ὑπερήθῳ. 37 καὶ ἄς μελέξυ τὸ ἡμερῶν σπιτοισι καὶ ποτοῖσι τοῖσι ἀποτοῖσι χρεῖσται, καὶ τοῖσι περὶ τοῖσι ὁμοίως. 38 ἔτις ἔτι 39 ἡραπρόδου μόνον ἐν τῇ τῆ νόση ἀπαλλαγῆτε, τελευτῶν ἢ ἐξάμηνον. 39 ὡ δὲ ἢ ἀμελέξυ πῖς ἐξ ἡμέρας, καὶ μὴ ὡδραχίων μελετήσῃ, ἐν τῇ δὲ ἀποτοῖσι. 40 καὶ τὸ κένταυρον πικρὸν τοῖσι ἀποτοῖσι χρεῖσται πρὸς ἴησιν. 41 πρὸς ὑπερήθῳ δὲ καὶ ὑπερήθῳ ἀποτοῖσι τὸ σῶμα πυελήσων, ὅπως αὐτῶν μόνον τὸ φαρμάκων ὑπερήθῳ. 42 ἀλλὰ καὶ περὶ χρεῖσται μελετήσῃ. 43 ὡ δὲ μὴ, τοῖσι πολλοῖσι ξυζητήσται ἢ ὑπερήθῳ. 44 κλύζην ἢ καὶ τῆσδε ὁμοίως ὡδραχίων τῆσδε οἷος λου- 35 καὶ δύο κατύλης λατῶν, καὶ μέλιθ' ἡμισυτόλιον, καὶ ἐλάξυ ἡμισυτόλιον, ἢ ἄλλας ἡμισυτόλιον, ὅπως ἀποτοῖσι τελευτῶν. 84 εἰον, σικύς ἀγρῶν τὸ φύλλον κόψας ἐκπαίσας τὸ γάλα κατύλων. 45 ταῦτα μίξας πίνην ἐς πρὸς τελευτῶν ἐπιζέσται ἔτι κλύζην.

xxx. Νόσος ἡπατῆρος. 2 ἢ ἢ νόσος καὶ δὲ τὸ καλῶς μελετήσται, ὁμοίως ἐπιζέσται ἐς τὸ ἡπαρ. 3 ἀποτοῖσι πῖς

xime autem de eadem aqua bibendum dato, ex qua morbus corripuit, plurimum, 31 quo ventrem ipsius turbet & valde secessum faciat. 32 Sic enim potissimum sanum facies. 33 Si vero tibi videbitur, etiam frequenter clysterem adhibeto, 34 ex cneori triti dimidia hemina, mellis tertia heminae parte amixta, his cum quatuor succi betae heminis dilutis, atque sic infulis. 25 Postera die etiam asinini lactis cocti octo heminae dentur affuso melle, aut adjecto sale potandae. 36 Et post purgationem, iisdem utatur quibus prior: 37 & interjectis diebus, cibis ac potibus iisdem utatur, & deambulationibus similiter. 38 Et sic curatus brevi a morbo liberabitur tertio mense, aut sexto. 39 Si vero negligentia aliqua contigerit, & non statim curatus fuerit, brevi moritur. 40 Sed & in attenuato iisdem utendum est ad sanationem. 41 Præhumeretate vero antea corpus ipsius oportet per fomenta: quo magis pharmacis obediat. 42 At vero statim curam adhibere oportet. 43 Sin minus, cum multis confecerit morbus sit, clysterem ex his adhibere convenit. Vini albi heminas duas accipito, & mellis heminam dimidiam, & olei heminam dimidiam, nitri aegyptii rubri torrefacti quadran- 185 tem, foliorum cucumeris sylvestris tusorum ac expressorum succi heminam. 45 Hæc omnia mixta, & in ollulam infusa fervescito, & per clysterem infundito.

xxx. Morbus hepaticus. 2 Fit ab atra bile, quum influxerit ad hepar. 3 Accidit autem maxime

πίπτει ἢ μάστιγα μιλτοπώρε, ἐν τῆσι
 μεθεολλῆσι ἔσται αὐτῆ. 4 τὰ δὲ ἐν
 40 πύλαις ἐς τὸ ἦπαρ ὀδυνη δὲ ἐξήμε-
 πίπτει αὐτῆ, καὶ ὑπὸ τῆς νεώτατος
 πλωστέρας, καὶ ἐς τὸ ὤμων, καὶ ἐς τὴν
 κληίδα, καὶ ὑπὸ τὴν πτηνόν. 5 ἐπιβ-
 ἔχει ἰσχυρή. 6 καὶ εὐνοίει ἀπεμείβε-
 λιδνὸν χολών. 7 ἐπίθεται καὶ πυρετός
 τῆς παλαιᾶς ἡμέρας βληχρότερον
 ἔχει. 8 καὶ ψαυόμενον ἀλγείν τὸ ἦ-
 παρ. 9 ἐν χροίῳ ὑπὸ πτελίδον αὐ-
 τῆς. 10 καὶ τὰ σιτία, 11 ἀπερὶθεν
 45 ἐπὶ ὀρώκεν, πνίγει αὐτὸν, 12 καὶ παρο-
 πίπτει ἄφαισι, καὶ ἐπὶ τῆς καὶ ἐπιβίβου.
 12 ταῦτα μὲν πάρα καὶ δόξαίς. 13 τῆ
 45 ἐπὶ νύκτα παροίσι, οἱ τε πυρετοὶ
 ἀφαισι, 14 καὶ ὑπὸ ὀλίγων σιτίων
 πίμπουσα. 15 ἐν τῆς ἡπατι ἡ ὀδυ-
 νη μὲν λείπει, καὶ αὐτῆ πρὸς μὲν
 ἰσχυρή, πρὸς ἡ ἴσως ἀφαισι. 16
 εὐνοίει ἢ δὲ ἐξήμερον λαμβάνει, καὶ πολλα-
 κίς ἐξαπικίς ἀφαισι καὶ ψυχά. 17
 τῆς τε ξυμφορῆς, οἷόντα μὲν ἡ ὀδυνη
 ἔχει, πρὸς τὰ ἄλλα, ἐμὲν ἐπὶ χλια-
 σματι παροίσι ταῦτα, καὶ ἐπὶ τῆ
 πλωστέρας. 18 οἷόντα ἢ αὐτῆ ὀδυ-
 νου, λείπει αὐτὸν πολλῶν καὶ θερμῶν,
 19 μελίχροτον τε διδόναι πίνειν, καὶ
 20 οἶνον ἰσχυρὸν γλυκύν, ἢ ἡ ὀδυνην,
 ἀκόπερον αὐτῆ ξυμφορῆν, 20 καὶ ῥοφή-
 ματι ταῦτα, ἀπὸ τῆς ὑπὸ πλωστέ-
 ρας ἐλακόπε. 21 ὑπὸ τῆς ὀδυ-
 νης τὰ δεχρῆ διδόναι πίνειν. 22 ἀλε-
 κτορίδος ὡς ἐφθῆ τὸ ὑγρὸν τριψας,
 ὑπὸ τῆς τῆς τε ἐρύχνης χυλῆς ἡ μικ-
 τύλιον, καὶ μελίχροτον ἐν ὑδατι πε-
 πτηνῆ μρον ἢ μισυ ἡ μικροτύλιον, τῆ-
 ποισι διὰ διδόναι πίνειν, ἐπὶ πάντων
 5 ἀδύλων. 23 διδόναι ἢ ἐπὶ ἐκείνης ἡμέ-
 ρης, ἕως αὐτῆ ὀδυνη παύσει. 24 πι-
 νείτω ἢ ἐπὶ σιτίων ὀπὸν, οἷόντα ἄροσον.
 25 ἐπὶ ὀλίγον τριψαν διδόναι οἶνον
 ἰσχυρὸν, καὶ ἕως πίνειν ἡ ὀδυνη. 26 ἐπι-

in autumnō, in mutationibus
 anni. 4 Hæc igitur æger patitur.
 Dolor acutus ipsi in hepar inci-
 dit, & sub ultimas costas, & in
 humerum, & in' claviculam, & 190
 sub mammam. 5 Et suffocatio
 fortis tenet. 6 Et aliquando li-
 vidam bilem revomit; 7 & ri-
 gor, & febris primis diebus debi-
 lior habet: 8 & dum attingitur,
 hepar dolet, 9 & color ipsius
 sublividus est: 10 & cibi quos
 85 prius comedebat, suffocant i-
 psium, 11 & ingesti urunt ac tor-
 quent ventrem. 12 Atque hæc
 quidem in principio patitur. 13
 Morbo vero progrediente, & fe-
 bris remittunt, 14 & à paucis ci-
 bis 'repletur, 15 In solo autem 195
 hepate dolor restat, & ipse ali-
 quando fortis, aliquando quie-
 tus, 16 quandoque vero acutus
 corripit, & sæpe derepente æger
 animam efflavit. 17 Huic condu-
 cunt ubi dolor habuerit, tum
 alia, tum tepesfactoria eadem ap-
 posita, quæ etiam pleuritidi. 18
 Quum vero remiserit dolor,
 multa calida ipsum lavato; 19 &
 aquam mulsam bibendam dato,
 & vinum album dulce, aut au-
 sterum, 'utrum tandem profue- 200
 rit. 20 Et forbitiones easdem
 quas etiam à pleuritide corre-
 pto. 21 Cæterum ad dolorem
 hæc bibenda dato. 22 Ovi galli-
 nacei cocti liquorem terito, &
 succi solani dimidiam heminam
 affundito, & aquæ mulsæ dimi-
 diam semiheminæ partem am-
 misceto, diluito, ac bibenda da-
 to, & sedabunt dolorem: 23 data
 autem quotidie donec calor
 quiescat. 24 Bibat etiam filphii
 succum ervi magnitudine, 25 &
 cum eo 'origanum tritum in vi- 205
 no albo diluat, & sic jejunus bi-
 bat. 26 Bibat intuper & pharma-

ΠΙΝΕΤΩ

P S

ca

πινέτω ἢ κὴ τὰ ἐν τῇ πλωσειπιδε
 διδόμενα φάρμακα, εἴνεκα τῆς
 ὀδύνης.²⁷ πινέτω ἢ κὴ γάλα αἰγῆς,
 τρίτον μέρος μίλιον ὡρυ-
 μίσγων· ἢ ἢ γάλακτι ἔσωσαν
 τέσσαρες κοτύλαι. ²⁸ τῷ ἔωθεν
 πινέτω, οὐόταν τ' ἄλλα μὴ πίνη.
²⁹ σίπων ἢ ἀπεχόμεν, ἕως αὐ κρι-
 σθῆ ἢ ἢ σ. ³⁰ κρινέτω ἢ μάλισα
¹⁰ ἐν ἐπὶ ἡμέρησι. ³¹ ταῦτι (κὴ γὰρ
 δηλῶ), εἰ θανάσιμῳ ἢ ἢ. ³² ἢ ἢ
 οὐ πίνωμεν ὡς ἔβηται, τὰ δὲ χρῆ
 διδόμεν, ὅπως αὐ ἀπεμείση. ³³ μέ-
 λι κὴ ὕδωρ κὴ ὄξυ κὴ ἄλας, ταῦτα
 μίξας ἐγχέτω ἐς χλιείδιον κομόν.
³⁴ εἴτε χλιαίην κὴ παρασφιν ὀρι-
 γάνης κλωνίοι (κὴ κεφαλοφδέ
 ξὺ τὰ κριπῶ. ³⁵ οὐόταν ἢ χλια-
 σθῆ, ἐκπιεῖν δέτω χλιαρόν. ³⁶ εἴτε
 ὡσεὶ ἀλὰν ἰμάτια εἰαῖ, ὡσεὶ εἰ-
 λας ἕως αὐ ἰδρώσει μάλισα. ³⁷ κὴ,
 οὐόταν ἔμεθς αὐ τὸν ἔχη, ἔμετε
 ὡσεὶ ἴμωσ, καὶ ὡσεὶ ὀδύμη
¹⁵ πτερω. ³⁸ ἢ ἢ μὴ δυνῆ) ἔμετε
 ἐπιπῶν μελικρήτης χλιαρῆ κύλι-
 κη διήστυλον, ἕτως ἔμετε. ³⁹ ἢ,
 ἢ ἢ ἀπεμείση χρῆς ἢ φλέγμαθς,
 αὐότις τὸ αὐτὸ χρῆ ποιέει, ἐπὶ τέσ-
 σαρος ὄρας ὡφελήσῃ γῆ. ⁴⁰ μῆ ἢ
 τ' ἢ σσ τῶν κρισιν, μελετῶ σίπα
 ὀλίγα διδὸς κατὰ ἄ. ⁴¹ κὴ μ' ἢ ἢ
 τιν φιλέη ἐοδίην, ἢ ἢ θερμὸν ὡς
 μάλισα κατὰ ἄ ἐοδίετω. ⁴² ἢ ἢ
 μάλισα, ἀ τριπτόν ἐοδίετω, ὡσεὶ
 περον ὡσεὶ φουρήσας. ⁴³ ὅψον ἢ ἢ ἢ
 τω κρέα σκυλακίς ἐφθῆ, ἢ πε-
 λλάδον, ἢ ἀλεκτερίδον νεοσθῆ
²⁰ [χρῆσθῶ ἢ] ἐφθῆ πᾶσιν. ⁴⁴
 ἢ ἢ ἢ, γαλεῶ, νάρκη, πρῶσθῆ, πῆ,
 ἢ καὶ βελίσι τῆσι μικρῆσι, πᾶσιν
 ἐφθῆσι. ⁴⁵ λυέτω ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 σης, ἢ τὸ ψύχος φυλασέτω. ⁴⁶ ἢ
 ὡσεὶ πτερω ὀλίγα, τῶς ἐν ἢ ἢ
 φαλέην.

ca quæ in pleuritide dantur do-
 loris gratia. ²⁷ Bibat & caprinum
 lac, tertia parte mellis ammixta.
 Sint autem lactis heminæ qua-
 tuor. ²⁸ Hoc mane bibat, quum
 alia non biberit. ²⁹ A cibis autem
 abstineat, donec judicetur mor-
 bus. ³⁰ Judicatur autem maxi-
 me in septem diebus, ³¹ in his
 enim manifestum fit, an lethalis
 fit, an non. ³² Si vero etiam
 suffocatio accesserit, hæc dare
 oportet quo vomat. ³³ Mel,
 aquam, acetum, falem, permixta
 in ollam novam infundito. ³⁴
 Deinde tepefacito, & origani ca-
 pitati ramulis una cum semine
 agitato. ³⁵ Ubi vero tepefacta
 fuerint, tepida ebibenda dato. ³⁶
 Deinde stragulis injectis conte-
 ctum finito, donec quam maxi-
 me exudarit. ³⁷ Et ubi vomitus
 ipsum apprehenderit, prompte
 vomat, irritatione per pennam
 facta. ³⁸ Si vero vomere non
 possit, aquæ mulsæ tepidæ pocu-
 lum duarum heminarum infu-
 per bibat, & sic vomat. ³⁹ Et si
 quid pituitæ aut bilis evomue-
 rit, rursus idem facere oportet ad
 horas quatuor: proderit enim.
⁴⁰ Post morbi vero judicationem
 curato modicis cibis, iisque pu-
 ris datis: ⁴¹ & siquidem panem
 edere cupierit, panem calidum
 maxime purum edat. ⁴² Si vero
 mazam, eam, quæ vino dulci
 subacta non est, edat, ubi tamen
 prius aqua subegit. ⁴³ Obsonium
 autem habeat carnes catuli co-
 ctas, aut columbæ, aut pulli
 gallinacei carnibus, omnibus
 coctis utatur. ⁴⁴ Ex piscibus au-
 tem galeo, torpedine, pastina-
 ca, & rajis parvis, omnibus
 coctis. ⁴⁵ Lavetur autem quo-
 tidie, & frigus viret, ⁴⁶ & pa-
 rum deambulet ante in securi-
 tate.

Φαλίη. 47 ταῦτα δὴ ἡ φυλάσσει, ὅτι ὑποτροπιάσκει τὴν νῆσον δεῦρ' ἀπὸ τοῦ πάλιν. 48 καὶ γὰρ ἡ τοιαύτη νῆσος χαλεπή ἐστι καὶ χρονία.

XXXI. Ἄλλη ἡ παπίς. 2 αἱ μὲν ὀδύνη πίεζαι καὶ τὰ αὐτὰ ἐς τὸ ἥπαρ. 3 καὶ ἡ χροίη ἀφ' ἑρῆς τῆς ἀσθενείας. 4 σιλοδοῦς γὰρ ἐστίν. 5 ἐν τῷ πρῶτῳ ἔττειν ἡ μάλιστα ἡ νῆσος ἐμπίπῃ. 6 γίνεται δὲ ἀπὸ κρεωφαγίας βοείων κρεῶν, ἔξ οἰνοφυλγίας. 7 ταῦτα γὰρ πάντα τὴν τοιαύτην ἔτεος ὄρου πολυμώτατα τῶν ἡπατῶν, καὶ χολῶν μάλιστα ἀσθενήσκει ἀπὸ τοῦ ἥπαρ. 8 πᾶσι δὲ ἐν πᾶσι. 9 ὀδύνη δὲ ἐπιπίπτει, καὶ σπασμὸς ἐκείνου ἐπιπίπτει, καὶ ὀδύνη ἀπὸ τοῦ μίλου ὄρου, ἀλλ' αἱ μάλιστα πίεζαι. 9 ἐστὶ δὲ ὅτι καὶ ἐμὲν χολῶν ὄρου. 10 καὶ, ὅταν ἐμὲν, ἐπὶ ὄρου δὲ κείνου εἶναι. 11 ἡ δὲ μὴ ἀπεμῆσκει, ἐς τὰς ὀφθαλμοὺς ἡ χολῆ καὶ δισσεται, καὶ ὄρου γίνονται σφοδρὰ. 12 καὶ οἱ πόδες οἰδέσκει. 13 ταῦτα πάντα, ποτὲ μὲν σφοδρὰ, ποτὲ ἥσσον. 14 ὅταν δὲ αἱ ἡμέραι παρελθῶσιν, ἐν ἧτι κρίνεται τὸ νόσημα, ὅ, τε πόνος ἐλαττώνεται ἔχει, ἡ δὲ ἀσθενεία ἡ δὲ διαλείπει καὶ ἡ τοιαύτη διαίτη, ἡ καὶ ἀσθενεία. 15 ἡ γὰρ μεθυστικὴ καὶ κρεῶν, ἡ λαγύσσει, ἡ ἀλλοίη ποιήσκει μὴ ἐπιτήδον, 16 τὸ ἥπαρ ὄρου καὶ γίνεται σκληρὸν αὐτῶν, καὶ οἰδέσκει, καὶ σφοδρὰ ὑπὸ τῶν ὀδύνης. 17 καὶ, ἡ δὲ ἀσθενεία, πονεῖ ἐξ ἀπίνης τὸ ἥπαρ καὶ τὸ σπασμὸς ἅπαν. 18 τῶν, ὅταν ἔτασται ἔχει, ἡ δὲ ἀσθενεία παρελθῶσιν. 19 πονεῖσκει. 20 εἴτε ὑποκαίεται τῶν σπασμῶν. 21 ἡ δὲ ἡ καὶ ἡ κρεῶν, ἡ κλύσκει ἐν τοῖσιν αὐτοῖσιν, οἱ καὶ τὰς ἀσθενείας, ἡ δὲ ἀσθενεία καὶ ἡ δὲ κλύσκει, ὅταν ἡ δὲ ἀσθενεία καὶ ἡ δὲ κλύσκει, ὅταν ἡ δὲ ἀσθενεία καὶ ἡ δὲ κλύσκει.

tate. 47 Hæc si servaverit, non est timor ut morbus revertatur. 48 Nam hujusmodi morbus ' gravis est ac diuturnus. 235

xxxI. Alius hepaticus morbus. 2 Dolores quidem eodem modo premunt in hepar, 3 & color differt à priore. Malicorii enim formam habet. 4 In tempore vero ætatis maxime incidit. 5 Fit autem à bubulæ carnis esu, & vini potu nimio. 6 Hæc enim omnia isto anni tempore hepatis sunt infestissima, & bilem maxime ad hepar adducunt. 7 Hæc igitur æger patitur. 8 Dolores acuti incidunt, & non deficiunt ' ulla hora, sed semper magis premunt. 9 Aliquando etiam vomit bilem pallidam : 10 & ubi vomit, paulò melius sibi habere videtur. 11 Si vero non vomuerit, bilis ad oculos pervenit, & fiunt valde pallidi. 12 Et pedes intumescunt. 13 Atque hæc patitur, quandoque valde, quandoque minus. 14 Quum autem dies præterierint in quibus morbus judicatur, dolor minus urget, si nihil deliquerit : & ejusmodi dietam huic constituere ' oportet, qualem & priori. 15 Si enim inebriatus fuerit intempeste, aut venere usus fuerit, aut aliud quid fecerit quod commodum non est, 16 hepar statim ipsi durum fit, & intumescit, ac à dolore pulsatur. 17 Et si quid facere festinarit, de repente hepar & totum corpus dolet. 18 Huic ubi sic habuerit, & primi dies præterierint, fomentum adhibeto : 19 deinde scammonio subpurgato. 20 Si vero venter combustus fuerit, ' clysterem ex iisdem quibus in prioribus usus es adhibeto, quæ probe ducant : 21 & post clysterem lacte asinino cocto sub-

γάλακτι ἐφθώστωκαϋήραμ, ὀκτώ
 κούτλησι. ²² μέλι δ' ὡδραχέων δι-
 δόναμ πίνην. ²³ διδόναμ δὲ κ' τὸ αἴ-
 ρηον γάλα, τρίτον μέρϑ μेलι-
 κρήτεσ ὡδραχμίσγων, τὸ ἐωθινόν,
 τετρακόντλον κύλικω. ²⁴ διδόναμ δ'
 κ' ἐφθῶσ τ' αἰγεία δύο κούτλας,
 40 τρίτον μελικρήτεσ' ὡδραχμίσγων,
 ἢ αὐτὸ μένον μέλι ὡδραχέων. ²⁵
 διδόναμ δ' κ' τὸ ἵππων γάλα τ' αὐ-
 τὸν τρόπον τῶ ὀνείω. ²⁶ κλύ μὲν
 ὑπὸ τέτων μελίω μύμη ἢ ἔσϑ
 ἐξέλη, ἄλις. ²⁷ κ' δ' μὴ, τάρμη δ'
 δεξιῶ ἀγκῶν τὴν εἰσω φλίβα,
 ἔσφιέναι δ' αἰμάτϑ. ²⁸ κ' δέ σοι
 μὴ δοκέη, ὀνείω γάλακτι ὑποκαϋή-
 ραμ, ²⁹ ἢ βοεία γάλακτισ ἀμῶ δι- 89
 δόναμ δύο κούτλας, τρίτον μελι-
 κρήτεσ ὡδραχμίσγων ἐκάστῃ ἡμέ-
 ρησ, ἐπὶ ἡμέρασ δέκα. ³⁰ εἴτα ἄλ-
 λασ δώδεκα, ἕκτον μέρϑ τ' μελι-
 45 κρήτεσ ὡδραχέων, πίνην διδόναμ.
³¹ τὸ δ' γάλα αὐτὸ τὸ λοιπὸν διδό-
 ναμ, ἕωσ αὐτὸ ἀναπαυή, δύο κού-
 τλασ. ³² κ' δ' μὴ δέ ἔτω παύηται,
 καῦσαι γῆρ, ὀκτόταν μέρισην τὸ ἡ-
 παρ γῆρ, κ' ἐξισκή μάλιτα. ³³
 καῦσαι δ' ἐν πυξένοισιν εἰσράκτισι,
 βάρτων ἐσ ἔλαμον ζέον. ³⁴ ἀποσ-
 γέναι δέ, ἕωσ αὐτὸ σοι δοκέη καλῶσ
 ἔχην, καὶ κεαῦθαι. ³⁵ ἢ μύκησιν
 ὀκτῶ ἐσχάρασ καῦσαι. ³⁶ κ' δ' τῶ
 γῆσ καῦσαι, ὕγεία ποιήσεσ, καὶ τ'
 λοιπὸν χρόνον ῥῶον ἀφῆξῃ. ³⁷ κ' δ'
 μὴ τύχη καυθεῖσ, ὑπὸ τ' ἄλλων λοι-
 100 πῶν ὕγιησ μὴ γῆρόμρϑ, φθέρ-
 μρϑ ἀποθῆσῃ.

XXXII. Ἡπατῆρσ ἄλλη. ² πῶ μ'
 ἄλλα πῶθϑ τὰ αὐτὰ πείρατῃ
 σι ἀποδεν. ³ ἢ δὲ χροίη μέλιμα. ⁴
 τ' δ' ἢ πῶτϑ ἢ γῆρ φλέσματϑ
 κ' αἰμάτεσ πῶκοθῆσα, ἄσ λογιζό-
 μετα, ἀφῆξῃ. ⁵ καὶ, ὀκτόταν
 ἀφῆ-

subpurgato, octo heminis ejus,
²² melle affuso, in potu datis. ²³
 Dato etiam caprinum lac mane
 poculi quatuor heminas comple-
 ctentis mensura, tertia parte
 aquæ mulsæ ammixta. ²⁴ Dato
 item cocti lactis caprini heminas
 duas, tertia aquæ mulsæ parte
 ammixta, aut ipso solo melle
 affuso: ²⁵ dandum est etiam ²⁴⁵
 equinum lac, eodem modo velut
 afininum. ²⁶ Et siquidem ab his
 morbus curatus cedat, satis est:
²⁷ sin minus, dextri cubiti in-
 ternam venam secato, & sangui-
 nem detrahit. ²⁸ Si vero non visus
 fuerit tibi per afininum lac sub-
 purgandus esse, ²⁹ bubuli lactis
 crudi duas heminas dato, tertia
 aquæ mulsæ parte ammixta, quo-
 tidie ad dies decem. ³⁰ Deinde
 ad alios duodecim dies, sexta
 parte aquæ mulsæ affusa, ad 'bi- 250
 bendum dato. ³¹ De cætero ve-
 ro ipsum lac duarum hemina-
 rum mensura, donec pinguefiat
 exhibeto. ³² Si vero neque sic
 desinat, urere oportet, quum
 maximum hepar factum fuerit,
 & maxime eminuerit. ³³ Urto
 autem per buxeos fusos, in oleum
 fervens tinctos. ³⁴ Apponito
 autem donec tibi bene habere, &
 ustionem factam esse visum fue-
 rit. ³⁵ Aut per fungos octo cru-
 stas inurito. ³⁶ Si enim ustio suc-
 cesserit, sanum facies, & reli- 255
 quo tempore melius deget. ³⁷ Si
 vero non successerit, de cætero
 ab aliis sanus non evadens, cor-
 rumpitur ac moritur.

XXXII. Alius morbus hepaticus. ²
 Reliqua quidem eadem
 patitur hic æger velut priores. ³
 Color autem niger est. ⁴ At
 hepatis fel, pituita & sanguine
 repletum, velut ratiocinamur,
 dirumpitur: ⁵ & ubi diruptum fue-

Διφραγή, τάχιστα μάνεται, ⁶ και
 ἀρακκίει, ⁷ & Διφλέγει) ἀσυνέτα,
⁸ κ' ὑλακτέφως κύων. ⁹ κ' οἰόνου-
⁵ χες φοινικεοίεισι. ¹⁰ & τῶσιν ὀφθαλ-
 μοῖσιν ἐθιώα) ὀρλω. ¹¹ κ' τελέχες
 αἰεὶ ἐν τῇ κεφαλῇ ὀρθαί ἴσανται. ¹² &
 πυρεθός ὄξυς ἐπιλαμδανί. ¹³ τῆ-
 τῶ χεῖ ἀποσφέν τὰ αὐτῶν, ἀ και
 τῶσι ἀποσφέν. ¹⁴ οἱ ἵ πολλοὶ ἀπο-
 θνήσκου (ἐν ἐν τῆσιν ἐνδεκα ἡμέρη-
 σι· πρῶτοι ἵ Διφραγίαν).

XXXIII. Σπληνὸς νόσος
 ποσῶτη. ² γίνε) ἵ ἡ τοιαύτη νόσος
 Διφραγίαν ἔχουσα κληῖται κινη-
 θείσας, ὁξύνει ἐλκυσθὲν ἐφ' ἐαυτὸν
 χολῶν ὀσπλῶν. ³ τῶδε ἔν πείχθ.
 πυρετός ὄξυς ἐπιγίνε) και δ' ἄλλοις.
¹⁰ ⁴ ἀποσφέν δ' ἐ τ' νόσος ἀφίησι,
 πλῶν και αὐτὸν τ' ὀσπλῶν. ⁵ τῶ-
 τῆ γδ αἰεὶ φέρμη ἐχθ. ⁶ και ὀδυνῶν
 ἄλλοις κ' ἄλλοτε ἐμπίπθ' ὄξυση, κ'
 ἐς τ' λαπέριον, & ἐς τῶν κηλίον. ⁷
 τῶ ἵ σίτια, και δ' ἄλλοις ἀποσφέν) ἔν,
 Διφραγίαν ἵ ἐ μάλα. ⁸ ἀποσφέν ἵ
 τ' νόσος, ἡτε χροίη ὡς ἡ γίνε), ⁹ &
 ὀδυνῶν ἰαχυρὴ ἐμπίπθ', ¹⁰ & αἰ κλη-
 θείσας λεπίλων). ¹¹ κ' τῶ σίτια ὀσπλ.
 ὀμοίως ἀποσφέν), ὡσ ἀφ' και δ' ἄλλοις.
¹² κ' ἀποσφέν πικρῶν. ¹³ ὀσπλ.
¹⁵ αὐτῆς ἡμέρης, κ' ἄλλοτε ἐλάσων
 γίνεσθαι. ¹⁴ τῆσιν, ὁκόταν ἔταις ἐχθ,
 πίσσα ἐκλύσθον κῶτα, ἴσσησθῆ-
 ραί τε τῶ κηλίον κόκκω. ¹⁵ ἐς ἐσπ-
 ρῶν ἵ κ' τ' φάκην, "Φακῆς δ' ἔ-
 ναι τρυβλίον ῥοφέν ὄξυτέρης, και
 τῶσιν τῶν τρυβλίον λιπαρῶν, ἄλ-
 λου. ὡσ ἀποσφέν. ¹⁶ τῆ δ' ὑπεραίη
 κ' τῆ τελετή, ἄρθρον μικρὸν δ' ἔνα. ¹⁷
 ὄψω ἵ φακῆ χρεῖσθω. ¹⁸ και ὄξος
 κρέας ἐν τῇ φακῇ ἐφθῶν τελεμμέ-
 νον. ¹⁹ οἶνον ἵ πινέτω αὐτῆρον, μέ-
 λανα, ἀκρητέσθρον, και ὀλίγον.
 20 και

fuerit, celerrime insanit, ⁶ & indi-
 gnatur, ⁷ & loquitur stulta, ⁸ &
 latrat velut canis. ⁹ Et ungues
 punicei fiunt, ¹⁰ & oculis videre
 non potest, ¹¹ & pili in capite
 erecti stant: ¹² & febris acuta
 corripit. ¹³ Huic eadem adhibere
 oportet quæ etiam prioribus.
¹⁴ Plerique vero moriuntur in
 undecim diebus: paucique effu-
 giunt.

XXXIII. Splenis morbus pri-
 mus. ² Fit hujusmodi morbus
 propter caliditatem solis bile
 commota, quum splen in seipsum
 bilem traxerit. ³ Hæc igitur
 æger patitur: febris acuta in
 principio accedit: ⁴ progredien-
 te vero morbo remittit, excep-
 to ipso splene, ⁵ in quo semper
 calor hæret: ⁶ & dolor alias at-
 que alias incidit acutus, & in
 lateris mollitudinem, & in
 ventrem. ⁷ Et cibos in princi-
 pio quidem admittit, non autem
 valde secedunt: ⁸ pro-
 gressu autem temporis, & color
 pallidus fit, ⁹ & dolor for-
 tis irruit: ¹⁰ & claviculæ at-
 tenuantur: ¹¹ & cibos non
 similiter admittit, velut in
 principio, ¹² & à modico im-
 pletur. ¹³ Lien vero alias ma-
 gnus fit eadem die & alias min-
 nor. ¹⁴ Huic quum sic habue-
 rit, veratrum purgans deor-
 sum, bibendum dato, & cnidio
 cocco subpurgato. ¹⁵ Ad vespe-
 rum autem post purgationem,
 lenticulæ acidioris heminam
 forbendam dato: & betarum
 pinguium heminam polenta in-
 sperla. ¹⁶ Postera vero & ter-
 tia die panem parvum dato, ¹⁷
 pro obsonio autem lenticula utatur,
¹⁸ & carne suilla in lenticula
 cocta trita. ¹⁹ Vinum bibat au-
 sterum, nigrum, paulo meracius.

20 20 καὶ ἡσυχίῳ ἐχέτω ταύτας ἕως
 ἡμέρας, πολλῶ ἐνδον ὀλίγα ἀει-
 πατέτω ἐν σκίῃ. 21 πὺν ἵ λοιπὸν
 χρονον πά τε χρεὶ παροφείρω. 22
 στίον μὲν, ἀρῶν αὐτοπυρίτω.
 23 ὄψον ἢ ἐχέτω, κρέας κύνος μέ-
 ζον, ἢ ἀγρῶς, ἢ οἴου περιμ-
 ρμόν. 24 καὶ τὰ εἰχθῶ γαδρίμων,
 ἢ σαπέρον, καὶ τὰ ὄξεια καὶ τὰ ἀλ-
 μυρῶ πάντα παροφείρω, καὶ τὰ
 σφυρνά. 25 πινέτω δὲ οἶνον κῶον
 ὑπόσφυρνον ὡς μελατώτατον. 26 καὶ
 ἢ γλυκεῖαν καὶ λιπαρῶν ἀπεχέτω,
 καὶ κνίσω δέων. 27 καὶ σίλφιον μὴ
 25 παροφείρω, 28 μηδὲ σκόροδα,
 29 μηδὲ κρέας χοίρινον, 30 μηδὲ κε-
 σπρία, 31 μηδὲ νεκρὸν, 32 μηδὲ τὰ
 εἰχθῶ, 33 μηδὲ ἔχελυ, 34 μηδὲ
 λάχανον, 35 μηδὲ ἐφθον αὐτοὺ ὄξεις.
 36 τρωξίμων ἢ ραφανίδι χρεέτω,
 ἔ σελίνω ἐς ὄξια βάπτων, ἔ οἶνω
 ἀλφίτα φυρῶν ἐοδίετω. 37 καὶ οἶνος
 ροφέτω ἀκρῶν. 38 καὶ ἢ βέλῃ, ἔ
 τ ἀρῶν ἐς τὸ οἶνον ἐντροπύμω,
 ἐοδίετω θερμῶν. 39 διδόναι ἢ ἐ ἰχ-
 θύων, σκορπίου, δράκοντα, καὶ κύναι,
 κωσίου, καὶ κλιάνων. 40 τέτρες ἐφ-
 θες ἐ ψυχρῶς διδόναι. 41 διδόναι ἢ ἐ,
 30 ἀ μίλλιστ σπληνὰ λεπτιώτα, ἐκείνης
 ἡμέρης. 42 ἀσφοδέλις ἢ κερπῶς, 43
 ἢ ἐξ τὰ φύλλα, 44 ἢ ἀγρῶς κέρας, 45
 44 ἢ ἀγρῶς κερπῶν, 46 ἢ πικρῶν, 47
 ἢ ἡδυόσμη μίλλω. 48 τῶτων τρέβων
 ὁ, πᾶν βέλῃ, διδόναι ἐν οἶνω κα-
 96 τῶτα αὐστηρῶς νήει. 49 καὶ ἢ διωμάτης
 ἢ, ἀναγκάζειν αὐτὸν περὶ ἐξυλά
 τρηκῶν ἡμέρας. 50 ἔ ἀπὸ ἀκρων
 τῶ ἁμῶν παλαίετω. 51 καὶ παρ-
 πειτω οἶ ἡμέρης. 52 καὶ ἢ οἴου δὲ
 δέετω παρῶν ἢ ἐφείρω. 53 ἔ
 δὲ αὐχέτω, ἀ παρῶν. 54 καὶ ἢ μὴ
 35 μύκησι, 55 δέκα ἐξ ὄξους μεγά-

20 Et quietem his diebus habeat,
 nisi quod intus in umbra paulu-
 lum deambulet. 21 Reliquo ve-
 ro tempore hæc exhibenda sunt.
 22 Cibis fit panis cui nihil furfu-
 rum decessit. 23 Obsonium ha-
 beat carnem canis majoris, vel
 capræ, vel oviculæ tritam: 24 &
 falfamentum gaditanum, aut fa-
 perdam: & acida ac falsa omnia
 assumat, & acerba. 25 Bibat vi-
 num coum subastringens quàm
 nigerrimum: 26 à ' dulcibus au- 30
 tem & pinguibus ac nidorosis ab-
 stineat: 27 & silphium non acci-
 piat, 28 neque allium, 29 neque
 carnem porcinam: 30 neque mu-
 gilem, 31 nec recentem 32 nec
 falsum, 33 neque anguillam: 34
 neque olus ullum 35 coctum sine
 aceto. 36 Ex troximis autem,
 hoc est his quæ cruda eduntur,
 raphanide utatur & apio, in ace-
 to tinctis, & polentam vino sub-
 actam edat: 37 & vinum mera-
 cum sorbeat. 38 Si vero velit
 etiam panem in ' vinum interat, 28 5
 ac calidum edat. 39 Dentur etiam
 pisces, scorpius, draco, cuculus,
 gobio, callionymus. 40 Hos co-
 ctos & frigidos dato. 41 Dato
 etiam quæ splenem attenuare
 possunt singulis diebus, 42 aspho-
 deli semen, 43 aut visci folia, 44
 aut fœnum græcum, 45 aut viti-
 cis semen, 46 aut rutam, 47 aut
 mentæ radicem: 48 ex his quod-
 cunque volueris, tritum in vino
 austero dato jejuno. 49 Si vero
 adeo validus fuerit, per ' triginta 290
 dies ad ligna secanda cogito: 50
 & summis humeris luctetur: 51
 & interdiu deambulet, 52 & ve-
 spere dormiat: mane vero sur-
 gat, 53 & quæ relata sunt edat.
 54 Si vero ab his non melius ha-
 beat, splenem fungis urito, 55
 decem magnis crustis inustis,

λας

quum

λας, οὐδέταν μέγιστος ἢ ὁ σπλήν, καὶ
ἕξ ημερῶν μάλιστα. ⁵⁶ ἢ γὰρ τύχης
καύσας, ὡς δεῖ, ὑγιέα ποιήσας,
πάλιν ἐκ ἐν τύχῃ. ⁵⁷ ἢ ὅτι νῆστος δέε
θεραπείης. ⁵⁸ χαλεπή γὰρ ἐστὶν ἡ νόσος,
ὡς μὴ παρὰ ἄλλοις μελετητῇ.

XXXIV. Ἄλλη νόσος σπληνώδης.

² γίνεσθαι μὲν δὲ τὸ αὐτῶν, ἀπὸ ὧν ἐν ἡμέ-
ραις ὄδεν. ³ πάσῃ δὲ ἐν ἑαυτῷ τῷ νόσῳ
σπληνώδης τὰ δεῖ. ⁴ ἢ γαστρῆ φουσσῶ. ⁵
μὲν γὰρ καὶ ὁ σπλήν οἰδέει, καὶ σκληρός
ἔστι, ⁶ ἐξ ὁδῶν ὄξεναι ἐμπίπτει (ἢ
⁴⁰ ἐστὶ σπληνώδης. ⁷ ἢ ὅτι χροὴ τῆς ἐπι-
πέσει μέλας, ἔπαχρη, σπλην-
δῆς. ⁸ ἐκ τῆς ὄξεναι κακὸν ὄξει. ⁹ ἐκ τῆς
ἐλά κακὸν ὄξει, καὶ δὲ τὸ ὄξεναι
των ἀφίσει. ¹⁰ καὶ ἐκ τῆς κνήμῶν
ἐλκεα ἐκρήγνυται, οὐκ οἶα παρὰ ἐπι-
νυκτίδες. ¹¹ τὰ γὰρ γῆρα λεπυλῶνται.
¹² καὶ ἡ κόπρος ἐκ ἀποχωρέει. ¹³ τῆ-
τον, οὐδέταν ἕτως ἔχει, μελετητῷ
τύσιν αὐτοῖσι φαρμάκοις καὶ ἐδε-
σμασι, ἐκ ποτῶν, καὶ ταλαπωλείῃσι,
καὶ τοῖσι ἄλλοις πᾶσι. ¹⁴ καὶ ἡ ἀπο-
κλύσει, οὐδέταν μὴ γένη ἡ κόπρος
ἀποχωρέειν, ἐν τέτοις. ¹⁵ μέλιτος
⁴⁵ ἢ ἡμιχρῆστῶν, καὶ νίτρου ἀγνῶστου
ὁκρῶν ἄσρα γαλονοῖσι. ¹⁶ ταῦτα
τριψάσας. διείναμι δὲ τὸ τῶν
ἐφῶν ὕδατι πένταρσι κοτύλι (ἢ
εἶτα ἕτω κλύσει. ¹⁷ ἢ ὅτι μὴ ἑαυ-
τῶν ἢ νόσος καθίστηται, καύσας
αὐτῶν τὸ σπλήν, ὡς τὸ ἀποδεν. ¹⁸
ἐκ, ἢ τύχης καύσας, ὑγιέα ποιήσας.

XXXV. Ἄλλη νόσος σπληνώδης.

² γίνεσθαι μὲν ἕτερος, ἕτερος ἄρῃ μάλιστα
³ δὲ τὸ ἄμαλτος. ⁴ οὐδέταν γὰρ ἐμ-
πληνῶν ὁ σπλήν ἀμαλτος, ἐκρή-
γνυται ἐκ τῆς κνήμῶν, ἐξ ὁδῶν ὄξεναι
²⁰⁴ ἐστὶ τὸ σπλήν ἐμπίπτεισι, καὶ ἐστὶ
πτηνῶν, καὶ ἐστὶ κνήμῶν, καὶ ἐστὶ ἄμαλτος,
καὶ ἐστὶ ἄμαλτος. ⁶ ἢ ὅτι χροὴ
τῆς γῆρας μολιβοειδῆς. ⁷ καὶ ἀμυχάσ
cu

quum maximus fuerit splen, &
maxime elevatus. ⁵⁶ Si enim suc-
cesserit ustio facta velut oportet,
sanum facies, verum non brevi.
⁵⁷ Opus enim habet morbus' cu-
ratione. ⁵⁸ Gravis est enim &
diuturnus, si non fuerit statim
curatus.

xxxiv. Alius splenis morbus
² fit quidem ab iisdem à quibus
& prior. ³ Patitur igitur æger ab
hoc morbo hæc. ⁵ Venter infla-
tur: ⁶ postea vero etiam splen
intumescit, & durus est, ⁷ & do-
lores acuti in splenem incidunt.
⁷ Color autem mutatur, & con-
spicitur niger, pallidus, malico-
rii speciem referens, ⁸ & ex aure
male olet, ⁹ & gingivæ male
olent, & à dentibus discedunt: ³⁰⁰
¹⁰ & ex tibiis, ulcera erumpunt,
velut pustulæ nocturnæ. ¹¹ Mem-
bra vero attenuantur, ¹² & ster-
cus non secedit. ¹³ Hunc quum
sic habuerit, iisdem pharmacis &
eduliis, & potibus, & laboribus,
atque aliis omnibus curato: ¹⁴ &
ubi stercus secedere noluerit,
clysterem adhibeto, ¹⁵ ex mellis
hemina dimidia, & nitri ægy-
ptii magnitudine tali ovilli. ¹⁶
Hæc trita in quatuor heminis
aquæ de betis coctis diluito, & ³⁰⁵
per clysterem infundito. ¹⁷ Si
vero morbus ab his non sedetur,
splenem ipsius urito velut prio-
ris: ¹⁸ & si ustio successerit, sa-
num efficies.

xxxv. Alius splenis morbus
fit, in anno, ² veris maxime tem-
pore, ³ verum à sanguine. ⁴ Quum
enim repletus fuerit splen san-
guine, erumpit in ventrem, ⁵ &
dolos acuti in splenem inci-
dunt, & in mammam, & in cla-
viculam, & in humerum, & sub
scapulam. ⁶ Color autem corpo-
ris est plumbiformis: ⁷ & parva
ulcus-

εν τῆσι κνήμησι λαμβάνει. ⁸ καὶ
 ἔλκεα μεγάλα γίνονται ἐξ αὐτέων.
⁹ καὶ τὰ κρέτω ὑποχαριόντα ἄμφο ⁹⁸
 τῆ κρέωσθι ἀματὰ δέκα καὶ ἰώδεκα.
¹⁰ " καὶ ὑπερέχει) ἡ γαστήρ σκληρή. ⁹⁹
¹¹ καὶ ὁ σπλήν κρεῖται λίθου ἐστίν.
¹² ἐξ τῶν παρόθεν θανατιώδεις
 ρου. καὶ ἐξ αὐτέων παύροις Διφρυγ-
 γάνει. ¹³ τῶτον, ἰσθῆτον ἠδὲ ἔχει,
 τοῖσιν αὐτοῖσι θροάπους, οἷσι καὶ τὸν
 ἔμπαροθεν, ¹⁴ πάλιν αὖ φάρμακον
 κεν μὴ δῶς. ¹⁵ κρέτω ἦ, ἔγκρεσθι
 κινδὺς δέναι. ¹⁶ καὶ τῆ ὑσερμῆ ἰπ-
 πείας γάλακτι ἐφθῆ ὀκτώ κρητύ-
 λας, μέλι πρῶτον. ¹⁷ εἰ δὲ μὴ,
 βοεία ἢ ἀγεία ἐφθῆ, δύο χροῦσι
 μέλι πρῶτον, ἔπειτα ἑτέρω
 κύλικα. ¹⁸ ἐναλλὰξ ἦ πίνειν χρῆ. ¹⁹
 ἐς ἣ ἑσπερίω διδόναι μὲτὶ τῷ κρέ-
 ωσθι τῶν ταυτῶν, ἅ ἐ τῶν παρόθεν μὲτ'
²⁰ τῷ φάρμακον. ²⁰ καὶ, λὺ δόκησι, ἔ-
 μφι ἀφελεῖν ἀπὸ τῶν αὐγῶν
 ἔμφοσθι τῶν εἶστω φλεβός. ²¹ τὰς ἦ
 λοιπὰς τῶν ἡμερέων διδόναι νήσφι
 ἐκείνης ἡμέρας βοείας γάλακτι
 πέντε κρητύλας, τρίτον μέρος
 ἄλλης πρῶτον. ²² σπίνουσι ἦ
 καὶ ποσῶσι ἐ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσιν
 αὐτοῖσι θροάπους, οἷσι ἐ τῶν παρό-
 θεν. ²³ ἀπέχεσθι ἦ λαγνείας καὶ οἷ-
²⁴ νοφλυγίης ἐ τῶν ἐ τῶν παρόθεν. ²⁴
 ἐ, λὺ σοι δόκησι, καὶ σπιν, ἰσθῆτον πα-
 χύπετος καὶ μέγιστος ὁ σπλήν ἡγύ-
²⁵ ται. ²⁵ ἐ, λὺ τῆς καύσας ἔμφο-
 ρῶ, ὑγία ποιήσας. ²⁶ λὺ ἦ μὴ ὑπερ-
 ταύτης τῶν ἰσθῶν ἡγύσθι, φθί-
 ρόμῳ χροῖω θνήσκει. ²⁷ ἦ γὰρ νῆ-
 σθι λίαν ἐστὶ χαλεπή.

ulcuscula velut lancinata in ti-
 biis exurgunt, ⁸ ex quibus ulce-
 ra magna fiunt : ⁹ & quæ pri-
 ma infra fecedunt, sanguino-
 lenta sunt & æruginosa : ¹⁰ &
 venter durus subit, ¹¹ & splen
 velut lapis est. ¹² Hic morbus
 magis lethalis est quam priores,
 & ex ipso pauci effugiunt. ¹³
 Hunc quum sic habuerit, iisdem
 purgato quibus & priorem, ¹⁴
 veruntamen 'pharmacum sur- ³¹⁵
 sum purgans ne dederis. ¹⁵ Deor-
 sum vero granum cnidium exhi-
 beto. ¹⁶ Et postera die etiam la-
 ctis equini cocti octo heminas
 dato, melle affuso. ¹⁷ Si vero hoc
 non adfit, bubuli aut caprini co-
 cti duos congios præbeto, ita ut
 alternatim mel in poculum am-
 misceatur, ¹⁸ & vicissim biban-
 tur. ¹⁹ Ad vesperam autem post
 purgationem eadem quæ priori
 dato. ²⁰ Et si visum fuerit, ab in-
 terna cubiti 'sinistri vena fan- ³²⁰
 guinem detrahit. ²¹ Reliquis
 autem diebus quotidie in jejuno
 lactis bubuli quatuor heminas
 dato, tertia muricæ parte ammix-
 ta. ²² Cibis vero & potibus &
 aliis omnibus iisdem curato, qui-
 bus & priorem. ²³ Abstineat au-
 tem à venere, & ebrietate hic
 velut prior. ²⁴ Et si videatur
 etiam urito, quum crassissimus
 & maximus splen factus fuerit :
²⁵ & si opportune ufferis, ac suc-
 cesserit, sanum facies. ²⁵ Si ve- ³²⁵
 ro ab hac curatione sanus non
 fiat, tempore corruptus moritur.
²⁷ Est enim morbus valde gra-
 vis.

XXXVI. Ἄλλη ἕσθι σπληνός.
 ἔμφοσθι πίνει καὶ αὐτῆ ἡ ἕσθι ἔα-
 ρου μέλιται, ἦ ἰσθῆτον φλεγμα
 ἀναλάθη ὁ σπλήν ἐς ἑωυτὸν, καὶ
 μέγας πρῶτον χροῖω ἡγύσθι καὶ
 σκλη-

xxxvi. Alius splenis morbus.
² Accidit & hic morbus vere ma-
 xime, ³ quum splen pituitam
 assumpserit in seipsum, ⁴ &
 statim magnus factus fuerit
 ac durus, & deinde rursus
 scda-

σκληρός· εἴτ' αὖθις κατάρσεται).⁵ ἔ, 10
 ὅταν μὲ ἐξηρμησθῆ, ὁδυνάμ' ὀξεία
 ἐμπίπτει (ἐν ὀκτάτῃ λαπαρός ἢ
 ἀνώδυός ἐστι. ⁶ κ, ὀκτάτῃ χερόν
 20 ἤντηται τῇ νέσῳ, ἀμαυροτέρῃ δο-
 κεί, ἐ ἐπανίσει), καὶ ταχέως κατάρ-
 σεται). ⁷ ε' ἔτος, ὀκτάτῃ ἔτις ἔχη, καὶ
 χεράς ε' νεσὴ μάθως τὰ σπία ε' δύ-
 ναται πρὸς ἄλ, ἐ ταχέως κατάρλε-
 πηύσται, ἐ ἀρησιλὴ ἔχη τὸ σῶμα
 πολλῶν. ⁸ τὸ ἢ νέσημα, λὺ μὴ πα-
 ραχρηῖμα τεραπείῃ, ἢ αὐτόματον
 κατάρσῃ, Διελιπὸν πέντε μῶνας ἢ
 ἐξέ, αὖθις ἐπανίσει). ⁹ Διελιμπαί-
 νη εἰ μὲ μάλισται τ' χημῶνα. ¹⁰ τ' ἔτον
 καὶ δρῶας λὺ λάσσης, καὶ σὺν δέκα
 ἐχάρας ἐς τ' ἀπλῶνα, ἐ παρ' ὄνθ
 ὑγέα ποιήσῃς. ¹¹ λὺ εἰ μὴ καύσης,
 25 ' τοῖσιν αὐτοῖσι φαρμάκισιν ἰησθῆ,
 οἷσι ἐ τὸς πρῶτον, ἐ ἐδέσμασι, κ
 ποῦσι, κ ταλαιπωρήσιν. ¹² ε' τω
 ὅδ' αὖ τέρχεται ὑγέα πείσης. ¹³ τ' ε-
 τ' εἰ ἢ χροῖή γίνεται ἐκλυκθῆ,
 " δ' ὑπὸ πωρῆ, καὶ ἀχμηρή. ¹⁰³

sedatur. ⁵ Et quum quidem ele-
 vatus fuerit, dolores incidunt
 acuti: Quum vero mollis fue-
 rit, doloris exors est. ⁶ Et ubi
 ' diuturnus factus fuerit mor-
 330 bus, obscurior esse videtur: &
 insurgit, & cito sedatur. ⁷ Hic
 quum sic habuerit, in principio
 morbi cibos admittere non po-
 test, & cito attenuatur: & corpus
 impotentiam multam habet. ⁸
 Morbus autem si non statim cu-
 ratus fuerit, aut sua sponte quie-
 verit, interpositis quinque aut
 sex mensibus, rursus surgit. ⁹ In-
 termittit autem maxime per
 hyemem. ¹⁰ Hunc si in princi-
 pio ' acceperis, decem crustas in
 335 splenem urito, & statim sanum
 facies. ¹¹ Si vero non ufferis, iis-
 dem pharmacis curato, quibus &
 priores: itemque iisdem, & po-
 tibus, ac laboribus. ¹² Sic enim
 celerrime sanum feceris. ¹³ Hu-
 jus autem color fit exalbidus,
 subpallidus, & squalidus.

xxxvii. Alius splenis mor-
 bus. ² Fit autumno maxime ab
 atra bile. ³ Fit autem ab olerum
 multorum quæ cruda eduntur
 esu, ' & ab aquæ potu. ⁴ Patitur
 340 itaque æger hæc. ⁵ Quum mor-
 bus corripuerit, splenem vehe-
 menter dolet, ⁶ & rigor & febris
 apprehendit, ⁷ & inedia ipsum
 habet, ac cibos averfatur, ⁸ &
 corpus cito concidit. ⁹ Splen
 autem, magnus quidem non
 valde fit, verum durus: ¹⁰ & ad
 viscera allabitur, ¹¹ & adhærens
 surgit. ¹² Hunc quum sic habue-
 rit, iisdem pharmacis & eduliis
 ac laboribus quibus priores cu-
 rato. ¹³ Et si se tibi ' exhibuerit,
 345 urito ipsum eo modo quo etiam
 alios. ¹⁴ Hic morbus in pleris-
 que si statim curatus fuerit, bre-
 vi decedit.

XXXIIX. Ἰκτεροι τέσσαρες. 2

35 Ὁ μὲν ἔξ ἡμέρας μάλιζα ἐπιλαμβάνει, χολῆς κινήσεως. 3 ἴσα ἐν ἡχολῇ ὑπὸ τῷ δέρματι κὶ ἐν τῇ κεφαλῇ, 4 ὡς δὲ οὐχὺς ἀποχρῶσθαι τὸ σῶμα, κὶ γίνεσθαι ὠχρὸν, οὐκ ἴον παρὰ σίδιον. 5 Ἐοὶ ὀφθαλμοὶ ὠχροί. 6 Ἐν τῇ κεφαλῇ ὑπὸ τῷ τριχῆας ὅσον 104 φλῆς ὑπερὶ 7 κὶ ῥίγῃ κὶ πυρετὸς ἐπιλαμβάνει. 8 κὶ ἐρέει ὠχρὸν τὸ ἔρρον, κὶ ὑφίσταται ὑπὸ αὐτῷ παχὺ ὑπὸ χροῦ. 9 κὶ τὸ ἔωθεν, ἕως αὐτῆς ἡ, ὡς τὸ κενεῖν κὶ τὰ σπλάγ- 105 χια μύζα. 10 κὶ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ παρὰ σφίγγειν ἢ ἔρωτησθαι. ἄσσεια 506

40 ἔτε ἔλυτῆς, κὶ ἐκ αὐτῆς ἀκροῶμεν. 11 ὃ ἂν παρὰ τῶν περὶ ὠχρῶν δὲ κὶ κενεῖν. 12 ἔξ ἡμέρας, οὐκ ἔστιν ἄλλο ἔργον, ἐν ἡμέραις ἐν τῇσι τεσσαρῶν καὶ δεκά ἡμέρησιν. 13 ἢ ἂν ταύταις Διὰ φύγη, ὑγίης γίνεσθαι. 14 μελετῶν δὲ αὐτὸν χρῆσθαι. 15 οὐκ ἔστιν ὁ πυρετὸς αὐτῆς, λείπει πολλῶν κὶ θερμῶν, 16 πίνειν τὸ διδόνον μελικρητόν. 17 Ἐπιφύμασι Διὰ χρεῖσθαι πησάνης χυλῶν, μελὶ παρὰ χυλῶν. 18 κὶ μὴ σινεψῆσθαι τὸ μέλι, ἕως αὐτῆς δεκά τεσσάρων ἡμέρων παρὰ τῆς. 19 αὐτῆς κὶ κενεῖν, ἢ ἂν ταύταις 20 μετὰ τῶν λείπειν διὰ τῆς ἡμέρας, κὶ ὠχρῶν τὸ παρὰ τὸν ὀλίγον, ἄσσεια αὐτῆς μάλιζα παρὰ τῆς. ἔπειτα πολλῶν μὲν τὸ διδόνον. 21 πίνειν δὲ ὅσον λουκῶν ὡς πολλῶν διὰ τῆς ἡμέρας. 22 κὶ, ἢ ἂν σοὶ δοκῆν παρὰ τὸν ὀλίγον ἔξ ἡμέρας ὠχροῦ εἶναι κὶ ὠχρῶν, ἔμετον κενεῖν ποιεῖσθαι δὲ τὸ σινεψῆσθαι, ὡς ἐν τῇσι αὐτῶν νεοσιν ἐξεί. 23 κὶ, ἢ ἂν δὲ τῶν παύσθαι, ἄσσεια. 24 ἢ ἂν μὴ, ἐλλέσθαι πίνειν. 25 μετὰ τῆς ταύταις κενεῖν, ἕως ἔσθαι 205 ἔλιν' φαγῆται μάλιζα μαλακῶν, ἢ ἄσσεια τὸ ἐν τῶν. 26 ὄψον δὲ ἐσθίει-

XXXIIX. Quatuor morbi regii. 2 Primus quidem æstate maxime corripit, bile commota. 3 Consistit igitur bilis sub cute, & in capite, 4 quare statim corpus in alium colorem mutat, & fit pallidum, velut malicorium. 5 Et oculi pallidi fiunt: 6 in capite sub pilis velut cortex subest: 7 & rigor ac febris corripit: 8 & pallidam urinam mingit, & 350 crassum subpallidum in ipsa subfidet, 9 & manet quamdiu jejunus fuerit, ad cor & viscera exungitur: 10 & si quis ipsum alloquatur, aut interroget, ægre fert, & anxius fit, & non sustinet audire. 11 Stercus autem excrementum cum pallore albeat, & male olet. 12 Hic quum ita habuerit, maxime moritur in quatuordecim diebus. 13 Si vero has effugiat, sanatur. 14 Curare autem oportet ipsum sic. 15 355 Quum febris remiserit, multa calida lavato, 16 & aquam multam bibendam dato. 17 Et prohibitionibus utatur, pitisanæ succo, melle affuso. 18 Mel autem non simul coquito, donec præterierint quatuordecim dies. 19 Hi enim judicant an lethalis sit morbus, aut non. 20 Postea vero bis in die lavato, & nutrito primum modicis quæcunque maxime admiserit. Postea tamen plura dato. 21 Vinum bibat album plurimum per diem: 22 & si 360 progressu temporis videatur tibi pallidus esse & debilis, vomitum à cibus facere jubeto, velut in superioribus morbis habetur. 23 Et siquidem ab his morbis quiescat, fatis est. 24 Sin minus, veteratrum bibendum dato. 25 Post talem autem purgationem, ad vesperam edat mazam mollem, aut panis medullam. 26 Obso-

τω,

nium

τω, νεοσόν ἀλεκθελίδ $\text{\textcircled{C}}$ διεφθον,
 δύζα μισυρμόρον κρομμύω, κη κη-
 ρλαιώ, κη τυρω, κη ἀλί, $\text{\textcircled{C}}$ σιστάμω,
 $\text{\textcircled{C}}$ σαφίδι λούκῃ. ²⁷ οἶνον ἢ πινέτω
 λούκῃν, αὐσηρόν, ὡς παλαιότατον.
²⁸ ἢ ἢ κήτω κηλίλω ὑποκαθίραμ.
²⁹ τῇ ἢ ὑσεράη χυλῶ ἀπ' ἐρεβίνθων
 λούκῃν. μέλι ἢ χηη τῷ χυλῶ πα-
 ραχέαι τέτω ἢ χρεείω, $\text{\textcircled{C}}$ ἐκπιέ-
 5 ται' δύο κητύλας $\text{\textcircled{C}}$ ταις τας χυλῶ.
³⁰ τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ μῦ, ἐφ'
 ἐκείνης ἡμέρης πινέτω τὸδε τὸ
 ὕδωρ, ἀπὸ τῶνδε. ³¹ ἐψήσας μα-
 ράθρη ρίζας λεπτὰς, πλῆθ $\text{\textcircled{C}}$ ὀκθ-
 σον τρεῖσι δακτύλοις $\text{\textcircled{C}}$ ἐπιλαβεῖν,
 τὴν δραγμαίδα ἐμβάλλει κη ἐψέιν
 ἐν δυοῖ χρεῦσιν ὕδατι $\text{\textcircled{C}}$. ³² ἐψέιν
 ἢ, ἕως ἀν' ἀφθῆ τὸ ἥμισυ. ³³ κη ἐρε-
 βίνθων λούκῃν χρίνικα ἐν δυοῖ χρεῦ-
 σι, " ἕως ἀν' ἀφθῆ τὸ ἥμισυ. ³⁴ 107
 ταῦτα, ὀκθῶν ἀφθῆ, διηθήσας
 ἐξαμθεῖσσι, κη ἀμφοτέρα μί-
 ξας τέτω τῷ ὕδατι, κη τὸν οἶνον
 10 κερήσας, πινέτω. ³⁵ κη αὐτὸ τὸ
 ὕδωρ μῆνον, ἢ βέλη, πινέτω ὡς
 πλεῖστον κη ἄλλο ὕδωρ μὴ πινέτω.
³⁶ ἢ ἢ τῆτο τὸ ποτὸν μὴ αἰεσίη-
 ται, τὸδε σκευάσας ἔτω δίδοναι.
³⁷ ἰχθῶν λούκῃν χρίνικα ἐψήσας
 ἐν δυοῖ χρεῦσι, διηθήσσι κη ἐξαμ-
 θηρίασσι. ³⁸ ἐπιτα τὸ ὕδωρ ἔτω πι-
 νέτω, ἢ τε ἡλὸν αὐτὸ βέληται,
 ἢ τε ξυ τῷ οἴνω κηραί. ³⁹ πινέ-
 τω δὲ μὴ ἄηρόν πελὺ, ἀλλὰ κη
 φορῶν ἡμικτύλιον, ὅπως μὴ ἀφθῆ-
 ροια αὐτῷ ἐπιβῆται. ⁴⁰ κη, ἀφθ-
 λιπὼν χρονον ὀλίγον, πινέτω. ⁴¹
 15 ἀρραῖ' ἢ κη τὰδε δίδοναι πίνων ἡ-
 σθ' ἐκείνης ἡμέρης, τρεῖσιν λαίω
 κη δέντα. ⁴² κητύλω οἶνε πα-
 λαίω λούκῃ, σελίνω κηραπὸν, σι-
 κύω σπέρμα, μαρῶθρη κηραπὸν, κη-
 διοπκη κημινον, ἀδιάνον, κηριον
 τῶ

nium vero edat, pullum galli-
 naceum percoctum, probe con-
 ditum cum ' cepa, coriandro, ca-
 367 feo, sale, sesamo, & uva passa
²⁷ Vinum autem bibat al-
 bum, austerum, vetustissimum.
²⁸ Alvum vero infra subpurga-
 to : ²⁹ postera die succo cicerum
 alborum, melle affuso, utatur, &
 duas heminas hujusmodi succi
 ebibat. ³⁰ Tertia vero die initio
 facto, singulis diebus hanc aquam
 bibat, ex his rebus coctam : ³¹
 Foeniculi radices tenues, ea co-
 pia quanta tribus digitis com-
 prehendi potest, in ' duos aquæ ³⁷⁰
 congios mittito, ³² ac coquito
 usque ad dimidias. ³³ Et cicerum
 alborum choenicen, in duobus
 aquæ congiis ad dimidias item
 coquito, ³⁴ & quod superest ex-
 colatum sub dio per integram
 noctem exponito, & ambo hæc
 decocta misceto. Cum hac aqua
 & vinum temperatum bibat, ³⁵
 & ipsam aquam solam si velit,
 quamplurimam bibat : & aliam
 aquam non bibat. ³⁶ Si vero
 hanc potionem non admiserit,
 ' aliam sic præparatam dato. ³⁷ 375
 Caricarum albarum choenicen
 in duobus aquæ congiis coqui-
 to, excolato, & sub dio per inte-
 gram noctem exponito. ³⁸ Post-
 ea hanc aquam bibat, five nu-
 dam ipsam voluerit, five cum
 vino mixtam. ³⁹ Bibat autem
 non acervatim multam, sed pro
 una vice dimidiam heminam,
 ut ne alvi profluvium ipsi suce-
 dat : ⁴⁰ & modico tempore in-
 terposito rursus bibat. ⁴¹ Com-
 moda autem sunt ' & hæc in po-
 380 tu data jejuno singulis diebus,
 trita ⁴² & in vini veteris albi he-
 mina diluta, apii semen, cucu-
 meris semen, feniculi semen,
 cuminum æthiopicum, adian-

πτεράν κη κεφαλής, τέσσαρας τρι-
 βων, κη διείς οίνω λούκω ήμισυ-
 λίω.²¹ ήδη ζε μέλι ωδραχέμ ολί-
 γον είτω έται διδόναι πινειν.²² τζζ
 35 [ζ] πινέτω δις ή τρις τ' ήμέρης.²³
 περιέσσης ζ τ' νύκτα λυτρεοίσι κη
 πυρήμα (ι) θεραπείην.²⁴ εοδιέτω
 ζ, άσφα περιέσεται, οίνον ζ πινέτω
 λούκον, αυτηρόν κη ταλλα τα αυτα
 περισφερέστω, α κη τη περιόσεν.²⁵
 αυτη ή νύκτα χροσινή ε χαλεπή, λυ
 μη κηλ' ερχάις κη λωϊς μελετηή.

XL. Αλλ' (ι) κτερο. ² επιδη-
 μι' (ι) ε' (ι) κη λέσεται, εδο, πι πύσαι
 άρω επιλαμοσάφ. ³ γίνεται ζ άπο
 παλησμονής μάλιστα ε μέθησ' κη,
 επιδαν ριγώση. ⁴ ούτως εν τ' σώμα
 40 άκαιοτροπέδ, κη γινε') άχρόν. ⁵ κη
 οι όφθαλμοί σφοδρα άχροί. ⁶ κη
 εσπ' (ι) τ' ερχάις κη εσπ' ούυχας
 ή νύκτασ ύπερχει. ⁷ κη ρίγος κη πυρε-
 τος βληχρός ερχ. ⁸ κη άσθενεί τ' σώ-
 μα. ⁹ κη εν τ' κεφαλή οδυνή ερχ. ¹⁰
 κη έρέφ άχρον κη παχύ. ¹¹ ετος οίκ-
 τερο ήσον θανατώδης ε' περιόσεν,
 κη θεραπείην μελετωήν εν
 τάχ. ¹² τζτον, οκ' ταν ε' τως ερχ,
 χάσση αυτ' ε' τες άκωνας κη άφαι-
 ρέφν ε' άμα' (ι) κη. ¹³ επ' (ι) κη πυρήσας
 πίσαι ελατήριον. ¹⁴ κη τω ζ αυθις
 45 εσπ' κη ήρηγ τ' η τ' ε' τη, 'ονείω γά-
 λακη. ¹⁵ τα ζ άλλα ροφήμα' (ι) τε, κη
 πόμα' (ι) κη ε' ε' σ' μα' (ι) τε, τα αυτα δι-
 δόναι α κη τ' περιόσεν. ¹⁶ ε' κη τ' ε' ρφν
 αυτ' ε' τω κεφαλήν ζυμινά. ¹⁷ κη 110
 άπο χαρκαδεις πίνην. ¹⁸ κη λ' ε' φν αυ-
 τ' ον ποκω κη θερμω. ¹⁹ κη ξύων τ' ω
 σάρεκα, εν οίνω λούκω διδόναι πίνην
²⁰ ε' ε' τα άλλα πίν' (ι) τε σ' εν αυτ' (ι)
 σ' χρεείστω, κη εν τάχ' υγής εσση.

XLI. Αλλ' (ι) κτερο. ² γινε')
 μη άπο φλέγμα' (ι) κη, επι ζ χημωσ' (ι)
 μάλιστα επιλαμοσάφ. ³ κη ή
 χροσινή

capite, quatuor tritas, ' & in vi-⁴⁰⁰
 ni albi hemina dimidia dilutas,
²¹ modico etiam melle affuso.
²² Atque has bis aut ter in die
 bibat. ²³ Progrediente vero
 morbo, balneis & fomentis cu-
 rato. ²⁴ Edat autem quæcun-
 que admittit. Vinum bibat al-
 bum, austerum: & al a eadem
 assumat quæ prior. ²⁵ Hic mor-
 bus diuturnus est & gravis,
 si non ab initio probe fuerit cu-
 raturus.

X L. Alius morbus regius.
² Popularis appellatur hic, eo
 quod omni tempore corripit.⁴⁰⁵
³ Fit autem à repletionemaxime
 ac ebrietate: & postquam rigncrit,
⁴ statim sane corpus immutatur,
 & pallidum fit, ⁵ & oculi pallidi
 valde sunt. ⁶ Et sub pilos ac sub
 unguis morbus procedit. ⁷ Et
 rigor ac febris debilis tenet. ⁸ Et
 debile est corpus, ⁹ & in capite
 dolor adest. ¹⁰ Et pallidum ac
 crassum mingit. ¹¹ Hic morbus
 minus lethalis est prioribus: &
 curatur brevi sanatur. ¹² Huic
 quum sic habuerit, ' cubiti ve-⁴¹⁰
 nam secato, & sanguinem detra-
 hito. ¹³ Deinde fomento adhibi-
 to, elaterium bibendum dato.
¹⁴ Tertia vero die rursus infra
 subpurgato, cum lacte asinino.
¹⁵ Reliquas vero sorbitiones, &
 potus, ac edulia, eadem dato quæ
 priori. ¹⁶ Et caput ipsius fre-
 quenter purgato: ¹⁷ & de suc-
 co bibendum dato. ¹⁸ Et mul-
 ta calida ipsum lavato, ¹⁹ ac
 carnem defricato, & defricatas
 fordes in vino albo bibendas
 dato: ²⁰ ' & ad alia omnia iis-⁴¹⁵
 dem utatur: & brevi sanus eva-
 det.

XLI. Alius morbus regius,
² fit quidem à pituita, hyeme au-
 tem maxime corripit: ³ & co-
 lor

206 χροὴ αὐτὴς ἰσχυρὰ. 4 καὶ τὰ σπύρα
 αὐτὴς πηλὴρα γίνετ' φλέγματος. 5
 καὶ πύφ' τὸ σάλον. 6 καὶ, ὁκώτων ἀπο-
 χρέμπτ' ἡ. λυγρὸς αὐτῶ γίνετ'. 7 καὶ
 ἐρίφ' λυγρὸν ἐ παχύ. 8 καὶ ὑπ' αὐτῶ
 ὑφίστ' ὁκώτων ἀλδύρον. 9 ἔτος ὁ ἰκ-
 τερὸν ἐκ ἐστ' γεννατάδης, ἐν τῶ χῆ
 ὑγιαίνεται. 10 τῆτον, ὁκώτων ἔτως
 ἔρη, πίπτει κνίδιον κώκκον. 11 καὶ μῆ
 ἔ καὶ κερὶν πησάνης χυλόν, μέλι
 5 καὶ ὄρχας, δ' ἄν' ἀκροφῆν τέσσα-
 ρας κούλας. 12 τῶ ἢ αὐὸ κηλίλιν
 ἐμεθ' οὐδ' ὕδρ' ἔκ' ἀδερσιν παρε-
 χέτω, ὡς ἐν τῆσι πύφ' εἶν. 13 ἔτω
 γδ' αὐὸ ρήισα τὸ φλέγμα ἀπαζάρι
 ἔ' πηλὸν μόν' ἔ' ἔ' ὄρχησιν. 14 ἔ
 αὐὸ γαργαρισμὸν σιδάριζ' ἑν αὐτῶ
 θυμαίνῃ. 15 ἔτος ἐνίοδε καὶ πυρετῶ
 καὶ βληχρῶ πυρετῶ, ἐφ' ἑκὴν λυγρῶ
 ἐπιγίνεται. 16 ἔ' τὰλλα μελετῶν,
 οἷσι καὶ τῆς πύφ' εἶν ἐκέρως, καὶ
 φαρμάκωσι, καὶ πυρετῶσι, καὶ λυ-
 γρῶσι, ἐδ' ἑσ' μασι, ἐ ποτοῖσι καὶ
 10 ῥοφήμασιν. 17 ἔτω γδ' ὡς ἰσχυρῶ
 σα ὑγίεια ποιήσας.

XLII. Ἦ νόσημα, ὁπῶς καλεῖται III
 τῶ φῶ. 2 Τύφῶ μῆ τῆτον τὸ νόση-
 μα καλεῖται. 3 ἐπιλαμῶν ἢ ἔ-
 ρετῶ ἐν ἄρη, ὁκώτων ὁ κύων τὸ
 ἄσρον ἐπιτέλλει, γλῆς κινήσεως
 αὐὰ τὸ σάμα. 4 δ' ἔως ἐν αὐτὸν πυ-
 ρετῶ ἔχ' ἐν ἰσχυροῖ, ἐ καὶ μὲν ὄξυ.
 5 καὶ ἀπὸ ἔβ' ἀρετῶ ἀδενείη, καὶ
 ἀκρησίη ἔ' σιελῶν καὶ ἔ' χυλῶν. 6
 ἀχερεῖα γδ' μάλιστα γίνετ' οἷ. 7 καὶ
 ἢ γαστῆρ' ἐκέρωςεται, καὶ τὰ ἑποχω-
 ρεῖσ' ἀδύσ' δ' αὐ, καὶ ἐφ' ἑκὴν ἰσχυρὸς
 15 ἐπιγίνεται. 8 ταῦτ' ἄ' τε πύφ'. 9 καὶ,
 ἡ ἰσχυρῶσιν ἑλὴν αὐτῶ, ἐ δ' ἰ-
 να) ὄρθ' ἀλ'. 10 ἔδ' ἐ τῶσιν ὄφθαλ-
 μῶσιν αὐὸ ῥυθ' δ' αὐὰ ὑπὸ ἔ' καὶ
 ματος. 11 καὶ, ἡ ἰσχυρῶσιν ἑλὴν αὐτῶ, ὑπὸ
 ἔ' πόνος ἐ δ' αὐὰ) ἀποκρίνασθ'. 12
 οκώ-

lor ipsius ægri est albus, 4 & pe-
 ctora ipsius pituita plena fiunt :
 5 & sputit salivam : 6 & quum
 excreat, singultus ipsi oboritur.
 7 Et album lotium ac crassum
 mingit, 8 & in urina subfi-
 det velut farina. 9 Hic morbus
 non est lethalis, & brevi sana-
 tur. 10 Huic quum sic habue-
 rit, 11 Cnidium granum biben- 420
 dum dato. 12 Et post purga-
 tionem, succi pitisanæ quatuor
 heminas, melle affuso, exfor-
 bendas dato. 13 Superiorem ve-
 ro ventrem vomitu inducto,
 velut in prioribus purgato. 13
 Sic enim facillime pituitam à
 pulmone & arteriis abduxerit.
 14 Sed & gargarisum ipsi
 frequenter præparato. 15 Hic
 aliquando etiam febris debili fe-
 bre, & horror tenus succedit.
 16 De cætero vero isdem 425
 bus priores curato, & pharmacis,
 & fomentis, & balneis, & edu-
 liis, & potibus, & forbitionibus.
 17 Sic enim maxime sanum faci-

XLII. Morbus Typhos voca- III
 tus. 2 Typhos quidem appella-
 tur hic morbus, hoc est stupor
 attonitus : 3 corripit autem tem-
 pore æstatis, quum canis sydus
 oritur, bile per corpus commo-
 ta. 4 Statim igitur ipsum febres
 fortes tenent, & calor acutus,
 5 & à gravitate debilitas, & cru-
 rum ac manuum impotentia :
 6 maxime enim inutilia ipsi fiunt
 hæc membra : 7 & venter tur- 5
 batur, & quæ secedunt grave
 olent, & tormen forte succedit.
 8 Sed & hæc patitur. 9 Si quis
 ipsum erigere velit, erigi non
 potest : 10 neque oculis videre
 potest præ calore. 11 Et si quis
 ipsum interrogat, præ dolore re-
 spondere non potest. 12 Quum
 autem

ὀνόταν ἢ μέλλη λποθνήσκειν, ὀξύτε-
 ρά τε ὀρή, (ε φθέρη) θαρσαλέως,
 κὺ πείθην κὺ φαρμέν ἀγτέ. ¹³ καὶ, λὺ
 δὺ πὶς καὶ φαργέν, ἐν τήχῃ μεθῆ
 καὶ λιπὼν τὴν ψυχλῷ, λὺ μὴ ἐξε-
 μέση. ¹⁴ τέτω ἢ νῆσθ αὐτὴ κρή-
 νειαι ἐν ἐπὶ ἡμέρησιν ἢ δεκατέσ-
²⁰ σαρε. ¹⁵ πολλοὶ ἢ Διὰ τε ἔχουσι κὺ
 ἐς πῖς ἐκρηκίτεσσαρας. ¹⁶ λὺ γέν
 ταύταις διέληθ, ὑγῆς ἔσται. ¹⁷ ἐν ἢ
 ταύτη (τῆσιν ἡμέρη) Διὰ δηλοῖ,
 εἰ θανάσιμθ, ἢ ἔ. ¹⁸ τέθην, ὀνόταν
 ἔπως ἔχη, ὠδὲ ἰῶθ. ¹⁹ ἐν τῆσι
 παρόησι τῆ ἡμερέαν λέσσεσ μὲν
 ἀπέχεσθ, ἀλείφην ἢ οἶνον κὺ ἐλαίω
 χλιαίνων ἐς κρήτιω. ²⁰ καὶ στίων
 ἀπέχεσθ, ῥοφήματα ἢ λεπθὲ καὶ ¹¹²
 ψυχρὰ διδόναι. ²¹ οἶνον ἢ πινέτω
 μέλανα, αὐσηρόν, λὺ ξυμφέρη αὐ-
 τῷ. λὺ ἢ μὴ, λουκόν, ὑδαρέα, αὐ-
 σηρόν. ²² λὺ ἢ διψα ἰσχυρὴ πείζη θ
²⁵ καῦμαθ, ἀθρόον διδῶσ πίνην, κέ-
 λουε ἐξεμέθην, ταῦτα δις ἢ τρις
 ποιήσας. ²³ κὺ, ὀνόταν τὸ καῦμα
 ἔχη, ῥάκια βάπτων ὑδαπ ψυχρῷ
 παροηθέναι, ἢ αὐ μάλιστα φῆ
 κρήσθ. ²⁴ λὺ ἢ φεικλῷ ἔχη τὸ σῶ-
 μα, ἀνιέναι τὰ ψύγμαθ. ²⁵ ἔθς,
 ὀνόταν πενή, μάλιστα δὸ τῆ τοιαύ-
 της ὀδυῆς, ἀφνης κινδυνόςσθ κα-
 ταλιπὼν τῆ ψυχλῷ. ²⁶ ἀλλὰ διδόναι
 κρή αὐτῷ τῆ ὀδυῆς τὰ φάρμακα
 μὲν παροηθῆσ τὰ αὐτῷ, ἀ κὺ τῷ ὑπὸ
 τῆ παροηθῆσ ἐχρηθῶ. ²⁷ ὀνόταν
 ἢ ἐξουασῆ, ἀνακομίζην στίω, καὶ
 ποτῷ, καὶ λασεοῖσιν ὡς τήχσται.
²⁸ ἢ γδ νῆσθ χαλεπῆ, καὶ παῦ- ¹¹³
 ροὶ Διὰ φουζάνθεν.

³⁰ XLIII. ΑΛΘ. τῆ φθ. ² ἐπι-
 λαμβάνθ μὲ τὸ νόσημα πείσων ὠ-
 ρλω, γίνε) ἢ δι ὑγρασίλω θ σώμα-
 τος, ³ ὀνόταν τὰ στία, ὑγρῷ ἐόνθ,
 κὺ τὸ ποτὸν παλὺ ἀγσῆσ κες ἀνα-
 πῆσται

autem moriturus est, acutius vi-
 det, & loquitur confidenter : &
 bibere & edere cupit : ¹³ & si
 quis det quod edat , brevi etiam
 animam emittit, si non evomue-
 rit. ¹⁴ Huic morbus hic judi- ¹⁰
 catur in septem, aut quatuor-
 decim diebus. ¹⁵ Multi vero
 perveniunt etiam ad viginti
 quatuor ¹⁶ Si igitur hos trans-
 ferit, sanus erit. ¹⁷ Nam in
 his diebus judicatur , an le-
 thalis fit morbus, aut non. ¹⁸
 Hunc quum ita habuerit, sic
 curato. ¹⁹ In primis quidem
 diebus à balneo absteineat. Un-
 gatur autem vino & oleo te-
 pido, in lecto, ²⁰ & à cibis ab-
 stineat. Sorbitiones autem tenues frigiditas dato. ²¹ Vinum ¹⁵
 autem bibat nigrum , austerum,
 si ipsi conducatur : sin minus, al-
 bum, aquosum, austerum. ²² Si
 vero fitis fortis premat propter
 calorem , potu acervatim dato,
 evomere jubeto, bis aut ter hoc
 repetito. ²³ Et quum calor ha-
 buerit, lintea aqua frigida tineta
 adponito , qua parte se maxime
 ardere dixerit. ²⁴ Si vero hor-
 rorem habuerit corpus , frige-
 factoria remittito. ²⁵ Hic quum
 doluerit, ab hujusmodi maxime ²⁰
 dolore periclitatur , ne repente
 animam relinquat. ²⁶ Verum
 exhibere oportet ipsi doloris
 causa festinanter , eadem phar-
 maca quæ ei qui à pleuritide tenetur.
²⁷ Quum autem exfur-
 rexerit, cibo & potu , & balneis
 quam celerrime refocillato. ²⁸
 Morbus enim est difficilis, &
 pauci effugiunt.

XLIII. Alius typhos. ² Cor-
 rigit quidem hic morbus omni
 tempore : fit autem propter cor-
 poris humiditatem , ³ quum ci-
 bos humidus , & potum mul- ²⁵

πίωσι, & παλαδαράϊ γίνων), ἀπὸ
 τῆτων τὸ νέσημα γίνεῖ) μάλιστα.
 4 ἀρχεῖ) ἐν ὁ πυρετὸς τελειῖται ἢ
 τελειῖται καὶ ἄρχεται γινόμενον,
 καὶ πόνου ἰσχυρὸς ἐν τῇ κεφαλῇ
 ἐπίστα),⁵ ἐπίστα ἢ καὶ ἐν τῷ σώματι
 ἀφαιρίτων.⁶ καὶ ἐμέφει σάλον. καὶ
 ἐρόυρε) πυκινά.⁷ καὶ ἀλγέει) πῶς 114
 35 χάραξ) ὀφθαλμῶν,⁸ καὶ τὸ πρὸς 115
 σωπον ἀφύει,⁹ καὶ ἐς τὰς πόδας οἰ-
 δημα κατέρχεται).¹⁰ ἐπίστα ἢ ἐὶλον
 τὸ σῶμα ἀποιδέει. ¹¹ καὶ ἐς τὰ στήθεα
 καὶ ἐς τὸ μετὰ φρενον ἐπίστα ἢ ὀδυνῇ
 πύρεξι).¹² καὶ ἢ γαστρί τεύραται).¹³
 11) ἐ πῶσιν ὀφθαλμοῖσιν ἐξορῆται 116
 ἰσχυρῶς. ¹⁴ καὶ τὸ σάλον ἀποπύει
 πολλὸν καὶ ἀφραῖδες.¹⁵ καὶ ἐν τῇ φά-
 ρυγγι δακρυῖ ἐκέρχεται, καὶ ἐκέρχεται 117
 αὐτόν.¹⁶ πολλὰ καὶ ἢ καὶ φλεγμαίνει
 40 ὁ φάρυγγς.¹⁷ τῆτον, ὀκτάτω 118
 πῶς ἔχει, καὶ ἔτις ὁ πόνου πῶς ἔχει, καὶ
 ὀρθοπνοια ἰσχυρῇ ἐμπύεται).¹⁸ ἐστὶ δ'
 ὅτε καὶ πολλὰ καὶ ἐξαπίνης ἀπὸ τῆ
 πόνου τῶν ψυχῶν ἀφῆκεν ἐν πῶσι
 ἡμέρησιν, ἢ ἐν δεκάτεσσαρσι.¹⁹
 πολλοὶ ἢ ἀφαιρίων καὶ ἔως τῆς ἐκ-
 σιτεσσάρων ἡμερέων.²⁰ πολλὰ καὶ ἢ
 καὶ ἐξαπίνης ἢ νῆσται αὐτῆς, καὶ δα-
 κρυῖ ὕγιος εἶναι.²¹ ἀλλὰ φυλάσσει δα-
 κρυῖ, ἔως αὐτῆς τέσσαρες ἐκ εἰκοσίν
 ἡμέρας περὶ λήθωσιν. ἢ τὸ ταῦτα
 ἀφαιρίων, ἢ μάλιστα θνήσκουσι.²² τῆ-
 45 τω, ὀκτάτω ὅδε ἔχει, ἐν τῇσι πρὸς
 τῆσι τῆς ἡμερέων καὶ ῥοφίματῶν δι-
 δόναι ἀληθῶν καὶ φθον, μέλι λεπτῶν
 ὡς ἄχαιον.²³ πῶσιν ἢ διδόναι μέ-
 λωα οἶνον. καὶ ὀλίγον [καὶ], ὀκτῶς
 αὐτῆσιν), κίρκρημον.²⁴ σιτία ἢ
 μὴ πρὸς φέρειν, πρὸν ἀν αὐτῆς ἡμέρας
 περὶ λήθωσι.²⁵ πολὺ πεδῶς ἢ ἐν οἰ-
 νῶ ἐφθῶς διδόναι ἐπίστα, καὶ τὸ ζωμὸν
 ῥοφάνειν.²⁶ καὶ ῥαφανίδας τῶσιν
 παλλῶς.²⁷ καὶ καρδάμυ καὶ ῥοπὸν
 φάσσις

tum carnes combibunt, & flui-
 dæ fiunt, ab his maxime fit mor-
 bus. 4 Incipit igitur febris, ter-
 tiana aut quartana, in principio
 oboriens. Et dolor fortis in
 capite consistit. 5 Aliquando
 etiam in corpore intermittens.
 6 Et vomit salivam, & fre-
 quenter eructat, 7 & oculo-
 rum regiones dolet, 8 & facies
 albescit, 9 & tumor in pedes
 descendit. 10 Quandoque ve-
 ro etiam totum corpus intum-
 escit. 11 Et ad pectora, & 30
 ad dorsum aliquando dolor cur-
 rit: 12 & venter turbatus est:
 13 & oculis fortiter tuctur, 14
 & salivam multam & spumo-
 sam expuit, 15 & in faucibus
 detineri videtur: & exasperat
 ipfas. 16 Sæpe vero etiam in-
 flammantur fauces. 17 Hic ubi
 sic habuerit, & dolor ita pres-
 ferit, & erectæ cervicis ipira-
 tio fortis inciderit, 18 quan-
 doque derepente præ dolore
 animam emittit, in septem
 diebus, aut quatuordecim. 19
 Multi vero usque ad viginti 35
 quatuor dies durant. 20 Sæpe
 vero etiam derepente morbus
 remittit, & æger sanus esse vide-
 tur. 21 Verum observare oportet
 donec quatuor & viginti dies
 præterierint. Si enim has effuge-
 rit, non valde moritur. 22 Huic
 quum ita habuerit, in primis
 diebus sorbitiones dare oportet,
 farinam coctam, tenui melle
 affuso. 23 Vinum vero dandum
 est nigrum, paulatim, prout vo-
 luerit temperatum. 24 Cibi au- 40
 tem ne exhibeantur priusquam
 hi dies præterierint. 25 Polypi
 vero in vino cocti edendi den-
 tur, & jusculum forbendum. 26
 Et raphanidas multas edat, 27 &
 nasturtii semen torrefactum,
 moli-

Φάσας ἀλέσαι, κὶ σῆσαι λεπτά. ²⁸
 εἶτα πινέτω οἶνον μέλανα, ἐπιβα-
 λῶν σφυρνόν. ²⁹ καὶ ἀλφίβα λεπτά
³⁰⁷ ὀλίγα διδόναι πίνην ἕωθεν. ³⁰ λυ-
 τρεῖς ἢ ἀπεχέσθω, μέχρις αὐτῆς ἡμέ-
 ρας παρέλθω. ³¹ οἶνω ἢ ἐλαίω
 χλιιδίως ἀλείφην ἐς κριτίω, καὶ ¹¹⁹
 ἐκμάσθην. ³² Ἐλυκυσίδης καρπὸς
 δέκα κρόκκος ἐψῶν ἐν οἶνω μέλανι
 διδόναι πίνην. ³³ Ἐρχυλίδης διέ-
 φθος ποιέων, ῥοφανίτω ἔχου, καὶ
 ζοτύσας τυρῶν ἀνάλλω, καὶ μέκωνι,
 καὶ ἄλι, καὶ ἐλαίω, ἔσιλφίω, καὶ ὄξυ.
³⁴ Ἰὴ καὶ φάσμακων βάλω πίσει,
⁵ ἔκνιδίε κρόκκος πίσει. ³⁵ καὶ μύτ
 κάρταρον, ἀλδύρε ἐφθῆ ἐλιπαρῆ
 ὄναι ἢ δύο τευβλία ἐκροφέην. ³⁶ ¹²⁰
 οἶνον ἢ πινέτω τὸ αὐτόν. ³⁷ καὶ ἔ
 φασμάκων καὶ ῥοφημάτων ἔπι-
 πῶν ὄξυ αὐτὸ διδώ, ὀνήσθεν, Ἰὴ τε καὶ
 ἔν, Ἰὴ τε καὶ πλείω πρὸς φέρης. ³⁸
 καὶ ἔτω τὰς ἑστέρας ὑγεία ποιήσας. ³⁹ ἢ
 εἰ ἐν ἑστέρας χαλεπῆ, καὶ πύρι
 Διφουχάνης (ιν.

XLIV. Ἄλλο τυφλό. ² γίνε)
 καὶ ἔσθω Διφ. τὸδε. ³ ὀκῆταν ἢ χολή
 σαπίσαι μίγῃ τῶν ἀμαλῶν ἀνὰ τῆς
¹⁰ φλέβας, ἔτι ἀεθρα, ὀκῆταν τὸ ἀ-
 μαση ⁴ εἰς αὐτὴν ἢ μάλιστα ἐν πο-
 σιν ἀεθροισι. ⁵ καὶ ἀσθηρί (εἰ) ἢ εἰο-
 τε καὶ ἐς τὸ ἄλλο πᾶν σῶμα, καὶ ὀδύ-
 νας παρέχῃ ὀξείας. ⁶ καὶ οἱ πολλοὶ ἐκ
 τῆς τοιαύτης νόσος χωλοὶ γίνονται, ὀκῆ-
 ταν ἀποληφθεῖσαι ἐν τοῖσιν ἀεθροισιν
 ἢ χολή πωρωθῆ. ⁷ ἢ ὀδύνη Διφ. λεί-
 πσσα ἐπιλάμβου, ἔτι Διφ. τριῶν
 ἡμερέων, καὶ Διφ. τεσσάρων. ⁸ ἔσθω,
 ὀκῆταν ὠδὲ ἔχῃ, μελετήσῃ ἕτως. ⁹ τῆ
 ὀδύνης ἐπικρατέσης ἐν τῶν σῶμα-
 τι, χλιιδίωσιν καὶ ἔτι ποικίλῃ ἔπι-
 πῶν, ἐλαίω ἕπιλάμβου. ¹⁰

¹⁵ ὀκῆταν ἢ αὐτῆ, ὄναι αὐτῶν ἢ ἐλλέ-
 βορον, πυρρίσας πρὸς ἑν ἄπειν
 τῆ

molitum, ac cribratum, ²⁸ vino
 nigro acerbo affuso bibat. ²⁹ Et
 polenta tenuis modica mane bi-
 benda detur. ³⁰ A balneo autem
 abstineat, donec hi dies præter-
 ierint. ³¹ Vino vero & oleo tep-
 factis in lecto illinatur, & ex-
¹¹⁹tergeatur. ³² Et fructus pæo-
 niæ grana decem in vino nigro
 cocta bibenda dato: ³³ & rapi
 probe percocti succum sorbeat,
 caseo insulso conditum, & pa-
 pavere, & sale, & oleo, & fil-
 phio, & aceto. ³⁴ Si vero etiam
 pharmacum bibendum dare vo-
 lueris, cnidium granum dato.
³⁵ Et post purgationem, farinæ
 coctæ & pinguis duas heminas
 exsorbendas dato. ³⁶ Vinum
 autem bibat idem. ³⁷ Et ex
 pharmacis & sorbitionibus' ac,
 potibus quicquid dederis pro-
 fuerit, siue singulatim, siue plu-
 ra simul exhibueris. ³⁸ Atque
 sic celerrime sanum feceris. ³⁹
 Morbus autem est gravis, & pau-
 ci effugiunt.

XLIV. Alius typhos. ² Hic
 quidem propter hoc fit. ³ Quum
 bilis putrefacta ammixta fuerit
 sanguini, per venas & articu-
 los, quum sanguis steterit, ⁴ con-
 sistit quidem maxime in arti-
 culis. ⁵ Incumbit autem quan-
 doque etiam in reliquum totum
 corpus, & dolores acutos ex-
⁵⁵hibet: ⁶ & multi ex hujusmo-
 di morbo claudi fiunt, quum
 bilis in articulis conclusa in to-
 tum callescit. ⁷ Dolor autem
 intermittens, corripit per tres
 & quatuor dies. ⁸ Hunc ubi sic
 habuerit, hoc modo curato. ⁹
 Dolore in corpore prævalente,
 tepefactoria facere, & adhibe-
 re oportet, oleo prius illito.
¹⁰ Quum autem remiserit, ve-
 ratrum ipsi dato, toti corpori

τὸ σῶμα. ¹¹ τῆ ὕστερῃ ὀρρὸν αἰ-
 γρὸς ἐψησας δένει πιεῖν δύο χρέας·
 παρὰ [μῖν] τ' ἕτερον χρέα μέλι
 πρὸς χρέας, πρὸς τ' ἕτερον ἄλας
 πρὸς ὀσάλων. ¹² εἴτε κύλικος πρὸς
 κύλικος πρὸς ἄλας πινέτω, ἕως
 εὐκνήσῃ ἅπαν. ¹³ ἐς ἑσπέρην δὲ
 μετὰ τὴν κάρφιν φακῆς τρυ-
 βλίον βοφείτω. ¹⁴ καὶ τούτων
 τρυβλίον λιπαρῶν, ἀλφίτου πρὸς
 πύσας, ἐκνήστω. ¹⁵ καὶ μεσοστῆ ἄλε-
 κτορὶ δὲ κρέας, ἢ πελιδνῶ, ἢ
²⁰ τρυγνῶ, ἢ οἴου, ἢ ὕος πῖον
 τρωμέτω. ¹⁶ τ' ἢ ἐκθεορον δι' ἑκτης
 ἡμέρης διδόναι. ¹⁷ καὶ, ἢ καὶ τ' ἄρ-
 θρων λαπιδοσκεῖ, ἢ μὴ γέλη ἀφί-
 σσαξ, σικύου πρὸς ὀσάλων, ἀφαι-
 ρέν τ' αἰμαθῶ, ¹⁸ καὶ κεκεντῶν
 ἀκίδι τραγῶν ἐς τὰ γένατα, καὶ
 ἐν τοῖσι γόμοισιν, ἐν οἷσι τὸ οἶ-
 δημα. ¹⁹ τῶν δὲ ἄλλων ἄρθρων
 μηδὲν κενελάσῃς. ²⁰ τοῖς δὲ μετὰ
 ξὺ τῶν ἡμερέων, σίπιν πρὸς φερέ-
 στω ἄρθρον μῖν ὡς ὀπταῖον, ¹²¹ μᾶ-
 ζαν δὲ ψαγῶν ὡς μάλιττα. ²¹
 ὄψα δὲ ἐχέτω ὡς μάλιττα μῖν
²⁵ πρὸς ὀρνίθια δὲ, ἀνάλα. ²² εἰ
 δὲ μὴ, καὶ ἐφθὰ [καὶ] ἐζωμοδ-
 μῶα, πᾶν τυρῶ, καὶ σισίμικα,
 καὶ ἄλως. ²³ ἐκθύσει δὲ χρεείστω
 τοῖσι σαρκωδέστατοισιν, ὀπταῖσι
 δὲ. ²⁴ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς κρέα-
 σιν, ἐψῶν αὐτὰ δι' ὀρνίθια πρὸς
 τὰ, [καὶ] ἐλαφῶν ὑποχρεῖσας. ²⁵ οἶ-
 νον ὃ πινέτω λδοκῶν, ἢ ξυμφέρη·
 ἢ δὲ μὴ ξυμφέρη, μέλιτω. ²⁶
 καὶ ἐν ἀειλόδοξιν πελαγοπιρέ-
 τω δι' ἡμέρας, καὶ μετὰ τὸ δεῖ-
 πνον, καὶ ὀρθροῦ. ²⁷ ὀρρὸν δὲ
 καὶ γάλα τὴν ἄρην πινέτω αἰεὶ,
²⁸ ἢ δὲ σι δοκῆ, καὶ ὄνον
 γάλα διδόναι ἀφαιψήσας. ²⁹
³⁰ καὶ, ἢ ὕγης ἢ γήνηται, ἐν φυ-

λακῆ

antea fomento adhibito. ¹¹ Po-
 stera die ' serum caprinum co-
 ctum bibendum dato, duorum
 congiurum mensura, ita ut in
 alterum congiurum mel affundas,
 & in alterum sal injicias, ¹² dein-
 de poculis vicissim permutatis
 bibat, donec totum emiberit.
¹³ Ad vesperam vero post pur-
 gationem, lenticulæ heminam
 forbeat: ¹⁴ & betarum pin-
 guium heminam, polenta in-
 spersa ebibat. ¹⁵ Et pulli galli-
 nacei carnem, aut columbæ, aut
 turturis, aut oviculæ, aut suis
 ' pinguem edat. ¹⁶ Veratrum
⁶⁵ autem per sextum diem dato:
¹⁷ & si alicubi in articulis tumor
 fiat, & abscessus fieri nolit,
 cucurbita affixa sanguinem de-
 trahito, ¹⁸ punctura per acum
 triangularem facta in genua, si
 in genibus tumor fuerit. ¹⁹ Ve-
 rum nullum ex aliis articulis
 perpunxeris. ²⁰ Interpositis au-
 tem diebus cibum accipiat, pa-
 nem maxime affatum: mazam
 vero maxime oleo & melle sub-
 actam. ²¹ Obsonia vero habeat,
 ' maxime quidem affatas car-
⁷⁰ nes volucrum, non falsas: ²²
 sin minus, etiam coctas, con-
 ditas, verum sine caseo, & fe-
 famo, & fale. ²³ Piscibus au-
 tem utatur carnosissimis, affa-
 tis ²⁴ eodem modo velut car-
 nes: & coctis origano consper-
 sis, ac oleo ipsis affuso. ²⁵ Vi-
 num autem bibat album, si con-
 ducat: aut si hoc non comedet,
 nigrum: ²⁶ & in deambulationi-
 bus se exerceat per diem, &
 post cœnam, & mane. ²⁷ Se-
 rum autem & lac pro tempore
 ' semper bibat. ²⁸ Si vero tibi
⁷⁵ visum fuerit, etiam asinum
 lac decoctum dato. ²⁹ Et si fa-
 nus fiat, in custodia ipsum esse
 oportet.

λακῆ αὐτὸν εἶναι ἔψυχετο καὶ ἔπιχετο. 30 καὶ ἔσπιον μὴ λίω ἐμπιπλάσθω. 31 κίνδυνος γὰρ αὐτοῦ ὑποτροπιάσει τὴν νῆσον. 32 αὐτὴ τοιγαρὲν ἡ νῆσος ἔτω θεροπλοιδύη ἐν ἕξ μηνσὶν ὑγιῆς γίνεται. 33 ἐν γὰρ ἑτοσέτων μιλῶν τῷ Διφσήματι κείνεται, ἢ τε θανάσιμος, ἢ τε μὴ, ἢ καὶ ἀφραξῆμα θεροπλόηται. 34 πᾶσι ἡ νῆσος χαλεπή, καὶ τοῖσι πλείστοις ξυνοποθήσκει.

XIV. Ἄλλο τυφόνος ἡ γίνετο μὴ τὸ νέσημα ἐν ὀπώρης καρπῶ μαλινα, ὁρόταν πῆσ' ἀπληροῦ παυτοῦ ὀπώρης. 3 τοῖσι ἢ πολλοῖσι καὶ ἀπὸ τῶνδε ἐγγύετο ἢ τοιαύτη νῆσος. 4 φαιγῆτες πλάκῃσι ἔσσησάμενος ἔσ' ἄλλων μελιωτέων ἀπλείσως. 5 τὸ γὰρ μέλι τὸ ἐφθὸν καυματῶδες ἐστὶ, καὶ πρὸς πλάσσει τῇ καρδίῃ. 6 ἐπιπτα, ὁρόταν κατεψῆσθ' ἐν τῇ καρδίῃ, αὐαῖεται, καὶ ἐξαπίνης ἢ γαστρὸς ἀείρεται, καὶ πίμπραται, καὶ ὀκέει Διφρήσεται. 7 ἐπιπτα δὲ ἐξαπίνης Διφρήσεται ἐπὶ γύετο, καὶ, ὁρόταν ἀπὸ ἄρξεται χωρὲν, πολλὰς ἡμέρας καυαίρεται. 8 καὶ πολλοὶ μὴ τῶν ἢ κατὰ τὴν ὑγιῆς ἐγγύετο. 9 ὁρόταν ἐν παύσει αὐτόματος καυαίρομυτο, φακῶν χυμῶ ἀναίρεται αὐτὸν ἐκπιῖν τρία ἡμίχρα, ἄλλας ἀφραξῶν. 10 μὴ ἢ κατὰ τὴν ἔσσησας, ἐς ἑσπέρην φακῆς τρυβλίον ῥοφέτω ψυχρῆς ἀνάλις. 11 σίφιον ἢ ἐπιπτα πάλυ, ἔσσησεται τρυβλίον ἀνηδυνῶς λιπαρῶ, ἀλφίτα ἀφραξῶν. 12 οἶνον δὲ πνέτω μέλινα, αὐσηρόν, καὶ ὀλίγον. 13 τὸ ἢ λοιπὸν ἔσσησεται αὐτὸ ποιέτω. 14 ἔσσησεται πρὸς φρέστω, ἄρξεται ἔξοπτον, καὶ τὴν ψυχρῶν ὡς

oportet, ut ne à frigore & æstu lædatur : 30 & cibis non valde expleatur. 31 Periculum est enim ne morbus revertatur. 32 Hic itaque morbus si sic curetur, in sex mensibus sanatur. 33 In tot enim mensium spatio judicatur an mortalis sit, aut non, etiam si statim curetur. 34 Nam morbus est gravis, & plerisque commoritur.

XLV. Alius typhos. 2 Fit quidem hic morbus in tempore pomorum, quum quis se fructibus mollis corticis, & foris non lignosis, omnis generis repleverit. 3 Plerisque vero etiam ab his factus est talis morbus, 4 ubi videlicet placentarum, & liborum sesaminorum, & aliorum dulciorum ex melle paratorum, esu se insatiabiliter expleverunt. 5 Mel enim coctum æstiosum est, & ventri adhæret : 6 postea quum concoctum fuerit in ventre, effervescit : & venter derepente attollitur, & ardet ac dirumpi videtur. 7 Deinde repente ventris profluvium succedit : & quum semel fecedere inceperit, per multos dies purgatur : 8 & multi post hanc purgationem sani fiunt. 9 Quum igitur sua sponte purgari cessaverit, lentium succi tres semicongios ipsum ebibere cogito, sale adjecto. 10 Post purgationem vero succi, ad vesperam lenticulæ frigidæ non falsæ heminam sorbeat. 11 Multum autem filphii in ipsam deradat : & betæ pinguis non conditæ heminam, polenta inspersa. 12 Vinum autem bibat nigrum, austerum, paulatim. 13 Reliquo vero tempore eadem faciat. 14 Et cibos accipiat, panem exassatum, & mazam

80

35

60

ὡς μάλιτα. ¹⁵ πῖς δὲ παρῶτας
 πῶν ἡμερέων ἄλσυρον φαρέτω
 κρότφρον, ἀποψύχων καὶ μέλι
 ψάραχων. ¹⁶ οἶνον δὲ πινέτω
 μέλανα αὐσηρόν. ¹⁷ [κ], ἕως ἂν
 κραιπῆ ἢ νῆσθῃ, ταῦτα παροφει-
 ρέστω. ¹⁸ ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ὀπώρας
 ληφθεὶς τῆ νύκτω, φύσων παρέχῃ,
 καὶ σρόφον, καὶ ὀδυῖον. ¹⁹ καὶ
 τὰ σπία σὺν ἐλάφῳ ἀραχρέδν. ²⁰
 καὶ ἡ γαστήρ μεγάλη καὶ σκληρὴ
 αὐτῷ ἐστὶ. ²¹ καὶ ῥίγθῃ καὶ πυρε-
 τὸς ἔχῃ. ²² τέτω, λῦ μὲν αὐτομά-
 308 ²³ τι παραχρῆ ἢ κραιπῆ, ἢ εἰς κεν
 ἡμέρηι τὸ ἐλάχιστον καθαίρειται.
²³ καὶ, ὀκῶταν παύσῃται καθαίρο-
 μῃθῃ, ὑγιὲς ψάραχρῆμα ἔσται.
²⁴ λῦ δὲ μὴ καθαίρει, καθαίρειν
 αὐτὸν τῷ ἰππόφρω ὀπῶ, ἢ τῷ
 κνιδίῳ κρόκῳ. ²⁵ ἐς ἐσπέρινον δὲ
 ταῦτα δίδναμι, ἢ καὶ τῷ αὐτο-
 124 ²⁶ μάτως καθαίρομῃθῃ. ²⁶ τῆ δὲ
 ὑπερήν, λῦ μὲν πυρετὸς ἔχῃ,
 ἡσυχίῳ ἐχέτω. ²⁷ δίδναμι δὲ αὐ-
 τῷ πίνῃ τῆ αὐτῆς οἴνης ὡς ἐν ψυ-
 χροτάτῳ ὕδατι. ²⁸ λῦ δὲ μὴ
 5 ²⁹ ἔχῃ πυρετὸς, διαμτήστω διαμῆν μὴ
 ὑγρῶ, ἀλλ' ἰσχυροτέρῳ. ²⁹ καὶ πε-
 ριπατέτω παρὸς τὰ σπία τεκ-
 μαρόμῃθῃ. ³⁰ ὑπὸ [γ] τετῆς ἔ-
 νουσημαλῆθῃ ποικλοῖσιν ἢ δὴ ὕδρῃθῃ
 ἐξεσθῆσθῃ. ³¹ καὶ, λῦ δοκέη σοι κλύ-
 ζῖν, τοῖσιν ἀνθρώποις κλύσον, οἷσι καὶ
 τ' ὕδρῶνται. ³² λῦ δὲ βέλῃ,
 τοῖσδε κλύζῖν. ³³ ἐν μελικρήτῃ
 κροτύλῃ ἢ πάλῳ θυψίης ἐγκοῦσται. ³⁴ ἔτος, ἔτω
 125 ³⁵ θεοραπιδόμῃθῃ, πῶς τῶν ὑγιῆσθῃ.

XLVI. Ἀλλῃ τῷ φθῳ. ² γίνεθ

μὲν τὸ νουσημα, ὀκῶταν τὸ ὑγρὸν, τὸ
 10 ³ ἐν τῷ σώματι, σπῆθῃ καὶ ἀναξήρα-
 θῆθῃ μακρόν ἔκαστῃ. ³ γίνεται ἐν ἢ
 εἰδέλω, ὀκῶταν τῷ νουσημα ἔχῃ,
 δῆλυθῃ,

mazam oleo & melle quam ma-
 xime subactam. ¹⁵ Primis au-
 tem diebus farinam edat co-
 ctam frigefactam, melle affuso.
¹⁶ Vinum autem bibat nigrum,
 'acerbum : ¹⁷ & donec quie-
 95 verit morbus, hæc assumat. ¹⁸
 At qui ex fructibus morbo ar-
 reptus est, flatum sentit, &
 tormen, & dolorem : ¹⁹ & cibi
 fecedere non volunt, ²⁰ & ven-
 ter ipsius magnus ac durus est,
²¹ & rigor ac febris habet. ²²
 Huic siquidem sponte turba-
 tus fuerit venter, in viginti
 diebus ut minimum purgatur.
²³ & quum purgari cessaverit,
 sanus statim erit. ²⁴ Si vero
 non fuerit purgatus, purgato
 ipsum hippophaes 'succo, aut ¹⁰⁰
 cnidio grano. ²⁵ Ad vesperam
 autem eadem exhibeto, quæ ei
 qui sponte purgatur. ²⁶ Postera
 die si febris habuerit, quietem
 habeat. ²⁷ Et de eodem vino
 in aqua frigidissima ipsi bibe-
 dum dato. ²⁸ Si vero febris non
 habuerit, victu utatur, non hu-
 mido, sed fortiore. ²⁹ Et deam-
 bulet, conjectura juxta cibos
 facta. ³⁰ Ab hoc morbo multis
 jam aqua intercus facta est. ³¹
 Et si tibi clysterem adhibere
 visum fuerit, eadem quæ etiam ¹⁰⁵
 hydropico per clysterem infun-
 dito. ³² Si vero volueris, hæc
 infundere potes. ³³ In aquæ
 mulsæ hemina, herbam thapsiæ
 coquito, & sic infundito. ³⁴
 Hic hoc modo curatus celerrime
 sanus erit.

XLVI. Alius typhos. ² Fit
 hic morbus, quum humor qui
 est in corpore, putrefactus fue-
 rit, & magis quam opportunum
 est resiccatus. ³ Fit igitur æger
 hoc morbo correptus, specie
 limpidus, ac humectus, subpal-
 lidus,

ἀλλὰ παρσέχῃ. 30 ἔπειτα κύνοι (μελελειωμένοι) ἐξέρχεται. 31 ἢ εἰς νῆσθον χαλεπή.

XLVII. Ἐίλεοι. 2 εἰλεοὶ εἰς ταῦτα καὶ νοσήματα καλέεται. 3 γίνεται εἰς δὲ τῶνδε μάλιστα. 4 ἢ τῆς χύμας θερμῆς τῆς διαίτης καὶ ὑγρῆς χρεῆς, καὶ μήτε πε-

30 ερίοδι (ταλαιπωρῆσθαι) τὰ σίτια τεκμαίρομαι, πικρὰ μὲν ἢ σίδη αἶμα. 5 εἶτα ἐξαπίνης ἀναγκαστῆ βαδίσει μακρῶν ὁδῶν, ψύχεται ἐόντι, εἶτα ῥιγώση ὑπὸ τῶ ὄσει. 6 ταῦτα εἰς πύχθη. 7 φύσα ἐγίνετο ἐν τῷ σώματι παντί. 8 καὶ ἡ χροὴ αὐτὴς γίνετο μολιθοδύτης. 9 καὶ ῥιγῶσι αἶμα, ὥστε οἱ θερμὸν καὶ ὑγρὸν ἐδουκίσει θερμὸν εἶναι. 10 τὸ εἰς τὸ σῶμα λευκὸν αὐτῆς λεπίζειται δὲ τῆς θερμῆς μολιθώσῃ ἢ ὄσθη. 11 καὶ τῶ δακτύλῳ τῆς σωματικῆς ὑποπέζης, ἐνθά-

35 σθῆ, 12 ἐσημαίνεταί σοι, ὥσπερ ἐν 132 σμαί 13 μολιθώσῃ ἢ ἐν τοῖσι ποσὶ ἐνθάδῃ. 14 ταῦτα σκέλεα βαρέα αὐτῶν. 15 ἐ, ἢ τῆς φοιτήτης, τῆς μῆ. 16 133 "καὶ, ἢ τῆς ἠπὸς βαδίσει πνύσθαι σφόδρα, 17 ἐ καὶ ὠλένη δουκίσει δὲ πικρὰ μαλακῆ. 18 καὶ διψῆσθαι τὰς νύκτας. 19 ταῦτα εἰς σίτια ἀμαρτυροῦνται, ὅσα καὶ φάγη. 20 ἔπειτα, ὅπως ἔχη, πυρρῶς αὐτὸν, κνεῶς διδόναι πίνην, ἢ τῆς ἰπποφαιῶ ὅπερ, ἢ τῆς κνιδίου κόκκου. 21 καὶ τῆς πύχθησθαι ταῦτα διδόναι, ἢ καὶ τῆς παρσέχῃ. 22 τῆς εἰς ὑπερβολήν, ὄνειδος 134 γάλακτι ἐφθῆσθαι διδόναι, δις

40 ἑκαπτείν, ἄλλως τῆς ὀφθαλμῶν. 23 εἰς ἑσπέρην εἰς δὲ πνεύτω ἀρῶν. 24 ὄψον εἰς ἔχεται οἶον κρέας ἐφθα, 25 καὶ πολυπόδας ἐφθῆσθαι ἐν οἶνον μέλανι, καὶ τὸν ζυμὸν ῥοφανεῶτω. 26 καὶ φικρῶν ἐσθιέτω, ὡδὲ

ret. 30 Postea ab aliquibus dum curantur decedit. 31 Morbus autem gravis est.

XLVII. 2 Volvuli porro vocantur hi morbi. 3 fiunt autem maxime ab his. 4 Si hyemis tempore quis calido & humido victu utitur, & non deambulationibus se exercent, respectu ad cibos facto: (verum repletus semper dormit) 5 & deinde longum iter perficere cogatur, frigore faviente: deinde riguerit sub ossa. 6 Hæc igitur patitur. 7 Flatus in toto corpore oboritur: 8 & color ipsius fit plumbiformis: 9 & riget semper, ut etiam calida ipsi affusa, calida esse non videatur. 10 Corpus autem ipsius dum lavatur, à calida desquamatur, maxime scrotum: 11 & si digito corpus compresseris, impressionem facies, 12 & notæ tibi apparebunt, velut in farina aqua subacta. 13 Maxime autem in pedibus impressionem perfert. 14 Crura vero ipsius gravia sunt: 15 & si obambulet, tremit: 16 & si ad acclivem locum iter faciat, vehementer anhelat, 17 & ulnæ dependere videntur, 18 & sitis urget noctu, 19 cibi vero crudi secedunt quoscunque ingessit. 20 Huic quum sic habuerit, fomento prius adhibito, cneorum bibendum dato, aut hippophaes fuccum, aut cnidium granum. 21 Post purgationem vero eadem dato quæ prioribus. 22 Postera die lactis asinini cocti 140 congium dato bis ebibendum, sale adjecto. 23 Ad versperam coenet panem. 24 Obsonium autem habeat, oviculæ carnes coctas, 25 & polypos coctos in vino nigro, & jusculum forbeat: 26 & lenticulam habeat sic præpara-

ἑσθιέτω.

ἔσκαυσα σμύρην. 27 κρύλλω φακῶ
 ἔψήσας τριψύλλιν. 28 ἔπειτα
 ἄλδρον ὡδραμίξιν, & σίλφιον
 ἐπιξέσσω, καὶ ἄλας ἐμβαλεῖν, καὶ
 ὄξυ ἐπιχέαι, καὶ σκόροδον ὡρῶς
 τέτοις σμυψέειν χρῆν, 29 ἔπειτα ὕδωρ
 ἐπιχέας ζέσσω δις ἢ τρίς, καὶ το-
 ρωανᾷ ἅμα αὐτίς. 30 ἔπειτα ἄφε-
 λῶν ἔψύχθω. 31 ἔσσω ἢ μὴ λίλιν 135
 παχείη. 32 ἐμβολλήσθω εἰς καὶ ἢ
 γλήχων ἐψομύνη, τὸ ὕωδίνης εἰνε-
 κα. 33 πῶς ἢ μεθ᾽ ἑξ ἡμερέων
 ἐμέτες ποιέσθω δι' ἐκείνης ἡμέρης.
 34 πυρετῶν ἢ ἄλλοτε & ἄλλο-
 τε πρὸς ἐμέτες καὶ τὸ φαρμακωπο-
 σίης. 35 καὶ Διὰ τρίτης ἡμέρης
 λαέσθω, λὺξυμφέρη. 36 εἰ δὲ μὴ,
 ἀλφιδέσθω, καὶ περιπατέτω, λὺ
 δωατὸς ἦ, ὡρῶς τὰ σίτια τεκμα-
 ρόμην. 37 καὶ ἀκτῆς φύλλα καὶ κρ-
 νύζης τὸ ἀεὶ ἀπαλῆς ἐψών, διδύ-
 νην ἐστίην. 38 ἔτω γὰρ αὐτὸ μελετώ-
 209 μην ρήισα Διὰ τρίτης. 39 καὶ ἢ νῆ-
 σθω ἐκλείπη ἂν ἐναιωσαίη. 40
 πολλοῖσι ἢ ἠδὲ ὑμέσι γνομύμοισι,
 Διὰ δύο ἐτέων ἢ νῆσθω ὑπερο-
 πίασεν. 41 ἀλλὰ χρῆν, λὺ ὑπερο-
 πίαση, τὸ αὐτὸν ἴησιν ἴησθ. 42 λὺ ἢ
 τριτον ὑπεροπίαση, εἰδημα μὲν
 ὄσκη ἐπιγίνε), λεπτός ἢ γίνεαι καὶ
 κῆπην. 43 ἀρχῆ) ἢ λεπτιώεσθ
 δὲ πρὸς ὡρῶς πικρῆ, καὶ τὴν χρῶσιν ἐκ-
 λούκω γίνε) μᾶλλον, ἢ τὸ πρῶ-
 ὀθεν. 44 τῆστω ὕδωρ ἐνίοτε ἐγγύεθ
 5 ἐν τῇ κολίη. 45 λὺ ἐν ἐγγύηστω,
 τίμην αὐτὸν ἐχρῆ) δὲ πρὸς τανέστω
 γάρ. 46 φρασιδὲν ἢ τῶσιν αὐτῶ-
 σιν, οἷσι καὶ τὸν δὲ σπλῆνός ὑδε-
 ρῶσθ. 47 τῆστω μάλιστα μὲν καὶ
 δρῶς βλάσθω μελετῶν, καὶ
 ἔτω ταχέως ὑμέα ποιήσθ. 48 ἢ ἢ
 νῆσθω δέεται μελέτης πολλῆς
 χρῆσθ τῶσθ.

paratam. 27 Heminam lentis co-
 ctam probe terito, 28 deinde fa-
 rinam ammisceto, & silphium
 derafum addito, & salem adjici-
 to, & acetum affundito, & al-
 lium ad hæc simul coquito, 29 &
 affusa aqua bis aut ter ' fervefa- 145
 cito, & cum tudicula undiqua-
 que expassa brachia habente, si-
 mul ipsa agitato: 30 deinde ab-
 lata frigefacito. 31 Sit autem
 non valde crassa, 32 & odoris
 gratia etiam pulegium ut simul
 coquatur, adjiciatur. 33 Inter-
 mediis vero diebus, vomitus fa-
 ciat per sextum diem. 34 Ve-
 rum alias atque alias ante vo-
 mitum, & pharmaci potum, fo-
 mentum adhibere oportet. 35 Et
 per tertiam diem lavetur, si con-
 ducat. 36 Sin minus, un-
 gatur. Et ' deambulet si ita potens fue- 150
 rit, conjectura ad cibos facta:
 37 & sambuci, ac conyzæ sem-
 per teneræ, folia cocta edenda
 dato. 38 Sic enim curatus, fa-
 cilime deget, 39 & morbus an-
 num definet. 40 Multis vero
 jam fanis factis, post duos an-
 nos morbus reversus est. 41 Sed
 si hoc contingat, eodem modo
 curetur. 42 Si vero tertium re-
 vertatur, tumor quidem non
 succedit. Tenuis autem fit &
 gracilis, 43 incipitque à facie
 attenuari, & ' colore exalbescit 155
 magis quam prius. 44 Huic quan-
 doque aqua intercus fit in ven-
 tre. 45 Si igitur facta fuerit, fe-
 care ipsam non oportet, mori-
 tur enim, 46 sed iisdem curare
 quibus eum qui à splene aqua
 inter cutem laboret. 47 Hunc
 maxime in principio curare vel-
 lis, & sic cito sanum facies.
 48 Opus autem habet morbus
 multa curatione. Est enim gra-
 vis.

XLIIIX. Ἄλλο εἰλὸς ἰκτερά-
 δης. ² ἐπιλαμοῦσιν μάλιστα ἢ ἴε-
 ρέο ἄρρω ἐν ἐλάδεσσι χυροῖσιν
 ἔσθ. ³ μῶλλον ἢ ἀπὸ ὑδροποσίας. ⁴
 πολλοὶ ἢ ἤδη τῶ ποιέτω [νεσήμα-
 τ] ἕνωσιν ἔθουσιν καὶ εἰληθηρήσαστες
¹⁰ [κα] τῶ κεφαλῶ ἀλγῆται. ⁵
 ἀλλὰ ὡραυλῆσαι τοῖσι παρῶθεν
 πύχουσι, πῶλλον ἢ χροῖσιν. ⁶ καὶ γὰρ
 ἄρρω γίνεται, οἷον σιδιον. ⁷ καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ εἰσιν, ὡς ἐκ τέρσ πύμ-
 ῶλων. ⁸ τῆτον, ἰσῆταν ἔτως ἔχη,
 θεραπείαν χρεῖ τοῖσιν αὐτοῖσιν, οἱ-
 σι καὶ τῶ παρῶθεν. ⁹ διδόναι ἢ τὸ ἀπὸ
 ἐρσοῖων λυκοῦν ὑδρὸς ἐψῶν πίνειν,
 καὶ ἐν τῶ οἴνω Δρακονῶν, καὶ διδόναι.
¹⁰ καὶ τῶ κεφαλῶ αὐτὸς καθαί-
 ρειν τῶ τετραγῶν. ¹¹ ἔσθ ἡσων ἔσθ
 παρῶτερος θανατώδης. ¹² καλεῖται
 εἰλὸς ἰκτεράδης.

¹³ XLIX. Ἐἰλὸς ἡματίτης. ² τὰ
 μὲν ἄλλα πύχουσι πῶλλον τὰ αὐτὰ
 τοῖσι παρῶθεν. ³ ἄρρω ἢ μεθῶτερος
 γίνεσθ τὸ νέσημα. ⁴ τὰδε ἢ ἐν τῶ
 νεσήματι παρῶθιν. ⁵ ἐκ τῶ σμα-
 τος κακῶν ὄσθ ἀπὸ τῶ ὀδόντων, ⁶ καὶ τὰ
 ἔλα ἀφίστα. ⁷ καὶ ἀπὸ τῶ ῥινῶν αἵ-
 μα ῤέει. ⁸ ἐν ὅσθ ἢ καὶ ἐκ τῶ σκελεῶν
 ἔλκεα ἐκφυδῶν καὶ τὰ ἴσθμα-
 τος, τὰ ἢ ἄλλα παρῶθιν. ⁹ καὶ ἢ
 χροῖσιν μέλαινα καὶ λεπτοδερμῶ.
¹⁰ παρῶθιν ἢ ἐκ τῶ παρῶθιν ἢ
¹¹ παρῶθιν. ¹¹ τῆτον, ἰσῆταν
 ἔτως ἔχη, τῶσιν ἰσῆσθ, οἷσιν καὶ
²⁰ τῶσθ παρῶθεν. ¹² καὶ κλύειν τοῖσθ.
 σικύσθ ἢ ἄρρω πέντε φύλλα τρι-
 ψαλέια, ἐκ τῶ μίξου μέλι
 ἡμικυτίλιον, καὶ ἄλων δραχμάδην
 σῆ μίχου, καὶ ἐλάσθ ἡμικυτίλιον,
 ἐκ ἀπὸ δούλων ἐψῶν ἢ χυλοῦ τέ-
 σαρος κυτίλας. ¹³ διδόναι ἢ ἐκ ὑπο-
 κῆθου, ὀνέσθ γάλακτος ἐφθῶ κυ-
 τίλας ὀκτώ, μέλι παρῶθιν. ¹⁴

πινέτω

XLIIIX. Alius volvulus ar-
 cuatus. ² Hic maxime æstatis
 tempore in palustribus regionibus
 cortipit: ³ magis autem
 ab aquæ potu. ⁴ Multi vero jam
 à tali morbo correpti sunt, ex
 volutatione ad solem capitis do-
 lore affecti. ⁵ Verum similia
 prioribus patiuntur, excepto
 colore. ⁶ Nam pallidus fit æger,
 velut malicorium, ⁷ Et oculi
 aliquando morbo arcuato im-
 plentur. ⁸ Hunc ubi sic habue-
 rit, iisdem curare oportet qui-
 bus priorem. ⁹ Danda etiam in
 potu aqua à cicere albo cocta, &
 cum vino eadem permixta dan-
 da est. ¹⁰ Et caput ejus tetrago-
 no medicamento purgetur. ¹¹
 Hic minus quam prior lethalis
 est, ¹² & vocatur volvulus ar-
 cuatus.

XLIX. Volvulus hæmatites.
² Reliqua quidem eadem patitur
 cum prioribus. ³ Incipit autem
 morbus autumno fieri. ⁴ Hæc ve-
 ro in morbo accedunt. ⁵ Ex
 ore male olet à dentibus, ⁶ &
 gingivæ abscedunt, ⁷ & à nari-
 bus sanguis fluit. ⁸ Aliquando
 etiam ex cruribus ulcera pullu-
 lant, & alia sanescunt, alia emer-
 gunt. ⁹ Et color niger fit, & cu-
 tis tenuis. ¹⁰ Est autem ad deam-
 bulandum ac laborandum promp-
 tus. ¹¹ Hunc ubi sic habuerit,
 iisdem curato quibus priores,
¹² & hæc per clysterem infundito.
 Cucumeris sylvestris folia
 quinque terito, & mellis dimi-
 dium heminæ ammisceto, item-
 que olei heminam dimidiam, &
 salis quantam una manu com-
 prehendere potes, & succi be-
 tarum heminas quatuor. ¹³ Ad
 subpurgationem vero lactis asi-
 nini cocti heminas octo exhibe-
 to, melle affuso. ¹⁴ Bibat etiam
 bubu-

πίνετω ἢ καὶ βόβον τὴν ὄρω, τεσσαράκοντα ἡμέρας. ¹⁵ πίνετω ἢ ἐπὶ ἕωθεν ἔξ βοείας γάλακτος δύο κοτύλας, τρίτον μελικρήτης ὡξυμίσγων, καὶ μετὰ αὐτὴν ἡμερέων. ¹⁶ αὐτὴ ἡ νῆστος δέσση πολλῆς ἰήσθη. ¹⁷ εἰ δὲ μὴ, σὺν ἐξέρχεται, ἀλλὰ ξυνοποθνήσκει τὸ αὐτῶν. ¹⁸ καλεῖται ἢ εἰλεὸς ἀμμοπίτης.

L. Τὰ παχέα καλεῖσθαι νασήματα. ² ἐν ἧ ἑπταχένον καλεῖσθαι νασήματα τὰδε μάστιγα γίνεσθαι. ³ ὀκῆταν φλέγμα καὶ χολή μίχθησθαι τὸ σῶμα, ῥέει ἐξ ἑπταχένου. ⁴ καὶ ὀκῆταν ἀλιόθῃ ἐν τῇ κυλίῃ, ἀέρεται, αὐτὸν τὸ καὶ κατὰ ἀνατρέχον ἄσπερον κῦμα. ⁵ καὶ ῥίγος, ἐπυρετός ἐπιλαμβάνει. ⁶ καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ὀδυνή κατέστηκε. ⁷ ἐπὶ ὀκῆταν πρὸς τὰ σπλάγχνα ἢ ὀδυνή κατέστη, πίνετω παρέχθαι. ⁸ εὐνοίε ἢ ἐμείλαπτον ὀξείω, εὐνοίε ἢ καὶ ἀλμυρῶ. ⁹ ἐπὶ ὀκῆταν ἀπεμείση, πικρὸν τὸ σῶμα δοκέει αὐτῶν εἶναι. ¹⁰ ἐν δὲ τῇσι πλωσῶσιν (ἐν ἐρυθρίμασι κατέστη). ¹¹ ἄτε γὰρ ἔξ φλέγμασιν ἐν τῇ κυλίῃ ἐόντος, τὸ αἷμα ἐπὶ θερμασίης ἀλιόθῃ, ἀποσέπεσεν πρὸς τὰ πλωσῶσιν καὶ ἐρυθρίμασιν παρέχθαι ἐν τῇσι πλωσῶσιν. ¹² καὶ θερμασίη ἔχει μάστιγα πρὸς πλωσῶσιν. ¹³ ἐπὶ τὸ μετέφρενον αὐτῶν ἐκέρχεται. ¹⁴ καὶ ὀκῆταν πονή, μάστιγα. ¹⁵ [ἐ]στὶ ἀνέχθαι ψαυόσθαι ἔξ σωματός ἀλγεί γὰρ ὀκῆσθαι πρὸς ἕλκος. ¹⁶ καὶ ¹³⁹ αἱ σάρκες πάλαι ὑπὸ τὸ ἀλγυδόν. ¹⁷ καὶ οἱ ὀρχεες ἔλθον. ¹⁸ ἐπὶ κατὰ δρόμον ἐπὶ τὸ κύσιν ἕρσην πρὸς καὶ ὀδυνή ἐπιπίπτει, ¹⁹ καὶ ῥέει παρὰ τὸ ὀκῆσθαι πρὸς ὑδρῶδες. ²⁰ ἐπὶ τὸ κεφαλήσιν αἱ τράχες ῥέουσιν. ²¹ ἐπὶ τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πόδες αἱ ἐψυχροί. ²² ἐπὶ ὀδυνή πρὸς μάστιγα πρὸς πλωσῶσιν καὶ τὸ

bubulum lac pro tempore, per quadraginta dies. ¹⁵ Bibat item mane bubuli lactis duas heminas, tertia aquæ mulsæ parte ammixta, per intermedios dies. ¹⁶ Hic morbus multa medela opus habet. ¹⁷ Sin minus, non exit, sed cum homine moritur. ¹⁸ Vocatur autem volvulus hæmatites.

L. Morbi crassi appellati. ² Ex crassis appellatis morbis, hi maxime fiunt. ³ Quum pituita & bilis mixta fuerint in corpore, fluunt in ventrem: ⁴ & quum congregata fuerint in ventre, attolluntur, & sursum ac deorsum discurrunt, velut unda. ⁵ Et rigor ac febris corripit. ⁶ Et dolor in capite consistit: ⁷ & quum dolor circa viscera constiterit, suffocationem inducit. ⁸ Aliquando vero vomit pituitam acidam, quandoque etiam falsam: ⁹ & postquam evomuit, os amarum ipsi esse videtur. ¹⁰ In lateribus autem ¹⁸⁵ rubores detinentur. ¹¹ Nam quum pituita in ventre sit, sanguis à caliditate congregatus in latera allapsus est, & rubores in lateribus excitat. ¹² Et calor maxime latera occupat, ac costas. ¹³ Et dorsum ipsius incurvum fit. ¹⁴ Et quum maxime doleat, ¹⁵ corporis contactum non sustinet. Nam velut ex ulcere dolet. ¹⁶ Et carnes præ dolore vibrantur ac palpitant: ¹⁷ & testes contrahuntur: ¹⁸ & in sedem, & in vesicam, calor quidam ac ¹⁹⁰ dolor irruit. ¹⁹ Et mingit crassum velut in aqua inter cutem. ²⁰ Et ex capite defluunt capilli: ²¹ & pedes semper frigidi sunt: ²² & dolor premit maxime latera, & dorsum, & col-
lum:

ἔδωκ' ἡ ἐμπίπλη· μέλιται δ' ἐς τὰς
 κροτάφους. 7 καὶ τοῖσιν ὠσίν σὺν ὄξυ
 ἀκέρ. 8 πολλάκις ἢ καὶ τοῖσιν ὀφ-
 θαλμοῖσιν ἐχ' ὄρα. 9 καὶ φερίκη καὶ
 πυρετὸς ἐπιλαμβάνει. 10 ταῦτα μὲν
 κληρωτὰς ἔνεσθήματα αὐτῷ γίνεσθαι.
 Διὰ γὰρ μὲν πῶν ὄρα [ἢ] ποτὲ μὲν σφό-
 δρα, ποτὲ ἢ ἥσων. 11 ὀκῶσω δ' αὐτὸν
 ὀχρόν ὅτι τῆ νέσω παρῆν, ὅ, τε πό-
 νησιν ὀκῶσιαν ἐν τῷ σώματι [γίνεσθαι],
 12 καὶ αἱ κῶραι σκιδαν' ἢ ὀφθαλ-
 10 μῶν, καὶ σκιαωρέει, 13 καὶ, ὡς παρῆν-
 φέρης τὸ δακτυλον παρῆν τὰς ὀφθαλ-
 μῶν, σὺν ἀθήσεται, Διὰ τὸ μὴ
 ὄρα. 14 τὸ δ' αὐτὸ γνοῖς, ὅτι ἐχ'
 ὀρή, ὅτι ἐσκαρδαμύσσει παρῆν φερο-
 μένους ἔδακτύλα. 15 ἐπὶ τὰς κροτάφους
 ἀφαρέει ἔμαρπας, ὡς παρῆν ἴδη, 145
 κέων φθεῖρας αὐτῶν εἶναι. 16 ἐπὶ ὀκῶ-
 ταν τὸ ἦπαρ καὶ μὲλλον ἀναπίπλη 146
 παρῆν τὰς φρένας, ὡς παρῆν φρονεί. 17
 καὶ παρῆν φρονεί αὐτὸν οἱ δακτέ παρῆν τῶν
 ὀφθαλμῶν ἐρπῆσθαι καὶ ἄλλα παν-
 τοδραπῆσθαι, καὶ ὀκῶσιται μαρ-
 15 ρῆνοι. 18 καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῶν δακτέ
 μαρῆσθαι. 19 ἐπὶ ταῦτα λέγει, ὡς 147
 ὀρέων μαρῆσθαι ἐπὶ πολέμους. 20 καὶ ἐπὶ ὄ-
 ρα, καὶ ἀπῆσθαι, ὡς μὴ πῆσθαι αὐτῶν εἶ
 ἐξείναι. 21 καὶ ἀνασθῆ, ἐπὶ δῶσθαι
 ἀείρῆν τὰ σκέλεα, ὡς ἀλλὰ καὶ παρῆν-
 148 πῆσθαι. 22 καὶ οἱ πόδες αὐτῶν αἰεὶ ψυ-
 ροί. 23 καὶ, ὀκῶσιται καὶ ὀκῶσιται, αὐτῶν
 σθ' ἀπὸ ἔσθαι. 24 καὶ φῶσιται, ὀκῶσιται
 ἐν ὕπνῳ ἴδη φῶσιται. 25 ὡς παρῆν εἶ
 γινώσκουσι, ὅτι ἀπὸ ἐν ὕπνῳ αἰσ-
 σθ, [ὅτι φῶσιται]. 26 καὶ, ὀκῶσιται ἐν-
 νοσθ' ἰδῆσθαι, ἀφῆσθαι τὰ ἐν ὕ-
 πνῳ, ὀκῶσιται ἐπὶ τῷ σώματι ἐπὶ σθ, καὶ
 20 τῆ γλώσσης ἢ ἔλεγε. 27 ταῦτα μὲν ἔσθαι
 πῆσθαι. 28 ἐπὶ δ' ὅτι καὶ κῆσθαι ἄφω-
 νησθ' ὄλλω τῶν ἡμέρων καὶ τῶν νυκτῶν,
 ἀναπέων πῆσθαι τὸ πῆσθαι ἀ-
 ἴσθαι. 29 ὀκῶσιται ἢ πῆσθαι πῆσθαι-
 φρονείων,

irruit, maxime vero in tempo-
 ra: 7 & auribus non acute au-
 dit. 8 Sæpe vero etiam oculis
 non videt: 9 & horror ac fe-
 bris corripit. 10 Atque hæc qui-
 dem in principio morbi ipsi
 fiunt, intermittentia quandoque
 valde, quandoque minus. 11
 Quanto autem magis morbus
 progressus fuerit, tanto amplior
 dolor in corpore existit: 12 &
 pupillæ oculorum disperguntur
 ac hebetantur: 13 & si digitum
 oculis admoveris, non sentit,
 eo quod non videt. 14 Quod au-
 tem non videt, ex hoc cogno-
 15 veris, quod admoto digito non
 niscit: 15 & floccos de stragu-
 lis tollit, si quos viderit, pedi-
 culos ipsos esse putans: 16 &
 quum hepar magis ad septum
 transversum expansum fuerit, de-
 liratur. 17 & ob oculos ipsi obver-
 sari videntur reptilia, & omnis
 generis peregrinæ feræ, & mi-
 lites armati pugnantes: 18 &
 ipse sibi inter ipsos pugnare vi-
 detur: 19 & talia loquitur velut
 qui videat pugnas & bella geri, 20
 & invadit, & minatur, si quis
 ipsum exire vetet: 21 & si sur-
 rexerit, crura elevare non po-
 test, sed concidit: 22 & pedes
 ipsius frigidi sunt. 23 Et quum
 dormit, exilit à somno, 24 &
 timet quum insomnia viderit
 horrenda. 25 Cognoscimus au-
 tem hoc, quod ab insomniis exi-
 lit ac timet, 26 postquam re-
 sipiscit. Nam insomnia denar-
 rat, & ea quæ corpore fecit, &
 quæ lingua loquutus est. 27 At-
 que hæc quidem sic patitur. 28
 Quandoque vero etiam per to-
 225 tam diem ac noctem voce pri-
 vatus jacet, respirans spiritum
 multum acervatum. 29 Quum
 autem delirare cessavit, statim

φρονέων, ὁ ὄνους ἐννοῦται γίνε).³⁰ ε, ¹⁵⁰ evestigio resipiscit, ³⁰ & si quis
 ἑαυτῇ πῆς αὐτῶν, ὁ ὄνους ἀπακρί-
 νει). καὶ γινώσκῃ πᾶν τὸ τοῦ λεγόμενου.
³¹ εἴτ' αὐτῆς ὑπερονόλιον ἡρώων ἐν
 τοῖσιν αὐτοῖσιν ἄλλοις (εἰ κεί).³² αὐ-
 τη ἢ νῆσθ' αὐτοσπίπῃ μελίσει. ¹⁵¹ εὐ
 ἀποδημίῃ. ³³ καὶ, ἢ καὶ ἐρήμῳ ὁδὸν
 βαδίσει, καὶ φάσθ' αὐτῶν λάσθ' ἐκ
²⁵ φάσμαθ'.³⁴ λαμβανῆς ἢ καὶ ἄλ-
 λως. ³⁵ τῶν, ὁκταν ἔτασ ἐρη,
 πίσσι & μέλιθ' ἐκλεῖσθ' πεντε
 ὄσολος σήσας. ³⁶ διδόναι ἢ ἐν οἴνω
 γλυκεῖ ³⁷ ἢ κλύειν αὐτῶν ἐν τέτοι-
 σι. ³⁸ νίτρος ἀγρῶν ἐκείσιν ἀσρά-
 γαλον οἶθ'. ³⁹ τῶν τριψυ λῆιον,
 καὶ ὡφραμίξου μελίθ' καλλίστη
 ἡμικροτύλιον ἐψήσας. ⁴⁰ ἐν ζυγῇ, ⁴⁰ καὶ
 ἡμικροτύλιον ἐλας, ⁴¹ εἰ δὲ τὸ δό-
 τλων ἐφθῶν ὑδάτος τέσσαρας κρο-
 τύλας ἐξ ἀμβρασίας. ⁴² ἢ ὅτι ἐκλή,
 αὐτὸ τὸ δότλων ὄνιον γάλα ἐψήσας
³⁰ ὡφραμίξου. ⁴³ ταῦτα μίξας κλύ-
 ζει, ἢ τε πυρεθῶς ἐρη, ἢ τε μή. ⁴⁴
 ροφήμασι δὲ ἡρώων, πικρῶν
 κατέφθω, μέλι ὡφραμίξου. ⁴⁵ πι-
 νέτω δὲ καὶ μέλι εἰ ὑδάτος ὄξθ',
 ζυκεράσας ἅμα, ἕως αὐτῶν κερῆ ἢ
 νῆσθ'. ⁴⁶ κερῆ) ἢ ἐν δεκάτεσ-
 σασι (ἐν ἡμέρῃ) τὸ μακρότερον, ἢ
 τε θανάσιμον, ἢ τε ἔ. ⁴⁷ πολλοῖσι
 ἢ ἡδὴ ἢ τοιαύτη νῆσος πεπαιμῶν
 πάλιν ὑπεροπίασεν. ⁴⁸ ἢ ἐν
 ὑπεροπίασῃ, κίνδυνος, αὐτὸν
 ἀφ' ἑαυτῶν. ⁴⁹ κερῆται δὲ ἢ
 νῆσθ' ἐν ἐπὶ ἡμέρῃσιν, ἢ θανα-
 τιάσθ', ἢ ἔ. ⁵⁰ ἢ δὲ ταύταις
³⁵ ἐκφύγη, ἢ μάλα θνήσκῃ, ἢ λ-
 λά τῆσι πολλοῖσι μελεδμο-
 μῶν ἐξέρχεται. ⁵¹ ὁκταν δὲ
 πῶσθ' ἢ νῆσθ', διαίτη ἡρώων
 καλῇ, ⁵² ἢ ὑγῆς αὐτοσπίπῃ,
 ὅπως αὐτῶν κερῆ αὐτοσπίπῃ
 καὶ μὴ ζυγκωσθῇ, μήτε ἀφ' ἑ-
 ροῖα

ipsum interroget, recte respon-
 det: & cognoscit ac intelligit
 omnia quæ dicuntur. ³¹ Dein-
 de rursus post modicum tempus,
 in iisdem afflictionibus jacet. ³²
 Hic morbus accidit maxime in
 peregrinatione. ³³ Et si quis ali-
 cubi per desertam viam iter faci-
 ciat, & timor ipsum ex spectro
 corripit. ³⁴ Fit etiam aliter. ³⁵
 Huic quum sic habuerit, ve-
 ratrari nigri obolorum quinque
 pondus, ³⁶ in vino dulci bi-
 bendum dato. ³⁷ Aut hæc per
 clysterem infundito. ³⁸ Nitri
 ægyptii magnitudinem tali ovil-
 li ³⁹ terito, & mellis optimi co-
 cti dimidiam heminam, ⁴⁰ &
 olei dimidiam heminam, in mor-
 tario ammisceto, ⁴¹ & aquæ à
 betis coctis heminas quatuor per
 noctem sub dio expositas addi-
 to: ⁴² aut si volueris, pro be-
 ta lac asinum coctum ammi-
 sceto: ⁴³ & hæc mixta per cly-
 sterem immittito, sive febris
 habeat, sive non. ⁴⁴ Sorbitioni-
 bus autem utatur, prisana cocta,
 melle affusa. ⁴⁵ Bibat etiam mel
 & aquam & acetum, simul per-
 mixta, donec judicatus fuerit
 morbus. ⁴⁶ Judicatur autem in
 quatuordecim diebus ad sum-
 mum, sive lethalis est, sive non.
⁴⁷ Multis autem jam hujusmo-
 di morbus sedatus, rursus rediit.
⁴⁸ Si igitur redierit, periculum
 est ne æger pereat. ⁴⁹
 Judicatur morbus in septem die-
 bus, an lethalis sit, aut non.
⁵⁰ Si vero has effugerit, non
 valde moritur, sed morbus in
 plerisque curatus decedit. ⁵¹
 Quum autem defuerit morbus,
 diætâ bona utatur, ⁵² quiete in-
 gerens quæ venter suscipiat, &
 non comburantur, neque ven-
 tris

ροικα επιγίνηται. ⁵³ ἀμφοτέρω γὰρ
δοκεί κινδιωάδεα εἶναι. ⁵⁴ λυέσθω
ἢ ἐκάστης ἡμέρης, ⁵⁵ καὶ ἀειπαπέ-
ται μὲν τὰ σπία ὀλίγα. ⁵⁶ ἐδοῦται
ἢ ἐνείσθω κέφλω ἐ καλθακίω. ⁵⁷
καὶ καλακθπολείτω ἢ ὄρω, καὶ ὀρ-
ροποπέτω πέντε καὶ τεσσαράκοντα
⁴⁰ ἡμέρας. ⁵⁸ ταῦτα μὲν ποιήη, τάχα-
σαι ὑγιὲς ἔσται. ⁵⁹ ἢ ἢ νῆσθω χαλε-
πη, καὶ δέλειαι μελέτης πολλῆς.

LII. Ἐπερον παχύ. ² γίνεσθω μὲν
ἀπὸ φλέγματος σαπένη. ³ τῷ δὲ
ἢ δῆλον, ὅθεν γίνεσθω. ⁴ ὅ, τι σαπέρον
ἔστιν, ἐρρύθησθω ἀπὸ τῆς τοῦδε ἔχου ἢ
ὄσμου, ὀκρίον πρὸς ῥαφανίδας φα-
ζών. ⁵ ἀρχῆσθω ἢ γίνεσθω τὸ τοῦδε νέ-
σημα ἀπὸ τῆς σκελεών. ⁶ εἴτ' ἀπὸ
τέτων ἀνθρῶν ἐς τὴν κηλίω, ⁷ καὶ
ὀκρίαν ἐν τῇ κηλίω σῆ, αὐτὸς ἀνα-
τρέχῃσθω πρὸς τὰ σπλάγνα. ⁸ καὶ ὀκρί-
⁴⁵ των ἐπὶ τέτοι πρὸς σῆ, μύζῃ καὶ ἔμεθον
ἀγῆ, ἀμα λάπην ἐμῶν ὀξείω ὑπό-
σαπερον. ⁹ ἐ, ὀκρίαν ἀπεμέση, σπία
ἔχῃ ἐαυτὸν. ¹⁰ ἐπιπαι ἀπὸ τῆς σπίας
τοῖσι σπλάγχνοι. ¹¹ ἐνίσησθω καὶ
ἐς τὴν κεφαλὴν ἐξαπίνης ὀδυνῆ ση-
εἴς τὸ ὀξείη. ¹² καὶ τοῖσιν ὡσὲν ὀξείως
ἀκέρῃ ἐδυνάσθω, ἐδὲ τοῖσιν ὀφθαλ-
μοῖσιν ὀρῶ ὑπό τῆς βάρῃσθω, ¹³
¹¹ ἰδρῶς τε πολλοῖς καὶ χέλειαι κα-
κῶσθω. ¹⁴ καὶ μάλιθ' ὅταν ἢ
ὀδυνῆ ἔχη, καὶ ποιήη λαφῶν τῆς νέσθω.
¹⁵ ἢ ἢ χροίη αὐτῆς ἐκτεράδης γίνεσθω.
²¹ ¹⁶ αὐτὴ ἢ νέσθω τῆς σπίας τῆς ἑσθον
μικρῶν πανατώδης. ¹⁷ τῆσθω, ὀκρίαν
ἔτως ἔχη, καθαίρειν καὶ κηλίω, κα-
πω μὲν τῷ ἰσπόφει, ἀνα ἢ τῷ ἐλ-
λεβόρω. ¹⁸ καὶ τὴν κεφαλὴν καθαίρειν
τῷ τελερχώνω, ¹⁹ καὶ, ὀκρίαν ὑπό τῆς
ἐλλεβόρω καθαίρειν μὲν τῆσθω, τῆς ὑπε-
ραίη ὀνείω ἐφθῶ καλακθ ὑποκα-
θαίρειν. ²⁰ τῆσθω δὲ τῆσθω, ἀγγείω
ἐφθῶ. ²¹ ὡσὲν ὑγιὲς δὴ καὶ τῆσθω
πίρητι

tris profluvium succedat. ⁵³ Am-
bo enim hæc periculosa esse vi-
dentur. ⁵⁴ Lavetur autem quo-
tidie, ⁵⁵ & deambulet post ci-
bos modice. ⁵⁶ Veste vero in-
duatur levi ac molli: ⁵⁷ & pro
tempore anni hæc & ferum bi-
bat, per quinque ac quadraginta
dies. ⁵⁸ Hæc si fecerit, celerrime
sanus erit. ⁵⁹ Morbus autem
gravis est, & multa cura opus
habet.

LIII. Alius morbus crassus.
² Fit à pituita putrefacta. ³ Quod
autem putrida est unde fit, ex
hoc manifestum est. ⁴ Eructat
ab hac quod odorem habet, velut
si quis raphanides edisset. ⁵ In-
cipit autem fieri talis morbus à
cruribus, ⁶ deinde ab his ascen-
dit ad ventrem. ⁷ Et quum in
ventre constiterit, rursus decur-
rit ad viscera. ⁸ Et quum in his
constiterit, fugit & vomitum fa-
cit, pituitam acidam subputri-
dam educens: ⁹ & ubi evomit,
non habet seipsum, neque sibi
constat æger. ¹⁰ Deinde angus-
tia fit circa viscera. ¹¹ Quan-
doque etiam in caput derepente
dolor incumbit acutus. ¹² Et
auribus acute audire non po-
test, neque oculis videre, præ
gravitate: ¹³ & sudor multis
diffunditur male olens, ¹⁴ & ma-
xime quum dolor habuerit, &
morbum levat. ¹⁵ Color autem
ipfius arcuatus apparet. ¹⁶ Hic
morbus priore paula minus le-
thalis est. ¹⁷ Huic quum ita ha-
buerit, ventrem purgato deor-
sum quidem, per hippophaes:
sursum autem, per veratrum. ¹⁸
& caput tetragono purgato: ¹⁹
& quum à veratro purgatus fue-
rit, postera die lacte asinino co-
cto subpurgato. ²⁰ Tertia dein-
de caprino cocto, ²¹ & similiter
x 3 quarta

πάρτη καὶ τῇ πέμπτῃ. ²² εἴκοσι δὲ
 5 ἄλλας ἡμέρας διδόναι ὠμόν γάλα
 βόφον ἢ ἀγρόν, τρίτον μέρϑ με-
 λικηῖτα ὡδραμισγών. ²³ πινέτω
 ἢ ἕξ γάλακτι ϑ χρέα. ²⁴ μϑ ἢ πλὴν
 κάρβαρον ἢ κάρτα, ἢ φαρμάκων
 τὰ αὐτὰ παροφείην, ἀ καὶ τοῖσιν
 ὑπὸ δέρεσ κατεκμήροισι. ²⁵ ἢ δὲ
 λοιπὸν χρόνον, οὐκ ἔστιν τὸ γάλα πί-
 νη, δεφνεῖται ἄρην ἕξοπλον. ²⁶ ὄψον
 ἢ ἐχέτω, ἐν ἰχθύσι μύρσοροπῖον, ἢ
 κελιδιάνυμον, ἢ κόκκυρα, ἢ ῥίνης ¹⁵⁴
 τέμαχϑ ἐφθὸν ἐν δροτύματι. ²⁷
 ἐν κρέασι ἢ οἶϑ, ἢ ἀλεκτερυόϑ
 νεοσῶς, ταῦτα ἐφθά. ²⁸ οἶνον ἢ πι-
 10 νέτω λδοκῆν, ἢ ξυμφέρην ἢ δὲ
 μῆ, μέλινα αὐσηρόν. ²⁹ εἶπε πα-
 πιαπέτω μϑ τὸ φαγεῖν, ὅπως ἀν-
 μὴ ῖγῶση. ³⁰ τέτω, ἢ μ᾽ ἔξυμ-
 φέρην, τὸ σπῖα διδόναι, ἀ εἶρε. ³¹
 ἢ ἢ μὴ ξυμφέρην, ῥοφήματα διδόναι
 πικροσάνης ἢ κένγκρεα. ³² ταῦτα
 τῇ νέσῳ, ἢ τελήκοντα ἡμέρας πα-
 ρέληθι ὀνοσῶν, ὑγιάνει. ³³ αὐτῶν
 γδ κέρνατον, ἢ δασύμϑ, ἢ
 μῆ. ³⁴ ἢ ἢ νῆσϑ χαλεπή.

LIII. Ἄλλο παχύ. ² γίνεϑ μὲν

τὸ νέσθημα ὑπὸ φλέγματι λδοκῆ-
 κῶ. ³ ξυμπίτα) ἢ ἐν τῇ κελίῃ, ἐκθ-
 15 ταν πυλινχοῖσι καὶ ἄλλοις τὸ
 σῶμα πυρεθῆ. ⁴ ἀρχῆ) ἢ τὸ νέσθη-
 μα ἐκ τῆ παροσῶπε γίνεσθ. ⁵ ἐ οἶ-
 δὲς τὸ παροσῶπον. ⁶ εἶπε κατείχεϑ)
 ἐς τὸ κελίον. ⁷ ἐ οὐκ ἔστιν ἐν αὐ-
 τῇ, ἀεὶ μὲν μετὰ λα ἢ ρασερα. ⁸ καὶ
 τὸ σῶμα κατὰ ὡς ὑπὸ ταλαμπα-
 ρίης. ⁹ ἐ ἐς τὸ κελίον βάρϑ ἐνῆ,
 ἐ πόνϑ ἰχυρός. ¹⁰ καὶ οἶ πόδες οἶ-
 δέσσι. ¹¹ ἐ, ἢ χυθῆ ὑέσς ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἢ κόνιϑ ὀδμῶν μϑ ἐκ ἀνέ-
 ρεϑ. ¹² ἢ ἢ ἐσηκῶς τῆς ἐν τῶ ὑέ-
 τῶ καὶ ὀδμηθῆ τῆς γῆς, ἐ ἐκ πίνης πί-
 πῆ. ¹³ αὐτῆ ἢ νῆσϑ, ἐ Δίε. πῶς-

quarta ac quinta. ²² Reliquis ve-
 ro viginti diebus, lac bubulum
 crudum, aut etiam caprinum
 dato, tertia aquæ mulsæ parte
 ammixta. ²³ Bibat autem lactis
 congium. ²⁴ Post purgationem
 vero deorsum versus, eadem
 pharmaca exhibeantur quæ hy-
 dropicis. ²⁵ Reliquo tempore
 quum lac bibit, cœnet panem
 exassatum. ²⁶ Obsonium autem
 habeat, ex piscibus scorpion,
 aut callionymum, aut cucu- ²⁶⁵
 lum, aut squatinæ frustum cum
 condimentis coctum: ²⁷ ex car-
 nibus, ovillas, aut gallinacei
 pulli coctas. ²⁸ Vinum bibat al-
 bum, si conducat: sin minus,
 nigrum austerum: ²⁹ deinde
 post cibum deambulet, ut ne fri-
 geat. ³⁰ Siquidem igitur con-
 ducat, cibos huic dato qui dicti
 sunt. ³¹ Si vero non condu-
 cunt, sorbitiones dato ptisanæ
 aut milii. ³² In hoc morbo
 si æger triginta dies transgres-
 sus fuerit, sanus fit. ³³ Hi
 enim judicant an lethalis sit, ²⁷⁵
 an non. Est autem morbus gra-
 vis.

LIII. Alius morbus crassus.

² Fit hic morbus à pituita alba.
³ Congregatur autem in ven-
 tre, quum febres diuturnæ cor-
 pūs occuparint. ⁴ Initium hic
 morbus à facie sumit, ⁵ & intu-
 mescit facies, ⁶ deinde descendit
 in ventrem, ⁷ & ubi in ipso con-
 stiterit, ventrem magnum at-
 tollit, ⁸ & corpus velut à labore
 lassatur, ⁹ & in ventre gravitas
 inest, & dolor fortis, ¹⁰ & pe- ²⁷⁵
 des tument, ¹¹ & si pluvia in ter-
 ram effundatur, pulveris odo-
 rem non sustinet. ¹² Si vero in
 pluvia steterit, & terram odo-
 deret, derepente cadit. ¹³ Hic morbus
 interquiescens, longiore tempo-

20 **σ**α τ' αρωτέρης παλαιονα χρόνον επι-
 λαμβάνη, (εξροσιωτέρη άπαλλάσ-
 σε).¹⁴ μελετήω η χρη ταυτίω εν
 τοισιν αυθισιν, οιοισι η τ' υδεραων-
 ζα.¹⁵ η γεν πυρελησι, η φαρμακωσι-
 σι, η εδεσμασι, εταλυπωρη-
 ριν.¹⁶ αυτη η νεσθη επικρατεφ
 μαλιστα εξεταα.¹⁷ ειτα εξερχεται
 μελειω μνη καλωσ εν χρονω, λυγε
 εμηκατωρ χασι ηηη.¹⁸ αυτη η νεσος
 χαλεπη, η δεετα μελετης πολλης.

LIV. Περὶ ἰσθιάδου.² Ἰσθιάς

25 **ο**ίε δὲ τῶνδε τ' ἀφορμῶν γίνεται
 μάλιστα τοῖσι πολλοῖσιν.³ ἢ ἔλθη
 ἐν ἡλίῳ πάλω χρόνον, η τὰ ἰσθια
 ἀφ' αεθριμωη, ε τὸ υζρον αναξη-
 ρων ηη ὑπο ε καυμαθη τὸ ενεν εν
 τοισιν αεθροι εν.⁴ ως η αναξηρωι-
 νετα [τε η] ηηηη, τὸδε δη μοι
 τε κμηρον.⁵ οηδ νοσεων ερεφεα η
 κινεν τα αεθρα ε δυωη ὑπο τ εν
 αυθισιν αληθδον, η ε ζυμπε-
 πηηηηη η ες διακτύλας.⁶ αληφ η
 μαλιστα ε σφωι, η ες σπονδυ-
 λας, ες εν παλαγιων η ἰσθια, η
 τα γεναζα.⁷ ἰσθια η η οδυνη εν
 30 τοισι βεθεωσι παλειςεν χρόνον, αμα
 η τοισιν ἰσθιασιν, οξετη η καυμα-
 τωδης.⁸ κω ης αυθιν απιση, η μεθε-
 κινεν, ὑπο τ αληθδον οιομαζη,
 οησση αν μεριση δυωη).⁹ εν οισι
 η η σπασμος επιγινεη).¹⁰ καη ρι-
 ρος η πυρετας.¹¹ γινεη η η δπο χα-
 λης η [δπο] φλεγματας.¹² γινεη η η
 δπο αματας οδυνη παραπολησος,
 ως παντων η νεσηματων.¹³ η ρι-
 [θη] ε πυρετες ενιοτε επιλαμβανη
 βληηρος.¹⁴ ελλα χρη ωδε μελετην
 η δπο ε ηλιε ταυτίω η νεσση λα-
 35 βινζα.¹⁵ υζραηνεν αυτη ε σωμα
 τη πυρεησι, η δπο η σπιναν, η
 δπο των ποτων, καη η αλων των
 διδωρμων διδωμη χλιαρα καη
 υζρα.

re quam prior occupat, & tar-
 dius decedit. ¹⁴ Curare vero
 ipsum oportet iisdem quibus hy-
 dropicum, ¹⁵ fomentis videli-
 cet & pharmacis, & eduliis ac
 laboribus. ¹⁶ Hic morbus per
 sex annos maxime obtinet :
¹⁷ deinde decedit temporis :
¹⁸ progressu, si probe curetur,
 etiamsi non in principio fue-
 rit curatus. ¹⁸ Est autem mor-
 bus difficilis, & multa cura opus
 habet.

LIV. ² Coxendicum morbus
 ex his maxime causis fit plerif-
 que. ³ Si quis diutius in sole
 versetur, & coxendices fuerint
 calefacti, & humor qui est in ar-
 ticulis, a calore fuerit reficcatus.
⁴ Quod autem id quod reficca-
 tur, condensatur, ac constrin-
 gitur, hoc mihi signum est. ⁵
⁶ Aeger enim articulos vertere
 aut movere non potest, præ do-
 lore qui est in ipsis, & eo quod
 verticula sunt compacta. ⁶ Do-
 let autem maxime lumbos, &
 verticula ex obliquo juxta cox-
 endices, & genua : ⁷ consistit
 autem dolor multo tempore in
 inguinibus simulque coxendici-
 bus, acutus & astuosus : ⁸ & si
 quis ipsum erigat, aut transmo-
 veat, præ dolore ejulat quam
 maxime potest. ⁹ Aliquando
 etiam convulsio succedit, ¹⁰ &
¹¹ rigor ac febris. ¹¹ Fit autem &
 à bile, & à pituita, ¹² fit item à
 sanguine, dolor consimilis velut
 ab omnibus morbis : ¹³ & ri-
 gor ac febris aliquando corripit
 debilis. ¹⁴ Cæterum eum qui à
 sole hoc morbo correptus est,
 sic curare oportet. ¹⁵ Corpus
 ipsius fomento humectetur : ¹⁶
 & cibi ac potus, & alia quæ ex-
 hibentur, tepida ac humida præ-
 beantur : atque hæc omnia co-
 r 4 cta.

ὑγρῶ. ταῦτα δὲ πάντα ἐφθά. 17
 σίτω δὲ καὶ μάζῃ χρεέστω μολ-
 λικῇ ἀτερίτω. 18 οἶνον δὲ πινέ-
 τω λούην, ὑδαρία. 19 καὶ τῷ
 σάμαλι ἡσυχίω ἐχέτω. 20 ἢ
 κὲ ἀδυνάτω ἢ ἀνίστασθ, πάλιν
 ὀλίγα παπατέτω ἐκείνης ἡμέ-
 ρης, 21 καὶ μὴ ῥιγέτω. 22 καὶ
 λαέστω, μὴ πολλῶ. 23 καὶ, ὀκ-
 ταν σι δοκίη καλῶς ἐχθὴν κὲ ὑγρὸς
 εἶναι τῷ σάμαλι, πυρήσιον σφόδρα
 40 βλαχρῆ ἢ τῆ σιελῆ. 24 μάλλον γὰρ
 ἀνίσθ ἢ ἀνύγραμνὸ τὸ ζυμπετηρὸς
 ἐκ τῷ ἀεθραν. 25 εἶτα τῆ ὑπεραμῆ
 πίσην ἔκινδὸς κέκασ. 26 ἢ ἢ μὴ
 ἀφελήσι, ἢ κλύσην τέτοιον κὲ
 αὐτῶν. 27 τριῶν κυμίνος ἡμισυ-
 λιον, ἢ σικύλων ἀτμάτων ἢ μικρῶν ἢ
 159 σπογγύλων ζυθῶνας ἐν τῷ ὄλμω,
 ἢ σήσεως ἄς λεπίστων, νίτρε ἐρυ-
 θρῆ ἀγρπίνος τετρατημέρον μασ, 28
 ὀπίσσεως τριψῶς τέλειον, ταῦ-
 τα ἐμβάλλῃ ἐς χυρίδα, κὲ ἔλαμ
 ἐλαμ κητύλων, μέλιον ἢ κητύ-
 45 λιον, ἢ οἶνος λούκῆ, ἢ καὶ τδουτλῆς 160
 χυλῆ [τρεῖς κητύλας.] 29 ταῦτα
 ἐψύω, ἕως αὐ σι δοκίη καλῶς ἐχθὴν
 ἢ πάχῃ. 30 εἶτα, διηθήσεως δὲ
 ὀθονίς, ὡρραμίξω αὐτίσι μέλι-
 τῷ ἀπικίς κητύλων. ἢ μὴ βέ-
 λη, ζυωεψέιν τὸ μέλι. 31 ἢ δὲ
 ἐκ ἐχθὸς ἀπικόν, κητύλων ἢ καλ-
 λίσῃ ὡρραμίξας ἐψύση ἐν θύνη.
 32 ἢ δὲ τὸ κλύσμα παχύτερον
 ἢ, ὡρραμίξω οἶνος ἢ αὐτῷ πρὸς τὸ
 πᾶχῃ τεκμαρῶμῃ. 33 ἐν
 τέτω κλύσῃ. 34 ἢ εἶτα ἐλῶ κὲ 161
 μέχερ τριῶν ἡμερέων καθαίρασθ.
 12 35 ἢ ἢ πλείονας ἢ καθαίρηται,
 ἢ βοείας ἢ ἀγρίας γάλακτι ἢ τρεῖς
 κητύλας δέναι ἐπιπῆν. 36 εἶτα
 τδουτλα λιωρῶ, ὡρραμίξω
 ἐν δούματι, ἀνάλῃ δέναι
 ἐσθίην.

sta. 17 *Cibo utatur maza molli,*
vino dulci non subacta. 18 *Vi-*
num bibat album, aquosum : 19
& corpore quietem habeat, 20 *&*
quamvis impotens fuerit ut ex-
furgat, tamen modice singulis
diebus deambulet : 21 *& ne fri-*
geat, 22 *& non multa aqua la-*
vetur : 23 *& quum tibi bene*
habere visus fuerit, & corpore
humidus esse, leni fomento ve-
hementer foveto. 24 *Magis enim*
remittit, & condensationem ex
articulis humectat ac relaxat.
 25 *Deinde postera die cnidium*
granum bibendum dato. 26 *Si*
vero non profuerit, hæc per 300
clysterem infundito. 27 *Cumi-*
ni heminam dimidiam terito,
 159 *& colocynthidem integram par-*
vam ac rotundam in mortario
tundito ac cribrato, & niri ru-
bri ægyptii minæ quadrantem
 28 *torreto, ac terito. Atque hæc*
in ollam conjicito, & olei he-
minam, mellis heminam dimi-
diam, vini albi heminam, &
 160 *succi betæ quantum videbitur*
affundito, 29 *& donec bonam*
crassitudinem habere visa fue-
 30 *rint coquito.* 30 *Deinde per 305*
lintheum excolato, & si mel non
simul coquere velis, mellis at-
tici heminam ipsis ammisceto.
 31 *Si vero atticum non habeas,*
optimi alias cocti heminam in
mortario ammisceto. 32 *Si vero*
crassius fuerit hoc infusum, de
eodem vino affundito, justæ
 33 *crassitudinis respectu habito,* 33
 34 *& per clysterem infundito :*
 34 *deinde usque ad dies tres pur-*
gari sinere oportet. 35 *Si vero*
 310 *pluribus diebus purgetur, bu-*
 310 *buli aut caprini lactis heminas*
tres ebibendas dato : 36 *deinde*
betas pingues non salas, con-
dimentis conspersas, edendas
 exhi-

εοσίην. 37 εκ ταύτης εν τῆς νέσας
" πολλοὶ χλωλοὶ ἐγίνοντο.

LV. Ἦν δὲ διὰ χολῆς ἡνῆσο
χλίηται, 2 πίση αὐτὸν ἐλλέβορον
κράτω, ἢ ὀπὸν σκαμμωνίης. 3 μῦ ἢ
πλὴν τοιαύτῳ κράταρῳ, πησάνης
χυλὸν, μέλι ὡρῶ χέων, δύο τευ-
5 βλία δένου κίροφέν. 4 τῆ ἢ ὑπε-
ράμη ἢ τῆ τρίτῃ περιήτους, γά-
λακτι διένει ἐφθῶ ὑποκαρῆρη. 5 ἐς
εσπέριον δὲ τούτῳ λιπαρῆ δύο
τευβλία ἐμφαζέτω, ἀλφίτα πα-
ραπίσας. 6 οἶνον δὲ πινέτω λυ-
κὸν, ὑδαρέα, γλυκυῖ, κῆ νῦν καὶ
μῦ πλὴν φαρμάκων κράταρῳ.

LVI. Ἦν δὲ διὰ φλέγματι
νοσή, 2 πίση αὐτὸν ἔκνιδας κήκ-
κας ἢ ἔκνιδας ἰππόφω, [ὡρῶ] περιή-
σας. 3 μῦ δὲ πλὴν κράταρῳ, πῆ
αὐτῶ χεῖρ ἠεροφέν, κῆ ροφήμα-
τα, κῆ ποτῶ, κῆ γαλακτι ποσίῳ.
10 4 τῆς ἢ μετὰ ξὺ τῆ ἡμερέων διήμε-
ρη ἔσθω ὡς κροτάτη. 5 καὶ, λὺ
μὲν διὰ τέτων ἀφελῆται. 6 λὺ δὲ
μὴ, καῦση αὐτὸν, πῆ μὲν ὅσῳ
δεκα μύκησι, πῆ δὲ σαρκώδεα σι-
δηροῖσι, πολλὰς ἐγάρρας κῆ βα-
δείας.

LVII. Ἦν δὲ ὑφ' αἵματι νο-
σή, 2 περιήση, κῆ σικύῳ ἠερο-
βάλλῳ, κῆ φλεβοσμέων τῶς ἐν
τῆσιν ἰγνύησι φλέβας. 3 λὺ δὲ
σοι δοκῆ, κῆ ἔκνιδας κήκκας πί-
ση αὐτὸν. 4 διήμερῶ δὲ χεῖρ ἔσθω ὡς
κηροτάτη. 5 οἶνον ἢ μέλιον μὲν μὴ
πινέτω. 6 λὺ δὲ ἔρα κῆ πίνῳ
15 γέλω, ὡς ἐλάρισον κῆ ὑδαρέ-
στρον διδῶ, 7 καὶ ὡριπατέων
ἀλίγα κέλδου. λὺ δὲ διωατῆς
ἢ, πωλεῖται. 8 ξυμφέρῳ δὲ κῆ
πῆ διὰ τῆ φλέγματι νοσήσῃ
τῶ πικρῶ ποσίῳ. 9 λὺ δὲ μὴ
διώηται ἔσθω, ἐν τῆ κλίη
25 ἢ

exhibeto. 37 Ex hoc morbo
multi claudi sunt.

LV. Si vero à bile morbus
fiat, 2 veratrum deorsum pur-
gans ipsi bibendum dato: aut
scammonia succum. 3 Post hu-
jusmodi vero purgationem, suc-
ci prifanae melle affuso, hemi-
nas duas exforbendas dato. 4
Postera vero aut tertia die ad-
35 hibito fomento, lacte afinino
cocto subpurgato. 5 Ad vespe-
ram autem pinguis betæ hemi-
nas duas edat, polenta inspersa.
6 Vinum bibat album, aquosum,
dulce, & nunc, & post pharmaci
purgationem.

LVI. Si vero à pituita ægro-
tet, 2 cnidium granum, aut
hippohaes, adhibito prius fo-
mento, bibendum ipsi dato. 3
Post purgationem vero, easdem
forbitiones ac potus exhibeto.
Itemque lactis potionem. 4 In-
termediis autem diebus, diæta
30 quam levissima utatur. 5 Et si-
quidem ab his utilitatem sentit,
bene est. 6 Sin minus, ipsum
urito multis ac profundis cru-
stis inustis, in ossibus quidem
partibus, per fungos: in car-
nosis autem, per ferramenta.

LVII. Si vero à sanguine
ægotarit, 2 fomentum adhi-
beto, & cucurbitam affigito, &
venas in poplitibus fecato. 3 Si
autem tibi visum fuerit, etiam
cnidium granum ipsi bibendum
dato. 4 Diæta vero quam sic-
cissima utatur. 5 Vinum autem
35 ne bibat. 6 Si vero bibere ve-
lit, quam minimum & aquo-
sissimum dato, 7 & modice deam-
bulare jubeto, aut si potens fue-
rit, plurimum. 8 Conducit au-
tem & à pituita ægotanti talia
facere. 9 Si vero stare non pos-
sit, in lecto ipsum quam frequen-
tissime

χρῆ περιφέρειν ὡς πυκνότατα, ¹⁰
ἀφ' ἧς αὐτὴ νοσήσῃ, καὶ ἅπαντα ὁμοίως,
ὅπως αὐτὸς μὴ ξυμφυῖ ὁ χόν-
δρος.

LIIIX. Ἦν δὲ ξυμφυῖ καὶ τὰ
ἀρθρα ξυμπαγῆ, ² πᾶσα ἀνάγκη
χρῶν χρῆσθαι τὸ ἀνθρώπων. ³ καὶ,
ὡς βέλγη, κλύουσι τὸ δὲ τὸ εἶμα-
τὸ νοσούντων, ⁴ ὥστε εἶμα ἀπεί-
στην καὶ φλέγμα δὲ τῶν ἰσθίων.
²⁰ ⁵ τοῖσι δὲ δεῖ κλύσθαι. ⁶ ἀλὸς
δραχμίδα τρίψας περιχυθῆναι
ἐλάτῃ καὶ κτύλλῳ, καὶ δὲ κεραιῶν
ἐφθῶν δύο κατύλλας. εἶπει ἕτω κλύ-
σθαι τῆτον. ⁷ ἕτω μελετῶν τάχιστα
ὕγια ποιήσῃς. ⁸ ἢ δὲ νῦσθαι χα-
λεπὴ λίαν ἐπὶ καὶ χροῖν.

LIX. Τέτανοι τρεῖς. ² Ἦν ¹⁶³
μὲν ἐπὶ τρώματι τέτανος (καὶ χροῖν),
παύχῃ τῷδε. ³ καὶ χροῖνες πῆγνυ-
ται. ⁴ καὶ τὸ σῶμα διαίρειν ἐδύνα-
ται. ⁵ ἐοῖσθαι καὶ δακρυῖσι καὶ
ἐλκονται. ⁶ ἐ τὸ μετὰ φρενον πέ-
πηγε. ⁷ καὶ τὰ σκέλεα ἐδύναται ἐξυ-
²⁵ καμπθῆναι, ἐδὲ τὰς χεῖρας, ἐδὲ
τὴν ἰσθίον. ⁸ ὁσῆταν δὲ θανατώ-
δης ἦ, τὸ ποῦν καὶ τὰ βρώματα, αὐ-
πεσσοτέρων ἐδοῦρακεν, αὐτὸς ἴνας
ἀνέρχεται εἰς οἶον. ⁹ τῆτον, ὁσῆταν
ἕτως ἔχει, πυρετῶν δὲ, καὶ ἀλεί-
ψασθαι λιπαρῶς περὶ τὸ πῦρ ἐκεί-
θεν θάλαττον. ¹⁰ καὶ χλιασμάτα
περὶ τὸ σῶμα, ἡ ἀλείψασθαι τὸ σῶ-
μα. ¹¹ καὶ ἰσθίον, ἢ φύλλα δά-
φνης, ἢ ἕσσοκυάμα τὴν κερπὸν
τρίψας, καὶ λιθωντῶν, ¹² εἶπει
οἶνον λιθωντῶν διέτις ἐν χροῖν ἐς χυλῆ-
δα κλύσθαι. ¹³ εἶπει ἐπιχρῆσαι ἐλάγον
³⁰ ἴσον τῷ οἶνω, ¹⁴ καὶ ἰσθίον
ἀλείψασθαι ποσσῶν θερμῶν τὸ σῶμα
καὶ τὴν κεφαλῆν. ¹⁵ ἢ εἶπει κα-
τακλῖνας ἐμῶσθαι αὐτὸν τὴν ἰσθί-
ον ποιήσασθαι, ¹⁶ ἀμφοῖσθαι ἰσθίον

tissime circumferre oportet, ¹⁰
à quacunq̄ue caussa ægrotarit,
per omnia similiter, ut ne intus
cartilago concresecat.

LIIIX. Si vero concreverit,
& articuli conglutinati fuerint, ³³⁰
² omnino necesse est hominem
claudum fieri. ³ Et si clyste-
rem adhibere volueris ei qui à
sanguine ægrotat, ⁴ quo fangui-
nem ac pituitam à coxendicibus
abducas, ⁵ hæc infundere opor-
tet. ⁶ Salis pugillo trito olei
heminam, & de hordei decocto
duas heminas ammisceto, atque
sic infundito. ⁷ Si enim sic cu-
rationem feceris, celerrime san-
num facies. ⁸ Morbus autem
gravis valde est ac diuturnus.

LIX. Tetani tres. ² Si ob ³³⁷
vulnus tetanus five distentio
fiat, æger hæc patitur. ³ Maxil-
læ conglutinantur, & rigent,
⁴ & os aperire non potest: ⁵ &
oculi lachrymantur & contra-
huntur, ⁶ & dorsum conglu-
tinatum riget, ⁷ & crura fle-
ctere nequit, neque manus,
neque spinam. ⁸ Quum autem
lethalis fuerit, potum & cibos
quos prius accepit, aliquando
per nares reddit. ⁹ Hunc quum
sic habuerit, fovere oportet, &
pinguiter unctum, ad ignem ³⁴⁰
non ita prope calefacere, ¹⁰ &
tepefactoria illito corpori adhi-
bere. ¹¹ Et absinthium, aut
lauri folia, aut hyoscyami se-
men, & thus terito, ¹² deinde
vino albo diluta in ollam novam
infundito, ¹³ & oleum pari cum
vino mensura affundito, ¹⁴ & cum
his calefactis large calidis cor-
pus ac caput illinito. ¹⁵ Postea
super pellicem indumentum re-
clinatum, ita ut pars ad quam
fuit animalis caro fursum ver-
gat, ¹⁶ mollibus ac puris stragu- ³⁴⁵
lis

πα λεπτα μαλθακα και μαλα, οκως
 αυ εξιδρωση σφοδρα. 17 μελι-
 κρηθον δε χλιαρον διδοναι, ω
 μδρ διωηται τω πιειν, και εσ-
 μα. 18 ω δε μη, εν χειν και
 πας ρινας. 19 διδοναι δε οινον
 λουκον πινειν, ως ηδισον και παλει-
 σον. 20 ταυται χρη ποιειν ενκα-
 σης ημερης, εως αυ υγιης γηνη-
 ται. 21 η δε εν εσο και λεπη, και
 35 δεεται μελετης' ωρα χρημα.

LX. Οπισθοτον. 2 Ο οπισθό-
 τον πα μδρ άλλα πιάχρ πολήθ
 πα αυτά. 3 γίνε) ζ, οηόταν τες εν
 τω αυχένη τένοντας τες οπισθεν
 νοσήση. 4 νοσή δε η πα κωνάγ-
 χης, 5 η πα σφυλις, 6 η 166
 πα των αμφοτερογωνων εμπύων
 γλυκομύων. 7 ενίοτε δε και δπό
 της κεφαλης, πυρετων επιγλυκο-
 μύων, πασμοσ επιγίνεται. 8
 η ηδη δε και πα τρωμάτων. 9 167
 εως ελκεται ες τ' επιθεν. 10 και
 πα της οδυνης το μελάφρενον πέ-
 πηγε, 11 και τα σήηα οίμωζ. 12
 40 ετ πα παται σφοδρα, ως η
 μέλις μδρ και τέχε(εν οι παρεόν-
 τες, ως μη εν της κλίνης επί-
 πίν. 13 ετως πολλακις μδρ της
 ημερης πονεί πολλακις δε κα-
 φότερον Δείχρ. 14 ετω ετως ερον-
 η ταυτα χρη ωροσφείρ, α και
 τω παθεν. 15 η δε εν εσο
 πασιχρ το μακροτάτον άχρ
 τεοσραηοντα ημερεων. 16 ω δε
 ταυται Δειφύμη, υγιης γίνε).

LXI. Άλλο τέταν. 2 Ο
 δε τέταν η πον θανατώδης, η
 οι παθεν. 3 γίνεται ζ δπό τ αυ-
 των. 4 πολλοι ζ και πεσόντες ες τα
 45 οπισθεν, ελαβον το νεσημα. 5 πώ-
 χρ εν ταδε. 6 πατα ολον το σώμα.
 7 ενίοτε ζ η όπη αυ τύχη ε σώμα-
 τ.

lis ac vestimentis contegito,
 quo vehementer exsudare possit.
 17 Aquam vero mulsam tepi-
 dam, siquidem hanc bibere po-
 terit, per os exhibeto. 18 Si ve-
 ro non poterit, per nares infun-
 dito. 19 Vinum autem album
 quam jucundissimum ac pluri-
 mum bibendum dato. 20 Hoc
 quotidie facere oportet, donec
 sanus fiat. 21 Est autem morbus
 gravis, & statim curatione opus
 habet.

LX. Opisthotonos. 2 In di-
 stentione retrorsum contin- 350
 gente (opisthotonum vocant)
 alia quidem eadem aeger patitur.
 3 Fit autem, quum tendines qui
 ipsi sunt retro in cervice ægro-
 tarit. 4 Ægrotat autem, ab an-
 gina, 5 aut ab uva, 6 aut locis
 circa tonsillas suppuratis. 7 Ali-
 quando etiam à capite febribus
 succedentibus, convulsio suc-
 cedit. 8 Jam vero etiam à vul-
 neribus. 9 Hic trahitur in po-
 steriorem partem, 10 & præ do-
 lore circa dorsum 11 ac pectora,
 cjulat. 12 Hic conuelliitur ve- 355
 hementer, ut vix detinere pos-
 sint ipsum præsentis, ne è lecto
 excidat. 13 Hic sæpe in die do-
 lore affligitur, sæpe etiam le-
 uis degit. 14 Huic sic habenti
 eadem exhibere oportet, quæ
 priori. 15 Morbus autem adhæ-
 ret ad summum diebus quadra-
 ginta. 16 Si vero hos evaserit,
 sanus fit.

LXI. Alius tetanus. 2 Hic te-
 tanus minus lethalis est quam
 priores. 3 Fit autem ab iisdem.
 4 Multi vero etiam ex casu in
 partes posteriores, à morbo 360
 correpti sunt. 5 Patitur igitur
 aeger hæc. 6 Totum corpus con-
 vellitur. 7 Aliquando vero qua-
 cunque corporis parte id conti-
 gerit,

τῶ, ἀπ᾽ αὐται. ⁸ καὶ θεριφοιτῆ
 μὲν τοσούτων. ⁹ ἔπειτα, ἔχρη-
 νε αἰσιόνη, ἐς τὴν κλίνην πί-
 πτε, καὶ αὐτὸς ἀνῆκεν ὁ πόνος,
 καὶ ὁ σπασμὸς. ¹⁰ καὶ ἀναστὰς,
 ἠὲ ἴσως διεέληθ' ὀλίγας ἡμέρας,
 ἔπειτα αὐτὸς ἐν τοῖσιν αὐτοῖσιν ἄλ-
 γασι κείται. ¹¹ ταῦτα πύριξ καὶ
 μετὰ ἄλλὰ συχρὸν χρῶνον. ¹² καὶ,
 ἠὲ ἡ φάσμα, ἔσθ' ἀσχερὲς κῆτω,
 ἠὲ μὴ μέλις, καὶ ταῦτα ξυγκε-
 καυμένα. ¹³ ἀλλ' ἐν τοῖσι σήτε-
¹³ σιν ἔργον τὸ σίτον, καὶ πύριξ παρὶ-
 χθι. ¹⁴ τῶν τοῖσιν αὐτοῖσι θεο-
 πιδίων, οἷσι ἔτις αἰσθάνει, πύριξ τε
 ὑγέα ποιήσας. ¹⁵ κλύζιν ἢ ἐν πλο-
 σαυῇ ἐφθῆ τῇ λεπτῇ καὶ μέλιτι.

gerit, convellitur : ⁸ & primum
 quidem obambulat. ⁹ Postea
 temporis progressu in lectum
 cadit : & rursus remittit dolor
 & convulsio : ¹⁰ & si surrexerit,
 & fortassis ad paucos dies obam-
 bularit, postea rursus in iisdem
 afflictionibus jacet. ¹¹ Atque hæc
 patitur ac transmutat, per mul-
 tum tempus : ¹² & si quid
 comedit, non secedit infra, nisi
 difficulter, atque hoc combu-
 stum. ¹³ At in pectoribus hæret
 cibus & suffocationem inducit.
¹⁴ Hunc si iisdem curaveris qui-
 bus priores, celerrime sanum fa-
 cies. ¹⁵ Clysterem vero ex pti-
 sana cocta tenui, ac melle adhi-
 beto.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

ἐπι

DE

ΔΙΑΙΤΗΣ ΟΞΕΩΝ.

VICTU ACUTORVM.

Basil. græc.

Foesius sect. IV. 52. 340.

Basil. lat.

¹ ³⁶⁸ **Q**Ι ξυληράψαντες τὰς
 κνιδίας καλεομένας
 γνώμας, ² ὁμοίως μὲν
 πύριξ (ἐν οἷς κῆμον-
 τες ἐν ἐκείνοις τῶν νοσημάτων, ὁρ-
⁵ τῶς ἔραψαν, καὶ ὁμοίως ἔνια ἀπέ-
 βαμνεν αὐτέων. ⁴ καὶ ἄλλοι μὲν τρεῖς
 ἔτη ἢ τετράκις αὐτὸν δύναντο ὁρτῶς ξυ-
 λῆσαι, ⁵ ἐὰν δὲ ἄλλοι καμνόντων
 ἔκαστον πυθόνατο, ὁμοίως πύριξ (ἐν.
⁶ ὁμοίως δὲ αἰσθάνεσθαι δεῖται
 ἢ τετράκις, μὴ λέγοντες ἔτη καμνόντων, ⁷
 τρεῖς ἢ τετράκις παρῆται, ἄλλοι
 ἐν ἄλλοις, ⁸ καὶ ἐπίκεισθαι ἔνια
 ἔνια ἐς τέκμαρ (ἐν.
⁹ ὁμοίως ἢ ἐς
 τέκμαρ (ἐν λέγει) ἢ ὡς χρῆσθαι
 ἢ τετράκις, ¹⁰ ἐν τετέοις πολλὰ
¹⁰ ἑτεροίως γνώσκω, ἢ ὡς ἐκεί-

¹ **Q**ui Cnidias appella-
 tas sententias conscri-
 pserunt, ² recte qui-
 dem scripserunt ea
 quæ patiuntur ægroti in singu-
 lis morbis, ³ & quomodo quæ-
 dam ipsorum evenerunt : ⁴ ha-
 ctenus quidem etiam qui medi-
 cus non sit, recte conscribere
 possit, ⁵ si probe ex singulis
 ægrotis quæ patiuntur didicisset.
⁶ Quæ vero medicum ante dis-
 cere oportet, ægroti non refe-
 rente, ⁷ horum pleraque omissa
 sunt, alia in aliis, ⁸ & quædam
 valde commoda ad conjecturam,
⁹ Quum autem ad conjecturam
 dicatur, quo modo singula cu-
 rare oporteat : ¹⁰ in his multa
 aliter sentio, quam velut illi
 pro-

νοι ἐπεξέεισαν. ¹¹ καὶ ἔ μόνον Διὰ
 τῆτο σὸν ἐπαμνέω, ¹² ἀλλ' ὅπ καὶ
 ὀλίγοις τὸ δριμύτων τοῖσιν ἀκέειν
 ἐχρῆσθον. ¹³ τὰ γὰρ παλῆιστα αὐτέοι-
 σιν εἰρέεται, πάλω τὸ ὄξείων νέ-
 σων, " φάρμακα ἐλατήρια διδ-
 ναί, ¹⁴ καὶ ὄρρον, καὶ γάλα, ἐς
 τὴν ἄρρω πιπίσκην. ¹⁵ ἢ μὲν ἔν
 ταῦτα ἀγαθὰ ἴσθ, καὶ ἀεμύζοντα
 ταῖσι νεσήμεσιν, ἐφ' οἷσιν παρή-
 νεον διδόναι, ¹⁶ ἐπὶ αὐτὸν ἀξιώτερον
 ἐπαμνέω, ὅπ ὀλίγα εἶναι αὐτέρι-
 κιά ἐστὶ. ¹⁷ νῦν ὅ ἔχ ἔ τως ἔχθ. ¹⁸
¹⁵ οἱ μὲν τὸ ὑπερον' ἐπιΔιφασκυσά-
 σαντες ἰηλικώτερον δὴ τὸ ἐπὶ ἄλλον
 πρὸ τῶν παροσιστέων ἐκείσιν.

II. Ἀτὰρ ἐδὲ πρὸς διαμῆτας
 οἱ δριμύτοι ἐξωίγησαν ἐδὲν
 ἀξίον λόγος, καὶ τὸ μέγα τῆτο πα-
 ρῆσαν. ² τὸ μὲν τὸ πολυτροπίας
 τὸς ἐν ἐκείσιν τῶν νέσων, ³ καὶ τὴν
 πολυκαθίλω αὐτέων σὸν ἡρόον.
⁴ ἐνιοι " ὅ τὸς ἀεμύζοντες ἐκείσιν
 νεσημέτων σίφα φράζοντες ἐξέλο-
 ντες, σὸν δριμύτων ἐγγραψαν. ⁵ μὴ γὰρ
 καὶ σὸν ἀεμύζοντες εἶναι, εἰ τὸ
 τὴν πῆς σημαίνεται τὴν τῶν κρι-
²⁰ μόνων νέσων, τὰ ἕτερον' ὅ ἐπέ-
 ρε Διὰ φέρειν ἴ. ⁶ καὶ μὴ τῶν
 τὸ νεσημα δοκέειν εἶναι, ἢ μὴ
 τῶν τὸ ἔνομα ἔχθ. ⁷ ἐμοὶ δὲ ἀν-
 δάνθ μὲν ἐν πάσῃ τῇ τέχνῃ παροσ-
 ἔχθ τὸν νόον. ⁸ καὶ γὰρ, ὁκῶσα
 ἔργα διήκη καλῶς, ἐκείσιν χρῆ
 ποιέειν καὶ δριμύτων. ⁹ καὶ, ὁκῶσα τα-
 χέως ἔργα, ταχέως. ¹⁰ καὶ, ὁκῶ-
 σα κριμύζοντες, κριμύζοντες. ¹¹ ὅ,
 ὁκῶσα ἀνωδυνάως Διὰ φέρειν εἶναι,
 ὡς ἀνωδυνάτως ποιέειν. ¹² καὶ
 τὰ ἄλλα πάντα τὰ τοιαύτων
 πα Διὰ φερόντως τῶν πέλας ἐπὶ
 τὸ βέλτιον ποιέειν χρῆ. ¹³ μάλι-
²⁵ στα δὲ ἀν ἐπαμνέωμι ἴητρον,
 ἔστι

prodiderunt. ¹¹ Et non solum ¹⁰
 ob hoc non laudo: ¹² verum
 quod etiam paucis numero usi
 sunt medicamentis. ¹³ Nam ex-
 ceptis morbis acutis, plurima ab
 ipsis relata sunt pharmaca alvum
 deorsum purgantia exhibenda,
¹⁴ & ferum ac lac pro tempore.
¹⁵ Siquidem igitur hæc bona
 essent, & morbis convenientia,
 in quibus exhibenda esse monue-
 runt: ¹⁶ longe magis laudanda
 essent, eo quod quum pauca sint
 sufficiunt. ¹⁷ Nunc vero res ¹⁵
 non ita habet. ¹⁸ Qui tamen
 postea eam tractationem repeti-
 verunt, magis sane medico mo-
 do, de his quæ singulis exhiben-
 da sunt transegerunt.

II. At neque veteres quic-
 quam memorabile de victus ra-
 tione conscripserunt, & quan-
 quam magna hæc res fit, eam
 omiserunt: ² attamen multos in
 singulis morbis modos, ³ mul-
 tiplicemque ipsorum divisionem
 non ignorarunt ⁴ aliqui. ¹ Cæ-
²⁰ terum numeros singulorum mor-
 borum clare pronunciare vo-
 lentes, non recte scripserunt.
⁵ Non enim facile fit enumera-
 re, si ex eo quis ægrotantium
 morbum æstimet, quod alter ab
 altero aliqua re differt: ⁶ & ideo
 non putet eundem morbum esse,
 si non idem nomen habeat. ⁷ Mi-
 hi vero placet, ut in universa ar-
 te mentem adhibeamus. ⁸ Nam
 quæcunque opera bene ac recte
²⁵ tractat, ea singula bene ac recte
 facere oportet: ⁹ & quæ cito,
 cito: ¹⁰ & quæ pure, pure: ¹¹ &
 quæ citra dolorem tractare oportet,
 ita facere ut quam minimus
 dolor sentiat: ¹² & alia omnia
 ejusmodi insigniter præ aliis ad
 meliorem modum transigere
 oportet. ¹³ Maxime vero lau-
 daverim

ὅς τις ἐπὶ τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασιν, ἀ-
τὸς πλείους τῶ ἀνθρώπων κλίνας,
ἐν τετέοις Διφ. Φέρον π τῶ ἄλλων
εἴη ἐπὶ τὸ βέλλιον.

III. Ἐπὶ τῶ ὀξεία, ὀξεία
ἀνόμασιν οἱ δὲ χαῖοι πλῆθος ἔπιν,
ἔπειτα πλῆθος ἔπιν, καὶ φρενίτιν, ἔ-
λήθασθιν, καὶ κῶσον. καὶ τὰ ἄλλα νο-
σήματα, ὁμοῦ τετέων ἐχθρότα
ἔστιν, ὅν οἱ πυρετοί, τὸ ἐπίπαν ζυ-
εχέες ὄντες, κλίναςσιν. ὅταν γὰρ μὴ
λοιμῶδες ἔσῃ νόσος τῶ πῶ πῶ πῶ πῶ
νόσος ἐπιδημήσῃ, ἀλλὰ ἀποροῦσθες ἔω-
30 σιν ἀνέσθι, καὶ μὴ ἀπὸ τῶ πῶ πῶ πῶ πῶ πῶ
5 ὑπὸ τετέων τῶ νοσήματων ἀπο-
θνήσκουσιν, ἢ ὑπὸ τῶ ἄλλων
τῶ ζυμπάντων. ὅ οἱ μὴ ἐν ἰδίῳ ἔ-
κρίσθαι γνώσκουσιν τὸς εἰς ταῦτα
Διφ. Φέροντας τῶ πέλας, ἢ ἐτεροῦν
τῶ μῶλλον ἰημάτων ἐπαγνέται ἢ
ψικῶ ἐστίν. ἢ ἐπὶ τῶ μέγασθι μῆσον
τέδε, ὅ οἱ μὴ ἰημάτων ἀξίως ἐπι-
ταῖσι ὡς τῶ ἐνωτῶν πῶ τῶ πῶ πῶ
νοσήματων ἐστίν, ὅσπερ μελετητέα
εἶναι. ὅ οἱ γὰρ μὴ ἰητροὶ ἰητροὶ δο-
κέουσιν εἶναι μάλιστα Διφ. ταῦτα
35 τὰς νόσους. ἢ ἰητροὶ γὰρ τὰ ἀνόμα-
τα ἀμαυρίαν, ὀξεία νοσήματα
πῶ φέρεσθαι πῶ πῶ πῶ πῶ πῶ πῶ
κῶ μόνους. ἢ ἰητροὶ ὀνομάσθαι πῶ πῶ
σαῖνης χυλόν, καὶ οἶνον τοῖον ἢ τοῖον, ἢ
καὶ μελίκρητον, ἢ ἄπαντα τοῖσι δη-
μοσθῆσι δοκέουσιν ἰητροὶ ταῦτα λέ-
γῃν, οἱ τε βελπίες ἔπειτα οἱ χεῖρες. ἢ
τὰ ἢ ἐχθρῶς ἐχθρῶ, ἀλλ' ἐν τετέοις
δὴ καὶ πῶ μῆσον Διφ. Φέρον ἐτε-
ροὶ ἐτέρων.

IV. Δοκέει δὲ μοι ἄξια γρα- 6
φῆς εἶναι ταῦτα μάλιστα, ὁμοῦ
τέ ἀκαθὰ μάλιστα εἰσι τοῖσιν ἰητροῖ-
40 σιν, ἢ ἐπίκουρα ἢ ἐν τῶ ἐδόναι, ἢ
ὁμοῦ μεζάλας ὡφελείας φέρει, ἢ
μεζάλας βλάσας. ἢ ἀκαθὰ μάλιστα
μὴ

daverim medicum qui in acu-
tis morbis, qui plurimos ho-
mines occidunt, præ aliis infi-
gniter ad meliorem partem ex-
cellat.

III. 'Sunt autem hi acuti,³⁰
quos veteres nominaverunt pleu-
ritidem, peripneumoniam, phre-
nitidem, & febrem ardentem,²
& alii morbi qui ex his hærent,
³ quorum febres omnia conti-
nuæ sunt, & occidunt. ⁴ Quum
enim non pestilentis morbi mo-
dus quis communis grassatus fue-
rit, sed sparsi fuerint morbi, &
non similes, ⁵ ab his morbis plu-
res moriuntur, quam ab aliis
omnibus. ⁶ 'Idiotæ igitur non³⁵
valde cognoscunt eos qui in his,
aliis præstant: ⁷ aliarumque cu-
rationum magis aut laudatores,
aut vituperatores existunt. ⁸ Et
profecto magnum signum hoc
est, quod populares minime de
his morbis intelligentiam ha-
beant, veluti quos studio conse-
qui oportet. ⁹ Nam qui medici
non sunt, medici esse videntur,
maxime propter hos morbos. ¹⁰
Facile est enim nomina' ediscere⁴⁰
quæ proferri solent apud ægros
his morbis affectos. ¹¹ Si enim
quis ptisanæ succum nominarit,
& vinum tale, aut tale, aut etiam
aquam mulsam, ¹² omnia hæc
eadem plebeis hominibus, & me-
liores, & deteriores medici di-
cere videntur. ¹³ At res hæc
non ita se habet, sed in his sane
vel maxime alii ab aliis diffe-
runt.

IV. Videntur autem mihi di-
gna esse quæ scribantur, maxi-
me hæc, quæ ignorantur' a me-
45 dicis, ² maxime scitu commo-
da, ³ & quæ magnas utilitates,
aut magna detrimenta afferunt.
⁴ Quæ itaque ignorantur, hæc
sunt.

μὲν ἔν ταῖδε ἐστὶ. 5 Διὸ πᾶσα ἐν
 τοῖσιν ὀξείησι νόσοισιν οἱ μὲν ἴη-
 τρῶν ἅπαντα τ' αἰῶνα Διὰ τελέωσι
 πλοῦτας διδόντες ἀδητήτας, καὶ νο-
 μίζουσιν ὁρθῶς ἰητρούς. 6 οἱ δὲ ἄνευ
 αἰεὶ πάντως ποιεῖν, ὅπως κερδαῖν
 μηδὲ μίαν καὶ ἀπὸ τῶν ὀξείων 7 με-
 γάλων ἢ βλάστων ἠγέον) εἶναι. 8
 ἀλλὰ δι' ὀθονίαν διηγεῖται ἄλλοι δὲ
 δόασιν. 9 οἱ δ' αὖ πῶς αὐτέων, ἔτ' 7
 αὐτὸ πλοῦτων παχέων δίδειν, ἔτε
 χυλόν. 10 οἱ μὲν, μέγιστοι αὖ ἐσθ-
 μῶν ἢ ἡν) ὁ κέρων 11 οἱ δ', καὶ
 Διὰ τέλος, ἄλλοι αὖ κερδῆ ἢ νό-
 σος. 12 μάλα μὲν ἔν ἐδὲ παρ' ἄλλ-
 λῶν τὰ τοιαῦτα ζητήματα ἐκτε-
 μοῖοι εἰσὶν οἱ ἰητροί. 13 ἴσως δ' ἐδὲ 8
 παρ' ἄλλοι μὲν ἀρέσκουσιν. 14 καὶ οἱ
 Διὰ πολλὰ γε ἔχ' ὅλην ἢ τέχνην παρὸς
 τὴν δημόσιον μεγάλων, 15 ὡς μηδὲ
 δοκέειν ὅπως ἰητροὺς εἶναι. 16 ἔν γε
 369 τοῖσιν ὀξείσιν νόσοις τῶν πόνων
 διοίσουσιν ἀλλήλων οἱ χιρῶν ἀκτῆ,
 17 ὡς τε ἀ ὅτερον παρ' ἄλλοι ἢ ὀ-
 μῶν ἢ ἄλλα εἶναι, ταῦτα νομίζουσιν
 ἢ δὴ τ' ἕτερον, καὶ εἶναι. 18 καὶ ἄλλοι
 δὲ αὐτὸ καὶ τὸ τοῖον δὲ, τὴν τέχνην
 φαῖεν ὁμοῦ ἄλλοι μὲν κη.

v. Ὅτι οἱ μὲν πῶς τ' αὐτὸν ὀξεί-
 ητα, εἰ μὲν δόξιστος εἶναι, ἀγαθὸν νο-
 μίζουσιν εἶναι. εἰ δ' ὀξείος, κακόν. 2
 Ἐν ἱεροσκοπίῃ τὰ τοιαῦτα δόξιστος
 ἄν, [ε] ἄλλα ἐπ' ἄλλοισιν. 3 ἀλλ'
 5 ἔνιοι τ' ἄλλοι εἶναι τῶν πόνων. 4
 φησὶ δὲ πᾶσι καλὸν εἶναι τὴν τὸ
 σκέμμα, 5 καὶ ἢ δὲ λισμῶν τοῖσι
 πλοῦσι. 6 Ἐν τῇ τέχνῃ, καὶ ἐπι-
 κερδῆ τοῖσι. 6 Ἐν τῷ νόσῳ
 πᾶσιν ἐς ἠγέων μίαν πιδυῖα, 7
 Ἐ τῶσιν ὑγιάνουσιν ἐς ἀσφαλείαν,
 8 καὶ τῶσιν ἀσκέουσιν ἐς δόξιστον, 9
 καὶ ἐς ὅ, καὶ κέρως αὐτὸ ἐθέλει. 10 πᾶ- 9
 στήν μ' ἔν δοκέει ὁρθῶς παρ' ἄλλοι
 τῶν

sunt. 5 Cur nam in acutis mor-
 bis, aliqui medici omne ævum
 terunt, ptifanas non colatas ex-
 hibentes, & recte se medicari
 putant? 6 Aliqui vero plurimi
 faciunt, ut nullum hordeum
 æger devoret: (7 magnum
 enim detrimentum afferre arbi-
 trantur) 8 verum per linteum
 excolantes succum exhibent. 9
 Quidam vero ipsorum neque
 ptifanam crassam dederint, ne-
 que succum: 10 atque hi par-
 tim donec ad septimum diem
 æger perveniat, 11 partim vero
 perpetuo, donec iudicatus fue-
 rit morbus. 12 Sane huiusmodi
 quæstiones ne proponere qui-
 dem medici consueverunt, 13
 fortassis autem neque si propo-
 nantur, comperiantur. 14 Proin-
 de calumniam incurrit tota ars
 apud vulgus adeo magnam, 15 ut
 neque omnino medicinam esse
 putent. 16 Nam in acutis mor-
 bis in tantum inter se differunt
 artifices, 17 ut quæ alter exhibet
 optima esse putans, ea alter jam
 mala esse existimet: 18 & fere
 ob id artem vaticinationi simi-
 lem esse dixerint.

v. Quia vates eandem avem,
 si sinistra appareat, bonam esse
 ducunt: si dextera, malam. 2 Et
 in aruspicina talia sunt, alia in
 aliis. 3 Verum aliqui vates con-
 traria his dicunt. 4 Affero au- 60
 tem hanc speculationem pul-
 cherrimam esse, 5 & cognatam
 plurimis ac maxime commodis
 in arte. 6 Nam ægrotantibus
 omnibus plurimum ad sanitatem
 confert, 7 & sanis ad securita-
 tem, 8 & his qui se exercent, ad
 bonum habitum, 9 & ad quod
 quisque voluerit. 10 Ptifana igitur
 recte omnibus frumentaceis
 eduliis prælata esse videtur, in
 mor-

τῶν σιτηρῶν γλυκύτων ἐν τετέο-
 σι τοῖσιν ἐσθήμασι. ¹¹ καὶ ἐπαμεινῶ γε
 τὸς ἀσθενέων. ¹² τὸ γὰρ γλι-
 γρασμα αὐτῆς λείον καὶ ξυμεχρῆς
¹⁰ καὶ ἀσθενέες ἐσσι, ¹³ καὶ ὀλιγοτηρὸν, καὶ
 πλοδαρὸν μελέως, ἐ ἀδινφον, καὶ
 δύνκροτον, ¹⁴ εἰ μὲν ἐ τετέος ἀσθε-
 δέοι. ¹⁵ ἐ ἔτε σὺν ἐνέχρον, ἔτε ἀσθε-
 δὸν κακόν, ἔτε ἀνοϊδίσκε) ἐν τῇ
 κηλίη. ¹⁶ ἀνώθηκε γὰρ ἐν τῇ ἐψησῆ,
 ὀκρόσον αὐτὸ πλείον ἐπεφύκεθ διοκῆ-
 δαμ. ¹⁷ ὀκρόσοι μὲν ἐν πηλοσάνησι
 χροῶν) ἐν τετέοσι τοῖσιν ἐσθήμα-
 σιν, ἐδὲ μίη ἡμέρη κενεαχρησέον,
 ὡς ἐπὶ εἰρήνη, ¹⁸ ἀλλὰ χρησέον,
 καὶ ἐ ἀσθλιπλέον, μὲν μὴ ἔ δὲν ἢ
¹⁵ ἀσθλιπλέον. ¹⁹ καὶ τοῖσι μὲν γε εἰ-
 δισμήροσι δις σίτεσθ ἡμέρης,
 δις δολέον. ²⁰ τοῖσι ἢ κροσπίδην ἐ-
 δισμήροσιν, ἄπαξ δολέον ἔ ἀσθε-
 πτω, ἐκ ἀσθασαγωγῆς δέ. ²¹ μὲν ἢ
 ἐνδὲχνηται, τετέοσι καὶ δις δολέον,
 μὲν ἔ δοκῆ ἀσθεδέν. ²² πη-
 ρο δὲ δόκῆ καὶ δόκῆς διδόναι
 μὴ πωλὸν, μηδὲ ὑσέρπαχυ, ²³
 ἀλλ' ὀκρόσον ἕνεκεν ἔ ἔθεσ ἐσι-
 ναί μ, ²⁴ ἐ κενεαχρίλω μὴ χυέσθ
 πολλῶ.

VI. Περὶ δὲ τ' ἐπιδοσῶ εἰς
 πηλοσῶ ἔροφήμασι, ² μὲν μὲν
 ξηρόπατον ἢ τὸ νόσημα ἢ ὡς αὐτὸς
 οἰοίτο, ἐ χρεῖ ἐπὶ πλείον διδόναι, ³
²⁰ ἀλλὰ ἀσθπίνην ἀσθ ἔροφήμα-
 τῶ, ἢ μελίκρητον, ἢ οἶνον, ἢ ὀκ-
 τερον αὐτὸ ἀρμόζη. ⁴ τὸ δ' ἀρμόζ-
 τον ἐφ' ἐκαστοσιν τῶν παρῶν ἐ-
 ρήσεται. ⁵ μὲν δὲ ὑρεμνηται τὸ
 σῶμα, καὶ τὰ ἀπὸ ἔ πηλοσῶ
 εἶη, ὀκρόσα δέ, ἐπιδιδόναι χρεῖ ἐς
 πηλοσῶ ἔροφήμασι, ὡς ἐν
 κεφαλαίω εἰρήσεται. ⁶ τὰ μὲν γὰρ
 ἡσῶσον καὶ μελλόν πηλοσῶν,
 ταχύ-

morbis acutis: ¹¹ & laudo sane
 eos qui ipsam prætulerunt. ¹²
 ' Nam viscositas ipsius levis est, ⁶⁵
 & continua, & jucunda, ¹³ & lu-
 brica, & moderate humida, &
 sitim eximit, & facile eluitur,
¹⁴ si forte & hoc opus sit: ¹⁵ &
 neque adstrictionem habet, ne-
 que malam turbationem, neque
 in ventre intumescit. ¹⁶ Intu-
 muit enim in costura quam ma-
 xime tumesceri solet. ¹⁷ Quicun-
 que igitur prisana in hisce mor-
 bis utuntur, nulla die vasa vacua
 fieri permittant, ut ita dicam, ¹⁸
 sed utantur, ' & non intermit- ⁷⁰
 tant, si non aut ob medicamento,
 aut infusi per clysterem usum,
 intermittere oporteat. ¹⁹ Et qui
 quidem bis in die cibum capere
 soliti sunt, eis bis danda est: ²⁰
 qui vero semel edere consueve-
 verunt, his semel primo die dan-
 da est. ²¹ Verum sensim pro-
 gressu facto, si fieri poterit, etiam
 his bis detur, si sane opus habere
 visum fuerit. ²² At vero copia
 sufficit ab initio dare non multa,
 neque minus ' crassam: ²³ sed ⁷⁵
 ut consuetudinis gratia quid in-
 geratur, ²⁴ & ut ne multa vaso-
 rum vacuatio fiat.

VI. Cæterum quod ad aug-
 mentum copię sorbitionis atti-
 net, ² siquidem ficcior fuerit
 morbus, quam quis putarit, non
 ita magna copia dare oportet;
³ sed ante sorbitionem, aut aquam
 mulsam, aut vinum præbiben-
 dum exhibere, utrum ex his con-
 venientius fuerit. ⁴ Utrum vero
 conveniat, in singulis modis re-
 feretur. ⁵ ' Si vero os humecte- ⁸⁰
 tur, & à pulmone prædeuntia,
 qualia oportet fuerint, sorbitio-
 nis copiam, ut in summa dicam,
 augere oportet. ⁶ Quæ enim
 citius & magis humectantur, ce-
 leritatem

παχύτητα κρείσις ① σημάδι. 7 τὰ ἃ
 βραδύτερον κῆ ἥσον, βραδύτερον
 σημάδι τὴν κρείσιν. 8 Ἐ ταῦτα αὐ-
 τὰ μὲν καὶ αὐτὰ, ποιάδε τὸ ἐπί-
 85 παν ἐστὶ. 9 πολλὰ ἃ ἔ' ἄλλα ἐπί-
 κρησα παρείται, εἴπε ὡροσημάδι-
 οὐα δέτ' ἀ εἰρήσι) ὕστερον. 10 καί,
 ὄρωσιν αὐ παλείων ἢ κἀμαρξίς γίνη-
 ται, ποιάδε χεῖ ἢ παλέον ἐπιδιδύνα
 ἄχει κρείσις ①. 11 μάλιστα ἃ κρεί-
 σις ① ὑπερβολῆς δύο ἡμερέων. 12
 οἷσι γε ἢ πεμπαλοίσι, ἢ ἐβ-
 δομαίσι, ἢ ἐναταίσι, δὲ κεί
 κείνεσθαι, 13 ὡς καὶ τὸ ἀρξίον καὶ
 τὸ παρξίον ὡροσημάδι ἢ. 14 μετὰ
 οὐ τῆσ τῶ μὲν ῥοφήματι ἐς τὸ
 παρξίον χεῖσέον, ἐς ὄψε ἃ ἐς σπία
 μετὰ ἀάλλιν. 15 ἐμφέρει οὐ πα-
 30 ρί ποσάνησιν αὐτίκα χεῖσέον
 ρί.

VII. Ἄτι περὶ ὀδυάμ ἐν τοῖσι
 παλυρλιχοῖσιν αὐτίκα αὐτίκα τοῖ
 πῶνται, ὅταν ἀρξέωνται πῶν π
 ἄξιον λόγε, κῆ ὀκαθαίρεσθ. 2 αἴ-
 τε κατῆρξίς πολλῶ τελεώτεραι
 ἐστὶ, κῆ ἐμπυοῖ ἢ τῶν γίνονται, ἢ ἐί
 ἀλλάσις πῆσ διαγῶν, 3 Ἐ αἴ κρείσις
 ἀπλῆσται, κῆ ὀκαρξίωσται, κῆ
 ἥσον ὑποσφῶδεις. 4 τὰς ἃ πῆ-
 σάνας χεῖ ὀκαρξίωσται τῶσ βελπ-
 σων εἶναι, 5 κῆ ὡς κῆλλιστὰ ἐψῆσθ
 6 κῆ ἀάλλιν, ἢ μὴ τῶ χυλῶ μῆνω
 μέλλης χεῖσέσθαι. 7 μὲν γὰρ τ' ἀάλλιν
 35 ὄρξίης τ' πῆσάνης, τὸ ὀλιδοῖον
 τὴν κείσθαι κατῆρξίωσται ποιάδε
 μὴ βλάπῆν. 8 ὀδοῖε γὰρ ὡροση-
 μάδι. 9 ὀδοῖε γὰρ ὡροση-
 μάδι, καὶ ὀδοῖε γὰρ ὡροση-
 μάδι, ἢ κατῆρξίωσται ἐψῆσθ, ὡν
 πῶν δέτ. 10 ἢ μὲν γὰρ μὴ ὡροση-
 μάδι πῆσ, ὄρωσιν δέσται αὐ-

leritatem judicationis signifi-
 cant. 7 Quæ vero tardius & mi-
 nus, tardio rem judicationem si-
 gnificant. 8 Et hæc quidem per
 se talia omnino existunt. 9 Ve-
 rum multa quoque alia commo-
 da omittuntur, ex quibus con-85
 jecturas facere oportet, quæ
 postea referentur, 10 & quanto
 copiosior purgatio fuerit, tanto
 plus dare oportet, usque ad ju-
 dicationem, 11 maxime duobus
 a judicatione diebus, 12 quibus
 sane quinta, aut septima, aut
 nona judicare videtur, 13 ita ut
 etiam parium ac imparium die-
 rum rationem habeas. 14 Postea
 vero forbitione quidem mane
 utendum est: vespere vero ad
 cibos transeundum. 15 Conve-
 niunt autem talia ut plurimum 90
 his qui statim tota ptisana utun-
 tur.

VII. Nam & dolores in pleu-
 riticis statim sua sponte cessant,
 ubi memorabile quid spuerit ac
 expurgari cœperint: 2 & pur-
 gationes longe perfectiores sunt,
 & minus suppurati fiunt, quam
 si quis aliter victum suppeditet:
 3 & judicationes simpliciores, &
 melius judicantes, & minus re-
 vertentes. 4 Ptisanam porro ex
 optimo hordeo factam esse oportet,
 5 & quam optime coctam, 95
 6 & præsertim si non solo succo
 uti velis. 7 Nam una cum reli-
 qua ptisanæ virtute, lubricitas
 facit ut hordeum dum degluti-
 tur non lædat. 8 Nusquam enim
 adhæret, neque secundum tho-
 racis rectitudinem moram tra-
 hit. 9 Lubricissima autem est,
 & maxime sitim eximit, & faci-
 llime concoquitur; & debilissi-
 ma est, quæ optime cocta est,
 quibus omnibus opus est. 10 Si-
 quidem igitur non opem tulerit

πέρας είναι ὁ τῶπ' ὅτῃς τοιαύ-
 της πιτυνορόφης, πολλαχῆ βε-
 βλάψεται. ¹¹ ὁμοίως ἔτι ὅτι
 " αὐτίκα ἐγκρατικὴ γίνεται, ¹⁰ ἢ μὴ
 ἕως ὑποκωνώσεως τὸ εὐφραμα δύνῃ,
 40 ¹² πλὴν ὁδυνῶν ἐνεῖσθαι ἀεθωπα-
 ροξυμῶν αὐτῶν, ¹³ ἔ μὴ ἐνεῖσθαι δύ-
 ρος ποιήσεν, ¹⁴ ἔ πνύμα πυκνό-
 ταν ἔχουσι αὐτῶν. ¹⁵ κερκὴν ἔ τῆτό
 ἐστ. ¹⁶ ξηρονηκώτερον ἔ πλῶ-
 μου ὅτῃς κερκῶδες ὑποκωνώσεων ἔ
 ἤτερος κὴ φρενῶν. ¹⁷ τῆ ὅτῃς, ἢ, ἔπ τ'
 ὁδυνῶν ἔ πλῶρ ἔ ξυωχέ ὅτῃς ἐς-
 σης, κὴ ἄσως τὰ τε μείωσ ματῶ μὴ
 χαλῶσης, κερκῆ ἔ πύελος μὴ αὐτόν-
 τ' ὅτῃς, ἀλλὰ " κερκῆ γλιχορανορμῶν ¹¹
 ἀπέπτας, ¹⁸ ἢ μὴ λύση τίς πλὴν
 ὁδυνῶν, ἢ κερκῆ μολιχῆρας, ἢ
 45 φλέβα παμῶν, ἢ ὁμοίωτον αὐτῶν τε-
 τῶν ξυμφέρη. ¹⁹ ἕως ἔ πύσιννας
 ἢ ἔ πύσιννας ἔ κερκῆ ὁδυνῶν, πύσιννας οἰ-
 γαταῖς ἔ τοιαύτων γίνον. ²⁰ Διὰ
 ταύτας ἔν ἕως ἀεθωπάσις, κὴ ἔτε-
 ρας τοιαύτας, ἔπ μᾶλλον οἰ ὁλη ἔ
 τῆσι πύσιννας ἔ κερκῆ μολιχῆρας, ἔ ἔδ-
 μάοι κὴ ὁλη γερμῶτεροι θνησκῶ-
 (ῶν. ²¹ οἰ μὲν τοὶ κερκῆ πλὴν γνῶμῶν
 βλασφῶντες. ²² οἰ δὲ ἔ πύσιννας ὁρῶ-
 πτοῖς τε κὴ ἔ ἔ κερκῆς ἀποπνεύχτες.

IIIX. Μᾶλλον ἔ τῶς τοιαύτας οἰ
 δεχῶνται βλητῶς ἐνόμιζον εἶναι,
 Διὰ τοῦτο μᾶλλον. ² ἔ κερκῆς ἔ
 370 ὅτι κερκῆ ἀποπνεύχτων αὐτῶν, ἢ
 πλῶρ ἢ πύσιννας ὁλησῶν, ἢ κερκῆ
 πύσιννας. ³ ἀποπνεύχτες τῶς τῶς
 ὅπ, πύσιννας ὁλησῶν πλὴν ὁδυνῶν,
 θνησκῶν. ⁴ τῶς ἔ πύσιννας ἔ πύσιννας
 πύσιννας ἔ πύσιννας, ὡς ἢ ἔ κερκῆ
 κερκῆ γλιχορανορμῶν τὸ πύσιννας
 ἀπέπτας. κερκῆ πύσιννας ἐπύσιννας
 νεκρῶν, ⁶ ἀλλὰ πύσιννας ἔ κερκῆ
 ἐν ἔ κερκῆς ὡς τοῖς βρογχῶν ἔ
 πλῶρ-

rit quis quantum opus est, ut
 sufficiens sit ejusmodi ptisanæ
 forbitionis modus, multis mo-
 dis lædatur. ¹¹ Etenim verbi
 causa, quibus cibus intus con-
 clusus est, si quis non facta deor-
 sum evacuatione, forbitionem
 dederit, ¹² dolorem si adest am-
 plius exacerbaverit: ¹³ & si non
 adest, statim induxerit, ¹⁴ & sic
 spiritus densior fiet. ¹⁵ Hoc ve-
 ro malum est. ¹⁶ Pulmonem
 enim reficcat, & præcordium,
 & pectinem, ac septum trans-
 105 versum dolore affligit. ¹⁷ Quin-
 etiam si lateris dolor assiduus
 est, & ad calefactoria non remit-
 tit, & sputum non prodit, sed
 citra putrefactionem ac conco-
 ctionem valde viscosum fit, ¹⁸ si
 non solverit quis dolorem, aut
 ventre mollito, aut vena secta,
 utrum tandem horum condu-
 cet: ¹⁹ ptisanam autem ita habentibus
 dederit, cita mors talium con-
 tinget. ²⁰ Propter has igitur
 causas, & alias hujusmodi ad-
 115 huc magis, qui tota ptisana utun-
 tur, septima die & citius mori-
 untur, ²¹ partim mente læsi, ²²
 partim ab erectæ cervicis spira-
 tione, & stertore suffocati.

IIIX. Tales vero veteres sy-
 dere ictos esse putaverunt, ob
 hoc quidem maxime, non mi-
 nus autem, quod & mortuis ipsis
 latus lividum reperitur, ut simi-
 le quid plagæ appareat. ³ Causa
 vero hujus est, quod prius quam
 dolor solvatur moriuntur. ⁴ Ci-
 115 to enim anhelosi fiunt. ⁵ Præ
 multo autem ac densio spiritu,
 velut jam dictum est, valde vi-
 scosum citra concoctionem fit
 sputum, & egressum fieri prohi-
 bet. ⁶ Imo stertorem inducit,
 cartilaginosis pulmonis arteria-
 rum partibus bronchiis appella-

5 πωλύμωτον. 7 κῆ, ὀκτάτω ἐς ταυ-
 τὸ ἔλθῃ, θανατῶδες ἢ δὴ ὡς ἐπι-
 πωλύ ἐστ. 8 κῆ ἢ αὐτὸ τὸ πύελον
 εὐαχρόμωτον καλὸν μὲν τὸ πύμα
 εἶσω φέρεται, ἀνακαίσει δὲ ταχέως
 ἔξω φέρεται, 9 κῆ ἔταως ἐς τε κα-
 κὸν ἀκλήλοις πικρῶσι. 10 τὸ, τε
 ἢ πύελον εὐαχρόμωτον, πυκνὸν τὸ
 πύμα ποιεῖ. 11 τὸ, τε πύμα
 πυκνὸν ἐόν, ἐπιγλιχραῖν τὸ πύε-
 λον, κῆ καλὸν ἀπολιθισίην. 12 κα-
 χαλαμῶδες ἢ ταῦτα ἐμόνον, ἢ
 πισσίνη ἀκμήως χρεῖαν. 13 ἀλλὰ
 10 πωλύ μῶλλον, ἢ ἢ ἄλλο φά-
 ρακον ἢ πύμα πισσίνης αὐ ἐπι-
 πηδέστερον. 14 μάλα μὲν ἔν τῷ
 πωλύτω φάρακῶσι ἐστὶν αὐ
 πικρῶσι, τοῖσι τε ὅλησι τῆσι
 πισσίνησι χρεομῶσι, τοῖσι τε
 τῶ χυλῶ αὐτέω, 15 τοῖσι τε μῆθ'
 ἑτέρω τριέων, ἀλλὰ ποτῶ μῶνον. 16
 ἐστὶ δ' ὅπη κῆ ἀφαιρόντως πικρῶ-
 ρήιον.

IX. Χρὴ ἢ τότε πύμα πικρῶ
 ποιεῖν. 2 ἢ νεοῦρωπ ἐόντι αὐτέω, ἢ
 κελίης μῆπω ὑποκεχωρηκῆς, ἢ ἔ-
 ξατὸ ὀπυρετὸς, ἢ τε ξυῶ ὀδυνη, ἢ
 τε αὐδὸ ὀδυνης, ἢ ἐπαχρῆν ἢ δόνει
 15 ῥοφήματι, ἐστ' ἢ αὐ οἴη ὑποκε-
 χωρηκῆς ἐς τὸ κατὰ μέρους ἢ ἐν-
 τέρες τὸ σίλον. 4 χρεῖεται ἢ ποτῶ,
 ἢ μὲν ἀλγημάτι ἐστὶν, ὄξυ μῆλι, ἢ
 χυμῶν μὲν, θερμῶ. 5 ἢ δὲ,
 ψυχρῶ. 6 ἢ ἢ παλὴν δὲ ψα εἶη, με-
 λικρῆτω κῆ ὑδατι. 7 ἐπὶ τῷ μὲν
 ἢ ἀλγημάτι ἐστὶν, ἢ ἢ ἐπιμινδύ-
 νων ἢ ἐμφαίνῃ. 7 δόνει τὸ ῥοφη-
 μα, μῆτε πωλύ, μῆτε παρῶ. 8
 ἢ ἢ ἢ μὲν ὑποκλήθη ὀπυρετῶ-
 ροῦ σιτῶ νεοῦρωπ ἐόντι, ἢ μὲν
 ἢ ἢ τε καὶ ἀκμήως τῆ ἡλικίῃ,
 20 ἢ κλήτω. 9 ἢ δὲ ἀφαιρόντως ἢ,
 βαλαμῶ

tis impactum, 7 & ubi ad hoc de-
 venerit, lethale jam plerunque
 existit. 8 Nam & ipsum sputum
 impactum, prohibet quidem spi-
 ritum intro ferri, cogit autem ci-
 10 to extra ferri. 9 Atque sic mutuam
 opem ad malum inter se confe-
 runt, 10 dum & sputum impa-
 ctum, densum spiritum facit: 11
 & hic quum densus sit, sputum
 insuper viscosum facit, & lubri-
 cum fieri, ac elabi impedit. 12
 Occupant autem hæc, non so-
 lum si ptisana intempestive utan-
 tur: 13 verum multo magis, si
 quid aliud ederint, aut biberint,
 quod minus quam ptisana ido-
 neum sit: 14 proinde plerun-
 125 que consimilia sunt auxilia, &
 his qui tota ptisana utuntur, &
 his qui succo ipsius: 15 his ve-
 ro qui neutro horum, sed solo
 potu, 16 quandoque etiam di-
 versimode auxiliari oportet.

IX. At vero hoc modo omnino
 facere oportet. 2 Si cui à cibo re-
 cens accepto, & alvo nondum
 subevacuata, febris incepit, sive
 cum dolore, sive sine dolore, 3 in-
 hibenda est forbitionis exhibitio,
 donec putarit cibum ad infernam
 130 intestini partem secessisse. 4 Uten-
 dum autem est potu aceti mulsi,
 si dolor affuerit, hyeme quidem
 calidi, æstate vero frigidi. 5 Si
 vero multa fuerit sitis, etiam
 aqua mulsa, & aqua. 6 Postea
 vero si dolor aliquis affuerit, aut
 periculosi aliquid apparuerit,
 7 danda est forbitio neque mul-
 ta, neque crassa, atque hæc post
 septimum, aut nonum diem, si
 validus æger fuerit. 8 Si vero
 non subit vetustior cibis ei qui
 135 recens cibum accepit, siquidem
 validus sit, & ætate vigeat, infu-
 sum per clysterem adhibendum
 est. 9 Si vero debilior fuerit,
 f 2 glan-

βαλαύω παροξυσμῶν, ἢ μὴ αὐτόματῶς διεξίηκελῶς.

χ. Καρὸν δὲ τῶ δόσι. Ἐροφήματι τὸνδε μάλιστα φυλάσσεσθαι, [ἐ] καὶ δόξαις καὶ ἀφ' πάντος ἔνεσθαι, ὅταν μὲν οἱ πόδες ψυχροὶ ἴωσιν, ἐπιχρῆν χρῆσθαι Ἐροφήματι τὴν δόσιν. ἢ μάλιστα δὲ ἔπιπέδι ἀπέχεσθαι. ἢ ἰσχύου ἢ ἡμερησίου ἐπὶ τὰς πόδας, τότε δίδουμι. ἢ νομίζω μέγα δυνάσθαι τὸν καρὸν τῶν ἐν ἀπάσῃσι τῆσι νοσοῦσιν. ἢ ἐκ ἡκίστου ἢ ἐν τῆσιν ὀξείησι. ἢ μάλιστα δὲ ἐν τῆσιν μάλιστον πυρετοῦ δέξει, καὶ ἐπικινδυνώσεται. ἢ χρῆσθαι δὲ, παρὰ τὸν μὲν μάλιστα, καὶ ἐπὶ τῆσιν, πρὸς αἴνη, ἢ καὶ τὰ τεκμήρια τὰ παροξυσμῶν, ἀκρῶς ἀναθεωρῶν.

χι. Ὀδύνη δὲ πλὴν τῶν, ἢ τε καὶ δόξαις καὶ χρῆσιν, ἢ τε ἐς ὑπερον, ἢ ἡμερησίου μὲν παρὰ τὸν σῆμα ἄλλο τῶν ἐπὶ χρῆσιν μὲν πρὸς αἴνη, ἀφ' ἡλίου τῶν ὀδύνη. ἢ θερμῶσιν δὲ καὶ τὸν μὲν ὕδωρ θερμὸν ἐν ἀσπίδι, ἢ ἐν κύσει, ἢ ἐν χαλκῶ ἀργείῳ, ἢ ἐν ὄστρονίῳ. ἢ παρὰ τὸν πλῆν τῶν, παρὰ τὸν ἐν ἀσπίδι εἶνεκεν. ἢ ἀρὰ τῶν ἢ ἐπὶ τῶν μάλιστα κῶσ, μέγας, ἐξ ὕδατος θερμῶσιν ἐπιπεσῶν παρὰ τῶν. ἢ παρὰ τὸν τῶν μάλιστα τῶν καὶ τῶν. ἢ πλείω τε τῶν χρόνον ἀφ' ἡμέρας, καὶ τῶν μάλιστα, καὶ ἀμα, ἢ μὴ ἢ ἢ μάλιστα παρὰ τὸ πρὸς αἴνη. ἢ παρὰ τὸν παρὰ τῶν. ἢ ἢ ἀρὰ μὴ δόξαις καὶ τῶν χρῆσιν παρὰ τὸ εἶνεκεν. ἢ ἐπὶ τῶν ὀξείησιν, ἢ ὀξείησιν ἐν ὀξείησιν, σμικρῶσιν ὀξείησιν ἢ ἀσπίδι, ἢ διένη καὶ ἀναξοσύναι, ἐς μάλιστα σίπια τε ἀπὸ τῶν παρὰ τῶν.

glande utendum est, si non sua sponte probe prodierit.

x. Tempus porro exhibendæ forbitionis hoc maxime observare ab initio, & per omnem morbum oportet. Quum quidem pedes frigidi fuerint, inhibere oportet forbitionis exhibitionem. Maxime vero & à potu abstinendum est. Ubi vero calor descenderit ad pedes, tunc exhibere convenit, & putare in omnibus morbis, & non minime in acutis, & maxime in his qui magis febriles ac periculosissimi sunt, tempus hoc magnam vim habere. Utendum est autem primum quidem maxime succo: deinde vero ptisana, juxta prædictas conjecturas diligenti facta consideratione.

χι. Cæterum pleuritis, hoc est dolor lateris sive ab initio, sive postea, calefactoriis quidem primum non alienum est tentare dissolvere. Ex calefactoriis vero optima est aqua calida in utre aut in vesica, aut vase æneo, aut testaceo admota. Verum molle quid antea ad latus supponere oportet, lenitatis ergo. Commodè etiam spongia, mollis, magna, ex aqua calida expressa apponitur. Contegere vero stragulis ipsum fomentum oportet. Nam & ampliore tempore sic sufficiet & durabit, & simul ut ne vapor ad ægrotantis spiritum afferatur: nisi fortassis & hoc ad aliquid commodum esse visum fuerit. Aliquando enim ad aliquid commodat. Insuper autem & hordeum, & eruvum, in aceto diluto, ita ut paulo acidius fit quam ut quis bibere possit, dissoluta ac fervefacta, & in mastupia conjecta, appone-

θέναι. ¹⁰ καὶ πίτουρα τ' αὐτὸν τρέπον. ¹¹ πυλὴν δὲ ξηρὴν, ἄλες [καὶ] κέ-
χρητοι πεφυργμῶροι ἐν εἰσπνοῖσι
μαρσιωπίοισιν ἐπιτ' ὀφέταται. ¹²
καὶ γὰρ κῆφον ἐπροσιώεις ὁ κέγ-
χεθ.

XII. Ἀυτὴ δὲ μείλιτις ἢ
τοιυδε καὶ πᾶς πρὸς κληίδας πε-
ραμέσας ἀλγηδύνας. ² τομὴ μὲν
βί γε ἐχ' ὀργίως λυτὸ ὀδιώλυ,
ὡ μὲν πρὸς τὴν κληίδα ὡξάνη
ἢ ὀδιώλυ. ³ ὡ δὲ μὲν λυτὸ πρὸς
τὰ θερμίσματα ὁ πόνθ, ἐχρη
⁴⁰ πολλῷ χρόνον θερμάνειν. ⁴ καὶ
γὰρ ξηραντικὸν τῷ πλάσμονθ
τῷ ἔστι, καὶ ἐμπυητικόν. ⁵ ἀλλ',
ὡ μὲν σημαίνη ἢ ὀδιώλυ ἐς τὴν
κληίδα ἢ ἐς τὸ βραχίονα βέρθ,
ἢ πρὸς μαστῶν, ἢ ὑπὲρ τῶν φρενῶν, ⁶
ταίμεν δὲ ῥῆγῃ τὴν ἐν τῶν ἀγκῶν
φλέβα, τ' εἶσω, ⁷ καὶ μὴ ὀκνεῖν συχ-
νὸν ἀφαιρέειν τὸ αἷμα, ⁸ ἕως αὐτὸ ἐρυ-
θρότερον πολλῶν ῥυθῆ, ἢ, αὐτὴ κητα-
ρῆ καὶ ἐρυθρῆ, πέλιον. ⁹ ἀμφοτέ-
ρον γὰρ γίνεται. ¹⁰ ὡ δὲ ὑπὸ πρὸς
φρένας ἢ τὸ ἀλγημα, ἐς δὲ τὴν
κληίδα μὲν σημαίνη, ¹¹ μαλ' ἄριστον
⁴⁵ δεῖ τὴν κηιλίω, ἢ μέλανι' ἐξε-
βῶρα, ἢ πεπλίω. ¹² μέλανι μὲν
δωκῶν, ἢ σέσελι, ἢ κύμινον, ἢ
μύνησον, ἢ ἀλλοπὶ τῶν δ' ὠδῶν
μίτηρον. ¹³ πεπλίω δὲ, ὁ πόν σιλ-
φίς. ¹⁴ ἀλλ' καὶ μισγῶμεθα ἀλ-
λόλοισιν ὁμοίωσπα ταῦτα ¹⁵
ἐστίν.

XIII. Ἀγὰρ ἢ μέλας μὲν καλ-
λίω καὶ κερσιμώτερα πεπλίς. ²
πέπλιον δὲ, μέλανθ μᾶλλον
φυσῶν κατὰ ῥηκτικώτερον ἐστίν. ³
αμφω δὲ ταῦτα ὀδιώλυ πᾶσι.
⁴ πᾶσι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν
ὑπελάτων. ⁵ κερσιπτα δὲ ταῦ-
τα, ὡν ἐγὼ οἶδά, ἐστίν, ⁶ ἐπεὶ
καὶ

re oportet: ¹⁰ & furfur eodem modo. ¹¹ Siccum autem fomen-
tum præbent fal & milium tor-
refactum, in laneis facculis con-
venientissimum. ¹² Nam & le-
ve & lene est milium.

XII. Solvit autem hujusmodi
mollitorium fomentum etiam
dolores ad claviculam pertin-
gentes. ² Sectio autem venæ non
similiter solvit dolorem, si non
ad claviculam pertingat dolor. ³
⁵ Quod si ' ad calefactoria dolor ¹⁵
non solvatur, non multo tempo-
re calefacere oportet. ⁴ Resiccet
enim hoc pulmonem, & suppu-
rationem facit. ⁵ At siquidem
dolor ad claviculam de se signi-
ficationem præbeat, aut gravitas
ad brachium, aut circa mam-
mam aut supra septum transver-
sum: ⁶ venam secare prodest in
cubiti flexura internam, ⁷ & non
cunctari copiosum sanguinem
detrahere, ⁸ donec multo rubi-
cundior fluxerit, ' aut pro puro ²⁰
& rubicundo lividus. ⁹ Utrun-
que enim contingit. ¹⁰ Si vero
sub septo transverso fuerit dolor,
ad claviculam autem de se signi-
ficationem non præbeat, ¹¹ al-
vum mollire oportet, aut vera-
tro nigro, aut peplio, ¹² ita ut ve-
ratro quidem daucum, aut seseli,
aut cuminum, aut anisum, aut
aliud quid ex odoratis ammiscas,
¹³ peplio vero silphii succum. ¹⁴
Sed & hæc inter se si miscean-
tur, consimilis modi' existunt. ²⁵

XIII. Ducit autem nigrum ve-
raturum melius, & ad judicatio-
nem commodius quam peplium.
² Peplium vero flarus magis erum-
pere facit. ³ Ambo autem hæc do-
lorem sedant. ⁴ Sedant item alia
multa alvum subducentia medi-
camenta. ⁵ Verum hæc inter ea
quæ ego novi optima sunt. ⁶ Alio-

καὶ τὰ ἐν τοῖσι ροφήμασι δι-
 37¹ δόγμα ὑπόλαβα δρῆρη, 7
 οἷοσα μὴ ἄρην εἶναι ἀηδέα, ἢ
 ἀφ' επικρότηα, ἢ δι' ἄλλω πνῶ
 ἀηδύω, ἢ ἀφ' ἀπλήθω, ἢ
 χροιά, ἢ ὑπεψίλω πνῶ. 8 τὴν
 μὲν πισάνω, οἷοταν πῆ τὸ
 φάρμακον, ἐπὶροφείν ἀπίκω
 χρῆ διδόναι, 9 μὴ δὲ ἔλασον
 ἀξίως λόγω, ἢ οἷοσον εἰδίσαι.
 10 ἐπεὶ καὶ κατὰ λόγον ἐστὶ, με-
 σήν τῆς καθάρσιω μὴ διδόναι
 ροφίω. 11 οἷοταν δὲ λήξῃ ἡ κα-
 θάρσις, τότε ἔλασον ροφέτω, ἢ
 9 οἷοσον εἰδίσαι. 12 μετὰ δὲ τῆθ
 ἀναγέτω αἰεὶ ἐπὶ τὸ πλείον, ὡς
 ἢτε οὐδὴν πεπωμῆν ἢ, καὶ μη-
 δὲν ἄλλο εὐανπίωται. 13 αὐτὸς δὲ
 μοι λόγω ἐστὶ, καὶ ὡς χυλῶ πι-
 σάνης δὴν χρεῖαδ. 14 φημὶ γὰρ
 ἀμφὸν εἶναι, ἀπίκω ἄρξαδ ρο-
 φίω, τὸ ἐπίπαν μῶλλον, 15 ἢ
 περικεναιγύσιω αἰετῶν
 ροφήμαθω, ἢ τελείω, ἢ τῆθ
 τῶν, ἢ πεμπύων, ἢ ἐκλύων, ἢ
 ἐσδομάων, 16 ὡς γὰρ μὴ περικε-
 ρῆ ἢ γῶσθω ἐν τῆθ τῶν.
 17 αἰ δὲ περικερασκύω καὶ ἐπὶ
 τῆθ τῶν ὡς ἀπλήσοι πειντέω,
 10¹ οἷοτῶν ὡς εἰρῶται. 18 περὶ μὲν
 ἐν ροφήμαθω περικερασκύω ἔτω
 γινώσκω. 19 ἀφ' ἡ καὶ περὶ πῶ,
 οἷοτῶν αὐτῶν μέλι πίνων τῶν γο-
 φητο μῶν, αὐτὸς μοι λόγω ὡς
 ἐπίπαν εἶναι.

XIV. Οὐδὲ δὲ καὶ τὴν ἐπιτῶν
 τὸ εὐανπίωται, ἢ ὡς δὲ, πειν-
 τῶ. 2 βέλονται γὰρ ἀπαιτες ὑπὸ
 τῶν δρῶν τῶν νέων, 3 περικε-
 ρῆ πειντες τὴν ἀπῶν ἢ τῆθ
 ἢ καὶ πλείονες ἡμέρας, 4 ἔτω
 περικερασκύω τὸ ροφήμαθω καὶ τὸ
 ποτῶ. 5 καὶ ἴσως τὸ καὶ ἐκθῶ
 δοξείη

qui & ea quæ in forbitionibus
 exhibentur alvum subducentia
 medicamenta, opitulantur, 7
 quæcunque non valde injuncun-
 da sunt, aut ob amaritudinem, 30
 aut propter aliam quandam in-
 jucunditatem, aut ob copiam,
 aut colorem, aut aliquam suspi-
 cionem. 8 Ptisanam tamen sta-
 tim insuper forbendam dare
 oportet, postquam medicamen-
 tum bibit, 9 non memorabili co-
 pia pauciores, quam quanta su-
 mere adfuetus est. 10 Nam &
 rationi consentaneum est, in me-
 dia purgatione forbendam non
 dare. 11 Quum autem cessaverit
 purgatio, tunc minus forbeat 35
 de ea quam adfuetus est. 12 Post-
 ea vero reducat semper ad ma-
 jorem copiam, si & dolor sedatus
 fuerit, & nihil aliud adversetur.
 13 Idem mihi fermo est, si etiam
 ptisanæ succo uti opus fuerit. 14
 Melius enim esse assero, statim
 omnino incipere forbere, 15
 quam præevacuatis jam vasis for-
 bere auspicari, aut tertia, aut
 quarta, aut quinta, aut sexta, aut
 septima die, 16 si sane non judi-
 catus fuerit morbus ante hoc
 tempus. 17 Preparaciones au- 40
 tem & his consimiles faciendæ
 sunt, quales dictæ sunt. 18 De
 forbitionis igitur exhibitione ita
 sentio. 19 Sed & de potu, qua-
 lemcunque tandem quis ex de-
 scribendis sumpturus est, eadem
 mihi penitus sermonis ratio est.

XIV. Novi autem etiam me-
 dicos maxime contraria facere
 his quæ fieri oportebat. 2 Om-
 nes enim volunt, ubi sub mor-
 borum initia 3 homines fame
 præmacerant, duobus aut tribus,
 4 aut etiam pluribus diebus, 45
 & sic forbitiones exhibere, item-
 que potus: 5 & fortassis etiam
 par

δοκήν αὐτοῖσιν εἶναι, μεζάλως τ'
 15' μετ' αὐτοῖσιν ἡσυχίᾳ τῶ σώματι,
 μέγα τὴ κέρει καὶ ἀπικεῖσθαι ἀλλήν. 6
 τὸ δὲ μετ' αὐτοῖσιν μὲν δὲ ἔχει, εἰ μὴ
 ὀλίγον. 7 ὁρθῶς μὲν τοῖς μετ' αὐτοῖσιν
 αἰετῆ καὶ ἡ μετ' αὐτοῖσιν. 8 καὶ ἐκ τῆ με-
 τ' αὐτοῖσιν ἡ ἀσθενεία τῆ γούμφ-
 των ἐπὶ μᾶλλον. 9 μέγιστα μὲν ἐν
 βλάπτουσιν αὐτῶν, μὴ δὲ ὁρθῶς με-
 ταβάλλοιεν, οἳ ὀλοισι τῆσι πικρῶν
 χρεώματα. 10 βλάπτουσιν δὲ αὐτῶν
 οἱ μένω τῶ χυλῶ χρεώματα. 11
 βλάπτουσιν δὲ αὐτῶν οἱ μένω τῶ
 ποτῶ χρεώματα. 12 ἡκιστα δὲ ἔπει.
 13 χρὴ δὲ καὶ τὰ μαθήματα πείεσθαι
 20 ἐν τῇ διαίτῃ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ
 ὑγιανόντων, οἷα ξυμφέρει. 14 εἰ γὰρ δὴ
 τοῖσι γε ὑγιάνουσιν φέρει Διφθέ-
 ροντα μεζάλα τὰ τοῖα ἢ τοῖα δια-
 τήματα, καὶ ἐν ἄλλω πεπνι, καὶ ἐν
 τῆσι μετ' αὐτοῖσιν, 15 πῶς ἔχει ἐν γε
 τῆσι νέσοισιν Διφθέρα μεζάλα, καὶ
 τελεῶν ἐν τῆσιν ὀξυτάτησι μέγισται;

xv. Ἀλλὰ μὲν δὲ καὶ μαθή-
 τῶν γέ εἰσιν, ὅτι φαῦλη διαίτα βρώ-
 σι καὶ πόσι αὐτῶν ἐν τῇ ἐμ-
 φερῆς αἰεὶ ἀσφαλεστέρη ἐστὶ τὸ ἐπί-
 πανές ὑγιάνειν, 2 ἢ ἐἴ τις ἐξαπίνης
 25 μετ' αὐτοῖσιν εἰς ἄλλο κρέσσον. 3 ἐπεὶ
 καὶ τοῖσι δις σιτομῆμοισιν τῆ ἡμέρης,
 καὶ τοῖσι μονοσιτέεσιν αἰ ἐξαπινάμοι
 μετ' αὐτοῖσιν βλάσας ἀσφαλέτην πα-
 ρέχουσι. 4 καὶ τὸς μὲν γε μὴ μεμαθη-
 κήτας δρῶσιν, μὴ δὲ δρῶσιν, δὲ
 γέως ἀρρώστους ποιεῖ, καὶ βαρέας ὄλον
 τὸ σῶμα, καὶ ἀσθενέας, καὶ ὀκνηρές. 5
 μὴ δὲ καὶ ἐπιδηνήσασιν, ὀξυρῆσι μὴ
 30 δέας. 6 οἷοι δὲ τῆ ἐσθλαπλή γένοισιν
 αὐτῶν, ὀκρῶν τῶ τῆσιν ἀχτορο-
 ρήσιν ἢ κελίην, εἰς τὸ μὲν ἐπιζηρα-
 νεῖσθαι, καὶ μὴ δις διοικῆσθαι, μήτε δις
 ἐφ' ἐνὶ τῶ σίπια. 8 δρῶσιν ἐν τῆσιν
 1' ἀσθενῶσιν τῆ μετ' αὐτοῖσιν. 9 ἐν-
 κρημνῶσιν

par ipsis esse videtur, ut magna
 corpori mutatione contingente,
 etiam magnum quid valde con-
 tra objiciatur. 6 Verum mutare
 quidem non parum, bene habet.
 7 Recte tamen mutatio transfe-
 renda est, 8 & ex mutatione ad-
 huc magis exhibitio eorum quæ
 per os sumuntur. 9 Maxime igitur
 lædi poterint, si non recte
 1' mutationem fecerint, hi qui
 10 tota pituita utuntur. 10 Poterint
 etiam lædi qui solo succo utun-
 tur, 11 lædi quoque possunt qui so-
 lo potu utuntur. 12 Minime ve-
 ro hi. 13 Oportet autem & in sa-
 norum adhuc hominum victu
 addiscere quæ conferunt. 14 Si
 enim sanis tales aut tales victus
 multum differre videntur, tum
 in aliis quibusdam, tum in mu-
 tationibus: 15 quomodo non
 etiam in morbis multum diffe-
 rant, & maxime in acutis?

xv. Atqui facile est hoc ad-
 discere, quod simplex victus cibi
 ac potus, ipse sibi ipsi semper si-
 milis securior omnino est ad sa-
 nitatem, 2 quam si quis derepen-
 te ad alium meliorem, magnam
 mutationem faciat. 3 Nam & his
 qui bis in die cibum sumunt, &
 his qui semel, repentinæ muta-
 tiones noxas ac ægritudines in-
 ducunt: 4 & eos sane qui pran-
 dere non adfuerint, si pransi
 fuerint, statim infirmos facit
 hoc, & toto corpore graves, & 60
 debiles, & pigros. 5 Si vero etiam
 insuper cœnaverint, acidum ru-
 stantes. 6 Quibusdam vero etiam
 alvi liquida egestio oboritur,
 quum præter consuetudinem
 ventriculus graveretur, 7 solitus
 resicari, & non bis intumescere,
 neque bis cibos coquere. 8 Au-
 xiliatur igitur his, mutationem
 rursus adæquare: 9 dormire enim
 f 4 oport-

κοιμηθῆναι ἢ χρεῖ, ὡς νύκτα ἀγα-
 ρῆναι, καὶ τὸ δεῖπνον, ἔμδὸν χυμῶ-
 νος δριγέως, ἔμδὸν θέρει ἀταλ-
 πείως. ¹⁰ ἢ δὲ μὴ δυνῆσθαι καθύ-
 δην, βραδείῳ συχνῶ παρὰ ἴσθον
 πλανηθῆναι, μὴ σασιμῶς, ἀπὸ πῆ-
 σται μὴ δὲν, ἢ ὀλίγα, καὶ μὴ βλα-
 βερῶ. ¹¹ ἔπ' ἢ ἔλασσον πίνειν ἀκρο-
 τῆς, καὶ μὴ ὑδαρῆς. ¹² ἔπ' ἢ αὐ-
 μῶλλον πονήσεν ὁ ποῖετο, εἰ
 τρεῖς σιπέοις τ' ἡμέρης ἐς ἕκρον. ¹³
 ἔπ' ἢ μῶλλον, εἰ πλεονάκεις. ¹⁴
 καὶ τοῖγα' πολλοὶ εἰσι, οἱ δὲ φόρων
 φέρουσι τρεῖς σιπέοις τ' ἡμέρης
 ἐς πλῆθος, οἱ αὐτῶς ἐπιδοῦ-
 ριν.

XVI. Ἀλλὰ μὲν ἔοι μεμα-
 θηκότες δις σιπέοις τ' ἡμέρης, ἢ
 μὴ ἀρνηθῆσθαι, ² ἀδυνέες καὶ ἀρ-
 ρῶσοι εἰσι, ³ καὶ ἀφλοὶ ἐς πᾶν ἐρ-
 ρον, ⁴ καὶ κρεδῆλα γέως. ⁵ κρεμῶσθαι
 ἢ δὲ κεί τῶ πλάγχθα αὐτέοις, ⁶
 καὶ ἐρέσθαι θερμὸν καὶ χλωρὸν, ⁷ καὶ
 ἢ ἀφροῦ ἐν γαστέρι. ⁸ ἐστὶ δὲ οἷσι
 ἔοι τὸ σῶμα πικραίνεται, ⁹ καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ κοιλαινόνται, ¹⁰ καὶ οἱ
 κρότφοι πάλιοι, ¹¹ ἔοι τὸ ἀκρο-
 ῶσθαι. ¹² ἔοι δὲ πλῆθος
 τ' ἀνηρηκῶτων ἐδυνάωται κα-
 τεοῖν τὸ δεῖπνον. ¹³ ἀπνησάντες
 ἢ, βαρῶσθαι πλῶ κοιλίῳ, ¹⁴ καὶ
 δυσκοιτέσθαι πολὺ μῶλλον, ἢ ἐπὶ
 ἀνηρηκῶτων. ¹⁵ ὀκῆτε γὰρ πᾶ-
 τα τοιαῦτα γίνονται τοῖσιν ὑγιάν-
 σιν ἕνεκεν ἡμῶσθαι ἡμέρης διαί-
 τῆς μετῶσθαι τῶσθαι τὸ ἔθῳ,
 ἔτε πλεονάκεις λυσιστέφιν φά-
 νεται, ἔτε ἀφελῆν. ¹⁶ εἰ τοῖ-
 κω ἔτοσθαι, ὁ πλεονάκεις τὸ ἔθῳ με-
 νοσιστήσας, ὀλίγω [πλῶ] ἡμέρων
 κενεῶσθαι ἀπνησάν, ἐκ τῶν εἰ-
 ρισθαι, ¹⁷ ἐκ τῶν αὐτῶν, εἰ τὸ τε ἀ-
 κροῦσθαι ἐὼν, ἐπὶσθαι ἔοι ἡρόσθαι,
 ἀπνη-

oportet velut nocte reducta post
 cœnam, hyeme quidem absque
 frigore, æstate vero, absque ca-
 lore. ¹⁰ Si vero dormire non
 queat, ubi multam lentam deambulationem non stando oberravit, nihil cœnet, aut pauca, ea-
 que innoxia. ¹¹ Insuperque minus bibat, & potum non aquosum. ¹² Talis autem adhuc magis affligetur, si ter in die ad saturationem cibum acceperit, ¹³ & adhuc magis si sæpius. ¹⁴ Quamquam sane multi sint, qui facile ferunt, si ter in die cibum copiose accipiant, qui ita sunt adfue-
 ti.

XVI. Quin & hi qui bis in die cibum capere soliti sunt, si pransi non fuerint, ² debiles & infirmi sunt, ³ & ad omne opus timidi, ⁴ & ventriculi osculum dolent. ⁵ Viscera enim pendere ipsis videntur: ⁶ & calidam ac cum virore pallidam urinam mingunt, ⁷ & alvi egestio comburitur. ⁸ Quibusdam etiam os amarescit, ⁹ & oculi cavi fiunt, ¹⁰ & tempora palpitant, ¹¹ & extremæ partes perfrigerantur. ¹² Et plerique ex his qui pransi non sunt, cœnam edere non possunt. ¹³ Si vero cœnam sumpserint, ventriculum gravant, ¹⁴ & multo magis ægre in lecto degunt, quam si etiam pransi fuissent. ¹⁵ Quum igitur talia hæc fanis fiant, ob vitæ dimidiæ diei mutationem præter consuetudinem: apparet neque apponere, neque detrudere commodum esse. ¹⁶ Eum igitur qui præter consuetudinem semel in die cibum accepit, si, ubi tota die vasa vacua fecit, quantum consuevit cœnaverit, ¹⁷ verisimile est, si tunc quum impransus esset doluit ac ægrotavit, & ubi cœnavit

δηνήσας δὲ τότε βαρῦς ἴσθ'· πρὸ
λὺ μῦλλον βαρυνέσθαι. ¹⁸ εἰ δὲ
γε ἐπὶ πολέῳ χρόνον κενεαγήσας,
ἐξαπίνης μέγα δὴ πνήσεν, ἐπὶ μῦλ-
λοι αὖ βαρυνέσθαι.

XVII. Τὸν γὰρ ὡρῶν τὸ ἐθῶ
κενεαγήσαντα ἕξ μὲν φέρει ταύτην ¹⁸
ἡμέρῳ ἐν ποικίῳ ὡσπερ δὲ, δριμέως,
καὶ ἀταλαπείρωτος, καὶ ἀταλαπείρωτος.
² ταῦτα γὰρ ἀπαντα βαρέως αὖ
ἐνέγκει, ἔτι δὲ πνικτὸν συγχῶ ἔλαλι-
τον ποιήσασθαι, ἢ ὅσον εἴησις, καὶ
μὴ ξηρὸν, ἀλλὰ ἕως παλαδιωτέρως
³⁷² τρέπεσθαι. ³ καὶ μὲν ταῦτα πινὴν μὲν
μὴ ὑδαρῆς, μὴ δὲ ἔλασον, ἢ καὶ
λίγην ἕως βρώματι, ⁴ καὶ τῆ ὑπε-
ρακτιόλιζα ἀριστήσθαι, ὡς ἐκ παρσο-
αγωγῆς ἀφίκτηται ἐς τὸ ἐθῶ. ⁶
αὐτὸ μὲν τοῖς σφῶν αὐτῶν δυσφο-
ρώτερον δὴ πᾶσι τοῖσιν φέρουσιν ὅτι ¹⁹
πικρόχολοι πᾶσι αὐτοῖς. ⁷ τὴν δὲ ἀσι-
πίῳ, τὴν ὡρῶν τὸ ἐθῶ, οἱ φλεγ-
ματικὴ πᾶσι αὐτοῖς δυσφορώτερον φέρου-
σι τὸ ἐπίπαν, ὡς ἐπὶ καὶ τὴν μνοσι-
⁵ πίῳ, ἢ ὡρῶν τὸ ἔθος, δυσφορώτε-
ρον αὖ ἐπὶ ἐνέγκειν, ⁹ ἰκανὸν μὲν
εἶναι καὶ τῆ τοσημίον, ὅτι αἰ μείγεται
μετὰ βόλοι καὶ τῶν πρὸς φύσας ἡμῶν
καὶ τὰς ἐξίας ξυμβαινόντων, μέ-
λιζα νοσοποιέσθαι. ¹⁰ εἰ δὲ εἰ οἶον
τε ὡρῶν καμῶν, ἔτι σφοδροτάτας
κενεαγήσας ποιέσθαι, ¹¹ ἔτι ἀκμα-
ζόντων τῶν νοσημάτων καὶ ἐν
φλεγματικῆ ἐόντων παρσοφέρειν, ¹²
ἔτι ἐξαπίνης οἶον τε ὅλα τὰ πρὸς ἡ-
γμάτη μετὰ βόλοι, ἔτι ἐπὶ τὰ,
ἔτι ἐπὶ τὰ.

navit gravis fuit, multo magis
gravari. ¹⁸ Si vero etiam lon-
giore tempore evacuatis vasis,
postea derepente coenaverit, ad-
huc magis gravabitur.

XVII. Qui igitur præter con-
suetudinem vasa vacua fecit, ei
hanc diem rursus adæquare sic
conducit absque frigore & calo-
re atque labore. ² Hæc enim
omnia graviter tulerit: & cœna
multo minor exhibenda est,
quam consuevit, eaque non sic-
ca, sed modi humectioris: ³ &
postea bibat potum non aquo-
sum, neque pauciozem quam
pro cibi ratione. ⁴ Sed & poste-
ra die pauca prandeat, ⁵ quo sen-
sim progressu contingente ad
consuetudinem revertatur. ⁶ Qui
tamen supernas partes amara bi-
le infestantur, talia molestius fe-
runt. ⁷ Pituitosi autem supernis
partibus, cibi præter morem ab-
stinentiam omnino facilius fe-
runt. ⁸ Quare etiam semel in
die cibum præter morem capere,
facilius utique iidem tulerint.
⁹ Sufficiens igitur & hoc signum
est, quod maximæ mutationes
eorum quæ circa naturas nostras
ac habitus contingunt, maxime
morbos faciunt. ¹⁰ Non igitur
licet intempestive, neque vehe-
mentissimas vasorum vacuatio-
nes facere, ¹¹ neque vigentibus
morbis, & in inflammatione ⁹⁵
consistentibus, cibos exhibere,
¹² neque licet derepente in tota
re quicquam aut huc aut illuc
mutare.

XIX. Multa vero his cogna-
ta, ex his qui ventri contingunt,
itemque alia referre quis possit,
² quod facile quidem ferunt ci-
bos, quibus adlucti sunt, etiam si
natura non sint boni. ³ Similiter
etiam potus. ⁴ Ægre autem fe-
runt

φέρου-

1 5 runt

Φέρεται πάλι βράματα, ἀ μὴ ἐ-
 πιστῆμοι εἰσιν, ἢ ἡ καὶ καλὰς 20
 ἦ. 5 ἀσκούτως δὲ καὶ ποτά. 6 καὶ
 ὀξόσα μὴ κρηφαγίη πολλὴ πα-
 ρὰ τὸ ἔθῳ βρωθεῖσαι ποιεί, ἢ
 σκόροδα, ἢ σίλφιον, ἢ ὄπος, ἢ
 καυλός, 7 ἢ ἄλλα ὀξόσα τοιαύ-
 τεοπα μεγάλας δυνάμειας ἔχον-
 τα ἰδίαις, 8 ἢ ὅσον αὐτὸς γαυμάσθεν,
 εἰ πάλι τοιαύτα πόνες ἐμποιεί τῆσι
 15 ἡ κελίησι μαζῶν τῶν ἄλλων. 9 ἀλλ',
 εἰ κατὰ μαζοῖς, ὀξόσον αὐτὸ μαζὰ τε
 ὄχλον καὶ ὄγκον ἐ φύσκει καὶ σφόδρον
 τῆ κελίη παρέχει, ὡς καὶ τὸ ἔθῳ
 βρωθεῖσαι, τὰ μὴ μαζοφαγίην
 ἐπιστῆμον. 10 ἢ αὐτὸς τε ὁ ἄρ-
 τῳ, θερμὸς βρωθεῖς, οἴλω δι-
 ψαν παρέχει, καὶ ἐξαπινάκω
 πηλητῶρην, διὰ τὸ ξηραίνον τε
 καὶ βραδύπορον. 11 καὶ οἱ ἄγαν
 καθαροὶ τε καὶ ξυγκομιστοὶ, πα- 21
 ρὰ τὸ ἔθῳ βρωθέντες, οἷα διὰ
 φέροντα ἀκλήλων ποιέουσι. 12 καὶ
 μαζὰ τε ξηρὴ ὡς καὶ τὸ ἔθῳ,
 ἢ ὑγρὴ, ἢ γλιχρὴ, 13 καὶ τὰ
 20 ἄλφινα οἷον ἐ ποιεί τὰ ποταμίαι
 τοῖσι μὴ εἰωθόσι, 14 καὶ τὰ εἰτε-
 ροῖα τοῖσι πάλι ποταμίαι εἰωθόσι.
 15 καὶ οἰνοποσίη, καὶ ὑδροποσίη,
 ὡς καὶ τὸ ἔθῳ ἐς γάτερα μελα-
 βληθέντα ἐξαπίνης, 16 καὶ ὑδρι-
 ρῆς τε οἴνω καὶ ἀκρήνω ὡς καὶ
 τὸ ἔθῳ ἐξαπίνης ποθείς. 17 ὁ
 μὴ γὰρ πλάσσειν τε ἐν τῇ αὐτῷ κελί-
 ῃ ἐμποιήσῃ, καὶ φύσκει ἐν τῇ κα-
 τῶ. 18 ὁ δὲ παλμὸν τε φλεβῶν, καὶ
 καρδιακῶν, ἐ διψαν. 19 ἐ λου-
 κὸς τε καὶ μέλας οἴνω ὡς καὶ τὸ
 ἔθῳ μετὰ ἄλλων, εἰ ἐ ἀμφω οἰ-
 25 νάδες εἰεν, ὅμως πολλὰ ἀν' ἐτε-
 ροῖσθαι καὶ τὸ σῶμα. 20 ὡς δὲ γλυ-
 κῶ τε καὶ οἰνάδεα οἶνον ἢ ὅσον ἄν τις
 φαίη γαυμάσθην εἶναι μὴ τῶντο
 δυνά-

runt cibos, quibus adfueti non
 sunt, etiam si non sint mali: 5 si-
 militer etiam non potus. 6 Et
 quæ quidem multus carnis esus,
 præter consuetudinem assum-
 ptus facit, aut allium, aut sil-
 phium, aut succus ipsius, aut
 caulis, 7 aut alia hujusmodi, ma-
 gnas quasdam peculiare vires
 habentia, 8 minus admiretur
 quis ubi talia dolores ventriculis
 magis quam alia inducunt. 9 At
 justa fuerit admiratio, si didice-
 ris quantam maza turbationem,
 & molem, & flatum, & tormen-
 ventriculo inducat, si præter
 morem ingesta fuerit, ab eo qui
 mazam edere non est solitus: 10
 aut qualem sitim panis ipse cali-
 dus ingestus inducat, & repenti-
 nam repletionem, ob siccandi
 vim, & quod tarde transit: 11 &
 quam diversas inter se affectio-
 nes faciant, & panes valde puri,
 & qui ex toto sunt collati, præ-
 ter consuetudinem in cibo acce-
 pti, 12 itemque maza ficca præter
 morem, aut liquida, aut viscosa:
 13 & quale quid faciant polentæ
 recentes non adfuetis, 14 & aliæ
 his qui recentibus uti adfueti
 sunt: 15 itemque vini & aquæ
 potus, præter morem derrepente
 vicissim permutatus, 16 & aquo-
 sum vinum, & meracum, præter
 consuetudinem derrepente pota-
 tum. 17 Illud enim humidita-
 tem in superno ventre inducit,
 & flatum in inferno. 18 Hoc ve-
 ro venarum palpitationem, & ac-
 capitis gravitatem ac sitim. 19
 Quin & album vinum, & ni-
 grum, si quis præter consuetudi-
 nem permutet, etiam si ambo
 vinosa fuerint, tamen multa in
 corpore alterarint, 20 ut minus
 mirum esse quis dixerit, dulce &
 vinosum vinum non idem posse,
 si

διωαοθαι εξαπίνης μεαβληθεντα.

si derepente permutata fuerint.

xix. Τιμαρητέον ὃ τοιονδε 12
 μέρϑω τῷ εναντιω λόγω, ὅτι ἡ με-
 ταβολή τῆ διαίτης τετέοιζιν ἐχθύ-
 ο, 2 ε̄ μεαβλαδλονιϑω ὁ σῶμα τος,
 3 ε̄τε ἐπὶ τῶν ῥώμικω, ὡςτε παρσο-
 θεαχ δέν σπία, 4 ε̄τε ἐπὶ τῶν ἀρ-
 ῥωτικω, ὡςτε ἀφαρηθῆναμ. 5 παρσο-
 θεκαρτεα δὴ κῆ ἡ ἰχθυσ, 6 κῆ ὁ τῆσ-
 πϑω ὁ νουσημαϑω. ἐχθύσ, 6 κῆ τῆ
 30 φύσιϑω ὁ τε ἀνθρῶπω ε̄ ὁ ἴτεϑω,
 κῆ τῆ διαίτης ὁ κῆ μόνιϑω, 7 ε̄ μόν-
 τον σπία, ἀλλὰ κῆ ποτῶν, 8 πολλῶ
 ἢ ἡσον ἐπὶ τῶν παρῶτεζιν ἰτέον.
 9 ἐπεὶ τῶν γε ἀφαρηθῆζιν ὅλωσ
 ἀφελείν πολλαχῆ λυσιτελέε, ὅκω
 ἀφελείν μέλλε ὁ κῆ μόνων, κῆ χελ-
 αν τῆ νουση ἀκμῆ πεπανθῆ. 10 οὔ
 ὁκίλοισι ἢ τὸ τοιονδε ποιητέον, γε-
 γραψε). 11 πολλὰ δὲ ἀνις κῆ ἄλ-
 λα ἡδε λφισμῶνα τοῖσιν ἐρημῶροι-
 σι γραφοι. 12 τὸ γε μὲν κρέσον
 μαρτύειον. 13 ε̄ γῶ ἡδε λφισμῶνον
 μῶνον ἐστὶ τῆ πενήγμω, παρῆ ε̄ μω
 35 ὁ παρῆσϑω (λόγω εἶρη), 14 ἀλλῆ
 αὐτὸ τῆ πενήγμω ἐπικαμῶ τῶν ἐστὶ
 διδακτέον.

xix. Porro hujusmodi ali-
 quam partem sermoni contrario
 patrocinari oportet : 2 quod mu-
 tatio victus his facta est, corpore
 non mutato, 3 neque ad robur,
 ut cibos apponere opus sit, 4 ne-
 que ad debilitatem, ut detrahere
 oporteat. 5 Insuper autem &
 10 robur conjectandum est, & 12
 morbi uniuscujusque modus, 6 &
 hominis natura, & consuetudo
 & victus ægri, 7 non ciborum so-
 lum, sed etiam potuum. 8 Multo
 autem minus ad additionem pro-
 cedendum est. 9 Nam detrecta-
 tionem omnino tollere sæpe con-
 ducit, ubi suffecturus est æger,
 donec morbi vigor maturelcat.
 10 In quibus autem hoc facien-
 dum fit, scribetur. 11 Multa ve-
 ro etiam alia relatis cognata scri-
 bere ' quis possit. 12 Hoc tamen 125
 melius testimonium est. 13 Non
 enim cognatum est rei illi de
 qua plurimus à me sermo habi-
 tus est, 14 sed ipsa res opportu-
 nissimum est documentum.

xx. Οἱ γῶ δρῶμῶροι τῶ ὀξείων
 νοσημῶτων ἐσιν, ὅτε οἱ μὲ σπία ἐφα-
 ρων αὐτῆμερον, ἡσῆμῶροι ἡδη. 2 οἱ ἢ
 κῆ τῆ ὑπεραμῆ. 3 οἱ ἢ κῆ ἐρρόφειον τὸ
 παρῶσιχῶν. 4 οἱ ἢ ε̄κυκεῶνα ἐρρόφειον.
 5 ἀπανθῆζ ἢ ταῦτα κῆ κῆ μῶ ἐσιν, ἢ
 εἰ ἑτεροίως ἢς διαγθεῆη. 6 πολλῶ
 μῶ ζει ἐλάσω βλάδω φέρε εν
 τῆτω τῶ γῶνω ἀμαρθηθῆνι, 7 ἢ
 εἰ ἢς πῆς μὲ παρῶταις ἡμέρας δύο ἢ
 τῆ ἑς κενεαλήσθε τελέως, 8 τε ζει ρ-
 40 τῶϑω ἢ ἀν' περῶδε διαγθεῆη, ἢ ε̄
 περῶταϑω. 9 ἐπὶ μῶ ζει κῆ κῆ κῆ, εἰ
 τῶ τῆς πῆσῆς πῆς ἡμέρας παρῶ-
 νοαλήσῆς, εν τῆσιν ὑπερον ἡμέρη-
 σιν ε̄ τῶ διαγθεῆη, παρῶν πέπερον
 29 ε̄ δ

xx. Nam ab acutorum mor-
 borum initio, aliqui quandoque
 eadem die qua morbus incæpit,
 cibos comederunt : 2 aliqui po-
 stridie : 3 quidam etiam forbue-
 runt quicquid oblatum esset,
 4 quidam etiam cyceonem. 5
 Omnia autem hæc deteriora qui-
 dem sunt, ' quam si quis alio mo- 130
 do victum instituisset, 6 multo
 tamen minus detrimentum affe-
 runt in hoc tempore peccata, 7
 quam si quis primis duobus aut
 tribus diebus, penitus vasa vacua
 fecisset, 8 & quarta aut quinta
 die, tali victu usus esset. 9 De-
 terius tamen est, si omnibus his
 diebus vasis evacuatis, in poste-
 rioribus diebus hoc modo vi-
 ctum instituat, prius quam con-
 coctus

γρήρα τῶν νέσων. ¹⁰ ἔτω μὲν γὰρ
 γάναθον φέρει φαυεραῖς τοῖσι παλαιο-
 σι (εν, *ὡ* μὴ παντάπασι τις δύν-
 ηθης ἢ νέσθω εἶη. ¹¹ αἴτ' ἡ κατ' ἀρχαίς
 ἀμαρτιάδες ἐχ' ὁμοίως ταύτησιν
 ἀνήκεστοί εἰσιν, ἀλλὰ πολλῶ δὲ αὐκε-
 σότερα. ¹² τὸ ἔν' ἡγεῖμαι μέγισ-
 τὸν διδακτικόν, ὅτι ἐστὲρτέα αἴ-
 43 τωρεῖται ἡμέρα γ' ῥοφήμαθ', ἢ
 τοῖς ἢ τοῖς, τοῖσι μέλλουσιν ὀλίγην
 ἕσπερον ῥοφήμασιν, ἢ τοῖσις ἢ τοῖσις,
 ἡρέεσθαι.

xxi. " Πυθμύθεν μὲν ἔν' σὺν ²⁴
 ἴσαισιν, ἔθ' οἱ τῆσι κελιδέσι πη-
 σάνησι ἡρεομύμοι, ὅτι αὐτέησι κα-
 κῆν), ὀκρῶν ῥοφείν' ἀρξῶν), *ὡ*
 ἔσπευενα γήσῳσι, δὴ οἱ τρεῖς ἡμέ-
 ρας ἢ ἔ παλείας. ² ἔτ' αὖ οἱ πάλ-
 λῶ ἡρεομύμοι, ὅτι αὐτέησι βλά-
 πῶν) ῥοφείοντες, ὅταν μὴ ἀρξῶν ἀρ-
 ξῶν) γ' ῥοφήμαθ'. ³ τοτε μὲν
 φυλάσσοσι καὶ γινώσκουσιν, ὅτι με-
 γάλῳ τῶν βλάβῳ φέρει, *ὡ*,

373 πρὶν πέπρον τῶν νέσων γρήρα, *ὡ*
 κελιδέα πησιάνῳ ῥοφήσῳ ὀκρῶ-
 νων, εἰς τὸ μὲν) χυλῶ ἡρέεσθαι.
⁴ πᾶντα ἔν' ταῦτα μεγάλα μαρ-
 τύρια, ὅτι σὺν ὀρθῶς ἄγασιν ἐς τὰ
 διατήματα οἱ ἰητροὶ τῶν κείμενον-
 τες, ⁵ ἀλλ' ἐν ἡσὶ γε νέσσοσιν ἐ
 ἡρῆ κενεαγέειν τῶν μέλλουσας ῥο-
 φήμασι διατῶσθαι, κενεαγέει-
 σιν. ⁶ ἐν ἡσὶ δὲ ἐ ἡρῆ μετὰ δά-
 λην ἐν κενεαγέειν ἐς ῥοφήματα,

5 ἐν ταύτησι ' μετὰ δάλλαισι, ' καὶ ²⁵
 ὡς ἐπιθῶ πολὺ ἀπερῆ. ⁷ ἐνίο-
 τε δὲ ἐν τοῖσι ταῖς τοῖσι κηροῖσι
 μετὰ δάλλαισιν ἐς τὰ ῥοφήματα ἐν
 τῆς κενεαγέειν, ἐν οἷσι πολλὰ
 κίς ἀρχῆς ἐκ τῶν ῥοφημάτων
 ὀκρῶσιν) τῆ κενεαγέειν, ⁸ *ὡ*
 ἔσπευε τῆ παροξυμομῆν ἢ νέσσε.
⁹ ἐνίοτε δὲ καὶ ἐμὲ ἐπιπῶν), δὴ τὸ

coctus ac maturus sit morbus. ¹⁰
 Etenim hoc modo mortem ' plu- ¹³⁵
 rimis manifeste affert, si non
 omnino facilis fuerit morbus. ¹²
 Quæ vero ab initio committun-
 tur peccata, non similiter, ut illa
 medelam omnem respuunt, sed
 multo facilius correctionem ad-
 mittunt. ¹² Hoc igitur maxi-
 mum documentum esse arbi-
 trator, quod primi dies sorbitione
 tali vel tali non sint privandi,
 in his qui paulo postea talibus
 aut talibus sorbitionibus usuri
 sunt.

xxi. Funditus igitur ' igno- ¹⁴⁰
 rant, tum hi qui granosa ptisana
 utuntur, quod ab ipsa læduntur,
 quum sorbere inceperint, si duo-
 bus, aut tribus, aut pluribus die-
 bus antea vasa evacuaverint: ²
 tum hi qui succo utuntur, quod
 sorbentes læduntur, ubi non re-
 cte sorbitionem inceperunt. ³
 Tunc tamen cavent, & magnam
 noxam asferre cognoscunt, si
 priusquam maturus factus fuerit
 morbus, granosam ptisanam sor-
 buerit æger, succo uti ' aduetus. ¹⁴⁵

4 Omnia igitur hæc magna testi-
 monia sunt, quod medici ægros
 non recte ad victum perducunt.
⁵ Sed in quibus morbis vasa va-
 cua facere non oportet, his qui
 sorbitionibus uti debent vasa
 vacua faciunt. ⁶ In quibus vero
 ex vasorum vacuatione, ad sor-
 bitiones mutationem facere non
 oportet, in his mutationem fa-
 ciunt, & hoc plerunque absolu-
 te. ⁷ Aliquando vero in his tem-
 poribus mutationem ad sorbitio-
 nes ' faciunt ex vasorum vacua- ¹⁵⁰
 tione, in quibus sæpe ex sorbitio-
 nibus ad vasorum vacuationem
 accedere expediebat, ⁸ si ita
 morbum exacerbari contingat.
⁹ Aliquando autem & cruda at-
 trahuntur

τε κεφαλῆς ἐ τ̄ ἀεὶ τ̄ θάρηκα
 τύπε χολώδεα. ¹⁰ ἀρυπνία δὲ
 ζωσιμπίπλις (ἐν αὐτοῖσι ¹¹ δὲ αὐ
 ε̄ πίοσε) ἢ νῆσθ. ¹² ἀείλυποι
 τε καὶ πικροὶ γίνονται, ¹³ καὶ πει-
¹⁰ ραφρονέσι, ¹⁴ καὶ μαρμαρυγώδεα
 τῶν τῶ ὀμματῶ, ¹⁵ καὶ ἀήκων
 ἢ χυ μετῶ, ¹⁶ ἐ τὰ ἀκρατῆλα κα-
 πψυγμῶ, ¹⁷ καὶ ἔρα ἀπεπῶ, ¹⁸ ἐ
 πύσματα λεπτὰ καὶ αἰλουὶ καὶ κε-
 χρωσῶμα ἀκρότω χρώματι σμι-
 κρῶ, ¹⁹ ἐ ἰδρῶτες ἀεὶ τ̄ τράχηλον,
²⁰ ἐ Διφρορήματῶ, ²¹ ἐ πνεῦμα ²⁶
 ἀεσπῶμα ἐν τῇ αὐτῶ φωνῇ, πυκ-
 νὸν ἢ μέγα λίλυ, ²² ὄφρυες δὲ νῶ-
 σι ²³ μετέχουσι, ²⁴ καὶ ποψυχώ-
 δεα πονηρῶ, ²⁵ καὶ τῶν ἰμαθῶν
 ἀπορήφεις ἀπὸ τ̄ σῆθεσ, ²⁶ καὶ
¹⁵ χεῖρες ἀσώμαδες, ²⁶ ἐνίοτε δὲ καὶ

trahuntur de capite, & à thora-
 cis regione, biliosa, ¹⁰ & vigilæ
 ipsis coincidunt, ¹¹ ob quas non
 coquitur morbus: ¹² & tristes
 ac amarulenti fiunt, ¹³ & deli-
 rant, ¹⁴ & splendores ipsis ob
 oculos oberfantur, ¹⁵ & aures
 sonitu plenæ sunt, ¹⁶ & extremæ
 partes perfrigeratæ, ¹⁷ & urinæ ¹⁵⁵
 incoctæ, ¹⁸ & sputa tenuia, &
 falsa, & meraco colore tinctæ, ac
 pauca, ¹⁹ & sudores circa col-
 lum, ²⁰ & anxietudines, ²¹ & spi-
 ritus in latrone sursum versus
 offendens, densus aut etiam val-
 de magnus, ²² supercilia distenta
 ac gravata, ²³ deliquia animi pra-
 va, ²⁴ & stragulorum de pectore
 rejectiones, ²⁵ & manus tremu-
 læ. ²⁶ Quandoque vero labium
 infernum concutitur.

XXII. Ταῦτα δὲ ἐν ἀρχῇσι πα-
 ροιφαγνῶμα ἀφροσύνης δη-
 λωτικῶ ἐσι ποκῆς καὶ σφοδρῆς ²
 καὶ ὡς ἐπιπολὺ ἀποθνήσκουσιν, ³ οἱ
 δὲ ἀφροσύνητες φθάνουσιν ἐπι-
 στήματῶ, ἢ αἰμαθῶ ῥύσι ⁴ ἐκ τῶ
 ῥινῶς, ἢ πῶν παχὺ πύσματος ἀφ-
 φύουσιν ἄλλως δὲ ἔ. ⁴ ἔδὲ γὰρ τ̄
 ταιστέων ὀρέω ἐμπέριε τὸς ἰη-
 τῆς, ὡς χεῖ, ἀφροσύνησι πῶς
 ἀσθενείας ἐν τῆσι νῆσσι (ἐν, ⁵ αἴτε
 ἀφροσύνησι ἀπολελῶν), αἴτε
 δὲ ἀλλῶν ἰνα ἐρεθισμῶν, αἴτε ἀφ-
 πῶν, ⁶ ἐ τὸ ὄξυτησ τ̄ νῆσ, ⁶
²⁰ ὁκῶτα τῶ ῥοσιαν ἢ φύσις καὶ ἢ ἔξις
 ἐκῶσι (ἐν ἐκῶσι πῶτα καὶ εἶδεα
 παντοῖα. ⁷ καὶ τῶ στωθῶν ἢ τῶ
 νῶν φέρη γινωσκῶμα ἢ ἀγνοῶ-
 μα τῶ ταιστέων. ⁸ μέζον μὲν γὰρ
 κακὸν ἐστίν, ἐν ἀφροσύνησ ἐ τῶ
 ὄξυτησ τ̄ νῆσ ἀσθενείας ἀφρο-
 φέρη τῶ πῶν, ἢ ῥόφημα πῶτον,
 ἢ σῆκος, οἰόματῶ ἀφροσύνησ
 γέλιου

XXII. Hæc autem in princi-
 piis ¹⁶⁰ comparentia, vehementis
 delirii significationem præbent,
² & plerunque agri moriuntur.
³ Qui verò effugiunt, aut cum
 abscessu, aut cum sanguinis è na-
 ribus fluxione, aut ex crassi pur-
 ris sputo effugiunt; alias vero
 minime. ⁴ Neque enim talium
 rerum peritos medicos esse vi-
 deo, quomodo debilitates in
 morbis dignoscere oporteat, ⁵ &
 quæ ex vasorum vacuatione effi-
 ciuntur, & quæ propter aliam
 aliquam irritationem, ¹⁶⁵ & quæ
 propter dolorem, & præ acumi-
 ne morbi: ⁶ itemque quot affe-
 ctiones, & omnigenas species,
 natura nostra & habitus singulis
 pariat: ⁷ & quidem quum ta-
 lium cognitio, aut ignorantia,
 salutem aut mortem afferant. ⁸
 Majus enim malum est, si ob do-
 lorem & morbi acumen debili-
 tato, exhibet quis potum, aut
 forbitiorem copiosiore, aut ci-
 bum, ob vasorum vacuationem debi-

γέλυ αοθενέην. 9 " αφκός δε και 27
 δε κενσαγείλυ αοθενέοντα μη
 γνῶναι, και πέζειν τῇ διαίτη. 10
 φέρει μὲν γάρ πνα κίνδυνον και αὐ-
 τη ἡ αμιαρτάς. 11 πολλῶ δε ἦσαν
 25 τῆς ἐτέρης. 12 " και αμελαποτέρη
 δε πολλῶ αὐτη κώλονον ἡ αμαρ-
 τας τῆς ἐτέρης. 13 εἰ γὰρ ἄλλο
 ιητρος ἢ και ιδιώτης εἰσελθῶν, και
 γνὸς τὰ ξυμβόσηκτα, δάη και
 φαγεῖν, και πιῖν, ἂ ὀ ἕτερ
 ἐκώλυπεν, ἐπιδήλωσ αὐ δοκίμη
 αἰφεληκέναι. 14 τὰ δε τοιαῦ-
 τα μάλιστα και ὑποβίβεται τῶν
 χρονακείων αὐτ τῶν ἀνθρώπων.
 15 δοκίμ γάρ αὐτέοισιν ὀ εἰσελ-
 θῶν ιητρος, ἢ ιδιώτης ὡσπερὲ
 θενωῶπι αὐασηται. 16 γεγρα-
 ψεται εἰν και αει τετρε ση-
 μήα, οἷσι δε ἕκαστα τετρεων
 δε γινώσκην.

30 ΧΧΙΙΙ. Παραπολήσια' μὲν
 ἴσι τοῖσι και κωλίλυ και ταῦ-
 τε εἰσι. 2 και γάρ, ἡ ὄλον τὸ
 σῶμα αὐαπώσηται πελυ πα-
 ρα τὸ εἶθ, ὅση αὐπίκη ἔρωται
 κώλονον. 3 ἡ δε δὴ και πολέω
 χρονον διελινύσας ἐξάπίνης ἐς τῆς
 πόνος ἔλθη, φλωρόν ἢ πενήθεν
 ἐπιδήλωσ. 4 εἶτω δε και ἐν ἐκεί-
 σω ἔσάμαα. 5 εἰ γὰρ, ἡ οἱ πό-
 δεσ τοῖονδὲ ἢ πενήθεν, εἰ τὰ ἄλλα
 μη εἰσιτ μὲν πονέην, ἡ δε γὰρ ὀ-
 νος ἐξάπίνης αεὶς τὸ πονεῖν ἔλθη.
 6 ταῦτα δε αὐ και οἱ ὀδόντες και οἱ
 35 ὀφθαλμοῖ πάθηον, και πῦν ὀπῆν.
 7 ἐπεὶ ἐκρίτη ἢ ὀφθα τὸ ἔθος μαλ-
 τικῆ πόνον ἐμποιεί, και σκληρῆ
 ὀφθα τὸ εἶθ. 8 και ὑπαίρη
 ὀνη ὀφθα τὸ εἶθ σκληρωῖ τὸ
 σῶμα 9 αὐτ και τὰ τῶν τοῖων
 δε πῦντων δοκίμ ὀφθα δέην μα-
 τα γράψι. 10 εἰ γάρ πς, ἔλυ

2. α. 2. 2. 2.

debilem esse existimans. 9 In-170
 decorum etiam est ob vasorum
 vacationem debilitatem non
 cognoscere, & victu premere.
 10 Afferit equidem periculum ali-
 quod & hoc peccatum, 11 verum
 multo minus quam alterum. 12
 Multo autem magis risu dignum
 hoc peccatum est quam illud al-
 terum. 13 Si enim alius medicus,
 aut etiam idiota, ingressus cog-
 noverit ea quæ contigerunt, &
 edenda ac bibenda dederit ea
 quæ alter prohibuit, palam au-
 xilium tulisse putabitur. 14 Ta-175
 lia vero faciunt, ut artifices ma-
 xime ab hominibus vituperentur.
 15 Videtur enim ipsis ille
 qui ingressus est medicus aut
 idiota, velut mortuum suscitasse.
 16 Scribentur autem de his quo-
 que signa, ex quibus singula di-
 gnoscere oportet.

xxiii. Consimilia tamen illis
 quæ circa ventrem contingunt,
 & hæc sunt. 2 Nam si totum cor-
 pus præter consuetudinem mul-
 tum quiescat, non statim magis
 robustum fit. 3 Si vero etiam 180
 ubi multo tempore quievit, de-
 repente ad labores prodierit, vi-
 tiosum quiddam palam operabitur.
 4 Ad eundem modum etiam
 singulæ corporis partes. 5 Nam
 & pedes tale quiddam operabun-
 tur, & alii articuli laborare non
 adsuati, si interposito tempore
 derepente ad laborandum pro-
 deant. 6 Eadem etiam oculi &
 dentes perpetientur, & quæcun-
 que tandem pars. 7 Nam & le-185
 ctus præter morem mollis do-
 lorem inducit, itemque præter
 consuetudinem durus. 8 Sed &
 si sub dio lectus præter morem
 sternatur, corpus indurat. 9 Quæ
 & talium omnium exempla scri-
 bere satius fuerit. 10 Si quis
 enim

λαβῶν ἐν κνήμῃ, μήτε λίαν ἐπίχμη-
ρον, μήτε λίαν δ΄ηθητες, κἢ μήτε ἄσταν
δυστελκῆς ὦν, μήτε ἄσταν δ΄υελκῆς,
¹¹ αὐτίκα δ΄εξάμηνον ἐκ παρώτης
κατακείμενος ἰητρὸς οἴβῃ, κἢ μηδὲν
¹² μὲν μετὰ εὐχῆς τὸ σκέλον, ¹²
¹³ ἄφλέγματι μὲν αὐτὸς εἴη, ²⁸
¹⁴ ἐ΄ ὑγιῆς πολλῶν ἡσασον ἔτω γήρῳ,
¹⁵ ἢ ἐ΄ παλαιῶν ἰητρὸς οἴβῃ. ¹³ ἐ΄
μὲν τοῖς πεμπτάμηνον, ἢ ἐκλειψῶν ἢ, ἢ
ἐ΄ ἐπὶ αὐτῶν αὐτῶν ἐτέλοι παρ-
βαίνῃν, μᾶλλον αὐτὸν πόνος τότε, ἢ
ἐ΄ αὐτίκα. ἐξ δ΄ ὑγιῆς παλαιῶν
¹⁴ ἰητρὸς οἴβῃ. ¹⁴ ἐ΄ ἢ ἐ΄ πολλὰ ταλα-
πωρήσεν ἐξαπίνης, πολλῶν αὐτὸν μάλ-
λον ποιήσεν, ἢ ἐκείνης ἰητρὸς οἴ-
βῃ ταῦτα ταλαπωρήσεν ἐν
ταύτῃ (εἰ τῆσιν ἡμέρησι. ¹⁵ Διὰ τέ-
λεος ἔν μαρτυρεῖ ταῦτα πάντων
ἀλλήλων (εἰν, ὅτι πάντων, ἐξαπίνης
¹⁵ μέγιστον πολλῶν ἔμελλε μείζονα ἀλ-
λόμματα ἐπὶ τὰ κἢ ἐπὶ τὰ, βλάπτει.

XXIV. Πολλὰ παλαιῶν ἢ ἐν κνή-
μη ἢ βλάβη ἐστίν, ἢ ἐκ πολλῆς
κνεναργείας ἐξαπίνης παλῆον ἔμε-
τερος παρῶν. ² ἄλλο κἢ τὸ
ἄλλο σῶμα, ἢ ἐκ πολλῆς ἡσυχίας
ἐξ ἀφνης ἐς παλῆον πόνον ἔλθῃ, πε-
λὸν παλῆον βλάβη, ἢ ἐκ πολλῆς
ἐδωδῆς ἐς κνεναργείαν μετὰ ἀλλοί-
³ κἢ, ἢ ἐκ πολλῆς ταλαπωρείας
ἐξαπίνης ἐς χοιλίαν τε ἐ΄ ραθυμίαν
ἐμπέσει. ⁴ δὲ μὲν τοῖς κἢ τὸ σῶμα
²⁹ τρεπίοισιν ἐλινυθῆν. ⁵ δὲ ἢ ἐ΄ τρεπίοι-
³⁷⁴ σι τῆς κἢ ἐλινυθῆν παλῆος βρώ-
μης. ⁶ ἢ ἢ μὲν, πόνον ἐν τῇ σῶμα
ἐμποιήσῃ, ἢ βάρῃ ὅλας ἔσται
⁷ ἔσται. ⁷ ὅ δὲ ἢ παλῆος κἢ ἄλλο γέ-
⁸ γων παρῶν τῆς μετὰ ἀλλοίης ἐ΄ ἐπὶ τῆς
εἰσάτης, ἐ΄ ἐπὶ τὰ ἐ΄ ἐπὶ τὰ. ⁸ ἐς πᾶν
⁹ τῶ μὲν ἔν ὑσυχίᾳ σῶμα εἰδέναι, ⁹
¹⁰ ἢ ἢ κἢ παρῶν ὁ λόγος, ἢ, ὅτι ἐ΄ ἐν
¹⁰ τῇσιν ὅ ἐστιν ἐ΄ ἐστὶν ἐ΄ τὰ ῥοφή-
¹⁰ μισα

enim accepto ulcere in tibia, ne-
que valde periculoso, neque adeo
contemnendo, ita ut neque ipsi ita
difficulter, aut adeo facile ulcera
sanescant, ¹¹ statim prima ab ini-
tuo die decumbens curetur, &
' nequaquam crus elevet: ¹² hic
²⁸ sane hoc modo citra inflamma-
tionem fuerit, & sanus multo
citius sic fiet, quam si obambu-
lans curetur. ¹³ Attamen si quin-
ta aut sexta die, aut etiam prius
surrexerit, & progredi voluerit,
magis utique affligetur, ac dole-
bit, quam si statim ab initio ob-
ambulans curatus esset. ¹⁴ Si ve-
ro etiam multum der repente se
fatigaverit, multo magis dole-
bit, quam si illo modo curatus,
in illis diebus ita se fatigasset. ¹⁵
¹⁵ Perpetuo igitur hæc omnia
inter se testimonium præbent,
quod omnia quæ der repente
multum supra modum huc & il-
luc mutantur, lædunt.

xxiv. Multiplex igitur in ven-
tre læsio est, si ex multa vasorum
vacuatione, plus moderato de-
repente ingeratur. ² Quin & in
reliquo corpore, si ex multa
quiete, ad ampliorem laborem
der repente deveniat, multo mag-
is lædetur, quam si ex multo
³⁰⁰ cibo ad vasorum vacuationem
transmutetur, ³ & si ex multo
labore der repente ad ocium ac
seigniciem exciderit. ⁴ Oportet ta-
men & his corpus quiescere. ⁵ O-
portet item illis ventrem a cibo-
rum copia quiescere. ⁶ Sin minus,
& dolorem in corpore inducet,
& totius corporis gravitatem. ⁷
Plurimus itaque sermo de mu-
tatione huc atque illuc à me ha-
bitus est, ⁸ eo quod hæc nosse ad
omnia commodum sit, ⁹ & ad
' hoc præsertim de quo nobis ²⁰⁵
sermo erat, quod in acutis mor-
bis

μαθα μετ' αλάλας εν τ' κενεαυ-
 5 γείης. ¹⁰ μεταβλητέον γδ, ' ας ερω
 κελδύω ηδη. ¹¹ επτα ε' χς ηγεον
 ροφήμασι, πην ηνεο πεπαν-
 7η, ¹² η' αλλο' ισημειον φανη, ¹³ η'
 κατ' εντερον κενεαυγικον, ¹⁴ η' ερε-
 8δικον, ¹⁵ η' κτ' τα υποχονδρια,
 ογκια γεγραψεται, σημεια. ¹⁶
 αρρυπινη ισχυρη ποματα και σπια
 ωμα και απεπθετερα ποιει. ¹⁷ κη
 η επι τα ετερα αυ μεταβολη Δι-
 9λυφ το σωμα, και απεπθηται και
 καρηθα ελιν εμποιει.

xxv. Γλυκυω δε οϊνον, κη οι-
 νωδεα, κη λουκον, κη μελαια, &
 10 μελικροθον, κη υδωρ, και οξυμελι,
 ποισι δη σημανομνον' ρηη διορι-
 ζην εν τησιν οξειναι υσσιεν. ² ο
 μδν γλυκος ησον εστι καρηθαε-
 κωτερθ' οϊνωδεθ', και ησον
 φρεων απεθμθ', κη Δισχυρη-
 κωτερθ' δη η' ε' τερα κτ' το εντε-
 3ρον. ³ μεγαλοσπλανθ' η σπλη-
 νος ε' ηκαθ'. ⁴ οση επιτηδηθ' εν
 5 εδ'ε τωσι πικροχολοισι. ⁶ και γδ
 εν διψωδης τοισι γε ποισιλοισιν
 εστιν. ⁷ ατρε και φυσωδης εν τεραθ' οϊ-
 8νω. ⁸ ε' μεν πολεμιος γ' αυ τω
 εντερω τω κωτω, ως κτ' λογην της
 φύσης. ⁹ και θι γε ε' πινυ πορμη
 15 εστιν η λπο' θ' γλυκεθ' οϊνε φύσα,
 αλλ' εγχεονιζε εει υποχονδρια.
¹⁰ και γαρ εν ησον ε' τ' θ' διερη-
 πκς γινεται το επιπινυ οϊνω-
 δεθ' λσικε. ¹¹ πινυλα δε μελλ-
 λον αναγωγς εστι θ' ε' τερα ο γλυ-
 12κος. ¹² κη, οισι μ' διψωδης εστι πιν-
 ομθ', ησον αυ τ' ποισιν αυωρη,
 η' ο' επρθ' οϊνθ'. ¹³ οισι δε μη
 13 διψωδης, μελλον αυωρη αυ θ'
 ε' τερα. ¹⁴ ο' δε λσυχος οϊνωδης οϊ-
 14 νθ' επιπυται μδρ και εψεκται το
 15 παλειςαι και τα μεριστα ηδη εν τη

bis ad forbitiones mutationem
 faciunt ex vasorum vacuatio-
 ne. ¹⁰ Facienda enim est muta-
 tio velut ego jam jubeo. ¹¹ Dein-
 de non est utendum forbitioni-
 bus priusquam morbus maturus
 factus fuerit, ¹² aut aliud quod-
 dam signum apparuerit, ¹³ vel
 vacuatorium, ¹⁴ vel irritato-
 rium circa intestinum, ¹⁵ aut
 circa præcordia, qualia scriben-
 tur signa. ¹⁶ Vigilia fortis' po-
 210 tus & cibos crudos & inconco-
 ctiores facit. ¹⁷ Et rursus in con-
 trariam partem mutatio dissol-
 vit corpus, & excoctionem ac
 capitis gravitatem inducit.

xxv. Vinum porro dulce, & III
 vinosum, & album, ac nigrum,
 & aquam mulsam, & aquam, &
 acetum mulsam, his notis distin-
 guere oportet in morbis acutis.
² Vinum dulce minus caput gra-
 vat, quam vinosum, & minus
 mentem ferit, & magis quam
 alterum per alvum & intestinum
 subit. ³ Viscera vero magna fa-
 cit splenem & hepar. ⁴ Quare
 neque' his qui amara bile abun-
 5 dant commodum est. ⁶ Nam &
 fiticulosum in talibus est, ⁷ &
 flatuosum in superiori intestino:
⁸ non tamen inferno intestino
 inimicum pro flatu ratione, ⁹ &
 quidem quum non valde pene-
 tret flatu a vino dulci, sed circa
 præcordia moretur. ¹⁰ Certe per
 urinam hoc minus exit omnino
 quam vinoium album. ¹¹ Spu-
 tum vero magis educit dulce
 quam alterum: ¹² & quibus qui-
 10 dem fiticulosum est dum bibi-
 tur, his minus quam alterum
 vinum educit. ¹³ Quibus vero
 fiticulosum non est, his magis
 quam alterum educit. ¹⁴ At ve-
 ro album vinosum vinum, plu-
 rima ac maxima ex parte jam &
 lauda-

20 Ἔγλυκέσθ οἶνος διηγησά. 15 ἐς δὲ
 κύστιν μάλλον πόσιμσθ ἢ ἐὼν ἔ-
 πέρες, ἔδισρκλησθ κὶ χροσφρήκη-
 κῆς, ἀφεί πολλά αρωσφελέοι αὐ-
 ἐν ταύτησι τῆσι νέσοσι. 16 κὶ γὰρ,
 εἰ αρωσ ἀλλὰ ἀνεπιτηδρότερσθ ἔ-
 πέρες πέφυκεν, ἀλλ' ὁμως ἡκῆ τὴν
 κύστιν κῆραρ(ις ἔω αὐτῆ γνομῆη
 ῥύς), ἡν αρωστέπηται, ὀκροῖον δέσ.
 17 καλὰ ἢ ταῦτα τεκμήριά ἐστὶ τῶ
 αρωσ οἶνος ὠφελίης κῆ βλάδης,
 ὀκροῖα ἀκρωσμάθηται ἡν τοῖσιν
 ἐμοσῦ γερωστέροσι. 18 κίρῳ δὲ
 οἶνω κῆ μέλανι αὐσῆρῳ ἐν ταύ-
 τησι τῆσι νέσοσι. 19 ἐς τὰ δὲ αὐρῆ-
 25 σμο, 19 εἰ κερῆσ αείη μῆρ μῆ
 οἰείη, 20 μηδὲ φρενῶν ἀφίς, 21 μη-
 δὲ τὸ πύελον κωλύοισθ τ' αὐδῶς,
 22 μηδὲ τὸ ἔρον ἰχοῖσθ, 23 τὰ ἀφ-
 κωρήμασθ δὲ παλαδρωστέρα κῆ
 ζυσματοδῆστέρα εἶη, 24 ἐν δὴ τοῖ-
 σι τοικτέοσι. πῆσπέ αὐ κῆλις α
 μεσφάλλων ἐκ ἔλσφκῆ. 25 ἔοῆ-
 σι τῆστέοσι ἐμφερέα. 26 αρωσζυ-
 νείνω δὲ δέσ, ὅπ τὰ μῆρ αὐα πεί-
 ναι κὶ τὰ κῆ τὴν κύστιν, ἡσ οὐν βλά-
 ψφ, ἡν ὑδαρέσθ ἡ. 27 τὰ ἢ κῆ
 ἔντερον κὶ μάλλον ὀνήσφ, ἡν ἀκρω-
 τέσθ ἡ.

xxvi. Μελίκρηθον ἢ πινόμνον,
 30 ἀφά πῆσθ τ' νέσθ ἐν τῆσιν ὀξείη-
 σι τὸ ἐπίπαν μῆρ τοῖσι πικροχόλοι-
 σι κῆ μεγαλοσπλάχνοισιν ἡσ οὐ
 ἐπιτηδῶν, ἡ τῆσιν μῆ τοικτέοσιν. 2
 ἐστὶ δὲ διψῶδῶς μῆρ ἡσ οὐ ἔγλυ-
 κέσθ οἶνω. 3 πινόμνονσθ δὲ καλ-
 τακλήσθ ἐστὶ, κῆ πύελσ αὐα γῆρῶν
 μεσφίως, κὶ βηκῆσ πικρησθ κῆ. 4
 ἔκφ γὰρ σμῆσματοῦδῆσ ἡ, ὁ μάλλον
 ἔκφ κῆ κῆ κῆ κῆ τὸ πύελον.
 5 ἐστὶ ἢ κὶ διερῆκῆ τὸ μελίκρηθον
 ἰκανῶς, ἡν μῆ π τῶν ἀπὸ σπλάγ-
 χνων κωλύη. 6 ἢ κῆ ἔστὶ ἢ ἔ ἀφ-

laudatum & vituperatum est, in
 dulcis vini enarratione. 15 Ad ve-
 ficam autem magis penetrat
 quam alterum : & quum urinam
 ciet, ac semper perrumpat, mul-
 tum in his morbis profuerit. 16
 Nam etsi ad alia incommodius
 fit altero, attamen quæ in vesi- 15
 ca fit ab ipso purgatio, liberat, si
 quale oportet propellatur. 17 Bon-
 næ vero hæ notæ sunt de vini
 utilitate ac detrimento, quas se-
 niores me non noverunt. 18 Ful-
 vo vero vino & nigro austero in
 his morbis ad hæc uti poteris,
 19 si capitis gravitas non affuerit,
 20 neque mentis percussio, 21 ne-
 que sputum ab ascensu prohibea-
 tur, 22 neque urina suppressa sit:
 23 alvi autem egestionis hume-
 ctiores ac ramentosiores fue- 20
 rint. 24 In talibus sane, vel ma-
 xime, convenerit ex albo trans-
 mutationem facere, 25 & si qua
 his similia existunt. 26 Hoc vero
 insuper intelligere oportet, quod
 si aquosum fuerit vinum, super-
 nas partes omnes, & eas quæ cir-
 ca vesicam sunt minus lædet. 27
 Verum partibus circa intesti-
 num magis proderit, si meracius
 fuerit.

xxvi. Aqua vero mulsa si bi-
 batur per totum morbum in acu-
 tis morbis, in totum quidem 25
 his qui amara bile abundant, ac
 magna viscera habent, minus
 commoda est quam his qui tales
 non sunt. 2 Siticulosa tamen mi-
 nus est dulci vino. 3 Pulmonem
 enim mollit, & sputum modera-
 te educit, & tussim lenit. 4 Ha-
 bet enim vim quandam exterso-
 riam, quæ magis moderato spu-
 tum viscosum facit. 5 Urinas
 etiam sufficienter ciet aqua mul-
 sa, si non aliqua ex visceribus

χωρήκων κάρτω τῶν χολωδένων.
 35 7 [καὶ] ἔστι μὲν ὅτε 'καλῶν' ἔστι δὲ
 ὅτε καὶ κρηστέρων μᾶλλον ἔχει
 ρῆ, καὶ ἀφρωδέστερον. 8 μᾶλλον
 εἰς τὸ τοῖστο τοῖσι χολωδέσι τε
 καὶ μεγαλοσπλάγγουσι γίνεται.
 9 πλυέλκ μὲν ἐν ἀναγωγῇ καὶ
 πύσθου μάλιστ' ἐν τῷ ὕδαρέ-
 στερον μελικρήτων ποιεί μάλ-
 λον. 10 πὺ μὲν ἔστι ἀφρωδέα
 Διαχωρήματα, καὶ μᾶλλον τῶ
 κρηστέ κατ' κρηστέων χολωδέα, καὶ
 μᾶλλον θερμὰ τὸ ἀκρήτων μᾶλλον
 ἔχει ὕδαρέου ἀγρῆ. 11 τὸ δὲ τοῖστον
 δε Διαχωρήματα ἔχει μὲν καὶ ἄλλα
 σίνα μεγάλα. 12 ἔστι γὰρ ἐξ ὑπο-
 40 γενθῶν καύμα σθένος, ἄλλα
 ὄρεμα. 13 δυσφορίαν τε καὶ βί-
 πτωσθῶν ἔχει μελιάν ποιεί, 14 ἐλ-
 κῶδες τε ἐστὶ καὶ σπύγγων ἐξ ἔδρης.
 15 ἀλεξιπύρεμα ἢ τέταν γε(ραψε).
 16 ἀνδρῶν ἢ ἄρροφημάτων μελικρή-
 τω χρεάμεν ἄντ' ἄλλα ποτὶ ἐν
 ταῦταισι τῆσι νόσοισι πολλὰ ἀν-
 δύτησι, ἔστι καὶ πολλὰ ἀτυχησι.
 17 οἷσι ἢ ὀδυρόν, καὶ οἷσι μὴ ὀδυρόν,
 τὰ μέγιστα εἴρηται, καὶ δι' αὐτὸ ὀδυ-
 ρέον.

XXVII. Κατέγνωται δὲ μελι-
 κρήτων ὑπό τῶν ἀνθρώπων, "ὅτι
 κρηστέων τὸς πίνοντες, 2 καὶ Δι-
 45 τῶτο, περιχρῆμασθ' εἶναι, νερόμι-
 σται. 3 σκληρῆ δὲ τῶτο Δι-
 κρηστέων. 4 ἐνίοι γὰρ μελικρή-
 τω μόνω χρεόνται πύσθ' ἄς τοῖστο
 δε ὄντες. τὸ δὲ ἔστι παντά-
 πω ἐν τῷ ἔχει. 5 ἀλλ' ὕδατος μὲν
 πολλῶν ἰσχυρότερον ἐστὶ πινόμενον
 μένον, "εἰ μὴ κρηστέων τῶν κρη-
 32 λίων. 6 ἀλλὰ καὶ οἶνος λευκοῦ καὶ
 λεπτῆς ἐξ ὀλιγοφόρου καὶ ἀύομου, ἢ μὲν
 ἰσχυρότερον, ἢ ἢ ἀδυνέστερον. 7 μέγιστα
 μὲν Δι-
 ἀκρη-

sa per alvum 'magis egerit, 7³⁰
 quandoque bona, quandoque
 magis quam convenit colore fa-
 turata, ac spumosiora: 8 atque
 hoc biliosis & magna viscera ha-
 bentibus magis contingit. 9 Spu-
 ti igitur educationem, & pulmo-
 nis mollitionem, aquosior aqua
 mulla magis facit. 10 At spumo-
 sas alvi egestionem, & biliosa ma-
 gis quam convenit colorata, ac
 magis calida, meraca aqua mulla
 magis ducit quam aquosa. 11 Ta-
 lis autem egestio habet quidem
 ' & alia magna nocumenta. 12 35
 Neque enim ex præcordiis ar-
 dorem extinguit, 13 sed concitat,
 & anxiam molestiam, ac mem-
 brorum jactationem facit: 14 ve-
 rum & intestina & sedem exul-
 cerat. 15 Horum autem auxilia
 scribentur. 16 Qui igitur aqua
 mulla utitur, absque forbitio-
 nibus, pro alio potu, in his morbis,
 hic multum successum percipiet,
 & non in multis successu desti-
 tuetur. 17 Quibus autem danda
 sit, & quibus non, & 'ob quas 40
 causas non danda, maxima ex
 parte dictum est.

XXVII. Damnata vero est aqua
 mulla ab hominibus, veluti quæ
 bibentes ipsam extreme debilitet:
 2 & propterea mortem ac-
 celerare putata est. 3 Verum hoc
 propter eos qui seipsos fame con-
 ficere constituerunt dictum est.
 4 Aliqui enim aqua sola in potu
 utuntur, nimirum velut talis
 existat. At hoc non omnino
 hoc modo se habet. 5 Sed si sola
 bibatur, multo 'quidem fortior 45
 est, quam aqua, si non alvum
 exturbet. 6 Sed & vino albo ac
 tenui, & parum aquæ ferente, &
 inodoro, aliquatenus fortior est,
 aliquatenus debilior. 7 Multum
 tamen differt & vini & mellis
 mera-

ἀκρητότης ἐς ἰαχὴν ἀμφοῖν. ⁸ ὅμως
 τῶνινυ, εἰ καὶ διπλάσιον μέτρου
 395 ὄινος καὶ ἀκρήτε πίνουσι, ἢ ὄκρουν
 μέλι ἐκλείησι, πολλῶν αὐτῶν καὶ
 ἰαχυρότερον εἶη ἢ μὲλι. ⁹ εἰ μὴ τυράσσοι τιμὴν κρι-
 λίου. ¹⁰ πολλὰ πλάσιον γὰρ καὶ τὸ
 κέρας διεξίη αὐτῶν. ¹¹ εἰ
 μὲν γὰρ ῥοφήματι χεῖροισι πιναῖται,
 ἐπιπίνουσι καὶ μελίκρητον ἄρα, πλεον-
 σμωνῶδες αὐτῶν εἶη, καὶ φυσῶδες, καὶ
 τοῖσι καὶ τὰ ἰσοχρόδια σπλάγγ-
 χνοις ἀξυμφορον. ¹² αἰσπινό-
 5 μδρον μὲν αἰσπινό- ῥοφήματι μὲλι-
 κρητον ἐβλάπτει, ὅπως μετὰ πινό-
 μδρον, ἀλλὰ καὶ ἀφελεί. ¹³ ἐφθὸν δὲ
 μελίκρητον, ἐσθλὸν μὲν, πολλῶν καὶ λ-
 λιον ἢ ὄμῃ. ¹⁴ λαμπερὸν γὰρ, καὶ
 λεπτόν, καὶ λευκόν, καὶ ἀσφραγὸς
 ζήνη. ¹⁵ ζῆρτι δὲ, καὶ ἰαχὴν αὐτῶν
 αἰσπινόδεω, ἀσφραγὸς πίνουσι καὶ ὄμῃ.
 ὅτι ἔρω. ¹⁶ ἔτε γὰρ ἰαχὴν ἐστὶ ὄμῃ.
 καὶ τῶν καὶ τὸ μέλι καὶ λὸν ἐόν.
¹⁷ ἀσπινόδερον μὲν γὰρ καὶ ὄμῃ, καὶ
 ἀνὰ αἰσπινόδερον ἐστὶν. ¹⁸ ὅν ἐδιδε-
 ρε ἐς πικρῶν αἰσπινόδεω) μελί-
 10 κρητον. ¹⁹ ἄρα καὶ δὲ χηρῶν αὐ-
 τῶν αἰσπινόδε ἐόντι, εἰ τὸ μέλι τῶν καὶ
 νοι πονηρὸν ἐόν, ἐκ ἀσπινόδε, καὶ μέ-
 λου, ἐκ μὴ αἰσπινόδε. ²⁰ ἀφελεί γὰρ
 αὐτῶν ἔψηκτι καὶ κακότητων αὐτῶν
 τὰ πλεονα ἢ ἀμφοῖν.

XXVIII. Τὸ δὲ ὀξύμελι κα-
 λιόμδρον ποτὲν πολλὰ καὶ μὲν αἰ-
 σπινόδε ἐν ταύτησι τῆσι νέστοις
 ἀκρήσεως ἐόν. ² καὶ γὰρ πινέλα
 ἐναγωγὸν ἐστὶ, καὶ αἰσπινόδε. ³ κα-
 ρὸς μὲν γὰρ τῶν αἰσπινόδε ἔρω. ⁴ τὸ μὲν
 γὰρ καὶ ὄμῃ ὀξύ ἐδὸν αὐτῶν ποιή-
 σθε αἰσπινόδε τὰ πινέλα, τὰ μὴ ῥη-
 δῶς αἰσπινόδε. ⁵ εἰ γὰρ αἰσπινόδε μὲν
 τὰ ἐγκέρχοντα, καὶ ὀλίγον ἐμ-
 15 πνίση, καὶ ὄμῃ ἀσπινόδε τῶν
 βρογ-

meracitas, ad utriusque vires.
⁸ Nam etiam si duplam mensu-
 ram vini meraci quis bibat, re-
 spectu mellis quod delingat, mul-
 to tamen fortior fuerit ex melle
 solo, ⁹ si alvum non turbarit. ¹⁰
 Nam & multo plus stercoreis ipsi
 prodibit. ¹¹ Si tamen prisanæ for-
 bitione utatur, insuper autem
 aquam mulsam bibat, valde ip-
 sum replebit ac flatus excitabit,
 & visceribus circa præcordia in-
 comoda erit. ¹² At si ante for-
 bitionem aqua mulsæ bibatur,
 non ita lædit velut si insuper bi-
 batur, sed etiam aliquo modo
 proderit. ¹³ Cæterum cocta aqua
 mulsæ, aspectu quidem multo
 melior est quam cruda. ¹⁴ Splen-
 dida enim & tenuis, albaque ac
 pellucida fit. ¹⁵ Sed' quam ipsi
 virtutem attribuam, quæ crudam
 præcellat, non habeo. ¹⁶ Neque
 enim jucundior est quam cruda;
 si mel bonum esse contigerit: ¹⁷
 debilior tamen, & minus sterco-
 ris ducens: ¹⁸ quorum neutro
 ut castigetur, aqua mulsæ opus
 habet. ¹⁹ Proxime vero utendam
 tali cocta, si mel pravum fuerit,
 & impurum, & nigrum, & non
 boni odoris. ²⁰ Coctura enim
 majorem partem turpitudinis
 pravitatis ipsius detrahare po-
 terit.

XXVII. At vero acetum
 ' mulsam appellatum si bibatur, ⁶⁰
 sæpe quidem commodum esse in
 his morbis comperies. ² Nam &
 sputum educit, & facilem spira-
 tionem facit. ³ Tempora vero
 hujusmodi habet. ⁴ Etenim quod
 valde acre est, nihil moderati
 fecerit, ad sputa quæ non facile
 prodeunt. ⁵ Si enim educeret ea
 quæ stridulam asperitatem faci-
 unt, & lubricitatem induceret,
 & guttur velut dilataret, pulmo-

βρόχον, παρηγορήσεν αὐτὸν
 πάλαι μνησθαι. ⁶ μαλθακτικὸν γὰρ
 αὐτὸς ἐστίν. ⁷ καὶ ἐν μέρει ταῦτα συγκυ-
 ρήσῃς, μετὰ γὰρ αὐτὸν ὠφελείην ποιή-
 σεν. ⁸ ἐστὶ δὲ ὅτε τὸ κρέμα ὄξυ σπυ-
 κερῶσται καὶ ἀναρωγῆς ἔπιπέλας,
 ἀλλὰ πρὸς γλίχρην τε καὶ ἔολα-
 ψε. ⁹ μάλιστα ἢ τὸ πύργον,
 οἷα καὶ ἄλλως ὀλιγοί ἐστὶν ¹⁰ καὶ
 ἀδυνάτου βίωσεν τε καὶ ἀπυρε-
 πτεῖται ἐν ἐπιπέλας. ¹¹ ἐστὶ μὲν τὸ δε-
 πρὸς ἐκ μέρους καὶ ἔπιπέλας
 καὶ μνησθαι, καὶ ἐλπίδα ἔχει, διδόναι.
¹² διδόναι ἢ, ἢ διδόναι, ἀκροχλιά-
 ρον, καὶ καὶ ὀλίγον τὸ τοῖονδε, καὶ μὴ
 λάθρως. ¹³ τὸ μὲν ἔπιπέλας ἐπο-
 ξυ, ὑγρῶν μὲν τὸ σῆμα καὶ φά-
 ρυχα. ¹⁴ ἀναρωγῆς ἢ πύργον ἐστὶ,
 καὶ ἀδιψον. ¹⁵ ὑποχονδρῶν δὲ,
 καὶ σπλάγχνοις τοῖσι ταῦτα,
 οὐκ ἐστὶν. ¹⁶ ἔστι πᾶς δὲ μέλιτος
 βλάσας ταῦτα κωλύει. ¹⁷ τὸ γὰρ
 χαλῶδες ἐν μέλιτι κωλύει. ¹⁸ ἐστὶ
 ἢ καὶ φύσων καὶ ἀρρηκτικόν, καὶ ἐς
 ἔρημον πρὸς ἐπιπέλας. ¹⁹ ἐντέρας
 μὲν ἔπιπέλας μέρει πάλαι μνησθαι-
 τερον, ἔστι μνησθαι ἐμποιεῖ. ²⁰ ἐστὶ
²¹ δὲ ὅτε καὶ φλαῦρον ἔστι ἐν τῇ σπυ-
 κερῶσται νέσσειται γίνεται, μάλιστα ἢ,
 ὅτι φύσων κωλύει περὶ ἔπιπέλας, ἀλλὰ
 παλινδρομέειν ποιεῖ. ²¹ ἐπὶ καὶ
 ἄλλως γοῖ, καὶ τὰ ἀκρωτήρια ψύ-
 χει. ²² ταῦτα καὶ οἶδα μὲν δὲ
 ὄξυ μέλιτος γνομένην βλάσας,
 ἢ πᾶς ἔστι γοῖ φῆς. ²³ ὀλίγον δὲ
 τὸ τοῖονδε πύργον, νυκτὸς μὲν καὶ νή-
 σι πρὸς ἔπιπέλας ἐπιπέλας πρὸς
 πύργον. ²⁴ ἀπὸ καὶ, ὁπόταν πύ-
 λου μνησθαι ἢ, ἔστι κωλύει
 πύργον.

XXIX. Τοῖσι δὲ ἐπιπέλας μνησθαι
 διαγνωστικῶν αὐτὸν ἔπιπέλας
 τῶν, ἀπὸ τῶν ὅτι ἐπιπέλας ἐστὶν,
 αὐτὸν

monem utique leniret. ⁶ Ipsum
 enim mollit: ⁷ & siquidem hæc
 contingerent, magnam sane uti-
 litatem afferret. ⁸ Aliquando ve-
 ro id quod valde acre est, edu-
 ctionem sputi non obtinet, sed
 insuper viscosum id facit, & læ-
 dit. ⁹ Maxime autem hoc perpe-
 tiuntur hi qui etiam alias perni-
 ciosæ habent, ¹⁰ & qui neque tuf-
 fire, neque exscreare inhærentia
 possunt. ¹¹ Ad hoc igitur vires
 ægroti insuper conjectare oportet,
 & si spem de ipso habeas, ex-
 hibere. ¹² Exhibere autem oportet,
 si dederis, summe tepidum: ¹³
 atque tale paulatim, & non lar-
 ge. ¹³ Quod vero parum acre est,
 humectat quidem os & fauces,
¹⁴ sputum item educit, & sitim
 fedat, ¹⁵ & præcordio & visceri-
 bus quæ sunt hac parte lene est,
¹⁶ & detrimenta ex melle hac
 parte prohibet. ¹⁷ Quod enim
 biliosum est in melle, castigat.
¹⁸ Flatus etiam erumpere facit,
 & ad mictionem proritat. ¹⁹ In-
 testini tamen infernam partem
 humectiorem facit, & ramenta
 inducit. ²⁰ Quandoque vero
 etiam malum hoc fit in acutis
 morbis, maxime quidem, quod
 flatum penetrare prohibet, imo
 recurrere facit. ²¹ Insuper autem
 & alias debilitat, & extremas
 partes frigefacit. ²² Atque hanc
 solam læsionem ex aceto multo
 contingere novi, quæ sane digna
 fit ut scribatur. ²³ Parum autem
 de hujusmodi potu, nocte & je-
 juno ante forbitionem præbi-
 bendum dare commodum est.
²⁴ Sed & ubi multum temporis
 post forbitionem intercessit, bi-
 bere nihil prohibet.

XXIX. His vero qui solo potu
 degunt absque forbitionibus,
 propterea non est commodum
 semper

αιει κη Δψ παντες χρεεαχ τετω,
 2 μάλιστα αυ Δψ ξυσιν η πρη-
 χυσμον ε εντερς. 3 ακρωρη γαρ
 εονη μαλλον εμπυοη αυ. 4 κη ταυ-
 τι κενναχρειης παρεσσης. 5 επτα
 η ε το μελικρηθν τ' ισχυθ αφι-
 ρεοιθ αυ. 6 αυ μηθι δερηην φει-
 ηται ωρεσ πλω ξυμπασαν νησον,
 πολω ποτω τετω χρεεαχ, ολιγην
 χρη το οξθ ωρραχην, οσαν μεσιον
 γνωσκειομι. 7 ετω γαρ κη, αφι-
 λεφ βλαπιην, ηκισα αυ βλαπιου
 καη, α δεται ωρεσωφελειν, ωρεσ-
 5 ωφελοη αυ. 8 εν κεφαληω ολ
 ερησται, αι λπο οξεθ οξυτητες
 πικροχλοη μαλλον, η μελαχχο-
 λιχοισι ξυμφεραει. 9 πε μη γδ
 πικρα Δψ λυεται κη εκφλεγμα-
 τετω, μελεωριζομηνα ιω αυτες.
 10 πε η μελανα ζυμη, ε μελεω-
 ειζεται, κη πολλαπασθ. 11
 αιαρωρην γδ μελαιων οξεθ. 12
 γνωμη η το επιπαν πολεμωτα-
 τον, η ανδρασι, οξεθ. 13 υσεραλ-
 γες γαρ εσιν.

xxx. Υδαη η ποτω εν τησιν
 οξεησι νεσιτιν αλλο μη εδεν εχω
 ερην, ο, π αρεοτω. 2 ετε γδ βηχης
 5 παρηθελην εσιν εν τοισι απει-
 πλσμηνοισιν, ετε πιυελσ αια-
 ρωρην, 3 αλλ ησον τ' αλλων, ειπε
 Δψ πειντοσ υδαη ποτω χρεοιτο.
 4 μισην μη τοι οξυμελιθ ε με-
 λικρητε υδωρ, επιρροφειομηον.
 ολιγην πιυελσ αιαρωρην εσι, 5 Δψ
 η μελεθ λω τ' παιοτηθ τ' πο-
 των. 6 αλημμεριδα γαρ πνα εμ-
 πιεφ. 7 αλλωσ η ετε διψαν πωφ,
 αλλ επιπικρανη. 8 χολωδες γδ φυ-
 σφ χολωδη, κη υποχολωειω κησιν. 9 ε
 κησιν εωυε, κη χολωδεσταιν, κη
 5 φιλαδωαμωτατον, οταν εσ κενεο-
 τηθε εσεληη. 10 ε σπλινοσ η αυξη-
 πικρον,

semper & perpetuo hoc uti, 2
 maxime propter rasuram aut ex-
 asperationem intestini. 3 Quum
 enim stercore vacuum sit, magis
 utique haec induxerit: 4 & quum
 vasorum vacuatio adfit, 5 postea
 etiam aqua mulsā vires detraxe-
 rit. 6 Si tamen opitulari appa-
 ruerit ad totum morbum multus
 hujus potus usus, parum aceti
 ' affundere oportet, ut saltem co- 85
 gnosci possit. 7 Ira enim & ea quae
 laedere solet, minime laeserit: &
 his quae auxilio opus habent,
 opem tulerit. 8 Caeterum ut in
 summa dicatur, acedines five
 aciditates ex aceto, amara bile
 abundantibus magis conferunt,
 quam atrabiliaris. 9 Amara enim
 dissolvuntur, & in pituitam
 transeunt, dum ab ipso attollun-
 tur. 10 Nigra vero fermentantur,
 & attolluntur ac multiplicantur.
 11 Acetum enim nigra ' sursum 90
 ducit. 12 Mulieribus autem om-
 nino magis adversatur acetum,
 quam viris. 13 Dolores enim ute-
 ri inducit.

xxx. Aquae porro potui in
 acutis morbis, nullum aliud opus
 habeo quod attribuam. 2 Neque
 enim lenitissim in peripneu-
 monicis, neque sputum educit,
 3 sed minus quam alia, si quis
 semper aquae potu utatur. 4 Si
 tamen inter acetum mulsam &
 aquam mulsam, parum aquae ab-
 sorbeatur, sputum educit, 5 pro-
 pter qualitatis ' potuum trans- 95
 mutationem. 6 Inundationem
 enim quandam inducit, 7 alias
 autem neque sitim fedat, sed ex-
 acerbat. 8 Est enim naturae bilio-
 sae biliosa, & praecordio mala,
 9 imo pessima fit ac biliosissima,
 & vires maxime profert, ubi
 in vacuitatem ingressa fuerit. 10
 Sed & splenem auget & hepar,
 t. 3 ubi

πῶν, καὶ ἡπαῖς ἐστίν, ἰσχύαν πε-
 πυρωμένον ἢ καὶ ἐγκλυδασιχόν
 τε ἐπιπολασιχόν. ¹¹ βραδύπο-
 ρόν τε γὰρ ἐστὶ, Διὰ τὸ ὑπόψυχρον
 καὶ ὑπεπίον εἶναι. Ἐτε Διὰ χυ-
 ρηλῆν, ἔτε διερητηχόν. ¹² σπασ-
 βλάπτει δέ τοι καὶ Διὰ τὸδε, ὅτι
 αἰσπεχόν ἐστὶ φύσει. ¹³ ἢ ἢ καὶ
 ποδῶν ψυχρῶν ποτὲ ἐόντων ποτῆ,
 πάλαι ταῦτα πολλὰ κτηλασίως
 βλάπτει, ἐς ὅ, πᾶν αὐτέων ὀσμύ-
 σι. ¹⁴ ὑποπλάσσει μὲν τοι ἐν
 375 ταῦταισι τῆσι νέσοισιν ἢ κερρη-
 βαρῶν ἰχυρῶν, ἢ φρενῶν αἴψιν,
 πανταπύχων εἰς ἀποχετέον. ¹⁵
 ὕδατι ἢ ἐν τῷ τοῦδ᾽ ἐχρητέον, ¹⁶ ἢ
 ὕδαρία καὶ λυκῶν παντελῶς δο-
 τέων οἶνον, καὶ ὕσμον πανταπύσι,
 17 καὶ μὲν τῶν πόσων αὐτῶν, ὕδωρ
 μετὰ ποτέων ὀλίγον. ¹⁸ ἔτω γὰρ
 αὐτῶν ἡσων τὸ ἀπὸ τῶν εἰς μὲν
 ἀπ᾽ αὐτῶν τῆς κεφαλῆς καὶ γνώμης.
 19 ἐν οἷσι δὲ μέγιστα αὐτῶν ὕδα-
 τι ποτῶν χρητέον, καὶ ἰσχύε ποτῶν
 3 καὶ ἰσχύε, καὶ ἰσχύε μετ᾽ αὐτῶν, καὶ ἰσχύε
 ψυχρῶν, καὶ ἰσχύε θερμῶν, τὰ μὲν
 πρὸ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐρέεταται, τὰ ἢ ἐν αὐ-
 τέων τοῖσι κερροῖσι ρῆθησεται. ²⁰
 ἀπ᾽ αὐτῶν δὲ τῶν ἄλλων ποτῶν, οἶον τὸ
 κρέτινον, ²¹ καὶ τὰ ἀπὸ χλοῆς
 ποτῶν ἰσχύε, ²² καὶ τὰ ἀπὸ τα-
 φιδῶν, ²³ καὶ τεμφύλων, ²⁴
 καὶ πυρῶν, ²⁵ καὶ κνίκης, ²⁶ καὶ
 μύρων, ²⁷ καὶ βοῆς. ²⁸ καὶ τῶν
 ἄλλων, ²⁹ ὅτε ἐν αὐτῶν αὐτέων
 κερρῶν ἢ κερροῖσι, γερραψεται
 πρὸ αὐτῶν τῶν νεσῶν, ³⁰ ὅπως
 τε καὶ τὰ ἄλλα τῶν σιμῶν φαρ-
 μάκων.

XXXI. Διατέον δὲ συχνόισι
 10 τῶν νεσῶν γὰρ δὲ ἰσχύε αὐτῶν κερρο-
 μύρων, ἐς τὰ μὲν ἰσχύε, ἐς
 τὰ δὲ ἰσχύε. ἔτε δὲ ὅτε ἰσχύε χρητέον,
 Διὰ

ubi inflammatum fuerit, & flu-
 ctuat ac superinnatat. ¹¹ Nam &
 tardi transitus est, eo quod fri-
 gida est & cruda ac incoctilis, &
 neque per alvum fecedit, neque ¹⁰⁰
 per urinas transit. ¹² Insuper au-
 tem & propterea læsionem indu-
 cit, quod à natura stercus non
 subducit. ¹³ Si vero etiam dum
 adhuc frigidi sunt pedes, ali-
 quando bibita fuerit, hæc omnia
 multo plus lædit, ad quodcun-
 que tandem ipsorum pervenerit.
 14 Ubi tamen in his morbis su-
 spicatus fueris, aut capitis gravi-
 tatem vehementem, aut mentis
 percussionem, penitus à vino ab-
 stinendum est, ¹⁵ & aqua in tali
 utendum: ¹⁶ aut vinum aquo- ¹⁰⁵
 sum & album penitus dandum,
 & penitus inodorum, ¹⁷ & post
 ipsius potum aqua modica insu-
 per bibenda. ¹⁸ Ita enim robur
 vini caput & mentem minus per-
 cetter. ¹⁹ In quibus autem potu
 ipsius maxime utendum sit, &
 quando valde multa, & quando
 moderata, & quando frigida, &
 quando calida, partim prius di-
 ctum est, partim pro temporis
 occasione dicitur. ²⁰ Cæterum
 de reliquis potibus, qualis est
 hordeacea aqua, ²¹ & qui ex her- ¹¹⁰
 bis fiunt, ²² & qui ex uva passa,
²³ & uvarum expressarum retri-
 mentis, ²⁴ & ex tritico, ²⁵ &
 cnico, ²⁶ & myrti baccis, ²⁷ &
 malo punico, ²⁸ & de aliis, ²⁹ ubi
 alicujus ipsorum usus contige-
 rit, scribetur circa ipsum mor-
 bum: ³⁰ quemadmodum etiam
 de aliis compositis medicamen-
 tis.

XXXI. Balneum vero in mul-
 tis morbis opem tulerit eo uten-
 tibus, ad aliquos quidem assidue,
 ad aliquos non item. ² Quando-
 que vero minus eo utendum
 est,

εἰς τὴν ἀποσκευασίαν τῶν
 ἀνθρώπων. ³ ἐν ὀλίγοις γὰρ οἰ-
 κήσιν παρεσκευάσται τὰ ἄρματα
 καὶ οἱ στρατιώται, ὡς δεῖ. ⁴ ἐ-
 ἴθι μὴ παύσῃς λούεσθαι, βλά-
 πτω δὲ αὐτὸ ἐσμικρῶ. ⁵ καὶ γὰρ
 σκέπης ἀκρίβεια δεῖ, καὶ ὕδα-
 τος δαψιλίαν, καὶ τὴν λεπτο-
 συκνῆν, καὶ μὴ λίαν λάσπε-
 λιν, ὡς μὴ ἔτω δέοι. ⁶ καὶ μά-
 λον μὲν μὴ σμύχεται. ⁷ ὡς δὲ
 σμύχεται, θερμῶ χρέεσται ἀ-
 πτόν, καὶ ποικιλοχρῆσται, ἢ ὡς
²⁵ νομιζέται, σμύχεται. ⁸ καὶ
 ἀποσκευασίαν μὴ ὀλίαν, καὶ
 ταχέως μετασκευασίαν. ⁹ δεῖ
 δὲ καὶ τῆς ὁδοῦ βραχέως ἐς τὴν
 πύλον, καὶ ἐς δέουσαν, καὶ
 ἐς δέουσαν. ¹⁰ εἶναι δὲ καὶ
 τὸν λαόν, ἢ ἄλλο τι, καὶ σι-
 γηλόν, ¹¹ καὶ μὴδὲν αὐτὸν
 ἀποσκευασίαν, ¹² ἀλλ' ἄλ-
 λως καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ σμύχεται,
¹³ καὶ μετὰ ἑαυτὸν πολ-
³⁴ λὸν ἢ τοιμάσται, ¹⁴ καὶ πᾶς
 ἐπιλήθεις ταχέως ποιεέσται,
¹⁵ καὶ ἀπόλοις χρέεσται ἀπὸ
 σφραγίδος, ¹⁶ καὶ μὴ ἄραν
 ξηρὸν χρέεσται τὸ σῶμα.

XXXII. Κεφαλὴν μὲν τοι
 ἀνεξηραίνουσαν χρῆναι, ὡς οἶόν τε με-
²⁰ λισα, ἵασι ἀπόλοις ἐκμαρσο-
 μίαν. ² καὶ μὴ ἀποψύχουσαν
 τὰ ἄκρα, μήτε τὴν κεφα-
 λὴν, μήτε τὸ ἄλλο σῶμα. ³ ἐ-
 μήτε νεορόφην, μήτε νεόπα-
 τον λέεσται. ⁴ μήτε ροφίαν,
 μήτε πίναν ταχὺ μετὰ τὸ λε-
 πτόν. ⁵ μέγα μὲν τοι μέγιστον
 χρῆναι νέμεν τὴν ἀμεινοντι, ὡς ὕδατος
 ἢ φιλόλαστον ἄραν, καὶ
 ἐπισημένον λέεσται. ⁶ καὶ γὰρ
 περὶ τὴν μετὰ τὸν οἶον, καὶ
 ἀποψύ-

est, propterea quod homines ad ¹¹⁵
 hoc sint imparati. ³ In paucis
 enim domibus præparata sunt
 necessaria instrumenta, & nec
 ministri velut opus est parati ha-
 bentur. ⁴ Si vero non omnino
 bene quis lavetur, non modicam
 læsionem incurret. ⁵ Nam & tu-
 gurio fumum non habente opus
 est, & aqua larga, & balneo mul-
 to, & non valde large affuso, si
 sane non ita opus fuerit, ⁶ Et de-
 frictione quidem potius uten-
 dum non est. ⁷ Si vero defricetur,
 ' calido utendum est ipso ¹²⁰
 defrictorio medicamento, eoque
 multiplici magis quam alias re-
 ceptum est, ⁸ & insuper non pau-
 ca aqua perfundendum, & cito
 perfundendum. ⁹ Brevi quoque
 via ad folium opus est, & ut faci-
 lis sit inscentus, & facilis item
 exitus: ¹⁰ oportet autem eum
 qui lavatur esse moderatum ac
 taciturnum, ¹¹ & nihil ipsum
 operari, ¹² sed alios & perfunde-
 re, & defricare. ¹³ Debet etiam
 postea multa aquæ mixtura pa-
 rata esse, ¹⁴ & celeres perfusiones ¹²⁵
 fieri, ¹⁵ & spongiis utendum est
 pro strigili, ¹⁶ & non valde sic-
 cum inungendum est corpus.

XXXIII. Caput tamen resicca-
 tum esse oportet, quantum ejus
 fieri potest maxime, ita ut spon-
 gia extergeatur: ² & neque per-
 frigerari caput oportet, neque
 extremas partes, neque reliquum
 corpus: ³ & neque eum qui re-
 cens forbitionem accepit: ⁴ ne-
 que eum qui recens potum sum-
 psit, lavare oportet: ⁵ & neque
 sorbere, neque bibere cito post
 balneum. ⁵ Magnam tamen par-
 tem ægro tribuere convenit, si
 sanus balnei valde amans fuit, &
 lavari adsuetus. ⁶ Tales enim
 magis appetunt, & loti utilitatem

ὠφέλιονται λυσάμενοι, κὶ βλά-
 πθονται μὴ λυσάμενοι. 7 ἀρμόζῃ
 δὲ ἐν ἀσθενείᾳ μὴ μᾶλλον, ἢ
 ἐν καύσει τὸ ἐπίπαν. 8 καὶ γὰρ
 25 ὀδυνηρὰ τὸ κῆρ' ἀσθενείᾳ κὶ σήψα
 εἰς μετέφρενον, παρηρηθῆσθαι ἐστὶ τὸ
 λυτῶν, 9 κὶ πινέει πεπαντικὸν κὶ
 ἀναγωγόν, 10 καὶ δ' ἕπνον, 11 καὶ
 ἀκροπον· μαλακτικὸν γὰρ εἰς ἀρ-
 θρων, καὶ εἰς ἐπιπολάς δέρμα-
 τος. 12 καὶ ἐρηκτικὸν δὲ, 13 καὶ
 καρφησάλευν λυφ. καὶ ῥίνας ὑγραί-
 νει. 14 ἀγαθὰ μὲν ἐν λυτῶν το-
 σαύτῃ πάρεσιν, ἂν πᾶσιαν δεῖ. 15
 ἢ μὲν εἰ τῆς πυρεσσοσύνης ἐνδία-
 ρος ἢ, ἐνός ἢ παθόντων, κίνδυνος
 μὴ λυσιτελέειν τὸ λυτῶν, ἀλλὰ
 μᾶλλον βλάπτειν. 16 ἐν γὰρ ἐκείνων
 αὐτέων μερῶν φέρει πᾶσι βλά-
 30 πῶν, μὴ ἀσθενείᾳ δὲ ἐν τῷ
 ἕκαστῳ, ὡς δεῖ. 17 ἢ κίσει ἢ λυφ
 κίσει, οἷσιν ἢ κίσει ὑγροτέρῃ εἰς
 κίσει ἐν τῆσι νέσοισιν. 18 ἀσθενείᾳ
 εἰ δὲ, οἷσιν ἐσθλῆ μᾶλλον εἰς κίσει,
 καὶ μὴ ἀσθενείᾳ. 19 ἀλλ' εἰ δὲ
 τὰς γερωμῶν καὶ λυφ, 20 εἰ δὲ
 δὴ τὰς ἀσθενείας, ἢ ἐμεικτὰς, 21
 εἰ δὲ τὰς ἐκπερσογυμῶν καὶ ὀδυ-
 νῶν, εἰ μὴ ἕλασον εἰς κίσει
 ῥέοι. 23 τὰς ἢ κίσει οἶδας. 24 ἢ
 ἢ ἕλασον εἰς κίσει ῥέοι, λυφ, ἢ
 τε ὅλον τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἄλλα
 εἰς κίσει, ἢ τε πᾶσι κεφαλῶν μόνον.

35 XXXII. Ἦν ἐν αἰ ἀσθενείᾳ
 σκευῆ εἰσιν ἐπιτήδεις, κὶ ὁ φά-
 ρακων μέλη δὲ δέξασθαι τὸ λυτῶν,
 λυφ καὶ ἐκείνης ἡμέρας. 2 τὰς δὲ
 φιλολυτῶν καὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκ-
 λείπει, ὅσην ἀσθενείᾳ. 3 ἢ ἐκ-
 εἰς δὲ λυτῶν, τῶσιν ὅλην
 πινέειν, καὶ ἐκείνης εἰς ἀσθενείᾳ
 ἀσθενείᾳ ἐκείνης, ἢ τῶσιν ὅλην
 μένον

sentiunt, & non loti læduntur.
 7 Conveniunt autem in totum
 magis peripneumoniis, quam fe-
 bribus ardentibus. 8 Nam dolo-
 rem lateris & pectoris ac dorſi
 balneum lenit, 9 & sputum ma-
 turum facit, ac educit: 10 & fa-
 cilem spirationem reddit, 11 &
 lassitudinem eximit, articulos 135
 enim & cutis superficiem mol-
 lit. 12 Sed & urinam ciet, 13 &
 capitis gravitatem solvit, & nares
 humectat: 14 tot igitur bona
 balneo adfunt, quibus omnibus
 opus est. 15 Si vero apparatus pe-
 nuria aliqua fuerit, in una re vel
 pluribus, periculum est ne magis
 lædat balneum quam profit. 16
 Singula enim ex ipsis magnum
 detrimentum afferunt, si non à
 ministris velut convenit præpa-
 rata fuerint. 17 Minime vero
 1 tempestivum est eos lavare, qui- 140
 bus alvus in morbis liquidior ju-
 sto est: 18 itemque eos quibus
 plus justo adstricta est, & non
 prius subiit. 19 Sed neque debi-
 litatos lavare oportet, 20 neque
 ex ciborum fastidio nauseantes,
 aut vomentes, 21 neque eos qui
 biliosum eructant, 22 neque eos
 quibus sanguis ex naribus erum-
 pit, nisi minus quam pro occa-
 sione convenit, fluat. 23 Occa-
 siones autem nocti. 24 Si vero
 minus, quam pro occasione fluat,
 1 lavare expedit, five totum cor- 145
 pus ad reliqua inde opem sentiat,
 five caput solum.

XXXIII. Si igitur præparatio-
 nes commodæ fuerint, & æger
 bene suscepturus est balneum,
 quotidie lavare convenit. 2 Eos
 vero qui balneo delectantur,
 etiam si bis in die laveris, nihil
 peccaveris. 3 Cæterum balneis
 uti, multo magis licet his qui
 tota præſana utuntur, quam his
 qui

κῆνον χρεομῖμοι (ιν. 4 εὐδὲχε) δὲ
 κὶ τέπεισιν οὐίστε. 5 ἥκιστα δὲ κὶ
 τοῖσι ποτῶ μῖνον χρεομῖμοισιν. 6
 ἔστι ἢ κὶ οἷσι τέτων εὐδέχεται. 7 τε-
 κμηρέαδ' ἢ χεῖν τοῖσι παρμαγαμ-
 40 μῖμοισιν, ἕς τε μέλλη λαστρὸν ὠφε-
 λείν, εὐ ἐκῶσι (ἢ τῶ τῶπαν τῆς
 διαφῆς, ἕς τε μῖ. 8 οἷσι μὲν γὰρ
 παρσδέεται πνθ κῆρα τέτων,
 ὁκῶτα λαστρὸν ἀγαθὰ ποιεί, ε
 λάειν, κὶ ὅσσι αὐ λαστρῶ ὠφελεί).
 9 οἷσι ἢ τέτων μηδενὸς παρσδέει, κὶ
 παρσέσιν αὐτέοισι τῶ σημείων, ἐφ'
 οἷσι λάειν ζυμφέρθ' εἶ, λάειν.
 45 XXXIV. Ἀρχὴ τῶ νόθων. 2 Περὶ
 καύσθ. 1 Καύσθ (ἢ γίνε), ὁκῶταν 35
 ἀνάξηρα κητένα τὰ φλέοια εὐ θε-
 ρινῆ ἄρη ἐπιπαύση) δερμίας κη
 χολάδεας ἰχῶρα εἰς ἐνωπία. 3 κη
 πυρεθὸς πολὺς ἰχθ, 4 τῶ, τε σῶμα,
 ὡς ὑπὸ κῆπα ἐκῆμνον, κηπῶ κη
 ἀλγεί. 5 γίνε) ἢ ὡς ἐπιπαύσθ εὐ
 πορείης μακρῆς, ε δὲ ψεθ μακρῆ,
 ὁκῶταν ἀνάξηρα κητένα τὰ φλέοια
 δερμίας εὐτεμά ρύμαθ, ἐπιπαύ-
 377 ση). 6 γίνε) ἢ ἠγῶσθ ἄρη κη
 κη κη, κη μέλλα κη κη. 7 κη τὰ
 παρ τῶ νηδῶ δακνόδρ (ἢ ἀλγεί. 8
 τὰ τε ὑποχωρήμαθ εὐερα εὐ κη
 γίνε). 9 κη δὲ ψαυ παλαιῶ ἐνείσι, 10
 κη ἀρσπνίμ. 11 οὐίστε ἢ εὐ κη
 λάειες φρενῶν. 12 τὰ τῶ δὲ ἢ δὲ
 πίνθ ὑδωε τε κη μελικρηθον ἐφθόν
 ὑδωερε, ὁκῶσον ἐτέλθ. 13 κη πικρὸν
 τὸ σῶμα γίνε), ἐμείν ζυμφέρθ, ε τ
 κη κη ὑποκλύσθ. 14 κη δὲ μῖ
 5 ὠρὸς τῶ τῶ λῶη), γάλα ὄν εὐ κη
 σαε, κη κη. 15 ἀλμυρὸν ἢ κη κη,
 κη δὲ δριμύ παρσφέρθ κη ὑποκ-
 σθ. 16 ροφῆμαθ, εἰὸς αὐ ἐξωτ κη
 σίμων κη κη), κη δὲ κη. 17 κη ἀμῶ
 εὐ τῶ κη κη κη, λῶε) τὸ παθθ. 8
 κη κη ὑδῶτεε ἐπιγῶν) κη κη,
 κη κη,

qui solo utuntur succo. 4 Licet
 autem & his aliquando. 5 Mini-
 me vero his qui potu solo utun-
 150 tur. 6 Sunt tamen ex his quoque
 quibus licet. 7 Conjectare vero
 ex præscriptis oportet, & quibus
 balneum in singulis victus mo-
 dis profuturum est, & quibus
 non. 8 Quibus enim aliquid ho-
 rum deest commodorum, quæ
 balneum facit, & quæ balneo
 commodant, lavare non oportet.
 9 Quibus vero nihil horum deest,
 & adsunt ipsis signa in quibus la-
 vari conducit, lavare oportet.

xxxiv. 2 Febris autem ar-IV
 dens fit, quum resiccata venulæ,
 hora æstiva acres ac biliosos se-
 rosos humores in seipsas attra-
 xerint : 3 & febris multa detinet,
 4 & corpus velut ex ossium lassitudine
 detentum, delassatur ac
 dolet. 5 Fit autem plerunque &
 ex longo itinere, & longa siti,
 quum resiccata venulæ acres ac
 calidas fluxiones in seipsas attra-
 xerint. 6 Fit autem lingua aspe-
 ra ac ficca, & valde nigra, 7 &
 5 dum circa ventrem mordetur,
 dolet : 8 & alvi egestiones valde
 liquidæ ac pallidæ fiunt : 9 &
 fitis vehemens inest : 10 itemque
 vigilæ. 11 Aliquando etiam men-
 tis emotiones. 12 Huic & aquam,
 & aquam mulsam aquosam co-
 ctam, quantum voluerit, bibe-
 dam dato : 13 etsi amarum fuerit
 os, vomere conducit, & ventrem
 per clysterem subluere. 14 Si ve-
 ro ad hæc non solvatur, lacte asi-
 nino cocto purgato. 15 Salsum
 10 autem nihil, neque acre exhi-
 beto. Non enim sufferet. 16 Sor-
 bitionem vero, donec extra ju-
 dicationes fuerit, ne dato. 17 Et
 si sanguis ex naribus fluxerit,
 solvitur affectio : 18 itemque si
 sudores accedant judicatorum, ge-
 t 5 nuni,

γνήσιοι, μετ' ἔρων λυκῶν κὺ πα-
 χέων, καὶ λέων ὑφισαυδῶν. 19
 κὺ δ' ἀπόσημα πρὸ γήνηται. 20 ἢ
 δ' αὐδὸ τέτων λυγῆ, ὑποσποφὴ πύ-
 λινέσαι τ' ἀρρώστιας, 21 ἢ ἰχίων ἢ σκε-
 λέων ἀλγημα ἐμβόησε. 22 κὺ πύ-
 10 σε παχέα, ἢ μέλη ὑγιῆσεσθε.

xxxv. Καύσε γλῶττι ἄλλο. 2

Ἡ κοιλίη ὑπάρχουσα, διψησ ἐστὶ
 μεση, 3 γλῶσσα τραχέη, ξηρὴ,
 ἀλυκώδης, 4 ἔρων ἀπέληκτος, 5
 ἀρσπνίη, 6 ἀκρατήρια ἐψυγμένα.
 7 τὸ τοιότω, ἢ μὴ αἶμα ἐκ ρι-
 νὸς ῥυῆ, 8 ἢ ἀπόσημα πρὸ τ' ἀ-
 χιλων γήνη, 9 ἢ σκελέων ἀλγημα,
 10 καὶ πύσμα παχέα πύσι. 11
 ταῦτε ἢ, ζυσάσις τ' κοιλίης, γίνε-
 ται. 12 ἢ ἰχίον ὀδύνη, 13 ἢ ἀδύει
 πελῖωμα, 8 κρῖνεται. 14 κὺ ὄρχος
 ἐν ἄθεῖς κερλικόν. 15 ῥοφήματα
 ἐπιπαστικὰ διδῆ. 16 τὰ δ' ὄξεια
 15 πύθια, φλεβοσμήσης, ἢ ἰχθυ-
 ρὸν φεῖνηται τὸ νέσημα, κὺ οἰόν-
 τες ἀκμῆζωσι τῆ ἡλικίη, καὶ ῥώ-
 μη παρῆ αὐτέσι. 17 ἢ μὲρ ἔν
 σπύαχτι ἢ, κὺ ἐκλεψῖσιν αὐα-
 κθάμε, εἴτ' ἄλλο π' ἢ πωλύρι-
 νικῶν. 18 ἢ εἰς ἀσθενέστεροι φεῖ-
 νονται, ἢ κὺ πωλείω τ' ἀμαλτι
 ἀφέλης, κλυσμῶ κτ' πέν κοιλίη
 χρεῖσται, ἀπὸ τ' ἐκτὸς ἡμέρης, 19
 εἰς αὐτὸν ἀσφαλείη γήνοισθ ὁ νο-
 σέων, 20 καὶ λιμὸς γρήζοι.

xxxvi. Φλεγμονῶντα ὑπο-
 χόνδρια μὴ πνύματα ἀπλή-
 ψα, φρενῶν ἐν ἄσιες, 11 ἢ πνύμα- 36
 των πρὸσάσιες, ὀρθοποιῆς ξη-
 20 ρῆς, οἷσι μὴ πύον ὑπῆσιν, 2 ἢ ἀλλὰ
 ὑπὸ πνύματων ἀπλήψα τὸ
 πατήματα ταῦτε ὑποχόνδρια, 3
 μέλητα ἢ ἢ πάλτι πρὸσάσιες,
 8 σπλνὸς βάρεια, 8 ἄλλα φλεγ-
 μονῶσι τὸ κὺ ὑπὲρ φρενῶν πρὸσά-
 σιες

nuini, cum urinis albis & crassis,
 ac subsidentiis lævibus, 19 et si ab-
 scessus aliquis fiat : 20 si vero ab-
 que his soluta fuerit, recidiva
 rursus ægritudinis contingeret : 21
 aut coxæ, aut crurum dolor
 emerget, 22 & crassa expuet, si
 ' sanus futurus est. 15

xxxv. Febris ardentis genus
 aliud. 2 Alvus subit, sitis plena
 est, 3 lingua aspera, sicca, falsu-
 ginosa. 4 Urinæ interceptio, 5 vi-
 gilia, 6 extremitates frigefactæ.
 7 Tali si non sanguis ex naribus
 fluxerit, 8 aut abscessus circa col-
 lum fiat, 9 aut crurum dolor, 10 &
 sputa crassa spuerit (11 hæc autem
 suppressa alvo fiunt) 12 aut coxæ
 dolor, 13 aut pudendi livor, non
 non judicatur : 14 & testis inten-
 sus judicatorium signum est. 15
 Sorbitiones ' attractorias dato. 16 20
 Verum in acutis morbis venam
 secabis, si vehemens appareat
 morbus, & qui ipsum habeat, in
 vigoris ætate fuerint, & robur
 ipsis affuerit. 17 Siquidem igitur
 angina fuerit, sive aliquis alius
 ex pleuriticis morbus, eclegma-
 tis delinctu repurgato. 18 Si ve-
 ro debiliores appareant, si plus
 de sanguine detraxeris, infuso
 alvi per clysterem tertio quoque
 die utere, 19 donec in tuto fuerit
 æger, 20 aut etiam ' fame opus 25
 habeat.

xxxvi. Præcordia inflamma-
 ta non ex flatuum interceptione:
 septi transversi intensiones, aut
 spirituum protensiones: in rectæ
 cervicis spiratione sicca, quibus
 pus non subest : 2 verum ex fla-
 tuum interceptione, affectiones
 hæ accedunt. 3 Maxime autem
 & hepatis dolores, & splenis gra-
 vitates, & aliæ inflammationes,
 & supra septum transversum do-
 lores, ac morborum collectiones,
 solvi

δυναία τε κ' ξυπροφάινουσι μάλιστα
 & δυναίαν) λυέσθαι, λυ' πς παρ' τον
 επιχρήσει φαρμακείην. 4 άλλα
 φλεβοθμίη τ' τοιωνδε ήγεμονικόν
 εστιν. 5 επ' τα η επι κλυσιμων, λυ' μη
 μέγος κ' ισχυρόν το νόσημα εη. 6 ει
 η μη, ε υστερον φαρμακείης δεει. 7
 δεει) η ασφαλείης κ' μελεροτήθη
 25 μ' φλεβοθμίην φαρμακείην. 8
 " ούτοι δε τα φλεγμονοντα εν 37
 δρχη τ' νέσαν δ' ήτας επιχρήσει
 λυφν φαρμακείην, ε' υδρ' ξυμπερι-
 μίης ε φλεγμανοντα εδεν αφαι-
 ρείσιν. 9 ε γδ ενδιδωι ωμόν εν το
 παύθη. 10 τα η αντέχοντα τω νε-
 σήματι και ήγεμόνα ξυμπεριμεί-
 ασθενέθη ε' σωματι η γρωμύς,
 το νόσημα επικρατέη. 12 ούταν η
 το νόσημα επικρατήση ε' σωμα-
 τθη, το τιόνδε ανιάτως εχθ.

XXXVII. Το δε αφωνον πνα
 εξαφνης ηγνάσθαι, φλεβοαν δ' απολή- 38
 φεις ποιείσιν, λυ' ηγεμονικόν τοδε
 30 ξυμπεριμείην παρ' ασθενη η άλλης
 αιτίας ισχυρης. 2 φλεβοθμίην εν
 χρητ' βραχίονα τ' δεξιόν, τω ει-
 σω φλέβω κ' αφαιρέθη ε' αματι
 κ' τω εν εν τω ήλικίω δια-
 λογιζόμενον, το παλαιοον ε' το ελασ-
 σον. 3 ξυμπεριμείην τοισι παλαιοισιν
 αυτών τοιαύτα. 4 ερυθήματα παρ' ο-
 ώπας, 5 ούμματα των τώσις, 6 χερών
 διαστύσεις, 7 οδύνη των τρωματι, 8
 σφυμοι, 9 σταση των ξυμπεριμείην,
 και κατ' ανίψυξίς ακρωτηρίων, 11
 πνόμετων δ' απολήφεις αυτα πς
 φλέβας. 12 ούταν αληθινάτα
 παρ' ηγνάσθαι μελομένης χολής, και
 35 δ' ερμεων ρομμάτων επιρροήεις γί-
 νονται. 13 αλγεί η πα εν τω διακνό-
 μω. 14 δηθεύσαι η εν λυφν ξη-
 ρα η γρωμύς και φλέβας εν τει-
 νοντα τει και φλεγμονοντα επι-
 ατ αν)

folvi ' non possunt , si quis prius, 30
 medicamentis purgare aggredia-
 tur. 4 Nam venæ sectio in tali-
 bus principalis est : 5 deinde in-
 fusa per clysteres, si non magnus
 & vehemens fuerit morbus. 6 Sin
 minus, etiam postea medicamen-
 to purgante opus est. 7 Sed &
 post venæ sectionem , purgans
 medicamentum securitate ac mo-
 deratione opus habet. 8 Quicun- 35
 que vero ea quæ inflammata
 sunt, statim in principio ' mor-
 borum medicamento solvere ag-
 grediuntur, hi de intento qui-
 dem ac inflammato nihil aufe-
 runt : 9 non enim remittit affe-
 ctio quæ adhuc cruda est: 10 quæ
 vero morbo resistunt ac sana
 sunt, colliquefaciunt. 11 Debili
 vero evadente corpore, morbus
 invalescit. 12 Quum autem mor-
 bus corpori prævaluerit, tale jam
 incurabiliter affectum est.

XXXVIII. Ut aliquis de repente
 voce privatus fiat, venarum in-
 terceptiones faciunt, si sano hoc 40
 contingat absque manifesta, aut
 alia forti causa. 2 Venam igitur
 secare oportet, in brachio dextro
 internam, & sanguinem detrahe-
 re, juxta habitum ac ætatem ra-
 tionem ineundo, an plus aut mi-
 nus oporteat. 3 Coincidunt au-
 tem plurimis ipsorum hæc : 4 ru-
 bores faciei, 5 oculorum stabilitates,
 6 digitorum in manibus
 distentiones, 7 dentium frido-
 res, 8 pulsationes, 9 maxillarum
 contractiones, 10 extremitatum
 ' perfrigeratio, 11 spirituum per 45
 venas interceptiones. 12 Quum
 dolores accesserint, atræ bilis &
 acrium fluxionum affluxus fiunt.
 13 Dolent autem partes internæ
 dum mordentur. 14 Conversæ
 vero, & valde siccæ factæ venæ
 interduntur, & inflammatæ af-
 fluentia

σων) τὰ ἐπιρρέοντα. ¹⁵ ὅθεν Διφ-
 φταρένι & ἄμαϊ, & τὸ πνύ-
 μάτων & δυναμῶν ἐν αὐτῶν
 κτφ φύσιν ὁδὸς βαδίζαν, ¹⁶ καὶ
 ψύξιές τε γίνονται ὑπὸ τῆς
 σκοτώσεως, καὶ ἀφανίης, καὶ κρη-
 εῖης, & σπασμοῖ, ἢ ἤδη ἐπὶ τῆς
 δόλω, ἢ τὸ ἔπαρ, ἢ ἐπὶ τῶν φλέ-
 δέλην.

40 XXXVIII. "Ενθεν ἐπίληπτοι γί-
 νονται, ἢ τὸν πλῆρες, ἢ ἐς τὰς πε-
 ρεχοντοί τὸ πᾶς ἐμπόση τὰ ῥύ-
 ματα, καὶ ὑπὸ τῆς πνύματων, & δυ-
 ναμῶν διεξίεναι, καὶ ἄξεραι. ²
 ἀλλὰ καὶ τὰς ταύτας περὶ
 εἰῶν φλεβοτομέειν ἐν δόχῳ
 στήθεως, μετεώρων ἐπίων πάντων
 λυπεόντων πνύματων καὶ ῥύμα-
 των. ³ ὁδοῖητότερον γὰρ ἐστὶ. ⁴
 ἀναλαμῶνοντα καὶ τὰς κελίας
 ἐπιθεωρεῖν φαρμακόν, ἢ μὴ
 κερφί(η), ἀλλ' ὅτι ἢ κέρτι κηλίη,
 ἢ μὴ ὑποχωρήν, κλυσμῶ. ⁶ ὅτι
 45 γάλα ἐφθὸν δόξ' ἢ πινέτω [ἢ] μὴ
 ἔλασον δώδεκα κητυλῶν. ⁷ ἢ δὲ
 ῥώμη αὐτῶν περὶ ἔχη, πλεῖον ἐξομ-
 δεῖται.

XXXIX. "Κυά(χ) ἢ γίνε(η), ³⁹
 ὁσῆται ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέυμα πάλυ
 & κηκῶδες, ἄρην κημερῶν ἢ
 ἔαερῶν, ἐς τὰς σφαγίπιδας φλέ-
 βας ἐπιρρῶν, αὐτὸ ῥέυμα πλεῖον
 Διφ. τῶν δόρυτῶ ἐπιστάσαν. ²
 ὁσῆται ἢ ψυχρὸν τε ἐὼν καὶ κηκῶ-
 δες, ἐμφράξη τὰ πνύματα, τὰς
 διεξόδους & ἄμαϊ, & ἀποφράσ-
 σον, πῆγνυ(η) τὰ ξυώεχης & ἄμα-
 τ, καὶ ἀκίνητον καὶ ἄσπυρον ποιεί,
 378 φῶς ψυχρὸν ἐὼν καὶ ἐμφρακῆν.
 3 Διφ. τὸ πᾶν πῆγνυ(η), τὸ γλώττης
 ἀποπελικμῆς καὶ σροχλυμῆς
 καὶ ἀνακαμῶν μῆς Διφ. τὰς φλέ-
 βας τὰς ὑπὸ τῆς γλώσσαν. ⁴ τὸ γῆ
 ὑπο-

fluentia attrahunt. ¹⁵ Unde cor-
 rupto sanguine, & spiritibus non
 potentibus naturales in ipso vias
 permeare, ¹⁶ perfrigerationes
 fiunt ex statione, & vertigines, &
 vocis interceptio, & capitis gravi-
 59 tas, & convulsiones, si jam ad
 cor, aut hepar, aut ad venam de-
 venerint.

XXXVIII. Hinc morbi comi-
 tiales fiunt, aut semifyderati, si
 in ambientes locos fluxiones in-
 ciderint, & a spiritibus pertransi-
 re non potentibus rescicatae fue-
 rint. ² Quare talibus, fomentis
 prius adhibitis, venam secare
 oportet statim ab initio, dum
 adhuc elevati sunt omnes affli-
 gentes spiritus, ac fluxiones. ³
 Facilius enim auxilium admit-
 55 tunt: ⁴ & refectis viribus, & con-
 sideratis judicationibus, medica-
 mentum exhibere sursum pur-
 gans, si non allevetur: ⁵ ad in-
 fernam vero alvum, si non sub-
 eat, infusum per clysterem ad-
 hibere. ⁶ Postea vero lac asini-
 num coctum dato, & non minus
 quam duodecim heminas bibat.
⁷ Si vero virium robur adsit, plu-
 res quam sedecim.

XXXIX. Angina fit, quum flu-
 xio ex capite multa ac glutinosa,
 tempore hyberno aut verno, ad ⁶²
 venas jugulares influxerit, & hæ
 fluxionem ampliorem, propter
 amplitudinem, attraxerint. ²
 Quum autem frigida & glutino-
 sa sit, spiritus transitus obturabit,
 & sanguinis transitus obturans,
 propinquas sanguinis partes con-
 gelat, ipsumque immobilem ac
 stabilem facit: quum natura fri-
 gida sit, & obturandi vim ha-
 beat: ³ & propterea suffocantur,
 lingua livescente, & rotunda eva-
 65 que sunt sub lingua. ⁴ Præcisa
 enim

ὑποτεμονόμης σαφυλῆς· οἱ ᾗ κιο-
 νίδα καλέουσιν· ἐκατέρωθεν φλέψ
 παχέια· ὀκῶταν γυνωπῆρας αὐτῶν
 ἕω(ι, ἐς ἧ γλώσσαν ἐναποσηρί-
 ζον), δρασμῶν ἔσταν ἐσπογχοφδέα,
 5 δρασμῶν σίλων· ἢ δὲ ὑπὸ βίης τὸ
 ἐκ τῆ φλεβῶν δρασμῆ ὑγρὸν, ἐκ
 παλαιότητος μὲν σπογγίλη γίνε), ἐξ ὀ-
 χροῦς ᾗ πελιδῆ, ἐκ μαλακτικῆς δὲ
 σκληρῆ, ἐξ ὀκῶμπης ᾗ ἀκαμπτοῦς·
 7 ὡς τε παχέως ἀποπνίγεαχ, ἢ μὴ
 πῆς ὀξέως βοητῆ, 8 φλεβοσμίλου τὸ
 ποιδύμμη· ἀπὸ βραχιόων κὶ πῆς
 ὑπὸ ἧ γλώσσαν φλεβῶς ὑποτά-
 μων, 9 κὶ φάρμακῶων τυῖσιν ἐκ-
 ληθῶσι, 10 ἐ ἀνακαρραρίζων θερ-
 μῶσι, 11 κὶ τῆ κεφαλῶν ὑποξυρῶν.
 12 κὶ κήρωμα κεφαλῆ κὶ τραχίλω
 10 ὀξυπηνῆ, 13 κὶ ἐρείοις ὀξυπῆ-
 σην, κὶ σπογχοσι μαλακτικῶσι, 14 ἐ
 ὑδατι θερμῶ ἐκπτεζῶν πυρῶν.
 15 πίνειν τὸ ὑδωρ κὶ μελίπην, μὴ
 ψυχρά· 16 χυλὸν ᾗ παροφέρειν, [καθ']
 ὀκῶν ἐκ κρῖτος ἐν ἀσφαλείῃ ἤδη ἦ.
 XL. Ὀκῶταν [ᾗ] ἐν θερινῇ ἢ
 μεσοπωρινῇ ἄρῃ ἐκ κεφαλῆς θερ-
 μὸν τὸ ρεῦμα κατάρρῳη, κὶ νιτῶ-
 δες, 2 ἄτε ὑπὸ τῆ ἄρης δρασμῶν θερ-
 μὸν γαστριμῶν· 3 δασκνῆ ᾗ τὸ τοιόν-
 δε ἔον, ἐ ἐληθῶ, κὶ πνύμαλι· ἐμ-
 πίμωλη(ι, 4 καὶ ὀρθῶνοια πα-
 ραγίνε), 5 ἐ ξηρασίη πολλῆ, 6 ἐ τὰ
 15 θερωδύμμη· ἰσθὰ φάμε), 7 ἐ τῆς
 ὀπτοθεν τένον(ας ἐν τῶ τραχίλω
 ζωλίε), 8 ἐ δοκέει ὀ πταν· ἐν-
 πτε(αχ, 9 ἐ ἡ φωνῆ ἀπερῶσε, 10 κὶ
 τὸ πνεῦμα σμικρὸν, 11 ἐ ἡ αὐτίσασ-
 σις ἧ πνύμαλι· πυκνῆ κὶ βιαία
 ὀξυγίνε). 12 οἱ τοιοῖδε ἧ δρασ-
 ρίαν ἐλκῶν), 13 καὶ τῆ πνύμωνα
 πίμωλαν), ἐ δυνάμωμοι τὸ ἐξωθεν
 πνεῦμα ἐπείγεαχ. 14 τοῖσι τοῖς τοῖ-
 (ιν, ἢ μὴ ἐς τὰ ἐξω μίρεα ἧ τε-
 χήλα

enim uva, quam aliqui colu-
 mellam vocant, vena crassa
 ab utraque parte est. 5. Quum
 igitur hæ plenæ sunt, & in
 linguam innitantur, quæ ra-
 ra est ac spongiosa, propter sic-
 citatem: 6 contingit ut ipsa
 præ violentia humorem ex ve-
 nis fuscipiens, ex lata fiat rot-
 tunda: ex bene colorata, livi-
 da: ex molli, dura: ex facile
 flexibili, inflexibilis: 7 adeo ut
 æger cito suffocetur, si non quis
 cito auxilium ferat, 8 venæ se-
 70 ctionem à brachiis faciens, & ve-
 nas sub lingua secans, 9 & ecle-
 gmatum delinctu curans, 10 & æ
 calidos gargarismos exhibens, 11
 & caput radens. 12 Debet autem
 & ceratum collo ac capiti cir-
 cumponere, 13 & lanas obvolve-
 re, & spongiis mollibus 14 ex
 aqua calida expressis fovere. 15
 Bibat autem æger aquam, &
 aquam mulsam, non frigidam. 16
 Succum vero ptisanæ tunc su-
 met, quum jam ex judicatione
 ' in tuto fuerit.

75

XL. Quum vero æstivo vel au-
 tumnali tempore, fluxio calida
 ac nitrosa, de capite defluerit,
 2 utpote ex tempore acris ac ca-
 lida facta: 3 talis ubi est morder,
 & ulcerat, & spiritu implet, 4 &
 erecta cervicis spiratio accedit,
 5 & ficcitas multa, 6 & quæ vi-
 dentur gracilia apparent: 7 &
 tendines posteriores in collo di-
 stendantur, 8 & velut in tetano
 distenti esse videntur: 9 & vox
 abrupta est, 10 & spiritus parvus 80
 est, 11 & retractio spiritus densa
 ac violenta accedit. 12 Talibus
 arteria ulceratur, 13 & pulmo ar-
 det, quum non possint extrinsecus
 spiritum inducere. 14 Et si
 his affectio non ultronea ad ex-
 ternas colli partes deferatur, gra-
 vior

χίλις ἐκαστὴ δ' ὑπερέστη), ὀφικότερη
καὶ ἀφυκτέτερη ἐστὶ, Διά[τε]
τὴν ἀέρω, καὶ δὲ τὸ θερμῶν καὶ δει-
μείων.

20 XLI. Ἦν πυρετὸς ἰάσθη, πω-
λαμῆς κόνερα ἔχ' ὑπερέστης, ἢ νεο-
βρώπι ἐόντι, ἢ τε ζῶν ὀδυνη
πυλῶρε, ἢ τε μὴ, ἢ συχλῶ ἀγῆν,
μέλας ἔκαστ' ὅτ' ἐστὶν ἰατρῶν
τὸν ἐς τὴν κατὰ κλιμακίαν ἢ πόμα-
τι δὲ ἐξ ὑπερέστης ὀδυνη. 4 ὀφί-
ται δὲ ἐς τὴν ὀφικῶν βάρ' ἢ καὶ
κατὰ κλύσιν κλυσμῶν, ἢ κατὰ
ραυ φαρμάκων. 5 ὀφίται δὲ κα-
ταρῆν, διαμῶν ὀφικῶν ἰατρῶν
τὸν, καὶ πόματι μελικρήτων. 6 ἐπι-
ται σίποισι, καὶ ἰχθυῖν ἐφθῆσι,
καὶ οἶνω ὑδαρῆ, ἐς νύκτα ὀδυνη,
ἢ μέρη δὲ ὑδαρῆς μελικρήτων. 7 ὀφί-
35 ταν δὲ ἐξ ὑπερέστης δυσαρῆς ἔκαστ'
ἔσται ἢ βαλαῶν ἢ κλυσμῶν. 8 ἐξ
δὲ μὴ, ἐπιπῶν ὀξυμέλι πίνοντα,
ἔως αὐτὸ κατὰ τὴν ἐξ ὑπερέστης
λίαν, 9 εἴθ' ἔσται κλυσμῶ ὑπε-
ραγῆν.

XLII. Ἦν ἰατρῶν ἐόντι καὶ
σῶν ἐπιπῶν, ἢ σὶ δοκῆ
φαρμακῶν ἐπιπῶν ἔσται, εἰ-
σω τριῶν ἡμερῶν μὴ φαρμακῶν,
ἀλλ' ἢ περὶ τῶν [ἢ περὶ τῶν]. 2
ὀφίται δὲ φαρμακῶν, ταῖσι
ἰατρῶν καὶ κλυσμῶν, Διάφυ-
λάσων τὸν παροξυσμῶν ἢ πυρε-
τῶν, 3 ὀφικῶν μὴ ποτε παροξυσμῶν
ἐόντων, μὴ δὲ μελλόντων ἐσθῆν,
30 ἀλλὰ λιγόντων, ἢ πῶν ἰατρῶν,
καὶ ἄς παρὸν τῶν δὲ τῶν ὀφικῶν.
4 ποδῶν δὲ ὑπερέστης ἐόντων,
μὴ τε ποτὸν, μὴ τε ἰατρῶν,
μὴ τ' ἄλλο μὴ δὲ δὲ τῶν ὀφικῶν,
5 ἀλλὰ μέγιστον ἰατρῶν τῶν ἐ-
ναι, Διάφυλάσων τῶν ἔσται
Διάφουρι σφόδρα γῶνται.
6 εἴθ'

vior ac inevitabilior est, & pro-
pter tempus, & quod à calidis &
acribus fit humoribus.

XLII. Si febris corripiat, ve-
teri stercore non subeunte, aut à
cibo recens accepto, sive cum
dolore lateris; sive absque eo, 85
2 quietem agere oportet, donec
cibi descenderint prius ad infer-
nam alvum: 3 potu vero uti ace-
to multo. 4 Quum autem ad
lumbos gravitas devenerit, in-
fuso per clysterem eluere, aut
medicamento purgare oportet.
5 Ubi vero purgatus fuerit, vi-
ctum præscribere ex sorbitione
primum, & aquæ mulsæ potu:
6 deinde ex cibis ac piscibus co-
ctis, & vino aquoso, modico, ad
noctem. 1 Interdum autem, ex 90
aqua mulsæ aquosa. 7 Quum ve-
ro flatu graveolentes prodie-
rint, glandula subdititia, aut in-
fuso per clysterem utendum erit.
8 Sin minus, in aceti mulsæ potu
cohibere oportet, donec ad in-
fernam alvum descenderint cibi:
9 deinde sic per infusum clyste-
ris subducere.

XLIII. At si mollem ac va-
cuum ventrem habenti febris ar-
dens accedat, si tibi commodum
esse visum fuerit medicamentis
purgare, 1 intra tres dies id ne 95
feceris, sed quarto. 2 Postquam
vero medicamentum exhibueris,
sorbitionibus utere, observans
februm exacerbationes, 3 ut
nunquam exhibeas quum sunt,
aut futuræ expectantur, sed ubi
desinunt, aut quieverunt, &
quam longissime à principio. 4
Quum vero frigidi sunt pedes,
neque potum, neque sorbitio-
nem neque aliud quicquam ejus-
modi dato: 5 verum maximum
hoc esse ducito, 1 ut expectes 100
donec valde fuerint calefacti:
6 deinde

6 εἶθ' ἔτω τὸ ζυμώμενον ἀποσφραγισθῆναι. 7 ὡς γὰρ ἐπιτοπικὰ σημεῖον ἐστὶ μέλλουσι πυρεθῆναι, ἢ πυρεθῆναι, ψύξις ποδῶν. 8 εἰ δ' ἐν τοῦτω καιρῷ ἀποσφραγισθῆναι, ἀπύεται τὰ μέγιστα ἐξαμαρτητής. 9 τὸ γὰρ νέσημα αὐξήσεως ἔχει μικρῶς. 10 ὁμοίαν δ' ὁ πυρεθῆναι λήγη, τὴν ἀντιπύουσι τοὺς πόδες θερμότεροι γίνονται, ἢ ἄλλο σώμα. 11 αὐξήσονται γὰρ τὴν ψύχην τὰς πόδας ἐξαπτόμενοι, ἐκ τῆς θώρηκος ἐς τὴν κεφαλὴν ἀναπέμπουν τὴν φλόγα. 12 ζυμώμενον δὲ κήτῳ ἢ ἄλλοις, ἢ θερμῶς ἢ παρὰ τὴν ἀνάστυμιν αὐτῶν ἐς τὴν κεφαλὴν, ἐκείτως οἱ πόδες ψυχροὶ γίνονται ἀσθενεῖς καὶ νευραδενεῖς φύσιν ὑπερχεινέες. 13 ἐπὶ δὲ πολὺ ἀπέχειν ἢ θερμῶς τὸν πόδα, ψύχονται, ζυμώμενον δὲ θερμῶς ἐς τὴν θώρηκα. 14 Ἐπάλιν ἀνάλογον, λυομένου πυρεθῆναι, καὶ κεφαλαλγίας, ἐς τὰς πόδας κατὰ τὴν ἀνάστυμιν. 15 καὶ τὸνδε ἐν τῷ χρόνῳ κεφαλὴ καὶ ὁ θώρηξ κατὰ ψύχην αὐτέων. 16 εἰνεκεν τούτων ἀποσφραγισθῆναι. 17 ὅπου ὁμοίαν οἱ πόδες ψυχροὶ εἴωσι, θερμὴν ἀνάστυμιν τὴν καιρὸν εἶναι, ἢ πολλῆς ἀσθενείας, 18 καὶ ὑπερχεινέουσαν ἐκ τῆς ἀνάστυμιν, 19 καὶ ῥιπτασμένην τὸν σῶμα, 20 καὶ μείωσιν τὴν γνάμην, 21 καὶ ἀλγίματα, 22 καὶ ἔλκεα, 23 καὶ ἐμέτη ἢ ἐλάτῃ, 24 καὶ, ἢ πονηρὰ ἐμέτη, ὀδυνῆ. 25 θερμῶς δὲ κατὰ τὴν ἀνάστυμιν ἐς τὰς πόδας, καὶ ἔως διεληθῆναι, ἢ μὴ ἰδρώσει, πίνουσι λαφῶν. 26 καὶ τὸνδε ἐν τῷ καιρῷ δεῖ τὸ ῥόφημα διδόναι. 27 τότε δὲ ὀλεθρῶν.

XLIII. Ὁμοίαν δὲ καὶ τὴν λευκὴν καὶ καιρὸν ἐν τοῖσι πυρεθῆσιν ὑγρῇ, τρυφερῇ καὶ ἀφαιρόντως τὰς πόδας

6 deinde sic id quod conducit exhibe. 7 Plerunque enim futurae exacerbationis febris signum est pedum frigiditas. 8 Si vero in tali tempore exhibueris, maxime per omnia peccaveris. 9 Morbum enim non parum augebis. 10 Quum autem febris desinit, vice versa pedes reliquo corpore calidiores fiunt. 11 Augetur enim frigefaciens pedes, accensa ex thorace, ad caput flammam remittens. 12 Univerfo autem calore acervatim sursum concurrente, & ad caput exhalante, merito pedes frigidi fiunt, ut qui ex carnes & nervosi natura existant. 13 Insuper autem etiam quum longe à calidissimis locis absint, perfrigerantur, calore ad thoracem coactavato. 14 Et rursus juxta proportionem, quum febris solvitur, & in tenues partes dirimitur, ad pedes calor descendit. 15 Hoc igitur tempore & caput, & thorax ipsorum perfrigeratur, 16 quae de causa forbitio exhibenda est. 17 Nam ubi pedes frigidi fuerint, necesse est ventriculidum calidum esse, & multo fastidio plenum, 18 & praecordium intentum, 19 & corporis jactationem, propter internam turbationem: 20 & mentis abalienationem, 21 & dolores: 22 & aeger distrahitur, 23 ac vomere cupit, 24 & si prava vomuerit, dolet. 25 Postquam vero calor ad pedes descendit, 26 & urina progressa est, etiamsi non sudarit, omnia desinunt. 26 Hoc igitur tempore forbitionem dare oportet, 27 alioqui perniciofa est.

XLIII. Quibus vero perpetuo alvus in febribus liquida est, in his praecipue pedes calefaciens, & ceratis integens, & fasciis ob-

πόδας θερμῶν καὶ ψυχρῶν, κηράμασι καὶ ταμιδίσι (ὡσεὶ λίσαν ἀπὸ πύρι, ὅπως μὴ ἔσονται) ψυχρότεροι ἢ λοιπῶν σώμασι. ² Θερμῶσι δὲ ἔστι θερμάσμα μηδὲν ἀπὸ φέρε, ἀλλὰ ἀπὸ φθίνου, ὅπως μὴ ψυχθῆσονται, ³ πόματι δὲ χρέεσθαι ὡς ἐλαχίστω, ὕδατι ψυχρῶν, ἢ μελικρήτω. ⁴ ὀνόσοσι δὲ ἐν πυρετοῖσι καὶ λίγη ὕρξη, ἔν γινώσκῃ τετραγυμνή. ⁵ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν τοιαυτῶν τὰς κροκίδας ἀφιέρουσι, ⁶ καὶ τὰς ῥίνας σκαπτεῖν, ⁷ καὶ κτῆ βαρῆ καὶ μὴ δόποκρίνον) τὸ ἐρωτώμενοι. ⁸ αὐτῶν δὲ ἐν ἑαυτῶν ἐδὲν λέγουσι καὶ τηρήσειν. ⁹ δοκίμῃ ἐν μοι τὰ τοιαῦτα μελαγχολικὰ εἶναι. ¹⁰ ὅσα τῶν δὲ ἐδὲν, ἢ καὶ καὶ λίγη ὕρξη ἢ, ἔστω στυπτική, ¹¹ δοκίμῃ μοι τὰ ῥοφήματα ψυχρότερα ἔστω παχύτερα ἀπὸ φέρε, ¹² καὶ τὰ πόματα ψαλμικά, καὶ οἶνωδέτερα, ἢ στυπικότερα.

XLIV. Ὄνόσοσι δὲ ἐν πυρετῶν δίνουσι ἀπὸ δριμύτητος καὶ σφυγμοὶ κεφαλαῖοι ἐστὶν, ἔστω λεπτοί, ² τῆλεοσι δὲ ἀπὸ δριμύτητος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς παροξυσμῶν τῶν πυρετῶν. ³ ἐταυμασμοὶ δ' αὐτῶν ἐστὶν ἀπὸ φθίνου. ⁴ οἷσι δὲ ἐν δριμύτητος ἀπὸ νεφροδριμύτητος, ἢ καὶ παχέα, τὰς τειχῶν δὲ τῶν κεφαλῶν, ἢ ἔστω ἀπὸ ξυμφέρε. ⁵ ὀνόσοσι δὲ ἐν δριμύτητος ἀπὸ ¹⁰ λεπτοῦ, μὴ φαρμάκους τὰς τειχῶν, ἀλλ' ἢ δοκίμῃ, κλύουσι. ⁶ τὰς ξυμφέρε ἀπὸ τῶν θερμῶν ἀπὸ φέρε, τὰ σώματα ἢ στυπτικὰ, ἀλείφοντες τε, καὶ ἀπὸ φθίνου ὀμαλῶς. ⁷ ποτῶν δὲ χρέεσθαι μελικρήτω ὕδατι. ⁸ ἢ ῥοφήματα, καὶ πικρῶν ἐς ἐσπέρην. ⁹ καὶ λίγη δὲ ὕρξη καὶ δριμύτητος κλύουσι. ¹⁰ φάρμακα δὲ μὴ ἀπὸ φέρε τῶν ἐστὶν. ¹¹ ἢ καὶ γὰρ ἐκ κινήσεως καὶ καὶ λίγη, τὸ ἔρον ἐπεπύ-
νεῖ,

vovens, animum adverte ut ne sint reliquo corpore frigidiores. ² Si vero calidi sunt, calefactorium nullum adhibe, sed conserva ut ne perfrigerentur: ³ potu autem utendum est quam paucissimo, aqua frigida, aut aqua mulsa. ⁴ Quibus autem in febris alvus liquida est, & mens perturbata, ⁵ & multi ex talibus floccos auferunt, ⁶ & nares scalpunt, ⁷ & paulatim quidem respondent, si interrogentur, ⁸ ipsi vero à seipsis nihil aptum dicunt: ⁹ talia atrabilia esse mihi videntur. ¹⁰ Talibus igitur ita se habentibus, ¹ si alvus liquida fuerit, ac col- ¹² liquiverit, ¹¹ videtur mihi forbitiones frigidiores ac crassiores exhibere oportere, ¹² & portiones alvum sistentes & vinosiores magis quam adstringentes.

XLIV. At quibus in febris vertigines ab initio, & capitis pulsus fiunt, & urinæ tenues, ² in his expectare oportet, ut ad iudicationes febris exacerbetur. ³ Nec vero admirarer, si delirarent. ⁴ Quibus in principio urinæ nebulosæ, aut etiam crassæ ¹³⁰ sunt, tales depurgare oportet, si etiam alia contulerint. ⁵ Quibus vero in principio urinæ tenues, tales ne purgato, sed si visum fuerit, infusum per clysterem adhibeto. ⁶ Hos sic curare conducit. Aeger corpore quietem agat, ungaturque ac æqualiter contegatur. ⁷ Potu utatur aqua mulsa aquosa: ⁸ & sorbitione succi ptisanæ ad vesperam. ⁹ Alvum vero ab initio per clysteris infusum subducito. ¹⁰ Medica- ¹³⁵ menta autem his ne exhibeto. ¹¹ Si enim quid circa ventrem commoveris, urina non concoquitur,

νε), ἀλλ' αὐδρώς τε καὶ ἀκρε-
 τῶ οὐ πυρετὸς ἐπὶ πρῶτῳ χρό-
 νῳ ἔσται. ¹² τὰ δὲ ῥοφήματ^α.
¹⁵ ὁκράται ἐγὼς τῶν κρείσσων ἢ, ' μὴ
 δίδε, ἢ θορυβῆται. ¹³ ἀλλ', ὅταν
 αὐτὴ καὶ ἐπιθιδῶ ἐπὶ τὸ βέλιον.

XLV. Φυλάσσεσθαι δὲ χρῆ
 καὶ πάντων τῶν πυρετῶν τῶς
 κρείστας, καὶ ἀφαιρέναι τὰ ῥοφή-
 ματ^α κατὰ τῆτον τὸν καιρόν. ²
 ' μεμαθήκασι δὲ μακροὶ οἱ πυ- ⁴⁰
 ρετοὶ οἷδε γίνεσθαι, ³ καὶ ἀπο-
 σκήμματα ἴσθην, ἢ μὴ τὰ κρῆ-
 τω ψυχρὰ ἢ, παρὶ ὠτι, καὶ
 τραχίλον. ⁴ ἢ δὲ μὴ ψυχρῶς,
 ἀλλὰς ἴσθι μετέβολας. ⁵ ῥεῖ δὲ
 καὶ αἷμα ἐκ ρινῶν, ⁶ καὶ αἷμα κρι-
 λίσου τῆσι τετέοιζεν ἐκτραύσσον-
 ται. ⁷ ὁκράτοι δὲ πυρετοὶ ἀσώ-
 δεῖς εἰσι, καὶ ἰσοχρόνεια σιω-
 60 τήνεσι, ' καὶ κεκλιμένοι σὺν
 αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ τὰ
 ἀκρῆ ψύχονται πάντα, πλεί-
 σης ἐπιμελέτης καὶ φυλακῆς δεόν-
 ται. ⁸ Διὰ τὴν δὲ τέτοιον παρῶ-
 φέροντος μηδὲν ἄλλο, ἢ ὄξύμε-
 λι ὑδαρές. ⁹ ῥοφήμα δὲ μὴ
 παρῶφεραι, ἕως αὐτῆς λήξει, καὶ τὸ
 ἔρον πεποιητῆ. ¹⁰ κατὰ κλίβανον δὲ
 εἰς ζοφερά οἰκήματα, ¹¹ καὶ κω-
 νασκεκλιόσθαι ὡς ἐπὶ μαλθακω-
 πῆταισι σπῶμασι παλίσσον χρό-
 νον ἐπὶ τὰ αὐτὰ καιρῶτερόν, καὶ
 ὡς ἦικται ῥιπῶσθαι. ¹² μάλιστα
 γὰρ τῆς τοιούτης ἀφελείῃ
²⁵ ¹³ ἐπὶ δὲ τὸ ἰσοχρόνιον λίνου
 σπῆμα ἐν χροῶν ἐπιπίθῃ, φυ-
 λασσόμενον, ὅπως μὴ φερέσθαι
 παρῶφερῶν. ¹⁴ ἔστω δὲ ἀκρο-
 χλίμερον, ἐφ' ὅτ' ὑδατὶ καὶ ἐλίω.

XLVI. Τεκμαίροσθαι δὲ ἐκ τῶν
 ἔρων τὸ μέλλον ἔσσεσθαι. ² ἢ μὴ γὰρ
 παρῶφερῶν ἀχρότερον ἢ βελτίον. ³
 Tom. II. ἢ

quitur, sed absque sudore ac ju-
 dicatione, febris ad multum
 tempus durabit. ¹² Sorbitiones
 autem ubi prope judicationem
 fuerit, ne dato, si turbetur: ¹³ ve-
 rum quum remiserit turbatio, &
 & ad melius procedet.

XLV. Observare vero etiam
 omnium febrium judicationes
 oportet, & in hoc tempore sor-
 bitiones detrahere. ² Solent au- ¹⁴⁰
 tem longæ fieri hæ febres, ³ &
 impetuosos humorum de loco ad
 locum illapsus habere, siquidem
 infernæ partes frigidæ fuerint,
 circa aures & collum. ⁴ Si vero
 non fuerint frigidæ, alias immu-
 tationes habent. ⁵ Fluit autem
 sanguis ex naribus, ⁶ & alvi his
 exturbantur. ⁷ Quibuscumque
 vero febres anxiosæ iunt, & quæ
 præcordia intendunt, & decum-
 bentes in eodem loco decubitus
 non sustinent, ' & extremæ par- ¹⁴⁵
 tes perfrigerantur, hi plurima
 omnino diligentia ac custodia
 opus habent. ⁸ Degant autem hi
 ut nihil ipsis exhibeas aliud,
 quam acetum multum aquosum.
⁹ Sorbitionem vero ne exhibe,
 donec febris desierit, & urina
 concocta fuerit. ¹⁰ Decumbere
 autem debet æger in domo ob-
 scura, ¹¹ & in stratis quam mol-
 lissimis reclinatus esse, ita ut
 multo tempore decubitus in eo-
 dem loco toleret, ' & quam mi- ¹⁵⁰
 nimum se jactet. ¹² Hoc enim
 talibus maxime prodest. ¹³ Su-
 per præcordium vero, lini semen
 linteum illi tum imposito, obser-
 vando ut ne horrescat æger dum
 apponitur. ¹⁴ Sit autem summe
 tepidum, aqua & oleo coctum.

XLVI. Conjectare vero ex
 urinis oportet id quod futurum
 est. ² Si enim crassiores ac palli-
 dios fuerint, meliores sunt. ³ Si

ἢ δὲ λεπτότερα καὶ μελαύτερα,
 πυνηρότερα. ⁴ ἢ δὲ μετὰ βολὰς
 ἔχη, χροῖον τὸ σημεῖον. ⁵ καὶ ἀνά-
 κη τῶ νουήματι μετὰ βόλῃν, καὶ
 ἐπὶ τὰ χεῖρα, καὶ ἐπὶ τὰ βελτία,
 τὴν ἀνωμαλίαν. ⁶ τὸς δὲ ἀκα-
 ταστάτας τῶν πυρετῶν ἑαῶ, μέ-
 χους αὐ κατὰ σῶσιν. ⁷ ὁκῶται δὲ
³⁰ σῶσιν, ἀπεινήσασιν διαίτη καὶ θε-
 ραπείῃ τῇ ἀποσηκῶσι, καὶ φύσιν
 θεωρεῶν. ⁸ εἰσὶ δὲ ὄψεις πολλὰ
 τῶν καμνόντων. ⁹ διὸ προσεκλίεον
 τῶ ἰωμῶν, ὅπως μὴ διαλύηται
 ἢ τῶν ἀποφύτων, ¹⁰ μήτε τῶν
 κατὰ λογισμὸν, μήτε ὁκῶται ἐς
 δροῖθμόν, ἄρμον ἢ ἀεισόν, δεῖ
 φανῶν. ¹¹ καί τις μὲν, ὡν δεῖ,
 ἀεισόν δροῖθμόν οὐλαβεσθαι,
 ὡς αὐτῶν αἰ ἡμέρῳ ἑτεροποίας
 πειεῖται τὸς καμνοντάς. ¹² φυ-
 λάσσεσθαι ἔν δεῖ τὴν ἀφύτων
 ἡμέρῳ, ἐν ἣ ἤρκεται ἀποφένειν ὁ
 καμνων, ¹³ ἰδούσα τὴν ἀρχὴν,
³⁵ ἐξ ὅτα καὶ τε. ¹⁴ ἡρέε] γὰρ τὸ το
 ἀφύτων εἰδησται.

XLVII. Ὁκῶται δὲ ἔρη αὐ-
 τὸν, καὶ διασκεψῆ ταῦτα πάντα,
² ἀφύτων μὲν κεφαλῶν, ὅπως ἔχη,
 εἰ ἀνάληθρον, καὶ μὴ βάρθρον ἔχη
 ἐν ἑαυτῇ. ³ ἔπειτα ὑπερόνδρα καὶ
 τὰ πλάσρα, εἰ ἀνάληθρα. ⁴ ὑπο-
 ῥόνδρον μὲν, εἰ ἐπίπονον ἦ, ἢ
 ἐπυρόν, ἢ ἔχη ἰνὰ κριλότηα,
 ἢ κρόνον. ⁵ πλάσρα δὲ, εἰ ἀληθῶν
 εἰσὶ, καὶ ἄμα τῶ ἀληθῶματι ἢ βη-
 χίον, ἢ σρόθρον, ἢ πόνθρον κριλότης.
⁶ ὅταν δὲ ἢ τέτων παρῆ, ἐν
 ὑπερόνδρα μὲν, καί τις λύφν
⁴⁰ τὴν κριλίαν κλυσμοῖσι. ⁷ πι-
 νέτω δὲ μελικρῶν θερμὸν ἀφε-
 ψημῶν. ⁸ κατὰ μανθάνειν δὲ καὶ
 τοῖσιν ἐξαιασάσειεν, εἰ λήπο-
 θυμέει, καὶ εἰ τὸ πινδύμαθρον οὐ-
 φοεῖν

vero tenuiores ac nigriores, de-
 teriores. ⁴ Si autem mutationes ¹⁵⁵
 habent, temporis diurnitatem
 significant: ⁵ & necesse est ut
 morbus & ad deterius, & ad mel-
 lius, inæqualitatem permutet. ⁶
 Cæterum inconstantes febres si-
 nere oportet, donec constiterint.
⁷ Quum vero constiterint, & vi-
 ctu, & curatione convenienti
 occurrere, speculatione secun-
 dum naturam facta. ⁸ Sunt au-
 tem aspectus ægrotorum multi.
⁹ Quare animadvertendum est
 medico, ut ne aliqua manifesta ¹⁶⁰
 causa ipsum lateat, ¹⁰ neque ex
 his quæ ratiocinatione cogno-
 scuntur, neque ex his quæ ad
 numerum parem aut imparem
 apparere oportet. ¹¹ Maxime igitur
 numerum imparem vereri
 oportet. Nam hi dies in alteru-
 tram partem ægrotos inclinare
 faciunt. ¹² Primum itaque diem
 observare oportet, quo æger de-
 bilis esse cœpit, ¹³ cognito princi-
 pio ex quo, & quando. ¹⁴ Præ-
 cipuum enim hoc est ut sciatur.

XLVII. Quum vero ægrum ¹⁶⁵
 interrogaveris, etiam hæc omnia
 considerabis. ² Primum quidem
 quomodo caput habet, an dolo-
 ris exors sit, neque gravitatem
 in seipso habeat: ³ deinde præcor-
 dia & latera an doloris exortia
 sint. ⁴ Si enim præcordium do-
 lorosum fuerit, aut elevatum,
 aut obliquitatem aliquam ha-
 buerit, aut fatietatem: ⁵ aut la-
 teris dolor affuerit, & una cum
 dolore, tussicula, aut tormen, aut
 ventris dolor. ⁶ Quum horum
 quid affuerit in præcordio, al- ¹⁷⁰
 vum maxime infusus per clyste-
 rem solvere oportet. ⁷ Bibet au-
 tem aquam mulfam calidam co-
 ctam. ⁸ Considerandum vero est
 an dum exurgit, animi deli-
 quium

φορή αὐτὸν ἔχῃ. 9 ἰδὲν τε ἐ Δι-
 χώρησιν, μὴ π μέλαν διεχώρησεν
 ἰχυρῶς χροῖμα, 10 καὶ εἰ καθαρόν,
 οὐσία ὑγιαίνουσα αὐτὸν εἶν Διχώ-
 ρήματα. 11 καὶ ὁ πυρετὸς ἐς τὴν
 τρίτην ἐπιπαροξυνώδη. 12
 κελιδὸν ἢ δὲ μάλια τὰς τοιαύτας.
 13 πρὸς ταῦτα ἤδη καὶ τὰ ἄλλα
 σιωποῦν. 14 Ἐ, λὺ ἢ τετάρτη τῆ τρί-
 85 τῆ ἡμέρῃ ὁμοιοῦ ἔχῃ πὶ τῷ αὐτῶν ἔ-
 των, κινδυνώδης ὁ κείμενος γίνεσθαι).

XLVIII. Τὰ ἢ σημεῖα ἢ μὲ μέ-
 λαμα Διχώρησις γίνεσθαι σημαίνε.
 2 λὺ ἢ ὁμοιοῦ τῷ ὑγιαίνουσι πάσις
 τὰς ἡμέρας φαίνεσθαι, σωτηρίαν, 3 ὁ-
 κέται ἢ μὴ ὑπακῆ τῆ βαλαύω,
 εἴη ἢ Ἐπιδύμασιν Διφορή, Δι-
 ναστὸς ἐπὶ τῷ ἴκρονον, ἢ αὐτὸς ἐν τῆ
 κλινῇ λὺ ἀψυχή εἴη, 4 ταῦτα ἢ
 οὐδέτα πρὸς τῷ κείμενον ἢ τῆ
 κείμενον καθαράς, παρὰ φροσύ-
 νην πρὸς δέχσ ἐσομένη. 5 πρὸς ἔ-
 χῃ ἢ χροὶ καὶ τῆσι χροσίν. 6 λὺ γὰρ
 τσομεραῖ ἔωσιν, πρὸς δέχσ τῷ τῶ-
 380 δε δὲ πρὸς τῶν ἀμματος ἐκ τῶν ἰσθμῶν ἐσο-
 μένη. 7 ὄρεσθαι ἢ χροὶ καὶ τὰς μυκτῆ-
 ρας, λὺ ὁμοιοῦ τὸ πνεύμα δι ἀμ-
 φοτέρων ἔλκη, καὶ λὺ πολὺ φέρη),
 ἐκ τῷ μυκτῆρων, φιλέει γίνεσθαι
 πρὸς πρὸς. 8 λὺ ἢ πρὸς πρὸς γίνεσθαι,
 γίνεσθαι τῷ τοιαύτα πρὸς δέχσ, 9
 Ἐκαλῶς ἔχῃ πρὸς δέχσ. 10 εἰ ἢ ἐν πυ-
 ρετῇ χροσίν ἢ γλῶσσα τεχέει
 γίνεσθαι, καὶ ἀψυχῆ εἴωσιν, φι-
 λέει τῷ τοιαύτα καὶ ἐπὶ πρὸς εἴωσιν Ἐ
 5 πυρετῇ. 11 ἄλλ' ὁμοιοῦ τῷ τοιαύτα
 πρὸς φουλάσθαι τῆ λιμοχρῆσιν, καὶ
 τῆ ὑδατοπρῆσιν, καὶ μελικρῆσιν πρὸς
 πρὸς. 12 καὶ χροσίν πρὸς φουλάσθαι,
 μηδὲν πρὸς δέχσ τῆ ἀνέσθαι τῷ πυρε-
 τῶν. 13 ὅσοι ἢ τοιαύτα ἔχσ σημεῖα,
 ἐπικίνδυνοί εἰσιν ἐν δέχσθαι. 14 ὁ κέ-

quium incidat, an bona spiritus
 tolerantia ipsum habeat: 9 & in-
 spicienda alvi egestio, num ve-
 hementer nigro colore prodie-
 rit, 10 aut pura, quales sani ho-
 minis sunt egestioniones: 11 & an
 febris ad tertium diem exacer-
 betur. 12 Ubi vero valde probe-
 175 tales consideraveris in his mor-
 bis tertia die, 13 ad hæc jam
 etiam alia contemplare: 14 & si
 quarta simile quid tertiæ habue-
 rit ex iisdem illis, æger in peri-
 culo versatur.

XLVIII. Ex signis autem, ni-
 gra alvi egestio mortem signifi-
 cat. 2 Quæ vero sani hominis
 egestionioni similis est, si per omnes
 dies apparuerit, salutare signum
 est. 3 At si glande subdita non
 obedierit, & spiritus bona tole-
 rantia affuerit, si ubi ad sedem: 80
 exurrexit, aut isthic in lecto,
 animi deliquium incidit. 4
 Hæc ubi ægrotō, aut ægrotæ,
 ab initio affuerint, delirium
 expecta. 5 Intentus autem sis
 quoque ad manus. 6 Si enim
 tremulæ fuerint, tali sangui-
 nis de naribus destillationem
 futuram expecta. 7 Inspicere
 vero ipsas nases oportet, an
 spiritus æqualiter per utraq;ue
 feratur: & si multus feratur è
 naribus, convulsio fieri solet.
 8 Si vero convulsio fiat, tali 185
 mors expectanda est: 9 & be-
 ne habet si quis hoc prædicat.
 10 Si vero in febre hyberna, lin-
 gua aspera fiat, & animi deliquia
 adsint, tali remissio febris con-
 tingere solet: 11 attamen fame
 talem macerare oportet, & aquæ,
 & aquæ nullæ potu, 12 ac ptila-
 næ succo conservare, ita ut fid. m
 ne habeas febrium remissioni. 13
 Nam qui talia signa habent, de
 vita periclitantur. 14 Ubi vero
 hæc

των ἢ τοιαῦτα σωφδῆς, ἔτω αἰσ-
λέγην, ἢ σοι δρέσκη, γεωρήσεις δὲ
μέλα.

XLIX. Ὅσῳ δὲ πυρέ-
ῳσι φοβερόν π γήνη) περὶ αἰμο-
σιν ἐξείν, ἢ κελίη τε ἐξείφνης
ύγρα δαλαχρήση & ἀψυχή γήνη-
ται, ἢ ἀφωνίη ἐπιλάση, ἢ αἰασ-
10 μάδης γήνη), ἢ λυγμάδης, 2' ἐπὶ
τάτοι (ει κὴ ἀσώδης φιλέει γήνεια, κὴ
αἰεὶ ὑπορίνιον & μέτωπον ἰδρω-
τες, καὶ αἰχένα ὀπίθεν τῆς κεφα-
λῆς. 3 οἱ δὲ ταῦτα πάχοντες ἐνή-
σκων ὅτι ἐς μακρὸν πνευματω-
θέντες. 4 ὁσῳσι (εἰ ἢ ἐν πυρεθῶσι
τὰ σκέλευ γίνε) φυματώδεια, κὴ
ἐγγροσιζόμηναι μὴ ἐκπεπαιγη), ἐπὶ
ἐόντων ἐν πυρεθῶσι, 5 & αἰσώσιση
πινυμὸς ἐν φάρυγι, ἰαγῶν ἰόντων
πάν αἰεὶ φέρεση, καὶ μὴ σθε-
αθῆ, φιλέει τὸ τοῦδε αἴμα ἐν
πάν ἰνῶν ῥέειν. 6 κ', ἢ μὴ πο-
15 λὺ ῥυῆ, λύσι σημεῖα τῆς νέσας.
ἢ ἢ μὴ, μακρῶ. 7 ὁσῳ δὲ αἰ
ἐλασον ῥυῆ, τοῦδε χεῖρον & ἐπί-
μηκας. 8 ἢ ἢ τῶλαι ῥήσιτα γήνη),
αἰσώ δὲ χεῖρα τὸ τοῦδε ἐς πόδας
ἀλγήματ'. 9 ἢ ἢ ἀψη) ἢ ποδῶς,
καὶ ἐπίδωθον γήνιμῶν ὡρῶ-
μῶν, & περιφλεγῆς γήνιμῶν
μὴ λυθῆ, κ' μικρὸν ἢ ἐξί κὴ ἐς αἰχέ-
να ἀλγήματ', κὴ ἐς κελίδα, καὶ ἐς
ἄμον, κὴ ἐς σῆθον, & ἐς ἄθρον. 10
κὴ τῶ δὲ σῆθ φυματώδες γήνεια.
11 ὁσῳσι μῶν δὲ τέτων, ἢ αἰ
χεῖρες ἐφέλκωνται, ἢ τσομεραὶ
20 γήνωνται, αἰσώ μὸς τὸν τοῖον-
δὲ ἐπιλαμῶσιν, καὶ ὡρῶ φρο-
σιώη. 12 ἀθῆ καὶ φλυζάκια
ἐπὶ τῶ ὄφρω, 13 καὶ ἐρυ-
θῆματα ἰαγῆ, 14 καὶ βλεφαρον
ἢ ἔτερον ὡρῶ τὸ ἔτερον πα-
ραβλασάν, 15 & σκληρὴ φλεβ-
μῶν

hæc cognoveris, ac probe 'con-19
templatus fueris, ita fore prædi-
cere potes, si placuerit.

XLIX. Quum vero in febribus horrendum quid acciderit quinta die, aut alvus derepente liquida dejecerit, & animi deliquium incidat: aut vocis privatio contingat, aut convulsio, aut singultus fiat: 2 ex his anxiosus fieri æger solet, & sudores sub naso, & circa frontem ac cervicem à posteriore capitis parte oboriri. 3 Qui vero hæc patiuntur, spirituosi facti non longe 195 postea morientur. 4 Quibus autem in febribus crura fiunt tuberculosa, atque hæc tubercula moram trahentia non maturantur, febribus perseverantibus, 5 & strangulatio acciderit in faucibus, ita ut partes circa fauces graciles existant, & tubercula non matura facta, sed extincta fuerint: talibus sanguis è nari-
bus fluere solet. 6 Et siquidem multus fluxerit, solutionem morbi significat: 7 sin minus, mor- 200 bum longum. 7 Quanto autem minus fluxerit, tanto deterius est, & longitudo major. 8 Si vero reliqua facillima fiant, tali dolores ad pedes expectare oportet. 9 Si autem contingerit pedem, & dolorosus esse perseveret æger, & calore affligatur, ac non solvatur: paulatim & ad cervicem dolores pervenient, & ad claviculam, & humerum, & pectus, & articulum. 10 Nam & hunc tuberculosum fieri 205 oportet. 11 His autem extinctis, si manus contrahantur, aut tremulæ fiant, convulsio talem corripit, & delirium. 12 Sed & pustulæ in supercilio oriuntur, 13 & rubores habet, 14 & palpebra altera ad alteram progerminat, 15 & inflam-

μονή κατέχει, ¹⁶ καὶ οὐδέ ἐίχυρως ὁ ὀφθαλμὸς, ¹⁷ & ὡραφροσύνη μέγα ἐπιδηδοῖ.

L. Αἱ ἵ νύκτες μάλλον σημαίνουσιν, ἢ αἱ ἡμέραι, τὰ ὡραία τ' παρ' αφροσύνην. ² τὰ δ' σημαίνει μάλιστα γίνεσθαι πολλά ἐπὶ τ' ὡραϊσὸν ἀεθλῶν, ἢ ἐπὶ τ' ἀγῶν. ³ ὁστέρας δ' αὖ τέτων τ' ἀριθμῶν γίνεσθαι, ὁλέσθαι ²⁵ θεοὶ ἐπιγίνονται. ⁴ τὰς τοιαύτας δ', ἢ μὲ ἐξ ἀρχῆς παρ' αἱ φαρμακείας, παρ' ἢ πέμπτου, ἢ βορβορῆς ἢ κολίχης, εἰ δ' μὴ, εἰ μὴ ἀφαρμακώδεις εἶναι. ⁶ ἢ δ' ἀφ' αἱ βορβορῆς, καὶ τὰ ὑποχωρήματα χολώδεις ἢ, σακκαμνίαν ὑποκαίματα μετρίως. ⁷ τῆ δ' ἄλλη θεραπεύει ὡς ἐλάττω παρ' αἱ φέρειν πόματα καὶ ῥοφήματα, ἵνα βελιόπως ἔχη, ⁸ ἢ μὴ ὑπερβῶσι τῶν τεσσαρεσκαίδεκάτων ἐπιπέπτη. ⁹ ὁστέρας πυρέσσονται τεσσαρεσκαίδεκάταις ἐόντων, ἀφανίη προσγιγνώσκει. ἢ φιλέει ³⁰ ἢ κεν λύσις ταχέως, ἐστ' ἀπαλλαγὴ τ' νεσθήσει γίνεσθαι, ἀλλὰ χρῶνται τῶν τοιούτων σημαίνει. ¹⁰ ὁστέρας δ' φαίνεσθαι, ἐπὶ τῆ ἡμέρῃ ταύτῃ μακρότερον ἐμπίπτει. ¹¹ ὁστέρας εἰς πυρέσσονται τεσσαρεσκαίδεκάταις ἢ γλῶσσαν ἐκτεταταμένην ἀφ' αἱ λέγει, καὶ ἢ κολίχῃ χολώδεις ὑποχωρήσει ὑγρῶν, φιλέει ὡραφροσύνην ὁ τοιοῦτος. ¹² ἀλλὰ χρῆ ὡραφροσύνην παρ' αἱ πόρρον τοῖσιν ἀποδοῦναι.

LI. Θερμότης καὶ μετ' αἱ θερμότης ὡραία ἐπὶ τ' ὀξείων αἱμάτων ἀπόστασις ἐξ ἀπίνης, ἐπιπέπτη δ' πολλὰ ³⁵ φλεγμασίων καὶ τὰς φλέβας ἢ δηλοῖ, ² καὶ ἐστ' ὑπερβαίνει λεπτῶν ἔργων ἐπιπέπτας. ³ καὶ ἢ ἀμείλιχῃ τῆ ἢ λικίῃ δ' τὸ σῶμα ἐκ γυμνασίων ἢ σπασμῶσι τ' ἔχη, ἢ μελαγχολικῶς, ἢ ἐκ πάστος χεῖρες τρομερῶς, καὶ λῶος

inflammatio dura detinet, ¹⁶ & oculus vehementer intumescit, ¹⁷ & delirium valde augetur.

L. Noctes autem plus quam dies delirii significationem præbent. ² Multa vero signa ad imparium numerum magis ' fiunt. ²¹⁰ quam ad parem. ³ Utro autem horum numerorum fiant, lethalia existunt. ⁴ Tales vero siquidem ab initio medicamentis purgare volueris, ante quintum diem id facito, si venter murmurarit: ⁵ Sin minus, impurgato finito. ⁶ Si vero murmurarit, & alvi egestiones biliosæ fuerint, scammonio dato moderate purgato. ⁷ In reliquo vero victu potus ac sorbitiones parcissime exhibeto, quo melius æger habeat, ⁸ si non ' remissione ²¹⁵ facta decimumquartum diem transgressus fuerit. ⁹ Quum febricitanti decimaquarta die vocis interceptio accesserit, non cita solutio contingere solet, neque liberatio à morbo fieri, sed temporis diuturnitatem tali significat. ¹⁰ Quum itaque apparuerit in hac die, longius protrahetur morbus. ¹¹ Quum febricenti quarta die lingua conturbata loquitur, & alvus biliosa liquida egerit, talis delirare ' solet. ¹² Sed obser-

LI. Æstivo ac autumnali tempore in morbis acutis, sanguinis destillatio repentina, firmitatem ac multam inflammationem circa venas significat, ² & in posterum diem tenuium urinarum apparitiones. ³ Et si ætate viguerit, & corpus in exercitio, aut bene carnosum habuerit, aut atrabiliarium fuerit, aut ex potu manus tremulas habuerit, bene

ἔχει ὡς φροσύνῳ προσπεῖν, ἢ
 σασμον. 4 κὺν μὲν ἐν δροπῆ(ιν ἐπι-
 γνή), βέλκον ἐν κραισίμῳ(ι δὲ,
 ὀλέθρον, 5 κὺν μὴ πολὺ ἄλλο 41
 συτὲν αἷμα ἐξ ὄσας ποιήσεται τῆς
 πολυεξέτης κτῆ ῥίνας ἢ καθ' ἑδρῶν, ἢ
 ἐμπυήσας, ἢ μελοσάσας, ἢ δποσά-
 σας, ἢ πόνως ἐν τῷ ὑποχονδρῶν, ἢ ἐς
 40 ὄρχιας, ἢ ἐς σκίλαα. 6 πεφθῆλων ἢ
 τῶν ἐξ ὄδοι γίνον) πτυσμάτων [κ]]
 ἔρων παχέων, λείων, λούκων. 7 πυ-
 ρετῶ λυγρῶ δὲ ὁπὸν σιφίς, ὄξύμε-
 λι, δαύκον τριψας πτεῖν διδῶ, κτῆ
 ζαίαν ἄνῳ ἐν μέλιτι, καὶ κύμινον
 ἐκλεχθῶν. 8 καὶ γυλὸν πησάνης
 ἐπὶ τῶν τοῖ(ι ροφέν. 9 ἄφυκτος ἢ
 ὁ ταῖ(τ, κὺν μὴ ἰδρωτὲς κραι-
 κηὶ κτῆ ὑπνοὶ ὀμαλοὶ ἐπιγνήων), κτῆ
 ἔρα παχέα καὶ δερμῖα κατ-
 ὀράμη, ἢ ἐς δποσάξιν σηεῖη. 10
 κῶκαλ(καὶ σμύρα, ἐκλεχθῶν.
 11 πίνῃ δὲ τέτοιαι διδῶναι ὄξύ-
 45 μελι' ὡς ἐλάχιστον. 12 κὺν δὲ δι-
 ψώδες ἔω(ι σφόδρα, ἔ κραιτίνε
 ὑδατ(.

LII. Τὰ ἢ περὶ πνευμονικῶ(ἐ
 πνευμονικῶ(ἂ δὲ χρεὶ σκέπτεσθ. 2
 κὺν ὄξυς τε ὁ πυρετος ἢ, κτῆ πᾶ ὀδυ-
 νήματα ἔ ἑτέρω πλοσῶ(ἢ ἀμοφο-
 τέρων, 3 κτῆ, ἔ πνεύμα(ἢ ἀνα-
 φροσύνῳ, κὺν πονέη, 4 καὶ βήχες
 ἐνέωσι, 5 καὶ πτύσματ(ἀντὶ πυρ-
 ρῶ, ἢ πέλια, ἢ καὶ λεπτῶ, καὶ
 ἀφρώδεα, καὶ ἀνησά. 6 καὶ, ἐπὶ
 ἄλλο ἀφροσύνῳ ἐχει ὡς πᾶ τὰ με-
 μαθηκῶν τε τοῖ(ιν, ἔτω χρεὶ
 ἀφροσύνῳ. 7 κὺν μὴ ὀδυνη ἄνω πε-
 ρεμῶ(σπὸς κληῖδα, ἢ περὶ μα-
 38: ζόν, ἢ περὶ βραχίονα, τᾶ μόνῃ
 χρεὶ τ(ἐν τῷ βραχίονι φλέβα πῶ
 εἰσω, ἐφ' ἰκότερον ἂν ἢ τῶν με-
 ρέων. κατὰ τὸ δὲ. 8 ἀφαρέθῃ ἢ
 κατὰ πῶ τῶ σώματ(ἐξιν, καὶ
 ὄρῳ,

habet ut 'delirium aut convul- 225
 sionem prædicas. 4 Et siquidem
 in diebus paribus accedat, me-
 lius est : in judicatione vero per-
 niciosum, 5 si non multus acer-
 vatum concitatus sanguis, redun-
 dantiæ exitus faciat per nares
 aut per sedem : aut abscessus, aut
 præcordiorum dolores, aut ad
 testes, aut ad crura dolores indu-
 cat. 6 His autem concoctis, exitus
 fiunt sputorum, crassarum
 urinarum, lævium, albarum. 7
 Febri' singultuosæ filphii suc- 230
 cum, acetum mulsum, daucum
 tritum bibenda dato, & galba-
 num in melle, & cuminum in
 eclegmate delingendum, 8 & pti-
 sanæ succum post hæc sorben-
 dum. 9 Talis autem effugere non
 potest, si non sudores judicatorii,
 & somni æquales accesserint : &
 urinæ crassæ & acres decurre-
 rint, aut ad abscessum morbus
 decubuerit. 10 Nux pinea, &
 myrrha, in eclegmate dentur. 11
 Bibendum autem talibus ' ace- 235
 tum mulsum quam minimum
 dato. 12 Si vero valde fiticulosi
 fuerint, aquam hordeaceam.'

LIII. Peripneumonicas ac pleu-
 riticas affectiones sic considera-
 re oportet, 2 an acuta sit febris,
 & dolores lateris alterius, aut
 utriusque : 3 & dum spiritus fur-
 sum fertur an doleat : 4 & an
 tusses adsint, 5 & sputa prodeant
 fulva, aut livida, aut etiam ten-
 uia, & spumosa, & florida : 6 &
 si quid aliud diversum habeat, ab
 his quæ illis fieri solent. Hunc sic 240
 degere oportet. 7 Siquidem dol-
 or sursum tendat ad claviculam,
 aut circa mammam, & brachium,
 venam in brachio secare oportet
 internam, ultra tandem fuerit
 parte, in ea ipsa : 8 detrahete ve-
 ro sanguinem, juxta corporis ha-
 bitum

ὄρλω, καὶ ἠλικίω, καὶ χροίω,
 πωλείον καὶ ἴασον· ⁹ κὺ δὲ τὸ
 ἄλγος ἢ, ἄρην παρὸς λήπορ-
 μίω. ¹⁰ ἔπειτα ὑποκλύζην μὲν
 τῷτο. ¹¹ κὺ δὲ ὑποκλύζην τῷ-
 ρηκῷ ἢ τὸ ἄλγος, καὶ ξυωτί-
 νη λίω, τῷ πωλείον καὶ τῷ
⁵ κηλίω ὑποκλύζην. ¹² μετὰ
 δὲ τῆς κατάρσιος μηδὲν δίδε·
¹³ μετὰ κατάρσιον δὲ, ὄξύμελι.
¹⁴ φαρμακείην δὲ τετρακίον.
¹⁵ πὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς τρεῖς ὑπο-
 κλύζην. ¹⁶ καὶ, κὺ μὴ κερ-
 ζι ἔτι, ὑποκλύζην. ¹⁷ φυ-
 λακὴ δὲ ἔστω, ἕως ἀπυρέτα καὶ
 εὐδόμενος. ¹⁸ ἔπειτα, κὺ ἀσφα-
 λῆς φάμηται ἕαν, ἔτι. ¹⁹ χυ-
 λῶ ὀλίγω καὶ λεπτῶ τὸ πρῶ-
 τον ξυὲ μέλι μίσγων, δίδε. ²⁰
 κὺ δὲ ἀνάγηται ῥηίδως, καὶ
 ὄπνοῦ ἢ, καὶ ἀνώδιον τὰ
 πωλείον, καὶ σμικρὸν, παχυ-
 τέρω τε καὶ πωλείον, καὶ δὲ
 τῆς ἡμέρας. ²¹ κὺ δὲ μὴ ῥηί-
¹⁰ διως ἀπαλλάσσει, ἔλασον τε τὸ
 πόμα, καὶ τὸ ῥόφημα ὀλίγον, χυ-
 λὸν λεπτὸν, καὶ ἄπαξ, καὶ ἐν
 ὁποτέρῃ αὐτῶν βέλτερον ἀ-
 γί. ²² γνώση δὲ καὶ ἐν τῶν
 ἔρων. ²³ δεῖ δὲ ῥόφημα παρ-
 φέρην τοῖσιν ἐν τῶν νεσημάτων
 μὴ πᾶσιον ἢ πείνονα τὰ ἔρα
 ἢ πύσματ᾽ ἰδῆς γελυμμένα.
²⁴ κὺ δὲ φαρμακείας συ-
 χνὰ κατάρσιον, ἀναγκαστὸν δε-
 δόναι ἔλασον καὶ λεπτότερον.
²⁵ ἔτι γὰρ διωθήσεται ὑπὸ κε-
 νεαρχείας ὑπνώσων. ²⁶ ἐδὲ πέσ-
 σον ὁμοίως, ²⁷ ἐδὲ πὰς κερ-
 σίας ὑποκλύζην. ²⁸ ἀλλ', ἐπεί-
¹⁵ δὲ ξυωτίνας ὄμων γλώσση,
 καὶ τὰ ἀνέροντα ἀποσάλλη,
 ἀνέροντα ἐδὲν.

bitum, & tempus, & ætatem, &
 colorem, plus & confidenter: ⁹ &
 si acutus fuerit dolor, ducere us-
 que ad animi deliquium. ¹⁰ Post-
 ea vero infusum per clysterem
 adhibere ¹¹ ' Si vero sub thora ²⁴⁵
 ce fuerit dolor, & valde disten-
 dat, pleuritico medicamento al-
 vum subpurgato, ¹² & interim
 dum purgatur nihil dato. ¹³ Post
 purgationem vero acetum mul-
 sum. ¹⁴ Medicamentum autem
 purgans exhibeto quarta die. ¹⁵
 Verum per tres ab initio, infu-
 sum per clysterem adhibeto: ¹⁶
 & si hinc non allevetur, sic sub-
 purgato. ¹⁷ Custodia autem fiat
 usque ad febris quietem ac septi-
 mum diem: ¹⁸ deinde si in tuto
 esse videatur, ¹⁹ succum modi- ²⁵⁰
 cum ac tenuem primum melle
 ammixto exhibeto. ²⁰ Si vero
 facile educat sputum, & bene
 spiret, ac doloris exors sit circa
 latera, etiam paulo crassio-rem ac
 amplio-rem, & bis in die dabis.
²¹ Si vero non facile liberetur,
 potionem paucio-rem, & modi-
 cam sorbitionem, succum tenuem,
 cumque semel, & in quo
 tempore melius degit, exhibeto.
²² Cognosces autem hoc ex uri-
 nis. ²³ Sorbitionem enim exhibe-
 re in his morbis non prius: ²⁵⁵
 oportet, quam urinas concoctas,
 aut sputa matura facta esse vide-
 ris. ²⁴ Si vero is qui medica-
 mentum accepit, frequenter &
 multum purgatus fuerit, necesse
 est dare, verum paucio-rem ac te-
 nuio-rem. ²⁵ Non enim poterit
 dormire, præ vasorum vacuatio-
 ne: ²⁶ neque similiter coquere:
²⁷ neque iudicationes sustinere
 ac expectare. ²⁸ At ubi crustorum
 colliquationes factæ fuerint, &
 ea quæ renitentur abjecerit, ²⁶⁰
 nihil obstabit.

κίρσον, ἢ ἐς ὄρχαν, ἢ ἐς σκέλεα, ἢ ἐς
ἐσχάτην σπλήνῃ ἢ ὀδύνη. ³ ἐν πυρετῷ
χολάδι ὡς τὸ ἐσθλῆς μὲν ῥίγιος
ἰκτερός ἐπιθρομβῶν, λυφὸν τὸν
πυρετὸν. ⁴ ἀλλ' ὅτι ῥίγιος ἂν ἐπι-
θρήνηται ἐξω τῶν κορυφῶν, ὀλέθριον.

IV. Τέτανοι εἰς ὄσφυς, καὶ
ἀπὸ μελαγχολικῶν ἀφ' ἡμερῶν
πυρετῶν ἀπολήψεις ὀκλήτων
ἕωσι, φλεβοθμῆ λυφ. ² ὀκλήτων
εἰς ἀπὸ τῶν τεόντων σφοδρῶς
ἐμπεσοῦν ἀπασῶνται, ³ καὶ
ἰδρωῶτες ὡς ἐκ τράχηλον καὶ ὡς ἑσ-
ωπον, ὑπὸ τῷ πόνῳ δακνο-
³⁵ μύρων καὶ ξηρανομύρων τῶν
τεόντων καὶ τῶν ἐρωδῶν. ⁴ 43
οἱ παχύτεροι τῶν ῥάχιν ξυμέ-
χουσι, ἢ οἱ μέγιστοι ξυμῶσμοι
καὶ πεφυκότες ἕως ἐς πόδας
ἀποτελοῦσσι. ⁵ πῶς τοιῶδε,
ἂν μὴ πυρετὸς καὶ ὑπὸ ἐπι-
θρήνηται, καὶ τὰ ἐπὶ ὄσφυς ἔρα
πέψιν ἔχουσα ἔλθῃ, καὶ ἰδρω-
τες κελίκοι, ⁶ πίνει οἶνον κρη-
τικόν οἰνώδεα, ⁷ καὶ ἄλλοθεν
ἐφθόν ἐοσίην, ⁸ καὶ κηρωτὴ ἀλεί-
φει ἐν χερσίν, ⁹ τὰ τε σκέ-
λεα ἀειελίον ἕως τῶν ποδῶν,
θερμῶ ὡς ὀρέχον ἐν σκάφῃ,
⁴⁰ ¹⁰ καὶ βραχίωνας ἕως δακτύ-
λων κατελίον, ¹¹ καὶ ὄσφυς
ἀπὸ τῶν τράχηλος ἕως τῶν ἰσχίων,
¹² σινδόνιον ἐκκηράσας μελα-
κῶ δέμασι, ὅπως καὶ τὰ ἐμ-
πεσοῦν ἀειέξῃ. ¹³ καὶ ἀφ-
λιπῶν πυρετῶν, τοῖσιν ἀσπίδι
θερμῶν ὑδάτων ἐγγύων, ¹⁴ καὶ
ἀειτείνων σινδόνιον ἐπανάκλι-
ναι αὐτόν. ¹⁵ καὶ λίαν ἢ μὴ λίαν
ἀύσις, ἂν μὴ βαλαῖα, ἂν πολὺς
ὁ χερόν ἢ, καὶ ὅτι ἀφ' ἡμερῶν
μύρων. ¹⁶ καὶ, ἂν [μὲν] ἐπιθρομβῶσι
ἐπὶ τὸ βέλιον. ¹⁷ εἰ δὲ μὴ, τῷ μύρω 44

testem, aut ad crura, aut ad co-
xam dolor decubuerit. ³ In fe-
bre biliosa ante septimum diem,
cum rigore morbus regius acce-
dens, solvit febrem. ⁴ Verum si
ne rigore si accedat, extra tem-³⁸⁰
poris occasiones, perniciosus est.

LV. Tetanus lumborum in
anteriori ac posteriore par-
tem distentio: & in atrabiliariis,
ubi spirituum per venas interce-
ptiones fuerint, venæ sectione
solvuntur. ² Quum autem à ten-
dinibus vehementer in anteriori
partem revelluntur, ³ & circa
collum ac faciem sudores
fiunt, dum præ dolore mordentur
ac resiccantur tendines usque
ad sacri ossis finem exporrecti, ³⁸⁵
⁴ qui crassiores spinam conti-
nent, qua parte maxima liga-
menta exorta, deorsum ad pedes
usque desinunt. ⁵ Tali si non fe-
bris & somnus accesserit, & se-
quentes urinæ concoctionem
habentes prodierint, & sudores
judicatorii, ⁶ vinum creticum
vinosum bibendum dato, ⁷ & fe-
rinam coctam edendam. ⁸ Et
cerato ungitur ac illinito, ⁹ & in-
tegitur crura usque ad pedes, ubi
calida aqua prius in scapha per-
fudisti: ¹⁰ brachia quoque ad ³⁹⁰
digitos usque integito: ¹¹ &
lumbos ac spinam à collo usque
ad coxas, ¹² pinguedine incerata
molli pelli illita circumdato, ita
ut etiam anteriores partes com-
plectantur: ¹³ & interposito tem-
pore, per utriculos calida aqua
infusa foveto, ¹⁴ & circumtento
linceo ipsum reclinato. ¹⁵ Alvum
vero ne valde solvas, nisi glan-
dula subdititia, si multum tem-
pus fuerit, quo absque egestione
permanet: ¹⁶ & siquidem in
melius res tibi processerit, satis ³⁹⁵
est: ¹⁷ si minus, meo radicem

τῆς ρίζης τριζων ἐν οἴνω οὐώδη,
 45 18 καὶ δαῦκον πίνον διδὸς παρὰ νή-
 σφ, παρὰ βρέχην. 19 καὶ ταχὺ ἐπι-
 τέτοιαι τὸ ἀλκυρον ἐφθὸν χλια-
 ρὸν ἐδιδέτω ὡς πολλοῖσιν, 20 καὶ οἴ-
 νον, οὐόταν βέλῃται, οὐκρηθῆν
 ἐπιπνέτω. 21 καὶ, ἢ μὲν σοὶ ἐπι-
 διδῶ ἐπὶ τὸ βέλλιον. 22 εἰ δὲ μὴ,
 παρὰ λέγην.

LVI. Τὰ δὲ νεσήματα πίν-
 τα λύεται ἢ κτ' ὄμα, 2 ἢ κατὰ
 κρηλίω, 3 ἢ κατὰ κύσιν, 4 ἢ πίνου
 ἄλλοις τοῖσιν ἀρῆσιν. 5 ἢ δὲ τὸ ἰδρω-
 τὸ ἰδέη κρηνὴ ἀπάντων. 6 Ἐξε-
 βορέζην δὲ χεῖρ, οἷον ἀπὸ κεφα-
 λῆς φέρεται μεῦμα. 7 οὐότοι δὲ
 ἐξ ἀποσημάτων, 8 ἢ φλεβορρα-
 382 γίης, 9 ἢ δὲ ἀκρησίω, 10 ἢ δὲ
 ἄλλω πνὰ ἰχυρὴν ἀπίω ἔμπυσι
 γίνονται, 11 μὴ διδὸς ἐκλεόρονον τοῖ-
 σι τοῖστέοι. 12 ἐδὲν γὰρ ὠφελή-
 σφ, καὶ, ἢ πὶ πύην, ἀπὸν διδὸς εἶ-
 ναι ἐκλεόρονον. 13 ἢ δὲ ἀλκυρὸν
 τὸ σῶμα, 14 ἢ πίνου ἐν κε-
 φαλῇ, 15 ἢ ἐμπεπλάσμημα πύ-
 ῆσφ, ἢ ρίσι, 16 ἢ πτελισμός,
 17 ἢ γενάτων βάρου, 18 ἢ σῶ-
 μάτῳ ὄγκῳ παρὰ τὸ ἰδρῶ, ὅ,
 ἢ αὐτὸν ἐμπεπλάσμη, 19 μῆτε ὑπὸ πο-
 τῶν, 20 μῆτε ὑπὸ ἀφροδισίων, 21
 5 μῆτε ὑπὸ λύπης, 22 μῆτε ὑπὸ
 φροντίδων, 23 μῆτε [ὑπὸ] ἀρρυ-
 πνῶν, 24 καὶ ἢ μὲν πὶ τιστέων ἔχη
 ἀπὸν, παρὰ τῆσιν ποιεῖσθαι πύ-
 θεσφ. πείλω.

LVII. Τὰ δὲ ἐκ παρείης ἀλ-
 γήματα, παρὰ βρέαν, ὅταν ἰσφῶν,
 ἰσφῶν, 2 ἐκ οὐόταν ἀναπνέοντες ἀλ-
 γασφ, παρὰ ρασιν ἔχοντες. 3 πολλὰ
 κί, γὰρ μεμάρηκε φιντῶν ἐκ κρη-
 πύλων καὶ βρωμάτων φυντῶδων
 4 ἀλγῆματα ἐκ οὐφῶν καὶ ἐ. ἰσφῶ.
 οἷσιν δὲ αὐτῶν ἢ τοῖσδε.
 οὐσφ-

in vino odorato tritam, 18 &
 daucum bibenda dato, mane ubi
 jejunus est ante calidæ perfusio-
 nem: 19 & post hæc brevi fari-
 nam coctam, tepidam, plurimam
 edat, 20 & vinum ubi voluerit,
 bene temperatum insuper bibat:
 21 & siquidem in melius res tibi
 procefferit, satis est. 22 Sin mi-
 nus, prædicere oportet.

LVI. Morbi porro omnes sol-
 vuntur, aut per os, 2 aut per al- 300
 vum, 3 aut per vesicam, 4 aut
 alium aliquem ejusmodi articu-
 lum. 5 Verum sudoris species
 omnibus communis est. 6 Ve-
 ratrum dare his oportet, quibus
 à capite fluxio fertur. 7 Quicun-
 que vero ex abscessibus, 8 aut
 venæ ruptura, 9 aut propter in-
 temperantiam, 10 aut ob aliam
 quandam fortem causam, suppu-
 rati fiunt, 11 talibus veratrum ne
 dato. 12 Nihil enim profuerit, &
 si quid perpetietur æger, vera-
 trum in causa esse videbitur. 13
 'Si vero corpus dissolvatur, 14 305
 aut dolor in capite sit, 15 aut au-
 res obturatæ sint, aut nares, 16
 aut sputatio, 17 aut genuum gra-
 vitas sit, 18 aut corporis tumida
 moles præter consuetudinem,
 dato quicquid tandem horum
 contigerit, 19 si non ex potibus,
 20 neque ex rebus veneris, 21 ne-
 que ex tristitia, 22 neque ex cur-
 ris, 23 neque vigiliis hæc fiant:
 24 & siquidem horum quid in
 causa fuerit, ad hoc ipsum cura-
 tionem instituito.

LVII. Dolores ex itinere, la- 310
 terum, dorsi, lumborum, coxa-
 rum, 2 & quicunque respirantes
 dolent, causam manifestam ha-
 bentes (3 sæpe enim ex crapulis
 & cibis flatuosis, 4 dolores pro-
 cedere solent, & ad lumbos, &
 ad coxam) Quibus vero ipso-
 rum

δυσκρέεται. 5 τέτων δὲ πορείη
 ἀπὴν, καὶ κρυζέων καὶ βράγχων.
 6 ὁκῶσα δὲ δὴ δὴ διατημάτων,
 πὰ μὲν πολλὰ ἔκαστος, ὡς αὐτὸ πα-
 ρὰ τὸ ἐθὺς διατητῆ, μάλιστα ἐπι-
 σημαίνη. 7 καὶ γὰρ, ὁκῶσαι αὐτῶν
 μὴ μεμαθηκότες ζῆσι, ὡς
 ζῆσι, ὅγκον, ὅγκον πολλὸν αὐτῶν
 σι τῆς γαστρὸς, καὶ νύστα γμῶς, καὶ
 πλῆθῆ. 8 ὡς δὲ ἐπιθῆσθαι
 σι, καὶ λίη ἐκταρῶσεται. 9 ξυμ-
 φέρη δὲ τετέοι, ἐκταρῶσθαι
 σι καὶ θύδην. 10 κριμηθέντας δὲ
 πῶς πατῆσθαι βραδύως συχνῶ
 πῶς ἰοδὸν. 11 καὶ μὲν λαπα-
 χῆ, δὴ πῆσθαι καὶ πῆσθαι ὄνον
 ἑλάσσονα ἀκρητέστερον. 12 καὶ
 13 μὴ λαπαχῆ, ὑποχρῆσθαι
 τὸ σῶμα θερμῶ, 13 καὶ ὑδαρέα
 οἶνον λυκῶν ἢ γλυκῶν, ὡς διψῆ,
 ἐπιπῶσθαι ἀναπαύσθαι. 14 καὶ
 δὲ μὴ ἐγκριμητῆ, πλῆθῶ ἀνα-
 παύσθαι. 15 πὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως
 πῶσθαι ἐκ κριμηθέντων διατητῶ.

LXIIX. Τὰ δὲ δὴ δὴ πομά-
 των, ὁκῶσαι μὲν ὑδαρέα, βραδυ-
 πῶσθαι ἐστὶ, καὶ ἐγκυκλῆσθαι,
 3 καὶ ἐπιπολάσθαι πῶς ὑποχρῶ-
 δεια, 4 καὶ ἐς ἔρησον ἢ καλατῆ-
 ρη. 5 τοιάτῃ δὲ πομάσθαι πλῆ-
 ραθῆς, μηδὲν ἔργον ὀξέως δι-
 πράξῃ, ὁκῶσαι πῶς σῶμα ξυ-
 παθέντι, βίη ἢ πῶς πονέειν ξυμ-
 βαινή. 6 ὡς μάλιστα δὲ ἠσυχαι-
 ζῆτω, ἕως αὐτῶν καὶ πεφῶσθαι μὲν
 σιπῶν. 7 ὁκῶσαι δὲ τῶν πομά-
 των ἀκρητέστερα ἐστὶν ἢ ἀκρητέστερα,
 παλμῶν ἐν τῷ σῶματι καὶ σφυγ-
 μῶν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐμποίει. 8 τέ-
 τοι, καλῶς ἔχει ἐπισημαίνεσθαι,
 καὶ θερμῶν ἢ ἰσοφῶν. 9 πῶς ἄπῶ
 μάλιστα ἠδύσως ἔχει. 10 ἀ-
 σῆθαι δὲ πονηρὸν πῶς τῶν κεφα-
 λαλῶν

rum talia fuerint, urinæ difficul-
 tas ipsis accedit. 5 Horum autem
 causa iter est, & gravedinum ac
 raucedinum. 6 Quæcunque ex
 victus ratione contingunt, ple-
 raque unusquisque prout præter
 consuetudinem victu usus fue-
 rit, maxime annotat. 7 Nam qui
 non soliti sunt prandere, si pran-
 si fuerint, multus ventris tumor
 ipsis accedit, & dormitatio, ac
 repletio. 8 Si vero insuper cœ-
 naverint, alvus exturbatur. 9 His
 ubi balneo usi sunt, dormire
 conducit. 10 Ubi vero dormire-
 runt, deambulare lenta ac multa
 circuitione: 11 & siquidem alvus
 evacuata fuerit, cœnare, & bibe-
 re vinum paucum, meracius. 12
 Si vero evacuata non fuerit, 13
 corpus oleo calido illinere: 13 &
 si sitierit, vinum aquosum album
 aut dulce bibere ac quiescere. 14
 Si vero non obdormierit, am-
 plius quiescere. 15 Reliquus vi-
 ctus similiter ut his qui crapula
 gravantur, constituatur.

LXIIX. Quod vero ad potus
 attinet, qui quidem aquosi sunt,
 tardioris transitus sunt, & intus
 obvolvuntur, & circa præcor-
 dia redundant, & ad mictio-
 nem non decurrunt. 5 Tali vero
 potu repletus, nullum opus ce-
 leriter perficere poterit, ex his
 quæ intento corpore per violenti-
 am aut celeritatem perfici so-
 lent. 6 Quiescat autem quam
 maxime, donec una cum cibis
 concoctus fuerit. 7 Quicunque
 vero potus meraciores sunt, aut
 austeriores, palpitationem in cor-
 pore, & pulsationem in capite
 inducunt. 8 His commodum est
 ut insuper dormiant, & calidum
 quid sorbeant, 9 ad quod maxi-
 me jucunde affecti sunt. 10 At
 vero jejuniæ ad capitis dolo-

λαλγίλυ και κραπάλλυ.¹¹ ὀξυ-⁴⁶
 σοι δὲ μονοσιπέρι, κείνοι και
 ἀδύιατοι εἰσι, και ἔρερι θερ-
 μὸν, ὡρὸν τὸ ἔθ^ο κενεαζέον-
 25 πες.¹² γίνετα δὲ και τὸ σόμα
 αἰλικόν, και πικρόν.¹³ και τρέ-
 μαριν ἐν παντί ἐργῶ.¹⁴ και κρο-
 τήφωσ ἐπιζυλιόνοντα.¹⁵ και
 τὸ δειπνον ἐ δειμάτωται πείσθη,
 ὀκωσ ὡξ ἰὼ ἡρησηκῆσ ἐώσι.¹⁶
 τῆσ δὲ χεῖρ ἰνὴν ἔλαοσον ἡ με-
 μαθηκωσι.¹⁷ ἔ ὑροτέριλυ μά-
 ζαν αὐτῆ ἀρτα· και λαζόνων λά-
 πατα, ἡ μαλάχλυ, ἡ πιουσάνλυ,
 ἡ σεῦτλα.¹⁸ πίνην δὲ και τὸ
 σίπιον, οἶνον, ὀκῶσον ζύμμετρον
 και ὑδαρέσερον.¹⁹ και ἀπὸ δει-
 πνω ἀειπειτήσασ ὀλιγην, ἕωσ ἔρα
 και ἀδράμη ἔ ἔρηση.²⁰ χεῖ ὀδυ
 30 ἡ και ἰχθύσιν ἐφθοῖσιν.

LXIX. Βρώματα δὲ μέλισσε
 ἐπισημῆνι.² Σκῆροδον φύσων,
 και θέρμιλυ ὡξὶ τὸν θώρηκα και
 κεφαλῆσ βάρ^ο, και ἄστυ, και
 εἰ πᾶλλα ἀλγημα εἰν μεμαθηκῆσ
 ὡξὸσεν, παροξυῖζεν αὐ.³ ἔρη-
 πικὸν δὲ και τῆσ ἔχθ ἀραθόν.⁴
 ἀερισον δὲ αὐτῆ φαζέην, εἰ μέλ-
 λοι πῆσ ἐσ πόσων ἰεναι, ἡ μεθύην.⁵
 Τυρὸσ δὲ φύσων ἐμποιέθ, και σε-
 γνότῆα.⁶ και σίπιων ἔξασιν
 πιήσθ τὸ, τῶ μὸν και ἀπεπῶν.
 7 και κισον δὲ, ἐν ποτῶ φαγέην
 35 πεταληρωμῆροσιν.⁸ Ὀσπερια ἡ
 πείν^ο φυσῶδέα, και ὀμῶ, και
 ἐφθᾶ.⁹ και πεφρυγῶν^ο, και
 βεῖρεγῶν^ο, και χλωρῶ.¹⁰ τῆ-
 σοσ δὲ μὴ χεῖ ἔρα, ἰὼ μὴ και μῆ
 ἐτέρων σίπιων.¹¹ ἔχθ δὲ και ἰδίας
 μοχθηκῆσ ἐκῶσον αὐτέων.¹² Ἐ-
 ρεῖσιν^ο μῆρ, φύσων ὡρῶσ ἔ πε-
 φρυγῶν^ο, ἔ πόνων ἐμποιέθ.¹³
 Φακῆσ ἡ σύφθ, ἔ ἄραδων ἐμποιέθ,
 ἰὼ

rem ac crapulam malum est.¹¹
 Cæterum qui semel in die ci-
 bum capiunt, hi & impotentes
 sunt, & calidam urinam min-
 gunt, præter consuetudinem va-
 sa vacua habentes:¹² fit autem
 & os falsum ac amarum,¹³ & in
 omni opere tremunt,¹⁴ & tem-
 pora ipsis distenduntur,¹⁵ & cœ-
 nam concoquere non possunt,
 velut si pransi essent.¹⁶ Hos au-
 tem minus bibere oportet, quam
 soliti fuerunt,¹⁷ & mazam liqui-
 diorem pro pane sumere: & ex
 335 oleribus, rumicem, aut malvam,
 aut ptisanam, aut betas.¹⁸ Bibe-
 re vero vinum inter cibum, mo-
 deratum & aquosius:¹⁹ & a cœ-
 na modice deambulare, donec
 urina descenderit, ac minxerint.
 20 Utantur autem & piscibus co-
 ctis.

LIX. Edulia porro maxime
 de se significationem præbent.²
 Allium, flatum & calorem circa
 thoracem facit, & capitis gravi-
 tatem, & anxietatem, & si quis
 alius dolor antea fieri consue-
 340 vit, eum exacerbaverit.³ Uri-
 nam autem ciet, & hoc bonum
 habet.⁴ Optimum vero est ut
 quis ipsum edat, si aut ebruius est,
 aut ad potationem ire volet.⁵
 Caseus flatum, & adstrictio-
 nem,⁶ & ciborum accensionem
 facit, quum crudum & incoctile
 sit edulium:⁷ pessimum autem
 est repletos ipsum inter potum
 edere.⁸ Legumina omnia fla-
 tuosa sunt, & cruda, & cocta,⁹ &
 fricta, & macerata, & viridia.¹⁰
 His autem utendum non est nisi
 345 cum cibis.¹¹ Unumquodque ve-
 ro ex ipsis sua peculiaria vitia
 habet.¹² Cicer flatum, tum cru-
 dum, tum frictum, & dolorem
 inducit.¹³ Lens adstringit, &
 turbationem inducit, si cum cor-
 tice

λὺ μὲν φλοῖς ἤ. 14 Θέρμῳ
 δὲ ἡκίστα τυκτέων κακὰ ἔχθ. 15
 Σιλφίς ἢ καυλὸς κὺ ὀπὸς ἐστὶ μὲν
 οἷσι μάλιστα. 16 τοῖσι δὲ ἀπέ-
 ροῖσιν ἔ διέρχεται τῇ κολίῃ. 17
 40 ἀλλὰ καλέεται ἕξηρὴ κολέρη. 18
 μάλιστα δὲ γίνετ', λὺ μὲν πολλῶ
 τυρῶ μιχθῆ ἢ κρηφωγίης βοείων
 κρεῶν.

LX. Τὰ μὲν γὰρ μελαγχολι-
 καὶ παθήματα καὶ παροξυνθεῖη
 αὐτὰ βοείων κρεῶν. 2 αὐτὴν
 βλήθς γδ ἢ φύσις αὐτέων, 3 κὺ ἔ
 τῆς τυκτέως κολίης καὶ ἀπέψαμ.
 4 βέλνιστα δ' αὐτὰ καὶ ἀπικλάτ-
 ζοιεν, εἰ διέφθοισι τε χρέοισιν, καὶ
 ὡς παλαμοπαίτοις. 5 Αἰγία ἢ 47
 κρέα ζυμοφωρώτερα. 6 πᾶσι
 ὅσα τε βοείοισιν ἐνὶ κακῶ, πίν-
 τω ἔχθ. 7 ἡγὺν τῶν τε ἀπεψίλων,
 45 καὶ φουσαδέσσερα, καὶ ἐρδωγμα-
 τώδεα, καὶ κολέρης γλυνηκῆς. 8
 ἐστὶ δὲ τὰ δ' ἀδένετα, σερὰ καὶ
 ἡδίστα, ταῦτα ἀριστὰ διέφθρα καὶ
 ψυχρά. 9 πὲ δὲ ἀδένετα, ἔ
 δυσώδεα κὺ σκληρά, ταῦτα κή-
 κισα. 10 ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ ἀσφό-
 ρα. 11 βέλνιστα δὲ ἐστὶν ἐν ἡμέρας
 καρῶν ἐν δὲ μεθ' ἡμέρας καρῶν,
 κακίστα. 12 Χοίρια δὲ πονηρά,
 ὀκτώων ἢ ἐνομήτερα, ἢ ἀσφίη.
 13 χολερώτερα δ' αὐτῶν, καὶ ἐκ-
 παρακλήκῆ. 14 Οἶσα δὲ βέλνι-
 στα τῶν κρεῶν ἀπάντων. 15 κρε-
 πια δὲ, τὰ μῆτε ἰχυρῶς κίονα,
 385 μῆτε πάλιν ἰχυρῶς λεπτά, 16
 μῆτε ἡλικίῳ φέροισι παλαιῶ 48
 ἰερείς. 17 ἐδίην δὲ αὐτῶ τῆς φο-
 ρανῆς κὺ κατὰ ψυχρά.

LXI. Χολέρης ἢ ἕξηρης ἢ γα-
 στήρ πέφύση, κὺ ψόφοι ἐνδύει, 2 κὺ
 ὀδυνῆ παλδύρειαν καὶ ἀσφύσιν. 3
 ἀσφύρετ' δὲ ἐδίην κείτω, ἀλλ'

tice sumatur. 14 Lupinus mini-
 me inter hæc mala habet. 15 Sil-
 phii caulis & succus, quibusdam
 quidem maxime, 16 inexpertis
 autem non transit per ventrem.
 17 Verum vocatur hoc malum
 cholera sicca. 18 Fit autem ma-
 xime, ubi cum multo caseo
 mixtus fuerit, aut cum carnis
 bubulæ esu.

LX. Nam & atrabiliaræ affe-
 ctiones à bubularum carniū
 esu exacerbantur. 2 Est enim in-
 superabilis ipsarum natura, 3 &
 non cuiusvis ventriculi est ipsas
 concoquere. 4 Optime tamēn
 ipsas concoxerint, ac summove-
 rint, qui percoctis, & quam ve-
 tuustissimis utantur. 5 At caprinæ
 carnes 6 quæcunque in bubulis
 infunt mala, omnia habent: 7
 itemque à concoctione alienita-
 tem: & flatuosiores sunt ac ru-
 ctus ampliores faciunt, & chole-
 ram generant. 8 Sunt autem
 odoratissimæ, solidæ ac jucun-
 dissimæ, optimæ & percoctæ &
 frigidæ. 9 Verum injucundissi-
 mæ & graveolentes ac duræ,
 pessimæ: 10 imo etiam recentes.
 11 Optimæ vero sunt æstatis tem-
 pore: pessimæ autumnō. 12 Por-
 cinæ vero carnes pravæ sunt,
 quum fuerint crudiores aut am-
 bustæ. 13 Magis autem choleram
 generant, & turbationem faciunt.
 14 Suillæ autem optimæ sunt
 omnium carniū, 15 Sed præ-
 stant etiam ex his quæ non ve-
 hementer pingues sunt, neque
 tenues, 16 neque veteris victimæ
 ætatem habent. 17 Edere vero
 ipsas oportet absque pelle, & sub-
 frigiditas.

LXI. In cholera sicca venter
 inflatus est, & strepitus infunt,
 2 dolor laterum ac lumborum.
 3 Secedit autem nihil deorsum,
 sed

ἀπσέγνωται. 4 τὸν τοιόνδε Δι-
φύλαξον, ὅπως μὴ ἐμέσσηται, ἀλλ'
ἢ κηλίη ὑπελούσηται. 5 κλύσον
ἐν ὅπ τὰχ^θ θερμῶ καὶ ὡς λι-
5 παρατάτω. 6 καὶ ἐς ὕδωρ, ἀλέ-
φωρ ὡς πλεῖστον, κηλίξε θερμὸν,
ἐν σαφῆ καὶ κλίαν, καὶ ἔθερ
μῆς ὡδράξες καὶ μικρόν. 7 καὶ,
ὡς θερμὸν ἰσχυρῶς αὐτῶ ἢ κηλίη
ὑπὸ ἄσπ, λέλυται. 8 ζυμφέρῃ
καὶ ἐγκριμαῶσθ τῷ τοιῷδε, 9 καὶ
πίνῃ οἶνον λεπτόν καὶ παλαιόν
καὶ ἀκρητέτερον. 10 καὶ ἔλαμον δι-
δα, ὡς τε ἰσχυρῆς, καὶ ἢ κηλίη ὑπὸ
ἔ λέλυται. 11 σίπων δὲ ἐ τῶν
ἀλλων ἀπεχέσθω. 12 ὡς δὲ μὴ
αὐτῆ ὁ πόν^θ, ὅπως γάλα δίδω πί-
νῃν, ἕως αὐ κατὰρθῆ. 13 ὡς δὲ
ὑγρῆ ἢ κηλίη ἢ, καὶ χολῆ ὑποχω-
10 ρῆ, ἐ σφόδρα, ἐ ἔμεθαι, καὶ πικρῶς,
τῆτοις ἐν κρῶσπιν ἀτρεμιζῆν. 14
πίνῃ ἢ μελίκρῆσθ, καὶ μὴ ἐξεμέθῃ.

LXII. Ὑδρόπων δύο φύσεις,
ἂν ὁ μὲν, ὑποσαρκίδη ἐγκρίτων
γίνεσθ, ἀφυκί^θ. 2 ὁ δὲ μετ' ἐμ-
φουσημάτων, παχῆς δύτηρης
διόρ^θ. 3 μάλιστα δὲ, ὑπὸ 49
ταλαιπωρίας καὶ πυλῆς ἐ ἐγ-
κρατείας, ἐπρῶ καὶ δευτέρῃ ἐοπί-
ται. 4 ἔτω γὰρ ἐρηκώπαι^θ αὐ
εἶν, καὶ ἰσχυροί μάλιστα. 5 ὡς ἢ δύσ-
πνο^θ ἢ, καὶ ἢ ὡρη ἐαρινῆ ἐξου τύ-
χη, καὶ ἢλικίη ἀμα ἀκμάζῃ, καὶ
15 γάμῃ ἢ, δὲ ἢ βραχίον^θ ἀμα
ἀφαιρέθ. 6 εἴτω θερμῶς ἀλίς ἐξ
οἶνε μέλαι^θ καὶ ἐλαμῆ δὲ σῶ-
πλων ἐοπίται, 7 καὶ ὡς ἐλάξῃσι πι-
νέτω, 8 καὶ ὡς πλεῖστον πονέ-
τω, 9 καὶ κρέα ὑφα σαρκώδεα
ἐοπίται μὲ ὅξως ἐφθῶ, ὅπως ἀπὸς
τῆς ἀρσίνης ἀρσίνης ἀντέ-
γη. 10 Ὅχι οὐ κηλίης τῆς κῆτω
θερμῶς ἐχέθ, ἐ δευτέρῃ τῶ ὑπο-
χωρήμα^θ

sed alvus adstricta est. 4 Talem
observato ut ne vomat, sed alvus
subeat. 5 Infusum itaque cali-
dum ac pinguisimum 'quam ci-³⁵⁵
tissime per clysterem immittito :
6 & oleo illitum in aquam pluri-
mam calidam demittito, in foli-
um reclinans, & calidam pau-
latim affundens. 7 Et si calefcenti
ipfi alvus subierit, morbus solu-
tus est. 8 Dormire quoque tali
conducit, 9 & bibere vinum ten-
nue, & vetus ac meracius, 10 &
oleum dato, ut & quiescat, & al-
vus subeat, & solvatur morbus :
11 à cibis vero & aliis abstineat.
12 Si vero non remiserit dolor,
asininum lac bibendum 'dato, 370
donec purgatus fuerit. 13 At si li-
quida fuerit alvus, & bilis sub-
eat, & tormina sint, & vomitus,
ac suffocationes : his optimum
fuerit quiescere : 14 bibere vero
aquam mulsam, & non vomere.

LXII. Hydropum duæ natu-
ræ sunt : quorum alter sub carne
si fieri aggreditur, inevitabilis
est. 2 Qui vero cum inflationi-
bus fit, multa bona fortuna opus
habet, 3 maxime autem ærum-
nis, & fomentis, ac temperantia.
Edat ' autem sicca & acria. 4 Sic 375
enim vel maxime urinam ejece-
rit, & plurimum viribus pollue-
rit. 5 Si vero difficulter spirave-
rit, & tempus vernum fuerit, &
simul ætas viguerit, & virum
robur adfit, de brachio sangui-
nem detrahare oportet : 6 dein-
de panes calidos ex vino nigro
& oleo tinctos edat : 7 & quam
minimum bibens, 8 quam pluri-
mum labore, 9 & carnes tuillas
carnosas edat cum aceto coctas,
ut adversus acclives 'deambula- 380
tiones reniti possit. 10 Quicun-
que infernum ventrem calidum
habent, & alvi egestiones acres &
inæqua-

χωρήματα ἢ ἀνώματα διέρχεται,
 ὑπόξωπῆζι. αὐτέοις. 11 ἡ
 μὲρ δωματοὶ ἔωσιν, ἐλλεοῖρα τῷ
 λυκῶ ἀνώσασσι. 12 ἡ ἢ μὴ, 50
 οὐχὺς τῶν σιταίων πυρῶν πα-
 χύς [κ] ψυχρὸς, 13 ἡ τὸ φάκιον
 ἐτι, 14 ἡ ἀρβί ἐγκρυφίαι, 15
 ἡ ἰχθύες, πυρέσοντι μὲρ, ἐφθαί-
 ἀπυρέτω ἢ ἐόντι, ὁπθί. 16 ἡ οἶν
 μέλας ἀπυρέτω. 17 ἡ ἢ μὴ, ὑδάρι
 ἀπὸ μεσπίλων, ἢ μύρτων, ἢ μήλων,
 ἢ ἄων, ἢ φοινικισαλάων, ἢ οἰνώ-
 της ἀμπελικῆς.

LXIII. Ἦν ἢ πυρετὸς μὴ ἔχη,
 ἢ ἐφθοί ἔωσι, γάλα ὄνον θερμὸν,
 ὀλίγην τὸ πρῶτον ἐπιτα ἐκ πρῶ-
 αγωγῆς πλεῖον. 2 καὶ λίνος σπέρ-
 μα, 3 ἡ πύρινα ἀλφίτα, 4 ἡ τῶν
 ἀγρπῆων κνάμων ἐξελών τὰ πι-
 25 κρά, ἡ καλιέσας ἢ ἐπιπίσων,
 πινετω. 5 ἡ ἂν ἡμιπαρέα ἐδίε-
 τω ὁπθί. 6 ἡ σερμίδαλιν, ἢ κίγ-
 χρον, ἢ χύνδρον ἐφθὸν ἐν γάλακτι,
 ἐφθαί ψυχρῶ ἐδίτη. 7 ἡ τὰ τέτοι-
 ριν ὄμοια ἢ ποτὶ καὶ ἐδύμαζα
 πρῶ φερέτω. 8 τὸ διαμτηκῆς ἐπὶ
 μέγιστον, πρῶ φερέτω καὶ φυλάσσιν,
 ὡστερ εἰ τὰς ὀξείας ἢ ἐν τοῖσι μα-
 κροῖσιν ἀρβωσημασι, ἢ τὰς ἐπιπί-
 σιας τὸ πυρετῶν, καὶ τὰς ἀνέσιας,
 9 ὡστε τὰς κομῆς ἀφ' ἀφυλάχ-
 30 ται, ὡστε μὴ δεῖ τὰ σπῆα πρῶ-
 νεγκεῖν. 10 ἢ, ἀσφαλέως ὡστε
 δεῖ πρῶ σενεγκεῖν, ἐδέναι. 11 ἢ ἢ,
 ἐκόντα πλεῖστον ἀπέχεται τὸ ἐπι-
 πῆσι.

LXIV. Εἰδέναι ἢ [δεῖ] τὰς κε-
 φαλαλγικὰς, ἐκ γυμνασίων. ἢ
 δρόμων, ἢ ποδῶν, ἢ κωηρέσιων ἢ
 ἀλλ' ἐπὶ πόνος ἀκρίβης. ἢ ἐξ ἀφρο-
 δισίων. 2 τὰς ἀχρῶς. 3 τὰς βραγ-
 χαλέας. 4 τὰς σπληνώδεας. 5 τὰς
 ἀφραμῆας. 6 τὰς πύριματάσας. 7
 τὰς

inæquales ipsis prodeunt præ
 colliquatione : 11 his siquidem
 potentes fuerint, veratro albo re-
 vellere oportet. 12 Sin minus,
 succus tritici horni crassus, fri-
 gidus dandus est, 13 & lenticulæ
 frææ decoctum, 14 & panes sub-
 cineritii, 15 & pisces febrienti
 quidem cocti, non vero febrienti,
 assati : 16 & vinum nigrum
 non febrienti : 17 / sin minus, 385
 aqua à mespilis, aut myrti bac-
 cis, aut malis, aut forbis, aut
 palmulis, aut vitium œnanthe.

LXIII. Si vero febris non ha-
 beat, & tormina adsint, lac as-
 ninum calidum modicum pri-
 mum : deinde sensim facto pro-
 gressu amplius, 2 & lini semen,
 3 & triticeam polentam, 4 & fa-
 bas ægyptias, exempto eo quod
 in ipsis amarum est, molita ac
 trita hæc inspergens bibat : 5 aut
 ova semiconcreta assata edat, 6 &
 similaginem, 7 & milium : & ali- 390
 cam coctam in lacte : hæc cocta
 frigida edat, 7 & quæ his similia
 exiunt, tum pocula, tum edu-
 lia in cibo assumat. 8 Maximi
 momenti circa victus rationem,
 est observare ac cavere, tum in
 acutis, tum in longis morbis, &
 intensiones febrium, & remissio-
 nes, 9 quo temporum occasiones
 scias, quando cibos adhibere non
 oportet, 10 & quando tuto exhi-
 beri possunt. 11 Insuperque
 quando plurimum ab intentione
 abiunt. 395

LXIV. Nosse porro oportet,
 eos quibus caput dolet ab exer-
 citationibus, aut cursibus, aut
 profectioibus, aut venationi-
 bus, aut ex alio quopiam intem-
 pestivo labore, aut ex re vene-
 rea : 2 decolores item, 3 rauco-
 sos, 4 splenicos, 5 exangues, 6 spi-
 rituosos, 7 & siccam tussim ha-
 bentes

τὲς ξηρὰ βήσωνται. ⁸ τὲς διψώ-
 δεας. ⁹ τὲς φυσώδεας. ¹⁰ [τὲς]
 φλεβῶν ἀπολήψιας. ¹¹ [τὲς] εὐτε-
 ταίμυρος ὑποχόνδρια, ἔκπλασμα,
³⁵ ἔκμειψρονον ¹² τὲς ἀπενναρκα-
 ρήεις, ¹³ ἔκμαυρὰ βλέποινας,
¹⁴ ἔκ οἶνον ἤριον ἔκτατων ἐμπύπλι-
 ρι. ¹⁵ καὶ τὲς ἐρηθρας ἀκρατέως
 ἀκρῆμυρος. ¹⁶ τὲς ἐκτεράδεας,
¹⁷ ἔκ ὧν ἀκρῆμυρος ὡμὰ ἐκτεράδεας.
¹⁸ [τὲς] ἀκρῆμυρος ἀκρῆμυρος
 ἢ καὶ ἐδρῶν σφοδρῶς. ¹⁹ ἢ ἐν ἐμ-
 φυσημασιν ἐόντας, καὶ πόνος αὐτοῖ-
 σιν ἐπιπύρρον σφοδρῶς, ἔκ μὴ ἐπιπύρ-
 ρον. ²⁰ ἔκ τοῖωνδε μηδένια φαρ-
 μακῶν. ²¹ κίνδυνόν τε ἔχει καὶ
 ἐδὲν ὀνήσης. ²² τίς τε ἀπὸ τῶν
 μῶν ἀπαλλάξιας καὶ κρῆσις
 ἀφαιρήσης.

⁴⁰ LXV. Ἦν ἡ αἷμα πνι' ἔκμειψρον
 ἀφαιρῆν, τερελὼν ὡς τερον πνι' ἔκ
 κρῆμυρος, καὶ ἔκ τῶν ἀφαιρῆν, ἔκ λι-
 μεκῶν, ἔκ οἶνον ἀφαιρῆν αὐ-
 τῶν. ² ἐπιπύρρον τῆ διαίτη τῆ πύρ-
 ρονος καὶ ἐπίλοιπα αὐτῶν, καὶ
 πύρρον ἐν κρῆμυρος ἔκ τῶν.
³ καὶ δὲ σι κρῆμυρος πνι' ἢ κρῆ-
 μυρος ἀκρῆμυρος, καὶ κρῆμυρος
 ἀκρῆμυρος ἀκρῆμυρος. ⁴ καὶ δὲ φαρ-
 μακῶν δὲ, ἐκτεράδεας ἀσφα-
 λέως αὐτῶν κρῆμυρος, καὶ τῶν
 μηδένι τῶν τοῖωνδε. ⁵ κρῆμυρος
 δὲ, ἐς ἐρηθρας, καὶ ἐς ἰδρῶτας,
 καὶ ἐς ἀκρῆμυρος ἀκρῆμυρος. ⁶ καὶ τῶν
⁴⁵ πνι' ἢ ὡς κρῆμυρος, ἵνα μὴ πνι' ἢ
 σις τῶν ἐξιν. ⁷ καὶ δὲ κρῆμυρος
 τῶν ἢ, ἀλλοι τῶν ἐξιν αὐτῶν,
⁸ καὶ, καὶ μὴ ἐν τῶν κρῆμυρος ὑπερ-
 φρονῶν λυπεῖν τὸ πνι', αὐ-
 τῶν ἀκρῆμυρος ὡς τῶν κρῆμυρος,
 καὶ ὡς ἢ κρῆμυρος ἀκρῆμυρος ἀκρῆμυρος,
 ἐς ὅτε δυνάτοι ἐστ, ⁹ καὶ κρῆ-
 μυρος ἀκρῆμυρος μὴν πολλῶν
 κρῆμυρος

bentes, ⁸ & fistulosos, ⁹ & fla-
 tuosos, ¹⁰ & venarum interce-
 ptiones: ¹¹ & eos qui intenta
 habent præcordia, & latera, &
 dorsum, ¹² & torpescens, ¹³ & ⁴⁰⁰
 obscure videntes, ¹⁴ & quibus
 aurium sonitus incidunt, ¹⁵ &
 qui urinariam fistulam urinam
 non continentem habent, ¹⁶ &
 morbo regio laborantes, ¹⁷ &
 quorum alvi cruda ejiciunt, ¹⁸ &
 quibus ex naribus, aut per sedem
 sanguis vehementer erumpit, ¹⁹
 & qui tubercula habent, & qui-
 bus vehemens dolor incurrit, &
 non superaverint: ²⁰ ex talibus
 nullum medicamento purgan-
 dum esse. ²¹ Periculum enim
 habebis, & nihil opis afferes, ⁴⁰⁵
²² & spontaneas liberationes ac
 judicationes tolles.

LXV. At si sanguinem ali-
 cui detrahere conducit, soli-
 dam alvum facere oportet, at-
 que sic detrahere, & fame ma-
 cerare, ac vinum auferre. ²
 Postea victu conveniente, &
 fomentis humidis, reliquam
 curationem perage. ³ Si vero
 alvus densa ac adstricta esse
 videatur, molle infusum per
 clysterem immitte. ⁴ Si ve-
 ro medicamentum dare visum
 fuerit, per veratrum tuto sur-
⁴¹⁰ sum purga. Deorsum vero
 nullum talium. ⁵ Optimum
 autem est ad mictionem, & ad
 sudores, & ad deambulationes
 perducere, ⁶ & leni frictione
 uti, ut ne habitum densum effi-
 cias. ⁷ Si vero in lecto de-
 cumbat, alii ipsum fricent. ⁸ Et
 siquidem in thorace supra sep-
 tum transversum, affectio
 ipsum infestavit, plurimum re-
 sident, & minime ipsum reclin-
 ent: quandiu vires tolerant:
⁹ & sedentem multo tempore
 multo

ζέονον πολλῶν θερμῶν. ¹⁰ ἢ δὲ ἐν τῇ κείτῳ κελίῳ ὑπὸ φρένας ἰχθὺ τὰ ἀλγύματα, ἀνακίεσθαι ζυμφέρει, ¹¹ καὶ μηδεμίαν κίνησιν κινέσθαι τῷ τοῦδε σώματι ζυμφέρει, ἔξω τ' ἀναλείψαι. ¹² τὰ δ' ἐν τ' ³⁸⁴ κείτῳ κελίῳ λυόμενα δὲ ἔργον ἐ ἰδρώτων, ἢ ὀλιγοῦς μελείως, ὑπὸ αὐτομάτῃσιν λύεται τὰ μικρὰ τὰ σφόδρα ἢ πολλὰ. ¹³ οἱ τοῖσ' τοι γὰρ ἢ ἀπὸ πλυνταί, ἢ αὐτῶν ἄλλων κρεῶν ἐ γίνονται ὑγείας, ἀλλ' ἀποσηρίζεται τὰ πιετότεστα.

LXVI. ¹¹ Πόμα ὑδροπιῶντι. ² 51
 καυτηρίδας τρεῖς, ἀφελὼν πλὴν κεφαλῆν ἐκείτης καὶ πόδας ἐ πτεροῖς, τρεῖσ' ἐν τριῶν κυάθῳ ὑδάτος τὰ σώματα. ³ ὀκτώτων δὲ πονή ὁ πῶν, θερμῶν βρεχέσθαι. ⁴ ὑποαλψάμην ἢ ἄσπερον, νῆστις πινέτω. ⁵ ἐστίτω ἢ ἄριζας θερμῶν ἐξ ἀλείφαλι. ⁶ Ἰχθυμῶν, ὁ πὸν συκῆς ἐν εἰρίῳ παροστεινῶν εἶσω παρὲς τ' φλέβας, ⁷ ἢ πιτύλιον συσπύψαι ἐμῶσται ἐς τ' μυκτῆρα, ⁸ ἢ χαλκίπιδος τῷ δακτύλῳ παροσπύψαι σάμην πύσον, καὶ τὴν χάνδρας ἔξωθεν παροσπύψαι ἐκαστέρωθεν. ⁹ καὶ πλὴν κελίῳ λυσον ὄνη γάλακτι ἐφθῶ. ¹⁰ καὶ πλὴν κεφαλῆν ζυρῶν ψυκτικῶν παρὲς φερε, ἢ ἐν ¹⁰ ὠρῇ θερμῇ γίνη. ¹¹ σσημαρῶδες αὐὰ κραιβάρι. ἢ [ἢ] πόσις ἡμιόλιον δραχμῆς ἐν ζυμμίῳ τελεμαρῶν. ¹² ζυμμίσηται δὲ καὶ τῶσιν ἐκαστοῖσιν, καὶ ἕσον πνίγη, τὸ τρίτον μέρους τ' πόσι. ¹³ Τριχάπι. ὑποθεῖς τὸ γάμμα τῇ βελόνῃ, τῇ τὸ κύμα ἐχέσῃ, καὶ τὸ ὄξυ τ' αὐὰ τῶσιν ἢ βλεφάρων ἐς τὸ κείτῳ ἀκακηνήσας, δίες καὶ ἄλλο ὑποκείτω τέσσα, ¹⁴ ἀνατέτα-

' multo oleo calido defricent. ¹⁰ 415
 Si vero in inferna alvo sub septo transverso dolores habeat, decumbere conducit, ¹¹ & nullo motu moveri tali corpori confert, extra defricionem. ¹² Qui vero ex inferna alvo solvuntur dolores, per urinas & sudores, si moderate delabuntur, sua sponte solvuntur, qui parvi sunt, vehementes autem pravi sunt. ¹³ Tales enim aut pereunt, aut absque aliis morbis sani non fiunt. Verum qui hujusmodi sunt in- 420 cumbunt ac firmantur.

LXVI. Potio hydropica. ²
 Cantharidas tres, detracto capite uniuscujusque, & pedibus, & alis, corpora videlicet ipsarum in tribus aquæ cyathis terito. ³
 Quum autem is qui bibit doluerit, calida aqua perfundatur. ⁴
 Bibat autem prius illitus, jejunos: ⁵ & edat panes calidos ex oleo. ⁶ Medicamentum sanguinem sistens. Fici succum lana exceptum intus ad venam ap 425 pone: ⁷ aut coagulo intorto nares obturato. ⁸ aut chalcitidem digito prius efformatam apprime, & cartilagine extrinsecus utrinque comprime: ⁹ & alvum lacte asinino cocto solve, ¹⁰ & caput rade, & perfrigerantia adhibe, si calidum tempus fuerit. ¹¹ Sesamoides sursum purgat, potus ejus est drachma dimidia in aceto mulso trita. ¹² Commisceatur etiam veratris tertia portio nis pars, & minus suffocat. ¹³
 Ad trichiasin, id est pilos pun- 430 gentes in palpebris nascentes. Immissum in acum foramen habentem filum, in summa supernæ palpebræ margine deorsum versus perpunctione facta trans mitte, & aliud itidem sub hoc inferne trajice: ¹⁴ extenta fila

νας ἢ τὰ ράμματα, ῥάψον κὺ κα-
ταδῆ, ἕως αὐτῆς ὑποπέση. ¹⁵ κλυ μὲν
ικανῶς ἔχη· ἢ ἢ μὴ, εἰ ἐλλείπει,
¹⁵ ὀπίσω ποιεῖν τὰ αὐτά.

LXVII. Καὶ τὰς ἀμμορροΐδας
τὸ αὐτὸν τρόπον διάσης. ² τῆ βε-
λὸνη ὡς παχύτατον εἰς οἰσυπη-
ρῆ ῥάμματα, κὺ ὡς μέγιστον ἀποδή-
σας· ³ ἀσφαλεστέρη γῆ γίνεται ἢ
θεραπείη· ⁴ εἴτα ἀποπέσας τὰ
σηπτικὰ χρεῖο, ⁵ καὶ μὴ βρέχετε ἐν
ἀποπέσει. ⁶ κὺ ἀεὶ μέλι καὶ ἀλίμ-
πανε. ⁷ Ἐμὲ τὰ ἀναλαβῶν ἐλ-
λεβορίσται. ⁸ εἴτα γυμναζέσθω κὺ
διήδρῆτω. ⁹ γυμνασις δὲ τείφει
πολλὴ ἀπὸ ὀρθης. ¹⁰ δρόμος ἢ ἀπε-
χέσθω, Ἐμέθης, καὶ τὸ δερμῆων,
²⁰ ἕξ ὀβελῶν. ¹¹ ἐμέτω ἢ δὲ ἐπὶ
ἡμερέων, ἢ τείς ἐν τῷ μύλι. ¹² ἔ-
τω γῆ αὐτῆς ἄεστα τὸ σῶμα. ¹³
οἶνον ἢ κερῖον αὐστηρόν, ὑδαρῆα τὲ
κὺ ὀλίγον πινέτω.

LXVIII. Τοῖσι δὲ ἐμπύοισι,
σπυλῆς καὶ ταμῶν κυκλισμῶς
ἐψείν ὑδαρῆ. ² κὺ ἀποζέσας δὲ μῦ-
λα ἀπόχρον· ³ κὺ ἐπιχέας ἄλλο ἔψε,
ἕως αὐτῆς ἀπὸ μύου διεφθον κὺ μαλ-
θακὸν φανῆ. ⁴ εἴτα τείφειας λῆιον,
ξύμμιον κὺ κύνιον πεφρυγμῶν, κὺ
λῶ καὶ σήσαμα, καὶ ἀμυγδαίλας
νέας, τείφειας ἐν μέλιτι ἐκλεχθῶν
δίδε. ⁵ καὶ ἐπὶ τῆτω οἶνον γλυ-
²⁵ κῶ. ⁶ ῥοφήματα ἢ, μήκων
τὸ λυκῆς ὑπολείφειας ὀκρῶν λε-
κίσκιον ὑδαρῆ διείς, ⁷ σιζανίς πολύ-
μαλῆ ἀλδύρας ἐψήσας, μέλι ἐπι-
χέας, χλιερόν ἐπὶ ῥοφῆων, ἔτω
ἀφῆγῆτω πλὴν ἡμέρων. ⁸ εἴτα, ἐς
τὰ ἀποσῶνοντα λογιζόμενον, τὸ
θεῖον δίδε. ⁹ Δυσεντερίης. κυά-
μων καθαρῶν τετρατημέριον, καὶ
ἐρυθροδίνης δυοκαδέκα κάρφεια
λεῖα συμμίξασθαι, καὶ ἐψήσαν-
ται,

confue ac deliga, donec deci-
dant : ¹⁵ & siquidem fatis habue-
rit, bene est : sin minus, & quid
defecerit, rursus eadem facito.

LXVII. Sed & hæmorrhoidas
eodem modo transmittes, ² filo
lanæ fuccidæ crassissimo ac ma-
ximo in acum immisso, ac deli-
gato. ³ Securior enim fit cura-
tio : ⁴ deinde compressione facta
medicamento erodente utere, ⁵
& ne proluet donec deciderint :
⁶ & semper unam relinque. ⁷
Postea vero refectis viribus ve-
raturum dato : ⁸ deinde exercea-
tur & exudet, ⁹ & ante exercita-
tionem mane frictio multa fiat.
¹⁰ Verum à cursu absteineat, &
ebrietate, & ab acribus, origa-
no excepto. ¹¹ Vomat autem per
interpositos dies septem, aut ter
in mense. ¹² Sic enim quam opti-
me habuerit corpus. ¹³ Vinum
vero fulvum, austerum, aquosum
ac modicum bibat.

LXVIII. At vero ad suppura-
tos, scillæ frustra rotunda secta
in aqua coquito, ² & ubi valde
bene efferbuerit, diffundito, ³ &
alia affusa coquito, donec ad con-
tactum percocta ac mollia appa-
ruerint : ⁴ deinde leviter tritis
cuminum frictum ammisce, &
scama alba, & amygdalas re-
cetes tritas, & hæc melle exce-
pta delingenda præbe, ⁵ & postea
vinum dulce bibendum. ⁶ Sor-
bitiones vero sumat, peplum,
appellatum meconium album,
tritum acetabuli parvi mensura,
in aqua ⁷ loturæ farinæ recentis
dilutum ac coctum, melle affuso
tepidum absorbens. Atque sic
degit per diem : ⁸ deinde suppu-
tans ea quæ eveniunt, cœnam
dato. ⁹ Fabarum item depura-
tarum quadrantem, & rubiæ
farmenta duodecim, terito, mis-
ceto,

ζα, λιπαρὰ διδόναι ἐκλείχην. ¹⁰
 Ὀφθαλμῶν. σποδὸς πεπλυμένη,
 λιπαρῶς πεφουρημένη, ὡς σέας,
³⁰ μὴ ὑγρὸν λεῖον τρέψας, ¹¹ ὄμφα-
 κίω τῆς πικρῆς ὄμφακ[⊕] ἐνυ-
 ρεῖας, ἐν ἡλίῳ τὴν ἀναξηρῶς,
 ὑγραίνῃ ὡς ἀνάλφην. ¹² ὄσταν
 Ἰξήρον (ἡλίῳ), τρέψας λεῖον ξη-
 ρὸν ὑπάλφει τὸς ὀφθαλμοὺς, καὶ
 παράπασε τὸς κωνοὺς. ¹³ Ὑγρῶν.
 ἐβένος δραχμῶν, χαλκῶς κεκαυ-
 μῆς ἐν εἰα ὀβολὸς ἐπ' ἀκόντης τρέ-
 βων, κρόκος τριῶν. ¹⁴ ταῦτα
 τρέψας λεῖα, ὡς ἄχες οἶνος γλυ-
 κέ[⊕] κοτύλλω ἀπικλύ. ¹⁵ ἡπὶ
 εἰς τὸν ἡλίον θείσ, καὶ ἀκαλύψας
³⁵ ὄσταν σμυψήσῃ, τέτω ἡρῶ.
¹⁶ Πρὸς τὰς πελωδιώσ. ¹⁷ χαλ-
 κίπιδ[⊕] δραχμῶν, σαφυλῆς, ὄσ-
 ταν δύο μέρεα ληφθῆ, ἐκπίσσει
 σμύρναν καὶ κρόκον τρέψας, συμ-
 μίξας τὸ γλυκ[⊕], ἐψήσον ἐν τῆ
 ἡλίῳ. ¹⁸ Ἐ τέτω ὑπάλφει τὸς
 πελωδιώσ. ¹⁹ ἐστὶ ἡ ἐν χαλ-
 κῶ ἀγείω.

LXIX. Ὑπὸ ὑστερικῶν πινη-
 μῶν γνῶσις. ² πίσει τοῖσι δα-
 κτύλοι (εἰ, κ', λ' ἡμῶν), τὰ ὑστε-
 ρικῶ ἐστὶν ἢ μὴ, σασμῶδεα.
³ Τοῖσιν ὑδροπιδεῖ (εἰ, μηκόνιον,
 λεκίσκιον ἀπικὸν προγύλον. ⁴ Πό-
⁴⁰ σις. λεπίδ[⊕], μηκῶν ἡρῶσ τρεῖς τῶ
 πλάτῃ, Ἐ ἀλῆτε σιανίς καὶ κή-
 σις. ταῦτα λεῖα τρέψας κατὰ-
 ποα δίδε. ⁵ Κάτω ὑδρε καθύρῃ,
 καὶ κηλίω ἐκῆσπεσ. ⁶ ἐς ἰχάσας
 ὀπ[⊕] πημῶσ καὶ λῶσας, ἐπὶ
 κίς ἐς ἐκῶσ, εἶτα ἐς κωνὸν ἄγρος
 σιωθεῖς ταμιεῶσ, ⁷ δίδε τῶ ἐ-
 ρημῶσ πρὸ τ' σίπων. ⁸ Ἐ τὸ μηκῶ-
 νιον τρέσων, ὑδρε ἐπιχέων καὶ διη-
 θεων, ἀλδρονφυρῶν ἰτερόν ὀπιῶν,
 μέλι ὡς ἄχων, τοῖσι ὑδροπικῶσι
 τρώσιν

ceto, coquito, & pingui addito
 delingenda præbeto. ¹⁰ Ad oculo-
 los. Spodium lotum probe velut
 farinæ massam subactum, non
 liquidum, ¹¹ unæ immaturæ acer-
 bæ succo humectatum leviter
 terito, in sole resiccato, & ut ad
 illitionem commodum sit hume-
 ctato: ¹² quum vero ficcum fa-
 ctum fuerit, leviter trito sicco
 oculos sublinito, & angulos con-
 fpergito. ¹³ Ad eisdem. Ebeni
 drachmam, æris usti obolos no-⁴⁵⁵
 vem, croci obolos tres. ¹⁴ Hæc
 trita in cotricula terito, & vini
 dulcis heminam Atticam affun-
 dit: ¹⁵ deinde ad solem obvela-
 ta exponito, & ubi cocta exarue-
 rint, ipsis utere. ¹⁶ Ad dolores
 oculorum. ¹⁷ Chalcitidis drach-
 mam, unæ expressæ, ut duæ par-
 tes sint reliquæ, myrrham &
 crocum terito, & mustum ad-
 misceto, & ad solem coquito, ¹⁸
 ac illinito. ¹⁹ Sint autem in vase
 æneo.

LXIX. Earum quæ ab utero
 strangulantur cognitio. ² Di-⁴⁵⁰
 gitis duobus comprimito, & si
 senserit, uteri strangulatio est:
 si non, convulsio. ³ Ad hydro-
 picos. Pepli meconii appellati,
 acetabulum parvum atticum ro-
 tundum, ⁴ potio una, squamæ
 æris spicilla lata tria. Hæc levi-
 ter trita, & cum farina recenti
 agglutinata, ac deglutienda da-
 to. ⁵ Purgant aquam deorsum.
 Aliud, quod stercora per alvum
 expellit. ⁶ In caricis succum ti-
 thymalli instilla, in singulas se-⁴⁵⁵
 pties: deinde in novum vas com-
 positas reconde, ⁷ ac exhibe ante
 cibum. ⁸ Aliud. Peplum, quod
 & meconium appellatur, aqua
 affuta terito ac excolato, & fari-
 nam placentarum torrefactarum
 ammiscens, & mel coctum affun-
 dens,

45 τρώγων δίδω, καὶ ἐπιπίνῃ οἶνον
 γλυκῶ ὑδαρέα, ἢ μελίκρητον
 ὑδαρές. 9 τὸ δὲ πρῶτον τῶν κρημάτων
 μεκωνίον ἐκλεῖψον, ταμιεύς, καὶ
 θεράπεισε.

dens, hydropicis edendum dato:
 & vinum dulce aquosum, aut
 aquosam insuper bibendam. 9 At
 meconium, quod primum ex-
 crementum à pueris prodit, col-
 lectum recondito, ac curato. 470

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

αὐτῷ

DE

ΙΕΡΗΣ ΝΟΥΣΟΥ.

MORBO SACRO.

Basil. græc.

Foesius lect. III. 84. 301.

Basil. lat.

1 pag 1:2 **Π**ΕΡΙ μὲν τῆς ἱερῆς νόσου
 καλεομένης ὡς ἔχει.
 2 ἔδεν ἡ μοι δοκέει τῶν
 ἄλλων θεοτέρη εἶναι
 νόσων, ἔδὲ ἱερωτέρη· 3 ἀλλὰ φύσιν
 μὲν ἔχειν, ὡς ἐπὶ λοιπῶν νοσημάτων,
 ὅθεν γίνετ'. 4 Φύσιν δὲ αὐτῇ ἐπε-
 φασι οἱ ἀνθρώποι νομοῖται θεῖον
 10 εἶναι, 5 ὑπὸ ἀπειρίας ἢ θυμα-
 σιότητι, ὅτι ἔδεν ἔοικεν ἐτέρῃ
 νόσῳ (εἰ μὴ καὶ μὲν τὴν ἀπὸ εἰ-
 ὠθίσι, 6 καὶ μὴ γινώσκον, τὸ θεῖον αὐ-
 τῇ Διόσκω). 7 καὶ εἰ τὴν ἀπο-
 εἶλον δὲ τῶν ἐπιπέσει ἰώντων. 8
 ἀπολύονται γὰρ ἢ κρημαρῶσιν ἢ
 ἐπιουδῶσιν. 9 εἰ δὲ Διὸς τὸ θεου-
 μάσιον, θεῖον νομίζεται, πολλὰ τὰ
 ἱερά νοσημάτων ἐστὶ, 10 ὡς
 ἐγὼ διπυδῆξω ἕτερα, ἔδεν ἦσαν
 ἐόντα θυμασια, ἔδὲ περὶ τῶνδε,
 ἀ ἔδεις νομίζε ἱερά εἶναι. 11 τῶ-
 15 το μὲν γὰρ οἱ πυρετοὶ οἱ ἐμφημι-
 ενοὶ, καὶ οἱ τετραῖοι, καὶ οἱ τε-
 ταριῖοι, ἔδεν ἦσαν μοι δοκέειν
 ἱεροὶ εἶναι, καὶ ὑπὸ θεῶν γίνεσθαι τῶ-
 νος τῆς νόσου, καὶ ἐθυμασιον ἔχο-
 σι. 12 τῶν δὲ ὀρέων μενομήκων ἀνθρώ-
 πων καὶ ἄλλων φρονέουσιν ἀπὸ μηδε-
 μίης ἀρρώστια ἐμφανέειν, 13

DE morbo sacro appel- III
 lato sic se res habet. 344
 2 Nulla re videtur mi-
 hi aliis divinior esse pag
 morbis, neque sacratior. 3 Ve- 172
 rum naturam habet quam etiam
 reliqui morbi, unde fit. 4 Homi-
 nes vero naturam & causam ejus
 divinam esse putaverunt, 5 præ
 inexperientia & admiratione, 5
 propterea quod reliquis morbis
 nulla re similis est. 6 Et per in-
 opiam quidem quod non cognos-
 cunt, divinitas ipsi conservatur;
 7 per abundantiam vero & para-
 bilem modum sanationis meden-
 tur. 8 Exolvuntur enim aut ex-
 piationibus aut incantamentis.
 9 Si vero propter admirationem
 divinus censetur, multi morbi
 sacri erunt, & non unus: 10
 quemadmodum ego demon- 10
 strabo etiam alios nihil minus
 admirabiles, neque minus mon-
 strolos, quos nemo sacros esse
 censet. 11 Primum etenim febres
 quotidianæ, & tertianæ, & quar-
 tanæ, nihil minus mihi sacri esse
 videntur, nec minus à deo fieri
 quam hic morbus, etiamsi nihil
 admirabile habeant. 12 Deinde
 video insanos homines & deli-
 rantes à nulla manifesta causa, 13

καὶ

85

κὴ πολλὰ τὰ ἄλλα κὴ ἄχρηστα ποιεόν-
 τας. 14 ἔν τε τῶ ὕπνῳ οἶδ' αὖ πελ-
 λὰς οἰμάζοντας κὴ βιῶνας, τὰς δὲ
 ἔπιπυρμάδας, τὰς δὲ κὴ αὐχέσων-
 τὰς τε κὴ φούρνιαις ἔξω ἔξω φου-
 φρονέουσι, "μέχρ' αὖ ἐξέει- 3
 20 ρων). 15 ἔπειτα δὲ κὴ ὑμέας ἐόν-
 τας καὶ φρονέοντας, ὡς αἰετὸς παρ-
 τερον, 16 ἐόντας τε αὐτὰς ἄλλοις τε
 κὴ ἰατρειῶν. 17 ἔπειτα ἔχ' ἀπυξίς,
 ἀλλὰ πολλάκις. 18 ἀλλὰ τε πολλὰ
 ἐστὶ κὴ παντοδαπὰ, ἃν πρὸς ἐκείνους
 λέγῃν, πολλὸν αὖ εἴη λόγος.

11. Ἐμοὶ δὲ δοκέσκειν οἱ παρῶ-
 ται τῶτο τὸ νόσημα ἀφιερώσασθαι
 τοῖσ' τοῖς εἰνα ἀνθρώποι, 2 οἷοι ἔν τῷ
 εἰσι μέρει τῆς καρτῆς, 3 κὴ ἀγύ-
 ρται, " καὶ ἀλαζόνες, 4 ὁμοῖοι δὲ 4
 παρῶσι (ὁ φούρνος θεοσεβείας εἰ-
 ναι, ἔπειτα πᾶσι ἐίδέναι. 5 ἔπειτα τοῖ- 5
 25 νῶν παρῶν περὶ μύθους κὴ παρῶν ἀλ-
 λόμυροι τὸ θεῖον ἔχ' ἀμνηστῆρας, τὸ
 μὴ ἰχθῆν, 6 καὶ παρῶν γαλιῶν ὡφελ-
 λήσκειν, 6 ὡς μὴ καρτῆς δὲ ἔωσιν
 ἐδὲν ἐπιπυρμάδοι, ἐπὶ ἐν ὁμοίω τῶ-
 τῶ τὸ πᾶν εἶναι, 7 ἔπειτα ἔχ' ἐπι-
 λέξασθαι ἐπιπυρμάδος ἔπειτα καρ-
 τῆς ἐς τὸ ἀσφαλές σφισιν ἐνω-
 τοῖσι, καρτῆρας παρῶν φέροντες κὴ
 ἐπαιδιῶν, 8 λυτῶν τε ἀπὲρ ἀλλο-
 λούσκειν, 9 ἔπειτα ἐδὲσ' ἀπὸ πολλῶν, ἔπειτα
 30 ἀνεπιπυρμάδων ἀνθρώποι (ἔν τῶσιν
 ἐοδῆν. 10 γαλιῶν μὲν τῆς γαλιῶν, ἔπειτα
 30 μὲν ἀνεπιπυρμάδων, ἐπὶ γαλιῶν. 11
 " ἔπειτα γὰρ οἱ ἰχθῆρας εἰσὶν ἐπιπυρμάδοι
 τῶν. 12 κρεῖων δὲ ἀγέρας κὴ ἐλαφείας,
 κὴ χοίρειας κὴ κυνός. 13 ἔπειτα γὰρ
 κρεῖων παρῶν κὴ παρῶν ἐπὶ τῆς γαλιῶν
 14 ὁρῶντων δὲ, ἀλεκτῆρων κὴ τρυ-
 γῶνος, ὡπίδος. 15 ἔπειτα δὲ, ὅσοι νομίζουσι
 8 ἰσχυρὸν παρῶν εἶναι. 16 λαγῶν δὲ μίν-
 τῆς, σκορόδων κὴ κρομμῶν. 17 δριμύ-
 τῶν ἀπὸ ἐν ὁμοίω ἐδὲν ἔχ' ἀπὸ φέροντες. 18 ἔπειτα

& multa & simul importuna fa-
 cere, 14' vidique multos in somno 15
 plorare ac vociferari, alios vero
 suffocari, alios exilire & foras
 fugere, atque ita delirare donec
 expurgantur: 15 postea autem
 etiam sanos esse ac sapientes ve-
 lut prius, 16 esseque ipsos pallidos
 ac debiles: 17 atque hæc non semel,
 sed sæpe. 18 Aliique multi
 sunt ac omnigeni morbi, in qui-
 bus singulis recensendis in lon-
 gum sermo extenderetur.

11. Cæterum qui primi hunc
 morbum sacrum esse pronun- 20
 ciaverunt, tales homines mihi
 esse videntur, 2 quales etiam
 nunc sunt magi & expiatores 3 &
 circulatores, & quidam arro-
 gantes, 4 qui se vehementer pios
 esse simulant, & amplius quid
 scire. 5 Hi itaque consilii ac men-
 tis inopiæ obvelantes ac præte-
 xentes divinitatem, quum nihil
 haberent quod exhibitum prode-
 fferet, 6 ut ne manifesta fieret
 ipsorum ignorantia, sacram hanc
 affectionem esse pronunciant:
 7' & rationibus idoneis collectis, 25
 curationem constituerunt sibi ip-
 sis securam, expiamenta offeren-
 tes & incantamenta, 8 & à bal-
 neis abstinere jubentes, 9 & à ci-
 bis multis ac ineptis ad homi-
 num ægrotorum esum, 10 velut
 ex marinis quidem à mullo, &
 melanuro, mugilique ac anguila,
 11 hi enim pisces periculosis-
 simi esu sunt. 12 Ex carnibus
 vero, à caprina, cervina, suilla,
 ac canina. 13 Hæ enim carnes
 maxime alvum turbant. 14 Ex, 30
 volucris autem, à gallo & tur-
 ture ac otide; 15 intuperque ab
 his quæ robustissimæ esse cen-
 sentur. 16 Ex oleribus, à mentha,
 allio, ac cepa. 17 Nihil enim acre
 infirmo conducit. 18 Pallium præ-

πον δὲ μέλαν μὴ ἔχῃν.¹⁹ θανατώ-
 δες γὰρ τὸ μέλαν. ²⁰ μηδὲ ἐν αἰ-
 γείῳ καὶ ἀκέονται δέρματι, μηδὲ
 35 φορέειν, ²¹ μηδὲ πόδα ἐπὶ πο-
 δὲ ἔχῃν, μηδὲ χεῖρα ἐπὶ χεῖρα. ²²
 ταῦτα γὰρ πάντα καλῶ μάλα εἶναι.

III. Ταῦτα δὲ πάντα ἔθειε
 εἶνεκεν αἰσθητικῶν, ὡς πλείον
 ἢ εἰδότες καὶ ἄλλας αἰσθητικὰς
 αἰσθητικὰς. ² ὅπως, εἰ μὴ
 ὑγιῆς γήϊοις, αὐτῶν ἢ δόξα εἶη
 καὶ ἢ δόξιοτης. ³ εἰ δὲ ἀποθνή-
 νοι, ἐν ἀσφαλεῖ καὶ ἀσφαλῶν αὐτῶν
 αἰσθητικῶν, ⁴ καὶ ἔχῃ αἰσθη-
 τῶν, ὡς οὐκ αἰσθητικῶν αὐτοῖ,
 ἀλλ' οἱ θεοί. ⁵ ἔτε γὰρ φαρέτρῃ ἔτε
 πῆρ' ἔδοσαν φάρμακων ἔδεν, ἔτε
 λειψοῖσι καὶ ἡψωσαν, ὡς τε δοκίμῃ
 40 αἰσθητικῶν. ⁶ ἐγὼ δὲ ἔδοκίμα Λι-
 βύων τῶν πλὴν μεσσηνίων οἰκούν-
 των, ἔδεν αὐτῶν. ὅτι ἐν αἰ-
 γείῳ δέρματι καὶ ἀκέονται,
 καὶ κρέατι αἰσθητικῶν χερσίνται.
⁷ ἐπεὶ οὐκ ἔχῃ ἔτε σπῆρμα, ἔτε
 ἰμάριον, ἔτε ἰσθμῶν, ὅ, ἢ μὴ
 ἀγῆρον εἶναι. ⁸ ἔτε γὰρ εἶναι αὐτῶν
 ἄλλο αἰσθητικῶν ἔδεν, ἢ αἰσθητικῶν καὶ
 9 βόες. ⁹ εἰ δὲ ταῦτα αἰσθητικῶν
 ἔδεν καὶ ἰσθμῶν ἢ πλὴν ἔδεν
 10 πῆρ' τε καὶ αὐτῶν, καὶ μὴ ἰσθμῶν
 ἰσθμῶν ἰσθμῶν, ¹⁰ οὐκ εἶναι ἄρα ὁ θεός
 αἰσθητικῶν ἔδεν, ἔδεν οἱ καὶ αἰσθη-
 τῶν αἰσθητικῶν, ¹¹ ἀλλὰ τὰ ἔδεν αἰσθη-
 45 τῶν πλὴν αἰσθητικῶν τε καὶ βλαπτικῶν.

¹² ἔθ' δὲ θεῖς ἀφανίζονται ἢ διώ-
 μεις. ¹³ ἔτε γὰρ ἐν ἰσθμῶν γε δοκίμῃ-
 σιν, οἱ πνευστῶν τῶν τῶν ἰσθμῶν
 ἰσθμῶν ἰσθμῶν ταῦτα τὰ νοσήμα-
 τα, ἔτε ἰσθμῶν νοσήμα εἶναι, ἔτε
 θεῖα. ¹⁴ ὅπως γὰρ ἔπ' αἰσθητικῶν
 τοῦτων μεταστροφῶν γίνεσθαι, ἔτε
 ἰσθμῶν πνευστῶν τοῦτων, ¹⁵ πῆ καὶ αὐτῶν
 ὑπὸ ἑτέρων τεχνημάτων ὁμοίων
 τῶν

terea nigrum habendum non
 esse præcere. ¹⁹ Niger enim
 color mortalis est. ²⁰ Neque in
 caprina pelle decumbendum esse,
 neque eandem gestare oportere :
²¹ neque pedem supra pedem ha-
 bendum esse, neque manum su-
 pra ' manum : ²² Hæc enim om-
 35 nia curationis impedimenta esse.

III. Omnia autem hæc divini-
 tatis gratia apponunt, velut ampli-
 us quid scientes, & alios præ-
 textus proferentes, ² quos si fa-
 nus æger evadat, ipsis gloria &
 dexteritas adscribatur : ³ sin mori-
 ariatur, in tuto positæ sint ipso-
 rum excusationes, ⁴ habeantque
 prætextum quod non ipsi sint in
 caussa, sed dii. ⁵ Neque enim
 medicamentum aliquod edend-
 um aut bibendum ' exhibue-
 40 runt, neque balneis incoxerunt,
 ut ipsi in caussa esse videri pos-
 sint. ⁶ Mihi autem videtur nul-
 lum ex his qui mediterranea Af-
 fricæ inhabitant, sanum esse
 posse, propterea quod caprinis
 pellibus ac carnibus utuntur, ⁷
 quum neque stratum, neque pal-
 lium, neque calceamentum ha-
 beant, quod non sit caprinum.
 10 ⁸ Non enim alia ulla ipsis sunt
 pecora, præter capras & boves.
⁹ Si autem hæc admota & come-
 sta ' morbum augment, & non ⁴⁵
 comesta sanant, ¹⁰ non est sane
 deus alicujus auctor aut caussa,
 neque profunt expiamenta, ¹¹
 sed edulia sunt quæ & sanant &
 lædunt. ¹² Numinis vero vis
 dissipatur. ¹³ Sic igitur mihi vi-
 dentur hi qui hoc modo hos
 morbos curare aggrediuntur,
 neque sacros ipsos putare, neque
 divinos. ¹⁴ Ubi enim præ tali-
 bus expiamentis ac tali curatio-
 ne transmutantur, ¹⁵ quid vetat
 etiam præ aliis ' artibus similibus
 50 illis,

τέτοι(ιν ἀπογίνεσθ τῶσιν ἀνθρώ-
 ποι(σι κ) ἀσσωπίτην; 16 ὡςτε μη-
 κέτι τὸ θεῖον ἄπὸν εἶναι, ἀλλὰ ἴ
 ἀνθρώπινον. 17 ὅστις γδ οἷός τε πε-
 123; ρικθαίρων κ) μαγύσαν' ἀπαίτην
 τοῖς τὸν πάθ(θ), 18 ἔτ(θ) καὶ
 ἀπαίτη ἕτερα τεχνησά μῦθος' πέν-
 τως ἐ τέτω τῶ λόγῳ τὸ θεῖον ἀπόλ-
 λυ). 19 τισαῦτα λέγωντες ἐ μεμη-
 χανόμενοι (ἀσσωπίεον) παλέον ἴ
 εἰδέναι, 20 κ) ἀνθρώπους ἐξαπα-
 τέσ(σι, ἀσσωπῆμενοι τέτοι(ιν ἀ-
 ἱνείας τε κ) κηχαρότητας, 21 ὅτε πε-
 λὺ αὐτοῖσι ἔ λόγος ἐς τὸ θεῖον ἀφῆ-
 κη, κ) τὸ δαμνῶνιον. 22 κη(θ) ἔμοθ
 5 γ ε' ἀπὸ δὲ σέβειης' δοκέσ(σι τ)ς
 λόγος ποιεῖσθ, ὡς οἷον), ἀλλὰ πε-
 ρὶ δυσσεβείης μῦθων, κ) ὡς οἱ θεοὶ
 ὄσθ εἰσὶ. 23 τὸ, τε δὲ σέβεις ἐ θεῖον
 αὐτῶν ἀσεβείας κ) ἀνόσιον ἐσιν, ὡς
 ἐγὼ διδάξω. 24 ἔ γδ σε λῶλυ τε
 κηθαμρεῖν, κ) ἥλιον ἀφανίξην, 25
 χημῶνά τε κη(θ) δὲ δῖλυ ποιεῖν, κη(θ)
 ὄμ(θ)ρως κ) αὐχμῆς, κη(θ) γάλασ αὐ-
 ἀφορον, κη(θ) γλυ, 26 τὰλλα τὰ τοῖς-
 τόσ(θ)σ(θ) πίν(θ), ἐπιδέχον) ἐπί-
 σαδ, 27 εἴτε κ) ἐν τελετέων, εἴ-
 τε κ) ἐξ ἀλλῆς πινος γνώμης ἢ με-
 λέτης φασὶν οἰοῖ τε εἶναι, 28 οἱ
 10 ταῦτα ἐπιτηδούσιες, δυσσεβείην
 ἔμοι γε δοκέσ(σι, 29 κ) θεῖς ἔτε εἴ-
 ναι νομίζην, ἔτε ὄν(θ)ς ἰαυῶν ἐδέν,
 ἔτε εἰρημ(θ) αὐ ἐδενός ἔ ἰαυῶν
 ἔ ποίον(θ)ς. 30 ἂν ἐνεθ(θ) γε πῶς ἔ
 12 θηνοὶ ἄρ αὐτοῖσιν εἶ(ιν); 31 εἰ γὰρ
 ἀνθρωπ(θ) μαγύσαν τε κη(θ) θῶν
 σε λῶλυ τε κηθαμρεῖν, κ) ἥλιον
 ἀφανίξ(θ) κη(θ) χημῶνα κη(θ) δὲ δῖλυ
 ποιήσ(θ), 32 ὄσθ αὐ ἐγὼ γέ τι θεῖον νο-
 μίσ(θ)σ(θ)μι τέστων εἶναι, ἀλλ' ἀνθρώ-
 πινον. 33 εἰ δὲ ἔ θεῖς ἢ δυνάμεις
 ἔσθ ἀνθρώπος γνώμης κηχατέ(θ) κ)
 δεδέλωται. 34 ἴσως δὲ ἐχ' ἔ τως
 ἔ γδ

illis, & discere ab hominibus &
 accedere? 16 Quare non deus au-
 tor est, sed aliquid humanum. 17
 Quisquis enim lustrationibus &
 magicis incantamentis talē affe-
 ctionem abducere potens est, 18 is
 etiam aliis artibus abduxerit : &
 ex hac ratione divinitatis opinio
 penitus pessum it. 19 Talia ita-
 que dicentes ac excogitantes,
 amplius quid se scire simulant,
 20 & homines decipiunt, 'propo. 15
 nentes his lustrationes & purifi-
 cationes, 21 quum verba ipsorum
 magna ex parte se ad deum ac
 dæmonium extendant. 22 Atqui
 mihi sane non de pietate verba
 facere videntur, velut ipsi pu-
 tant, sed potius de impietate, &
 quod dei non sunt, 23 pietasque
 ac divinitas ipsorum impia est ac
 scelestā, velut ego docebo. 24 Si
 enim & lunam abolere, & solem
 obscurare, 25 tempestatemque ac
 serenitatem facere, pluvias item 60
 ac siccitates, & mare sterile,
 itemque terram, 26 & alia hujus-
 modi omnia, se scire profiten-
 tur : 27 sive ex sacrorum myste-
 riis, sive ex alia quadam profes-
 sione aut meditatione, hanc po-
 tentiam jactent, 28 qui talia stu-
 dio habent, impii sane mihi esse
 videntur, 29 & deos non esse pu-
 tare, neque si sint, aliquid posse,
 neque ullum aliquid etiam ex-
 tremum malum prohibere. 30
 Quod quum faciant, quomodo
 non ' ipsis infesti sint ? 31 Si enim 65
 homo incantamentis ac sacrifi-
 ciiis utens, & lunam abolebit, &
 solem obscurabit, & tempestatem
 ac serenitatem faciet, 32 non uti-
 que ego horum aliquid divinum
 esse putaverim, sed humanum,
 33 si sane divinitatis potentia ab
 humana voluntate superatur, &
 in servitutem redacta est : 34 for-
 tassis

15 ἔρχεται ταῦτα 35 ἀλλ' ἀνθρώποι
βίς δειόμοι πολλὰ καὶ παντοία
τεχνέονται καὶ ποικίλλονται, 36
ἔς τε τὰ ἄλλα πάντα καὶ ἔς τὴν
νῆσον ταύτην ἐφέσω εἶδη ἔπι-
θεῖται θεῶ τὴν ἀπὸ πύλων ἀεθλοῦ-
τες. 37 ἢ γὰρ κατὰ πύλιν, ἀλλὰ
πληρώσεως ταυτὴ μεμύμηται. 38
κὼ μὲν γὰρ ἀγὰ μιμῶνται,
11 κὼ βληθῶνται, κὼ τὸ δεξιὸν
ἀπῶνται, μητέρα θεῶν φασὶ ἀ-
πὸ πύλων εἶναι. 39 κὼ δὲ ὀξύτερον καὶ
δύτονώτερον φησὶ γήταται, ἵππου ἐ-
κείνου, καὶ φασὶ Ποσειδῶνα ἀ-
20 πόν εἶναι. 40 κὼ δὲ καὶ τῆς κῆ-
πευ πὶ πύλων, ὃ πολλὰ καὶ πρὸς
γένεσιν κατὰ τῆς νέσου βιαζομένη-
ται, 12 Ἐνοδίας ἀπὸ σφαιρῶν ἢ ἀπὸ σ-
14 αυνυμίας. 41 κὼ δὲ λεπτότερον
καὶ πυκνότερον, εἶον ὄρνιθες, Ἀ-
πόλλων νόμιον. 42 κὼ δὲ ἀφρόν
ἐκ τῆς σφαιρῶν ἀφῆν, καὶ πύ-
λων πρὸς λακκίαν, Ἄρης τὴν ἀ-
πὸ πύλων ἔχει. 43 ἐκείνου ἢ δέμας ἀ-
νοικίαν, καὶ ἀναπηδητὴς ἐκ τῆς κλίτης,
καὶ φέρονται, καὶ φέρονται ἐξω, Ἐκά-
της φασὶν εἶναι ἐπιτοκίας, καὶ
ἡρώων ἐφέδους. 44 κατὰ εὐροῖσι τε
25 χεῖρον ἢ καὶ παροιδῆσι, καὶ ἀντι-
ταύτην γὰρ ἢ ἀπὸ πύλων ποιεῖται, 16
ὡς ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ, τὸ θεῖον. 45 κα-
θάρσιον γὰρ τὸς ἐρομένης τῆς νέσου
ἀπὸ πύλων, καὶ πύλων τοῖς τοῖς μιά-
σασιν, 46 ἐρομένης ἢ ἀλάτορας, ἢ
πεφικτομένης ἀπὸ ἀνθρώπων,
ἢ πύλων ἀνόστον ἐρομένης, 47
ἢ ἐκ τῆς πύλων τῶν πύλων τῶν πύλων,
48 ἢ τὴν καὶ τὸν ἀπὸ πύλων, καὶ ἔς τὰ ἱερά
φερομένης ἐκ τῆς πύλων τῶν πύλων. 49 κὼ
δὲ τῶν πύλων πύλων πύλων, κα-
θάρσιον δὲ. 50 καὶ τὸ ἀπὸ πύλων
30 θάρσιον γὰρ κρύπτειται, 51 τὸ δὲ
ἔς

tassis autem hæc non hoc se mo-
do habent, 35 sed homines victus
indigi multa & omnigena mo-
70 liuntur & evariant, 36 tum in
alia omnia, tum in hunc mor-
bum, in singulis affectionis spe-
ciebus causam deo adscribentes.
37 Non enim semel, sed sæpius
corundem mentionem faciunt.
38 Siquidem enim capras imiten-
tur, & si balatum edant, & fren-
dant, & si dextris partibus con-
vellantur, Matrem deorum caus-
sam esse ajunt. 39 Si vero acutio-
rem & concitioerem sonum
emittant, equo assimulant, & Ne-
75 ptunum auctorem esse dicunt. 40
Si vero etiam aliquid stercoreis
emittant, quod sæpe quibusdam
contingit præ morbo coactis;
14 Hecates enodiæ appellatio addi-
tur. 41 Si autem tenuiorem &
densiorem vocem edant, velut
aviculæ, Apollo Nomius, id est
pastor: 42 si vero spumam ex-
ore remittant, ac pedibus calci-
trent, Mars causam habet. 43
Quicumque porro pavores noctu
ingruunt, timoresque ac deliria, 80
& exaltationes è lecto, terroris-
que ac fugæ foras, Hecates insi-
dias esse dicunt, & heroum in-
sultus, 44 expiamentisque utun-
tur ac incantamentis, & scelestis-
simum ac impiissimum, in eo sane
judicio, faciunt numen. 45 Ex-
pian enim morbo correptos san-
guine, itemque aliis sceleribus
inquinatos, 46 aut injustos, aut
ab hominibus intoxicatos, aut
qui scelestum aliquid facinus
perpetrarunt, 47 quos contraria 85
his facere oportebat, 48 sacrificare
nimirum ac precari, & ad tem-
pla progressos diis supplicare. 49
Nunc vero horum quidem nihil
faciunt, verum expiant, 50 & alia
expiamenta terra occultant, 51
alia

ἐς θάλασσαν ἐμολύσασθαι, ⁵² τὰ δὲ
 ἐς τὰ ἔρηρα ἀποφέρειν (ὡς ὅτι μηδεὶς
 ἀψή), μηδὲ ἐπιθήσει). ⁵³ τὰ δὲ
 ἐξ ἑλίου ἐς τὰ ἱερὰ φέροντας τὰ θεῶ
 ἀποδύναμι, εἰ δὲ θεὸς γὰρ ἐστὶν ἀψή.
⁵⁴ ἔμῃ τοι ἔγωγε ἀξιώσασθαι θεῶ ἀν-
 θρώπου σῶμα μιαιμένεσθαι. " τὸ ὑπο- ¹⁸
 κηρότατον ὑποστῆ ἀγνοτάτα. ⁵⁵ ἄλ-
 λα, κλυτὴ τυχερὰ ὑπο ἐτέρου με-
 μαιασθῆναι ἢ πὶ πεπνηγός, ἐξέλοι
 αὐτὸ ὑποστῆ θεῶ καθαίρεσθαι καὶ ἀγνί-
 ζεσθαι μάλλον, ἢ μιαιμένεσθαι. ⁵⁶ τὰ
 γυνὴν μέγιστα τῶ ἀμαρτημάτων καὶ
³⁵ ἀνοσιώτατα τὸ θεῖόν ἐστι τὸ καθαί-
 ρον καὶ ἀγνίζον, " ἔρημα γυνὸ μύμον
 ἢ μῖν. ⁵⁷ αὐτοὶ τε ὄρες τοῖσι θεοῖσι τῶ
 ἱερῶν καὶ τῶ τεμνέων ἀποδύκνυμε-
 νοι, ⁵⁸ ὡς αὐτὸ μηδεὶς ὑπερβόνη, εἰ
 μὴ ἀγνοῦσι, ⁵⁹ εἰσιόντες τε περι-
 ραυνοῦμεθα, ἔχῳς μιαινόμυροι, ἀλλ'
 εἰ ἢ ἔσπερον ἐχόμεν μῦσθαι, τῶ-
 το ἀφραγνίσθαι. ⁶⁰ καὶ ποῖ μὲν τῶ
 καθαίρεσθαι ἔτω μοι δοκέει ἔχειν.

v. Τὸ δὲ νέσημα τῶ ἔδεν ἰε
 μοι δοκέει θρότερον εἶναι τῶ λοιπῶν,
² ἀλλὰ φύσιν μὲν ἔχειν, ἡ δὲ καὶ τὰ ἄλ-
⁴⁰ λα' νεσήμα, καὶ σπέρμα (ὡς ὅτι
 ἔκαστα γίνε). ³ φύσιν δὲ τῶ καὶ σπέρ-
 ματι ἀπὸ ταυτῶ τὸ θεῖον γίνεσθαι,
 ἀφ' ὅτου καὶ πᾶσα πάντα. ⁴ εἰ ἴθι
 εἶναι, ἔδεν ἴσον ἐτέρων, ὅτι μὴ
 ἔδεν ὑπο γρόνος πολλῶ καθαίρεσθαι
 σπέρμα ἔν, ὡς ἴθι εἶναι ἰχυρότε-
 ρον τῶ φερματικῶν τῶ σπέρματι
 νων. ⁶ ἀρχῆ) δὲ ὅστω καὶ πᾶσα νε-
 σήμα καὶ γρό. ⁷ εἰ γὰρ ἐκ τῶ
 φλεγματικῶ φλεγματώδης,
 καὶ ἐκ χολώδης χολώδης γίνε), καὶ
⁴⁵ ἐκ σπληνώδης σπληνώδης, ἔκ ἐκ
 σπληνώδης σπληνώδης, ⁸ πικρ-
 λυτῶ, ὅτου πατὴρ καὶ μήτηρ εἰχέ
 τῶ ταυ νεσήματι, τῶ ταυ καὶ ἐκ τῶ
 ἐξ ἰσθμῶν ἔχει πνά; ⁹ ὡς ὁ γρό. ²⁰
 ἔρχε.

alia in mare projiciunt, ⁵² alia ad
 montes deferunt, ubi nemo at-
 tingat, neque conculcet. ⁵³ O-
 portebat autem ea ad templa de-
 ferre, ac Deo contribuere, siqui-
 dem Deus est auctor. ⁵⁴ Non ta-
 men ego puto hominis corpus ' a ⁹⁰
 Deo inquinari, sordidissimum sci-
 licet à purissimo. ⁵⁵ Verum etiam
 si contingat ab alio inquinari,
 aut quid perpeti, cupierit utique
 à Deo purgari ac purificari magis
 quam inquinari. ⁵⁶ Deus itaque
 est qui maxima ac sceleratissima
 peccata purgat ac purificat, & li-
 beratio nostra existit, ⁵⁷ ipsique
 terminos templorum ac delubro- ¹⁹
 rum diis designamus, ⁵⁸ ut nul-
 lus qui non purus sit eos tran-
 scendat, ⁵⁹ & ingressi respergi- ⁹⁵
 mur, non velut qui inquinemur,
 sed si quod etiam prius scelus ha-
 bemus purificemur. ⁶⁰ Et de ex-
 piationibus quidem sic se habere
 mihi videtur.

v. Hic vero morbus nulla
 re diviniore reliquis mihi esse
 videtur. ² Sed naturam haber,
 quam etiam alii morbi, & caus-
 sam unde singuli gignuntur. ³
 Naturam autem & causam ab
 eodem deum fieri, à quo etiam
 alia omnia. ⁴ Et sanabilis esse
 mihi ' videtur nihilo minus ¹⁰⁰
 quam alii, ⁵ nisi jam præ tempo-
 ris longitudine invaluerit, ut
 fortior sit medicamentis quæ
 adhibentur. ⁶ Incipit autem ve-
 lut etiam alii morbi secundum
 genus. ⁷ Si enim ex pituitoso
 pituitosus, ex bilioso biliosus gi-
 gnitur, & ex tabido tabidus, &
 ex splenico sive lienoso lienosus: ⁸
 quid prohibet, ut cujus pater &
 mater hoc morbo correpti fue-
 rint, etiam posteriorum ac ne-
 potum aliquis ' eo corripiatur ¹⁰⁵
⁹ Semen enim genitale ab omni-
 bus

ἔργον) πάντων τῶν σώματός, ἀπὸ τε
 τῶν ὑγιῶν ὑγιῶν, ἀπὸ τε τῶν νοσε-
 ρῶν νοσερός.¹⁰ ἔτερον ἢ μέγα τεκμή-
 ριον, ὅτι ἐδὲν εὐχότερόν ἐστι τῶν λοι-
 πῶν νοσημάτων.¹¹ τοῖσι γὰρ φλεγ-
 ματώδεσι φύσις γίνεσθαι.¹² τοῖσι ἢ
 χολάδεσιν ἐπεσπίασθαι.¹³ ἔτι ἐπι-
 εὐχότερόν ἐστι τῶν ἄλλων, τοῖσιν ἄπει-

124 πινόμενος ἐδὲν γίνεσθαι πῦρ νοσον
 πᾶσι, ¹⁴ καὶ μὴ ἀσχετὸν μῆτε
 χολάδεα μῆτε φλεγματώδεα.¹⁵
 ἀλλὰ γὰρ αὐτοῖσιν ἀπὸ οὐκ ἐγκέ-
 φαλοῦ τέρτεσθαι πάσης, ¹⁶ ὡς-
 παρὲς τῶν ἄλλων νοσημάτων τῶν μεγί-
 στον.¹⁷ ὁτέω ἢ τριπῶν ἐξ οὐκ ἐπι-
 φάσιος γίνεσθαι, ἐγὼ φράσω σαφέως.

VI. Ὁ ἐγκέφαλος τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐστὶ διπλοῦς, ² ὡς παρὲς καὶ τοῖσιν
 ἄλλοις ζώοισιν ἄπεισι.³ τὸ ἰσχυρὸν
 5 αὐτῶν διὰ τὴν μελέναι καὶ λεπτήν.⁴
 διότι, πᾶσι καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν κεφα-
 λῶν ἀλγέει, ἀλλ' ἐν μέρει ἐκότερον
 ὁτέω ἢ ἄπεισι.⁵ ἔτι φλέβες τὲ ἐς αὐ-
 τὸν τένεσθαι ἐξ ἀπαισίου τῶν σώμα-
 τῶν πᾶσι καὶ λεπταῖς.⁶ διὸ ἢ πι-
 χραῖα ἢ μὴ ἀπὸ τῶν ἡπατοῦ, ἢ δὲ
 ἀπὸ τῶν σπλῆνός.⁷ καὶ ἢ μὴ ἀπὸ τῶν
 ἡπατοῦ ὡς ἔχει.⁸ τὸ μὴ περὶ τῆς
 φλέβος καὶ τῆς τένος ἀπὸ τῶν δε-
 ξιᾶ παρ' αὐτὸν τὸν νεφρὸν καὶ πῦρ
 ψύλλου ἐς τὸ εὐχότερον τῶν κερῶν
 10 φλέβου.¹⁰ ἢ ἢ ἔτερον αὐτῶν τένος ἀπὸ
 φλεβῶν τῶν δεξιῶν ἐπὶ πνεύμονα.
¹¹ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἢ ἐς τὴν κερῶν καὶ
 ἐς τὴν βραχίονα τὸν δεξιόν.¹² τὸ δὲ
 λοιπὸν αὐτῶν φέρει ἀπὸ τῶν κερῶν
 ἐς τὰ δεξιὰ τῶν αὐτῶν, καὶ αὐτῶν
 τὸ δέρμα, ὡς τε καὶ κεφάλος ἐστὶ.¹³
 ὡς δὲ τὸ εὐχότερον κερῶν περὶ τῆς.¹⁴ καὶ
 ἐν ταῦτα γίνεσθαι.¹⁵ καὶ τὸ μὴ πι-
 χραῖα καὶ μέγιστον καὶ κερῶν ἐς
 τὸ ἐγκέφαλον τελευτᾶ, ¹⁶ τὸ ἢ ἐς
 τὸ

bus corporis partibus procedit,
 à fanis sanum, à morbidis mor-
 bosum. ¹⁰ Aliud porro signum
 magnum est, quod nihilo divi-
 nior reliquis fit morbis: ¹¹ pi-
 tuitosis enim natura oboritur,
¹² biliosis vero non accidit. ¹³
 Atqui si divinior est reliquis, si-
 militer omnibus morbum hunc
 fieri oportebat, ¹⁴ & non discrim-
 men facere inter biliosos ac pi-
 tuitosos. ¹⁵ Sed enim ipsis cere-
 brum 'auctor est & causa hujus
 affectionis, ¹⁶ velut etiam alio-
 rum maximorum morborum. ¹⁷
 Quo vero modo, & ex qua caus-
 fa fiat, ego manifeste docebo.

VI. Cerebrum hominis duplex
 est, ² quemadmodum etiam aliis
 omnibus animalibus. ³ Medium
 autem ipsius dividit membrana
 tenuis. ⁴ Quapropter non sem-
 per eandem capitis partem dolet,
 sed particulatim utramvis, ali-
 quando vero totum. ⁵ Sed & ve-
 næ in ipsum 'tendant ex uni-
 verso corpore, multæ & tenues:
⁶ duæ vero crassæ, altera ab he-
 pate, altera de liene. ⁷ Et quæ
 quidem ab hepate venit, hoc
 modo se habet. ⁸ Altera quidem
 venæ pars deorsum tendit, per
 partes ad dextram, juxta ipsum
 renem ac lumbum, ad internam
 femoris partem, & descendit in
 pedem, ⁹ & vocatur vena cava.
¹⁰ Altera vero sursum tendit per
 venas dextras ac pulmonem. ¹¹
 Finditur autem & in cor, & in
 brachium dextrum. ¹² Reliquum
 vero sursum fertur per clavicu-
 lam in dextram cervicis partem,
 ad ipsam cutem, ut conspicua
 fiat. ¹³ Juxta aurem vero occul-
 tatur, ¹⁴ atque hic finditur. ¹⁵
 Et crassissima quidem ac maxi-
 ma & cavissima ipsius pars, in
 cerebrum definit: ¹⁶ alia vero
 pars

τὸ δὲ τὸ δεξιόν, φλέβιον λεπτόν, ¹⁷
 τὸ δὲ τὸ ὀφθαλμὸν τὸν δεξιόν, ¹⁸
 τὸ δὲ τὸ μυκτῆρα. ¹⁹ Διὰ μὲν δὲ
¹⁵ ἢ παλῶ ἔτις ἐχθρὸν φλεβῶν. ²⁰
 Διὰ τῆς αἵματι δὲ καὶ διὰ τῆς ἀπὸ τῆς
 φλέψις ἐς τὰ ὀφθαλμοὺς καὶ κατὰ καὶ
 αὐτῶν, ὡς παρὰ καὶ διὰ τῆς ἢ παλῶ. ²¹
 λεπτοτέρη δὲ καὶ ἀσθενεστέρα. ²² καὶ
 ταύτης δὲ πᾶς φλεβῶς καὶ ἐπισημαίμε-
 θαι τὸ πρὸς τῆς πνεύματι. ²³ αὐ-
 ται γὰρ ἡμέων εἰσὶν ἀναπνοαὶ τῆς
 σώματι, τὸν ἕνα εἰς σφᾶς ἑλ-
 κωσαί, ²⁴ καὶ ἐς τὸ σῶμα τὸ λοι-
 πὸν ὀφθαλμοῦσαί, καὶ καὶ τὰ φλεβῶς,
 καὶ ἀναψύχουσι καὶ πάλιν ἀφίπνυται.
²⁵ ἔτι δὲ οἷον τε τὸ πνεῦμα εἰσὶν αὐτῶν,
²⁰ ἀλλὰ χωρὶς αὐτῶν καὶ κατὰ. ²⁶ ὡς
 γὰρ ἐστὶ καὶ διὰ τῆς φλέψις, ἀκρωτῆς
 γίνεται ἐκείνου τὸ μέρος, καὶ ὁ
 αὐτῆς. ²⁷ τεκμηρίον δὲ, ὁρῶνται
 κατὰ τὸ μῆκος ἢ κατὰ τὸ πλάτος φλεβῶς
 πρὸς τὴν, ὡς τε τὸ πνεῦμα μὴ διεξιέ-
 ναι διὰ τῆς φλεβῶς, εὐθὺς ἄνευ
 ἐχθρῶν. ²⁸ οἷον μὲν τῆς φλεβῶν τῆς λοι-
 πῶν ἔτις ἐχθρῶν.

VII. Ἡ δὲ νῆστος αὐτῆς γίνεται
 τοῖσι μὲν φλεγμοναίησιν, τοῖσι δὲ
 χολάδεσιν ἔτι. ² ἀρχεται δὲ φύεσθαι
 ἐπὶ τῆς ἐμῶν ἐπὶ ἐν τῇ μήτρῃ ἐόν-
 τος. ³ καθάριται γὰρ καὶ ἀνεξέσθαι, ὡς
²⁵ ὡς τὰλλα μέρη, πρὸς τὸν ἐχθρῶν, ἔτι
 ὁ ἐγκέφαλος. ⁴ ἐν ταύτῃ δὲ τῇ κα-
 τὰ τῆς, ὡς μὲν καλῶς καὶ μετρίως
 κατὰ τῆς, καὶ μῆτε πλεονεξίαν μῆτε
 ἐλάσσησιν τῆς δέουσι τῆς ἀπὸ τῆς, ἔτις
 ὑπερνοστίησιν τῶν κεφαλῶν ἐξέσθαι. ⁵
 ὡς δὲ πλεονεξίαν διὰ παντὸς τῆς ἐγκέ-
 φαλοῦ γίνηται ἢ ἀπὸ τῆς, νοσώδεια
 τε τῶν κεφαλῶν ἐξέσθαι αὐτῶν μὲν,
 ἔτις πλεονεξίαν, ἔτις ἡλιον ἔτις ψύ-
 χου ἀνεξέσθαι. ⁶ ὡς δὲ διὰ ἐνός π-
 νοῦ γίνηται, ἢ διὰ τῆς ὀφθαλμοῦ, ἢ
 αὐτῶν, ἢ φλέψις πρὸς σωματικῶν,
 ἐκείνου

pars in aurem dextram, quæ fa-
 ne venula tenuis est: ¹⁷ alia au-
 tem in oculum dextrum, ¹⁸ alia
 in ipsum nasum. ¹⁹ Atque sic qui-
 dem venæ ab hepate habent. ²⁰ ¹²⁵
 Tendit autem & à liene vena in
 sinistra sursum ac deorsum, ve-
 lut ab hepate, ²¹ verum tenuior
 & imbecillior. ²² Cæterum in
 has venas etiam spiritus copiam
 inducimus. ²³ Hæ enim corpo-
 ris nostri respiraciones sunt, æe-
 rem in seipsas trahentes, ²⁴ & in
 reliquum corpus ac venulas de-
 rivantes, refrigerantque ac rur-
 sus dimittunt. ²⁵ Non enim pos-
 sibile est spiritum stare, sed pro-
 cedit sursum ac deorsum. ²⁶ Si ¹³⁰
 enim alicubi constiterit ac inter-
 ceptus fuerit, impotens redditur
 illa pars ubi constiterit. ²⁷ Cu-
 jus rei signum hoc est. Quum
 enim desidenti aut decumbenti
 venulæ compressæ fuerint, ut
 spiritus à vena non discurrat,
 statim torpor occupat. ²⁸ Et de
 venis quidem reliquis sic habet.

VII. At vero morbus ipse fit
 in pituitosis, in biliosis vero non.
² Incipit autem fieri in foetu ad-
 huc in utero existente. ³ Pur-
 gatur enim & florescit cere-
 brum, velut etiam aliæ partes
 prius quam gignantur. ⁴ In hac
 autem purgatione, siquidem
 probe ac commoderate purga-
 tum fuerit, & neque plus neque
 minus quam oportet defluerit,
 hic foetus sanissimum caput ha-
 bebunt. ⁵ Si autem amplior colli-
 quatio à toto cerebro facta fue-
 rit, morbosum caput augescens
 foetus habebit, & sonitu plenum,
 & neque tolem, neque frigus
 tolerabit. ⁶ Si vero ab una ali-
 qua parte colliquatio contigerit,
 aut ab oculo, aut ab aure, aut
 vena aliqua simul gracilis facta
 fuerit,

ἐκείν(⊖)κακῶ) ἕτως, ὁμοίως αὐτῷ
 30 ἢ τ' ἀποτήξει(⊖) ἔχρη. 7 ὡς ἡ κρεῖται
 μὴ ἐπιλήθῃ), ἀλλὰ ζυσεμφῆ τῶν
 ἐγκεφάλω, ἕτως ἀνάγκη φλεγ-
 ματώδεα εἶναι. 8 καὶ ὁμοίως(⊖) μὴ
 παροῖσι(⊖) ἐσθιν ἐξαιρέσει ἕλκεα ἐς τ'
 κεφαλῶν, καὶ ἐς τὰ ἄκρα, καὶ ἐς τὸν
 ἄλλον ὄρωτα, 9 καὶ σαλάδεα ἡλῆν
 καὶ μυξόροα, 10 ταῦτα μὴ ἴσται
 Διὰ τὴν ἀσπίδος τ' ἡλικίης. 11 ἐν-
 ταῦθα γὰρ ἀφίει(⊖) καὶ αἵματι τὸ φλέ-
 γμα, ὃ ἐκ τῶν ἐς τ' μήτερον κρεῖται
 35 ἐκ τῶν ἐπιλήθῃ(⊖) ταῦτα τῆ' ἴσ-
 σω ὡς ἐπιπύρρα. 13 ὁμοίως ἡ κρεῖται
 ἐστὶ, καὶ μήθ' ἕλκος μηδὲν, μήτε
 μύξα, μήτε σάλον ἀσπίδος(⊖) μη-
 δὲν, μήτε ἐν τῆσι μήτερον πεποίη-
 τ' κρεῖται(⊖), 14 τοῖσι τοῖς τοῖσι ἐπι-
 κίνδυνόν ἐστιν ἀλίσκεα(⊖) ὑπὸ ταύτης
 τ' νέου. 15 ὡς ἡ ἐπὶ τῶν καρδίων
 ποιήσῃ) ὁ κατὰ τὸν ἐπὶ τῶν, 16
 παλμῶς ἐπιλαμβάνει(⊖) ἄσπματι,
 17 καὶ τὰ σήματα Διὰ φέρεται), 18 ἐνίοι
 ἢ ἐκφυροῖ γίνονται), 19 ὁμοίως γὰρ ἐπι-
 κατέλθῃ τὸ φλέγμα ψυχρὸν ἐπὶ τ'
 40 πύρρα ἢ ἐπὶ τ' καρδίαν, ἀπο-
 φύσει τὸ αἷμα. 20 αἷς ἢ φλέβες
 πρὸς βίβιν ψυχρῶν πρὸς τῶν
 πύρρα ἐπὶ τῶν καρδίων πηδῶσι, ἐπὶ
 καρδίῃ πύρρα, 21 ὡς ἐπὶ τῶν
 ἀσπίδος ταύτης τὰ ἄσπματι ἐπι-
 πίπτει, καὶ τ' ὁμοίως. 22 ὡς γὰρ δὲ
 45 πύρρα τὸ πύρρα ἐπὶ τῶν, μίχρως αὐτῷ
 κρεῖται(⊖) ὑπὸ τῶν πύρρα τὸ ἐπὶ τῶν
 πύρρα, καὶ Διὰ τῶν κρεῖται Διὰ τῶν ἐπὶ
 τῶν φλέβας. 23 ἐπὶ τῶν πύρρα τῶν
 πύρρα ἐπὶ τῶν πύρρα. 24 πύρρα τῶν,
 ὡς αὐτῶν πύρρα(⊖) ἔχρη. 25 ὡς γὰρ
 45 πύρρα ἐπὶ τῶν πύρρα, ὁμοίως τῶν
 ὡς γὰρ πύρρα, ὡς γὰρ πύρρα
 κρεῖται(⊖) οἱ κατὰ τὸν πύρρα
 τῶν ἐπὶ τῶν πύρρα γίνονται ὡς γὰρ,
 45 ὡς γὰρ

fuerit, ille sic afficitur qualiter
 sane colliquatio contigerit. 7 Si
 vero purgatio non contingat, sed
 in cerebro spiffetur ac cogatur,
 sic necesse est foetus pituitosus
 esse. 8 Et quibuscunque quidem
 pueris existentibus erumpunt
 ulcera in caput, & in aures, ac
 in' reliquum corpus, 9 & qui
 145 salivosi fiunt ac mucosi, 10 hi ipsi
 progressu ætatis facillime de-
 gunt: 11 hic enim abit ac pur-
 gatur pituita, quam in utero
 purgari oportebat, 12 & qui sic
 purgati fuerint, comitiali sive
 sacro morbo fere non apprehen-
 duntur. 13 Qui vero mundi sunt,
 & neque ulcus ullum, neque
 mucus, neque saliva ulla pro-
 dit, neque in uteris purgatio-
 nem fecerunt, 14 talibus pec-
 riculum imminet, ut' ab hoc
 150 morbo corripantur. 15 Si por-
 ro ad cor progressum fecerit
 defluxus, 16 palpitatio apprehen-
 dit & anhelationes, 17 &
 pectora corrumuntur, 18 ali-
 qui vero etiam incurvi fiunt.
 19 Quum enim descenderit pitui-
 ta frigida ad pulmonem aut ad
 cor, perfrigeratur sanguis. 20 Ve-
 næ autem violenter perfrigera-
 tæ, ad pulmonem & cor affluunt,
 & cor palpitat, 21 ut præ hæc ne-
 cessitate anhelationes incidant,
 ' & spiratio cervicæ erecta. 22
 155 Non enim spiritum suscipere po-
 test, donec id quod influxit, à
 sanguine fuerit superatum, & ca-
 lesfactum in venas fuerit diffu-
 sum. 23 Deinde & palpitatio &
 anhelatio sedatur: 24 sedatur au-
 tem prout copia ejus fuerit. 25 Si
 enim amplius influxerit, tar-
 dius: sin minus, citius. 26 Et si
 quidem densiores ac crebriores
 fuerint defluxus, crebrius comi-
 tiali morbo corripitur: sin mi-
 nus,

δραμότερον. 27 ταῦτα μὲν ἐν πύλαις, ἢ ἐπὶ τῷ πνεύματι καὶ καρδίᾳ ἐπι- 28 ἢ ἐπὶ τῷ κοιλίᾳ, ἀφ' ἧρῶσι λαμβάνεται. 29 ἢ ἐπὶ τῷ στήθει ἢ ἐπὶ τῷ ὄσφρι, ἐπὶ τῷ στήθει, 30 ἀφ' ἧρῶσι τῷ στήθει, 31 ἀφ' ἧρῶσι τῷ στήθει, 32 οἱ ὀδόντες 22 σιωπῶσι, 33 αἱ χεῖρες στυπαίνονται, 34 καὶ τὰ ὄμματα ἀφ' ἧρῶσι, 35 καὶ ἡδὲν φρονέει. 36 οἱ οἴοντες 37 καὶ τὰ ὄμματα ἡδὲν φρονέει. 37 καὶ τὰ ὄμματα ἡδὲν φρονέει, 38 ὅτε μὲν ἐπὶ τῷ στήθει, 39 ὅτε μὲν ἐπὶ τῷ στήθει, 40 ὅτε μὲν ἐπὶ τῷ στήθει.

125

nus, rarius. 27 Hæc itaque per- 160 petitur homo, si ad pulmonem ac cor fluxus processerit. 28 Si vero in ventrem, profluvia alvi apprehendunt. 29 Si vero ab his viis exclusus fuerit, & in venas quas dixi defluxus fecerit, 30 mutus fit & suffocatur, 31 & spuma ex ore effluit, 32 & dentes constringuntur, 33 & manus convelluntur, 34 & oculi distorquentur, 35 & nihil sapiunt, 36 aliquibus etiam stercus inferne secedit. 37 Atque hæc fiunt aliquando in sinistra, aliquando in dex- 165 tra, aliquando utrinque.

VIII. Οπως ἡ τὰ πνεύματα ἐπι- 170 ραίνονται, ἐγὼ φράσω. 2 ἄφ' ἧρῶσι μὲν ἐπὶ τῷ πνεύματι καὶ καρδίᾳ ἐπι- 3 τελεθῆναι ἐπὶ τῷ στήθει, 4 ὅτε μὲν ἐπὶ τῷ στήθει, 5 ἐπὶ τῷ στήθει, 6 ἐπὶ τῷ στήθει, 7 ἐπὶ τῷ στήθει, 8 ἐπὶ τῷ στήθει, 9 ἐπὶ τῷ στήθει, 10 ἐπὶ τῷ στήθει, 11 ἐπὶ τῷ στήθει, 12 ἐπὶ τῷ στήθει, 13 ἐπὶ τῷ στήθει, 14 ἐπὶ τῷ στήθει, 15 ἐπὶ τῷ στήθει.

VIII. Quomodo vero singula hæc perpetiatur, ego narrabo. 2 Mutus quidem est, quum pituita derepente in venas delapsa, aërem excluderit, 3 & non admitterit neque in cerebrum, neque in venas cavas, neque in ventriculos, sed occupavit respiratio- nem. 4 Quum enim accipit homo per os & nares spiritum, 5 primum quidem ad cerebrum venit, 6 deinde vero in ventriculum magna ex parte, 7 pars 170 etiam ad pulmonem, & pars ad venas. 8 Ex his vero ad reliquas partes in venas dispergitur, 9 & quantum quidem ejus ad ventriculum venit, perfrigerat, & nihil aliud confert. 10 Idem præstat & qui ad pulmonem venit. 11 Qui vero ad venas pervenit aër, confert ad ventriculos ingressus & ad cerebrum. 12 Atque sic sapientiam & motum membris exhibet. 13 Quare ubi fuerit exclu- 175 sus à venis aër præ pituita, eumque non susceperint, mutum ac desipientem hominem reddunt. 14 At vero manus impotentis fiunt ac convelluntur, 15 sanguine quiescente, & dum non diffunditur velut solebat. 15 Oculi quoque

ὀφθαλμοῖς Διὰ σπέρφονίαι, ἢ φλεβίων ἀποκλιθεμένων ἔξῃ ἤερθῃ, κῆ 23 σφίγγον). 17 ἄφρὸς ἢ ἐκ τῆς σφύμα- 24
 15 τῆς ἰσπερῆς) ἐκ τῆς πνύμων. 18 ὅταν γὰρ τὸ πνεῦμα μὴ εἰσὶν ἐς εἰουτὸν, ἀφρέθῃ καὶ ἀναβλύθῃ, ὡσπερ δὲ ἀποθνήσκων. 19 ἢ εἰε κῆ πρὸς ἰσπερῆαι ὑπὸ βίης πνιγμένων. 20 πνίγη) ἢ τῆς ἡπατιῆς κῆ τῆς κελίης αὐτῶ πρὸς τὰς φρένας πρὸς πεπρωκῶτων, 21 ἢ καὶ τῆς σφύμας τῆς γαστρὸς ἀπὸ φλεγμῶν. 22 πρὸς ἀσπίδα ἢ, ὁκῶται τὸ πνεῦμα μὴ εἰσὶν ἐς τὸ σφύμα, ὅσον εἰώθη. 23 λακκίξῃ τῶν τοῖσι ποσίν, ὁκῶται ὁ ἡρὸς ἀποκλιθεῖν ἐν τοῖσι μέλεσι, κῆ μὴ οἶός τε εἴη διεκδυλῶν ἐξω, ὑπὸ τῆς φλέγματος
 20 τῆς. 24 αἰσων Διὰ τῆς αἵματιῆς αὐτῶ καὶ κῆ τῶ, πρὸς ἀσπίδα ἐμποιεῖ καὶ ὁδῶν διὰ λακκίξῃ. 25 ταῦτα ἢ πᾶσι πάντα, ὁκῶται τὸ φλέγμα ψυχρὸν ὡς ἄρρηθῃ ἐς τὸ αἷμα θερμὸν εἶν. 26 ἀποψύχῃ γὰρ εἰσῆται τὸ αἷμα. 27 κῆ μὴ τὸ βεῦμα πρὸς ἄλλῃ εἰσῆται, αὐτῆς ἀποκλιθεῖ. 28 κρῶται γὰρ τῆς αἵματιῆς τῆς ψύχῃ εἰσῆται πῆγνυται. 29 ἢ ἔλασον εἴη, τὸ μὴ ὡς ἄρρηθῃ κρῶται, ἀποφρῶξαν ἢ ἀναπνοῦν, 30 ἐπῆται τῶ χροῶν, ὁκῶται σκιδναθεῖν ἢ τῶ φλέβιας
 25 κῆ μὴ τῆς αἵματι πολλῶν εἶν καὶ θερμῶν, ἢ κρῶται, ἢ τῶς ἐδῆξαν τὸν ἡέρα αἰ φλέβιας, καὶ ἐφρόνηται.

quoque distorquentur aëre à venis excluso, & commoventur. 17 Spuma vero ex ore prodit ex pulmone. 18 Quum enim spiritus non ingrediatur in ipsum, spumescit & ebullit 'velut moriens. 19 Stercus vero subit, dum violenter suffocatur. 20 Suffocatur autem, hepate & ventre sursum ad septum transversum irruentibus, 21 & stomacho ventris concluso. 22 Irruunt autem, quum tantum spiritus in os non ingreditur quantum solebat. 23 Calcitrat autem pedibus, quum aër in membris conclusus fuerit, & foras penetrare non poterit præ pituita, 24 verum exiliens per sanguinem sursum ac deorsum, 'convulsionem ac dolorem inducit, & propterea sane calcitrat. 25 Porro omnia hæc perpetitur, quum pituita frigida defluerit in sanguinem calidum existentem. 26 Perfrigerat enim & sistit sanguinem. 27 Et siquidem fluxus multus fuerit ac crassus, statim occidit: 28 (Dominatur enim sanguini per frigus, ipsumque congelat.) 29 Si vero paucior fuerit, in præfens quidem dominatur obturans respirationem. 30 Deinde temporis progressu 190 quum dispersus fuerit per venas, & ammixtus sanguini, multo existenti ac calido, si sic superatus fuerit, venæ aërem suscipiunt, atque ita ægri resipiscunt.

IX. Καὶ ὁκῶται μὲρ ποιδια σμικροὶ καὶ λιπτοὶ γίνονται τῆ νέσω ταύτη, τα πολλὰ ἀποθνήσκου, 2 ἢ πρὸς τὸ βεῦμα ἐπιγνήθῃ, κῆ νόπον εἴη. 3 τὰ γὰρ φλέβια λεπτὰ εἶντα εἰσῆται ὡς ἄρρηθῃ τὸ φλέγμα ὑπὸ πνίγη) κῆ πνίγη, 4 ἀλλ' ἀποψύχεται καὶ πῆγνυται τὸ αἷμα, καὶ ἢ τῶς ἀποθνήσκου. 5 ἢ ἢ ὀλί-

IX. Et quicumque quidem pueri parvi hoc morbo corripiuntur, ut plurimum moriuntur, 2 si multus fluxus contingat, isque humidus existat. 3 Venæ enim tenues existentes pituitam præ crassitudine ac multitudine suscipere non possunt, 4 sed perfrigeratur ac congelatur sanguis, 5 & sic moriuntur. 5 Si vero modica

ὀλίγην ἐὸν ἐς ἀμφοτέρωθεν πρὸς φλέβας ἢ κατὰ ῥόον ποιήσεται, ἢ ἐς 30 πρὸς ἐπιπλάστερα, (πειγμένῃ) ἐπίσημα ἐόντα. ὃ γὰρ σῶμα πᾶσα σωπαται, ἢ ὀφθαλμοῖς, ἢ ἀγκύλῃ, ἢ χερσὶ, ὁκείθεν αὐτὸ τὸ φλέβοιον, πάλωθεν ἢ φλέγματι κροτηρῆ καὶ ἀπικρατηρῆ. 7 τῆτοι ἐν τῷ φλεβοῖο ἀνάγκη ἀδενέστερον εἶναι ἢ ὀδενέστερον τῶν σωματικῶν τὸ βλαστῆν. 8 ἐς τὸ πλείονα χρόνον ὠφελίῃ ὡς ἐπιπλοῦ. 9 ἔ γὰρ ἐπιπέληπτον γίνεσθαι, ὡς ἀπᾶξ ἐπισημαυτῆ, ἀφ' οὗτο. 10 ὡς τὸ ἀνάφκως ταύτης αἱ φλέβες αἱ λοιπαὶ κακύνται, καὶ μέρος τῶ σωματικῶν 35 νοσῶσι. 11 ὡς τὸ μὲν ἡέρεα δέχεσθαι, τὸ δὲ φλέγματι κατὰ ῥόον μηκέτι ὀμοίως πᾶσα ῥέει. 12 ἀδενέστερα μὲν τοῖς ὀμοίως τὰ μέγιστα εἰσὶ εἶναι τῶν φλεβοῖων κακωθησῶν.

Χ. "Ομοστικῶν αὐτὸ τελείοσι 29 τε καὶ πᾶν ὀλίγην πᾶσα ῥύνη, ἢ ἐς τὰ δεξιά, ἀσήμως πειγμένον. 2 κίνδυνος ἢ ξυλοφωῖαι ἢ ξυλωξηθῶναι, ὡς μὴ θεροπύθῶσι τοῖσι ἐπιτηδέοσι. 3 τοῖσι μὲν ἐν πυλῶσι (ἐν ἕτω γίνεσθαι, ἢ ὅτι τῶτων ἐγκύβωτο. 4 τῶς ἢ πρεσβυτέρως ὅτι ἀποκρίνει, ὁκείτων ἐπιγῆνη). 5 δὲ ἀφ' ἐπέφθ. 5 ἄτε γὰρ φλέβες εἰσὶ καίτοι, ἢ ἀμάλας μεταίθερο. 6 διότι καὶ δυνάμει ἐπικρατήσῃ τὸ φλέγμα, ἐστὶ δὲ πύξιμ τὸ αἷμα, ὡς ἐκ τῆς πῆξιμ. 7 ἀλλὰ αὐτὸ κρατέει καὶ κατὰ μίγνυται τῷ αἵματι περὶ. 8 καὶ ἕτω πᾶσα δέχον αἱ φλέβες ἢ ἡέρεα, καὶ τὸ φρόνημα γίνεσθαι. 9 τὰ τε σημεῖα τὰ πρεσβυτέρως ἢ ὅσον ἐπιλαμβάνει ἀφ' οὗτο ἰακῶ. 10 τοῖσι ἢ πρεσβυτέροις (ἐν ὁκείτων ἐπιγῆνη) τῶτο 40 τὸ

dica existens pituita in utraque venas defluxum fecerit, aut in alterius partis, supervivunt, nota ex morbo impressa relicta: 6 aut enim os convellitur, aut oculus, aut cervix, aut manus, ubicunque sane vena pituita repleta superata fuerit & gracilis reddita. 7 Hanc itaque venam necesse est debiliorem esse, & hanc corporis ' partem læsam 200 defectuosiore. 8 Verum ad longius tempus plerunque prodest. 9 Non enim amplius morbo apprehenditur, si semel notam impressam susceperit. 10 Quapropter necessario etiam reliquæ venæ affliguntur, ac partim simul gracilescunt, 11 ut aërem quidem suscipiant, pituitæ autem defluxus non amplius similiter illabatur. 12 Debiliora tamen similiter membra esse verisimile est venis ' afflictis. 205

x. Quibuscunque autem imperfectis & valde modica pituita defluerit, & ea in dexterar partes, hi citra notæ impressionem supervivunt: 2 verum periculum est ne morbus connutriatur ac simul augetur, si non his quæ commoda sunt curentur. 3 Pueris quidem igitur sic fit hic morbus, aut quam proxime huic modo. 4 Seniores vero non occidit, si accedat, neque distorquet. 5 Nam & venæ sunt ' cavæ, 210 & sanguine calido refertæ, 6 quapropter neque superare potest pituita, neque perfrigerare sanguinem ut congelet ipsum, 7 sed ipsa superatur, ac sanguini cito ammiscetur: 8 atque sic venæ aërem suscipiunt, & sapientia contingit, 9 signaque prædicta minus invadunt propter fortitudinem. 10 At vero antiquissimis si hic morbus accedat, propterea 40 ipsos

σῶμα, ¹³ ἔ' ἄφωι¹³ ἡνύμν¹³ τὸ πνεῦμα ἢ εἴλυσεν. ¹⁴ ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἠρέμισε, καὶ ὁ ἐγκέφαλος ζώεση, καὶ τὸ σῶμα ἔση, καὶ ἔ' τως ἀπεκρίθη καὶ ἐπικρατέρῃ τὸ φλέγμα. ¹⁵ τοῖσι μὴ πυθλοῖσιν αὐτῶν αἱ ἀσθενείαι τῆς ἐπιλήψιός ἐσσι τῶν δόχλων.

XII. Τοῖσι δὲ περισσῶτερον ²⁵ μὴν πολεμιάταις ἐσσι. ² ὅταν γὰρ ὡρῆσθαι πρὸς πολλῶν ἀσθενειῶν τῶν κεφαλῶν καὶ τὸ ἐγκέφαλον, ἐπιτελεῖ ψυχὴ ἡνύμν, καὶ ἰσχύση, ³ καὶ εἰς ψυχήν εἰς ἀλέλυ ἐλθη καὶ ὡρῆσθαι πρὸς κατὰ τὸ τῆς πάσης. ⁴ ἔ' τως ἐπίληπτος γίνεσθαι καὶ τὰ ἀσθενήματα. ⁵ κίνδυνος δὲ παλὺς ἔ' ἡρῶν παρὰ τὸ τῆς τῶν ἡλιωθῆν ἢ κεφαλῆς. ⁶ ἔ' δὲ ἴσθαι, ἡκιστα. ⁷ ἔ' γὰρ γίνονται μετὰ βολῆν ἐξ ἀπηνάμοι.

XIII. Ὅσταν δὲ εἴησιν ἔ' τεταταμένον, ὅσα ἐπὶ ἡνύμν αὐτῶν ²⁰ ἐπιλαμβάνει, ² μὴ μὴ εἰς παιδίον ἀσθενήσῃ, ἀλλ' ἡ ὀλίγη, ἢ ἔ' δὲνα. ³ αἱ γὰρ φλέβες μετὰ ἐσσι ἀμαλῶν, ἔ' ὁ ἐγκέφαλος σωθήσεται. ⁴ ἔ' εἰσιν ἄσθενος, ὅσταν ἐκ ἐπικρατέων ³⁰ ἡνύμν ἐπὶ τὰς φλέβας. ⁴ μὴ δὲ ἐπικρατέων, ἔ' ἀμαλῶν ὅσα ἐπικρατέων, πολλὰ καὶ θερμὰ ἐόντες. ⁵ ὅ δὲ εἰς δὲ τὸ παιδίον σωθήσεται ἔ' σωθήσεται, ἔ' πεποίηκεν ἐπὶ τῆσι μετὰ βολῆσι τῶν πνεύματων τῆς τῶν ἡνύμν, ἔ' ἐπίληπτος ὡς τὰ πολλὰ γίνεσθαι. ⁶ ἐ' μάλιστα ἐπὶ τοῖσι νοσοῦσιν ²⁵ ἢ τε ἀπὸ λαχρῶν χαλεπῶν γίνεσθαι. ⁷ ὅ γὰρ ἐγκέφαλος ὁ θερμότερος γίνεσθαι τῶν φύσιν, ἔ' πλεονεξία τῶν φλέγων, ὅσταν τῆς μὴ κατὰ τῆς πυκνοτέρας γίνεσθαι, ἐκτελεσθῶν δὲ μετέπειτα τε εἶναι τὸ φλέγμα, ⁹ μὴ δὲ ἀναξαρτηθῶν

horret corpus, ¹³ & æger mutus factus spiritum non trahit, ¹⁴ sed spiritus quiescit, & cerebrum compingitur, & sanguis consistit, & sic scernitur ac defluit pituita. ¹⁵ Et pueris quidem hæ ipsæ causæ sunt, ut ab initio à sacro morbo corripiantur.

XII. At vero senibus hyems infestissima est. ² Quum enim ²⁵ ad multum ignem senex caput & cerebrum percalfecerit, ³ deinde in frigore versatus fuerit ac inhorruerit, & ex frigore ad teporem accesserit, & ad ignem defederit, idem hoc patitur, ⁴ ac sic à morbo sacro apprehenditur juxta prædictum modum. ⁵ Periculum vero multum est, ut & vere patiantur idem hoc, si caput fuerit insolatum. ⁶ Minime autem ætate, ⁷ non enim fiunt repentinae mutationes.

XIII. Postquam vero viginti ²⁴⁰ anni præterierint, non amplius hic morbus corripit, præterquam paucos aut nullum, ² nisi ex puero connutritus fuerit. ³ Venæ enim plenæ sunt, & cerebrum compactum est, & adstrictum, quare non defluit in venas: ⁴ si vero defluerit, sanguinem non superat multum ac calidam existentem. ⁵ In quo vero à puero augmentum cepit ac connutritus est, in eo per consuetudinem facit, ut in mutationibus ventorum patiat, & ut ²⁴⁵ plurimum morbo sacro corripatur, ⁶ præcipue australi ac humida aëris constitutione. Et liberatio difficulter contingit. ⁷ Cerebrum enim humidius quam ex natura sit, & præ pituita inundat, ⁸ ut defluxiones quidem frequentiores fiant, non autem amplius possibile sit pituitam excerni, ⁹ neque cerebrum resicari,

τὸν ἐγκέφαλον, ἀλλὰ διαφύρεται, καὶ
 ἔειναι ὑγρὸν. ¹⁰ γνοίη δ' αὖ πρὸς
 τὸδε μέλισσα τοῖσι παρθότοις,
 τοῖσι κελυφίσι γνομῶμοις
 ἐπὶ τὴν ἄστυ, ἔμισσα τῆ-
 σιν ἀξίη. ¹¹ αὐτὰ γὰρ πυκνότερα
³⁰ λαμβάνον. ¹² ἢ δὲ διακρίψης τὴν
 κεφαλὴν, δὴρήσῃς τὴν ἐγκέφαλον
 ὑγρὸν ἐόντα, καὶ ἰδρωτὸς παρὰ πλεον, ἔ-
 κλην ὄζοντα. ¹³ ἔστω δὲ τὸ δηλονότι
 γνώση, ὅτι ἐξ ὁ θεὸς τὸ σῶμα λυ-
 μάνη, ἀλλ' ἢ νέσος. ¹⁴ ἔγω δ' ἐχθρὸν
 ἔστω ἀνθρώπου. ¹⁵ ἰσχύται γὰρ ὁ χρο-
 νῶστος τῆν νέστω, σὺν ἐπιήσιμος
 γίνε. ¹⁶ διεστέτῃ γὰρ ὁ ἐγκέφαλος
 ἐπὶ τὴν φλέγματος καὶ τήκε. ¹⁷ τὸ δὲ
 ἀποτμηθῆναι ὑδωρ γίνε, καὶ παρὰ
 τὴν ἐγκέφαλον ἐκτετακέναι ἄστυ
³⁵ ζῆ. ¹⁸ ἔστω δὲ τὸ πυκνότερον ἐπι-
 ληπτικὸν γίνον) καὶ ῥῶον. ¹⁹ διὸ δὲ πα-
 λυχρόνῃ ἢ νέσος, ὅτι τὸ ἐπιπύρεον
 λεπτὸν ἔστιν ἐπὶ πολυπληθῆς, ²⁰
 καὶ δὴν κρετέσταται ἐπὶ τὴν ἀμια-
 τῶν καὶ διαφύρεται.

XIV. Οὐκ ὅστις ἢ ἡδὴ ἐθαδὲς εἶπε
 τῆν νέστω, παρὰ γνώσησιν ὁκότεν
 μέλλουσι λήψεται, ² ἔστω δὲ φούγας
 ἐπὶ τὴν ἀνθρώπων ἢ μὴ ἐγγὺς αὐτῶν ὁ
 οἴκος ἔη, οἴκοθεν ἢ μὴ, ἔστω τὸ ἐρη-
 μότερον ὅπου μέλλουσι λήψεται αὐ-
 τὸν ἐλάττωσι πεσόντα, δὴν τε ἐγ-
⁴⁰ κελυφίσι. ⁴ τὸ δὲ ποιεῖται ἐπὶ ἀ-
 γχωρῆσιν ἔστω τῶν, καὶ ἐξ ἐπὶ φό-
 βος, ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσι, ἔστω δὲ αἰ-
 μωνίς. ⁵ τὰ δὲ πηδύματα τὸ μὴ παρὰ
 τὸν πίπτεσιν, ὅπου αὐτῶν ἐπὶ τὴν
 ἀνηθῆς. ⁶ ὅταν ἢ παρὰ τὸν οἴκον
 ληπτικὸν γίνων, ἐπὶ δὲ παρὰ τὴν
 ταῦτα, φούγας ἐπὶ τὴν μητέρας,
 ἢ παρὰ τὸν ἄλλον, ὅτι πᾶσα μέλισσα γι-
 νώσκεισιν, ἐπὶ δὲ τὴν καὶ φόβος τῆς
 πατρῆος. ⁷ τὸ γὰρ ἀγχωρῆσιν παρὰ
 ὄντες ἔγω γνώσκεισιν.

sed perrigatur & humidum exi-
 fit. ¹⁰ Cognoverit autem hoc
 ipsum quis maxime ex 'ovibus
 hoc morbo correptis, & præfer-
 tim capris. ¹¹ Hæ enim frequen-
 tissime corripuntur. ¹² Si enim
 caput ipsarum diffeceris, repe-
 ries cerebrum humidum esse, &
 sudore refertum, ac male olens.
¹³ Et in hoc nimirum cognosces
 quod non Deus corpus affligit,
 sed morbus. ¹⁴ Sic vero se res
 habet etiam in homine. ¹⁵ Quum
 enim ætatem adeptus fuerit mor-
 bus, non amplius curabilis est, ¹⁶
 cerebrum enim eroditur à pitui-
 ta ac 'colliquatur. ¹⁷ Id vero
 quod colliquatur, aqua fit, & for-
 ris cerebrum ambit ac circum-
 alluit, ¹⁸ & propterea frequen-
 tius ac facilius à morbo hoc cor-
 ripiuntur. ¹⁹ Propterea vero diu-
 turnus est morbus, quia id quod
 influit venis, tenue est præ mul-
 titudine, ²⁰ & statim superatur à
 sanguine, ac calefcit.

XIV. Quicunque vero jam
 affueti sunt morbo, præcogno-
 scunt se corripiendos, ² & ex ho-
 minum frequentia fugiunt, si
 domus ipsorum in 'propinquo
 fuerit, ad domum : sin minus, in
 locum desolatissimum, ³ ubi
 quam paucissimi ipsos lapsos sunt
 visuri, statimque se obvelant, ⁴
 idque faciunt præ pudore affe-
 ctionis, non præ timore, velut
 multi putant, dæmonii. ⁵ At ve-
 ro pueri primum quidem cadunt
 ubicunque tandem contigerit
 præ inassuetudine. ⁶ Quum au-
 tem sæpius à morbo corripian-
 tur, postquam præfererint, con-
 fugiunt ad matres, aut ad alium
 maxime notum, præ timore
 formidine affectionis : ⁷ vere-
 cundari enim pueri nondum
 sciunt.

xv. Ἐν ᾧ τῆσι μετὰ βολῆσι τῶν
 45 πνύματων Διφ' ἡ δὲ φημὶ ἐπι-
 λήπιος γένεσθ', 2 καὶ μάλιστα τοῖσι
 νοπίοισιν, ἐπὶ τε καὶ τοῖσι βορείοισιν,
 ἐπὶ τε καὶ τοῖσι λο' τοῖσι πνύμα-
 ςι. 3 ταῦτα δὲ εἰσιν, ὅσα τ' πνύ-
 μάτων ἐχυρότατά εἰσιν, καὶ ἀλλή-
 λοις ἐναντιώτατά μιν πλὴν γαστρῶν
 καὶ πλὴν διώματιν. 4 ὁ μὲν γὰρ βο-
 ρεῖος ξυμπίπτει τ' ἡέρα, καὶ τὸ θολερὸν
 τε ἐπὶ νεφῶδες ἐκκεκρίθη, ἐλαμ-
 πώτερον καὶ Διφ' φανέα ποιέει. 5
 157 καὶ ᾧ τ' αὐτὸν τρόπον καὶ τὰλλα
 πάντα τὰ ἐκ τ' θαλάσσης ὑπερ-
 μύμα, καὶ τ' ἄλλων ὑδάτων. 6 ἐκ-
 κριθὲν γὰρ ἐξ ἀπειρίων πλὴν νοπίου καὶ
 τὸ ὄνοφερὸν, καὶ ἐξ αὐτῶν τ' ἀνθρώ-
 πων. 7 διὸ καὶ ὑγιήντα τὸς ἐστὶ τ' ἀνε-
 μων. 8 ὁ ᾧ νότος πάνανθια τέτω
 ἐργάζεται. 9 ἀπὸ τὸν μὲν γὰρ ἀρχαίαν
 τ' ἡέρα ξυμπεσῶτα τήκεν καὶ Διφ'-
 λήν. 10 καὶ ὅτι καὶ ὅσα ὄντος πνέει
 5 μέγας, 11 ἀλλὰ λαγαυνίξει, 11 ὅτι 33
 ἀπὸ τὸν ἐδωάται ἐπικρατῆσαι τ'
 ἡέρα αὐτῆκα τ' ἀπὸ δὲ πυκνῶ τε
 ἰόντος καὶ ξυμψηκότου, ἀλλὰ πλὴν
 γαστρῶν Διφ' λυθ'. 12 τὸ δὲ αὐτὸ τὸ πο-
 καὶ τ' γλυκὺ ἐργάζεται, καὶ τ' θαλάσ-
 σαν, ἐπὶ τὸς ποταμούς, καὶ τὸς κρή-
 νας, καὶ τὰ φρέατα, 13 καὶ ὅσα φύ-
 ται, καὶ ἐν οἷσιν ὑγρὸν ἔνεσιν. 14 ἐστὶ ᾧ
 ἐν παντί ἐν μὲν πλὴν πηλῶν, ἐν ᾧ πλὴν
 ἔλασον. 15 ἀπανθὰ γὰρ ταῦτα ἀ-
 δάνας τ' πνύματι τ' τέτω, 16 καὶ
 10 ἐκ τε λαμπερῶν ὄνοφερῶν γένεται,
 10 ἐκ τε ψυχρῶν θερμῶν, καὶ ἐκ ξηρῶν
 νοπίου. 17 ὅσοι τε ἐν οἰκήματι
 κερσάμια καὶ γῆς ἐστὶ 18 μιν οἶνος ἢ 34
 ἀλλ' ἔνος ὑγρῶ, πάντα ταῦτα ἀ-
 δάνας τ' ὄντος, καὶ Διφ' ἀσπί πλὴν
 μωρῶν ἐς ἕτερον εἶδος. 18 τ' ἢ ἥλιον
 ἐπὶ σελιώλω ἐπὶ ἄπρα πηλὸν ἀμ-
 βλωσθὲν πότερα καὶ λίγησι τ' φύσιος. 19
 ὅτε

xv. Cæterum in mutationi-
 bus ventorum propterea morbo
 sacro corripitur censeo, 2 maxime
 quidem austrinis, postea vero
 etiam aquilonaribus, deinde
 etiam reliquis ventis: 3 hi autem
 sunt qui fortissimi ex ipsis exi-
 stunt, & inter se tum statione,
 tum viribus contrariissimi. 4 E-
 tenim aliquo compingit aërem,
 & turbatum ac nubilosum excer-
 nit, & illustriorem ac pellucidum
 facit. 5 Eodem modo etiam alii 270
 omnes venti ex mari ac aliis
 aquis proficiscentes. 6 Ex om-
 nibus enim rebus, atque adeo ex
 ipsis hominibus humiditatem ac
 tenebrositatem excernunt. 7 Qua-
 propter saluberrimus omnium
 ventorum aquilo existit. 8 Au-
 ster autem contraria huic opera-
 tur: 9 primum enim incipit aë-
 rem compactum liquare ac dif-
 fundere, 10 quapropter etiam non
 statim magnus spirat, sed pri-
 mum lentus ac lenis est, 11 quo-
 niam 1 aërem statim superare 275
 non potest, qui prius densus est
 & compactus, sed temporis pro-
 gressu ipsum dissolvit. 12 Idem
 porro hoc etiam in terram ope-
 ratur & in mare, fluyiolique ac
 fontes & puteos, 13 & quæ ex
 terra nascuntur, & in quibus
 humor ineft. 14 Est autem in
 omni, in alio plus, in alio minus.
 15 Omnia autem hæc ventum
 hunc sentiunt, 16 & ex splendidis
 tenebrosa fiunt, & ex frigidis ca-
 lida, & ex siccis humida. 17 Et
 quæcunque 1 in domibus vasa 280
 juxta terram sunt cum vino ac
 alio quopiam liquore, ea omnia
 austerum sentiunt, & formam in
 aliam speciem transmutant. 18
 Solem vero & lanam ac sydera
 multo hebetiora, quam ex natu-
 ra sunt reddit. 19 Quum igitur

ὅτε ἐν κῆτέων ἔτω μεγάλων ἐόν-
 των κῆ ἰχυρῶν τοσῶτον ἐπικρατέει,
 κῆ τὸ σῶμα ποιείει ἀφαιρέσθαι, κῆ
 μετέβαλλειν ἐν τῷ αἵματι τῶν
 ἑν τῆσι μετέβαλλῆσιν, ²⁰ ἀνάγκη ³⁵
¹⁵ τῶσι μὲν νόσισι λυεσθαι τε ³⁶ κῆ
 φλυδαῖν τὸν ἐγκεφάλων, κῆ τὰς
 φλέδας χαλαρωτέρας εἶναι, ²¹
 τοῖσι δὲ βορείοσι ξυμπίπτει τὸ
 ὑψηρότατον ἔγκεφάλων, τὸ δὲ νο-
 σεράτατον κῆ ὑψηρότατον ἐκκρίνε-
 σθαι κῆ ἀεὶ κλύειν ἐξωθεν. ²² κῆ
 ἔτω τὰς κῆ ἀρῶν ἐπιγίνεσθαι ἐν
 τῆσι μετέβαλλῆσιν τῶν πνεύματων
 τῶν. ²³ ἔτω δὲ ἡ γῆσθαι αὐτῆ γί-
 νεσθαι κῆ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀρῶν τε
 κῆ ἀπὸ τῶν. ²⁴ ἔδεν ἐσιν ἀπὸ τῶν
 τῆσθαι ἄλλων, ἔτω ἡ γῆσθαι, ἔτω γῆ-
²⁰ γα, ἔτω δὲ ἄλλοι ἢ ὡς αἱ ἄλλαι.

XVI. Εἰ δὲ ναι δὲ γῆσθαι ἀνθρώπων,
 ὅτι ἐξ ἔδενος ἡμῶν αἱ ἡδοναὶ γίνονται,
 κῆ αἱ ἀφροσύμαι, κῆ γέλωτες, κῆ
 παιδιαι, ἢ ἐπιεῦθεν ² κῆ λύπαι, κῆ
 αἰσῆ, ἔδεν ἀφροσύμαι, ἔδεν κλαυθ-
 μῶν ³ κῆ τῶν φρονεῦμεν μελιται
 κῆ νοεῦμεν, ⁴ κῆ βλάβη, κῆ ἀκρο-
 μῶν, ⁵ κῆ γνώσκωμεν τὰτε ἀχρησθῆ
 ἔδεν καλὰ, κῆ τὰ κακὰ κῆ ἀχρησθῆ,
 κῆ ἡδονὰ ἔδεν ἀηδέα. ⁶ τὰ μὲν νόμω
 ἀφροσύνοισι, ⁷ τὰ δὲ τῶν συμφέρον-
 τι ἀφαιρέσθαι, ⁸ τὰ δὲ τῶν ἡδον-
²⁵ τῶν κῆ τῶν ἀηδέας τοῖσι κῆ ἄλλοι
 ἀφροσύνοισι. ⁹ ἔδεν τὰ δὲ ἡδον-
 τῶν ἡμῶν. ¹⁰ τὰ δὲ αὐτῶν τῶν κῆ
 μαρτυροῦμεν κῆ ἀφροσύνοισι, ¹¹ ἔδεν
 δὲ αἱ φῶσι παρὰ τῶν ἡμῶν,
 τὰ μὲν νύκτωρ, τὰ δὲ μεθ' ἡμέρας
¹² κῆ ἐνύπνια κῆ πλάνοι ἀσχηροί,
 κῆ φρονιτῆς ἐκ ἰνὸν μῶν, κῆ ἀ-
 γνώσῃ τῶν κατὰ τῶν, κῆ ἀηδέα, κῆ
 ἀπείρη. ¹³ κῆ τῶν πᾶσι χροῦν ἀπὸ
 τῶν ἐγκεφάλων πᾶσι, ὅταν ἔσθαι μὴ
 ἰσχυρῆ, ¹⁴ ἀλλ' ἢ θερμότερον τῆσθαι
 φύσι.

etiam his quæ adeo magna sunt
 ac fortia in tantum dominetur, &
 corpus sentire faciat, ut ex ho-
 rum ventorum alterationibus
 transmutetur, ²⁰ necesse est ab
 austris quidem solvi ac humecta-
 ri cerebrum, & venas laxiores
 reddi: ²¹ ab aquilonis vero flati-
 bus, quod sanissimum est in ce-
 rebro compingi, quod vero mor-
 bosissimum ac humidissimum est
 excerni, & forinsecus circum-
 allucere, ²² atque sic defluxus in
 horum ventorum mutationi-
 bus succedere. ²³ Hoc modo hic
 morbus fit & floret, tum ab
 accedentibus, tum à deceden-
 tibus, ²⁴ & nullatenus diffici-
 lior aut cognitu aut curatu est
 quam alii, neque etiam divini-
 or aliis.

XVI. Porro expedit homines
 nosse, quod ex nulla alia nobis
 parte voluptates contingunt, &
 læticiæ, & risus, & lusus, quam
 ex cerebro: ² itemque mœrores
 & anxietates tristitiæque ac eju-
 latus & querelæ. ³ Et hoc sapi-
 mus maxime ac intelligimus, ⁴
 & videmus, & audimus, ⁵ & co-
 gnoscimus turpia & honesta, ma-
 la & bona, jucunda & injucunda,
⁶ partim consuetudine discer-
 nentes, ⁷ partim utilitate perci-
 pientes. ⁸ Eodem voluptates &
²⁵ injucunditates pro opportunitate
 dignoscimus, ⁹ & non eadem no-
 bis placent. ¹⁰ Eodem & insanimus
 & deliramus, ¹¹ & terrores
 & timores nobis accedunt, par-
 tim noctu, partim interdiu, ¹² &
 insomnia, & errores intempesti-
 vi, & curæ inanes, & ut non no-
 scamus aditantes, & desuetudo,
 & inexperientia. ¹³ Atque hæc
 omnia perpetimur à cerebro,
 quum sanum non fuerit: ¹⁴ sed
 aut calidius quam ex natura
 fiat,

30 Φύσις (ψύχη) ἢ ψυχρότερος, ἢ
 ὑγρότερος, ἢ ξηρότερος, 15' ἢ π
 ἄλλο πεπόνθη πάθος ὡς ἂν τὴν
 φύσιν, ὃ μὴ εἰώθη. 16'' Ἐμεινόμε- 38
 θα μὲν ὑπὸ ὑγρότητος. 17' ὁκόταν
 γὰρ ὑγρότερος τῆ φύσις ἐν, ἀνά-
 κη κινεῖσθαι. 18' κινεῖσθαι δὲ ἐ
 πάθει, μήτε τὴν ὄψιν ἀτρεμί-
 ζην, μήτε τὴν ἀκοήν, ἀλλ' ἄλλοτε
 ἄλλο ὄραν καὶ ἀκάν, 19' τὴν τε
 γλῶσσαν τοιαῦτα διαλέξεσθαι, οἷα
 αὐ βλέπη τὴ καὶ ἀκάν ἐκείνη. 20'
 ὁκόταν δὲ αὐ ἀτρεμῆση ὁ ἐγκέφα-
 λος χρόνον, τοσῶτον καὶ φρονεῖ ὁ αὐ-
 θρωπος. 21' γίνε) ἢ ἢ ἀφθονῆς
 35 ἐγκεφάλου ὑπὸ φλέγματος ἔχο-
 λῆς. 22' γνώση ἢ ἐκείνη ὡς. 23' οἱ
 μὲν γὰρ ὑπὸ φλέγματος μεινόμε-
 νοι, ἡσυχροί τε εἰσι, καὶ ἐβροχταί, ἐδὲ
 θοροὶ ὡς. 24'' οἱ γὰρ ὑπὸ χολῆς, κε- 39
 κράκιμα ἔκκακῆσθαι, καὶ ὅσα ἀτρε-
 μῆσι, [ἀλλ'] αἰεὶ ἢ ἀσχυροὶ δρῶν-
 τες. 25' μὲν γὰρ ἐν ξυμμετρῶς μεινωσιν,
 αὐταὶ αὐτοῖς αἱ ἀφθοναί εἰσιν.
 26' μὲν γὰρ δέματι καὶ φέροι περι-
 σῶσιν, ὑπὸ μετρίαισιν ἔγκε-
 φάλοι. 27' μετρίαισιν ἢ θερμῶς
 μῆσιν. 28' θερμῶσιν ἢ ὑπὸ τῆ χολ-
 λῆς, ὁκόταν ὁρμηθῆ ἐπὶ τῆ ἐγκέ-
 40 φαλον ἢ τῆ φλέβου ὡς αἱ-
 ματιπιδος ἐν τῆ σῶματι. 29' καὶ φό-
 βος παρεσθαι, μέγιστος ἀπέλθῃ
 πύλιν ἐπὶ τῆ φλέβου καὶ τὸ σῶμα
 ἐπὶ τὴν πύλιν. 30' ἀνεί) ἢ καὶ ἢ ἀ- 41
 σῶσιν ὡς ἂν ἰσχυρὸν, ψυχρότερος
 ἐγκεφάλου, καὶ ξυμμετρῶς ὡς ἂν
 τὸ ἐθός. 31' τῶτον ἢ ὑπὸ φλέγμα-
 τος πύλιν. 32' ὑπὸ αὐτῆς τῆ πύλιν
 καὶ ἐπιλήθῃ, 33' καὶ νύκτωρ βοᾷ καὶ
 κερραθῆ, ὁκόταν ἐξαπίνης ὁ ἐγκέ-
 34' τῶτον δὲ πύλιν (ἢ οἱ χολῶδες. 35' οἱ
 45 φλεγματιώδες) [ἢ.] ἔ[γδ'] ἀφθονῆς

fiat, aut frigidius, aut humidius,
 aut siccus, 15 aut aliud quid per-
 petiatur præter naturam, & con-
 suetudinem. 16 Et insanimus
 quidem præ humiditate. 17 Quum
 enim humidius fuerit quam pro
 natura, necesse est moveri: 18
 ubi vero movetur affectio, nec-
 esse est neque visum quiescere,
 neque auditum, sed alias aliud
 videre & audire, 19 & linguam
 talia dicere, qualia semper ac
 singulis vicibus viderit ac audie-
 rit. 20 Quanto vero tempore
 35 cerebrum quieverit, tanto etiam
 homo sapit. 21 Fir autem corru-
 ptio cerebri à pituita & bile. 22
 Utriusque cognitio sic contingit.
 23 Qui enim à pituita insaniunt,
 quieti sunt, & non vociferantur
 neque tumultuantur. 24 Qui
 vero à bile, vociferatores sunt &
 malefici, & non quieti, semper
 aliquid intempestivum facientes.
 25 Siquidem igitur assidue insa-
 niunt, hæc ipsis sunt causæ. 26
 Si vero terrores ac timores ac- 310
 cedant, à cerebri transmutatione
 id contingit. 27 Transmutatur
 autem dum calefcit. 28 Calefcit
 autem præ bile, ubi ad cerebrum
 impetum fecerit ex corpore per
 venas hæmatitidas, hoc est fan-
 guinarias appellatas: 29 & timor
 adest donec rursus redierit in
 venas ac corpus, deinde quiescit.
 30 Angitur autem homo & in-
 quietudine multa jactatur in-
 tempestive, dum cerebrum per-
 frigeratur, & præter consuetu-
 dinem compingitur. 31 Hoc vero 315
 à pituita perpetitur. 32 Ab hac
 autem affectione etiam oblivio-
 sus evadit. 33 Noctu vero clamat
 & vociferatur, quum derrepente
 cerebrum percalefciat: 34 hoc
 autem perpetiuntur biliosi: 35
 pituitosi enim non percalefcunt:

θερμῶν ὄντων. ³⁶ ἐπὶ δὲ τὸ αἷμα
 ἐπελθὼν πάλιν ἐπὶ τὸ ἐγκέφαλον καὶ
 ἐπιζέσσει, ἔρχεται καὶ τὰς φλέβας πάλιν
 τὰς αἰσθητικὰς, ³⁷ ὁκῆται
 τυγχάνη ὁρῶν ὁ ἀνθρώπος ἐνύπνιον
 φοβερὸν, καὶ ἐν τῷ φόβῳ ἔσται. ³⁸ ὡς
 περὶ ἐν καὶ ἐξερρηγῶν, τότε μᾶλλον
 τὸ πάθος πῶς φλογῶν, ³⁹ καὶ οἱ ⁴²
 ὀφθαλμοὶ ἐρυθροῦνται, ὁκῆται φο-
 βῆται, ⁴⁰ καὶ ἡ γνώμη ἐπινοεῖ τὴ κα-
 κὴν ἐργάσασθαι, ἔπειτα καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ
 πύχεται. ⁴¹ ὁκῆται δὲ ἐπερρηγῶν, καὶ κα-
¹²⁸ταφρασίῃ, ἐπὶ τὸ αἷμα πάλιν ἀπο-
 σκεδαῖνται ἐς τὰς φλέβας τὰς αἰσθη-
 τικὰς, πέπαιται.

XVII. Καὶ ταῦτα νομίζω τὸν
 ἐγκέφαλον διώκειν πλείους ἢ ἐχθρὸν
 ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. ² ἔστι γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τὸ
 ἀπὸ τοῦ ἡέροιο γινόμενον ἐρμύδης,
 καὶ ὕψιων τυγχάνη. ³ τὸ δὲ φρόνη-
 σιν αὐτῷ ὁ ἀἴρ παρέρχεται. ⁴ οἱ δὲ ὀφ-
 θαλμοὶ, καὶ τὰ ἄλλα, ἐπὶ γλώσσα, ἐπὶ
 αἱ χεῖρες, καὶ οἱ πόδες, οἷα αὐτὸ ἐγκέ-
⁵φαλον γινώσκῃ, τοιαῦτα ὑπερ-
 βίβουσι γίνεσθαι, τὸ πᾶν τῷ σώματι τὸ
 φρόνησιν, ὡς αὐτὸ μετέχει τοῦ ἡέροιο.
⁶ ἐστὶ δὲ τὸ σώμα ὁ ἐγκέφαλος ἐστὶν ὁ
 ἀρχηγός. ⁷ ὁκῆται γὰρ ἀπάσι τὸ
 πνεῦμα ὁ ἀνθρώπος ἐς ἑαυτὸν, ἐστὶ τὸ
 ἐγκέφαλον παρῶν ἀφικνέει, ⁸ καὶ
 ἔπειτα ἐς τὸ λοιπὸν σῶμα σκίδεται ὁ
 ἀἴρ, ⁹ καὶ ἀλελοιπῶς ἐν τῷ ἐγκε-
 φάλῳ ἐαυτὸν ἀκμῆν, ¹⁰ ὅτι αὐτὸ ἐν
 φρόνιμῳ τε καὶ γνώμῳ ἔχον. ¹¹ ἐστὶ γὰρ
 ἐς τὸ σῶμα παρῶν ἀφικνέει, καὶ
¹⁰ ὕστρον ἐς τὸν ἐγκέφαλον, ἐν τῇσι
 σαρεξίει ἐν τῇσι φλεβίαι καὶ ἀλελοι-
 πῶς τὸ ἀφίγνωσιν, ἐστὶ τὸ ἐγκέφαλον
 αὐτὸ ἡ θερμὸς ἐπὶ εἶναι, ¹² καὶ ἔρχεται ἀ-
 κρυσθῆναι, ἀλλ' ἐπιμεμῆσθαι τῇ
 ἰκμάδι τῇ ἀπὸ τοῦ σαρκῶν καὶ ἀί-
 ματος, ὡς ἡ μετέπειτα εἰναι ἀκρυσθῆναι.
¹³ διὸ φησὶ τὸ ἐγκέφαλον εἶναι τὸ
 ἐρμύδης τὸ ξυώσιν.

³⁶ quum sanguis multus ad cere-
 brum pervenerit & efferbuerit,
 venit autem per venas prædictas.
³⁷ Quum contigerit ut homo
 videat infomnium horrendum,
 & in timore fuerit, ³⁸ etiamsi
 vigilet, tunc magis facies igne-
³²⁰ scit, ³⁹ & oculi rubescunt, quum
 timuerit, ⁴⁰ & mens meditatur
 aliquid mali operari, sic etiam
 in somno patitur. ⁴¹ Ubi vero
 expergefactus fuerit, & resipue-
 rit, atque sanguis rursus in ven-
 nas prædictas dispersus fuerit, quiescit.

XVII. Et propterea judico
 cerebrum vim plurimam in ho-
 mine habere. ² Hoc enim est
 nobis eorum quæ ab aère fiunt
 interpres, si sanum fuerit. ³ Sa-
 pientiam autem ipsi exhibet aër.
⁴ Oculi vero & aures & lingua, ³²⁵
 & manus & pedes, qualia cere-
 brum statuit ac cognoscit, talia
 subministrant. ⁵ Sapientia enim
 toti corpori contingit, prout
 aère participat. ⁶ Ad intelli-
 gentiam vero internuncius est
 cerebrum. ⁷ Quum enim homo
 spiritum in seipsum attraxerit,
 primum quidem ad cerebrum
 pervenit, ⁸ & sic ad reliquum
 corpus aër dispergitur, ⁹ relin-
 quens in cerebro suum ipsius
 vigorem, ¹⁰ & quicquid prudens
 ac sapientia præditum fuerit. ¹¹
¹ Si enim in corpus primum per-
³³⁰ veniret, & posterior in cere-
 brum, relicta in carnibus ac ve-
 nis dignotione ac iudicio, ad cere-
 brum calidus jam existens per-
 veniret, ¹² & non sincerus ac
 purus, sed ammixto humore à
 carnibus & sanguine, ut non
 amplius exacte sincerus esset. ¹³
 Quapropter dico cerebrum in-
 telligentiae ac prudentiae inter-
 nuncium ac interpretem esse.

XVIII. Αἱ δὲ φρένες ἄλ-
 λως ἔνομα ἔχουσιν τῇ τύχῃ κε-
 κτημένον, καὶ τῷ νόμῳ, τὸ δὲ
 ὄντι οὕτω, ἐδὲ τῇ φύσει. ² ἐδὲ
 οἶδα ἔργω, πῶς δυνάμειν ἔχου-
 σιν αἱ φρένες, ὥστε φρονέειν τὸ
³⁵ καὶ νοεῖν. ³ πάλιν, εἰ πὸ ἀνθρώ-
 πῳ ὑπερχαρῆ ἐξ ἀδοκίμης ἢ
 αὐτηθέης, πηδῶσι " καὶ ἄλλῃ ⁴³
 παρέχουσιν ὑπὸ λεπτότητι,
⁴ καὶ, ὅτι ἀνατέτανται μέλι-
 σα ἐν τῷ σώματι. ⁵ καὶ κολίλιου
 οὕτω ἔχουσι, ἐς ἧν πῶς δέξασθαι
 καὶ ἀγαθὸν ἢ κακὸν παρῶπι-
 πῶν, ⁶ ἀλλ' ὑπὸ ἀμφοτέρων τέ-
 των τεθορύβονται διὰ τὴν ἀδρε-
 νείαν τῆς φύσεως. ⁷ ἐπεὶ ἀ-
 δαύονται γὰρ ἐδενὸς πῶτερον πᾶν
 ἐν τῷ σώματι ἐνεόντων. ⁸ ἀλλὰ
 μέγιστον τῶτο τὸ ἔνομα ἔχουσιν,
 καὶ τὴν αἰτίαν, ⁹ ὥσπερ τὰ
³⁰ πρὸς τῇ καρδίᾳ ἄσπερ ὅτι καὶ λές-
 ται ἐς τὴν ἀκρόν ξυμβολομένην.
¹⁰ " λέγουσιν ἐλέπνες, ὡς φρονέοντες ⁴⁴
 τῇ καρδίᾳ, καὶ τὸ ἀνώμαλον τῶτο
 ἐστὶ καὶ τὸ φρονήσιον. ¹¹ τὸ δὲ ἐχ-
 ῶται ἔχει, ἀλλὰ ἀσπᾶται μὲν ὥσπερ
 αἱ φρένες καὶ μάλλον διὰ τὰς αἰ-
 τὰς αἰτίας. ¹² ἐξ ἀπειλῆς γὰρ τῆς
 σώματος φλέβες ἐς αὐτὴν σπυ-
 τίνουσιν, ¹³ καὶ συγκλείσθαι ἔχει,
 ὥστε ἀδανείσθαι, ἧς ἵσιν πόντος
 " ἢ οὕτως γίνηται τῷ ἀνθρώπῳ. ⁴⁵
¹⁴ ἀνάγκη δὲ καὶ ἀνωμαλῶν φείσ-
 σθαι τὸ σῶμα, καὶ συντένεσθαι, καὶ
³⁵ ὑπερχαῖρον τὰυτὸ πείσθαι. ¹⁵
 διότι ἢ καρδίᾳ ἀδανείσθαι τε μέ-
 λιστα καὶ αἱ φρένες. ¹⁶ τῆς μὲν τοι
 φρονήσιον ἐδενέτω μέτεσιν ἀλλὰ
 πάντων τῶτων ὁ ἐγκέφαλος αἰ-
 πός ἐστιν. ¹⁷ ὥσπερ ἐν καὶ τῆς τῆς
 ἡρῆς παρῶπιπῶν ἀδανείσθαι ὁ
 ἐγκέφαλος πᾶν σώματι ἐνεόν-
 τῶν,

XIX. Cæterum præcordia
 alias fortuitum nomen apud
 Græcos 'per consuetudinem ha-³³⁵
 bent, quum phrenes à sapientia
 dicta videantur, revera autem
 non, neque ex natura. ² Neque
 ego sane novi, quam vim ha-
 beant præcordia, ut sapiant &
 intelligant, ³ præterquam si ho-
 mo ex improvise nimio gaudio
 perfundatur, aut tristitia afficia-
 tur, tunc sane exiliunt & anxie-
 tatem exhibent, præ tenuitate, ⁴
 & quod distenta sunt maxime in
 corpore, ⁵ & ventriculum non
 habent ad quem suscipiant aut
 'bonum, aut malum allabens, ⁶; ³⁴⁰
 sed ab utrisque his turbantur,
 propter naturæ debilitatem. ⁷
 Nam nullo sane prius sentiunt
 ex his quæ in corpore insunt, ⁸
 sed frustra hoc nomen & causam
 habent. ⁹ Quemadmodum quæ
 ad cor fitæ sunt aures appellan-
 tur, quum nihil conferant ad
 auditum. ¹⁰ Porro dicunt qui-
 dam quod corde sapimus, & quod
 hoc est quod angitur, & quod
 curam gerit. ¹¹ Verum hoc non
 ita se habet, sed convellitur qui-
 dem 'velut præcordia, & magis ³⁴⁵
 etiam propter eandem causas. ¹²
 Ex omni enim corpore venæ ad
 ipsum tendunt, ¹³ & conclusiones
 habet ut sentiat, si quis dolor, aut
 collectio homini contingat. ¹⁴
 Necessè est enim & dum angit-
 ur, inhorrere corpus ac disten-
 di, & si quis nimio gaudio per-
 fundatur, idem pati. ¹⁵ Quapro-
 pter cor quidem & præcordia
 maxime sentiunt, ¹⁶ sapientia
 tamen minime participant, sed
 omnium 'horum cerebrum caus-³⁵⁰
 sa est. ¹⁷ Quemadmodum igitur
 etiam prudentiam ac aërem om-
 nium primum ex his quæ in
 corpore insunt percipit cere-
 brum:

των, 18 ἔτως καὶ, ἢ πρὸς μετέωρο-
 λή ἰχυροτέρη γήθηται ἐν τῷ ἠέρι
 ὑπὸ τῷ αἰθέρι, καὶ αὐτὸς ἐαυτοῦ
 Διὰ φοροῦ γίνηται ἐν τῷ ἠέρι.
 19 ὁ γὰρ ἐγκέφαλος Διὰ τῶν

30 πρῶτον ἀσθενεῖται, διότι καὶ
 πρὸ νεσημάτων ἔς αὐτὸν ἐμπίπτει 45
 φημι δὲ οὐτοῦτο ἔκ μερίτων καὶ θανα-
 τωδῶν καὶ δυσχερατώτων τοῖσιν
 ἀπέροσιν. 20 Ἀυτῆ ἢ ἡνῆσο ἢ
 ἐπὶ κλειομένη δὲ τῷ αὐτῶν πρῶ-
 τῶν φάσιων γίνονται, ἀφ' ὧν καὶ αἰ-
 λοιπὴ, 21 δὲ τῶν πρῶτων καὶ
 ἀπὸ πύλων, οἷον ψύξι, ἢ λίξι, πνυ-
 μῶτων, ἢ μεθαστασιασίων τε καὶ 47
 μηδὲ ποτε ἀπερμερίζοντων. 22 ταῦ-
 τα δ' ἐστὶ θεῖα, 23 οἷοις μηδὲν Δι-
 κρινόντα τὸ νεσημα θύοτερον τῶν
 λοιπῶν νεσημάτων νομίζον, ἀλ-
 35 λὰ πύλων θεῖα, καὶ ἀνθρώπινα
 πάντων. 24 φύσιν δὲ ἔχον ἐκαστον
 καὶ δῶνάμιν ἐν ἐαυτοῦ, 25 καὶ ἢ δὲν
 ἀπορὸν ἐσθι, ἔδδ' ἀρμήχανον. 26
 ἢ ἀκρῶτα τε τὰ πλεῖστα ἐσθι αὐτῶν 48
 σι τῆσιν, ἀφ' ὅταν καὶ γίνονται.
 27 ἔτερον γὰρ ἔτερον τερφῆ ἔστι, 28
 τῶν δὲ κακῶν. 29 τῶν ἔν δ' ἐστὶ 49
 τὸν ἰητῶν ἐπίστατος, καὶ τὸ καμῶν
 Διὰ γινώσκον ἐκείσθ, 30 ἢ ὡς αὐ-
 τὸ μὲν δὲ πρὸ τῆσιν τερφῆ καὶ αὐξή-
 σθ. τὸ δὲ ἀφαιρέσθ καὶ μῶσθ. 31
 ἢ γὰρ δὲ καὶ ἐν ταύτῃ τῆσιν νεσῶ καὶ
 ἐν τῆσιν ἀλλήσιν ἀπίσθι μὴ αὐ-
 ξῆσθ πρὸ νεσημάτων, 32 ἀλλὰ σπῆ-
 40 δῶν τῶν ἔν δ' πρῶτον πρῶτον τῆσιν νε-
 σωτὸ πολεμῶν τῶν ἐκείσθ, 33 καὶ
 μὴ τὸ φίλον καὶ σπῆσθ. 34 ὑπὸ
 μὲν γὰρ τῆσιν σπῆσθ καὶ αὐ-
 ξῆσθ, 35 ὑπὸ δὲ τῶν πλεμῶν
 ἢ φθῆσθ καὶ ἀμαυρῆσθ. 36 ἢ οἷσθ
 δὲ ἐπίσθται ἐν ἀνθρώποισιν πῶ
 τοιαύτων μεθαστασιων, 37 καὶ δύνα-
 σθι ὑγρὸν ἔκ ξηρὸν ποιεῖν, καὶ γερ-
 μῶν

brum : 18 sic etiam si qua muta-
 tio fortior in aëre contingat, præ
 temporibus anni, etiam ipsum à
 seipso diversum redditur in aëre.
 19 Etenim cerebrum propterea
 primum sentit, quia etiam morbi
 in ipsum irruunt acutissimi, &
 maximi ac præcipue lethale, &
 qui 'difficilem judicationem ha- 35
 bent apud inexpertos. 20 Hic ve-
 ro morbus facer appellatus, ex
 iisdem causis oritur, à quibus
 etiam reliqui, 21 ab accedentibus
 nimirum ac decedentibus, velut
 frigore, sole, ventis, quæ & trans-
 mutantur, & nunquam quie-
 scunt. 22 Hæc autem sunt divina.
 23 Quare nequaquam hunc mor-
 bum ab aliis discriminare oportet,
 neque reliquis morbis divi-
 niorem putare, sed omnes divi-
 nos omnesque 'humanos. 24 36
 Naturam autem unusquisque
 habet & vim in seipso, 25 & nul-
 lus nec auxilii nec remedii ex-
 pers est, 26 & plerique his ipsis
 curantur, à quibus etiam nascun-
 tur. 27 Alterum enim alterius
 nutrimentum est, 28 alterius vero
 perniciæ ac affliccio. 29 Hoc ita-
 que Medicum nosse oportet, &
 temporis occasionem in singulis
 pernoctare, 30 quod alterum qui-
 dem per alimentum absolvet &
 augebit, alterum vero detrahet 51
 & minuet. 31 Oportet autem 36
 tum in hoc morbo, tum in reli-
 quis omnibus, non augere mor-
 bos, 32 sed festinare ut ipsos ex-
 terminet, id quod adversissimum
 est morbo exhibendo, 33 non
 quod amicum & familiare. 34 A
 familiari enim & consueto floret
 ac augetur, 35 ab adverso vero &
 hostili perit & dissipatur. 36 Quis-
 quis autem talem mutationem
 in hominibus novit, 37 & humi-
 dum ac siccum facere potest ho-
 minem,

μόν κη ψυχρὸν ὑπὸ διαίτης τ' αὐ-
 θρωπον, 38 εἶτ' κη ταύτην πλὴν
 νέσον ἰῶτο αὐ, 39 εἰ τὲς κριζὲς
 Διαιτῶσκι τῶν συμπερόντων, 40
 αὐδὸ κη ζερεμῶν κη μαγδυμῶ-
 45 τῶν κη πεισις ἀλλης βαναουσις
 τοιαύτης.

minem, ' calidum item ac frigi- 370
 dum per dietam, 38 hic utique
 & hunc morbum sanaverit, 39 si
 occasionem eorum quæ confe-
 runt pernoscet, citra expiamenta
 ac incantationes, 40 citraque om-
 nem aliam hujuscemodi machi-
 namentorum absurditatem.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Η Ι Ρ Ρ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Σ

αὐτῷ

D E

Μ Α Ν Ι Η Σ.

Ι Ν Σ Α Ν Ι Α.

Basil. græc.

Foesius VIII. 19. 1286.

Basil. lat.

533 **Μ**ΑΙΝΟΜΕΝΩ 3, 106
 ὡς ἐφω ἐν τῷ αὐτῷ
 ἱερῆς νέσε, ὑπὸ ὑγρό-
 τητ' εἰς κεφάλαι. 2
 ἐν ᾧ ἐστὶ τῆς ψυχῆς ἔργα.
 3 ὅταν ὑγρότερ' τῆς φύσι' ἦ,
 ἀνύγκη κινεῖται. 4 κινεῖται δ' ἡ μήτε
 τ' ὄψιν ἀτρεμίξιν, μήτε τ' ἀκρόν. 5
 35 " ἀλλὰ ἀλλοίε ἀλλοία ὄραν τε, κη 107
 ἀκρόν, 6 πλὴν τε γλῶσσαν τιαῶται
 Διαιτῶσκι, οἷα αὐ βλέπη τε κη ἀ-
 κη ἐκαστῷ. 7 ὅσον ἡ αὐ ἀτρεμίση ὁ
 ἐγκέφαλ' ὅ, τοσῶτον κη φρονεῖ
 ζερόνου ὁ αὐθρωπος. 8 ζίνε) ἡ δ' αἰ-
 φθορὰ εἰς κεφάλαι ὑπὸ φλέγμα-
 τος κη χολῆς. 9 γνώση δ' ἐκαστῶ
 αὐδὲ. 10 οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ φλέγματι
 μαυνοῦμοι, ἢ συζῆ τε εἶπι, κη εἰ
 βοικταί, εἰ δὲ θορυώδεις. 11 οἱ δ' ὑπὸ
 χολῆς, 12 πλῆν) κη κη κη κη, εἰ κη 108
 ἢ κη κη. 12 ἢ ἢ κη κη κη κη κη,
 αὐ) αἰ αὐφάπις εἶπν. 13 κη δὲ
 40 δειματῶσ, εἰ φόβοι, ὑπὸ μέλας τῶσ
 ζίνεται. 14 εἰς κεφάλαι ζερεμῶν-
 μῶσ ὑπὸ χολῆς ὀρμῶσ ἐπ' αὐτῶν
 κη φλέσας, τῶσ αἰματίπιδας. 15
 ὅταν ἡ ἀπέλη ἡ χολῆ πάλιν ἐς τῶσ
 φλέσας, κη τὸ σῶμα πέπαιται. 16

QUEM ADMODUM IN
 in libello de Morbo 77
 sacro dixi, Insanienti
 necesse est præ humili-
 685
 ditate cerebrum, 2 in quo animæ
 sunt opera, moveri : 3 ubi vide-
 licet humidius quam pro natura
 fuerit. 4 Eo vero commoto, ne-
 que visum, neque auditum quie-
 scere, 5 sed alias alia & videre &
 audire : 6 & linguam talia loqui,
 qualia singulis vicibus ' viderit 5
 ac audierit. 7 Quandiu vero ce-
 rebrum quieverit, tandiu etiam
 homo sapit. 8 Fit autem corru-
 ptio cerebri à pituita & bile. 9
 Utriusque vero cognitio sic con-
 ringit. 10 Etenim qui à pituita
 insaniant, quieti sunt, & non
 vociferantur, neque tumultuan-
 tur. 11 Qui vero à bile, percussio-
 res sunt, & malefici, ac non quie-
 ti. 12 Et siquidem assidue insa-
 niant, hæ causæ sunt. 13 Si vero
 terrores & timores fuerint, à
 transmutatione ' fiunt, 14 cerebro 10
 à bile calefcente, quæ ad ipsum
 per venas sanguinarias procedit.
 15 Cum autem bilis discesserit
 rursus in venas, etiam corpus
 quiescit. 16 Tristatur autem &

ἐνύπται

y 5 angitur

ἀνιῆται δὲ καὶ ἀσῆται, ¹⁷ καὶ
 ἐπιλήθεται ὡδὸς κραιόν, ¹⁸ ψυ-
 χομῆς δὲ ἐγκεφάλου ὑπὸ φλέγ-
 ματι, ¹⁹ καὶ ξυλισμαμῆς ὡδὸς
 τὸ ἔθ. ²⁰ ὅταν δὲ ἐξαπίνης ὁ
 ἐγκέφαλος ἀψαθρευμάνηται ὑπὸ
 χολῆς κατὰ τὰς φλέβας τὰς εἰρη-
 μῆας, ²¹ ἐπιζέσονται δὲ αἵμα-
 τ. ²² ἐνύπνια ὄρευσι φοβερὰ,
²³ καὶ ὡς ἐρηγηρότ. τὸ ὡσώ-
 πον φλογαῖ. ²⁴ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 ἐρυθραίνονται, ²⁵ καὶ ἡ γνώμη
 ἐπινοεῖ τι κακὸν ἐργάζεσθαι. ²⁶
 τῆτο κὲ ἐν τῷ ὕπνῳ πύαξι. ²⁷ ὅταν
 δὲ τὸ αἷμα σκεδασθῆ πάλιν ἐς
 τὰς φλέβας, πίπτουται. ²⁸ ἐν ¹⁰⁹
 δὲ τῷ πέμπτῳ τῶν ἐπιδημιῶν
 ἰσθησας, ὡς ἐγένετο ἀφωνή, ²⁹
 ἀγνοια, ³⁰ ὡδὸς ἀληθῆς συχ-
 ναί. ἐπασροφαί, ³¹ ἡ δὲ γλώσ-
 σα σκληρῆ, ³² καὶ, ἐι μὴ ἀψα-
 κλύσασθαι, λαλεῖν ἐκ οἴον τε λῶ,
³³ καὶ σφόδρα πικρὴ τὰ πολ-
 λά. ³⁴ φλεβοσμία ἔλυσεν, ³⁵
³⁴ ὕδροποσίη, ³⁶ μελίκρητον, ³⁷
 ἐλλεβοράων πόσις. ³⁸ ἐτ. ὀλί-
 γον ἐπιζήσας χρόνον, ἐπλεύθη-
 σεν. ³⁹ ἀλλ. λῶ, ὅς, ὅτε εἰς πο- ¹¹⁰
 τὸν ὄρμῶν, φέ. τῆς ἀυλῆ ἐί-
 θ. ἐλάμβανεν, ἐι ἀκέρσεν ἀυ-
 λήσας. ⁴⁰ ἡμέρης δὲ ἀκέρσεν ἐδὲν
 ἔπασι.

angitur homo, ¹⁷ & præter tem-
 poris rationem obliviosus fit, ¹⁸
 dum cerebrum à pituita perfrige-
 ratur, ¹⁹ & præter solitum
 morem compingitur. ²⁰ Post-
 quam vero cerebrum derrepente
 à bile calefactum fuerit, ²¹ fan-
 guine in prædictis venis efferve-
 scente: ²² insomnia vident hor-
 renda, ²³ & facies velut in vigi-
 lante flammescit, ²⁴ & oculi ru-
 bescunt, ²⁵ & mens aliquid mali
 operari cogitat. ²⁶ Atque hoc in
 somno homo patitur. ²⁷ Cum
 autem sanguis rursus ad venas
 dispersus fuerit, quiescit. ²⁸
 Porro in quinto Popularium
 morborum libro quendam re-
 censui, cui fiebat vocis interce-
 ptio, ²⁹ ignorantia, ³⁰ frequentes
 delirationes, & reversiones: ³¹
 lingua autem erat dura: (³² &
 nisi collutione usus esset, loqui
 non poterat) ³³ & plerunque
 etiam valde amara. ³⁴ Venæ fe-
 ctio exsolvit, ³⁵ aquæ potus, ³⁶
 aqua mulsa, ³⁷ veratrorum po-
 tionēs. ³⁸ Hic ubi modicum
 tempus supervixisset, mortuus
 est. ³⁹ Erat & alius quidam,
 quem, ubi noctu ad convivium
 progrediretur, timor tibicinæ
 corripiebat, ubi audiret ipsam
 tibia canentem. ⁴⁰ Interdiu ve-
 ro audiens, nihil patiebatur.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ HIPPOCRATIS

ὡς

DE

ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΩΝ.

HÆMORRHOIDIBVS.

Basil.græc.

Foesius lect. vi. 168. 891.

Basil.lat.

Pag 5:0 **Α**ΙΜΟΡΡΟΙΔΩΝ τὸ ¹ μῖν ἄσημα ὡδὲ γίνε²·
 λυ³ χολή ἢ φλέγμα εἰς
 τὰς φλέβας ὡς ἐν τῷ
 δόχῳ καὶ σπέρσει, θερμαίνῃ τὸ
 5 αἷμα τὸ ἐν ταῖσι φλεβίοισι· ³ Ἰερ-
 μαγόμῃρα δὲ τὰ φλέβια ἐπιπαύ-
 νται ἐκ τῆ ἔργισται φλεβίων τὸ αἷμα,
 4 καὶ πηροσύμῃρα ἐξογκέει τὸ εἶδος
 τῷ δόχῳ, ⁵ ἢ καὶ ὑπερίσχει (ἐν αἰ-
 κεφαλαῖ τῶν φλεβίων, ⁶ καὶ ἄμα
 μὲν ὑπὸ τῆ κήρυξ ἐξέσσης φλώ-
 μῃρα, ⁷ ἄμα ἢ ὑπὸ τῷ αἵματι
 ἀφροίξομῃρα βιαξομῃρα, ⁸ ἐξα-
 κρηπίξ (ἐν αἷμα· ⁹ μάλιστα μὲν
 ἐξὺ τῷ ἀποπύτῳ, εἴποτε δὲ χω-
 εἰς ἀποπύτῳ. ¹⁰ Ἰερμαπύξ δὲ
 εἶ ὡδὲ. ¹¹ "Πρῶτον μὲν ὑπερξέ-
 30 ται εἰδέναι, ἐν οἷω χωρεῖ ἄ γίνον¹²).
¹² δόχῳ ἢ καὶ τῶ μων, καὶ ἀποπύμ-
 νων, ἐ ἀναρράπιων, καὶ δὲ ἄν, ἐ ἀπο-
 σήπων· ¹³ ταῦτα ἢ δὲ κέει δὲ ἴνα
 εἶναι· ¹⁴ εἰδὲν αὖ σίνου. ¹⁵ ὡδὲ
 σιδάσαδξ δὲ λίγω ἐπὶ τῷ ἢ ὀκτώ
 σιδήρα, ¹⁶ σσιταμιαῖα τὸ μέγε-
 θον, πάχον δὲ ὡσεὶ μήλης πα-
 χείης, ¹⁷ ἐξ ἄκρξ δὲ καὶ ἀκρόμ-
 ψα, ¹⁸ ἐ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ πλάτῳ ἔστω,
 ὡς ἐπὶ ὄβελξ μικρῆ· ¹⁹ σσηρωθή-
 ρος δὲ φαρμάκῳ τῇ ὡσπερον, ²⁰
 αὐτῇ δὲ, ἢ αὖ ἐπιχρήνης καῶσαι,
 ἀνακλίνας τῷ ἀνθρῳ πον ὑπὸ ἴον, ²¹
 35 καὶ σσηροκφάλαιον ὑπὸ τῷ ὄσφω
 ὑποθεῖς, ²² ἐξ ἀναγκάζειν ὡς μάλ-
 λιστα τοῖσι δακτύλοισι τῶν ἐδρῶ
 ἔξω, ²³ ποιεῖν ἢ καὶ ἀφωανεία τὰ
 σιδήρα,

HÆMORRHOIDUM III
 morbus hoc modo fit. ³⁵⁸
² Quum bilis aut pi-
 667
 tuita ad venas recti
 intestini decubuerit, sangui-
 nem qui in venis est calefacit.
³ Calefcentes autem venæ ex
 vicinis venulis sanguinem at-
 trahunt: ⁴ & ubi replentur,
 interna sedis pars intumescit,
⁵ & ¹ capita venarum super-
 5
 eminent: ⁶ & partim dum à
 stercore exeunte comprimun-
 tur, ⁷ partim dum à coacer-
 vato sanguine coguntur, ⁸ san-
 guinem ejaculantur: ⁹ atque
 hoc maxime quidem una cum
 stercore, aliquando vero etiam
 sine stercore. ¹⁰ Curare autem
 3
 oportet hoc modo. ¹¹ Primum
 equidem nosse oportet in quo
 loco sint hæmorrhoides. ¹² Re-
 ctum enim intestinum & se-
 cans, & ¹ resicans, & consuens, ¹⁰
 & urens, & putrefaciens, ¹³
 etiam si gravissima hæc esse vi-
 deantur, ¹⁴ nihil læferis. ¹⁵
 Jubeo autem præparari ferra-
 menta septem aut octo, ¹⁶ ma-
 gnitudine palmi, crassitudine
 specilli crassi, ¹⁷ ex summa par-
 te reflexa ¹⁸ ac lata, velut in
 obolo parvo. ¹⁹ Et ubi priore
 die purgatorio medicamento
 purgasti, ²⁰ ea qua rem aggre-
 deris urito, & homine supino re-
 clinato, ²¹ & pulvinari sub lum-
 bos subiecto, ²² ¹ sedem quam ¹⁵
 maxime per digitos foras extra-
 hito: ²³ ferraumenta que canden-
 tia

σιδήρα, ²⁴ καὶ κρήνη ἕως αὐτῶν ἀποξη-
ραίνης, ²⁵ καὶ ὅπως μὴ ὑπαλεί-
ψης. ²⁶ κρήνη δὲ καὶ μηδὲμίω
ἑῶσαι ἀκαιοὶ τῷ ἀιμῶροιδῶν, ἀλ-
λὰ πείσας ἀποκαύσας.

II. Γνώσκει ἢ χαλεπῶς τὰς αἰ-
μορροΐδας. ² ὑπερέχει ἢ γὰρ ἐς τὸ
ἐνθὺς ἔδραχε, ὡς οἶον ἰάχης περιδ-
ναί, ³ καὶ αἷμα, ἐξαυαγκασμοῖς ἔ-
δραχε, ἐξακοντίζου αἷμα. ⁴ κα-
τεχόντων δὲ αὐτῶν, ὅταν κρήνηται,
²⁰ τῷ κεφαλῆς ἔτι χερῶν, ὡς μὴ κί-
νήη. ⁵ βοάτω [ἢ] κρημρῶ. ⁶ ὁ
γὰρ δὲρῆς μάλλον ἐξίχθη. ⁷ ἐπιπῶ δὲ
καύσας, φακὰς καὶ ὀρόβους ἐψή-
σας, ἐν ὕδατι τριψάσας λείας, κα-
τάπασσε πέντε ἢ ἕξι ἡμέρας. ⁸ τῇ ἢ
ἐβδόμῃ ἀπόχρον μαλθακὸν τμήνην
ὡς λεπτότατον. ⁹ πλάττω ἢ εἴσω
ἔσποχας, ὅσων ἐξ δακτύλων πάν-
τη. ¹⁰ ἐπιπῶ ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῷ ἀπόχ-
ρον ὀθόνιον ἴσον τῷ ἀπόχρω λεπτὸν καὶ
λείον, ἀλείψας μέλιτι. ¹¹ ἐπιπῶ
ὑποβαλὼν τῷ δακτύλῳ τῷ λιχα-
²⁵ νῶ τῆς ἀριστερῆς χερὸς, μίσην τὸν
ἀπόχρον ὡσαι κατὰ τῆς ἑδρῆς ὡς
περὶ σωτέτα. ¹² ἐπιπῶ ἐπὶ τὸν
ἀπόχρον περὶθεῖναι εἰς αἶον, ὡς αὐ-
τὸν τῇ ἑδρῇ ἀπερμεῖη. ¹³ Διζώ-
σας δὲ ἐν τῇσι λαγύρῃ καὶ ὑφεί-
ταινίω, ἐν τῷ ὀπίθεν ἀναλα-
βάν ἐν τῶν σκελέων τὸν ἐπίθε-
σμον, ἀναδῆσαι ἐς τὸ διζώσμα
ὑπὲρ τὸν ὀμφαλόν. ¹⁴ τὸ δὲ
φαρμακόν, ὃ εἶπον, ἐπιθεῖτο πυ-
κνὴν τῶν σιρόχα ποίειν, καὶ ἰχυ-
ρῶ φυτόν. ¹⁵ ταῦτα δὲ δεῖ ἐπι-
θεῖν μὴ ἔλασον ἡμερῶν εἴκοσι. ¹⁶
ῥοφείν ἢ ἀπιεῖ τῷ ἡμέρας ἄλλου-
³⁰ ρον, ἢ τὸ ἀπό τῷ πτύρῳ. ¹⁷ ἔπι-
νη ὕδατος. ¹⁸ ἢ ἑς ἀφοδὸν ἰζηται,
ὑδατι θερμῷ ἀπινίξην. ¹⁹ λείπειται
δὲ διζώ τριτῆς ἡμέρας.

tia facito, ²⁴ ac urito, donec re-
ficcaveris, ²⁵ & hoc ita ne con-
tingas. ²⁶ Urere enim oportet,
& nullam hæmorrhoidem sine
ustione finire, sed omnes exurere.

II. Cognosces autem hæ-
morrhoidas non difficulter. ²
Super eminent enim in internam
recti intestini partem, velut uvæ
acini lividæ, ³ & simul ut sedes
extrahitur, sanguinem ejaculan-
tur. ⁴ Detineant autem aliqui
ipsum caput & manus, dum urit-
ur, ut ne moveatur: ⁵ & dum
uritur, vociferetur, ⁶ sedes enim
magis inde eminet. ⁷ Postquam
vero ufferis, lentas ac ervum co-
quito, & ex aqua trita imposito,
ad quinque aut sex dies. ⁸ Sep-
tima vero die spongiam mollem
in tenuissima frustra concidito. ⁹
Sit autem latitudo spongiæ undi-
quaque sex digitorum: ¹⁰ deinde
super spongiam linteum tenue,
ac læve, spongiæ æquale, melle
illitum imposito, ¹¹ & postea
subjecto digito indice sinistrae
manus, mediam spongiam in se-
dem quam penitissime protrudi-
to, ¹² deinde supra spongiam la-
nam apponito, quo in fede quie-
ta permaneat. ¹³ Et laterum mol-
litudines præcingito, & retror-
sum fasciam ex cingulo submit-
tito, quam per media crura re-
ceptam, ad cingulum circa umbi-
licum deligato. ¹⁴ At pharma-
cum de quo dixi, ad densam ac
robustam carnem faciendam ac
producendam ¹⁵ deligatur, &
non minus quam viginti diebus
hæc deligare oportet. ¹⁶ Sorben-
da autem est semel in die farina,
aut milium, aut fufurum deco-
ctum: ¹⁷ & aqua bibenda. ¹⁸ Si
vero ad alvum exonerandam de-
spondeat, aqua calida proluito, &
tertio quoque die lauet.

III. Ἀλλήθεραπέη. 2 Ἐκ-
βαλὼν τὴν ἑδρῆν ὡς μέλιτα ἀπο-
ναύ ὑδατὶ θερμῷ, 3 ἐπιτίθει δ' ἀπο-
ταμένην τῷ ἀμυγροῖδων τὰ ἄκρα.
4 φάρμακον δὲ πρὸς κατὰ σκευά-
σθαι πρὸς τὴν τομὴν ὡδε. 5
ἐρήσας ἐς χαλκῆον, 2 ἐπίπρασον
ἐπὶ τὸ ἕρον χαλκῆ ἄνθη ὀπίθῃ καὶ
περιμυρῆς λέει. 6 ἐπιτίθει διέτις καὶ
κινήσας τὸ χαλκῆον, 7 ξήρανον ἐν
35 τῷ ἡλίῳ. 7 ὅταν δὲ ξηρὸν ᾖ (ἡ γῆ),
σωξέσας τρέψον λέιον, 8 καὶ
πρὸς τὴν δακτύλῳ, 9 καὶ σπλη-
νία ἐλαμώσας πρὸς τὴν δακτύλῳ, 10 καὶ σπόγγον
ἐπίπρασον ἐπὶ τῷ. 11 Ἐπερὶ τὸ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 12 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 13 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 14 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 15 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 16 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 17 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 18 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 19 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 20 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 21 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 22 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 23 πρὸς τὴν δακτύλῳ
πρὸς τὴν δακτύλῳ. 24 πρὸς τὴν δακτύλῳ

III. Alia curatio. 2 Extra-
ctam quam maxime sedem, aqua
calida perfundito, 3 deinde sum-
mas hæmorrhoidum partes præ-
secato. 4 Pharmacum autem ad
35 sectionem præparatum sit hoc. 5
In æreum vas mingito, & in uri-
nam, æris florem tostum, tritum,
læve m inspergito, 6 deinde dilui-
to, ac vas agitato, & in sole sic-
cato. 7 Ubi vero ficcatum fuerit,
eradito, terito, & lævigatum 8 ad
anum apponito, 9 & splenia oleo
12 imbuta addito, 10 ac spongiam
supra deligato. 11 Alius modus.
12 Adnascitur ad venam sangui-
fluam extuberantem, velut mori
fructus, 13 & siquidem valde 40
extra fuerit extuberantia, carnis
tectorium circum ipsam nascitur.
14 Hominem igitur flexis
genibus in duo mortaria sive
excisos lapides locato, ac videto:
15 Comperies enim inflatas partes
inter nates circa sedem, 16 san-
guinem vero intrinsecus proce-
dere. 17 Si itaque mollis sit, &
15 sub tectorio cedat extuberantia,
digito ipsam auferre oportet. 18
Nihilo enim plus difficultatis
hæc res habet, quam si quis 45
dum ovicula excoriat, digi-
tum inter cutem ac carnem adi-
gat. 19 Atque hæc interim dum
loqueris, ægro non animadver-
tente facito. 20 Postquam autem
extuberantiam abstuleris, necessio
est sanguinis cursus ex tota de-
tractione promanare. 21 Itaque
vino austero in quo gallæ mace-
rata sunt, cito abluere oportet:
22 & vena sanguiflua una cum
extuberantia peribit, 23 & tecto-
rium sedabitur, 24 & quanto ve-
18 tustior affectio fuerit, tanto fa-
cilius sanatio erit.

IV. Ἦν ἡ ἀνώτερον ἢ ἡ κεν-
δύλας, τῷ χαλκῷ πῆρι σκέπτε-
σθαι,

IV. Si vero penitius intus de-
lituerit extuberantia, per cato-
ptem

θαυ, κῆ μὴ ἐξαπατᾷς ἰσὸ τῆ
 καὶ πῆρ. 2 " διηγάμθ ρῶ 19
 ὀμαλῶς τῶ κροδύλωσιν ἕνωα-
 γάμθ ἢ πάλιν, δέικνυσιν ὄρ-
 τῶς. 4 ἀφαρέψν ἢ χεῖρ " ἐλασσόρω 20
 μέλανι ἰσαλέφοντα τ' δάετυ-
 λον ἢ ἐπῆτα τετρατῶ οἶνω κλύζην
 αὐσηρῶ. 6 τὸ ἢ ἄμα, ὅταν ἀφέλης
 τῶ κροδύλωσιν, ὅπ εἰρέφ, μὴ
 γαυμάζην. 7 εἰδὲ γὰρ, ἢ ἐν τοῖ-
 521 σιν ἄρθροις ἢ Διφταίμης τῶς χεῖρας
 ἢ τὰ σκέλεα, εἰ ῥύσεται ἄμα.
 8 ἢ δὲ αὐθεν ἢ κῆ τωθεν τῶ μης
 τ' ἀρῆρων, δὴ ῥήσας κῆλας φλέσας
 καὶ ἀμῆρῆρες, 9 καὶ χαλεπῶς αὐ
 ἰχοῖς δὴ πόρας. 10 ἔτω καὶ τῶ ἐν
 τῆ ἔδρῃ ἀμῆρῆροῖδα, ἢ μὲν αὐ-
 θεν ἢ κῆ τωθεν τῶ μης τ' ἀφαρέσιος
 τ' κροδύλωμαθ, ἄμα ῥύσεται.
 11 ἢ ἢ αὐτῶ ἀφέλης τ' κροδύλω-
 σιν ἐν τῆ πρῶσφ, εἰ ῥύσεται. 12
 5 ἢ μὲν ἢ ἔτω κῆ τῶ τῶ, καλῶς
 αὐ ἔχοι. 13 ἢ δὲ μὴ, καῦσαι, 14
 φυλασσόμεθ, ὡς μὴ ἄψη τῶ σι-
 δήρω, 15 ἀλλ' ἐγγὺς πρῶσφ ῥῶ τῶ σι-
 δήρω δὴ ποξηρῶν, 16 κῆ πρῶσφ ἰδέ-
 ναι τὸ τ' χαλκῶ ἀνθ τὸ ἐν τῶ ἔρω.

V. Ἐπερ τῶ τῶ τ' ἰήσι 21
 αἰμῆρῆροῖδων. 2 " κῆ τῶ χεῖρ
 ποιήσεσθ, οἶον καλαμίσκον φρε-
 σμίτῶ, 3 πῆρ ὀν δὲ ἐναρμῶσιν
 καλῶς ἀρμῶσιν. 4 ἐπῆτα τ' αὐλί-
 σκον ἐνθεῖς ἐς τῶ ἔδρῳ Διφταί-
 νον τὸ σιδήρον κῆ δέειμα, εἰ πυκνὰ
 10 ἐξαρέψν, ἢ ἢ μακρὸν ἀνέχῃ τ' θερ-
 μῶν ὀμῶς, εἰ ἔτε ἔλγος ἔξῃ ἰσὸ τ'
 θερμῶσιν, ὑγία τῶ ξηρῶν ἰσὸ τῶ
 φλέσια 6 [ῥῆν]. ἢ ἢ βέλη μῆτε
 κῆ μῆτε δὴ ποξηρῶν, πρῶσφ ἰσο-
 νήσας ὑδατι ποκῶ θερμῶ, εἰ ἐν ῥέ-
 ψας τ' ἔδρῳ, 7 σμύρῶν τῶ ψας 22
 λείω εἰ κῆ κῆ, εἰ σπῆρῶν αἰγυ-
 πῆ καὶ κακῶσιν, ἐν τῶ ἡμῶσιν πρῶσφ

pterem inspicio, & ne catoptere
 decipiaris videto. 2 Dum enim
 aperitur, extuberantiam expla-
 nat, 3 dum vero rursus contra-
 hitur, recte ostendit. 4 Auferre
 autem oportet, veratro nigro in
 anum subdito, 5 deinde tertia die
 auferre, ac vino aultero infuso
 colluere. 6 Cæterum quod fan-
 guis non fluit, 7 quum abstuleris
 extuberantiam, mirari non oportet.
 7 Neque enim si in articulis
 difseces manus aut crura, sanguis
 profluet. 8 Si vero supra aut in-
 fra articulos secueris, cavas ac
 sanguifluis venas comperies: 9
 & difficile fuerit ut expedite fi-
 stas. 10 Sic etiam hæmorrhoidem
 in sede, si supra aut infra extu-
 berantiæ detractionem feces,
 sanguis 1 profluet. 11 Si vero 60
 ipsam extuberantiam in connexu
 abstuleris, non profluet. 12 Si-
 quidem igitur ita sedatur, bene
 habet. 13 Sin minus, urito, 14
 cavendo ut ne contingas ferro,
 15 sed prope admotis ferramentis
 reficcato, 16 & florem æris ex
 urina apponito.

v. Alius modus curationis
 hæmorrhoidum. 2 Clysterem
 facere oportet, velut arundinem
 separiam, phragmiten appella-
 tam, 3 & in ipsum 1 ferramentum 65
 probe congruum adaptare. 4
 Deinde indita in sedem clysteris
 fistula, ferramentum candens
 immittere: ac frequenter exime-
 re, 5 quo magis calefieri sustineat,
 & neque ulcus ex calore habeat,
 & venæ reficcatae sanæ fiant. 6
 At vero si neque urere, neque
 refecare voles, ubi multa calida
 aqua proluxisti, & sedem everfam
 extraxisti, 7 myrrham tritam,
 lævigatam, & gallam, & alumen
 ægyptium ustum, una & dimi-
 dia ad reliqua parte, & melante-

πύλλα, καὶ μελανθηρίης ἄλλο το-
σῆτον, τετέοι (ἢ ξηροῖς χρῆσθαι.

8 ἢ ἢ ἀμυγροῖς τετέοισι τοῖσι φαρ-
μακίοι (ἢ ἰν δ' ἀποθήσει), ὡσπερ σκύτος
15 καὶ ἀκεκαυμῆρον. 9 ταῦτα ποιεῖν
μέχρ' οὗς αὐ πάσας ἀφανίσῃς. 10

11 Ἐχάλκιδος ἢ μισο κικαυμῆρον 23
ταῦτο ἀπερζάζεται.

VI. 12 Ἦν ἢ βέλη βαλάνοι (ἢ 24
ἢ ἰσθ. σιπήνης ὅσ' ἔραρον, μολυβδαί-
νης τρίτον μέρ' ὅ, ἀσφαλθον, συ-
πιπείλι, αὐθ' ὄλιγον, κικίδα,
χαλκὸς ἰόν ὄλιγον, 2 τετέων μέλι
ἐφθ' ἰν ἀχέας, βάλανον ποιήσας
μακροτέρην, περσίδι μέχρ' οὗς
ἀφανίσῃς. 3 γυναικείων ἀμυρ- 25
ροῖδα ὡδ' ἔραρον. 4 πολλῶ ὑ-
δαὶ θερμῶ ἀνοήσας. 5 σιπέψι ἢ
ἐν τῷ θερμῶ ἢ ὡδ' ἔων. 6 τριψας
20 μινερίων, λιτάεργρον ὄπλιον, καὶ
κικίδα, αἶνον λουθὸν ὡδ' ἔραρε, καὶ
ἔλαμον, καὶ χλωδὸς ἔραρ, τριψας
ὁμῆ παύρα δίδοναι, 7 [καὶ] ὄκ' ἔταν
ἀνοήσῃ, 8 ἄμυρ' ἰσθ' ἢ 26
καὶ ἢ ἔραρον ἐξώσας ὡς μείλιτα.

ria tantundem accipe, atque
siccis his ' utere. 8 Hæmorrhoidibus
enim ab his medicamentis de-
cedet, velut corium combustum.
9 Hæc facito donec omnes ex-
stirpaveris. 10 Et dimidia chal-
citis usq; pars idem efficit.

VI. Si vero glandulis sanare
voles, sepia testam: plumbaginis
tertiam partem, bitumen, alu-
men, florem æris modicum, gal-
lam, æruginem modicam com-
misceto, 2 & mel coctum affun-
dito, & formatam ex his glandem
oblongiorem ' apponito, 75
donec extirpaveris. 3 Mulie-
brem hæmorrhoidem hoc modo
curato. 4 Multa calida aqua pro-
luito. 5 In aqua vero odorata,
velut est myrica, trita coquito:
6 deinde spumam argenti tostam,
& gallam misceto, & vinum al-
bum, & oleum, & anseris adi-
pem affundito, omniaque simul
trita, 7 post factam prolutionem
illinenda dato. 8 Proluere vero
oportet sede quam maxime ex-
tracta.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ HIPPOCRATIS

περὶ DE

ΟΨΙΟΣ. V I S V.

Basil. græc.

Foësius sect. v. 256. 763.

Basil. lat.

1 521 25 **Α** Ἰ ὄψεις ἀφ' ἀπεφθα-
ρῆς, αὐτὸ μάλιστ' ἀφ' ἰ-
κτανίτιδες γιγνώμε-
ται, ἐξ ἀπίνης γίγνον),
2 καὶ, ἐπὶ δ' ἂν γήρων, ὅσα ἔσιν ἰσθίς
τοιαύτη. 3 ἀφ' ἢ ἰαλακος ἀδῆες γι-
γνώμεται (ἢ μικρὸν, ἐν πολλῶ χρό-
νῳ ἀσφθέρων). 4 Ἐπὶ πάλαις ὁ
ἔπερ' ὄφθαλμὸς ἐν πολλῶ χρόνῳ
ὑστέρων ἀπεφθάρη. 5 τετέοι ἢ χρῆ
καθα-

1 **Q** U L I corrupti spon- 17
te quidem cærulei 56
evadentes, derepente 178
tales fiunt: 2 & ubi 669
facti fuerint, non est talium sa-
natio. 3 Qui vero maris speciem
referunt, paulatim per multum
tempus procedendo corrumpun-
tur: 4 & sæpe alter oculus in
multo tempore postea corruptus
est. 5 Hujus caput purgare opor-
set,

ἐνὶ κέντρῳ τῆσιν ἐσχάρῃσιν. ²⁷ ὅταν
 ᾗ φλέσσα ἐκ δακτύλου ἢ δακτύ-
 λου, ἐπὶ δὲ ἐκ πίση ἐσχάρῃ, ²⁸ ὁ-
 μίως τέτα) ἢ φλέψ, ἔπεφύση),
 ἔπαλθῃς φαίνεσθαι, καὶ σφύζει ὅτε
 κῆταιθεν τὸ ἐπιρρέον. ²⁹ ὡς ᾗ δα-
 κτύλου ἢ ὁ κῆταιθεν, ταῦτα
 πάντως ἴσως παρὰ. ³⁰ δακτύλου ᾗ
 καὶ αὐτῆς, ὡς μὴ τὸ παρῶν δακ-
 τύλου. ³¹ τὰ τε ἀσπίδα καὶ ἰα-
 νῶς ἐγκυβητῆρα, ἀπὸς τῆς ῥέσεως
 φλεβῶς μάλλον. ³² αἷ [γδ] ἐσχά-
 ρῃ, αἷ μάλλον ὀπιθεῖται, ³³ πῶ-
 ς ἴσως ἐκπίπτουσιν. ³⁴ αἷ [ε] ἰσχυ-
 ρῶς ἔλασ ἀπὸς τὸ ὅσον καλλί-
 ον γίνον). ³⁵ ἐπὶ δὲ τὸ ἐλκεα
 ὑγία γίνων). ³⁶ αὐτῆς ἀναφυ-
 σῶν) καὶ ἐπιρρον). ³⁷ ἔρυθρῶς εἰσι
 παρὰ τὸ ἄλλο, ³⁸ ὡς παρὰ ἀναρρη-
 ξάμεσθαι φαίνον). ³⁹ ἔως αὐτὸν
 ἐπιρρήσθαι. ⁴⁰ καὶ κεφαλῆς καυθεῖ-
 σης, καὶ τῆσιν. ⁴¹ ὁμίως ᾗ ἔπαντὶ
 τῷ σώματι, ὅπως αὐτὸ καυθῆ.

II. Ὅταν ᾗ ζύης βλέφαρα ὀφ-
 θαλμῶ, ² ζύψιν εἰρήν' μιλησίω,
 ἔλασ, καὶ τῶν, πρὸς ἀσπίδα πε-
 ρεφῶν αὐτῶ, ³ ἢ σφραγῶν ὀφ-
 θαλμῶ φυλασσόμεσθαι, ⁴ μὴ δακ-
 τύλου ἀπὸς τὸ χένδρον. ⁵ σημεῖον
 ᾗ ὅταν δὲ τὸν ᾗ ζύψιν, ὅπως ἐπὶ
 λαμπερῶν αἵμα ἐξέρχῃ, ἀλλὰ ἰχθῶρ
 αἷμα τῶν ἢ ὕδα τῶν. ⁶ τότε ᾗ
 καὶ πνιτὸ ὑγρῶν φαρμάκων, ὅπως
 αὐτὸς ἐστὶ χαλκῶ, τῆσιν ἀναρρη-
 ψῆσθαι. ⁷ ὑπερὸν ᾗ τὸ ᾗ ζύψιν, καὶ τὸ
 ᾗ καυσι, ὅταν αἷ ἐσχάρῃ ἐκπί-
 πτωσι, ⁸ καὶ κεκαυθῶσθαι ἢ τὰ ἐλκεα
 ἔβλασάνη, ⁹ τῶν τῶν δακτύλου
 ᾗ βρέγμασθαι. ¹⁰ ὅταν ᾗ τὸ αἷμα
 ἀπὸρρῶσθαι, καὶ δακτύλου τῶν ἐκ
 μῶ φαρμάκων. ¹¹ ὑπερὸν ᾗ τῆσιν ἐρ-
 ρῶν ἔπαντων ἢ κεφαλῶν κατῆσθαι.

III. Τὰ βλέφαρα τὰ παρὰ-
 Tom. II. περιε

7 ponito. ²⁷ Leviter autem uista
 aut perusta vena, ubi crusta ex-
 ciderit, ²⁸ similiter vena disten-
 ditur, intumescit, & referta ap-
 paret, & interdum, quod ex in-
 feriore parte affluit, salit. ²⁹ Sed
 si inferiore parte perustus fuerit,
 hæc ei omnia minus conveniunt.
³⁰ Si igitur primum non per-
 ufferit, iterum perurere oportet,
³¹ & spongiis, ad venam fluen-
 tem magis appositis, vehemen-
 ter inurere. ³² Crustæ magis
 perustæ cito decidunt, ³³ & cic-
 atrices ad os uistæ pulchriores
 fiunt. ³⁴ Postquam autem ulce-
 ra sanescunt, ³⁵ & rursus inflantur
 & attolluntur, ³⁶ & præter cæte-
 ra rubescunt, ³⁷ & tamquam ele-
 vatæ apparent, ³⁸ quoad tempus
 accesserit. ³⁹ Idem capite & pe-
 ctore perusto, ⁴⁰ similiterque to-
 to corpore contingit, quacum-
 que in parte uistio fiat.]

I I. Quum vero palpebras
 oculi raseris, ² lana milesia, cri-
 spa, pura, circum fufum obvo-
 luta, radito, ³ ipsam oculi coro-
 nam vitando, ⁴ ut ne ad cartila-
 ginem usque peruras. ⁵ Signum
 autem sufficientis rasuræ est, si
 non amplius splendidus sanguis
 exit, sed sanies cruenta aut aquo-
 fa. ⁶ Tunc vero' liquido aliquo
 medicamento, in quo flos æris
 est, defricare oportet. ⁷ Postea
 autem, ubi & rasionis & uistionis
 crustæ exciderint, ⁸ & ulcera
 purgata fuerint ac germinave-
 rint, ⁹ fissuram per sinciput fe-
 care oportet, ¹⁰ & quum sanguis
 defluerit, medicamento cruen-
 tis vulneribus idoneo illinere.
¹¹ deinde vero & hujus, & om-
 nium caput purgare operæpre-
 cium est.

I I I. Palpebræ si crassiores
 quam pro natura' fuerint, ex in-
 z ferna

τερα τ' φύσι τὸ κρέτω δ' πτω-
 μων, τὴν σάρακα ὀγκύτω δ' μαρέ-
 σωτα δ' ὠή. ² ὕπερον δ' ἐ τὸ βλέ-
 φαρὸν ἐπικαῦσαι, μὴ Διφρανε-
 σι, ³ φυλασόμεν τὴν φύσιν τ'
 τερχῶν ⁴ ἢ τῶ ἀνθ' ὀπιῶ λεπιῶ
 πρεσεῖλαι. ⁵ ὅταν δ' ἐ δ' ποπίσι ἢ
 ἐχάρα, ⁶ ἴησε δ' ἐν ὡς τὰ λοιπαί. ¹³
⁶ ὀγκύτω ἢ βλέφαρα ψωρεῖα, ⁷ κ' ¹⁴
¹⁵ κνησμοῦ ἐχη, ⁷ ἄθος χαλκῆ βῶ-
 λιον πρεσεῖλαι ἄγκύτω τερίφας, ἐπ' ἔτα
 τὸ βλέφαρον δ' πορίφας αὐτέσ, ⁸
⁸ ἐ τὸ δ' ἐ τὴν φολιόδα δ' χαλκῆ ¹⁵
 τερίφην ὡς λεπιῶτα ἐπ' ἔτα χυλὸν
 ὀμφακ τὸ διητηρῆμον τ' φραχέας,
 κ' τερίφας λείον. ⁹ τὸ ἢ λοιπὸν ἐν
 χαλκῶ ἐρυθρῶ τ' φραχέων κ' ὀλί-
 γον ἀναλεῖδην, ἕως αὐ πύχ τ'
 ῥήνηται ὡς μυθιωτός. ¹⁰ ἐπ' ἔτα,
 ἐπ' ἔταν ξηρανή, τερίφας λείον
 χεῖδεται.

IV. " Νυκτίλωψ φάρμακον ¹⁶
 πινέτω ἐλατήριον, ² ἐ τ' κεφαλήν
 καθαρέδω, ³ κ' καθαρέδωσας τ' αὐ- ¹⁷
²⁰ χένα ὡς μέλισσα, κ' πείσας πῶ-
 σον χεῖρον. ⁴ ἐπανίεις ἢ διδόμεν ἐν
 μέλιτι βῶπιων ⁵ ἢ παρεβόος ὠμῶν ¹³
 καθαπέιν μέγιστον ὡς αὐ δ' ὠή. ἐν
 ἢ δ' ο. ⁶ ἢ ἢνι οἰ ὀφθαλμοῖ ὕμεις ¹⁹
 ὄντες Διφρανεσιεν τ' ὀψιν, ⁶ τριτέω
 χεῖ ται μόντα κ' τὸ βρέμα ἐπανα-
 δειρανεῖται, ⁷ ἐπ' ἔτα τὸ ὄσέον,
⁸ ἀφελόντα τὸν ὕδρωτα, ἢ ἢ. ⁹ κ'
 ἕ τως ὕμεις γ' γνονται.

V. " Οφθαλμῆς τ' ἐπιείσ, ²⁰
 ξυμφέρει καθαρέσις κεφαλήσ ἐ τ'
 κρέτω κελίης, ³ ἐ. ἐί ἔχη τὸ σῶμα,
²⁵ ἀμάσας ἀφάρσις ξυμφέρει πρεσεῖ
 ἐντα τ' τοῖστων ἀλγημάτων, ⁴ κ' ἢ
 σικύα κ' τὰς φλέβας. ⁵ σίτ' ὀλί-
 γ τ' ἀρεῖς, ἐ ὕδατος πόσις. ⁶ κ' ἢ
 κείτ' ἢ ἐν σκότω, δ' ὀ τε κ' πνῆ κ'
 πυρός ἐ τ' ἄλλων λαμ' ὡσ' ἢ ὡλ-
 ριον,

ferna parte carne, quantum po-
 tes quam expeditissime resecta, ²
 postea palpebram inurito, non
 candentibus ferramentis, ³ vi-
 tando naturam pilorum: ⁴ aut
 flore æris tosto tenui adstringito.
⁵ Quum autem crusta exciderit,
 velut reliqua curato. ⁶ Quum
 palpebræ scabie laborant, & pru-
 ritus habet, ⁷ floris æris glebu-
 lam ad cotem terito, & ex ipso
 palpebram defricato. ⁸ Et tunc
 squamam æris quam' tenuissimæ,
 terito, deinde uvæ immaturæ,
 succum excolatum affundito, ac
 leviter simul terito: ⁹ & postea
 reliquum succum in vase æris
 rubri affundens, paulatim terito,
 donec crassitudo fiat velut allii
 intritum: ¹⁰ & ubi resiccatum
 fuerit medicamentum, leviter
 trito utere.

IV. Nyctalops medicamen-
 tum bibit deorsum purgans, ² &
 caput purgetur, ³ & cervicem
 ejus quam maxime scarificato, &
 fame ad multum tempus pre- ³⁵
 mito. ⁴ Ubi vero remiserit, unum
 aut duo frustra, prout maxima
 devorare potest, de hepate bu-
 bulo crudo in melle tincto ex-
 hibeto. ⁵ Si cui oculi dum sani
 sunt visum corrumpant, ⁶ huic
 sectione & insuper excoriatione
 in sinciput facta, ⁷ os excindere,
⁸ & aquam auferre oportet, sic-
 que curare: ⁹ & ita sani fiunt.

V. Ad lippitudinem annuam
 ac popularem ² conducit purga-
 tio capitis, & ventris inferni. ³
 Et si corpus habeat, sanguinis ⁴⁰
 detractio ad quosdam ejusmodi
 dolores confert. ⁴ Conferunt &
 cucurbitæ circa venas affixæ. ⁵
 Cibus modicus panis, & aquæ
 potus. ⁶ Decumbat autem æger
 in tenebris, procul à fumo, &
 igne, & aliis splendidis, ⁷ atque
 hoc

γον, ἄλλοι ἐπὶ τὰ δεξιά, ἄλλο-
 τε ἐπ' ἀριστερά. ⁸ μὴ τέγειν
 τὴν κεφαλὴν, ⁹ ἐπὶ δὲ τὸν ἔξυμ-
 φέρει. ⁹ κατὰ πλάσσει, ὁδῶν
 μὴ εὐεξίας, ἀλλ' ὡς ἰσχύει
 ἐπὶ χολῆ, ἔξυμφέρει. ¹⁰ οἰδη-
 μάτων ἀνωδῶν καὶ μετὰ τὴν
 δερμῆα φάρμακα τῆς ὁδῶν
³⁰ ἐπαλφόμενα, ¹¹ ἐπὶ δὲ τὸν ἥτε
 ὁδῶν παύσεται καὶ ἀσχετοῦ
 καὶ τὴν ἐσάλφειν τὸ φάρμακον,
¹² τότε ἔξυμφέρει κατὰ πλάσσει,
 τῶν κατὰ πλάσσει τῶν ὄ, ἢ αὐτὸ
 δοκῆ ἔξυμφέρει. ¹³ ἐδὲ ἀσ-
 βλίπην ἔξυμφέρει πάλιν ἔξυμ-
 φέρει. ¹⁴ δάκρυον γὰρ ἀσχετοῦ
 καὶ δυνάμει ὁ ὀφθαλμῶν
 πονέειν ὡς τὸ λαμπρόν. ¹⁵ ἀλλ'
 ἐδὲ ἔξυμφέρει πάλιν ἔξυμφέρει,
 ἔχει ἔξυμφέρει τερμὸν μάστιγα. ¹⁶ τερ-
 μῶν γὰρ τὸ δάκρυον ἰσχύει.
¹⁷ ἰσχύει δὲ μὴ ἔχει, με-
³⁵ τὰ γὰρ τὸ ἔξυμφέρει τὴν ἐσάλφειν
 ἔξυμφέρει ποιεῖται.

hoc in obliquum, modo in dex-
 tram, modo in sinistram par-
 tem. ⁸ Caput vero ne humectet,
 neque enim conducit. ⁹ Cata-
 plasma, si dolor non adest, ve-
 rum velut ad fluxionem cohi-
 bendam, non confert, ¹⁰ quum
 tumores sint doloris exortes.
 Verum post acria medicamenta,
 quæ ad dolorem illinuntur, ¹¹
 postquam dolor sedatus fuerit ac
 separatus, post medicamenti il-
 litionem, ¹² tunc cataplasmata
 imponere conducit, si quod
 commodum fore visum fuerit.
¹³ Nec vero ad multum tempus
 contente intueri confert. ¹⁴ La-
 chryma enim provocatur, quum
 non possit oculus ad splendida,
 officio suo fungi. ¹⁵ Sed neque ad
 multum tempus claudere oculos
 conducit, maxime si fluxionem
 calidam habeat. ¹⁶ Lachryma
 enim suppressa, calefacit. ¹⁷ Si
 vero fluxio non fit, cum pulvil-
 lo sicco sublitionem facere con-
 ducit.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΗΙΡΡΟC RΑΤΙS

αει

D E

ΠΑΡΘΕΝΙΩΝ.

VIRGINVM MORBIS.

Basil. græc.

Foesius sect. v. 124. 562.

Basil. lat.

¹ **A**ΡΧΗ μὲν τῶν ἔξυμφ-
²¹³ **A**σχετοῦ τῶν ἀσχετοῦ ἐν-
 τερμῶν. ² ἔξυμφέρει δὲ
 κατὰ τὴν ἔξυμφέρει
 τὴν φύσιν γῶνα, ἐπὶ ἐστὶ τῶν τέχ-
 νης ἐξυμφέρει, ³ ἢ μὴ γῶ τὴν ἐν
 τὴν ἀμερεῖ κατὰ τὴν δόχυν, ἐξ
 ἧς διεκέρχθη. ⁴ ἀσχετοῦ αει τῶν
 ἐρεῖς νέσος καλεομένης, ⁵ καὶ
 αει τῶν ἀποπληκίων, ⁶ καὶ
 αει τῶν δὲ μῶν, ὁμοῦ φο-
 βεῖται

PRINCIPIUM situm
 mihi compositionis
 eorum quæ perpetua
 sunt in arte medica. ²⁸⁶
² Non enim possibile est morbo-
 rum naturam cognoscere: (si-
 quidem artis est invenire) ³ nisi
 quis noverit naturam in indivi-
 fibili, ex qua in principio discre-
 ti sunt: ⁴ primum de morbo
 sacro appellato, ⁵ & de attonitis
 sive fideratis, ⁶ & de timoribus,
 Z 2 3X

ἔς τε ὡς φροσύνην ἔχει μανίαν
 ἔποιμα. ²¹ ὁρόταν ἢ πληρωθῆω.
 25 Ἐν πυρετῷ ἀνάσσει, πληνήταις
 τῶν πυρετῶν καλῶσιν. ²² ἔχόντων
 ἢ τῶν αἰσῶν, ὑπὸ μὲν τῆς ὀξυ-
 φλεγμοσίνης μόνης. ²³ ὑπὸ ἢ τῆς
 σηπεδόνου φωνῆς. ²⁴ ὑπὸ ἢ τῆς
 φερῶν φοβῆται καὶ δειδικεν. ²⁵ ὑπὸ
 ἢ τῆς αἰσῶν τῶν καρδίαν πείξει.
 ἢ ἀγρόνας κρανεσιν. ²⁶ ὑπὸ δὲ
 τῆς κακίας ἢ ἀμαλίου ἀλύων καὶ
 ἀδημνῶν ὁ θυμὸς κακὸν ἐφέλεκε-
 ται. ²⁷ ἕτερον ἢ καὶ φοβερὰ ὀλο-
 λυζῆ, ἔχει κελάρυζον ἀλλεσθῆ καὶ
 καὶ πίπλην ἔς τὴν φρέσιν, καὶ ἀγ-
 ρεσθῆ. ²⁸ ἢ ἀτε ἀμείνονά τε ἐόντα ἔ-
 30 ἢ ἔσειν ἐξέχοντα πανθῆν. ²⁹ ὁρό-
 τε δὲ αἰσῶν φαντασμάτων ἡδονῆ
 τῶν, ἀφ' ἧς ἐροῦσθ' ἰανάτα, ὡσπερ
 ἢ ἀραθῆ. ³⁰ Φρόνησίου δὲ τῆς
 ἀνθρώπων, τῆς Ἀρτέμιδι αἰγυμνα-
 κῶν ἀλλὰ τε πολλὰ, ἀλλὰ δὲ ἔς τὴν
 πολυελέστω ἢ ἰματίων κατε-
 ρῆσι τῶν γυμνασίων, ἢ κελδοόν-
 των ἢ μάντεων, ἐξαπατεώμεται.
 III. ἢ τῆς ἀπικλαγῆς θεο-
 πηγῆ, ² ὁρόταν πὴ μὴ ἐμποδίζη ἢ
 ἀμαλίου τῶν ἀπορῶσιν. ³ κε-
 λδοὶ δὲ ἔγωγε τὰς παρθένας, ὁρό-
 ταν τὸ τιῆτον πάροσιν, ὡς ξυ-
 35 οικήσῃ ἀνθρώπων. ⁴ ἢ ἢ κνή-
 σωσιν, ὑμέες γίνονται. ⁵ ἢ ἢ μὴ
 ἔη αὐτέων [ὡρῆ,] ἀμα τῆς ἢ ἢ
 ἔλινον ὑπερον ἀλώσων, ἢ εἰσῆ μὴ
 ἀνθρώπων. ⁶ ἢ ἢ ἀνδρῶν μῶν γυ-
 ναικῶν αἰσῶν μῶν καὶ τῶν
 πείρωσιν.

rium ac insaniam paratus. ²¹
 Quum enim hæc partes repletae
 fuerint, & horror cum febre in-
 gruit, erroneas febres appellant.
²² His autem sic habentibus, præ
 acuta quidem inflammatione in-
 sanit: ²³ præ putredine vero
 clamat: ²⁴ præ caliginositate au-
 tem timet ac formidat: ²⁵ præ
 compressione vero circa cor
 strangulationes parat: ²⁶ præ fan-
 guinis autem malicia animus
 incoerens ac anxius malum attra-
 hit. ²⁷ Sed & alium horribiliter
 compellat, & in puteos profilire
 ac incidere jubet, & strangulari,
²⁸ tanquam meliora sint hæc, & om-
 nem vitæ utilitatem excedentia.
²⁹ Aliquando vero sine spectris
 ac phantasmatis, voluptas quæ-
 dam adest, ex qua mortem, vel
 lut bonum aliquod, amat. ³⁰ Post-
 quam autem resipuit homo, mu-
 lieres tum alia multa, tum pre-
 ciosissimas muliebres vestes Dia-
 næ consecrant, ³¹ à vatibus id
 iumentibus deceptæ.

III. Cæterum curatio ut
 hinc liberentur, ² est sanguinis
 detractio si nihil fuerit quod im-
 pediat. ³ Ego vero jubeo virgi-
 nes quum hujusmodi patiuntur,
 quam citissime viris cohabitare.
⁴ Si enim conceperint, sanæ
 fiunt. ⁵ Si vero hujusmodi non
 affuerint ipsis, simul cum pu-
 bertate, aut paulo post corripi-
 entur, si non viro nupserint.
⁶ At vero ex mulieribus viro
 junctis, steriles magis hæc pa-
 40 tiuntur.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

ωδὲ

D E

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΦΥΣΙΟΣ.

NATURA MULIEBRI.

Basil. græc.

Foesius lect. v. 126. 563.

Basil. lat.

193 **Π**ΕΡΙ τῆς γυναικείας 1
 213 φύσιος ὡς νεοσημασίτων
 40 πέντε λέγω. 2 μάλιστα
 ἀνθρώποισιν αἶπον εἶναι. 3 ἐπιτα
 αἱ φύσιες τῆς γυναικῶν καὶ χροιά. 4
 αἱ μὲν γὰρ ὑπερλευκὰι, ὑγρό- 2
 τεραὶ τε καὶ ῥοαδέσσερα. 5 αἱ δὲ
 μέλανα, ξηρότερα 6 καὶ συφρό- 3
 τερα. 6 αἱ δὲ οἶνωπαί, μέσον τι
 ἀμφοτέρων ἔχουσιν. 7 ἔτι δὲ καὶ
 ὡδὲ τῶν ἡλικιῶν ξυμμοιῆν. 8 αἱ
 μὲν [γὰρ] νέαι, ὑγρότερα καὶ πο-
 λύαιμοι ὡς ἐπιθραλύ. 9 αἱ δὲ
 πρεσβυπῆδες, ξηρότερα καὶ ὀλί-
 γαιμοι. 10 αἱ δὲ μέσαι, μέσον τι
 ἀμφοτέρων ἔχουσιν. 11 δὲ δὲ τὸν
 45 ὀρθῶς ταῦτα χρεῖζοντα, ὡς ὅταν
 μὲν ἐν τῶν θείων ἀρχαίαι. 12 ἐπι-
 τα [δὲ] ἀγνωστικὴν πῶς τε φύσιαι
 τῶν γυναικῶν, καὶ πῶς ἡλικίας,
 καὶ πῶς ὄρατος, καὶ τὸς τόπους, 13
 αὐτῆ. 13 οἱ μὲν γὰρ τῶν τόπων ψυ- 4
 χροὶ, ῥοαδέες. 14 οἱ δὲ γε θερμοὶ,
 ξηροὶ καὶ σάσιμοι εἶσιν. 15 ἀρχο-
 μα δὲ διδάσκον ἀπὸ τῆς ὑγρῆ καὶ
 φύσιν.

DE muliebri natura ac III
 morbis hæc dico. 2 187
 Maxime quidem nu- 287
 men in hominibus
 caussam esse: 3 postea vero na-
 turas mulierum, & colores. 4
 Nam quæ superalbida sunt, hu-
 midiores sunt & fluidiores. 5 Ni-
 græ vero duriores acerbioresque
 ac adstrictiores. 6 Quæ verò 5
 vini colorem referunt, medium
 quid inter utrasque habent. 7 Sic
 autem & in ætatibus contingit.
 8 Juvenulæ enim humidiores
 sunt, & multo sanguine plerun-
 que refertæ. 9 Aniculæ vero sic-
 ciores, & modicum sanguinem
 habentes. 10 Mediæ autem, me-
 dium quiddam inter utrasque
 habent. 11 Oportet autem eum
 qui hæc recte tractare velit, pri-
 mum quidem ex diis ordiri: 10
 12 deinde mulierum naturas dis-
 cernere, itemque ætates, & tem-
 pora, & locos, in quibuscunque
 degunt. 13 Frigidi enim loci,
 fluidi sunt: 14 calidi vero, sicci &
 stabiles. 15 Initium autem faciam
 ab humido secundum naturam.

II. 115 Ἡν ὕδερ ἐν τῆσι μή- 5
 τρησιν ἐγλήθηται, 2 πὰ ἐπιμύβια
 ἐλάσσω καὶ κακίω γλήθη. 3 ἐπιτα
 ἐξαπίνης ἐκλείπει, 4 καὶ ἡ γαστήρ
 ἐπαινοιδέει, 5 καὶ οἱ μαζοὶ ξηροὶ γί-
 νονται, 6 πάλλα πονηρῶς ἐχθ, 7 καὶ ὀ-
 214 κεία ἐν γαστρὶ ἐχθ. 8 ἐ τρεπίοι
 γνώση, ὅτι ὑδραίη. 9 σημαίη δὲ καὶ
 τὰ σάσιμα καὶ ὑπερέων. 10 ψαύοντι 6
 γδ

11. Si aqua intercus in uteris
 oboriatur, 2 menses pauciores ac
 deteriores fiunt: 3 deinde repen-
 te deficiunt: 4 & venter intumescit,
 5 & mammæ siccae fiunt,
 6 reliqua male habet. 7 Et in
 ventre sibi habere videtur. 8 Et 15
 ex his cognosces, quod aqua in-
 ter cutem laborat. 9 Sed & in
 ore uterorum significationem de
 se præbet. 10 Tangentibus enim
 gracile

ἡδ' ἰσχυρὸν φαίνεται. ¹¹ καὶ πῦρ ἐν ὕδατι
 αὐτὸν λαμβάνει. ¹² ὁμοίως δ' αὖ ὁ
 θερὸν ὄσον ἀλλείων γήνην. ὁδυνη τὴν
 νήπιον γαστέρα, καὶ τὰς ἰσχύας, καὶ
 τὰς κενεῶνας ἰσχύ. ¹³ αὐτὴ ἢ ἔσται
 ἐν τρωσμοῦ μάλατι γίνεται. ¹⁴
 παροξινεῖται ἢ ἐξ ἄλλων. ¹⁵ ὁμοί-
 ται δ' ἐν ἔχθρῳ, λέγειν θερμῶν, καὶ
⁵ χλιασμοῦ παροξινεῖται, ἢ αὐτὴ ἢ
 ὁδυνη μὴ ἔχθρῳ. ¹⁶ Φάρμακον [δὲ]
 θερμὸν πίνουσι καὶ τὸ. ¹⁷ καὶ τὸ φάρ-
 μακον, περιεῖν ἐν τῷ βολβοῖτι
 τὰς ὑσέρας. ¹⁸ ἐπιτίθει παροξινεῖται
 τὸ ξυλὸν τῆς κανθαρίδι, ¹⁹ [καὶ]
 ἀφελίπων ἡμέρας τρεῖς, τὸ ξυλὸν
 τῆς χολλῆ. ²⁰ μίαν ἢ ἀφελίπων, τρεῖς
 ἡμέρας κλυσάτω ἐν τῷ ὄξει. ²¹ καὶ
 ἢ μὴ ἢ γαστῆρ γήνην λαπαρῆ, καὶ
 οἱ πυρετοὶ πεπταυμφοῖ ἔωσι, ἐπὶ
 ἐπιμύια γήνην, τὰ ἀνδρῶν ἰσχυ-
 ρομάτω. ²² ἢ μὴ, αὐτὸς τὸ
 αὐτὸ ποιεῖν, ἔσται αὐτὴ γήνηται τὰ
 ἐπιμύια. ²³ καὶ ἐνίοις παροξινεῖται
¹⁰ ἰσχυρῶν. ²⁴ μετὰ ξυλὸν ἢ ἡμέρας π-
 νέντω ἔκρηθμῶν τὸ φλοῖον καὶ γλυ-
 κυσίδης τὰς μέλανας κόκκους καὶ τὸ
 ἀκτῆς τὸ κερπὸν ἐν οἴνω νήσις. ²⁵ ἐ-
 τὴν λινοζῶσιν ἐσθίει τὸ ὡς ἀλλείων,
 καὶ σκόροδα ἐσθίει, ἐπὶ ὡμά. ²⁶ καὶ
 σίποισι [καὶ ἰσχυρῶν] μαλακίωσι, καὶ
 πῖσι πάλυποσι, καὶ πῖσιν ἀλλοίωσι
 μαλακίωσιν. ²⁷ ἢ τὴν, ὑγίης
 γίνεται.

III. " Ἡν αὖ μῆτραν παρὰ τὸ
 ἢ παρὰ ἔλθωσιν, ² ἀφ' ὧν ἐξαπίνης
 γίνεται, ³ ἐπὶ τὰς ὀδύνας ξυμερείδης, ⁴ ἐ-
 ἢ ἰσχυρῶν μέλαινα γίνεται. ⁵ ἐξαπίνης ἢ
¹⁵ ταῦτα πάχρη, ὑγίης ἔσται. ⁶ γίνεται
 ἢ τὸ τῶν παθῶν παροξινεῖται, μά-
 λιστα [ἢ] παλαιῶσι, ἐπὶ χήρῳ, αὐ-
 νέαι ἐσται καὶ τοκήεσσι χηρῶσιν.
 ὁμοίως δ' ἐπὶ τῆς χηρῆς ἀπώσ-
 ται καὶ τὸ δὲ τὸ ἢ παρὰ τὸ δὲ ποδῶν
 ταῦν

gracile apparet: ¹¹ & calor &
 aqua ipsam corripit. ¹² Quum
 autem tempus amplius processe-
 rit, dolor imum ventrem, &
 lumbos, ac laterum mollitudi-
 nem occupat. ¹³ Hic morbus ma-
 xime fit ex abortu. ¹⁴ Accidit
 item ex aliis. ¹⁵ Quum sic ha-
 buerit, calida lavare oportet, &
 tepefactoria ' adhibere, donec: ¹⁰
 dolor sedetur. ¹⁶ Pharmacum
 autem deorsum purgans biben-
 dum dare oportet. ¹⁷ Post phar-
 macum vero, uteros bubuli ster-
 coris fomento fovere: ¹⁸ & post-
 ea medicamentum cum cantha-
 ride præparatum apponere. ¹⁹ Et
 interpositis tribus diebus, id
 quod cum felle paratur. ²⁰ Una
 vero die interposita, per triduum
 aceto infuso colluatur: ²¹ & si-
 quidem venter mollis & vacuus
 fiat, & febres sedatæ fuerint, &
 ' menses prodeant, viro condor- ¹⁵
 miat. ²² Sin minus, rursus eadem
 facito, donec menses procedant:
²³ & aliquibus subdititiis utatur.
²⁴ Intermediis autem diebus
 crethmi corticem bibat, & pæo-
 nix grana nigra, & sambuci fru-
 ctum, jejuna in vino: ²⁵ & mer-
 curialem quamplurimam edat,
 & allium coctum ac crudum: ²⁶
 & cibis mollibus, & polypis,
 ac aliis mollibus utatur. ²⁷ Si
 vero pepererit, sana erit.

III. Si uteri ad hepar ac-
 cesserint, ² muta ' derepente fit, ³⁰
³ & dentes conferit, ⁴ & color
 niger fit, ⁵ patitur autem hæc
 derepente dum sana est. ⁶ Fit
 autem hujusmodi affectio virgi-
 nibus maxime antiquis, & vi-
 duis, quæ juvenulæ sunt & pe-
 pererunt, ac viduæ manent. ⁷
 Quum sic habuerit, depulsione
 per manum infra facta, sub he-
 pate, aut sub præcordiis, fascia
 deli-

ταινίη ὑπὸ τῆ ὑπερχόνδρια, ⁸ ἢ κὶ τὸ σῆμα Διανοίγων οἶνον δ'ὠδέστετον ἐγγέαι, κὶ προσέχῃν ὡρὸς τὰς ρῖνας, ⁹ ἔ ὑποθυμῖν τὰ κακὰ δ'εα' ὑπὸ ἧ τὰς ὑσέρως τὰ δ'ὠδ'εα. ¹⁰ ἔ πλὴν δ' ἐπιναφορήση, ¹⁰ πῖσση Φάρμακον κῆτω, ἔ μεθ' αὐτῆσι γάλα ὄνσ. ¹¹ ἔ πῆται πυρῆσση τὰς ὑσέρως δ'ὠδ'εσι, κὶ προσέχῃν τὸ ξυῶ τῆ βεπρῆσση τῆ ἧ ὑσέρμη νέτωπον. ¹² Διελιπὼν ἧ ὄνο ἡμέρας, κλύσση τὰς ὑσέρως δ'ὠδ'εσι τῆ ἧ ὑσέρμη προσθέτω τὴ γλήχωνα. ¹³ Διελιπὼν ἧ μίλυ ἡμέρων, θυμῖσση τῶσιν δ'ράμασι. ¹⁴ τῶ ται ποιέσση τὴ χήρην. ¹⁵ τῶ ἧ περιχέον πεθῆν σιωικῆσση ἀνδ'εσι. ¹⁶ ὡρὸς ἧ τὰς ὑσέρως ὡρὸσ φέρῃν μηδὲ τὸ Φάρμακον πίνῃν. ¹⁷ κόνυζαν ἧ καὶ καστέριον διδόσση ἐν οἶνω νήσση. ¹⁸ ἔ τῶ κεφαλῶν μὴ ἀλφρέδω ποτῖν ³ δ'ὠδ'εσι, ¹⁹ μηδὲ ὄσφραινέδω.

ΙΥ. ¹ Ἦν προσέλωσσην αἱ μῆσση κὶ ἐξέλωσσην ἐξω, ² πῦρ ἐχθ, μάστιγι τὰ ἀγδῖα κὶ τὴ ἔδρην, ³ κὶ τὸ ἔρον σῆσση καὶ ὀλίγην, ἔ δάκνη. ⁴ τῶ ται πῆσση, ἢ ἐκ τὰς ἔσση τῶ ἀνδ'εσι ξυγκοιμηθῆ. ⁵ ὀκῆτῶν ἧ ἔτῶσ ἐχθ, μύρθη ἔ λαῖσ περισματῶ ἐψήσῶσ ἐν ὕδατι, ⁶ κὶ τῆς ἐς τῶν ἀγθῖων ὡρὸσ χείδω ὡσ ψυχρῆσσητον ὡρὸς τὰ ἀγδῖα, κὶ τῆσων λῆσ ὡρὸσ λάσσην. ⁷ ἔ πῆται πίνσση ὕδωρ φακῶν κὶ μέλι ἔ ὄξση, ἔ ὡσ αὐτῶσ ὡρὸσ τῶν αἱ ὑσέρμη. ἐμέττω. ⁸ κὶ τὴ κλίνῶ ὡρὸς ποδῶν ὑψηλοτέρην κῆσση, ἔ ὑποθυμῖν ὑπὸ τῆ ἀγδῖα τὰ κακὰ δ'εα, κὶ ὑπὸ τὰς ρῖνας τὰ δ'ὠδ'εα. ¹⁰ σπῖσση ἧ κηρόσση μαλθακῶσση τῶσι ἔ ψυχορῖσση. ¹¹ κὶ τὴ οἶνον ὑδαρῶσ πινέτω, μὴ λῶσσην. ¹² μὴ λῶσσην δ'ε, μηδὲ

deligato, ⁸ & aperto ore vinum odoratissimum infundito. ⁹ Et graveolentia naribus adhibeto ac suffito : sub utero ' vero bene olentia. ¹⁰ Postquam autem resipuerit, pharmacum infra purgans bibendum dato : & lac asininum postea bibendum exhibeto. ¹¹ Deinde uteros odoratis fovero, & medicamenta cum buprestis præparata apponito : postridie vero netopon unguentum. ¹² Intermissis autem duobus diebus, uteros cum odoratis colluito. Et postridie pulegium apponito: ¹³ die vero una interposita, aromata suffito. ¹⁴ Atque hæc quidem viduæ ' facito. ¹⁵ Virginem autem ut viro cohabitaret persuadeto. ¹⁶ Ad uteros vero nihil adhibeto, neque pharmacum bibendum dato, ¹⁷ verum conyzam & castoreum in vino jejunæ exhibeto : ¹⁸ & caput odoratis ne ungat, ¹⁹ neque odorata olfaciat.

IV. Si uteri prociderint, & foras egressi fuerint, ² calor habet maxime pudenda, & sedem. ³ Et urina paulatim destillat, ac mordet. ⁴ Hæc patitur si ex partu progressa viro condormierit. ⁵ Quum ' autem sic habuerit, ⁴⁵ myrti baccas & loti ramenta, in aqua coquito, ⁶ & aquam per noctem sub dio exponito, & pudenda cum eo decocto quam frigidissimo perfundito : & eadem trita pro cataplasmate adhibeto. ⁷ Postea bibens aquam lentium, & mel, & acetum, donec uteri fuerint elevati, vomat. ⁸ Et lectum à pedibus altiore facito, ⁹ & graveolentia sub pudenda suffito, odorata vero sub nares. ¹⁰ Cibis vero ' utatur mollissimis ac frigidis. ¹¹ Et vinum aquosum album bibat. ¹² Ne lavetur autem,

μηδὲ μετ' ἀνδρὸς συγχοιμάσθω.

v. Ἦν ὃ παντάπασι ἐν τῶν
αἰδίων ἐκπέσωσιν, ² ἐκκρέμασθαι ¹⁹
ὡσπερ ὄχη, ³ καὶ ὀδυῖν λαμβάνει
τῶν νεφελῶν γαστέρας καὶ τοὺς ἰξῦας,
⁴ καὶ ὀκῶταν ὀκρόνθου (ἰχθύνῃ), ²⁰
ἔξελαι ἐν χείρῳ ἰέναι. ⁵ ἢ ὃ νῆ-
³⁵ σθου λαμβάνει, ¹¹ ὀκῶταν ἐκτό-
κα ἐῶσαι πνήσῃ τοὺς ὑσέρους, ἢ τῶν
ἀνδρῶν ἐν τῶν λογίων συγχοιμασθῆ. ⁶
ὀκῶταν ὃ ἔτως ἔχη, ψύγμασθαι χρῆ
περὶ τὴν παρρηθροικία πρὸς τὰ
αἰδία, ⁷ καὶ τὸ ἔξω ἐὸν ἀποκαθί-
ρας, σιδῆλι ἐν οἴνω μέλανι ἐψή-
σαι, τῶν περὶ τῶν ἰξῦας, εἶσω ἀπω-
θῆν. ⁸ εἶτω μέλι καὶ ἰπτιλίω ζυωτή-
ξας ἐγχεῖν. ⁹ καὶ καθεκείσθω ὑπὸ κή,
οὐκ τὸς πόδας ἔχουσα ἐκτῆνα-
μῆ. ¹⁰ ἐπιτῶ ἀσπίδας ἐπιθεῖς ἀνα-
δῆσαι ἐκ τῶν ἰξῦων. ¹¹ ὀκῶταν ὃ ἔτως
ἔχη, σίτων μὲν ἀπὸ χέσθω, ¹² ποτῶν ὃ
⁴⁰ ὡς ἐλαχίστω χεῖρῶν, ¹ μέχελαι αὐ-
ἐπιτῶ ἡμέραι παρὲλθωσι. ¹³ ε, ¹ λῶ
μὲν ἔτως ἐξελαισιν, εἰπέσαι, ἄλλαι
ἔσω. ¹⁴ λῶ ὃ μὴ, ¹ ἀραρας περὶ ζῦστας
καὶ θερμῶνας, περὶ τῶν ἰξῦων τε καὶ
χειρῶν τῆν πρὸς τῆν. ¹⁵ καὶ δῆσας
τῆν γυναικα πρὸς κλίμακα, κρῆσθαι
τῆν κλίμακα καὶ τῆν κεφαλῆς, ¹⁶ καὶ
τῆν χεῖρα ἐσωθεῖν τοὺς ὑσέρους. ¹⁷ ἐπι-
τα ζυωθῆσαι αὐτῆς τὰ σκέλεα ἐ-
παλάξ, καὶ εἰ μὴ ἡμέραι καὶ νύκτες
ἴτω. ¹⁸ εἰ δὲ δόσαι ὀλίγην χυλὸν τῆ-
σάνης ψυχρὸν, ἄλλο ὃ μηδέν. ¹⁹
τῆν δὲ αὐτοῦ καθεκλίνας ἐπι τὸ
ἰχθίον ἐκ τῶν περὶ τῶν ἰξῦων ὡς μετῶ-
⁴⁵ σίω, καὶ εἰ μὴ χρόνον περὶ τῶν ἰξῦων,
²⁰ ἐπιτῶ ὃ ἀφελῆς, μὴ ἀποκαθίξαι,
ἀλλὰ καθεκλίνας εἶναι. ²¹ ε, μὴ ἀπο-
φερε ἄλλο, ἢ τῆν χυλὸν, εἰς αὐτῶν
ἡμέραι παρὲλθωσιν. ²² λῶ δὲ δ-
ψῆ, ὑδὼρ διδῶ ψυχρὸν ὡς ἐλα-
χίστην. ²³ ἐπιτῶ δὲ αὐτῶν ἐπιτῶ ἡμέραι

tem, neque cum viro dormiat.

v. Si vero penitus ex puden-
dis exciderint, ² dependent velut
scrotum. ³ Et dolor corripit
imum ventrem, & lumbos, ⁴ &
quum tempus processerit, ad lo-
cum redire non volunt. ⁵ Mor-
bus autem corripit, quum ex
partu progressa uteros doluerit,
aut cum viro in puerperii pur-
gatione concubuerit. ⁶ Quum
vero sic habuerit, frigefactoria
ad pudenda apponere oportet,
⁷ & quod foris est depurgatum,
& cum vino nigro, in quo ma-
lum punicum coctum est, ablu-
tum intro detrudere. ⁸ Deinde
mel & refinam mixta infundere.
⁹ Decumbat autem supina pedes
fursum extentos habens. ¹⁰ Postea
spongias imposito, & ex lumbis
deligato. ¹¹ Quum autem sic ha-
buerit, a cibis quidem abstineat:
¹² potu vero, quam paucissimo ⁶⁰
utatur: donec septem dies præ-
terierint: ¹³ & siquidem sic in-
gredi voluerint, bene habet: ¹⁴
sin minus, summas uteri oras
deradito, calefacito, abluito, ac
cerato picato illinito, ¹⁵ & alliga-
ta ad scalam muliere, scalam jux-
ta caput pulsato, ¹⁶ & uteros cum
manu intrudito. ¹⁷ Postea crura
ipsius alternatim colligato, & sic
per diem ac noctem finito, ¹⁸ &
modicum pitisanæ succum frigi-
dum dato, ¹ aliud vero nihil. ¹⁹ 65
Postera die decumbenti cucur-
bitam quam maximam ad co-
xendicem affigito, & multo
tempore trahere finito. ²⁰ Post-
quam vero detraxeris, ne scarifi-
cato, sed reclinatam finito, ²¹ &
nihil aliud quam succum exhibe-
to, donec septem dies præ-
terierint. ²² Si vero sitiat, aquam
dato frigidam quam paucissi-
mam. ²³ Ubi vero septem dies

παρέλθωσι, σίποισι ὡς μαλθα-
κώτεροι καὶ ἐλαχίστοι χρεέ-
δω. ²⁴ ἢ δὲ δόπο πατήσασθαι, ²⁵
ἀνακλήσθαι δόπο παύσασθαι, ²⁶ ἕως αὐ-
23 πιασάσθαι ἡμέρας παρέλθωσιν.
²⁵ ἔπειτα ἀνιστάτω, καὶ περιχρῆται
115 ὡς ἐλάττω. ²⁶ καὶ μὴ λείδω,
²⁷ ὑποθυμῆσθαι ἢ τοῖσι κακώδε-
24 σι, ²⁸ καὶ ἐδίετω ὀλίγα.

VI. Ἦν αἰ μῆτρα ἀψων, ²⁵
αεσομένη. ²⁶ καὶ ἢ ἀψὴ ὄψοσθαι
ρόνον ὑπὸ τῆς κνεῶνα καὶ ὀδῶν λαμ-
βάνει τῆς νεύματι γαστέρα. Ἐτὸς κνε-
νεῶνας, καὶ τὰς ἰξίους. ⁴ ἔξ τὸ σέ-
λος ὀδῶν ἐμπίπτει, καὶ ἐκλείνει ἢ
δύω. ⁵ πολλὰκις ἐκπύουσι
ταῖς ἐμφορῆσι γλυκύδαμα, ⁶ ἐξ ὀσμῆ
5 δόπο θήσασθαι, ⁷ ἢ μὴ καύσης ἢ
τίμης. ⁸ ὁκῆται δὲ ὡδὲ ἐχθρῶν, φάρ-
μακον χρεῖ πῖσασθαι κάτω. ⁹ καὶ λέγει
πολλῶν θερμῶν, καὶ πυρελῶν. ¹⁰ καὶ
ὁκῆται νεύματι ἢ, ἢ νεοπυρελί-
τῶν, κελύθει ἢ φάρμακον ²⁶
ὡφέλει καὶ τὸ σῆμα τῶν ὑπερέων. ¹¹ καὶ
ὑποθυμῆσαι καλοῦσθαι σμύρναν
ἢ ῥόδιον περιχρῆσαι. ¹² πίνετω δὲ ²⁷
γλυκυσίδη καὶ κνεῶν πέντε τὸς
μεύλας, ἢ καστορέϊον ζυμῆσθαι
ἐν οἴνω δόδο. ¹³ καὶ καὶ κείδω ²⁸
ἐπὶ τῶν ἰξίων, ¹⁴ καὶ αεσοδέ-
δω βακχάριον ἢ λούσαν ἔλαιον
αετὸς τὸ ἰξίον. ¹⁵ ἔξ ὀσμῆ
10 σπόροδα πῶσασθαι, καὶ ὡμῶν, καὶ
ἐφθῆ. ¹⁶ ἔξ τῆς χυλῶν ῥοφέτω, ἔξ
σίποισι μαλθακώτεροι χρεῖδω. ¹⁷ ἐπὶ
ἢ ἡδῶν παύσασθαι, ἀπαίξαι ἐπὶ
τὸ ἰξίον. ¹⁸ ἔπειτα πυρελῶν
τῶν ἔρων, ἢ ἀπὸ ὀσμῆ τῶν δόδο. ³⁰
¹⁹ καὶ ἐκ τῆς πυρελῶν αεσοδέδω
πῶν κυκλάμινον. ²⁰ τῆς ὑπερέων
λεσομένη ὑποθυμῆσαι τῶν ἀ-
ρώμασι. ²¹ μάλιστα ἢ ἐκ τῶν
ἕτεροι γίνον).

VII. Ἦν

præterierint, cibus mollissimis ac
paucissimis utatur. ²⁴ Si vero
ventrem exonerare velit, de-
70 cumbens exoneret, donec qua-
draginta dies prætereant: ²⁵
postea furgat, & parcissime ob-
ambulet, ²⁶ & ne lavetur, ²⁷ sed
intra pudendum graveolentium
suffitum admittat, ²⁸ & modica
edat.

VI. Si uteri adglutinati fue-
rint, incumbunt: ² & si conti-
geris, videbis locum durum sub
lateris mollitie, ³ & dolor corripit
imum ventrem, & laterum
mollitudinem, & lumbos, ⁴ &
in crura dolor irruit, eaque ex-
75 tendere non potest. ⁵ sæpe vero
etiam suppurantur, & linamen-
tis inditis curatæ ⁶ ac fluentes
moriuntur, ⁷ si non ufferis, aut
fecueris. ⁸ Quum autem sic har-
buerit, pharmacum infra pur-
gans bibendum dare oportet, ⁹ &
multa calida lavare ac fovere:
10 & quum recens lota aut fota
fuerit, jubere ut admota manu,
cum digito os uterorum abstra-
hat, ¹¹ & myrrham caloniam suf-
fiat, rosaceo affuso. ¹² Bibat au-
tem præoniæ grana nigra quin-
80 que, castorio ammixto, in vino
odorato: ¹³ & in coxam sanam
decumbat, ¹⁴ & apponat bacca-
rim unguentum, aut oleum al-
bum ad coxam sanam: ¹⁵ & edat
allium plurimum, & crudum, &
coctum, ¹⁶ & succum forbeat, &
cibus mollibus utatur. ¹⁷ Post-
quam autem dolor quieverit, ab-
duces euntem super sanam co-
xam, ¹⁸ postea vero fomentum
ex urina adhibeto, lauro insperia,
19 & à fomento cyclaminum ⁸⁵
apponito. ²⁰ Postera die lotæ
suffitus ex aromatis adhibeatur.
²¹ Cæterum ex hoc morbo ma-
xime steriles fiunt.

VII. Si

VII. Ἡν ὑποπιυχθῆ τὸ σῶμα
 ἤ μῆτρων, ² τὰ ἐπιμύια σὺκ ἐπὶ
 ἐζίνε). ³ ἢ ἰσθμῶν), ὀλίγα καὶ
 πανηρά. ⁴ καὶ, τὴν ἀνδρῶν οὐρανῶν
 15 ἕνωσιν, ἀλγέει, καὶ ὀδυνη ἤ νημερῶν
 γαστέρας ἰσθμῶν καὶ τῶν ἐξ ὕδατος. ⁵ ἢ καὶ, ἢ
 31 ἔσται φάσκη [πῆς] τῶν δακτύλων καὶ
 σκέπη) τὸ σῶμα, ἔδῃ λόν ἐσιν. ⁶
 οὐρανῶν ὡδὲ ἔχει, πυρεθῶν τῶν αὐ-
 θρωπῶν ἔρω. ⁷ ἐπιπύ (πυρεθῶν),
 λυσιδίω δὲ πρὸ Φ φακίς. ⁸ ἐπιπύ
 λυσιδίω πύρεθῶν τῶν ἀγροπύλων
 μύρα ἕως ὑπέρας. ⁹ καὶ, ἢ ἐς τῶν ῥι-
 νῶν ἀνέλθη ὀδυνη, ἐλπίς αὐτῶν
 ὑγίαι γαστέρας. ¹⁰ ἔ; οὐρανῶν μέλλη
 καὶ σούδα, ἀποστέτω τὸ ἀγροπύλον
 ἔλαμον ἐν ἐξίω. ¹¹ τῆ δὲ αὐριον
 20 σκέπη αὐτῶν, ἢ ἢ μύρα ὀδυνη). ¹²
 ἐπιπύ πυρεθῶν δὲ ὡδὲσι, καὶ ἀποστέ-
 τωσι, ἀ μὴ δὲ ἔχει, καὶ ἀποστέτωσι. ¹³
 ἔ; μετὰ κλύζην μύρα τῶν ἀποστέτωσι ἴσον
 τὸ ὄξος μίσγων. ¹⁴ ὅταν ἢ τὰ ἐπιμύ-
 νια ἐζίνε), ἔκνης δὲ πᾶσα ἔ; ἔ; ἔ;
 πῆσασα καὶ θυμῶσι ἀμύρα τῶν ἀνδρῶν
 σιωέτω. ¹⁵ μάλιστα ἢ ἐκ ταύτης ἔ;
 ἔ; ἔ; ἀφοροὶ γίνονται.

VIII. Ἡν αὐ μῆτρων ἢ ἀποστέτω τὸ
 ἰσθμῶν δὲ αὐτέτωσι, ² τὰ τε ἐπιμύια
 ἔκ ἐζίνε), ³ καὶ ὀδυνη ἐς ἤ νημερῶν
 γαστέρας φοιτῶν, ἔ; ἐς τὴν κενεῶνα. ⁴ ἔ;
 25 ἢ ἔσται φάσκη [πῆς] τῶν δακτύλων,
 ἢ ἢ τὸ σῶμα ἐν τῶν ἰσθμῶν. ⁵ ὅταν
 ὡδὲ ἔχει, λυσιδίω. ⁶ καὶ σούδα
 διδόναι ἐσθῆν ὡς πᾶσι, ⁷ καὶ γάλα
 οἰσπνέτω ἢ ἀκρηθῶν. ⁸ ἐπιπύ δὲ ἢ
 33 ἢ ἢ ἀκρηθῶν, ἐπιπύ πύρεθῶν
 σῆς δὲ νημερῶν φάσκη καὶ τῶν. ⁹ ἐπι-
 πύ δὲ ἢ καὶ ἀκρηθῶν, αὐτῶν πύρεθῶν
 ὑπέρας, τὸ μύρα ἕρω ἔ; τὸ ἀγροπύλον
 συμμίσγων. ¹⁰ ἐπιπύ ἢ νημερῶν
 ἔ; ἢ, ἀφελκῶν τὸ σῶμα τῶν δακτύ-
 λων. ¹¹ ἐπιπύ ἀποστέτωσι ἢ σκέπη.
 12 μύρα δὲ τῶν ἐξ ἢ τῶν νημερῶν,
 24

VII. Si complicatum fuerit
 os uterorum, ² menses non pro-
 ceunt : ³ si vero prodeant, pauci
 ac pravi sunt. ⁴ Et ubi cum viro
 coit, dolet : & dolor imum ven-
 trem tenet ac lumbos. ⁵ Et si
 contingat digitis & os requirat,
 non est manifestum. ⁶ Quum sic
 habuerit, urina humana fo-
 veatur : ⁷ & post fomentum ⁹⁰
 lenticulæ decocto lavetur, ⁸
 & postquam lora fuerit, ute-
 ri unguento ægyptio fovean-
 tur. ⁹ Et si odor ad nares ascen-
 derit, spes est ipsam sanam fo-
 re. ¹⁰ Et quum dormire volue-
 rit, ægyptium oleum in la-
 na subdat. ¹¹ Postera vero die
 consideret an magis correcti sint
 uteri. ¹² Postea odoratis foveto :
 & purgatoriâ quæ non mordeant
 subdito, ¹³ & post subdititia me-
 dicamenta, pari mensura acetis ⁹⁵
 ad aquam ammixta eluito. ¹⁴
 Quum autem menses prodie-
 rint, jejuna, & illota, & suffi-
 ta, cum viro coeat. ¹⁵ Maxi-
 me vero ex hoc morbo steriles
 fiunt.

VIII. Si uteri ad coxam de-
 current, ² & menses non pro-
 cedunt, ³ & dolor ad imum ven-
 trem accedit, & ad lateris molli-
 ciem : ⁴ & si digito contigeris,
 deprehendes os in coxa. ⁵ Quum
 ita habuerit, calida lavato, ⁶ &
 allia plurima edenda dato. ⁷ Et
 lac ovillum purum, bibat : ⁸ & ¹⁰⁰
 postquam lac purum exhausto,
 fomento adhibito, postea phar-
 macum infra purgans exhibeto.
⁹ Quum autem purgata fuerit,
 rursus uteros foveto, ex scenicu-
 lo & absinthio permixtis. ¹⁰ Ubi
 vero recens fota fuerit, os cum
 digito abstrahito, ¹¹ & scillañ
 apponito, ¹² & interposita die
 postea id quod præparatur cum
 nar-

Δι' αλιπών μίλιον. ¹³ ὡ δέ σοι δοκείη
³⁰ κεκαθάρθαι, νέτω πεν' ὡροθέαζ.
¹⁴ τῆ δ' ὑπεραίη ῥόδιον μύρον. ¹⁵
 παύσαζ ἢ ὄρωροθέειν τῆ ὡρο-
 τέρη ἢ ἐπιμυλίον. ¹⁶ ἄρχεαζ ἢ τῆ
 αὔρον, ἐπὶ δ' ὀπλίπη. ¹⁷ εὖ ἢ πεί-
 σιν ἐπιμυλίον, ὡ μὲρ τὸ αἴμα
 καθαρά γῆ. ¹⁸ εἰ ἢ μὴ, πινέτω καν-
 θαριδας τέσσαρας, ἀπὸ ψαου-
 τῆς πόδας καὶ τὰ πτεροὶ καὶ ἢ κεφα-
 λῶ, καὶ γλυκουσίδης κήκκας πέντε
 πῆς μέλανας, καὶ σηπίης ἄα, [καὶ]
¹⁹ ἀτέρμα σελίνος, εὖ αἶνω. ¹⁹ καὶ, ὡ ³⁴
 ἔδωκ καὶ σφαγίς ἐν ἔχῃ, εὖ ὕδατι
 θερμῶ καθάρθαι, καὶ πινέτω μελί-
³⁵ κρηθρον ὕδατες. ²⁰ ὡ ἢ μὴ καθα-
 ρῆ ὑπὸ ὄρωροθεα, αἰσῆς πινέτω,
 ἔς τ' αὐ γῆ. ²¹ ἐπὶ ἢ γῆ, ἀ-
 σιτήσασα ξυώστω τῶ ὡ δ' εἰ. ²² εὖ ἢ
 τῆ καθαροῦ ἢ λινοζώστω εἰδίτω,
 καὶ παλύποδας ἐφθῆς. ²³ ἔσιπιοι
 μαλθακῶσι χρεῖστω. ²⁴ τῆς δ' εἰ
 νέσασ ἀπαλλάσεται, εὖ εὖ γα-
 σερὶ αἴη.

IX. ¹¹ Ἦν εὖ τὰ καὶ μὴ καθαροῦ, ³⁵
 τοιδεῖ ἢ γαστῆρ ἔσ τὰ σκέλευ, ³ ἔρι-
 γος καὶ ὀδωῖν ἢ νειαιμῶ γαστῆρα καὶ
 τὰς ἐξῆς ἐχθ. ⁴ εἰ δ' ὅτε ἔσ ὡροθεα
 τὰ σπλάγχνα ἀνέρχῃ, ἔσ λ' ἔπο-
 ψυχέ. ⁵ ταῦτα πάσθ' ὄρωροθεα
⁴⁰ νέσασ. ⁶ ἰσῆταν ἢ χροῖον ἔσ γῆ,
 τὰ κούλα ὄρωροθεα ἐξερυθρεῖ. ⁷
 ἰσῆταν εὖ ὡ δ' ἐχθ, πυρρήσας ὄρωροθεα
 ὡροθεα ὡροθεα ἢ κυκλόμιον.
⁸ πινέτω ἢ τὸ ξυῖ τῆ δ' αἰσῆ, ἔς τ' αὐ
 τὸ βῆμα κινήθῃ. ⁹ εἰσάλειφθῃ ἢ εἰς
 τὸ σῆμα ἢ ὡροθεα ἔλαμον χλωῖον
 καὶ σμύρναν ἔσ ῥητίνην χλωῖον. ¹⁰
¹¹ καὶ ἐμπαλῆστω ὡς μάλινα. ³⁶
 καὶ ὡροθεα ἢ σιπῆ εἰδίτω ἐψῆστω
 λινοζώσιν, καὶ σφόδρα, καὶ πρῶστα.
¹² καὶ κροῖον τὸν χυλὸν ῥοφέ-
 τω, ¹³ καὶ σιπῆ μαλθακῶσι χρεῖ-
 στω.

narcissino adhibeto. ¹³ Si vero
 tibi purgata esse visa fuerit, ne-
 topon apponito: ¹⁴ & ⁷ postridie
 rosaceum unguentum. ¹⁵ Cæte-
 rum prima mensium decurren-
 tium die ab apponendo cessato.
¹⁶ Postera vero incipito ubi de-
 fecerit. ¹⁷ At in mensibus siqui-
 dem sanguis eruperit, satis est.
¹⁸ Sin minus, cantharides qua-
 tuor bibat, pedibus & alis ac ca-
 pite rejectis, & pæoniæ grana
 nigra quinque, & sepiaæ ova, &
 apii semen, cum vino. ¹⁹ Et si
 dolor habuerit, & urinæ stillici-
 dium vexarit, in aqua calida
 desideat: & aquam mussam bibat
 aquosam. ²⁰ Si vero à prima non
 fuerit purgata, rursus bibat do-
 nec fiat. ²¹ Postquam autem pur-
 gatio decurrit, jejuna cum viro
 coeat. ²² In purgatione ve-
 ro mercurialem edat, & po-
 lypos coctos: ²³ & cibis molli-
 bus utatur. ²⁴ Liberatur autem
 à morbo, si in ventre habue-
 rit.

IX. Si ex partu non fuerit
 purgata, ² tumet venter & crura:
³ & rigor ac dolor imum ven-
 trem ac lumbos tenet. ⁴ Quan-
 doque etiam ad viscera ascendit,
 & animo linquitur. ⁵ Atque hæc
 patitur incipiente morbo: ⁶ pro-
 gressu vero temporis, cavæ fac-
 ciei partes rubescunt. ⁷ Quum
 igitur sic habuerit, fomento ute-
 ris adhibito, cyclaminum appo-
 nito. ⁸ Bibat autem medicamen-
 tum cum tæda præparatum, do-
 nec fluxus fuerit commotus. ⁹ Ad
 os vero uterorum, adipem anse-
 rinum illinito, & myrrham, &
 resinam tepidam: ¹⁰ & quam
 maxime deambulet, ¹¹ & ante
 cibum mercurialem coctam edat,
 & allium ac porrum: ¹² & bras-
 sicæ succum sorbeat: ¹³ & cibis mol-

δω. 14 θελασίοι(ζι ζ μωλλον. 15
45 κζ' λξείδω θερμω. 16 τζ' λιπαρω
κζ' γλυκείων απεχέδω, έως αν
υγιής γγύηται.

x. "Ην αι μητραυ φλεγμη- 37
νασσυ πλοηδωσ, 2 φύσσυ ε[ζ]ίνε), 3
κζ' τὰ επιμύωια λδωκκ' επέρχε), 38
[κζ] φλογματώδσα. 4 ές δ' οτε κζ'
αιμα λεπτον, υμνών έμπωλεον. 5 κζ'
πδ' ανδρ ές επε τ' υζρότηθς εκ έζε-
λφ μίσγαδζ. 6 κζ' άρχη κζ' λεπη γί-
νε). 7 έρεδζ εν ζρη αντλώ, τδ ρέον
λω δάκνη τε κζ' έξελγσι. 8 κζ', λω μη
δάκνη), δπο ε' εγκεφάλας φάσσυ
είναι τδ ρεϋμα. 9 "εί δ' ειν, δπο τ' 39
κχιλίης. 10 λω ρι εν δπο τ' κχιλίης η,
216 έμείτω' δπο ε' φακίς. 11 επταί ελ-
λεδώρα κχαηηραυ. 12 επταί ες ζς ρι-
νας ενείναι. 13 επτω δέ σσι η ανω
κχιλίη κκαζαρεδαι δοκη, φάρμα-
κον πίσσυ κζ'τω. 14 στίων ζ' απεχέ-
δω λιπαρω κζ' γλυκείων. 15 τὰ ζ'
θερμεία παροσφέρην ως σύφορα,
λω μη τὰ αιδόια ήλκωμύια έν. 16
ψυχροζ ζ' άμείνω. 17 ε' λξείδω όλί-
ζην πλώ μη εν θερμω, μηδε τ' κε-
φαλίω. 18 πινέτω ζ' νησις έωσελ-
5 κζν, λίνεσσέρμας, 1 έλελίσφακον,
εν οίνω υδαρεί. 19 επτω ζ' παύση)
τδ ρεϋμα, κλύσσυ τδ χυλω τών
δλωζων, κζ' μεζωκλύζην τούσι σφυ-
φνοϊσιν. 20 η ζ' νδσ @ χαλεπή.

xι. "Ην αι μητραυ φλεγμη- 40
νω(ζι. 2 τὰ έμμύωια ε' ζίνε) παν-
πίπα(ζιν, η' πονηροζ ε' όλίζα. 3 κζ,
οκζ' αν νησις η, έμείθς αντλώ λαμ-
βαύδ. 4 οκζ' ταν δε η φάγη, έμείθ τὰ
στία. 5 ε' οδωύ η εχδ τ' νειαιρω ζα-
σέρμα κζ' ζς ίξύας. 6 κζ' λδποψυχη
έχδ. 7 η ζ' ζασηρ οτε μ' σκληρη, οτε
ζ' μαλθακή έστ, 8 κζ' φυσά), κζ' με-
10 ζάλη' φάινε), κζ' δοκεί εν ζασεί
έχην. 9 "λω ζ' εσαφάσσης, κινεόν ζι- 41
νε)

mollibus utatur, 14 & magis mari-
nis: 14 & calida lavetur. 15 A pin-
guibus autem & dulcibus absti-
neat, donec sana fiat.

x. Si uteri pituita impleti fue-
rint, 2 flatus oboritur, 3 & menses
albi pituitosi superveniunt: 4
aliquando etiam sanguis tenuis
pelliculis plenus: 5 & prae humi-
ditate cum viro coire non vult: 125
6 & pallida ac tenuis fit. 7 Inter-
rogare igitur ipsam oportet, an
quod fluit mordeat & exulceret:
8 & si non mordeat, pronunciare
a cerebro fluxum esse. 9 Si vero
mordeat, a ventre. 10 Siquidem
igitur a ventre fuerit, a lenticu-
lae decocto vomat. 11 Deinde
veratro purgato. 12 Postea idem
in nares immittito. 13 Postquam
autem superior venter tibi pur-
gatus esse videbitur, pharmacum
infra purgans bibendum dato. 130
14 A cibis autem pinguibus ac
dulcibus absteineat. 15 Acres au-
tem exhibeantur, velut commo-
di, nisi pudenda fuerint exulce-
rata. 16 Praestant autem frigidi.
17 Et modice lavetur, non ta-
men calida, neque caput. 18 Je-
juna vero bibat hypericum, se-
men apii, saliviam, in vino aquo-
so. 19 Quum autem cessave-
rit fluxus, cum succo grossor-
um eluito, & postea acerbis col-
luito. 20 Est autem morbus gravis.

xι. Si uteri inflammati fue- 135
rint, 2 menses omnino non pro-
deunt, aut pravi aut pauci. 3 Et
quum jejuna est, vomitus ipsam
corripit. 4 Ubi vero quid ederit,
vomit cibos: 5 & dolor imum
ventrem ac lumbos habet: 6 &
animi deliquium invadit. 7 Ven-
ter autem aliquando durus, ali-
quando mollis est, 8 & inflatur
ac magnus fit, & putat se in ven-
tre habere. 9 Si vero contigerit,
pleni-

νε) τὸ πλήρωμα.¹⁰ ταῦτα μέχρη
 μὲν τ' ἄνευ μιλῶν τὸ οἶδημα κατ'
 ὀλίγον αὐξέει, ὡς ὡς τῆ ἐν γαστρὶ
 ἐχέσει.¹¹ ἐπιπὼ δέ οἱ ἄνευ μιλῶν
 παρέλθω(ιν, ἐμπύπλω) ἢ γαστῆρ
 ὑδάτος, καὶ ὁ ὀμφαλὸς ἐξίχθη.¹² καὶ
 βῶ ἴσως φάσις τῶν δακτύλων. σύρῃ-
 σθαι τὸ σῆμα ἰχθῶν καὶ ξυμπεπλωθῆς
 τ' μήτερας.¹³ καὶ, ὅπως ἐφάνη τὰ ἐπι-
 μιλῶν, ὀλίγα [ἐστὶ] καὶ πονηρά.¹⁴ καὶ
 πᾶς κληίδας ἔτ' τεράχλιον λεπί-
 25 νε),¹⁵ καὶ οἱ πόδες οἰδέε(ιν.¹⁶ ὀκ-
 ταν ἐν ἄδῃ ἔχη, φάρμακον πίσιμι
 καίτω, ¹⁷ καὶ πρὸς τὴν αἰσθησὶν πᾶς
 ὑστέρας, ὀκῆσαι καθάρσιν μὴ δεικνον-
 ται.¹⁸ καὶ μὲν τ' πρὸς τὴν κλύζην πᾶς
 ὑστέρας, ἴσον τὸ ὄξος μίσητων ὀξύτα-
 30 τιν.¹⁹ καὶ τ' λινοζῶσιν ἐοικέναι.²⁰ καὶ τ'
 χυλὸν, ἐπιβάλλουσα ἄλλων καὶ ὀκ-
 ταν ἐφθῶν ἢ, ῥοφείτω. ²¹ ἢ τ' ἕ-
 σθαι ἐπικίνδυνός ἐστιν.

XII. ¹¹ Ἡ ἢ ἐρυσίπελας ἐν τῆσι ⁴²

μήτερας(ιν ἐξήγη), ² οἶδημα γίνε-
 25 τὸ τ' ποδῶν ὀξεία μρον, καὶ ἐς τὰ
 σκέλεα, καὶ τ' ὀσφυί. ³ ὅσω δ' αὖ
 30 πλείων ὀξείων(ἐξήγη), οἰδέει καὶ
 ἢ γαστῆρ, ⁴ καὶ ῥίγος καὶ πυρετὸς λαμ-
 βάνη, καὶ ἀσθένεια. ⁵ πρὸς τ' ὀδύνης
 ἐδωάται ἢ συζαίξην, ἀλλὰ ῥίπιθ
 ἐαυτῶν. ⁶ ἢ τ' ὀδύνη ἀνέρχεται ἐν τ'
 νηαίρης γαστρός ἐς πᾶς ἰξύας. ⁷ ἐπιπῶ
 αὐὰ ἔρχεται" ἐπὶ τὰ ὑποχόνδρια, καὶ ⁴³
 τὰ σῆθια, καὶ τ' κεφαλῶν. ⁸ καὶ δακτέ
 ἀποθανεῖσθαι. ⁹ ὀκῆται ἢ ἀνή, νάρκη
 λαμβάνη τὰς χεῖρας. ¹⁰ ἐστὶ δ' ὅτε καὶ
 τὰς βραχίονας, καὶ τὰ σκέλεα, καὶ τὰς
 ἰχθῶνας. ¹¹ ἐπελῖος γίνε). ¹² ἐὸν ὀλί-
 44
 25 ρον ποτὲ χρόνον ῥάων δακτέ εἶναι
 ἐπιπῶ [τ] αὐτῆς τὰ αὐτὰ πάσθαι. ¹³ ἐ
 ὀξείως φλυκταίων καὶ ἐπιπῶ λα-
 30 ται, ¹⁴ καὶ [ἐς] τὸ πρὸς τὸν ἐρυθῆ-
 μαίω φθῶ. ¹⁵ ἐ δὲ ψαίξθαι ἰχθυή. ¹⁶
 καὶ ὁ φάρυγγος. ¹⁷ αὐτῆ ἢ ἕ-
 45

plenitudo illa vacua fit. ¹⁰ Huic
 usque ad decimum mensem tu-
 149
 mor paulatim augetur, velut in
 ventre habenti. ¹¹ Ubi vero de-
 cem menses præterierint, venter
 aqua impletur, & umbilicus emi-
 net. ¹² Et si digitum admoveris,
 os uteri gracile & collapsum
 comperies. ¹³ Et ubi menses ap-
 paruerint, pauci sunt & pravi. ¹⁴
 Et claviculæ ac collum atten-
 nuantur, ¹⁵ & pedes intumescunt.
¹⁶ Quum sic habuerit, pharma-
 cum infra purgans bibendum
 dato: ¹⁷ & ad uteros quæ pur-
 gant & non mordent apponito. ¹⁴⁵
¹⁸ Et post appositionem ute-
 ros eluito, pari mensura aceti
 acerrimi ad aquam ammix-
 ta: ¹⁹ & mercurialem edat,
²⁰ & succum ejus farina insper-
 sa, ubi cocta fuerit, absorbeat.
²¹ Morbus autem est periculo-
 sus.

XII. Si ignis facer, erysipelas
 dictus, in uteris oboriatur, ² tu-
 mor fit à pedibus exorsus, & ad
 crura & ad lumbos procedens.
 3 Quum autem tempus amplius
 procefferit, intumescit etiam
 venter, ⁴ & rigor ac febris cor-
 150
 ripit, itemque debilitas. ⁵ Præ
 dolore vero, quiescere non po-
 test, sed jactat seipsam. ⁶ Dolor
 autem ex imo ventre ascendit
 ad lumbos, ⁷ postea sursum ver-
 git ad præcordia, & pectora, &
 caput, ⁸ & mori sibi videtur.
 9 Quum autem remiserit, torpor
 occupat manus. ¹⁰ Aliquando
 etiam inguina & crura, & popli-
 tes: ¹¹ & livida fit, ¹² & modico
 quandoque tempore sibi melius
 habere videtur. ¹ Deinde rursus ¹⁵⁵
 eadem patitur, ¹³ & corpus pu-
 stulis impletur, ¹⁴ & facies ru-
 bescit, ¹⁵ & fitis fortis tenet, ¹⁶ &
 fauces siccæ sunt. ¹⁷ Hic morbus
 si

σ ἐπιπύκνωσιν ἐγγίνη), ἀπο-
 θνήσκει. ¹⁸ ἢ δὲ μὴ μελεδαγνο-
 μῆν ὑγιαίνει ¹⁹ οὐδέ ταν ἔν ᾧ δὲ ἔχη,
 πρὸσφορῶν δὲ, ἢ ὁ πόνος ἔχη,
 ψύγματα, καὶ πύκνωσιν ται-
 ριάσων, ²⁰ καὶ ἢ μὴ ἐν γαστρὶ
 ἔχη, σιπίοι (καὶ ποτοῖσι χρῆσθαι,
 ὡς τὸ ἐμβρυον μὴ ἀφθέρη). ⁴⁶
²¹ ἢ μὴ ὑποχωρήν, κλύζειν. ²²
³⁰ ἢ μὴ ἔχη ἐν γαστρὶ, φάρμακον
 δεῖναι πίνειν. ²³ καὶ ὡς ἐλαχίστοι (σι-
 πίοι (καὶ χρῆσθαι, μαλθακωτάτοις
 [τε] ἐψυχροῖσι. ²⁴ καὶ πύκνωσιν
 ἐσθίειν, καὶ πύκνωσιν ἀκτύω, ²⁵ καὶ μήτε
 ἀλυκῆ, μήτε λιπαρὰ, μήτε δελ-
 μέα, οἷον ὀρίγανον, ἢ θύμρον, ἢ πῆ-
 ζανον. ²⁶ ἐπιπύκνωσιν τὸ πῦρ ἀφῆ, καὶ τὸ
 πνίγμα, καὶ μὴ καὶ τὸ οἶδημα,
 φάρμακον ἰχυρότερον μετεπίσται
 καίτω. ²⁷ ἢ ἢ νῆσον ταῦτῃ ὀλίγαν
 ἀφθέρησιν.

XIII. Ἦν αἱ μήτρας ἀφθέρη
 φύσιν χροῖναι, ² καὶ τὰ ἐπιμύκνωσιν
 πλεῖον ἢ δεῖναι ἔρχε, καὶ γλιχρό-
³⁵ τερα ἐπικνῶν, ³ καὶ ἢ γονή σὺν ἐμ-
 μῆσιν. ⁴ καὶ ἢ ἀφῆ τῷ δακτύλῳ, δει-
 ρήσας κεχλωὸς τὸ σῶμα. ⁵ καὶ πῦρ, καὶ
 ῥίγος, καὶ ὀδὴν λαμβάνει ἢ νειαι-
 ρῶν γαστρὸς καὶ ἄσθῆσιν. ⁶ αὐτὴ ἢ
 νῆσος λαμβάνει ἐν ῥόσιν αἱματώ-
 δεσιν. ⁷ γίνε, ἢ οὐδέ ταν τὰ καὶ
 μύκνωσιν ἐξ ἀπίνης ἰσάμηναι ῥαγῆ. ⁸
 καὶ ἢ ὀδὴν μάλιστα ἔχη, χλια-
 σματῶ πρὸσθῆναι, ⁹ καὶ οὐδέ ταν ⁴⁷
 ἀνῆ, πυελῶσιν ὑστέρως, ¹⁰ καὶ πί-
 σται φάρμακον καίτω, ¹¹ καὶ πρὸσθῆ-
 ναι, οὐδέ ταν μὴ δῆσιν, ¹² καὶ κλύζειν
⁴⁰ μὴ τὰ πρὸσθῆσιν ἐν σφυροῖσι. ¹³ καὶ
 λέειν ὡς ἡκιστῶ. ¹⁴ σιπίοι (καὶ ὡς
 ξηροτάτοι (καὶ χρῆσθαι. ¹⁵ ἢ μὴ ταῦτα
 ποιῆσαι ὑγιῆσιν μὴ γῆν, φάρμακον
 πίνουσι, ὑφ' ἧ αὐτὴ καίτω καθαί-
 ρη). ¹⁶ οὐδέ ταν τὰ ἐπιμύκνωσιν κινῆ-
 ται

si pręgnanti fiat, moritur. ¹⁸ Sin-
 minus, curata sanatur. ¹⁹ Quum
 igitur sic habuerit, adhibere
 oportet, si dolor habeat, frige-
 factoria, & ventrem turbare. ²⁰ Et
 siquidem in ventre habeat, cibis
 ac potibus utatur, à quibus fœ-
 tus non corrumpitur. ²¹ Si vero
 non secedant, clysterem ' adhi- ¹⁶⁰
 beto. ²² Si autem in ventre non
 habuerit, pharmacum bibendum
 dato: ²³ & à cibis paucissimis
 utatur mollissimis ac frigidis:
²⁴ & mercurialem edat, & sam-
 bucum: ²⁵ & neque falsa, neque
 pingua, neque acria, velut est
 origanum, aut thymus, aut ruta.
²⁶ Postquam autem calor &
 strangulatio remiserit, & tumor
 non fuerit sedatus, medicamen-
 tum fortius infra purgans postea
 bibendum dato. ²⁷ Morbum au-
 tem ' hunc paucę effugiunt. ¹⁶⁵

XIII. Si uteri præter naturam
 hient, ² & menses plus quam
 oportet prodeunt, viscosioresque
 ac frequentiores, ³ & genitura
 non manet intus. ⁴ Et si digito
 contigeris, os hians comperies:
⁵ & febris ac rigor & dolor, imum
 ventrem & lumbos corripit. ⁶ Hic
 morbus à fluxu sanguinolento
 corripit: ⁷ fit autem quum men-
 ses suppressi derepente eru-
 rint. ⁸ Huic quum dolor maxi-
 me habuerit, ' tepefactoria appo- ¹⁷⁰
 nito. ⁹ Et quum remiserit, ute-
 ros foveto: ¹⁰ & pharmacum in-
 fra purgans bibendum dato. ¹¹ Et
 quę non mordent subdito: ¹² &
 post subdititia medicamenta,
 cum acerbis colluito: ¹³ & quam
 minimum lavato. ¹⁴ Cibis autem
 ficcissimis utatur. ¹⁵ Si vero his
 factis sana non fiat, pharmacum
 bibendum dato, à quo sursum ac
 deorsum purgetur. ¹⁶ Et quum
 menses moti fuerint, & quum
 quie-

ταυ κη, οκταυ παύση), " διαυτάν 48
τ' αυτων τροπον. 17 η ζ ν̄σοσ θ̄ γυ-
ναυτῶδης.

XIV. " Ην αι μητραυ ἐς τὸ 49
μεσον τ' ἰζύων ὦσιν, 2 ὀδυνη ἰχθ' ἔ
ναιαιρῶν γαστέρα, " καὶ τὰ σκελεα 50
ὑπερον. 3 κη, οκταυ δ' οποπατήση,
ἰδυίαι ἐρίνον) ὀξύτερα, 4 " καὶ ὀ 51
δ' οποπαι(θ̄ ᾱσείρη), 5 ἔ τὸ ἔρον
43 εἰζέ, 6 κη λ' οποψυχεῖ. 7 " οκταυ
ἂδε ἔχη, αὐλίσιον προσθήσας
ᾱσείρ[ἔ] κύσιν φυσησιν τὰς ὑσέ-
ρας, 8 κη πυελήσας, ἢ λ̄σασιν πολῶ
θερμῶ. 9 κη ὑποθυμιῶ ὑπὸ τὰ ἀ-
δῶτα τὰ κηκῶδες, ὑπὸ τὸ τ̄σ ῥίνας
τὰ δ' ὠδδα. 10 οκταυ δ' ἐ ἠδυῶη
παύση), φάκιον προσπίσας, φάρ-
μακην πίσιν αἰῶ, ὕφ' ἔ ἠ κηλίη
κινηθήσῃ). 11 ἐπὶ τὸ ἠ ὑσέραι κη-
τῶσιν ἐς χῶρῶν, φάρμακην πίσιν
κῆ τω, κη γάλα μετ' ᾱπίσιν. 12 ἐπ' ἔ
πυελήσας τὰς ὑσέρας οἶνω, τὰ σιν
τῇ δ' ἄφνη ἐμῶ ᾱλῆν, 13 κη προσῆ-
17 ἴνεαυ, ἢ μὴ δ' ἠείαι, ξυμμίσιν
τὸ ὄξ̄θ̄. 14 ἐπ' ἔ τ̄σ ῥίνας
πῖσιν δ' ῥῶμα(ιν. 15 ἄ τ̄σ κη δ' ἐ
κη χολῆ ἐν ταύτης τ' ν̄σοσ γί-
νονται.

XV. " Οκταυ ἢ λῶκὸς ὁ ῥ̄ς
ἐρίνη), " ὡς ὄνκ ἔρον φαίνε). 3 κη 52
ὀδυνη ἰχθ' πλὴν ναιαιρῶν γαστέρα κη
τὰς ἰζύας κη τὰς κενεῶνας. 4 κη
οἰδήματ' ἔ τ' σκελεῶν ἔ τ' χῆρῶν,
5 κη τὰ κηίλα αἰρε). 6 κη οἱ ὀφ-
θαλμοὶ ὑσροὶ, 7 κη ἠ χροῖ ἠ ἰκτερω-
5 δης κη λῶκὴ γίνε). 8 " κη, οκταυ
πρασῆ), ἀδ' μῆνῆ. 9 η ζ ν̄σοσ
γίνε), ἢ φύσ' ἔσασ φλεγματοῦ-
δης πυρεπῆνῆ, κη χολῆ κινηθεῖσαι
μὴ κητρεθῆ. 10 ἢ μῆρ' ἔν ἠ κηλίη
ὄξ̄εη, Δ' ἄρροιαυ γίνουσα. 11 ἢ
δ' ἐ ἐπὶ τὰς ὑσέρας τρεπῆται,
ῥῶθ̄ γίνεαι. 12 ταύτων ἐπὶ
Δ' ἄρ-

' quieverint, ejusdem modi vi- 175
ctum exhibeto. 17 Morbus au-
tem lethalis est.

XIV. Si uteri ad medium lum-
borum procefferint, 2 dolor
imum ventrem habet, & crura
contrahuntur: 3 & quum alvum
exonerat, dolores acutiores
fiunt, 4 & stercus cum vi prodit,
5 & urina destillat, 6 & animo
linquitur. 7 Quum sic habuerit,
fistula ad vesicam alligata, uteros
suffiato, 8 & fomentum adhibe-
to. At multa calida lavato, 9 ' & 180
male olentia sub pudenda suffito:
sub nares autem odorata. 10
Quum autem dolor cessarit, len-
ticularum decocto præpotato, phar-
macum sursum purgans biben-
dum dato, à quo venter movea-
tur. 11 Postquam autem uteri ad
locum suum redierint, medica-
mentum infra purgans biben-
dum exhibeto: & postea lac bi-
bendum dato. 12 Postea fomen-
to ad uteros adhibito ex vino,
medicamenta cum lauro præpa-
rata immittito, 13 & apponito 185
quæ non mordent, ammixto
aceto. 14 Postea aromata suffito.
15 Cæterum steriles & claudæ
fiunt ex hoc morbo.

XV. Quum fluxus albus ob-
ortus fuerit, 2 velut urina asini-
na apparet. 3 Et dolor imum
ventrem habet, & lumbos, & la-
teris mollitudinem: 4 & tumo-
res sunt crurum ac manuum, 5 &
cava elevantur, 6 & oculi humi-
di sunt, 7 & color arcuatus ac
albus fit. 8 Et quum iter facit, 190
anhelat. 9 Morbus autem fit, si
ubi natura pituitosa est, febricit-
tarit, & bilis commota purgata
non fuerit. 10 Siquidem igitur
venter acuerit, ventris profluvia
fiunt. 11 Si vero ad uteros ver-
tatur, fluxus fit. 12 Postquam
igitur

Διάρροια ἔχη, ¹³ τρεῖσιν μήκω-
 ἰσῶν λουκῆς τὸ λέπυρον τὸ ἴσον τῆς
 πυρράς, καὶ ἀκάνθης τ' κερπὸν
 τρεῖσιν ἐν οἴνω κεκρημῆν, ἀλφίθω
 ἐπιτοαλῶν, ¹⁴ ποταμίαια πινέτω. ¹⁵ ἢ
 ἢ ἡλῆς, σίδωυ ἐς ποσσὸν ἐγκρῦψα-
 10 σα ἐν οἴνω πινέτω, καὶ ἄλφίθω
 ἴσον ἐ ἀληθὲν ἐπιτοαλῶν. ¹⁶ ὡς ἡκι-
 σα ἢ λείω. ¹⁷ σιτίοις ἢ ἡρόσῳ
 ὡς ξηροτάτοις καὶ ψυχροῖσιν. ¹⁸
 ἐπιτῶ ἢ παύσει) τὸ ρεῦμα, φάρμα-
 κὸν πίσι, ὅφ' ἔτι αὐτὸ καθάρει).
 17 καὶ γάλα ὄνον πινέτω. ¹⁸ ἐπιτῶ ἢ
 τὰ κῆτω καθάρῃ, βίβον γάλα
 πινέτω, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας,
 ἢ δυνῆ), ¹⁹ ἐξαθελιάσας ἀκρή-
 τας οἴνας ²⁰ μίσγων ὑδατι τὸ τέταρτον ²¹
 μέρους. ²² ἐσπέρης ἢ, ἐπιτῶ ἐκπίη,
 ροφείτω χόνδρον. ²³ ἐπιτῶ ἢ ἡνῆ)
 δεκαταίη, ἀφαιρέει τὸ γάλακτος τ'
 15 δεκάτιμ' μίριμ, καὶ ἔσθ' ὑδατος. ²⁴
 ὅσον δὲ ἀφίλης, ποσσὸν χλιαρῆ
 ἄρι ημελημῆς πινέτω τ' μίριον.
 23 τῶ ἢ αὐριον δύο μίριον, ὡς ἐν
 τῆσ δέκα μίριον εἶναι, ἀντὶ ὀλί-
 γης κεκρημῆς ἀκρήτων, ²⁴ καὶ ἐπὶ
 τεσσαράκοντα ἡμέρας πίνειν, ἀφαιρέων
 τὸ δεκάτον μέρος, ²⁵ καὶ ἔσθ' ῥοφήμα-
 τῶ ²⁶ πρὸς ἡτέρας πάλαιον. ²⁷ ἐπιτῶ
 ἢ ἡνῆ) τεσσαρεσκαιδεκαταίη, πι-
 νουσα τ' δεκάτιμ' μίριον τ' γάλακ-
 τος, ὑποχέων τρεῖσι μίριον ὑδατι
 μίριον, πινέτω δέκα ἡμέρας, καὶ σι-
 τίοις ἢ ἡρόσῳ. ²⁷ καὶ ἔτιως γίνων)
 20 καὶ ἔμπισσα ἡμέρας τεσσαρά-
 κοντα.

igitur ventris profluvium ha-
 buerit, papaveris alvi ac rubri
 corticem pari pondere, & spinæ
 fructum in vino diluto terito, &
 polenta recenti inspersa bibat. ¹³
 Si vero velis, malicorum calido
 cinere torrefactum ac tritum ¹⁴;
 ex vino bibat, pari polenta ac
 farina inspersa. ¹⁵ Minimum ve-
 ro lavetur. ¹⁶ Cibis autem utatur
 quam siccissimis ac frigidis.
¹⁷ Ubi vero fluxus quieverit,
 pharmacum bibendum dato, à
 quo superna purgentur, ¹⁷ & lac
 asininum bibat. ¹⁸ Postquam au-
 tem infra purgata fuerit, bubu-
 lum lac bibat, ad dies quadra-
 ginta, si poterit ¹⁹ meracum, sub
 dio per noctem expositum, qua-
 rta aquæ parte ammixta. ²⁰ Ve-
 200 speri vero ubi ebibit, alicam for-
 beat. ²¹ Quum autem decem dies
 fuerint transacti, lactis & aquæ
 decimam partem detrahit. ²²
 Quantum autem detraxeris, tan-
 tam tepidi recens multæ por-
 tionem additam bibat. ²³ Postri-
 diè vero duas portiones, ut in
 decem portionibus pro modico
 diluto fit meracum, ²⁴ & ad qua-
 tuor dies bibat. Cum autem de-
 cimam partem detrahit, ²⁵ etiam
 de forbitione amplius addat. ²⁶ ²⁰⁵
 Postquam autem quatuordecim
 dies transegerit, decimam lactis
 partem bibens, postea tertiam
 aquæ partem affundens, ad dies
 decem bibat, & cibus utatur, ²⁷ &
 sic fiant omnes dies quadragin-
 ta.

XVI. ¹ Ἐπιτῶ Διόδοινη τὰς ²
 τῶν φύσιν ἀτῶν ἐστω, ³ τὸ μὲν
 πρῶτον ὑπολείπει τὰ ἐμμελῶν, ἐ
 γίνε) ἐλάσσω, καὶ τ' χρόνον ὑπερ-
 βάλλει, ἐν ᾧ ἐγλυέτω πρὸς ὄθεν ³ ἐπι-
 ται ἐξ ἀπίνης ἐγλυέτω πάλαι καὶ κα-
 ταρά καὶ ἰαχυρά. ⁴ καὶ, ἢ μὲν οἱ
 Tom. II. ἀπαξ

XVI. Quum conceperit & ute-
 rum ut partus gestarit, ea quæ
 natura sterilis est, ² primum qui-
 dem menses deficient, & pau-
 ciores fiunt, & tempus in quo
 prius fiebant, transmittunt. ³
 Postea ³ de repente multi fiunt, & ²¹⁰
 puri ac fortes: ⁴ & siquidem se-
 a a mel

ἀπαξ γλυόμενα εἴη, τὸ λοιπὸν κτλ
 λόρην ἐν γαστρὶ ἴχθη. 5 ἢ ἢ μὴ, τὸ
 παρῶτον γίνετ', κτλ δεύτερον, κτλ τρί-
 τον ἔμηνός. 6 ἐπιτετε λελυτήσθ' ἐξ
 ἑωυτῆς ὁ ῥόθ', ὡς ἔτε κτλ λεπτή γί-
 νετ'. 7 " Φάρμακον ἐν γαστρὶ πιπίσκον 58
 25 κτλ ἄνω κτλ καίτω, 8 κτλ γάλα μελα-
 πιπίσκον ὄνθον, ἢ ὄρρον. 9 ἐπιτετε μετ'
 ταῦτα πυρεθάνω κτλ ἡρα τὰς ὑ-
 στέρας φαρμάκω, ὃ μὴ δὴξε. 10
 ἐπιτετε κλύστω σὺν τῷ ὄξω. 11 ἐπιτετε
 ὑποσημείωσιν τῶν δρῶμασι. 12
 ποιέτω ἢ ταῦτα, ὅπως τῆ παρῶτερη
 ἔπι μιλίω 11 ἢ πεπληρωμένα, κτλ 59
 μὴ γλῆν' ἀλγέσσα κτλ ἀσιτέσσα.
 13 κυκεῶνα [ἢ] ἀναλθον παχυὴ πί-
 νουσα ὑποσημείωσιν τῶν δρῶ-
 μασι, νῆτωπον παρῶμασι, ἔ μῦρον
 ῥόδιον. 14 ἐπιτετε τῷ ἀνδρὶ ζωίτω. 60

XVII. " Ἦν αἱ κητυληδόνες

30 φλέγμαθ' ἐπίπλωσιν γλῆων', 2
 τὴ μὲ ἐπιμύλια [ἔ] κελῶς ἐπιγί-
 νον', 3 κτλ, ἢ ἐν γαστρὶ ἴχθη, ἀφ-
 φθείρη, ἐπὶ ἰχυρότερον τὸ ἐμῶρον
 γλῆν'. 4 ἐ γδ δῶμα ἴχθη, ἀλλ' ἀ-
 παρῶγνυ'. 5 γνοίς ἢ ὄδω. 6 ὑγρὴ
 γίνετ', κτλ ἀπαρῶ μὲξ ὄδωσ κτλ γλί-
 χρον, κτλ ἐ δακνῆ. 7 κτλ [σὺ] τῶσιν
 ἐμμελίωσι, ἐπὶ πύσθ' ἔξ ἔδ-
 μαθ' καθαρομένη, δύο ἡμέρας ἔ
 τριῶν μὲξ ἐρχεν' ἀπὸ τ' ὑστεράων.
 8 ταύτην δεῖ κλύστω τῷ ἀπὸ τ' ὄλω-
 τω, 9 ἔ, δις ἢ τρίς μετὰ κλύσας στυ-
 35 φνοίσι, τὸ λοιπὸν παρῶσθ' ἡρα, ὑφ'
 ἔ καθαίρη' φλέγμα. 10 ἔ τὰ κελ-
 θηκῆ πυρίω. 11 ἔ κελῶσιν μετ' ὄδω
 ὄδω, ἴσον τὸ ὄξω μίωσιν. 12 ἔ ὑπο-
 σημείωσιν ἐν τῶσιν ἐπιμηνίοσι τῶσιν
 δρῶμασι. 13 ἐπιτετε ἢ ἀσιτέσσα κτλ
 ἀλγέσσα " συνευαζέσθω τῷ ἀνδρὶ. 61

XVIII. " Ὅσῳ τὸ ἐπιμύλια

κρυφθῆ, 2 ὄδω ἢ ἴχθη ἢ νερῶ γα-
 στέρα, 3 ἔ δοκέει ἐπιπέσθω ὀ βάρωσ,
 4 κτλ

mel facti fuerint, de cætero se-
 cundum rationem in ventre ha-
 bet. 5 Sin minus, & primum
 fiunt & iterum atque iterum in
 menſe, 6 postea ex ſeipſo definet
 fluxus, pallidaque ac tenuis fit.
 7 Pharmacum igitur & sursum
 & deorsum purgans bibendum
 dare oportet. 8 Et lac asininum
 postea bibendum aut serum. 9
 Postea adhibito fomento, uteros
 medicamento quod non mor- 215
 deat purgato. 10 Deinde cum
 aceto colluito. 11 Postea aroma-
 ta suffito. 12 Hæc autem facito
 ut prima mensium die facta sint.
 Et ne sit illota, & impasta, 13 cy-
 cyonem insulfum crassum bi-
 bens, & aromatis sufficiatur, ne-
 topo affuso & unguento rosaceo.
 14 Postea cum viro coeat.

xvii. Si acetabula pituita ple-
 na fuerint, 2 menses quidem be-
 ne succedunt, 3 & in ventre ha-
 bet. Corruptit autem foetum 220
 ubi fortior factus fuerit. 4 Non
 enim retinere potest, sed abrum-
 pitur. 5 Cognoveris autem hoc
 modo. 6 Humida fit, & mucosum
 ac viscosum defluit, & non
 mordet: 7 & in mensibus ubi à
 fluxu purgari cessaverit, per
 duos ac tres dies mucī ab uteris
 prodeunt. 8 Hanc grossorum suc-
 co eluito, 9 & collutione per
 acerbam postea bis aut ter facta:
 de cætero apponito id à quo pi-
 tuita purgatur, 10 & mollia fo-
 menta adhibeto. 11 Et post sub-
 dititia apposita, pari mensura ace-
 ti ad aquam ammixta eluito, 12 & 225
 in mensibus aromata suffito, 13
 postea impasta & illota cum viro
 dormiat.

xviii. Quum menses oc-
 cultati fuerint, 2 dolor inum
 ventrem tenet, 3 & onus in-
 cumbere ipsa videtur, 4 &
 lum-

4 καὶ τὰς ἰζύας πονέει, καὶ τὰς κε-
νεῶνας.

5 Ὅκνηται δὲ πρὸς τὰ ὑπο-
χόνδρια παροσπύσσει [αἰσέραι]
πνίγεται. 6 καὶ, ἐπὶ πυκνὰ
40 ὀξέα ἀπεμύσει, ῥέων γίνεται ὀλί-
γων χρόνον. 7 ἢ δὲ ὀδυνη καὶ ἐς
πλὴν κεφαλῶν καὶ ἐς τὸ τραχίηλον
φοιτᾷ. 8 ἐπὶ ἔν μέλῃ ηἴ χλιῶ-
σμάτω παροσπύσσει, καὶ ὑποθυ-
μιῶν κακώδεια, καὶ τὰ δὲ δάδα.
9 καὶ πίνει διδόνει τὸ κῆστρο καὶ
πλὴν κόνυζον.

10 Ἐπὶ δὲ καὶ τὰ [φοιτᾷ,
ὑποθυμιῶν τὰ κακώδεια, ὑπὸ δὲ
τὰς ῥίνας τὰ δάδα. 11 ἐπὶ δὲ
παύσωνται αἰ ὀδυνη, φάρμακον
δέναι πίνειν, καὶ μετὰ πίπεται γά-
λα ὄνα. 12 ἐπιτὰ διδόνει χυμὸν,
ἀφ' οὗ εἰμύεται, καὶ πρὸς τὰς ῥίνας
45 παροσπύσσει. 13 ἐπὶ ἡ κωτάριος,
πυρήσας πᾶς ὑσέραις τοῖσι ξυῶ
τῇ δάφνη, παροσπύσσει τὸ ξυῶ τῇ
ναρκίσω. 14 τρεῖς δὲ Διγλιπὼν
πυρήσας, παροσπύσσει τὸ ξυῶ τῇ
κανθαρίδι. 15 τῇ δὲ ὑσέραι ηἴ σέρ
χίνον. 16 ἐπιτὰ, Διγλιπὼν τρεῖς
ἡμέρας, κλύσει τὰ ξυῶ τὰ ὄξυ.
17 ἐν ἡ τοῖσι κωταρμύσιν ἐδοιέτω
πλὴν λινοζῶειν πρὸ τῶν σιπῶν, 18
καὶ σιπῶν [μαλθακῶν] αἰ χρεῖ-
δω, 19 καὶ δελμεία τραγέτω. 20 καὶ
λεῖδω θερμῶ δις τῆς ἡμέρας. 21
πλὴν δὲ μὴ γίνεται ἐπιμύωια, ταῦ-
τα ποιήσεται ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ,
218 πίσει κωταρίδι. 22 καὶ, ἐπὶ
γῆν), νησίσσει καὶ ἀλεστήσει
καὶ ὑποθυμίσσει σιμῶν δάδα
τὰ ἀνδρῶν.

XIX. Ὅκνηται ἐν γαστρὶ ἔχου- 64
σα διαφθείρη τὸ ἔμβρυον μηνιαῖον,
ἢ διμηνιαῖον, καὶ ἐκφέρειν μὴ δύ- 65
νη), καὶ λεπτὴ πρὸ φύσιν γίνη),
τῶν-

Inmbos dolet, ac laterum mol-
litudinem.

5 Quum vero ad præcordia
uteri allapsa fuerint, suffocant :
6 & ubi frequenter acida evo-
muit, ad modicum tempus me- 230
lius habet. 7 Dolor autem & ad
caput & ad collum procedit. 8
Postquam igitur allapsum parant,
aut allapsi sunt, tepefactoria ad-
hibeto, & graveolentia suffito,
infra autem odorata, 9 & casto-
rium bibendum dato, & cony-
zam.

10 Ubi vero deorsum proci-
derint, infra graveolentia suffi-
to : sub nares autem odorata. 11
Sedatis autem doloribus, phar-
macum bibendum dato. Et lac asi-
ninum postea bibendum. 12 Dein- 235
de succum à quo vomat dato, & ad
nares apponito. 13 Postquam au-
tem purgaveris, fomento uteris
adhibito, ex his quæ cum lauro
præparantur, id quod ex nar-
cisso præparatur apponito. 14 Et
tribus interpositis diebus, fo-
mento adhibito, id quod ex can-
tharide præparatur apponito, 15
& postera die adipem anserinum.
16 Postea intermissis tribus die-
bus, collutione cum aceto para-
ta eluito. 17 In purgationibus 240
autem, mercurialem ante cibos
edat, 18 & cibis mollissimis utra-
tur, 19 & acria edat. 20 Et his in
die calida lavetur. 21 Si vero
menses non fiant, ubi hæc op-
portuno tempore feceris, can-
tharides bibendas dato : 22 &
postquam prodierint, jejuna &
illota, ac suffita, cum viro dor-
miant.

XIX. Quum in ventre habens,
fœtum menstruum aut bime-
stre corruperit, & ad perfe-
ctionem gestare non poterit, &
'tenuis præter naturam fiat: 2 hu- 245

ταύτην χρὴ καθαίρειν τὸ σῶμα 66 jus uteros purgare oportet ac
 παχύνει (ὡς ὑστέρας, ἵε γινώσκουσα) corpus pinguefacere.³ Non enim
 ἄσπερον διενέγκουσα, ἕς τ' αὐτῆς prius foetum perferre poterit,
 5 ἰχθύουσι. 4 ἢ δὲ παχυωθῆ 67 quam uteri ipsius crassi fiant, &
 ἄσπερον φύσιν, ὅτι ἰχθὺς ἐν γαστέρι. robusti evadant. 4 Si vero cras-
 5 τὸ γινώσκουσα ἐπιπέσει μόνον πάλυ sifacta fuerit mulier præter na-
 παχύνει (ὡς ὑστέρας, 6 ἢ 68 turam, non concipit in ventre.
 τὴν γινώσκουσα ἐπιπέσει. 7 ταύ- 5 Nam omentum multum ac
 τὴν χρὴ λεπιδύων φάρμακον crassum incumbens uteros de-
 πύσαι κείτω. 8 ἢ ἄσπερον (ὡς ὑστέρας) primit, 6 & genituram non suf-
 ἄσπερον, ὅ, ἢ καθαίρεται αὐ- 250 ponere quod purget ipsos, & fla-
 τὴς, ἢ καὶ φύσιν ἐμποιεῖ. 69 tus inducat.

9 ἢ ἄσπερον τῶν ὑστέρων 70 9 Si vero os uterorum durum
 σκληρὸν γινώσκουσα ἢ ἀσπύλον, τὸ δάκ- fiat, aut cervix, digito intromisso
 τυλον ἄσπερον γινώσκουσα. 10 ἢ ἐπὶ id cognosces. 10 Itemque si ad
 ἄσπερον τὸ ἰχθὺς ἐσιν ἄσπερον μόνον. coxam fuerint averfi. 11 Quum
 11 ὅταν ἄσπερον, μηδὲν ἄσπερον φέρν sic habuerint, nihil acre adhibe-
 10 δριμύ. 12 ἢ γινώσκουσα ἐξελκώσῃ τὸ σῶμα, to. 12 Si enim os exulceraveris,
 ἐπὶ φλεγμονῇ, κίνδυνος τὸ πύσαι ubi inflammatum fuerit, pericu-
 πύσαι ἄσπερον γινώσκουσα. 13 ἄσπερον ἄσπερον, ὅ, ἢ καθαίρεται (ἢ). lum est, ne penitus sterilis fiat.
 13 ἄσπερον, ὅ, ἢ καθαίρεται (ἢ). 13 Verum apponito quæ non
 ἄσπερον, ὅ, ἢ καθαίρεται (ἢ). mordent, à quibus purgetur.

xx. ἢ γινώσκουσα μὴ διωα- 71 xx. Si mulierem parere non
 ἄσπερον τεκεῖν, ἐξελκώσῃ, ἢ 1 potentem purgare velis, & fue- 255
 ἢ ἄσπερον ἢ φλεγμονώδης. 2 rit biliosa aut pituitosa. 2 Cognos-
 1 ἢ γινώσκουσα τῶν ἄσπερον, ἢ ψάμ- 72 sces autem utrum horum sit, si
 ἄσπερον ἄσπερον, ἐπὶ τῶν ἐπιμή- arena substrata quum menses
 νια γινώσκουσα, ἐπὶ τῶν ἡλίου, [τῆ ψάμ- fiunt, in sole sanguinem perfun-
 μω] ἐπιπέσει τὸ σῶμα, ἕς ξηρανθῆ- das, ac sicari suas. 3 Si enim
 να. 3 ἢ [γινώσκουσα] ἢ ἄσπερον ἄσπερον, supra arenam san-
 ἐπὶ τῶν ἄσπερον, ἢ ἄσπερον τὸ σῶμα ἄ- guis pallidus erit. 4 Si vero pi-
 χθύουσα. 4 ἢ γινώσκουσα φλεγμονώδης, 73 tuitosa, velut mucus erit. 5 Et
 μύσῃ. 5 καὶ δὲ, ὅτι ἄσπερον αὐτῆς, sane utrum horum fuerit, infra
 15 ἢ καθαίρεται τὸ κριλίον κείτω, ἄσπερον 74 purgato, & ad uteros subdititia
 (ὡς ὑστέρας) ἐπιπέσει ἄσπερον, 6 apponito. 6 Si menses omnino
 ἢ ἄσπερον [γινώσκουσα] τῶν ἐπιμήνι- 75 non fiant, siquidem præ dolore
 ἄσπερον γινώσκουσα, ἢ ἄσπερον ἄσπερον, ἢ ἄσπερον ἄσπερον, 7
 ἄσπερον τὸ κριλίον καθαίρεται κείτω, 8 ἐπι- trem infra purgato, 8 deinde me-
 ἄσπερον ἄσπερον, ὅ, ἢ ἄσπερον καθαί- dicamentum à quo sanguis ex
 ρεῖ) ἐκ τῶν ὑστέρων. 9 ἐπιπέσει Διαι- uteris purgatur apponito. 9 Post-
 πῶν ἡμέρων μίλιον ἢ δύο, ἄσπερον 76 ea intermissa die una aut altera,
 να, ὅ, ἢ ἄσπερον καθαίρεται) ἐκ τῶν ὑσ- rursus id à quo sanguis purgatur
 ρέων. 10 ἢ ἄσπερον ἄσπερον τὸ φλοιὸν apponito. 10 Reliquo vero tem-
 πινέτω τὸ κριλίον ἐν οἴνῳ τριψάσαι. pitrum bibat.

XXI. Ἦν ὑγρότερον ἔχειται τὸ σῶμα ἢ ὑπερέων ἢ, ² παροξίνεσθαι τὰ δερμῆα, ὡς ἀποξηρῆσθαι, καὶ φλεγμονῆς. ³ καὶ μὲν αὖ σκληρὸν λίαν ἴσθαι. ⁴ καὶ σκίρρωσιν, τὰ δερμῆα παροξίνεσθαι. ⁵ διὰ τὸν αἵμα ἰσθαι καὶ τὸ σκίρρωσιν. ⁶ ἐπιπέσει μαλακτικὰ παροξίνεσθαι. ⁷ ἐς τὴν πάλαι νοσήσασθαι ὡς ἴσθαι παροξίνεσθαι.

XXII. Ἦν ἢ ἐς τὸ ἰσθαι λεπτόν 77 καὶ ἀποξηρῆσθαι αἰ ὑπέριον, ἢ ἐς τὸν κενεῶνα, ² παροξίνεσθαι καὶ παρὰ τὸ ὑγιὲς ἰσθαι ἔλαιον αἰ γύπτιον λευκόν ἢ βακκίριον. ³ καὶ ἐπὶ τὸ ὑγιὲς ἰσθαι καὶ κέεισθαι. ⁴ καὶ πέντε γλυκυσίδης ἢ κικύως τὴν μέλαινας πέντε, ⁵ ἀπὸ τῆς καρπὸν ὅσον χιρομίδα, ⁶ καὶ καστορέου ὅσον κύαμον, ἐν οἷνω. ⁷ ἐπιπέσει λυσσαμύνη θυμιάσθαι. ⁸ ἐπιπέσει ποτίσι καὶ σιτίσι καὶ χυμῶσθαι μαλακτικῶσθαι, ⁹ ἐπιπέσει λινοζώσθαι, ¹⁰ ἐπιπέσει τοῖσι δερμῆσι πᾶσι, χωρὶς ῥαφάνου καὶ κρομμύων.

⁸ Ἦν ἢ ὀκτώσθαι πνίγασθαι αἰ ὑπέριον 78 ρα, ὑπερθυμιάσθαι καὶ τὰ κακῶσθαι πᾶσι. ⁹ ἢ γινῶσθαι ἀσφαλτῶσθαι, ¹⁰ θεῖον, ¹¹ κέρας, ¹² ἐκλύχτιον, ¹³ φώκιος ἔλαιον, ¹⁴ καστορέον. ¹⁵ ὑπερτὴν πᾶσιν αἰδοῦσθαι τὰ δῶσθαι.

XXIII. Ἦν ἢ λεπτόν αἰ ὑπέριον φλεγμονῶσθαι, ² πνίγασθαι [ἢ κοιλίῃ καὶ μερῶσθαι γίνεσθαι]. ³ καὶ πνίξασθαι. ⁴ ὀκτώσθαι ἢ ἄδῃ ἔχει, περιλείνας ὄσθαι βρῦα θυμιάσθαι λεπτῶσθαι καὶ πνίγασθαι. ⁵ ἐπιπέσει ὀκτώσθαι ἐπιπέσει κληματίνου καὶ λίνου σπέρματος, ὅσθαι ἔλαιον ἐπιπέσει, ἐψῆν, ἕως αὐτῶσθαι ὡς τῆς γήνησθαι. ⁶ ἐπιπέσει καὶ πνίγασθαι, ὡς θερμότερον δῶσθαι ἐνέχεσθαι, τὴν νειμῶσθαι γαστέρας.

XXIV. Ἦν ἢ πεπνίγασθαι, ² ὀκτώσθαι 80 φακῶσθαι ἐψῆσθαι ἐν ὄσθαι ἔλαιον οἶνω πολλῶσθαι, ἔλκεσθαι τὴν ἀτμίδα ἐς τὸ σῶμα

XXI. Si humidius fuerit os uterorum quam oportet, ² acria apponito, quo morsum perceptet, & inflammatum valde durum fiat. ³ Si vero induratum fuerit, acria adhibeto. ⁴ Mordentia enim saniem diffundunt. ⁵ Deinde mollia apponito. ⁶ Sed & ad alios morbos non minus apponito.

XXII. Si puerperæ uteri in coxam incubuerint, aut ad lateris mollitudinem, ² ad sanam coxam oleum ægyptium album, aut baccarim unguentum apponere oportet, ³ & in sanam coxam decumbat, ⁴ & pæoniæ grana nigra quinque bibat, & fructus sambuci conchæ testam majorem, & castorii magnitudinem fabæ in vino. ⁵ Postea lota suffiatur, ⁶ & potibus ac cibis mollibus utatur, & mercuriali, ⁷ & acribus omnibus, excepto raphano ac cepis.

⁸ Quum suffocarint uteri, graveolentia omnia suffire oportet, bitumen videlicet, ¹⁰ sulphur, ¹¹ cornu, ¹² lucernarium fuuniculum, ¹³ phocæ adipem, ¹⁴ castoriū: ¹⁵ Odorata vero subter pudenda.

XXIII. Si vero puerperæ inflammati fuerint uteri, ² ardet, ³ & suffocatio habet. ⁴ Quum autem sic habuerit, muscum marinum tenue tritum super linteolo extentum pro cataplasmate adhibeto. ⁵ Postea crudam hordeaceam farinam, & cinerem farmentitium, ac lini semen, oleo & aceto affuso coquito, donec velut farinæ subactæ massa fiat. ⁶ Deinde quam calidissima ferre potest imo ventri imponito.

XXIV. Si vero fixi fuerint uteri, ² lentem & mentam multam in aceto coquito, ut vaporem inde in os trahat, & nares adhi-

σίμα, & τὰς ῥίνας ἀεσιγῆν. ³ & κω-
κώδεα ὑποσημιῶν. ⁴ καὶ λινοζῶσιν
ἐοσίην. καὶ ἐν τῷ χυλῷ ἄληθρον ἐφθόν
ῥοφέτω. ⁶ "ὅτ' αὐτὸ πύργου [ῥ] καὶ, ⁸¹
πρὶν ἢ τὸ ὀδύνην ἔχῃ, ἄετρον χεῖρ
³⁵ διδόναι τῶν φαρμάκων, ὅσα ἴσως ὑ-
σέρας παύει τὸ ὀδύνης. ⁷ καὶ σίπα
ἀλαχωρητικὰ ἀεσοφερέτω. ⁸ ἢ ῥ
ἢ γαστῆρ θερμαίνηται, ὑποκλύσται.

xxv. " Ἦν ῥ ἐκ τῆς φλεβμῆ-
ναισιν αἰμῆσι, ² ἐρύχων χυλὸν
ἐγγύα ἐς τὰ ἀδύδα, ³ καὶ ἐπὶ τῷ
ῥος θερμὸς γήνηται, ἔτερον ἐγγχεῖν. ⁴
ἢ ῥ μὴ ἦ, ῥίνας, ἢ ῥάμνα. ἢ τού-
τλα, ἢ κολοκύνθης χυλὸν ἐκπιέ-
σαις ἔγγχεον. ⁵ " & ἀκτῆς τὸ ἐν μέσῳ ⁸²
τὸ ἀπαλώτατον ἀεζύσας μακρὸν
ἔητες, ⁶ ὑπερον ὕδατι " ψιμίτιον ⁸³
τρίτων ἐν εἰσα ἀνασπογίζων ἀε-
σες. ⁷ ἢ ῥ φείσῃ, ἀφαιρέτω.

⁴⁰ xxvi. " Ἦν γυνὴ ἀσθενὴ " δὲ τὸ
ὑσέραν, ² καὶ χολαῖ αὐτῶν πύργου, ³
καὶ δέη αὐτῶν κρηνηρὰ κέφως, &
τὸ ὀδύνην παύτα, ⁴ πύκεδαν
ὀπὸν ὅσον τρεῖς κούθας διδῶ πίνων.

xxvii. " Ἦν ῥ ἐν τῇ ὀσφύϊ αἰ ⁸⁴
ὑσέραν ὄσιν, ἢ ἐν τῷ κενεῶνι, ² ἢ
θελῆς μετακινήσται, τριψαί θεῖον
καὶ ἀσφαλθόν, μέλι ἐφθόν ἀεζύ-
χας, ³ καὶ ποιήσας βάλανον πε-
χέτω, ἐς ἔδρην ἔητες. ⁴ " & ἐκ τῶν ⁸⁵
ὑσερικῶν, ἢ ῥ κρηνηρὰ γήων, ταῦτα
ἀεζύτω ὡς τὰ χεῖρα.

xxviii. " Γυναικὶ ὅταν ὑσέ- ⁸⁶
ραυ σκληρὰ γήωνται, ² καὶ ἐς τὰ
⁴⁵ ἀδύδα ἐξίωσι, ³ καὶ οἱ βροχῶνες
σκληροὶ γίνωνται, ⁴ & καῦμα ἐν
ποῖσιν ἀδύδοισιν ἐνῆ, ⁵ " κρηνηρὰ. ⁸⁷
ἀεζύτω. ⁶ " ὅταν ἔταις ἔχη, " σι- ⁸⁸
κὺς χεῖρ τὸ εἶσω τριψαί καὶ κελίον,
ἢ ὀσφύϊ [τε] κρηνηρὰ ἐπιχέας ἐν
ἐνῆ τὸ ἔδρην, [ε] ἢ εἰς μέχρας αὐ-
κρηνηρὰ. ⁷ ὅταν δὲ γυναικὶ
" ὄσιν

adhibeat : ³ & graveolentia suffi-
to : ⁴ & mercurialem edat , ⁵ &
in succo ejus farinam coctam
forbeat. ⁶ Quam celerrime au-
tem & priusquam dolor occupet,
exhibere oportet pharmaca, quæ
uteros à dolore levant : ⁷ & ci-
bos per alvum secedentes affu-
mat. ⁸ Si vero venter calefiat,
clysterem adhibeto.

xxv. Si ex partu 'inflammati ⁸⁵
fuerint uteri, ² solani succum in
pudenda infundito : ³ & ubi hic
calidus factus est, alium infundi-
to. ⁴ Si vero hic non fuerit, len-
tisci aut rhamni, aut betæ, aut
cucurbitæ succum expressum in-
funde : ⁵ & quod in medio hu-
jus est tenerrimum, de rasum lon-
ga forma inde. ⁶ Postea cerusam
aqua tritam & lana exceptam
appone. ⁷ Si vero horruerit,
tolle.

xxvi. Si mulier ab utero de-
bilis fit, ² & bilis ipsam 'suffo- ²⁹⁰
cet, ³ & opus fit ipsam leviter
purgare, & dolorem sedare, ⁴ peu-
cedani succum trium cyatho-
rum mensura bibendum dato.

xxvii. Si in lumbis aut lateris
mollitudine fuerint uteri, ²
& transmovere velis, sulphur &
bitumen terito, & melle cocto
affuso, ³ glandulam crassam fa-
cito, & in sedem indito : ⁴ &
uteri si sicci fiant, hæc quam ce-
lerrime apponito.

xxviii. Mulieri si uteri sicci
fiant, ² & ad pudenda promi-
neant, ³ & inguina dura fiant, ²⁹⁵
⁴ & calor in pudendis insit, ⁵ can-
cerari incipit. ⁶ Quum sic ha-
buerit, cucumeris sylvestris in-
ternam partem aridam terere
oportet, & aquæ hemina affusa
in sedem immittere, & purgari
finere, donec purgetur. ⁷ Quum
autem mulieri pharmacum de-
deris,

" δῶς φάρμακον, ᾧ δράμιον τε 89
 φαρμάκω, ὅσα ὑστερας καθαίρει, κὶ
 ὅσα ἐλαύνει.

XXIX. " Ἐπερ ποτὰ κὶ πρῶσ- 90
 θεα, διωάμυρα χροῖον ἐξάγην,
 κὶ τὰ ἐπιμυρία καὶ παῖσσι. 2
 κωνταρίδας πέντε, ἀπείλας τὰ
 219 πτερά ἐ τὸς' πόδας κὶ τὴν κεφα-
 λῶν, ἔπειτα τριβόλους ᾧ δρα-
 λαοσίς σὺ τῇ ρίζῃ τριψας ὅσον
 κόγγου, κὶ ἄνθεμα " Ἐ χλωρῆ 91
 τὸ εἶσω ξηρὸν τριψας ὅσον κόγγου,
 κὶ σελίνα ἀπέριμα ἴσον, κὶ σηπίς
 οἷα πενήκω δεκά, ἐν οἶνω γλυκεῖ
 κερμηδῶ διδὲ πτείν. 3 Ἐ, ἐπὶ ἢ
 ὀδυῖ ἔχη, ἐν ὕδατι θερμῶ κρη-
 στω, κὶ μελικρηθὺν ὕδαρῶ πινέτω.
 4 βαλαρίσις ἔ φύλλων ἔ ἄνθε-
 5 τριμμυδῶς ὅσον σατῆρα, ἀγναιῶν
 ἐν οἶνω γλυκεῖ πτείν. 5 ἐπὶ ἢ ἢ
 ὀδυῖ ἔχη, λούκας ἐρεθίνθας κὶ
 ἀσαφιδας ἐφύσας ἐν ὕδατι κὶ ψύ-
 ξας, " διδόναι πτείν. 6 κὶ, ὀκτώ η 92
 σερφιδας ἐφύσας ἐν ὕδατι χλιαρῶ
 κρησεῖστω. 7 ἀδιανθῆς ὅσον σατῆ-
 ρα ἀγναιῶν ἐν οἶνω λούκῶ, ἴσον
 ἴσω κερσίσις διδὲ πίνω. 8 λούκας
 κρηπῶν ὅσον ἐν ταῖς τρισι δα-
 κτύλοις λαῶν, ἐν οἶνω λούκῶ ἔ
 αὐτὸν τριπὸν κερσίσις, δέναι πί-
 νω. 9 λούκας ρίζαν τῆ μελα-
 νῶ ἐν οἶνω διείς τὸν αὐτὸν τρι-
 10 πὸν κρησεῖστω. 10 κρηναῖον ἐπὶ
 ἐπὶ τῶν οἰκίῶν φυόμενον, τὸν αὐ-
 τὸν τριπὸν μίξαι κὶ πίσει. 11
 τῆς ἀγχεσίς τὰ φύλλα δύο δραχ-
 μίδας ἐν οἶνω ἐφῶ κερσίσις,
 ὕδατι ἴσως πίσει. 12 χαμαλιέον-
 τος τὴν ρίζαν ξύσας ὅσον ἐπείσο-
 ρα πόσει, " ἐν οἶνω ἐφῶ κερσίσις 93
 ὕδατι πίσει. 13 κερσίσις κὶ
 πρῶσις χυλὸν, ἕκαστερ μίξας
 πέν ὀπὸν πλφίς ὅσον τρία ἡ-
 μιῶσο-

deris, ammiscæ ad pharmacum
 ea quæ uterus purgant, & quæ
 expellunt.

XXIX. Potiones, & subdittia II;
 medicamenta, quæ secundas edu-
 cere, & menses detrahare pos-
 sunt. 2 Cantharides quinque
 avulsis alis & pedibus ac capite,
 deinde tribulos ad mare nascent-
 es una cum radice, mensuram
 quanta est conchæ testa terito:
 & anthemii pallidam sive luteam
 internam partem siccam tritam,
 conchæ testam addito, 1 & semi- 5
 nis apii tantundem, & sepiæ ova
 quindecim, & in vino dulci di-
 luto bibenda dato: 3 & quum
 dolor habuerit, in aqua calida
 desideat, & aquam mulsam aquo-
 sam bibat. 4 Aliud. Ranunculi
 foliorum & floris triti æginæi
 stateris pondus, in vino dulci bi-
 bat. 5 Quum autem dolor ha-
 buerit, cicer album & uvas pas-
 sas in aqua coquito, & perfrige-
 ratam bibendam dato: 6 & ubi
 urinæ 1 stillicidium vexarit, in 10
 aqua tepida desideat. 7 Aliud.
 Adianti staterem ægineum, in
 vino albo pari aqua ammixta, bi-
 bendum dato. 8 Aliud. Violæ
 albæ semen quantum tribus dig-
 itis apprehendere potest, in vi-
 no albo eodem modo temperato,
 bibendum dato. 9 Aliud. Leu-
 coi nigri radicem, in vino eo-
 dem modo sumat. 10 Aliud. Cri-
 nanthemum quod in domibus
 nascitur, eodem modo misceto
 ac bibendum dato. 11 Aliud. An-
 chusæ foliorum pugillos duos, in
 1 vino albo æquali aqua ammix- 15
 to, bibendos dato. 12 Aliud. Cha-
 mæleonis radicem, velut veratri
 potionem, derasam in vino albo,
 aqua pari mensura ammixta, bi-
 bendam dato. 13 Aliud. Brassicæ
 & porri succum, ad utrunque

μιώσολα, " οἶνω ἴσως μίξας λού- 94
κῶ πίση. 14 " Ἐλαγῆς λούκῆς 95
[καρπὸν,] ἀπεθεῖν ἢ ἔλαγον ἐνῆ,
καθακνήσας ξήρανον ἔπειτα κῶψαι
καὶ σήσας ἐν οἶνω ἐπιόσων, δι-
15 ὄναυ πίνειν. 15 τὸτο κὲ τῶ ἐπιμή-
νια καθαασῶ κὲ χροῖον ἐξελάσθ. 16
δικτέμεως κρηλικῶ ὅσον ὄσολον ἐν
ὑδαλι πιῖν. 17 χροῖον κὲ μὴ δυνά-
σασα ἐκῶσολῆν πιπίσκων, " πυ- 96
ρήσας τῆς ἀκτῆς τῶ χυλῶ ἐφθῶ
ἐμσαλῶν, καὶ τῶ κωνταρίδα
απεσφιθέναυ. 18 τὸτο ἔ τὲ μέρουον
ἐξελαύνει 19 ὀκίταν δὲ δάκνη,
ἀφαιρεμένη, ἐς ῥόδιον μύρον ἐμ-
βάπτισσα ἀπεσφιθέσθω, " ἐς τ' αὖ 97
ἀποφύγη. 20 ἀγρίερος κρηλικῶ κόκ-
κας ἐνεία τράψας ἐν οἶνω διδῶ-
20 ναυ πίνειν. 21 τετέω ἢ κὲ ἀπολύσα-
20 σαυ, κὲ δυσοκῆη. 22 " κρονύκης ὅσον 98
χεῖρα λείης διένειμ πράσας χυλῶ,
καὶ νέτωπον ζυμιμίζας ὅσον χη-
ραμίδα, ταῦτα ἐν οἶνω διδῶς πί-
νειν.

23 Ἐπιμύλια καθαασῶ. πού-
κεδωνῶν " κὲ πάνακες, καὶ γλυ- 99
κυσίδης ρίζαν ἐν οἶνω διδῶς πίνειν.
24 " Ἐμέρουον ἐκῶσολῆν τετῆνος καὶ
τῶ ὕστερα. Ἔς ἰς καὶ τ' ἀνδράχνης
τὸν καρπὸν, ταῦτα ἀφαιρόψας καὶ
μίξας, διδῶς ἐν οἶνω λούκῶ πε-
λαιῶ. 25 Ἐπιμύλια καθαασῶ.
λούκῆος ὁ καρπὸς, ὅσον τρισι δα-
κτύλοις ἐπιλαμεῖον ὀρῆμ, καὶ
25 ἀγρὸς σφυράθης ὅσον πέντε ἢ ἕξ,
ταῦτα ζυμιμίζας οἶνω διωδῆσά-
ται, 26 ἀπεκυρελάσας ἐς ὑδάρι καὶ
ἔλαιον τῶ πυρελῶ ἐμσαλῶν,
πυρελῶ δὲ ἐπὶ διφρε, ἐπῶ δὲ
πυρελήσας, δένειμ πιῖν ὡς τὰχιστα
ἀέσασα καθακλίνει. 27 δένειμ δὲ
φαγεῖν κρέμῶλον, καὶ τὴ χυλῆ
ῥοφῆν. 28 λούκῆος τὸν καρπὸν
ἔσον

succi filphii obolis tribus am-
mixtis, ex vino albo cum pari
aqua bibendum dato. 14 Aliud.
Olivas albas priusquam oleum 20
insit compunctas ficcato, postea
tufas & cribratas ac in vinum in-
jectas bibendas dato. 15 Hoc &
mensēs detrahit, & secundam
expellit. 16 Aliud. Dictamni cre-
tici obolum in aqua bibendum
dato. 17 Et si, hoc in potu dato,
secundam ejicere non potes, sam-
buci succo cocto immisso fove-
to, & cantharidem apponito. 18
Hoc etiam fœtum expellit. 19
Quum autem morsum intule- 25
rit, auferat, & rosaceo unguento
tinctum apponat, donec elapsa
fuerit. 20 Aliud. Populi nigræ
creticæ grana novem trita, in
vino bibenda dato. 21 Cum hoc
etiam abluatur, si difficulter pa-
riat. 22 Aliud. Conyzae testam
conchæ majorem cum porri suc-
co diluito, & nctopi testam con-
chæ majorem ammisceto: & hæc
in vino bibenda dato.

23 Aliud, quod mensēs detra-
hit. Peucedanum & panaces, & 30
præoniæ radicem, in vino bibe-
nda dato. 24 Aliud, quod fœtum
mortuum & secundas ejicit. Vio-
læ & portulacæ semen contundi-
to ac misceto, & in vino albo ve-
teri exhibeto. 25 Aliud, quod
mensēs detrahit. Seminis violæ
albæ quantum tribus digitis ap-
prehendi potest, & stercoris ca-
prini pilulas quinque aut sex, in
vino odoratissimo permisceto, 26
& bibenda dato, ubi prius fo- 35
mentum ex aqua & oleo immi-
seris. Adhibeto autem fomen-
tum in sella: & ubi hæc bibit,
quam celerrime lotam reclinato.
27 Brassicam vero edendam ex-
hibeto: & succum ejus forben-
dum. 28 Aliud. Seminis violæ
albæ

ὅσον τοῖς τρεσὶ δακτύλοις ἐν οἴνω
 δῆνα πιεῖν· καὶ κρηθῆδω ἐν ὕδα-
 τι θερμῷ. 29 ἢ δὲ μὴ ἔχη, μαρά-
 θρη ρίζας κλάσας, ἐν μελικρήτω
 χλιαρῷ λυπορέχων διδῶ. 30 μελίης
 ὅσον χάκκας δέκα ἐν οἴνω δῆνα
 30 πιεῖν. 31 τῆτο ἀγαθὸν ἐπὶ παν-
 τὸς ἀλγῆματ' ὕστερων, καὶ
 σφοδρῶ διαρηκόν. 32 ὅπὸν σιλ-
 φίς ὅσον ὄροσον, καὶ καρδάμυς
 καρπὸν τρεῖς λεία, καὶ ξυμ-
 μίξας ἐν οἴνω ἢ ἐν κυνὸς γάλακτι,
 διδῶ πιεῖν. τῆτο καὶ ἔμβρυον ἐξε-
 λαύνη.

33 Ἐκδόλιον. βαλεράχον καὶ
 ἐλατθεῖς μικρὸν μίξας ἐν ὄξει,
 σύραφον πίσαμ. 34 Ἐπὶ τῷ αὐ-
 τῷ κρῆμῳ καυλὸν ἀπαλὸν, τὸ
 ἄκρον χεῖρας νετῶπω τρεῖς.

35 Ἦν τὰ ἐπιμύωια μὴ γίνη-
 ται. ἢ περιμένθε καρπὸν τρεῖς
 ἐν οἴνω καὶ ὕδατι διείς καὶ διηθή-
 35 σας διδῶνα ἢ νήσφι πιεῖν, καὶ θερ-
 μῶ λῆδω. 36 Ἐμμύωια κινεῖν.
 ἢ φοινικικὸς χάκκας ἐν οἴνω νήσφι
 διδῶνα πιεῖν. 37 Λοχῆια καρδά-
 101 ρῆν. μαράθρη καρπὸν καὶ κρηθ-
 μῆ τὸν φλοῖον καὶ λιπασμάτων ἐν
 οἴνω διδῶνα πίνην. 38 δαῖδα ὡς
 πιποτάτιω ἐν οἴνω ἐψήσας, καὶ
 102 γλυκυσίδης κόκκας πέντε τρεῖ-
 ψας ἐν οἴνω, ὅσον τετραμύριον
 κρυτῆς δῆνα πιεῖν. 39 Λινοζώ-
 σι τὸν καρπὸν καὶ τὰ φύλλα ἐν
 οἴνω δῆνα πιεῖν. 40 γλυκυσί-
 40 δης τὸς μέλανας κόκκας ὅσον
 πέντε καὶ ὡς σηπίων δῆνα πίνην
 ἐν οἴνω.

41 Ἐλεχῆ πάση. εἰς ἐρύσιμον
 καὶ ἀλφίον ἔλαμον ὡς ἄχρως ἢ
 103 ἐφθὸν ἰοφέτω, ἔσιποισινας μα-
 λακωπάτισι κρηθῆδω. 42 σκαμ-
 μονίω τρεῖς ἐν γάλακτι γυναι-
 κείω

albæ quantum tribus digitis ap-
 prehendi potest, in vino biben-
 dum dato: & in aqua calida de-
 fideat. 29 Si vero id non habeat,
 fœniculi radices contusas, in
 aqua mulsa tepida macerato, &
 'exhibeto. 30 Aliud. Fraxini⁴⁰
 grana decem, in vino bibenda
 dato. 31 Hoc in omni uterorum
 morbo commodum est, & valde
 ciet urinam. 32 Aliud. Succum
 filphii magnitudine ervi, & na-
 sturtii semen terito ac ammisce-
 to, & in vino aut lacte canino bi-
 benda exhibeto. Hoc etiam fœ-
 tum expellit.

33 Aliud fœtum ejiciens. Ra-
 nunculum herbam, & parum ela-
 terii, in aceto temperato ac mix-
 ta bibenda 'dato. 34 Aliud ad⁴⁵
 idem. Brassicæ caulem tenerum,
 extremitate ex netopo illita, af-
 fricato.

35 Aliud, si menses non fiant.
 Terebinthi fructum tritum, in
 vino & aqua dilutum ac excola-
 tum, jejunæ bibendum dato, &
 calida lavetur. 36 Aliud, menses
 101 cients. Rubra præoniæ grana, in
 vino jejunæ bibenda dato. 37 A-
 liud, ad puerperii purgamenta
 purganda. Fœniculi semen, &
 crethmi corticem, & thus, 'in
 102 vino bibenda dato. 38 Aliud.
 Tedam quam pinguissimam in
 vino coquito, & præoniæ grana
 quinque in vino terito, & hemi-
 næ quadrantem bibendum dato.
 39 Aliud. Mercurialis semen &
 folia, in vino bibenda præbeto.
 40 Aliud. Præoniæ grana nigra
 quinque, & sēpiæ ova in vino
 bibenda dato.

41 Ad omnem puerperam. Ad
 irionem & polentam oleum
 affunde, & coctum sorbeat: &
 'cibus quam mollissimis utatur.⁵⁵
 42 Aliud. Scammoniam in lacte
 mulie-

κεία ἐν εἰρώ ἀνασπορίστας παρο-
 δέιναι. 43 λινολζώσι⊕ φύλλα τρι-
 ψας ἐν βράκῃ παροδέιναι. 44 τὴν
 ποίλῳ τὴν ἀρτεμισίῳ τρίψας,
 καὶ μύρω ῥοδίῳ δόσους, παροδέ-
 ναι. 45 τὴν λαοκὴν ῥίζαν λείλυ
 κήψας καὶ ῥοδίῳ μύρω δόσους
 παροδέιναι. 46 τὴν γλυκυσίδης μέ-
 λιλι δόσους καὶ μύρω ῥοδίῳ καὶ 104
 45 ἀγγυπτικῶν ἐν εἰρώ παροδέιναι. 47
 ἀληθῶν ἀπυλῶν τὴν αὐτὸν τρόπον
 παροδέιναι. 48 ἀραιὴν ἀλδύρον καὶ
 πύρενα ἄμα μέλιλι φυρήσας ἐν
 εἰρώ παροδέιναι.

49 Καθαρτῆριον ἐπιμυλίων καὶ 105
 λοχείων, [ὀ] καὶ ὕδαρ ἀγρῆ. 50 σπρ-
 θίς ῥίζης λεία κεκομμῆς ὅσον τοῖσι
 τρισὶ δακτύλοις, μέλιλι δόσους,
 παροδέιναι. Φύεται ἢ ἐν Ἄνδρῳ ἐν
 τοῖς ἀγκαλοῖς. 51 Υγέρως ἀποκα-
 θῆραι. λινολζώσι⊕ κεκομμῆς καὶ 106
 σικύης ὀλίγην τρίψας, ἐν οἴνῳ καὶ
 μέλιλι δόσους παροδέιναι. 52 λα-
 220 γῶς τρίψας καὶ ἰσθακῶσας καὶ τρί-
 ψας ἐν οἴνῳ καὶ μέλιλι δόσους ἐφθῶ
 καὶ ὕδατι δέναι πίνειν, καὶ ἐν ὕδατι
 θερμῶ λαέσθω. 53 Τόκας καθαρήριον.
 καλῖνον ἐξελεύσας, ὅσον ἡμισυ 107
 ἡμιχρονικῆς ἐφθῆν ἐν ὕδατι⊕ χρυ-
 λαις τέσσαρσιν ὀκθῶν ἢ ζέση, δέν-
 ναι δις ἢ τρις ῥοφήσαι.

54 Λοχῆα καθαρή. τὴν ἀκ- 108
 τῆς τὰ φύλλα ἐψήσας, ἐπιχέας
 ἔλαιον δέναι πίνειν ἐοσιέτω δὲ καὶ
 5 κραμβῶς ἐφθῆς, καὶ παρῶσα. 55
 Καθαρτῆριον ὑστρέων. Ἐῖς ῥῆς τὰ
 φύλλα καὶ τὴν καρπὸν ἐν οἴνῳ πίνειν 109
 δέναι. 56 καὶ ἐρύσιμον λείον ποιήσας
 ἐν οἴνῳ, καὶ ἀλφίβα ἐπιβαλὼν, δέν-
 ναι πίνειν. 57 μίσυ⊕ ὅσον δύο ὄβο-
 λὰς τρίψας ἐν οἴνῳ καὶ φυρήσας
 παροδέιναι. 58 λίνεσ καρπὸν τρίψας
 ἐν οἴνῳ φυρήσας παροδέιναι. 59 τρι-
 φύλλος

muliebri tritam, lana exceptam
 appone. 43 Aliud. Mercurialis
 folia trita in linteo subde. 44 A-
 liud. Herbam artemisiam tritam,
 & unguento rosaceo imbutam
 appone. 45 Aliud Albam radi-
 cem tritam, ac rosaceo unguen-
 to subactam appone. 46 Aliud.
 Pæoniæ radicem melle, unguen-
 to rosaceo & ægyptio subactam,
 in lana subde. 47 Aliud. Farinam 60
 non lotam eodem modo appone.
 48 Aliud. Lolæ & tritici farinam,
 simul melle subactas, in lana
 subde.

49 Aliud, quod menses &
 puerperii purgamenta purgat &
 aquam ducit. 50 Radicis struthii
 tufi triti quantum tribus digitis
 apprehendi potest, melle subac-
 tum appone. Nascitur autem in
 Andro in littoribus. 51 Aliud, ad
 uteros depurgandos. Mercuria-
 lis confusa, & cucumeris sylve-
 stris modicum, in vino tere, & 55
 melle subacta appone. 52 Aliud.
 Pilos leporis combustos, ac tri-
 tos in vino, & melle cocto &
 aqua subactos, bibendos dato:
 & aqua calida lavetur. 53 Aliud,
 partus purgatorium. Polentam
 crassius fresam dimidii hemi-
 chœnicis mensura, in aquæ he-
 minis quatuor coquito, & ubi
 efferbuerit, bis aut ter sorben-
 dam dato.

54 Aliud, purgans puerperii
 purgamenta. Sambuci folia co- 70
 quito, & oleo affuso bibenda da-
 to. Edat & brassicas coctas, &
 porrum. 55 Aliud, purgans ute-
 ros. Rhois folia & irionem teri-
 to, & in vino, polenta inspersa,
 bibenda dato. 57 Aliud. Misyos
 obolos duos tritos & vino subac-
 tos apponito. 58 Aliud. Lini se-
 men tritum, vino subactum ap-
 ponito. 59 Aliud. Trifolii semen
 in

φύλλα τὸν καρπὸν ἐν οἴνω πιεῖν
 δεῖναι. 60 Ἐὰν δὲ ἐς τὴν ὄσφυ
 ὑπερέα" σηκίξωσιν, ἐοδίτω παλύ- 110
 ποδας ἐφθές κ' ὀπίξες, κ' οἶνον πι-
 νέτω μέλανα δ' ὕδατα ἀκρηθῶν ὡς
 πλεῖστον.

10 61 " Ἐπερα ποτὴ, [κρη]
 ἀρόστρα, κ' κρηταρτήρια, ῥῶν τὴν
 ἐρυθρὴν κρη γίγαρεα ἐψησας ἐν
 ὕδατι, ἔστανίς ἐμὸσάλλαν ἐπὶ τὸ
 ὕδωρ διδῶ πίνην. 62 ἄλθρον ἐφ'
 ὕδωρ ἐμὸσάλλον διδῶ πιεῖν. 63 " μῦ- 111
 ρα τὰ δὸπ' ἔβράτξζηρλώας κρη
 τείφας λεία, κ' ἀλφίτρα ποταῖνια
 ἀναμίξας, ὅσον ὄξυόσφον ἀμφο-
 τέρων ἐν οἴνω δ' ὕδατ' κ' ὕδαρεῖ πι-
 νέτω. 64 τὴν γλῶ τὴν μέλαγναν
 τὴν σαμίην ἐν ὕδατι τείφας ὅσον
 ἀσραχαλον διδῶ πιεῖν. 65 ὑπεκυ-
 σίδθ' ἐν οἴνω διδὼν κ' πιεῖν. 66 σί-
 δας οἰνώδεις ἐκχυλώσας, ἀλφι- 112
 15 τα' φυρήσας τὰ χυλῶ ξήρανον.
 ἔπητα τείφας ἐν οἴνω λείον διδῶ
 πιεῖν. 67 μύριαν μελάνων τ' κρη-
 πὸν τείφας διείς ἐν ὕδατι ἀλφίτρα
 ἐπισάλλον, διδῶ πίνην. 68 ροιλῶ
 γλυκείῳ ὀπίστας ὀκλίω τείφας
 ἐν οἴνω, διδῶ πίνην. 69 " πυρῆς κ' 113
 κρήρεας τείφας, φρύξας τε κρη
 ἀλθρα ποιήσας, ἐν οἴνω μέλανι
 διδῶ πιεῖν. 70 ροιῆς γλυκείης τὰ
 ἔισω ξυμμίξας ἴσω ὕδατι διδῶ πί-
 νην. 71 κώνυον ὅσον τρεῖσι δακτύλοι-
 20 ριν' ἐν ὕδατι διδῶ πίνην. 72 ἀλήτες
 στανίς ἐ γίψς τὸ ἴσον μίξας ἐν
 ὕδατι, διδῶ πίνην. 73 ροιῆς γλυ-
 κείης τ' φλοιὸν κρη σίδια ἐν οἴνω
 διδῶ πίνην.

74 Ἦν ἄμα ἐξ ὑπερέων ῥήη.
 ἄγης φύλλα ἐν οἴνω διδῶ πιεῖν μέ-
 λαι. 75 Ρὸς ἐ ὀδώνης." κρήρευ 114
 ῥίξην ἐν οἴνω διδὼναι πίνην.

76 Ἐπερα ποτὴ ὑπερέων. κρη
 δεῖνάς

in vino bibendum dato. 60 Si ve-
 ro ad lumbos uteri incubuerint,
 polypos coctos cdat, itemque assa- 75
 tos: & vinum bibit nigrum, odo-
 ratum, meracum quamplurimum.

61 Aliæ potiones, medicamenta
 subditiia ac purgatoria. Rhoem
 rubrum, & vinacea, in aqua coqui-
 to, & farina tritici recentis in a-
 quam inspersa, bibendam dato. 62
 Aliud. Farinam in aquam inje-
 ctam bibendam dato. 63 Aliud.
 Mora rubi ficcato ac terito, & pol-
 lenta recenti ammixta, amborum
 acetabuli mensuram, in vino
 odorato & aquoso, bibat. 64 Aliud. 80
 Terram nigram Samiam in aqua
 tritam, tali magnitudine bibe-
 dam præbeto. 65 Aliud. Hypocisti-
 dem in vino bibendam dato. 66 A-
 liud. Mala punica vinosa exsucca-
 to, & polentam cum succo suba-
 ctam ficcato, postea tritam in vi-
 no bibendam dato. 67 Aliud. Bac-
 cas myrti nigras tritas in aqua di-
 luito, & polenta inspersa, bibendas
 exhibeto. 68 Aliud. Mali' punici 85
 dulcis affati drachmam, in vino
 tritam bibendam dato. 69 Aliud.
 Triticum & hordeum torrefacta,
 trita, & ad farinam redacta, in vi-
 no nigro bibenda dato. 70 Aliud.
 Mali punici dulcis internam par-
 tem pari aqua ammixta bibendam
 dato. 71 Aliud. Cicutæ quantum
 tribus digitis apprehendi potest,
 cum aqua bibendum dato. 72 A-
 liud. Farinæ tritici recentis, &
 gypsi, æquales partes mixtas in a-
 qua' bibendas dato. 73 Aliud. Mali 90
 punici dulcis corticem ac co-
 rium, in vino bibendum dato.

74 Aliud, si sanguis ex uteris
 fluat. Viticis folia in vino nigro
 bibenda dato. 75 Aliud, ad flu-
 xum ac dolorem. Roris marini ra-
 dicem in vino bibendam dato.

76 Alias item potiones ad ute-
 ros

δαις, σέσλι, κύμινον αἴθιοπικόν, ¹¹⁴ κεί-
 κισίης καρπὸν, δροσυδίδαις, " κεί-
 χρίδαις, " ἐχινίδαις, μελαύθιον, ¹¹⁵
 θαύκς ἰζῆλω κ' ἄτ' καρπὸν. 77 δρώ-
 μαζῶ, θυμον, θυμβρίλω, ἐρίκλω,
 ὑπερικόν, γλήχωνα, λάρκλω, κρηθ-
 μῆ ρίζας καὶ τ' καρπὸν, μαλάχης
 25 ρίζας, λινοζώσι⊙ καρπὸν κ' πα-
 φύλλα, κνίδης καρπὸν, ἐλελίσφα-
 κων, ἀγρίρον, δίκταμνον, ψυδεδί-
 ταμνον, ἀμωμον, καρδάμωμον,
 ἐλένιον, δροσολόχιον, κατόριον, ἀ-
 δ' αὐτῶν, δροσυθόνιον, πύκεδανόν,
 πηζάνης φύλλα & τ' καρπὸν, σελίνης
 καρπὸν, μαράθρης καρπὸν, ἰππο-
 σελίνης τ' καρπὸν & τὰς ρίζας, ἰππο-
 μαράθρης καρπὸν & τὰς ρίζας, σπυ-
 ρίς καρπὸν & τὰς ρίζας, ὕσωπον
 κιλίκιον, ἐρύσιμον, γλυκυσίδλω,
 πάνακες. 78 ὁ, ἢ αὐτῶν βέλη, &
 30 ζυμμίσην, κ' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ
 ἀφεψῶν ἐν ὕδατι ἢ ἐν οἴνω, ὡς αὐ-
 βέλη, διδῶ πίνειν.

79 Ἀγαθὰ & κατὰρκετὰ, κ' τὰς
 ὀδυμῶς παύοντι. 80 τ' μαλάχης
 δίδω ἐν ὕδατι ἢ ρίζω. 81 γλυκυ-
 σίδης καρπὸν & κέδρινον ὀλίγον ζυμ-
 μίστην, ἐν οἴνω διδῶ πίνειν. & παύ-
 σης ὑσέρων ὀδυμῶς.

82 Ὅταν αἱ ὑσέραι πνίγησι,
 κατόριον & κόνυζον ἐν οἴνω λού-
 κῶ διδῶ πίνειν.

83 Ἦν ὃ ἀποσπῆκη πρὸς τῇ ρί-
 νι, " κήκκς τὸ εἶσω τὸ λούγην μέ-
 λιη μίξας ἀλείφειν τῶν ῥίνα.

84 Ἐτερον παῦον ὀδυμῶς, μα-
 35 λάχης τ' ρίζας & μαράθρης φλοιὸν
 κ' κρηθμῆς ἐν ὕδατι δύνει πτείν. 85
 ὑσέρως θαλασσίως τὴς μέλαινας &
 κρόμβω μίξας ἐν οἴνω δύνει, δῶ-
 ναι πτείν. 86 σμύρναν ὅταν τριώσο-
 λον, κρόρον ὀλίγον, ῥήτινλω, γλυκυ-
 σίδης ρίζαν, κύμινον αἴθιοπικόν,

τῶν τοι

ros habes. Cedri fructus; juniperi
 cuminum æthiopicum, casia fru-
 ctum, juniperi baccas, myrium,
 lentisci fructum, nigellam, ' drou-
 ci radicem ac semen : 77 aromata
 95 vero, thymum, thymbraam, eri-
 cen, hypericum, papaver album,
 crethmi radices ac semen, mal-
 væ radices, mercurialis semen, &
 folia, urticæ semen, salviæ, po-
 pulum nigram, dictamnium,
 pseudodictamnium, amomum,
 cardamomum, helenium, aristo-
 lochium, castorium, adiantum,
 dracontium, peucedanum, rutæ
 folia ac semen, apii semen, fœ-
 niculi semen, hippofelini semen
 & radices, hippomarathri semen
 100 & radices, struthii semen & ra-
 dices, hyssopum cilicium, irio-
 nem, pænoniam, panaces. 78 Quod-
 cunque horum volueris, & cum
 altero permixtum, & per se in
 vino aut aqua prout volueris co-
 ctum, exhibeto bibendum.

79 Commoda sunt & purga-
 toria, & quæ dolores sedant. 80
 Malvæ radicem in aqua dato. 81
 Aliud. Pænoniæ semen modico
 cedrino oleo ammixto, in vino
 bibendum dato. Et ' uterorum
 105 dolores sedabis.

82 Aliud, quom̄ uteri suffo-
 carint. Castorium & conyzam
 in vino albo bibenda dato.

83 Si vero ad nares accefferint,
 cnidii internam partem albam,
 melle ammixto, naribus illinito.

84 Aliud, sedans dolores. Mal-
 væ radicem, & fœniculi ac creth-
 mi corticem, ex aqua bibenda
 dato. 85 Aliud. Stellas marinas
 nigras, & brassicam misceto, &
 in vino odorato bibenda ' pra-
 110 beto. 86 Aliud. Myrrhæ obolos
 tres, coriandri parum, refinam,
 pænoniæ radicem, cuminum
 æthiopicum, hæc trita in vino
 albo

ταῦ πετρίψας λέια [ε] εν οῖνω λου-
κῶ διείς, διδς πίνην, " ἀκροχλια-¹¹⁸
ρον ποιήσας. ⁸⁷ Ὑστερον ἐλακίω. " ⁸⁸ ¹¹⁹
κροθνοθέου τλω ρίζαι διδς πίν-
ην. ⁸ " Ην πρὸς τὸ καρδίῳ παρῶσε-
σῶσαι ἀγύστερα πνίω ⁹¹ ¹²⁰
⁴⁰ καρπὸν εἰ γλυκυσίδησ διδς ἐν οῖ-
νω πίνην.

⁸⁹ Πρόσθετα δριμεία ἀμα ἄρον-
τα. κωθαρίδας πέντε ζυμμίξας
τῷ λιόανω τῷ εἰς τῆ σμύρνη, τὸ μέ-
γλυθου ποίψ ὅσον κηκίδα μακρὸν
ποιήσας, εἰ δευτεῖς εἰσεῖα δευτε-
ξας τε ὀθονίω λουκῶ [α] βρέξας
μύρα ἀγυπῆω λουκῶ ἢ ῥοδίνω,
πρὸς δες. ⁹⁰ βέπερην, λὺ μὲ μικρὴ
ἢ, ὀλλω, λὺ δὲ μεζάλη, τὸ ἡμισυ
ζυμμίση πρὸς τοῖς ῥηθῆσι, κὲ τὸν
αὐτὸν τρόπον πρὸς ἡθῆ. ⁹¹ λὺ δὲ
μαλακώτεροι ⁹² ἐν ἐθῆω ⁹³ ῥεῖθῆ,
πὲς βεπερῆσιδαι ἐμοαλλε ἐς οῖνον,
⁴⁵ κύμινον ἀδιοπιχὸν παρεμῶα λ-
λαν, κὲ σέσελι, εἰ ἀνήσων ἀναζέσαι.
⁹² ἐς ἡ δεκα βεπερῆσιδαι ζυμμί-¹²⁰
ξας ὅσον ὄσφον ἐλαιηρόν, τὸ [η] ἄλ-
λων ἀπίνων ἴσον ἐκάσθ. ⁹³ μίξαι ¹²¹
ἡ σμύρναν [η] λιόανω τὸν ὀλίγον.
τέτρα λαδῶν ὅσον δραχμίδα πρὸς-
θῆσαι, ὅσῳ ἐν τῷ πρὸς δειν πρὸς-
θῆσαι. ⁹⁴ Ἐμελανθῆς τριψας ¹²²
μέλιτι, δούσας τε ἐν οῖνω, βάλανον
ποιήσας, πρὸς τῷ πρὸς τῶ πρὸς δέ-
τω. ⁹⁵ φιλίσιον τὸν αὐτὸν τρόπον
ποιεῖν πρὸς ἡθῆ. ⁹⁶ τηλεφίς καρ-
πὸν τὸ ἴσον τρόπον ποιεῖν πρὸς ἡθῆ.
⁹⁷ ἀνεμώνης φύλλα τριψας ἐν οἷς
τε εἰς ῥάκθ, κὲ σμύρνης μικρὸν
ζυμμίση, κὲ τὸ αὐτὸν τρόπον
²²¹ ῥεῖθῆ. ⁹⁸ Ἀγῆ ἀμα. βάλανον ¹²³
ἀγυπῆω τριψας, κὲ σέσιον, " ὅ ¹²⁴
ἐστὶ γῆ ἀγυπῆω, ὕδατι διείς, εἰσεῖα
ἐλίξας, πρὸς ἡθῆ. ⁹⁹ Ἐπερον χολῶ
καθαῖρον. σικύης ἐν τεράων λω τρι-
ψας

albo diluta, leviter tepefacta bi-
benda dato. ⁸⁷ Aliud, quod se-
cundas expellit. Ricini radicem
bibendam dato. ⁸⁸ Aliud, si ad
cor allapsi uteri strangularint.
Viticis & pæoniæ semen, in vino
bibendum dato.

⁸⁹ Apposititia acria, fanguinem ducentia. Cantharidas
'quinque thuri ac myrrhæ am-¹¹⁵
misceto, & glandulam longam
magnitudine gallæ formato, &
lana obvolutam linteo albo cir-
cumdato, & unguento ægyptio
albo aut rosaceo madefactam
apponito. ⁹⁰ Aliud. Buprestim, si
parva fuerit, totam: si magna,
dimidiam, ad prædicta ammisce-
to: & eodem modo apponito. ⁹¹
Si vero mollioribus uti velint,
buprestidas in vinum mitte, &
cuminum æthiopicum, & seseli, ¹²⁰
ac anisum addito, ac fervefacito:
⁹² ad decem vero buprestidas,
acetabulum olei ammisceto, re-
liquis omnibus æquali portione
acceptis. ⁹³ Ammisceto etiam
myrrhæ ac thuris parum. Ex
hoc pugillum accipito, & velut
priorem glandulam subdito. ⁹⁴
Aliud. Nigellam teritocum mel-
le, & vino subactam in glandu-
lam redigito, ac utere velut su-
periore. ⁹⁵ Aliud. Philistium eo-
dem modo præparatum apponi-¹²⁵
to. ⁹⁶ Aliud. Telephium eodem
modo præparatum subdito. ⁹⁷
Aliud. Anemonæ folia trita lin-
teo excipito, & myrrhæ parum
ammisceto, & eodem modo uti-
tor. ⁹⁸ Aliud, quod sanguinem
ducit. Glandem ægyptiam te-
rito, & fufinum unguentum
quod est in terra ægyptia addito,
& aqua diluta, ac lana involuta
apponito. ⁹⁹ Aliud, bilem pur-
gans. Cucumeris sylvestris me-
dullam tritam, ac mellē suba-¹³⁰
ctam

ψας, μέλιτι φυρήσας, βάλανεον
 ποίεων *αεσθήθ.* ¹⁰⁰ Κολοκωνί-
 δ *αγρίης* τὸ εἶσω ἴ λείον ποιή- ¹²⁵
 σαις, μέλιτι φυρήσας, τ' αὐτὸν τσό-
 πον *αεσθήθ.* ¹⁰¹ Ελατηρίας πό-
 σιας τέσσαρας, ξυμμίσθων τέαρ
 5 ἡνθον κ' ἀγρον, κ' ἡμισυδάλα- ¹²⁶
 νον ποίεων, *αεσθήθ.* ἐν τῷ ῥάκῃ.
¹⁰² Θλάσπιν λείω ποίεων, μέλιτι ¹²⁷
 φυρέων *αεσθήθ.* ¹⁰³ ἴ σὺκς πα- ¹²⁸
 λαῖς τὸ πῖον ζύσας, καὶ ξυμμίσθας
 πόσιας ἐλατηρίας δύο, καὶ νίτρος
 ὅσον τὸ ἐλατήριον, μέλιτι δόσους
αεσθήθ. ¹⁰⁴ ἴ Ἡν φλεγμύνη. νί- ¹²⁹
 τρον ἐρυθρὸν, σὺκς τὸ εἶσω τὸ πῖον,
 ἴσον ἐκείνῃς τρέψας λεία, ὅσον κη-
 κίδα ποιήσας, *αεσθήθ.* ¹⁰⁵ κυμί-
 νης φύλλα ἐν οἴνω τρέψας, ἐν ῥάκῃ
αεσθήθ. ¹⁰⁶ τῶν λυκίων ῥίζαν
 τρέψας λείω, μέλι ἐπιχέας καὶ
 10 ἀναξέσας, βάλανεον ποιήσας
αεσθήθ. ¹⁰⁷ ὁπὸν σιλφίς κ' σὺκον
 μίξας, βάλανεον ποίεων, *αεσθήθ.*
¹⁰⁸ ἴ σικύης ἀπέρω τρέψας τ' αὐ- ¹³⁰
 τὸν τσόπον [*αεσθήθ.*] ¹⁰⁹ χολῶν
 ταύρας ἔ νίτρον ἐρυθρὸν, νέτωπον,
 κυκλάμιον τρέψας, τετέων ὅσον
 κηκίδα, ἔ κυκλαμίνης ἡ πῶλειςον,
 μέλιτι ξυμμίσθας *αεσθήθ.* ¹¹⁰ ἴ ¹³¹
 κρομμύς τῶν κεφαλῶν καθαίρειν
 ἐν ὕδατι τρέψας ἐς ῥάκῃ ἀποδή-
 σαις *αεσθθῆναι.* ¹¹¹ σμύρναν, ἄλας,
 κύμιον, χολῶν ταύρας, μέλιτι ταῦ-
 ται φυρήσας, ἐν ἑνὶ αὐτῷ ῥάκῃ
 15 *πρὸσθῆναι.* ¹¹² ἴ Κόκκους ἐκλέ- ¹³²
 ψας ὅσον τεράκοντα, κ' τρία ἰνδι-
 κῆ φαρμάκας, ἔ ἐκ τ' ἰλοβῶν, ὀκα-
 λῆϊ) [*μακρὸν*] πῆσας, κ' τ' στρογ-
 γύλων ἑπερα [τρία.] ταῦτα τῶν
 τρία τρέψων ἐν οἴνω παλαῶν,
 λεία διείς, γλυκεῖ ἐλαμῶ ἀναφυ-
 ρέων, αὐτῶ τὸ εἶρον αὐθῆεις πρὸσ-
 θεῶν κ' ἀφαιζέῶν ἔρω. ¹¹³ π-
 θυμάλις

ctam, & ad glandis formam re-
 ductam apponito. ¹⁰⁰ Aliud. Co-
 locynthis sylvestris internam
 partem terito, & melle subactam
 eodem modo subdito. ¹⁰¹ Aliud.
 Elaterii potiones quatuor, adipe
 anferino & caprino, & mify am-
 mixto, in glandulam formato, &
 in linteo apponito. ¹⁰² Aliud.
 Thlaspi tritum, & melle imbu-
 tum apponito. ¹⁰³ Aliud. Folio-
 rum fici saniem' deradito, & ela- ¹³⁵
 terii potiones, duas ammisceto,
 & nitri tantundem, melleque
 subacta apponito. ¹⁰⁴ Aliud, si
 uteri inflammati fuerint. Ni-
 trum rubrum, ficus pinguedi-
 nem internam, utriusque pares
 portiones tritas, & ad gallæ ma-
 gnitudinem efformatas subdito.
¹⁰⁵ Aliud. Cumini folia cum vi-
 no trita, in linteo subdito. ¹⁰⁶
 Aliud. Radicem albam terito,
 & melle affuso fervefacito, &
 glandulam inde' factam subdito. ¹⁴⁰
¹⁰⁷ Aliud. Succum silphii, & fi-
 cum, mixta, in glandem forma-
 ta apponito. ¹⁰⁸ Aliud. Cucume-
 ris sylvestris semen tritum eo-
 dem modo. ¹⁰⁹ Aliud. Fel tauri,
 nitrum rubrum, netopon, cy-
 claminum terito, & de singulis
 gallæ magnitudinem, de cycla-
 mino vero plurimum, melli am-
 misceto & apponito. ¹¹⁰ Aliud.
 Cyclamini caput purgatum, in
 aqua tritum, ac linteo illigatum
 apponito. ¹¹¹ Aliud. Myrrham,
 salem, cuminum, fel tauri, hæc ¹⁴⁵
 melle subacta, ac linteo excepta
 subdito. ¹¹² Aliud. Grana cnidia
 triginta deligito, & tria Indici
 pharmaci oculorum, quod piper
 vocatur, & alia tria de rotundis.
 Hæc tria in vino veteri trita, &
 oleo dulci diluta ac subacta, la-
 naque excepta subdat, & urina
 eluatur. ¹¹³ Aliud. Tithymali
 succum

θυμάλας ὁπὸν μέλιλι φυρήσας, ἐν-
 θείς ἐς ῥάκθ προσθήθεναι. ¹¹⁴
 " σκίλλης ρίζαν ὅσον ἕξαδείκτυλον ¹³³
 κατελιξας τὰς δύο δακτύλους, εἰς ἡ
 παρῶδες. ¹¹⁵ " Ἐτερον καλθακλή-
 20 ρια, ὑφ' ὧν καθάρε) ὕδωρ κὶ ἀ-
 κκι, ἐπιμυρία τε ἄρον). ἢ μὴ πο-
 λυχρόνια ἦ, ἐτὸ σῆμα μαλθίσε).
¹¹⁶ " ναρκισσινον, κύμινον ἀθιοπι- ¹³⁴
 κρον, λιθωνωτὸν, ἀψίνθιον, κύπη-
 ρον. ἢ μὴ ἄλλων ἴσον ἐλάσας, ἢ εἰ
 ναρκισσίνεσ μίξας τέσσαρας, ἐπ'
 ὄθονιον ἀμόλιον ξυμμίξας, ταῦτα
 τρίψας, καὶ ποιήσας βάλανον
 προσθήθ. ¹¹⁷ κυκλαμίνεσ μέγιστος
 ὅσον ἀσραγάλας, κὶ ἀνθθ χαλκῆ
 ὅσον κύαμιν τρίψας, καὶ μέλιλι
 25 δόσας, καλῶσ ποιήσας βάλανον
 προσθήθεναι. ¹¹⁸ Γλήχωνα, σμύρ-
 ναν, λιθωνωτὸν, ὕδωρ χαλκῶ μέλιλι
 φυρήσας, καὶ ποιήσας βάλανον
 προσθήθεναι. ¹¹⁹ " Ἐτερον σφυρνά.
 ῥῆν οἶνω μέλανι φυρήσας προσθεῖ-
 ναι. ¹²⁰ κνήκον τὸν αὐτὸν τρέπον
 ποιήσας, προσθήθ. ¹²¹ λωῖθ πρί-
 σμαθα ἢ αὐτὸν τρέπον ποιήθ. ¹²²
 ῥῆν μέλιλι μίξας προσθεῖναι. ¹²³
 Ἐτερον καλθακλήρεια. " θεῖον, ¹³⁵
 σῆμα, ὧθ λέκιστον, ἄλλθον μέλιλι
 φυρήσας. ταῦτα παραχλιαίων
 τὸ δόποςάζον εἰς ἡ παρῶδες. ¹²⁴ χη-
 νὸς ἔλαμον, κὶ σῆμα μήλκον, κηρὸν
 30 λουκῆν, ῥητίνην, μύρον ῥόδινον,
 " ῥάκθ καὶ τίλλας λεπθ προσ- ¹³⁶
 τίθ. ¹²⁵ ἐλάφω μυελὸν σῆμα τή-
 ξας ἐν εἰς ἡ παρῶδες. ¹²⁶ σῆμα
 ὀιθῶ ἢ αἰγρὸς κὶ ὧθ τὸ λουκῆν ῥόδι-
 να μύρω ἀναφυρήσας εἰς ἡ ἀνα-
 παρῶδες παρῶδες. ¹²⁷ " Κλυ- ¹³⁷
 σμοι. ὀλωθρας τὰς χυμερινὰς ἐμ-
 βαλὼν ἐψῆν ἐν ὕδατι ὑποκαμῶν
 ἡσυχῆ. ἐπιτα δόποςάσ [ὕδωρ],
 ἔλαμον. τε ἐπιχῶν κλύζειν.
 μίξα-

succum melle subactum, ac lin-
 teo exceptum apponito. ¹¹⁴ Aliud.
 Scillæ radicem longitudine' di- ¹⁵⁰
 gitorum sex sumito, & duobus
 digitis lana obvolutis subdito.
¹¹⁵ Alia mollientia, à quibus aqua
 purgatur, & sanguis ac menses du-
 cuntur, si non diuturni fuerint,
 & os uteri mollitur. ¹¹⁶ Narcissi-
 num, cuminum æthiopicum,
 thus, absinthium, cyperum: alio-
 rum quidem singulorum æqua-
 les portiones sumito, narcissini
 vero partes quatuor. Hæc trita
 & in glandulam efformata, lin-
 teoque crudi' lini excepta appo- ¹⁵⁵
 nito. ¹¹⁷ Aliud. Cyclaminum
 magnitudine tali, & florem æris
 magnitudine fabæ terito, melle
 subigito, & efformatam hinc
 glandulam subdito. ¹¹⁸ Aliud.
 Pulegium, myrrham, thus, fel
 suillum, melle subigito, & in
 glandulam efformata subdito. ¹¹⁹
 Alia acerba. Rhoem vino nigro
 subactum apponito. ¹²⁰ Aliud.
 Cnicum eodem modo præpara-
 tum subdito. ¹²¹ Aliud. ' Loti ¹⁶⁰
 ramenta eodem modo apponito.
¹²² Aliud. Rhoem melle ammix-
 to subdito. ¹²³ Alia mollientia.
 Sulphur, adipem, vitellum ovi,
 farinam, melle subige, & tepefa-
 cta in lana subde. ¹²⁴ Aliud. Pin-
 guedinem anseris, adipem ovil-
 lum, ceram albam, resinam, un-
 guentum rosaceum, tenui linteo
 excepta appone. ¹²⁵ Aliud. Me-
 dullam cervi & adipem liquefa-
 cito, & in lana apponito. ¹²⁶ A-
 liud. Adipem ' ovillum aut ca- ¹⁶⁵
 prinum, & ovi candidum, rosa-
 ceo unguento subactum; ac lana
 exceptum apponito. ¹²⁷ Quæ ad
 eluendos uteros infunduntur.
 Grossos hybernos in aquam mis-
 sos ad lentum ignem coquito, &
 oleo ad decoctum affuso eluito.

μετακλύζειν δὲ σιδίοισι καὶ κη-
κίδε καὶ λαῖσ πέρισμασιν ἐν οἴ-
νω ἐψῶν σφυρνῶ, δροχέων δὲ
35 κλύζειν. 128 Τρύβα' καὶ αἰσμηῶν,
ἐς ὕδαρ βάλλε. ἔπειτα τῷ ὕδατι
κλύζειν. 129 μετακλύζειν δὲ σι-
δίοις, μύρθις, ῥῆ φύλλοις,
ἀφροψῶν ἐν οἴνω. 130 " ἄνισ 138
φύλλα, ἐλελισφάκας, ὑπερι-
κῆ ἐψήσας ἐν οἴνω μέλιτι. 131
ἢ ἢν ἐλακωῆ δὲ ἔ τῶν μητρῶων.
βέτυρον, λιθωνωτὸν, σμύρ-
ναν, ῥητίνην ὀλίγην, " τέττοι- 139
σι καὶ κλύζειν. 132 " πράσα 140
ἐψήσας ἐν ὕδατι, δροχέων δὲ
ὑδαρ, οἴνω μίξας κλύζει. 133
" ἀκτῆς καρπὸν, ἀννησον, λι- 141
βανωτὸν, σμύρναν, οἴνον, τῷ
χυλῶ τέτων κλύζειν. 134 κράμ-
40 βίω ἐψήσας ἐν ὕδατι, ' ἐν τῷ
χυλῶ τῆς κράμμης ἐψε τῷ λι-
νοζῶσιν, παρεμβόλων λίνος
σπέρμα μικρὸν. ἔπειτα δροχέας
κλύζει. 135 " σμύρνης ὅσον ὄξυ- 142
βαφον, λιθωνωτὸν, σέσελι,
ἀννησον, λίνος σπέρμα, νέτωπον,
ῥητίνην, μέλι, χυλὸς ἔλαμον, ὄξυ-
λδοχόν, " τὸ ἀγρίπτιον, τέτων 143
ἐκάστω τὸ ἴσον τρίψας, δεινὰν
οἴνος λδοκῆς κατύλας δυοί. ἔπει-
τα χλιαρῶς κλύζειν. 136 λινοζῶ-
σιν ἐν ὕδατι ἐψήσας, ἀπηθήσας,
σμύρνης ὄξυβαφον, λιθωνωτῶ,
νετώπας, ἴσον ἐκάστω μίξας, χλια-
45 ρῶς κλύζειν. 137 ἐλελισφάκων καὶ
ὑπερικῆ ἐν ὕδατι κλύζει. 138 144
ἀκτῆς καρπὸν, δουφινίδας, ἐκα-
τέρω τὸ ἴσον, ἐν οἴνω ἐψε. ἔπειτα
τῷ οἴνω κλύζει. 139 γλήχωνα ἐν
ὑδατι ἐψήσας, ἔλαμον ἀειχέας,
μεθ' ὕδατι κλύσον. 140 χυλὸς
ἔλαμον, ῥητίνην ξυλιήξας, κλύ-
σον. 141 βέτυρον, κέθρανον ἔλαμον

ωλεον

Deinde vero malicorium, &
gallam, & loti ramenta, in vino
acerbo coquito, & hoc excola-
tum infundito. 128 Aliud. Fecem
vini combustam in aquam' mit- 170
te, & postea cum aqua collue:
129 deinde malicorio, myrti bac-
cis, foliis rhois in vino coctis,
vinum excolatum infunde. 130
Aliud. Lentisci, salviæ, hyperici
folia, in vino nigro coquito, ac
infundito. 131 Aliud. Si quid in
uteris fuerit exulceratum. Buty-
rum, thus, myrrham, resinæ pa-
rum, infunde. 132 Aliud. Porrum
in aqua coquito, & excolatam
aquam in vinum ammixtam in-
fundito. 133 Aliud. Sambuci fru- 175
ctum, anisum, thus, myrrham,
vinum fumito, & horum succum
infundito. 134 Aliud. Brassicam
in aqua coquito, & in brassicæ
succo, mercurialem coquito mo-
dico lini femine adjuncto, & postea
excolatum infundito. 135 Aliud.
Myrrhæ acetabulum, thus, fese-
li, anisum, semen lini, netopum,
resinam, mel, pinguedinem an-
feris, acetum album ægyptium,
horum singulorum æquales' por- 180
tiones terito, & in vini albi he-
minis duabus diluito, & postea
tepida infundito. 136 Aliud. Mer-
curialem in aqua coquito ac ex-
colato, & myrrhæ acetabulum,
thuris, netopi, singulorum æquas
portiones ammisceto, ac tepida
infundito. 137 Aliud. Salviam &
hypericum in aqua coquito ac
infundito. 138 Aliud. Sambuci
fructum, & lauri baccas, æquis
portionibus in vino coquito,
deinde vinum infundito. 139 A-
liud. Pulegium in aqua coqui- 185
to, & oleo ad aquam affuso im-
mittito. 140 Aliud. Pinguedinem
anferis, & resinam, colliquefacta
infundito. 141 Aliud. Butyrum,
oleum

ᾠδραμίξας ὀλίγην, μέλιτι δι-
 τήξας, κλύσται τέτραις χλια-
 ρῶς. ¹⁴² κύπερον, χοϊνον, κλά-
 λαμον, " ταῦτα ἴσαι τῆ σμύρ-¹⁴¹
 νη μίγνυται, σισύμβροτον οἴνω
 ἐψῶν κλύζειν. ¹⁴³ σελίνας κερ-
²²² πόν, " ἀνήσας, " σεπέλι. ¹⁴⁶
 σπέρμα, μελάνθιον, οἴνω ἐψῶ-
 στας κλύζειν. ¹⁴⁴ κέδρον κρη-
 κῶ ἐν οἴνω ἐψῶστας κλύζει. ¹⁴⁵
 ἐχέτωρον καὶ σμύρναν διείς ἐν
 ὕδατι κλύζει. ¹⁴⁶ ἀργυρεὶς αἰ-
 θῶ ἐν οἴνω καὶ ὕδατι κλύσται.
¹⁴⁷ ἐλατήριον ὅσον δύο πόσις
 ὕδατι διείς, κλύσται. ¹⁴⁸ κηλο-
 κωπίδας ἀργυρεὶς δύο ἐν οἴνω ἢ
 γαλάκτι ἐφθῶ ἀπορέξας, ὅσον
 τέσσαρας κητύλας ἀπηγήσας,
⁵ κλύζει. ¹⁴⁹ σικυῆς ἐν τερω-
 νῶ ὅσον παλαμῶν ἐψῶστας ἐν
 ὕδατι κητύλας τέσσαρσι, μέλι
 καὶ ἔλαιον ἐπιχέας, κλύσται. ¹⁵⁰
 τῆς θαψίης ριζῶν ὅσον δύο πό-
 σιας καὶ μέλι καὶ ἔλαιον διείς,
 ὕδατι κητύλας δύο κλύσται.
¹⁵¹ " ἐλεβορος ὅσον δύο κητύ-¹⁴⁷
 λας, κλύσται χλιαρῶς. ¹⁵² θλά-¹⁴⁸
 σσι. ὅσον ὀξυῶρον μέλιτι
 ᾠδραμίξας, ὕδατι διείς ὅσον
 δύο κητύλας, κλύσται χλια-
 ρῶς. ¹⁵³ σικυῆς ὅσον παλαμ-
 ῶν ἐψῶστας ἐν ὕδατι κητύ-
 λησι πέντε, ἔλαιον ᾠδραμί-
 ξας, κλύσται. ¹⁵⁴ κόκκος κνι-
¹⁰ δισ ὅσον ἑξήκοντα [εἰς] " μέλι ¹⁴⁹
 [ἢ εἰς] ἔλαιον [σὺν ὕδατι] ἑπο-
 διείς κλύσται. ¹⁵⁵ ὡ φῶσφ φλε-
 ματώδης ἦ, " κνεῶρα πόσιν τετ-¹⁵⁰
 φιας διείναι μελικρήτα κητύλη
 ἀμνησῆ, τετρω κλύσται. ¹⁵⁶ ὡ
 δὲ χολώδης ἦ, τῆς δειφνης ὅσον
 πόσιν, " τῆς ὀδῶδης ὅσον δραχ-¹⁵¹
 μῶν, σαμμωνίης ὅσον πόσιν,

oleum cedrinum modicum, cum
 melle liquefacito, & tepida in-
 fundito. ¹⁴² Aliud. Cyperum,
 juncum rotundum odoratum,
 calamum aromaticum, pari por-
 tione myrrhæ ammisceto: &
 cum his tisymbrium in vino co-
 quito, ac infundito. ¹⁴³ Aliud.
 Semen apii, anisi, fefelis, nigel-
 lam, ' in vino coquito ac infun-¹⁹⁹
 dito. ¹⁴⁴ Aliud. Cedrum creti-
 cam in vino coctam infunde. ¹⁴⁵
 Aliud. Bryoniam albam & myr-
 rham, in aqua diluta infunde.
¹⁴⁶ Aliud. Argenti florem cum
 vino & aqua infunde. ¹⁴⁷ Aliud.
 Elaterii potiones duas aqua dilu-
 tas infunde. Aliud. Cucurbitas
 five colocynthidas sylvestres
 duas, in vini aut lactis cocti he-
 minis quatuor madefacito, ex-
 colato, ac infundito. ¹⁴⁹ Aliud. ¹⁹⁵
 Cucumeris sylvestris medullam
 palmi parvi magnitudine, in
 aquæ heminis quatuor coquito,
 & melle ac oleo affuso infundi-
 to. ¹⁵⁰ Aliud. Radicis thapsiæ
 duas potiones, & mel ac oleum,
 in duabus aquæ heminis diluito
 ac infundito. ¹⁵¹ Aliud. Veratri
 duas potiones in duabus aquæ
 heminis tepide infundito. ¹⁵²
 Aliud. Thlaspius acetabulum
 melle admixto, in duabus aquæ
 ' heminis diluito, ac tepide in-²⁰⁰
 fundito. ¹⁵³ Aliud. Cucumeris
 sylvestris magnitudinem palmi
 parvi, in aquæ heminis quinque
 coquito, & melle affuso infun-
 dito. ¹⁵⁴ Aliud. Grana cnidia
 sexaginta, oleo & melle diluta
 infundito. ¹⁵⁵ Aliud. Si natura
 pituitosa fuerit. Cncori potio-
 nem tritam, in aquæ multæ he-
 mina æginea diluito, ac infundi-
 to. ¹⁵⁶ Aliud. Si biliosa fuerit,
 daphnes portionem ' odoratæ il-²⁰⁵
 lius drachmæ pondus, scammo-
 niæ

τρέψας δειναμ μελικρήτω, ἢ σα-
 φίδου ὕδατι, ὅσον ἡρόπλη ἀπίκη.
 157 δαφνοειδέου πόσιν, καὶ τὸ αὐ-
 τὸν λόγον, ἢ φύσιν ἢ χαλῶδης, τε-
 τῶ κλύσαι. 138 ἢ δὲ φλεγμα-
 τώδης, ἢ κήκας ἐκλελεμεμβρῶς 152
 15 καὶ ἡ πηχυαία ὁπῆ ὅσον πόσιν
 κλύζειν. 159 ὡσαύτως καὶ κνεωρίξ
 καὶ μηκωνίξ. ὡσαύτως [ῥ] ἕκαστέρξ
 τετῶν ἡσῶδξ ἡσῶ. 160 ἢ κλύζει ῥ 153
 κλυσμῶ μὴ πλέον ἢ δυοὶ κλύσαις.
 161 ἢ Ὑποθυμιάς δὲ ἐστὶ κε- 154
 κομυρία ταῦτα. κηκίδα ὑποθυ-
 μιῶ. 162 καὶ περισμάτῃ λατῆ
 ἐλαγῆς φύλλοις ξηροῖς κεκομυρίοις
 μίξας, καὶ φυρήσας ἐλαγῆ ὑποθυ-
 μιῶ. 163 ἀνθρακας ὑποκίμων
 κελῶν ἀχρῶ νοτερά ἐπιόλων
 ὑποθυμιῶ. 164 ἢ ἀπ' ἀμοφορέως 155
 ἐλαγηρῆ τὸ πῶθεμα τῶν τριόλων
 ὑποκίμων, περισμάτῃ κυπαρίσ-
 20 σα ἐπιόλων ὑποθυμιῶ. 165
 σκαμμωνίω, σμύρναν, λιῶνα-
 τὸν, ἢ μύρον ἐπιχέας, ὑποθυμιῶ. 156
 166 ἀσφαλθιν, κελῶν ἀχρῶ ξυμ-
 μίξας, ὑποθυμιῶ. 167 ἐλαγον
 φάκης ἀναδύσας, ὑποθυμιῶ.
 168 μελίω, κυπαρίσας περ-
 σμάτῃ, κυπέριξ ρίζαν, μύρον ρό-
 δινον δύσας, ὑποθυμιῶ. 169 κεί-
 λαμον, κύπερον, βρυονίω, βρύον,
 σέλις σπέρμα, ἀνήσα μίξας ὁμῆ
 καὶ μύρον ροδίνω δύσας, ὑποθυ-
 μιῶ. 170 ρητίνω, μώνω, ἐπι-
 ποδὸν ἐπιόλων, ὑποθυμιῶ.
 25 171 κινάμωμον, σμύρναν, κισσίω,
 ἴσον ἐκείσξ. 172 κρόκον, μίσθρον
 σμύρναν καὶ βρύον, ἴσον τῶ κρόκω.
 173 κείλαμον, ἢ κνέωρον, κρόκον, 157
 ρόδιν φύλλα ἐρυθρὰ τὰ ἡδὺ ὄζοντα
 τρέψας ἐξηρῶσξ ξυμμίξην τῶ
 κρόκω, καὶ σῦρακα ἢ μισυ ἢ κρόκω,
 ταῦτα λεία ξυμμίξας καὶ ξηρῶσξ,
 μέλιτι

nix potionem, terito, & in aquæ
 mulfæ, aut aquæ unæ passæ he-
 mina attica diluito. 157 Aliud.
 Daphnoidis potionem eodem
 modo : & si biliosa fuerit, hæc
 infunde. 158 Si vero pituitosa,
 grana cnidia electa, & succi ri-
 thymali potionem infundito. 159
 Similiter etiam cneoro, & peplo,
 utrisque his uti oportet. 160 Im-
 mittito autem cum infuso non
 ampliore quam duarum hemina-
 rum.

161 Suffitus 'porro sunt hæc 210
 contusa. Gallam suffito. 162 Aliud.
 Ramenta loti ad oleæ folia sicca
 contusa misceto, & oleo subacta
 suffito. 163 Aliud. Prunas subji-
 cito, & hordei paleis humidis in-
 sperfis suffitum facito. 164 Aliud.
 Super amphoræ oleariæ opercu-
 lo stœben incendito. Aliud. Cu-
 pressi ramenta suffito. 165 Aliud.
 Scammoniam, myrrham, thus,
 unguento affuso, suffito. 166
 Aliud. Bitumen, & ' hordei pa- 215
 leas misceto, ac addita pinguedi-
 ne phocæ suffito. 167 Aliud. Fra-
 xinum, cupressi ramenta, cypri
 radicem unguento rosaceo subac-
 ta suffito. 169 Aliud. Calamum,
 cyperum, bryoniam, muscum
 arboreum, apii semen, anisum,
 simul mixta & unguento rosaceo
 subacta suffito. 170 Aliud. Resi-
 nam siccam cineri fervido in-
 sperfam suffito. 171 Aliud. Cina-
 momum, myrrham, casiam, pa- 220
 ribus singula 'portionibus suffi-
 10. 172 Aliud. Crocum ammixta
 myrrha, & musco, æquali cum
 croco portione suffito. 173 Aliud.
 Calamum, cneorum, crocum,
 folia rosarum rubra suaveolentia
 trita & siccata ad crocum ammi-
 sceto, & styracem dimidia croci
 portione addito. Hæc trita mix-
 ta & siccata, melle cocto modico
 subigito.

μέλιτι ἐφθῶ δόσους ὡς ἐλαχίστω
 τετέων ἢ πάλιν ἑυμμεμιγμένων
 ἔσω ἢ θυμύκισις ὄσολος ἀπικῆς σα-
 θμός, ταῦτα θυμιῶ ἐπίβολοίτις.
 174" τὸ δὲ βόλοισιν πλάσσειν, ὅσον 158
 30 ὅξυ ὄσφον ἐλατηρίον· τὸ πυθαμά· ἢ
 ἔχρωτο λεπτῶν. ἔσω ἢ ξηρόν. 175 τὸ ἢ
 πῦρ ἔσω κλημύκινον, ἐφ' ἔ τὸ βόλ-
 βίον κείσεται. ἐν ἐκείνῳ ὄσφ-
 βάσῃ θυμύκισα. 176 χαλδάνην,
 ῥητίνην, μανίνην, μύρω ῥοδίνῳ δό-
 σους, ἔσω θυμιῶ. 177 πανάκειον ἔ
 κυπταίσις περισμάζῃ δόσους
 μύρω ἀγυπτικῶ λούκοι θυμιῶ. 178
 κινάμωνον καὶ νάρδον καὶ σμύρναν
 μύρω ῥοδίνῳ δόσους ἔσω θυμιῶ.
 179 λούκοις τὸν καρπὸν, κέδρος
 περισμάζῃ, καὶ χαλδάνην μέλιτι
 ἀναφυρήσας, ἔσω θυμιῶ. 180 ἀ-
 35 γῆς σπυραθῆς καὶ λαγῶς τείλας
 ἐλάμ φάκης δόσους, ἔσω θυμιῶ.
 181" φάκης τὸ πιτύκον τὸ δέριμα κα-
 159 ψας λείον καὶ σπύρον καὶ βρύζον
 λεία μίξας, τὰ ἐλάμ τῆς φάκης
 ὄσφισσας, ἔσω θυμιῶ. 182 ἀ-
 γῆς σπυραθῆς καὶ φάκης πύρω-
 νον, καὶ κέδρος περισμάζῃ ἔσω-
 160 θυμιῶ. 183 βόλοισιν, κέδρος πε-
 σμάζῃ, καὶ ἀσφαλτῶν ἔσω θυμιῶ.
 184 ἀκάνθη ἀγυπτικῆς καρπὸν, καὶ
 κέδρος περισμάζῃ, ἔσω μυσίνης φύλ-
 λα ξηρῆς, ταῦτα πιτύκον λεία,
 " μύρω τὸ ὄσφισσας δόσους, 161
 40 ἔσω θυμιῶ. 185" δρόμαζα ἐς μύρον 162
 ἐμῶσαλλόμαζα ἔσω θυμιῶ. 186 γί-
 γαστραὶ καὶ ψας λεία, καὶ κεδρίων 163
 καὶ ῥητίνην πιτύκον ὁμῶς μίξας
 γλυκεῖ ἐφθῶ δόσους, ἔσω θυμιῶ.
 187" Πυελήσις, βόλοισιν κα-
 164 κομυρόν ἔσω σσημόν, ὄξυς τὸ ἡμι-
 συ ἐμῶσαλλων, πυελῶν βληχεῶς.
 188 ἐπίω ἢ πυελήσις, φάκιον πι-
 πύσκον, καὶ ἀπεμῆν, καὶ ῥοφῆν δό-
 165

subigito. Horum vero omnium
 suffitus sit oboli attici pondus.
 Suffiantur autem super stercore
 bubulo 174 Formetur autem 223
 sterces velut acetabulum olea-
 rium, habeatque fundum tenue,
 & sit siccum. 175 Ignis autem sit
 sarmamentitius, in quo sterces
 jaceat, & ex illo mulier insidens
 contacta suffiatur. 176 Aliud. Gal-
 banum, refinam, mannam, un-
 guento rosaceo subacta suffito.
 177 Aliud. Panacis & cupressi ra-
 menta, unguento ægyptio albo
 subacta suffito. 178 Aliud. Cina-
 momum, nardum & myrrham
 unguento rosaceo imbuta suffi- 230
 to. 179 Aliud. Violæ albæ semen,
 cedri ramenta, & galbanum, mel-
 le subacta suffito. 180 Aliud. Ster-
 coris caprini pilulas, & leporis
 pilos, pinguedine phocæ subacta
 suffito. 181 Aliud. Coaguli phocæ
 pelliculam contusam ac tritam,
 & spongiam, & muscum arbo-
 reum, trita simul mixta, atque
 phocæ pinguedine excepta suffi-
 to. 182 Aliud. Stercus caprinum,
 & pulmonem phocæ, ac cedri 235
 ramenta suffito. 183 Aliud. Ster-
 cus bubulum, cedri ramenta, &
 bitumen suffito. 184 Aliud. Spinæ
 ægyptiæ fructum, & cedri ra-
 menta, & myrti sicca: hæc
 trita & unguento molli subacta
 suffito. 185 Multa vero aromata
 in unguentum injicito. 186 A-
 liud. Vinacea tufa trita, & cedri
 baccas, & refinam pinus, simul mi-
 sta & passo cocto subacta suffito.
 187 Fomenta. Stercus bubu- 240
 bulum contusum ac cribratum,
 aceti dimidia mensura, & deco-
 cti ervi dimidia adjecta, leniter
 pro fomento adhibeto. 188 Post-
 quam autem fomentum adhi-
 bueris, lenticulæ decoctum bi-
 bendum dato ac revomendum.

να ἀλιθῶν, καὶ ἐπιπίψιν οἶνον. ¹⁸⁹ τῆ
 ἢ ὑπεράνη κόκκω δένω κατὰ πόσον.
¹⁹⁰ τῆ δὲ ἐτέρη διερχηκόν. ἐρεθίν-
⁴⁵ θες λούκως δὲ οὐ τρέψας, τῆ ἢ σο-
 φιδῶ τρέψιν, ἐπιχέας ἡμισυ
 ὑδατῶ ἐνεψῆν ἐπίτω ἀπὸ χέας ἐς
 πλὴν ἀγρίου θείνου. Ἐ τῆ ὑπεράνη
 δένω πίνδν. ¹⁹¹ Ἐ τὸ λοιπὸν, ἐλε-
 λίσφακον καὶ τῆ λίνω ἀπέρμα τε-
 πέοις ἀμφοτέροις μίξας καὶ ἀλ-
 φίδν, διδόνω δις τῆς ἡμέρης οὐ
 οἶνω κεκρημύω, κοτύλησι τέσ-
 σαρεσιν. ¹⁹² ἐλαίω τρεῖς ἡμικοτύ-
 λια, ἀκτῆς φύλλα χεῖρα πωλείω,
 ταῦτα ἐψῆν, ἐγχέας ἰς κρα- ¹⁶⁶
 τῆρα καὶ θερμὸν πυρελῶ ὄσρακοῖς
 θερμῆς ἰς ἐπὶ δίφρω πλὴν γυμνασίου ¹⁶⁷
 κατῆσας περικαλύψας τε ἰμα-
²²³ ποῖς. ¹⁹³ τῆς ἀκτῆς φύλλα ὅσον
 χεῖρα πωλείω, καὶ τῆς μυρσίνης τὸ
 ἴσον ἐμβάλλων ἐς ὕδωρ, ἐψῆσας
 καὶ ἀπὸ χέας τὸ ὕδωρ, ἐμβάλλων
 κελῶν ἀχυρα, ἐψῆσας ἐμ-
 βαλλεῖ ἐς ῥάκῶ ἐπίτω τετάρ-
 τω πυρελῶ, ὡς ἀνὸ δυνήται θερ- ¹⁶⁸
 μῶτα ἄνεχθετα μάλιτα. ¹⁹⁴
 ὄξῶ, ἐλαμον, ὕδωρ, μέλι κε-
 ράσας, ταῦτα ἀνάξουσιν σφῆρα.
 ἐπίτω λαβῶν κύσιν, χαρῆσιν
 ὡσεὶ χεῖρα, ἢ ἀσκίον ὡς λεπ-
⁵ θερμῶτα ἰγχέας, καὶ ὡσε-
 λίξας ῥάκῶ εἰρώ, πυρελῶ.
 ὅσταν δὲ χλιαρὸν τὸ ῥάκῶ ¹⁶⁹
 γήνηται, ἕτερον ὡσελιόσιν. ¹⁹⁵
 τῆς πίτυ ὅσον φλοιὸν, καὶ ἑ-
 ρῆ τὰ φύλλα ἰς ἐμβάλλων ἐς ὕ- ¹⁷⁰
 δωρ, ἐψῆσας ἰχυρῶς, ἀπὸ χέας
 πὲ τὸ ὕδωρ, καὶ κελῶν ἀχυρον
 ἐψε, ἐλαμον ἐπιχέας. ὅσταν δὲ
 σωσψήσης, ἐμβάλλων ἐς ῥάκῶ,
 πυρελῶ. ¹⁹⁶ λατῆ πρίσματῶ καὶ
 κυπριόσῶ, ὕδωρ ἐπιχέας καὶ
 ἐλαγόν, ἐψε, ἕως ἀνὸ ξυσεψήσης.
 ἕπίτω,

Et farinam forbendam, ac vi-
 num insuper bibendum. ¹⁸⁹ Po-
 stridie vero granum cnidium
 devorandum exhibeto. ¹⁹⁰ Se-
 quenti die quod urinam ciet,
 hoc scilicet : ciceris albi par-
 tes duas ' tritas, unæ passæ ²⁴⁵
 tertiam partem, affusa aqua ad
 dimidias coquito, deinde ex-
 colatam aquam per noctem sub
 dio exponito, & postridie bi-
 bendam dato. ¹⁹¹ Et de cæ-
 tero salviæ ac lini semen,
 polenta ad ambo hæc ammix-
 ta, bis per diem in vini diluti
 heminis quatuor dato. ¹⁹² Aliud.
 Olei heminas dimidias tres, fo-
 liorum sambuci manus plenæ
 mensuram : hæc cocta in cra-
 terem calidum fundito, & per
 ' testas calidas immixtas fomen- ²⁵⁰
 tum facito, muliere in sella col-
 locata, ac vestimentis cooperta.
¹⁹³ Aliud. Foliorum sambu-
 ci manus plenæ mensuram, &
 myrti tantundem in aquam mis-
 sa coquito, & ad excolatam
 aquam, hordei paleas injicito,
 coquito, & linteo excipito, ac
 cum hoc fomentum facito,
 prout maxime calorem ferre po-
 terit. ¹⁹⁴ Aliud. Acetum, oleum,
 aquam, mel, hæc mixta valde
 ' fervefacito : deinde accepta ve- ²⁵⁵
 fica capiente congium, aut utri-
 culo ex tenui corio facto, infun-
 dito, & panniculo laneo obvo-
 luto, foveto. Quum autem te-
 pidus factus fuerit panniculus,
 alium obvolvito. ¹⁹⁵ Aliud. Pini
 corticem, & rhois folia in aquam
 conjecta fortiter coquito : & in
 excolata aqua hordei paleas co-
 quito, oleo affuso : ubi vero si-
 mul coxeris, linteo excipito ac
 foveto. ¹⁹⁶ Aliud. Loti ramenta
 & ' cupressi, aqua & oleo affuso ²⁶⁰
 coquito : Deinde simul cocta
 linteo

ἔπηται, ἐμβαλὼν εἰς ῥάκη, πυ-
 ρία. ¹⁹⁷ δρώματι εἰς τὸ ὕδωρ ἐμ-
 βαλλόμενα ἔψησας ὅσον χροίνικα·
 10 καὶ τὰ ὕδατι πίπτουρα πύρινα ἐψη-
 σαις. ¹⁹⁸ τὸν αὐτὸν τρόπον κηκίδα
 καὶ ψάσας, καὶ ῥάμνους τὸ φλοῖον ἐφεψή-
 σαις ἰχυρῶς, πίπτουρα πύρινα φύ-
 ρησον τὰ ὕδατι, καὶ τὰ ῥάμνους
 ἔλαιον. ἔπηται ἡμίονον ποιήσας
 ἄρτον ὅσον διχροίνικα, εὐδῆσας εἰς
 ῥάκη, πυρρία. ¹⁹⁹ κρεμύδι καὶ
 πράσινον ἀφεψῶν τὰ χυλῶ ποιήσων
 τὸν ἴσον τρόπον. ²⁰⁰ κελῶν ἀγρο-
 σσωψῶν, ἔλαιον ἐπιχέας, εἰς ῥά-
 κη εὐδῆαν, πυρρία. ²⁰¹ σφύ-
 χους καὶ τὸ ἐλαίης τὰ φύλλα ἀφε-
 15 ψῶν, τὸ αὐτὸν ποιεῖν τρόπον. ²⁰²
 καὶ ταῦτα δὴ, ἢ μὲν βέβλη ὑδατῶσι
 ῥεῖναι, πυρρία, ὡς γέγραπται. ²⁰³
 ἢ δὲ βέβλη ξηραῖς, ἄρτους πειῶν,
 καὶ ἐξόπτους, καὶ ἡμιόπτους, πυρρία.
 πυρρία ἢ καὶ ὄσρακίς εἰς ῥάκη
 εὐφλίσων, καὶ αὐτοῖς τοῖς ῥάκῃ
 θερμοῦμαι. ²⁰⁵ καὶ τοῖς φρακίς τοῖς ¹⁷¹
 ὄσρακίνοις, τὸ ὕδωρ ἐγγέων ζεῖν.
²⁰⁶ πρεσβύτη δὲ πρὸς τὰς πόδας
 τὸ ἵριος τὴν ῥίζαν, καὶ πῖλον καὶ
 ἀφεψῶν τὸν αὐτὸν τρόπον πυ-
 ρία.

xxx. Ἦν ὕδρωψ ἐγλήθηται ἐν
 τῆσι μήτηρι, ² τὰ ἐπιμύρια
 20 ἐλάσσων γίνονται, καὶ κακίω, καὶ Διὰ
 πλεονάζου ῥεῖναι. ³⁰⁷ καὶ κύσκει ¹⁷²
 ἐκείστοτε καὶ δύο μύρια ἢ μικρῶ
 πλεον. ⁴ ἐπεδὼν δὲ ἔτθη ὁ ῥό-
 νος γλήθηται, καὶ Διὰ φθέρει καὶ
 ὕδωρ ἐν αὐτῇ γίνεται πάλυ. ⁵ ταύ-
 τῃ ἢ ῥεῖν γαλακτοπότην. ⁶ ἢ τὸ
 μικρῶν πίνειν, ἕως αὐτὸ κινεῖται ἀε-
 ρηται τὸ ἔμφορον. ⁷ ὡς ἐπιπάλυ
 δὲ πρὸς τὰς Διὰ φθέρεται καὶ
 ἐξαμολῆται, ⁸ καὶ ἀματ-
 ῥέουσι καὶ μήτηρι. ⁹ ταῦτα δὲ
 πάλυ,

linteo excipito, ac foveto. ¹⁹⁷
 Aliud. Aromata in aquae chœni-
 cem coniecta coquito : & in ex-
 colata aqua furfures triticeos co-
 quito, & foveto. ¹⁹⁸ Aliud. Eo-
 dem modo gallam contusam, &
 rhamni corticem in aqua coqui-
 to : & cum aqua furfures triti-
 ceos subigito, ac oleum ammi-
 fceto. Postea femiassatum panem
 duos chœnices habentem ' faci-
 265 to, linteoque excipito, ac fove-
 to. ¹⁹⁹ Aliud. Brassicam & por-
 rum decoquito, & cum succo
 eodem modo fomentum facito.
²⁰⁰ Aliud. Hordei paleas coqui-
 to, oleo affuso, & linteo excipi-
 to, ac foveto. ²⁰¹ Aliud. Solanum
 & oleæ folia coquito, & eodem
 modo fomentum facito. ²⁰² At-
 que hæc sane, siquidem humi-
 dis uti volueris, pro fomento ve-
 lut scripta sunt adhibe. ²⁰³ Si ve-
 ro ficcis, panes ' parato & exassa-
 270 tos, & femiassatos, & cum his
 foveto. ²⁰⁴ Sed & testis calidis
 linteo involutis foveto, itemque
 cum ipsis linteis calefactis : ²⁰⁵
 & cum lenticulis vasis testaceis
 fervente aqua infusa. ²⁰⁶ Appo-
 nito autem ad pedes. Aliud. Iri-
 dis radicem tundito ac coquito,
 & eodem modo foveto.

xxx. Si aqua in uteris gigna-
 tur, ² menses pauciores fiunt, &
 deteriores, & per longius tem-
 pus, ³ & prægnans est subinde
 ' per duos menses, aut paulo am-
 275 plius. ⁴ Quum autem hoc tem-
 pus advenerit, & fœtum corrup-
 pit, & aqua multa in ipsa gigni-
 tur. ⁵ Huic autem lac bibendum
 dare oportet, ⁶ & peplum, me-
 cona dictum, donec fœtus mo-
 veri inceperit. ⁷ Plerunque vero
 ante hoc corrumpitur, & per ab-
 ortum extruditur, ⁸ & uteri san-
 guine manant. ⁹ Hæc autem pa-
 titur

πιάρα, ποσόν ἢ μᾶλλον ἐν τούτῳ,
 ἢ ἄλλως. ¹⁰ τὸ δὲ αὐτὸ γνοίης,
 ὅτι ὑδρωψ ἔνεστιν, ἐσαφάσων τῷ
²⁵ δακτύλῳ. ¹¹ ὅψα δ' ἄν τὸ σῶμα
 αὐτῶν ἰχνὸν καὶ ἀφανίζομενον
 αὐτῶν πλείον ὑγροσῆς. ¹² ἢ δὲ
 αὐτῆ μὴ καὶ δρῶσι, ἢ ἄλλ' ἢ δὲ ¹⁷³
 κινεῖμενον ἀφθεύονται τε καὶ
 ἀποπνίγεται, ¹³ ἢ τε γὰρ ἢ νειαι-
 ρῆ ἐπεινοιδεῖ, ¹⁴ καὶ ἀλλὰ ἀπὸ
 μὲν ὡσπερ ἔλκετο. ¹⁵ καὶ πυ-
 ρετὸς αὐτῶν καὶ βρυγμὸς λαρυ-
 βάνη. ¹⁶ καὶ ὀδυνη ἔχει ἐς αὐτὰ τε
 πρὸς αἰδοῖα, καὶ πρὸς νειαιρῶν γα-
 στέρων, καὶ πρὸς ἰχθῆς, καὶ τὰς κει-
 νεύσας, καὶ πρὸς ὀσφυῖν, ὅξεία
 τε καὶ σπερχνῆ. ¹⁷ ὁρῶνται ὡδὲ
 ἔχει, λέγειν καὶ αὐτῶν θερμῶ. ¹⁸
 καὶ, ὅτι αὐτῶν λαμβάνη, ἢ
³⁰ χλιασμάτων πρῶτον, ἢ ἢ ¹⁷⁴
 μάλιστα προσδέχεται, προσλι-
 θέναι. ¹⁹ καὶ φάρμακον πῖσιον
 κατὰ τὴν ἐπιπέδον καίτοι. ²⁰ Διὰ λι-
 πῶν δὲ χρῶν, ὅταν αὐτῶν δόκησιν
 χαρῆς εἶναι, κλύσας καὶ πυρελί-
¹⁷⁵ σας, προσλίθεται τῆς κυκλαμι-
 νος. ²¹ ἀποδήσας ὅταν αὐτῶν, ἔνθεν ἐς
 ῥάκτο καὶ, τῷ μέλιτι δόξων,
 προσλίθεται αὐτῶν τὸ σῶμα τῶν
 ὑπερέων. ²² ἢ τὸ κύπελλον καὶ
 ξύσας καὶ τέγγας ἐν ὕδατι, προσ-
 λίθεται ὡσπερ αὐτῶν. ²³ ἐλάσσω δὲ
 χρῶν καὶ διὰ πλείον τῶντο,
 ὅταν μᾶλλον δάκνη καὶ ἐξελθῆ.
³⁵ ²⁴ καὶ μέλιτι ποιησάμενον
 κατὰ τὴν ἐπιπέδον καίτοι καὶ τῷ
 δακτύλῳ ὡσαύτως. ²⁵ ἢ καὶ ¹⁷⁶
 ποτημάτων πρῶτον, ἢ ἢ αὐτῶν
 προσδέχεται, πιπίσκην. ²⁶ καὶ
 ξυγκοιμάσθω τῷ ἀνδρὶ ὡς μᾶ-
 λιστα τῶν καμῶν παρεόντων. ²⁷
 ἢ γὰρ ξυλλάσθω τῶν γυνῶν, καὶ
 κνήσας καὶ τέκνη, ὡς ἐκκαθαίρεται
 καὶ

titur nihilo magis ex labore,
 quam aliter. ¹⁰ Hoc autem co-
 gnoscere poteris quod hydrops
 inest, ex digiti contactu. ¹¹ ²⁸⁰
 Comperies enim osculum ipso-
 rum gracile, & obscuratum ac
 plenum humiditate. ¹² Si vero
 non circa initia, sed dum jam
 movetur, foetus ipsi corrumpat-
 ur ac suffocetur, ¹³ tunc & ven-
 ter. imus intumescit, ¹⁴ & ad
 contactum dolet, velut ulcere
 praesente: ¹⁵ & febris ipsam ac
 dentium fremitus corripit. ¹⁶ Et
 dolorem habet acutum & vche-
 mentem, circa pudenda, & innum
 ventrem, & lumbos, & laterum
 mollitudinem ac coxendices. ²⁸⁵
¹⁷ Quum sic habuerit, calida
 ipsam lavare oportet. ¹⁸ Et qua
 parte dolor haeserit, tepefactoria
 adhibere, experimento facto de
 eo quod maxime admittat: ¹⁹ &
 phar̄macum deorsum purgans
 bibendum dato. ²⁰ Interposito
 vero tempore, quantum tibi suf-
 ficiens esse videbitur, & collu-
 tionem facta, & fomento adhibi-
 to, cyclaminum apponito, ²¹ ita
 ut melle subactam, & linteo ex-
 ceptam deliges, & ad os utero- ²⁹⁰
 rum apponas. ²² Cupressi etiam
 ramenta in aqua madefacta, eo-
 dem modo apponito. ²³ Verum
 haec breviori tempore, & per
 longius temporis intervallum,
 quanto magis mordent & exul-
 cerant. ²⁴ Et specillum stan-
 neum paratum immittito, & di-
 gitum eodem modo. ²⁵ Portio-
 nes quoque bibendas dato: ex-
 perimentum faciens quas libenter
 admittat: ²⁶ & cum viro dor-
 miat, maxime opportuno tem- ²⁹⁵
 pore praesente. ²⁷ Si enim geni-
 turam conceperit, & praegnans
 facta fuerit, ac pepererit, subex-
 purgantur & quae prius in ipsa
 fuerant,

11 κῆτα παρῳθεν ὑπὲν(α ξυ) αὐτοῖς. 177
26 κῆ ᾧδε αὐ καλίστα ὑγιῆς ἡρόοις.

fuerant, cum ipso puerperii purgamento. Atque sic maxime sana fieri poterit.

XXXI. 11 Ἦν σκιρῶσῶσιν αἰ 178

xxx i. Si indurati fuerint uteri, 2 & os ipsorum asperum fit, 3 & menses occultantur. 4

μῆτρας, 2 τὸ τε σῶμα τσηχῆ γίνε),
3 κῆ τα ἐμμελῶα κρύπτε). 4 ὀσ-
40 ταν δὲ παρῳφανῆ ᾧσῳφῆ ἴψάμ-
μῳ, 5 κῆ ἡ γονῆ ἔ γίνε) τετές 179
χρῶας. 6 λῶ ἡ κῆ ἴσα φάσῳης τῶ
δακτύλω, τσηχῆ τὸ σῶμα οὐρήσῳς
ἴ κητέων. 7 ὀσῳταν ᾧδε ἔχη, τῆς
κυκλαμίνης κῆ τσηψανῶ ἔ ἀλῶς,
ἔ σῳκς ᾧμῆ μίσσησῳα ἔ ἀνα ποιῶν-
τα μέλιτι, παρῳηῳίενα. 8 κῆ πῳ-
ελῳσῳα κλύσῳα τῶσι κῆ γαρτη-
λοῖ(ιν. 9 ἔδῳτέῳ ἡ λινοζῳῳην, κῆ
κῆ μῳσῳας ἔφῳας, κῆ τῆ χυλῶν ῳ-
φείῳα, κῆ ἴερμῳ λῳῳῳῳ.

Quum vero apparuerint, velut arena sunt: 5 & genitura hoc tempore non fit. 6 Si vero etiam digito contigeris, asperum com-
300 peries os uterorum. 7 Quum sic habuerit, cyclaminum terere oportet, & salem ac ficum crudam ammiscere, & cum melle efformata apponere: 8 & fomento adhibito, purgatoria infundere. 9 Edat autem mercurialem, & brassicas coctas, & succum forbeat, & calida lavetur.

10 Ἦν σκιρῶσῶσιν αἰ μῆτρας,
11 τῆ τε ἐπιμῳῳα κρύπτε), 12 κῆ τὸ
45 σῶμα αὐτέων ξυμῳφῆ, 13 κῆ ἔ κῳ-
σκῆ). 14 ὅταν ᾧδε ἔχη, λῶ ἴσα φάσ-
σῳς τῶ δακτύλω, ὄψῳ τὸ σῶμα τση-
χῆ, κῆ τῆ δακτυλον σῳκς ἔσῳησῳ. 15 κῆ
πυρετῳς αὐτῳ λῳμῳῳῳ. 16 κῆ
βρυγῳς, 17 ἔ οῳμῳ ἔχη ἴ νειμῳλῳ
ζατέσῳ, κῆ τῆ κενεῳῳα, κῆ τῆς ἴξῳας.
18 πῳχῳ δὲ ταῳτα, λῶ ἔν αὐτῆ
Δῳφῳταρῆν σῳπῆ τὸ ἔμῳρον. 19 ἔστῳ
δῳ ἡστῳ κῆ ἔκ τῳκς γίνε). 20 πολλῳκῳς
ἡ ἔ ἀλλῳς. 21 ὀσῳταν ᾧδε ἔχη, λῳφῳ
κῆ αὐτῳ πολλῳ κῆ ἴερμῳ, κῆ πῳ-
22 ἔελῳ. 22 ὅταν ἡ νεολῳς ἡνεοπῳ-
ελῳς ἡ, ἴ μῳλῳ κῆ θῳεῳς, ἀνασῳμς
κῆ ἀνδύρῳε τὸ σῶμα αὐτέων. 23 κῆ
τῶ δακτύλω ᾧσαύτῳς. 24 ἔ παρῳ-
ηῳίενα, ᾧσῳφῆ ἔπῳ τῆ παρῳτέρῳς γῳ-
γῳαπῳ). 25 ἔ ἴ ποτημῳῳτων ᾧσαύ-
τῳς πῳπίσκῳ. 26 ἔ ἴερῳα πῳφῳ τῆν
αὐτῳ τῳ ῳπῳ, ᾧσῳφῆ κῆ παρῳτερον.

10 Si indurati fuerint uteri, 11 & menses occultantur, 12 & os ipsorum connivet, 13 & non concipit. 14 Quum sic habuerit, si
1 digito contigeris, comperies os 305
asperum, & digitum non intro-
mittit: 15 & febris ipsam corripit, 16 ac dentium fremitus. 17
Et dolor habet imum ventrem, & laterum mollitudinem, & lumbos. 18 Patitur autem hæc, si foetus in ipsa corruptus fuerit putrefactus. 19 Quibusdam vero etiam ex partu contingit. 20 Sæpe etiam aliter. 21 Quum sic habuerit, multa calida ipsam la-
vare oportet: & fomentum ad-
hibere. 22 Quum autem recens, 310
lota aut fota fuerit, immisso specillo os aperito ac dilatato, 23 & per digitum eodem modo, 24 & velut in priore scriptum est apponito. 25 Et potiones similiter bibend. s dato: 26 & eodem modo curato velut priorem.

XXXII. 11 Ἦν αἰ μῆτρας παρῳς ἄς
πλῳρῳς παρῳπῳσῳ(ι, 2 βῳξῳ ἔχῳ, 3
κῆ ὀδῳμῳ ἔπῳ τὸ πλῳρῳν, [4 κῆ
5 παρῳσῳα] πῳληρῳ)σῳον σῳφῳρα, 5' ἔ
ἄπῳ-

xxxii. Si uteri ad latus allapsi fuerint, 2 tussis detinet, 3 & dolor sub latus, 4 & uterus durus velut pila insidet, 5 & ad conta-
bb 4 ctum

ἀπελευθερωμένη πονέει ὡς παθεῖ ἑλκυσθῆ, ⁶ καὶ
καὶ ἀποφθίνει, ⁷ καὶ δοκεῖ περὶ πνευ-
μονίαν εἶναι, ⁸ καὶ σπῆλαι, ¹¹ καὶ κυφῆ ¹⁸⁰
γίνεσθαι. ¹⁰ καὶ τὰ ἐπιμύλια ὅλως ἔ-
πεσοφάνεσθαι. ¹¹ εὐνήσι δὲ περὶ φανέντα
οἴχεσθαι. ¹² τότε δὲ γυνόμηναι ἀσθενέει
τὸ ὀλίγη, ἢ κενεῖα, ἢ παρὰ τὸ. ¹³ καὶ ἢ
γενῆ σπῆλαι γίνεσθαι τετέεσθαι γένεσθαι. ¹⁴
ὅταν ὡδὲ ἐγγὺς φάρμακον γένεσθαι πίσυ-
κῶ τῶ ἐλατῆρον, ¹⁵ καὶ λυσοσ αὐ- ¹⁸¹
τῶν πολλῶν ἐπερῶν, ¹⁶ καὶ χλιασ-
μάτων ὅ, ἢ αὐτὸ μάλιστα περὶ δέχη-
ται, περὶ σίχην. ¹⁷ καὶ περὶ σίχης
¹⁰ ναυ, ὡς ὅταν καθεύδῃ τὸ αἶμα. ¹⁸ ἐ-
λινεσθαι σπέρμα φώξας καὶ κῆψας καὶ
σῆπας, καὶ τῶ μεκάνων τῶ λυσοσ, ¹⁹
¹¹ καὶ ἐλελίσφακον σπῆλαι φίσις λε- ¹⁸²
πῆσις, ²⁰ καὶ τυρὸν ἀγρῶν περὶ ἐύσας
τῶ ῥυπὸν καὶ τῶ ἀλλῶν, ταῦτα μί-
σθην, τῶ τυρὸν δὲ, ἐν τῶ τῶ ἀλλῶν καὶ τῶ
ἐλεφίτων ἐάλων ἀνάλα, [καὶ] νήσθαι
δίδεσθαι πίνεσθαι ἐν οἴνω. ²¹ ἐσπέρης δὲ κυ-
κεῶνα πινεσθαι, μίλι ἐπιχέων, δίδεσθαι.
²² καὶ τῶ πομάτων ὅ, ἢ αὐτὸ μάλιστα
περὶ δέχησθαι, πιπίσθην. ²³ καὶ πυ- ¹⁸³
ελῶ πυκνά. ²⁴ τῶ περὶ τῶ ἀγ-
ναυ. ²⁵ τῆ [δ] κηρωτῆ ἡσυχῆ μα-
¹⁵ λάσοσ ὡς ἀποφθίνεσθαι ἀπὸ τῶ πλῆρῆς,
²⁶ καὶ ἀναδένεσθαι τὸ πλῆρῆρον πινεσθαι
πλησίον. ²⁷ καὶ γαλακτοποτεῖν
τὸ βίβον γάλα ὅτι πλεῖστον ἐφ'
ἡμέρας τεσσαράκοντα. ²⁸ σπῆλαι
σπῆλαι γένεσθαι ὡς μελετικωπέ-
ται. ²⁹ ἢ ἢ νῆσας περὶ γενῆ τε καὶ
θανατώδης, ³⁰ καὶ ὀλίγη καὶ μελε-
δαγνόμηναι ἀποφθίνεσθαι αὐτῶν.

XXXIII. Ἦν τὸ σῶμα ξυμμύση,

² γίνεσθαι ἰσχυρὸν, ὡς παθεῖ ἐρινεόν, ¹ ἐ, ἢ
ἐσοφάσσης τῶ δακτύλω, ὅφθ ¹⁸⁴
σεληρὸν καὶ ξυμμερῶν, ⁴ καὶ τ
δάκτυλον σπῆλαι ἐσθῆ. ⁵ καὶ τὰ ἐπι-
²⁰ μύλια δὲ περὶ κρυφαται. ⁶ καὶ
τῶ γενῆ δὲ δέχησθαι τετέεσθαι γένε-
σθαι.

ctum dolet velut ab ulcere. ⁶ Et
contabescit, ⁷ & videtur peri-
pneumonia esse, ⁸ & convellitur, ³¹⁵
⁹ & gibbosa fit. ¹⁰ Et menses om-
nino non apparent. ¹¹ Quibusdam
vero prius conspecti evanescunt.
¹² Tunc autem comparentes, de-
biles sunt ac pauci, aut deterio-
res quam antea: ¹³ & genitura
non fit hoc tempore. ¹⁴ Quum
sic habuerit, pharmacum deor-
sum purgans bibendum dato: ¹⁵
& eo epoto, multa calida ipsam
lavato: ¹⁶ & ex tepefactoriis
quod maxime admittit adhibeto:
¹⁷ & à quibus sanguis purgatur
ea apponito: ¹⁸ & lini semen
tostum, tustum ac cribratum, &
¹⁹ peplum album, ¹⁹ & salvia, ³²⁰
cum polenta tenui, ²⁰ & caseum
caprinum, sordibus & salis muria
derasis: hæc misceto, ut casei sint
partes duæ, reliquorum vero
una: polenta autem sit antiqua
non falsa, & jejuna in vino bi-
benda dato. ²¹ Vesperi vero cy-
ceonem crassum melle affuso
²² exhibeto, ²² & ex potibus quem-
cunque libenter admiserit bi-
bendum dato. ²³ Et frequenter
fomentum adhibeto. ²⁴ Calidam
vero aspergito, ²⁵ & per ceratum; ³²⁵
leniter mollito, ac à latere de-
trudito: ²⁶ & latus fascia lata de-
ligato: ²⁷ & lac bubulum quam
primum ad dies quadraginta bi-
bendum præbeto. ²⁸ Cibis autem
utatur quam mollissimis. ²⁹
Morbus hic vehemens est & le-
thalis: ³⁰ & pauca, etiam si cu-
rentur, ipsum effugiunt.

XXXIII. Si os uterorum con-
cludatur, ² spissum fit velut ³³⁰
³ grossus ficus. ³ Et si digito con-
tingeris, comperies durum ac
contractum: ⁴ & digitum non
intromittit: ⁵ & menses occul-
tantur, ⁶ & genituram non suscipi-

νε. 7 καὶ ὀδυνη ἐξ ἑτὴν νειαιρῶν
 ρασέρα, καὶ τὴν ὀσφυὴν καὶ τὸ κε-
 νεῶνα. 8 ἔστι δὲ ὅτε καὶ αὐτὸν περὶ-
 σσεύει, καὶ πνίγει. 9 ἰσχύει ἐν ὠδὲ ἔχει,
 φάρμακον πύσιν καὶ τῶν. 10 ἔλαττον
 πολλῶν καὶ θερμῶν. 11 καὶ περὶ ἡτέρας
 αὐτῶν μαλθακῶν τὸ σῶμα. 12 ἔτι μὴ-
 δὴν καὶ πνίγει, καὶ ἀνασφαιρῶν, 13 καὶ τὸ
 δακτύλον ὡσεὶ ὑπὸ τῶν, 14 ἔτι ἀσθενῶν. 15
 ἰσχύει ἐν μαλθακῶν ἢ, περὶ ἡτέ-
 ρων, ἰσχύει καὶ ἀσθενῶν αὐτῶν. 16 ἔτι πο-
 25 τὰ κρύων διδόναι πρῶτον μὲν, ὅ, καὶ
 αὐτὸν περὶ ἡτέρας. 17 καὶ τὴν κρύων ἡ
 ἐπιπέτω. 18 καὶ τὸ χυλὸν ἰσφείτω.

XXXIV. Ἦν ὀβλίκου ἰσφείτου ἀ-
 μνηστῆρα, καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν ἰσφείτον
 γίνεσθαι, καὶ τὰ ἐπιπέτω αὐτῆς τοτὲ
 μὲν κρύων, τοτὲ δὲ περὶ ἡτέρας οί-
 χη, 4 ἔτι ὀβλίκου γίνεσθαι, ἀλλὰ κα-
 κίω τὲ ἔτι ἰσφείτω, ἢ περὶ ἡτέρας. 5 ἢ ἰσφεί-
 τῶν ὀσφείτω γίνεσθαι τῶν ἡτέρας. 6 καὶ
 ὀδυνη ἐξ ἑτὴν νειαιρῶν ρασέρα, ἔτι ἰσφεί-
 30 τῶν ἰσφείτω, καὶ τὴν ὀσφυὴν, καὶ τὸ ἰσφείτον, καὶ
 ἐπιπέτω αὐτῶν. 7 ἰσχύει ἐν ὠδὲ ἔχει,

φάρμακον καὶ πύσιν ἰσφείτου.
 8 καὶ ἔλαττον θερμῶν, 9 καὶ πύσιν. 10
 ἰσχύει ἐν περὶ ἡτέρας ἢ νεῶνα ἢ, 11
 τὰ δακτύλων ἰσφείτω ἰσφείτω. 12
 35 τῶν καὶ περὶ ἡτέρας τὸ σῶμα ἔτι
 μνηστῆρα. 11 καὶ ἰσφείτω τὸν πύσιν
 ὀδυνη. 12 καὶ τὸ ποτῆρα διδόναι
 πρῶτον μὲν, ὅ, καὶ μάλιστα περὶ
 ἡτέρας. 13 σιπῶν ἢ ἰσφείτω μαλ-
 θακῶν. 14 καὶ ἰσφείτω ἰσφείτω, ἐπι-
 πέτω καὶ ὀδυνη. 15 ἔτι ἰσφείτω συγ-
 μῶν. 16 ἔτι ἰσφείτω ἰσφείτω κα-
 τὰ ἰσφείτω. 17 τὸ ἰσφείτω πύσιν ἰσφείτω.

XXXV. Ἦν περὶ ἡτέρας ἀμνη-
 185 στῆρα, ἢ τὸ ρασέρα ἰσφείτω, 3
 3 ἔτι οἱ πόδες οἰσφείτω, 4 ἔτι ἰσφείτω
 περὶ ἡτέρας. 5 ἢ ἰσφείτω ἢ ἰσφείτω γίνεσθαι, 6
 καὶ τὰ ἐπιπέτω ἢ γίνεσθαι, 7 καὶ ἢ
 39 ἢ

pit hoc tempore : 7 & dolor habet imum ventrem, & lumbos, & laterum mollitudinem. 8 Quandoque etiam sursum procedit, & suffocat. 9 Quum sic habuerit, pharmacum deorsum purgans bibendum præbeto, 10 & multa calida lavato, 11 & quæ os molliunt apponito, 12 & specillum 335 immittito ac aperito, 13 & digitum similiter, 14 & calidam aspergito. 15 Quum autem molle factum fuerit, ea quæ sanguinem purgant apponito, 16 & ex potionibus dato, experimento facto, quam libenter admittat, 17 & brassicam edat, 18 & succum ejus sorbeat.

XXXV. Si uteri obliqui fiant, 2 etiam os ipsorum obliquum fit, 3 & menses ipsi nunc occultantur, nunc prius apparentes evanescent : 4 & non similes fiunt, 340 sed deteriores & pauciores quam antea, 5 & genitura non fit hoc tempore, 6 & dolor habet imum ventrem, & lumbos, & coxam, & attrahit ipsam. 7 Quum sic habuerit, pharmacum infra purgans bibendum dare oportet, 8 & calida lavare, 9 & fovere. 10 Ubi vero recens fota aut lota fuerit, digito immisso os uterorum corrigat ac dirigat, 11 & odoratorum suffitum admittat, 12 & ex potionibus dato, 1 juxta experimen- 345 tum, quam libenter suscipit. 13 Cibis autem utatur mollibus, 14 & allia edat cocta ac cruda, 15 & cum viro dormiat, 16 & in sanam coxam decumbat : 17 alteri vero fomentum adhibeat. 18 Morbus autem difficulter cedit.

XXXV. Si inflati fuerint uteri, 2 & venter attollitur ac inflatur, 3 & pedes intumescunt, 4 & cavæ faciei partes. 5 Color vero de- 187 mis fit, 6 & menses non fiunt, 7 &

Ἐ ἡ γυνὴ σπῆ ἐγίνετο, ⁴ ἔ ὀδυνη ἰαχὴ
 τῶν νεύρων γαστέρας, ἔ τὰς ἰξύνας,
 καὶ τὰς κενεῶνας. ⁵ καὶ, λὺ ἔσται φάσ-
 ση τῶ δικτύω, σπῆ αὐ δυνάμει ἔ
 σόματι. ⁶ διὰ τὴν ἔ μητρίαν, ἀλλ'
 ἀνακεχώρηκεν ἰχυρῶς. ⁶ οὐ γὰρ
⁵ ἔ τὸς ἔχη, φάραμακον γρη πῖσμα,
 ὑφ' ἔ καθαίρετο ἄνω καὶ κάτω καὶ τῶ
 ἔ μάλλον. ⁷ καὶ πυρὸν τὸ, τε ¹⁹⁸
 σόμα καὶ τὰς μήτρας ὡς μέλισσα.
⁸ ἔ λέγει τὴν θερμῶν, διὰ τὴν ἡμέρας.
⁹ καὶ τὴν ποτημάτων, ὅ, ἡ αὐ μάλι-
 στα παροδέχητο, πρῶτον δὲ διδῆ.
¹⁰ καὶ ξυμδιδετω τῶ ἀνδρὶ ὡς πυ-
 κνότητι. ¹¹ ἔ τὴν κρῆμῶν ἐοικετω.

XXXIIX. Ἡν [ἔ] μὴ καὶ χῶρον
 μῦρῳσι κινήσασθαι αἰ μῆτρας, ἐντα
 ἔ παροσπίωσιν, ² ὀδυμῶς παύρε-
 χεσι, ³ καὶ ἀφανέες γίνοντο. ⁴ ὅτε ἔ
¹⁰ ἐξίωσιν ὡς παρῆ ἔδρη. ⁵ οὐ γὰρ μὲ ¹⁹⁹
 ἔσται καὶ κρῆμῶν τῶν, ἡ καὶ χῶ- ²⁰⁰
 ρῶν μῦρῳσι. ⁶ ὅταν ἔ ἀναστῆ ἡ ἐπι-
 κύψη, ἡ ἀλλόπο κινήσῃ, ἐξέρεχον. ⁷
 πολλάκις ἔ ἡσυχίαν ἐχέσῃ. ⁸ τῶ-
 τῶν γρη ὡς μέλισσα ἡσυχάζει καὶ
 μὴ κινεῖσθαι. ⁹ καὶ τῶν κλινῶν κείσθαι
 παρῆ ποδῶν ὑψηλοτέρῳ. ¹⁰ καὶ
 τῶν αὐ τῶν καὶ γρη ὡς παρῆ ἐν
 τῶν ἐπάνω. ¹¹ καὶ τῶν σφυρῶν
 σπῆ αἰοναῖ. ¹² ἔ ἡσυχίαν τῶ κα-
 κώδεα, ἡσυχίαν τῶν ἔνας τῶ δῶ-
 δεα. ¹³ καὶ ἡσυχίαν ἀφ' ἔ ὀμφαλῶ ²⁰¹
 τῶ ἡσυχίαν μέστω, πῖσμα καὶ κλη-
¹⁵ ναῖα ἐν οἴνω, ἡ πῖσμα αὐ μάλιστα
 ἀρμόζει. ⁴ ἔ μὴ πῖσμα λίαν παρο-
 κτεῖς ὡς παροσπίω. ¹⁵ οὐ γὰρ δὲ
 ἡ παροσπίω, ἐκ ἔ ὀσφύος ἐπανα-
 δῆσθαι ταινίαν πάλαιαν, ἀναλαβῶν,
 ὡς αὐ μὴ ἐξολιθώσῃ, ἀλλὰ μῦρῳ. ²⁰²
 ποίησθαι τὸ δέον. ¹⁶ ἔ τὴν κρῆμῶν ἔξω ²⁰³
 τῶ τῶν καὶ τῶν ἀλφίτοι. ¹⁷ πῖσμα
 σπῆ, ὡς παρῆ ἐν τῶ παρῆ τὸ πάλαιον
 παροσπίωσθαι γέγραπτο. ¹⁷ τὴν ποτη-
 μάτων

genitura non manet intus, ⁴ & dolor habet imum ventrem, & lumbos, & laterum mollitudines: ⁵ & si digito contigeris, os uterorum attingere non poteris, nam fortiter secessit. ⁶ Quum sic habuerit, ¹ pharma- ³⁷⁰ cum bibendum dare oportet, à quo sursum ac deorsum purgetur, magis tamen deorsum: ⁷ & os ipsum ac uteros quam maxime fovere, ⁸ ac calida lavare bis in die, ⁹ & de potionibus dato quam libenter susceperit pro experimento: ¹⁰ & viro condormiat frequentissime, ¹¹ & brassicam edat.

XXXIIX. Si uteri commoti in loco non manserint, quo prolapsi fuerint, ² dolores exhibent, ³ & inconspicui fiunt. ⁴ Quandoque vero ¹ eminent, velut sedes ³⁷⁵ prolapsa. ⁵ Et quum quidem supina decubuerit, in loco manent. ⁶ Quum autem surrexerit, aut se inclinaverit, aut alias se commoverit, exeunt. ⁷ Sæpe vero etiam quietem habent. ⁸ Hanc quam maxime quiescere oportet, & non moveri: ⁹ & lectum ad pedes altiore statu, ¹⁰ & iisdem uti, velut in superioribus: ¹¹ & cum acerbis infusis conspergere, ¹² & graveolentia suffire, sub nares autem odorata. ¹³ Et malum ³⁸⁰ punicum in medio per umbilicum perforato, & in ipso picem quæ maxime congruat cum vino tepefacito, ¹⁴ & non valde premeus quam penitissime apponito. ⁵ Quum autem quid apposueris, lata fascia exceptum ex lumbis deligato, ut ne dilabatur, sed maneat & faciat quod expetitur: ¹⁶ & peplum cum caseo, & polenta, bibendum dato, velut in allapsu ad latus dictum est: ¹⁷ & ex potionibus quam ³⁸⁵ maxime admitti-

μέγαν πρῶμνος, ὅ, ἢ αὐ μέλιτα
 προσδέχη), πιπίσκειν. ¹³ σίποι(ε
 ὅς μαλακωταίτοισι χροῖσθω, ¹⁹ ἔ
 20 μτ) ἀνδρὸς ὡς μέλιτα κριμάσθω.

XXXIX. " Ἦν ἀναχρήνη τὸ σῶμα ²⁰⁴
 τῷ μητρῷων μάλλον ἢ ὡς πέφυκε, ²
 πῶτε ἐπιμύλια γίνε) πλείω ἔκκα-
 κία κὶ ὑγρότερα κὶ Διὰ πλείονθ
 χροῖσθ. ³ κὶ ἡ γυνή αὐτῆς ἐχ' ἀπ' ἑ),
 ἐδὲ ἐμυρῆ, ἀλλὰ πάλιν ἐχρεῖται
 ἕξω. ⁴ κὶ, ἢ ἔσται φάσθης τῷ δακτύ-
 λω τὸ σῶμα, τῷ μητρῷων, οὐρήσθς ἀ-
 νακεχλωός. ⁵ κὶ ἀδυναμία αὐτῷ
 λαμβάνει ὑπὸ τῷ ἐπιμύλιων, ἔ πυ-
 ρετὸς, ἔ ρίγος. ⁶ Ἐδυνή ἰχθὺ τῷ νειμ-
 ρῶν γαστέρα, ἔ τὸς κενεῶνας, ἔ τὸς
 25 ἰξύας. ⁷ Πίχθι ὅ τῶντα μέλιτα
 μ, ἢ ἢ αὐτῇ χρεῖ, κὶ Διὰ φθα-
 ρέν σαπῆ. ⁸ Πάχθεπὶ ὅ κὶ ἐκ τοκων'
 αἷ ὅ κὶ ἀλλως. ¹⁹ ὁκῆται γυν ὠδε
 ἔχη, φάρμακον χρεῖ πιπίσκειν, ὅ φ'
 ἔ αὐ κῶθαίρεται. ¹⁰ κὶ, ὁκῆται ἢ
 ὀδύνη ἔχη, τῷ χλιχομάτων πρὸς ἑ-
 θέναι, ¹¹ ἔ τῷ θερμῷ λείν. ¹² κὶ Διὰ
 205 λιπῶν κλύζειν, ὡς πρὸς ἐπὶ τῷ πρῶ-
 206 τερσος γέγραπ). ¹³ ἔ τῷ ποτημάτων
 διδόναι, ὅ, ἢ αὐ μέλιτα προσδέ-
 χη). ¹⁴ ἔ ὑποθυμῶ, ὁκῆσαι ξη-
 ραίνε). ¹⁵ κὶ τῷ πολυπόδων ἐοδῆται,
 κὶ τῷ λινοζῶσιν.

XL. " Ἦν λήανθῶσιν αἷ μῆτρει, ²⁰⁷
 2 πῶτε ἐπιμύλια πλείω γίνε), κὶ
 κκακία, κὶ ὑγρότερα κὶ πυκνότερα. ³
 ἔ ἡ γυνή ἐκ ἐμυρῆ, ἀλλὰ πάλιν ἐξέρ-
 χε). ⁴ κὶ, ἢ ἔσται φάσθης τῷ δακτύ-
 λω, ὅ φ' τὸ σῶμα λείον. ⁵ κὶ ἀδυνα-
 μία αὐτῷ λαμβάνει ὑπὸ τῷ ἐμμη-
 νίαν, κὶ πυρετὸς κὶ ρίγος. ⁶ Ἐδυνή
 ἐς τῷ νειμρῶν γαστέρα, κὶ τὸς ἰξύας,
 κὶ τὸς κενεῶνας. ⁷ μέλιτα μ, ἢ ἢ
 αὐ αὐτῇ Διὰ φθαρέν σαπῆ, ἔ ἐκ τό-
 κος, κὶ ἀλλως. ⁸ ὅταν ὠδε ἔχη, φαρ-
 μακὸν χρεῖ, ὁκῆσαι ἢ ὀδύνη ἔχη, ὡς
 35 πρὸς ἐπὶ τῷ πρῶτερσος γέγραπ).

admiserit, bibendam præbeto. ¹⁸
 Cibis autem mollissimis utatur,
¹⁹ & cum viro quam maxime
 dormiat.

xxxix. Si hiaverit os utero-
 rum magis quam solet, ³ menses
 plures fiunt, & deteriores, & hu-
 midiores, & per longius tempus;
³ & genitura ipsam non contin-
 git, neque intus manet, sed rur-
 sus foras effunditur: ⁴ & si digi-
 to contigeris, os uterorum hians
 comperies: ⁵ & impotentia ipsam
 corripit præ menses, & febris
 ' ac rigor, ⁶ & dolor tenet imum ³⁹⁹
 ventrem, & lumbos, ac lateris
 mollitudinem. ⁷ Patitur autem
 hæc maxime, si quid in ipsa fu-
 sum fuerit, & corruptum com-
 putruerit: ⁸ patiuntur etiam ex
 partu, & aliæ aliter. ⁹ Quom sic
 habuerit, pharmacum bibendum
 dare oportet, à quo sursum pur-
 gatur, ¹⁰ & quom dolor habuerit,
 tepefactoria apponere, ¹¹ & cali-
 205 da lavare, ¹² & interposito tem-
 206 pore, per infusa colluere, velut
 scriptum ' est in priore, ¹³ & de ³⁹⁵
 potionibus dare quam libentissi-
 me susceperit, ¹⁴ & suffire quæ
 siccant. ¹⁵ Edat autem polypos
 & mercurialem.

xl. Si lævigati fuerint uteri,
² & menses plures fiunt, & deter-
 iores, & humidiores, ac frequen-
 tiores, ³ & genitura intus non
 manet, sed rursus exit: ⁴ & si
 digito contigeris, comperies os
 læve. ⁵ Et impotentia ipsam cor-
 ripit præ menses, & febris ac
 rigor, ⁶ & dolor inum ventrem,
 & lumbos, ac lateris mollitudi-
 400 nem, ⁷ maxime si quid in ipsa
 corruptum computruerit, & ex
 partu, & alias. ⁸ Quom sic ha-
 buerit, curare oportet ubi dolor
 habuerit, velut scriptum est in
 priore.

XLI. Ἦν αἰ μῆ-τρα καὶ
 ὄρετρα νόσῳσι, ² τὸ ἰχθίνον ὀδυῖν
 ἔχη, ὀξείη τε καὶ ἀπερχνῆ, καὶ παῖς
 ἰξύας, καὶ τὸς κενεῶνας. ⁵ Ἐ τὸ σκέ-
 λῳ ἐπισκάζει. ⁴ ὀκῆταν ὠδὲ ἔχη,
 φάσμακον χρῆ πῖσαι ἐλατήριον. ⁵
 τῆ ἢ ὑπεραμῆ ὑποθυμῖν, ⁶ ἢ τε
 κρεθεαν χρίνικας δύο καὶ ἐλαφῆς
 φύλλα ἢ καβακνήσας πυκνὰ, Ἐ κη-
 κίδα κρεθῆσας καὶ σήσας, καὶ ὑο-
 σκυάμας τριτῶα χρίνικος, ταῦτα
 μίξας καὶ ἐλαφῶ ὠλεπιήσας ὅσον
 ἡμικυτῖον ἐν χύτρῃ, ⁸ ὑποθυμῖα ²⁰⁹
⁹⁰ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, τρεῖς ἢ ἡμέ-
 ρης, ⁹ ἢ νυκτὸς γάλα βοδῆς ἐ μέλι
 ὑδὸρ πνέτω. ¹⁰ Ἐ θερμῶ λυέστω.

XLII. Ἦν ἐς τὸ κεφαλῶν τραπῶ-
 σιν αἰ ὑτέρα, σημεῖον τὸδε. ² ἄσφλέ-
 ρας παῖς ἐν [τῆ] ῥινί, ἴσας τε ὑπὸ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς ἢ ἀλγῆν δοκέει. ³ ταῦτην ²¹⁰
 χρῆ λένθου θερμῶ πολλῶ, Ἐ καὶ τὸ κε-
 φαλῆς δάφνις τε Ἐ μυρσίνις ἐνε-
 ψῶν ἐν τῷ ὑδατι ⁴ Ἐ ῥοδίνα μύρω ἢ
 κεφαλῶν ἐγχυρέστω. ⁵ καὶ ὑποθυ-
 μῖστω ἢ δάφνις, ⁶ Ἐ ἢ κρέμῶν
 ἐσθιέτω. ⁷ καὶ τὸ χυλὸν ἐπιροφέτω.

⁴⁵ XLIII. Ἦν ἐς τὰ σκέλεα ²¹²
 τὸς πόδας τραπῶσι, γνώση ἐν τῷ
 δε. ² τὸς μεγάλας δικτύλας ἢ πο-
 δῶν ἀπῆ ὑπὸ τὸς ὀνυχας. ³ καὶ ὀδυ-
 νη ἔχη τὰ σκέλεα Ἐ τὸς μηρῆς. ⁴
 ὀκῆταν ὠδὲ ἔχη, χρῆ λένθου αὐτῶ
 πολλῶ καὶ θερμῶ. ⁵ καὶ πυρελῶ, ἢ ²¹³
 αὐ μάλισα πρὸς δέχη. ⁵ Ἐ ὑπο-
 θυμῖν τὰ κακώδεα. ⁷ Ἐ τῷ μύρω
 τῷ ῥοδίνα ἀλέεισθε.

XLIV. Ἦν γυνὴ ὑτέρα ἀλγῆ
 ἐσιπέσσα, καὶ πυρεθὸς αὐτῶ Ἐ ῥί-
 ρος λαμβάνη, ² μήκων ἢ λουκῆς
 ὅσον πεμπτημέριον ἡμικονικίς, ³ ἢ ²¹⁴
²²⁶ κνίδης καὶ πρὸ τὸ ἴσον, ⁴ καὶ πυρῆς ἀ-
 γείας ὅσον ἡμικονικῆς ἰξύας, ⁵ ὁμῶς
 τε μαλθαίξας σὺν οἴνω παλιῶν,
 ἔπειτα ἐψήσας, διδόνου ροφάνην.

XLI. Si uteri ad ventrem nu-
 taverint, ² dolor acutus & ve-
 hemens coxendices, & lumbos,
 ac laterum mollitudinem habet.
³ Et crus claudicat. ⁴ Quum sic
 habuerit, pharmacum infra pur-
 gans bibendum dare oportet, ⁵
 postridie vero suffire hoc modo. ⁴⁰⁵
⁶ Hordei chœnicis duas, & oleæ
 folia probe contusa, & gallam
 contusam ac cribratam, & hyo-
 scyami tertiam chœnicis partem:
⁷ hæc mixta, & olei hemina di-
 midia affusa, efformata, in olla
⁸ per dies quatuor, ter in die suf-
 fito. ⁹ Noctu vero lac bubulum,
 & mel, & aquam bibat, ¹⁰ & ca-
 lida laverur.

XLII. Si ad caput conversi fue-
 rint uteri, signum hoc est. ² Ve-
 nas in naso & sub oculis dolere
 videtur. ³ Hanc calida multa ⁴¹⁰
 lavare oportet, etiam in capite,
 lauro & myrto in aqua incoctis:
⁴ & caput unguento rosaceo illi-
 natur, ⁵ & odorata subter suffian-
 tur, ⁶ & brassicam edat, ⁷ & fuc-
 cum absorbeat.

XLIII. Si ad crura & pedes
 conversi fuerint, ex hoc cogno-
 sces. ² Magnis pedum digitis
 convellitur iub unguis. ³ Et dol-
 or crura ac femora tenet. ⁴
 Quum sic habuerit, multa calida
 ipsam lavare oportet, ⁵ & fomen-
 tum adhibere quod maxime li-
 benter admiserit, ⁶ & subter suf-
 fire graveolentia, ⁷ & unguento
 rosaceo ungere.

XLIV. Si mulier cibum aver-
 fans uteros doleat, & febris ipsam
 ac rigor corripiat, ² pepali albi
 quintam dimidiæ chœnicis par-
 tem, ³ & feminis urticæ tantun-
 dem, ⁴ & casei caprini rasi dimi-
 diam chœnicem, ⁵ simul cum
 vino vetere mollito, deinde co-
 cta forbenda dato.

XLV. Si

XLV. Ἦν ἐκ τῆς ῥῆς λαμ. 215 βάνη, 2 κῆ τὰ σπία ἐν τῇ γαστρίῳ ἐμυρῆ, 3 ἀσαφίδος κρη μελαίνης ἐ ροίης γλυκέης τὰ εἶσω τσίψω-
 ζα, 4 ἐ ἐρίφου πιτύλου 4 διέως οἴνω μέ-
 λαι, 5 κρέο, 6 τυρὸν ἐπιξύσας ἀ-
 γρον, 6 κῆ ἀλφίτα πυρῶν πεφασμέ-
 5 να ἐπιβοάλλων, 7 κερφόσας δὲ κερ-
 ζον, 8 δὲς πιεῖν.

XLVI. Ἦν ἀμα ἐμείη ἐκ τῆς, 2 Ἐ ἡπατος ἡ σύριγγε τέτρω, 3 κῆ 216
 οδῶν ἐς τὰ σπλάγχνα φοιτῆ, κῆ ἡ
 καρδία, 4 κῆ σπῆ. 5 ταύτην κρη
 λέφην πολλῶν κῆ θερμῶ. 6 Ἐ ἡ χλια-
 σμάτων, ὅτι ἐν κελίσει αἰσθδέ-
 χη, αἰσθηθῆναι. 7 κῆ πιπίσκην ὄνα
 γάλα, ἐπὶ ἡμέρας πέντε. 8 κῆ δι-
 ταῦτα μετὰ πιπίσκην βοὸς μελαί-
 νης, 9 ἂ σιτέσων ἐπὶ ἡμέρας 217
 πεσσαράκοντα. 10 ἐς ἡ τὴν ἐσπέρην
 σήσασθαι τερπὸν πιπίσκην. 11 ἡ ἡ
 10 νῆσθαι ἐπικίνδυνον.

XLVII. Ἦν γυνὴ ἀφ' ἀπαλαγῆ
 μὴ κύνθη, 2 ἐπιμυλίων ἐμφαι-
 νομῶν, 2 ὁκῶται ἡ τριταῖη ἡ τε-
 ταρταῖη, 3 σπληνὸν λείων τρι-
 ψας, 4 διέως μύρω ἰσίνω, ἀνασπογ-
 γίζων αἰσθηθῆ. 3 κῆ ἐχέτω κέιμε-
 νον ἡμέρας τρεῖς. 4 τῆ ἡ τριτῆ ἔυ- 218
 στας βοὸς χολῶ, 5 ἐν ῥάκῃ ἐπιθεῖς,
 διέως ἐλαῖω τὸ ξύσμα κῆ ἀναδύ-
 στας αἰσθηθῆ. 5 κῆ ἐχέτω ἡμέρας
 τρεῖς. 6 τῆ ἡ ἐτέρη ἐξελέσθω, κῆ τῆ 219
 ἀνδρὶ ζῶμελθῆτω.

XLVIII. Ἦν γυνὴ πύσης νῆσθαι 220
 θεραπείαν. 2 λίνον τὸ χριστὸν
 ταύτης 2 καὶ ἀλάμεως ὅσον δραχμῆ-
 δα κῆ ψας λεπτά, 3 καὶ ἄσβεστος τε
 15 ἐν οἴνω λουκῶ ὡς ἡδύτω τὴν νύ-
 κτα, 4 ἐπὶ αἰσθηθῆσας χλιαίωνων
 ἐν χυλιδίω, ἐρίον ὡς μαλθακώ-
 πατον ἐμβόπιων, 5 τὸ μὲν αἰσθη-
 θῆναι, τὸ ἡ ἀφαίρεθαι.

XLIX. Ἦν

XLV. Si ex partu fluxus corri- 111
 piat, 2 & cibi in ventre non
 maneat, 3 uvam passam nigram,
 & mali punici dulcis grana trita,
 & coagulum hœdi, 4 vino nigro
 diluito ac utitor, 5 ita ut caseum
 caprinum derasum, 6 & polen-
 tam tritici torrefactam adjicias,
 7 & bene temperata bibenda præ-
 beas.

XLVI. Si ex partu sangui-
 nem vomat, 2 hepatis fistula
 fauciatæ est, 3 & dolor ad vi-
 scera procedit, & cor 4 con-
 vellitur. 5 Hanc multa calida
 lavare oportet, 6 & tepefacto-
 ria, quæ maxime admiserit, ad-
 hibere, 7 & asinum lac bi-
 bendum ad dies quinque da-
 re. 8 Postea vero vaccæ ni-
 græ lac bibendum præbere, 9
 ita ut sine cibo degat, ad dies
 quadraginta. 10 Ad vesperam
 vero sesamum tritum bibat.
 11 Morbus hic est periculo-
 sus.

XLVII. Si mulier diu non
 concepit, mensibus apparentibus
 tertia aut quarta die, 2 alumen
 tritum unguento dilutum, lana
 exceptum apponito, 3 & per tres
 dies appositum habeat. 4 Tertia 10
 vero die fel bovis radito, & ra-
 mentum oleo dilutum ac suba-
 ctum, linteo exceptum apponi-
 to. 5 Et tres dies appositum ha-
 beat. 6 Sequenti vero cum viro
 coeat.

XLVIII. Ad uterorum mor-
 bum sedandum, 2 lini scissi una
 cum stipula pugillum tenuiter
 tusum, 3 in vino albo quamju-
 cundissimo per noctem madefa-
 cito, 4 deinde excolatum in ol-
 lula tepefacito, & in eo lanam
 mollissimam tinctam apponito, 15
 5 & vicissim priore detracta aliam
 subdito.

XLIX. Si

XLIX. Ἦν βέβλη ὑτέρας κατῆ-
 ραι, ² πρῶτον μὲν χρεὶν ὑποθυμῖου
 κελύδας, ἐν ἐλαίῳ δευτέρως, ἐπὶ
 ἀνθρώπων. ³ τῆ δὲ ὑστεραὶ ἢ οἷος χρεὶν
 κρέας ἐψῆν κελύδας ἐξηγησιασμέ-
 νον. ⁴ τὸ δὲ κριτίδιον εἰναὶ ὅσον χοῖα. ²²¹
 κὲ κατῆψῆν σφόδρα. ⁵ ἐπὶ δὲ αὐτῶν
 ἐφθῆ, ἀκροχλίσια κατεπίετω, ἔ-
 τὶ ζωμὸν ἐπιρροφείτω. ⁶ τῆ δὲ ὑσε-
 ραίη ἰσσοανωτὸν κὲ γλήχωνα λῆιον
 ποιήσας, ἀναδύσας μέλιτι ἐρείω,
 ἀναποσγίζων πρῶτον ἐπὶ τρεῖς
 ἡμέρας.

L. Ἦν ἢ ἐς τὸ ἔδριον τραπῶσι,
² κὲ τὰ ὑποχωρήματα καλύωσιν
 ὑποχωρέειν, ³ ὁδύω ἴχθυσιν τὴν
 τε ὀσφύα κὲ τὴν νειαιρῶν γαστέρα, κὲ
 τὰς ἰξύας. ⁴ ὁκῆται ἄδεδέχη, λέειν
 χρεὶν αὐτῶν τῶν θερμῶν, κὲ πυρελίω
 ἢ ὀσφύα, ⁶ ἐπὶ ὑποθυμῖω κακώ-
 δεα. ⁷ κὲ πρῶτον ἴνα, ὁκῆται καθά-
 ρη τε ἔλαυνε τὰς ὑτέρας. ⁸ κὲ πιπι-
 25 σκῆν, ὅ, ἢ αὐτὴν μάλιστα πρῶτον.

LI. Ἦν ἐλκυστὴ τὸ σῶμα ἢ ²²²
 φλεγμώδη, ² σμύραν κὲ ξάρα χή-
 νον, κὲ κηρὸν λυκόν, κὲ ἰσσοανωτὸν
 ἐν λαγῶν θρίξιν, τῆσιν ὑπὸ τὴν γασ-
 τῆρα, μίξας κὲ λῆια ποιήσας, ἐν ἐ-
 ρίω ὡς μελίστα καὶ τὰ πρῶτον ἴνα.

LIII. Ἦν τὰ ὑστερα μὴ δυνῆ
 ἀποφυγεῖν, ² πρῶτον χρεὶν μὲν χρεὶν
 ἀσιτέειν, ³ ἀγρὸν ἢ πέταλα λῆια τρί-
 ψαντα ἐν οἴνω ἔμελιτι, ἐλαγον ἐπι-
 χέας, ἀναχλίσια δὲ πῆν, ὅσον
 κροτύλλω.

LIII. Ἦν φλεγμώδων αἰ ²²³
 ὑτέρας, ² τὸ ἀκλῆς καὶ φύλλα ὡς ἀπα-
 30 λώτα ἐν πυρῶν κριμένοις ἐψήσας
 σιθάνοις, ³ ἀκροχλίσιαρον δὲ πρῶτον.

LIV. Ἦν μετὰ κινήσων αἰ μῆ-
 τρα, ² κιοσὸν ὡς ξηρότατον τριψάσας
 ἔλαυνε, δῆσας ἐς ὄθονιον πρῶτον. ²²⁴
 ἰσχύον

XLIX. Si uteros purgare vo-
 les, ² primum quidem hordeum
 oleo imbutum in prunis suffire
 oportet. ³ Postridie vero carnem
 ovillam coquere, cum hordei
 decocto sub dio per noctem ex-
 posito. ⁴ Sit autem decoctum
 hordei congii mensura, & valde
 ipsas carnes coquito. ⁵ Ubi ve-
 ro coctæ fuerint, leviter tepidas
 edat, & jusculum forbeat. ⁶ Po-
 stridie autem thus & pulegium ²⁰
 tritum, melle subactum & la-
 na exceptum ad triduum sub-
 dito.

L. Si uteri ad sedem converfi
 fuerint, ² & secessus secedere
 prohibuerint, ³ dolores habent
 & lumbos, & imum ventrem, &
 ilia. ⁴ Quum sic habuerit, cali-
 da ipsam lavare oportet, ⁵ & lum-
 bos fovere, ⁶ & graveolentia suf-
 fire, ⁷ & apponere quæ purgant
 & impellunt ipsos uteros, ⁸ &
 bibenda dare ea quæ maxime ad-
 mittit.

LI. Si ulceratum fuerit os ²⁵
 uterorum aut inflammatum, ²
 myrrham & adipem asferinum,
 & ceram albam, & thus, in lepo-
 ris pilis qui sub ventre sunt mi-
 sceto ac terito, & in lana mol-
 lissima apponito.

LII. Si secundæ decedere non
 possint, ² statim quidem à cibo
 abstinere oportet. ³ Vitis au-
 tem folia trita in vino & mel-
 le, oleo affuso tepéfaco, &
 heminæ mensuram bibendam
 dato.

LIII. Si inflammati fuerint ³⁰
 uteri, ² sambuci folia tenerrima
 in tritici recentis crassiore farina
 coquito, ³ & leviter tepida for-
 benda dato.

LIV. Si uteri transmoti fue-
 rint, ² hederam siccissimam tri-
 35 tam, & linteolo tenui illigatam
 subdito,

ἰχθὺν καὶ λιπαρὸν ὡρεσφέρην ἄλλο [διέ] μηδέν. 3 πτεῖν διέ διδόναι 225
 " πυρὸς ὡρεκανίας, 4 καὶ μήκωνα 225
 λσικλῶν, καὶ ἐλελίσφακον, καὶ κύπερον, καὶ αἰνήσον. 4 ταῦτα τριψάσ
 λεία, διέεις οἶνω, 5 καὶ τριψάσ 226
 διπὸ τριψάσ 6 διδόναι διέ τριψάσ 227
 κέρης, ἐφ' ἐκάτερον ἡμικτυλίον. 228

35 LV. Ἦν τὰ ἐπιμύλια μὴ ζῆνη ἐν τῷ κρητητικῷ χρόνῳ, 2 κρητιβίης πέταλα καὶ πήρανον τριψάσ λεία, 3 ἑπτὰ ἀγροφὸν διπὸ τριψάσ ὅσον χρίνικα βρέξας, ἕως αὐτῆς, 4 ἐξαιθρίασον. 4 ἔωθεν ἢ ποιήσας ὁσον κητύλιον διέναι τριψάσ καὶ τὸ πήρανον, ἔλαμον αὐτοῖς ἐπιχάσ καὶ ἀναθεράξας, δέναι πιεῖν. 5 ἑπτὰ πολυπόδα πνίξας ἐν οἶνω λσικῶ, 6 διέ φαγεῖν, 6 τὸ οἶνον ἐπιπιεῖν. 6 ἢ βέλη τριψάσ, ἐψῶν δὲ ὡδενάτων, 40 διδόναι ἐοδίην καὶ τριψάσ ζωμὸν ῥοφάνην.

LVI. Ἦν ἀφρήση τὰ ἀδύια, 2 μύρρα ἐψήσας ἐν οἶνω λσικλῶν 30
 ζεσθῶ ἀδύια. 3 ἑπτὰ ροῖης γλυκέης σιδήσ. ἐψήσας ἐν οἶνω, καὶ σμύρνης 6 ρητίνης ὁμοῦ μίξας, διέεις οἶνω, ὀθόνιον ἐμοδάπλων, προσήθεναι.

LVII. Ἦν σραχσεῖη λάθη, 2 σικύης διπὸ μῶν τὸ σμάκον, 231
 μύρα, 3 ἰσσοθεῖς ἀνηρακίλιν, περὶ ἑξῆς τριψάσ, 4 σμύρνης ἐπι 232
 τὸ πῦρ ἐπιπίσας, 5 καὶ αἰσθησίσεις ἐπι τριψάσ, 6 καὶ ἐψήσας τὸ ἀδύιον τὸ ἄκρον τριψάσ ὡς ἰσσοτάτω, 7 ὅπως αὐτὸ ἄκρον ὡς πλείση 45
 ἐς τὰ ἀδύια διπὸ μῶν. 8 καὶ τριψάσ ἐρηλικῶν ποτημάτων διδόναι νήσφ.

LVIII. Ἦν ἢ ἐς τὴν κρητικὴν 233
 προσήσας ὡμην πνίξας ἐν ὑπέραμ καὶ μὴ ἀφισπῶνται, 2 πρὸς κρητικὸν τριψάσ καὶ γλήκων, 3 διέεις ὑδάτι.

subdito, & pingue aliud nihil adhibeto. 3 Bibendum vero dato triticum recens, & peplum tostum, & salviā, & cyperum, & anisum. 4 Hæc trita vino diluta 5 cum furfuribus hordei 6 bis in die dato, pro vice 1 dimidiam heminam.

LV. Si menses constituto tempore non fiant, 2 brassicæ folia, & rutam terito, 3 postea paleas hordei chœnicis mensura madefacito donec flaccescant, & per noctem sub dio exponito. 4 Mane vero in hemina inde excolata brassicam ac rutam diluito, & affuso oleo conquassato, & bibenda dato, 5 postea polypum vino albo suffocatum edendum dato, & vinum ebibendum. 6 Si vero volueris, pisces odoratissimos coctos edendos dato, & jusculum forbendum. 40

LVI. Si ex fervido & superficiali ulcere pudenda fuerint exulcerata, 2 myrti baccis in vino coctis pudenda colluat. 3 Et postea mali punici dulcis putamina in vino coquito, & myrrham ac resinam simul mixta vino diluito, & intinctum in his linteum subdito.

LVII. Si urinæ stillicidium corripiat, 2 cucumeris five cucurbitæ os & fundum retectato, 45
 3 & subjecta pruna cucumim circumponito, 4 & intersa in ignem myrrha, 5 mulierem super cucumim locato, 6 ita ut summam cucumeris partem quam penitissime in pudendum indat, 7 quo vapor plurimus in pudenda transmittatur. 8 Et ex portionibus urinam cientibus jejunæ aliquas exhibeto.

LVIII. Si ad cor progressi uteri suffocent, & non decedant, 2 porri semen tritum, & pulegium,

ὑδατος κυάθους τρεῖσι, καὶ ὄξει
λσυχῆ κυάθῳ, καὶ μέλιτι τρεῖσι
μέρισι κυάθου, χλιαίνων, 3 νήσφι δίδε
ροφάνην.

LIX. Ἦν ἐν τούτοις ἡ τρωσμεῖ ρί-
γρος λαμβάνη, 2 δροκίδος τ' κρηπὸν
καὶ ἐλελίτφακον ὁμῆς τρεῖς, 3 δίδε 234
ἐς ὄξους λσυχῆ κυάθου, 4 ἐπιχέας τὲ
227 ἐπὶ οἶνον λσυχῆ κερκηιδύμῳ κύλι-
κα, κατελίξας ἕασον κείδη. 5 ἕωθεν
ἢ ἀπηθήσας ἔχειλιάς πιεῖν δίδε.

LX. Ἦν ἀνεμωθεωσιν αἰ μῆτρας, 235
καὶ ἀνεμος ἐλρήνη τῆ νηδύι, καὶ
πὸν ἢ, 3 ἐλελίτφακον καὶ κύπερον
κῶφας τέγξιαι τ' νύκτα, 4 ἕωθεν ἀ-
πηθήσας, τὸ κρηπὸν ἐς χύτλι ἐ-
χέας, 5 κρέμνα πύρινα ἐμβοαλῶν,
6 καὶ ὄξει λσυχῆ ὅσον κυάθου ἑπι- 236
χέας, 7 [ἔ] ὁ πὸν σιλφίς ὅσον κυάμου
5 ἐμβοαλῶν, 8 ἔ ψήσας ἐνωμάτε-
ρον, δίδε ροφάνην.

LXI. Ἦν ἐν τοῖς ἀγδίοισι δυσ-
σομείη ἢ, 2 καὶ κίων ἐλρήνη, 3 καὶ 237
ὀδώνη ἔχη. 4 τ' μὲ ὀδώνη παύσθ σε-
λινε κρηπὸς ἐν οἶνω δίδε μῆκος νήσφι
5 τ' ἢ δυσσομείω ἀνῆταν τ' αὐτὸν
τρώπον δίδε μῆκοι. 6 τ' ἢ κίονα χεῖ
ἀποτρίμην.

7 Ἦν ἔλκεια ἐλρήνηται ἐν τοῖσιν
ἀγδίοισι, 8 καὶ ἔυσμὸς λαμβάνη, 8 238
ἐλάτης φύλλα καὶ κίονα καὶ βάτα καὶ
ροίης γλυκεῖης τρεῖς, ἐν οἶνω τε
διεῖς πικρῶ, 9 ἑπὶ τε λσυχῶν 239
10 σίερα ποτιμύλιω ἀρωματίζου καὶ
κρηπὸν παύσθ τῶσιν φύλλοι, 10 καὶ
ἔχεται τ' νύκτα. 11 ἕωθεν ἢ ἐξελομῆ
μυρσίνου ἐν οἶνω ἀφῆψῶσα, 12 τῶ
οἶνω ἀφῆψῶσα τὰ ἀγδία.

LXII. Ἦν τ' γινώ μὴ δέχη, 240
τ' γυναικείων καὶ φύσιν γινώμην,
2 ἡ μωλιγῆ ἐπίπρωθεν τ' [τόμα-
τος] γίνε. 3 γίνε. 4 καὶ ἐξ ἄλλων. 4
γνώση ἢ τῶδε. ἢ ἕσσε φάσας τῶ
Tom. I I. δεκτύ-

gium, in aquæ cyathis 'tribus, & 50
aceti albi cyatho uno, & mellis
tertia cyathi parte diluito, te-
pefacito, 3 & jejunæ forbenda
dato.

LIX. Si ex partu aut abortu
rigor corripuit, 2 juniperi fru-
ctum & salviam simul trita, 3 in
aceti albi cyatho diluito, 4 &
vini albi diluti poculum affun-
dito, versato ac stare finito. 5
Mane vero excolato, & tepefa-
ctum bibendumi dato.

LX. Si uteri inflati fuerint,
& si ventus in utero fiat & do-
lor, 3 salviæ & cyperum tusa 55
madefacito per noctem, 4 & ma-
ne excolato, & purum cremo-
rem in ollam fundito, 5 tritici
farina crassiore adjecta, 6 & ace-
ti albi cyatho affuso, 7 & succi
filphii magnitudine fabæ addi-
ta, 8 & cocta crudius forbenda
dato.

LXI. Si in pudendis graveo-
lencia fuerit, 2 & columella nu-
scatur, 3 & dolor habeat, 4 do-
lorem quidem sedabit apii se-
men, jejunæ in vino datum. 5
Graveolentiam vero, anisum 60
eodem modo datum. 6 Colu-
mellam vero refecare oportet.

7 Si ulcera fiant in pu-
dendis, & pruritus corripiat,
& oleæ & hederæ & rubi & mali
punicæ dulcis folia trita in vino
veteri dilue, 9 & postea carnem
recentem foliis intege & appone.
10 Et habeat subditam per no-
ctem. 11 Mane vero eximat, &
myrtum in vino decoquat, 12 &
cum vino pudenda colluat.

LXII. Si genituram non sus-
cipiat, 1 mensibus secundum na- 65
turam prodeuntibus, 2 membra-
na ante uteri os excrevit. 3 Con-
tingit etiam ex aliis causis. 4 Co-
gnosces autem hoc, si digitum
c c admo-

δακτύλω ἄψη ἔ' ἀρεθλήματι.

ἡ πρώτη γὰρ ἡ ἀρεθλήματι ποιήσασθαι, ῥητίνην καὶ αὐθῶ χαλκῆ μέλιτι

διείς, ἡ ὀθόνιον δ' ὀδύλωντας ἀρεθ-

15 ῥήσας ἄνω ἔσωπάτω, ῥάμμοι ἐν-
δήσας ἀπὸ τῆ ἄκρας. 7 " ὀκρῶ-241

των γὰρ ἐξάλληται, τὴν μυρσί-
νῳ ἐν οἴνω ἀφεψῶν χλιηρῶ κλυ-
ξέσθω.

LXIII. ἢ ἂν ἄσφαλα λαμβάνη
γυναικῶν, ἡ θεία ὅσον κύμινον, καὶ
καρδάμω τὸ ἴσον, καὶ πηγάνας, καὶ
κύνινον ἀθιοπικῶν, ταῦτα τρίψας
λέια, ἔ' διείς ἐν οἴνω, πίνην δ' ἄνω
νήσῃ. 3 δὲ καὶ ἔ' σιπῶν ἀπέχου,

4 ἔ' μὴ πυκνά ἐδοίην.

LXIV. ἢ ἂν ἰκίεσσα ἐξανερω-
θῆ, ἡ παρ' οἴῳ ἡ ἀγρῶ ἐς τὸ φρῶ
ἐκρύψας, διδόναι ἐδοίην " ἐπὶ τῶ-242

20 σαρας ἡμέρας. 3 ἔ' οἴνον ζωρότε-
ρον πινέτω παλαιόν.

4 ἢ ἂν τὰς ἰζύας ἀλγῆν, ἡ αὐ-
νησιν ἔ' κύμινον ἀθιοπικῶν πινέ-
τω, 3 ἔ' θερμῶ λυέσθω, 6 ἔ' ἀπὸ-243

3 θερμῶν πινέτω.

LXV. ἢ ἂν τὰ ἐπιμυῖα [μὴ]244
ζήνη, ἡ ὄσρακον παχὺ καὶ ἀκαυ-
σας ἔ' λέιον τρίψας, 3 ἔ' ὀρίζανον
ἐψῆσας ἐν χλύω ἐλαίω λέιον ποιῆ-
σαι, 4 καὶ ξυμμείξας τῶ ὄσρακῳ
ἐν ὀθονίῳ, χλιηρῶν ἀρεθῶν ἔ-
σθω.

LXVI. ἢ ἂν ξυμμύω (ἢ καὶ μῆ-
τρας, ἔ' τὰ ἐπιμυῖα μὴ φαίνη), 2
καλοκωνίδια ἀγρῶν, καὶ " φύλ-2452

25 ῥων, αἶλα ἡ ἰσάκην, " καὶ νε-246
φρίδιον, ἔ' σμύρναν, καὶ ῥητίνην.
3 ἂν πάντα ζέσας ταῦτα, ὁμοῦ τὸ
μείξας λέια, πινῶν βάλανον ἀρεθ-
ῶν ἔσθω.

LXVII. ἢ ἂν ἀρεθῶ τὰ ἀσπλάγνα
τρεπεῖσαι πινῶν (ἢ οἴνον κέδρι-

admoveris, membranæ prætex-
tum continges. 5 Ad hæc medi-
camentum subdititium facere
oportet. Refinam itaque & æris
florem melle diluito, 6 & lin-
teum ex his tinctum penitissime
indito, filo ad extremam partem
dependente illigato. 7 Quum
itaque hoc exiluerit, myrtum
in vino coquito, & cum vino 70
tepidu eluatur.

LXIII. Si anhelationes corri-
puerint mulierem, 2 sulphuris
magnitudinem fabæ, & nasturtii
tantundem, & rutam, & cumi-
num æthiopicum, hæc trita &
vino diluta, jejunæ bibenda
præbeto. 3 Oportet autem & à
cibus abstinere, 4 & non frequen-
ter edere.

LXIV. Si pariens inflata fue-
rit, 2 hepar ovillum aut capri-
num calido cinere obrutum,
edendum dato meracius ad dies 75
quatuor, 3 & vinum bibat ve-
tus.

4 Si lumbos doleat, 5 anisum
& cuminum æthiopicum bibat,
& calida lavetur, 6 & apother-
mon (potus id genus est) bibat.

LXV. Si menses non fiant, 2
testam crassam exurito ac terito,
3 & origanum in pinguedine an-
feris coctum terito, 4 & ad tes-
tam in linteum ammisceto, ac
tepidu apponito.

LXVI. Si uteri conclusi fue-
rint, & menses non apparuerint,
colocynthidem sylvestrem, &
silphii semen, 1 cuminum æthio- 85
picum, nitrum, salem thebai-
cum, adipem renalem, farinam,
myrrham, & refinam: 3 omnia
hæc fervefacito, simulque mixta
ac trita in glandulam efformato,
& apponito.

LXVII. Si uteri ad viscera
conversi strangularint, 2 vinum
cedri-

νον κη κύμινον ἀγιοπηκόν πνέτω. 3
καὶ ζερμαῶ λβέωτω. 4 καὶ δπό- 247
ζερμον πνέτω.

LXVIII. " Ἦν τὰ ἐπιμυλῖα μὴ 248
ζίνη), 2 χλωδὸς ἔλαμον καὶ ἔνωπον
ἔ ρήπινω ξυμμίσγυσα ἢ γυνή
πρωσθέω, εἰρίω ἀναποσζίζεσα.
3 " Ἦν ἡ μῦλλον ὄ πρωςήκρη) ④
30 ἔρχων), 4 σέσινον ἔ βάττ' γλῶσ-
σαν ἐν εἰρίω πρωςήθεω.

LXIX. Ἦν μελέκινηθεῖσιν πρωςο-
πίσωσι πρ ἀ ὑτέρα), 2 κρηταῖς
πίσας λέας ξυὼ πῖς ἀχύροις
" πρωςόσαλλε. 3 ἔ ἐλάφρ κέρας οἶ- 249
νω δόσας, ὑποθυμιῶ (ἄς ὑτέρας.

LXX. " Ἦν [τὰ ὑτέρα) μὴ 250
δυήη) δπόφυγῆν, 2 μαράφρ ἐν
οἶνω καὶ ἐλάφω καὶ μέλιτι ἀναζέ-
σωτα δένει πιῖν.

LXXI. Ἦν τὰ ἐπιμυλῖα μὴ φαί-
νη), ἔ βέλη αὐ τὰ κρη. πααῦ, 2 πυ-
ρῶν κρημναῖς κρηταῖς ἐψῆν, ἔλαμον
ἐπιχέωντα, εἶπε διδόνει ἐαδίφν.

LXXII. Ἦν φλεγμυλῖωσιν ἀγ
35 μῆτρα), 2 κρητυληδόν) ④ φύλλα κη) 251
πράσα κρημνοῖς ἐνεψῶν πυρε-
νοῖς, ἔλαμον ἐπιχέων, διδῶ ἐαδίφν.

LXXIII. Ἦν κινηθεῖσιν πρ
πρωςασῶσι, ἔ ὀδυῶν παρέχων,
2 " ἐλάφρ ψάρων ἔ δειφνης ἔ κν- 252
παείσας πείσματα ἐψήσας ἐν
ὑδατι, ἐς ὀθονιον ἐμβολῶν πρωςήθεφ.

LXXIV. " Ἦν ὑτέρα ἀλγῆ, ἔ = 53
πρὸς πῶν κύσιν ἢ ὀδυῶν, 2 πρῶσας
κρηπὸν τρέψας ἐν ὑδατι, πιῖν
διδόνει νήσφ, καὶ χλιασμάτα
πρωςήθενει.

LXXV. " Ἦν ἀγ μῆτρα ἐξίωσι, 254
2 πρηνίψας αὐ πῖς ἐν ὑδατι χλια-
40 ρῶ, ἔ ἀλέψας ἐλάφω ἔ οἶνω, πῶ-
λιν ἐνθεῖναι, 3 κη ἀναδῶσιν ἐν ἴ
ἔξῶν. 4 ἔ ὑποθυμιῶν τὰ κρηκάδεα.
5 ρ, λῶ μὴ δυήη) ἔρίφν, 6 λῶσας
ζερμαῶ

cedrinum, & cuminum aethio-
picum bibat, 3 & calida lavetur,
4 & apothermon bibat.

LXVIII. Si menses non fiant,
2 adipem asferis, & netopon, &
refinam, mulier lana 'exceptas
subdat.

3 Si vero magis quam con-
venit prodeant, 4 fusinum,
& rajæ linguam, in lana appo-
nat.

LXIX. Si transmoti uteri ali-
quo allapfi fuerint, 2 hordeum
decortcatum tritum una cum
paleis fume, 3 & cum cornu cer-
vino vino subige, & hinc uteros
suffito.

LXX. Si secundæ decedere
non possint, 2 fœniculum vino &
oleo ac melle fervefactum bi-
bendum dato.

LXXI. Si menses non appa-
reant, & velis ipsos 'detrahere, 50
crassiorem tritici farinam 2 &
hordeum coquito, & oleo affuso
edenda dato.

LXXII. Si inflammati fuerint
uteri, 2 cotyledonis folia, & por-
rum, in crassiore tritici farina
coquito, & affuso oleo edenda
dato.

LXXIII. Si moti uteri aliquo
allapfi fuerint, & dolorem ex-
hibuerint, 2 oleæ scabiem, &
lauri ac cupressi ramenta, in aqua
coquito, & linteo excepta appo-
nito.

LXXIV. Si uterus doleat, & ad
vesicam ' fuerit dolor, 2 porri se- 55
men in aqua tritum jejuna bi-
bendum præbe, & tepefactoria
adhibe.

LXXV. Si uteri prominuerint,
2 lotos ipsos cum aqua tepida, &
vino ac oleo illitos, rursus in-
trudito, 3 & ex lumbis deligato.
4 & graveolentia suffito: 5 & si
urinam emittere non poterit, 6

θερμῶ, & πυρήσας, 7 κὺ ὑποθυ-
μιήσας κυπαρίσσε πρίσμαζα, 8 ἢ
ἐρηλικῶν ποτημάτων διδόναι πίνειν.

calida lavato & foveto, 7 & cu-
pressi ramenta suffito. 8 Et po-
tiones urinam cientes bibendas
dato.

LXXVI. Ἦν ῥόϋσιν ἡγύηται, 2
ὑποθυμιήσας σφυροῖσι, 3 οὐίδαι
πρωτεύσας, ἐνδήπας ἐρεῖω πρῶσι-
θῆ. 4 ἢ ὄνις ἔσσι ξηρή.

LXXVI. Si fluxus fiat, 2 acer-
ba suffito, 3' & stercus asini de-
rasum, lanæ illigatum subdito.
4 Sit autem stercus siccum.

LXXVII. Ἦν ἐν τῆσιν ἀμδίοι-
σιν ἔλκεα ἡγύη, 2 βόρον ἔρερε πε-
λείφειν & πρῶσιθῆναι, 3 & ἢ μυρ-
σίνης ἐν οἴνω ἀφειψῶν ἀσκαλύσαι.

LXXVII. Si in pudendis ulce-
ra fiant, 2 adipem bubulum illi-
nito, & apponito, 3 & cum vino
in quo myrtus cocta est collui-
to.

45 LXXVIII. Ἦν ἐν τῶν τῶν ἰσθμῶ
ἐλκωθῆ, 2 ῥόδων ἀνθῶν πρίψας
λείον, οἴνω δούσας ἐν λαγῶσι
ἡριεῖ πρῶσιθῆναι 3 κὺ ἀσκαλυζέ-
σθω τοῖσι σφυροῖσιν.

LXXVIII. Si ex partu os ute-
rorum fuerit exulceratum, 2 flo-
rem rosarum tritum & vino im-
butum, in pilis leporinis appo-
nito, 3 & acerbis colluito.

LXXIX. Ἦν τὰς ὑστέρας ἀλγέη, 255
2 σκορόδων μάλυζαι, κὺ νίτρον ὀ-
πῶν, κὺ κύμνον λεία ποιήσας, μέ-
λιθι δούσας, πρῶσιθῆ. 3 & τῶν θερμῶ
λαέσθω. 4 κὺ δπόθερμον πινέτω.

LXXIX. Si uterus doleat, 2 alii
caput integrum, & nitrum to-
stum, & cuminum terito, &
melle subacta subdito, 3 & calida
lavetur, 4 & subcalidam bibat.

LXXX. Ἦν ἀφθήση τὰ ἀμδοῖα,
2 σῆρε βοὸς κὺ βέτυρον κὺ χλωὸς
ἐλαιον & σάσινον μίξας, ἀσκαλύειν
τὰ ἀμδοῖα τρέσεισι. 3 κὺ ἀσκαλυ-
ζέσθω χλιαρῶ ὕδατι.

LXXX. Si ex fervido ac super-
ficiario ulcere pudenda fuerint
ulcerata, 2 adipem bubulum, &
butyrum, & anferis adipem, ac
fufinum unguentum misceto, &
ex his pudenda illinito, 3 & aqua
tepida colluito.

LXXXI. Ἦν πρῶσιθῆναι
πρίσμαζιν, 2 ἐκλύχριν ἀνάψας κὺ
228 δπόσσεσας, 3 ὑπὸ ἡγύη ὑπὸ ἢ ῥί-
να, ὅκως ἀντὶ κερπὸν ἔλκεη. 4 ἔπι-
ται σμύρναν διεὶς μύρω, 11 ἰρίνω
ἀναδύσας πρῶσιθῆ. 5 κὺ πῖν
δίδε ρητίνην ἐλαίω διένει.

LXXXI. Si uteri ascendentes
suffocarint, 2 funiculum lucer-
narium accensum extinguito,
3 & naribus admoveto, quo fu-
mum attrahat, 4 postea myr-
rham unguento dilutam, & la-
na exceptam apponito. 5 Et re-
finam oleo dilutam bibendam
dato.

LXXXII. Ἦν τὸ χεῖρον μὴ ὑπο-
χωρέη, 2 κόνυζαν τρέψας, ἐν ἐρεῖω
ποιήσας πρῶσιθῆναι, πρῶσιθῆναι
3 κὺ [εἰς] τὴν ἰγδίνην οἴνω ἀσκα-
257 τρέψας δέναι πῖν.

LXXXII. Si secunda non fece-
dat, 2 conyzam tritam lana ex-
ceptam apponito, 3 & ignem in
vino tritam bibendam dato.

LXXXIII. Ἦν ἢ κερφαλλῶ ἀλ-
γέη, κὺ ἢ νεκρῶν γαστέρω, & τὰς
5 ἰξύσας, 2 χολὴ ἐν τῆσιν ἢ μήτρῃσιν
ἐπι. 3 ταύτη γένει κερὴ δέναι φάρμα-
κον, ὃ καθαίρειν αὐτὸν τὸ ἐκείτω δύ-
ναται,

LXXXIII. Si caput doleat, &
imum ventrem, & lumbos, 2 bi-
lis in uteris est. 3 Huic itaque
pharmacum dare oportet, quod
sursum ac deorsum purgare po-
test,

να).⁴ κη λένθην θερμῶ.⁵ κη παροσθητέ-
ναμ, ὅσα χαλκῶ καθαίρει.⁶ Ἐάνησον
κη μελάνθιον διείς οἶνω, διδὸς πιεῖν.

LXXXIV. Ἦν ῥέσ' ἐγρήθηται,²
καρκίνους ποταμίους ἀποπνίξας ἐν
οἶνω, τ' οἶνον διδόναι πίνην,³ ἔταπο-
θυμιῶν,⁴ κη, ὅσα ξηραίνῃ, παροσθη-
τέναμ.

LXXXV. Ἦν ῥέσ' ἐγρήθηται,² τ'
πράσιον ὅσον δεσμίδια τριψάσας ἐν
οἶνω διδὸς πίνην.³ κη τοῖσι ξηροῖσι κη
τοῖσι σφυροῖσι χροῖσθω.

10 4 Ἦν ῥέσ' ἐγρήθηται,⁵ ἡμίονος²⁵⁸
ὀνίδα καθακαύσας, ἔκρηψας λείην
ἀψήσας τε, διείς οἶνω πιπισκε-
τω.⁶ τοῖσι ἄλλοι(ι τ' αὐτὸν τρέ-
πον χροῖσθω.

7 Ἦν ῥέσ' ἐγρήθηται), ἔκ πολυχρο-
νι⁸ ἡδη⁷,⁸ ἀπόχρον καθακαύ-²⁵⁹
σας κη τριψάσας λείον, οἶνω διείς
δύωδι, πῖσον.⁹ Ἐταποθυμιήσας ξη-
ραίνε,¹⁰ κη παροσθητέ, ὅ, ἕαν ἀπο-
σύφει.

LXXXVI. Ἦν καθῆραι τὰς ὑσέρας
βέβλη,² νίτρον, κύμινον, σκόροδον, ἔ-
σῆκε λεία ποιήσας, μέλιτι δόσους
παροσθητέ.³ κη θερμῶ λαέσθω.⁴
κη ὑπόθερμον πινέτω.²⁶⁰

15 LXXXVII. Ἦν ἀλγέη τὰς ὑσέρας,
2 κυκλαμίνης τ' ῥίζων ἐν οἶνω λου-
κῶ πιπίπην νήσθ.³ κη θερμῶ
λαέσθω.⁴ κη ὑπόθερμον πινέτω.

LXXXVIII. Ἦν γάλα ἀποσθε-
σθῆ,² τὰ μ' ἄλλα τ' αὐτὸν τρέπον
θερμάσθω.³ πιπίπην δὲ τὸν κα-
τὸν Ἐμαρῆθρα.⁴ κη τὰς καρκίνους²⁶¹
ἐπισπινάσας βέβυρον ἐψήσας ὀμβ-
5 ὀκῆταν δὲ ἐφθῆ, ψύξας δις
πιεῖν.⁶ ἀγαθὸν ἢ κη τὸ ἐπιπομάσθω-
θρον ἔτι ἐπιποσέλινον σινεφόμην.

7 Ἦν γάλα ἀποσθεσθῆ,⁸ παρῶ-²⁶²
σα τριψάσας, διείς ὑδωρ, δένον
πιεῖν.⁹ κη θερμῶ λαέσθω.¹⁰ κη τῶν
καρκίνου-
καρκίνου

test, 4 & calida lavare, 5 & appo-
nere ' quæ bilem purgant. 6 Et 115
anisum ac nigellam vino diluito,
& bibenda dato.

LXXXIV. Si fluxus oboriatu-
2r, cancos fluviatiles in vino suffo-
cato, & vinum bibendum dato,
3 & quæ ficcant suffito, 4 & appo-
nito.

LXXXV. 4 Si fluxus oboriatu-
5r, muli sterces combustum, tu-
fumque ac cribratum, vino dilu-
tum bibat. 6 Reliquis ' autem 120
eodem modo utatur.

7 Si fluxus oboriatu-
& jam diuturnus fuerit, 8 spongiam
combustam ac tritam, vino odo-
rato dilutam, bibendam dato, 9
& per suffitus reficca, 10 & quæ
refringunt appone.

LXXXVI. Si uteros purgare
velis, 2 nitrum, cuminum, al-
lium, & ficus terito, & mel-
le subacta apponito, 3 & cali-
da lavetur, 4 & apothermon bi-
bat.

LXXXVII. Si uteros doleat, 2
cyclamini radicem in vino jeju-
næ bibendam ' dato : 3 & cali-
da lavetur, 4 & apothermon bi-
bat. 125

LXXXVIII. Si lac extinctum
fuerit, 2 reliqua quidem eodem
modo curato, 3 feniculi vero
femen bibendum dato, 4 & radi-
ces feniculi decorticatas, ac bu-
tyrum simul coquito. 5 Quum
autem cocta fuerint, frigefac-
cito ac bibenda dato. 6 Com-
modum est etiam hippomara-
thrum & hipposelinum simul
coctum.

7 Si lac extinctum fuerit,
8 porrum tritum aqua dilutum
bibendum ' præbe : 9 & calida 135
lavetur, 10 & porrum ac brassi-
cam edat, 11 simul coctis cy-
c c 3 tili

20 *πράσων* κ^η *κρομμυδῶν* ἐοδιέτω, ¹¹
σιμιψύσαι ἔκ^υ *κύσις* τῆς φύλλ^α, ¹²
 κ^η *τὸ χυλὸν* ῥοφείτω.

13 *Ἦν γάλα* ἀποστ^εοειδ^η, ¹⁴ *τὸ*
ἐλελίσφακον ἐψύσαι, *ἔ* *κεδρίων*
ἢ *τὸ δροσὺ δίδων* περιεμ^εόλλασαι,
ἀπ *χευσαι* *τὸ χυμὸν*, *ἔ* *οἶνον* ἐπιχ^ε
σαι. πινέτω. ¹⁵ *ἔς* τὸ *λοιπὸν* ἀλ^εδρον
ἐμ *όλλασαι*, *ἔ* *βόλβον*, ἐλάμ^ε *μι*
κρὸν ἐπιχ^εσαι, ἐοδιέτω. ¹⁶ *κ* *τῶν*
δριμύων, κ^η *τὸ ὄζυον*, κ^η *τὸ* *ἄλμυ*
ρῶν, *ἔ* *ἀμῶν* λαχ^ρων, *παν* *τῶν* *ἄ*
π *χέσθω*. ¹⁷ *τὸ* *ἢ* *κίερα* *μην* ἐν *οἴνω*
πιν *όμλον*, *ἀγαθ* *όν*. ¹⁸ *κ* *τὸ* *γάλα*
καθα *ρόν*. ¹⁹ *ἔ* *θερμῶ* *λα* *έσθω*. ²⁰ *κ* *τὸ*
ἀπὸ *θερμ* *ον* πινέτω.

LXXIX. *Ἦν βέλη* γυν^ε *ἡ* *κα*
κυῖσαι, ² *κ* *ἡ* *θηρον* *αὐ* *τῶν*, κ^η *τῆς*
μή *τεας*. ³ *ἐ* *πέτω* *ἢ* *δίδω* *τὸ* *ἀλ* *η* *θ* *ον* ²³
ἐο *διή* *ν* *ή* *σθ*, ⁴ *κ* *τὸ* *οἶνον* ἐπιπίν^ε *ν* *ἀκρη*
θ *ον*. ⁵ *ἔ* *πε* *σ* *θ* *ή* *θεν* *ε* *μ* *ν* *ή* *σ* *ον* *ἐρ* *θ* *ή* *ρον*.
⁶ *ἢ* *κ* *υ* *μ* *ι* *ο* *ν* *ἔ* *ρ* *ή* *τ* *η* *ν* *μ* *ε* *λ* *ι* *θ* *ό* *υ*
σαι. *ἐν* *ὄθ* *η* *ν* *ί* *ω* *α* *π* *ε* *ρ* *θ* *ή* *σ* *ε* *ς*. ⁷ *κ* *τὸ* *ὄ* *ζ* *υ* *ον*
τὸ *ὕ* *δ* *ω* *ρ* *ἀ* *π* *ὀ* *ρ* *ή* *ρ* *υ* *ῆ*, *τ* *ῆ* *ς* *μ* *έ* *λ* *ε* *ω* *α* *ς*
πι *σ* *ῶ* *ς* *πε* *ρ* *σ* *θ* *ή* *θεν* *ε* *μ* *ν* *ἡ* *σ* *θ* *ω* *μ* *α* *λ* *η* *κ* *η* *τ* *ή*
ρ *α* *ν*, ⁸ *κ* *τὸ* *ἀ* *ν* *δ* *ρ* *ῶ* *ξ* *υ* *μ* *δ* *υ* *ν* *ῶ* *τ* *ω*. ²⁶³

30 ⁹ *Ἦν βέλη* ἐγ^υ *κ* *ου* *ο* *ν* *ποι* *ή* *σ* *αι*
γυν *ε* *ἡ* *κα*, ¹⁰ *κ* *ἡ* *θη* *ρ* *α* *ς* *αὐ* *τῶν* *ἔ* *θ* *ῆ* *ς*
μή *τεας*, ¹¹ *πε* *ρ* *σ* *θ* *ή* *θεν* *ε* *μ* *ν* *ἡ* *σ* *θ* *ω* *μ* *α* *λ* *η* *κ* *η* *τ* *ή* *ς* *μ* *ή*
τε *ς* *ἢ* *ῥ* *ά* *κ* *θ* *ω*, *κα* *τ* *ῶ* *ξ* *υ* *μ* *δ* *υ* *ν* *ῶ* *σ* *α* *ς* *ὡ* *ς* *λε*
π *θ* *ῶ* *τ* *η* *ν*, *κ* *τὸ* *μ* *έ* *λ* *ι* *θ* *ό* *υ* *σ* *α* *ς*, *κ* *τὸ* *βα*
λ *ῶ* *ν* *ῆ* *ς* *ποι* *ή* *σ* *α* *ς*, ¹² *ἀ* *π* *ὀ* *ρ* *ῶ* *ξ* *υ* *μ* *δ* *υ* *ν* *ῶ* *σ* *α* *ς*
ὀ *π* *ὸ* *ν* *σ* *υ* *κ* *ῆ* *ς*, ¹³ *πε* *ρ* *σ* *θ* *ή* *θεν* *ε* *μ* *ν* *ἡ* *σ* *θ* *ω* *μ* *α* *λ* *η* *κ* *η* *τ* *ή* *ς*
αὐ *ἀ* *να* *σ* *ο* *μ* *ω* *ῆ*. ¹⁴ *ἐ* *πέ* *τω* *τὸ* *μ* *έ* *λ* *ο* *ν*
ἔ *ισ* *θ* *ῶ* *εἶ* *ν*. ¹⁵ *ἐ* *πέ* *θ* *ῶ* *ν* *δ* *ἔ* *πε* *ρ* *ὀ* *ρ* *ῶ* *ξ* *υ* *μ* *δ* *υ* *ν* *ῶ* *σ* *α* *ς*
τὸ *ὕ* *δ* *ω* *ρ*, *ἀ* *φ* *ε* *ν* *ι* *ζ* *ο* *μ* *ῆ* *μ* *ῆ* *οἴ* *νω* *κ* *η* *τ* *ῆ*
ἐ *λά* *μ* *ω*, *σι* *μ* *υ* *δ* *ῶ* *δ* *ε* *τω* *τῶ* *ἀ* *ν* *δ* *ρ* *ῶ*. ¹⁵
π *ιν* *έ* *τω* *τὸ* *κ* *τὸ* *ὄ* *ζ* *υ* *ον* *μ* *έ* *λ* *η* *κ* *η* *τ* *ῆ* *κα* *θ* *ῶ* *ξ* *υ* *μ* *δ* *υ* *ν* *ῶ* *σ* *α* *ς*
δ *ῶ* *ν*, *γ* *λ* *ῆ* *χ* *ω* *ν* *ε* *π* *ὶ* *κ* *ε* *δ* *ῶ* *ν* *ω* *οἴ* *νω*.

xc. *Ἐκ* *ὀ* *β* *ο* *λ* *ι* *ο* *ν* *ἔ* *μ* *ῶ* *ρ* *α* *ς* ² *ἔ* *ὕ* *σ* *ε* *ρ* *α* *ς*. ²⁶⁶
³ *ρ* *έ* *ων*. ² *σ* *υ* *κ* *ῆ* *ς* *ἀ* *γ* *ρ* *ῆ* *ς* *τὸ* *ὀ* *π* *ὸ* *ν* *ὄ* *σ* *θ* *η*
πό *π* *η* *ἢ* *ἔ* *ς* *μ* *α* *ζ* *ῶ* *ν* *ἔ* *μ* *ω* *λ* *ῶ* *σ* *α* *ς* ²⁶⁷
σ *υ* *σ* *θ* *ῶ* *σ* *α* *ς*, ³ *α* *π* *ὀ* *ρ* *ῶ* *ξ* *υ* *μ* *δ* *υ* *ν* *ῶ* *σ* *α* *ς* *ἐ* *π* *ὶ*
δ *ῶ*

tifi foliis, ¹² & succum for-
 beat.

¹³ Si lac extinctum fuerit, ¹⁴
 falviam, cedri aut juniperi bac-
 cis adjunctis coquat, & ad diffu-
 sum succum, vinum affundat
 ac bibat, ¹⁵ & ad cætera fari-
 na inspersa additoque bulbo,
 & modico oleo affuso, edat.
¹⁶ Et acria, & acida, & falsa,
 ac cruda olera omnia vitet. ¹⁷
 Nasturtium vero in vino pot-
 tum commodum est (¹⁸ nam
 lac purgat) ¹⁹ & calida la-¹³⁵
 vetur, ²⁰ & apothermon bi-
 bat.

LXXXIX. Si velis mulie-
 rem prægnantem fieri, ² ipsam
 & uteros purgato, ³ postea
 farinam jejunæ edendam dato,
⁴ & vinum meracum in-
 super bibendum: ⁵ & nitrum
 rubrum, ⁶ cuminum, ac resi-
 nam, melle subacta in linteo
 subdito, ⁷ & ubi aqua deflu-
 xerit, nigros pessos mollito-
 rios apponat, ⁸ & cum viro
 dormiat.

⁹ Si prægnantem facere vo-
 les mulierem, ¹⁰ ipsam & uteros
 purgato. ¹¹ Deinde linteum te-¹⁴⁹
 nuissimum reficcatum, ac melle
 imbutum in glandes efforma-
 to, ¹² & in fici succo tinctas
 apponito, donec fuerint aper-
 ti. ¹³ Postea vero magis intru-
 dito. ¹⁴ Ubi autem defluxerit
 aqua, vino & oleo colluta cum
 viro dormiat. ¹⁵ Bibat au-
 tem & pulgrium in vino ce-
 drino, quum viro condormire
 volet.

xc. Medicamentum foetum
 ex uteris pellens. ² Cucumeris
 sylvestris succum potionis men-
 iura, in mazam conspertum ²⁴⁵
 apponito, ³ ubi ad duos dies an-
 tet

δύο ἡμέρας. 4 σαρπίδ[⊙] ἀγρίης ὅσον δύο δραχμίδας, διέτις ἐν μελικρήτω, δέναι πιεῖν.

tea jejunavit. 4 Aliud. Staphidis sylvestris pugillos duos, in aqua multa dilutos, bibendos dato.

XC I. Πφρητήριον. 2 μώλυζαν σκορόδος 11 λπόξύσας πωροδένιμα: 68 πωρος πῆς μήτσας. 3 τῆ δ' ὕστερη 7 δάκτυλον διέσαι κὺ ἴσα φάσασσα σκοπέτω. 4 κὺ, λὺ μὲ ὄζη τὸ σό. 269 μα, δ' ἔχθ' εἰ δ' ἔ, πάλιν πωροσητέτω. 5 Ἐτερον πφρητήριον. 6 νῆταπον ὀλίγην ἐν εἰερίω εἰλίξας πωροδένιμα, κὺ ὀρλώ, ὅθεν αὐ' ἔ σμαλί[⊙] ὄζη.

XC I. Experimentum foecunditatis. 2 Caput allii integrum derafum uteris apponito. 3 Postridie vero digitum immittat, ac contingens consideret: 4 & siquidem oluerit inde os, bene habet: sin minus, rursus apponat. 5 Aliud experimentum. 6 Netopum modicum in lana involutum apponat, & consideret an per os oleat.

40 XCII. 1 Πρόδειξα. 2 σκορπίε θαλασίε 7 χολών ἐς εἰριον ἐν φλίξας, κὺ ξηρλώας ἐν σκιά, πωροσητέ. 3 Γλήχωνα ξηρόν λῆιον ποιήσας μέλιθ δόσας, πωροσητέναι ἐν εἰερίω. 4 σικύς ἀπέρμα κὺ ὄσρα κηο κω. 270 καύσας, οἶνω τε δόσας, ἐν λαγωή- ρι θριξίν, ἐν εἰερίω πωροσητέναι. 5 συπτηρίω ἀγρπῆλω εἰερίω κατελίξας, πωροσητέ. 6 κωνταρί. 271 δας τριψας, οἶνω δόσας, ἐν εἰερίω πωροσητέ. 7 τῶν δροτεμισίλω ποίλω, οἶνω δόσας πωροσητέ. 8 μελάνθιον τριψας 11 ἐν οἶνω λουκῶ, 272 [ἐν] εἰερίω πωροσητέ.

XCII. Alia subditiia medicamenta. 2 Scorpii marini fel, in lana involutum, & in umbra siccatum apponito. 3 Pulegium siccum tritum, melle imbutum in lana apponito. 4 Cucumeris sylvestris femen, & testam combustam, vino subactam, cum pilis leporinis, in lana subdito. 5 Alumen ægyptium, lana involutum apponito. 6 Cantharidas 155 vino subactas, in lana subdito. 7 Herbam artemisiam vino subactam apponito. 8 Nigellam in vino tritam, in lana subdito.

XCIII. Νεοτόκω πφρητήριον. 2 ῥόδιον μύρον κηο κηρόν ἐν εἰερίω: 273 πωροσητέ. 3 βόλβιον τὸ ἐκ πν. 274 ῥῶν τριψας, ἐν οἶνω δόσας, ἐν εἰερίω πωροσητέ. 4 οἶνω λουκῶ παλαῖ τῶν τεύχα κω καύσας 11 κὺ: 275 κω σόσας ἐν οἶνω λουκῶ, κὺ τριψας, ἐν ὀθονίω πωροσητέ. 5 χαλβάνλω κὺ νῆταπον κὺ μῖσω ἐν ῥόδῶνω μύρω, ἐν ὀθονίω πωροσητέ. 6 ἐλατήριον ὡς δύο πόσας κὺ κηρόν ἐν οἶνω, ἐν ὀθονίω πωροσητέ. 7 βῆτυρον κὺ συπτηρίω, μέλιθ δόσας, ἐν 279 ὀθονίω πωροσητέ. 8 ὀπὸν σαμμωνίης κὺ ἔχερ ἐν μάζη σιωμαμί- ζας

XCIII. Aliud, ad recens enixam. 2 Unguentum rosaceum & ceram, in lana apponito. 3 Bulbion ex tritico, tritum & vino subactum in lana subdito. 4 Vini albi veteris fecem combustam, & vino albo extinctam ac tritam, in lana apponito. 5 Galbanum, netopum, & misy, cum unguento rosaceo, in linteo apponito. 6 Elaterii potiones duas, & favum cum vino, in linteo apponito. 7 Butyrum & alumen melle subactum, in linteo subdito. 8 Scammoniae succum, & adipem, cum maza misceto, & vino imbu-

ξας, οίνω δόσεις, ἐν ὄρνιθι ὡσεύ-
 ἡδ. 9 Ἦν μὴ θέλῃς κύσεισθε, μί-
 συσθε ὅσον κύμαρον διείς ὕδατι διδῶ
 πίνῃν, καὶ εὐκαυτὸν ἔκνήσεται. 276

XCIV. Ἦν βέλη γυμνασθῶν 277

ἐμπρηθῶσιν, εἴ ἐστι παιδῆσσαι, εἴτε
 καὶ μή, 2 τῆ ἐρυθρῶ λίθω τὸς ὀφ-
 θαλμῶς ὑπολείψαι 3 καὶ, ἢ μὴ
 ἐσέλθῃ τὰ φάρμακον, παιδῆσσαι
 γίνεται ἢ μὴ, 8.

5 XCV. Ἦν παιδῆσσαι ἀφθῶν 278

τὰ ἀφθῶν, 2 ἀμύγδαλα λεῖα τρι-
 ψας, 3 βοὸς μυελὸν ἐν ὕδατι ἐψῶν,
 καὶ ἄλλων ἐμβολῶν μικρὸν, ἀφθῶ-
 λῶν τὰ ἀφθῶν 3 καὶ ἀφθῶν κλύζην
 τὰ ὕδατι τὰ πᾶσι μύρων.

XCVI. Ἦν παρῆν λιθῆ 279

ση, 2 φύλλα διδόναι τὴν ἀθιοπικῆς
 ῥίζης ἐν σιτηρῶ, ἐν οἴνῳ παλαιῶ
 διδῶς ἐπὶ ἡμέρας δέκα, 3 τὸ δὲ
 λοιπὸν διητῶν ἐν ὕδατι ἐπὶ εἴκοσιν
 ἡμέραις. 4 καὶ λῆν δις τὴν ἡμέρας
 πολλῶ καὶ θερμῶ.

XCVII. Καταπλάσματα. 2 σπό- 280

ροδον, ἀνδράχην, σέλιον, λατῆ καὶ
 10 κέδρος ἑλισματῶ, λεῖα ὁμῶ μί-
 ξας, διείς μελικρήτω, κατὰ πλά-
 σμα ποίεον, κατὰ πλάσσε. 3 βάττε
 φύλλα, μυρσίνης φύλλα, ὁμῶ λεῖα,
 15 διείς μελικρήτω, ξυμφυρῆσσαι ἀλ-
 φῆται κατὰ πλάσσε. 4 ἀκτῆς φύλ-
 λα, τερμινθίνης τὰ ἀπαλώματα. τὸ
 αὐτὸν τὸ πᾶν κατὰ πλάσσε. 5 λατῆ
 πῆσσαι, συκαμίνης φύλλα, ὁμῶ
 λεῖα μίξας, διείς ὕδατι ἀσπιδῶ
 κατὰ πλάσσε.

XCVIII. Ὑποθημῆσσαι. 2 οἶ. 282

σύντω ἀγρῶς ξηράνας [καὶ] κῆψας,
 15 ἐκείνης πεφασμῶς καὶ ἐρηλιγ-
 μῶς. ἐν ἐλαίῳ δόσεις, ὑποθη-
 μία. 3 ἐλάφης κέρως, καὶ ἐλαίῳ 283
 τὰς μήπω ἐχέσσαι ἔλασον, ὁμῶ
 λεῖα μίξας, θυμία. 4 ῥῆν πᾶν ἐν
 τῶν

imbuta, in linteo apponito. 9 Si
 concipere nolit, misyos fabæ
 magnitudinem aqua dilutam bi-
 bendam dato, & per annum non
 concipiet.

XCIV. Si periculum facere ve-
 lis in muliere, an prægnans sit
 aut non, 2 rubro lapide sive ter- 165
 ra erythrea oculos sublinito. 3 Et
 siquidem ingrediatur pharma-
 cum, prægnans est: sin minus,
 non.

XCV. Si prægnanti pudenda
 fervido & superficiario ulcere
 fuerint exulcerata, 2 amygdala
 trita, & medullam bubulam in
 aqua coquito, & modica farina
 adjecta, pudenda illinito, 3 &
 baccarum myrti decocto collui-
 to.

XCVI. Si virgo ex lapide la-
 borarit, 2 semen radice aethiopi-
 cæ in vino veteri ad dies decem
 dato. 3 Deinde in aqua ad dies 179
 viginti, 4 & bis in die, multa ca-
 lida lavato.

XCVII. Cataplasmata. 2 Al-
 lium, portulacam, apium, lo-
 ti, & cedri ramenta, trita
 simul mixta aqua mulsa dilui-
 to, & cataplasma hinc factum
 imponito. 3 Rubi folia, myr-
 ti folia, simul trita aqua mul-
 sa diluito, & polenta amm-
 ixta subacta imponito. 4 Sam-
 buci folia, myrti folia, terebin-
 thi folia tenerrima, eodem mo-
 do apponito. 5 Loti ramenta, 175
 mori folia, simul trita mixta,
 aqua diluta, cum uva passa im-
 ponito.

XCVIII. Suffitus. 2 Oviculæ
 aut capræ cornu tusum, & hor-
 deum tostum ac fresum, oleo
 subigito, ac suffito. 3 Cervi cor-
 nu, & olivas nondum habentes
 oleum, simul trita mixta suffito.
 4 Rhoem rubrum, & polentam
 tostam,

ἤρην κὺ ἀλφίττα πεφωσμένα ἐλάω
 δόσεις ὑποθυμία. ⁵ ἀλφίτον κὺ
 βόλπιον " κὺ ἄχρα [κελάων,] ⁸⁴
 ἐλάω δόσεις, ὑποθυμία. ⁶ λωϊε
 περίσματτα, οἶνω μέλανι δόσεις
 αὐτηρῶ, ὑποθυμιά. ⁷ χαλθάνω,
 μείναν, ῥηπίνω, " μύρω δόσεις, ²⁸⁵
 ὑποθυμιά. ⁸ ἀγρῆς κέρως, & κη-
 κίδα, κὺ " σέαρ ῥός, κὺ κέδριον, ²⁸⁶
²⁰ ὑποθυμία. ⁹ ὄνον ἢ ἐπὶ τῶ πρὸ γῆν
 ἕστας, κὺ οἶνιδας οἶνω μέλανι δό-
 σεις, ὑποθυμιά.

XCIX. " Κλυσμοί. ² μυρσίνης ²⁸⁷
 Φέλλα, κὺ δάφνης, κὺ κισσῶ, ἐν
 ὕδατι χληρῶ κλύζην. ³ ῥῆ φύλλα,
 " κὺ ῥοιῆς, & βάτυ, ἐν μελικρήτῳ ²⁸⁸
 ἀφεψῶν, δόσεις κλύζην. ⁴ τ' ἀκ-
 τῆς τὰ φύλλα, " κὺ ῥίνος ἀφεψῶν ²⁸⁹
 ὕδατι δόσεις, ἀροχληρῶς κλύ-
 ζην. ⁵ μαράθρη ρίζω κὺ ψας, ἐν
 ὕδατι ἀφεψῶν, κὺ κρόμμης, ἐπι-
 χέας ἔλαμον, ἐπὶ τῶ δόσεις κλύ-
 ζην. ⁶ οἶνάνθη, κὺ κύπερον κὺ ἀστ-
²⁵ φίδας, ' ἀφεψῶν ἐν μελικρήτῳ,
 κλύζην.

C. " Μαλάχλω ἐν ὕδατι ζέ- ²⁹⁰
 σεις, δόσεις τὸ ὕδωρ, ἀροχληρῶ
 κλύζην. ² κυπαρίσος περίσματτα
 " κὺ ἀμάραθρον ἐν γλυκεῖ κεκη- ²⁹¹
 μένω ὕδατι ἀφεψῶν κλύζην. ³ ἔρ-
 πυλον κὺ λούκρος ἢ ρίζω ἀφεψῶν
 ἐν μελικρήτῳ κλύζην. ⁴ Ὑπερικόν,
 & ῥίνος, & κεδρίδας, ἐν ὕδατι ἀφε-
 ψῶν, ἀροχληρῶ κλύζην. ⁵ κη-
 εῖον, & βάτυρον, κὺ ῥηπίνω, κὺ χη-
 νός ἔλαμον, ἐν ὕδατι ἀφεψῶν, κλύ-
 ζην.

CI. " Πυρήνης. ² ἄχρας φῶ- ²⁹²
³⁰ ζας κὺ κὰ δόσεις, ἔψες ἐν ὄξυ-
 κρητῶ ἀροχληρῶ, ὁπότεν ἢ ἐψῆ-
 ρης, ἐν δόσεις ἐς ὄστειον, πυρήν.
³ φακὲς φῶζας " & ἄπικτος. κὺ ²⁹³
 ποήσεις κλύζην χονδράδι, ὕδατι
 ἀφεψῶν

toftam, oleo subigito, ac suffito.
⁵ Polentam & stercus bubulum,
 & paleas, oleo subigito ac suffi-
 to. ⁶ Loti ramenta, & 'rhois ¹⁸⁰
 folia, & cupressi sicca ramenta,
 vino nigro austero subacta suffi-
 to. ⁷ Galbanum, mannam, &
 refinam, unguento subacta suffi-
 to. ⁸ Capræ cornu, & gallam, &
 adipem suillum, ac cedriam suffi-
 to. ⁹ Terram ex afinorum pedibus
 deradito, & stercus afininum, cum
 vino nigro subigito, ac suffito.

XCIX. Collutiones. ² Folia
 myrti, & lauri, & hederæ in
 aqua coquito, & cum hac tepida
 colluito. ³ Rhois, ' & mali pu- ¹⁸⁵
 nicæ, ac rubri folia, in aqua
 mulsâ coquito, & cum ea exco-
 lata colluito. ⁴ Sambuci & len-
 tifici folia in aqua coquito, &
 excolatam leviter tepidam in-
 fundito. ⁵ Fœniculi & brassicæ
 radices tufas in aqua coquito,
 oleo affuso, & postea cum ex-
 colata colluito. ⁶ Oenanthen,
 & cyperum, & uvas passas, in
 aqua mulsâ coquito, ac colluito.

C. Malagmata. Malvam & fœ-
 nogræcum in aqua fervefacito, ¹⁹⁰
 & cum excolata aqua leviter te-
 pida colluito. ² Cupressi ramenta
 & amaracum, in passo aqua
 temperato coquito, ac colluito.
³ Serpyllum & violæ albæ radi-
 cem, in aqua mulsâ coquito, ac
 colluito. ⁴ Hypericum, & len-
 tificum, & baccas cedri in aqua
 coquito, & cum leviter tepida
 colluito. ⁵ Favum, & butyrum,
 & refinam, & adipem anseri-
 num, in aqua coquito, & colluito.

CI. Fomenta. ² Lolium 'to- ¹⁹⁵
 stum ac molitum, in posca me-
 ratiore coquito. Postquam au-
 tem coxeris, linteo illigato, &
 foveto. ³ Lentem tostam, de-
 corticatum, & in farinam craf-
 c c s liorem

ἀφεψήσας, ἐν δήσας εἰς ὄρνιον, προσθήθ. 4 ὀρόσας, ἢ αὐτὸν τρόπον ποιέων, πυρελίω. 5 ἀγαθὸν ἦ ἔο ἐλελίσφακῶ, ἢ αὐτὸν τρόπον γινώσκῶ. 6 ἐλελίσφακὸν κὴ ὑπερικὸν ἀφεψῶν ἐν ὕδατι, ἐν τῷ ἀφεψήματι ἀγροα κελῶν ἐψήσας, εἰς ὄρνιον [ἐν δήσας] πυρελία. 7 λωτῆ πρίσματῶ κη κυπαρίσας ἀφεψῶν ἐν ἀσπιδῶ δπόρεγματι, 35' ἐν δήσας εἰς ὄρνιον, πυρελία. 8 ἐλεψης φύλλα, κη μουρσίνης, κη κισσῆ, ἔ δάφνης, ἐψῶν ἐν ὕδατι, δπόχρας τὸ ἀφεψήματι ἔψε ἐν αὐτῷ ἀγροα κελῶν ἔπειτα ἐν δήσας εἰς ὄρνιον, πυρελία. 9 κυπαρίσας πρίσματῶ, κη κέδρε, κη πίτυρα κελῶν, ὁμῆ μίξας ἐν δπόρε[ματι ἀσπιδῶ], Φυρήσας κη ποιήσας ἀρῶν, ὀπιήσας, θερμὸν ἔς ῥάκας ἐν δήσας, 294 πυρελία. 10 λωτῆς ἢ κερπὸν ἢ τὰς ῥίζας ἀφεψήσας ὕδατι, κη τῷ ὕδατι φυρήσας ἢ πίτυρα κελῶν, ἀρῶν 295 40 ὀπιήσας, ἢ θερμὸν εἰς ῥάκῶ ἐν δλίξας, πυρελία. 11 ἢ ἔρπυλον ἐν ὕδατι ἀφεψήσας, τῷ ἀφεψήματι πίτυρα πύρινα ἐμοαλῶν, ἢ αὐτὸν τρόπον πυρελία. 12 σπόγγας θερμῶν κη ποσσιθεῖς, ἔ εἰρήσι μαλθακῶσι, κη ῥάκει (ἐν ἐρῶσι, κη ὄσρακίωσιν ἀγροα) ἐν ὕδατι ἐπιχέων, κη θυλακίωσι ἢ αὐτὸν τρόπον, κη ἢ ἀφεψήματι ἐν γῶν, πυρελίω.

CII. Καθαρήριον. 2 ἢ γυναικῶ 296 κα, μὴ δειναδῶν τεκῆν, κη ἡται θῆλης ποιήσας, 3 σιέψαδῶ χρεῖ ἐν τοῖσι κατὰ μιλῶσι (ἐν, ἢ τε χλω 40 δης, ἢ τε φασματώδης ἦ. 4 γνάσι ἢ τὸδε ποσῆρον. 5 ψάμμον ἐμοαλῶν εἰς ἢ ἕλιον λεπιῶ [ἔ] ἐπῶν, ὁκῆταν τὰ κατὰ μιλῶσι γένων), ἐν τῷ ἕλιω, δπόχρας ἔ ἄματι, ἔα ἐξηρινοῦμαι. 6 κη, ἢ μῶ

florem alicæ similem redactam, in aqua coquito, & linteo illigato, ac foveto. 4 Ervum eodem modo parato, ac foveto. 5 Commoda est & salvia eodem modo parata. 6 Salviam & hypericum in aqua coquito, & hordei paleis in decocto coctis, & linteo exceptis, foveto. 7 Loti & cupressi ramenta in uvæ passæ cremore coquito, linteoque ipsa illigato ac foveto. 8 Oleæ, & myrri, & hederæ, ac lauri folia, in aqua coquito, & in decocto, hordei paleas coquito: deinde linteo illigato, ac foveto. 9 Cupressi ramenta & cedri, & hordei furfures, simul misceto, & in uvæ passæ cremore subigito, ac panem formato, & cum hoc affato, calido in linteum illigato, foveto. 10 Violæ albæ semen, aut radices, in aqua coquito, & cum aqua furfures tritici subigito, & panem formato, cum quo calido in linteum involuto, foveto. 11 Serpillum in aqua coquito, & furfure triticeo in aquam coniecto, eodem modo foveto. 12 Spongiæ calefacito, & adhibeto, & cum mollibus lanis, & panniculis laneis, & vasis testaceis aqua infusa, & utriculis eodem modo, & decoctionibus in utres infusis, foveto.

CIII. Purgatorium. 2 Si mulierem parere non potentem, facere velis ut prægnans fiat, 3 considerare oportet in mensibus, an biliosa aut pituitosa sit. (4 Cognosces autem hoc, 5 arena tenui sicca ad solem conspersa, & quum menses prodierint, sanguine super arenam in sole effuso, ita ut ipsum siccare finas. 6 Si enim biliosa

μὲν χολαΐδης ἦ, ἐπὶ τῇ ψάμμω
 ξηρανόμδρον τὸ αἴμα, χλωρόν γί-
 νεται. 7 ἢ φλεγματώδης, οἶον
 μύξα. 8 τετέον ἐν, ὀκτώτερον αὐτῆ,
 κατῆρας τὴν κηλίλω, ἢ τε αὐτῶ,
 ἢ τε κῶτα δὲ κῆ σσι δέϊαδ. 9 εἴ-
 ται, Διγλιπὼν ἡμέρας ὀλίγας, πᾶς
 ὑστερας καθαίρειν.

CIII. Ὑστεράων πυρέαι. 2° Ἦν
 230 σκληρὰ ἔω (ἢν αὐ ὑστεραμ, καὶ
 μὴ κύσιση), 3 οἶνον ὡς ἡδίστον ἴσον 297
 ἴσω κερύσας, ὡσεὶ τρία ἡμίχρα
 ἀπίνα, καὶ μαράθρη ρίζας, καὶ 3
 κερύθ 3 μαράθρη τεπέριτω
 μείριω, καὶ ροδίνε ἀλέμικα
 ἡμικοτύλιν. 4 ταῦτα ἔγχρας ἐς 298
 ἐχθὸν καμνόν, ἐτ' οἶνον ἐπιχρας, 5 3
 ἢ ἐχρῖς τευπησῶ τὸ ἐπίθεμα, καὶ
 ἐνθεῖται κῆλαμην, πυρέλιω. 6 τὸν
 εἰ κῆλαμην σὺ πᾶ ἐπίθεμα
 ἀφαίρειας. 7 ἢ γὰρ αὐτῶ 3 ἐπι-
 5 3 ἡμαί 3 ἀφαίρειας, καυθήσεται.
 8 ἐπὶ τῷ 3 πυρέσηται, τὴν σκίλ-
 λαν παρσίθεας, ὡς κῆτω γέγρα-
 πται. 9 παρσίθεας εἰς, ἐς τ' αὐ
 φῆ μαλακὸν εἶναι τὸ σῶμα καὶ δῦ-
 ρύ. 10 ἢ, ἢ μὲν ἐλκωθῆ, ἐ φλύ- 299
 κίται αὐτῶ ἐν τῇ κηλίωσῃ, ἢ μὲν
 ἀκροπῆ χείλαε ἐλκωθῆ, αὐνησον
 καὶ κηλίω ἐλαμην ἐν ροδίνω ἐλάω
 τριψας, ἐς εἶρον ἐνελίξας, 11
 11 σάρεα βοδὲ λαοῖν παχυτέρω 300
 μεγαλὴ δακτύλο ποδός, ἢ κῶ 3
 ἐξ δακτύλων, 12 χείσας τῷ φαρ-
 μάκω, παρσίξας τῷ εἶρω, τὸ
 φάρμακον ἀκατοχίτας, τὸ ἐχα-
 10 3 ἴν σαρεθός, ὁ μέλας ἐξω εἶναι, λί-
 να δῆσας, 13 ἢ τῶ ψιλὸν τ' σαρ- 301
 κῶς ἐς τῶς μήτρας, ἢ αὐτὸν τὸ ἐλκος ἦ.

biliosa fuerit, sanguis super
 arenam siccatus, pallidus fit:
 7 Si vero pituitosa, velut mucus
 existit) 8 Horum igitur utrum 215
 tandem fuerit, ventrem purga-
 to, sive fursum sive deorsum purga-
 tionem opus habere visa tibi
 fuerit: 9 postea paucis diebus
 interpositis, uteros purgato.

CIII. Uterorum fomenta. 2 Si
 duri fuerint uteri, & non conci-
 piat, 3 vinum quam jucundissim-
 um cum pari aqua tempera-
 tum, trium semicongiurum atti-
 corum mensura, & foeniculi ra-
 dices, & feminis foeniculi quar-
 tam partem, & unguenti rosacei
 semiheminam. 4 Hæc in vas 220
 novum fundito, & vinum affun-
 dito. 5 Vasis autem operculum
 perforato, & imposta arundine
 foveto. 6 Arundinem vero cum
 operculo tollito. 7 Si enim sine
 operculo abstuleris, exuretur.
 8 Postquam autem fota fuerit,
 scillam apponito, velut infra
 scriptum est. 9 Apponito autem
 donec dixerit molle & amplum
 esse uterorum osculum. 10 Et
 siquidem exulcerata fuerit, &
 pustulæ in purgatione fuerint,
 si summa labia exulcerata fue- 225
 rint, anisum, & adipem anseri-
 num, in rosaceo oleo terito, &
 in lana involvito, 11 & accepta
 carne bubula, magno pedis di-
 gito crassiore, sex digitorum
 longitudine, 12 ipsam pharmaco
 illinito, & lana exceptam invol-
 vito, & ad extremam carnis
 partem quæ foras spectat filum
 alligato, 13 & reliquam in uteros
 indito, ubi est ulcus.

civ. Mensium purgatoria. 2 Si
 non procedat menstrua purga-
 tio, 3 cucumeris fylvestris in- 230
 ternam partem pondere trium
 obolorum, & artemisiam her-
 bam,

CIV. Γυναικείων καθαρητήρια.
 2 ἢ μὴ πορσίη) ἢ κῆταρσις, 3 λα-
 βὼν σικυῆς ἐντεριόνω ὅσον τερό-
 βολοῦ, καὶ δότμισίλω ποίω, καὶ
 2122-

λίθανωλῆ ὄσολον τρέψας, ἐν μέλιτι μίξας, ἐν εἰρώ ἐνελίξας, ἢ ἑσθλές παρὰ τὸ σῆμα τῆ μητέρας, ἢ ἡμέρης πεντάκις τέτο ποιῶν. 4 τὸ ἀμπέλιον, τρέψων χλωρὸν ἐν μέλιτι, ἢ ἐν εἰρώ ἐνελίξας, παρὰ τὸ ἵψεναι τὸ αὐτὸν τρέπον. 5 τὸ κυπαρίσος ἢ κερπὸν, ἢ κη σικυώνης, ἢ ἐπερῶνης, κὶ λίθανωτὸν τρέψας ἐν τῷ αὐτῷ μέλιτι, ἐνελίξας ἐν εἰρώ, παρὰ τὸ αὐτὸν τρέπον. 6 τὸ κυπαρίσος τὸ κερπὸν, κὶ λίθανωτὸν τρέψας ἐν τῷ αὐτῷ μέλιτι, ἐνελίξας ἐν εἰρώ, παρὰ τὸ αὐτὸν τρέπον. 7 ὁ ὄροτονον ὅσον τερόβολον τρέψας ἐν μέλιτι, ἐς εἰριον ἐνελίξας, παρὰ τὸ ἵψεναι. 8 ἑλατηρίας ὄσολον, κὶ σμύρνης ὄσολον τρέψας [ἐν] μέλιτι κὶ ἐς εἰριον ἐνελίξας, παρὰ τὸ ἵψεναι.

CV. Ἡ γυνὴ μὴ κύσσει, κερπὸν τρέπον. 2 ταύρας ἔρον ξυλλέξαι ὅσον τρεῖς κούλας. ἐπιτίθει λαῶν δρπεμισίλω ποίλω, ἢ παρὰ τὸν ἵψενον, ἢ ἀδίαυθον, ἢ ἀφῆνον χλωρὸν, ἢ κέρδρα παρὰ τὸ σῆμα, ἢ κῆψον λῆια ἐν ὀλμῳ. 3 εἴ τι ὄρυξας βίβρον, ἐκκαύσας τε ἀνθρώπου, κὶ ἐπιτίθει χύτρον, ἐγγέτω τὸ ἔρον τῶ ταύρας, κὶ ἐμῶσθε τὸ κερπὸν κὶ ἐν ὀλμῳ. 4 ἐπιτίθει παρὰ τὸν ἵψενον, ἐπιτίθει τὸ δρπεμισίλω πύλης, ἢ ὕσσωπον, ἢ ὄριζανον. 5 εἴ τι ἐπιτίθει τὸ γυναικὸν κερπὸν τρέπον, ἢ ἐν ἰδρώσει. 6 ὅταν ᾖ ἰδρώσει, λῆσται θερμῶ. 7 ἐς ἣ τὸ λυτὸν τρέψων ἐμῶσθε τὸ πύλω κὶ ἀφῆνον. 8 εἴ τι παρὰ τὸ ἵψενον ποιήσται, ἢ δρπεμισίλω ἢ βίβρον ἐν οἴνω λῶστω τρέψας, ἐν εἰρώ ἐνελίξας, παρὰ τὸ ἵψεναι. 9 ταῦτα ποιήτω ἐφ' ἡμέρας τρεῖς. 10 εἴ τι κερπὸν κὶ ἐν ὀλμῳ. 11 Πρὸς τὸν κερπὸν τρέπον. ἐν νίτρος ἢ λίθανωλῆ βάλανον ποιήσας ἐν μέλιτι, παρὰ τὸ ἵψεναι.

bam, & thuris obolum terito, & ammixto melle in lana involvito, & ad os uteri apponito, quinquies in die hoc faciens. Aliud. 4 Vitem viridem terito, & melle ammixto lana excipito, & eodem modo apponito. 5 Aliud. Cupressi fructum, & cucumeris sylvestris internam partem, & thus, terito, & melle ammixto lana excipito, & eodem modo subdito. 6 Aliud. Cupressi fructum & thus terito, & melle ammixto lana excipito, ac subdito. 7 Aliud. Abrotoni obolos tres, cum melle lana excipe ac subde. 8 Aliud Elaterii obolum, & myrrhae obolum terito, & cum melle lanæ involvito, ac subdito.

CV. Purgatorium, si mulier non concipiat. 2 Tauri urinam collige trium heminarum mensura. Deinde artemisiam herbam, aut parthenium, aut adiantum, & laurum viridem, & cedriamenta simul contunde. 3 Deinde in effossa scrobe carbones accende, & imposita olla urinam tauri infunde, & confusa in mortario adjice: 4 postea, fellam circumpone, & artemisiam herbam, aut hyssopum, aut origanum impone, 5 & muliere super hæc collocata, donec sudet fove. 6 Ubi vero sudarit, lava cum calida, 7 & in lavacrum artemisiam & laurum immitte. 8 Deinde subdititium medicamentum adhibe. Aut artemisiam, aut bulbium in vino albo tritum lanæ involutum subdat. 9 Hæc ad tres dies faciat, & deinde cum viro dormiat. 11 Subdititium pharmacum ad conceptum faciens. Ex nitro & thure, cum melle glandem formato, & apponito. 12 Aliud, purgatorium molliens. Cari-

35

303

235

304

240

245

κηστρε-

Cari-

καθαρητήριον μαλθακικόν. ἰχά-
 30 δα λαδὸν ἐψησας, ἕως αὐτὸς κε-
 χραμίδας δ' ἀπόβλη, " τῷτο δ' ἀπο-
 πτίσας ὡς λεῖότερον, πρὸς ἐὼδω ἐν
 εἰλίω καὶ ῥοδίνω μύρω. 13 Ἐτερον
 35 δριμύτερον. κράμβης, πηλάνης, ἐκρί-
 τερονίσσον τρέψας, χροῦ τὸν αὐτὸν
 τρόπον. 14 Ἐτερον πρὸς ἐὼδω ἐν μαλ-
 θακὸν τε καὶ καθαρητήριον. χλωδὸς
 μυελόν, ἢ βοῦς, ἢ ἐλάφης, ὅσον κύα-
 μων ὡφραχέοντα μύρω ῥοδίνης & γά-
 λα γυμικὸς τρέψον, ὡς παρὰ τὸ
 μαλθακὸν φάρμακον τρέψον. εἶθε
 ἰσαλείφον ἐκ τῆς τῆς σῆμα τῆς
 μήτης. 15 Ἐτερον χλιρὸν καθαρη-
 30 τήριον. χλωδὸς μυελόν " ὅσον κύα-
 μων, ῥητίνης ρινίνης ἢ τερεβινθίνης
 ὅσον κάρυον. ταῦτα τῆξας ἐν μύρω
 35 ῥοδίνω ἐπὶ πυρὸς μαλθακῆ, καὶ
 ποιήσας ὡς παρὰ κηρωτῶν, εἶπε τε-
 πείω χλιρῶ ἐναλείφον τὸ σῆμα τῆς
 μήτης, καὶ τὸ κτένα καθαυρῆσιν. 16
 Κατασπαστικὸν καθαριστικὸν ἐπιληκόν.
 γλυκυσίδης κήκκας ἐρυθρὰς τρέψας
 ἢ τέσσαρας, τῆς τῆς τρέψον ἐν
 οἴνω δένυ πιῖν. 17 ἢ ἐν μάλθῳ
 καθαυρῆσιν ἡλίω, τῶν μελάνων
 κήκκων τῆς γλυκυσίδης τρέψας, τῆς
 αὐτὸν τρόπον δὲς πιῖν. 18 Ἐτερον
 καθαρητήριον καὶ καθαυρῆσιν.
 40 διυφνίδας εἰρησι τῆς παλίστας, καὶ
 σεσέλιος ἡμισυ ὀξυβάφης, τρέψας
 μὲν οἴνω, πινέτω. 19 ταῦρω ρολίω
 ὅσον τρέψας ἡμισυ ὀβολία ἄπικα τρέ-
 ψας, ἐν οἴνω δένυ πιῖν ἡμίση. 20 καὶ
 παρὰ πάλιστων καθαυρῆσιν διδῶ. 21
 [Πρόσθετον καθαρηκόν.] ἀλδύρον
 σιάνιον, σμύνης ὅσον τριόβολον,
 κρόκος τὸ ἴσον, κασσίδη ὀβολόν, ταῦ-
 45 ται, τρέψας ἐν μύρω ῥοδίνω, πρὸς
 ἡδέω. 22 Ἐτερον καθαρηκόν. κνί-
 30 δης καθαυρῆσιν καὶ μαλάχης χυλόν, ἐν
 εἰλίω καὶ τρέψας, πρὸς ἐὼδω. 23

Caricam coquito donec gra-
 nula abjiciat, & hanc expref-
 sam levissime tritam in lana
 cum rosaceo unguento ' appo- 250
 nat. 13 Aliud acrius. Brassi-
 cæ, rutæ, pares portiones te-
 re, ac utere eodem modo. 14
 Aliud molle & purgatorium.
 Medullam anseris, aut bovis,
 aut cervi, magnitudine fabæ,
 affuso unguento rosaceo & la-
 cte muliebri terito, velut mol-
 le pharmacum teri solet. Dein-
 de ex hoc os uteri illinito. 15
 Aliud tepidum purgatorium.
 Anseris medullam magnitudi-
 ne nucis, resinæ lentissimæ
 aut ' terebinthinæ magnitudi- 255
 nem nucis : Hæc in unguen-
 to rosaceo ad lentum ignem
 liquefacito, & velut ceratum
 facito, & deinde ex hoc tepi-
 de os uteri illinito, & pecti-
 nem madefacito. 16 Aliud, de-
 trahens purgationem & sistens.
 Pæoniæ grana nigra aut rubra,
 tria aut quatuor in vino trita
 bibenda dato. 17 Si vero mag-
 is detrudere voles, grana ni-
 gra eodem modo trita biben-
 do præbeto. 18 Aliud ' pur- 260
 gans ac detrahens. Lauri bac-
 cas ad summum viginti, &
 fefelis dimidium acetabulum,
 cum vino trita bibat. 19 A-
 liud. Tauri fel trium dimidio-
 rum obolorum atticorum pon-
 dere, in vino jejunæ biben-
 dum dato. 20 Et efformata quo-
 que ex ipso catapotia devoran-
 da dato. 21 Aliud. Farinam
 recentem, myrrhæ obolos tres,
 croci tantundem, castorii obo-
 lum : hæc cum unguento ro-
 faceo trita ' apponat. 22 Aliud pur- 265
 gatorium. Semen urticæ, &
 malvæ succum, cum adipe anse-
 rino tritum subdat. 23 Aliud. Si

Ἦν μὴ καθαρηῆ ἐκ τούτων, τὴ πάλιν ὅσον τοῖς τρεῖσι δακτύλοις ἐψησας, 45 μέλι ἐγγράμ, ἢ καὶ συμπαλάσσω 308 πάλιν, ἔδδοναι πίνειν. 24 Ὑστέρας ἀναστωτήριον, τὸ αὐτὸ καὶ καθαρηκόν. καθαρηκίδας τρίβει πέντε ὄξος λούκον ὡραχέων, καὶ μὴ ὑγρὸν πίνου ποίει, ἀλλ' ὡς ἐκ μείσεως δακτύ- 309 λιον. 25 λαδὼν ἢ σύκω λούκω πίνου, αὐτὸ καὶ κενυραμίδων καὶ ἔδερμάτος, διπλάσιον ζυμμίξας, τρίψας μέρους τῆς καθαριδίου, 310 βάλανον ποιήσας, εἰρήω λεπτῶ κατελίξασα προσθήσθω. 26 Καθαρητήριον. ἢ ἐκ τούτων μὴ καθαρηῆ, ἔδ τριφύλλω ἢ ἐν οἴνω [λόκω] 311 πίνου. 27 τῆτο ἢ καὶ τὰ καθαμύλια 231 καθαρήρηγνυσι, ἢ ἐμφορον ἐπὶ ἀλλοφ. 28 Μηρέων καθαρητήριον. ἐκ τῶν παυλῶν ἀναπυθάνοντος, ἀίμα ἐμμένει, κολοκωτίδα ἀρείου, τρίψας ἐν μέλι, ἀφάγει ἢ προσθήσθω.

CVI. Αἱμάτος καθαρηκόν. 2 Αἷμα ἐξελάσθω ἐκ μηρέων, λούκοις κρηπὸν τρίβον λεῖον, οἶνω διείς, διδόναι πίνου. 3 ἀίμα ὡσαύτως ἐξελάσθω ἐκ μηρέων. 4 ῥῆ καὶ κρηπὸν, ὁκτῶν ἐρυθρὸς ἢ, τρίβον 5 κῆκκος ὅσον τριήκοντα χλωρῶς, καὶ κνωρόρου ἐρυθρὰ πειλέων, τὸ ἐρυθρὸν διδόναι πίνου ἐν οἴνω, 5 ἕως 312 αὐτὸ ἀίμα ραγῆ. ἢ Πρόσθετον καθαρηκόν, 6 ἢ τὰ γυναικεία μὴ φάμη. 7 ὕσρακα ἔδ ὀρίζανον τρίψας λεία, καὶ ζυμμίξας ἐπιχρον καὶ χυνὸς ἔλαιον, ἐπιθεῖ προσθήσθω. 7 Πρόσθετον καθαρηκόν, ὡς τε μήτρας ἐκκαθαίρου, ἔδ κενῶν. 8 ἀψινθίς μίξω τρίψας λείου, καὶ πειμμίξας μέλι, 314 προσθήσθω σὺν ἔλαιω.

CVII. Πρόσθετον ὑστέρας καθαρη- 310 τικῶ ἀναστωτήρια καὶ ὕδωρ ἄθνη- πτε. 2 σκίλλας ὅσον ἕξ δακτυλον τὸ μίξω,

non purgata fuerit ex partu, floribus farinæ quantum tribus digitis comprehendi potest coquito, & melle affuso, ventri velut cataplasma imposito, & bibendum dato. 24 Aliud, quod uteros aperit & purgat. Cantharidas quinque aceto albo affuso terito, & non valde liquidum pharmacum facito, sed ut digitis affingi possit: 25 & de ficu alba pingui, sine granulis & pelle, duplam cantharidum partem amisceto, & efformatam glandulam tenui lana involutam subdito. 26 Aliud. Si ex partu non fuerit purgata, trifolium in vino albo bibendum dato, 27 hoc etiam menses educit, & foetus expellit. 28 Aliud, purgans uteros. Quum puero immortuo sanguis intus manserit, colocynthidem sylvestrem in melle tritam delingat, aut 275 subdat.

CVI. Aliud, sanguinem purgans. 2 Sanguinem ex uteris expelles, si violæ albæ semen tritum, vino dilutum bibendum dederis. 3 Aliud, quod similiter sanguinem ex uteris expellit. 4 Rhois feminis quum rubrum fuerit, grana viridia triginta terito, & rosas caninas rubras, rubicundo ex ipsis delecto, in vino bibenda dato, 5 quum sanguis eruperit. 6 Aliud purgatorium. Si menses non apparuerint, sty- 280 racem & origanum terito, commisceto, & adipe anserino affuso apponito. 7 Aliud, quod subditum uteros purgat ac evacuat. 8 Absinthii radicem tritam cum melle, cum oleo apponito.

CVII. Subdititia uteros purgantia, aperientia, & aquam ductentia. 2 Scyllæ frustum longitudine

μῆκ[⊙], πῦχ[⊙] εἰς ὅς οἱ μικρὸς δάκτυλος. ³ τρεῖς ἀειξύσαι ὅσον δύο δακτύλους, λείον ποιήσεις, κατελίξας τὸ λοιπὸν ἐν εἰρώ ῥυπαρῶ. ⁴ καὶ τὸ μὲν ἀπέξυσμόν αὐτῆς τὸ σῶμα [⊕] ὑπερέων ἐαυτῆς αἰσθητικῆς ἡμέραν καὶ σφρόνιν, ⁵ λασαι μῆνη καὶ ἀφαιρομένη, ἀφαινεῖται ὑδατὶ δὴ ὡδὶ. ⁶ Καταρτικὸν μαλθακόν, ³¹⁵ ὅπως ὑδάτος ἀλγῆ φλέγματι, χλωροῦ τε [καὶ] ὑφαίμα καὶ αἰμωδία καὶ αἰσθητικῆς, ἢ καὶ πολυχρόνια [⊕], ἐπὶ τῶμα μαλθακῶς. ⁷ μύρον ναρκισσινον, κύμινον, ὀξυδιόμην, σμύρναν τε ἐλαιοῦ τὸν ἀψίνθιον, κυπάρισσον, ἄλας, ῥόδιον, ἀλφειά ⁸ καὶ μύρον ἄλλων χενέας, ⁹ καὶ ναρκισσίνης τέσσαρας μοίρας. ⁹ ἐπὶ ὀφθάλμιον ὡμόλιον [⊕] ξυμμιξάσας ἀπαντα, ³¹⁶ καὶ ποιήσας βάλανον, ¹⁰ ἢ αὐτῶν περὶ ῥάκ[⊙] λεπτὸν αἰσθητικῆς, κατελεῖσθαι καὶ ἐμὸς ψαμὶ ἐς ἀλφειά λουκὸν ἀγύπτιον, αἰσθητικῆς, ¹¹ καὶ ἐαυτῆς ὅλην ἡμέραν αἰσθητικῆς. ¹² εἴτω λασαι μῆνη καὶ ἀφαιρομένη ἀφαινεῖται ἐν ὑδατὶ δὴ ὡδὶ.

tudine sex digitorum, & digiti parvi crassitudine accipito, ³ & de hoc duos digitos circumradito ' ac lævigato, & reliquum ³⁸⁵ lana fordida, involvito; ⁴ eam vero partem quæ circumrasa est, ad os uterorum subditam, per diem ac noctem appositam finito. ⁵ Postquam autem lavit & abstulit, aqua odorata colluatur. ⁶ Aliud purgatorium molle, quod aquam & pituitam ducit, & pallidos ac subcruentos menses detrahit, si non diuturni fuerint, & os emollit. ⁷ Unguentum narcissinum, cuminum, quod edimus, ' myrrham, thus, absinthium, cupressum, falem, rosa-ceum oleum sumito. ⁸ Et de aliis quidem singulis congium accipito, narcissini vero partem quartam: ⁹ & omnia in glandem efformata, ac crudi lini linteo excepta subdito. ²⁰ Aut linteum tenue pennæ circumdato ac deligato, & in oleo albo ægyptio tinctum apponito, ¹¹ & tota die appositum finito. ¹² Deinde ubi lavit & abstulit, aqua odorata colluatur.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

αὐτῆς

DE

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ

MORBIS MULIERVM

τὸ αἰσθητικῆς.

liber primus.

Basil.græc.

Foelius sect. v. 152. 588.

Basil.lat.

^{pag} ³¹ **Τ**Α εἰς ἀμφὶ γυναικείων νέσων ὡς φημί. ² γυναικεία, ἀτοκὸν ἐστὶν ἢ τελευτῶν, καλεπώτερον καὶ γαστρον δὴ ἀπὸ τῆς κατεμυκωμένη νοσήν. ³ ὁκτώτω γὰρ τέ-

DE muliebribus morbis sic sentio. ² Mulierem quæ non peperit, gravius & citius à mensibus ægrotare, quam eam quæ peperit. ³ Quum enim peperit, venulæ fluidiores sunt ad

κη, δ' ρωότερα' οι πα' φλέβια' εστιν
 ες τα' κραιμυλια. 4 " Ουρα δε 2
 25 σφιν ποιει η λοχη, κρητηρις' ης
 εσσα. 5 & λυ' κραιρραγη, ε' σωμα-
 τος τα' πληπάζοντα, μελιστα, ε' τε
 κρηλις ε' μαζων κραιρηγνυ'. 6
 κραιρηγνυ' η ε' το' αλλο σωμα. 7
 υπο' του η' γινε', ειρη) μοι εν τη
 φυση ε' παιδιε ε' εν' του. 8 κραιρ-
 ραγητ' η ε' σωματος, ανυγκη
 της φλεβας μαλλον σμεαζ, εν δυ-
 ροωτερας γινεαζ ες τα' κραιμυλια,
 9 ε' της μητρας μαλλον σμεαζ,
 οια ε' παιδιε κρητισυι' ε' ε'
 30 σφειαν, κρηβιλυ εν' τονον' ω' ε'
 ροντος. 10 εν, τετεων' αδε' εχοντων,
 τα' κραιμυλια ακματωτερον
 " καθαίρε' η' γυνη, επτω' λοχιων 3
 εμπρη' κρηη'. 11 ει η' κρηη πα-
 ρημα τη' γυναικι κρηοις τη' ηδη
 τετακη, ωστε κραιμυλια μη δυ-
 νααζ ελθοντα εν' κραιρθλυαι, ρηι-
 τερως ε' τονον' οισα, η' ει' ακα' η'.
 12 η' ταδεσ γδ' αι' μητρας, εν' το' σωμα
 επιπιδον πληρηαζ, ατε' εν' γαστρι
 εχουση, κρη' αμα' δυρυχωρη' πολλα
 εστιν εν' το' σωματι. 13 ταειων η' η' δυ-
 ρυχωρη' γινε' " τα' αματι, επτω' 4
 35 τεκη, οια ε' σωματος κραιρηγνη-
 τος. 14 " εν' δυρυχωρη' εν' το' σωμα
 λπονωτερον γινε', λυ' μη' υπε' επι-
 πλων' αι' φλεβες ε' υπε' ρπονειω-
 σιν. 15 ακτω η' εχουση, ε' η' σωματος ε'
 ζωητε' εοντος, 16 επτω' πληρω-
 γη, " εν' ιχυροτερη' τε' εν' σερρωτερη'
 6 εν' πυκνοτερη' εοντος, " η' ει' λοχιων
 εμπρη' κρηοις, 17 εν' κρητηριων 8
 αναστωματερων εσσων, 18 τα' επιμη-
 νια επιπονωτερωσ κρηεζ, ε' τα' πα-
 ρηματα παρ' απη' ταλειονα, 19 ωστε
 ε' ε' τε' το' τα' κραιμυλια λπο-
 40 φρασεαζ, επτω' ακα' η'. 20
 εχ' η' αδε', " ωσ μοι εν' κραιε' ρηται. 9

ad menses. 4 Fluidas autem ipsas
 facit purgatio illa quæ fit à par-
 tu. 5 Et ubi hæc erumpit, vi- 5
 cinæ maxime ventri ac mammis
 corporis partes discinduntur: 6
 discinditur item reliquum corpus.
 (7 A quo vero hoc fiat, dictum
 est à me in natura pueri in
 partu.) 8 Discisso autem corpore
 necesse est venas magis aperiri,
 & ampliores ac fluidiores ad
 menses fieri: 9 itemque uteros
 magis aperiri, nimirum puero
 per ipsos egresso, qui & vim' & 10
 dolorem induxit. 10 Et quum
 hæc sic se habeant, mulier pur-
 gationem à partu experta, minus
 laboriose mensibus decurrenti-
 bus purgatur. 11 Si vero etiam
 affectio aliqua mulieri quæ jam
 peperit accidat, ut menses ven-
 nientes probe purgari non pos-
 sint, facilius dolorem feret, quam
 si non peperisset. 12 Assueti enim
 sunt uteri, & corpus idoneum
 ut impleatur, utpote in ventre
 habenti, & simul multa
 amplitudo' in corpore est. 13 15
 Major autem fit etiam ampli-
 tudo ubi peperit, nimirum cor-
 pore discisso: 14 & corpus in
 amplitudine existens, minus
 dolore affligitur, si non venæ
 superimpleantur, & nimium do-
 leant. 15 At vero ei quæ non
 peperit, quum corpus non as-
 suetum sit (16 si impleta fue-
 rit, & fortius ac solidius & den-
 sius sit, 17 si purgationem à
 partu experiatur, & quum uteri
 ægrius aperiantur) 18 men-
 ses laboriose prodeunt, & affe- 20
 ctiones plures accidunt: 19 ut
 propterea menses obturentur,
 si prius non peperit. 20 Ha-
 bet autem res se hoc modo, ve-
 lut etiam prius à me dictum
 est.

II. Φημί[ζ] ἢ γυναιῖκα ὀρσο-
 σαρκώτερον ἢ ἀπαλωτέρω εἶναι,
 ἢ τ' ἀνδρα. 2 κῆ, τὰ τε ἢ ἄδ' ἔχον-
 τος, ἀπὸ τ' κηλίνης ἔλκετ' ἢ ἰκμάδι
 κῆ τὰ χροὸν καὶ μῦλλον τὸ σῶμα τῆς
 γυναικὸς ἢ ἀνδρός. 3 ἔ γ' ἢ, εἰ πρὸς
 ὑπερῷ ὕδατος ἢ ἀλάχωρῆς ὑδρηλῆς
 δύο ἡμέρας ἢ δύο σύφρονας τείνη εἶ-
 ρα κατὰ σῶμα ἢ εἶμα κατὰ ρόν ἢ βε-
 βυσμῶνον " συστάθμως ἴσαν τοῖσιν 10
 εἰρλοῖσιν, ἀνελὼν δὲ ῥητὴ σήσας
 45 πολλὸν βαρύτερα τὰ εἶμα ἢ τὸ
 εἶμα. 4 ὅπ' ἢ τῆτο γίνετ'), αἰεὶ ἀπο-
 χωρέει εἰς τὸ ἀνεκὸς ἀπὸ ὕδατος ἐν
 ἀχέαια δὲ ρυστάμω εἰνούσῃ, 5 καὶ τὰ
 μὲν εἶρα, αἰτε ὀρσά τε καὶ μεγα-
 θιακῶς ἐόντα, ἀναδέξεται ἢ ἀποχω-
 ρεῖν ἢ πλέον, 6 τὸ δ' εἶμα, αἰτε
 πῶντες ἐόν καὶ βεβυσμῶνον, ἀπο-
 πληραῖσεν τὸ πολλὸν ὅση ἐπιδερ-
 μῶνον ἢ ἀποχωρεῖν ἢ. 7 ἔ τ' αὖ δὲ ἢ
 ἢ γυνή, αἰτε ὀρσοσαρκώτερον ἔσ-
 σαι, ἐκλύσει πλείονα ἀπὸ τ' κηλίνης
 τῶ σῶματι ἢ ἰκμάδι καὶ τῆσσαν, ἢ
 ὁ ἀνὴρ. 8 καὶ ἀπὸ ἀπαλοσάρκω ἐξ-
 232 σπ τῆ γυναικί, ἐπιπῶ' πλησθῆ ἢ
 αἶμα ἢ τὸ σῶμα, λὺ μὲ ὑποχω-
 ρήσῃ ἀπ' αὐτέε, πλησθῆ μὲρῶν τῶν
 σαρκῶν καὶ θερμῶνον μὲρῶν, πόνῃ
 γίνετ'). 9 " θερμότερον γ' τὸ αἶμα 11
 ἔχῃ ἢ γυνή. 10 ἢ ἀπὸ τῆς θερμώ-
 τερος ἐστὶ ἢ ἀνδρός. 11 λὺ τὸ πλεῖον
 ἐπιπῶνον μὲρῶνον ἀποχωρεῖ, ἢ γίνετ') ὁ
 πόνῃ ἢ ἢ θερμῆ ἀπὸ ἢ αἶμα ἢ.
 12 ὁ ἢ ἀνὴρ, σαρκοσαρκώτερον ἔσθ
 τ' γυναικὸς, 13 ἔ τε ὑπερπύμα πῶ-
 5 ται ἢ αἶμα ἢ ἔς τὸ αὐτὸ τ' κη-
 λίνης τῶσσαν, ὡσπε, λὺ μὲ ἀποχωρεῖ
 πῆ ἢ αἶμα ἢ καὶ ἔκαπν μῶνα,
 πόνον χεῖ ἢ σ' ἀπ', 14 ἔ λκετ' ἢ ὀσῶν 12
 ἐς τρωφῶν ἢ αἶμα ἢ, 15 τὸ, τε
 σῶμά οἱ ἔχ' ἀπαλὸν ἐόν, ἔχ'
 ὑπερπῶνεί, ἔσθ' ὑπερθερμῶνεί)

II. Dico mulierem rariore
 carne præditam & teneriorem
 esse quam virum: 2 & hæc res
 sic se habet. A ventre trahit hu-
 miditatem, & citius, & magis,
 corpus mulieris quam viri. 3 Et-
 enim si quis super aquam, & per
 regionem aquosam, duobus die-
 bus ac duabus noctibus, 1 molles-
 45 lanas ponat, & vestem puram &
 contextam æquali ad lanas pon-
 dere sublatis utrisque apponde-
 ratione facta, multo graviores
 lanas comperiet quam vestem.
 4 Fit autem hoc ex eo, quod
 semper aqua sursum decedit in
 vasa ampliora oscula habentia.
 5 Et lanæ quidem, tanquam raræ
 & molles, ex decedente amplius, 10
 suscipiunt. 6 Vestis autem, ut
 quæ plena est, & ex contextu
 obturata, explebitur, non multum
 ex decedente aqua susci-
 piens. 7 Sic sane etiam mulier,
 velut quæ rarior est, ampliorem
 à ventre humiditatem corpori
 attrahit, & citius quam vir: 8 &
 tanquam teneriori carne prædi-
 tæ mulieri, ubi corpus sanguine
 repletum fuerit, si non ab ipso
 secesserit, carnibus impletis ac
 calefactis, dolor oboritur. 9 Ha-
 bet enim mulier sanguinem cal-
 lidiorem, 10 & propterea calidior
 est quam vir. 11 Si vero amplior
 accedens sanguis secesserit, do-
 35 lor non fit à sanguine, neque ca-
 lor. 12 Vir autem ut qui solidi-
 ore carne præditus est quam
 mulier, 13 neque in superna ven-
 tris parte adeo sanguine super-
 impletur, ut nisi aliquid sangui-
 nis singulis mensibus secedat,
 dolorem fieri necesse sit: 14 &
 sanguinis quantum satis est ad
 nutrimentum trahit: 15 & quum
 corpus ipsi non sit tenerum, non
 dolore affligitur, neque superfi-

ὑπὲρ πληθώρας, ὡς τῆ γυναικί. ¹⁶ μέγα ἢ ξυμβάλλει εἰς τὸ τοῦ ἀνδρὸς, ὅτι ταλαιπωρεῖ μάλλον τῆς γυναικός. ¹⁷ ἢ γὰρ ταλαιπωρεῖ ἀπάρχῃ πῦρ ἰκμαλέα.

III. Ἐπιπύειν γυναικὶ ἀτόκω ἐξοὴ κρυφῆ τὰ ἐπιμύλια, καὶ μὴ ¹⁰ δυνῆσθαι ὀδὸν ἐξω' ὑρεῖν, ἢ ἕσθαι γίνεσθαι. ² τὸ δὲ ξυμβάλλει, ἢ τῶν μητρῶν τὸ σῶμα μεμύκη ἢ ἰδνωθῆναι ἢ ξυστεραφῆσθαι ἀδούκῃ. ³ ἢ γὰρ τρεῖς τῶν πῦρ, ἢ δυνῆσθαι ἐξοδὸν ὑρεῖν τὰ ἐπιμύλια, πρὶν αὐτὴν μῆτρα εἰς τὴ φύσιν τῶν ὑγίων μελεσεῖσθαι. ⁴ γίνεσθαι ἢ τὸ νύσημα τὸ μέγιστον ταύτης, αἵ πνεύσει σενόσιμας τὰς μήτρας ἔχουσιν, ἢ τὸν αὐχένα παρῶν ἀδούκῃ κείμηνον. ⁵ ἢ γὰρ τρεῖς τῶν γάτερον ἢ, καὶ μὴ μίσησθαι ἢ γυνὴ τῶν ἀνδρῶν, καὶ κενωθῆναι ἢ κριλίη μάλλον ἢ κερῆσθαι ¹⁵ τρεῖς παρήμασθαι, σπέρφονται αἱ μῆτρας. ⁶ ἢ γὰρ ἰκμαλέα εἰσὶ κατὰ σφαιρας οἷα μὴ λαχνόου μῆνης, ὅ ὑρυχωρεῖν τέ σφισίν ἐστιν, ὡς τε τὴ κριλίη κενωτέρας ἐξοῆς, ὡς τε σπέρφειδ. ⁸ ἢ γὰρ ξηροτέρας ἢ κερῆσθαι ἐξοῆς ἢ κερῆσθαι. ⁹ καὶ ἐστὶν ὅτε σπέρφουμένων σφῶν τυγχάνει τὸ σῶμα παρῶν σφαιρῶν, οἷα τὸ αὐχένον παρῶν ἀδούκῃ κείμηνον. ¹⁰ ἢ γὰρ ἰκμαλέα ἐσὶν αἱ μῆτρας. ¹⁶ δὲ λαχνέης, ἢ ἢ κριλία μὴ κενώται, ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ σπέρφονται.

IV. Τὸ εἶναι ἀπὸν γίνεσθαι ὡς εἰς ²⁰ αὐτὰς ξυμμεμύνησθαι, οἷα μὴ λαχνόου μῆνης τῆς γυναικός. ² ἐν δὲ τοῖσι τριτάτοις (ἐν ἄλλοις μὲν πείσει), ἢ οἱ κερῆσθαι ἐξαγάγη τὰ παρῶν πύρ. ³ εἰ μὴ, πείσει τὰ δὲ ἢ γυνὴ, πῦρ τε οἱ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ξυμπεσῆσθαι, καὶ πῦρ λήψεται ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, καὶ φέρει.

calescit à plenitudine, velut mulieri. ¹⁶ Multum autem confert ad hoc viro, quod magis laborat quam mulier. ¹⁷ Nam labor aliquid humoris abducit.

III. Postquam igitur mulieri quæ non peperit, occultati fuerint menses, & viam foras reperire non poterint, morbus fit. ² Hoc autem contingit, si uterorum os conclusum fuerit, aut distortum, aut aliqua pudendi pars contracta. ³ Si enim horum quid fuerit, menses exitum invenire non poterint, priusquam uteri ad sanam naturam redierint. ⁴ Fit autem hic morbus his maxime, quæ angustos uteros habent, aut cervicem ultra pudendum sitam. ⁵ Si enim horum alterum fuerit, & mulier viro non miscetur, & venter magis quam oportet evacuetur, ab hac affectione uteri obtorquentur. ⁶ Neque enim humidi in seipsis sunt, utpote muliere non coeunte: ⁷ & amplitudo ipsis spatiosa est, utpote quum venter magis vacuus existat. Quare obtorquentur, dum' ficior & levior est venter quam convenit. ⁹ Et aliquando dum ipsi obtorquentur, etiam os ipsorum distorti contingit, nimirum cervice ultra pudendum sita. ¹⁰ Si enim humidi fuerint uteri à coitu, & venter non evacuetur, non facile distortentur.

IV. Hæc igitur causa est ut ipsi sint conclusi, nimirum à venere abstinente muliere. ² In tertiis porro mensibus optime afficietur, si quæ prius insunt progressa fuerint educta. ³ Si minus, mulier hæc patietur. ⁵⁵ Suffocatio alias atque alias in ipsam irruet, & febris alias atque alias corripiet, ac horror, & lum-

κη, & ὁσφύῳ ἄλγημα. 4 ταῦτα
 πείσει) ἐν τοῖσι τριταίοισιν ἐπι-
 μιλύοισιν, ἢ μή οἱ ἐξίη. 5 ἐν ᾗ τοῖσι
 τετραταίοισιν, ἢ μή οἱ ἐξιώντα,
 25 καὶ τότε μιν τριτάτη πονήματα πάν-
 τα μάλλον πονήσῃ, καὶ μάλιστα ἐν
 τῷ χρόνῳ τῷ κατὰ μιλύοισιν, ἔπειτα
 ἦσον. 6 πολλακίς ᾗ ἔδῃ ἀπνοῆς 17
 εἶνα. 7 ἔσται ᾗ ἐπὶ τοῖσι τετραταίοισι
 & ταῦτα τὰ σημεῖα. 8 ἐρήσῃ τε πολὺ
 παχὺ ἄλλοτε & ἄλλοτε, καὶ ἡ γαστήρ
 αὐτῆς σκληρὴ ἔσται, καὶ μείζων ἢ το-
 30 αρώσθην, καὶ βρούξῃ τὰς ὀδόντας, καὶ
 ἀσιτήσῃ, καὶ ἀγρυπνήσῃ. 9 τοιαῦτα
 πείσει) ἐπὶ τοῖσι τετραταίοισι κα-
 ταμιλύοισι μελεδαμομήνῃ ᾗ καὶ ἐν
 τριταίοισιν ὑγιάνη. 10 καὶ ἐν τοῖσι 18
 30 πεμπταίοισιν, ἢ μή οἱ πολλατὰ
 ἐπιμιλύα κατῆ, καὶ ὁ πόνος ἰχυ-
 ρότερος αἰσθησῆται. 11 ἐν ᾗ τοῖσιν
 ἐκταίοισιν ἢ δὴ ἀνίητος ἔσται, καὶ κατὰ
 μὴ τὰ αἰσθητέα σημεῖα μάλλον πο-
 15 νήσῃ. 12 ἔπειτα ᾗ ἐπὶ αὐτοῖσι καὶ ταῖ-
 20 δε" ἀλύξῃ τε καὶ ῥίψῃ ἑαυτῶν ἄλ-
 λου καὶ ἄλλου, & λήθησῃ. 13 καὶ
 ἐμείψῃ φλέγμα. 14 & δίψα ἰχυρὴ
 μιν λήψῃ. ἄτε κακομήνης τῆς κα-
 λῆς ὑπὸ μητέραν ἐστέων πατρῶν
 ἁμαρτίας. 15 & ψαυομήνη ἄλγησῃ, &
 μάλιστα τὸ ἦσθον. 16 καὶ πυρέξῃ ἄλ-
 35 λου καὶ ἄλλου ὀξέως. 17 καὶ βροχῶ-
 ρύξασιν αἰμῆτασιν ἄλλου & ἄλλου,
 ἄτε τῆς ἁμαρτίας ἐγκλονδύμης" καὶ 21
 & Διὰ χυρῶν ἐν αὐτῆσι. 18 καὶ ἡ
 κοιλίη & Διὰ χυρῶν καὶ τρόπον, ἔτε
 ἢ κύστις διηθήσῃ τὸ ἦσθον.

lumborum dolor. 4 Hæc patien-
 tur in tertiis mensibus, si ipsi non
 prodierint. 5 In quartis vero si
 non egressi prioribus exitum fecerint,
 etiam tunc tertii mensis
 afflictionibus omnibus magis af-
 fligetur, & maxime tempore
 mensium. Deinde minus. 6 Sæ-
 pe vero etiam à dolore libera sibi
 esse videbitur. 7 Erunt autem 60
 in quartis etiam hæc signa. 8 Uri-
 nam multam & crassam ejiciet,
 alias atque alias. Et venter ipsius
 durus erit, & major quam prius,
 & dentibus fremet, & cibum
 aversabitur, & vigilabit. 9 Hæc
 patietur in quartis mensibus. Si
 vero curetur, etiam in his sana
 evadit. 10 Et in quintis si non
 multi menses descenderint, dol-
 or adhuc fortior accidit. 11 In
 sextis vero jam incurabilis est,
 & juxta priora quidem signa 65
 magis dolebit. 12 Deinde ad ea
 etiam hæc aderunt. Anxia erit,
 & alias atque alias seipsam ja-
 ctabit, & animo deficiet, 13 &
 pituitam vomet, 14 & sitis for-
 tis ipsam corripiet: nimirum
 dum exurit venter ab uteris
 sanguine plenis: 15 & ad
 contactum dolebit, maxime
 pectinem. 16 Et alias atque
 alias acute febriet, 17 & uteri
 alias atque alias murmurabunt,
 dum videlicet sanguis in ipsis
 commovetur ac discurret, 18 &
 venter consueto modo non se- 70
 cedet. Neque vesica urinam ex-
 colabit.

v. Maxime quum uteri ad
 stomachum qui nervosus est,
 mulieri allapsi fuerint, & ad
 ventrem irruerint, 2 dolet spi-
 nam & totum dorsum, 3 & lin-
 gua ipsius refrenatur, & hanc
 non claram habet, 4 & animi de-
 liquium adest. 5 Aliquibus etiam
 d d 2 vocis

v. Ἐπί τῳ οἱ αἰμῆτασιν αἰσθη- 22
 πείσει αἰσθησῆται τὸ σωμαχὸν δύρωδεα
 εἶοντα, καὶ ἐς τὸ κοιλίῳ ἐμείψῃ
 2 ἀλγῆς τὸ ῥάχην, καὶ τὸ νῶτον πᾶν &
 τὸ γλῶτταν αὐτῆς χαλινῆ, & ἀσα-
 φῆ ταύτην ἔχῃ. 4 & λήθησῃ. 5 ἔσται
 εἰ ἦσθον

40 εἴησι καὶ ἀφωρίη. 6 Ἐδύκεν) ἢ σό-
 μαχον, καὶ ξυνοήη χαλὴ ἐξείσι. 7 καὶ 23
 πνεῦμα ἁπερσπίαψ, καὶ ἀλύφ, καὶ
 40 ῥίπιφ ἔωυτιώ, καὶ ἐμπίπερ). 8 ἐπὴν
 ἢ μελάσεωσι καὶ εἰρύσηη κύσις τὸ λε-
 πτων ἔμμάλας λαπὸτ μητρέων, τό-
 τε τὸ ἔρον διερρέε) ἐρυθρον, 9 καὶ 24
 πονέφ μὲρ τὸ ἄλλο σῶμα, μάλισα ἢ
 ἢ τράχηλον, καὶ ἢ ῥάχυν, ἔ τ ὄσφυ
 τές τε βεσῶνας. 10 καὶ ἐς τῆτο ἐλθέ-
 ση αὐτῆ ἤτε γαπήρ ἀγγε), καὶ τὰ
 σκέλεα ἕωερ τὸ χρεῶν διοιδύκει),
 καὶ αἰκνήμα, καὶ οἱ πόδες. 11 καὶ ὁ θά-
 νατος ἐπέσι. 12 καὶ ἀπὲ μὲρ ταύτης
 45 ἐτω τελευτῶ ἐς ἐξ μιλῶας τὰ ἐπι-
 μιλῶια ἀδηλόμυρα. 13 γίνε) ἢ καὶ
 ταῦτα.

VI. Ἐσιν ἧσι τὸ γυναικῶν, ἐπὴν
 διμῶια ἢ τὰ κατὰ μιλῶια ἐν τῆσι
 μήτερι (πολλὰ ἐόντα, ἔρχεται ἐς
 25 παύμονα, ἢ ἐπὶ ἐπανφληθῆ, 2 ἔ
 πίαψ πίαψ, ἀπερ ἐν φθινάδι ἐί-
 ρη). 3 καὶ ἐχ' οἷα τέ ἐσι ἀεῖναι. 4
 γίνε) ἢ καὶ ταῦτε. ἔστιν ἧσι ἀλάπυα
 γίνονται τὰ ἐπιμῶια χροῖσται, 5
 ἐπὶ γήνη) διμῶια ἢ τέρμῶια. 5
 τῆτο ἢ μάλισα γίνε), ἢ ξυγκαῆ
 ἕωτ ἔπυρός. 6 σημεῖα δὲ ἐσιν, ἢ
 ἀλάπυα ἢ. 7 ὁδῶμα ἢ ἐμπίπιε (εν
 233 εἰς τὸ ἦτρον) ἰχυραί, ἔ σφύξεις, ἔ 26
 ψαυομήνη σκα ἀνέχεται. 8 καὶ, ἢ
 μέλλη βελιόνως ἔχιν. ῥήγνη) αὐ-
 τῆ τὰ ἐπιμῶια καὶ τὸ αἰδύον, καὶ
 χωρέφ πύον ἔ αἶμα. 9 ὁ ζῶμρον ἢ χω-
 ρέφ ἐπιτῆμέρας ἐπὶ ἢ ὀκτώ ἢ ἐνεία.
 10 ἐν ἢ τὰ περὶν χροῶν πονέε), ὡς ἐί-
 ρη) ἔμπερθεν. 11 ἐπὴν ἢ ἀποκαθα-
 ρῆ, ἀεισον μ, ἢ μὴ γήνοίτ ἔλκεα.
 12 ἢ τὸ ἕωτ λέπη) ἔλκεα, πλείο-
 5 ρο δὲ ἡσφ θεραπέεις, ὅκως τὰ ἔλ-
 κέα μὴ μωδῆσῆ) ἔ κἀυθμα γίνε).

VII. Ἄφορ) ἢ ἔσσι, καὶ ἢ
 ἢ αἰση, ἢ μεζάλα ἢ τὰ ἔλκεα
 γήνο-

vocis privatio: 6 & stomachus
 mordetur: & flava bilis exit:
 7 spiritus offendens, & anxia est,
 & jactat seipsam, & ardet. 8
 Postquam autem transmutati
 fuerint, & vesica tenuem sangui-
 nem ab uteris trahet, tunc urina
 mingitur rubra. 9 Et dolet qui-
 dem reliquum corpus, maxime
 vero collum, & spinam, & lum-
 bos, ac inguina. 10 Et ipsi ad
 hoc progressæ, & venter attolli-
 tur, & crura supra modum intum-
 mescunt, & tibiæ ac pedes, 11 &
 mors succedit. 12 Et circa hanc
 quidem sic finiunt menstruæ
 purgationes ad sex menses oc-
 80 cultatæ. 13 Fiunt item hæc.

VI. Quibusdam mulieribus
 menses bimestres in uteris exi-
 stentes multi ad pulmonem pro-
 cedunt: & ubi recepti fuerint,
 25 omnia patiuntur quæ in Tabæ
 dicta sunt: 3 & non est possibile
 ipsam supereffe. 4 Fiunt & hæc.
 Quibusdam suppurati sunt men-
 ses, ubi per duos aut tres menses
 moram traxerint. 5 Hoc autem
 maxime fit, si à febre fuerint
 combusti. 6 Signa vero sunt si 35
 suppurati fuerint: 7 dolores
 enim incidunt in pectinem, &
 pulsationes fortes, & contactum
 non sustinet: 8 & si melius ha-
 bitura est, menses ipsi erumpunt
 in pudendum, & procedit pus ac
 sanguis, 9 & procedit graveolens,
 ad septem, aut octo, aut novem
 dies. 10 In priore vero tempore
 dolet velut dictum est antea. 11
 Postquam autem depurgata fue-
 rit, optimum quidem est si non
 fiant ulcera. 12 Si vero relinquantur
 50 ulcera, ampliore curatione
 opus habebit, quo ulcera non
 putrescant, & graveolentia fiant.

VII. Sterilis autem evadet,
 etiamsi melius habebit, ubi ma-
 gna

γλυκόμερα ἐν τῆσι μήτηρσιν. ² ἢ δὲ μή οἱ καὶ τὸ ἀδίδιον χωρήσῃ τὰ ἐπιμυώια, ἀφ' ἧν γλυκόμερα ἐς τὰ ἑσπέρα ἔβασάνθη ἔξυμώσεται καὶ τὴν λαπαίρην βαγνῶσαι ἄτερ φύμαλα. ³ ἢ ἄτε ἔβασάνθη ²⁷ ἀφ' ἧν γλυκόμερα καὶ κείνη χωρήσῃ πυάδεα ὀδμαλία. ⁴ καὶ, ἢ τῆτο γρήνηται, ἢ παρῆνεται ἢ γυνή. ⁵ ἢ δὲ καὶ παρῆνεται, ἀφ' ἧν ἄφορο ἔσται. ⁶ ταύτη γάρ οἱ τὸ λοιπὸν ἢ ὀδὸς γίνεταί τῆσιν ἐπιμυώισιν ἢ ἔξω. ⁷ τὸ γὰρ σῶμα τῶν μηρέων ὡς τῆτο τὸ χωρίον παρῆνεται.

VIII. Γίνεταί δὲ καὶ τόδε. ² ἔσιν ἧσιν, ἐπὶ δὲ μύλα ἢ τρέμνα ἢ χρονώτερον ἢ τὰ ἐπιμυώια, καὶ παρῆνεται ὡς τὴν λαπαίρην, μὴ ἀφ' ἧν τῶν κατὰ μυώια ἐόντων, ³ ὡς φύμα γίνεταί ἑσπέρα ἔβασάνθη, ἀκέφαλον, μέγα, ἐρυθρόν. ⁴ καὶ τῶν ἰηρέων πολλοὶ ἤδη, ὅσα ἐδότες τῆτο οἶον ἔσιν, ἔταμνον, καὶ ἐς κίνδυνον ἤγαγον ἕως. ⁵ τὸ δὲ ὡς φύμα γλυκόμερον γίνεταί τρώπω τοῖσδε. ⁶ ἐπαυρίσκειταί ἢ ἀφ' ἧν ἢ σπέρμα, ἢ ἄτε παρῆνεται ἢ σπέρμα ἢ σῶμα τῶν μηρέων τῆ λαπαίρην. ⁷ καὶ ἐπιμυώιαται ἢ ὡς ἄτε καὶ ἐξίσταται, ἄτε πληρῆμνη ἢ ἀφ' ἧν ἢ σπέρμα.

IX. Καὶ ἔσιν ὅτε, ἢ μετὰ τὸ σῶμα τῶν μηρέων, καὶ γρήνηται καὶ τὸ ἀδίδιον, ² καὶ χωρήσῃ ἀφ' ἧν ἢ ἀφ' ἧν τὰ κατὰ μυώια, ³ κατὰ τὸ ἐξέστηκα καὶ τὴν λαπαίρην. ⁴ ἀφ' ἧν δὲ γὰρ ἐς τὰς μήτρας. ⁵ ἀφ' ἧν ἔξω ἐξάλασαν. ⁶ ἢ ἢ μετὰ σπέρμα καὶ τὸ ἀδίδιον τὸ σῶμα τῶν μηρέων, ἀφ' ἧν καὶ τὴν λαπαίρην, ⁷ καὶ ταύτη ὀδὸς γίνεταί τοῖσι κατὰ μυώισιν. ⁸ καὶ

gna ulcera fuerint quæ in uteris facta sunt. ² Si vero non contingeret, ut menses ipsi in pudendum procedant suppurati facti, ad partes supra inguen, juxta lateris mollitudinem erumpent, citra tuberculum, ³ utpote pure rupto, & illa parte purulenta ¹ graveolentia procedent: ⁴ & si hoc fiat, mulier non superstes manet. ⁵ Si vero etiam superstes maneat, semper sterilis erit. ⁶ Hac enim parte de cætero via fit mensibus ut foras prodeant. ⁷ Nam os uterorum ad hunc locum allapsum est.

VIII. Fit & hoc. ² Quibusdam ubi bimestres aut trimestres, aut diuturniores fuerint menses, & ad lateris mollitudinem allapsi fuerint, quum non suppurati sint menses, ³ velut ¹⁰⁰ tuberculum fit supra inguen, sine capite, magnum, rubrum: ⁴ & vulgus medicorum ignarum quid hoc esset, jam sæpe fecerunt, & sic in periculum induxerunt. ⁵ Cæterum id quod velut tuberculum fit, tali modo fit. ⁶ Fruitur sanguine caro ipsa, utpote osculo uterorum lateris mollitudini adjacente: ⁷ & impletur caro ab ipso, & insurgit ac eminet, velut sanguine repleta.

IX. Et aliquando si transfertur fuerit os uterorum, & ad ¹⁰⁵ pudendum conversum, ² & menses processerint per pudendum, ³ id quod circa lateris mollitudinem eminet, sedatur. ⁴ In uteros enim distribuitur, ⁵ hi vero foras laxantur. ⁶ Si vero non conversum fuerit os uterorum ad pudendum, circa lateris mollitudinem suppuratur, ⁷ & hac parte transitur fit mensibus:

20 8' καὶ οἱ κίνδυνοι οἱ αὐτοὶ εἰπν, οἱ καὶ παρ' ἄλλων εἰρημῶροι. 9 πρῆπτται ἢ καὶ ἐξέμελλον. 10 ἔστιν ἢ σὺ καὶ τὴν ἐδρῶν, ὡς παρ' ἐμοὶ εἴρηται ἐν τῆσι παρετηνίαισι. 11 καὶ σημεῖα καὶ πόνους τὰς αὐτὰς δεικνύουσι τοῖσι κείνῃ εἰρημῶροι. 12 ἢ ἥσον δὲ 28 ταύτῃ τὴν ὁδὸν ποιεῖ) τὰ ἐπιμῶνια τῆσι γυναιξίν, ἢ τῆσι παρετηνοίαι.

8 & eadem pericula sunt, quæ prius sunt relata. 9 Sed & ad vomitum convertitur, 10' & quibusdam in sedem, velut in virginum morbis à me dictum est, 11 & signa & dolores eisdem ostendit, quos isthic retulimus. 12 At hanc viam minus faciunt menses mulieribus quam virginibus.

x. Ὁκράταν δὲ τὰ ἐπιμῶνια κρυφῆ, 2 ὁδῶν ἐξεί τὴν νεύρω γαστέρα, καὶ δοκίμ' ἐνεκείν' βάρου, 3 ἐ τὰς ἐξέχουσ' ἐκπαύτως 29 πονεί, 4 τὰς κενεῶνας. 4' Ἦν δὲ τὰ 25 ἐπιμῶνια πανταίαι (μὴ ἢ γαστέρας, γίνε) ὑπονόσος ἢ παρὰ καὶ [λίγρον, ἢ καλλιάδεα. 5 γαστ' ἐν παρῶτον κελίην κερήρα, αὐτῶτε 6 κῶται. 6' ἐπ' ταῖς ἐπὶ τὰς ὑστέρας παρῶτῆται, ἀφ' ἧς ἀίμα κερῶμα]. 7' καὶ 30 Διφλιπῶν [κέρων μίλιον ἢ δύο, ἐπ' ταῖς πύσται, ὑφ' ἧς ἀίμα ἴη. 8 πινέτω ἢ κερῆρον ἐν οἴνω τῶν ἀπὸ δάδου. 9 ἢν δὲ οἱ νόσος μὴ γίνε). ἔσται ὡς δοκίμ' ἐκέρων εἶναι, 10 ἐμισθῶρον ἀνδρὶ ἀλζεφ' ὡς τὸ δοκίμ' ἐκέρων εἶναι.

x. Quum menses fuerint occultati, 2 dolor habebit inum ventrem, & onus quoddam incumbere videtur, 3 & lumbos & laterum mollitudinem mirum in modum dolet. 4 Si vero omnino non procedunt, præ' morbo aut crassi & viscosi, aut glutinosi fiunt. 5 Primum igitur ventrem purgare oportet iursum ac deorsum. 6 Deinde uteros subditio medicamento, à quo sanguis purgatur. 7 Atque ita quietare, & potandum dare pharmacum, à quo sanguis prodeat. 8 Bibat etiam crethmum in vino tædaceo. 9 Si vero fluxus ipsi non fiat, contingeret ut prægnans esse videatur, 10 & dum cum viro coit doleat, ut putet' quid 120 incumbere, 11 & gravitas fit in ventre, 12 & venter prominere, 13 & desideriiis similibus afficitur, velut in ventre habeat: 14 stomachi dolore afficitur, maxime ubi quinquaginta dies præterierint. 15 Et dolor alias atque alias habet ventrem, & partem circa umbilicum, & collum, & inguina, & lumbos. 16 Et postquam menses duo aut tres præterierint, quandoque menses acervatim ipsi in pudendum erumpunt: 17' & quæ prodeunt 125 velut carnem esse putat, quemadmodum ex foetus corruptione & nigra.

11 ἐ βελῆτος ἐν τῇ γαστρί (ἐ γίνε). 30 12 καὶ ἢ γαστρί παρῶτῆται, 13 καὶ ἀείρεται) ἢ δελφισμῶνος ὡς ἐν γαστρί ἔχουσα. 14 καὶ κερῶμα, 15 ἐπὶ 32 ἡμέραι τεσσαράκοντα μάλιστα εἰσίου. 15 καὶ πόνου ἐξ ἁλλοῖς 6 ἀλλοῖς τ' γαστρί, [μάλισται] τὸ καὶ 33 φαλῶ, τὸν τε τράχηλον, 6 τὰς βεβῶνας, καὶ τὸ σφῶν. 16 6, ἐπὶ τὴν μῆτρας δύο ἢ τρεῖς γῆρας), ἐστιν ὅτε ἐρράγη οἱ καὶ τὸ ἀδιδόντα κερῶμα μῶνια ἀθρόα, 17 καὶ δοκίμ' ὡς παρ' ἄλλων 34 εἶναι τὰ ἀπὸ τῶν ὡς ἐκ Διφθόρης, 6 μέλανα.

x1. Quibusdam etiam ulcera fiunt in uteris, 2 & opus habent dilit-

x1. Ἐστὶ δὲ ἢ σὺ καὶ ἕλκεα γίνε) ἐν τῆσι μήτραι. 2 καὶ δεύεται παρῶτῆται

35 παρσέχον τῇ μελέτη. 3 πολλῆσι ὃ
 συμβαίνει, ὥστε δοκέειν ἔξ μιλῶας
 ἔχον ἐν γαστρί, ἢ ἐπὶ ὀλίγω ἐλάσσονα
 χρόνον. 4 ἢ γαστήρ παρσέχον, ἢ πάλ-
 λά οἱ δοκέει γίνεσθαι ὥστε ἐν γαστρί
 ἔχουσι. 5 ἢ ἔπειτα ἐστὶν ἥσι Διφθί- 35
 ναύα ἐρράγμα ὑπὲρ τῷ βροχῶν
 ἄμα τὰ πέμπω ἢ ἕκτω μιλῶ, κῆ 36
 ὁδὸν ταύτη ποιήσῃ. 6 ἔστι ὃ κῆ ἥσιν
 ἔλκεα γίνεει) ἐν τῆσι μήτρῃσι, κῆ 37
 κῆ τὸ ὑπὲρ τῷ βροχῶν. 7 ἐκιν-
 διωδύσῃ ἀποτρυνεῖν. 8 ἢ ὃ κῆ παρ-
 ρήν), ἀφορῶ ἔσαι. 9 ἔστι ὃ ἥσι
 κῆ τὸ ἀπὸ δίδιον ῥήγνυ), 10 κῆ χω-
 40 ρέει αὐτῆ σσηπύται κῆ πυώδεα. 11
 κῆ ἀπὸ τριτέων ἔλκεα ἐγίνεται ἐν
 τῆσι μήτρῃσι, 12 κῆ κινδιωδύσῃ.
 13 ἢ χεῖρ, ὅπως μὴ τὰ ἔλκεα πα-
 λαία γῆν), ἰητρύσῃ παρσέχον).
 14 ἀφορῶ ὃ ἢ ἐκ αὐτῆ γίνεει), ἢ γε
 καὶ ἰητῆ.

XII. Ἦν ὃ μήοι ῥαγῆ τὰ κα-
 ταμυλία διενεχθέντα ἔξ μιλῶας,
 πείσει) πᾶντα, ἀπερ τῇ ἀτόκω τὰ
 καταμυλία ὁδὸν ἐκ δυνάμει ἀφού-
 ρεῖν. 2 κῆ, ἢ μὴ ῥεοπαδῶν, ὕγιῆς
 ἔσαι. 3 ἢ ὃ μὴ, Διφθίεσσα κῆ ἐς 38
 ὅκατὰ μιλῶας, θνήσκῃ. 4 πολλῆσι ὃ
 45 γίνεται, ἢ τὰ καταμυλία φλε- 39
 ματώδεα χερρέωνται ἐπὶ πολλὸν
 χρόνον, 5 καὶ ἐλάσσονα ἢ ὕγι-
 ρῶν. 6 ὕγιῆς δὲ γίνεται ἐν ἥσιν
 τὰ παρσέχοντα ἰηθείσα.

XIII. Ἦν δὲ τὰ ἐπιμυλία
 γυναικὶ χωρὲν ἡμῶν, ἐλάσσονα δὲ
 τῷ δέοντῳ χωρὲς, 2 οἷα τῷ σῶματι
 τῶν μητρῶων παρεγκεκλιμῶς
 ὀλίγων τῷ ἀπὸ δίδιον, 3 ἢ ὃ ῥομῆ με- 40
 μυκτότῳ ἐς τῆσσι, 4 ὥστε χωρὲς
 μὴ, ἀποφράσεται δὲ ἀπ' αὐ-
 τῶν καὶ ἀπὸ δίδιον, ὡς περ αἰσῶν,
 ἐπὶ κατέληται ἐς τὰς μήτρας, 5 τὰ
 μετρία, τελείως τῷ ἀμῶν ἐπιμυ-
 μῶς

diligenti animadversione. 3 Mul-
 tis vero contingit ut putent se
 sex mensibus in utero habere,
 aut etiam paulo breviori tempo-
 re: 4 & venter prominēt, & alia
 sibi fieri putat, velut in ventre
 habenti. 5 Postea sunt & quibus
 suppurati eruperunt supra in-
 130 guen, simul cum quinto aut
 sexto mense, & viam ea parte
 patefecerunt. 6 Quibusdam au-
 tem ulcera fiunt in uteris etiam
 infra sub inguine: 7 & pericli-
 tatur mulier de vita. 8 Si vero
 etiam superstes maneat, sterilis
 erit. 9 Quibusdam etiam in pu-
 dendum erumpunt, 10 & pro-
 deunt ipsi purefacti ac purulen-
 ti. 11 Et ab his ulcera fiunt in
 uteris, 12 & periclitatur. 13 Et
 oportet, ut ne antiqua fiant ul-
 cera, cum attentione mederi. 14
 Sterilis autem & hæc fit, etiam- 135
 si fuerit curata.

XII. Si vero non eruperint
 menses sex mensibus intus con-
 clusi, omnia patietur velut ea
 quæ non peperit, in qua menses
 viam invenire non possunt. 2 Et
 siquidem curata fuerit, sana erit.
 3 Sin minus, etiam ad octo men-
 ses durans moritur. 4 Multis ve-
 ro contingit, ut menses pituitosi
 ad multum tempus prodeuntes,
 5 etiam pauciores sanis sint: 6 sa-
 na autem talis fit, si convenienti 140
 cura fuerit sanata.

XIII. Si vero menses mulieri
 prodeant quidem, verum pau-
 ciores quam convenit, 2 utpote
 osculo uterorum paululum à pu-
 dendo emoto, 3 aut nuper con-
 cluso ad hoc, 4 ut prodeant qui-
 dem, verum obturentur ab ipsis
 etiam transitus, per quos pene-
 trant ubi ad uteros descendunt:
 5 moderati sane paulatim pro-
 deunt, sanguine semper perfecte
 d d 4 osculo

μήτρα τῶ σώματι αἰεὶ, ἀπερχόμενα
 234 δὴ καὶ ὀλίγον 6 καὶ ἐπιπύει ἡμέ-
 ρα παρέλθουσιν, ἧσι καθαίρεται
 μεμαθηκῆς, ἔπειτα τὸ αἷμα ἐν
 τῆσι μήτρῃσι τὸ ὑπολφθῆν, καὶ
 ἔτερος ἔπι κληρόντα ἐπιμύλια μὴ 41
 ἔξωθῆν τὸ ἐρχθῆν αἷμα, ἄλλ' αἰεὶ 42
 βαρυνῶν κατ' ὀλίγον, ἕς τε τῆς [μ]
 περὶ τῆς μύλιας ἢ ἐπὶ δύο ἢ ἐπὶ
 τρεῖς μὴ ἑσπίει καὶ ἔρα. 7 ἐπιπύει οἱ
 μύλιας παλιόνας γλῶσσιν, ἐπιμύλιον
 πενήσει, 8 ἔπειτα ἐν γαστρὶ, μέ-
 5 χριστὸν αὐτῶν ἐπὶ τῆς πύελφει-
 τῆ μιν, μάλιστα τὰς ἡμέρας, ἐν
 ἧσι καθαίρεται μεμαθηκῆς, ἡπεδω-
 γόν. 10 εἰκὸς δὲ ἐστὶ καὶ τῶ μεσηγῶ
 γαστρὶ πύρεττον καὶ φέριον, καὶ
 καρδιώσθην, ἔπειτα ἐπὶ τὸ πλῆ- 43
 θον ἀνά πᾶσαν ἡμέραν. 11 καὶ ἀλγέει
 ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε τὸ σῶμα, καὶ μάλι-
 στα τὸ σφύρον, καὶ τὸ ῥάχυν, καὶ τῆς βε-
 βῶνας, τὰ τε ἄρθρα τῶ χερῶν καὶ 44
 τῶ ποδῶν. 12 ταῦτα ἢ ἐχθρὸς ἄλ-
 γέει, ἄλλ' ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, ὅπῃ αὐτῶ
 βέλῃ τὸ αἷμα τὸ ἀποκινεῖται μόνον
 10 ἢ μὴ διὰ μόνον εἶναι ἐν τῆσι 45
 μήτρῃσι. 13 καὶ, ὅπῃ αὐτῶ ἐπὶ
 σώματι, οἰδηματὶ εἶναι. 14 ὅτε γί-
 νεται ἔσαστος ἰσχυρὸς τῶ ἄρθρων
 σωματός, 15 καὶ τῶ ἄλλων σημείων
 ἀποφθνήσκον φαίνεται οἱ ἄλλοτε ἄλ-
 λο. 16 εἶναι ὅτε αὐτῶ, ἢ μὴ τῶ πύ-
 ρῃ καὶ τῶ σφύρον, ἢ μὴ, 17 εἶναι
 ἢ νῆσθον ἐπιμύλιον ἢ καὶ χρονω-
 πέρη γινόμεν, ἢ θανάτου εἶναι αὐτῶ, 46
 ἢ χολώσθην, ἢ ἀκρατέα πινῶν 47
 μερῶν ποιήσθην. 18 ἢ τῶν ῥί-
 γων καὶ ἀσπίδος τὸ αἷμα ἐνταῦθα
 ἐπέλθῃ, πῆξιν ἰσχυρῶς τὰ νῦρα.
 15 19 τῶ τῶ τὸ νῦμα γίνετ' ἄλλοι
 τῶ σιν ἀνδρῶν. 10 ἢ τῶ ἢ ἐμπέ- 48
 ροτόκω ταῦτα τὰ νῦμα ἢ ἐμπέ-
 ρη τῶ ἐπιμύλιον, ἢ ἄσκα μίλιον ἐπιμύ-
 λια

osculo incumbente. 6 Et post-
 quam dies ' præterierint quibus 145
 purgari solet, & conclusus fuerit
 sanguis in uteris relictus, & alii
 menses subdescendentes non ex-
 pulserint conclusum sanguinem,
 sed semper paulatim gravant, &
 primis mensibus duobus aut tri-
 bus non valde prodeunt : 7 post-
 quam autem plures menses præ-
 terierint, adhuc magis dolebit :
 8 & non habet in ventre, quam-
 diu sane sic habuerit, 9 & febris
 corripiet ipsam debilis, maxime
 ' in diebus quibus purgari solet. 150
 10 Verisimile est autem & in in-
 termedio tempore ipsam febrere,
 & horrere, & stomachi dolore
 vexari, & ad multitudinem ad-
 dere singulis diebus. 11 Et dolet
 alias atque alias corpus, & maxi-
 me lumbos, & spinam, & ingui-
 na, & articulos manuum ac pe-
 dum. 12 Verum his locis non
 simul dolet, sed alias atque alias,
 qua parte sanguis discretus, & in
 uteris esse non potens impetu
 suo ' gravavit : 13 & qua sane cor- 155
 poris parte incubuerit, tumor
 est, 14 fitque etiam convulsio for-
 tis articulorum corporis. 15 Et
 alias aliud ex relatis antea signis
 ipsi apparet. 16 Hæc siquidem
 juxta debitum modum curata
 fuerit, sana evadet. 17 Sin mi-
 nus, morbus septimestris aut diu-
 turnior factus, lethalis fuerit, aut
 claudam faciet, aut partes ali-
 quas impotens efficiet, 18 si præ
 rigore & cibi fastidio sanguis
 circa ' nervos compactus fuerit, 160
 quemcumque tandem locum oc-
 cupaverit. 19 Hic autem morbus
 magis fit his quæ virum non ha-
 bent. 20 Si vero hi morbi jam
 relati, aut quicumque postea re-
 ferentur, incidant in eam quæ
 partum non sit experta, diutur-

σεαζ, πολυχρονιάτερα ἔσαι, ἔξωσον ἐπίπενα. ²¹ τὰ ἢ σημεῖα ταυτὰ κὶ τελευτῆ αἰ αὐτῆ γίνονται) τῆ πῆ α- ⁴⁹ πόκω, κὶ τῆ λοχίαν ἐμπέρας, λὺ μὴ θεραποδύων). ²² χρῆ εἰ αὐτίκα πλὴν θεραπειῶν ποιέεσθ' εἰ ἢ μὴ, ἐπιφάνει) αὐτίκα τὰ νεσήματα.

XIV. Ἦν ἢ τὰ ἐπιμυρία πλείονα ἢ δὲ οἱ ἄλλοι χαρῆν ἔ παχύτερα. ² οἷα ἢ σώματι ἄφύσι τὸ δὲ οἱ οἰοῦντο, " καὶ ἢ σώματι ἄφ' ἢ μη- ⁵⁰ τσεῶν πλησίον ἢ αἰδοῖς κερδρῶ. ³ κὶ ἐπὶ τρεῖσι (ὡν ἀνδρῶ τε ξυμῆ πολλα, ⁴ κὶ δὲ ὠχρῆ), ⁵ ἐσάπαξ πετὲ " πολλα κερδρῶ κὶ χαρῆον- ⁵¹ τα βύζλω, ἐπὶ δὲ ἄλλοι μᾶλλον τὸ σῶμα ἢ μητσεῶν βιασάμεθα. " κὶ λὺ ⁵² ἐπὶ τρεῖσι (ὡ μὴ ἐπιπέση κενεα- γνείη, " ἀλλ' αὐτῆς πολλὴ ἴη ἀλέα κὶ ⁵³ πὸ σῶμα δὲ πὸ πείη, κὶ τὸ σῶμα, ⁷ ἄτε δὲ ὠχρῶ κερδρῶς ἰμφορδρῶς τὲ κὶ σιωίσης ἀνδρῶ, δὲ ροον, ⁸ ἢ ἐπὶ τὰς μήτρας " ἔ ἀλέα ἐπιφέρει), ⁵⁴ ⁹ ἄχρῶς τε ἔσαι, μέχρῶς αὐ ἔ τως ἔχῃ. ¹⁰ κὶ, λὺ ἢ σερὸν πὶ νεσήμα ἢ ²⁵ πάθημα ἐπιπέση, ὡς ἴη τευχωθῆ- ναι τὸ σῶμα, ¹¹ ὁμοίως αἴτε μῆ- τσεῶν κὶ τὸ εἶωθὸς δὲ ὑπομοίεισι, ἔ πὸ σῶμα δὲ ροον ἐπ' αὐτῶς ἐστῖν. ¹² κὶ μὴ ταῦτα πῆρ ἔχῃ, καὶ ἀσιτέφ, " κὶ ἀλυκτέφ, κὶ λεπτῆ ἔ ἀμυρῶν ⁵⁵ [γίνε),] κὶ ἢ ὁσφῶν ἄφ' ἢ ἐπιμη- νίαν πνήσῃ. ¹³ ἔ, ἢ χροῶς παρσίον- τῶ, λὺ μὴ θεραποδύῃ, πάντω μιν μᾶλλον πνήσῃ ἐν τῶ μετὰ ἐν χροῶν, ¹⁴ καὶ οἱ ἔσαι κίνδυνῶ ἄ- φορῶ τὲ γνέσθ, ἢ τευχωθῆσαι ἐπὶ χροῶς τὲ ἔ τ' νέσος, λὺ τί οἱ ἐμπε- ση κὶ ἄλλο νεσήμα, ἐπὶ τρεῖσιν τα- νείν αὐτῶ. ¹⁵ χαρῆν ἢ τὰ κατὰ μῆ- νια παχύτερα καὶ παλῆσα ἢ ἢ με- ρέων τῆσιν ἐν μέσῳ δὲ χροῶν κὶ τε- ³⁰ λούτων, ἐλάσσονα ἔ λεπτέτερα.

XV. Μέ-

niores erunt, & minus dolorosi. ²¹ Verum signa eadem, & iidem fines, tum ei quæ non peperit, tum ei quæ puerperia experta est, contingunt, si non curentur. ²² Oportet 'autem statim cura- ¹⁶⁵ tionem facere. Sin minus, statim comparent morbi.

XIV. Si vero menses plures quam oporteat prodeant, & crassiores: (² nimirum corpore natura fluido existente, & osculo uterorum prope pudendum sito) ³ & ad hæc multo cum viro coitu utatur, ⁴ & convivetur, ⁵ femel aliquando multi descendentes & cumulate prodeunt, os uterorum impetu suo magis dilatant: ⁶ & si ad hæc non inci- ¹⁷⁰ dat vasorum evacuatio, sed rursus multus accesserit calor, & os amplum faciunt, & corpus: ⁷ utpote dum convivante & voluptatem ac consuetudinem viri confectante muliere, facili fluxu ⁸ ad uteros etiam calor defertur, ⁹ & decolor erit quam diu sic habuerit: ¹⁰ & si postea morbus aliquis aut affectio incidit, aut corpus affligatur, ¹¹ & uteri similiter juxta solitum morem ampli sunt, & corpus facili fluxu in ipsos præditum est. ¹² Et post ¹⁷⁵ hæc febris habet, & cibum aver- satur, & anxia est, & tenuis ac debilis, & lumbos ex mensibus dolebit: ¹³ & progressu temporis si non curata fuerit, omnia ipsam magis affligent in intermedio tempore, ¹⁴ & periculum ipsi imminet, ne sterilis fiat, aut à tempore & morbo vexata, si alius morbus coincidat, ex hoc moriatur. ¹⁵ Prodeunt autem menses crassiores & plurimi, in intermediis ' diebus. Incipien- ¹⁸⁰ tes autem & desinentes, pauciores & tenuiores.

dd 5

xv. Με-

xv. Μέτρα δ' ἐστὶ πάσι γυ-
 νακί χωρέειν, ἢ ὑμῆνη, τὰ ἐπι-
 μύμια, ² ἐλθόντα ὅσον κητύλαι δύο
 ἄπικα, ἢ ὀλίγα πλέονα, ἢ ἐλάσ-
 σονα. ³ ταῦτα δ' ἐφ' ἡμέρας δύο
 ἢ τρεῖς. ⁴ ὅ ἢ πλείων χρόνον ἢ
 ἐλάσων, ἐπίνοσθ' κ' ἀφορός ἐστι.
⁵ τεκμαίρεσθ' δ' ἐφ' ἡμέρας δύο
 τ' γυναικὸς ὀρέοντα, ⁶ καὶ ἐρωτῶν
 " ὡρὸς τὰ ὡρῶτερον ζυμῶσαλλό- ⁵⁶
 μνον, " εἴτε ἐπίνοσθ' εἴη, εἴτε μή. ⁵⁷
⁷ ἢ ἢ ἢ ἐλάσσονα " ἢ πλείονα ⁵⁸
 ἡμέρας ἔσπρωγθεσθ' φοίτῃ, ἢ αὐτὰ
 ἐλάσσονα ἢ πλείονα εἴη, ἐπίνοσθ'
³⁵ ἐστίν, ⁸ ἢ μὴ ἢ φύσις αὐτῆ νοσηρῆ
 κ' ἀφορῶσθ' ἢ. ⁹ ἢ ἢ τῶτο ἢ, κ' με-
 τίστη) ἐπὶ τὸ ὑμηρότερον, ἀμνον.
¹⁰ χωρέει δ' ἐφ' αἷμα οἶον ἀπὸ ἱερέως,
¹¹ " κ' ταχὺ πῆγνυ), ἢ ὑμῆνη ἢ ⁵⁹
 γυνή. ¹² ἢ ἢ ἐν φύσῃ ἐστὶ πλείονα
 καθαίρεσθ' τεσσάρων ἡμερῶν, &
 πολλὰ κέρτα χωρέει τὰ ἐπιμύμια,
 αὐτὴ λεπταί γίνου), ¹³ καὶ τὰ ἐμ-
 βρυα αὐτέων λεπταί, " καὶ ἀμαλ- ⁶⁰
 δυῖε). ¹⁴ ἢ ἢ δ' ἐ τριῶν ἡμερῶν
⁴⁰ ἐλάσσον ἢ κῆταρ(εις γίνε), ἢ ὀλί-
 γα χωρέει, αὐτὴ παχέει καὶ δύ-
 χροσι, ἀνδρακῆ τε [κ'] & μνησί-
 τικαί(ειν. ¹⁵ αἱ δ' ἐ δὲ κύσικον-
 ται.

xvi. ἢ ἢ πνίξ ὡρῶσθ' ἕξαπί-
 νης. ² γίνε) ἢ μάλιστα τῆσι μὴ ζυ-
 νίσθ(ειν ἀνδρα(ει, κ' τῆσι γεραυτέ-
 ρη(ει μᾶλλον ἢ τῆσι νεωτέρη(ει. ³
 καθόττερα ἢ αἱ μῆτρα σφῆαν εἰ-
 σί. ⁴ " γίνε) ἢ μάλιστα τότε, ἐπὶ ⁶¹
 κενεαχρήση κ' ταλαιπωρήση πλείο-
 να τ' μαθήσθ(ει. ⁵ αὐαυθεῖσαι αἱ
 μῆτρα παρ' τ' ταλαιπωρήσης ἐρέ-
 φον), ἄτε κενεαῖ ἔσσαι κ' κῆφα.
⁴⁵ ⁶ δύρυχωρήη γὰρ σφῆν ἐστίν, ὡστὶ
 ἐρέφασθ', ἄτε τῆς κηλίης κενεῆς
 ἐέσης. ⁷ ἐρέφῶμῃ κ' ἐπὶ ἑάλλω(ει
 τῶ

xv. Moderati vero sunt men-
 ses prodeuntes in omni muliere
 si sana fit, ² ut duarum hemina-
 rum atticarum mensura fece-
 dant, aut paulo plures, vel pau-
 ciores, ³ atque hoc ad duos aut
 tres dies. ⁴ Longius autem tem-
 pus aut brevius, morbosum &
 sterile est. ⁵ Conjectare porro
 oportet, mulieris corpus inspi-
 ciendo, ⁶ & interrogare collatio-
 ne ad priora facta, an semper ¹⁸⁵
 morbosa vivat, an non. ⁷ Si enim
 pauciores aut plures dies, quam
 solent prodeant, aut ipsi paucio-
 res aut plures fuerint, morbofi
 sunt: ⁸ nisi natura ipsa morbosa
 & sterilis fuerit. ⁹ Si vero hoc
 fuerit, & ad salubriorem statum
 transmutatur, melius est: ¹⁰ pro-
 cedit autem sanguis velut a vic-
 tima, ¹¹ & cito congelatur si
 sana fuerit mulier. ¹² Quibus
 vero in natura est, ut plures quam
 quatuor dies purgentur, & ¹⁹⁰
 menses valde multi prodeunt,
 hæc tenues fiunt, ¹³ & foetus ipsa-
 rum tenues, & emarcescunt. ¹⁴
 Quibus autem purgatio infra
 tres dies fit, aut pauci menses fe-
 cedunt, hæc crassæ sunt, & bene
 coloratæ, virilesque ac partus
 immemores, ¹⁵ & neque concipi-
 unt.

xvi. Si suffocatio derespente
 accesserit (² fit autem maxime
 his quæ cum viris non coeunt,
 & senioribus magis quam junio-
 ribus. ³ Leviores enim uteri ¹⁹⁵
 ipsarum sunt: ⁴ fit autem po-
 tissime tunc, ubi mulieri vasa
 evacuata fuerint, aut plus solito
 laborarit:) ⁵ resiccati à labore
 uteri convertuntur, ut qui vacui
 sint ac leves. ⁶ Est enim ipsis
 locus spatiosus ut convertantur,
 utpote ventre vacuo existente.
⁷ Dum autem convertuntur, im-
 petunt

τῶ ἥπατι, ἔομαι γίνον), καὶ ἐς τὰ
 ὑποχόνδρια ἐμβόλαις (ἔστι γὰρ
 ἔρρον) αὐτὸ πρὸς τὴν ἰκμάδα, ἅτε
 ὑπὸ τῆς πελαγπωρείης ἐκροσθεῖσιν
 μῶλλον ἢ κρηρῆ. 9 τὸ δὲ ἥπαρ ἰκ-
 μαλέον ἐστίν. 10 ἐπὶ δὲ ἐπιβοάλλω (ἔ-
 τῶ ἥπατι, πνίγα ποιέουσιν ἐξαπίνης
 ἐπιλαμῶσιν τὸ Δίφπεν τὸ πε-
 ρεῖ τὸ κριλίω. 11 ἔ, ἅμα τὸ ἄρρον)
 235 ἐστὶν ὅτε πρὸς ἄλλην πρὸς τὸ ἥπαρ,
 καὶ δὲ τὸ κεφαλῆς φλέγμα κρη-
 τάρρει ἐς τὰ ὑποχόνδρια οἷα πνι-
 γμῆς. 12 ἔ ἐστὶν ὅτε ἅμα τῆ κρη-
 τάρρυσσ φλέγμα ἔρρονται ἐς
 χωρὶν δὲ τὸ ἥπατος, ἔ πνίξ) ἢ
 πνίξ. 13 κρητάρρον) δὲ κρητάρρως
 ἰκμάδα καὶ βαρυθεῖται. 14 τρυ-
 σμός δὲ ἀπ' αὐτῶν γίνε), ἐπὶ χω-
 ρέω (ἔ ἐς ἔδρην τὸ σφῶν αὐτῶν. 15
 ἐπὶ δὲ ἔλθω (ἔ ἐστὶν ὅτε ἡ γαστήρ
 μετ' ἐκείνα ὑπερότερη γίνε) ἢ ἐν τῶ
 5 πρὸν ἔρρον. 16 χαλῶ γὰρ ἡδὴ ἡ κρη-
 φαλή δὲ φλέγμα ἔς τὸ κριλίω.

XVII. Ἐπὶ δὲ πρὸς τὸ ἥπατι
 ἔωσιν αἱ μῆτρας ἔ τοῖσιν ὑποχόν-
 δείοις (ἔ πνίγα, 2 ἔ τὰ λυκα
 τὸ ὀφθαλμῶν ἀνασάλλει, ἔ ψυχρῆ
 γίνε). 3 ἐστὶ δὲ αἱ ἐπελθοναί γίνον).
 4 ἢ δὲ τὸς ὀδόντας βρύχ. 5 ἔ σία-
 λα ἐπὶ στόμα βέβ. 6 ἔ εἰσὶ τῶ τοῖσιν
 ὑπὸ τῆ ἡρακλείης νέσος σινεχομέ-
 νοις (ἔ τὸ δὲ ἔρρονιστω αἱ μῆτρας
 πρὸς τὸ ἥπατι καὶ τοῖσιν ὑποχόν-
 δείοις (ἔ τὸ πνίγα) ἢ γυνή. 8 ἐστὶ
 10 ἐπὶ τὸ λαμπαρήσι, αἱ μῆτρας ερε-
 φόρμα πρὸς τὸ κύσθ, τὸ στόμα-
 ρον πρὸς ἀπὸ πρῶσι, καὶ σφραγίσαι
 ποιέουσιν. 9 ἔ ἄλλο δὲ ἐδὲν κακὸν ἔχ. 10
 καὶ ἐν τῶ ἔκμας τερροπλο-
 μῆ. 11 ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ αὐτὸ μῆτρα.
 12 ἐστὶ δὲ ἢ τιν ἐκ πελαγπωρείης ἢ
 ἄσπίτης πρὸς ὀσφῶν ἢ πρὸς ἰχία
 πρὸς

petunt hepar, & juxta consistunt,
 & ad præcordia irruunt. 8 Cur-
 runt enim & progrediuntur sur-
 sum ad humiditatem, tanquam
 à labore magis quam opportu-
 num est reficcati. 9 Hepar au-
 tem humidum est. 10 Postquam
 autem impetiverint hepar, suffo-
 cationem faciunt, derepente per-
 spirationem circa ventrem in-
 tercipientes: 11 & aliquando si-
 mul incipiunt hepar impetere, &
 à capite pituita defluit ad præ-
 cordia, velut ab eo quod suffo-
 catur: 12 & aliquando simul cum
 pituitæ defluxu, descendunt ab
 hepate ad locum suum, & cessat
 suffocatio. 13 Descendunt au-
 205 tem detrahentes humiditatem,
 & gravati. 14 Stridor autem ab
 ipsis fit, dum ad suam ipsorum
 sedem procedunt. 15 Postquam
 autem eo devenerint, aliquando
 venter post illa humidior fit,
 quam superiori tempore. 16 La-
 xat enim jam caput pituitam in
 ventrem.

XVII. Ubi vero apud hepar
 & præcordia fuerint uteri, &
 strangularint, 2 mulier albas ocu-
 lorum partes subvertit, & frigida
 fit. 3 Sunt autem quæ lividæ
 210 fiunt. 4 Quædam etiam denti-
 bus frendunt, 5 & salivæ ad os
 fluunt: 6 & similes sunt his qui
 ab herculeo morbo detinentur.
 7 Si vero diutius moram traxe-
 rint uteri apud hepar ad præcor-
 dia, mulier strangulatur. 8 Quan-
 doque vero ubi mulier vasa eva-
 cuata habuerit, & insuper la-
 borarit, uteri conversi ad vesicæ
 stomachum allabuntur, & urinæ
 stillicidium inducunt. 9 Aliud
 autem nihil mali habet, 10 & cu-
 215 rata cito sanescit, 11 quandoque
 etiam sponte. 12 Quibusdam ve-
 ro ex labore aut inedia, ad lum-
 bos

αρωσασθῶσι πόνος παρέχεσθιν.

XVIII. Ἦν ἡ γυνὴ τὸ σῶμα φλαύρωσ ἔχη, καὶ ἴη χολάδεα¹ πρὸς 62
καταμύωια, δὴ γνωσά ἐστὶ τῶδε.
² μέλανά ἐστι καὶ ῥα. ³ ἐστὶ δὲ ὅτε
μέλανα ἢ λαμπρὰ ἔχει ὀλίγιστα
¹⁵ ἔρχεται, ἔπειτα πύργου πύργου. ⁴ καὶ
ὁ ῥῶν ἄμα λῶν ἄμοφῶν ἔτε
ἄρρην ἔχει ἢ ἴη, ἔστι ἰσχυρὰ
ἐν γαστρί. ⁵ ἔχει δὲ ῥῶν μὴ τὴν
καθαίρεται πρὸς ἡμέρας αὐτῆς
μακρὰ, ἢ πλείονας. ⁶ αρωσῶντων
ἢ ἔπειτα μύωια, πλείονας ἡμέρας
καθαίρεται, ἔλεάσονται τὰ καταμύωια
καθ' ἐκείνην φάσιν, ⁷ πυρε-
ταί τε ἐπιγίνονται τῶν αὐτῶν ὄξεις
ἐν φερίῃ καὶ ἀσιτίῃ, ἀλλοίε καὶ
ἀλλοίε, ⁸ ἔχει δὲ ῥῶν γῆρας. ⁹ καὶ πο-
νήσεται μάστις, ἐπὶ πλείονας
¹⁰ τὰ καταμύωια αὐτῆς. ¹⁰ ἐπὶ ἡ
ἀποκαταρῆ, καὶ ῥῶν ἐπὶ ὀλίγον
ἔως τὸ ἀρῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς 63
ἐς τὸν τὸ κατασῆσεται. ¹¹ μελετα-
νομήν ἔχει ἐν τῆς ὕψους. ¹² καὶ
ἢ μὴ θεοπύου καὶ ὁ ῥῶν
αρωσῶν, πᾶν μιν μάστις πονήσεται
τὸ ἀρῶν εἰρημῶν, ¹³ καὶ ὀδύνη
λήψεται, ποτὲ μὴ τὴν γαστρί τὸ κα-
τω ἔχει ὀμφαλῶν, ποτὲ δὲ τὴν βροχῶ-
νας, ποτὲ ἢ τὴν ὀμφῶν τε ¹⁴ ἔχει
ῥῶν, ποτὲ ἢ τὴν ῥῶν, ¹⁴ πο-
τὲ ἢ πᾶν αρωσῶν ἰσχυρὰ, καὶ
αρωσῶν ὀμφαλῶν ἔχει οἱ καὶ
¹⁵ δὴν, εἰς τὴν κατὰ ῥῶν αὐτῆς ἐλ-
λομήν καὶ ἀνίστησιν.

XIX. Ἦν γὰρ τὸ σῶμα φλαύρωσ
ἔχη, γυναικὶ τὰ καταμύωια ἐλάσ-
σω γίνονται. ² καὶ ἴη τὸ σῶμα ἐμ-
πλεαν ἢ, τὰ καταμύωια τῶν τε
πλείονα ἐστὶ. ³ τῆς ἢ χολάδεα τὰ κα-
ταμύωια καὶ ἔρχεται, ὀλίγη ψυχρὰ
ἐπιπίπτει, καὶ ἀσιτίη ἀλλοίε καὶ
ἀλλοίε, καὶ ἀλυσμός, καὶ ἀρῶν.

4 καὶ

bos aut ad coxas allapfi, dolores
exhibent.

XVIII. Si mulier corpore ma-
le habuerit, & menses biliosi pro-
dierint, ex hoc probe cognosci
possunt. ² Nigri sunt valde, ³
quandoque vero nigri aut splen-
didi, & paucissimi prodeunt, &
citissime congelantur: ⁴ & se-
men amborum, & maris & foe-
minæ evanescit, & non habet
in ventre: ⁵ & incipiente qui-
dem morbo, purgatur diebus
quibus solita fuit, non pluribus:
⁶ progredientibus autem mensi-
bus, pluribus diebus purgatur,
& menses pauciores singulis die-
bus apparent. ⁷ Et febres succe-
dunt erroneæ acutæ, cum hor-
rore & cibi fastidio alias atque
alias, ⁸ & stomachi dolor: ⁹ &
dolebit maxime, ubi menses ipsi
appropinquant. ¹⁰ Postquam
autem purgata fuerit, & ad mo-
dicum tempus, superiorum re-
spectu melius habuerit, postea
rursus ad idem perveniet. ¹¹ Dum
autem curatur, cito sana fit. ¹²
Si vero non curetur, & tempus
procedat, omnia prius reïata val-
de ipsam affligent: ¹³ & dolor
corripiet, nunc ventris partem
infra umbilicum, nunc inguina,
nunc lumbos & coxendicum ad
sedem juncturam, nunc collum:
¹⁴ aliquando vero strangulatio
fortis accidet, & caligo ante
oculos obversabitur, & vertigo,
utpote purgatione fursum ver-
gente ac ascendente.

XIX. Si enim corpus male ha-
buerit, mulieri menses pauciores
sunt: ² & quibus corpus ple-
num fuerit, his menses plures
prodeunt. ³ At vero biliosæ si
menses prodeant, pusillanimitas
incidit, & cibi fastidium alias at-
que alias, & anxietas, & vigilia:

4 &

4 καὶ ἐρυζαυδὲ θαιμινὰ, καὶ σπικθέρ-
 λῆ πασιπατέφν, καὶ ἀθυμίαι, ἐρε-
 βλέπην ἔδοκεί, καὶ δέδιεν. 5 καὶ, ἡ
 μελεδαίνη) ἐκ τρυπών, ὑγιῆς ἔσται.
 6 ἡ δὲ ὁ χροῖον) πασιπν, ἐπι μῦλλον
 30 ποιήσῃ. 7 ζυμοῦσῃ) ἂν αὐτὴ ἄρισται,
 ἡ δὲ ἐμεῖος χολώδης ἐπιγνήη), ἡ δὲ ἡ
 πριλίη πασαχῆ) μὴ ἰαχυρῶς, καὶ
 ἰαπὴ χολώδεια, καὶ ῥόον) ἐπιγνήη)
 αὐτῆ) μὴ ἰαχυρός. 8 ἡ δὲ μῦλλον γὰρ ἔ-
 τρυπών ἐπιπύση ἰαχυρὸν ἐπι σῶμα
 τεῖρυχωμῶν, κινδυνώσῃ. 9 ἡ δὲ ἡ
 ἡμεῖος δόποκαθαίρη) ἡ χολώδεός
 ἡ δὲ πῶν τὸ λυπέον, ὑγιῆς γίνεη). 10 ἡ δὲ
 ἡ μῦλλον μελεδαίνη), μῦλλον μὴ δὲ
 τρυπών γνήη), ἡ δὲ σπικθέρ ἡ γινῆ. 11
 ἡ δὲ ἐπι τὸ πλείστον ζυμοῦσῃ) ῥόον
 ἐπιπύση χολώδεια ἐκ τοιαυτῶν νε-
 σήματος. 12 ἡ δὲ ῥόον γνήη), καὶ 65
 35 ἡ δὲ τὰ πασιπν ὀλίγα οἱ τὰ φαινόμε-
 ῶν ἔσται, 13 ἡ δὲ πῶν τὸ τὸς ἡ-
 μέρας ἡ δὲ ἐπιπύση πλείονα ζυμοῦσῃ-
 νη). 14 ἡ δὲ ὀλίγαν ἡ δὲ χροῖον) πασιπν, ἡ δὲ
 ἐπιπύση πλείονα ἡ δὲ ἡ νεῖος ὀξείη γίνεη),
 15 ἡ δὲ αἱ μῦλλον δάκνον) ἡ δὲ τὸ κα-
 θάρσει) ἡ χολώδε) χωρεῖσθαι καὶ
 ἔλκεν). 16 ἡ δὲ ἐπι τὸ τρυπών ὑγιῆς
 μελεδαίνωμῶν, ἡ δὲ οἱ ἐρυζαυδὲ ὁ ῥόος.

4 & eructat frequenter, & non
 vult deambulare, & tristis est, &
 non videre sibi videtur, & ti-
 met. 5 Et, si curetur, ex his sa-
 na erit. 6 Si vero tempus pro-
 cesserit, adhuc magis dolebit. 7
 Optime autem cum hac agatur,
 si vomitus biliosus succedat, aut
 venter turbetur non fortiter, &
 subeant biliosa, & si fluxus suc-
 cedat ipsi non fortis. 8 Si enim
 quid ex his forte incidit in
 corpus afflictum, periclitabitur.
 9 Si vero leniter depurgetur ali-
 quid biliosi aut totum id quod
 molestum est, sana fiet. 10 Si
 vero neque curetur, neque quicquam
 horum fiat, moritur
 mulier. 11 Plerunque tamen con-
 tingit ut fluxus incidat biliosus
 ex hoc morbo: 12 & si fluxus
 fiat, primum quidem pauca sunt
 quæ comparent: 13 per omnes
 autem dies omnino plura con-
 tingunt. 14 Temporis autem
 progressu plerunque etiam mor-
 bus acutus fit, 15 & uteri à pur-
 gatione biliosa prodeunte mor-
 dentur ac exulcerantur. 16 Sed
 & in hoc adhuc sana fit, si cu-
 retur, & fluxus compesca-
 tur.

xx. ἡ δὲ φλεγμαίνω) ἡ δὲ αἱ μῦ-
 τρυπν ἡ δὲ ἔλκεν, 2 ἐπι ὀξυτέρῃ ἡ
 νεῖος ἔσται, 3 καὶ πολλὰ τε καὶ ὀδυμα-
 λεία καὶ πυώδεια ἐλκώσῃ) ἡ δὲ αὐ-
 40 τῶν τὸ μῦλλον, ἡ δὲ ἡ ἀπύση, 4 καὶ
 ἐκείσῃ) ἡ δὲ εἰς τὸ κρεῖον [ἰαχυρῶς], 5 καὶ 67
 τὰ πασιπν ἐρημῶν ἀπαντῶ) μιν
 μῦλλον πονήσῃ, 6 καὶ τὰ ἔλκεα ἐπι
 μῦλλον ἀγρωτέρῃ ἔσται ἡ δὲ μέχει 68
 μιν ἡ δὲ ἐρημῶν. 7 ἐπι τὸ ἡ δὲ ἡ ἀφο-
 ρῶ) ἔσται δὲ τὸ ἔλκεν.

xx. Si vero uteri ab ulceribus
 fuerint inflammati, adhuc acu-
 tior morbus erit, & multa gra-
 veolentia ac purulenta prodi-
 bunt, ab ipsis uteris jam egressa,
 & semper velut aqua de carni-
 bus, & prius relata omnia ipsam
 magis affligent: & ulcera ad-
 huc magis efferatiora erunt, do-
 nec ipsam vincant. 7 Si vero
 etiam sanata fuerit, sterilis erit à
 cicatricibus.

xxi. ἡ δὲ ἡ δὲ γινῆ τὸ σῶμα 69
 φλαύρας ἔχη, καὶ ἐπι φλεγματοῦδεια
 τὰ ἐπιμῶν ἡ δὲ χωρήσῃ, γινῶσῃ ἡ δὲ
 ἔσται, 2 ἡ δὲ γινῶσῃ φλεγματοῦδεια,
 ἡ δὲ μῦλλον

xxi. Si mulier corpore male
 habuerit, & pituitosi menses
 prodierint: cognosci autem pos-
 sunt si pituitosi prodeant. Pelli-
 culosi

ὑμῶν δ' εὐα τε φάμεν τῶν οἰ, καὶ ὡς παρ
 ἀρχαίαν Διόφραντι, καὶ ὑπολόγη
 εἶναι. ³ τῆτο ἢ γίνε, ⁴ ἢ οἰ τὸ σῶμα
 εἰ κεφαλὴ φλέγμα ἔχει περὶ η-
⁴⁵ ρωμῶν ἢ ἢ, ⁴ εἰ τῆτο μὴ ὑποκαθαί-
 ρη, μήτε καὶ τὰς ῥίνας, μήτε καὶ
 τὴν ἐδρῶν, μήτε καὶ τὴν ἰσθμῶν, ⁵
 ἀλλ' ἐν τοῖσι καὶ μελοῖσι (καὶ ἐν τῶ
 παρῶν) εἰ μάλιστα σὺ τῆ κατὰ ρ-
 σῆ ἔξω ἦκε. ⁶ καὶ, ἢ ταῦτα αἰθε
 ἔχη, ἐπὶ μὲν δύο ἢ τρεῖς μῆνας ε-
 δὲν νοσῆ. ⁷ ἐπὶ τῶ ἢ ἡρῶνος παλίων
 γῆ, καὶ μὴ μελεδαίγη, μάλιστα
 πονήσῃ, καὶ πυρετὸς ἐπιλήφεται
 πάλιν, καὶ ἀσπιθῆ ἀλλοίε καὶ ἄλ-
 λοίε, καὶ καρδιώξῃ, εἰ πονήσῃ, μέ-
 λιστα ἐπὶ τῶ παρῶν καὶ ἐπιμή-
²³⁶ νια. ⁸ ὁμοίαν ἢ ἀπικαίγη, ῥηίδη ⁷²
 ἐπὶ ὀλίγον χρόνον ὡς τὰ παρῶν,
 ἔπειτα εἰς τὸ ὡς τὸ παρῶν. ⁹ καὶ,
 ἢ μὴ μελεδαίγη, ἀλλὰ χρόνον
 παρῶν, γῆ, ὅσα τῆ χ-
 λῶδεα ἔχῳρε τὰ καὶ μελοῖσι, ἢ α-
 χεῖς εἰ ῥῶ οἰ εἰρχῆ. ¹⁰ ἔπει ⁷⁴
 εἰ ταῦτα καὶ ῥῶ φλεγμῶν δ' εὐα
 γίνεσθαι, ἢ ἄλλα, ἄσπαστα ἔρω ἔρω ὀλί-
 γω ὑπερον. ¹¹ καὶ, ἢ παρῶν π-
 γῆται αἰεὶ, πορῶνται ἀνὰ
 πάσας τὰς ἡμέρας, ὅτε μὲν ἄ-
⁵ ἦρῶα, ὅτε δὲ ὀλίγα. ¹² καὶ εἶναι
 ὅτε οἶον ἀπὸ κρεῶν ὑδῶν χωρῆ, ὅτε
 εἰ οἶον ἰχώρ. ¹³ καὶ ἐν αὐτέω
 ἦρῶμοι πολλοὶ αἰμῶντες ἐγίνον-
 ται, ¹⁴ καὶ εἰ τὴν γῆ ὡς ὄξος,
¹⁵ καὶ δάκνη τῆ γυναικῶν, ἢ αὐ ἐπι-
 ψῶσι, καὶ ἐλκῶ τὰς μήτερας. ¹⁶ εἰ
 ἐλθῶσι εἰς τῆτο, ἢ τὰ μὲν ἄλλα ⁷⁶
 πᾶσι αὐτὰ, ὡς ἢ παρῶν. ¹⁷ ἦσ-
 σον ἢ τὴν κεφαλῶν κείνης πονή-
 σῃ, ¹⁸ καὶ τὰ ἔλκεα ἢ εἰτε δυσδῶα, ⁷⁷
 εἰτε μεγάλα, εἰτε πυώδεα, εἰτε
 ὀδμαλέα ὁμοίως κείνη γίνε. ἀλλὰ
 ταῦτα ἦσον. ¹⁹ ἐπιμελεδαίγη μὲν
 εἰ

culosi enim apparent, & velut
 araneorum casses distenduntur,
 & subalbidii sunt. ³ Hoc autem
 contingit, si corpus & caput ipsi
 pituita repleta fuerint, ⁴ & hæc
 non subpurgetur, neque per na-
 res, neque per sedem, neque per
 urinæ meatum. ⁵ Sed in mensi-
 bus, & in turbatione sanguinis,
 una cum purgatione foras exit. ²⁵⁵
⁶ Et si hæc sic habuerit, ad duos
 quidem aut tres menses nihil
 ægrotat: ⁷ postquam autem am-
 plius tempus progressum fuerit,
 & non curetur, magis dolebit, &
 febris erronea corripiet, & cibum
 alias atque alias fastidiet, &
 stomachum dolebit, & maxime
 dolebit ubi menses appropinqua-
 rint. ⁸ Quum vero purgata fue-
 rit, ad modicum tempus, supe-
 riorum respectu melius habebit,
 postea ad idem relabitur: ⁹ & ²⁶⁰
 si non curetur, sed tempus pro-
 cedat, fient ipsi omnia quæ ei
 cui biliosi mentes prodibant,
 donec fluxus sistatur. ¹⁰ Conse-
 quitur etiam ut hæc fluxum pi-
 tuitosum habeat, aut alia quæ
 ego dicam paulo postea. ¹¹ Et
 siquidem fluxus succedat, sem-
 per procedunt per omnes dies,
 nunc acervata, nunc pauca: ¹²
 & quandoque velut à carnibus
 aqua prodit, quandoque velut
 sanies: ¹³ & in hoc ipso multi ²⁶⁵
 sanguinis grumi infunt: ¹⁴ &
 radit terram velut acetum, ¹⁵ &
 mordet ubicunque mulierem
 contigerit, & uteros exulcerat.
¹⁶ Et ubi ad hoc pervenit, reli-
 qua quidem similiter paritur,
 velut prior. ¹⁷ Minus vero quam
 illa caput dolebit: ¹⁸ & ulcera
 neque deformia, neque magna,
 neque purulenta, neque graveo-
 lentia, similiter velut illi fiunt;
 sed minus huic. ¹⁹ Si vero cure-
 tur,

10 ὁ δὲ ὑγιάνη, καὶ παρεληλυθῆνης τῆς
 'νέου, καὶ ἐμάλια δ'πεθνήσκου. 20
 φορὸς ὅς ἐ δ'υῖα) εἶναι ᾧδ' ἐχρ-
 σα.

XXII. Ὁ κύσσις ὅς ξυνοικέεσσι
 ἐ δ'υῖαν) ἐν γαστρὶ ἔχον, πυρῆα
 χρῆ, " εἰσφιν ἐπιχρῆ) τὰ καὶ 78
 μιλῖα, ἢ ἐ' καὶ γίνη) πυρῆα ἢ
 ψυχρῆ. 2 ἢ μὲν ἐν φῆ αὐτίκα
 ἀπίεσαι, ὅταν δύνασθῆ, τὸ σῶμα ἐκ
 ὄρθον ἐστὶ τ' μήτηρ, " ἀλλ' ἰδὸν 79
 καὶ ἐ λάξεται τὴν γυνῆ. 3 ἢ
 μὲν ἐν φῆ, ἐ αὐτίκα ἀπίσιν ἢ γῆ-
 νῆ, ἢ τῆ ὑσέρῃ, ἢ τῆ τρείτη, ἢ τῆ
 ἕκτη, ἢ τῆ ἑβδόμη. 4 ἢ ὅς φῆ δ'υ-
 περῆ, ἢ τελίῃ, ἢ τελευτή, ἢ
 15 ὑσέρῃ ἐξυγαστῆρῃ ἐστὶ, καὶ ἢ γῆ-
 νῆ ἐκπαλιῆ). 5 ἢ ὁ δὲ ἐκλαῖν, ἢ
 ἑβδόμη, ἢ γῆ καὶ σήπε). κα-
 τασαπέσαι ὅς ἀπέρχεται. 6 ὅς μὲν ἐν
 δ'ορῆ μὴ παροδὲ χεῖρ τὴν γυνῆ,
 τῆς ὑσέρῃ τὸ σῶμα θερμότεον
 παροδὲ, ὅπως ὄρθον ἔσται. 7 ὅς κα-
 τασαλιῆ, δ'υπερῆ ἐ τελίῃ
 ἢ ὑσέρῃ ἐ κεφαλῇ. 8 ὅς ὁ δὲ καὶ
 σήπε αὐτὴ καὶ ἀπέρχεται, ἐ ἢ ὑσέρ-
 ρη καὶ τὸ σῶμα ἅπαν ἐνυγρον ὄν. 9
 τ' εἰς ἕνα ἕκαστα γινώσκον ᾧδ' χρῆ.

XXIII. Ὁ κύσσις ὅς χρῆ ἐξ κα-
 γάρε(ι, γνώσε) ᾧδ' ἐ. 2 ὅταν τὰ
 ἐπιμύλια γίνεαι, ῥάκ πλύσας
 20 ὅσον σπιγμῆς, ἐπιπύσας " ἐπὶ 80
 σποδιῆσι λεπίσιν. καὶ πῆται ποιέειν
 ἐπὶ τ' ἐτω ὡς ἐπὶ ῥοῦ τὰ ἀπὸντα. 3
 εἶναι δὲ δύο τὰ τρυχῖα, χωρὶς ἐφ'
 ἐκάτερα, τὸ μεθ' ἡμέρων τὸ καὶ νύκ-
 τω, 4 καὶ τὰ μὲν ἡμερησῖα πλύειν
 χρῆ τῆ ὑσέρῃ. τὰ δὲ νύκτωρ,
 " ὁ γὰρ αὐτὸ ἐστὶν ἡμέρῃ ἐνύκτωρ 81
 γῆ) ἐπὶ τῆσι σποδιῆσι καὶ μύλοι-
 (ιν. 5 ἐν δὲ τῆ πλύσῃ σπείρεται,
 οἷα ἄσα γῆ) τὰ ῥάκκα
 πλύειν, ὅταν ἐν ἡλίῳ τέρεται.
 6 χράπ-

tur, sana evadit, etiam ubi mor-
 bus progressum fecit: & non
 valde moritur, 20 verum præ-
 gnans esse non potest quæ sic
 habet.

XXII. Quæcunque viro coha-
 bitantes in ventre habere non
 possunt, interrogandæ sunt, an
 78 ipsis menses prodeant, aut non:
 & an purulenti sint, aut frigidi.
 2 Siquidem igitur responderit,
 interrogetur an statim exeat geni-
 tura, an postera die, aut tertia,
 aut sexta, aut septima. 3 Si igitur
 dixerit statim exire ubi ' coi- 275
 vit, uteri osculum rectum non
 est, sed distortum, & genitram
 non capit. 4 Si vero dixerit, po-
 79 79 postera die, aut tertia, uterus per-
 humentus est, & semen eluitur.
 5 Si vero sexta aut septima, se-
 men computrescit: putrefactum
 vero exit. 6 Si igitur ab initio
 non suscipiat semen, os uteri pri-
 mum curandum est, ut rectum
 sit. 7 Si vero eluatur postera,
 aut tertia die, uterus & caput.
 8 Si vero computrescat & exeat,
 ' & uterus & totum corpus cure- 280
 tur. 9 Atque hæc singula sic
 cognoscere oportet.

XXIII. Quali vero purgatio-
 ne opus habeat, hoc modo co-
 gnoscit. 2 Quum menses pro-
 ceunt, linteum complicatum
 palmi magnitudine super tenuem
 cinerem expandito, deinde ut
 quæ exeunt super hoc defluant
 curato. 3 Præstat autem duo esse
 lintea, utrumque seorsim, alte-
 rum diurnum, alterum noctur-
 num: 4 & diurnum quidem, 285
 postera die lavare oportet: no-
 cturnum vero, ubi per diem ac
 noctem super cinere situm fuit.
 5 In lotura vero considerare
 oportet, qualia-nam fiant lintea
 lota, ubi in sole fuerint ficcata.
 6 Opti-

6 κραπταν δὲ ἐν σκολιμῶ χωρίῳ.
 7 ἢ μὲν ἐν φλέγμα ἢ τὸ καλύον,
 25 μὲν ξώδεα τὰ ῥόκκα ἐστῆ. 8 ἢ δὲ
 δι' ἄλλω τε καὶ χολῶ, πυρρῶ τε καὶ
 ὑποπέλιθνα. 9 ταῦτ' ἐν ἐσιδῶν, καὶ
 γνώμη σκεπῆ βρατανίσας ὄλον τε 82
 τὸ σῶμα ἀφρέν, ἢ τε πολλῆς κα-
 θάρσει, 10 δοκέη δεῖσθαι, ἢ τε καὶ
 μῆ, 10 ἄπο κενόφωρον ἐς πῶ
 χροῖον, καὶ πῶ ἡλικίω, ἔ ῥώμην,
 καὶ ἄρην, καὶ οἴη διαίτη χροῖον.

xxiv. " Ἰητρείη ἢ καὶ ἔ σῶ- 83
 ματος παύτος σπυροῖσθαι, καὶ τὰς
 ὑπερσας, καὶ τὸ σῶμα ἰσθῆ. 2 καὶ, ἢ
 μεμυκῆς ἢ ἀναστωμάσθαι 3 ἢ δὲ
 λοξωθῆσθαι, ἐξιδυῖν χρεῖ. 4 ἢ δὲ
 ὑγραί ἔσθαι, αὐαίην καὶ τὰ ἄλλα
 30 ὁρᾶν ἐναυπῶν. 5 χροῖον ἢ πάθησθαι
 ἢ πολλῆς θερμότης ἢ αὐτῆ ἐστῆ, πῶ
 ἔ καὶ σπῶσθαι τὰ ἐμμῶν. 6 ὅ- 84
 σθαι (ἢ γδ γίνεσθαι), ἐδὲν δεῖ ταῦτησθαι
 καὶ σπῶσθαι. 7 ἢ καὶ ὅ, ἢ καὶ ἐν
 τοῖσιν ἐπιμηνῶσθαι ἐνί, τῆ το ἄφω-
 ρεῖν χρεῖ, 8 ὅταν φλεγματοῦ δέσθαι
 καὶ ὑμῶ δέσθαι, 9 ἔ ἰχωροφθῆσθαι ἔ λε- 85
 πῶ, 10 ἢ λουκῆ καὶ ἰσομοφθῆσθαι, 11
 καὶ ὅταν μέλανά τε καὶ ἀνθρακώ-
 δεσθαι, 12 ἢ ζοφοφθῆσθαι, ἢ δερμῆσθαι,
 ἰσθῶσθαι, ἰσθῶσθαι, πῶ δέσθαι. 13 αὐ-
 ται παύται αὐ σπυροῖσθαι ὑπερ-
 ξαυρεῖσθαι. 14 καλύσθαι: γδ λαμῶσθαι-
 35 νῆν ἐν ἰσθῶσθαι.

xxv. Ὀκτώσθαι μὲν ἐν φλεγματοῦ
 τῶ δέσθαι καὶ ὑμῶ φθῆσθαι ἔ ἐπιμῶσθαι
 ἐστῆ, 2 καὶ αὐτῆ) σαρκώδεις ἐστῆ, 3 καὶ
 ταῦτησθαι " τὸ σῶμα ἔξυρην, καὶ 86
 πῶσθαι πῶσθαι καὶ γλῶσθαι. 4 καὶ, ἢ
 ὄξῆσθαι (ἢ γδ) ἢ δερμῆσθαι, τὸ πῶσθαι-
 λον ἐν τῶ σῶματι πῶσθαι δέσθαι τε
 ἐστῆ ἔ αὐαλῶσθαι καὶ σπῶσθαι: πῶσθαι, ὅ, ἢ
 αὐ φάσθαι ἢ πῶσθαι, ὅ, ἢ σπῶσθαι. 6 ἔ
 σπῶσθαι αὐτῶσθαι αὐτῶσθαι καὶ ἀερεῖσθαι
 καὶ ἢ καὶ ἰσθῶσθαι, καὶ ἰσθῶσθαι
 σμῶσθαι

6 Optimum tamen est in tene-
 bricoso loco ea reficari. 7 Si-
 quidem igitur pituita fuerit, quæ
 conceptionem impedit, mucosa
 lintea erunt. 8 Si vero propter
 falguginem & bilem impeditur,
 fulva & sublivida. 9 His' igitur 290
 confideratis, & diligenti anim-
 adversione expensis, totum etiam
 corpus inspicito, an multa pur-
 gatione opus habeat, aut secus,
 10 ita ut & ad colorem, & æta-
 tem, & robur, & anni tempus, &
 qua diæta utantur respicias.

xxiv. Curatio vero & totius
 corporis est, & uteros ac oscu-
 lum ipsorum sanare: 2 & si hoc
 conclusum fuerit, aperire. 3 Si
 vero illi distorti fuerint, dirige-
 re oportet. 4 Si autem humidi
 fuerint, reficcare, ' & alia quo- 295
 que facere contraria. 5 Ferme
 autem omnibus multa curatio
 eadem est, excepta mensium de-
 tractione. 6 Nam quibus nihil
 prodit, his detrachere oportet. 7
 Immo quicquid in mensibus
 mali inest, hæc auferre oportet:
 8 Quum videlicet pituitosi sunt,
 & pelliculosi, 9 & saniosi, & te-
 nues, 10 aut albi, aut grumosi: 11
 & quum nigri sunt, & carbun-
 culosi, 12 aut caliginosi, aut acres,
 falsi, turbati, purulenti. 13 Hæc
 ' omnes causæ tollendæ. 14 Pro- 300
 hibent enim in ventre concep-
 ptum.

xxv. Quibuscunque igitur
 menses pituitosi ac pelliculosi
 sunt, 2 hæc carnosæ sunt, 3 & his
 os humidum est, & saliva multa
 ac viscosa. 4 Et, si acidum aut
 acre quid gustarint, sputum in
 ore liquidius erit, & insulfum,
 5 & ad omnia quæ ederint aut
 biberint, turbatio sequitur: 6 &
 supprimitur ipsis ac attollitur
 venter, & nausea adest, & anxie-

σμός κελεύς. 7 Δπό τε κεφαλής
 40 ρεύμα κατ' ὄφθαλμους, καὶ πάλιν ἐπι-
 πάλασε), & πολλὰ ὑγρασίω
 ἐπιπέσει, καὶ τὸ σπυγγώδες πε-
 λιδνὰ καὶ πεφουσημένα. 8 ταύταις
 χρὴ ὄλαις πυρελῶν, 9 καὶ πυκνὰ
 ἐμίξην, καὶ δὲ σπιγάν, & δὲ πόντισσας.
 10 μαλάσσεν ἢ τινὲς καὶ τὸν κοιλίω,
 φάρμακον ἢ πύρεπον κέφοι-
 σίν, καὶ σπυγγώδην καὶ ἄλλο.
 11 καὶ
 μονόστιβον, καὶ γυμνάσειον συχνὰ, &
 ὡς ἐξοφῆται τὸ σπυγγώδες, καὶ
 45 ποτῶν ἐλαχίστην ἀκρησιέστερα. 12
 κοιλίῃ ἢ δὲ λυγρῶς ἀμειναν δὲ φου-
 λάσσει. 13 τὰς ἢ ὑστερας χρὴ, καὶ
 μὴ αὐτῶν ταύτων ἢ διατῶν ἐνα-
 κέωσι, καὶ θάλασσαν φαρμάκον ἀ-
 δηκῆσι πρὸς δέ τισιν. 14 αὐτῶν
 εἰς δὲ αὐτῶν καὶ ἄλλων ἀφῆς,
 αὐτῶν ἢ τῆς πυρελῆς τῆς ἐν πόν-
 θυμιασίων. 15 τὰς δὲ πυρελῶν
 ποίεσθαι καὶ τὰς αὐτῶν, 16 τεκ-
 μαριόδου ὡς ἀπάντα πεποι-
 σε) & ἢ τὸ σπυγγώδες, ἐν ᾧ χρὴ
 τὰ ἐπιμύλαια. 17 ἢ ἢ τὸ σπυγγώ-
 δος τε καὶ ἀκροσφονία & ἐναμια γέ-
 37 νη), ἢ τὰς ἐν τῷ σπυγγώδῳ ἐν
 δὲ χρομῆσι τῶν ἐπιμύλαιων. 18
 αὐτῶν ἢ ἐν δὲ πρὸς τῶν, & ἐπὶ ἰόν-
 των μᾶλλον ἢ ἀφανείων.

xxvi. Ὅταν δὲ μέλαινα ἰέναι
 αὐτῶν τῶν αὐτῶν, ὑποθυμιάσῃ καὶ
 ὑποθυμιασίων τῶν σπυγγῶν. θυ-
 μιιάσῃ ἢ δὲ τὸ σπυγγώδες & τὸ κελεύ-
 μος ἐπὶ σπυγγῶν θερμῶν ἐπιπύ-
 σσας τὸ φάρμακον. 3 ὅταν ἢ ἐπι-
 πύρεπον καὶ τὸ κανεῖον ἀπεθῆναι, καὶ
 5 τὸ κελεύμα, καὶ τὸ σπυγγώδες πυρελῶ-
 δας. 4 ὅταν ἢ δὲ ἢ αὐτῶν θυμιά-
 σῃ, καὶ μολυβδαῖα χρῆσθαι, ὡς
 ἀνεωγμένω πρὸς σπυγγῶν θυμιάσῃ.
 5 εἴτω, ὅταν ἀνίστηται, πάλιν ἐν
 τῇ κλίνῃ αὐτῶν τὸ μολυ-
 βδαῖον.

Tom. I. I.

βδον.

tas & jaectatio multa. 7 Et à ca 405
 pite fluxus defluit, & omnia ob-
 ducit, & multam humiditatem
 inducit, & partes sub oculis livi-
 dae sunt ac inflatae. 8 Has totas
 fovere oportet, 9 & frequenter
 vomere, & à cibis, & jejunas. 10
 Infernum autem ventrem mol-
 lire, sed pharmacis omnino levi-
 bus, quæ minime bilem ducunt,
 11 & semel in die cibum capere,
 & frequenter exerceri, & cibo
 siccissimo uti, & potu paucissimo
 meraciore. 12 Melius autem est 310
 ut venter facile solubilis conser-
 vetur. 13 Verum uteros si ad
 hanc dietam non paruerint,
 pharmacis subditiis non mor-
 dacibus purgare oportet. 14 Fo-
 mentum tamen semper purga-
 tionibus præmittendum est, prius
 id quod ex sceniculo paratur,
 deinde quod ex suffimentis. 15.
 Fomenta vero & subditiiones
 medicamentorum facito, 16 con-
 jectura facta ut omnia fiant, &
 pro ratione adhibeantur, quo
 tempore menses prodeunt. 17 315
 Siquidem igitur puri & sinceri
 ac cruenti fiant: ita ad virum,
 accedat incipientibus mensibus.
 18 Optimum autem delinenti-
 bus, & adhuc euntibus magis,
 quam ubi disparuerunt.

xxvi. Quum autem ad virum
 itura est, suffimentum quoddam
 ex adstringentibus suffiat, 2 at-
 que hoc per canistrum. & arun-
 dinem, pharmaco calido emeri
 insperfo. 3 Quum vero insper-
 feris, & canistrum, sive opercu-
 lum circumponito, & per arun- 320
 dinem insidenti fomentum ad-
 hibeto. 4 Ubi vero opus fuerit
 ipsam suffiri, plumbea fistula
 utere, ut aperto osculo suffiatur.
 5 Deinde quum surtexit, rarius
 in lecto plumbeam fistulam ap-
 ponas.

εε ρονας.

τὸν ὕφην μῦρον τρέπον, μέχρ' αὐτὴν
 ξηραὶ γίνωνται. 29 ἰσότητων ἢ δοκίμα-
 (ει ξηραὶ εἶναι, ἰσότητος δὲ ἔσται. 30
 ἀραιστον φάρμακον μαλθακτῆρον
 εἶναι κατόπιν τῆς ἐς τὸ μωροῦσθαι,
 ἀχρὸς δ' αὖτ' ἢ φύσιν γίνωνται. 31
 καὶ αὐτῆς ἴσως ὡς τὸν αὐτὸν φάρμακον,
 35 ὅταν τὰ ἐπιμύλια μηκέτι πολ-
 λα, ἀλλ' ὀλίγα ἔσονται, καὶ ὀρε-
 γαῖα. 32 καὶ ἐν τῆσιν ἀλλήλαις ἡμέ-
 ραις ἡμερῶν ἕξ ἢ ἑπτὰ ἀνδρῶν, ἢ
 ἀραιστα ἔχουσιν αἱ ὑστέρας. 33 ὅταν
 δὲ ξυγνήσῃται ἐν τῆσιν ἡμέραις
 τῆσιν ἐρημύρῃαι, ἢ ὅτε περὶ ὁ-
 σίν αἱ ὑστέρας, ἢ καὶ ἄλλα τε πλὴν
 γυνῶν ἡμερῶν δέκα, ἢ δουοκῆδε-
 κα, μὴ ἔνεμα ὡς τὸν αὐτὸν φάρμακον.

XXVII. Ἡ δὲ μὴ ξυλλάσῃ,
 ὑγιᾶται δὲ ἔαται αἱ μῆτρας. 2 γίνε-
 ται γὰρ δὴ καὶ τὸ πολλῆς 3
 ἐπιδῶν ἀκιδνῶν αἱ μῆτρας ἐξίσταται
 30 ἀραιστοὶ ὑποπαιζέται γίνονται, 4 ἢ
 ὑποφάρμακείης τε, καὶ πυελίης
 πολλῆς, 5 ἢ δυνάμει φέρει πλὴν
 γυνῶν, πρὶν ἢ ἐξάδες γίνωνται καὶ
 ἰσότηται. 6 γυνῶν δὲ τῶν ἐπιδῶν
 ὡς δὲ. 7 ἰσότητων ἀπὸ οἰσῶν δὲ
 δὲ περὶ ἢ ἐς τελευτή, ἐπὶ ἀνω-
 τέρῳ 8 ἀπέρχεται δὴ παρὰ τὴν
 ξυσεσῶνται ὡς βλίνου, 9 ἢ μὴ
 κακῶν ἢ ἢ, καὶ ἀπὸ νῆσον ἐτέρῳ
 ὑστέρας ἢ γυνῶν ἀπαλλάσῃ. 10
 ὅταν ἐν τοιαύτῳ φανῆ, ἡρε-
 πείης μὲν ἀπὸ ὑστέρας, 11 δὲ
 ἀλλ' ὡς μάλ' ἐπιμύλια ἔχου,
 35 ὡς καὶ δὲ ἐξὶ τοιαύτῳ οἰσῶν, ὡς
 ξυσεσῶνται μῦρον τὸ αἶμα τὸ σῶμα
 εἶναι καὶ ὁμοῖον. 12 ἢ λυπεῖται [δὴ] 88
 ὀλίγοις, πλείοσι δὲ πόντοις καὶ
 κρυφοῖσι. 13 δεινῶν [5] ἐς ἀλμυ-
 ρῶν εἰργασθῶν. 14 ἐμέται [5] ἡρε-
 σῶν ἢ ἡμερῶν, ὡς μεμαθήκει
 καὶ ἐπιμύλια γίνονται. 15 καὶ αὐτῆς
 λ. μ. σ.

relatum modum, donec ficci
 fiant. 29 Quum autem ficci esse
 videbuntur, sic curato. 30 Opti-
 mum est pharmacum mollito-
 rium, & retro, & anteriori parte
 ipsi adhibitum, donec uteri ad
 naturam suam redeant: 32 & rur-
 sus ad virum accedat, quum
 menses non amplius multi, sed
 pauci & bene colorati fuerint, &
 ad libidinem concitatur. 32 Sed
 & in aliis diebus cum viro con-
 suetudinem habere oportet, si 34
 optime habuerint uteri. 33 Quum
 autem in relatis diebus conlue-
 tudinem habuerit cum viro, si
 probe parati fuerint uteri, & si
 genituram ad decem aut duode-
 cim dies detinuerit, ne adeat
 virum.

XXVII. Si vero non concipi-
 at, uteri autem sani sint: 2 con-
 tingit enim & hoc plerisque, 3
 quum debiles existentes uteri, ab
 affectione macilenti fiunt: 4 aut
 præ medicamentis & fomento
 multo, 5 genituram ferre non
 possunt, priusquam affueti fiant 35
 & convalescant. 6 Hoc autem
 sic cognosci potest. 7 Quum ab
 ipsa exierint, secunda aut tertia
 die exeunt, aut adhuc prius, 8
 crassa & compacta velut mucus:
 9 nisi mali quid sit, & propter
 alium uterorum morbum geni-
 tura discedat. 10 Quum igitur
 talia apparuerint, curatione qui-
 dem uterorum non est opus, ve-
 rum reliqui corporis cura ha-
 benda est, 11 quo hujusmodi bo-
 nus habitus sit ipsi, ut 1 contra-
 35
 ctum simul sit corpus, & iusta
 mole præditum, 12 ex paucorum
 balnearum, plurium vero & le-
 vium laborum usu. 13 Ab acri-
 bus autem & salis prohibeatur.
 14 Vomitus utatur ante dies
 quibus menses fieri solent, 15 & 88

λιμοκτονέσθαι, ¹⁶ κὶ πάλιν ἐπιτε-
λεῖν, ἄσφα εἰρήνη). ¹⁷ αὐτὴ μὲν ἑρα-
πέη ἀμφὶ τῶνδε.

XXVIII. "Ὅσησι ἢ ὅταν ἐν γά-
των, ὡπὶ αὐτῆς ἀφ' ἧσὶ τὰ δὲ τὸ τῆς
ἀνδρός, ταύτησι τὸ σῶμα ἢ ὑπερέων
ἀποφασίς. ἑραπὸς ἢ δὲ ἕτως.
³ ἢ μὲν μὲν σφοδρῶς μεμνηθῆς ἢ, ἀναστο-
⁴⁰ μῶσιν τοῖσι δαυδοίοσι. ⁴ ἐπὶ τῶσι μὲν
λιδοίοσι. ⁵ πυελῶν ἢ μαλακῆ
πυελῆ, τῆς ἐν τῷ μαλακῆ. ⁶ κὶ κα-
θαράν ἀποφασίς, οἷα λεπτιώ-
ταις ὑπέρας, κὶ ἐς δὲ τὴν καθάρσιν.
⁷ μὲν ἢ τῶσι καθάρσιν τε ἐπὶ πυελῆς
κλυζῆν τοῖσιδε, ἄσφα εἰναπία τῆς ⁸⁹
ἀποφασίς.

XXIX. "Ὅσησι ἢ τὸ σῶμα ἀπε-
σραμῆρον ἐπὶ καὶ ἀποσραμῆρον
ἀπὸς τὸ ἰχθύν. ² γίνεσθαι ἢ ἐπὶ τῶσι
ἀφ' ἧσὶ κλυζῆν ἢ ὑπέρα. ³ ὅταν ἐν τῶσι
ἀποφασίς, ⁴ ὅταν ἐν τῶσι τῶσι
ἐν μὲν, πυελῶν καὶ τῆς ἰχθύν. ⁵ ὅ-
⁴⁵ σι πυελῆς. ⁶ μὲν δὲ τῶσι πυελῆς
ἀποφασίς ἀπὸ τῶσι δαυδοίω ⁹¹
ἀποφασίς ἢ ἰχθύν. ὅταν ἢ ἀποφασίς,
ἐξ ἧσὶ τῶσι δαυδοίοσι ἐπὶ τῶσι
λιδοίω καὶ τῶσι ἀποφασίς λόγον. ⁶ ὅ-
ταν ἢ ἐξ ἧσὶ ἀποφασίς τε ἐπὶ ἀποφασίς
μὲν ἢ ἰχθύν, ἀποφασίς μαλα-
κῶσι καθάρσιν, κὶ πάλιν ποιέσθαι
τῶσι ὑπερημένον τῶσι.

XXX. "Ὅταν δὲ ἀποφασίς ἀπὸ
μαλακῶν ἀπὸ δαυδοίω ἀπὸ ὑπέρα ἔωσι
καθάρσιν δαυδοίω. ² μὲν ἢ τῶσι κα-
θάρσιν, κλυζῆν ἀπὸ τῶσι
μαλάτων. ³ ἢ δὲ ἐπὶ τῶσι ἔωσι τῶσι
³³⁸ δαυδοίω, ἐμὲ τῶσι δαυδοίω) ἀπὸ ὑπέρα, ἐπὶ
πυελῆς δαυδοίω, μέγιστος ὅταν ἐπὶ
καθάρσιν ἔλθωσι. ⁴ τῶσι δαυδοίω δὲ τῶσι
υπερημένον καὶ ἔωσι.

⁵ ἢ ἢ τὸ σῶμα πικρῶδες ἢ κὶ
παχύν, ἐπὶ τῶσι μὲν κλυζῆν, ⁶ ἀ-
ποφασίς ἐπὶ τῶσι, ἐπὶ ἀποφασίς ἐπι-
πύει.

rursus fame maceretur, ¹⁶ & alia
perficiat quæ dicta sunt. ¹⁷ At-
que hæc quidem harum curatio
est.

XXVIII. Quibus autem statim
ubi coiverint diffuunt ea quæ à
viro sunt immissa, his os utero-
rum caussa est. ² Curare vero sic
oportet. ³ Siquidem valde con-
clusum fuerit, tædis & plumbeis
fistulis immisissis aperito, ⁴ & mol-
li fomento ex sceniculo foveto,
⁵ & subdititiis, quæ uteros at-
tenuant, & in directum redi-
gunt, purgato. ⁶ Post purgatio-
nes autem & fomenta, ea in-
fundito quæ causæ sunt con-
traria.

XXIX. Quibus vero os distor-
tum est, & ad coxam allapsum :
² fiunt enim etiam talia prohi-
bentia, ne uterus semen susci-
piat. ³ Quum igitur tale quid
acciderit, odoratis fomentis fo-
vere oportet : ⁴ post fomentum
autem, per digitum avulsam à
coxa detrahit. ⁵ Quum autem
ditefferit, tædis & plumbeis fi-
stulis immisissis juxta priorem ra-
tionem in rectitudinem dirigit :
⁶ ubi vero rectificati ac aperti
fuerint uteri, medicamentis sub-
dititiis purgato, & alia facito
juxta relatam rationem.

XXX. Quum autem magis
quam oportet aperti fuerint ute-
ri, purgatione opus habent : ² post
purgationes autem, collu-
tionibus & suffimentis. ³ Si vero
propiores sint quam oportet,
vomitus uteri opus habent, &
fomento foetido, donec ad suum
locum redeant. ⁴ Diæta vero
utendum est relata.

⁵ Si vero os pingue fuerit &
crassum, & propterea non con-
cipiat, ⁶ sinapi coctum jejuna
edat, & mcracum insuper bi-
bat.

πίνην. 7 *πρόθετον ἢ νίτρον ἐρυθρον, κὶ κύμινον, κὶ ῥητίνην.* 8 *ἀλεσον ἢ οἶνω νίτρον ξυωσμένην ξυμμίση- 92*
σαν, καὶ ῥητίνην ἄμα, καὶ κυμίνω,
καὶ μύρω λούκω. 9 ἢ ἐλάφου κέ- 93
ρας καῦσεν καὶ μίξεν ὀμήλυ- 93
σιν διπλῶν ἐν οἶνω ἡμέρας πέντε α- 93
ρας πινέτω. 10 ὡς δὲ μὴ ῥαίζη,
πρόσσα ἐψέην, καὶ ἀμφικαθέρζε- 93
σθαι. 11 ἢ φηγὸν τελέοσσαι πρὸς ἑ- 93
θέσθαι. 12 σκόροδι τε τρώχην νεα- 93
ρῶ, καὶ μελίκρητον ἐπιπίψασα,
ἐμείτω.

xxxix. *Ὅσοσι δὲ ἐμμενῆ, καὶ*
ἐνὸς περὶ, καὶ ὄχλον ποιεῖ, 2 ἀν-
δραφάξις ἀγρίας κερπὸν ἢ χυ-
λὸν ξυὼ μέλιτι, ἢ ξυὼ κυμίνω ἐκ-
λεφθὸν διδόναι. 3 ὅταν δὲ δύσδ-
μα εἴη, ἐκυϊσκεῖται. 4 ἀνδραχίνω
ἐν καὶ χλωδὸς ἔλαμον μίσην καὶ
πρὸς ἑλένην.

5 *Ὅσοσι δὲ ἐκταῖ κ καὶ ἐσδο-*
10 μῆα τὰ δὲ πρὸ ἄνδρὸς καὶ ἄσση πό-
μῆα χωρέει, ταύτησιν εἰκὸς ἴνεσθαι
ὑπὸ ἀμφοῖν. 6 ὡς [ἐν] ἐπύριον ἢ
χολῆς κὶ ἀλμυρῆς, 7 περαπύσην κερπὸν
ἐλλεσθῶρα ἢ σκαμμωνίην κὶ πεπυλίω.
8 καὶ ἀμφοῖν ἢ τῶν περὶ αὐτὴν καὶ
καὶ πλεγμα κὶ χολῆν, 9 φύ-
σας ἀγρί. 9 πρὸ δὲ τῶν κερπύρεσιων
τῆσι κερπύρεσιν, ἐκ τῶν θυμιαμάτων.
10 ὅταν δὲ πυρηνόσῃ, καὶ ἀμφοῖν
πρὸς ἐπιτελεῖται, τὸν τρώχον, ὡς ἐν τῆ-
σι πρόθετον. 11 καὶ μὲν τὰς πρὸς ἐ-
15 κτασίας καὶ κερπύρεσιων τοῖσι μαλθα-
κίησιν, καὶ κερπύρεσιν, καὶ τὸ ἐκ τῆς
λινοζώσθαι πρὸς ἐπύριον, καὶ δρτε-
μισίης ποίης, καὶ ἀνεμώνης, καὶ ἐλ-
λεσθῶρα λούκω ἢ μελαγχολῶ. 13 τὰ
μὲν τῶν φαρμακείων ταύτησιν ὡς δὲ
κρηθῆ.

xxxix. *Τὴν ἢ διμῆσιν ἀπτεσκε-*
πύριον τῆς ἀνθρώπου, ἐς τὸ ὅλον
σώμα-

bat. 7 Apponat autem nitrum ru-
 brum, & cuminum, ac refinam. 8
 Optimum ' autem fuerit nitrum 375
 vino ammiscere & refinæ, una
 cum cumino & unguento albo. 9
 Aut cornu cervi urito, & duplum
 crudæ hordeacæ farinae cum
 vino ammisceto. 10 Si vero non
 melius habeat, porrum coquito,
 & ipsam insidere facito. 11 Aut
 fagum id est glandem tritam ap-
 ponat. 12 Et allio recenti vesca-
 tur, & aqua mulsa insuper pota
 vomat.

xxxix. Quibus porro intus
 manet viri semen & ' compute- 380
 scit, & turbationem facit, 2 his
 a: riplicis semen aut succum, cum
 melle aut cum cumino delin-
 gendum dato. 3 Quum autem à
 viro immissa graveolentia fue-
 rint, non concipit. 4 Portulacam
 igitur & adipem anserinum mi-
 sceto & apponito.

5 Quibus vero sexta aut septi-
 ma die, à viro immissa prodeunt
 putrefacta, his verisimile est, ab
 utrisque fieri, 6 & bilis, & falsu-
 ginis influxu. 7 Curare autem
 sic oportet, ' per veratrum, aut 385
 scammonium, aut peplum. 8 Hæc
 enim sursum ac deorsum pitui-
 tam & bilem purgant, & fluxus
 educunt. 9 Ante purgationes
 autem fomentis utendum est ex
 suffimentis. 10 Ubi vero fomen-
 tum adhibueris, per subdititia
 purgato, eodem modo velut in
 prioribus. 11 Et post subditiorum
 ac purgationum usum, mollitori-
 is utere, 12 & subditio medi-
 camento ex mercuriali & arte-
 misia herba, & ' anemona, & ve- 390
 ratro albo aut nigro. 13 Atque
 hæc quidem medicaciones hoc
 modo his conducunt.

xxxix. Diatam vero respectu
 ad totum hominis corpus facta
 ee 3 con-

σωματὸ ποιέειν, ὡς τε ἀρχιμηροτέ-
 ρη δοκέη εἶναι, ὡς τε σαρκωδέστε-
 ρη. ² κλυτὸ μὲν ἀρχιμηροτέρη, λασσοῖσι
 πολλοῖσι, καὶ ἐφθῶσι πᾶσι τοῖς
 ὄψοις, εἴ τε θυλασσίαισιν, εἴτε
 κρέασιν. ³ οἶνω ἢ ὑδαρῆι, λαχάνοι-
 σί τε ἐφθῶσι ἐπιπαροῖσι πᾶσι ἐ-
 20 γλυκεσί. ⁴ ταῦτοι ἦν ὡς ἐπιπρο-
 λῶ ποιέει ὑγραδύνα εἶναι, καὶ ἐν τῷ
 παντὶ σώματι, καὶ ἐν τῇ τινὶ ὑσέρησιν.
⁵ ὡς ἢ ὑγραδύνη, δένον) αἰ τοιαῦτα
 ὑσέρησιν τῶν ἐδῶν, ἀλλὰ πάντων.
⁶ ἢ χρεὶ ἐν ψαυέσθ, ἐδὲ κλύεσθ
 νεοχμῶς, ἐδὲ θυμῶσθ. ⁷ πρὸς γὰρ τὸ
 κινδυνώδηρον φιλέει εἶναι. ⁸ καὶ, ὡς
 ἐξυγρῶσιν μᾶλλον τὸ φύσιον,
 χρεὶ δὲ ξηραίνην καὶ θυμῶν. ⁹ ὡς δὲ
 χολώδεα ἴη ἐπὶ σφέας, ὅ, ἢ χολῶ
 καθαίρει, διδόναι. ¹⁰ ὡς ἢ ἀλμυρῶ-
 δεα, γάλα ὄψον, καὶ ἴον, καὶ πᾶσα
 25 ἀλεξιπύριον. ¹¹ χρεὶ ἢ σκεψάδηρον
 τὸ νεοχμῶσιν πᾶσι δυνάμει, καὶ
 ὑφηνόδηρον πᾶσι πρὸς φάσιν, ὡς
 χρεὶ, ἐξ ἂν αἰ νεοχμῶσιν, ἐπὶ τὰ
 ἀλλοτρίων ὄψον, καὶ τὰ ἀμφὶ τὰ χυ-
 ρῶσθ. ¹² ὡς μὲν δὲ τὸ σκεψά-
 των πρὸς φάσιν τὸ ἀπὸ κωλύον)
 μὴ ἴχνη ἐν γαστρὶ, τῶν δυνάμει
 ζῆν τὰ σκεψάσθ, ὡς οὐκ ἐνείη. ¹³ 94
 οὐκ ἐν τῷ ἢ ὑφηνόδηρον εἰρη ταῦτα
 ἐσθῶν ὡς μὴ δὲ κωλύον, σκεψά-
 δηρον ἐς ὅλα τὰ πρὸς φάσθ τὸ γυ-
 ναικῶν, ¹⁴ ὡς τε ἐξ ἂν παντὸς τὸ σῶ-
 30 ματὸς δοκέη τὸ κινεῖσθ, ὡς τε ἀπὸ
 αὐτῶν τὸ ὑσέρησθ ἢ ἀπὸ ἀμφῶν.

constituere oportet, sive ficcior,
 sive carnosior mulier esse videa-
 tur. ² Et siquidem ficcior fue-
 rit, balneis pluribus, & obsoniis
 omnibus coctis, tum marinis,
 tum carnibus utatur. ³ Vino ve-
 ro aquoso, & oleis coctis, &
 pinguibus omnibus ac dulcibus.
⁴ Hæc enim plerunque faciunt ³⁵
 ut humiditas sit, tum in reliquo
 corpore, tum in uteris. ⁵ Si ve-
 ro humidior fuerit, tales uteri
 nullo ex his opus habent, sed vi-
 ce versa: ⁶ neque contrectare,
 neque lavare recenti motu facto
 oportet, neque suffire. ⁷ Nam ad
 periculum hæc procedere solent.
⁸ Et si magis quam pro natura
 fuerint humectæ, ficcare sane ac
 suffire oportet. ⁹ Si vero biliosa
 in ipsos conflant, medicamen-
 tum dare quod bilem purgat. ⁹ Si
 vero salsuginosa, lac asininum, ⁴⁰
 & vinum, & alia auxiliaria. ¹¹
 Morborum porro vires confide-
 rare oportet, & causas ex quibus
 morbi fiunt exquirere, atque sic
 ad alia procedere, & morbos cir-
 cæ locos curare: ¹² & quæ qui-
 dem ob causam osculorum hian-
 tium prohibentur, ut ne deti-
 neant in ventre, harum oscula
 præparare, ut probe diducta sint.
¹³ Quum vero humiditas prohi-
 buerit, hanc inspicere ut ne im-
 pediat, totis mulierum negotiis ⁴⁵
 expensis, ¹⁴ sive ex toto corpore
 quid moveri videatur, sive ex
 ipsis uteris, sive ex utrifque.

XXXIII. Τὰς ἢ ὑσέρησθ ὡς με-
 λεδαίνην, ὅπως μήτε ὑσέρησθ εἴωσι,
 μήτε λίαν αὐαίνεσθ. ² ἀλλὰ τὰς μὲν
 ξηροτέρας ὀχλῶσθ, ὅσῳ ἐ ἀρχιμη-
 ροτέρας εἴωσι τοιαύτη ἰκμάδι, ὡς
 πιαλεα μᾶλλον ἐσθται ἢ ἰχνα-
 λέα. ³ τὰς ἢ ἐξυγρῶσθ μείνας καὶ
 δὲ φάσθ ξηραίνην, ὅσῳ πρὸς
 μείνας

XXXIII. Uteros autem sic cu-
 rare oportet, ut neque humidi
 sint, neque valde sicci. ² Imo
 ficciores quidem, tanto magis
 bono succo, quanto sunt ficcio-
 res, ejusmodi humiditate ut pin-
 gues magis fiant quam graciles.
³ Humectos vero & madidos fic-
 care, ita ut relinquas quo humidi
 sint,

ρυον κύκμας εἶναι, καὶ μὴ λίαν
 ἀνεξηραῖσθαι. 4 αἱ γὰρ ὑπερβολαὶ
 τρεῖων πᾶντο φύκίαι. 5 λαμ- 95
 βάνη δὲ ἐν γαστρὶ, ἔτε τὴν ὕψη-
 35 δόνα ἔχουσα, ἀπὸ ἔτε τὴν αὐ-
 νομύλιον, ἢ μὴ ἢ ἐν τῇ δόρυμῃ
 φύσῃ τρεῖων πᾶ. 6 ἰέναι δὲ χρὴ
 ὡς τὸν αὐθόρ, ἢ ὅταν τὰ ὑπὲρ 96
 τῆς θερμότητος καλῶς ἔχη, 7 λη-
 γνῶτων ἢ δόρυμῶν τὴν ἐπιμύλιον.
 8 ἀερισθὲν δὲ καὶ ἐπιπύσιονται.
 9 μάλιστ' αὖ ἐν ταύτησι τῆσιν
 ἡμέρησι περὶ θλώσῃ, ἢ δυνάται
 κυσικεῖσθαι αὐτὰ γὰρ κυριώταται.
 10 ἢ δὲ μὴ ἀπὸ πύκτου ξυλλογῆς, τὰ λ-
 λα δὲ καλῶς ἔχει, ἐδὲν τὸ καλύον
 ἐν τῆσιν ἀλλήλῃσι τὴν ἡμερίαν ξυ-
 ἰέναι ἀνδρῶν. 11 αἰσθημύλιον γὰρ
 40 σφισι ποιεῖ ἢ μελέτη, καὶ ἀνα-
 χαλᾷται τὰ φλόγια. 12 καὶ, ἢ
 τὰ δὲ τὸ ἄνδρος ἀπὸ πύκτου ὁμορροῦ
 καὶ ἴξιν τὰ δὲ τῆς γυναικὸς, πε-
 χύτερον κηύσθαι. 13 καὶ γὰρ τὸ δὲ αἰ-
 πόν ἐστιν ἢ σιν, ἢ τε αὐτῶν, ἢ τε ἐν
 ὑσέρω χρῶμα ἀπὸ πύκτου. 14 ταῦτα μὲν
 ἀμφὶ τρεῖων λέλεξεν.

XXXIV. Ἦν δὲ ὑπερότερον ἢ τὸ
 σῶμα τὸ ὑπερέων, ἢ δυνάται ἐρύ-
 σαι τὸ γόνον. 2 αἰσθημύλιον ἢ χρῆ-
 σθαι δρυμῆσι. 3 δηχθεῖς γὰρ καὶ
 φλεγμύλιος ὁ σῶμα χύσθαι, σερρός
 ἐστὶν ὅτε γίνεσθαι, 4 ἢ δὲ ἢ ἢ δὲ ἐλφί- 97
 σαι. 5 ἢ καὶ, ἢ σκυρωτῶσιν, ἄρπον 98
 45 τὰ δρυμῆα τὰ αἰσθημύλιον, [καὶ]
 ἢ ἀδύσθαι. 6 τὰ γὰρ λεπτὰ καὶ πυ- 99
 ρώδεα εἶναι τὸ σκυρον ἀδύσθαι. 7 ἢ
 ἢ λαπαχθῆσθαι ὁ σκύρος, μαλακῶ-
 σιν ἢ δρυμῆσθαι, καὶ ὅ, ἢ μὴ δρυμῆται.

XXXV. Ἦν ἢ δρυμῆσθαι μὴ 100
 κυσικεῖσθαι. τὴν καλῶς μύλιον μὴ φαινο-
 μύριον, 2 ὅταν ἢ τρυμῆσθαι ἢ τελε-
 ταῖν, στυπτηρίων λείων τελεφας
 διὰ τὸ μύριον, εἰσὶν ἀνασπαρξίτων
 αἰσθη-

sint, & non valde resiccantur. 4
 Excessus enim in his ' valde sunt 410
 vitandi. 5 Concipit autem in
 ventre, neque ea quæ humidita-
 tem habet, neque quæ resiccata
 est, nisi quid horum in uteri na-
 tura fuerit. 6 Cæterum virum
 adire ipsam oportet, post adhibi-
 tam curationem, 7 desinentibus
 aut inchoantibus mensibus. 8 Op-
 timum est etiam ubi quieverint.
 9 Maxime vero in his diebus ex-
 periendum est, an prægnans fie-
 ri possit: hi enim sunt oportu-
 nissimi. 10 Si vero non statim
 concipiat, & reliqua bene ha- 415
 beant, nihil prohibet etiam aliis
 diebus cum viro coire. 11 Nam
 hæc exercitatio alacritatem ipsi
 inducit, & venulæ hinc laxan-
 tur: 12 & si ea quæ à viro pro-
 deunt concurrerint secundum
 resitudinem cum eo quod à
 muliere, citius concipiet. 13 Hæc
 enim causa est his, quibus sive
 statim, sive posteriore tempore
 exeunt. 14 Atque hæc quidem
 de his dicta sunt.

XXXIV. Si vero humidius fue-
 rit os uterorum, genituram attra-
 here non ' possunt. 2 Utendum 420
 autem est medicamentis subditi-
 tiis acribus. 3 Commorsus enim
 & inflammatus stomachus, soli-
 dus ac firmus quandoque fit, 4 &
 aliquo modo accommodatur. 5
 Sed & si in callum indurati fue-
 rint, præstat acria apponere quæ
 mordeant. 6 Quæ enim tenuia
 & fervida sunt, calli duriciam
 diffundunt. 7 Si vero mollitus
 fuerit callus, mollibus curato, &
 his quæ non mordent.

XXXV. Quod si diu non con-
 cipiat, mensibus non apparenti- 425
 bus, 2 quum tertia aut quarta
 dies aderit, alumen tritum, un-
 guento dilutum, & lana exce-
 ptum

πρωσλήθῃ· κῆ ἐχέτω [ἐπί] ἡμέρας
 τρεῖς. 3 τῆ ἢ τετάρτη, γὰρ βόδι
 αὐτὸ ἐν ἐλαίῳ ἀναξέσας, κῆ ἄχνυ
 ἀναδύσας, πρὸς δέ· κῆ ἐχέτω ἐπί
 239 ἡμέρας τρεῖς. 4 τῆ ἢ ὕπερ ἢ ἐξ-
 λείθω, κῆ τὰ ἀνδρῶν ἐπιτίτω.

xxxvi. 11. Ἦν γυνὴ μὴ δέχη¹⁰¹
 ἢ γυνή, τῆ γυναικείαν ἐξ φύσιν ἐξ-
 χομῶν, ἢ μιλῶν ἐπιπρωσθεῖν
 ἔσται. 2 γίνε¹⁰² ἢ κῆ ἐξ ἄλλων 3 γιῶ-
 ση ἢ λὺ τὰ δακτύλα ἀψή 4 πρὸς
 βλήματος. 4 πρὸς δεμῶν ἢ πειῶσαι
 ἢ ἡπίνυ κῆ αὐτῶν χαλκῶ, 5 ἐν μί-
 λίαι δέσς, ὄθονιν δεδειλάσας,
 πρὸς δέσς, ἴαμμα ἐν δὴσας ἐκ 6
 αἰκρῶ, ἀεῖσωτάτω. ὅταν ἢ ἐξελευ-
 5 σης, τῆ μυστίνυ ἐν οἴνω ἀφ΄ ἑσῶν,
 πρὸ οἴνω χλιαρῶ ἀλγυνέσθω. 6 π-
 ρελεῖν ἢ τὸν χεῖρῶν ἀμφον.

xxxvii. Εἰσὶ γυναικες, αἵ π-
 νες λαμβάνουσι τὸ ὀπίθως ἐν γα-
 5 στρὶ ἐξενεσκεῖν ἢ δυνάω. 2 ἀλλὰ
 σφραγιστὰ πηδία ἀφθέρων ἢ ἀ-
 μα τὰ τριῶν μιλῶ, ἢ τὰ τετάρτω,
 3 ἐδεμῶν ἀπῆς ἐπιγυμῶν, ἐ-
 δὲ βορῆς ἀνεπιηδῆς. 4 κῆ ταύ-
 105 σπῆν ἐσιν ἀπονέουσι εἰρημῶν κῆ
 μάστιγα, ἐπιὺ πρὸς μυστῆσιν
 αὐξήσιν τὰ ἐμῶν ἀφῆσιν, ἢ
 ἢ ἡ κελίη σφιν ταρῶσιν. 6 ἀσθ-
 10 νησ[ῆ] κῆ πυρετῆσιν σφοδρῶν, κῆ ἀσι-
 στήν ἐπιπῆσιν τὰ χεῖρῶν τέτω, αἵ αὐ-
 τὰ πηδία φθέρωσιν. 7 ἐστὶ κῆ τὸ δε-
 εῖπον, ἢ ἀφῆσιν ἀφῆσιν λεία, ἢ
 φῆσιν, ἢ ἐλευάν ἐν αὐτῶσιν ἐγγο-
 μένων 8 λὺ τὰ λεία ἔσιν, ἐσιν ὅτε
 οἱ ὑμῶν οἱ πρὸς ἐξελθῶν τὰ ἐμῶν,
 ἢ ὡσιν, ἢ ὡσιν, ἐμῶν οἱ εἰσι, τῆ
 μεταεῖαν ἐλεῶν ἐσθῶν, κῆ ἀπῆσιν
 πρὸ ἀφῆσιν, ὅταν τὸ πηδῶν ἀφ-
 10 χῆ κινέσθω. 9 εἰδῆσιν αὐτῶσιν τῶ-
 ταν ἐκῶσιν, εἰ ἐρωτῶν ἀπεκίως
 τῶσιν. 10 πρὸς ἢ τῆ ἀφῆσιν, εἰ
 ἐπῆρῆ

ptum apponito, & habeat per
 triduum. 3 Quarta vero die fel
 bubulum siccum in oleo ferve-
 facito, & lanam teneram eo im-
 butam subdito, & habeat per tri-
 duum. 4 Postridie autem eximat,
 & cum viro coeat.

xxxvi. Si genituram non con-
 cipiat mulier, mensibus secun-
 dum naturam prodeuntibus,
 membrana præposita est (2 fit
 etiam ex aliis causis) 3 cogno- 430
 sces autem ubi digito obicem
 contigeris. 4 Facito autem me-
 dicamentum subdititium: re-
 sinam & aris florem cum melle
 subacta in linteo apponito quam
 penitissime, filo ad extremitatem
 alligato: 5 ubi vero hoc extra-
 xerit, myrtum in vino coquat,
 & vino tepido perluatur. 6 Præ-
 stat autem membranam aufer-
 re.

xxxvii. Sunt autem mulie-
 res quæ facile quidem in vent-
 tre concipiunt, gestare vero
 non possunt, 2 sed foetus 435
 corrumpuntur, aut tertio, aut
 quarto mense, 3 nulla causa
 accedente, neque cibo incom-
 modo ingesto: 4 & hæc est
 causa quæ relata est, 5 & ma-
 xime quum uteri augmentum
 foetus dimiserint, aut venter
 ipsis turbetur. 6 Debilitas au-
 tem, & febris vehemens, &
 cibi fastidium incidit eo tem-
 pore quo foetus corrumpunt.
 7 Est autem & hæc causa, si ute-
 ri fuerint læves, aut natura,
 aut ulceribus in ipsis innatis.
 8 Si enim læves fuerint, 440
 doque continentes ipsum pelliculæ,
 minus quam oportet co-
 hærent: utpote quum uteri ipsi
 pleni existant: 9 cognoverit au-
 tem quis hæc, si de his exacte in-
 terroget. 10 De lævitate vero
 cogno-

λίστα τὸ σῶμα ἔκμητρεῖν κίχλωε,
 " κὴ τελευτῶν ἐστὶ μὲν τὰς καθάρσεις, 115
 30 κὴ αἱ φλέβες ἔρηνυ πῶσιν. 19' ἐν
 ἣ τῷ πρὸν χρόνῳ τὸ, τε σῶμα τῶν
 κμητρεῖν μέμικε, καὶ μᾶλλον αἱ
 φλέβες, πλεῖται αἵματος ἕσσει, ἔχ
 ὀμρίως πῶσι τῶν ἁρτύ.

XXXIX. 11 Ἡν ἣ [ὁ] χρόνος ἀπὸρ- 116
 ῖρη διίπετης, ἔη γυνὴ τῷ ἀνδρὶ ἔ
 ζυμμίσει γαστρί φιλῆι, κὴ ζυμῶσαι ἔ
 κυίσκει, 2 11 ἔη ὁ σφύς ἔ τῷ ἰγρία 117
 πόνους παρέχουσι, καὶ μιν πῦρ ἔχη
 βληχρὸν, 3 κὴ ἀδυναμία ἔ ἀψυχία
 ἐπιγίει, ἔ ἔστιν ὅτε αἱ ὑσέραι ἐν τῇ
 σφύων αὐτέων μὴ ἔστιν ἔδρη. 4 11
 35 μὲν ἔν τῷ πῶσιν μονῆς ἔη, ἐὰν ἔρι-
 σον. 5 11 ἣ ὑσέρη χαλάσει, δὲ αἱ
 χόνδρος, κρέας ὑφόν, ἣ φάσσης, ἣ ὀϊ-
 νῶ μέλας. 6 ποτήματα δὲ ὅσαι
 αὐτὸς ῥόον γενεῖ ψεται.

XL. Νυνὶ ἣ ἔρέω ἀμφὶ νοσημά-
 των ἔ ἐν γαστρί ἔχουσαν. 2 Φημί
 [ἣ] τῇ γυναικὶ ἐν γαστρί ἔχουσα
 διμῶνον ἣ τριμῶνον κὴ περυσίαν,
 " 11 τὰ ἐπιμῶνια ὡς χαρῆν αὐ- 118
 πῆκα κὴ μῶνα ἔχουσαν, ἀνάγκη λε-
 πῆν τε μιν γαστρί ἔ ἀσθενία. 3 ἔστι
 ὅ ὅτε ἔ πῦρ ἐπιλαμῶν ἔ ἡμέ-
 ρας, ἔως αὐ χερῆν τῶ ἐπιμῶνια, κὴ
 ἐπὶ τῶ χερῆν. 4 καὶ μὲν τῶ χερῆν (ἐν
 40 χλωρῇ γίνε), 11 χερῆν δὲ ὀλίγα.
 5 ταύτη (κεχλῶα ἐν αἱ μῆτρεα
 μᾶλλον ἔ κερῆ, " ὡς ἀμεδίασι τε 119
 ἔ αὐξῆς ἔ ἔμορῶς. 6 κατέρχεται γυνὴ,
 ἐπὶ τῶ ἐν γαστρί ἔχη ἣ γυνὴ, ἀπὸ
 πειντὸς ἔ σώματος αἵμα ἐπὶ τὰς
 μῆτρες καὶ ὀλίγον, 7 ἣ πειντὸς ἀ-
 μῆρον κύκλω πῶσι τὸ ἐν τῆσι μῆ-
 τρη (ἐν ἐν, αὐξῆ κένο. 8 11 ἣ χῶ-
 νωσι αἱ μῆτρες αἱ μᾶλλον ἔ κερῆ,
 ὡς ἀμεδίασι ἔ αἵματος κὴ μῆ-
 να, ὡς ὡς εἴωθε, χερῆν. 9 κὴ τὸ ἐν
 τῆσι μῆτρη (ἐν ἐν λεπτῶν τε καὶ
 ἀσθενῆς

xime os uterorum hiat, & di-
 stentum est ' post purgationes, 15
 & venæ genituram attrahunt. 19
 At in priore tempore, & os ute-
 rorum conclusum est, & venæ
 magis sanguine plenæ existentes,
 non similiter genituram attra-
 hunt.

XXXIX. Si vero genitura jugi
 cursu defluat, mulier viro misce-
 ri non cupit, &, si misceatur, non
 concipit: 2 & lumbi ac coxendi-
 ces doloribus vexantur, & febris
 debilis corripit, 3 & impotentia
 ac animi deliquium succedit, &
 aliquando ' uteri in suo loco non 20
 sunt. 4 Siquidem igitur præ plen-
 itudine defluat, finire ipsam
 optimum est. 5 Si vero uterus
 laxus fiat, diæta fit alica, caro
 fuilla, aut palumbis, & vinum
 nigrum, 6 potiones vero, quæ
 ad fluxum describentur.

XL. Nunc porro dicam de
 morbis earum quæ in ventre ha-
 bent. 2 Pronuncio autem de
 muliere in ventre habente duos
 aut tres menses & ultra, si men-
 ses statim prodeant ' singulis 25
 mensibus, necesse est tenuem
 ipsam fieri ac debilem. 3 Quan-
 doque etiam febris ipsam corripit
 his diebus, quamdiu menses
 prodierint, & dum prodeunt, 4
 & postquam prodierint, pallida
 fit. Sed & pauci prodeunt. 5 His
 uteri magis quam opportunum
 est hiant, & augmentum foetus
 dimittunt. 6 Descendit enim,
 quum mulier in ventre habet,
 sanguis paulatim in uteros à toto
 corpore, 7 & in orbem circa id
 quod in uteris est ' circumstans, 30
 illud auget. 8 Si vero hiarint
 uteri magis quam oportet, san-
 guinem singulis mensibus, velut
 procedere solet, dimittunt. 9 Et
 quod in uteris est, tenue ac de-
 bile

§5 ἀδενέες γίνονται. ¹⁰ μελεδαυνο-¹²⁰ μύνης δὲ τῆς γυναικὸς, ἄμφρον τὸ, τε ἔμβρυον [ἐχθ] καὶ αὐτὴ ἡ γυνὴ ὑβρίζεται. ¹¹ ἢ δὲ μὴ μελεδαυνηται, φθέρεται τὸ ἔμβρυον. ¹² κινδωδύει ἢ καὶ αὐτὴ τὸ νόσημα χρο- νιον ἐχθρὸν, ἢ οἱ ἡ κώταρις παλίων & δέοντι χωρέει. ¹³ μὲν τὴν ἀφθονίαν, οἷα τῶν μητρῶν μείζον ἐσομαμύων, καὶ κίνδυνος ἔσται.

XLI. Ἦν δὲ γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχθρὴ ἢ κεφαλὴ φλεγματώδης ἦ, ² καὶ αὐτὴ τὸ φλέγμα ¹²¹ δειμύ ἐς τὴν κοιλίαν, ³ καὶ κα- ¹²² ταρρήσεται δὲ τὴς κεφαλῆς ἐς τὴν κοιλίαν, ⁴ ἐ πύρ ἐπιλαμβάνει αὐ- ⁴⁰ τὴν βληχρὸν, ⁵ ἐ παλμοὶ ἔσιν ¹²³ ἢ σιν ἀδενέες ὑπεκλυμμοί, ἐπαναδιδόντες ὀξείας. ⁶ ἢ δὲ καὶ ἀσιτή ἐχθρὴ καὶ ἀδυναμία, κίνδυνος ἐν ταίχῃ φθαρῶναι τὸ ἔμβρυον. ⁷ καὶ αὐτὴ ἐν κίνδυνῷ ἔσται ἀπενεχθῆ- ¹²⁴ ναι, ἢ μὴ μελεδαυνη. ⁸ ἐπὶ δὲ δὲ σφοδρῆ, ἢ τε τὴν κοιλίαν δύραξ ἐξ- σης, αὐτὴ καὶ δεῖ καὶ λαμβάνει. ⁹ πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι εἰσι κίνδυνοι, ἐν οἷσι τὰ ἔμβρυα φθέρουσι. ¹⁰ καὶ γὰρ, ἢ ἡ γυνὴ ἐν γαστρὶ ἐχθρὰ ⁵ νοσήσῃ καὶ ἀδενήσῃ, ¹¹ ἐ ἀχθῆ ¹²⁵ βίησῃ, ¹² ἢ παληγῆ, ¹³ ἢ πληθῆσῃ, ¹⁴ ἢ ἀσιτήσῃ, ¹⁵ ἢ λή ποθυμίῃ ἐχθρῇ, ¹⁶ ἢ παλίωνα ἢ ὀλίγη τροφῷ λαμβάνει, ¹⁷ ἢ διδύσῃ ¹²⁶ ἐπὶ ῥῆ, ¹⁸ ἢ κεκοσμηγῆ, ¹⁹ ἢ ἀκρατήσῃ. ²⁰ ἐ γὰρ καὶ ἡ τροφὴ ἀπὴν φθορῆς, καὶ πόμα πύρ. ²¹ καὶ αὐτὴ ἢ [αἴ] μῆ- τρα ἐχθρὸν φύσας ἢ τιν ἐξαμβλόε- ται, ²² ἔσται πυκνὰ ματώδεις πυ- κινὰ, μεγάλα, μικρὰ, καὶ ἄλλα ὅσα εἰσὶ κεν.

XLII. Ἦν [ἢ] γυνὴ ἐν γαστρὶ ἐχθρὰ ἢ κοιλίαν ἢ τὴν ὀσφυῶ πο- ρῆσῃ, ὀρῶν ἀέθρῃ καὶ τὸ ἔμβρυον ἀμ- βλώσσει

bile fit. ¹⁰ Si vero curetur mu-
lier, melior & foetus & mulier
evadit. ¹¹ Si vero non curetur,
foetus corrumpitur. ¹² Sed &
ipsa periclitatur, ne diuturnum
habeat morbum, si purgatio plus
quam oportet prodeat. ¹³ Quia
& post corruptionem, pericu-
lum imminebit, nimirum uteris
magis apertis.

XLII. Si vero mulieri in utero
habenti caput pituitosum fuerit,
& pituita acris in ventrem de-
scenderit, & à capite ventrem
perumpit, & febris debilis
ipsam corripit, & palpitationes
quibusdam debiles subexolutæ,
augescentes acutæ. ⁶ Si vero
etiam cibi fastidium, & impo-
tentia corripit, periculum est
ne brevi foetus corrumpatur. ⁷
Sed & ipsa in periculum addu-
cet, si non curetur. ⁸ Ubi ve-
ro effugerit, utpote ventre flu-
ido existente, statim concludere
ac constringere oportet. ⁹ Mul-
ta vero etiam alia sunt pericula,
in quibus foetus corrumpuntur.
¹⁰ Nam si mulier in ventre ha-
bens ægrotarit, aut debilis fuerit,
¹¹ aut onus levarit, ¹² aut per-
cussa fuerit, ¹³ aut saltarit, ¹⁴ aut
cibum fastidierit, ¹⁵ aut animi de-
liquio correpta fuerit, ¹⁶ aut am-
plius aut minus nutrimentum
accipiat, ¹⁷ aut timeat, & con-
sterneretur, ¹⁸ aut vociferetur, ¹⁹
aut intemperanter vivat, foetum
corrumpet. ²⁰ Nam & cibus cor-
ruptionis causa est, & potus
multus. ²¹ Sed & ipsi uteri na-
turas habent, quibus abortum
faciunt, ²² quum sunt flatusosi,
densi, magni, parvi, & alia his
similia.

XLII. Si mulier in utero ha-
bens, ventrem aut lumbos do-
leat, formidare oportet ne foe-
tum

10 βλαῖσσι βραχύντων τῶν ὑμῶν, οἱ αὐτὸ ἀειχερῶν. 2 εἰσὶ δὲ αἱ Διφθερίαι τὰ ἔμβρυα, καὶ δριμύλι ἢ ἡ πικρὸν φάρμακον ὡς τὸ εἶθ' ἢ πικρῶν, νηπίς δ' ἐπιδοῖς ἐῖσω ἐνίθω. 3 καὶ ἂν τὰ πεδῖα περιτῶν τῶν ἐθ' ἐπιχρῆσθαι, καὶ καὶ συμπερικρὸν ἐπιθῆ, θνήσκουσι. 4 καὶ καὶ τοιαῦτα φάρμακα ἢ πικρὰ, ὡς σάβον ἐπιπικρῶν, ὡστὶ οἱ ἀνάγκη ταρχαθῶν τῶν κοιλίῳ, νηπίς ἐνίθω δ' ἐπιδοῖς. 5 ἐπιδοῖς ἂν καὶ μῆτρει δ' ἐπιδοῖς τῶν χωρῶν ἐκ τῆς κοιλίης. 6 καὶ, καὶ ταλαιπωρήσῃ ἢ γυνὴ πλεονα δ' 15 καμρῶν, καὶ οἱ ἢ κοιλίῳ ἐρχοῦν ἢ καὶ μετὰ τὴν γέννησιν, ἀποκρίνεσθαι ἐκ τῆς τῶν πεδῖων, 7 Διφθερίαν ἀντὶ τῆς ταλαιπωρίας, καὶ πιεζοῦ μῆτρον ἀπὸ τῆς κοιλίης. 8 καὶ ἔτι καὶ τὰ πολλαὶ σμικρὰ ἐόντα ἐσὶν ἀγχα. 9 τὰ δ' ἐκ μετὰ τὴν φέρεσθαι πεδῖα. 10 ὡστὶ δ' καὶ τὰ θυμὰ ἐξὶν τῶν γυναικῶν, ὡστὶ Διφθερίαι ἀκασμα. 11 φυλακῆς ἂν καὶ ἐπισημῶν ποδῶν δὲ ἐς τὸ διγενεῖν, καὶ ἀντὶ τῶν τῶν πεδῖων ἐν τῆσι μήτεσι. 12 καὶ 13 ἀποφυγεῖν αὐτὰ ἐν τῶν τόκω.

XLIII. Εἰ δὲ γυνὴ οὐ γαστρὶ 20 ἔχουσα τὸ σῶμα φλαύρωσι ἔχουσι, καὶ εἴη χολώδης καὶ ἐπίπνυσι, καὶ πυρετιεῖναι ἀλλοῖς ἐκ ἀλλοῖς, καὶ τὸ σῶμα ἐκπικρῶσθαι, καὶ χλωρὴ γλώσσα, ὀμματῶν ἐκτερόδεια, ὀνυχες χολώδεις, ἔρον δριμύ. 2 ἀλλως τε καὶ ἐπιπυρετιεῖναι, ἀλλοῖς καὶ ἀλλοῖς ταῦτα ζυμώσθαι. 3 ἐπιπὺν δὲ ζυμώσθαι οἱ ἐκ τῶν κατὰ τῶν χολώδεα εἶναι, πᾶσα ἐλπίς καὶ τὰ πεδῖα ἀσθενέα ἐσεσθαι. 4 καὶ χολώδεα ἀπεπιπυτεῖν καὶ ἔτι ἢ γένεσθαι τῶν ἰσχυρῶν Διφθερίων. 5 καὶ καὶ χολώδεα τὰ λοχίαι ἢ μέλαινα ἢ καὶ ἔτι, καὶ ἐπιπυτεῖναι, καὶ 25 πολλὰς λιπῶν ἐπιγίνηται, καὶ ἔρχε-

tum per abortum edat, pelliculis qui ipsum continent ruptis. 2. Sunt etiam quæ foetus corrumpunt, si acre quid, aut amarum ederint, aut biberint præter consuetudinem, dum adhuc parvus intus est puerulus. 3 Si enim puer quid accidat præter consuetudinem, & si parvulus adhuc fuerit, moritur. 4 Et si ejusmodi edat aut bibat, velut diximus, ut fit necesse ipsi turbari ventrem, dum adhuc parvus est puer. 5 Percipiunt enim & concitantur ipsi uteri, fluxione ex ventre secedente. 6 Et si laborarit mulier plus quam oportet, & venter ipsius concludatur, aut magnus fiat, etiam sic puer corrumpitur, 7 velut à labore calefactus, & à ventre pressus. 8 Plerumque enim dum parvi sunt, debiles sunt. 9 Quidam vero etiam magni corrumpuntur. 10 Quare mirari non oportet mulieres, quod invitæ corrumpunt. 11 Nam custodia & scientia multa opus est, ut in 60 uteris gestent puerum & enutrient, 12 & ut evadant ab ipso in partu.

XLIII. Si vero mulier in ventre habens, corpore male habeat, & fuerit biliosa & doloribus vexata, & alias atque alias febricitet, & os amarescat, & lingua cum viro pallida fiat, oculi velut morbo regio affecti, unguis biliosus, urina acris: 2 hæc tum alias, tum si febricitet, alias atque alias ipsi accident: 3 postquam vero etiam purgationem 65 contigerit biliosam esse, plane timendum est etiam pueros debiles fore. 4 Hæc si biliosa per secessum egerat (id quod valde contingit) melius deget. 5 Et si biliosa aut valde nigra sunt partus purgimenta, etiam ut plurimum

έρχεται καὶ ὀλίγον, καὶ ἐ ταχυ
 πτηνῷ). ⁶ τὸν μὲν πρῶτον χρόνον
 ῥητέρας οἰσῆ, ἔπειτα χαλεπότερον,
 καὶ ἐπιθεωμάσται ἐλάσσονα τῆ
 δέουσι. ⁷ ὡς γὰρ τὸ σῶμα φλαύ-
 ρως ἔχη, καὶ τὰ λοχεῖα οἱ ἐλάσσο-
 να χωρήσῃ καὶ πονηρότερα. ⁸ περ-
 σεται δὲ ταῦτα πάντα ¹¹ καὶ ἡ τῶ
 καὶ ἀμύλια χωρὲν χολώδεα, ⁹
 ἐλάσσονα δὲ χρόνον νοσήσῃ, ¹⁰ ἔ
 κινδύνως ἐς τὰς αὐτὰς ἡμέρας ἢ νῆ-
 σθαι, καὶ σημεία, καὶ μετὰ λαγύρας.
¹¹ ἢ γὰρ ἐμεῖσθαι ταῦτα (χολώδεα), ¹³
³⁰ ἢ καὶ τὴν κοιλίαν κούαρτις ἐπι-
 γίνεσθαι, καὶ ἐλκῆνται αἱ μήτρας. ¹²
 φυλακῆς δὲ πολλῆς δεῖται ἡ γυ-
 νή. ¹³ ὅταν ἔν ταιῶτον ἡ γίνονται, ¹³³
 αὐτῇ, ὅπως μὴ γενῆται, ἀφορ-
 ῆται. ¹⁴ ὡς δὲ μηδὲν τετάρτον γήνη-
 ται, καὶ μὴ μελεδαινήσῃ, ἀλλὰ
 οἱ τὰ λοχεῖα κρυφῆ, θνήσκῃ ἐν
 τρηκῆσθαι καὶ μὴ ἡμέρη ὡς ἐπιθ-
 πολύ. ¹⁵ ταῦτων φάρμακον πί-
 σται χοληρόν. ¹⁶ καὶ αὐτὸν δρόζον,
 καὶ ὅσα ἐς κοιλίαν. ¹⁷ ἐμεῖσθαι δὲ, καὶ
 ἰδρωτῶσθαι ἀγῆν, καὶ τὴν κοιλίαν
 κλύζην χυλῶ πιεσάνης, καὶ μέλι-
 τι, καὶ αὐτῶσθαι, καὶ μαλάχης ὑδα-
 τι.

³⁵ XLIV. Ἐσιν [δὲ] ἐν γαστρὶ
 ἐχέσθαι πρὸς τὸν ἔσδομον ἢ σφῆδρον
 μύια ἐξαπίνης τὸ πλήρωμα τῶν
 μαζῶν καὶ τῆς γαστρὸς ἐμπέπλησθαι,
 καὶ οἱ μαζοὶ ἐξηχθῆναι, καὶ τὸ
 γάλα ἐφίγησθαι, ³ φάναι τὸ περ-
 διον ἢ τεθνηκὸς εἶναι, ἢ ζῶν τε εἶ-
 ναι ἢ πεδανόν. ⁴ ὡς γὰρ ἔχουσιν ἐν
 γαστρὶ, καὶ ἐπιφάνηται τὰ ἐπι-
 μύλια, ⁵ ἢ πτωσμοὶ γίνονται, ὡς
 τὰ ἔλαινα ἢ καὶ κούαρτις, ⁶ ἢ νοσή-
 δεα τὰ ἐμβρυα γίνεσθαι).

XLV. Ἐν γαστρὶ ἐν γαστρὶ ἐχέ-
 σθαι φλεγμονώδη ἢ, ² καὶ τὴν
 κοιλίαν

num pinguedo succedit, & pro-
 deunt paulatim, & non cito con-
 gelantur : ⁶ & primo quidem
 tempore levius fert, postea vero
 gravius, & minus purgatur quam
 oportet. ⁷ Si enim corpus ma-
 le habuerit, etiam partus purga-
 menta pauciora ac deteriora ipsi
 procedent. ⁸ Patietur autem &
 hæc omnia, etiam si menses pro-
 deant biliosi. ⁹ Verum breviori
 tempore ægrotabit. ¹⁰ Et mor-
 bus ad eadem pericula, & signa,
 & transmutationes deveniet. ¹¹
 Aut enim ipsis vomitus biliosus,
 aut purgatio per ventrem, in hoc
 morbo fit, & uteri exulcerantur.
¹² Multa vero custodia mulier
 opus habet. ¹³ Quum igitur ta-
 le quid factum fuerit, ut ne mo-
 riarur, sterilis erit. ¹⁴ Si vero
 nihil horum fiat, & non curetur,
 sed partus purgamenta fuerint
 ipsi occultata, in triginta & una
 diebus ut plurimum moritur. ¹⁵
 Huic pharmacum in potu exhi-
 bendum est quod bilem ducat.
¹⁶ Prodest & anisum, & quæ ad
 urinam ciendam dantur. ¹⁷ Vo-
 mat autem, & sudores elician-
 tur, & alvus succo ptisanæ, &
 melle, & ovis, & malvæ aqua
 infusa eluatur.

XLIV. Quibus in ventre hi-
 bentibus circa septimum aut
 octavum mensem, ² derepente
 mammaram & ventris plenitu-
 do collabitur, ³ & ubera gracile-
 scunt, & lac non apparet, ³ his
 dicendum est, puerum aut mor-
 tuum esse, aut vivere & debilem
 esse. ⁴ Si enim in ventre habue-
 rint, & apparuerint menses: ⁵ aut
 abortus fiunt, si plures fuerint &
 male olentes, ⁶ aut foetus morbo-
 si fiunt.

XLV. Si mulier in ventre
 habens pituitosa fuerit, ² & caput
 dolet,

κεφαλήν ἀλγείν, ³ καὶ πυρεταίνει
⁴⁰ ἄλλοις καὶ ἄλλοις, ⁴ καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ
 εἰλέει τὸ φλέγμα, ⁵ καὶ βάρθ
 ἔχει ἐψύξει, ⁶ ἐ ἐς τὸ σῶμα δια-
 χυρέει καὶ ἐς τὰς φλέβας, ὅταν ἡ κε-
 φαλή ἢ τολήρης. ⁷ γίνετ' ὁ δὲ καὶ μο-
 λιῶδαι ἢ χροῖόν ἰκελθῶ, ⁸ καὶ ἐμέει
 φλέγμα. ⁹ γλαῦσα λευκή, ¹⁰ καὶ
 ἔρηκτις κρινῆ ἑκλευκός, ¹¹ ψυχρὴ,
¹² πάραξις, ¹³ δουσκινησίη. ¹⁴ ἐπιπύτ
 τέκη, χωρήσει οἱ ἡ κήταρτις φλεγ-
 ματώδης, ἢ φανείη ὑμνῶδης, ¹⁵
 ὡσπερ δράχνια διατεταμμένα ἐν
 ταύτῃ ἔσαι. ¹⁵ καὶ πίσει ἢ ταῦτα
⁴⁵ πέντε καὶ ἢ τὰ κρεμμύτια ἔχωρες
 τὰ φλεγματοῦδα. ¹⁶ ἐλάσωνα ἢ
 χροῖον νοσήσει. ¹⁷ καὶ κινδύως τὸς
 αὐτὸς ἢ νῆσος ἔξει καὶ σημεῖα καὶ με-
 ταλλάξαι. ¹⁸ ξυμβῆσει ὁ δὲ αὐτῇ
 ἔμετον γλυκῶς φλεγματοῦδα, ¹⁹ καὶ
 παθήματα ὀμοια κείνη χωρήσονται.
¹⁹ ἐξήρησι ἢ τὰ αὐτῶ τε ὅπου τὰ
 λοχίαι καὶ τὰ κρεμμύτια τὰ φλε-
 ματώδα. ²⁰ ἐλάσωνα ἢ χροῖ-
 ὀν ἢ νοσήσει ἢ κρεμμύτων. ²¹ καὶ,
 ὡ μὴ βαρῆ αὐτῇ ἡ κήταρτις χρο-
 νιδεῖσα, θνήσκει ἐν πέλει καὶ πρῶτα
 ῥακθῶ ἡμέρησι, ²² καὶ, ὡ οἱ
²⁴¹ φλεγματοῦδης ἢ λοχίη κήταρτις
 χωρήσει. ²³ μελεδαμνομήνη ἢ γυνὴ,
 ὕλης ἔσαι. ²⁴ καὶ φουσηθήσει ἢ ἐξ
 χῆς, μέχρ' αὐτὴ ὑμνῶσι. ²⁵ χα-
 λεπὸν ἢ τῆτε ἔσαι νόσημα. ²⁶ ταύ-
 τη χρὴ διδόναι φάρμακον, ὅτι φλε-
 μα ἄρα, καὶ μίσχον γάλα ἐφθὸν ἀ-
 γθὸν ξυμμέλι. ²⁷ ὡ ἢ πελάκις
 μὴ ἔσαι κῆ, κήραμον ἢ κνήκον, ἢ
 κνέωρον, ἢ πολυπόδιον, ἢ ἄσαρον,
²⁸ ἢ τὸ ἀπ' αὐτῶν ξυμμίξαι μλλον δὲ
 δόναι, ἔδοσα φλέγμα χαλαρῶ ἀνάρα.

dolet, ³ & alias atque alias febrit,
⁴ & in capite obvolvitur pituita:
⁵ & gravitatem exhibet ac frigi-
 gus, ⁶ & in corpus procedit, &
 in venas, quum caput fuerit re-
 pletum. ⁷ Fit etiam colore plum-
 bo similis, ⁸ & vomit pituitam:
⁹ lingua alba est, ¹⁰ & urina
 communiter exalbescit: ¹¹ frigida
 est, ¹² turbatio adest, ¹³ & æger mo-
 tus. ¹⁴ Ubi vero peperit, proce-
 det ipsi purgatio pituitosa, & ¹⁵
 apparebit pelliculosa, & velut
 araneorum casset in hac distenti
 erunt, ¹⁵ & patietur quidem ead-
 em omnia etiam ea cui menses
 pituitosi prodeunt, ¹⁶ verum bre-
 viore tempore ægrotabit: ¹⁷ &
 eadem pericula & signa & trans-
 mutationes morbus habebit. ¹⁸
 Continget enim ipsi vomitum
 pituitosum fieri, & affectiones
 velut illi accident. ¹⁹ Dependent
 enim eodem modo partus purga-
 menta, & menses pituitosi, ²⁰ ⁹⁵
 verum purgamenta partus bre-
 viore tempore quam menses: ²¹
 & nisi eruperit ipsa purgatio quæ
 diu moram traxit, moritur in
 quinque & quadraginta diebus,
²² etiam si pituitosum partus pur-
 gamentum ipsi prodierit. ²³ Cu-
 rata autem mulier sana fiet, ²⁴ &
 inflabitur ab initio si sanata fue-
 rit. ²⁵ Gravis enim erit hic mor-
 bus. ²⁶ Huic dare oportet phar-
 macum quod pituitam ducit, &
 lac caprinum coctum cum mel-
 le miscere. ²⁷ Si vero sæpe non
 obediat, nasturtium, aut cnicum,
 aut cneorum, aut polypodium,
 aut serum, ²⁸ aut medicamentum
 ex sale compositum exhibeto, &
 quæcunque pituitam laxant, ac
 educunt.

XLVI. Ἦν ἢ γυνὴ ἐν γαστρὶ
 ἔχουσα σπληνώδης ἢ ὑπὸ πνευ-
 μάτων, ἐν ἑρῆσι, ² ἐν τῇ ἔσω
 κήρα =

XLVI. Si vero mulier in ute-
 ro habens, lienosa sit à relatis
 affectionibus, ² & in hoc morbo
 menses

καταμύλων τὰ ὑδρωποφδέα καὶ
 φλεγματοφδέα ἀφήσι, ³ ἔ τὰ λο-
 χεῖα χωρήσῃ ὑδρωποφδέα, ⁴ ἔ ἐλσύ-
 σε ⁵ ὅτε μὲ πολλὰ, ὅτε ἧ ὀλίγα. ⁵ ἔ
 γίνε ⁶ μὲ ὡσαύτ' ἀπὸ κρεῶν ὑδωρ, ὡς
 εἰ τις κρέα ἀμαρτυδέα ἀποπλῦνοι
⁶ ὅτε θ' ἐ ὀλίγω παρύτερον, ἔ ἔ πη-
 γνυ ⁷. ⁷ πείσε ⁷ ἧ τῶντα πάντα ¹⁴¹
 ἧ τὰ καταμύλια τὰ ὑδατοφδέα χω-
 ρεί, ⁸ καὶ κινδυνεύς τὲς αὐτὰς ἢ νῆ-
¹⁰ σ ⁹ ἔξ' ἔ ⁹ μετ' ἀλαζίας. ⁹ ζυμβή-
 σε ¹⁰ γὰρ οἱ ῥόον γλυκῆς ὑδατοφδέα,
¹⁰ ἧ κρυφθῶναι τὴν κήθαρε ¹¹
 ἔ τραπεζῆ ἀπὸ τῆν κηλίω ἔ τὰ
 σκέλεα, ἧ ἐς τὸ στένον, ἧ ἔ τῶτων.
¹² ἔ κινδυνώοι ἔσονται οἱ αὐτοῖ, οἱ ἔ
 ἀρῶσεν εἰρήνω.

XLVII. Ἦν κύεσα οἰδέη, κνί-
 δης καρπὸν ὡς πλῆξιν καὶ μέλι καὶ
 οἶνον κεκρημμένον δύωδεα διδύνω
 ποτὸν, δις τ' ἡμέρης.

XLVIII. Ἦν κύεσαν χολῆ λυπέη,
 πησάνης χυλὸν διδῶ, ² ῥόον ἐπιπίσ-
 σων τ' ἐρυθρὸν, ἧ τ' ἐκ τ' συκαμίνε. ³
 ψυχρὸν ἧ ῥοφεῖτω, ⁴ ἔ κατ' ἀσέση.

¹⁵ XLIX. Ἦν ἧ πνίξ παρῶσση
 ἐξαπίνης ἐχέση ὀν γαστρί. ² γίνε ³
 ἧ τῶτο μάλινα, ἐπὶν ἧ γυνὴ τα-
 λαμπρῆ καὶ ἀσπίση, θερμανθί-
 σέων τ' μητῆρων ἑατὸ τ' ταλαμπω-
 εῖης, ³ καὶ ἐλάσον ⁴ τ' ἰκμάδ ⁵
 γνομῆης τῶ ἐμβρύω, ⁴ ἔ ἄτε τ' μή-
 τρης κενεωτέρης ⁶ τ' κηλίω ⁷ κα-
¹⁴² ρῆ ἐβόσης. ⁵ ἧ τῶ τὸ ἐμβρυον παρὸς τὸ
 ἧ παρ ἔ τὰ ὑπερῶνδρια, ἄτε ἰκ-
 μαλία εὐνο. ⁶ ¹¹ καὶ πνίξ παρῶσση ¹⁴³
 ἰχυρῶ ἐξαπίνης. ⁷ ¹¹ ἐπιλαμῶα ¹⁴⁴
 νε ¹² τ' ἀφ' ἄπρον τ' ἀμφὶ τ' κη-
²⁰ λίω. ⁸ ἔ ἀναυδῆ ἰσθμ' ἧ γυναικαί,
 ἧ τὰ λσυκα ἀνασάλλε τ' ὀφθαλ-
 μῶν, καὶ τὰλλα παρῶσση πάντα, ὅσα
 παρῶσση. ¹⁰ ¹¹ ἧ πνίξ ἧ φῦσα ¹⁴⁵
 μήτρεα πνιγείη, ἔ μὲ τ' ἀρχῆ ¹¹ ἧ

menfes hydropi fimiles & pitui-
 tofos demittit, ³ & partus purga-
 menta procedent hydropi simi-
 lia, ⁴ & prodibunt modo multa,
 modo pauca, ⁵ & fiunt' quemad-¹⁰⁵
 modum aqua à carnibus, vclut si
 quis carnes crueritas abluat. ⁶ A-
 liquando vero paulo crassiora, &
 non congelantur. ⁷ Et patietur
 eadem omnia etiam ea cui men-
 fes aquosi procedunt, ⁸ & peri-
 cula eadem ac transmutationes
 morbus habebit. ⁹ Continget
 enim ipsi fluxum aquosum fieri,
¹⁰ & purgationem occultari, ¹¹
 & ad ventrem converti, & ad
 crura, aut ad pectus, aut aliquam
 harum partium, ¹² & pericula
 erunt eadem quæ prius sunt re-¹¹⁰
 lata.

XLVII. Si prægnans intume-
 scat, urticæ femen plurimum, &
 mel, & vinum dilutum odo-
 ratum potandum dato, bis in
 die.

XLVIII. Si prægnantem bilis
 vexet, ptisanæ succum dato, ²
 rhoë rubro insperfo, aut eo qui
 ex moris paratur. ³ Sorbeat au-
 tem frigidam, ⁴ & fistetur.

XLIX. Si suffocatio derepente
 accidat prægnanti. ² Fit autem
 hoc maxime ubi mulier labora-¹¹⁵
 rit, & cibum fastidierit, uteris
 à labore calefactis, ³ & pauciore
 humore fœtui accedente. ⁴ Et
 quum uterus ac venter inanius
 fit quam oportet, ⁵ procedit fœ-
 tus ad hepar & præcordia, ut
 quæ sunt humecta, ⁶ & suffoca-
 tionem fortem derepente indu-
 cit. ⁷ Intercipit enim perspira-
 tionem circa ventrem, ⁸ & mul-
 lier voce privatur, ⁹ & albas ocu-
 lorum partes subvertit, & reli-
 qua patitur omnia quæ relata
 sunt, ¹⁰ si mulier non prægnans ¹²⁰
 ab utero suffocetur. Quin & suf-
 focatio

πνίξ γίνεσθ τῇ ἐν γαστρὶ ἐχέσει
 γυναικί, καὶ ἀπὸ τῆ κεφαλῆς κα-
 τάρρει φλέγμα εἰς τὸ ὑπερῶν-
 δελα, οἷα τὸ σάμαλⓄ μὴ ὀνομα-
 ρεύσ τῶ ἀναπνοῦ ἔλκην. ¹¹ Ἐ,
 ἡ μῦμα τὸ φλέγμαλⓄ τῇ κατα-
 λούσθ ἢ τὸ ἔμβρυον ἐς χῶρον τῶ
 ἐαυτῆ, ὅλλω τὶ ἐκμεθῶ ἐλκύσων ¹⁴⁶
 Ἐ κατενεχθῆν ὑπὸ τὸ φλέγμαλⓄ,
²⁵ ὑγιῆς γίνεθ ἢ γυνή. ¹² πρὸς τὸ
 γίνεθ) λιπόνθ τὸ ἔμβρυον τὸ χῶρον ¹⁴⁷
 τὸ ἐαυτῆ. ¹³ Ἐ ἡ γαστήρ ὑπὲρ γίνεται
 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον τῆ γυναικῆς. ¹⁴ ἡ
 ἢ μὴ ἢ τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ χῶ-
 ρῶ τὸ ἐαυτῆ, δύο γίνεθ) ἢ δὴ τὸ πο-
 νέονθ τὸ ἔμβρυον, ¹⁵ τὸ φλέγμα τὸ
 καταλόν ἀπὸ τῆ κεφαλῆς. ¹⁶ βα-
 ρυῖα τε γὰρ Ἐ ψυχὴ ἐπιχρῶμενον.
¹⁷ Ἐ ἡ ἀθροῖα τὸ χῶρον. ¹⁸ καὶ κινδύ-
 νούσθ. ἡ γὰρ μὴ ἢς ἐν τῇ ἐπιτη-
 δφοτέρως διαγνώθ. ¹⁹ ἀποπνιγείη
 γὰρ αὐτὴ γυνή. ²⁰ καὶ τὰ μῦμα φθί-
 των ὠδὲ ἔρθ.

focatio fieri incipit mulieri in
 ventre habenti, quum à capi-
 te defluit pituita ad præcor-
 dia, utpote corpore respiratio-
 nem trahere non potente. ¹¹ Et
 siquidem una cum pituita de-
 scensum fuerit redierit ad suum
 locum, velut qui humore at-
 trahit, & à pituita delatus fit,
 mulier sana fit. ¹² Stridor au-
 tem fit foetu locum suum oc-
 cupante. ¹³ Et venter mulie-
 ris ut plurimum humidus fit. ¹²⁵
¹⁴ Si vero non brevi redeat
 foetus in suum locum, duo jam
 fiunt quæ foetum affligunt: ¹⁵
 pituita, quæ à capite descendit
 (¹⁶ gravat enim & insistens frige-
 facit) ¹⁷ & loci alienitas, ¹⁸ &
 periclitabitur. Et si non bre-
 vi quis commodiorem dietam
 adhibuerit, ¹⁹ mulier suffoca-
 bitur. ²⁰ Et de his quidem sic
 habet.

L. Ἦν δὲ γυναικί ἐν γαστρὶ
³⁰ ἢ ἐχέσθ ὁ χῶρονⓄ ἢ δὴ τὸ τὸς πειρῆ,
 καὶ ὠδὲ ἔρθ, ² καὶ ἐπὶ πολλὸν χρόνον
 ἀποφυγείη ἢ γυνή τὸ πῶδες μὴ οἴη
 τε ἢ, ³ ὡς ἐπίπαιον ἔρθ) πλάγιον,
 ἢ ἐπὶ πόδας. ⁴ χροῖάδες δὲ ἐπὶ τὸ
 κεφαλῶν χροῖάθ. ⁵ καὶ ἡ πλάγιον
 εἶη, χαλεπὸν γίνεθ) τὸ πῶδες. ⁶ ὡς
 γὰρ, εἴ τις ἐς λήκυθον μικροῦστομον
 πυρῶα ἐμβάλλῃ, οἷα δὲ φῦες ἐξε-
 λείν πλάγιον δὲ μόν. ⁷ ἔτω δὲ τῇ
 γυναικί χαλεπὸν πῶδες τὸ ἔμ-
 βρυον, ἐπὶ δὲ ἂν λοξῶθ ⁸ Ἐ γὰρ χαλε-
 πὸν ἐξελθεῖν. ⁹ χαλεπὸν δὲ Ἐ, ἡ ¹⁴⁸
³⁵ ἐπὶ πόδας χωρήσθ, ¹⁰ Ἐ τὸ πῶδες
 ἢ αἰ μητέρες ἀπώλοθ, ἢ τα παι-
 δια, ἢ καὶ ἀμφω. ¹¹ ἔτι ἢ Ἐ τὸδε μέ-
 γα αἰ πον τὸ μὴ ἢ ἢ δὲ ἂν ἀπέναι, ἢ
 νεκρὸν, ἢ ἀπὸ πλάγιον, ἢ δι πλάγιον ἢ. ¹⁴⁹

L. Si vero mulieri in ventre
 habenti, tempus partus jam affue-
 rit, & dolor partus tenuerit, ² & ¹³⁰
 ad multum tempus mulier pue-
 rum edere non poterit, ³ omnino
 obliquus aut in pedes procedit.
⁴ Utile est autem in caput pro-
 cedere. ⁵ Et si obliquus procedat,
 difficilis fit affectio. ⁶ Sicut
 enim si quis in vas olearium an-
 gusti oris nucleam immittat,
 non proclive est extrahere ip-
 sam obliquatum. ⁷ Sic sane etiam
 mulieri gravis affectio est, ubi
 foetus fuerit obliquatus. ⁸ Diffi-
 cile est enim ipsum exire. ⁹ Gra- ¹⁵⁵
 ve autem est etiam si in pedes
 processerit: ¹⁰ & saepe aut ma-
 tres pereunt, aut pueri, aut am-
 bo. ¹¹ Est autem & hæc magna
 causa ut non facile exeat, si mor-
 tuus, aut syderatus, aut duplica-
 tus fuerit.

LI. Ἐπιὺ ἐν γαστρὶ ἢ γυνή
 ἔρθ

LI. Quum mulier in ventre
 habue-

ἔχη, χλωρὴ γίνεται πάντα, ² ὅτι αὐτῆς ἔσται ἀμείνω αἰεὶ τὸ ἀκραφνὸς καθ' ἡμέραν " ἀπολείβει" ἐκ ¹⁵⁰ ἔσται ἀμείνω, καὶ κατέρχεται ἐπὶ τὸ ἔμβρυον, ἔσται αὐτῆς οἱ γίνε. ³ ἔσται, ἐλάσσονος ἔσται ἀμείνω ἐοῦσιν ἐν ταῖς σωματικαῖς ἀνάγκαις εἶναι χλωρῶν, ⁴ καὶ ἰμείρεται ἀλλοτῶν αἰεὶ βρωματικῶν, ⁵ ἔσται ἐπὶ καρδίᾳ ἀμείνω ¹⁵¹ τῶνδε ἑνὸς. ⁶ καὶ ἀσθενεστέρη γίνεται, ὅτι τὸ ἄμεινον ἐστὶν. ⁷ φησὶ δὲ, γυνώσκω, ὡς ἐπὶ τῆς ἡ, πνεύματος πυκνὸν ἀφίεναι ⁸ καὶ, ὡς ἡ καρδία σισ ἀρχῆς, ἡ καρδίη πλήρης ἐστὶ, καὶ ζέουσα περὶ τὸν ἔμβρυον. ⁹ καὶ ἰσχυρὰ δὲ ἀναπνέει πυκνὸν, ἐπὶ τὸν τόκον πελάζει, ¹⁰ ἔσται τὸ σφῶν τότε καὶ ἰσχυρὰ πονεῖ. ¹¹ φησὶται γὰρ καὶ ἡ δόσφις τὰς ἔμβρυον. ¹² καὶ ἰσχυρὰ δὲ ἐστὶ ἐν τῷ μετὰ τὸν σὺμπαντὶ χρόνῳ ἀλλοτῶν καὶ ἀλλοτῶν, ¹³ ἄτε τὸ καρδίης περὶ τὸν ἔμβρυον ἀμφὶ τὸ ἔμβρυον, καὶ ἰσχυρὰ δὲ τὸ ὑστέριον.

⁴ LII. " Καὶ ὡς τελέσθης ὑστέριον ¹⁵² ἐξ αὐτοῦ καὶ ἡ, ² ἢ παρὰ οἱσιν ἢ ἀγρῶς ἐς τὸ φέρω κρύψαι, καὶ μετέπηται εἶπειν, ἔσται λαμβάνειν. ³ καὶ εἶνον, ὡς καὶ ἡ καλύψαι, πίνειν ζωρότερον παλαγὸν ἐπὶ τὴν ἑσπέραν ἡμέραν, ὡς παρὰ τὴν ἡ δὲ τὸ τῆς ἐστὶ. ⁴ ὡς δὲ τὰς ἐξ ἑσπέρης ἀλγῆς, ἀννησον ἔσται κύμινον ἀφισπιχθὲν πίνετω, ⁵ καὶ τῶν ζεμῶν λαμβάνει. ⁶ ὡς δὲ ἀσθενεστέρη (ἢ), γαίης ὅσον κύμαθον, ἔσται καρδία μῶμα ἴσον, ἔσται πηλῶν, καὶ κύμινον ἀφισπιχθὲν, ταῦτα τρεῖς, καὶ διῆς οἶνω, διδῶν πίνειν ἡστέ. ⁷ καὶ σπῆων ²⁴ ἀπεχέσθω πικρῶν.

LIII. " Ἦν ἐν τῷ καὶ χαλκῶ (ἢ) πολλῇ, ² ἢ ὑστέριον ἐξωέλκε, καὶ ἡ ¹⁵³ κύσις, καὶ [τὸ] ἐν πρῶτον, ³ ἔσται τὸ ἔσται πρῶτον κατέρχεται, ἔσται τὸ ἔσται πρῶτον δὲ. ⁴ ὡς ἔσται ἔσται διδῶν, ¹⁵⁴ ἔσται τὸ ἔσται πρῶτον.

habuerit, tota fit cum virore pallida, ² quoniam purus ipsius sanguis semper quotidie ex corpore destillat, & in foetum descendit, & augmentum ipsi accedit. ³ Et' quum paucior sanguis ¹⁴⁰ fit in corpore, necesse est ipsam esse pallidam, ⁴ & semper alienos cibos appetere, ⁵ & sanguinea in ventrem intrare. ⁶ Et debilior fit, quoniam sanguis minuitur. ⁷ Assero porro mulierem, ubi pariet, frequentem spiritum emittere. ⁸ Et si purgatio inceperit, venter plenus est, & calore pressus. ⁹ Maxime vero frequenter respirat, ubi partus appropinquat. ¹⁰ Et tunc maxime lumbos dolet. ¹¹ Nam & ¹⁴⁵ lumbi à foetu colliduntur. ¹² Dolet autem stomachum sive ventriculi osculum in intermedio tempore alias atque alias, ¹³ utpote dum venter, maxime vero uterus, circum foetum obvolvitur.

LII. Et si puerperæ uterus infletur, ² oviculæ aut capræ hepar cinere obruito, deinde coquito, & hoc edat: ³ ac vinum meracius vetus, si nihil prohibuerit, bibat ad dies quatuor, si longius aberit à partu. ⁴ Si' vero lumbos doleat, anisum & cuminum ¹⁵⁰ æthiopicum bibat. ⁵ Et calida laverur. ⁶ Si vero anhelatio corripiat, sulphuris magnitudinem fabæ, & cardamomi tantundem, & rutæ ac cumini æthiopici tantundem. Hæc terito, & vino diluta jejunæ bibenda præbeto. ⁷ Et à cibis frequenter abstineat.

LIII. Si in partu purgatio multa prodierit, ² uterus contrahitur, & vesica, & intestinum, ³ & neque stercus continent, sed ¹⁵⁵ & urinam emittunt. ⁴ Ova igitur sorbenda dato, & panem cimericium

LVIII. Νυνὼ δὲ ἐρέω ἀμρὶ λο-
 χείων καὶ τῶν μῆτ' ἢ τοκεστῶν ἰόν-
 των. ² ὅταν γυνὴ ἢ τὰ λοχεῖα μὴ
 καθαροῖη, ³ ἢ τὸ ἐπιμύλια μὴ ἴη,
⁴ ἢ ὑστέρα σκληρὴ ἦ, ⁵ ὀδυρὴ ἔχῃ
 τὴν ὀσφυῖν, ⁶ καὶ τὰς ὕδρ' κενεῶ-
 νας καὶ βεβοῶνας καὶ μηρῶν καὶ
 πόδας ἀλγεί πικρῶν, ⁷ καὶ ἢ γασ-
 τήρ ἐπάρεται, ⁸ καὶ φέσημι Διὰ
 20 Ἐσώματ' Ἐδιδόσε(ιν. ⁹ ἐν δὲ
 ἢ τοιαύτων πυρετοὶ γίνοντ' ὀξείας.
¹⁰ ταῦτ' ἰὼν τὴν ἔτας ἔχουσιν, ἢ
 μὲν ἀπυρῶν ἢ, διαμαρτυροῦσι.
¹¹ λιπαρῶν δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν
 ἐλαφρῶ ἀντιῶ. ¹² ἐφείν δὲ μαλά-
 χην, ἢ ἔλαμον κύπελλον ἐς ὕδωρ
 ἐγχέειν, καὶ ἐν γαστρίᾳ παραρη-
 ρκῶν. ¹³ ἐν πάσει(ιν) δὲ τῆσιν νέ-
 σσι(ιν), ἐφ' ὧν πυρετοὶ δροῦσι, ἀμύμον
 ὑστέρα χειρῶν καὶ λιπα. ¹⁴ ἢ δὲ
 πῦρ ἔχη, λαστρῶν ἀπέχεσθ'. ¹⁵ πυ-
 ρει(ιν) δὲ καὶ χλιασμα(ιν) τὴν
 νηστεῖαν γαστέρα καὶ τὴν ὀσφυῖν
 θεραπεύειν. ¹⁶ διδόναι δὲ πίνειν ἢ
 25 Φαρμάκων ἢ ὑσερικών, ὡς Ἐξ-
 μίσσησθαι ἢ τῆσιν σηπίης τῶν ὠν, ἢ
 ἢ κίσσο(ιν). ¹⁷ μῆτ' δὲ τὴν ῥο-
 φείν διδόναι ἀληθῶν ξυῶ πηζάνω
 ἐφθόν, ἢ πησίνης χυλόν.

LIX. Ἦν δὲ γυναικὶ μῆτ' τῆ
 παιδείᾳ ἐν τῷ τέκῳ μῆτη τὸ ὕρδον, ¹⁵⁷
 ὡς ἔστι, ² ἀλλὰ μὲν ἢ μὲν ἐν τῇ
 κεφαλῇ ἔχη τὸ ὕρδον κατὰ τέρμησιν
 ἐρουσθῆν, ἐν τέκῳ καὶ πρὸν ὀλί-
 γον κεφαλαλγίση ³ ἢ δὲ ἐς
 τὴν κελίαν ἔλθῃ ἄλλες, ἐπεδὸν
 συστῆ, παραφείνη αὐτῇ, καὶ ἐξ
 πόρρω. ⁴ πρὸ μῆτ' δὲ, ὡς μὴ ἐν ¹⁵⁸
 τέταρτ' ἀφάρσισι ἐπιρροσθήσθαι σῶ-
 30 ματ' φλαῦρος ἔχοντι, πονήσῃμιν.
⁵ ἢ δὲ δὸς κεφαλῆς ἔλθόν τὸ
 ῥῆμα ἐς τὴν λοχεῖαν καθαροῖ-
 (ιν) τροπῇ, καὶ πολλὸν συστῆ,
 ῥηίσι.

LVIII. Nunc vero dicam de
 puerperii purgamentis , & his
 quæ post partum exeunt. ² Quum
 mulieri aut partus purgamenta ¹⁷⁵
 non fuerint purgata, ³ aut men-
 ses non prodierint, ⁴ aut etiam
 uterus durus fuerit : ⁵ dolor ha-
 bet lumbos, ⁶ & lateris mollitudi-
 nem, & inguina, & femora, &
 pedes amare dolet, ⁷ & venter
 attollitur, ⁸ & horrores per cor-
 pus discurrunt. ⁹ Ex talibus autem
 febres fiunt acutæ. ¹⁰ Hanc
 ita habentem, siquidem sine fe-
 bre fuerit, balneis curato. ¹¹ Cap-
 ut autem oleo anthino inungi-
 to. ¹² Malvam autem coquito, ¹⁸⁰
 & oleo cyprino in aquam ejus
 infuso, mitigandi gratia insidere
 jubeto. ¹³ In omnibus autem
 morbis in quibus fomentum au-
 xiliatur, melius est postea oleo
 ungi. ¹⁴ Si vero febris habeat,
 à balneis abstinere, ¹⁵ fomentis
 autem & tepefactoriis imum
 ventrem & lumbos curare. ¹⁶ In
 potu autem exhibere pharmaca
 uterina, aut sepiæ ovis, aut ca-
 storio ammixtis. ¹⁷ Post hoc ve-
 ro farinam cum ruta coctam, ¹⁸⁵
 aut ptisanæ succum forbendum
 dare.

LIX. Si vero mulieri cum
 puero in partu non prodierit hu-
 mor velut oportet, ² sed siqui-
 dem in capite habuerit humo-
 rem à calore attractum, in par-
 tu & ante, caput dolebit. ³ Si
 vero in ventrem acervatim de-
 scenderit, ubi concitatus fuerit,
 ipsum turbabit. Et non oportet
 longe progredi sinere, ⁴ sed au-
 xilium ferre, ut ne ex partu ven-
 tris profluvium succedens, ¹⁹⁰
 core male habente, ipsam dolore
 affligat. ⁵ Si vero à capite delat-
 us fluxus, ad puerperii purga-
 tionem vertatur, & multum con-
 ff 2 citetur,

ῥηίσι. 6 *ὡ* δὲ τῶσιον ἔμειραις, μελεδαίνων 7 *ὡ* ἢ ἐς τὴν κοιλίαν, ῥηίσι τῶν αὐτῶν ἢ ἐξοδῶ τῶν περὶ τὸ γένος. 8 εἰ ἢ ἡ κἀταρξίς τῆς γυναικὸς ὀλίγη χωρεῖ, πόνος λάξος ἰσχυρὸς ἐξίσως τῆς ἄμμοι τὰ ἀμδοῖα πάντα χῶρον, καὶ οἰδέξ, 9 καὶ οἱ μικροὶ πύμπροσθεν, 10 ἐκ τῶν σῶματι καὶ ἐκ τῶν ῥινέων ῥέξ φλέγμα ἰσχυρῶς ὑδαρές 11 καὶ ἀλξέξ κεφαλή, 12 καὶ 35 πῦρ ἔχξ, 13 ἐξ φείκων, 14 καὶ 159 καὶ 160 ἰδίξ, 15 καὶ οἱ ὀδόντες βρύχξ, 16 καὶ ἄψυχξ. 17 καὶ ἡ γαστήρ οἱ τε γνῆ ἔσξ, καὶ ἡ κύσις, 18 ἐξ τῶν ὄμματι ἀναδινέξ, καὶ ζοφοδῆξ ὀρη.

LX. Γυναικὶ ἢ ἐκ τῶν ἐξοσι καθάρσις ἐπιτῶνι, ὅση δυμαρέως χωρεῖ, 2 οἷα τῶν μητέων ἐν φλοξμῶ γινομένηων, καὶ ἔσῶματι σφέων μύμπροσθεν. 3 ὡσαύτῃ τῆς ὀσμάξ καὶ ἔσῶδοις μῦ τὸ περὶ τὸν ποιήσι αὐτῶν ἐκχώρηξιν. 4 *ὡ* ἢ τῶν τε 161 τέων πῆξ, ἐξ χωρήξ οἱ ἡ κἀταρξίς. 5 *ὡ* ἢ μὴ χωρήξ οἱ κἀταρξίς, ξυμ- 40 βήσι, ὡσπὶ μιν πυρεδαίνων, ἐξ φείκων ἔχξ, ἐξ τῶν γαστέρων μεγάλων εἶναξ. 6 *ὡ* ἢ ψαύσι αὐτῆς, ἀλξέξ πᾶν τὸ σῶμα μάλιξ, ἢ *ὡ* ἢ τῶν γαστέρων ψαύσι. 7 καὶ κἀξ δῶσξ ἀλλοίξ καὶ ἀλλοίξ, καὶ ὄσφω πονέξ. 8 καὶ ἀσιπῆ, καὶ ἀρσπνίξ, καὶ νυγμῶξ. 9 ἡμέρη [ἢ] πέμπτη ἢ ἐξοδῶμη ἐστὶν ὅτε ἡ κοιλίη ταρξίξ, 10 καὶ ὑποχωρεῖ μέλανα καὶ κἀκῶδμα κἀξ ἄλλοίξ ἐξ ἀλλοίξ, 11 ἐξ ὡς ὄσφον ἔσρον. 12 ἐξ *ὡ* ἢ τῶν ἐλξ, δὲ κῆξ οἱ ῥηίσι τερον εἶναξ. 13 καὶ μελεδαίνων ἐν 45 τῶν κἀξ ἰσχυρῶς. 14 *ὡ* ἢ μὴ, κινδυνῶσξ, ἀξ ῥοίξ αὐτῆς ἰσχυρῆς ἐπιπασσῶσξ, 15 καὶ τῶν λοξέξ οἱ 163 κρύψξ. 16 *ὡ* δὲ ἡ κοιλίη οἱ μὴ ταρξίξ, μὴ δὲ ἡ κἀταρξίς χωρεῖ αὐτῶν, μὴ δὲ οἱ πασσῶσξ.

citetur, melius habebit. 6 Si vero plus moderato, curam adhibeto. 7 Si vero in ventrem, facilius utique exitus puero contigerit. 8 Si vero purgatio modica mulieri prodierit, dolor fortis corripit lumbos, & omnem circa pudenda locum, & intumescit, 9 & femora ardent. 10 Et ex ore ac naribus pituita 195 fluit fortiter aquosa, 11 & dolet caput, 12 & febris habet, 13 & horror, 14 & tumet, 15 & dentes stridunt, 17 & venter, & vesica constringitur, 18 & oculos subvertit, & caliginosum visum habet.

LX. Quum mulieri puerperæ purgatio non facile procedit, 2 velut uteris inflammatis, & osculo ipsorum concluso. 3 Obtorquetur enim stomachus uteri post pueri egressum. 4 Si enim quid horum fuerit, purgatio 200 non procedet. 5 Si vero non processerit purgatio, continget ipsam febrere, & horrorem habere, & ventrem magnum esse: 6 & si ipsam attigeris, totum corpus dolere, maxime si quis ventrem attingat: 7 & alias atque alias stomachi dolore vexatur, & lumbos dolet, 8 & cibi fastidium, & vigiliæ, & punctura adest. Postea 9 quinto aut septimo die quandoque venter turbatur, 10 & fecedunt nigra, & valde grave- 205 olentia alias atque alias, 11 & urina velut asinina. 12 Et si fecesserint, videtur sibi melius habere, 13 & curata, brevi sana fit: 14 sin minus, periclitabitur profluvio ventris forti ipsi illapso. 15 Et puerperii purgamenta ipsi occultabuntur. 16 Si vero venter ipsi non turbetur, neque purgatio prodeat sua sponte, neque ea quæ commoda sunt brevi exhibean- tur,

εν τάχῃ τὰ ἐπιτήδεια, ὃ ἵχθῶν
 παρῆν, πονήσῃ πολλά τὰ παρῆν
 να. 17' ἐπὶ τρεῖσι κινδυνώσῃ 14
 πελιδνῇ γλυκῆς ὡς ὁ μέλιτος, 18
 ὑδρωπύου. 19' ὁ ὀμφαλὸς ἐκτε-
 σται αὐτῇ, ἀφ' ὀμφῆς ὑπὸ τῆς
 24: 20 κ' ἐστὶ μελάμβροτος πῆ-
 ρις. 21 κ' ἐπὶ ταῦτα ἰχθῶν, ἔχ-
 οισι τε ἐστὶ παρῆν ἢ γυνή. 22
 θνήσκῃ ἢ ἄλλῃ ἄλλῃ ἰχθῶν.
 ὅπως τε ἐπὶ τῷ σώματι ἐχθῆς
 τῆς πέτρης. 23 μίησ' ἢ κ' εἰς σπῆ-
 ρῶν ἔχ' ὑπερβάλλῃ. 24 ὡς ἐπὶ
 τὸ πλεον [ἢ] ἔτω ἔμβροτος. 25 ἢ
 δέ οἱ φαγῆ κατὰ τῆς, εἴτε κ' ὑπὸ
 φαρμάκων, εἴτε ἐκ αὐτῆς. 26
 γίνῃ γὰρ κ' τῆτο, ἢ χαλάσῃ τὸ
 σῆμα κ' μήτρῃ, 27' μὴ βιασθῆ- 165
 5 σται ὑπὸ τῷ σώματι ἀλέως' ἐξ ἀπί-
 νης κατὰ τῆς. 28 κ' ἢ φαγῆ, ἀπο-
 κθαμρε) δύσδμα ἐ πυώδεια 29
 ἐστὶ δ' ὅτε κ' μέλαινα. 30 ἐ ἰκτερον
 ἐστὶ, ἐ μελέθωθετα ὑγιάνεται.

LXI. Γίνῃ) ἢ κ' ἔλκεα ἐν τῆσι
 μήτρῃσιν, 2 οἷα τῶν λοχείων σαπίν-
 των. 3 ἢ ἐπὶ τῆς, πλεονος μελέ-
 θωθετα δέησε), ὅπως μὴ οἱ τὰ ἔλκεα
 μεγάλα ἐσσι περὶ ἀδὲ ἐστὶ. 4 κιν-
 δυνῶν ἢ ἢ θανεῖν, ἢ ἀφορον γλυκῆς.
 5 σημεῖα ἢ ταῦτα γίνῃ), ἢ ἔλκεα
 ἐντῆ. 6 ἐπὶ τῶν φαγῆ κατὰ τῆς, 166
 κ' ὡς ἀκούσθαι διὰ τῆς μήτρῃσιν ἐ-
 10 να. 7' κ' πῦρ μιν λάξῃ), κ' μά- 167
 λιται τῆς κινδυνῶν ἐπιλαμοσάντ. 8 ἄλ-
 γῆς ἢ ἐπιφωρῆ τὸ κατὰ τῆς ὀμ-
 φαλῆ, ὡς ἔλκεα κατὰ τῆς νύκτωρ
 δεοῖ ἐσσι. 9 ἐπὶ τῶν ὀδυνῶν ἰχυ-
 ρῆ ἄλλοις κ' ἄλλοις ἐπιπύουσιν ἐς
 τὰς μήτρῃσιν, 10 κ' πυρῶν, ἐστὶ δ' ὅτε
 παρῆς χεῖρα βληχρῶν. 11 ἐ ἄλλοις
 ἄλλοις παρῆς χεῖρα χεῖρα τὰ λο-
 χεῖα. πυώδεια, δύσδμα. 12 ταῦτα
 σημεῖα ἐστὶν, ἢ ἔλκεα ἐν τῆσι μή-
 τρησι

tur, tempus autem progredia-
 tur, multo magis ex 'prædictis 10
 affligetur. 17 Et insuper peri-
 citabitur, ne livida fiat velut
 plumbum, 18 & aquam inter-
 cutem incidat, 19 & umbilic-
 us extabit ipsi ab uteris, 20
 & circumcirca nigrior erit.
 21 Et ubi hæc facti fuerint,
 fieri non potest ut mulier su-
 perstes maneat. 22 Pereunt au-
 tem aliæ alio tempore, pro
 corporis & affectionis ratione.
 23 Verum unam & vicefimam
 diem non excedunt, 24 id quod
 plerunque sic contingit. 25 Si
 vero 'purgatio ipsi eruperit, sive 215
 à pharmacis, sive sua sponte (26
 fit enim & hoc si uteri os laxa-
 rint, 27 à sanguine acervatim de-
 repente delato coacti: 28 & si
 eruperit, graveolentia purulenta
 depurgantur: 29 quandoque etiam
 nigra) 30 & melius habebit, &
 curata sanescit.

LXI. Fiunt autem & ulcera
 in uteris, 2 utpote puerperii pur-
 gamentis putrefactis. 3 Si vero
 si ut, majore cura opus erit, ut
 ne ipsi ulcera magna & putredi-
 nosa fiant: 4 'periculum est au- 220
 tem ne moriatur, aut sterilis fiat.
 5 Signa vero hæc fiunt, ut ulce-
 ra intus fuerint. 6 Quum pur-
 gatio ipsi prodierit, velut spina
 per uteros transire videtur. 7 Et
 calor ipsam corripit, ac maxime
 ventrem invadit. 8 Et si attrin-
 gatur, partem infra umbilicum
 dolet, velut si purum nervosum
 ulcus contingas. 9 Post dolores
 fortes alias atque alias in uteros
 incidunt. 10 Et febris aliquando
 ad contactum 'manus debilis: 11 225
 & alias atque alias puerperii pur-
 gamenta procedunt, maligna,
 purulenta, graveolentia. 12 Hæc
 sunt signa, si ulcera in uteris fue-
 rint,

πέν ἡμέρας τρεῖς, καὶ πυρετῶν τῶν
 30 σιν αὐτέοισιν. 19 *πυρετῶν τῶν* καὶ
 κήκας ἐψήσας ὅσον δύο πόπας, ἐ-
 πεπύρετο τριῖνας λῆια, ἀνδραμί-
 ξας ἑλαμον ἀγρόπιον λούρον, καὶ
 μέλι ὡς κούλιον. 20 τὸ ἐμπαλά-
 σαις ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀποελεῖξας ἀπὸ
 174 πτερόν *πυρετῶν τῶν* ἡμέρων ἀπίσαν
 καὶ δόφρον. 21 καὶ ἴσσοι δοκίηκε-
 κατάρθαι, ἀμφὸν ἐαυ. 22 καὶ δό-
 κίη δέσασθαι κατάρθαι, δύο ἡμέρας
 ἀφελίπειν, καὶ αὐτίς τὸ ξυν τῆ
 35 κύη ἡμέρων καὶ δόφρον *πυρετῶν*
τῶν. 23 κατάρθαι τὸ νέταρον, καὶ ἰόδι-
 νον ἑλαμον ὡς δώδεκα σκεύων, καὶ ἐλά-
 φος σέας τῆξας, εἰρήνῃ *πυρετῶν*
 μίην ἡμέρων, ἐλευθέρω τῶν τρε-
 μῶν, ὡς οἶον τῆ δόμους. 24 κατάρ-
 θαι εἰσι τὴν αὐτῆ καὶ τρεμῶ κατάρ-
 θαι μὲν τὰ ἀμφὶ πονδύμια χω-
 ρία, 25 ἐν ἀλφειᾷ τὸ σῶμα τῶ μη-
 τρέων χλωεῖα σάλη καὶ σμύρνη, καὶ
 ῥητίνη χλιαρῆ, ἐλευθέρω. 26 κλυ-
 ζεῖται ἡ τὰς ὑστέρας τῶ οἴνου καὶ τῶ
 40 ναρκισσίνου ἐλαίου τῆ ὑστέρας. 27 καὶ
 ἡ μὲν ἡ ναρκισσίνον, οἴνου μόνον. 28
 ταῦτα οἴκασαι πρὸ τῶ ἐπιμύλιον
 ἡμέρων, μὴ ἀποθεῖναι πενήσηται. 29
 40 ἐπιμύλιον ἡ ἐπιμύλιον (ἡ γλῆνη), ὡς
 175 μὲν ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, τρεῖς ἡμέρας με-
 λάντιον καὶ κούπρον, καὶ ἄλλος χυδρον
 ἐπιχέουσαι, εἰρήνῃ ἀναφορῶσαι. 30
 τὸ ἐν τῶ σῶμα ἐλάσσει ἐπὶ ὀλί-
 176 γον. 31 καὶ ἡ σῆς οἶνον ἀκρίθων δώδεκα
 ἐπιρροφῶσαι. 32 ἐπιμύλιον πύσθη καὶ
 7 ἐπιμύλιον, τῶ ἡμέρων τὸ ξυν τῆ
 γλῆνην *πυρετῶν*, καὶ ὡς τὸ αὐ-
 177 δοναίτω. 33 καὶ ἐν γαστρὶ καὶ ὑγίης
 γίνεσθαι. 34 σπίνται (ἡ χρεῖα ἐν τῆ κα-
 τάρθαι. 35 *πυρετῶν* τρεῖς τῶ δὲ ἡμέρων
 178 ἡ λινοζῶον, καὶ συμμίσην προῖσαι,
 45 σκόροδι, καὶ γράμμιον. 36 κνεῖον
 179 καὶ τὸ χυλὸν βοφῶσαι. 37 τῶσι
 180

dem foveto. 19 Et grana cni-
 dia decorticata duarum potio-
 num 'mensura, & piperis gra-
 245 na trita, oleo ægyptio albo,
 & melle optimo ammixto, 20
 in lanam infarcito, & pennæ
 obvoluta, tota die ac nocte
 174 apponito. 21 Et si tibi purga-
 ta esse videatur, melius est si-
 nere. 22 Si vero purgatione
 opus habere videatur, duo-
 bus diebus interpositis, rur-
 sus id quod ex cucumere syl-
 vestri paratur, per diem ac
 noctem subdito. 23 Deinde
 netopon, & oleum rosaceum
 odoratissimum, & adipem cer-
 250 vi liquefacito, & die una in
 lana subdito, & multa calida,
 quantum ejus fieri potest, le-
 niter lavato. 24 Statim autem
 ubi purgatoriis, & calida, fue-
 rint purgata loca affecta, 25 adi-
 pe anferino, & myrrha, & re-
 fina tepida os uterorum illinat,
 & foveat. 26 Uteros vero po-
 stridie vino & oleo narcissino
 eluat. 27 Aut si narcissinum
 non sit, vino solo. 28 Atque
 hæc die uno ante menses faciat.
 29 Postquam ' autem menses 255
 prodierint, primis diebus atra-
 mentum, hoc est spodium cy-
 prium terat, & salis granum ad-
 dat, & hæc lana excepta 30 pau-
 lulum in corpore habeat. 31 Et
 jejuna vinum meracum odo-
 ratum absorbeat. 32 Ubi vero
 quieverint menses, per diem
 id quod ex pulegio paratur ap-
 ponat, & virum accedat. 33 Et si
 in ventre conceperit, sana eva-
 dit. 34 Cibis autem in purga-
 tione utatur. 35 Ad hæc com-
 260 modat, ' mercurialem coquere,
 & porrum, allium, brassicam, 36
 & grana mali punici ammiscere,
 & succum forberc. 37 Aliis au-
 tem

ολιε σπροι(μικρὸ ὄφιοι, τελαστοί-
 (μικρὸν ἢ κρῆσσι χρέδω. 38 " 131
 ἢ γλυκέων εἰργάδω καὶ ἐλαγηρῶν.
 39 πίνην δὲ ἀμείνῃην " τὸ δὲ τῆς 182
 δαιδός, ἐς τ' αὐ καθάρη). 40 " ἐν 183
 ολιε πῖσιν ἐπιμύλοι(μὲ μείλα πι-
 νέτω.

tem obsoniis marinis potius
 quam carnibus utatur. 38 A dul-
 cibus vero & oleosis prohibea-
 tur. 39 Bibat autem semper je-
 juna id quod ex tæda paratur,
 donec purgetur. 40 Et mensibus
 prodeuntibus idem valde bibat.

LXIV. Ἦν ἢ ἀλίω ἐλάσσονα ἔ-
 δέον(ῶ χερῆση γυναικὶ τὰ λο-
 χεῖα, 2 οἷα τ' μητρεῶν σενοσύμων
 ἐσσεῶν & παρεσραμυδρῶν, 3 ἢ ἔ-
 ἀδύς ἢ πὲ μερυκὸς κάρβα ὑπὸ
 φλεγμασῆς, 4 ἢ γυνὴ περὶ ἀνὴρ
 24 ὀξέως, 5 & κερδίασφ, 6 καὶ ἀλγέ-
 τὸ σῶμα πᾶν, 7 " & σφαιδίαζ, 8 184
 καὶ ἐς τὰ ἀκροα τ' χρέων καὶ τ' σκε-
 λέων δὲ τ' ὄσφύ(ῶ ἢ ὀδυνή φοι-
 πῶ, 9 καὶ τ' ἀμφὶ τῶν δὲ τῶν τὸ πεν-
 καὶ βάλαν καὶ βεῖωνος ἀλγῆσφ, 10 καὶ
 ἀκροατέα πᾶν τ' μελέων ἔ σῶμα-
 τ(ῶ χροῖσφ). 11 " ἐπὶ πε πῦρ ἢρε- 185
 μῶν, φερίκη πᾶνυ φαιρή. 12
 ἐμέεσι ἢ καὶ φλεγμασῆσφ, πι-
 κροῖ, ὀξιμῆα. 13 καὶ ἀμφὶ τῆσδε
 5 ἀδύσφ. 14 καὶ οἱ ζυμῶσφ), λῶ
 μελεδῶν), ὕγεια ἡμέσφ. 15 λῶ
 ἢ μὴ, " χαλλῶ καὶ ἀκροατέα τ' με- 186
 λέων γίνεσφ ἔ σῶμα(ῶ. 16 " ἀρο- 187
 ρ(ῶ ἢ ἢ νῆσ(ῶ ἔ πίνυ.

LXIV. Si vero paulo pauciora
 quam oportet prodierint mulieri
 puerperii purgamenta, 2 velut
 uteris angusto ore præditis ac 265
 distortis, 3 aut aliqua pudendi
 pars valde fuerit conclusa ab in-
 flammatione, 4 mulier acute feb-
 rit, 5 stomachi dolore vexatur,
 6 & dolet totum corpus, 7 & mole-
 ste fert: 8 & ad articulos ma-
 num ac crurum & lumborum
 dolor procedit: 9 & locum circa
 collum, & ipinam & inguina
 dolebit: 10 & quædam corporis
 partes impotentes fient. 11 Postea
 calor quietus erit, & horror
 valde manifestus. 12 Vomunt: 270
 autem & pituitosa, amara, acria.
 13 Et de hac sic habet, 14 & con-
 tinget, ut si curetur, sana fiat: 15
 sin minus, clauda & quarundem
 corporis partium impotens erit.
 16 Non autem valde sterilis est
 hic morbus.

LXV. Ἦν μὲν αὐ μῆτραι ἐλκω-
 θῶσι, καὶ τὰ λοχεῖα μὴ παρῆ ὡς
 χρεῖ, πᾶντα πονήσφ. 2 καὶ, λῶ μὴ με-
 γάλα ἢ τὰ ἔλκυσ, μελεδαμνομύρη
 ἐν τῆσφ ὕγμῶν. 3 χρεῖ ἢ τῶν μὲν
 μελέτω ἀτρεκέως ποιεέσφ ἔλ-
 κειαν τ' ἐν τῆσφ μῆτρῃ(ν. 4 ἄτε
 τῶ ἐν ἀπαλώσῃ, καὶ δὲ παροδῆ-
 τω, καὶ ὑσφ ὀδῆ τῆ χροίλη. 5 πολλὰ
 10 ἢ πὲ κρινανέον(α, βρέγμα, σῶμα-
 χ(ῶ. 6 " γνῶμη αἰσφ) & κρησ- 188
 τρεπέφ, & ἐρήθῃως ἐτέφ ζυμῶν.

LXV. Si quidem ulcerati fue-
 rint uteri, & puerperii purga-
 menta non prodierint, velut
 oportet, omnia dolebit: 2 & si
 non magna fuerint ulcera, cura-
 ta brevi sanescit. 3 Oportet au- 275
 tem curationem ulcerum in ute-
 ris exacte facere, 4 ut quæ in te-
 nera & subtili sensu prædita sint
 parte, & in nervosa cavitate. 5
 Multæ autem sunt partes cum
 quibus societatem habet, finci-
 pitur, stomachus. 6 Mens percel-
 litur, & improba fit, & non fa-
 cile intelligit.

LXVI. Ἦν δέ οἱ αὐ μῆτραι σε-
 νόμοι χροῖσφ, καὶ μὴ τῶ χρο-
 γαλάσφ(ῶ

LXVI. Si vero uteri angusti
 oris ipsi fuerint, & puerperi pur-
 gationem

χαλασάσι τὴν λοχίαν καὶ γαστρῶν,
 Φλεγμονῶν. ² ὡς μὴ μελεοαί-
 νη) ἐν τῷ πύχθ, πᾶντα μιν μῆλλον
 πονησά. ³ καὶ ὁδμὴ πονηρῆ, καὶ οἰ-
 διοσκε) ἢ ἔξοδ. ⁴ καὶ, ὡς μὴ φλε-
 μινώσιν αἰ μῆτρας, αὐτομάτῳ
 ἔξοσι κακὰν ὀζώμῳ καὶ πελιδνὸν
 ἐόν. ἢ μελαν τε καὶ ἡρομοσοδῆς, ⁶
 (ἢ γυνὴ καὶ θάρα) τὰ λοχίαι. ⁷
¹⁵ ἔστι δὲ ὅτε σὺν ἔξοσιν, ἄλλα τῆ γυ-
 ναικῆ θάραθισμα, ⁸ ὡς μὴ πρὸς
 ἐμ πύχθ φλέσσα τέμνη, ⁹ ἢ ἔ καὶ
 λίαν καλῶτερέεν. ¹⁰ ἀμφιν δὲ καὶ
 κλύσμα ποιῆσαι. ¹¹ ὡς δὲ σὺ-
 ἐρεῖθ) καὶ ἐς εὐεθον ἀρῆν. ¹²
 κρέσσον δὲ διαρέν. καὶ ἰδίην. ¹³ τῶ
 ἢ τῶν δὲ κωρὸς, ὅτε δέοι, ἀρι- ¹⁹⁰
 5.

gationem non emiserint, inflam-
 mantur: ² & si non curetur bre-
 vi, omnia magis ipsam affligent.
³ Et odor malus erit, & exitus: ⁸⁰
 intumescit. ⁴ Et si non inflam-
 mati fuerint uteri, sua sponte
 exit malum grave olens, & livi-
 dum, ⁵ aut nigrum grumosum,
⁶ & mulieri puerperii purgamen-
 ta purgantur. ⁷ Quandoque ve-
 ro non exit, sed mulieri mortem
 portendit, ⁸ nisi quis brevi ven-
 nam fecet, ⁹ aut ventrem emol-
 liat. ¹⁰ Præstat autem etiam cly-
 sterem adhibere. ¹¹ Si vero ad
 vomitum facilis fuerit, etiam
 vomitum inducere. ¹² Melius: ²⁸⁵
 autem est lotium ciere & exu-
 dare. ¹³ Verum in his occasio
 optima est, quum opus his fue-
 rit.

LXVII. Ἦν δὲ ἐκ τῶν γυνῶν
 κατὰ τὴν ὄλην πλεονα ἂν χεῖρ
² γίνεται γὰ καὶ τὰ το εἰ μὴ τε μῆ-
 τρασ ἀρῶσθαι, ³ καὶ τὸ
 φλέσθαι πνεσ καὶ θάραθισμα, αἰ
 τείνσιν ὑπὸ τὰς μήτρας, ὑπὸ
²⁰ βίης τῆς ἔξοδσ) ἢ ἐμῶρῳ. ⁴ πυρε-
 τὸς καὶ μίγθ) ἐξ ἀπὸ τῶν λεπθς,
 θέρμη τε ἀνὰ πᾶν τὸ σῶμα. ⁵ ἔστι
 δὲ ὅτε καὶ φερίκη καὶ ἀσιτή. ⁶
 καὶ βδελύξεται πᾶμπαν, ⁷ καὶ ¹⁹¹
 λεπθ) ἔσαι καὶ ἀσθενῆς, καὶ χλω-
 ρή, καὶ εἰδωλέθ, καὶ ἀσποστῆ.
⁸ ὡς δὲ ἢ φάγη ἢ πίν, ἐ πίσε-
 ται. ⁹ εἰν) δὲ καὶ καὶ λίη καὶ κύ-
 σις καὶ θάραθισμα, καὶ φερίκη ἔχθ
 καὶ θάραθισμα. ¹⁰ ἀμφὶ δὲ ταύτης ἀδῆ
 ἔχθ.

LXVII. Si vero ex partu pur-
 gata mulier fuerit, paulo plura
 quam oportet (² contingit enim
 hoc, si uteri amplioris osculi fue-
 rint, ³ & venæ quædam ruptæ
 sint, quæ sub uteros tendunt,
 præ violentia egressus ipsius fœ-
 tus:)+febris&rigor habebit ipsam
 tenuis, & calor per totum cor-
 pus. ⁵ Aliquando etiam 'hor- ²⁹⁰
 ror, & cibi fastidium: ⁶ & om-
 nino abominabitur: ⁷ & tenuis
 erit ac debilis, & pallida, & tu-
 mida, & cibum averfatur. ⁸ Si
 vero quid edat aut bibat, non
 concoquitur. ⁹ Quibusdam vero
 etiam alvus & vesica erumpit, &
 horror magis obtinet. ¹⁰ Et de
 hac sic habet.

LXVIII. Ἦν δὲ ἐκ τῶν ἐξ-
 οσῶν, συμφορῶ κατὰ τὴν ἢ ἀγδῆ. ² ἢ δὴ
 δὲ καὶ τῶ το εἶδον. ³ ὡς ἐλκωθῆ τὸ
 σῶμα ἢ ἀγδῆ καὶ, ἐπὶ δὲ ἐλ-
²⁵ κωθῆ ἐν τῶν βιηθῶν ὑπὸ τῆς
 ἔξοδσ) τῆ παμδῆς, ἐχθ) ἢ ἰκελόν
 ἢ ἀφθῆ. ⁴ καὶ ἐφλέγμῳ καὶ
 θ, ⁵

LXVIII. Si vero puerperæ
 aliqua pudendi pars obturata
 fuerit (² jam enim etiam hoc
 cognovi) ³ si ulceratum fuerit
 os pudendi, ubi sane ulceratum
 fuerit, in partu à pueri exitu ²⁹⁵
 violatum, simile quid fit ulceri
 superficiali ac ferventi, ⁴ & val-
 ff 5 de

ζα, καὶ τὰ χεῖλεα ὑπὸ τ' φλεγ-
 μάντι· ζωλέπεσε πρὸς ἀλλήλα,
 & ἐλάσθη ἀλλήλων ἄτε ἡλωμῶρα
 ἐόντα. ⁵ καὶ ψύξις δὲ γίνεται, καὶ
 μεμυκῆ ἀμφὸ τὰ χεῖλεα, " ζω-
 δήσαντα τὸ τῆς κατάρσι·, ἀπο-
 λελημῶρης. ⁶ εἰ δὲ ἐχάρσεν ἡ κα-
 τάρσις, " σὺν αὐτῷ ἐμυκώθη τὰ ἐλ-
 κέα. ⁷ νῦν δὲ ἐπιρρεῖ, καὶ παχύ-
 νεται ἀλλοκῶπι σαρκί. ⁸ καὶ ἴσχυ-
 ῖν ὡς τὰ ἐν τῷ ἀλλω σώματι, καὶ
 ἐς ἀπὸλας ἄγει. ⁹ τὸ δὲ χρεῖον
³⁰ λείον ἔστω καὶ ὁμώροον, " εἰ φρον-
 τίς. ¹⁰ " ἔπαχε ἢ ταῦτα, ἀπαχῶ. ¹⁹⁵
 Ἐν αὐτῇ μῆτρει σὺν ἀποκαθαρ-
 ραῖ τὰ λοχεῖα. ¹¹ καὶ ἐπὶ τρετέοι-
 Ἐν ἡλγῇ τὸ ἀδόϊον. ¹² καὶ ψηλα-
 φῶσα ἔγνω, " ὅποι ζῶσε πέφρακτο, ¹⁹⁶
 καὶ ἔφρασε, ¹³ καὶ μελεδανημῶνη
 ἀποκαθήρατο τε, & ὑγιῆς ἐχάρσθη, &
 φορός. ¹⁴ " εἰ δὲ μὴ ἐμελεδάνη, ¹⁹⁷
 μηδὲ οἱ ἡ κατάρσις ἐρῶα ἄνω-
 μῶτη, ¹⁵ τὸ ἔλκ· μίζον ἐπίησε,
 καὶ μὴ ἀνεῖσα σκινδύδουσαν ἐς τὸ
 καρκινωθῆναι τὰ ἔλκεια.

LXIX. Ἐἰ δὲ ὀρεκθῆκη γυναι-
 κὶ λοχέη κατάρσις ὡς ἐς κεφα-
³⁵ λῶν, ἴσηρκα τε καὶ πηλόμενα. ²
 γίνε· γδ & τῆτο· ἴσηρκα (πολ-
 λάκις αὐτίκα, ἢ ἴσηρ). ⁴ εἰ δὲ
 χρεῖοι κατὰ σῶμα ἢ ῖνα καλῶς,
 " ἐξάντης γίνε·. ⁵ εἰ ἢ ὀλίγη ἢ νῆ-
 σος χρονωτέρη γίνε·, & πάχιον αὐ-
 τῇ γυνῇ, ὀκτῖα εἶρη) ἀμφὶ τ' παρ-
 ῖνε, " ἢ τὰ ἐπιμύλια πρὸ τῶ ὦ-
⁴⁰ ρασεν αὐ·. ⁶ ἢ ἢ γυνὴ πλεονα χρο-
 νον ἀειέσαι τ' παρῖνε, ⁷ καὶ βλη-
 χροτέρα τὰ πατήματα ἔσαι οἱ μέ-
 χεας ἢ ὀπόμεν. " ἀπυπος γέ-
 νη). ⁸ ἢ ἢ μὴ χρεῖη ἢ λοχέη κα-
⁴⁰ τάρσις κτ' τὸ σῶμα, " ἀλλ' αὐτῷ ὀρ-
 μηθεῖσαι σάπη, ⁹ κεκρύψει) τὰ
 λοχεῖα, & ἢ χρεῖση κατὰ γὰ δίκην. ¹⁰
 καὶ

de inflammatur. Et labia præ
 inflammatione inter se coinci-
 dunt, & se mutuo contingunt,
 utpote quæ sunt exulcerata. ⁵ Sed
 & frigus fit, & ambo labia clausa
 sunt, constringentia purgatio-
 nem relictam. ⁶ Si vero prodi-
 ret purgatio, ulcera non conclu-
 sa essent. ⁷ Nunc autem influit,
 & aliena carne crassescunt. ⁸
 Proinde ea sanare oportet, velut ³⁰⁰
 in reliquo corpore, & ad cicat-
 rices perducere. ⁹ Locus autem
 lævis & concolor reddatur. ¹⁰
 Mulier quædam patiebatur eam-
 dem quæ patiuntur uteri dum
 à puerperii purgamentis non
 purgantur, ¹¹ & ad hæc dolebat
 pudendum. ¹² Et ex contactu
 cognovit, quod obturata esset,
 & narravit, ¹³ & curata depur-
 gata est, & sana evasit ac fœcun-
 da. ¹⁴ Si vero curata non fuisset,
 neque purgatio ipsi sponte eru-
³⁰⁵ pisset, ¹⁵ ulcus majus fecisset, &
 malo non remittente, periclitata
 fuisset ne ulcera cancerosa fie-
 rent.

LXIX. Si vero procefferit mu-
 lieri puerperii purgatio ad caput,
 thoracemque ac pulmonem (² fit
 enim & hoc) ³ moriuntur sæpe
 statim, si detineatur ac firmetur.
⁴ Si vero probe exeat per os aut
 nares, sana evadit. ⁵ Si vero
 morbus paulo diuturnior fiat,
 patietur sane mulier ea quæ di-
 cta sunt de virgine, cui mensas ³¹⁰
 primum comparentes fursum
 impetum fecerunt. ⁶ Verum
 mulier longiore tempore super-
 stes erit quam virgo, ⁷ & affe-
 ctiones debiliores erunt, donec
 pulmo purulentus fiat. ⁸ Si ve-
 ro puerperii purgatio non exeat
 per os, sed fursum tamen impe-
 tum fecerit, ⁹ occultabitur, &
 non procedet iusto modo. ¹⁰ Et
 tussis

καὶ βήξ (πολήψει), καὶ ἀσμάζα.
 1¹ καὶ πλῆρες μύς τῷ πλῶμονι
 ὑπὸ τῷ ἀσμάζος πονήσῃ τὸ πλῶρον
 κέρει, καὶ τὸ μετέφρενον. 12 Ἐ, ὅταν
 βήξῃ, ξηρὸν ἀποόσασε. ἀλλοιέθει
 ἀφρῶδες πίεται. 13 τῷ χρόνῳ
 παρῶνι πύλαον ἐπιφαινεταί
 ὑπόμειλαν ἐόν καὶ πολερὸν. 14 καὶ τὰ
 στήθα πῦρ ἔχει τῷ ἀλλοσώματι
 πῶλιον, οἷα ἀσμάζος θερμώσας
 45' αὐτά. 15 καὶ πυρεταίνῃ ἢ γυνῇ,
 ἢ ἡ γαστήρ οἱ σερνῇ ἔσται, 17 ἢ ἀσι-
 τήσῃ, 18 ἢ ἀρρυπήσῃ, 19 καὶ βδέλυ-
 ξεῖ, 20 καὶ ἐπεριγίνεῖ, ἀλλὰ γενέ-
 ται ἐν μὴ καὶ ἐκείνῃ ἡμέρῃ ὡς
 τὰ πολλά.

LXX. Ἦν δὲ οἱ κέραιες (ἄνορ-
 μήσασσι καὶ τὸ σῶμα, μὴ ἔλθῃ, 2
 μηδὲ εἰς τὸ πλῶμονα τράπηται, 3
 πρέψεται οἱ ἐς τὸ πῶσωπον τὰ λο-
 χεῖα, 4 καὶ ἔσται ἐρυθρὸν κέρει, ἢ ἡ
 κεφαλή βαρεῖν, ἢ δὲ κινήσῃ αὐτὴν
 ἔσται πόνων ἀπερ. 5 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 ἐρυθροὶ κέρει ἔσονται, ἢ ἐκ σφῶν ἀ-
 244 μα ρόσσει) λεπτόν. 6 καὶ ἐκ τῶ
 νῶν ἐσιν οἷσιν ἀσμάζος. 7 καὶ, ἢ τὸ
 ἴη, ὡδὲ χρόνιωτέρῃ ἢ νῆσος γίνεῖ, 8
 τοῖσι τε ἔσται ὅσῃ ὀξείως ἐστὶ τὸ ἄ-
 κέρει ἐν τῇ νῆσω, 9 καὶ καρδιώξῃ, 10 καὶ
 ἐρδύξει, 11 καὶ ἀλλοφρονήσῃ καὶ πα-
 203 ράνοισι γίνον) μανιώδεις. 12 ἔστι δ'
 ἢ σι τῆσος ὁμοειῶτων ἰλλωδέων. 13
 ἢ τὰλλα πάντα πονήσῃ, ὅπως ἢ ἐς τὸ
 πλῶμονα, ὡς εἶρη, ἢ ἡ κέραιες
 5 σις τράπη. 14 πῶλλον ἢ βήξῃ, ἢ δὲ
 πύσει) τοιαῦτα, ἢ δὲ μετέφρενον
 ἀλγησῃ ὁμοίως. 15 μελεδαυνομήνῃ ἢ
 ὑγιαίνῃ. 16 ἢ πολλὰ ἢ ἐλπίδες εἰσι
 περὶ γένεσθ. 17 ἢ ἄρα καὶ περὶ γέ-
 νῃ), κώφω (ἢ ἔσται οἱ ἢ τυφλω (ἢ
 τὸ ἐπίπαν. 18 ἀμφὶ τῆσδε τῆσος
 ὡδὲ περὶ τῶ.

LXXI. Ἦν ἐκ τῶσ ρόσος λαμ- 204
 βάνη,

tuffis corripiet, & anhelatio-
 nes. 11 Et impleto pulmone à
 sanguine, valde dolebit latus
 & dorsum. 12 Et quum tuf- 315
 fiet, sicce tuffiet. Aliquando
 vero spumofum expuet. 13 Tem-
 poris autem progressu sputum
 apparet subnigrum & turba-
 tum. 14 Et calor pectora te-
 net, magis quam reliquum
 corpus, nimirum sanguine ipsa
 calefaciente. 15 Et febricit mul-
 lier, 16 & venter ipsi coarctatur,
 17 & cibum fastidit: 18 &
 vigilabit, 19 & abominabitur: 20
 & non superstes manet, sed mor-
 ritur plerunq; vicesima prima
 die.

Lxx. Si vero purgatio ' sursum 320
 progressa, per os non exeat, 2 ne-
 que in pulmonem vertatur: 3
 convertetur ipsi ad faciem, 4 &
 erit hæc valde rubicunda, & ca-
 put grave, quod neque movere
 potest absque doloribus: 5 &
 oculi valde rubicundi erunt, &
 ex ipsis sanguis tenuis fluat. 6 Et
 quibusdam ex naribus sanguis
 manat. 7 Et si hic exierit, diu-
 turnior morbus fit. 8 Et aures
 non acute audiunt in hoc mor-
 bo: 9 & stomachi dolore vexa-
 tur, 10 & eructat, 11 & mente 325
 alienatur, & deliria fiunt furiosa.
 12 Quibusdam autem adest ocu-
 lorum distortorum ferocitas. 13
 Et reliqua omnia perpetietur,
 velut si purgatio ad pulmonem
 vertatur. 14 Verum non tuffiet,
 neque exspuet ejusmodi, neque
 dorsum similiter dolebit. 15 Cu-
 rata vero sana fit. 16 Non multa
 vero spes est de vita ipsius. 17 Et
 si etiam superstes maneat, furdi-
 tas aut cæcitas omnino ipsi ac-
 cedet. 18 Atque hic est ' hujus 330
 morbi finis.

LXXI. Si ex partu fluxus cor-
 rripat,

βάνη, ² καὶ τὰ σπία ἐν τῇ γαστρὶ
 μένῃ, ³ ἀσαφίδου καὶ μέλαγαν καὶ
 φοῖνης γλυκεῖας τὰ ἐνδόν τρέψαι,
 ὄϊον διείς ἐν μέλαινοι καὶ, ⁴ τυρόν ²⁰⁵
 ἐπιζύσας ἀγρόν, καὶ ἄλφιτος πύρι-
 να πεφρυγμῶνα ἐπίπυσαι, ἔ-
 κρηθὲν δίδε.

LXXII. Ἦν ἡ αἷμα ἐν τῷ ²⁰⁶
 ἐμείσῃ, ² ἢ παρὰ τὴν σπλάγχνον
 τῆς, ³ ἐν ὁδῷ τῆς πλάγχνου
 φοῖνης, ⁴ καὶ τὴν καρδίαν ἀνατῆται.
 τῶν τῶν καὶ λέν ποικῶν θερμῶν, καὶ
 χλιασμάτων ἀμάλισαι παρ-
 δέχεσθαι, παρὰ τὴν ⁶ καὶ πιπίσκην
 ὄϊον γάλα ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἢ πέντε. ⁷
 μὲν τῶν πιπίσκην βοὸς μελένης
 γάλα ἀσπύσασαι, εἰ οἴη τε εἶη, ἡμέ-
 ρας τεσσαρὰ καὶ ἑξήκοντα. ⁸ ἐς τὴν ἑσπέρην
 σήσαι μὲν τρέψαι πιπίσκην. ⁹ ἢ δὲ
 νῆσος κινδυνώδης. ¹⁰ τὸ δὲ γάλα
 ὄϊον γίνηται, εἰρηται μὲν ἐν τῇ
 φύσῃ παρὰ τῆς ἐν τῷ, ἔ-
 λα παρὰ τῶν σπῶν.

LXXIII. Ἦν γάλα σβείθῃ, ²
 πρῶτα τρέψαι, διείς τὸ ὕδωρ, δι-
 δε πῆν. ³ ἐν τῇ θερμῶν λείψω. ⁴ ἐ-
 εἰς βρῶσιν πρῶτα καὶ κρῆμῶν
 ἐοδίτω. ⁵ σμυρῶν καὶ κυπρί-
 φύλλα, καὶ τῆς καὶ φοφίν. ⁶ πιπί-
 σκην καὶ τῆς καὶ μαρῶν, ἔ-
 ἀπὸ τῆς μαρῶν ἰζών, καὶ κρῆ-
 μάς ἐπὶ σπῶν, ἔ-
 ὄϊον καὶ ψύξας, δίδε πῆν. ⁷ ἀγρόν
²⁰ καὶ τὸ ἵππομαρῶν, καὶ τὸ ἵππο-
 σελιον, καὶ κύπριον. ⁸ ὄϊον τῶν
 πάντων γάλα πάλιν παρὰ καὶ ἀγρῶν. ⁹
 σμυρῶν ἀγρῶν, τυροὶ καὶ μάλισαι, ἀ-
 γρῶν. ¹⁰ ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλελίσφακον
 ἐψῆν. ¹¹ ἢ ἀπὸ τῆς δόκωδων ἢ κε-
 θρίδων ἀποχέσασαι τὴν καὶ, ἔ-
 οἶον ἐπιχέσασαι, πινέτω. ¹² καὶ ἐς τὰ λοι-
 πὰ ἐλαγον ἐπιχέσασαι ἐοδίτω. ¹³ καὶ
 τῆς δελμῶν, καὶ τῆς ἀλκυρῶν, καὶ τῆς
 ὄϊον

ripiat, ² & cibi in ventre non
 maneat, ³ uvam passam ni-
 gram, & mali punici dulcis gra-
 na terito, & vino nigro dilu-
 tis utitor, ⁴ ita ut caseum ca-
 prinum derafum, & polentam
 tritici torrefactam inspergas, &
 bene temperata bibenda præ-
 beas.

LXXII. Si ex partu fanguini-
 nem vomat, ² hepatis fistula fau-
 ciata est, ³ & dolor ad viscera
 procedit, ⁴ & cor convellitur.
⁵ Hanc multa calida lavare
 oportet: & reprofactoria quæ
 maxime admiserit: ⁶ & lac asi-
 ninum ad dies septem vel quin-
 que bibendum dare. ⁷ Postea
 vero vaccæ nigræ lac bibendum
 præbere, ita ut sine cibo degat,
 si fieri poterit, ad dies quadra-
 ginta. ⁸ Ad vesperam vero se-
 famum tritum bibat. ⁹ Morbus
 hic est periculosus. ¹⁰ Quomodo
 autem lac bibat, dictum a me est
 in Pueri in partu nativitate, &
 alia similiter.

LXXIII. Si lac fuerit extin-
 ctum, ² porrum tritum & aqua
 dilutum bibendum dato. ³ Et
 calida lavetur, ⁴ & in cibo por-
 rum ac brassicam edat. ⁵ Sed &
 cytisi folio simul coquat, & suc-
 cum sorbeat. ⁶ Bibat etiam fœ-
 niculi succum, & de radicibus
 fœniculi. Et hordeum molitum
 ac butyrum simul coquito, frige-
 facito, ac bibenda præbeto. ⁷
 Bonum est & hippomarathrum,
 & hippofelinum, & cytillus. ⁸
 Hæc omnia simul multum lac
 faciunt & augment. ⁹ Capræ item
 Scyriæ, casei autem maxime
 commodi sunt. ¹⁰ Sed & salviam
 coquat: ¹¹ aut à juniperi baccis,
 aut cedri fructu, succum diffun-
 dat, & vino affuso edat: ¹³ & ab
 acribus, & salis, & acidis, & cru-
 dis

ὄξειαν & οἰμῶν λαχάνων πάντων ἐργάτω. ¹⁴ τὸ δὲ καθαίρειν ἐν οἴνω πινόρμον, ἀραχὸν· κὴ γὰρ τὸ γάλα ²⁵ καθαίρει. ¹⁵ & τῷ θερμῷ λείσθω. ¹⁶ κὴ ἀπὸ θερμῶν πινέτω. ¹⁷ κὴ ἄγνος κρεπὸν ἐν οἴνω διδόναι πίνειν. ¹⁸ κὴ ὁ χυλὸς τῷ τούτῳ γάλα πελὺ ποιεῖ πινόρμον. ¹⁹ καὶ σήσαμον ἀπ' αὐτῶ, καὶ κελύειν τριμηνημῶν ἐμβολῶν ἐς θύϊαν, τριψάσ πάντων, δι' ὅσους τὸ χυλὸν ἐπιχέας καὶ ἐκχυλίσας, ²⁰ ὡρραμίδας σιέ κὴ μέλι, ἢ ἀμαμηλίδας, ²¹ εἴτα ἐπ' οἴνω μέλανι διδόναι πίνειν.

LXXIV. Ὅταν γυνὴ τέκη, κὴ τῷ ὑσέρει μὴ ἀπαλλαγῆ, ² διδόναι ἀμύνον, ὑφ' ὧν μάλιστα καθαίρει τὰ λοχίαι, ³ σπόροδα ἐφθὰ ἐν οἴνω κὴ ἐλαίῳ μῆ πολυποδίων κὴ σπιτίδιον, ἢ ὅπερ ἐπ' ἀνθρώπων. τετάρτην δὲ ὁ, ἢ ἐν βέλῃ. ⁴ κάστορα δὲ ἢ νάρδον πινέτω. ⁵ πίνειν δὲ κὴ πήζανον ἐν οἴνω μέλανι γλυκεῖ νῆσις, ἢ ἀνδρῶν. ⁶ ἢ δὲ κὴ γλυκὺς οἶνος ἢ ἀμύνον μέλι ὡρραμίδαν. ⁷ κρεμμύδι ἐφθὰ ὁμῶς πηζάνω κὴ λινοζώστῃ. ⁸ & τῷ σπερματίων πίνειν τῷ ὑσερικών.

LXXV. Ἦν δὲ θρομβώσῃ, κὴ πόνον ἐν τῇ νηαρίῃ γαστρὶ γλῆνῃ, ² διδόναι πράσινα ἐφθὰ, ἢ κὴ ὅσα ἀγροα κὴ ἡμερα. ³ λιθοζώστῃ σιέ ³⁵ ποιεῖν ἀπάντων. ⁴ λείσθαι δὲ κὴ ἀφ' ἐπίσης ἡμέρας ἐν οἴνῳ. ⁵ τὸ γὰρ ψύχον τῷ τῆσιν ἐναντίον. ⁶ καὶ μῆ τὸ λατρὸν ὑπαλείφειν ἀμύνον [σιέ] μὴ πολλῶν θερμῶν ἡμερῶν.

LXXVI. Ὅταν τὸ ὑσέρον μὴ αὐτίκα ἀπὸ μῆ τὸ πόνον, ² ἢ νηαρίης γαστρὸς γίνονται πόνοι ἐν κενεῶσι, καὶ ρίγες καὶ πυρετοί. ³ κὴ ἀπαλλάσσεται τὸ ὑσέρον, ὑγιαίνει

dis oleribus omnibus prohibeatur. ¹⁴ Nasturtium vero in vino potum commodum est : nam lac purgat. ¹⁵ & calida lavetur, ¹⁶ & apothermum bibat. ¹⁷ Viticis item fructum ' in vino bibendum dato, ¹⁸ & betæ succus potatus multum lac facit. ¹⁹ Sesamum quoque recens, & hordeum trimestre, in mortarium coniecta terito, & succum diffusum per linteum exprimito, ²⁰ & mel aut amamelidas ammisce-to : ²¹ deinde in vino nigro bibenda dato.

LXXIV. Quum mulier peperit, & à secunda non fuerit liberata, ² præstat dare à quibus maxime purgantur puerperii purgamenta : ³ allia cocta aut affata in vino & ' oleo, cum polypis ac sepiolis super prunis tostis, quicquid tandem ex his voluerit. ⁴ Castorium vero aut nardum bibat. ⁵ Bibat etiam rutam in vino nigro dulci jejuna, aut sine vino. ⁶ Si vero vinum non fuerit dulce, melius est mel ammiscere. ⁷ Edat etiam brassicam coctam cum ruta & mercuriali : ⁸ & semen aliquod utero commodum bibat.

LXXV. Si vero puerperii purgamenta in grumos fuerint coacta, & ' dolor in imo ventre fiat, ¹⁶⁰ porrum coctum & quæcunque sylvestria ac hortensia olera dato, ³ verum omnia pingua facito : ⁴ & per tertium quæque diem sub clementi cælo lavetur. ⁵ Frigus enim his inimicum est. ⁶ Et post balneum inungere melius est, & non multa calida uti.

LXXVI. Quum secunda non statim exierit post partum, ² imi ventris dolores fiunt in laterum mollitudine, & rigores ac febres. ³ Et si discesserit secunda, ' sana ³⁶⁵ τυγ

ὕγραν κὴ ἢ γυνή (σὴ πε) ὅ πάλυ.
 5 ἀπαλλάσσεται ὅ ἐκλαμῆ, ἢ ἐδο-
 μῆν, ἢ κὴ ἀνωτέρω. 6 ἐπὶ τῇ τοιαύ-
 τη χεῖρ διδόναι φάρμακα, ὡν αὐ-
 40 ἐγὼ γράψω, 7 κὴ πῦμα κατέχην.
 8 ἄριστον ὅ πάντων οἶδα δρῶμι-
 σίλω βοτάνλω κὴ δίκταμονον. 9 λου-
 κρίς αὐθῶ ἔσπον σιλφίς κρῶπι-
 στον ἐν ὕδατι πινόρμον, ὅσον κύαμος
 ἐκλωκός. 10 κρῶ, λὼ πὲ ὕπερα μὴ
 δωήν) ἀποφυγεῖν, ἀσιτέφν. 11 κρῶ-
 πηται πέταλα τ' ἄγης τείψας ἐν
 οἶνω ἔ μέλιτι, 12 ἔ ἔλαμον ἐπιχέας, 209
 χλιδαίνας, διδῶ πίνην ὅσον κροτυλλῶ,
 κρῶ ἔξισιν.

12 13 Ἦν ὅ γυναικὶ τὸ χεῖρον 210
 ἐκκλῶθῆ ἐν τῆσι μήτεσι (τῆτο δὲ
 ὠδε γίνε). 13 λὼ ραγῆ βίη ὀμφα-
 45 λός, ἢ ἀμφιδίη ἑπιτάμη ἢ ὀμ- 211
 φαλοτόμος τ' ὀμφαλὸν ἔ παυδία,
 κρῶθεν ταμῶσα πρὸν ἢ τὸ χεῖρον
 ἐξίεναι ἐκ τ' μήτεσων. 14 αὐ μῆτεσά 212
 τε ἀναπαῶσι τὸ ὕπερον αὐῶ. 14 ἄτε
 ὀλιωθρὸν ἐὸν κὴ χροῖμον, κὴ κρῶ-
 κρῶ ἐν ἐνωτῆσι. 15 τέτα) γλ τὸ
 χεῖρον ἐκ τ' ὀμφαλῆ ἔ παυδία. 16
 κὴ ὕπερῶ ἔξισιν ὀμφαλός ἐκ τ'
 μήτεσων. 17 λὼ γλ κρῶτερον ἔξισι
 δι' αὐτῆ σὴν αὐ διέλθοι τῶ παυδίω
 ἢ τροφῆ, ὅπ ἐξήρη) ἐξ αὐτῆσ.

LXXVII. Ὅταν δὲ ἐν γαστρί 245
 ἔχῃσθα φέειρη τὸ ἐμῶρου μινιαῖον,
 ἢ διμινιαῖον, ἔ τὰ ὕπερα ἐξίεναι
 μὴ δωήν), ἢ ὅ λεπτή, 2 ταύτης
 χεῖρ τλινκαῖται κρῶθῆται τὸ σῶμα
 ἔ πιαῖα. 3 ἐ γλ κρῶτερον ἔξισι
 ἐμῶρου σαπέναι, λὼ μὴ ἰχυραὶ αὐ
 μῆτεσά ἔωσι κρῶ σπῆγῆσ.

4 Ἦν γυναικὶ τὸ χεῖρον ἐκκλ-
 4 φῆ, 5 λὼ μὴ δρῦσμοι αὐ μῆ- 213
 τεσά ἔωσι, 6 κρῶδῆ ἢ κρῶταρῆσι
 ἔλασον ἔ κρῶδῆ. 7 κρῶ ἢ γαστρί
 σκληρὴ γίνεται κρῶ μεζάλη. 8 κρῶ
 ἔξισι

tur etiam mulier. 4 Sæpe vero
 putrescit, 5 & discedit sexta aut
 septima die, aut etiam prius. 6
 Huic autem dare oportet phar-
 maca quæ ego describam, 7 &
 spiritum continere jubere. 8 Om-
 nium vero optimum novi arte-
 misiam herbam, & dictamnium,
 9 & violæ albæ florem. Et sil-
 phii succus optimus est, fabæ
 græcæ magnitudine in aqua po-
 tus. 10 Et si secundas excludere
 non poterit, à cibo abstineat. 11
 Et postea viticis folia trita in 370
 vino & melle, oleo affuso tepe-
 facito, & heminæ mensuram bi-
 bendam dato, & exhibunt.

12 Si mulieri secunda in ute-
 ris relicta fuerit, hoc sic contingit.
 13 Si per vim ruptus fuerit
 umbilicus, aut ab obstetrice um-
 bilicifeca per imperitiam rese-
 ctus, quæ videlicet umbilicum
 pueri prius incidit, antequam
 secunda ex uteris exiisset, &
 uteri sursum retrahunt secun-
 dam, 14 utpote lubricam & 375
 diffusam, & in seipsis detinent.
 15 Nam secunda ex umbilico
 pueri hæret, 16 & umbilicus pos-
 sitremus ex uteris exit. 17 Si enim
 prior exiret, non accederet per
 ipsum puero nutrimentum, quo-
 niam ex ipso dependet.

LXXVII. Quum in ventre
 habens foetum corruerit men-
 struum, aut bimestrem, & se-
 cundæ exire non poterint, fuerit
 autem tenuis: 2 hujus corpus
 tunc purgare oportet ac pingue-
 facere. 3 Non enim prius ex- 380
 eunt foetus putrefacti, nisi fortes
 fuerint uteri, & probe compacti.

4 Si mulieri secunda relicta
 fuerit, 5 si non ampli fuerint
 uteri, 6 purgatio ipsa minus
 quam oportet procedit, 7 & ven-
 ter durus fit ac magnus. 8 Et
 frigus

5 Ψύξις ἐστὶν, ἔσθ' ἡ πυρετὸς ὀξύς. 9 καὶ πόνος καθ' ἅπαν τὸ σῶμα, γαστρὸς ἢ τὸ κατώτερον Ἰομφαλῶ. 10 ἔσθ' βελθὸν γίνεσθαι ἐν τῇ περιμέτρῳ, 11 ἔσθ' ἐσθ' ὡς ἐμφορὸν ἐν τῇ. 12 214 ἔσθ' μελεδανθεῖσα ἐκβάλλεσθαι τὸ χροῖον ἐν τῷ χροῖοσι, ἔσθ' ὑγιάνεται.

frigus detinet, & febris acuta : 9 & dolor per totum corpus, & ventris maxime partem eam quæ est infra umbilicum : 10 & gravitas fit in uteris, 11 & tormen, velut foetus infit. 12 Et curata secundam brevi ejicit putrefactam, & sana evadit.

LXXVIII. Ἦν ἐκ τούτου ἡ μήτρα 215 τῆσιν ἐλκωθῆσιν, ἰσθμὸν αὐτῆσιν ἰσθμῶ. 2 Διὰ κλυζέσθαι ἢ καὶ σφυφνοῖσιν. 3 Ἦν ἢ ἐλκωθῆσιν τὸ σῶμα ἔσθ' φλεγμῶν, 4 σμύρναν καὶ τσαρχνίον 217 ἔσθ' κηρὸν λευκὸν καὶ λευκωπῶν λαγυνοῖσιν θηροῖσιν τῆσιν ὑπὸ γαστέρας μίσθαι, καὶ παροσθῆσιν ἐν εἰσθῆσιν λεία ποιεῖσθαι.

LXXVIII. Si ex partu uterus ulceratus fuerit, rosarum floribus curato. 2 Sed & acerbis infusis colluatur. 3 Si vero os ejus ulceratum fuerit ac inflammatum, 4 myrrham, & adipem anferinum, & ceram albam, & thus, pilis leporinis sub ventre enatis misceto, & simul trita in lana apponito.

LXXIX. Ἦν ἐκ τούτου φλεγμῶσιν αὐτῆσιν. 2 πυρετὸς ἰσθμῶ τὸ σῶμα βληχερὸς, 3 ἔσθ' ἀκλῦς. 4 Ἦν ἢ τῆσιν κηλίσις ἐδέσθαι ἐκλείπει τὸ πῦρ, καὶ διψῆσθαι, ἔσθ' τὰ ἰσθμῶ ἀλγῆσθαι, 5 καὶ οἰδέσθαι τῶν γαστέρας τῆσιν ἰσθμῶν, ἔσθ' ἡ κηλίσις παροσθῆσιν. 6 ὑποχώρημα ἢ κηρὸν ἔσθ' ὀξυμῶν. 7 καὶ λάρξθαι τὸ πῦρ σφοδρὸν, 8 καὶ ἀσπίθθαι ἔσθ', 9 καὶ τὸ βρέγμα ὀδῶσθαι, 10 ἔσθ' ἐδῶσθαι ἐρύσθαι τῆσιν κηλίσις ὁ σῶμα, 11 ἔσθ' σίπιν, καὶ ἀδῶσθαι πῆσθαι. 12 ἔσθ' ἡ κηλίσις ἢ ἀσπίθθαι. 13 ἔσθ' ἐν ἀκτῆσιν τῶν 218 φύλλα ὡς ἀπυλῶσθαι ἐν πυρῶν κηρῶσιν ἐψήσθαι σιανίον, ἀκροχλίον ῥοφῆσθαι, 14 διδῶσθαι τῶν μελίκρησθαι, καὶ οἶνον ὑδαρῆσθαι. 15 ἔσθ' τὸ ἡσθῶν καὶ παροσθῆσθαι τῶσιν ψυκτικῶσθαι. 16 σίπιν ἢ ὡς ἐλάξθαι ἐσθῶσθαι. 17 ἔσθ' τῶν γαστέρας ἰσθμῶ, 18 ἔσθ' ἡ κεφαλῶν ἰσθμῶ, 19 ὑποχρόνθαι ἢ καὶ παροσθῆσθαι ἔσθ' τῶν μητρῶσθαι ἐν τῶσθαι.

LXXIX. Si ex partu uteri fuerint inflammati, 2 febris debilis corpus tenet, 3 & caligo adest. 4 Ex ventre vero nunquam deficit calor : & fitit, & coxas dolet, 5 & venter imus fortiter intumescit, & alvus turbatur. 6 Secessus autem est malus & olidus : 7 & calor vehemens corripit, 8 & cibum averfatur, 9 & dolor juxta finciput est, 10 & ventris stomachus non potest trahere cibos ac potus, & concoquere nequit : 11 & nisi curentur statim, plurimæ moriuntur. 12 Venter autem est in causa. 13 Sambuci igitur folia tenerrima, in crasse fiore tritici recentis farina cocta, leviter tepida forbeat. 14 Dato & aquam mulsam, & vinum aquosum. 15 Et pectinem cataplasmatibus frigefactoriis integito. 16 Cibum autem quam minimum edat, 17 & venter sistatur. 18 & caput curetur. 19 Præcordiis vero & uterorum loco, cataplasmata adhibeto.

LXXX. Ὀκρίτων ἀλγῆσθαι τῶν ἐδῶσθαι, ἢ ἀκλῶσθαι, 2 δῶσθαι καὶ γαστρὸν, ἢ λίνθαι ἀνέριμα καὶ κνίδησθαι 219 τῶσθαι,

LXXX. Quum doluerit sedem, aut aliud quid, 2 juniperi baccas, aut apii & urticæ semen terito, ac

30 τρεῖς, καὶ διδόναι πίνειν. 3 ἢ ἐν
 τίκει ἀλγίη, ἰηπίνω τερεβινθίνω,
 καὶ μέλι, καὶ οἶνον χλιαρὸν διδόναι
 ῥοφέειν. 4 καὶ, ἢ φλεγμώαριν αἰ
 μήτσει, τῆτο παύσει. 5 ἢ ἢ μὴ 220
 ἀλγίη πῖ μπητσίαν τῆπιν, ἀμυγ-
 δάλας τρέψας πικράς, ἢ ἐλαίης 221
 τε τὰ ἀπιλά φύλλα, καὶ ἀνήσον,
 καὶ ἐρύσιμον, ἔδερξανον, ἔνιτρον,
 ταῦτα μίξας ἔ τρέψας λεία, 6
 καὶ κέρα ποιέειν μήτσειον.

7 Ἦν [ῥ] φλεγμώαριν καὶ
 ὀδυνήϊχην, ῥόδων φύλλα, κινάμω-
 μων ἔ κισσίλω τρέψας ἐν τῷ αἰ.
 τῷ λεία, ἐπιχέειν ἔτωπιν. 8 ἢ καὶ 222
 ποιήσας φησίσκες ὅσον δευχ-
 μιμάς, ὄσρακινον χυτρίδιον καμνὸν
 διάπυρον ποιήσας, περικισσίτας ἔ
 25 ἔπερισεύλας ἰματίοιριν, θυμινῶ ἐς
 τὰς μήτσειας. 9 τῆτο ὀδύνας παύ-
 σει.

LXXXI. Ἦν ῥ ἐν τίκει αἰσέ-
 ραι πονήσωριν, 2 βληχρὸν ἔχει τὸ
 πῦρ, ἐνδοθεν δὲ ἢ κελίη ἢ νηαίη
 πυρεφλεγμῆς ἐστὶ. 3 ἔ ἐς τὸ ἰχθίον
 εἰσὶ δὲ ἀποιδεί. 4 ἔ ὀδυνήϊχην τῶ
 νηαίω γαστέρα, καὶ ἐς τὰς κενεῶ-
 νας. 5 ἔ τὰ ἰσοχωρῶντες χαλάδεια
 ἔ κἀκωδμα. 6 ἔ ἢ μὴ σαφῆ ἢ κρι-
 λίη, ἐξ ἀφρηνης θνήσκαι. 7 ὅταν ἔν
 30 ὀδὲ ἔχῃ, ῥεὶ ἢ ψύχην τῶ κελίω,
 φυλασσομήμον, ὅπως μὴ φερίη. 8
 πινέτω δὲ, ἢ μὴ ἰση, 11 τὸ δὲ 223
 ἔ κελίμιν. 9 τρωγέτω [ῥ] ὀλη- 224
 ῥον. 10 ῥοφέειν ῥ σίδης οἰνώδεσ τ
 χυλὸν, κεράσας ὕδατι. 11 ἢ ἐπί- 225
 πιασας δὲ λεκίθους αἰών, 12 ἔ τῆτο 226
 ἔψαι, μίσθων φακῶν, ἔ κύμινον, ἔ
 ἄλαι, ἔ ἔλαμον, ἔ ὄξω. 12 τῆτο
 διδόναι ῥοφήμα ψυχρὸν. 13 ἔ φα-
 κλώ ὀξείω, 14 ἔ ἐπιπίνειν οἶνον οἰνώ- 227
 δεα πρᾶμιον. 14 ῥ ἢ ἄλλων σιπῶν ἀ-
 πιχεῶς ῥεὶ, ἐς τὸ αἰ ὀ πυρεθς λυθῆ.
 15 ἢ

ac 'bibendum dato. 3 Si ex partu 405
 doleat, refinam terebinthinam,
 & mel, & vinum tepidum, for-
 benda dato. 4 Et si inflammati
 fuerint uteri, inde sedantur. 5 Si
 vero non doleat uterorum lo-
 cum, amygdalas amaras tritas,
 & oleæ folia tenera, & anisum,
 & irionem, & origanum, & ni-
 trum : hæc misceto, terito, 6 &
 uterorum collyria efformato.

7 Si vero inflammati fuerint,
 & dolor habuerit, rosarum folia,
 cinamomum, 1 & cassiam, simul 470
 terito, & netopo affuso, 8 placen-
 tulas ac pastillos drachmales for-
 mato, easque in ollam novam
 fictilem igne candentem mitti-
 to, circumlocataque muliere ac
 vestibus contacta, in uteros suf-
 fito. 9 Hoc dolores sedat.

LXXXI. Si vero ex partu ute-
 ri doluerint, 2 calor debilis ha-
 bet : verum venter imus intus
 igne ardet : 3 & ad coxendicem
 aliquando intumescit : 4 & dol-
 or habet imum ventrem, & la-
 terum 1 mollitudinem. 5 Et se- 415
 cessus biliiosi sunt & graveolen-
 tes : 6 & si non sistatur venter,
 derepente moritur. 7 Quam
 igitur sic habuerit, ventrem fri-
 gefacere oportet, cavendo ne
 horrescat. 8 Bibat autem si non
 sistatur, aquam de crassiore tri-
 tici farina in ipsa macerata, 9 &
 panis farinam edat. 10 Sorbeat
 autem mali punici vinosi succum
 aqua dilutum, 11 farina lentium
 inspersa. Et hoc coquito : misce
 lentem, & 1 cuminum, & salem, 420
 & oleum, & acetum, 12 atque
 hanc forbitionem frigidam ex-
 hibeto. 13 Lentunculam item
 acidam dato, & vinum vinosum
 pramnium insuper forbendum.
 14 Aliis autem cibis abstinere
 oportet donec febris solvatur. 15
 15 Si

15 *ὡς δὲ δοκίη, καὶ λεῖθα.* 16
 35 *ὡς δὲ ἀσθενῶς ἔχη, " πίνην ' δὲ-228*
δὲ πὰ ἀλφίτα. ὡς δὲ ἀκιδνο-
τέρη ἦ, ἐν ὑδαὶ ψυχρῶ. 17 σι-
πὶον δὲ παροφέρεαχ κίφρον, " ὅ, 229
μὴ ἰνήσεται, ἔς τ' αὖ τὸ πῦρ με-
ρη. 18 ἢ δὲ νῦσθ' ὀξείη τε καὶ
θανατώδης.

15 Si vero visum fuerit, etiam
 lavetur. 16 Si vero debilis fue-
 rit, polentam bibendam dato. Et
 si imbecillior sit, ex aqua frigida.
 17 Cibum autem exhibeto le-
 vem, qui non evacuet, ubi' ca-425
 lor remiserit. 18 Morbus hic
 acutus est & lethalis.

LXXXII. Ἦν ἢ φλεγμώωσιν
 αἰ ὑτέρα, 21 πύμπρα) ἢ κρι-230
 λίη (ε μεράλη γίνε), 3 κῆ σπῆς τὰ
 ὑποχόνδρια πνίξ ἔχη. 4 ὅταν ἄδε
 ἔχη, καὶ τοπλάσων βρώω τὰ ταλασ-
 στω, ὁ ἐπὶ τῆς ἰχθύας ἐπιβάλλε(ε
 5 κῆ ψαῖ ἢ ἐν ὄλκω, (ε ξυμμίσην
 ὠμήλω(ιν, (ε σποδίω κλημαπί-
 νω, κῆ λίνον φάξω(ε. 6 βαλεῖν ἢ
 40 ταῦτα " καὶ ἀναφορῶ(ε " ὀξεί καὶ 231
 ἐλαίω. 7 ποιῆν δὲ οἶον κυκεῶνα
 παχύω. 8 ταῦτα ἐψῆν, " ἔως οἶον 232
 σῆς ῥήη). 9 ε τῆτω καὶ τοπλάσ-
 σων ὡς θερμιάτω. 10 κῆ, ὡς κρη-
 ζη, " ἐγκοθίζεαχ.

LXXII. Si inflammati fuerint
 puerperæ uteri, 2 venter ardet,
 & magnus fit, 3 & ad præcordia
 suffocatio habet. 4 Quum sic ha-
 buerit, muscum marinum, quem
 super pisces injiciunt, pro cata-
 plasmate adhibeto. 5 Verum in
 mortario misceto ac tundito,
 crudam hordeaceam farinam, &
 cinerem farmentitium, & lini
 semen tostum : 6 & hæc oleo &
 aceto' subigito, 7 & velut cyceo-430
 nem crassum facito, 8 deinde
 coquito donec velut farinæ sub-
 actæ massa fiat : 9 atque ita quam
 calidissima imposito, 10 & si opus
 fuerit, etiam insidere facito.

11 Ἦν ἢ λεῖθ' φλεγμώωσιν
 αἰ ὑτέρα, 12 οἰδέε(ε, καὶ, ἐσῆταν
 πὰ λοχεῖα ἐμμενῆν. κρύοδω τεί-
 νον). 13 γίνε) ἢ, ἐπὶ πύκνωσιν 234
 ὑποψύχε(ε. 14 ταῦτη(ιν, ὡς μὴ
 ἐπιψύχων), ἀλειψὲν. 15 " ὡς δὲ 235
 παρὰ φλεγμῶς ἔωσιν, καὶ τὸ ψύχε(ε
 ἀφῆ, παρὸδεθον ποιῆν, ὅ, ἢ φλεγ-
 μασίη ἐναυῆται. 16 καὶ λεῖθ
 45 ἄμα (ε πυρελῶ, καὶ φάρμακα
 παροσῆν, ἂν αὐ ἐγὼ γράψω. 17
 ἐλκε(ν τε ἀτρίδα ἐς τὸ σῆμα (ε ἐς
 τὰς ρίνας. 18 " ὡς ἢ πύκνωσι, φακῆς 236
 ἐψῆν ἐν ὀξεί, καὶ ἀλί, καὶ ὀριγάν-
 ω πολλῶ, καὶ ὀκλίω ποιέεαχ. 19
 " (ε τῶ λινωζῶ(ιν ἐσθίετω, καὶ ἐν 237
 τῶ χυλῶ ἐφθὸν ἀλήθον ῥοφέετω.
 20 ὅπὶ πάχιστα δὲ καὶ, πρὲν τῶ
 ὀδῶλω ἔχη, παρὸτερον διδόναι ἢ
 φαρμάκων, ὅσα τὰς ὑτέρας πᾶσι

11 Si puerperæ inflammati
 fuerint uteri, 12 intumescunt &
 ubi puerperii purgamenta intus
 manserint, occulte distenduntur,
 13 distenduntur autem ubi con-
 densati fuerint à frigore. 14 His
 siquidem perfrigerentur, cale-
 facere conducit. 15 Si vero' in-435
 flammati fuerint, & frigus dis-
 cesserit, medicamentum subdi-
 titium facere, quod inflamma-
 tioni adversatur, 15 & simul la-
 vare, & fovere, & pharmaca ad-
 hibere, quæ ego describam, 17 &
 vaporem in os ac nares attrahe-
 re. 18 Si vero suffocent, lentes
 in aceto, & sale, & origano mul-
 to coquere, & attractionem fa-
 cere. 19 Et mercurialem edat,
 & in succo ejus tenuem farinam
 forbeat : 20 & quam celerrime ac
 prius quam dolor corripiat. 440
 pharmaca dato quæ uterorum

τῆς ὀδύνης. ²¹ καὶ σιπία Διφχωρη-
 λικὰ ὡσεὶ φερέσθω. ²² καὶ, ὡς ἢ ²³⁸
 γαστήρ φλεγμώνηται, ὑποκλύζειν,
 ὅπ τι χθ.

247 LXXIII. Ἦν αἱ μῆτρας φλέ-
 μαθῶ ἐμπαλιωθῶσι, ² φύσας ἐ-
 γίνον) ἐν τῆσιν ὑσέρησι, ³ καὶ τὰ
 ἐπιμύωια παερέχεται ἐλάσσονα,
 λυκὰ, φλεγμωπὰ δέα, ⁴ ἔστι δ' ὅ-
 τε αἱμα λεπτὸν, ἀκραφνές, ὑμέ-
 νων ἀνάπαλεον. ⁵ καὶ ἔστι ἧσιν κυρ- ²³⁹
 κανῶται, καὶ τολίς ἔκ μύωδς ἐπι-
 φάνει). ⁶ καὶ τὰ ἀνδρὶ ὑπὸ τῆς
 ὑσρότηθῶ σῶσι ἐφέλξ μίσροσται,
 ἐστ' ὄργω τῆτο δροῦν, ἔλεπτή γί-
 νεται. ⁷ ὀδωῆται δὲ πτω' νῆσι-
 ρω γαστέρα, [ε] τὰς ἰξύας, ἔ τὲς
 βεσῶνας. ⁸ καὶ, ἐς δάκνοι τὸ ῥέον ²⁴⁰
 καὶ ἐλκῶ τὰ ἀμφίδεα, ῥεόνιον ²⁴¹
 φάνει τὸ ῥεῦμα. ⁹ ἔ, ὡς μὴ πολὺ
 ἴη, φάκιον ξυῶ ἐκπεσῶρα δένει ἐμέ-
 σαι. ¹⁰ ἐπτα ἐς τὰς ῥίνας ἐγχέαι,
 ἔ φάρμακον πίσιμ κῶτω. ¹¹ σι- ²⁴²
 πίων ἢ ἐρεῖσθω δελμῶν. ¹² ὡς ἢ
 βαρῶν), καὶ ψύχεται, ἔ νάρκη
 ἔρη, γάλα διδόναι, καὶ οἶνον δώ-
 δεα. ¹³ πινέτω δὲ νῆσις ὑπερμῶν,
 "σελίνας ἀερέμα, ἐλελίσφακον, ²⁴³
 ἐν οἶνω δώδθ ὑδαρῆ. ¹⁴ καὶ κλύ-
 10 σαι τὰς ὑσέρησ " τὰ ξυ τῆ' ἔσυζι. ²⁴⁴
¹⁵ καὶ, ὡς [μὴ] ἠλκωμῶμα ἔωσι,
 Διφλιπόντα ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς,
 " κλύσαι τολίς ξυ τὰ κῶκω κῶ ²⁴⁵
 τῆτο δὲ σφυνοῖσιν. ¹⁶ ὡς δὲ ἠλ-
 κωμῶμα ἔωσι, νίπτεσθ τὰ ὑπὸ τῆς
 μυρσίνης ἢ δάφνης ἀφεψήματι.
¹⁷ καὶ ἐγχέαισθ τὰ ξυ τὰ δρ-
 γυρέω ἀνθ. ¹⁸ ἢ δὲ νῆσθ ῥωλε-
 πῆ, ἔ δλίγμα ἐκφύγασθ.

LXXXIV. Ἦν ἢ κροτυληδόνες ²⁴⁶

φλέγμαθῶ ἀείπαλαι ἔωσι, τὰ
 ἐπιμύωια γίνον) ἐλάσσονα. ² καὶ,
 ὡς ἐν γαστρὶ ἴχη, Διφθέρις, ἐπτα-
 δύν

dolores fedant, ²¹ & cibos per
 alvum fecedentes assumat : ²² &
 si venter sit inflammatus, clyste-
 re adhibito quam citissime sub-
 luatut.

LXXXIII. Si uteri pituita fue-
 rint impleti, ² flatus in uteris
 fiunt, ³ & menses procedunt
 pauciores, albi, pituitosi. ⁴ Quan-
 doquidem etiam sanguis tenuis
 fincerus, pelliculis plenus. ⁵ Qui-
 busdam etiam conturbatur, &
 ter in mense ' comparet : ⁶ & præ ⁴⁴⁵
 humiditate cum viro commisce-
 ri non vult, neque libidine ad
 hoc faciendum concitatur, &
 tenuis fit. ⁷ Dolet autem imum
 ventrem, & lumbos & inguina :
⁸ & si mordeat id quod effluit, &
 exulceret osculi uteri circumfer-
 rentiam sumnam, fluxionem
 diuturnam fore pronunciat. ⁹
 Et si non multa fuerit fluxio,
 lenticulæ decoctum cum vera-
 tro exhibeto ad vomendum. ¹⁰
 Deinde in nares infundito, ' & ⁴⁵⁰
 pharmacum deorsum purgans
 bibendum dato. ¹¹ A cibis au-
 tem acribus prohibeatur. ¹² Si
 vero gravetur, & frigeat, & tor-
 pedo habeat, lac præbeto, & vi-
 num odoratum. ¹³ Bibat autem
 jejuna hypericum, apii semen,
 salviā, in vino odorato aquo-
 so : ¹⁴ & uteros medicamento
 ex vini fece colluat : ¹⁵ & si ul-
 cerati fuerint, interpositis die-
 bus duobus aut tribus, pharma-
 co ex grano cnidio eluat, ¹⁶ &
 postea ' cum acerbis lavet, myr- ⁴⁵⁵
 ti ac lauri decocto, ¹⁷ & medica-
 mento & flore argenti illinat. ¹⁸
 Morbus autem est gravis, & pau-
 cæ effugiunt.

LXXXIV. Si vero acetabula ^{III}
 pituita plena fuerint, menses
 fiunt pauciores : ² & si in ventre
 habuerit, corrumpit ubi foetus
 fortior

δὲν ἰχθυότερον τὸ ἔμβρυον γήνη).
 15 3 εἰ γὰρ ῥῶννυ), ἀλλ' ἀπορρίει. 4 γνοίης
 εἰ αὐτὰδε ὑγρὴ γίνε), & τὸ ἀπορ-
 ρίον μὲξᾶδες & γλίχρον, οἷα δὲ τὸ
 κριλίης φέρε), κἢ εἰ δάκνη. 5 εἰ ἐν
 τοῖσιν ἐπιμυώσι(ιν, ἐπιὺ πῶση),
 6 ἄμα αἰσθηθῆσθαι καθαρομένη, κἢ δύο
 ἡμέρας & τρεῖς βλέννυ ἴωσιν ἐκ 247
 ὑστερέων. 6 κἢ φερίκη ἔχη, κἢ ζε-
 μη σκῶξεία, πολλὴ σκῶξεία κλείπει.
 7 ταύτῃ κλύσῃ τῶν δὲ τῶν 248
 ὀλυθῶν, ἀφ' ὧν ὑδρὸς ἀπανκα-
 θάρει), & δις κἢ τρις. 8 ἐπιὺ ἢ
 κἢ κῆρη, σφυροῖσι τὸ λοιπὸν κῆρη-
 20 θῶν. 9 ἀπορρίεναι ἢ τὴν μαλθα-
 κῶν, ὑφ' ὧν καθάρει) φλέγμα. 10
 κἢ πυελῶν τὰς ὑστερας τῶν ζῶν τῆ
 δάφνη. 11 κἢ κλύειν τῶν ζῶν τῶν 249
 ὄξυ. 12 κἢ θυμικῶν, ἐπιὺ πῶση) τὰ
 ἐπιμυώια, τοῖσιν δρῶμασι. 13 κἢ
 πῆρ' ἀσιτέην κῆρη, κἢ ἀλετέην. 14
 ζῶν τῶν ἄνδρῶν 15 κἢ σίπια, κἢ
 οἶνον ὀλίγα λαμβάνειν, 16 & ἀλεψ-
 νειν, 17 & δρῶμασι ἀμφὶ τὰ σκέλια 250
 ἐλίωσιν, 17 κἢ ἐλαψὼ ἀλεψέην.

LXXXV. Ἦν ἢ ὑδρὸς ἐν τῆσι
 μήτεσι(ιν ἐγλήνη), τὰ ἐπιμυώια
 ἐλάσσονα κἢ πονηρὰ γίνεται, κἢ
 25 ἀπορρίει. 2 ἢ κἢ ἢ κῆρη γαπῆρ
 οἰδέει, 3 ἢ οἰμαζοὶ σερροὶ γίνον) 251
 μαλθακῶν, & τὸ γάλα πονηρὸν. 4
 κἢ δοκέει ἐν γαστέρῳ. 5 εἰ ἐν τῆ-
 τοῖσι(ιν γνώση, ὅτι ὑδρὸς ἐστὶ. 6 ση-
 μαίνει ἢ κἢ ἐν τῶν σπῆλαι τῆσιν ὑστέ-
 ρη(ιν. 7 ψαύσει γὰρ ἰχθυὸν & ὑγρὸν
 φαίνε). 8 κἢ ῥίγῃ & πῆρ λαμβά-
 νει. 9 ὅταν εἰ αὐτὸ ἢ κῆρη ἢ κῆρη 252
 γήνη), ὀδυνη ἔχη ἢ κῆρη γαστέ-
 ρα, κἢ τὰς ἰξύας, κἢ τὰς κενεῶνας,
 & τὰς βεβῶνας. 10 αὐτὴ ἢ κῆρη
 ἐκ τῶσιν μὲν γίνεται, & ἐξ ἄλλων δὲ
 30 ἀπορρίει, κἢ ὅταν τὰ ἐπι-
 μυώια κρυφῆ. 11 λείπει [εἰ] κῆρη
 πολλῶ

fortior factus fuerit. 3 Non enim
 corroboratur, sed defluit. 4 Co-
 gnoveris autem hinc. Humida
 fit, & quod defluit mucolum &
 viscosum velut à ventre defertur,
 & non mordet, 5 & in mensi-
 bus postquam sanguine purgari
 desierit, per duos aut tres dies, 5
 muci ex uteris prodeunt, 6 & hor-
 rortenet, & calor non acutus,
 verum non deficit. 7 Hanc suc-
 co grossorum colluio, à quibus
 omnis aqua purgatur: & hoc
 iterum atque iterum. 8 Post-
 quam autem purgata fuerit, de
 cætero acerbis utatur. 9 Appo-
 nat autem mollia, à quibus pi-
 tuita purgatur, 10 & foveat uter-
 os medicamento ex lauro, 11 &
 colluat pharmaco ex aceto: 12 &
 aromatis suffitum faciat, post-
 quam mensēs cessarint. 13 Post-
 ea vero à cibus & balneis abstinere
 oportet. 14 Coeat autem
 cum viro, 15 & cibos ac vinum
 parce sumat, 16 & calide degat,
 & tegumenta cruribus circum-
 det, 17 & oleo illinat.

LXXXV. Si aqua intercus in
 uteris nascatur, menses paucio-
 res & pravi fiunt, & ante tem-
 pus deficiunt: 2 & imus venter
 intumescit: 3 & mammæ solidæ,
 molles fiunt, & lac malum. 4 Et
 putat se in ventre habere: 5 &
 ex his cognoscet quod aqua in-
 15 tercus est. 6 Sed & in uterorum
 osculo significationem de se præ-
 bet. 7 Ad tactum enim gracile
 & humidum apparet, 8 & rigor
 ac febris corripit. 9 Quanto ve-
 ro magis tempus processerit, tan-
 to magis dolor habet imum ven-
 trem, & lumbos, & laterum mol-
 litudinem, ac inguina. 10 Hic
 morbus ex abortu fit: sed & ex
 aliis causis, & quum menses fue-
 rint occultati. 11 Hanc multa
 calida

πολλῶν ἐ θερμῶν, καὶ χλιασμοῦ
 αἰσθητέον, ἢ ἡ ὀδυνη ἐρη. ¹²
 ἐπιῶν ἢ πυώσηται, φάρμακον χρὴ
 πύσσω καὶ τῷ. ¹³ καὶ πυρεθῆσαι τῷ
 ξυῶ τῷ βολεῖται τὰς ὑτέρας. ¹⁴
 ἐπεὶ τοῦ αἰσθητέου τὸ ξυῶ τῷ κω-
 στασίδι, καὶ Διφθέρειν δύο ἡμέρας
 ἢ τρεῖς. ¹⁵ Ἐ, ἢ ῥώμη ἴσση, νετώ-
 πω κλύσσω. ¹⁶ καὶ, ἢ ἡ γαστήρ λα-
 πυρὴ ῥῆνη, Ἐ οἱ πυρετοὶ πυώων-
 ται, καὶ τὰ κατὰ μιλύια αἰσθητέα
 καὶ λόγαν, ¹⁷ καὶ τῷ ἀνδρὶ ξυγκρι-
 35 μύσσω, καὶ ἐν τῷ αἰσθητέῳ
 μύσσω. ¹⁸ καὶ μεσηνὴ ἡμέρας πύ-
 νέτω κρηθμῶ φλοῖον, γλυκυσίδη
 τὰς μέλασας καὶ κικυς πέπτε, καὶ ἀ-
 κλῆς κερπὸν ἐν οἴνω νῆσι. ¹⁹ καὶ
 τῷ λινοζῶσιν ἐσπίετω ὡς πλείστην,
 καὶ σκόροδα ὡμῶς ἐ φη. ²⁰ καὶ τῷ
 σιμαλθαγῶσι αἰσθητέον χρῆσσω.
²¹ Ἐ πολυποδῶ ἐ τῷσιν ἀλλοιοσι ²⁵⁴
 μαλακίοισι, καὶ ὄψοισι θαλασ-
 σίοισι μῶλλον, ἢ κρέασι. ²² Ἐ, ἢ
 τέκη, ὑγαίφ.

LXXXVI. Ἡν ὑδρῶν ῥῆνη) ἐν
 τῆσι μήτηρι, ² τὰ ἐπιμύια
 ἐλάσσω γίνε) καὶ κερπῶ, καὶ Διφθ
 40 πλείονα χρῶν, καὶ κερπῶ ἐλάσ-
 σονα, ἢ μικρῶ πλείονα ἴη. ³ Ἐ οἰ-
 δῆ ἢ κελίη, Ἐ τὸ ἐπιτένιον, Ἐ αἰ-
 κνήμη, Ἐ ἡ ὀσφύς. ⁴ ἐπεδῶν ἢ συ-
 χνὸς χροῖον ῥῆνη), καὶ ἐν γαστρί
 ἐρη, Διφθέρειν Ἐ οἰσάλλει. ⁵ Ἐ ὑδρῶ
 ξυῶ ὡτῶ χέ. ⁶ Ἐ ἡ γυνὴ θνήσκει
 ὡς ἐπιτε πολὺ. ⁷ τὸ ἢ αἴμα φθέρει),
 Ἐ ὑδρῶ. ⁸ ταῦτῳ γαλακτο-
 τέφν, ⁹ Ἐ μεκάνιον πίνην, ἔς τ' αὐτὸ
 ἔμφορον κινέει δυνή. ¹⁰ ἐπὶ οἰσάλλει ²⁵⁶
 αἰσθητέον ὡς ἐπιτε πολὺ Διφθέρει-
 ρει) Ἐ ἐξαμύλιος. ¹¹ Ἐ αἴμα ἄλλοι
 45 ὑδατοῦ ῥέει ἐν αἰ μήτηρι. ¹² ταῦ-
 ται ἢ πύσσω ἔδωκεν ἢ μῶλλον ἐν πό-
 ρε, ἢ ἄλλοι. ¹³ τῷτῳ οἰσάλλει
 ἔπ

calida' lavare oportet, & repe- ²⁰
 factoria adhibere si dolor habue-
 rit. ¹² Postquam autem sedatus
 fuerit, pharmacum infra pur-
 gans bibendum dare oportet, ¹³
 & uteros medicamento ex bubu-
 lo stercore foverè. ¹⁴ Deinde id
 quod ex cantharide paratur ap-
 ponere, & biduum aut triduum
 intermittere: ¹⁵ & si robur affue-
 rit, netopo colluere. ¹⁶ Et si ven-
 ter mollis fiat, & febres cessent,
 & menses secundum rationem
 prodeant, ¹⁷ cum viro dormiat, ²⁵
 & in medicamentis subdititiis
 perseveret: ¹⁸ & interposita die
 crethmi corticem bibat, & pæo-
 niæ grana nigra quinque, & sam-
 buci fructum in vino jejuna. ¹⁹
 Et mercurialem quam pluri-
 mam edat, & allium crudum ac
 coctum, ²⁰ & mollibus ad som-
 num utatur, ²¹ & multa potione,
 & aliis mollibus: & obsoniis ma-
 rinis potius quam carnibus: ²²
 & si pepererit, sana evadit.

LXXXVI. Si hydrops in uteris
 fiat, ² menses pauciores fiunt ac ²⁰
 deteriores, & per longius tem-
 pus, & pauciores quam oportet,
 aut paulo plures: ³ & venter in-
 tumescit, & locus supra pecti-
 nem, & tibiarum, & lumbi. ⁴ Ubi
 vero multum temporis processerit,
 & in ventre habuerit, cor-
 rumpit ac ejicit: ⁵ & aqua cum
 ipso foetu effunditur, ⁶ & mulier
 plerunque moritur. ⁷ Sanguis
 autem corrumpitur, & aquosus
 redditur. ⁸ Huic lac bibendum
 dato, ⁹ & peplum album potan- ²⁵
 dum, donec foetus moveri pote-
 rit. ¹⁰ Quin & ante hoc ut plurimum
 foetus corrumpitur: & per abortum
 ejicitur, ¹¹ & uteri sanguine & aqua
 manant. ¹² Hæc autem patitur nihilo
 magis ex labore, quam aliter. ¹³ Cogno-
 scere

ὅτι ὑδρῶς ἐστίν, εἰ ἀφάσων τῷ
 δακτύλῳ ὄψις τὸ εἶμα αὐτῶν ἰχ-
 νὸν ἐπέπλεον ὑγρασίας.

14 Ἦν δὲ ἐν αὐτῇ τὸ ἐμῶρον
 μὴ κατ' ἄρξας, ἀλλ' ἤδη δὲ μίλων
 Διφθέρηται τε (ἐλπιόνη), 15
 ἢ τε γαστήρ ἢ νῆφυρ ἢ πανοιδέει, καὶ
 ἀπὸ μέρη ἀλγεί, ὡς ἔλκε. 16 καὶ
 πυρετὸς μέγας αὐτῷ καὶ βρυγ-
 μὸς λαμβάνει, 17 " ὀδυῖν ἰχυρῆ 257
 τὸ αἰδοῖον, καὶ τὴν νῆφυρ γα-
 248 στέρα, καὶ τὰς ἰξύσας, καὶ τὰς κε-
 νεῶνας, καὶ τὴν ὄσφυ ὀξεία τε
 καὶ σπυρχνή. 18 ὅταν ἔτως ἔχη,
 λέγειν τε αὐτῷ θερμῶ, καὶ ὀδυῖν
 ἔχη, 19 καὶ χλιασματὰ προσά-
 γῃν, πρὸς ἄμμιον, ὃ, ἢ αὐτὸ μάλι-
 στα προσδέχηται, 20 καὶ φάρμα-
 κων κηφαρτήριον κῆτω. 21 Δι-
 λιπεῖν δὲ χρόνον, " ὅσον αὐτῷ 258
 δοκέη ἰκανὸς εἶναι. 22 καὶ κλύ-
 σαι, καὶ πυρεῖσαι, καὶ τὴν κυ-
 κλάμιον ἐς ῥάκιον μέλιτι δάων,
 προσθῆναι πρὸς τὸ εἶμα τῶν
 5 μητῶν. 23 καὶ τῆς κυπαρίσως,
 καὶ ξύσας καὶ τέγγας ἐν ὑδα-
 τῷ, προσθῆναι ὡσαύτως. 24 ἐλάσ-
 σον δὲ χρόνῳ καὶ Διφθέρηται
 πλείον, ὅσα μισθὸν δάκνη
 " καὶ ξύσας. 25 καὶ μήλιον ποιη- 259
 σάμιον καὶ ἰσχυρῶν ἐγκυ-
 δέναι, καὶ τὸν δακτύλον ὡσαύ-
 τως. 26 καὶ τὰ ποτήματα, ὃ, ἢ
 αὐτὸ μάλιστα προσήται, πιπί-
 σαι. 27 καὶ ξυγκριμῶσθαι τῷ
 ἀνδρὶ, ὡς μάλιστα τῶν κηρῶν
 παρόντων. 28 καὶ γὰρ ξυγκριμῶσθαι
 τὴν γυνῆ, " καὶ κηρῶν [καὶ τέ- 260
 κη,] ἰσοκρησάμεν καὶ τὰ προσ-
 ῥῶν ἰσχυρῶν ξυλὸν αὐτοῖσι. 29 καὶ
 10 ἔτως αὐτῷ μάλιστα ὑγιᾶς γένεσθαι.

LXXXVII. Ἦν δὲ γυνὴ ὑδρα-
 πτήση, " αἶμα δὲ σπληνὸς ὑδατῶν 261
 δε

scere vero poteris quod hydrops
 est, ex digiti contactu. Depre-
 hendes enim osculum ipsorum
 gracile & plenum humiditate.

14 Si vero foetus in ipsa non
 circa initia, sed jam bimestris
 corrumpitur ac suffocatur, 15
 tunc & venter imus intumescit,
 & ad contactum dolet, velut ul-
 cere presente: 16 & febris ma-
 gna ipsam ac dentium fremitus
 corripit, 17 & dolor acutus & ve-
 hemens pudenda, & imum ven-
 trem, & lumbos, & laterum mol-
 litudinem, & coxas. 18 Quum
 sic habuerit, calida ipsam lavato:
 & si dolor habuerit, 19 tepefatio-
 ria adhibeto, experimento facto
 de eo quod maxime admittat:
 20 & pharmacum deorsum pur- 45
 gans bibendum dato. 21 Inter-
 missione vero facta per tempus
 quantum tibi satis esse videbitur,
 22 & colluito, & foveto, & cycla-
 minum melle subactum, ac lin-
 teo exceptum, ad os uterorum
 apponito. 23 Et cupressi ramenta
 in aqua madefacta, eodem
 modo apponito. 24 Verum hæc
 breviori tempore, & per longius
 temporis intervallum, quanto
 magis mordent & lancinant. 25
 Et specillum stanneum para- 50
 tum immittito, & digitum eod-
 em modo. 26 Potiones quoque
 bibendas dato, quascunque ma-
 xime libenter admiserit: 27 &
 cum viro dormiat, maxime op-
 portuno tempore presente. 28 Si
 enim genituram conceperit, &
 prægnans facta fuerit, ac pepere-
 rit, subpurgantur & ea quæ prius
 in ipsa fuerunt, una cum ipsis
 puerperii purgamentis subeun-
 tia. 29 Atque sic maxime sana
 fieri poterit.

LXXXVII. Si mulier aqua in- 55
 tercute laborarit, splene ipsius
 g g 3 magno

δεσθη κη μεγαλειοντος 2 γινεσθι ο
 σπλην υδατωδης απο τεςδε 3 πα-
 ρημασιν, επλυ πυρ ερη, κη μη
 αφιση τ αυθρωπον, κη διψα μιν 262
 λαμδανη κρητερη ε πινη, κη μη
 απεμεση. 3 το μιν γδ ες πλυ κυσιν
 διεληθον διερεεσθι. 4 το λοιπον 3 ο 263
 σπλην λαμδανη, 264 πατων απο τ
 κηλιης προς εαυτον, 5 ατε δρομος
 αν κη αποροδοδης, κειμδρος τε κη
 15 πλυ κηλιλυ. 6 ε λυ, τεςτων 3 τως
 ερχοντων, μη ιδρωση, μηδε η κηλιη
 χαλαται, αμεισθι ο σπλην απο πο-
 τες, κη κωδιον λυ υδωρ η το ποτον.
 7 κη μιν λυ τις επαφισαθη, μαλ-
 θικος, ως χνης, εσιν 8 εσι δ' οτε αν-
 πτυποδμυθ. 9 αερεεις 3 η πιμ-
 παδμυθ εν κηδδι κη τας φλε-
 βας τα σωματι, κη μαλιστα ες το
 επιπλοον ε πτισιν αμφι πλυ κη-
 λιλυ εσσι χωροις κη τισι σκε-
 λεσιν. 10 ετερον γδ ετερω διεκδιδω
 εν τα σωματι, επλυ πολειον εκαστω
 3 κηρις η, κη μη δωνη κη τεχην.
 10 11 επιγινεσθι 3 απο 3 πας υδρωψ 264
 αμει, επλυ μαθησθι ο σπλην ελκην ες
 εαυτον, φυση δρομος αν κη μινος.
 12 γινεσθι 3 αμει δροχη αυτη τ νεςα 265
 ε ατερ πυρετς, λυ κωμαλι τη κη-
 λιη ενσμη, οια φλεγμαθς ες αυ- 266
 πλυ κηλιοντ. 13 κη, λυ η αυθρω-
 πθη πλυ διψαυ μη κητεχη, 14
 μηδ η κυσς μηδ η κηλιη διη-
 θεωσιν ερον τε κη κησεν κη τειρε
 δικλυ, 15 μηδε επιτηδεση διαμη
 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300
 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500

magno & aquoso existente. 2 Fit autem splen aquosus ab hac affectione, quum febris habuerit, & non dimiserit hominem, & fitis ipsum corripuerit fortis, & biberit, ac non revomuerit. 3 Nam quod in vesicam penetrat, per urinam ejicitur. 4 Reliquum vero splen capit, abstrahens a ventre ad seipsum, 5 ut qui rarus est & spongiformis, & secundum ventrem fitus. 6 Et si his sic habentibus non exudarit, neque 6 alvus laxetur, ab hoc splen attollitur, & hoc magis si aqua fuerit potus: 7 & si quis ipsum contingat, mollis est velut mollissima pluma sive lana: 8 quandoque vero etiam renititur. 9 Elevatus autem & impletus, distribuit per venas corpori, & maxime in omentum, & locus circa ventrem & crura. 10 Altera enim pars ad alteram delegat in corpore, ubi singulis plus quam oportet affuerit, & continere non poterit. 11 Succedit autem ex hoc semper hydrops, ubi splen ad seipsum trahere consueverit, quum natura rarus sit ac mollis. 12 Quibusdam vero hoc morbi principium fit sine febre, si calor quidam in ventre constiterit, velut pituita in ipsum colapsa: 13 & si homo fitim non continuerit, 14 neque vesica neque venter urinam & stercus justo modo excolarint; 15 neque commoda diata homo utatur. 16 Si vero hydropica fuerit, 70 prodeunt menses multi derepenre, quandoque vero pauci. 17 Et fiunt aliquando velut aqua a carnibus, sicut si quis cruentas carnes abluisset: 18 aliquando vero paulo spissiores, & non congelantur, 19 & anhelatio ipsam corripit priusquam menses prodeant,

καθαρίωια χωρέειν. ²⁰ καὶ ὀδυνη ἐν τῷ σπλυνί, & μῦλλον ἐπὶ τῷ ἡγλυκυφάγμ. ²¹ καὶ ἡ γαστήρ ἐξείρεται καὶ μεζάλη ἔσται. ²² καὶ, ἐπὶ πλείονα ἔμαθετο φάγμ, πονεῖ τε τῆ γαστέρου, & τὸ σφύον ἀλγεί ἀλλοιοε καὶ ἀλλοιοε, καὶ πῦρ μιν ἐπιλαμῶαν δὲ ὀλίγως. ²³ ἐπὶ τῷ δὲ ποικιλοφάγμ, ἴσθιον δοκέει πρὸς τὰ πρῶτα, ἔπειτα ³⁰ ἐς τὸ αὐτὸ καθαίρεται. ²⁴ καὶ, ἐν μελεδαμνί, ὡς γρη, ὑγής ἔσται. ²⁵ ἐν τῷ μῆ, & ὁ ῥότος ἐπιφάνη, & ἀφ' παντὸς ἔχρονος αἰεὶ ῥύσση) καὶ ὀλίγον οἶον ἰχθῶρ, ἐπιμελείης πλείονα δέεται.

²⁶ Ἦν τῷ μῆ ῥότος ἐπιγλήη), ἀλλ' αἰ μῆτεται πρὸ τῷ πρῶτον μῆ χαλαρώσει τὰ ἐπιμύωια, ²⁷ ἢ τε γαστήρ οἱ μεζάλη ἔσται, ²⁸ & βερίθ ²⁶⁷ ἐν εἰσται, ὡς τῆ ἐν γαστρί ἐχέσει. ²⁹ & δοκέει ὡσεὶ παιδῶν ἐν τῇ γαστρί αὐτῆς κινεῖσθαι. ³⁰ ἄτε τῷ μητρῶν ὕδατος ἐσέων πεπληρωμῶν, καὶ ἔσθ' ὕδατος κινεμῶν. ³¹ ἀλλοιοε γὰρ καὶ ἀλλοιοε κλυδαίε) αὐτῆσι τὸ ὕδωρ ὡς ἐν ἀσκῶ, & ἀλγεί ψαυομῶν τὸ κῆτω ἔσθ' ἡμφαλῶ. ³² καὶ αἰ κληίδες, καὶ ὁ θώρηξ, καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὰ ὀμμάτα καθαίρεται, ³³ καὶ αἰ θηλαί αἰον). ³⁴ εἰσι τῷ ἦσι μῆ ἢ τε κηλίη & τὰ σκέλεα πλῆθ' ὕδατος. [εἰσι] τῷ ἦσιν ἐς ἡμέτερον τέτων. ³⁵ καὶ, ἐν μῆ ἄμφω πλησθῆ, ἐδεμῶ ἐλπίς πειρηγέσθαι τὸ αὐτῶν. ³⁶ εἰσι τῷ, ἐν ἡμέτερον τέτων, ἐλπίδες ὀλίγαι, ἐν μελεδαμνί, καὶ μῆ λίην τετραχωμῶν ἦ. ³⁷ χρονίη τῷ αὐτῆ ἢ ⁴⁰ νῆσθαι. ³⁸ γίνε) τῷ πάντα μῦλλον μῆ τῆσιν ἀποθῆσιν γίνεται τῷ πολλάκις καὶ τῆσι τεθῆσιν. ³⁹ ἐπικίνδυνα δὲ εἰσιν, ὡς εἶρη, καὶ τοπικῶ ὀξεία, καὶ μεζάλα, καὶ χαλεπὰ ξυιέναι, ἀφ' τῶ ὅπ αἰ γυναικες μετέ-

deunt, ²⁰ & dolor in splene, & magis si quid dulce ederit, ²¹ & venter attollitur ac magnus fit. ²² Et ubi plura quam solita est ederit, dolet ventrem, & lumbos alias' atque ⁷⁵ alias dolor vexat, & febris ipsam paulatim corripit: ²³ postquam autem depurgata fuerit, melius sibi habere videtur superiorum respectu: postea ad idem relabitur. ²⁴ Et si curetur velut convenit, sana evadet. Sin minus, & fluxus comparet, & per omne tempus semper fluat paulatim velut serofa sanies, & ampliore curatione opus habet.

²⁶ Si vero fluxus non succedat, sed uteri à prioribus menses non laxarint, ²⁷ tunc & venter ⁸⁰ ipsi magnus erit, ²⁸ & gravitas intus erit, velut in ventre habenti, ²⁹ & velut puer in ventre ipsius moveri videbitur, ³⁰ nimirum dum uteri aqua pleni sunt, & aqua movetur. ³¹ Alias enim atque alias fluctuat in ipsis aqua, velut in utre, & pars infra umbilicum ad contactum dolet, ³² & claviculæ, & thorax, & facies, & oculi attenuantur, ³³ & mammæ attolluntur. ³⁴ Quibusdam vero' & venter & crura aqua implen- ⁸⁵ tur, quibusdam autem alterum horum. ³⁵ Et siquidem ambo impleta fuerint, nulla spes est de hominis vita. ³⁶ Si vero etiam alterum horum, modica spes est si curetur, & non valde fuerit attenuata. ³⁷ Diurnus est autem hic morbus. ³⁸ Et fiunt omnia magis his quæ non pepererunt, fiunt autem sæpe etiam his quæ pepererunt. ³⁹ Periculosa vero sunt velut dictum est, & plerunque acuta & magna, & ⁹⁰ intellectu difficilia, eo quod mul-

μεπέχθη ζ νέσων ⁴⁰ κ² ἐδ' ὅτε
 ἐσ' αὐτῶν ἴσα ζ ιν, ὅτι νοσέ ζ ι,
 πρὲν ἢ ἔμπροσθεν νέσων ἡνίων) ἀπὸ
 κ²α² μ²λ²ω²ι²ων, ἐ²ἴ²α ζ ι γ²ε²ρ²α²ί²τε²ρα². ⁴¹
 " τί τε ἢ σφείας ἦ τε ἀνάγκη κ²η² ὁ²: ⁶⁸
 κ²ε²ρ²ὸν ζ διδάσκει τὸ αἴτιον ζ νέσων.
⁴² κ² ἔστι ὅτε τῆσι μὴ γινώσκουσι
⁴⁵ ὑφ' ὅτ²ο²υ νοσεῖ ζ ι, φθάνει τὰ ν²ε²σ²η- ⁶⁹
 μα²τ²α ἀνί²θ²α γινώσκουσα, πρὲν αὐ² δι-
 δ²α²χ²θ²ῶ²ι² τ² ἰη²τ²ὸ²ν ὀρθῶ²ς ὑπὸ τῆ²
 νοσεύσε²ς ὑφ' ὅτ²ο²υ νοσεῖ. ⁴³ κ² γ²α²ρ²
 αἰδέ²οντα²ι φ²ρά²ζ²ειν, κ²λ²ω² εἰ²δ²ῶ²σι. ⁴⁴
 κ²α² σφ²ιν δοκ²ου²σι αἰ²χ²ρ²ὸ²ν εἶ²ναι ὑπὸ
 ἀ²π²ε²ρ²εί²ης κ² ἀ²νε²π²η² μ²ο²σ²υ²ης. ⁴⁵ α²-
 μα² ἢ κ² οἱ ἰη²τ²οἱ ἀ²μα²ρ²ζ²άν²ε² ζ ιν ὁ²ν
 ἀ²τ²ε²κ²εί²ας π²υ²θ²η²τό²μο²ι ἢ ἀ²σ²φ²α-
 σ²ιν ζ νέ²σ²η. ἀ²λλ' ὡ²ς τὰ ἀ²ν²δ²ρ²α² κ²α²
 ν²ε²σ²η² μα²τ²α. ἰ²ά²μο²ς. ⁴⁶ κ² π²ο²λλ²ὰ² εἰ-
 δ²ον διε²φ²α²ρ²ε²ρ²ύ²ας ἤ²δη ὑπὸ ζ τοῖ²ς-
 τ²ων π²υ²θ²η²τό²μων. ⁴⁷ ἀ²λλ² ὁ² ἀ²νε-
 ρ²ω²τ²ων αὐ²τί²κα ἀ²τ²ε²κ²εί²ας τὸ αἴ²τιον. ⁴⁸
⁸¹⁹ Δ²ι²α² φ²έρ²η² γ²δ' ἢ ἰ²η² ζ ι²ς ' π²ο²λλ²ὸ²ν ζ γ²-
 ν²α²κ²εί²αν ν²ε²σ²η² τό²μων ζ ζ ἀ²ν²δ²ρ²ων.

LXXXVIII.

Ἦν εἰε αἰ μὴ τ²ε²υ
 ἢ κ²α²θ²ῶ² ζ ιν, ² αἴ²μα ζ π²ύ²ον κ²α²θ²α²
 ρ²ε²), ³ κ² ὁ²σ²μ²η βα²ρ²εῖ²η γί²νει), ⁴ κ²α²
 ὀ²δ²ω²η ὀ²ξεί²η λα²μ²β²άν²η²ς τ²ας ἰ²ξ²ύ²ας,
 κ² ἔ²ς τ²ες β²ε²ῶ²νας, κ² ἔ²ς τ²η² ν²ε²ρ²ω²
 γ²α²σ²έ²ρα. ⁵ κ² αὐ²α φ²οῖ² τ²ῶ² ἠ² ὀ²δ²ω²η² ἔ²
 τ²ες κ²ε²ν²ε²ῶ²νας, κ² ἔ²ς τ²ας π²λ²υ²ρ²α²ς,
 κ² ἔ²ς τ²ας ἀ²μ²π²λά²τας. ⁶ εἰ²ο²τε ἢ ζ
 ἔ²ς τ²ας κ²η²ί²δ²ας ἀ²φ²ικ²νέ²ει), κ² δ²ά²-
⁵νε), ⁷ ζ κε²φ²α²λ²ῶ² ἀ²λ²γ²εῖ² σ²φ²ο²δ²ρ²ῶ²ς,
 κ²α² π²ρ²ο²νο²ε². ⁸ τ²ῶ² ἢ κ²ε²ρ²ὸ²ν ἀ²νοῖ²δι-
 σ²αι) π²ῶ²σι, κ² ἀ²δ²ενεῖ² μ²ιν λα²μ²-
 β²άν²η² ζ ἀ²ψ²υ²χ²η², ζ π²υ²ρε²τ²ὸ²ς λε²π²θ²ς,
 κ² ἀ²σ²φ²ί²ψ²υ²ξ²ι²ς. ⁹ οἱ δ²ίσκ²ει) ἢ κ²α²λ²ι²τα
 τὰ σκέ²λε²α. ¹⁰ ἢ ἢ ν²ε²σ²η λα²μ²β²άν²η² ἐ²
 τ²ε²ω²σ²μ²η, ἢ π²ρ²ὸ² αὐ² Δ²ι²α φ²η²ρ²εῖ²σα τὸ
 π²υ²θ²ῶ²ν ἐ²γ²κ²α²τ²α²σ²α²τ²εν " μὴ εἰ²νε²α. ²⁷⁰
 φ²α²ρ²η. ¹¹ κ² τὸ σ²ώ²μα π²ᾶ²ν π²ῶ²ρ²ε²ρ²η.
¹² λα²μ²β²άν²η² ζ εἰ² ζ ἴ²σ²ων. ¹³ κ², ²⁷¹
 ἢ ἐ²π²ὶ σ²φ²εί²ας δ²ε²ρ²μ²α² αὐ² ἰ²η² κ² ρ²-
 λά²δ²ε²α,

lieres participant morbis, ⁴⁰ &
 aliquando neque ipsæ sciunt
 quod ægrotant, priusquam mor-
 bos experiantur à mensibus, &
 seniores factæ fuerint. ⁴¹ Tunc
 autem & necessitas, & tempus,
 ipsas morborum causas docet, ⁴²
 & quandoque non cognoscentibus
 ex quo morbo ægrotent, morbi
 incurabiles fiunt, antequam do-
 ceatur recte ' medicus ab ægro-⁹⁵
 tante ex quo morbo ægrotet. ⁴³
 Verentur enim narrare, etiamsi
 sciant: ⁴⁴ & præ imperitia ac
 ignorantia, turpe sibi id esse pu-
 tant. ⁴⁵ Sed & medici simul pec-
 cant non exacte causam morbi
 percunctantes, sed velut viriles
 morbos sanantes: ⁴⁶ & multas
 novi jam ab hujusmodi affectio-
 nibus corruptas. ⁴⁷ Quare statim
 causam exacte interrogare oportet.
⁴⁸ Multum enim differt mu-
 liebrium morborum ' ac viri-¹⁰⁰
 lium curatio.

LXXXVIII. Si uteri fuerint
 ulcerati, ² sanguis & pus purga-
 tur, ³ & fœtor gravis oboritur,
⁴ & dolor acutus corripit lum-
 bos, & inguina, & imum ven-
 trem, ⁵ & dolor sursum procedit
 ad laterum mollitudinem, & ad
 costas, & ad scapulas. ⁶ Aliquan-
 do etiam ad claviculas pervenit,
 & mordetur, ⁷ & caput vehē-
 menter dolet, & delirat. ⁸ Pro-
 gressu vero temporis tota intumescit,
 ' & debilitas ipsam corripit-¹⁰⁵
 rit, & animi deliquium, & fe-
 bris tenuis, & perfrigeratio. ⁹
 Intumescunt autem maxime
 crura. ¹⁰ Morbus autem corripit
 ex abortu, si qua corrupto ac
 putrefacto intus puero, non fue-
 rit expurgata, ¹¹ & calor to-
 tum corpus tenet. ¹² Corripit
 etiam ex fluxibus, ¹³ si in
 ipsis acria fuerint, & biliolâ
 mor-

λάδια, δάκνη. ¹⁴ ὡς ἔπως ἐχέσει
ἐπιτυγχαίνης, ἐπὶ τὸ μὲν αἰ ὀδυώμα
¹⁰ ἔχωρι, λέειν τε πολλὰ καὶ ἑρμῶ,
καὶ χλιασμάτω παροχθέναι, ὅκα
αὐτὴ ὀδυώμα ἔχη. ¹⁵ καὶ, ὡς μὲν
αὐτὴ αἰ ὀδυώμα ἔωρι, καὶ ἰχυρὴ
ἐστιν ἡ γυνή, περιήσαδ' ὄλλω,
καὶ φάρμακον δίδοναι κατὰ πινόν.
¹⁶ καὶ, ἐπὶ τὸ ἄρη ἢ Ἔ' ετε Θ, ὀρ-
ρὸν ἀφειψῶν, δίδοναι ἐπιπίνην ἡμέ-
ρας πέντε, ὡς δωιατὴ ἢ. ¹⁷ ὡς δὲ
μὴ ἢ ὀρρὸς, ὄνα γάλα ἐψῆν, καὶ
δίδοναι πίνην ἡμέρας τρεῖς ἢ τέσ-
σαρας. ¹⁸ μετὰ δὲ τὴν γαλακτο-
ποίησιν, ὕδαριν ἀναημέριον αὐ-
τῶν, καὶ σπιουρίν ἐπιτηδέιορι,
κρέαρι μηλείορι, ἀπειλοῖσι,
¹⁵ νεορι, καὶ δριυθίοισι, καὶ τρυ-
τλίω, ἔκρολοκωῖτι. ¹⁹ ἀπεχέσθω
δὲ τῶν ἄλμυρῶν, καὶ δριμύτων,
καὶ τ' θαλασσίων πάλω, ἔκρεων
χοιρέων, καὶ βοείων, καὶ αἰγείων.
²⁰ ἀρις δὲ ἐοδιέτω. ²¹ ὡς ἢ ἀψυ-
χίαι ἐχωσι, καὶ μὴ ἰχυρὴ, καὶ πε-
ριψύχηται, ῥόφημα λαμβάνην.
²² εἰσι δὲ πνες οἱ ταῦτηρι κεφα-
λῶ ἀλγέσθηρι πιπίσθηρι γάλα,
ὅτι κεφαλῶ ἀλγέσθηρι. ²³ οἱ δὲ
ὑδαρ, ὅτι λήποθυμείωρι. ²⁴ πῶ-
νανπια δὲ οἶμα, εἰ κεφαλῶ
ἀλγέσθηρι, καὶ φρενῶν εἰσι αἴμα,
ἀρμύζον ὑδαρ. ²⁵ ὅτε δὲ δεικνύται
²⁰ καὶ δριμύτα ἐστὶ, γάλα ταῦτη-
ρι δριμύτα. ²⁶ ἐπὶ τὸ δὲ σι-
δοκῆ ἰχυρὴν, κλύζην τὰς ὑσέρας,
παροχθῆ μὲν τῶ δαπὸ τῆς τρυγῆς.
²⁷ μετὰ δὲ ταῦτα Διφλιπὼν ἡμέ-
ρας τρεῖς ἢ τέσσαρας, κλύζην τῶ
ξωῖ τῶ κορυβίω χλιπῶ. ²⁸ καὶ
αὐτῆς Διφλιπὼν ἡμέρας τρεῖς,
κλύσαι τῶ ξωῖ τῶ πιερίω. ²⁹
καὶ, ὡς ταῦτα πιήσαντι ὑγιά-
ζονται αἰ ὑσέρα, κλύσαι τῶ ξωῖ
τῶ

mordeant. ¹⁴ Si in hoc modo ha-
bentem incideris, ubi quidem
dolores habuerint, multa ' cali- ¹¹⁰
da lavato, & tepefactoria adhibe-
to qua parte fuerit dolor: ¹⁵ &
si quidem superne fuerint dolo-
res, & mulier fortis est, totam
fomentato, & pharmacum deor-
sum purgans bibendum dato: ¹⁶
& ubi tempus anni fuerit, serum
coctum insuper bibendum præ-
beto, per dies quinque, si id fa-
cere poterit. ¹⁷ Si vero non fu-
erit serum, lac asinum coquito,
& per dies tres aut quatuor bi-
bendum dato. ¹⁸ Post lactis ' ay- ¹¹⁵
tem potum, cum aquis ipsam re-
ficito, & cum cibis commodis,
carnibus ovillis teneris recenti-
bus, & volucrium: & beta, &
cucurbita. ¹⁹ Abstineat autem
à falsis & acribus, & marinis om-
nibus, & à carnibus porcinis, &
bubulis, ac caprinis. ²⁰ Edat au-
tem panes. ²¹ Si vero animi de-
liquia teneant, & non valida sit,
& perfrigeretur, forbitionem ac-
cipiat. ²² Sunt autem quidam
qui his caput dolentibus lac ' bi- ¹²⁰
bendum præbent, quia caput
dolent. ²³ Alii aquam, quia ani-
mo linquantur. ²⁴ Ego vero
vice verâ, si caput dolent, &
mente percellantur, aquam com-
modam puto. ²⁵ Quum autem
mordentur, & acria sunt quæ
pungunt, lac his lenitatem in-
ducit. ²⁶ Ubi vero tibi valida
esse videbitur, uteros colluito:
primum medicamento ex vini
fece: ²⁷ postea interpositis die-
bus tribus aut quatuor, eo quod
cum brassicæ decocto ' tepido ¹²⁵
paratur. ²⁸ Et rursus intermissis
diebus tribus eo quod cum bu-
tyro paratur eluito. ²⁹ Et si ubi
hæc feceris fanescant uteri, eo
quod cum malicorio paratur

τῶσι δὴω. ³⁰ ἐπὶ ἣ τὰ ἔλκεα ἐπι-
 χεῖν δρογύρεον αὐθόου, καὶ κηκίδα,
 καὶ σμύρναν, καὶ λιθωωτόν, & ἔσφι-
²⁵ γυπῆα ἀκράνθου ἢ κρεπὸν, & οἶ-
 ναύθην ἢ ἀργεῖον, & χρυσοκόκκον,
 καὶ λεπίδα, καὶ λαῖα πρίσμαθα, καὶ
 κρόκον, καὶ συπτηρεῖον ἀγυπτιέον
 καὶ κακαυμύθην. ³¹ τέτων ἐν ἔστω
 ἴσον ἐκάστω ἢ ἣ συπτηρεῖον, & τὴν
 κηκίδα, καὶ τὸ κρόκον ποιῆσαι μίαν
 μέρην πάντων. ³² τρίψας ἣ καὶ
 ξυμμίξας πάντα λεῖα δειναι ἐν
 οἴνω λυκῶ γλυκεῖ ἔπι τε ἐψέιν,
 ἔς τ' αὐτὸ παχὺ γῆν) οἶον ὡς μέλι.
³³ τέτω ἣ ἐπαλείφειν δις τὴν ἡμέραν
 διδόναι, νιφαιμύθην ἢ ὕδαλι χλιαρῶ.
³⁴ ἐψέιν ἣ ἐν τῷ ὕδαλι ἢ ἐκισόν, ²⁷²
³⁰ & ἐλελίσφακον, ³⁵ καὶ ἐπιὼ σοι δο-
 κή ταῦτα ποιεῖν ἴσον εἶναι, ὡρε-
 πιεῖν γάλα ἐφθὸν ἀγῆρον μίαν ἡμέ-
 ρην. ³⁶ ἐπιτε διδόναι γάλα βόθρον
 τὸ αὐτὸν τρέπον, οἶον ἐπὶ τῆσι ὡρε-
 τέρησι. ³⁷ μῆτ' ἣ γαλακτοποσίην
 παχυώμασι ποιεῖν ὡς μάλιστα, ³⁸
 καὶ πιεῖν, ὅπως ἐν τῇ γαστρὶ ἔχη.
 ἢ ὑγῆς γῆ γῆν) ἢ ἢ. ³⁹ ὡς τὸ πολ-
 λὰ ἐκ τῆς νέσσε τῶν ἐκφύσων
 καὶ ἀποχρῆστων). ⁴⁰ τῆσι ἣ γερμ-
 τέρησιν ἐπίπνου τοι. ⁴¹ πίνειν ἣ μεί-
 ῶτα φάρμακα καὶ λίνεσ ἀπέρμα λπο-
³⁵ πεφωσμένον, καὶ σήσημον, καὶ κνί-
 δης κρεπὸν, καὶ γλυκουσίδης ρίζαν ἢ
 πικρὴν τρέβαν ἐν οἴνω δύωδὴ μέ-
 λασι ἢ κερμηθῶν.

LXXXIX. Ἡν ἀμῆτησιν ἐλκω-
 θεῶσι, & αἵμα, & πύον ῥέοι & ἐχάρε
² σηποδύων γῆ τὸ μητρεῶν νέσημα
 ἀπ' αὐτέων γίνε). ³ καὶ ἢ γαστήρ ἢ
 νηαρή ἐπαίρει), & λεπτὴ γίνε), καὶ
 ἀλγέψαμομύθην, ὡς ἔλκεσ, ⁴ & πῦρ
 ἔχη) καὶ βρυγμὸς αὐτῶν. ⁵ καὶ ὀδύνη ²⁷⁵
 ὀξείη τε καὶ σπέρχνη ἔς τε τὰ ἀμύθια,
 καὶ ἔς τὸ ἐπίσπον, καὶ ἔς τὸ γαστέρα ἢ
 νηαρήν)

colluito. ³⁰ Super ulcera vero
 argenti florem, & gallam, & myr-
 rham, & thus, & spinæ ægyptiæ
 fructum, & œnanthen sylvæ-
 strem, & chrysocollam, & squam-
 mam æris, & loti ramenta, & cro-
 cum, & alumen ægyptium com-
 bustum illinito. ³¹ Horum fin-
¹³⁰ gulorum una æqualis sit portio.
 Alumen vero & gallam, & cro-
 cum, una omnium portione fu-
 mito. ³² Hæc omnia trita ac per-
 mixta in vino albo dulci dilui-
 to, deinde coquito, donec mellis
 crassitudo fiat, ³³ & dato ut cum
 hoc pharmaco bis in die ulcera
 inungat, ubi aqua tepida prius
 lavit. ³⁴ Coquantur autem in
 aqua, & hederæ, & salvia. ³⁵ Et
 ubi tibi hæc facienti melius ha-
 bere visa fuerit, lac caprinum ¹³⁵
 coctum præbibendum una die
 dato. ³⁶ Postea vero lac bubulum
 præbeto eodem modo velut in
 prioribus: ³⁷ post lactis autem
 potum, per cibos quam maxime
 crassefacito, ³⁸ & ut in ventre
 habeat facito. Sana enim fiet. ³⁹
 Plerunque vero ex hoc morbo
 evadunt, & steriles fiunt. ⁴⁰ Se-
 nioribus autem non valde quid
 horum accidit. ⁴¹ Postea vero
 bibenda sunt pharmaca, lini se-
 men torrefactum, & sesamum, &
 urticæ semen, & præoniæ radix ¹⁴⁰
 amara: hæc in vino nigro odo-
 rato trita bibat.

²⁷⁴ LXXXIX. Si uteri ulcerati fue-
 rint, & sanguis, & pus, & serosa
 sanies fluit (putrescentibus enim
 uteris, morbus ab ipsis fit) ³ &
 venter imus elevatur, & attenuat-
 ur, & ad contactum dolet, velut
 ulcere præsentem. ⁴ Et febris ac
 fremitus ipsam occupat, ⁵ & do-
 lor acutus ac vehemens invadit
 pudenda, & pubem, & imum
 ventrem, & lateris mollitudi-
¹⁴⁵ nem,

νησιν, κὺ ἐς τὸ κενεῶνα, κὺ ἐς τοὺς
 40 ἰξύσας. 6 ἢ ἵν' ἔσται λαμβανή μεί-
 λιστα μὲν ἐν τῷ κῶ, ἢ ἐν αὐτῇσι 276
 πὶ Διφρακτιδέν σαπῆ, ἔκ ἐκ τρωσμέ, κὺ
 ἄλλως δὲ τὸ ταυθμάτς. 7 ταύ-
 τησιν ἢ ἐπιτυγχανῆς, λέξιν ἐν
 ὕδατι πολλῶ κὺ θερμῶ 8 κὺ, ὅκς αὐ
 ἠδωὴν ἔχη, τοιαῦται τὰ χλιασμα-
 τὰ παροξύνουσι, κὺ ἀπόξιν ἐξ ὕδα-
 τος θερμῆ. 9 κὺ κλύζιν πὶ δερμεία
 κὺ πὶ σφυφνὰ ἀπερὸ μύλων. 10 ἢ ἵν'
 μαλακωτέρων Διφρακτιδέν, ὅκς δο-
 κῆ σοι χαμρὸς εἶναι. 11 ἢ ἵν' ἐπι λίνς τ'
 45 χαρπὸν κῶψας, κὺ τ' ἀκτῆς, συμ-
 μίξας εἰς ἐν' ἐμελίτη καὶ ποιήσας
 φάρμακον, τέτω χρῶ. 12 λῦσον ἢ
 ὕδατι θερμῶ, ἔκ, λαδῶν ἀπόξιν ἢ
 εἰσιον μαλθακὸν βάπτιον ἐς θερ-
 μὸν ὕδατι, Διφρακτιδέν τε αὐτὸ αἰδοῦσα
 ἔκ ἐλκεία. 13 εἴτω ἐς οἶνον ἀκρήθιν
 ἐμβάπτιον πάλιν τὸ ἀπόξιν ἢ τὸ
 εἰσιον, τῶν τὸν τρώπον χρῶ. 14 ἐπι-
 τα τῶ φαρμάκω τέτω ἀλάφς, ὅσας
 50 ὁκῆ σοι χαμρὸς εἶναι. 15 ἐπι-
 τα ῥητίνῳ κὺ τέτω ὕφον μίξας
 250 ὁμῆ τῶ φαρμάκω ἢ Διφρακτιδέν 277
 πολλάκις μεθ' ἠμέρων κὺ τ' νυκτῶ.
 16 μὲν ἵν' ταῦτα λίνς ἀπὸ φάρμακω φώξας
 κὺ κῶψας ἔσῃσας, μήκωνα λούκην
 κῶψας ἐν ἀλφίταισι κὺ σῆσαι, 17 κὺ
 τυρὸν ἀγρὸν ὀπταῦν ὡξέξῃσας τὸ
 ῥῦπθ κὺ τ' ἄλλῳ κὺ τὸ πικρὸν 278
 συμμίξας, κὺ πάλιν ἀλφίτα. 18
 ἔτω ἢ ἐν τῷ φαρμάκω μέτρον, ἔκ τ'
 τυρῶ, ἔκ τ' ἀλφίτα. 19 τέτω δίδοναι
 5 πίνειν ἐξ ἠῆς ἠῆσιν ἐν οἶνω αὐστηρῶ
 κικρημύων. 20 ἐς ἢ τ' ἐσπέρην μί-
 γρῶν κὺ πικρῶν κικεῶνα δίδοναι. 21
 κὺ τ' ἡμωακείων, ὅ, ἢ αὐτὸ μάλιστα 279
 παροξύνουσι, πιπίσιν. 22 κὺ μέγρι
 μὲν αὐτὸ ἀίμα πολὺ ῥέη, κὺ ὀδωῶν
 ἔξῃσιν ἔχουσι, κὺ ὀλίγον χρόνον Δι-
 λίσουσι, ταῦτα πιπίσιν. 23 ἐπι τῶ ἢ
 τὸ

nem, & lumbos. 6 Morbus au-
 tem maxime corripit ex partu, si
 quid in ipsis divulsam compu-
 truerit: itemque ex abortu, &
 alias sua sponte. 7 In has si inci-
 deris, aqua multa calida lavato:
 8 & qua parte dolor habuerit,
 tepefactoria adhibeto, & spon-
 giam ex aqua calida expressam,
 9 & colluito acribus & acerbis
 vitatis, 10 mollioribus vero am-
 mixtis, prout tibi tempestivum
 esse videbitur: 11 & lini semen
 ac sambuci fructum tundito, & 150
 ammixto melle pharmacum fac-
 cito, atque hoc utitor, 12 ca-
 lida vero aqua lavato, & ac-
 ceptam spongiam, aut mollem
 lanam, in aqua calida tingito,
 & pudenda ac ulcera expur-
 gato. 13 Deinde in vino me-
 raco, rursus spongiam aut la-
 nam tingens, eodem modo ute-
 re. 14 Et postea pharmaco
 hoc inunge, quoties tibi tempe-
 stivum esse visum fuerit. 15 Post-
 ea resina & adipe suillo mixtis
 simul illinito saepe interdum ac 155
 noctu: 16 postea vero lini semen
 torreto, tundito, ac cribrato, &
 peplum album in polenta tundi-
 to ac cribrato: 17 & caseum ca-
 prinum affato, & fordes ac falsu-
 ginem deradito, & pinguetudi-
 nem ejus, & polentæ pollinem
 ammisceto. 18 Sit autem una
 pharmaci mensura, & casei, &
 polentæ. 19 Hæc bibenda dato
 mane jejuna, in vino austero
 diluto. 20 Ad vesperam autem
 misceto, & crassum cyceonem 160
 præbeto, 21 & quicquid mulier-
 cula maxime libenter admiserit,
 bibendum dato. 22 Et donec
 quidem sanguis multus fluxerit,
 & dolores acuti habuerint, &
 modico tempore intermiserint,
 hæc facito. 23 Postquam autem
 ulcus

τὸ ἔλκω ἔλασον ἤ, καὶ ὀδυώμα
βληχερά, ἀποσλαμῶνάωσι, καὶ
Διὰ πωλέον ἡ χροῖα, φάρμακα
πιπίσκην ὑφ' ἧν μέλι καθαίρηται
καίτω μᾶλλον ἢ αἶμα, Διὰ λείπειν
20 χροῖον, ὀκρῶσιν αὐτοκρή ἐπίκρι-
μα εἶναι. 24 καὶ πυελῶ βλη-
χεῖσι πυελίω ἀνακαθίζοντα
ὑπόδι, ἢ δακρῆ ἐκρῶσθαι καί-
ρὸς εἶναι. 25 ταῦτα ποιεῖσαι
ὕγιος γίνεται 26 ἢ δὲ νῆσθ
βληχερότερη καὶ θανατώδης,
καὶ Διὰ φούρα ἐν αὐτῷ πύ-
ρα.

xc. Ἦν δὲ ἐλκωθῶσι σφο-
δρῶς, 2 αἷμα καὶ πύον καθαίρηται, 3
(ὁδμὴ γίνε) βαρεῖα. 4 Ἐ, ὀκρῶσιν
ἢ ὀδυώμα ἀποσλάωσιν, ὡς ὑπό ὀδι-
νω τὰ αἶμα τὸ ῥοῖον γίνε). 5 Ἐ, ὀκρῶ-
σιν ὁ χροῖον ἢ, τὰ σιέλα καὶ οἱ
πόδες οἰδέσθαι. 6 καὶ ἰῶν τῷ οἰ-
15 ἰητροῖ ὡς ὑδρωπῶ. 7 τὸ ὅσον ἐστὶ
πυῖτον. 8 ταῦτα, ἢ λάωσιν, λέγειν
ἀποστῆται θερμῶ, Ἐ χλιαίρηται. 9 καὶ
κλύειν δακρῶσιν, καὶ μαλακῶσθαι, καὶ
σφυροῖσιν, ὑδατῆ Ἐ οἶνω. 10 καὶ 28
πολύκαρπον, καὶ πολύκνημον, καὶ
μέλι ἐψῶν ὀκρῶσθαι εἶρον εἰς τῷ
το βάλαν, Διὰ χερῶν τὰ ἀδύα.
11 Ἐ ῥητίνω, καὶ μέλι, καὶ σὺς
ἔλαιον ἐγχέειν. 12 καὶ πιπίσκην
λίνας κρεπῶν, καὶ σήσαμον φάσγας,
καὶ βῆτυρον, καὶ τυρὸν ἀγρῶν, καὶ 28
ἄλφιον ἐν αἶμασι, πιπίσκην ἐν
20 οἶνω ἦσθιν. 13 ἐφ' ἑσπέρω δὲ μέ-
λι ἐπιχέειν πελῶ 14 καὶ, εἰς μὲν
αὐτὸ αἷμα καθαίρηται, καὶ ὀδυ-
μα ὀκρῶσθαι ἔχωσι, καὶ ὀλίγον χροῖ-
ον Διὰ λείπειν, τῷ το ποιεῖν. 15
ὅταν δὲ οἱ ἔλασον ἦ, καὶ ὀδυώμα
βληχερότερη ἔχωσι Διὰ πωλέον
νω χροῖα, φάρμακον πιπίσκην
καίτω, καὶ Διὰ λείπειν. 16 ταῦτα
ποιεῖσαι

ulcus minus fuerit, & dolores
debiles apprehenderint, & per
longius tempus, pharmaca bi-
benda dato, à quibus purgetur
deorsum magis quam fursum, &
intermisso tempore ' quantum 165
opportunitatem esse visum fuerit,
24 lenibus fomentis foveto, mu-
liere in alto collocata, prout
tempestivum esse videbitur. 25
Hæc si fecerit, sana evadet. 26
Morbus autem est lenior & le-
thalis, & pauca ipsum effugiunt.

xc. Si vero vehementer ex-
ulcerati fuerint, 2 sanguis & pus
purgatur, 3 & odor fit gravis. 4
Et quum dolor apprehenderit,
velut à partus dolore fiunt ea
quæ circa fluxum contingere so-
lent. 5 Et ' quum tempus affue- 170
rit, crura & pedes intumescunt.
6 Et curant medici hunc mor-
bum velut hydropem: 7 verum
hic talis non est. 8 Hanc si cu-
randam acceperis, primum ca-
lida lavato, & calefacito. 9 Et
acribus ac mollibus & acerbis,
& aqua & vino colluito. 10 Et
polycarpon, & polycnemon, ac
mel simul coquito, deinde lanam
in his tingito, & pudenda illini-
to. 11 Et resinam, ac mel, &
pinguedinem suillam ' illinito. 175
12 Et bibendum dato semen lini
ac sesamum torrefactum, & bu-
tyrum, & caseum caprinum, &
polentam in omnibus. Bibat au-
tem in vino jejuna. 13 Ad ve-
speram vero plurimum mellis
affundito. 14 Et donec quidem
sanguis purgetur, & dolores acu-
ti habuerint, & modico tempore
intermiserint, hoc facito. 15
Quum autem ipsi minus prodie-
rit, & dolores debiliores per lon-
gus tempus tenuerint, ' phar- 180
macum deorsum purgans biben-
dum dato, ac finito. 16 Hæc si
fecerit,

ποιέσαι ὑγίης γίνε)· 17 ἤνεθ δὲ
ἄν·

XCΙ. Ὅσα ἢ ἐλκώματα γίνε) ἐν τῆσιν ὑσέρησιν ἀπὸ τρωσμέῃ ἢ ὑπὸ ἀλλέπιν, 2 ταῦτα χρὴ ἀποσκεπθῆναι εἰς τὸ ὅλον σῶμα ἡ
25 ὡς ἀπὸ πύθωνος, 3 ἢ ἀπὸ ἀλλέπιν, 4 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 5 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 6 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 7 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 8 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 9 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 10 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 11 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 12 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 13 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 14 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 15 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 16 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος, 17 ἢ ἀπὸ ἀπὸ πύθωνος.

fecerit, sana evadet. 17 Sobolis autem spes non adest.

XCΙ. Quæcunque ulcerationes in uteris fiunt, ex abortu, aut alia quadam causa, 2 eas omnes respectu ad totum corpus factò curare oportet, quacunque curatione opus habere visæ fuerint, 3 sive ex universo corpore hominem curandam esse putaveris, sive ex ipsis uteris. 4 Cognosces autem ' an ab ipsis uteris
185 sint, hoc modo. 5 Quæ enim ulcerationes ab ipsis uteris sunt, purgationem exhibent purulentam & compactam : 6 quæ vero non ab ipsis, tenuem & saniosam. 7 Quum igitur tenues sunt fluxiones, cum pharmaco eas curare oportet, 8 & dare quod & sursum & deorsum purget : Primum autem sursum. 9 Et si quidem post pharmaci potio-
nem, fluxiones pauciores fiunt ac faciliores, ' intermissione facta 190 rursus eodem modo medicari oportet. 10 Post pharmaci vero potionem, talem victum præscribito, ex quo homo ipsa quam ficcissima fiat. 11 Id autem continget, si toti ipsius corpori, per tertiam aut quartam diem fomentum adhibueris, & à fomentis statim vomitus feceris : 12 post vomitus autem & fomenta, dietam constituito ex illavie & aquæ potu, & panis cibo, 13 nullo vero ' obsonio, quam vino ni-
195 gro meraco : nullo item olere. 14 Quum vero vomitum præparas, multis & acribus oleribus opus habes, quibus ipsam impleas : multis etiam cibus, & obsonio quodcunque voluerit. 15 Et ut impleas ipsam multo vino aquoso, 16 & ut à fomentis ipsam laves multa calida. 17 Atque hæc quidem curatio est hujusmodi fluxio.

των. 18 ἄμφον ἢ ἄμφω φαρμα-
 κούην, καὶ ἐμέζην, & αὐὼ ἐλκεν. 19
 διαίτα ἢ ζηραυλικὴ κρέσων, καὶ ἀ-
 λκοῖνη. 20 τὰς ἢ ὑστέρας χρὴ θερα-
 πείην ἄδδ. 21 περὶ τα μὲν πυελίω
 40 ὕδαλι' ἀκίης ἀφεψῶντα τὰ φύλλα.
 22 ἔπειτα μὲν ἢ πυελίω κλύζην ἐν
 τ' ἰλύω τῷ σμήγματι. 23 ὡς ἢ σπι-
 πεδῶν ἐν τοῖς ἐλκεσι ἢ, & τὰ ἀπιόν-
 τα δυσάδεα, ἀκρητεσέρω τῷ σμήγ-
 ματι. ὡς ἢ μηδὲν τοῖστον, ὑδαρεςέ-
 ρω. 24 μὲν ἢ ἢ ἰλύω, ὕδαλι. ἐν ἢ τῷ
 ὕδατι ἐναφεψῶν μυρσίνω & ἐλε-
 λίσφακον. 25 μὲν ἢ τῆτο οἶνω κλύ-
 ζην ἢ ἀκρήτω λδοκῶ χλιαρῶ. 26 286
 οὐόταν ἢ δάκνη ἢ ἢ δὴ ὑπό τ' κλυσο-
 μάτων, τότε ἢ δὴ καθαρά ἐστι τὰ
 ἔλκεα. 27 κλύζην ἐν χρὴ ὑδαρεςέρη
 45 τῆ ἰλύι καὶ οἶνω μέλανι. 28 μὲν ἢ τ'
 οἶνον, πιμελίω ὑὸς τῆζαυα νῆαι-
 ρίω, ἔλαιον πῶρα μίξασα. 29 ὡς ἢ
 ἢ, χλωρός. ὡς ἢ μὴ, ἀλλὰ τὰ, μά-
 λισα ὄρνιθ' ἢ ἢ μὴ, ἢ τὸ ἐκ τῶν 287
 ἐλαίων παλαιόν. 30 τῆτω χλιαρῶ
 κλύζην. 31 μὲν ἢ, τ' οἶνον ἐστέρον
 κλυσησῶ ἐγγέωσα ἐς τὸ σῶμα. 32
 ἢ, ὡς ἢ ἢ ἢ κλωμῶρον, μολὸς ποιῶντα 288
 τ' μαλτακτηρίων περσὶ ληναι. 33
 καὶ, ὡς καὶ μα παρέχουσι πεσοκεί-
 μωροι, ἀφελομῶν τῶν γυναικῶ
 251 κελούην αὐτῆ νήσαοτα ἕδαλι
 χλιαρῶ τειότω, οἶω πῶ ἐκλύζεθ.
 34 ὡς ἢ πῶς ἢ διαίταν τῶν δὲ τὰ
 ῥόμαλα μὴ ἀπαλάσση, ἐλάσ-
 σω ἢ ῥήνη) & δάκνη) σφοδρῶς, 35
 καὶ τὰ ἀπορρέοντα χολή τε εἶη καὶ ἀλ-
 μενη, καὶ μὴ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ
 τὰ ἔξω ἐλκεῖ, 36 μετὰ ἀλλῶν χρὴ
 ἢ διαίταν, καὶ ἐξυρμαίνην πᾶσαν, 37
 ὅπως τὰ ῥόμαλα ὡς ὑδαρεςατα
 3 ἔσαι, καὶ ἢ κίσεια δηκτικὰ, 38 λυ-
 πῶσι θερμῶσι πολλοῖσι, 39 μά-
 ζη, λαχάοισιν ἐφθῆσι πᾶσι λι-
 παροῖσιν

fluxionum. 18 Melius tamen est
 ut utraq̄ue pharmacis cures, &
 vomitum 'procures, & sursum 200
 trahas. 19 Diata vero ficcatoria
 melior est, & illuvies. 20 Cæte-
 rum uteros hoc modo curare
 oportet: 21 primum quidem fo-
 vere sambuci foliis in aqua co-
 ctis: 22 deinde post fomentum,
 smegmate ex vini fece colluere.
 23 Et siquidem putredo in ulce-
 ribus fuerit, & quæ exeunt gra-
 veolentia, smegmate meraciore:
 si vero nihil tale, aquosiore: 24
 post fecem autem, cum aqua in
 qua cocta est 'myrtus & salvia: 205
 25 postea vero cum vino collue-
 re, meraco, albo, tepido. 26 Quum
 autem mordetur jam à collutio-
 nibus, tunc jam pura sunt ulce-
 ra. 27 Colluere igitur oportet
 fece aquosiore, & vino nigro: 28
 post vinum vero, adipem suillum
 recentem liquato, 29 & pingue-
 dinem auferis si affuerit: sin mi-
 nus, aliam, maxime gallinaccam.
 Si vero neque hæc adsit, oleum
 vetus ex olivis 'ammisceto, 30 at-
 210 que hoc tepido colluito 31 post vi-
 num, per alium clysterem in os
 uteri infuso. 32 Et si fuerit ulcera-
 tum, linamenta ex mollitoris fa-
 cta apponito. 33 Et si hæc subdita
 ardorem induxerint, his ademp-
 tis mulierem aqua tepida lavari
 jubeto, tali quali colluebatur. 34
 Si vero ad hanc diatam fluxio-
 nes non discedant, pauciores ta-
 men fiant, & vehementer mor-
 deant, 35 & ea quæ effluunt bilis
 fuerint ac falsugo: & non 'solum 215
 internas partes, sed etiam externas
 exulcerent, 36 diatam transmu-
 tare oportet, & totam humecta-
 re, 37 quo fluxiones quam aquo-
 sissimæ fiant, & minime morda-
 ces, 38 balneis multis calidis, 39
 maza, oleribus coctis, omnibus
 pingui-

παροΐσιν, ⁴⁰ ἰχθύσι τοῖσι σελά-
 ρεῖν, ἐν κρομμύοις καὶ κρεῖοι-
 σιν ἔψοντα ἢ ἐν ἄλλῃ γλυκέῃ. ²⁸⁹
⁴¹ ἔψιν δὲ λιπαρῶς. ⁴² κρέα-
 ριν ἐφθοῖσι πᾶσι, πῶλον βοῶς καὶ
 ἀγρῶς. ⁴³ τέτοισι γὰρ διέφθοιεν
 ἐν ἀνήθοις καὶ μαρμαρίοις. ⁴⁴
 οἶνω μελιχρόω, κίρῳ, ὕδαρῃ. ⁴⁵
 πλείοις γαλακτοπόσι μείοινα
 γλυκέα. ⁴⁶ τὸ δὲ ἄλλα πρὸς
 κλυσματων ποίειν καὶ τὸν ὑψηγ-
 μῶν λόγον. ⁴⁷ αὐτὴ μὲν νῦν πρὸς
¹⁰ τῶν τοιζτων ἢ ἑραπειῇ. ⁴⁸ ὅσα
 δὲ πυοφθῆα τε καὶ ζυωεσῶτα
 ἀψῆσι τέτων, τὸ μὲν ὅλον σῶμα
 ἐδὲν δὲ κινεῖν. ⁴⁹ κλύζειν ἢ καὶ
 διὰ τέτων τῶν ἑραπειῶν πᾶσαν
 ποίειται. ⁵⁰ κλύζειν δὲ τοῖσιν αὐ-
 τέοις κλύσμαται, οἷς πρὸς εἰ-
 ρηται τὸ αὐτὸν τρέπον. ⁵¹ γεγρα-
 ψεται ἢ καὶ ἄλλα κλύσματά.

⁵² Ἐλκῶν ἴησις. ἐλάφασταρ
 χλωρὸν πρὸς εἰρηται. ⁵³ κλύζειν δὲ
 χρῆσθαι αὐτῶν οἶνω σιρῶν. ⁵⁴ κρό-
 πον ἢ ψιμιδίω, ἢ ἐλκεα ἢ, καὶ
 ἐλάφω γαρκισίνω. ⁵⁵ σιπίοις δὲ
¹⁵ μαλθακωτάτοιςι χρῆσθαι, ἢ μὴ
 δερμῆσιν. ⁵⁶ ἢ ῥερυπωμῶν ἢ
 καὶ γενέμη, ἢ καὶ τὸ πελασάτω χῶ-
 ρον ἀφαικνῆν, καθαίρειν, καὶ νέαν
 σάρκα φῶναι, καὶ ἐς ὠτλάσιν ἀγρῶν
 τῶν σάρκα. ⁵⁷ ῥηιδίως γὰρ ἀνα-
²⁰ χαλᾶν, καὶ καθαίρειται γίνεται. ⁵⁸ καὶ
 λέγειν συχνῶς.

XCII. Ἦν ἢ γυνὴ ἐκ τρωσμοῦ
 τραύμα λαμβάνη, ἢ πρὸς εἰρηται
 δερμῆσιν ἐλκῶν τὰς μήτρας. ³ οἶα
 πολλὰ γυναικῆσιν αἰεὶ δρῶσιν τε ἢ
²⁰ ἐνησῶσιν. ⁴ καὶ τὸ ἐμῶρον φηραῖν,
 καὶ μὴ καθαίρειν ἢ γυνὴ, ἢ ἄλλα οἶ
³⁰ αἰμῆσιν φλεβιμῶσιν ἰχυρῶς,
 καὶ μεμύκωσι. ⁶ καὶ τὸ κῆρασιν ἐχ-
 οῖα τε ὡς πρὸς μεμύκωσιν, καὶ μὴ τὸ
 πρὸς εἰρηται

pinguibus, ⁴⁰ piscibus cartilagi-
 neis, cum cepis & coriandro, in
 muria dulci coctis omnibus, ex-
 cepta bubula & caprina: ⁴³ his
 enim percoctis cum anetho & ²²⁰
 fœniculo: ⁴⁴ vino mellei colo-
 ris, fulvo, aquoso, ⁴⁵ uberiori la-
 ctis potu cum vino dulci. ⁴⁶
 Reliqua vero de collutionibus
 juxta relatum modum facito. ⁴⁷
 Atque hæc quidem est ejusmodi
 fluxionum curatio. ⁴⁸ Quum ve-
 ro purulenta & compacta exierint,
 harum quidem totum cor-
 pus non movere oportet, ⁴⁹ ve-
 rum colluere: & per collutiones
 totam curationem facere. ⁵⁰ Col-
 luere autem oportet cum iisdem
 infusis, quæ prius dicta sunt: ²²⁵
 eodem modo. ⁵¹ Conscribentur
 tamen etiam aliæ collutiones.

⁵² Ulcerum curatio. Cervi-
 num adipem recentem ac viri-
 dem subdito. ⁵³ Omnia vero
 statim vino siræo five sapa col-
 luere oportet. ⁵⁴ Optimum au-
 tem est cerussa, si ulcera fuerint,
 & oleo narcissino. ⁵⁵ Cibis au-
 tem mollissimis utatur, & non
 acribus. ⁵⁶ Si vero fordida fue-
 rint, & proserpant, ac proxi-
 mum locum mordeant, purgato,
 & novam carnem producito, & ²³⁰
 carnem ad cicatricem perducito:
⁵⁷ facile enim resolvuntur, &
 maligna fiunt, ⁵⁸ & frequenter
 lavato.

XCII. Si vero mulier ex ab-
 ortu vulnus accipiat, ² aut ex
 medicamentis subdititiis uteros
 exulceretur (³ qualia multa sem-
 per mulieres faciunt ac medican-
 do excitant) ⁴ & foetus corruptus
 fuerit, & mulier non purgetur,
⁵ sed uteri inflammati fuerint
 vehementer ac conclusi, ⁶ &
 purgationem emittere non po-
³³⁵ terint, nisi primum emittant
 sangui-

παρῶτον αἷμα τὸ ἐν τῷ ἐμβρύῳ.
 7 αὐτῇ, ἢ μὲν ἰηθεύεται, ἐν
 τὰ χυμὸς ἔσται, ἀφορᾷ δέ. 8 ἢ
 δέ οἱ ἰαγῆ αὐτόματι τὰ λοχῆα,
 καὶ τὰ ἔλκεα ὑγιαίνῃ καὶ ἄδῃ
 ἀφορᾷ ἔσται. 9 ἢ δέ οἱ ἢ μὲν κα-
 τὰρσις γίνηται, τὰ δὲ ἔλκεα μὴ
 μελεδαίνηται, κίνδυνος σηπεδο-
 νάδεα εἶναι. 10 ἢ δέ οἱ κατὰρσις
 ἢ τετραχυμῶν, θνήσκῃ. 11 κὼ
 ἐν τῷ τῶν κατὰρσις ἐκκαθῆσιν αἷ
 25 μῆτρας, ἢ ἐμβρύος ἢ μὴ φύσιν
 ἐόντι, πείσονται τὰ αὐτὰ τῇ ἐν
 διαφθορῆς ἐκκαθῆσι τὰς μή-
 τρας. 12 καὶ μετεκκαθῆσι καὶ τε-
 λούταις τὰς αὐτὰς ἢ ἔσθῃ ἰαγῆ,
 ἢ τε ἐν διαφθορῆς, ἢ τε ἐν τό-
 κῳ αἷ μῆτρας ἐκκαθῆσιν. 13 καὶ,
 εἰ τὰ λοχῆα πένθῃ παρήσιον,
 ἢ ἔσθῃ πονήσι, ἢ μὴ μετὰ ἐλ-
 κεα εἶη. 14 καὶ μελεδαίνουσα, ἐν
 τῇ χυμῶν. 15 καὶ δὲ τῶν με-
 λεδῶν παρῶτον ἐν τῇ χυμῶν, ἢ ἢ
 ἔλκεα ἐν τῇ μῆτρῃ ἐν. 16 ἢ ἢ
 ἐόντα ἐν ἀπαλῶ, ταχὺ αὖξεται,
 30 καὶ σαπύει (ταχὺ γίνεσθαι). 17 ἢ ἢ
 δὲ τὰ ἔλκεα, ὡς καὶ τὰ ἐν ἀλλο-
 σώματι. 18 ἀφλέγματι [γαρ]
 καὶ ποιέειν, καὶ ἀνακαθαίρειν, καὶ
 ἀναπνεύσειν, καὶ ἐς ὠτῆας
 ἀγῆν. 19 διδόναι δὲ ὕδωρ εἰς πό-
 σιν, οἶνον δὲ μὴ. 20 σιτία παύσειν,
 πολλὰ δὲ μὴ.

XCIII. Ὅσα δὲ τρωσῶν
 γινούσων μὴ ἀπαλλάσσειν δύ-
 ναται, 2 μείζονων ὅλων τῇ τῶν
 μελέων τῶν ἐμβρύων ἐόντων, 3 ἢ
 ἐλασσόνων καὶ πωλεσιῶν καὶ ἀδύ-
 νάτων. 4 τὰ ποιάτι ἢ μὲν κα-
 τὰ φύσιν εἶη. 5 διδόναι τῶν φαρ-
 35 μακῶν πῖ, ἀφ' ὧν ἐγὼ φράσω,
 παρῶτον θερμῶν παμπόδων. 6
 καὶ, ἢ ἢ ἐλέγῃ παρῶτον μὴ δύλυ-
 τως

sanguinem qui est in foetu. 7 Hæc
 siquidem curetur, brevi sana
 evadet, verum sterilis. 8 Si ve-
 ro puerperii purgamenta ipsi sua
 sponte eruperint, & ulcera sana-
 ta fuerint, etiam sic sterilis erit.
 9 Si vero purgatio quidem ipsi
 fiat, ulcera autem non purgen-
 tur, periculum est ea putredino-
 sa esse. 10 Si vero purgatio pro-
 dierit ipsi jam afflictae ac exte-
 nuatae, moritur. 11 Quin' & si²⁴⁰
 in partu uteri valde fuerint ex-
 ulcerati, foetu non secundum
 naturam exeunte, eadem patien-
 tur quæ patitur ea quæ ex cor-
 ruptione foetus uteros exulcera-
 tos habet. 12 Et transmutationes
 ac fines eisdem morbus habet,
 five ex foetus corruptione, five
 ex partu uteri fuerint ulcerati:
 13 & si puerperii purgamenta
 omnia prodierint, minus dole-
 bit, nisi magna ulcera fuerint. 14
 Et si curetur, brevi sanescit. 15
 Oportet autem curam cito ad-²⁴⁵
 hibere, si ulcera in utero fue-
 rint. 16 Nam, ut quæ in tenero
 loco sunt, cito auferunt, &
 brevi putrescunt. 17 Curare ve-
 ro oportet ulcera, velut etiam
 ea quæ in reliquo corpore sunt.
 18 Nimirum ut inflammationem
 arceas, & repurges, & repleas, &
 ad cicatricem perducas. 19 Dan-
 da est autem aqua in potum, vi-
 num minime: 20 cibos item pau-
 cos, ac minime multos exhibeto.

XCIII. Quicunque abortus²⁵⁰
 facti discedere non possunt,¹
 dum aut toti, aut partes foetuum
 sunt majores, 3 aut minores, &
 obliqui ac impotentes, 4 tales si-
 quidem secundum naturam siti
 fuerint, 5 pharmaco aliquo dato
 ex his quæ ego referam expelli-
 to, ubi multa calida prælaveris.
 6 Et si prodire volentes, non fa-
 cile

πως ἀπίη καὶ φύσιν ἐόντα, τῆσι
 πτωχότησι ἔπιθερμικῶς αἰσθόμεν.
 7 ἐπιλαμβάνει δὲ τὸ μυκτῆρα, καὶ
 πλάγνυται, καὶ τὸμα πείζειν, ὅπως
 ὁ πλάγνυται ὡς ὅτι μαλιστα ἐνεργή-
 σι. 8 ἡ δὲ δὲ καὶ σφραγίσ-
 σεις δὲ αὐτῶν. κλίνω λαβῶν
 ὑψηλῶν ῥαμαλέω, καὶ ὑποσο-
 ρέσονται ἀνακλίνω τὴν γυναικα
 ὑψηλῶν. 10 τὰ δὲ γε στήθεα, καὶ
 τὰς μαχάλας, καὶ τὰς χεῖρας,
 40 ἡ ὑποκαταλαμβάνει ταινίην, ἢ
 ἱμαίην πηλῆν μαλιστα ὡς
 τὴν κλίνω, καὶ ζωννύειν, καὶ τὰ
 σκέλεα ἐκκαμψαί, καὶ κατέχειν
 τοῖν σφυροῖν. 11 ὅταν δὲ εὐτρεπί-
 σης, 12 φρυζάνων φάκελλον μαλιστα
 κῶν, ἢ πὶ τῶνδε εἰσὶν εὐτρεπίζειν,
 12 ὅσον τὴν κλίνω ἐκκαμψεται
 ἐπὶ τὴν γῆν ῥιπίε μύην, ὡς ἐψαυ-
 σαι τοῖσι ὡς κεφαλῶν ποσὶ τῆς
 γῆς. 13 καὶ κελεύειν αὐτὴν λα-
 βῶν τῆσι χερσὶ τὴν κλίνω, καὶ
 μετῴρον ὡς κεφαλῶν τὴν κλί-
 45 νω ἔχειν, ὡς κατὰ ῥοπῶν ἢ ἐπὶ
 πόδας, 14 φυλασσόμεν, ὅπως
 μὴ ἀποπέτης ἐξ αὐτῶν ἢ ἀπὸ
 15 ὅταν δὲ ταῦτα ἐνεργῆται, καὶ με-
 τῴρον ἢ ἢ κλίνω, ἐκ τῶν ὀποθεν
 ὑποθεῖται τὰ φρυζάνα, 16 κατὰ
 296 δὲ ὡς μάστιγα, ὅπως οἱ πό-
 δες ψαύωσι τῆς γῆς, ῥιπίε μύης
 τῆς κλίνης, καὶ τῶν φρυζάνων ἔσω-
 θεν ἔσονται. 17 ἄρρη δὲ ἐξ ἑκατέρω
 ἔπι ποδῶν ἀνδρα τῆδε καὶ τῆδε, ὡς
 κατ' ἴθυ πεσῆται ἢ κλίνω ὁμα-
 λῶς καὶ ἴσως, καὶ μὴ σπασμῶς
 ἢ. 18 σείειν δὲ αἶμα τῆ ὠδίνι μά-
 λιστα. 19 καὶ, ἢ μὲν ἀπαλάσ-
 250 σῆ), αὐτῆκα πεπαιδῶται. 20 εἰ δὲ
 μὴ, ἀφ' ἑαυτῶν σείειν, καὶ ἀμάρην
 ἐπὶ κλίνης φερομένην. 21 ταῦτα μὲν
 ἔν τῶν ποιέειν, ἢ ὅρτῃ τε καὶ τῶν
 φύσιν

cile exeant, quum fiti sint se-
 cundum naturam, talibus ster-
 nutatorium admoveto. 7 Ap-
 prehendito autem nasum, & os
 comprimito, ac sic sternutet, quo
 sternutatio quam maxime effi-
 cax fit. 8 Utatur item concussio-
 nibus. Sic autem concussionem
 facito. 9 Lectum altum robu-
 stum ac instratum sumito, &
 mulierem supinam reclinato, 10
 pectus vero & axillas ac manus,
 fascia aut molli lato loro ad le-
 ctum alligato, ac cingito, & cru-
 ra incurvato, & malleolis appre-
 hensam detinet. 11 Quum au-
 tem sic disposueris, farmento-
 rum mollium fascem, aut ali-
 260 quid huic simile parato, tantum
 quantus sufficit, 12 ut lectum non
 negligat excipiendo ipsum, dum
 in terram projicitur, quo non
 pedibus juxta caput, terram con-
 tingat. 13 Postea vero ipsam ma-
 nibus lectum apprehendere ju-
 beto, & lectum ad caput subli-
 mem habere, ut declivis sit in
 pedes, 14 animadversione habita
 ne pronua sit homo ipsa. 15 Ubi
 vero hæc facta fuerint, & lectus
 sublimis fuerit, retro farmenta
 265 supponito : 16 maxime autem
 dirigito, quo pedes terram non
 contingant dum lectus projici-
 tur, & ut sint intra farmenta. 17
 Elevent autem duo viri ex utro-
 que pede hinc atque illinc, quo
 in directum lectus cadat, plane
 ac æqualiter, & convulsio ne
 fiat. 18 Concutiendum est au-
 tem maxime una cum partus do-
 lore. 19 Et siquidem discedant,
 statim quiescendum. 20 Sin mi-
 nus, interstitio facto, rursus
 270 concutito, & in lecto gestatam
 attollito, ac agitato. 21 Atque
 hæc quidem sic facienda sunt,
 ubi recte & secundum naturam
 h h disce-

πλήτου ἢ ἐς τὸ κενεῶνα ἢ ἐς ἰχθὺν ἐν
 τῷ τόκῳ, 4 χεῖρὶ ταῦτα ἀπορθεῖσθαι
 ἐρέφθ. 5 & ἀποσκαθίσθαι ἐς ὕδωρ
 20 θερμὸν, ἢ ἄχρως αὐτὴν ἰμῆται. 300

XCVI. Οὐόσα ἢ πεθνεῶτα ἢ
 ἐμβρύων ἢ τὸ σκέλον ἢ τὴν χεῖρα
 ἔξω ἔχθ, 2 ταῦτα ἀρσεν μὲν, ἢ οἶον
 τε, ἀπώτα δὲ εἶσω, & ἀμφω ταῦτα
 ἐπι κεφαλῶν ἐρέφθ. 3 εἰ ἢ μὴ οἶον
 τε ἢ, ἀνοιδιοκῆ) ἢ, πέμψθ τῶδε τῶ
 τρέπω. 4 χρίσθαι τὴν κεφαλῶν
 μαχαμεῖω ξυμφλάσθαι, ἵνα μὴ
 θραύσθ τῶ πείρω, 5 καὶ τὰ ὅσα
 ἔλκθ τῶ ὅσα ἔλκθ. 6 ἢ τῶ ἔλκθ
 σῆρ ὡρῶ. 7 κληίδα καὶ γένθ, 303
 ὡς αὐτὴν, ἔλκθ, 7 μὴ κτ, πάλυ,
 ἀλλὰ καὶ ὀλίγην ἐξαιένθ, καὶ αὐ-
 25 θῆς βιῶμθον. 8 ὅταν ἢ ταῦτα ἔξω
 εἰρήσης, ἐν δὲ τοῖσιν ἀμθιν ἐν ἢ,
 πέμψθ πῶς χεῖρας ἀμφω ἐν τοῖ-
 σιν ἀρθροῖσι μτ, ἢ ὡμων. 9 καὶ, ὅταν
 ταῦτα κρμῖσης, ἢ μὴ οἶον τε ἢ, ἐ-
 ναι καὶ πάλυα δὲ πτωῖ ἔλκθ. 10 ἢ
 ἢ μὴ δὲν ἀκῆση, τὸ σῆθ πῶν μέ-
 χειρ τῶν σφαγῶν χρίθ. 11 φυ-
 λάσσεσθ δὲ ὡς μὴ κτ, τὴν γασ-
 τρα πέμψθ, καὶ φιλῶσης πὲρ ἔμ- 304
 βρύθ. 12 ἐξθ γαστ, ἢ γαστ, καὶ τὰ
 ἐνθρα, καὶ ἢ κῶσθ. 13 ἢ δὲ τὴ
 τῆτων ἐκπέση, πρῶτα ματθ δὲ τῶ-
 ρον ἢ δὲ γαστ. 14 ξυμφλάσθαι δὲ
 30 τὰ πάλυα καὶ πῶς ὀμθ πλά-
 τῶς ξυνάθθ. 15 καὶ ἢ θιδως μτ
 ταῦτα χερῶσθ τὸ λοιπὸν ἐμθρυνον,
 ἢ μὴ ἢ δὲ οἰδυλέον ἢ τὴν κρ-
 λῖθ. 16 ἢ γδ ἢ πὲ τοῖσθ, ἀμθ-
 ρον τὴν γαστ, ἢ ἐμβρύθ τῆσθαι
 περῆσθ. 17 ἐξθσι γδ φύσθ μθνον
 δὲ τὸ γαστ. 18 καὶ δὲ πτωῖ ἢ τῶ
 χερῶσθ.

19 ἢ ἐκπεπλάκη ἢ χεῖρ ἢ
 τὸ σκέλον πεθνεῶτα ἢ ἐμβρύθ,
 ἢ μὴ δὲ νατὸν ἢ, εἶσω ἀπώτα
 ἀμφω

tur, ad lateris ' mollitudinem, 290
 aut coxam in partu collapsi, 4 eos
 dirigere ac vertere oportet, 5 &
 in aquam calidam defidere face-
 re, donec mulier refocilletur.

xcvi. Quicumque vero foetus
 mortui, aut crus, aut manum,
 foras protendunt, 2 eos optimum
 quidem fuerit, si id fieri posset,
 intro retrudere, & ambas has
 partes in caput vertere. 3 Si ve-
 ro hoc fieri non poterit, verum
 intumescit, secare hoc modo. 4
 Dissectum per ' scalpellum ca- 295
 put, cum contusorio instrumen-
 to, ut ne in ramenta findatur
 contundito, 5 & ossa per ossiam
 volsellam, 6 aut tractorium in-
 strumentum, juxta claviculam
 immisum, prout habuerint ex-
 trahito, 7 non multis simul, sed
 paulatim exemptis, ac rursus ab-
 latis. 8 Quum vero haec foras
 extraxeris, & in ipsis humeris
 fueris, ambas manus in articulis
 cum ipsis humeris secato. 9 Et
 ubi haec extraxeris, 1 siquidem, 300
 fieri poterit ut excant, etiam re-
 liqua facile extrahito. 2 Si ve-
 ro non obediunt, totum pectus
 usque ad jugulum fiadito. 11 Ver-
 um caveto ne in ventrem feces,
 & aliquid de intestino denudes,
 12 Exit enim venter, & intesti-
 na, & stercus. 13 Si vero horum
 quid excidat, majoris negotii
 jam res fit. 14 Contundito au-
 tem costas, & scapulas contrahi-
 to. 15 Et facile postea reliquum
 foetus procedet, nisi jam ven- 305
 trem tumidam habuerit. 16 Si
 enim tale quid fuerit, melius est
 ventrem foetus leniter perforare
 (17 Flatus enim solum a ventre
 exit.) 18 & sic facile prodibit.

19 Si vero exciderit manus
 aut crus immortui foetus, liqui-
 dem fieri poterit, ambas partes
 h h 2 re-

ἄμφω, καὶ δὲ τρεπίσται τὸ ἔμ-
βρυον. ταῦτα ἄεστα. ²⁰ εἰ δὲ μὴ
οἶόν τε ἢ τῆτο ποιῆσαι, δὲ τεταμένῃν,
³⁵ ὅ, μὲν ἔξω ἢ, ἄς αὐτὸ δυνήσεται ἀνω-
πέτω, ἢ καὶ τῆπιλοιπον ἐσματοῦ-³⁰⁵
μῦθον ἀεθῶσαι καὶ σρέψαι τὸ ἔμ-
βρυον ἐπὶ κεφαλῷ. ²¹ ὅταν δὲ
σρέφῃν ἢ καὶ τεταμένῃν μέλλῃς τὸ
παθῆναι, πῶς ἰδίως χεῖρας χεῖρ
δὲ πονηχάσα δῆ. ²² τὸ δὲ μαχαί-
ριον, ὡς αὐτὸ καὶ τεταμένῃς, καμπυ-
λώτερον ἔστω ἢ εὐχύτερον, ²³ καὶ τῆ-
το καὶ κεφαλῷ ἀμφικαλύψῃν ²⁴
τῷ λιχῶν δακτύλῳ ἐσκαλίσει-³⁰⁶
μῦθον, καὶ ὀδηγεῖται, καὶ ὀρθῶς δέον-
ται, ²⁵ ὅπως μὴ ψαύσῃς τῆς ὑπέ-
ρης.

XCVII. Περὶ δὲ μύλης κυή-
⁴⁰ σιθον τὸδε ἔπον. ² ἐπὶ τῷ πολλα
τὰ ἐπιμυλῶν ἐν τῷ γυνῶν ὀλίγῳ ἐ-
νοσάδῃ ξυλλάσασθαι, ³ ἢ τε κύη-³⁰⁷
μα ἰθαυλῆς γίνεσθαι ἢ καὶ σασηρ πώλη-
ρης, ὡς ὁμοῦ κυήσῃς. ⁴ κινεῖσθαι ἢ ἐδέν
ἐν τῇ γαστρὶ, ἐδὲ γάλα ἐν τοῖσι
πυθῶσι ἐγίνεσθαι, ἢ σφαιρῶν ἢ τὸ ³⁰⁸
σηθῶν. ⁵ αὐτὴ ἐν δύο ἔτεσιν, πολ-
λάκις ἢ καὶ τρεῖς, ἔτιως ἔχει. ⁶ καὶ, μὴ
μῦθον μία σαρξ ἐξ ἡρόνται, ἢ γυνῆ
ἀπόκλυσθαι. ἐδὲ γὰρ οἷα τέ ἐστι παρῆγε-
νέσθαι. ⁷ μὴ ἢ πολλαῖ, ἢ ἡγνῶν ἀυ-
πέη καὶ τὸ ἀδῶν ἀμῶ τε πολὺ καὶ
σαρκώδες, ⁸ καὶ, μὴ μελεάζῃ, σῶ-
⁴⁵ ζεῖται. μὴ δὲ μὴ, ἢ ἀπὸ φόσ ἀλῆσαι
ἀπόκλυσθαι. ⁹ τὸ μῦθον νόσημα τοῖστων
ἐστίν. ¹⁰ κρινεσθαι δὲ καὶ τῷ πώλη-
ράματι, καὶ ὅπ ἢ κινεῖται ἐν τῇ
γαστρὶ. ¹¹ τὸ μῦθον γὰρ ἄρσεν τε-
μῶν, τὸ δὲ ἡγνῶν πῆρα μῶν
τῶν κινήσῃν ἔχει. ¹² ἐπὶ τῶν οὐκ ἔ-
χοντα παρελθόντων μὴ κινεῖται,
δηλονότι τῆτο ἐστίν. ¹³ ἐστὶ δὲ τὸδε
τεκμήριον μέγα. ἐν τοῖσι πυθῶσι
γάλα σῶν ἐγίνεσθαι. ¹⁴ τῶν τῶν ³⁰⁹
μυλῆσαι

retrudito, & foetum rite dirigi-
to. Hoc enim optimum fuerit.
²⁰ Si vero fieri non poterit ut
hoc facias, quicquid sane foris
fuerit quantum potes penitissime
refecato, & reliquum pro-³¹⁰
funditate intus explorata pro-
trudito, & foetum in caput ver-
tito. ²¹ Quum autem vertere ac
fecare puerum voles, ungues de
manibus tuis refecato. ²² Scal-
pellum vero quo diffecas, incur-
vum potius sit quam rectum : ²³
& hujus caput occultato ²⁴ per
indicem digitum, eodemque in-
terna explorato ac deducito, ²⁵
ita ut caveas ne uterum contin-
gas.

XCVII. Cæterum molæ con-
ceptus hæc causa est. ² Quum
'multi menses modicum & mor-³¹⁵
bosum semen conceperint, ³ ne-
que conceptus rectus fit, & ven-
ter plenus est velut prægnantis.
⁴ Nihil autem in ventre move-
tur, neque lac in mammis gene-
ratur. Mammæ autem turgidæ
sunt. ⁵ Hæc igitur ad duos an-
nos, sæpe enim tres, sic habet :
⁶ & siquidem una caro fiat, mu-
lier perit. neque enim fieri po-
test ut superstes maneat. ⁷ Si
vero plures, erumpit ipsi per
pudendum sanguis carnosus,³²⁰
plurimus : ⁸ & si hoc moderate
fiat, servatur : sin minus, à fluxu
correpta perit. ⁹ & morbus qui-
dem talis est. ¹⁰ Judicare vero
oportet ex plenitudinis mole, &
quod in ventre non movetur. ¹¹
Nam mas trimestris, fœmina
quadrimestris motum habet. ¹²
Postquam igitur tempore hoc
prætergresso non movetur, ni-
mirum hic morbus. ¹³ Est autem
hoc magnum signum, quod lac
in mammis non generatur. ¹⁴ ³²⁵
Hanc igitur maxime quidem ne
curat

μαίλιςται μὲν ἰησται. ¹⁵ καὶ παρῶται
 μὲν πυρίησον ὅλον τὸ σῶμα, ἐπι-
 τα κτ' πλὴν ἐρῶ κλύσον, ὅπως αἴ-
 253 μα καὶ ἄρα γῆ πελύ. ¹⁶ ἐ' ἡδ' ἴσως
 αὐτὸ κινήσας τὸ ἐμῶρον δοκεῖν εἶ-
 ναι τὸ ξυεσηκός, ἀφ' ἡμερανθεῖ-
 σης τ' γυαμκός ὑπὸ τ' φαρμάκων.
¹⁷ κλύσον δὲ καὶ κτ' πῶς μήτρεας,
 ὅπως αὐτὸ αἴμα ἀγάγης. ¹⁸ ἐ' ἢ μὴ,
 παρῶται τοῖσι γῆσιν ἀπὸ τῆς
 βραχέσι τοῖσι ἰχυροτάτοις, ¹⁹ καὶ
 πιπίσκον τὸ δίκαιμον τὸ κρηλι-
 κόν ἐν οἴνω. ²⁰ εἰ δὲ μὴ, καὶ τὸν
 κροτόλον ὄρην. ²¹ καὶ ὅππότεν αὐ-
 τῇ σικύλῳ παρῶται ἀπὸ τῆς
 5 κενεῶνας, καὶ ἀφαιρέν' ὅτι παλῆ-
 σεν αἴμα. ²² παρῶται ἀλλ' ἐπὶ καὶ ὅππ³¹⁰
 μαίλιςται τεκμαρῶται τὸ κατ'
 αὐτῆς. ²³ καὶ τὸ σῶμα μὲν παρῶται τῶν
 νοσημάτων τῶν ἀπὸ λοχείων γνο-
 μῶν ἐρηται. ²⁴ εἰσι δὲ οἱ κίν-
 δωμοὶ ἐν αὐτοῖσιν ἔσμιχοί. ²⁵
 ὄξια γὰρ ἐσι καὶ ταχὺ μεταλλάσ-
 σοντα, ²⁶ καὶ μᾶλλον πονεῖνται αἴ-
 παρῶται τοῖσι, ἢ αἴ πνέσι ἐπὶ ἐμπε-
 ροὶ τῶν.

xcviii. " Χωρέει ἢ τὰ λοχεία ³¹¹
 τῇ ὑγιερῇ γυαμκὶ ἰκανὸν ὅσον ἀτ-
 τική κοτύλη καὶ ἡμισία τὸ παρῶται,
 ἢ ὀλίγω παλέονα, ² ἐπιτα ἐπὶ ἐλάσ-
 10 σονα καὶ λόρον τέτα, μέχελαι αὐ-
 πῶσαι. ³ χωρέει ἢ οἶον αἴμα ἀπὸ ἐ-
 ρείων, μὲν ὑγιερῇ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἢ γυαμκῇ,
 καὶ μέλλῃ ὑγιερῇ. ⁴ καὶ ταχὺ πῆ-
 312 γνυ) καὶ καθάριε). ⁵ καὶ μτ' τ' τὸ κορον
 ὡς ἐπὶ τὸ παλέον τῇ ὑγιερῇ ζυμ-
 βῶντι ἐπὶ μὲν τῇ κέρη, ἡμέρας
 τεσσαράκοντα καὶ δύο πλὴν χρονιω-
 πάτω καὶ παρῶται. ⁶ ἀκινδῶως δὲ
 ἐσι καὶ εἰς τὸ παρῶται πέντε ἡμέ-
 ραις καθαρῶν. ⁷ ἐπὶ ἢ τ' κέρη
 ἡμέρας τετράκοντα ἢ καὶ παρῶται
 ἢ χρονιωτέρη. ⁸ ἀκινδῶως δὲ ἐσι ἐ-
 εἰς-

curato: aut certe cum prædi-
 ctione. ¹⁵ Et primum quidem
 totum corpus foveto: deinde
 per sedem clysterem adhibero,
 quo sanguis multus erumpat. ¹⁶
 Fortassis enim quod compactum
 est commoveris, id quod foetus
 esse putatur, muliere à pharma-
 co concalesceta. ¹⁷ Sed & uterus
 colluito, quo sanguinem educas.
¹⁸ Sin minus, subdititiis utatur
 fortissimis ' è buprestii. ¹⁹ Et di-
 330 ctamnum creticum in vino bi-
 bat: ²⁰ sin minus, castoris te-
 stem. ²¹ Et retro cucurbitam
 ipsi ad laterum mollitudinem
 affigito, & plurimum sanguinem
 detrahit. ²² Atque hoc maxime
 rerum ac virium ipsarum con-
 jectura facta facito. ²³ Et hacten-
 us quidem dictum est de mor-
 bis à puerperii purgamentis ob-
 orientibus. ²⁴ Sunt autem pe-
 ricula in ipsis non parva. ²⁵ Ac-
 cuti enim sunt, & cito transmu-
 tantur, ²⁶ & magis affliguntur ³³⁵
 primiparæ, quam quæ sunt par-
 tum expertæ.

xcviii. Prodeunt autem puer-
 perii purgamenta fanæ mulieri
 sufficienter, primum sesquihe-
 minæ mensura, aut paulo plura:
² postea adhuc pauciora juxta
 hanc rationem, donec cessent.
³ Prodeunt autem velut sanguis
 à victima, si sana, velut dixi, mu-
 lier fuerit, & sana futura est: ⁴ &
 cito congelantur ac purgantur.
⁵ Et post partum plerunque fanæ
 mulieri contingit ' ut post puel-
 340 læ partum in quadraginta duo-
 bus diebus diuturnissima purga-
 tio fiat: ⁶ extra periculum au-
 tem est etiam si vigintiquinque
 diebus purgetur. ⁷ Post masculi
 vero partum, purgatio diutur-
 nior fit in triginta diebus, ⁸ ex-
 tra periculum est etiam, quæ in
 h h 3 viginti

15 εἰς τὴν ἡμέραν γενομένη. 9 καὶ
 τῷ Διὰ φθαρσάν τε ἐμδρυον καὶ λό-
 ρον ἢ καὶ τρεῖς (ἢ γίνε) τέτων τῶν
 ἡμερέων. 10 καὶ ἐπὶ τῆσι νεωτέρισι
 φθαρῆσιν ἐλάσσονας ἡμέρας, ἐπὶ
 δὲ τῆσι γεωτέρισι πλείονας. 11
 παρῆμαθα ὅ τωυτὶ ἐστὶ πρὸς λο-
 χείων φθάρσιον τε τὸ ἐμδρυον καὶ 313
 τεκῆσι, καὶ μάλιστα φθάρσιον τὸ
 παρῆμα. 12 καὶ κινδυνεύουσιν αἱ
 φθάρσαι μαζῶν. 13 αἱ γὰρ φθαρῆ-
 τῶν τῶν καὶ λεπτέρων εἰσιν. 14
 ἢ γὰρ εἰσιν ἐβιότως φθαρῆσαι τὸ
 ἐμδρυον, ἢ φαρμάκω, ἢ ποτῶ,
 20 ἢ βρωτῶ, ἢ παροδίοισιν, ἢ
 ἄλλω λινι. 15 βίη ὅ πονηρὸν ἐστίν. 16
 εὖ γὰρ τῶ ταύτῳ κινδυνὸς ἐστὶ
 πρὸς μήτρας ἐλατῆσαι ἢ φλεγ-
 μῶν. 17 τῆτο δὲ ἐστὶν ἐπικίν-
 δυνον.

XCIX. Τὸ δὲ γάλα ὅπως γί-
 νεται, εἰρητῆ μισὶ ἐν τῇ φύσει τῆ
 παρῆσι τῆ ἐν τῶν. 2 ἐπιπῶ ὅ κυ-
 σσηται ἢ γυνή, καὶ μάλιστα ἢ
 μάλα χωρὶς, καὶ ἐστὶν ἡσιν ὀλί-
 γα. 3 τῆ ἐπιπῶ γὰρ ἐς τὸς μα-
 ζῶς τὸ γλυκύτατον τῆ ὑγρῆς, ἀπὸ
 τε τῶν σιτίων καὶ τῶν ποτῶν, καὶ
 ἐκ τῆ ἀνάγκης. 4 καὶ ἀνάγκη ἐστὶ καὶ
 τὸ ἄλλο σῶμα κεκενῶσθαι μαζῶν,
 25 καὶ ἡσιν πλείους γίνεσθαι τῆ ἀ-
 μαζῶν. 5 τῆτο ὅπως γίνεσθαι. 6 εἰσι
 ὅ, αἱ γυνεὶ φύσει ἀγαλακτοεῖσι, καὶ
 σφίσι ἐπιλείπει τὸ γάλα πρὸ τῆ
 καρῆ. 7 αὐτῶν ὅ φύσει σπέρμα εἰσι
 καὶ πυκνότερα. 8 καὶ Διὰ τῆτο ἢ
 διέμεται ἐπὶ τὸς μαζῶς δυνάσασθαι
 ἐκ μὲν ἀπὸ τῆ καλῆς, πυκνῆς τῆς
 ἐδῆ ἐξέσης.

C. Ἐπιμῶν καὶ παρῆται. 2
 ἐλατῆρις δύο πόσις. 3 ξυμμίτρε)
 ὅ ἐστὶν οἱ τῶ ἀπὸ τῆ νεφρῶν, ὅσον 314
 τὸ ἐλατῆριον μὴ Διὰ τῆ ὑπέσθαι. 4
 ποσὶς

viginti diebus contingit. 9 Et
 in his quæ foetus corruperunt
 secundum horum dierum ratio-
 nem purgatio contingit, 10 & in
 junioribus quæ corruperunt 345
 paucioribus diebus: in senioribus
 autem, pluribus. 11 Eadem
 vero sunt affectiones ex puerperi-
 ri purgamentis, & ei quæ cor-
 rupt foetus; & ei quæ peperit,
 si menstruum corruperit foetus,
 12 & quæ corruperunt, magis pe-
 riclitantur. 13 Corruptiones enim
 graviores sunt quam partus. 14
 Non enim fieri potest ut citra vio-
 lentiam foetus corrumpatur, aut
 pharmaco, aut potu, aut cibo,
 aut subdititiis medicamentis, 350
 aut aliqua alia re. 15 Violentia
 vero malum est. 16 In hujusmo-
 di enim periculum est ne uteri
 exulcerentur, aut inflammentur.
 17 Hoc autem est periculosum.

XCIX. At vero lac quomodo
 fiat, dictum est a me in Natura
 pueri in partu. 2 Postquam au-
 tem prægnans fuerit mulier,
 mensis non valde prodeunt,
 præterquam quibusdam pauci.
 3 Dulcissimus enim humor ex
 cibis ac potibus ad mammas ver-
 titur ac exfugitur. 4 Et ne- 355
 cesse est etiam reliquum corpus
 magis evacuari, & minus san-
 guine plenum fieri. 5 Atque hoc
 ita contingit. 6 Sunt autem quæ
 natura sine lacte sunt, & quibus
 lac deficit ante tempus. 7 Hæ
 vero natura solidæ sunt, & den-
 sæ carnis: 8 & propterea suffi-
 ciens humor non penetrat à ven-
 tre in mammas, quum via sit
 densa.

C. Ad menses detrahendos. 2
 Elaterii portiones duas sumito, &
 adipem ovillum de renibus, 360
 pari elaterii portione ammisce-
 to, & non conterito, 4 verum
 duas

ποιέειν δε δύο παρόδιστα. ⁵ ἢ με- ³
³⁰ λάνθιον τὸ ἑστὶ πυρῶν τρεῖς φασ, ¹⁵
 ὕδατι φορύξαι, καὶ παρόδιστα δύο
 ποιῆσαι. ⁶ παροσθίθεναι δε τῶν τε
 παρ' ἑτ' ἡμερῶν, ἥσι μέλλει ἐπέρχεσθαι.
⁷ ποιείει ἢ μὴ ἐξερχομένη, ῥίγαι καὶ
 πυρετός.

⁸ Μαλθακή, ὕψ' ὧν καθαίρει)
 ὕδωρ καὶ ψάμμον, ἔσχατ' ἐπιμή- ³
 νια, ἢ μὴ πολυχρόνια ἢ, καὶ τὸ σό- ¹⁶
 μα μαλθακίον. ⁹ ἢ νάρκισσον, ³
 σμύρναν, κύμινον, καὶ λιθόσαντον, ¹⁷
 ἀψίνθιον, κύπερον, ἴσον ἐκάστω, νάρ- ³⁶⁵
 κίον ἢ μόνον μοίρας τέσσαρας, ¹⁰
 ἢ ἐπικτένιον ὡμῶς λίαν ξυμμίξας, ³
³⁵ ταῦτα τρεῖς ὀρειγάνω ἐψημύρας ¹⁸
 ξυῖ ὕδατι, καὶ ποιέειν βάλανον, καὶ
 παροσθίθεναι. ¹¹ ἢ καὶ κυκλαμίνω
 μίσγω ὅσον ἀσράχολον καὶ ἀσθ- ³
 ρακῆ ὅσον κύμαρον τρεῖς φασ μέ- ³⁹
 λιτι δεῦσαι, καὶ ποιῆσαι βάλανον, καὶ
 παροσθίθεναι. ¹² ἢ γλήχωνα, ἢ σμύρ-
 ναν, λιθόσαντον, ὕδατι χολύ τε καὶ
 βοῶς ἐν μέλιτι ἀναλαμίσσων ἐν ἀνα-
 παλάτῃ βάλανον.

¹³ Ἦν τε ἐπιμύλια μὴ γίνη),
 χλωδὸς ἔλαγον, καὶ νέτωπον, καὶ ἦπι-
 νιν ἢ ξυμμίσγωσα, παροσθίει τῶ ³⁰
 εἰρή ἀναλαμίσσων.

⁴⁰ ¹⁴ Πρόδιστον' καθαρίσθαι μαλ-
 θακήν. ¹⁵ Ἰαχάδα λαβάν, ἢ διεφθον ³²¹
 ποιέειν, καὶ ἀποπέσας τρεῖς φασ ὡς
 λήθιστον εἶτα παρόδιστον ἐν εἰρή. ¹⁶
 ἢ ἔροδινω μύρον τὸ δριμύ κράμμιον
 πηγάνω ἐκατέρω ἡμισυ τρεῖς φασ, ἢ
 αὐτὸν τρεῖς φασ χρεῖο.

¹⁷ Καθαρίσθαι. χλωδὸς μυελόν,
 ἢ βοῶς, ἢ ἐλάφω ὅσον κύμαρον, ³²²
 ὡραχέοντα μύρον ῥόδιον, ἔσχα-
 λα γυμμάς, τρεῖς φασ ὡς φάρμακον
 τρεῖς φασ) εἶτα ἐν τέρτω ἡλείφῃ τὸ
 σόμα ἢ μήτης. ¹⁸ Ἐτερον παρό-
 διστον καθαρίσθαι. ἢ χλωδὸς μυελόν ³²³
 ὅσον

duas glandulas subditias faci-
 to ⁵ Aut melanthium ex tritico
 terito, & aqua subigito, & duas
 glandulas formato, ⁶ atque has
 ante dies quibus affuturi sunt
 apponito. ⁷ Si enim non pro-
 deunt, rigores ac febres indu-
 cunt.

⁸ Mollitoria, à quibus aqua
 & arenā purgatur, ducunt etiam
 menses, si non fuerint diuturni,
 & osculum 'emolliunt. ⁹ Nar- ³⁶⁵
 cissum, myrrham, cuminum,
 thus, absinthium, cyperum, sin-
 gula æqualibus portionibus su-
 mito, narcissi vero solum qua-
 tuor portiones: ¹⁰ & pulvillum
 stuppæ dum pectinatur crudum
 linum ammisceto, & hæc cum
 aqua origani cocti terito, ac
 glandem formato & subdito. ¹¹
 Aut cyclaminum magnitudine
 tali, & æris florem magnitudine
 fabæ terito, & cum melle glandem
 'formato, ac apponito. ¹² ³⁷⁰
 Aut pulegium, myrrham, thus,
 fel suis ac bovis, cum melle subi-
 gito, & glandem efformato.

¹³ Si menses non prodeant,
 adipem anseris, & netopum, ac
 resinam permixta ac lana exce-
 pta apponito.

¹⁴ Medicamentum subditi-
 tium, purgatorium, mollito-
 rium. ¹⁵ Caricam percoctam ac
 expressam levissime terito, &
 in lana subdito ¹⁶ cum rosa-
 ceo unguento: aut acris brassi-
 cæ & rutæ, utriusque dimi- ³⁷⁵
 dium terito, ac utitor eodem
 modo.

¹⁷ Purgatorium. Medullam
 anseris aut cervi magnitudine
 fabæ affuso unguento rosaceo &
 lacte muliebri terito, velut phar-
 macum teri solet, & cum hoc os
 uteri illinito. ¹⁸ Aliud subdi-
 titium molle. Medullam anseris

45 ὅσον κάρυον, κηρὸν ὅσον κύαμον, ῥηπίνης ρινίνης ἢ περεδινθίνης ὅσον κύαμον, ταῦτα τήξας ξυῖ μύρω ῥοδίνῳ ἐπὶ πυρὸς μολυβδαῖ, ποιή-
 σον ὡς κηρωτῆν· εἶτα τέταυ χλη-
 ρῶ εὐαλείφειν τὸ σῶμα τ' μήτρης,
 καὶ τ' κτένα καὶ ἀβρόχην. 19 Ἐπερον
 κατὰ ρηκόν. ἄλδυρον σιζάνιον,
 σμύρνης τριώβολον, κρόκος τὸ ἴσον,
 καστορέϊς ὀβολόν· ταῦτα τριψας
 μύρω εἰλίῳ παρσληθῶ. 20 ἢ κνί-
 δης κηρὸν, καὶ μαλάχης χυλὸν, καὶ
 χλωδὸς σέαρ 21 ἅμα ξυμμιζάντω 324
 254 παρσθῆναι. 21 Πρὸς τὸ εἶναι ἄλλο κα- 325
 τὰ ρηκόν, καὶ τὰ γυναικεῖα μὴ
 φαίνονται. 22 σύρακα καὶ ὀρίανον
 τριψας λείον ἐ συμμιζας ἐπίχραυ
 χλωδὸς ἐλαμιν, καὶ παρσληθῶ. 23 Ἐπε-
 ρον κατὰ ρηκόν παρσθῆναι, ὥστε μή-
 τρης εὐκαθαίρην, ἐ ἅμα εὐκένων.
 24 ἀψινθίης ρίζαν τριψας λείλω,
 μέλιτι καὶ ἐλαίῳ χλωδὸς μίξας,
 παρσληθῶ. 25 Ἐπερον παρσθῆναι κα-
 τὰ ρηκόν. βεπηγῆσι ἄφελῆν κε- 326
 5 φαλίῳ, καὶ πόδας, καὶ πτερὰ, τὰ
 δ' ἄλλα αὐτῶ τριψας, ἐ ξυμμιζάν
 τὸ σῶμα τὸ ἐνδόν. 26 διπλάσιον ἢ τὸ
 σῶμα, τὸ πῖον ἐσω. 27 τὸ το φυσαίλει
 ὑπερῶς. 28 τὸ τὸ καὶ τῆς ἀπαυδῆ- 327
 σάσεως ἄριστον. 29 ἢ λινοζώπιον τὰ
 φύλλα λεία παρσθῆναι ποιέειν. 30 τὸ
 το λεπὶλῶ ἀγὰ χλωδὸς κατὰ ρηκόν.
 31 ἐ ἢ δρῆσιμοσίη ποιέει ὡς ἢ λινοζώ-
 πης, καὶ καθαίρην κρεῖπτον, 32 ἐλλέσο-
 ρον μέλας ἐν ὕδατι λείον ἀγὰ καὶ
 ἕτερος οἶον ἀπὸ κρεῶν ὕδατος. 33 καὶ συ-
 πτηκῆν ἢ, ἐ ἢ ῥηπίνη, τὸ αὐτὸ δρῶ. 34
 10 κύπερον, ἀψινθίον, δρῆσιλοχία,
 κύμινον, ἄλας, μέλι· ταῦτα πάντω
 ἐν τῷ αὐτῷ τριψας, ἐ παρσληθῶ- 328
 ναί. 35 καὶ ἐλλέσορον ἐν οἶνω γλυκεῖ
 μετὰ ἀλδύρε ἀγὰν καὶ πυρέωνων
 μέλιτι φυρηθεῖς ἐν εἰλίῳ παρσ-
 θῆναι

magnitudine nucis, ceram ma-
 gnitudine fabæ, resinæ lentif-
 cinæ aut terebinthinæ ma-
 gnitudine fabæ : hæc cum
 rosacco unguento ad lentum 380
 ignem liquefacito, & velut ce-
 ratum effcito : deinde ex hoc
 tepido os uteri illinito, & pe-
 ctinem irrigato. 19 Aliud pur-
 gatorium. Farinam recentem,
 myrrhæ obolos tres croci tan-
 tundem, castorii obolum, hæc
 trita cum unguento irino ap-
 ponat. 20 Aut urticæ semen,
 & malvæ succum, ac anferis
 adipem simul permixta sub-
 dat. 21 Aliud subdititium
 purgatorium, si menses non
 compareant. 22 Styracem & 385
 origanum terito, & permix-
 tis adipem anferinum affundi-
 to ac apponito. 23 Aliud quod
 uteros expurgat, ac sangui-
 nem evacuat. 24 Absinthii ra-
 dicem tritam, melle ac adipe
 anferino ammixtis apponito.
 25 Aliud purgatorium. De bu-
 presti caput & pedes & alas tol-
 lito, & reliquum ipsius terito,
 ac ficus internam partem ammi-
 fceto. 26 Sit autem pinguetudi-
 nis ficus portio dupla. 27 Hoc
 uteros inflat. 28 Hoc etiam de- 390
 speratis optimum est. 29 Aut
 mercurialis folia trita subdito.
 30 Hoc tenuem biliosam purga-
 tionem ducit. 31 Sed & artemi-
 sia facit velut mercurialis, & me-
 lius purgat. 32 Veratrum quo-
 que nigrum cum aqua tritum,
 velut aquam à carnibus ducit.
 33 Sed & alumen ac refina idem
 facit. 34 Cyperum, absinthium,
 aristolochiam, cuminum, salem,
 mel : hæc omnia simul terito
 ac apponito. 35 Et veratrum
 cum vino dulci, & farina lolii 395
 ac tritici, melle subacta, in lana
 subdatur.

σκήθεσιν. 36 Πρόδοξα, ἢ μὴ τὰς 29
 παρῶτα καθαίρη. 37 Λινοζῶσιν,
 σμύρναν, λδοκίον, κρόμμυον ὡς
 δερμύτιον, κὲ μελανθιον, καὶ τὸ
 ἡδύσμον, ἢ ὑποφέρην, συμμίσξας
 παρσιθῆ. 38 Πρόδοξα δερμεία
 ἀγρῶτα ἄμμα. κανθαρίδας πέντε
 15 πηλῶ τῷ ποδῶν κὲ τῷ κεφαλῶν, ἢ
 σμύρναν ἢ λιβανωτῶν ἄμμα συμ-
 μίσξην, κὲ μέλι μετ' αὐτῶν. 39 ἔπι-
 ξα βάψας ἐς ἀλφρα ῥόδιον ἢ ἀγ-
 γύπιον, παρσιθῆσιν τὴν ἡμέραν,
 κὲ ἐπὶ δάκνη, ἀφαρέεσθ κὲ
 βαπτίζην πάλιν ἐς γάλα γυναι-
 κῆς, κὲ μύρον ἀγγύπιον. 40 παρσιθῆ-
 σαξ ἢ τῆσιν ἐς νύκτα, 41 κὲ ἀφάνι-
 ξεσθ ἐν ὕδατι δύωδι. παρσιθῆσιν
 ἢ σέσση. 42 ἀρμόζοι δὲ αὐτῶν βέβη-
 σις, ἢ μὲρ σμικρῆ ἢ, αὐτῶν πτερῶν
 κὲ ποδῶν κὲ κεφαλῆς. 43 ἢ ἢ με- 330
 γάλη ἢ, μὴ συμμίσξην τοιαῦτα ἀ-
 20 κὲ τῆσι κανθαρίσιν, ἢ ἀλλὰ μόνον
 πηλέα κὲ παρσιθῆσιν ὁμοίως. 44
 ἢ ἢ μαλθακώτερος δέη, τῆ βε-
 πησῆς μίξαι οἶνον κὲ κύμινον ἀγ-
 θιοπικόν, ἀσαφίδος τε καὶ πύλλου
 σεσέλιου κὲ ἀννήσθ, 45 ἢ ἀναξίσση
 τῷ οἶνον, δακτύλιος ἢ τριψάμ λιθον,
 ἢ κὲ παλάσση φθόσκος ὀσον δραχ- 331
 μιῶν. 46 τῆσιν παρσιθῆσιν
 σμύρναν ἢ λιβανωτῶν μίσσησιν. 47
 ποιέην ἢ τῷ αὐτῶν πρῶτον, ὡς ἐπὶ
 τῆσι κανθαρίσιν. 48 μελάνθιον τὸ
 ἐκ τῷ πυρῶν τριβῶντος λιθον μέλιτι
 φυρῶντος παρσιθῆσιν. 49 ἢ αὐτῶν τῶ-
 25 το τὸ μελάνθιον τριβῶντος μετ' ἢ
 μέλιτος ποιέην οἶνον βάλανον. 50
 πτερῶν ἢ παρσιθῆσιν. 51 Πρόδοξον
 ἐνεργῶν ὁπὸν μανδραγόρος ἢ κηλο-
 κωπῆς ἀφῆλῆς ξυτὸ γάλα κλη γυναι-
 κείῳ παρσιθῆσιν. 52 ἢ τῶν ζα ξηρῶν ἐξ
 οἶνος παλάσθ λδοκίον καὶ οἶνον
 σβῆσση. 53 ἢ κηλοκωπῆσιν ἀφῆλῆσιν,
 λινο-

subdatur. 36 Subdititia, si cata-
 potia non purgarint. 37 Mercu-
 riale, myrrham, violam al-
 bam, cepam acerrimam, & me-
 lanthium ac mentam, si sufferat,
 permixta apponito. 38 Subditi-
 tia acria sanguinem ducentia.
 Cantharidas quinque demptis
 pedibus ac capitibus, & myr-
 rham ac thus simul misceto, &
 mel addito. 39 Deinde in oleum
 rosaceum aut aegyptium tin- 40
 ctum per diem subdat, & ubi
 mordet, tollat: & rursus in lac
 muliebri ac unguentum aegy-
 ptium tingat, 40 & hoc per no-
 ctam apponat: 41 & aqua odo-
 rata perluat, & adipem subdat.
 42 Conduxerit & buprestis, si
 quidem parva fuerit, sine alis &
 pedibus ac capite. 43 Si vero
 magna fuerit, non commisceto
 eadem quæ cantharidibus, sed
 solam fumo ac similiter appo-
 nito. 44 Si vero molliore opus
 habuerit, ad buprestim vinum 45
 & cuminum æthiopicum ammi-
 sceto, uvam item passam & pol-
 linem felis ac anisi: 45 & vi-
 num fervefacito, eoque affuso
 reliqua terito, & pastillos drach-
 males efformato, 46 eosque ap-
 ponito myrrha ac thure ammix-
 tis: 47 facito autem eodem mo-
 do velut cum cantharidibus. 48
 Aut melanthium ex tritico, tri-
 tum ac melle subactum apponi-
 to. 49 Aut hoc ipsum melan-
 thium cum melle tritum velut 410
 glandem effacito, 50 circum pen-
 nam autem obducito. 51 Sub-
 dititium efficax. Succum man-
 dragoræ & cucurbitæ sylvestris,
 cum lacte muliebri apponito. 52
 Aut fecem ficcam ex vino vete-
 ri albo urito, & vino extinguito
 ac subdito. 53 Cucurbitam item
 sylvestrem, mercurialem, ni-

λινοζῶσιν, νίτσον, καὶ ἐρύσιμον. 54
 θάσσον καὶ πασσᾶ καὶ μανδραγόρα
 ῥίζα, κωνίαρις, ἔρπυλος, δάφνης
 κρεπός, μύρον ἰρινον, δάφνινον. 55
 πτυμάλια τὸν ὀπὸν μίστην, καὶ ἀνα-
 30 κησῶν, καὶ τὸ ἔξον ἀφαιρέειν, καὶ δι-
 δένω ὅσον ὄροσον. 56 καὶ παρῳδέθου
 ποιήσῃ, ἀέλσιν. 57 εἰ δὲ πλείον
 ἴοι, οἶνω παρσκληζέσθω. 58 ἢ ὀπιῶ
 χαλκῆ ἐκδιείς, χληθρὸν ἀναλαμ-
 βάνην εἰσείω, καὶ παρσλήθεναι.

CI. Κυνηθέρων. κεδρίης ἐμ-
 βάφιον, σέλιθ βόειας δραχμῆς
 πένταρας, λεία τρίψας, καὶ ἐς τὸ
 αὐτὸ τρίψας, πρὸς ἑς ποιέων,
 παρσλήθῃ νήστῃ, καὶ παρσληθρὴ ἐμ-
 νησδέτω τὸ ἡμέριον. 2 παρσλήθῃ
 ἢ δις, παρσὶ καὶ δείλης, μὲν τὰ κα-
 35 τὰ μιλῶν, καὶ μὲν τὸ δειπνον λέσθω,
 καὶ κρημιάσθω ξυῖ τῷ ἀνδρεί. 3 ἢ
 μελάνθιον φλάσῃ, ἔς ἑξ ῥάκας ἐν-
 δήσῃ, καὶ χλωδὸς ἑλαμον ἐμβοαλεῖν,
 καὶ δένω παρσδέσθω. 4 Ἐπερον κυνη-
 θέρων. γυναικῶν παρσπύσῃ, ὥστῃ
 ξυκαθεῖν ἐν γαστρί. ἔρον λαοῶν
 πικραδὸν καὶ σιδήρεσ σκαρλίον 332
 ὅσῃ διπλά ἐς τὰ θρῦμματα. 5 ἐπι-
 τα κηδίστας πύλ γυναικῶν ἐπὶ δι-
 φρεσ, συγκαλύψασιν καὶ τὸ σῶμα
 καὶ πύλ κεφαλῶν, ὑπεθέσῃ ἐς
 πόδας νιπτήρα, ἐμβοαλεῖν καὶ τρία
 ἀξίπυρα τὰ τὸ σκαρλίος θρῦμμα-
 40 τῶ. 6 ἔσω ἢ τὸ πικραδὸν τῆσ ἔρον,
 ὅσον χῆς. 7 καὶ ἐν τέτοις πυρεαῖ
 αὐτῶν, ὅσον τριήκοντα πυρείας. 333
 8 ἐπύλ ἢ πυρεήσῃ, σμῆχε πύλ κε-
 φαλῶν τῶ ἔρω, ἕως αὐ πυρηθῆ,
 ἐναποσθέννῶν πάλιν τὸς λίθας,
 καὶ τὸ πυρεῖον πάλιν ἢ τερμύνας. 9 334
 μὲν ἢ ταῦτα λῆε καὶ τὸ κεφαλῆς ὡς
 πλείστον, 10 ἔψων δὲ ἐν τῷ ὕδατι
 πόλιον καὶ τῆς λύγας ὡς πλείστον. 11
 ταῦτα δὲ πλείεσ ἡμέρας ἐπιθῆ. 12

τρεῖς

trum & irionem. 54 Citius de-
 trahit & mandragoræ radix, can-
 tharis, serpyllum, lauri fructus,
 unguentum irinum, laurinum.
 55 Tithymali succum permisce- 45
 to ac agitato. & detracto visco,
 ervi magnitudine exhibeto. 56
 Optimum est & glandem subdi-
 titiam ex eo facere. 57 Si vero
 amplius prodierit, vino proluat-
 ur: 58 aut æs ustum dissolvito,
 & tepidum lana excipito ac ap-
 ponito.

CI. Medicamentum ad conce-
 ptum. Cedriæ acetabulum, adipis
 bubuli drachmas quatuor simul
 terito, & talorum figuras effor-
 mato, quas jejuna apponat: &
 dum appositas habet, per diem 420
 jejUNET. 2 Apponat autem bis,
 mane & vesperi, post menses:
 post cœnam vero lavetur, &
 cum viro dormiat. 3 Aut me-
 lanthium contundito, & in lin-
 teum illigato, & adipe anserino
 addito, subdendum dato. 4 Aliud
 ad conceptum. Quo cures mu-
 lierem ut in ventre concipiat.
 urinam sumito veterem, & ferri
 recrementum tantum, ut in fra-
 gmenta resolvere possis. 5 Postea
 mulierem in sella collocato, & 425
 corpore & capite velato, pelvi-
 que ad pedes supposita, ignita
 recrementi ferri fragmenta tria
 pro una vice injicito. 6 Sit au-
 tem vetus hæc urina congi
 mensura: 7 & cum his triginta
 fomentis ipsam foveto. 8 Dum
 autem fomentum adhibes, ca-
 put lavato, ita ut donec fota fue-
 rit rursus lapides illos recremen-
 ti ferri in urina extinguas, & fo-
 mentum rursus calefacias. 9 Post-
 ea vero caput lavato plurimum,
 10 polio & viticis foliis quam 430
 plurimis in aqua coctis. 11 Hæc
 autem facito ad dies septem. 12

Terve-

τρις ἢ ὑποθρμίδι· τέτων ἐκείνη
 πυρίνη πρὸς σιμύληα. ¹³ χρίεσθαι
 ἢ ἐκ τριῶν λιβίου, ἔλαιον δωφινώ. ¹⁴ μῆ
⁴⁵ ἢ τὸ δειπνὸν φαγεῖσα κρόμμυα,
 ἐμβάπτισαι ἐς μέλι, ἔμελι κρήνον
 χληρὸν ὅσον κητύλας τέσσαρας
 πῖσσα. ¹⁵ ἐπιπαι, ἐπιπύ φάγη, σμι-
 κρὸν ἐπιχρῆσαι ἀπεμέετω. ¹⁶ ἔνα-
 κλιθεῖσα ὑπόκρη, ἢ πηζῶν ἐξέτω,
 καὶ ἐν τοῖσιν ὡσὶ καὶ ἐν τῇ σιμύλει. ¹⁷ ἔ-
 ἀρθρον ζυμίτιον ὅσον ἐκείνον μέρος χρί-
 νικον, ἐς ζωμὸν ἐν θρῦν ἀφ' ὀρνίθου,
 ἐκρήνη σελίνου ὅσον χημίον, πρὸς φε-
 ρέσθαι. ¹⁸ καὶ πάλιν διδῆ τὸ ἴσον ἐπι-
 πύ δειπνω. ¹⁹ τὸ αὐτὸ δι᾽ οἷον πῖ-
 σαι ἐπὶ ἡμέρας. ²⁰ ἐπιπαι ἢ ἢ κηλίον
⁴⁵⁵ κλύζε ἡμέρας ἐπὶ πύ. ²¹ ἔσω ἢ κλυ-
 σμα, ῥηπίνης δραχμῆ τέσσαρες,
 μέλιτος ὀξυόσφορον, [οἶνον] διπλά. ³³⁵
 σιόν, ἔλαιον ἴσον, πιτύρων σιζανίων ³³⁶
 χυλός, νίτρος ἄφρορ, ὡς λεπτά. ²²
 ἔσω ἢ τὸ κλύσμα, κητύλα ὀκτώ-
 τέτων ἀφ' οὗ τρεῖς πηζῶν χυλῶ. ²³
 κλύζετω ἢ παλαμίον, καὶ λῆξ ὀλί-
 γρον. ²⁴ πρὸς ἄθεσθαι δι᾽ ἐξ βαλάνου
 ἐπὶ πύ τῆς ἡμέρας κατεχέτω ἢ, ἔς τ'
 αὐτὸ κατακαῖ. ²⁵ ἔσωσαν ἢ λιόανου,
⁵ νίτρος, χαλκῶανου, μέλιτος ἐφ' ὅ. ²⁶
 σίτω ἢ χηρήσθαι πύ αὐτῆ. ²⁷ ὑποθρ-
 μίαι ἢ, οἷον τριῶν λιβίου, καὶ λύκω
 κηπρῶ. ²⁸ ἐπιπύ αὐτῆ δι᾽ ὡς πηλείων
 ἐπ' αὐθροκίον καὶ, ἀεικητίσας
 αὐτῆ καὶ περσεύλας, θυμία, φυ-
 λαοσόμμος, μὴ κηλακαύσης. ²⁹ Ἐ-
 τερον κηθηθῆσαι ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 πικρὸν πρὸς οὐδέν πῖσσα, νίτρον, καὶ
 ῥηπίνον, καὶ σιμύλον καὶ κύμινον ἀ-
 θιοπικόν, ἔμερον πρὸς οὐδέν ἐν πύ αὐτῆ,
 καὶ πρὸς ἄθεσθαι. ³⁰ ἢ γλήχωνα ξηρῶ
 ἐν ὀρνίθῳ πρὸς ἄθεσθαι. ³¹ πῖπυ ἢ ἢ
 γλήχωνα, ἐπιπύ ὀξυόσφορον μέλι. ³²
¹⁰ Ἐτερον κηθηθῆσαι διαγνῶν δέει ἢ
 γνωσῆσαι, ἢ πῖς δέει κηθηθῆσαι, ἔ-
 δόναι

Ter vero per singula hæc fomen-
 ta suffito, antequam laves. ¹³ A
 balneo vero oleo laurino inun-
 gatur. ¹⁴ Post cœnam autem,
 ubi cepas melle tinctas comedit,
 & aquam mulsam tepidam qua-
 tuor heminarum mensura bibit,
¹⁵ & paululum continuit, vom-
 mat : ¹⁶ & supina reclinata, ru-
 tam habeat auribus & naribus in-
 ditam. ¹⁷ Et panem fermenta-
 tum sexta 'chœnicis parte, in ⁴³⁵
 jusculum volucris confringat,
 habeat autem hoc jusculum apii
 chemam, & sic assumat, ¹⁸ &
 rursus tantundem in cœna dato.
¹⁹ Et hoc per dies septem facito.
²⁰ Postea vero ventri per dies
 septem clysterem adhibeto. ²¹ Sit
 autem infusum clysteris, resinæ
 drachmæ quatuor, mellis aceta-
 bulum, olei plataënsium tantun-
 dem, furfurum recentium fuc-
 cus, spuma nitri, ova tenuia. ²²
 Sit autem infusum heminæ octo,
 ' & ex his tres succi prisanæ. ²³ ⁴⁴⁰
 Obliquæ vero clysterem adhi-
 beto, & parum lavato. ²⁴ Appo-
 nat etiam glandes septem in die,
 & detineat donec fuerint lique-
 factæ. ²⁵ Sint autem ex thure,
 nitro, galbano, melle coctæ. ²⁶
 Cibo vero eodem utatur. ²⁷ Suffi-
 fito autem afini albi pilos, & lupi
 stercus. ²⁸ De his plurimum pru-
 nis injice, ipsamque circumloca-
 tam ac contestam suffito, cavendo
 ne comburas. ²⁹ Si vero mul-
 lier parere ' nequeat quæ prius ⁴⁴⁵
 peperit, nitrum & resinam, &
 myrrham, & cuminum æthio-
 picum, & unguentum simul ter-
 rat, & apponat. ³⁰ Aut pulegium
 ficcum in linteo subdat. ³¹ Bi-
 bat autem pulegium ubi dormi-
 re volet. ³² Aliud ad conceptum.
 Victus rationem mulieri consti-
 tuere oportet, quæ prægnans
 fieri

δυναμ αὐτῆ, ἄπερ δέοι ἐδοῖν κὺ πί-
 νην.³³ τῷ ᾧ ἀνδρὶ τ' γυμαμῆς πάλ-
 λα, πῶλον σκορόδα, κὺ κρομμύων,
 ἔ' τνυς, κὺ ὀπῆ σιλφίῃς, κὺ ὄσκι φυ-
 σηλικῆ τῆτων ᾧ ἀπεχέσθω. ³⁴ Ο-
 μβίως ἔ' γυλῶν κυνητήριον, εἰ μὴ κνί-
 σκε. γάλα γυμαμῆς κερροτῆόφθ,
³⁵ σίδης νεαρῆς τῆς κ' ἄκκας τρέψας,
 κὺ ἐκπίεσας τ' γυλῶν, κὺ χελώνης
 θαλασσίνης τ' ὠρεῖον καὶ ἀκαύσας
 τρέψας, ἐγγράμ εἰς τὸ ἀγδῶιον. ³⁵
 Ὀμβίως ἔ' γυλῶν κυνητήριον μὴ
 κνύση. γάλα, κὺ ῥητίνω, κὺ σίδης
 γλυκέης γυλῶν ταῦτα ζῶ μελι-
 τι μίξας ἐγγχεῖν πάντω. ³⁶ Κυνητή-
 ριον. βολῶς ἔ' λουκῆ κερροτῆ, ἢ τὸ
 αὐθῶ τρέψας ζῶ μελίτι, ἐν εἰ-
 ελίω ἐλίξασα, περοδέσθω πρὸς τ'
 μήτηρ ἡμέρας τρεῖς. ³⁷ τῆ ᾧ τε-
 τέρη μαλάχλω ἀγρίω τ' πῶλα-
 τύφυλλον τρέψασα, μίξασ γυμα-
 μῆς γάλακτι, κὺ εἰς εἰρίον ἐλίξασα
 περοδέσθω. ³⁸ εἴπε κριμῆσθω μῆ
²⁰ ἀνδρός. ³⁹ περοροφέτω ᾧ γλήχω-
 να ἐπ' ἀλσύροι(ιν) ἐφθλώ. ⁴⁰ κὺ πι-
 νέτω γλήχωνα ἐν οἴνω λεπύλω. ⁴¹ ³³⁷
 ἢ δὲ τῆς μὴ ἔσασκε, λαδῶν ³³⁸
 κνύζων δ' ὀδομῶν, ζυγκῶψας κὺ
 ἐκθλίψας τ' γυλῶν κὺ μίξας οἴνω,
 πινέτω νῆσις. ⁴² Ἐτερον κυνητή-
 ριον. ἀπαράγῃς κερροτῆ πινέτω
 ὀμβίως ἐν οἴνω. ⁴³ Ἐτερον κυνητή-
 ριον. χελῶν γυμαμῆς κὺ τ' δὴ-
 λείων τὰς κεφαλὰς τρέψασ, δέις
 συμπησίω ἐν χλωδῶ σέλι, ἐν εἰ-
 ελίω περοδέσθω πρὸς τὸ σῆμα τῆς
²⁵ μήτηρ. ⁴⁴ Ἐτερον ἐπὶ ἔ' αὐτῆ.
 ἰόν, χαλκῶ αὐθῶ, ἡμιαδῶλιον
 ἐκατέρω, λιβανῶν ἄρσενῶ, συ-
 πησίης χασῆς, οἰνώτης ἀμπέ-
 λω, κηκίδα, σμύρνω, σίδιον,
 ῥητίνω, πόλιον ὀσολὸν ἐκῶς ἐν
 μελίτι τρέψας, περοδέσθω ἐπὶ
 τρεπίν

fieri cupit, & ad edendum ac bi-
 bendum exhibere ipsi, quæ li-
 benter admittit. ³³ Viro autem
 mulieris reliqua dato, ' præter ⁴⁵⁰
 allium, & cepam & legumina
 fresa cocta, & silphii succum, &
 quæ inflant. Ab his sane absti-
 neat. ³⁴ Medicamentum quod
 similiter infunditur si non concipiat.
 Lac mulieris masculum
 alentis, grana mali punici recen-
 tis terito, ac succum exprimito,
 & testudinis marinæ partem in-
 ter anum & pudendum combu-
 rito ac terito, & hæc in puden-
 dum muliebri infundito. ³⁵ Aliud,
 quod similiter infunditur
 ' non concipienti. Lac & refi- ⁴⁵⁵
 nam, & mali punici dulcis suc-
 cum : hæc omnia melle ammix-
 to infundito. ³⁶ Aliud ad con-
 ceptum. Bulbi albi semen, aut
 florem, cum melle terito, & lan-
 næ involutum per triduum ad
 uterum apponat. ³⁷ Quarto ve-
 ro die malvam sylvestrem lati-
 foliam terat, lacte muliebri am-
 mixto, & lanæ involutam appo-
 nat : ³⁸ deinde cum viro dor-
 miat : ³⁹ præforbeat autem pu-
 legium in farina ' coctum, ⁴⁰ & ⁴⁶⁰
 bibat pulegium tenue in vino. ⁴¹
 Si vero huic non obediat, cony-
 zam odoratam contundat, & ex-
 pressum succum vino mixtum
 jejuna bibat. ⁴² Aliud. Aspa-
 ragi semen similiter in vino bi-
 bat. ⁴³ Aliud. Secundam mulie-
 ris, & vermium carniū capita,
 & alumen ægyptium, cum adipe
 asferino diluito, & in lana ad os
 uteri apponat. ⁴⁴ Aliud. Æru-
 ginem, florem æris, utrunque
 oboli dimidii ' pondere, thuris ⁴⁶⁵
 masculi, aluminis scissi, fructus
 vitis sylvestris, gallæ, myrrhæ,
 malicorii, refinæ, polii, singulo-
 rum obolum, in melle tritum,

τερον ἡμέρας, ὃς τ' ἡμέρας. 45 339
 λὺ δ' ἰσως δριμύτερον ἢ, ὡς ἔχουσιν
 γὰν χλωδὸς σίκερ, κὶ νίτρον ὀπιόν. 46
 διδόναι ἢ οἶνον, φλύθρον τὸ ἐν αὐ-
 τῷ ῥυθμῷ. 47 Ἐπερον κυητήριον.
 δὺλνὸν, ἢ πρὸς τὴν κέρην, λαδὼν
 30 ἀπ' αὐτῆς τρεῖς ἢ τέσσαρας μί-
 ρας, ἔθειραν λεπίλν τρέψας ἐν
 ῥοδίω μύρω, ὡς ὀδέτω ἕως τὸ 340
 σῶμα τ' μήτρης. 48 Ἐπερον κυητή-
 ριον. ἀνδοράχιν τρέψας μὲν σέα-
 τος χλωδὸς καὶ σμύρνης, κὶ πρῶτος
 σπέρματος, κὶ βοδὸς χολῆς ἐν εἰρίω
 ἐνελίξας, πρὸς τὸ σῶμα τῆς
 μήτρης.

49 Ἦν τὰ μὲν καὶ μιλύια γίνανται
 πολλὰ, ἔξυλλα μισαίη, χαλκῶ ἀν-
 θος ὀβολὸς δύο, κὶ σπιθελίης ἁγῆς
 ὡσαύτως, τρέψας λεία ἐν μέλιτι,
 50 εἶτα ἐν εἰρίω ἀναποσπίσας,
 35 ἐν δὴ σασα ἢ γυνὴ τὸ εἶριον ἔσται
 ὀθόνιον λίνον, ὡς ὀδέτω ἕως ἔστω
 αὐτῆς τὸ ἢ λίνον ὑπερεξέτω. 51 εἶθ',
 ὅταν καλῶς καθαρήσῃ, ἀφελέτω. 52
 κὶ οἶνον ἀναξέουτος ὀύδα, μυρσί-
 νης φύλλα ἐμβόλων, τέτω ὡς ὀ-
 κλυσαίτω. 53 ἔτω ὡς τ' αὐδρα.
 54 Κυητήριον ὡς ὀδέτω. μέλι,
 σμύρνη, μυρική, τ' καρπὸν, ῥηπί-
 νον ὑγρὸν, χλωδὸς ἀλίφα, τρέψας
 ἀπαντὰ τῷ αὐτῷ, ἐν εἰρίω ἐνελί-
 ξασα ὡς ὀδέτω. 55 Κυητήριον
 ὡς ὀδέτω, σφόδρα ἀνασομῶσαι μὴ-
 40 τρέω δυνάμωμον, ὅταν μὲν κη κὶ
 μὴ δυνάμωμον κησῶσαι, ἔνδωρ ἐκκα-
 τῶρον. 56 λαδὼν ἁεδαίδα τ' μι-
 κρὸν, κὶ ἄννον, κὶ κύμινον, κὶ κύπε-
 ρον, κὶ ἀγγεῖον κηλοκίω τῶν, κὶ νί-
 τρον ἐρυθρὸν, κὶ ἄλα ἀγρῦλον, κὶ
 ἁεδαίδα τ' μεγάλω, ταῦτα πάν-
 τα λεία ποιήσας δι' ὀθονίς διηθῆ-
 σαι. 57 λαδὼν δὲ μέλι ἐψησεν ἐπὶ
 πυρὶ μαλθακῷ ἐπιδὼν ἢ ζεση,
 ὡς ἔσται

per triduum bis in die apponat.

45 Si vero fortassis acrius fuerit, anferis adipem ac nitrum tostum ammisceto. 46 Vinum autem exhibeto, fortitudinem in ipso vitans. 47 Aliud ad conceptum. Vermem carniū qui caudam habet accipito, & de ipso tres aut quatuor partes sumito, & ori- 470 ganum tenuem simul cum rosa- ceo unguento terito, & hoc ad uteri os apponat. 48 Aliud. Portulacam cum adipe anferino, & myrrha, & porri femine, & felle bubulo terito, & lanæ involuta ad os uteri appo- nito.

49 Si menses quidem fiant multi, non concipit autem, floris æris obolos duos, & aluminis sciffi tantundem, cum melle terito, 50 & lana exci- pito. Illiget autem mulier lanam in linteum cum filo, si- 475 biipsi subdat, ita ut filum extra promineat. 51 Deinde quum probe purgata fuerit extra- hat, 52 & vino odorato myrti foliis injectis fervefacto pro- luat, 53 & virum accedat. 54 Sub- dititium ad conceptum. Mel, myrrham, myricæ fructum, re- finam liquidam, adipem anferi- num, omnia simul trita lanæ involuta apponat. 55 Aliud, quod uterum valde aperire potest, quum conclusus est, & conci- 480 pere non potest, & ad aquam expurgandam. 56 Accipe anchufam parvam, & lentiscum, & cuminum, & cyperum, & cucur- bitam sylvestrem, & nitrum rubrum, & fal ægyptium, & anchufam magnam. Hæc omnia trita per linteum rarum excer- nito, 57 & acceptum mel ad len- tum ignem coquito, postquam vero efferbuit, ceram ac refinam ammis-

πῶς μίξον κηρόν [ε] ῥήπνῳ ἐπι-
 τα συμμίζας πάντα, ἔλαμον ἐπι-
 χέας καὶ ἀφελῶν χλιδίνας, ἕριον³⁴²
 45 ἐκυκλίνδωτον ἐνελίξας, ὡς σήλη³⁴³ τῆ
 μήτῃ, μέχρ' αὐτῆς κρητῆ³⁴⁴. 58⁴ Ε-
 τερον κυητήριον. ἢ γυναικῶν βέ-
 λη κυήσῃ, [ε] τοῖσι κρητῆρι τοῖσι
 ἥπας χρεῖ³⁴⁵, [ε] δὲ ὡς τ' ἀνδρῶν ἰ-
 νακῆ, καὶ θαφνίδας μέλανας δέκα,
 λιόσσω³⁴⁶ αἰῶ³⁴⁷ ὃ δραχμίδας τρεῖς, καὶ
 κύμινον ὀλίγον τρίψας ἐν μέλιτι,
 ἐς ἕριον πινῶδες ἐγκυλίαν, ἅπαξ
 τῆ ἡμέρης τῆ αὐτῆ ὡς σήλη³⁴⁸ ἰεῶ³⁴⁹, καὶ
 ἀφαρρέϊσθαι ἅπαξ ἕως ἡμερῶν τεσ-
 σάρων, καὶ ἐπιτα ἀσιείτω³⁵⁰ τὰς³⁵¹
 αὐτὰς ἡμέρας.

CII. Ἄρκιον. ἢ μὴ δὲ³⁵²
 256 κύσκαλα, μίσυ³⁵³, ὅσον κύαρον
 διῆς ὕδατι, πίνῃ διδύμα³⁵⁴ καὶ
 ἐναιωτὸν, ὡς ἐπὶ εἰπεῖν, ἐκὴ-
 σετα.

CIII. Ὄκυτῆκια δυστοκία.
 δάφνης ἴριζον ζύσας ἢ τρεῖς κόκκους
 ὅσον ἡμισυ ὀξυδάφης ἐν ὕδατι δὲς
 πέντε θερμίδας. 2 Ὄκυτῆκιον. δι-
 κλάμην ὅσον δύο ὀσολῆς τρίψας ἐν
 ὕδατι θερμῶ πινέτω. 3 ἢ ἀβροτόν³⁵⁵
 δραχμῶν, καὶ κεδρέϊδας ἢ ἀνήσον³⁵⁶
 ἐν τρίψας ἐν γλυκέ³⁵⁷ οἴνῳ κύα-
 5 ρον, ὡς ῥα χέας ὕδατος ἐρανεῖς
 κύαρον, δὲς πέντε. 4 τὸ καλὸν δὲ-
 δῶ³⁵⁸, ἢ ὡς τ' ὠδίνων δαψῆ. 5 ἢ δι-
 κλάμην ὀσολὸν, σμύρνης ὀσολὸν,
 ἀνήσας δύο ὀσολῆς, νίτρε ὀσολόν. 6
 ταῦτα τρίψας διὰ γλυκέ³⁵⁹ οἴ-
 νου, ἐκ χέας κύαρον, καὶ ὕδατος θερ-³⁶⁰
 10 μῆ κύαρος δύο, δὲς πέντε. εἶτα λῆ-
 σον θερμῶ. 7 Ὄκυτῆκιον. ῥήπνῳ
 περιμυδίνῳ, μέλι, ἔλαμον διπλά-
 σιον τρίψαν, οἶνον δάφνας ὡς ἡδί-
 σον. 8 ταῦτα συμμίζας, χλιδίνας,
 δάφνας ἐκπέντε πλεονάκεις. 9 καὶ³⁶¹
 10 ἀσπῆρα δὲ χρεῖ³⁶² [ε] τὰς μήτῃ, ἢ

φλεγ-

ammisceto. Deinde etiam aliis
 omnibus ammixtis oleum 'af-⁴⁸⁵
 fundito, ac ab igne tollito: &
 tepida lanæ convolutæ involuta
 utero apponito, donec purgata
 fuerit. 58 Aliud. Si mulie-
 rem concipere velis, ad purgato-
 ria quibus utitur, etiam virum
 accedere oportet. Et baccas lau-
 ri nigras decem, thuris pugillos
 tres, & cumini modicum, cum
 melle trita in lanam succidam
 involvat, & semel in die subdat,
 & semel auferat, ad quatuor dies,
 & iisdem diebus à cibo 'absti-⁴⁹⁰
 neat.

CII. Conceptum impediens.

2 Si vero concipere non oportet, misyos magnitudinem fabæ aqua diluito, ac bibendam dato: 3 & per anuum, ut ita dicam, non concipiet.

CIII. Partum accelerans ægre parienti. Lauri radicem dera-
 fam, aut lauri baccas dimidii acetabuli mensura in aqua calefacta
 bibendas dato. 2 Aliud, partum
 accelerans. Dictamni obolos
 duos tritos in aqua calida bibat.
 3 Aut 'abrotoni drachmam, &⁴⁹⁵
 lauri baccas, & anisum, in vini
 dulcis veteris cyatho terito, &
 aquæ cyatho affuso bibendum
 dato. 4 Hoc bonum est, si ante
 partus dolores fuerit datum. 5
 Aut dictamni obolum, myrrhæ
 obolum, anisi obolos duos, nitri
 obolum. 6 Hæc cum vini dulcis
 cyatho uno terito, & aquæ cali-
 dæ cyathis duobus affusis bibe-
 da dato, deinde calida lavato.
 7 Aliud, partum accelerans. Re-
 finam terebinthinam, ' mel,⁵⁰⁰
 oleum duplum horum, vinum
 odoratum quam suavissimum. 8
 Hæc mixta tepefacta sæpe ebi-
 benda dato. 9 Oportet autem &
 uteros sedare, si fuerint inflam-
 mati.

Φλεγμώωζιν. 10^ο Επερον άκυτέ-
 κιον. Ξ σικύς Ξ άγρίς, όστις ήδη
 λυθός ή, τόν καρπον έμπολάσας
 κηρά, είτε είρλώ ενελίξας φοινι-
 κώ, πείαψον πεί τλώ οσφύ. 11
 11^ο Ην Ξ κύσσο παλω ζερόν ενπέ- 348
 χηται, και μη δυνή^ο τεκείν, άλλ
 ώδνη παλείς ήμέρας, 12 νείν ή ή
 και άκμάζη, και παλούμα. 13
 πέμονν ζε ή τας εν τοίσι σφυροίσι
 φλέδας, και άφαρέν Ξ άμαθς,
 πώς τλώ δώαμιν όρών. 14 και μ^ο
 ταύτα λβουμ ζερωά Δ[ε] φλοιών
 15^ο δάφνης. 15 πείν ή δένυ άγνε
 καρπον, και δικθιμον κρηλικόν,
 ίσον εκάτέρς εν οίνω λδκώ ή εν
 ύδατι. 16 πείθετεν ή ποιήσας
 ζυλοάνλω, και δαφνίδας, και ρό-
 δινον έλαμον, ταύτα εν είρλώ ενέ-
 λίξας πείθετε. 17^ο Ωκυτόκιον. τής
 δρυοπίρι. τλώ ρίζαν τείψας,
 εν οίνω δός πείν. 18 και άδίανθεν
 τείψας, εν έλαώ διείς άλείφην 349
 1^ο εν οίνω άκρήτω.

CIV. Λεχί τώ λοχείω καθαίρη
 άμείνον. χελώνης θαλασσίης ή παρ
 χλωρον επ ζωσης εν ζάλακτι γυ-
 20 ναμκέω τείθεν, και ίρινον' μύ-
 ρον και οίνον αναδευουμ κη πωσ-
 τίθεναι. 2 ή λινοζώσιν πείπλω
 εν είρλώ πείθετε. 3 ή άρτεμι-
 σίλω τείβων όμοίως εν είρλώ
 πείπλωθεναι. 4^ο και λινοζώσι 350
 και σικύς όλίγην τείψας, εν οί-
 νω τε και μέλιτι δένυσας πείπλω-
 τίναμ.

5^ο Εκ τόκς καθαρήσιν λο-
 χείων. 1^ο πυρός πείμνωίς ενεί- 351
 κην όσον ήμισυ χρίνι. έψήσασιν
 εν ύδατι κητύλκω τέσσαρζιν.
 όταν ή ζίση, ός ή τείς δένυμ
 ροφήσασιν. 6^ο Επερον. τής άκτής
 τώ φύλλα έψήσας εν ύδατι επι-
 ζέου

mati. 10 Aliud. Cucumeris syl-
 vestris quicunque albus fuerit
 semen ceræ infarcito : deinde
 lanæ puniceæ involutum lumbis
 alligato. 11 Si vero prægnans
 multo tempore cohibeatur, &
 parere non possit, sed diebus plu-
 ribus ex partus doloribus labo- 505
 ret : 12 fit autem juvenis, in vi-
 gore, & multo sanguine referta :
 13 secare oportet venas in mal-
 leolis, & sanguinem detrahere,
 virium respectu habito : 14 &
 postea lauri corticibus incoctis
 lavato. 15 Viticis autem semen,
 & dictamnium creticam utrun-
 que pari portione, in vino albo
 aut aqua bibendum dato. 16 Sub-
 dititium autem medicamentum
 facito, galbano, & baccis lauri,
 & oleo rosaceo, in lana involutis
 ac subditis. 17^ο Aliud. Filicis 510
 quercinæ radicem tritam in vi-
 no bibendam dato, 18 & adian-
 tum tritum in oleo dilutum illi-
 nendum, & in vino meraco bi-
 bendum dato.

CIV. Aliud, quod puerperæ
 puerperii purgamenta melius
 purgat. Testudinis marinæ he-
 par viride adhuc viventis, in la-
 cte muliebri terito, & cum un-
 guento irino ac vino subigito, &
 apponito. 2 Aut mercurialem
 tritam in lana apponito. 3 Aut
 artemisiam tritam similiter in 515
 lana subdito. 4 Aut mercurialis
 & cucumeris sylvestris parum
 terito, & vino ac melle subactum
 apponito.

5 Purgatorium puerperii pur-
 gamentorum ex partu. Triticum
 trimestre fractum ac fresum, di-
 midia chœnicis mensura, in
 aquæ heminis quatuor coquito.
 Quum autem efferbuerit ter aut
 quater, sorbendum dato. 6 Aliud.
 Sambuci folia in aqua coquito, &
 aquam

25 χέμη κὶ πίνην. 7 ' τρωγέτω δὲ καὶ
καρμύδας ἐφ' ἄρτις, κὶ πράσα, ἔμμά-
ραθρον, κὶ ἀνήσον, καὶ πολύπο-
δας, " κὶ καρφύδας. 8 ἢ ἔρως πὰς
φύλλα κὶ ἐρύσιμον ἐν οἴνω, " ἀλφι- 352
τα παλιών, δένον πίνην 9 ἢ 354
μίσου ὅσον δι' ὄβολους τρίψας, ἐν
οἴνω φορυῖας πρῶτον.

10 Καθαρτήριον ἐπιμυλιών κὶ
λοχείων μάλιτα, καὶ ὕδωρ ἀγλά,
" ἔμμάκ. 11 φραθίς ρίζαν λείβει 355
κεκορμυδῶ ὅσον τοῖσι τρισὶ δακτύ-
λοις ἐν μέλιτι δόσους πρῶτον
να. 12 φύε' δὲ οἴον τὸ ἐν Ἄνδρω,
30 ἐν τοῖσι λιγυροῖσι. 13 Ἐτερον
καθαρτήριον ὀμυρίας ἐρύσιμον
ἐψέειν ἐν ὕδατι, κὶ ἐπιχέειν ἔλαιον
ὅταν ἀναδύνη, " ἔμψυχόν, " ἔμω- 356
θυμιόν. 14 ἀγαθὸν ἔστι τὸ χυλὸν [πί-
νην,] κὶ σιποῖσι μαλακῶσι χρεῖ-
σται. 15 Λοχεία καθαίρει. ἐρύσι-
μον τρίψε ἡσύχως, καὶ ἀναφυσῶν
θέλει τὸ κέλυφος. 16 ὅταν ἔκαθα-
ρον ποιήσης, τρίψον λείως κὶ ὕδωρ
πρῶτον, καὶ ἄλας καὶ ἔλαιον
μίσχον. 17 ὅταν δὲ ἐπιπάσης ἀλη-
θεῖ, ἔψε, καὶ ροφέτω. 18 ἢ
κατὰ καθαρτίου, ἢ λοχείου μὴ γήνη- 357
ται, λαβὼν σικυῆς ἐπιτριβῶν ὅσον
τριῶβολον, κὶ δόξτεμισίον ποίω,
κὶ λιθωνωτῶ ὅσον ὄβολον, τρίψας
ἔμ μέλιτι μίξας, ἐς εἴριον ἐνφλί-
ξας, πρῶτον πρὸς τὸ σῶμα τῆς μή-
τρως, νυκτὸς ἀπὸ καὶ ἡμέρας. ἀγρίαι
ἡμερῶν πέντε τῆσσι ποιέειν. 19 ἢ τὸ
ἀμπέλιον τρίψον χλωρὸν, καὶ μέ-
λιτι μίσχον ἐς εἴριον ἐνφλίξας,
πρῶτον πρὸς τὸν αὐτὸν τρόπον. 20
ἢ τῆς κυπαρίσος τὸν καρπὸν καὶ
λιθωνωτῶν τρίψας, ἐν τῷ αὐτῷ
ρόδιον διείς, καὶ μέλιτι ἐς εἴριον
40 ἐνφλίξας, πρῶτον πρὸς τὸν αὐτὸν
βρότον ὅσον δραχμῶν, καὶ σι-
κυῆς

aquam bibendam dato. 7 ' Edat
autem & brassicas coctas, & por-
rum, & fœniculum, & anethum,
& polypos, & locustas piscicul-
los. 8 Aut rhois folia & erysimum
ex vino, aut polentæ pollinem
bibendum dato. 9 Aut misy duo-
rum obolorum pondere tritum
ac vino subactum apponito.

10 Purgatorium mensium &
puerperii purgamentorum. Du-
cit etiam ' aquam & alia. 11 Ra- 53
dicis struthii tufi triti, quantum
tribus digitis apprehendi potest,
melle subactum apponito. 12 Na-
scitur autem in Andro in littori-
bus. 13 Aliud, similiter purgans.
Erysimum in aqua coquito, &
ubi ebullit oleum affundito, ac
bibendum dato. 14 Commodum
est etiam succum pro fomento
adhibere per suffitum, & cibis
mollibus uti. 15 Aliud, quod
puerperii purgamenta purgat.
Erysimum placide ' terito, & 530
corticem diffilato. 16 Quum au-
tem purum feceris, leviter terito,
& aquam adstillato, sale-
que ac oleum ammisceto: 17 &
ubi polentam insperferis coqui-
to, ac sorbendum dato. 18 Aliud,
si non descenderit purgatio, aut
puerperii purgamenta non pro-
dicint. Cucumeris sylvestris in-
ternam partem, trium obolorum
pondere fume, & artemisiam
herbam, & thus oboli pondere:
& hæc trita, & melle ammixto,
lanæ ' involuta, ad uteri os appo- 535
ne. Et hoc semper noctu ac in-
terdiu per dies quinque facito. 19
Aut vitis pampinos aut folia vi-
ridia terito, & melle ammixto
lana excipito, & eodem modo
subdito. 20 Aut cupressi fructum
& thus simul trita, rosaceoque ac
melle diluta, & lana excepta ap-
ponat. 21 Aut abrotoni drach-
mam,

κύνης ἐν ἑλαιῶνῳ, ὅσον ὄβολον, τρέψας, καὶ λιθῶντων ἐν μέλιτι, ἐς εἶλον ἐν φλίξας, πρὸς ἡτέραν. ²² ἢ ἐλαττεῖς ὄσολον, καὶ σμύρνης τρέψας ἐν μέλιτι ἐς εἶλον ἐν φλίξας πρὸς ἡτέραν. ²³ ἢ κυπαρίσσης ³⁵⁸ κερπὸν καὶ σκύνης ἐν τελαιῶνῳ, καὶ λιθῶντων ἐν μέλιτι μίξας ἐν εἶλαιῳ πρὸς ἡτέραν.

CV. Καταρτήριον, ἢ ἐκ τῶ- ³⁵⁹ κα μὴ καταρτή. Ἐτριφύλαξ ἐν οἶνω λυκῶ πίνην. ² καὶ τὰ κερταμύλια κερταρόηνου τῷ τῷ καὶ πρὸς ἡτέραν, ⁴⁵ καὶ ἑμύρουον ἐν ὀσάλλῃ. ³ Μητρῆων καταρτήριον, ὅταν, ἔπι πύριον ἀποτανοῖται, αἴμα ἐμμεῖνη, κολοκυθίῳ ἀγρίῳ τρέψας ἐν μέλιτι λήχεται, ἢ πρὸς ἡτέραν. ⁴ Λοχέτης ³⁶⁰ πάσης, ἢ μὴ κελῶς ἴη. ἐρύσιμον ἐψῆν, ἐάλφιτον, ἐἐλαμον ἐπιχέας, ὅταν ἦ ἐφθόν, ῥοφεῖται. ⁵ ἐ σπιρίον ὡς κελτακωπῆται τρέψεται. ⁶ ἢ σκαμμωνίῳ τρέψας ἐν γάλακτι γυναικείῳ, εἰς ἄνασσογρίσας, πρὸς ἡτέραν. ⁷ ἢ τριφυλίου ³⁶¹ σίδηρος ἐν μέλιτι ὀσάλλῃ, ἐ ῥοδίῳ μύρω ἢ ἀγρίῳ, ἐν εἶλαιῳ πρὸς ἡτέραν. ⁸ ἢ ἀλφίτον ἀπὸ λυκῶ ὀμῶς ³⁶² πίνεται. ⁹ πίνεται ἢ κερταμύ κερπὸν καὶ σε σέλιον, πηγάνας κερπὸν, ὅταν ἐκείνης ὄσολῶς δύο, τρέψ- ³⁶³ βην ὀμῶ, καὶ ἐν ἀκρίῳ, ἢ μὴ πυρεταίνῃ, διδόναι.

CVI. Πρόσθετον ἐν ὀσάλλον χορίον ἀπολελεῖ μύρον. ² τριφυλίου τὸ ³⁶⁴ φύλλον κερταμύλιον τε ἐ πρὸς ἡτέραν τὸ ξυλὸν τῆ κερταμύλιον. ³ τριφυλίου, ὅταν ἦ πεδανῆ, ἢ ἰῶ. ⁴ ἢ ἑμύρουον ³⁶⁵ ἐ δάκνη, αὐτίκα ἀφορρίνη, ἐ ἐς ῥοδίον ἐν εἶλον ἀπὸ ὀσάλλῃ πίνεται. ⁵ Πρόσθετον δυνάμειον χορίον ³⁶⁶ ἐξαγαγεῖν, ἐ ἐπιμύλια κερταμύλια, ἐ ἑμύρουον ἀπὸ λυκῶ.

mam, & cucumeris sylvestris medullæ obolum, & thus cum melle terito, & in lana involuta apponito. ²² Aut claterii obo- ³⁴⁰ lum, & myrrham, cum melle terito, & lana excepta apponat. ²³ Aut cupressi fructum, & cucumeris sylvestris internam partem, & thus, melle ammixto, in lana subdat.

CV. Purgatorium, si ex partu non purgetur. Trifolium in vino bibendum dato. ² Idem etiam appositum menses erumpere facit, & foetum ejicit. ³ Purgatorium uterorum, quum puero mortuo sanguis intus manserit. Cucurbitam sylvestrem tritam ³⁴⁵ cum melle delingat, aut apponatur. ⁴ Ad omnia puerperii purgantia, si non probe prodeant. Erysimum coquito cum polenta, & oleo affuso ubi coctum fuerit forbeat, ⁵ & cibis mollissimis utatur. ⁶ Aut scammoniam cum lacte muliebri tritam, ac lana exceptam apponito. ⁷ Aut radicem dulcem melle & rosaceo aut ægyptio unguento subactam, in lana subdat. ⁸ Aut farinam lotam similiter apponat. ⁹ Bibat autem crethmi & fefelis, & rutæ, & filphii semen, ita ut de singulis obolos duos simul teras, ⁵ & in vino meraco, si non febri- citarit, præbeas.

CVI. Subdititium, quod secundam relictam ejicit. ² Ex sambuci foliorum decocto prius fomentum adhibeto, & id quod ex cantharide fit apponito. ³ Hoc & ea quæ debilia sunt sanat. ⁴ Si vero lancinet ac mordeat, statim tollito, & lanam rosaceo tinctam subdat. ⁵ Portiones quæ secundam educere possunt, & menses detrahare, itemque foetum enc- ³⁶⁷ ctum. ⁶ Cantharidas quinque

θαρίδας πέντε, δ'σπίείλας τὰ πτε-
 ρὰ κ' τὰ σκέλεα κ' τὴν κεφαλὴν.
 εἶται τριῖσολον ᾠδρα θαλάσσιον κ' ἴ-
 ψας σὺν τῇ ῥίζῃ κ' τοῖσι φύλλοι-
 σιν, ὅσον κ' ἄγγυον, κ' τὸ δ'σάυτε-³⁶⁷
 μον ἐ σελίνας ἀπέρμα τὸ ἴσον, ἐ ση-
 πῆς ὡς πεντεκατὰ δέκα ἐπ' οἴνω
 γλυκεῖ κεκρημύω " αἰσθεῖναι. ⁷ 368
 10 ἐ, ἐπὶ ὕδατι ἤχη, ἐ ὕδατι θερμῷ
 κατὰ ἴσους, ἐ μελίκρητον ὕδατος πι-
 νέτω κ' οἶνον γλυκεῖ. ⁸ [βαλσα-³⁶⁹
 χίς τ' φύλλων] κ' τ' [αὐθεῖ] τε-
 τρημύρας, ὅσον σατῆρα ἀγνημῶν,
 ἐν οἴνω πίνην γλυκεῖ. ⁹ ἐπὶ ὕδ-
 νῃ ἤχη, λδοκὸς ἐρσοῖνθος ἐ σαφίδας
 ἐ ψήσας ἐν ὕδατι ψύξαι, ἐ δίδοναι
 πίνην, ὅταν ἡ σφαχελὴ ἤχη, κ' ἐν
 ὕδατι χλιαρῷ ἐγκυθῆσθαι. ¹⁰ 10
 βόλιον ὑσέρων. σικύς ἀγρὸς τὸν
 ὀπὸν " ἐς μαζίον ἐμπάσαισαι αἰσθ-³⁷⁰
 ἡτέναι αἰσθῆς δ'σάσαι ἐπὶ δ'νο ἡμέ-
 ρας. ¹¹ ὅση αὐτὸ δ'σῆροις τέττε ἀμῆνον.

CVII. Πφρητήριον. μάλυζαν
 15 σκοροδός ' δ'σπζέσας αἰσθεῖναι ὡ-
 ρλω. ² Ἐπερον φρητήριον. νέτω-
 πον ὀλίγην εἰρίω ἐνελίξας αἰσθεῖ-
 ναι, ἐ ὀρλω, ἐ δ'σπζέσας ὄζη).

CVIII. Πρόσθετα. σιερπίς θα-
 λασσίς τ' χαλκῶ, ἐν εἰρίω πθεῖς, ἐ
 ξηράνας ἐν σικῆ, αἰσθῆσι. ² ἢ γλή-
 χωνα ξηράνας, λείον τε ποιήσας κ' ἢ
 ἐν μέλιτι δ'σάσαι, ἐν εἰρίω αἰσθ-
 ἡτέναι. ³ ἢ αὐθεῖ χαλκῶ ἐν μέλιτι
 ἐς ὄθονιον ἐνδύσας αἰσθεῖναι. ⁴ ἢ
 σικύς ἀπέρμα " κ' ὄσρακον κατὰ ³⁷¹
 καύσας, ἐν οἴνω τε δ'σάσαι, ἐν λα-
 ζωῆσι φριξί ἢ εἰρίω αἰσθῆτέναι. ⁵
 20 ἄλλο αἰσθεῖσθαι. συπηρὸν ἀγ-
 πῆλον ἐν εἰρίω κατελίξας αἰσθ-
 ἡτέναι. ⁶ ἢ κανθαρίδας τριψας,
 οἴνω τε δ'σάσαι ἐν εἰρίω " αἰσθῆ-³⁷²
 σθ. ⁷ ἢ τὴν δ'σπτεμισίλω ποίλω οἴνω
 δ'σάσαι αἰσθῆσι. ⁸ ἢ μελάνθιον τρι-
 ψας

alis & cruribus ac capite avulsis,
 & tribulum ad mare natum cum
 radice ac foliis tritum conchæ
 mensura, & euanthemi, ac femi-
 nis apii tantundem, & sepis ova
 quindecim, in vino dulci tempe-
 rato bibenda dato. ⁷ Et ubi dol-
 lor habuerit, in aqua calida de-
 fideat, & aquam mulsam aquo-
 sam bibat, & vinum dulce. ⁸ Alia.
 Ranunculi foliorum ac floris tri-
 ti, stateris æginæi pondus, ' in ¹⁵
 vino dulci bibat. ⁹ Si vero dol-
 lor habuerit, cicer album & uvas
 passas, in aqua coquito, perfrig-
 rato, ac bibendum dato: &
 ubi urinæ stillicidium vexarit,
 in aqua tepida desideat. ¹⁰ Aliud,
 quod ejicit secundas. Cucume-
 ris sylvestris succum in mazam
 confersum apponat, ubi prius
 ad biduum jejunarit. ¹¹ Hoc
 nullum aliud præstantius inve-
 neris.

CVII. Fœcunditatis experi-
 mentum. Caput allii integrum
 deorsum ' appone, & vide an per
 os oleat. ² Aliud experimentum.
 Netopon modicum lana involu-
 tum apponito, ac videto an per
 os oleat.

CVIII. Alia subditiia. Scor-
 pii marini fel, lana exceptum, &
 in umbra ficcatum appone. ² Aut
 pulegium ficcatum & tritum ac
 melle subactum, in lana apponi-
 to. ³ Aut florem æris cum melle
 linteolo illigatum subdito. ⁴ Aut
 cucumeris sylvestris semen, &
 testam combustam, cum vino
 subigito, & ' leporinis pilis ac la- ²⁵
 na excepta subdito. ⁵ Aliud sub-
 ditiium. Alumen ægyptium la-
 næ involutum apponito. ⁶ Aut
 cantharidas tritas vinoque suba-
 ctas subdito. ⁷ Aut artemisiā
 herbam vino subactam apponi-
 to. ⁸ Aut melanthium cum vino
 tritum

ψας ἐν οἴνω, ἐν εἰρία παροσίθῃ. 9
 ἢ βόλκιον τὸ ἐκ τῶν πυρῶν τριψας,
 ἐν οἴνω τε δόσας, παροσίθῃ. 10 ἢ
 οἶνε παλαμῶν λουκῶν τινὲν τριψα
 καὶ κακῶσιν καὶ καὶ σόσιν οἴνω
 λουκῶν, καὶ τριψας, ἐ παροσίθῃ ἐν
 ὀθονίω. 11 ἢ χαλδάνιον, καὶ νέτωπον,
 ἐ μίση, ἐν ῥοδίω μύρω, ἐν ὀθονίω.
 12 ἢ ἄλλο ἐ παροσίθῃ, ἐλατηρίας δύο
 πόσιας, καὶ κηρίον ἐν οἴνω ἐν ὀθονίω
 παροσίθῃ. 13 ἢ βόλκιον ἐν συπληρίω
 μέλιτι δόσας ἐν ὀθονίω [παροσί-
 θῃ.] 14 ἢ ὀπὸν σκαμμωνίας καὶ σέαρ
 ἐν κάρυξιν ξυμμίξας, οἴνω τε δό-
 σας, ἐν ὀθονίω παροσίθῃ. 15 Ἐπι-
 τῶν τῶν καλοκωιδίδος ἀρχίης τρι-
 ψας τὸ ἔνδον ἐν γάλακτι γλυκυ-
 κείω, ἐν ὀθονίω παροσίθῃ. 16
 ἢ Ποτὰ δινάμην κηρίον, τὸ κη-
 ρίον ἐν τῇ μήτῃ, ἐξαγαγεῖν.
 σίλφιον, ὅσον κύμαθον, ἐν οἴνω διδο-
 ναί πίνῃ. 17 Ἐτερον ἐν βόλκιον, ἐπὶ
 τῶν μαχάλας λαβῶν σείῃν ἰχυ-
 ρῶς. 18 ποτὰ τὸ διδόναι ἄγης πέτα-
 λα ἐν οἴνω. 19 ἢ δίκταμον κρηλικόν
 ὅσον ὀβολόν ἐν ὕδατι τριψας ἐν διδο-
 ναί. 20 ἢ κωνύζης τὸ δυσόσμος ὅσον
 χειροπληθείω διέναι πρῶτος γυ-
 λῶν, ἐ νέτωπον ὅσον χίμηλον ἀδρῶν. 21
 τῶν ἐν οἴνω δέναι πίνειν, τριψαν-
 τῶν λῆτα. 22 ἢ δάδα ποσιτίω ξυ-
 γλυκεῖ οἴνω ἐψῆν, ἐπιγίξας ὅσον
 τρεῖς κυάθους, καὶ χαλδάνιον ὅσον
 τριώβολον, καὶ σμύρναν ἐψῆσας,
 ἐπὶ δὲ πὰρ ἡλῆται, δὲ πίνειν
 κληρόν. 23 ἢ πρῶτος γυλῶν, καὶ
 σμύρναν, καὶ οἶνον γλυκῶν ὀμῶν. 24
 ἢ ἀνδράχνης κηρίον λέαμεν διδο-
 δε ἐν οἴνω λουκῶν παλαμῶν. 25 ἢ
 ἀγίρεα κρηλικῆς κηρικῆς ἐν νεῖα τρι-
 ψας ἐν οἴνω πινέτω. 26 ἢ βαλε-
 ρίς βοθῆνης τῶν φύλλων καὶ τῶν
 ἀνθεῶν τετραμυρῶν ὅσον δραχ-
 μῶν

tritum in lana subdito. 9 Aut
 bulbion ex tritico tritum & vino
 subactum apponito. 10 Aut vini
 veteris albi fecem comburito, &
 vino albo extinguito, teritoque
 ac in linteo apponito. 11 Aut
 galbanum, & netopon, & misy
 cum rosaceo unguento in linteo
 subdito. 12 Aliud. Elaterii po-
 sitiones duas, & favum cum vino
 in linteo apponito. 13 Aut bu-
 tyrum & alumen melle subacta
 similiter. 14 Aut scammoniae
 succum & adipem cum maza
 misceto, & vino imbuta in lin-
 teo apponito. 15 Ad idem. Co-
 locynthidis sylvestris internam
 partem cum lacte muliebri tri-
 tam, in linteo apponat. 16 Po-
 sitiones quæ possunt secundam in
 utero detentam educere. Sil-
 phium magnitudine fabæ in vi-
 no bibendum dato. 17 Aliud
 quod foetum expellit. Mulierem
 sub alis apprehensam fortiter
 concurito. 18 In potu vero dato,
 viticis folia in vino. 19 Aut di-
 ctamnium creticum oboli pon-
 dere in aqua terito ac exhibeto.
 20 Aut conyzæ graveolentis ma-
 nus plenæ mensuram cum porri
 succo diluito, & netopum che-
 mæ plenæ mensuram addito, 21
 atque hæc trita in vino bibenda
 dato. 22 Aut tædam pinguis-
 simam cum vino dulci coquito,
 trium cyathorum mensura vini
 affusa, & galbani obolos tres, &
 myrrham adjicito: & ubi cocta
 crassa facta fuerint, tepida bibe-
 da dato. 23 Aut porri succum,
 & myrrham, & vinum dulce si-
 mul exhibeto. 24 Aut portuia-
 cæ semen terito, & in vino albo
 veteri dato. 25 Aut populi ni-
 græ creticæ grana novem in vi-
 no trita bibat. 26 Aut ranunculi
 herbæ foliorum ac floris triti,
 ii 2 drach-

μην ἀγνυμένην ἐν οἴνω πιεῖν γλυκεῖ.
 26 ^{λω} ἢ ἐπι ἐνέχη) τὸ χορίον. ^{λίβη-380}
 ρίδος ὅσον ὄβο λὸν τριβὸν ἐν οἴνω, καὶ
 πίσιμα. 27 ἢ σελίνας ρίζαν ἐ μύρτου ἐ-
 ψέται πίνην ἢ ἡμέρας τέσσαρας. 28
 ἢ κύμινον ἀθιοπικόν, καὶ τὸ κασ-
 40 εῖον, ὄκροτον ὄβολον, ἐ κωνιαρίδος
 μικρόν ταῦτα ἐν οἴνω διδόναι πιεῖν.
 29 ἢ μαράθρη ρίζαν ἐν οἴνω ἐ ἐλαίῳ
 καὶ μέλιτι ἀναξίσαιτω πίσιμα.

30 Ἦν τὸ χορίον μὴ ὑποχωρήη,
 κόνυζον τριβῆνας ἐν εἰρω πρὸς ὄφτες
 πίνην εἰς ἄμηνον. 31 ἢ κόνυζος ὅσον
 χωνιδάνη χεῖρ, πρὸς ἄσ τε χιλὸν ἐνέ-
 τωπον ξυμμίξαι ὅσον χρυσάμιδα
 ταῦτα ἐν οἴνω πινέτω. 32 Ἦ χορίον 381
 ἐξάρα, ἐ ἐπιμήνια κατὰ σπᾶ, ἐ τὸ
 ἔμβρονον ἡμείρηθρ ἔλακ. 33 κωνιαρί-
 45 δος πέντε δόσιείλας τὰ πτεροῦ ἐ τὰ
 σκέλεα καὶ τὸ κεφαλίω, εἴτα τρι-
 βολον τὸ πρὸς τριβόλοισιν κόψας
 ξυὲ τῆ ρίζη καὶ τοῖσι φύλλοισιν ὅ-
 σον κόγχλω, καὶ τὸ δάσθημον τὸ
 χλωρὸν τριβόν ἴσον πωλῆτος, καὶ σε-
 λίνης σπέρμα, καὶ σηπίτης ὡς πεντε-
 καίδεκα, ἐν οἴνω γλυκεῖ κεκημέ-
 γω ταῦτα ὁμοῦ, καὶ, ἐπιδὸν ὄδυνῃ
 ἔχη, πίνην. 34 καὶ ἐν ὕδατι θερμῷ ἐγ-
 κααδιζέσθω πινέτω εἰς μελίκορτον
 ὕδαρες, καὶ γλυκεῖ οἴνον λουκόν. 35

Ἦ τερρον δυνάει ἰσάδακην. ὄλοκα. 382
 νίπδος τ γλυκεῖης ρίζας ἔστι ἢ ὡς ὁ
 βολός· σμικρόν ἢ ὡς ἐλαίη ταῦ-
 253 τλω τριβὸν ἐν οἴνω καὶ διδόναι πί-
 νην. 36 ^{λω} μὴ ἢ σμικρῶ, δύο ^{λω} εἰς
 μέζω, μία ὄκεῖ. 37 ἀφραμίσην
 ἢ τὸ σπερμάτων κύμινον ἀθιοπι-
 κόν ἐ σέσελι μαοσαλιωκόν. 38 ἢ 183

σίλφιον τὸ λιθοῦθρ ἔρηθρ ἡμικρίνηθρ ξυὲ οἴνω κατὰ ληπὶ τριβὸν ἐψέιν καὶ
 ἄρην ἐς τὸ ἡμισυ καὶ δὸ τὸ τε πινέτω. 39 Ἄλλο. λύγος καρπὸν, σε-
 σέλιον ἴσον, σμύρνης τριβὸν ὁμοῦ, καὶ ξυὲ ὕδατι διδόναι πίνην. 40 Ἐκ- 384
 5 βόλια. ἄγνος λουκῆς νέης ὅσον ὄξυβαφον ἐν οἴνω λουκῶ δυνάει δὸς
 πινέιν, τριβῆνας λείον. 41 Ἐτερον. καστρίβη ἢ σαγαπῶς ὄβολον, ἀσφάλ-

drachmæ agineæ pondus, in vi-
 no dulci bibat. 26 Si vero adhuc
 secunda intus detineatur senectæ
 anguium obolum in vino terito,
 ac bibendum dato. 27 Aut apii
 radicem, & myrti baccas coquat,
 & per dies quatuor bibat. 28 Aut
 cuminum æthiopicum, & casto-
 rii obolum, & cantharidis pa-
 rum, hæc in vino bibenda dato. 29
 Aut fœniculi radicem, in vino &
 oleo ac melle 'fervefactam bibat. 50

30 Si secunda non prodierit,
 conyzam tritam in lana subdito.
 Melius autem est ut bibat. 31 Aut
 conyzæ quantum manus capit,
 & porri succum, & netopum che-
 mæ mensura miscet, & hæc in
 vino bibat. 32 Aliud, quod fe-
 cundam ejicit. Holoconitidis
 dulcis radicem (est autem velut
 bulbos, & parva velut oliva) hanc
 in vino terito, ac bibendam da-
 to. 36 Et siquidem parva fuerit,
 duas dato: si vero major, una
 sufficit. 37 Ammisceto autem 55
 ex feminibus cuminum æthiopi-
 cum, & fœfeli massiliense. 38 Aut
 filphii libyci fœmen fœccum chœ-
 nicis dimidiæ mensura, in vini
 heminis tribus coquat, & ad di-
 midias redigat, & de hoc bibat.
 39 Aliud. Viticis fœmen, & fœfe-
 lis, pari portione simul cum
 myrrha terito, & cum aqua bi-
 benda dato. 40 Alia, secundas
 expellentia. Viticis albæ recen-
 tis acetabulum, in vino albo
 odorato tritum bibendum da- 60
 to. 41 Aliud. Castorii aut faga-
 peni obolum, bituminis drach-
 mam

τε δραχμῶν μίαν, νίτρος δύο·
 πάντα τρίψας ἐν γλυκεῖ οἴνω,
 καὶ ἐλαίῳ ὅσον ἡμισυτίλιον, δὲς
 πτεῖν νήστ' ὀβολὸς δύο 42 καὶ λῆσον
 θερμῶ καλῶς. 43 Ἄλλο ὀμβρίας
 ἔχον· ἐχίνος θηλαστίος τρεῖς τρί-
 ψας ὅλας λείπας ἐν οἴνω δ' ὡδὴ δὲς
 πτεῖν. 44 Ἄλλο· μίνης δεσμίδα
 μικρῶν, καὶ πηγάνα, καὶ κρηιάνη,
 10 καὶ κέδρε ἢ κτυπερίως ἀστέριμα,
 ἐν οἴνω δ' ὡδὴ δὲς πτεῖν. 45 καὶ 385
 ἐχίνων, καὶ ἔχη, βοφρέτω ἐπὶ τὸ
 πλεῖστον ὡσαύτως· ἐπιτε λῆσον
 θερμῶ. 46 Ἄλλο ὀμβρίας· ὠννη-
 στον, κεδρίδα, σελίνος καρπὸν,
 ἀψιδοπικρὸν κύμινον, σέσλι, ἐκεί-
 ρα ἡμισυ ὀξύσάρα, δὲς ἐκπτεῖν
 οἴνω λούκῳ τρίψας λείον. 47 Ἄλ-
 λο ὀμβρίας· δικτάμνος δεσμίδα,
 καὶ δάκος· καρπὸν δραχμῶν
 δύο, καὶ μελάνθιον ἴσον, ἐν οἴ-
 νω λούκῳ, τρίψας λείον, δὲς
 πτεῖν καὶ λῆσον θερμῶ πολλῶ. 48
 15 διδόναι εἰς ἄσπις πλὴν ἰχθῦ τῶ 386
 νεσθήματι. 49 Ἄλλο· χαλκῶ-
 νη ὅσον ἐλαίῳ τρίψας ἐν κε-
 δρίῳ ἐλαίῳ, περιδέτω. 50 τῶ-
 το δ' ὡς ἀφ' ἑσθέρην καὶ ἐκὸς ἀλφὸν
 τὸ νωχέλις. 51 Ἄλλο ἐκὸς ὀλιον εἰς 387
 χυτὸν ὑστέρων, ὅταν σπιτῆ νεκρωθῆν 388
 ὑπὸ ψύχει, καὶ ἀνέμῳ ἢ κρό-
 κων τρίψας λείον ὅσον δραχμῶν
 ὀκτώ ἐν σέλι καλῶς ἐγγύμ, καὶ
 ἐαυτὸς πλεῖστον χρόνον. 52 Ποτὸν
 ξυμοάκον ὡς τὸ δε καλῶς. 53 καὶ 389
 νυζην πλὴν ἡδύσμον τρίψας
 λείον ἐν οἴνω δ' ὡδὴ ἢ ἐν συρ-
 20 κῆν ἰδοῦναι πτεῖν, καὶ λείον
 θερμῶ. 53 Ἄλλο, ὀμβρίας πο-
 τὸν, τῶ παχέος καὶ τῶν ἐόντων
 κακῶν. ἰὸν χαλκῶ ξυμωτρίψας
 ξυμὸν μέλιτι καὶ συρμῆ δὲς
 πτεῖν.

mam unam, nitri drachmas duas.
 Hæc omnia terito, & in vino dul-
 ci, ac olei hemina dimidia obolos
 duos jejunæ bibendos dato. 42 Et
 calida probe lavato. 43 Aliud simi-
 liter habens. Erinaccos marinos
 tres totos tenuiter tritos, in vino
 odorato bibendos dato. 44 Aliud.
 Mentæ fasciculum parvum, &
 rutæ & coriandri, & cedri aut
 cupressi semen, in vino odorato
 65 bibendum dato. 45 Et de cri-
 naceis si habuerit, plurimum
 forbeat : postea vero similiter
 calida lavato. 46 Aliud. Ani-
 sum, cedri baccas, semen apii,
 cuminum æthiopicum, feseli,
 singulorum dimidium acetabulum,
 tenuiter tritum, ex vino
 albo bibendum dato. 47 Aliud.
 Dictamni fasciculum, & dauci se-
 minis drachmas duas, & melanthii
 tantundem, tenuiter terito, & in
 vino albo bibenda exhibeto. Et
 multa calida lavato. 48 Dato au-
 70 tem juxta corporis robur. 49 A-
 liud. Galbanum olivæ magnitu-
 dine, in oleo cedrino tritum ap-
 ponat : 50 hoc corrumpere & eji-
 cere morantes secundas potest.
 51 Aliud secundarum expulso-
 rium quod uteris infunditur.
 Quum secunda à frigore morti-
 ficata computruerit, ubi ventus
 frigidus fuerit, crocum leniter
 tritum drachmæ pondere, cum
 adipe anserino infundito, & ad
 plurimum tempus finito. 52 Po-
 75 tus, ad idem probe conferens.
 Conyzam suaveolentem, & mel,
 & resinam terito, inque vino
 odorato, aut in syrma potione
 moderate purgante bibenda da-
 to, & calida lavato. 53 Alius si-
 milis potus ad puerum & mala
 intus existentia. Æruginem tri-
 tam cum melle, & syrma potione
 bibendam dato.

- CIX. "Αλλο πρῶτον ἐκβά-⁹⁰ λιον, ἢ δ' ἀποθήσκη. ² χαλκῆ ρινή-
ματι ἐνθεῖς ἐς ὄστιον μετακτανῶν,
πρῶτος πρὸς τὸ στόμα τῶ μητρῴων,
ἔωφελήσῃς. ³ Ἄλλο ὄσπραχν νέον ἔ-
σται χυλῶνον τρέψασα πρῶτῶ-
τα. ⁴ Ἄλλο πρῶτον νίτρον ἐψη-
σας ξυρήτινη, ἔ ποιήσας βάλαν-
νον, βάλαντον ἐς ὄστιος σέας πρῶτῶ-
²⁵ θῆ. ⁵ Ἄλλο πρῶτον, χαρμῖν τὸ
ἐπονομαζόμενον. κυκλαμίνης ρίζαν
πρὸς τὸ ὄμφαλόν πρῶτος μὴ πα-
λῶ χρόνον. ⁶ Ἄλλο ἀγρίων κηλο-
κυκτῆν ἔ μύων ἀπόπαλον τρέψας,
λεῖα πρῶτῶ θῆ. ⁷ Ἄλλο ἐπιθετόν.
ρητινῶν ἔ σέας ὄστιος, τρέψας ἀ-
μα ἑμίξας, ἐπιθεσάτω ἐπὶ τὸ ὄμ-
φαλόν ἔ τ' γαστέρα. ⁸ Ἄλλο πρῶτον
ἔ κισσῶ ἔ γλόκκῶ ἔ κερπὸν κῆ
κέδρῶ περισμα τρέψασα, κῆ βα-
λάνια ποιήσασα, πρῶτῶ θῆ. ⁹
³⁰ Ἄλλο. χελώνης θυλαστίης τ' ἐγ-
κέφαλον, ἔ ἀγρῆτον κρόκον, ἔ ἀ-
λα ἀγρῆτον τρέψας ἔ ξυμμίξας
πολέν βαλάνης, κῆ πρῶτῶ θῆ. ¹⁰
Ἐκκόλιον θυμιάμα, δυνάμην ἔ
αἶμα γαστρός ἐξέλασται. ἰπίης φύλ-
λα ἐπὶ πύρ ἐπιθεῖς θυμῶν, ἔ πρῶ-
καστίης τῶ γυναικῶ ἐαὺ ἀχρῖς
αὐ ὄ κερπὸς ἐς τῶ μήτερον εἰσῆ.
CX. Περὶ ἰάσι πρῶτα σμῆ.
ὅταν ἡ γυνὴ ἐκτρέψῃ, κῆ τὸ παιδίον
μὴ ἐξῆ ἢ τε σαπῆ, κῆ οἰδήσῃ, ἢ
ἀλλῶ ἢ πάθη τι ἔσθῃ, ² πρῶτα κῆ
³⁵ σέλινά ἐκθλίψας τὸν χυλὸν ἀφ' ἑ-
λάκε πρῶτα ἀμφοτέρων ἐπισπασάσας,
κῆ κητύλιν ροδίνας ἐλάξῃ, κῆ σέας
χυλῶνος ὅσον τετραμήριον ρητινῆς
τὸ ὄσολός τρεῖς καὶ ἀπὸ τῆς ἐν
ἐλάξῃ, ³ κῆ ποιήσας πρὸς ποδῶν
ὑψηλοτέρῳ, ἔ χροὸν ἐς τὰς μήτρας,
κῆ ἔχτω κῆ μὴν χρόνον ὅτι πλεῖ-
στον. ⁴ ἐπὶ τα κῆ δισὺν ἡμέρας τέσ-
σαρας,

CIX. Aliud subditi-
tum ad
ejiciendum foetum immortuum.
² Aëris ramenta in molle lin-
teum indita, ad os uteri apponi-
to, & profueris. ³ Aliud. Te-
stam recentem, & adipem anse-
rinum terat ac apponat. ⁴ Aliud.
Nitrum cum refina coctum, &
in glandem efformatum, galli-
naceo adipe tinctum appone. ⁵
Aliud. Charien appellatur her-
ba, hujus radicem non multo
adeo tempore ad umbilicum ap-
ponito. ⁶ Aliud. Cucurbitam
sylvestrem, & murium stercus,
leviter trita apponito. ⁷ Aliud,
quod alligatur. Resinam & adi-
pem gallinaceum, trita ac simul
mixta, super umbilicum ac ven-
trem deliget. ⁸ Aliud subditi-
tium. Hederæ albæ semen, &
cedri ramenta terat, & glandes
hinc factas subdat. ⁹ Aliud. Te-
studinis marinæ cerebrum, &
crocum ægyptium, & salem
ægyptium terito, misceto, glandes
formato, ac subdito. ¹⁰ Suffi-
mentum expulforium, quod &
sanguinem ventris expellere po-
test. Salicis folia in ignem posita
suffito, & mulierem circumlocata
finito, donec fumus in ute-
rum intraverit.

CX. Abortus sanatio. Quum
mulier abortum fecerit, & puer
non fuerit egressus, sive putre-
factus fuerit, & intumuerit, aut
aliud quid ejusmodi passus fue-
rit, ² porri & apii succum per
linteum expressum, de utrisque
colligito, & olei rosace hemi-
nam, & adipis anserini quadran-
tem adjicito, resinæque obolos
tres in oleo liquefacito: ³ & ubi
mulierem ad pedes altiore fe-
ceris, in uteros infundito: ac
decumbens ad plurimum tem-
pus contineat: ⁴ deinde ad dies
quatuor

σαρας, κ̄ ἐξέρχεται τὸ δάπτει πέν
 παχύν. ὡ δὲ μὴ, λαβῶν ἄλας
 ἀγροπικίας, κ̄ κροκοκώτῳ ἀρρίην
 χλωρῶ, μέλιτι μίξας κ̄ τρίψας
 40 δένει φαγεῖν, ἔ, ἐπὶ φάγῃ, κί-
 νεῖσθαι τῇ δὲ ἔ τῇ δὲ. ὅ Ἐμοῖον
 παρῳδῆσθαι. ἄλας ἀγροπικίας, ἔ μύο-39
 χοδῶ, κ̄ ἀρρίην κροκοκώτῳ, κ̄
 μέλιτι ὅσον τετραρηνόμορον ἐπι-
 χεῖν ἡμίεθρον, λαβῶν ῥήτινης
 δραχμῶ μίαν ἔμωαλε ἐς τὸ μέ-
 λι, κ̄ τῷ κροκοκώτῳ κ̄ τῷ μύο-
 χοδῶ, ξυτρίψασα πάντα καλῶς,
 7 κ̄ ποιῆσαι βαλάνως παρῳδῆσθαι
 μήτερω παρῳδῆσθαι, ἕως αὐ δυκέη
 κ̄ σπῆρος εἶναι. 8 Ἐτερον ἐκδο-392
 45 λιον, ὅ τὸ παχύν βλητὸν ἡρό-
 μῶν ἐκδοῦσθαι. ἐλξίνῳ ἐν οἶνω
 τρίψας πόπισεν. 9 Ἐτερον ποτὸν
 ἐκδοῦσθαι, ὅ τὸ παχύν ἐκδοῦσθαι πε-
 λιδιόν. Ἐκδοῦσθαι τὰς ῥίζας τρί-393
 ψας λεπτῶς, κ̄ τῷ τριπύδα
 κτύλοις, κ̄ σμύρνης ὅσον κύμα
 ἄρας ἐν οἶνω λυκῶ κ̄ γλυκεῖ πι-
 πισκε. 10 Ἐκδοῦσθαι, κροκώτῳ
 τῇ ῥίζῃ ἔ νετῳ πεν παρῳδῆσθαι, πε-
 ρεπαλέσθαι. 11 Ἐγγυλῶν ἐμοῖον,
 ὡ δάπτει παχύν ὅσπερ ἐκδοῦσθαι
 λῶν. κροκῶν τρίψας ἐπίχεε χλωρῶς
 ἔλαμον, κ̄ δητήτους ἐγγυε ἐς τὰς
 μήτρας, κ̄ καλῶς ἔλαμον ὡς πλεῖ-
 σον ἕρπον. 12 Ἐμοῖον ἀκίνησθαι
 259 φθειρα κ̄ ἐκδοῦσθαι. συπληρῆς ἡ-
 σῆς δραχμῶ μίαν, σμύρνης ἴσον,
 ἐκδοῦσθαι μέλιτι τριώμορον,
 τρίψας λῶν ἐν οἶνω μέλιτι, βα-
 λάνια ποίειν, κ̄ παρῳδῆσθαι ἄγχι,
 ἄγχι αὐ κατ' ὀλίγον δάπτει.

CXI. Κλυσμοὶ καθαρεύουσι μη-
 τρέων, ὡ ἐν τοῦ ἐλαφῆσθαι, ἢ
 φλεγμοσίης. 2 ὀλιώσθαι χημε-
 ενὸς ἕδωρ ἐπιχῆας κ̄ ζεῦσαι,
 ἀφῆσαι ἔ καλῶς ἕδωρ εἶτα ἔλαμον
 ἐπι-

quatuor desiderere iubeto, & egre-
 ditur puer putrefactus. 5 Sin-
 minus, salem ægyptium & cu-
 curbitam sylvestrem viridem
 accipito, & melle ammixto trita
 edenda dato. Et postquam e-
 dit, hinc & hinc moveatur. 6 A-
 liud. Salem ægyptium, & mu-
 rium stercus, & cucurbitam syl-
 vestrem sumito, & mellis semi-
 cocti quadrantem affundito, &
 refinæ drachmam unam in mel
 injicito, & cucurbitam ac mu-
 100 rium stercus, omnia probe con-
 terito, 7 & in glandes efformato,
 easque ad uterum subdito, quam-
 diu opportunum esse visum fue-
 rit. 8 Aliud expulforium, quod
 puerum enectum ejicit. Helxi-
 nem in vino tritam bibendam
 dato. 9 Aliud ejectorium, quod
 puerum lividum expellit. Veratri
 nigri radices tenues tritas,
 quantum tribus digitis appre-
 hendere potes, & myrrham ma-
 gnitudine fabæ, in vino dulci
 bibenda præbe. 10 Aliud ex-
 105 pulforium. Coriandrum cum
 radice, & netopum apponat, ac
 deambulet. 11 Aliud quod in-
 funditur, si mortuus fuerit puer,
 ut ipsum ejiciat. Crocum terito,
 & anserinum adipem affundito,
 & excolata in uteros infundito,
 & ad plurimum tempus relin-
 quito. 12 Ad foetum immobilem
 corrupendum ac expellendum.
 Aluminis scissi drachmam unam,
 myrrhæ tantundem, veratri ni-
 gri obolos tres, in vino nigro
 110 leviter trita, in glandes efforma-
 to, & apponito donec paulatim
 fuerit exolutus.

CXI. Collutiones uteros pur-
 gantes, si ex partu aut inflama-
 tione fuerint exulcerati. 2
 Grossos hybernos aqua affusa
 fervefacito, & excolato: deinde

5 ἐπιχέω χλιηρόν ἐ' μίξαι. κλύσται
 ἢ δύο κοτύλησι τὸ πλεῖστον. πάντα
 ἢ τὰ κλύσματα " μὴ πλέω τέτων 394
 κλύζην. 4 καὶ σιδόρι καὶ μάννη " ἐν 395
 οἴνω μέλαισι αὐστηρῶ ἐψηθῆναι. εἴ-
 πα δ' ἀπὸ οἴνου, τέτω κλύζε. 5
 " Ἀλλ' κλύσμός. τεύχεα οἴνα κω-
 πακαύσας " τῆξον ἐν ὕδατι ἐ κλύ- 396
 σον. 6 εἴπα σέλφι, μύρρα, ροῖνον
 δ' ὠδέα, φακὰς, ἐψησας ἐν οἴνω,
 δ' ἀπὸ οἴνου, κλύζε. 7 " Ἀλλ' κλύ-
 σμός. βέτυρον, λιθαιωτὸν, ῥη-
 πίνω, " μέλιτι τήξας ἐν τῷ αὐτῷ, 397
 οἴνον τε ἐπιχέας, κλύζε χλιηρῶ. 8 ἢ
 10 ἀπὸ κῆρας κωρπὸν ἐψησας ἐν ὕδατι,
 δ' ἀπὸ οἴνου, τέτω κλύζε, τεύχεα ἐν τῷ
 αὐτῷ σέλιον, σμύρινα, ἀνήστον,
 λιθαιωτὸν, ἐπιχέας τε καὶ οἴνον ὡς
 δ' ὠδέα, ἴσον τῷ ὕδατι, διηθήσας
 τε δι' ὀθονίς, χλιηρῶς, κλύσται. 9
 " Ἀλλ' κλύσμός. κωρπὸν, καὶ
 λινοζῶσιν, καὶ λίνος σπέρμα, ἐ χλιη-
 ρὸν τὸ λίνον ἐψησας, ἐν ὕδατι ἀπη-
 θήσας, κλύσται τῷ ὕδατι. 10 μυστί-
 νης τ' φυλλῶν ὀξυσαφον, σμύρινης,
 ἀνήστοις, μέλι, ῥηπίνω, μύρον ἀ-
 γύπτιον, τεύχεα πάντα καὶ ἐνόσας,
 ἐπιχέας τε καὶ οἴνα λευκῆ ὡς δ' ὠ-
 15 δεσάτω. κοτύλας δύο, διηθήσας,
 χλιηρῶς, κλύσται αὐτῷ. 11 ἢ δ' ἀφ-
 νης κωρπὸν καὶ γλήχωνα ἐψησας ἐν
 ὕδατι, μύρον τε ῥόδιον ἐπιχέας ἐ-
 τω κλύζε χλιηρῶς. 12 ἢ χλιηρῶς
 σέλιον τῷ ῥηπίνω μίξας, " ἐπιχέας τε 398
 σέλιον τέτω οἴνον, καὶ χλιηρῶς κλύ-
 σται. 13 " Ἀλλ' κλύσμός. βέτυρον ἐ
 κέδρονον ἔλαμον, ἐν μέλιτι ὀλίγω
 χλιηρῶς, κλύσται αὐτῷ. 14 " ἢ 399
 δ' ἀφ' ὀθονίς κωρπὸν, λαβὸν μέλι, βέ-
 τυρον, ροῖνον, καὶ λαβὸν δ' ὠδέα,
 βέτυρον καὶ ἔλαμον, ἐψησας ἐν οἴνω
 εἴπα ἀπηθήσται, καὶ ἔτω κλύσται.
 15 ἢ σέλιον κωρπὸν, σέλιον,
 σμύρι-

oleo tepido affuso misce, 3 & 2
 duas heminas ad summum in-
 funde. Omnes autem collutio-
 nes non ampliore quam hac
 mensura uteris infundantur. 4
 'Malicorium item & manna 115
 thuris in vino nigro austero co-
 quito, excolatum vinum infun-
 dito. 5 Alia collutio. Fecem vi-
 ni ustam liquefacito, & cum
 aqua infundito. 6 Deinde mali-
 corium, myrti baccas, juncum
 odoratum, lentas, in vino coqui-
 to, & diffusum vinum infundi-
 to. 7 Alia. Butyrum, thus, resi-
 nam, mel, simul liquefacito, &
 affuso vino, tepida infundito. 8
 Aut sambuci fructum in aqua co-
 quito, & excolata aqua, apium, 120
 myrrham, anisum, thus, simul
 in ipsa terito; & vinum odora-
 tum pari aquæ mensura affundi-
 to, excolatoque per linteum, &
 tepefactum infundito. 9 Alia.
 Brassicam, & mercurialem, &
 lini semen, & linum viride, in
 aqua coquito, excolato, ac in-
 fundito. 10 Aut foliorum myrti
 acetabulum, myrrham, anisum,
 mel, resinam, unguentum ægy-
 ptium, omnia terito ac unito,
 affusisque vini albi odoratissimi
 'heminis duabus, excolato, te- 125
 pefacito, infundito. 11 Aut lau-
 ri fructum & pulegium in aqua
 coquito, & unguentum rosaceum
 affundito, & cum hoc tepido
 colluito. 12 Aut anseris adipem
 resinæ ammiscero, affusoque ad
 hoc vino, tepefactum infundito.
 13 Alia. Butyrum & oleum ce-
 drinum, in modico melle tepe-
 facito ac infundito. 14 Aut mel,
 butyrum, juncum odoratum,
 calamum odoratum, muscum
 marinum sumito, & in vino 130
 coquito, excolato, ac infundito.
 15 Aut apii semen, seseli, myr-
 rham,

σμύρναν, ἀνήσον, μελάθριον, ἐν
οἴνω ἀψηθήσας, τ' οἶνον κλύσται. ¹⁶
ἢ κέδρον ἐψηθήσας ἐν οἴνω, κλύσται
τῷ οἴνω. ¹⁷ ἢ κισσὸν ἐψηθήσας ἐν
ὑδατι, κλύσται τῷ ὑδατι, ¹⁸ ἢ ⁴⁰
ἐλατήριον, ἢ κέσπον δύο πόσιαι
ἐψῆιν ἐν ὑδατι, ἔ' ὅσον δύο κροτυλῶν
κλύσται χλιηρῆς. ¹⁹ ἢ σκυῆς ἐψῆ-
ριώνης ὅσον δάκτυλον ἐψηθήσας, ἐν
κροτύλῃ δι' ὑδατῶν, ἐπὶ τὸ ὑδρὸς
ἐπιχέας μέλι καὶ ἔλαμον, τέτω
κλύσται. ²⁰ ἢ θυψίης ῥίζης ὅσον δύο
πόσιαι τρεῖς φασ λείων, ἐπιχέας τὸ
²⁵ μέλι καὶ ἔλαμον, διείς ὑδατι χλιη-
ρῶ ὅσον δύο κροτύλῃ κλύσται. ²¹ ἢ
ἐκθεοῦρς μέλαν ἔ' ὅσον δύο πό-
σιαι, διείς οἴνω γλυκεῖ καὶ ὑδατι,
κλύσται. ²² ἢ κήκκως κνιδίως ὅσον
ἑξήκοντα τρεῖς φασ λείως, ἐπιχέας
τὸ μέλι καὶ ἔλαμον καὶ ὑδρὸς, κλύ-
σται.

²³ Κλυσμὸς κροτυλήριος, ἢ
ἔλκεα ἢ καθαρά. ὀλιώθως χήμε-
ριῶς τρεῖς φασ καὶ ἐπιχέειν ὑδρὸς, βρέ-
ξον δι' ὀλίω ἡμέρῃ, καὶ ἔλαμον ἐπι-
χέει, καὶ κλύσται. ²⁴ ἢ σιδίωρι, ἔ' λα-
τῆ πείσματι ἐν οἴνω μέλανι
³⁰ ἐψῆιν. ²⁵ ὅταν ᾖ ἀκατάστατ' ἢ, καὶ
φένῃ, τρεῖς φασ καὶ τ' οἶνον καὶ
ὑδατι κλύσται. ²⁶ ἢ σιδίω, ῥόω βυρ-
σοδεικῆ, μυρσίνης φύλλοι καὶ
βάττε, ἐν οἴνω μέλανι ἐψῆιν καὶ
κλύσται. ²⁷ Κλυσμῶν ὡς τῶν ⁴⁰
παιλῶν ἔλκεα. χλωῶ κροτύλῃ
ἐψηθήσας κλύσται, ²⁸ καὶ λινοζῶσιν
ὁμοίως. ²⁹ καὶ νίτρον ὡς ῥάμιον γε
ἐρυθρὸν ὀλίγον, σμύρνης ὀξυσαφον,
λίθανων, σέσλι, ἀνήσον, σελί-
νθ σπέρμα, νέτωπον, ῥητινῶν, μέ-
λι, χλωῶν σάρα, ὄξυ τῶ λουκῶν,
μύρον τὸ λουκῶν ἀγνῶτον. ³⁰ ταῦ-
³⁵ ται πάντα ὁμοῦ τρεῖς φασ λείω, εἴ-
ται οἴνω διείς λουκῶ, κροτύλῃ δι-

ram, anisum, melanthium, in
vino coquito, & excolatum vi-
num infundito. ¹⁶ Aut cedrum
in vino coquito & cum vino
colluito. ¹⁷ Aut hederam in
aqua coquito, & aquam infundi-
to. ¹⁸ Aut elaterii, aut cnestri
potiones duas in aqua coquito,
& duas heminas ex hac tepida
infundito. ¹⁹ Aut cucumeris
sylvestris interioris magnitudi-
nem digiti, in duabus aquæ he- ¹³⁵
minis coquito, & melle ac oleo
ad aquam affuso infundito. ²⁰
Aut radicis thapsiæ potiones
duas leviter terito, affusoque
oleo ac melle in duabus aquæ
tepidæ heminis diluito, ac in-
fundito. ²¹ Aut veratri nigri
potiones duas, vino dulci & aqua
dilutas infunde. ²² Aut grana
cnidia sexaginta terito, melleque
ac oleo & aqua affusa infundito.

²³ Collutio corroborans, si
ulcera pura fuerint. Grossos ¹⁴⁰
hybernos terito, & aquam affun-
dito, & per totam diem macera-
to, & oleo affuso colluito. ²⁴ Aut
malicorium, & loti ramenta in
vino nigro coquito, & infundi-
to. ²⁵ Quum autem impura fue-
rint, & sordes deferuntur, fecem
vini ustam, cum vino & aqua
infundito. ²⁶ Aut malicorium,
rhoem coriarium, myrrique ac
rubi folia, in vino nigro coqui-
to ac infundito. ²⁷ Collutiones
quæ infunduntur ad vetera ul- ¹⁴⁵
cera. Succo brassicæ cocto col-
lue. ²⁸ Et mercurialem similiter
²⁹ ac nitrum rubrum modicum
ammisce, & myrrhæ acetabu-
lum, thus, feseli, anisum, apii
femen, netopum, resinam, mel,
adipem anserinum, acetum al-
bum, unguentum album ægy-
ptium. ³⁰ Hæc omnia simul tri-
ta, & vini albi heminis dua-
bus

σὶ χλιηρῶς κλύζην. 31 ἢ λι-
νοζῶσιν ἐψῆιν ἐν ὕδατι καὶ ἀ-
πηθεῖν, ἢ σμύρνης ὀξυῖα-
φον, λιόανωτὸν, σέσλι, νέ-
τωπον, ἴσον ἐκάσθ, χλιηρῶς
κλύζην. 32 ἢ ἐλελίσφακον, καὶ
ὑπερικόν, ἐν ὕδατι ἐψήσας,
κλύζην τῷ ὕδατι. 33 ἢ ἀκτῆς
καρπὸν καὶ διαφνίδας ἐκατέρων
ἐξ ἰσῶ ἐψε ἐν οἴνω, εἶτα τῷ οἴνω
κλύζε. 34 ἢ γλήκρον τῷ ὕδα-
τι κλύσον. 35 ἢ χλωδὸς ἔλαμον ἐν
ρήτινῃ τήξας ὁμοίως, κέδρονον
ἔλαμον ὠφθαλμίας ὀλίγον, καὶ μέ-
λιτι διφραγῆσας, κλύζην χλιη-
ρῶς. 36 ἢ δρυῖρα αὐθῶ ἐν
οἴνω καὶ μέλιτι καὶ κηρῶ τηκτὸν,
καὶ κύπερον, καὶ χοῖνον, καὶ κή-
λακρον. 37 ἢ ἄπινα δὴ καὶ ἐς μύρον 403
μίστροται " καὶ σισιμβέριον, ἐν 403
οἴνω ἐψῆν. κλύζην, 38 ἢ σελίνας
καρπὸν, ἀνήσον, σέσλι, σμύρ-
ναν, μελάνθιον " ἐν οἴνω ἐψήσται. 404
ἢ ὕδατι. 39 ἢ κέδρον κρηλικῶ
καὶ κισσὸν κρηλικὸν ἐν οἴνω ἢ ὕδα-
τι ἐψῆιν, " καὶ κλύζην. 40 ἢ ἐξέ-
τασιν 41 ἔσ σμύρναν διείς ἐν
ὕδατι κλύσαι. 42 ἢ ἐλατηρί-
ῶσιν δύο πόσας ἐν ὕδατι κλύ-
σαι. 43 ἢ κροκοκωπιδας ἄγριας
δύο ἐν οἴνω ἢ ἐν γάλακτι ἐψῆν,
διπυρέξας ὅσον τέσσαρας κοτύ-
λας, καὶ ἀπηθεῖν, καὶ κλύζην.
44 ἢ σικυῆς ἐν τετραλίνῳ ὅσον
παλαισιν ἐψήσας ἐν ὕδατι κη-
τύλησι τέσσαρσι, μέλι τὸ καὶ
ἔλαμον ἐπιχέαια, " ἐνεργεῖν. 407
45 " ἢ τῆς θαψίης ρίζης ὅσον 408
δύο πόσας ἐν οἴνω γλυκεῖ
διείς ξυῶ ὕδατος κητύλησι δύο,
κλύσαι χλιηρῶς. 46 ἢ ἐκκίσο-
βορον ὅσον δύο πόσας ἐν οἴνω
γλυκεῖ διείς ὡσεὶ δύο κητύλησιν.
47 ἢ

bus diluta, tepida infunde. 31
Aut mercurialem in aqua coque
& excola, & myrrhæ acetabu-
lum, thus, 'feseli, netopum, fin-
gulorum pares portiones adde
ac tepida infunde. 32 Aut saliviam
& hypericum in aqua coquito,
& cum aqua colluito. 33 Aut
sambuci fructum, & lauri bac-
cas, æquis portionibus in vino
coquito, & cum vino colluito.
34 Aut pulegii aqua colluito. 35
Aut adipem anferis in resina
liquefacito, & similiter oleum
cedrinum modicum affundito,
& cum melle liquefacito, ac te-
pida infundito. 36 Aut 'argenti 155
florem in vino & melle ac cera
liquato, & cyperum, & juncum
odoratum, ac calamum (37 quæ sa-
ne etiam in unguentum ammi-
scentur) & iridem ac muscum in
vino coquito & infundito. 38 Aut
apii semen, anifum, feseli, myr-
rham, melanthium, in vino co-
quito ac infundito. 39 Aut ce-
drum creticam in vino coquito,
aut in aqua, & infundito. Aut
hederam creticam in aqua co-
quito ac infundito. 40 Atque 160
hæc facienda sunt si vulnūs ha-
bet, 41 & myrrham in aqua dilutam
infunde. 42 Aut elaterii potio-
nes duas cum aqua infunde. 43
Aut colocynthidas sylvestres
duas in vino aut in lacte cocto,
quatuor heminarum mensura
macerato, & excolato, ac infun-
dito. 44 Aut cucumeris sylve-
stris interioris, palmi magnitu-
dinem in aquæ heminis quatuor
coquito, & melle ac oleo affuso
colluito. 45 Aut radice 'thapsiæ 165
duas potiones, in vino dulci di-
lutas, cum aquæ heminis duabus,
tepede infundito. 46 Aut vera-
tri potiones duas, in vini dulcis
heminis duabus dilutas infunde.

47 ἢ θλάσπιος ὅσον ὀξύσαρον
 μέλιτι ᾧ ᾠραμίξας, ὑδατι διείς,
 260 ὅσον δύο κρητύλῃσι, ἡσῶ χλιηρῶ.
 48 ἢ σικύης ὅσον παλαμῶν, καὶ
 κνεοῦρος ὅσον μίαν πόσον ἐψήσας
 ὑδατι κρητύλῃσι πέντε, μέλι πα-
 ραχέως καὶ ἔλαιον, κλύσται. 49 ἢ
 κήκεως κνιδίως ὅσον ἐξήκοντα εἰς
 μέλι, ἢ εἰς ἔλαιον ζῶν ὑδατι διείς,
 κλύσται.

CXII. Ἦν ἐκ τῶν Διφροῖν
 ληφθῆ, 2 πινέτω ἀσαφίδα μελα-
 ναν, ἢ σιδίως γλυκέως ροίης τὸ 409
 ἐνδοθεν, καὶ πιτύλι ἐρίφου 3 ταῦτα
 5 διείς οἶνω μέλανι, ἔ τερὸν ἀγρῶν
 ἢ ἀλφειῶ πύρενα ἐπιπίσσειν, 410
 καὶ διδόναι πίνειν. 4 τὸς πυρᾶς ἢ ἐπ'
 ὀλίγον φῶξαι.

CXIII. Ἦν δὲ ἐκ τῶν ἀμμο
 ἐμέη, ταῦτα ἢ σύριγγος ἢ ἡπατι
 τέτω. 2 αὐτὴ πινέτω γάλα ὄνος,
 ἐπίτω βόου, ἢ ὄμαρες τεσσαρῶν 411
 κρητῶν ἡμέρας 3 καὶ σήσαμον τε-
 πῶν, ἀγρῶν ἀν' ὄνυχον. 4 πινέτω
 τὸ γάλα νῆστις.

CXIV. Ἦν [ἦ] ἐκ τῶν 412
 ἑδρῶν ἀλγῆ, ᾠραμίξας κρητῶν,
 σελίνος ρίζαν, ἐψέειν ἔ πίνειν ἡμέρας
 τεσσαρῶν. 2 ἔ τριδάκτυλος ἀπὸ τῆς
 10 ψας ζῶν χλιηρῶ ἀλείφαλι ἐπίειν.

CXV. Ἦν ἢ ἐκ τῶν ἀμμο
 φλεγμῶν, ἐρύχως χυλῶν ἐγ-
 χέειν, ἢ τὸ δούλιον, ἢ ῥάμνος.

CXVI. Ἦν ἐκ τῶν τὸ σκέλιον
 ὑπὸ ὑπερέων χυλῶν, ἀνίστασθαι δὲ
 μὴ δυνάμεν, πίνειν ὕσκαμνος κρητῶν 413
 πόν, ὅσον χραμίδα, ἐν οἶνω μέ-
 λανι ἡμέρας τέττις. 2 [εἰ] ἢ ᾠραφέ-
 ρῆ) ἢ πίνεσαι, 3 λύσις, γάλακτος
 ὄνειρος πίσιται ὅσον κύλικα. ἐπίτω
 ἢ φαρμάκας, ὑφ' ἔ τὸ φλέγμα κα-
 θαίρει. 4 σινδράκη ἢ ἐκ κρητῶν ἔ
 λαζωῶ θριξί θυμικήθω ῥῆτις ἡμέρας.

CXVII. Ἦν

47 Aut thlaspius acetabulum,
 melle ammixto in aquæ heminis
 duabus dilue, & tepido utere. 48
 Aut cucumeris sylvestris magni-
 tudinem palmi, & cneori potio-
 nem unam, in aquæ heminis
 quinque coquito, & melle ac
 oleo affuso colluito. 49 Aut gra- 170
 na cnidia sexaginta, in melle aut
 in oleo diluta, cum aqua infun-
 dito.

CXII. Si ex partu alvi proflu-
 vio corripitur. 2 Bibat uvam
 passam nigram, & punici dulcis
 malicorium, & internum nu-
 cleum, & coagulum hædi. 3 Hæc
 vino nigro diluta, & caseo ca-
 prino, ac polenta triticea insper-
 sis, bibenda dato. 4 Triticum
 autem modice torreto.

CXIII. Si vero ex partu fan-
 guinem vomat, huic hepatis fi-
 stula fauciarata est. 2 Hæc lac 175
 asini bibat, deinde vaccæ nigræ,
 ad quadraginta dies: 3 & tesa-
 mum tritum, donec probe ha-
 beat. 4 Bibat autem lac jejuna.

CXIV. Si ex partu sedem do-
 leat, juniperi fructum & apii ra-
 dicem coquat, & ad dies quatuor
 bibat; 2 & lactucæ semen cum
 anserino adipe tritum edat.

CXV. Si vero ex partu uteri
 inflammati fuerint: solani suc-
 cum infundito, aut betæ, aut
 rhamni.

CXVI. Si ex partu crus ab ute-
 ris claudum factum fuerit, & 180
 exurgere non poterit, semen
 hyoscyami chemæ mensura,
 in vino nigro ad triduum bibat.
 2 Si vero mente percellatur ipsa
 bibens, lactis asinini poculum
 bibendum dato: 3 deinde phar-
 macum à quo pituita purgatur:
 4 ex sandaracha autem & cerato,
 & pilis leporis, per triduum suf-
 fitus fiat.

CXVII. Si

15 **ΚΧVII.** " Ἦν ἐκ τῶν φλεγ-
 μῶσιν αἱ ὑσέραι, σφύχνης χυ-
 λὸν ἐν γράμῳ αἰδοῖαν ἔσω, 2 " ἢ σελί- 414
 να, ἢ ῥάμνα, ἢ τούτλα, ἢ κρο-
 κώτης " χυλὸν, ἐπιπέσας ἐγγχε. 415
 3 " ἢ ἀκτής τὸ μέσον καὶ ἀπαιλώ- 416
 τῶν περὶ ζίστας μακρὸν ἔντες. 4
 " ἢ ἀψίνθιον ἐν ὕδατι τρίψον, ἐι- 417
 εἰώ ἢ ἀναποσγίτας. 5 ὡ ἢ φρί-
 ξη, ἀφαιρέν. 6 ἢ κοτυληδόν
 φύλλα καὶ πράσα ἐψέιν ἐν πυ-
 ρᾶν κείνοισιν, ἔλαμον ἐπ' αὐτοῖσι
 χέας " δίδε. 418

ΚΧVIII. " Χολῆς καὶ φαρμάκῳ 419
 ἐκ μήτρης. 2 σικύνης τὴν ἐντερίω-
 20 νῶν λείω ' τρέψας, καὶ μέλιτι
 φυρήσας, βάλαμον ποιέων πρσο-
 τίθη. 3 φάρμακον εἰς χεῖρ διδόνα,
 καὶ αὐτὴ κατὰ καθάρσιν, ἐκ χέφ
 τῶν θερμῶ. 4 πρσοτίθεναι ἢ αὐνήσων,
 ἢ μελάνθιον, ἢ κροκοκινθίδ
 ἀργίης τὸ ἐνδον λείον ποιέον, καὶ
 μέλιτι φυρῶν, καὶ πρσοτίθεναι.
 5 ἢ ἐλατηρίσ ὅσον πύσας τέσσα-
 ρας, ξυμμίξας σέρας χυλὸν ἢ αἰ-
 γῶν, 6 βάλαμον δύμηκεσέρω 420
 πρσοτίθεναι. 6 ἢ νίτρον, ἐκ κύμινον,
 καὶ σκόροδον, καὶ σῦκον, λεία πίνω
 ποιήσας, καὶ μέλιτι δόσας, πρσο-
 25 τίθεναι. 7 θερμῶ ἢ λυθῶσ, ἢ ἀπὸ
 λυθῶσ πινέτω. 8 ἢ θλάσπιν λείω
 ποιέων, καὶ μέλιτι φυρῶν πρσοτίθε-
 να. 9 ἢ σῦκ παλαιῶ ἐν πόνον ξύ-
 σας, ξυμμίξον πύσας ἐλατηρίσ
 δύο, καὶ νίτρον ὅσον τὸ ἐλατήριον,
 μέλιτι δόσας, πρσοτίθη. 10 ἢ πσυ-
 κεδανῶ ὄκρον τρεῖς κύαθος δίδε
 πίνε. 11 καὶ αὐνήσων καὶ μελάνθιον
 διέις ἐν οἴνω δίδε πίνε. 12 ἢ " ἔλα. 421
 τηρίσ πύσας τέσσαρας, μίξας
 σέρα μηλείω. 13 ἀφελουδίη εἰς
 ἀφαιρέσῳ ὕδατι δύαδι ἡμέρας σῦ-
 φονη. 14 ἢ ἐλατηρίσ πύσας τρεῖς
 ξύω

ΚΧVII. Si ex partu uteri in-
 flammati fuerint, solani succum
 intra pudenda infundito. 2 Aut 185
 apii, aut rhamni, aut betæ, aut
 cucurbitæ succum expressum. 3
 Aut sambuci medullam ac tener-
 rimam partem derafam, oblon-
 gam indito. 4 Aut absinthium in
 aqua terito, & lana exceptum
 subdito. 5 Si vero horruerit,
 tollito. 6 Aut cotyledonis folia,
 & porrum, in crassiore tritici fa-
 rina coquito, & oleo ipsis affuso
 præbeto.

ΚΧVIII. Bilem ex utero pur-
 gantia. 2 Cucumeris sylvestris
 internam partem tritam ac melle
 subactam, in glandem efforma- 190
 to ac apponito. 3 Pharmacum
 autem dare oportet, quod sur-
 fum ac deorsum purget, & calida
 lavare, 4 apponere vero anisum,
 aut melanthium : 5 aut colocyn-
 thidis sylvestris internam partem
 terito, & melle subactam appo-
 nito. Aut elaterii potiones qua-
 tuor, ammixto adipe anserino
 aut caprino, in oblongiorem
 glandem redactas apponito. 6 Aut
 nitrum, & cuminum, & allium,
 & ficum, omnia leviter trita ' & 195
 melle subacta apponito. 7 Calida
 vero lavetur, & à balneo bibat.
 8 Aut thlaspi leviter tritum, &
 melle subactum apponito. 9 Aut
 ficus veteris pinguetudinem de-
 rafam elaterii potionibus duabus
 ammixtis, & nitro tantum quan-
 tum est elaterium, cum melle
 subigito ac apponito. 10 Aut
 peucedani tres cyathos bibendos
 dato. 11 Et anisum ac melan-
 thium vino diluta bibenda dato.
 12 Aut elaterii potiones quatuor,
 adipe ovillo ammixto apponat. 200
 13 Et hoc ablato aqua odorata
 lavet, quæ leniter adstringat. 14
 Aut elaterii potiones tres cum
 ovillo

30 ξυῶ μηλείῳ σέλι βάλανον' ἄπει-
 πτερόν ποιέειν. 15 ὡδ' ἢ ἀφέληται,
 ἀφνιζέσθω ὕδατι δ' ἰκανῶ. 16 ἢ 422
 θλάσσι ⑥ ὅσον πόσιν ξυῶ μέλιτι
 διδῶ. 17 Κλυσμὸς, ὡδ' χολώδης ἢ.
 ἐλατηρίῳ ὅσον δύο πόσας ὕδατι
 διέει, ἐπιχέαι ἔλαμον ναρκισίνον, καὶ
 κλύζειν χλιηρῶ. 18 ἢ χρολοκωδι-
 δας ἀγρίας δύο δ' ὑπὸ ῥέξας' ἐν οἴ- 423
 νω [ἢ] γάλακτι ἐφθ' ὅσον τέσσαρας
 κρούτας, τὴν μὲν μίαν ἀπητέειν, ἔ-
 ξυμμίσην ἔλαμον ναρκισίνον, καὶ
 κλύζειν. 19 ἢ 424
 χολώδης καὶ φλεγματώδης ἢ. σι-
 35 κύης ἐντεριάνης ὅσον ἑπαλισην
 ἐψησας ἐν ὕδατι ποτῶ τέσσαρες
 κρούτας, καὶ μέλι μίξας καὶ ἔλαμον
 αἰθιον, κλύζειν. 20 Φλέγμα ⑥ χολ-
 ῶν καθαῖρον. κρόκος κινιδίος ἐξή-
 κρούτα, μέλι τε καὶ ἔλαμον αἰθιον
 μίξας, κλύζειν ἐν ὕδατι. 21 ἢ κνή- 425
 ερον ἐψησας ἐν ὕδατι ποτῶ, ἐν
 πέντε κοτύλησιν, δύο χέας δύο κο-
 τύλας, συμμίξαι μέλι καὶ ἔλαμον
 αἰθιον ξυῶ ναρκισίνω, ἔκλυσαι.
 22 Κλυσμοὶ καθαρήλοι. ὕλω-
 θοὶ χυμεροὶ καυθέντες ἐβραχύν-
 40 τες ἐν ὕδατι, δ' ὑπὸ χύσασθαι τὸ ὕδωρ,
 ἔλαμον ξυμμίσην, καὶ κλύζειν. 23 καὶ
 μετὰ κλύζειν σιδίοισι, κηκίδι, λωβῶ
 περίσμασι. ἐν οἴνω ἢ μέλανι χρῆ
 ἐψέειν. 24 ἢ τρέψαι κηκίων χρῆσθαι
 ξυῶ ὕδατι. 25 μετὰ κλύζειν ἢ τρέψαι-
 σι. 26 [ἢ] ταῖσι τ' μυρσίνης φύλλασι-
 σι, καὶ ῥῶν τῆ βυρσοδέψικῃ [χρη-
 σθαι] ἐψέειν ἢ οἴνω μέλανι δ' ἰσάδι.
 27 ἢ μετὰ κλύζειν ἢ. χίνης φύλλα καὶ 426
 ὑπερικόν καὶ ἐλελίσφακον ἐψη-
 σασθαι ξυῶ οἴνω μέλανι δ' ἰσάδι 28 ἢ
 κρομμύδος ὕδατι, καὶ τὴν δὲ ἐψέειν
 λινοζῶσιν, νίτρου ἐρυθρῶ ὀλίγον, καὶ
 45 κλύζειν. 29 ἢ ἐλατηρίῳ ὅσον πό- 427
 σις, ξυῶ ναρκισίνω ἐλαίῳ ἢ ἀντί-

ovillo adipe, in glandem circum
 pennam efformato: 15 & ubi
 amoverit, sufficienti aqua probe
 eluatur. 16 Aut thlaspis potionem
 cum melle dato. 17 Collutio, si
 biliosa fuerit. Elaterii potiones
 duas aqua dilue, & oleum nar-
 cissinum affunde, & cum tepido
 collue. 18 Aut colocynthides
 sylvestres duas in lactis asinini 203
 cocti heminis quatuor macerato,
 & unam excolato, ac oleum nar-
 cissinum ammisceto, & infun-
 dito. 19 Alia collutio biliosa &
 pituitosa. Cucumeris sylvestris
 internam partem palmi magni-
 tudine, in aquæ potabilis hemi-
 nis quatuor coque, & melle ac
 oleo anthino ammixto infundi-
 to. 20 Alia pituitam & bilem
 purgans. Grana cnidia sexaginta,
 melle ac oleo anthino am-
 mixto, cum aqua infundito. 21
 Aut cnestrum in aquæ potabilis 210
 heminis quinque coquito, &
 duabus excolatis, mel & oleum
 anthinum, cum narcissino am-
 misceto, ac colluito. 22 Collu-
 tiones purgatoriarum. Grossi hyber-
 ni usti in aqua macerantur: & ad
 aquam excolatam oleum ammi-
 scetur, ac infunditur. 23 Postea
 vero collutio fiat ex malicorio,
 galla, loti ramentis. Hæc autem
 in vino nigro coquere oportet:
 24 Aut fece vini usta utere cum
 aqua. 25 Et postea hæc infun- 215
 dito, 26 myrri folia & rhoem
 coriarium. Coquantur autem in
 vino nigro odorato. 27 Et postea
 lentisci folia, & hypericum, &
 salviam, cum vino nigro odo-
 rato cocta infundito. 28 Aut
 cum brassicæ aqua, in qua
 mercurialis cocta sit, modico
 nitro adjecto, colluito. 29 Aut
 elaterii potionem, cum oleo
 narcissino aut anthino, tepi-
 dam

νω, καὶ κλύσται χληθῶς. 30³ Ἦν ὃ
 χλωδῆς ἤ, καλοκωπίδας δύο δ'πο-
 βρέξαι ἐν γάλακτι ὀνείω ἐφθῶ ὅσον
 τέσσαρσι κροτύλῃσι, ἔ' ἀπηθήσων. 428
 ἔ' κλύσται, ξυμμιζται τε ἔλαμον
 ναρκιστινον ἢ ἀνθινον, ἢ τὸ Διὰ τῆς
 σικύης ἐντεράωνης ὅσον παλαμ-
 σῶν, 31 ἐν εἶν [σ] ἐ] ἐν ὕδατι πο-
 τῶν τέσσαρσι κροτύλῃσι, καὶ μέλι
 ὡδισχέαι, καὶ ἔλαμον ἀνθινον 32
 ἔ' ἔ' ο κλυσμὸς φλεγματοῦ ἔ'
 χλωδῆ ξυμφέρει.

cxix. Κλύσται ἐλκεν φλέγ-
 261 μῶ. " κρόκον τριῶν ἔ' μινδρα- 429
 γῶς ξυῖ ὕδατι. 2 κρόκῳ γὰρ
 παμπούλη τε καὶ πανθή ἰσότη-
 τας γίνεται. 3 " σκορόδα μάλυζαν, 430
 νίτρον, σύκας τὸ ἔνδον τὸ πύον, ἴσον
 τριψύκας λεία, ὀκθῶν κηκίδα ποιέειν
 τὸ μέγιστον, καὶ πωσθίηναι. 4 ἢ
 κυμίνες φύλλα ἐν οἴνω τριψύκας
 εἰσὶν ὡσθῶς. 5 " ἢ γῆς λυσκῆς 431
 ὅσον πόσιν. 6 " ἢ λυκῆν ῥίζην 432
 τριῶν λείω, καὶ μέλι ἐπιχέας,
 καὶ ἀναζέσεις, βάλανόν τε ποιή-
 5 σεις ὡσθῆς. 7 ἢ ὀπὸν σιλφίε
 ρεῖ σῦκων μαλάσσειν, καὶ βάλαν-
 νον ποιέειν. 8 ἀροθὸν εἰ καὶ σικύης
 ὡσθῶς τριῶν ὀμῶς. 9 ἢ χολή
 ταύρος, καὶ νίτρον ἐρυθρῶν, καὶ νέ-
 πτωπον, [καὶ] κυκλάμινον τέτων
 ὅσον κηκίδα, τῆς εἰς κυκλαμίνες
 πλείονα μῶσθον, μέλι ξυμμι-
 ζεσσι ἢ θεραπεία μὴ ὡσθῆ-
 ῖς εἶτω.

10 Πρόδοξον. " κυκλαμίνες τῶν 433
 κεφαλῶν καθαίρειν ὕδατι τριψύκας,
 καὶ εἰς ἀχνίω ἀναφορῆσαι ὡσθ-
 ῖς ἔναι. 11 ἢ σμύρναν, ἄλας, κύ-
 μινον, χολήν ταύρος ξυῖ μέλι
 10 ὀμῶς. 12 " ἢ κρόκους ἐκλύσται 434
 ὅσον τρεῖς, ἰνδικῶ φαρμάκῳ ἔ' ἔ'
 ὀφθαλμῶν ὀκαλιέται, καὶ πείσσει
 τῶ

dam infundito. 30 Si vero bilio-
 fa fuerit, colocynthidas duas in
 lactis afinini ' cocti quatuor he- 220
 minis macerato, & cum excola-
 to colluito, oleo narcissino aut
 anthino ammixto. Aut cucume-
 ris sylvestris internam partem
 palmi magnitudine, 31 in aquæ
 potabilis heminis quatuor co-
 quito, & melle ac oleo anthino
 addito, colluito. 32 Hæc collu-
 tio pituitosæ ac biliosæ condu-
 cit.

cxix. Collutio pituitam tra-
 hens. Granum cnidium, & man-
 dragoræ liquorem terito cum
 aqua. 2 Nam purgatio multa &
 ' omnis generis ex hac collutio- 225
 ne contingit. 3 Aut allii caput
 integrum, nitrum, ficus inter-
 nam pinguem partem, æquis
 portionibus trita ad gallæ ma-
 gnitudinem efformato, ac appo-
 nito. 4 Aut cumini folia cum vi-
 no trita, in lana subdito. 6 Aut
 radicem albam terito, & melle
 affuso fervefactam in glandem
 redigito, ac apponito. 7 Aut sil-
 phii liquorem cum ficis emolli-
 to, & glandem efformato. 8 Bo-
 num est & cucumeris ' sylvestris 230
 semen similiter tritum ac præ-
 paratum. 9 Aut fel tauri, & ni-
 trum rubrum, & necopum, ac
 cyclaminum, illorum quidem
 gallæ magnitudinem, cyclamini
 vero ampliorem portionem, mel-
 le ammixto mulier quæ curatur
 apponat.

10 Aliud subditium. Cyc-
 lami caput purgatum aqua teri-
 to, & lana tenera exceptum ap-
 ponito. 11 Aut myrrham, salem,
 cuminum, fel tauri, cum melle
 eodem modo. 12 Aut grana ' cni- 235
 dia triginta, & Indici pharmaci
 oculorum (quod vocatur piper)
 grana tria, decorticato: & ro-
 tundi

τῆ σρογύλας τρία.¹³ ταῦτα ἢ λεία
 τριῶν, καὶ οἶνω παλαιῷ χληρῶ
 διείς, βαλάνιον περὶ πλερὸν ὄρνιθος
 πθένει, καὶ ὡδὲ πρῶταίην.¹⁴ ἢ πτυ-
 μῶκος ὁπὸν μέλιτι ἀναδύσεις, ἢ
 σκίλλης ρίζαν ὅσον ἐξάδακτυλον,
 ἐλίξας τὸς δύο δακτύλους ἐν εἰρίῳ
 πρῶτες.¹⁵ ἢ αὐτῶ τῶ σκίλλαν
 αὐτὸς ρίζης τριῶν, καὶ ὡσαύτως
 ἐλίξας ἐν εἰρίῳ, εἴτα πρῶταίην.

¹⁶ Κλυσμός, ἢ φλεγματώδης
¹⁵ γυνὴ ἢ. ἐκτέθρος δύο πόσις ἐν
 οἶνω διένειμ γλυκεῖ, ὅσον δύο κροτύ-
 λας, καὶ κλύζειν, μίσηρνα, ἢ κα-
 θάρσιον δέν, ἢ πρῶτα [οἶ] δει⁴³⁵
 ἐψείν.¹⁷ ἢ ἀκλῆς καρπὸν, ἢ ἀνήσον,
 λιθωνωτὸν, σμύρναν, οἶνον ταῦτα
 πᾶσι τριῶν, καὶ τῶ χυλῶ τρεῶν
 κλύζειν. ¹⁸ ἢ καμῶλι ἐψήσας ἐν
 ὕδατι, ἐν τῶ χυλῶ ταύτης ἐψεί τῶ
 λινοζῶσιν, καὶ λίνος σπερμα, ἢ νίτρον⁴³⁶
 ἀποχέας, κλύζει. ¹⁹ ἢ κνήσρε πόσιν
 ἐν μέλιτι διείς ἐνίεναι.

CXX. Σκέπτεσθ ἢ χρὴ τὰ ἐπι-
²⁰ μύια, ἢ τε χολώδεα, ἢ τε φλεγ-
 ματώδεα ἢ. ² ψάμμον ἐς τὴ λίον
 ὑποδῶλιν λεπτῶ ξηρῶ ἔ, ὅταν
 τὰ κατὰ μύια ἴη, ἔσται ἐπι-
 χέαι, καὶ ἐαυ ξηρανθῶν. ³ καὶ, ἢ μὲ
 χολώδεα ἢ, ἐπὶ τῆ ψάμμω ξηρῶ
 νόμιμον τὸ αἶμα χλωρὸν γίνε. ⁴ ἢ
 ἢ φλεγματώδεα, οἶον μύξα ὄρων.
⁵ ἢ ἐν φλεγματώδεα ἢ, κνήσρε ὁ-⁴³⁷
 σον πόσιν διένειμ, καὶ ξυὼ μελικρή-
 τε κοτύλη κλύσει. ⁶ Καθάρσιον
 μαλακόν, [ὁ ἔ] ὕδρε ἄφ, ἔδε⁴³⁸
 μαῖα, ἔ ἰχθῶρ ὑφαίμον, καὶ κατὰ
²⁵ μύια κατὰσῶ, ἢ καὶ μὴ πολυ-
 ρρόνια ἢ, ἔ ὑσέρων σῶμα μαλακί-
 σσ. ⁷ μύρον ναρκίστινον καὶ κύμινον ὁ
 ἐοθεῖ, σμύρναν τε καὶ λιθωνωτὸν,
 ἢ ψήθιον, κύπερον, ῥόδιον ἀλφθα,⁴³⁹
 ἢ ἀλφίθ.⁸ τῶτων τῶ ἴσον ἢ ἄλλων⁴⁴⁰

tundi item tria. ¹³ Hæc autem
 terito, & vino veteri tepido di-
 luta, instar glandis circum vo-
 lucris pennam efformato, & sic
 adhibeto. ¹⁴ Aut tithymali suc-
 cum melle subactum. Aut scillæ
 radicem longitudine digitorum
 sex, duobus digitis lana obvolu-
 tis subdito. ¹⁵ Aut ipsam scil-
 lam absque radice terito, & simi-
 liter ' lana obvolutam apponito. ²⁴⁰

¹⁶ Collutio, si pituitosa fuerit
 mulier. Veratri potiones duas
 in vini dulcis heminis duabus
 diluito, & permixta infundito.
 Si purgatione opus habuerit,
 porrum coquere oportet, ¹⁷ aut
 sambuci fructum, anisum, thus,
 myrrham, vinum : hæc omnia
 terito, & cum succo horum col-
 luito. ¹⁸ Aut brassicam in aqua
 coquito, & in hujus succo mer-
 curialem coquito, & nitri ' pa-²⁴⁵
 rum, & excolatum infundito. ¹⁹
 Aut cnestri potionem in melle
 dilutam immittito.

cxx. Verum menses confide-
 rare oportet, an biliosi sint, aut
 pituitosi. ² Ad hoc arenam fic-
 cam tenuem in solem subjcito,
 & quum menses prodierint, fan-
 guinem perfundito, ac ficcari
 finito. ³ Et siquidem biliosi fue-
 rint, sanguis in arena ficcatus
 viridis evadit. ⁴ Si vero pitui-
 tosi, velut mucus conspicitur. ⁵
 Si igitur pituitosi fuerint, ' cne-²⁵⁰
 stri potionem cum aquæ mulsæ
 hemina infundito. ⁶ Purgato-
 rium molle, aquam ducit & pel-
 liculas, ac saniem subcreuantam.
 Detrahit & menses, nisi diutur-
 ni fuerint, & uterorum os mol-
 lit. ⁷ Unguentum narcissinum,
 & cuminum quod editur, myr-
 rham, thus, absinthium, cype-
 rum, unguentum rosaceum. ⁸
 Horum singulorum pares por-
 tiones,

ἐκείσθε,

ἐκίσας, ἔσθ' ἐν νερκισίνης τέσσαρας
 μερίδας, ἐπιπέλιον ὀμῆ λίνε ξυμ-
 μιξας, πῶντα τρίψον, 9 καὶ ποίησον
 βάλανον περὶ πτερῶν, ράκος λεπτόν
 περὶ αἰθῆς καὶ ἀδῆσαι, ἔκ ἐμβόψυς ἐς
 ἀλάφα λούχον ἀγρόπιον, καὶ πωσο-
 λήθεναι καὶ ἐὰν ὄλιον τὴν ἡμέραν. 10
 30 λασα μύρη καὶ ἄφαρ μύρη, Δίφ-
 νιζέσθω τῷ ὕδατι τῷ εὐώδη. 11 Ἐ-
 περον καὶ ταρῆον, [ὄ] ὕδωρ ἀγρῆ, καὶ
 δέρεμαθα, καὶ μύξας, καὶ ἰχθυῶσα ὕφα-
 μον. 12 σμύρναν, ἄλας, κύμινον, χο-
 λῶν ταύρας, ταῦτα συμμιξας, καὶ
 μέλιτι φυρήσας, ἔκ ἐς ράκος εὐθείας,
 πωσοθέιναι ἡμέραν ἢ ὅλιον ἐπιπέ-
 σθαι, εἴτε λασα μύρη καὶ ἀφελο-
 μύρη, Δίφνιζέσθω ὕδατι τῷ εὐώδη.
 13 Ἀλλοι: ἄλας, κύμινον, χολλῶν
 ταύρας, μέλιτι ἀναφυρέν, ἔκ πωσο-
 λήθεσθ. 14 καὶ σίλφιον τῷ σύκω μί-
 35 ξαι, ἔκ πωσοθήθεσθ, εἴτε Διάνίψαι
 μύρω ροδίνω. 15 ἢ κόκκους ἐκλέ-
 ψύσθαι, πόντον τὸ τρίψασθαι, καὶ βάλ-
 44 λανον ποιεῖν, 16 ἢ σπόροδον, ἐνίτρον
 ἐρυθρόν, καὶ σῦκον τέτρω ἐκάσας ἴσον
 μίξας μέλιτι, δέναι πωσοθήθεσθ,
 καὶ ἐπιπέλιον ἀφέληται, ἐλάφας τεταρ-
 πωσοθήθεσθ, τήξας ἐν οἴνω. 17 ἢ πε-
 πέρεως κόκκους πέντε, ξυὸν ἐλατη-
 ρίω ὀλίγω πωσοτάξιν ἢ γυμνακῆς
 γάλα· ἐν εἰσθαι, 18 ἐς μύρον ἀπὸ δά-
 44 ψας πωσοθήθεναι καὶ ἀφελῆν ὡς-
 αὐτάς. 18 ἢ σῦκος τὸ πίοταρον ξυὸν
 ἐλατηρίως πόςθαι, καὶ νίτρος ἐρυθρῶς τὸ
 ἴσον, ἔκ μέλιτος ἴσον ὡσαύτως. 19 ἢ χο-
 40 λῶν ταύρας, ἐνίτρον ἐρυθρόν, νέτω-
 πον, κυκλίμινον ἴσον, ὅσον κηκί-
 44 δαι, ἐν μέλιτι. 20 ἢ χολλῶν ταύ-
 ρας ἐς ἀγρόπιον ἔλαιον βάλψασαι
 πωσοθήθεσθ, καὶ ἀφελομύρη ρο-
 δίνω. 21 ἢ σικυῆς τῆς μακρῆς τὴν
 ἐννεαλῶν, τὸ πώριμα ἐξελῶν
 ξυὸν γάλακτι γυμνακῆς κροστῆ-
 φας,

tiones, narcissini vero quatuor
 partes sumito, & crudi lini ' pul- 253
 villo dum à stuga depectinatur
 ammixto, omnia terito, 9 &
 glandem circum pennam effor-
 mato, & linteo tenui circumdato
 deligato, & in oleum album
 ægyptium tingito, ac apponito,
 & per totam diem finito. 10 Et
 ubi lavit & amovit, aqua odora-
 ta perluatur. 11 Aliud purgato-
 rium. Ducit aquam & pelliculas,
 & mucos, & faniem subcruen-
 tam. 12 Myrrham, salem, cu-
 minum, fel tauri, melle ' subacta 260
 & linteo indita apponito, & to-
 tum diem insita finito. Deinde
 ubi lavit & amovit, aqua odorata
 perluatur. 13 Aliud. Salem, cu-
 minum, fel tauri, melle subigito
 ac subdito. 14 Et silphium ficui
 ammisceto ac apponito: deinde
 unguento rosaceo illinito. 15 Aut
 grana cnidia decorticato, potio-
 nemque ipsorum terito, ac in
 glandem efformato. 16 Aut al-
 lium & nitrum rubrum, & fi-
 cum, paribus ' portionibus melle 265
 ammixto subdenda dato. Et ubi
 amoverit, cervi adipem apponat
 in vino liquefactum. 17 Aut pi-
 peris grana quinque cum modico
 elaterio, muliebri lacte instil-
 lato, in lana unguento tincta
 apponat, ac amoveat eodem mo-
 do. 18 Aut pinguißimam ficus
 partem cum elaterii portione, &
 nitri rubri ac mellis æquali por-
 tionē eodem modo. 19 Aut fel
 tauri, nitrum rubrum, netopum,
 ' cyclaminum, paribus portioni- 270
 bus eodem modo cum melle in
 glandem efformato. 20 Aut fel
 tauri oleo ægyptio tinctum ap-
 ponat: & eo amoto rosaceum
 illinat. 21 Aut cucumeris sylve-
 stris longi internam partem,
 exempto femine, cum lacte mu-
 lieris

φρα, κ' σμύρναν ακρητον, κ' μέλι 414
 λι δλίην, κ' μύρον αγύπτιον τρι-
 βήν κ' παροσίηναι. 22 η τλώ οίτε-
 ριάνω σκύης αυλώω, κ' ψαυ δε
 45 αυού ε' σπέρμαλι, κ' μέλι ερι-
 νον ποιέν δ' μήκεα, κ' βάπιφν ές
 έλαμοι λδιην. 23 η τλώ αγέλιω
 κλοκυώτιω, αυώπας. 24 η 417
 έλατηεις τείεις πόσιας εν συμπύ
 τείφν, κ' βάλαμον ποιέν. 25
 46 η Αλλ' όμοίως, κ' κικκας ενλίψας 416
 τείεις, " όσον πόσιν έψήσας, κ' μέλι 417
 λι ωειχέω κ' παροσίεω. 26 η όρο 418
 δινον αλφφα.

CXXI. Όσα η βάλαμον παρο-
 σίην, έμπίξωτα χεη πάτερον ές
 τλώ βάλαμον, έπίτοι ράκεω ωει-
 26: 27ηναι' λεπτον ενείρω, βάψασα
 αλφφα αγύπτιον παροσίεω. 2 α-
 γη η μόλιστα κ' δερματω αφαι 419
 ρέν). 3 Πρόοτεω κηταρηνκ' ίχθυ-
 ρω, " ύδαρ άγην δυάμδρα, κ' μύ- 420
 ζας, ε' δερματω κωλλιν' τ' παροσίην.
 4 ε' πεπερεωσ κ' κικκας τίος αρας τ'
 μερίσαν, η κ' κ' μικραίν, έ δέοι,
 έλατηεις πόσι συμμιζας, τείεις
 λεία, 5 ωφρασίζων γυωακός γά-
 λα, κ' μέλι δλίην αναφυρήσας. 6
 5 τείτοι ές είelon μαλθηκόν κηταρδν
 παρίπτερον περιλίξω ράκεα, ενκα-
 ταλασών παροσίηναι ές λδιην α-
 λφφα αγύπτιον βάπιφν. 7 παροσ-
 κείστω η ήμέρην ε, έπίδέν αφέλιη-
 γη, παροσίεω τώ τείω ε' έλάφρα.
 18 Πρόοτεω κηταρηνκ', λ' μη πο- 451
 τ' καθάρη. λινοζώων τείψας κ'
 σμύρναν παροσίηναι.

CXXII. Πρόοτεω όμοίως κη-
 ταρηνκ', χεηκ δυάμδρα ενκα-
 λείν κ' κηταρηνκ' κηταρηνκ', κ' κ'
 έμύρον δπόπληκον έπεξωγα-
 10 γείν. 21 κηταρηνκ' πέντε, δπό- 452

lieris masculum alentis, & myr-
 rham puram, & modicum mel,
 & unguentum ægyptium, terito
 & apponito. 22 Aut cucumeris
 sylvestris partem internam sic-
 cato, & sine semine tundito, & 275
 adjecto melle fervefacito, &
 glandem oblongam efformato,
 atque oleo albo tinctum subdito.
 23 Aut sylvestrem cucurbitam
 eodem modo. 24 Aut elaterii po-
 tiones tres cum farinæ massa te-
 rito, & glandem formato. 25 A-
 liud similiter faciens. Grana
 cnidia decorticata trium potio-
 num mensura coquito, & melle
 affuso apponito. 26 Deinde ro-
 faceum illinito.

CXXI. Quæcunque vero glandem
 subdunt, eas prius lanam 280
 in glandem infigere, deinde lin-
 teum tenue circumdare oportet,
 atque sic oleo ægyptio tinctam
 apponere. 2 Ducunt autem hæc
 maxime, & pelliculas auferunt.
 3 Subdititia purgatoria fortia,
 quæ aquam ducere possunt, &
 mucos, ac pelliculas, magis quam
 priora. 4 Piperis grana quatuor
 maxima, aut etiam parva, si opus
 fuerit, ac elaterii potionem am-
 mixta terito, 5 & muliebri lacte 285
 instillato, cum modico melle
 subigito. 6 Atque hæc in lanam
 mollem circum pennam obvol-
 vito, & linteo circumdato appo-
 nito, ubi prius in oleum ægyptium
 tinxeris. 7 Maneant autem
 subdita per diem: & ubi
 amoverit, adipem cervi apponat.
 8 Subdititia purgatoria, si potio-
 nes non purgarent. Mercurialem
 tritam ac myrrham apponito.

CXXII. Portiones, similiter
 purgatoriar, quæ secundas ejice-
 re possunt, & menses detrahere,
 & fœtum enectum educere. 2
 Cantharides quinque, alis &
 k k ' cruri-

πίλας κη' τὰ πῖρα καὶ τὰ σκέ-
 λια κη' τὴν κεφαλὴν εἶτα τρι-
 βολον ἄλωστασιον κή' φασ τῆ-
 σι ρίζησι καὶ τῆσι φύλοισι καὶ
 τὸ χλωρόν τὸ ἕξω τρέψας ἴσον,
 καὶ σελίνου ἀπέριμαλτον, καὶ σι-
 πίης ἅν πεντεκαίδεκα, ἐν οἴνω
 γλυκεῖ κεκρημύρω [διδόναι,] καὶ
 " ἐν ὕδατι θερμῷ κατίνουα, 3 κή' 453
 μελίκρητον ὕδαρες, καὶ οἶνον
 γλυκῶν. 4 " καὶ τῆ [ἀν]θεον 454
 τετραμύριον ὅσον ζαιτήρα ἀγ-
 νῶν ἐν οἴνω γλυκεῖ πίνειν. 5
 ἐπιπὼ δὲ ὀδύνη ἔχη, λούκους ἐρε-
 15 βίνθας καὶ ἄσαφίδας ἐψήσας
 ἐν ὕδατι, καὶ ψύξας, διδόναι
 πίνειν. 6 ὅταν ἡ σφαγῆς ἐκίη ἔχη,
 ἐν ὕδατι χληρωῶ κατίνουα, καὶ
 οἶνον πίνετω γλυκῶν.

CXXIII. " Πάσης νέσας δυνά- 455
 μρον καὶ ἀναστομῶσαι, καὶ κατῆ-
 ραι. 2 σμύρανον ὀλίγην, καὶ ἐλε-
 λίσφακον, καὶ ἀνήησον τρέψας
 χρῶν. 3 " Κατὰ ζιζιὴν δυνάμρον 4-6
 εἰσοκον κατῆρα. 4 " ἢ τὸ σῶμα 457
 τῆς μήτρας ὀρθῶς ἔχη, πυρελίω
 βόλβον ξηρὸν κή' φασ καὶ Διφσή-
 σαι πῶσαρος χοίνικας, ὄξος δὲ
 κρητύλας δέκα, καὶ ἔρα βοείας ἑτε-
 20 ρον τοῦτον, ' καὶ ψαλάσσης ἄλ-
 μης κρητύλας εἴκοσι. 5 " πυρελίω 458
 δὲ βληχρῶσι πάλω χρῶνον. 6
 εἶτα λασαμύρη φάκιον πῶσαι, κή'
 μέλι καὶ ὄξω μεμιγμύρον πῶ-
 σαι ἐμεσάτω. 7 καὶ ῥοφείην ἄλκυ-
 ρονδῶναι, καὶ ἐπιπίνειν οἶνον δῶ-
 δειά παλαμόν ἐξηθερατωμύρον. 8
 σίτα δὲ μὴ γούεσθω τῆ ποιού-
 τη ἡμέρη. 9 τῆ δὲ δούτερη κή-
 κων δῶναι κατῆρα. 10 τῆ δὲ
 τρίτῃ δῶναι διαρηκίον, ἄσαφί-
 δας καὶ ἐρεβίνθας λούκους ' δύο 459
 χοίνικας, καὶ ἐπιχέτω ὕδατι
 τρεῖς

' cruribus ac capite avulsis, & 290
 tribulum ad mare natum cum
 radicibus ac foliis tritum con-
 chæ mensura, & cuanthemī viri-
 dem sive luteam internam par-
 tem, & feminis apii tantundem,
 & sepia ova quindecim, in vino
 dulci temperato bibenda dato.
 Et ubi dolor habuerit, in aqua
 calida desideat, 3 & aquam mul-
 sam aquosam bibat, & vinum
 dulce. 4 Alia. Ranunculi folio-
 rum ac floris triti, æginæi sta-
 teris ' pondus in vino dulci bi- 295
 bat. 5 Quum autem dolor ha-
 buerit, cicer album & uvas pas-
 sas in aqua coquito, & perfrige-
 ratam bibendam dato. 6 Et ubi
 urinæ stillicidium vexarit, in
 aqua tepida desideat, & vinum
 dulce bibat.

CXXIII. Aliud ad omnem
 morbum, & aperire, & purgare
 potens. 2 Myrrham ' modicam 300
 & salviā, & anisum terito ac
 utitor. 3 Purgatorium quod ster-
 rilem purgare potest. 4 Si os
 uteri non recte habuerit, stercus
 bubulum siccum tusum ac cri-
 bratum quatuor choenicum men-
 sura, & aceti heminas decem, &
 urinæ bubulæ tantundem, &
 falfuginis marinæ heminas vi-
 ginti, 5 pro fomento adhibeto :
 & ad multum tempus hoc leniter
 facito. 6 Deinde lota, ubi lenti-
 culæ ' decoctum, & mel ac ace- 305
 tum mixta bibat, vomat. 7 Et
 firinam forbendam dato : & vi-
 num odoratum vetus sub dio per
 noctem expositum, insuper bi-
 bendum. 8 Cibum autem ea die
 ne gustet. 9 Sequenti vero gra-
 num cnidium devorandum da-
 to. 10 Tertia vero pharmacum
 urinam ciens adhibeto, ita ut
 uvas passas & cicer album, dua-
 rum choenicum mensura sumas,
 &

τρίαι ημιχόαι· ¹¹ ἔπειτα δύοχόαι
25 ' ὡς τὴν αἰθρίαν θείναι, καὶ τῆ
ὑπερήνη πίνην, ¹² καὶ τοῖσι περὶ εὐ-
τοῖσι χροῖέσσιν.

¹³ " Εὐχολῶν καθαρευιῶν κα-460
ταμυλίων. " βόλκοῖτον παλάσσι ὅσον 461
σκαφίδου, φυρλιῶ δὲ καὶ ξυμ-
μίτην ἔκτυπαρίσσει τὰ πεί-
σματτα, ξηραίνην δὲ ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ
ἐς τὸ τοῦ θυμιάματτα ἐμβάλλην.

¹⁴ Εἰς ὄμριον πείθει. " ἡ δὲ τὰ 462
καταμυλίου ἴη, ἀκωνίτης λδοκῆς
τὰ φύλλα τρίψας καὶ ἐξηγήσας
ἐπιχλιάσας ἐγχέην. ¹⁵ Κατάχρη-
30 σον καθαρευιῶν ὡς τε μήτσας κα-
ταίρειν. πρῶτος ἀπέρημα καὶ κερ-
δαμάμα τρίψας, ἐν οἴνω τε
διείς καὶ γάλακτι ἐφθῶ, διαχρῆν
τὴν νηαιρῶν γαστέρα.

¹⁶ " Κατάχρησιν μαλθακτῆ-463
ριον ὕδαρ δὲ ἀγῆ καὶ μύζας καὶ
δέρματτα, καὶ λοχῆια φέρη, καὶ ἔχ
ἐλαγῆ. ¹⁷ σμύρνης ὡς ἀρίστης ἡμι-
σου, καὶ ἀλὸς χόνδρον ὄμριως, πίσ-
σαν ἡδωτικῶν φλάσας, μύζας τε
λεῖα. ¹⁸ ἔπειτα δὲ τὸ τῆς σμύρνης
τὸ ἡμισυ ἔκλυος, καὶ τῆς πίωσης
ἐμβάλλην ἐς ῥάκτον τῆς πεφλασ-
μῆνης μέγεθον ὅσον κηκίδου μεγέ-
35 λου. ¹⁹ δύο δὲ ἔσσι, ὡς τὸ μὲν
ἡμέρας ἔχην, τὸ δὲ ὑφρόνης, ἐς
τὸ ἀκατακτῆ. ²⁰ λυέσθω ἢ θερ-
μῶ, εἴτε ἀφαιρέσσει διανιζέσθω
ὑδατι ὑδάδι. ²¹ " Καθαρευιῶν 464

ἀποκην κατῆρη, ἡ δὲ τὸ σῆμα τῶν
μητέραν ὀρθῶς ἔχη. ²² ἡ δὲ ἀποκην
θεραπείης, βόλκοῖτον αἶον ἡλίας
διαπίσας ὅσον πῶσαρρας χρίνι-
κας ἀπικῆς, ὄξος ἢ κτύλας δέκα,
καὶ ὀρόσις χρίνικα, καὶ θαλάσσης κη-
τύλας εἴκοσι, πυρελῶσι ἀλέα
περὶ χροῖον. ²³ " ἔπειτα φα-465
κίον ποίησιν, καὶ μέλι καὶ ὄξον
μίξαι,

& aquæ semicongios tres affun-
das. ¹¹ Deinde facta coctura 10
excoles, & sub dio per noctem
exponas, & postera die biben-
dum prebeas: ¹² & subdititiis phar-
macis utatur.

¹³ Aliud purgatorium men-
sium. Stercus bubulum velat
conchæ testam efformato, &
cupressi ramenta ammisceto ac
subigito, & in sole siccato: & in
hoc suffimenta injicito, ac suffi-
to. ¹⁴ Aliud quod infunditur
ad similem affectionem, si men-
ses non prodeant. Spinæ albæ
folia trita, & excolata ac tepc- 315
facta infundito. ¹⁵ Illitio pur-
gatoria, quæ uteros purgat. Por-
ri & nasturtii semen tritum, &
vino ac lacte cocto dilutum, imo
ventri illinito.

¹⁶ Illitio mollitoria. Ducit
aquam, & mucos, & pelliculas:
& puerperii purgamenta detra-
hit, & non exulcerat. ¹⁷ Myr-
rhæ optimæ dimidium partem,
& falis granum, & picem aroma-
tibus conditam, contundito, ac
trita misceto. ¹⁸ Sit autem myr- 320
rhæ dimidia pars, ad salem ac
picem contusam: hæc in linteum
ad gallæ magnæ magnitudinem
efformata immittito. ¹⁹ Sint au-
tem duo linteæ, ut alterum in
die, alterum nocte habeat, do-
nec colliquefiant. ²⁰ Lavetur au-
tem calida. Et deinde ubi amo-
vit, aqua odorata perluatur. ²¹

[Medicamentum infecundam
purgans, si os uteri bene habet.
²² Si infecundam cures, fimum
bubulum sole siccatum cribra-
tumque ad quatuor chœnicas ar-
ticas, aceti heminas decem, &
ervi farinæ chœnicem, & mari-
næ heminas viginti pro fotu te-
pide adhibeto longo tempore. ²³
Deinde lenticulæ decoctum fa-
cito,

μίξαι, κὲ ἐμιέτω, ²⁴ καὶ ῥοφέτω
 40 ἄλλῃθεν, κὲ ἐπιπίπτω οἶνον δώ-
 δεα. ²⁵ σίτις ἢ μὴ ἀπίετω τριῶτη
 τῆ ἡμέρη. ²⁶ τῆ δὲ ὑπεραῖη κόνικον
 δέναν καὶ ἄποτον. ²⁷ τῆ ἢ τρίτη δια-
 ρηπιδόν. ²⁸ εἰαν εἰ βέβλη, λούκλῳ
 σταφίδας καὶ ἐρεδιόθως λούκκας δύο
 χόινικας, ἐπιχέας ὕδατος τρία ἡμι-
 χύσια. ²⁹ ἀφολεῖν ἢ τὸ ἡμισυ, εἴθε ἐς
 ἢ ἀγῆρῳ δέναν, ἔ τῆ ὑπεραῖη πί-
 νην ἐν τέρτε καὶ ὀλίγον, ³⁰ κὲ τοῖς
 παροδῶται, χρεέσθ.

CXXIV. Ἦν βέβλη γυναικὶ 466
 κυῖσται, καὶ ἡραυ αὐτῶν κὲ τὸς μή-
 τρας. ² ἐπιπτα δίδω ἄλλῃθεν ἐοσίθην 457
 45 ἢ ἡσθ κὲ οἶνον ἐπιπίνην ἀκρήθην, ³ κὲ
 παροσίθην κὲ τσον ἐρυθρόν. ⁴ κὲ κύ-
 μινον, κὲ ῥητίνῳ μέλιτι δούσας, ἐν
 ὀθονίω παροδῶται. ⁵ κὲ, ὅταν τὸ ὕδωρ
 ἀπορῥυῖ, τὲς μέλανας πωσῶς
 παροσίθην καὶ μαθητικῆρον, καὶ
 τῶ ἀνδρὶ σιωδύναδω.

CXXV. Ἦν ἢ τὸ σῆμα μεμύ- 468
 κη, παροσίθην κὲ ὅπην συκῆς, μέ-
 χρις αὐ ἀναστομαῖη, ἔ ὕδατι αὐ π-
 κη λπνίξθ. ² ἴρηκας εἰ ἐ ἀφοδον
 τριῶθην ἐν οἶνω γλυκεῖ, κὲ πίνην νῆ-
 σιν, κὲ τῶν καὶ τῶ σιωδύναδῶται
 τῶ ἀνδρὶ. ³ ἢ, ὅταν τὰ καὶ μῆ-
 263 νια πῶν, κὲ χλωδὸς ἢ ἀλώπεκ
 ἀφοδον ἐν ῥοδίω μύρω τριῶθην, κὲ
 τὸ ἀδύον χρεέσθ ἔ σιωδύναδῶται.

CXXVI. Ἦν ἐλκεα ἢ δολμῆα, ἔ
 ἢ φλεγμῶν, χρεῶ τῶδε κλυσμά.
² χλωδὸς ἔλαιον, κὲ ῥητίνῳ μίσθ,
 ἔ διές ὕδατι χληρῶ κλύσται. ³ ἢ
 μέλιτι βύτυρον μίξας τῆσται καὶ
 κλύσται. ⁴ ἢ ἐχερῶσται ἔ ζύσται ὅσταν
 σκαφίδα μικρῶ, κὲ σμύρνῳ, κὲ
 μέλιθως ὀρθῶς τῶ τῶ διέναι ἐν
 5 οἶνω μέλανι δώδθ, καὶ κλύθην
 χληρῶ. ⁵ Ἦν ἐλκωθῆ ἢ φλυ- 469
 κηγῶν ἀνάτωλα ἢ ἐν τῆ καὶ ῥε-

cito, & mel cum aceto dato, ac vomat, ²⁴ sorbeatque farinam, & superbibat vinum odoratum: ²⁵ Cibo autem abstineat eo die. ²⁶ Sequenti vero grana cnidia devoranda dato: ²⁷ tertia autem quod urinas ciat. ²⁸ si voles passas albas & cicera alba ad duas chœnicas, affundens aquæ tria semicongia. ²⁹ Dimidio ablato reliquum sub dio ponito, & postridie ex eo bibendum paulatim dato. ³⁰ Utendum quoque subdititiis.]

CXXIV. Si volcs mulierem concipere, ipsam & uteros purgato: ² deinde jejunæ farinam edendam dato, & vinum mera- ³²⁵ cum infuper bibendum: ³ & nitrum rubrum, ⁴ aut cuminum, & refinam, melle subigito, & in linteo subdito, ⁵ & ubi aqua deflaxerit, nigros subdititios talos ad emolliendum apponito, & cum viro concumbat.

CXXV. Si vero os conclusum fuerit, etiam fici succum apponat, donec fuerit apertum, & statim aqua eluat. ² Cæterum accipitris sterces in vino dulci terat, & jejuna bibat, & tunc viro condormiat. ³ Aut ubi menses ³³⁰ defierint, anseris aut vulpis sterces, in rosaceo unguento terat, & pudendum illinat, ac condormiat.

CXXVI. Si ulcera fuerint acria & inflammata, hac collutione utere. ² Adipem anseris & refinam misce, & aqua tepida diluta infunde. ³ Aut butyrum melli ammixtum liquefacito ac infunde. ⁴ Aut bryoniæ albæ conchæ testam parvam deradito, & myrrham ac mel similitur: hæc in vino nigro odorato diluito, ac ³³⁵ tepida infundito. ⁵ Si ulcerata aut pustulis plena fuerint summa labra,

σφ ἄκρα τὰ χεῖλα. ⁶ σάρκα βοός, ἢ πικέρον, ἢ χλωμόν ἀλφ-
 φα, κὶ ἀνήσον, ἢ κρόκον, ἢ κρό-
 κον κυρείω, τρίψαι ταῦτα
 πάντα, κὶ περιλείψαι τὴν σάρ-
 κα, κὶ προσήθεα. ⁷ Ἦν ἕλκεα
 γλῆνη) κὶ ἰδιόξη). ⁸ βοός σάρκα,
 σέαρ ἐπαλείφειν, καὶ τὴν σάρκα
 προσθήναμι, κὶ ἐγκλύζειν, ἢ ῥυ-
 ποῖα ἦ, ¹¹ καὶ πυρελίω συκῆς ⁴⁷⁰
 ἀπομίξης, καὶ μετέπειτα καὶ πῖος
¹⁰ ἐν γλυκεί πίνετω. ⁹ Ἦν ἐν τοῖ- ⁴⁷¹

σιν ἀγδαίοις τὰ ἕλκεα γλῆνται.
¹⁰ βόλον σέαρ ἐπαλείφειν, καὶ
 μυρσίλω ἐν οἴνω κρητῶν ἀφα-
 κλυζέτω τῷ οἴνω, ἢ ἐλαίας φύλ-
 λα, καὶ βάτα, καὶ ροίης, καὶ ὁ
 οἶνος ἔσω παραμένει. ¹¹ ταῦτα
 δὲ ἕπως ποιέειν, καὶ περσέης φύλ-
 λα, ἔδανδρος δηλαδὴ, λῆια τρί-
 ψαι, καὶ πρὸς τὰ ἀγδαῖα πη-
 ναί. ¹² ἢ ἀνήθεα κρητὸν καὶ σε-
 λίνεα τρίψας ἐπιχέει.

CCXXVII. Ἦν ἀφθήση τὰ ἀγ-
 δαῖα, πῶς δεῖ ἰαῖσθαι. ² σάρκα βοός
 ὡσεὶ δύο παλαιῶν τὸ μῆκος,
¹⁵ ¹ πῖος δὲ ὡσεὶ τεσσάρων, προσ- ⁴⁷²
 ἰαίτω μέγιστος ἑσπερῆς. ³ τὴν
 δὲ νύκτω ἀφρῖν. τῇ δὲ ὑστεραῖη
 πάλιν προσήθεα μέγιστος μεση-
 βεῖης. ⁴ καὶ ἐπιπίνετω οἶνον γλυ-
 κῶν, μέλιτι τὸ οἶνον ἑυμίσγησον.
⁵ Κλύσμα, ἢ ἡλικωμῶν ἕωρον
 ἀμῆτα, καὶ ἢ σφαγῆσθαι
 ἐπιλάσθαι. ⁶ πρῶτον, ἀκτῆς κρη- ⁴⁷³
 τὸν, σέσαλι, ἀνήσον, λίσανω-
 τὸν, σμύρναν, καὶ οἶνον ἴσον τῷ
 χλωμῷ τέττον, μίξας ταῦτα καὶ
 ἀναξέσας, ψύχει μετρίως καὶ
 κλύζειν. ⁷ ἢ μέλι, βέτυρον, ⁸ μυρ- ⁴⁷⁴

²⁰ λὸν, καὶ κηρὸν ἐνείναμι καὶ χρί-
 σαι. ⁸ Ἄσσα ἐν ἀγδαῖα ἕλκεα ἐνι
 κὶ φύει. ⁹ φύλλα ἐλαίας, ἔβα- ⁴⁷⁵

labra, ⁶ carnem bubulam sumito,
 & butyrum sive adipem an-
 ferinum, & anisum aut crocum,
 aut spodium cyprium: hæc om-
 nia terito, & carni oblita appo-
 nito. ⁷ Si ulcera fiant ac mor-
 deant, ⁸ bubulam carnem adipe
 illinito, & carnem subdito. Et si
 fordida fuerint, eluito, & fomen-
 tum ex fici radice adhibeto. Et
 postea etiam de pinguedine in ³⁴⁰
 vino dulci bibat. ⁹ Si in puden-
 dis fiant ulcera, ¹⁰ bubulum adipe
 illinito. Et myrtum in vi-
 no coquito, & cum vino perluat.
 Aut oleæ folia, & rubi, & mali
 punicæ, eodem modo. Sit au-
 tem vinum pramnium. ¹¹ Atque
 hæc quidem sic facienda sunt. Et
 perseæ arboris videlicet folia te-
 rito, & ad pudenda apponito. ¹²
 Aut anethi & apii semen tritum
 illinito.

CCXXVII. Si fervido ac ³⁴⁵
 superficario ulcere pudenda laborent,
 sic curare oportet. ² Carnem
 bubulam longitudine duorum
 palmorum parvorum, crassitu-
 dine vero ligni quod in foramen
 bipennis immittitur, pudendi
 videlicet virilis forma, usque ad
 vesperam apponat. ³ Noctu ve-
 ro auferat. Postera die autem
 rursus apponat usque ad meri-
 diem: ⁴ & bibat vinum dulce,
 melle ad vinum ammixto. ⁵ Col-
 lutio si ulcerati fuerint uteri, ⁶ & ³⁵⁰
 si urinæ stillicidium vexarit. ⁶
 Porrum, sambuci fructum, fese-
 li, anisum, thus, myrrham, & vi-
 num æquali mensura ad horum
 succum: hæc mixta & fervefa-
 cta frigefacito, & moderate col-
 luito. ⁷ Aut mel, butyrum, me-
 dullam, & ceram immittito, ac
 illinito. ⁸ Ad ulcera quæ in pu-
 dendo sunt ac enascuntur. ⁹ Fo-
 lia oleæ, & rubi, & hederæ, &
 mali

τα, κη κισσῶ, ἔ ροίης γλυκέης, τριῶν λεῖα, διέτις διέ οἶνω παλαῶ, εἰρήω πρῶσιτεῶ τῆ νυκτι πρῶς τὰ ἀιδόια, ἔ κρῶ πάλασεν ἐν τέτοιον. ¹⁰ ὅταν ἡ ἡμέρη γήνηται, εἰρύσαι. ¹¹ ἀφειψῆεν ἡ μύρτα ἐν οἶνω, κη Δισκλύζεα. ¹² ἡ χηνὸς ἔλαμον κη ρηπίνω τῆσαι κη κλύσαι. ¹³ ἡ βέτυρον ἔ κεδρον ἔλαμον μέλι πασσμίσην μικρὸν, κη κλύζειν. ¹⁴ Ἐλκεα ἐν μήτηρι ἐν 25 ἀποξηραμένη ἄχρησ' αὐθι ἐν οἶνω 476 νω τρέψαι κη κλύσαι. ¹⁵ ἡ βέτυρον κη μέλι κλύσαι, ¹⁶ ἡ ἐχέτριον, κη σμύρνα, κη μέλι οἶνω διέναι, οἶνω ἡ μέλανη κληρωῶ, κη κλύζειν τῆ ὑστεραῖ. ¹⁷ ἡ χηνὸς φύλλα ἐψήσας ἐν ὑδατι τρεῖα μετὰ κλύζειν. ¹⁸ Ἄχρη, ἡ ἐλκωθῆ τὸ σῶμα ἡ μήτρηων. ¹⁹ βέτυρον, λιζαωτὸς, σμύρνη, ρηπίνη, μυελὸς ἐλάφης κη τέτοιον κλύζειν. ²⁰ ἡ φακὴ ἐψῆεν ἐν ὑδατι, κη ἀποχύσας τὸ ὑδωρ, ἐν τέτω κλύζειν.

²¹ ὅταν ἡ ὑδωρ ἐκ τῶν ὑστερέων ρέη, κη ἔλκεα ἡ, κη δάκνηται, ³⁰ κη ἡ δὲ σῆμα κη ἄν Δισκλύζειται. ²² ἡ οἶον σῆμα, ἡ σὺς, κη φακὸν ἐν οἶνω ἐψῆεν, κη κεκρημῆρον ἴσον τῆ ὑδατι, τρεῖα κλύζειν. ²³ τῆ ἡ ἐν τῆ ἀιδόια ἔλκεα ἐν τέτω καταιοναῦ, ἐπιπῆσεν διέ μάνναν, βάτον, πίτυον Φλοιόν κη τῆ ὑδατι τέτων νιψάσθω.

CXXVIII. Διεκοβλίον, ἡ ἀποθνήσκον τὸ ἔμβρυον. ² χαλδῶνης ὅσον ἔλαμν ἐνελίξας ἐς ὄθιον κεδρον ἐμβάψασα, πρῶσιτεῶ πρῶς τὸ σῶμα ἡ μήτρηος. ³ Ἐπερον, κη λαμνὸν δάδεα κη σικύης ἐνελεῶν ἡ τρέψαι ἐν χλωίω σῆμα. ³⁵ ⁴ ἐπίδησον ἡ τὸν ὀμφαλὸν κη τὸ ἡτέρον ⁵ κη σμικρὸν ἀπ' αὐτέσ ἐν τῶ-

mali puicæ dulcis terito, & vino veteri diluta, ' noctu in lana pudendis apponito, & pro cataplasmate adhibeto. ¹⁰ Quum autem dies venerit, detrahito: ¹¹ & myrti baccas in vino coquito, ac colluito. ¹² Aut anseris adipem & refinam liquefacito ac infundito. ¹³ Aut butyrum & oleum cedrinum, modico melle ammixto, infundito. ¹⁴ Ad ulcera in utero reficcanda. Argenti florem in vino terito ac infundito. ¹⁵ Aut butyrum cum melle infundito. ¹⁶ Aut ' bryonium 360 albam, & myrrham, & mel, vino diluta infundito. Postridie vero vino nigro tepido eluito. ¹⁷ Aut lentisci folia in aqua coquito, & cum hac postea colluito. ¹⁸ Si ulceratum fuerit os uterorum, ¹⁹ butyrum, thus, myrrham, refinam, medullam cervinam infundito. ²⁰ Aut lenticulam in aqua coquito, & cum excolata aqua colluito.

²¹ Quum vero aqua ex uteris fluxerit, & ulcera fuerint, & lancinarint, ' anseris adipem & 365 ovum illinito. ²² Aut ovillum aut suillum adipem, & lentem in vino coquito, & hoc pari aqua temperatum infundito. ²³ Quæ vero in pudendo sunt ulcera, cum hoc perfundito: & mannam thuris, rubum, pini corticem inspergito: & cum aqua horum laventur.

CXXVIII. Expulforium, si mortuus fuerit fœrus. ² Galbanum olivæ magnitudine linteo involutum, ac oleo cedrino tinctum, ad os ' uteri apponat. ³ A- 370 liud. Calamum odoratum, & cucumeris sylvestris medullam, cum adipe anserino terito. ⁴ Deliget autem umbilicum & pectinem, ⁵ & de hoc modicum lanæ instilla-

ἐνθάξασα ἐς εἶριον, προσθήσεται
 πρὸς τὸ σῆμα τ' μήτης, καὶ ἐν
 τέττα καὶ ὀλίγην ἔλκεται. ⁶ Ἄλλο.
 ἐρῶθενανὸν κρῖνας καὶ κέδρε πρί-
 σμαθα, ὕδαρ τὲ ἐπιχέας, πῖθ' ἐς
 πλὴν ἀψήλιον εἶπε πρὸς δὸς πρὸς
 τὰς ἀληθόνας. ⁷ Ἄλλο. σιλφία
 ἐκτόν δρε χιμὴν μίαν, καὶ πρῶτα
 χυλὸν ὀκτόν δξύσαρον, ⁸ ὡστ' α- 477
 μίξας κέδρενον ἔλαμον ἤμισον κυά-
 θω μικρῆ δὸς πῖν. ⁸ Ἄλλο. πού-
 ρα χολὴν ὅσον ὄσολον, ἢ ἡμισό-
 λιον πρῶτον ἐν οἴνω δὸς. ⁹ ἢ [ἐν]-τα-
 πὶ πειπλάσας ὡς πάλιν καὶ α- 478
 πῖν διδῶ. ¹⁰ Ἄλλο. κερκίνες πο-
 ταμίς πέντε, καὶ λαπαίθω, καὶ πη-
 γάνω ρίζαν, ἔστυλον δ' ὅσον ἑπτα,
 τρεῖς ασα ὀμῆ πάντα, καὶ ἐνώστα
 ἐν μελικρήτι, ὑπερθερον θεῖσα,
 πινέτω νῆσις ἔκ τεῖτα. ¹¹ Ἄλ- 479
 λο. σικύης ἐν περὶ ἀνὸν τρεῖς ας
 λείω, ἐν κέδρενη πῖση ἐς εἶριον
 ἐνελίξας, προσθήσας πρὸς τὸ πτε-
 ρὸν λίνω. ¹² ὡστ' α- 480
 πρὸς τὸ σκληρὸν προσχέτω μικρὸν
 ἔξω ἔκ τε εἶρις. ¹³ ὅταν ἢ ἀμα
 φανῆται ἄφελέσθω. ¹⁴ Ἄλλο. ἐλ-
 λεόσρε μέλαν ἔστυλῶν ῥα ὄσον 481
 ὅσον ἐξ δακτύλων, πειπλάξον ἐν
 εἶριω, τὸ ἢ ἄκρον ἔστυλὸν εἶναι,
 εἶπε προσθέτω εἶσω ὅπ μάλισα.
¹⁵ ὅταν ἢ ἀμα χητὴ τὸ ἄκρον, ἀφε-
 λέσθω. ¹⁶ Ἄλλο. ἐκέδορον μέλα-
 να, καὶ κανθαρίδας, ἔστυλῶν πρί-
 σμας ἐν ὕδατι, ἔστυλῶν βάλανον
 μαλακῶν, ὅσον ἐξ δακτύλων, ἔσ-
 τυλῶν. ¹⁷ καὶ πρὸς τὸν σκληρὸν ἔστυλῶν,
¹⁸ εἶριω πειπλάσας προσθέτω, τὸ
 ἢ ἄκρον κεδρῖνη χροσάτω, καὶ ἔστυλῶν 482
 ψιλόν. ¹⁸ ὅταν ἢ ἀμα φανῆται,
 ἀφελέσθω. ¹⁹ Ἐκ ὄλιον. ἢ ἔμ-
 βρυον τεθνὸς ἐνδὴν ἢ ἢ δ' ὅσον πη-
 κῶν. βαλερίχον καὶ ἐλατήριον
 μικρὸν

infillatum, ad os uteri appo-
 nat. Et ab hoc paulatim extra-
 hetur ⁶ Aliud. Rubiam & ce-
 dri ramenta contundito, & aqua
 affusa sub dio per noctem expo-
 nito. Deinde mane ad dolores
 partus exhibeto. ⁷ Aliud. Sil-
 phii' drachmam unam, & porri 375
 fucci acetabulum, cedrina olei
 dimidio cyatho parvo ammixto,
 bibenda dato. ⁸ Aliud. Tauri fel-
 oboli unius aut semioboli pon-
 dere in vino trito ac exhibeto. ⁹
 Aut fermento oblitum, torrefa-
 ctum devorandum dato. ¹⁰ A-
 liud. Cancros fluviatiles quin-
 que, & rumicis ac rutæ radicem,
 & fuliginem de furno, omnia si-
 mul trita, & cum aqua mulsâ
 unita, sub dio per noctem ex- 380
 ponat, & jejuna ter bibat. ¹¹ A-
 liud. Cucumeris sylvestris me-
 dullam tritam, in cedrina pice
 lanæ involvito, & cum filo ad
 dennam deligato: apponat au-
 tem intro, ¹² ita ut pennæ dura
 pars paululum foras promineat
 ex lana. ¹³ Quum autem sanguis
 apparuerit, amoveatur. ¹⁴ Aliud.
 Veratri nigri virgulam longitu-
 dine sex digitorum lana invol-
 vito, extremam vero ipsius par-
 tem nudam finito. ¹⁵ Deinde 385
 quam maxime intro apponat, ¹⁵
 & ubi extrema pars cruentata
 fuerit, amoveat. ¹⁶ Aliud. Ve-
 ratrum nigrum, & cantharidas,
 & conyzam in aqua terito, &
 glandulam mollem sex digito-
 rum longitudine efformato, sic-
 cato: ¹⁷ & ubi dura facta fuerit,
 lana involutam apponat. Sum-
 mam autem partem cedrina illi-
 nat, sitque ipsa nuda. ¹⁸ Quum
 vero sanguis apparuerit, amo-
 veatur. ¹⁹ Aliud expulforium.
 Si foetus mortuus aut syderatus 390
 intus fuerit, ranunculum & ela-
 k k 4 terii

μικρὸν μίξαι ἐν ὄξει ἀκρότα, καὶ
δέναι πιεῖν. 20 ἢ κοφύμους ἀπαλὸς
καυλὸς καὶ τὸ ἀκρον νετώπω χερσό-
μυθῶ ἐμβάλεθω.

terii parum in aceto temperato
misceto ac bibendum dato. 20
Aut brassicæ tener coliculus in
summa parte netopo illitus im-
mittatur.

ΝΟΘΑ ἢ ΠΡΟΣΚΕΙΜΕΝΑ

NOTHA seu ADIECTA

τῆ τελευτῆ τῆ φαρμάκου
γυναικείων βιολίε.

ad finem libri primide
Morbis mulierum.

Basil. græc.

Foesius v. 200. 634.

Basil. lat.

45
299

Η Χ Ο Σ παχὺς. 483
Ζυφίλω ἐπ' ἀλφίτοις
ψωμίζην. 2 Ἐτερον.
" ὠν ἐπιήσαντα, τὴν 484

d ruffim pueri. Tha-III
psiam in polenta eden 268
dam dato. 2 Aliud pag
Ex ovo affato vitel- 383

λίετον ἐξελόντα τρέψαι. καὶ σήσα-
μον λυθὴν πεφρυγμένον, καὶ ἄλλας
ἐν μέλιτι ἐκλέψην. 3 τὴν κηλίλω
λύσας τῆ παχὺς, εἴρειον ἀπολῶν ἐς
μέλι βράψας εὐθεῖναι. 4 εἰ δὲ ἴρι-
ραῖτερον ἢ, " κρομμύων τὰ ἔσωθεν 485
τρέψας εὐθεῖναι. 5 εἰ δὲ γάλα
μὴ ἢ σιθίνιον ἀλδρον ἐκπολώας,
300 μέλι [τῆ] εἰ ἔλαμον μίξας κληρω
" κλύπη. 6 Ἀθμαθῶ παχὺς. 486
λίβανον τὸν ἐν οἴνω γλυκεῖ. 7 " ἀ. 487
λασίη. 8 Καθαρτήριον. βαλανί-
δως πιεῖν καὶ τὴν μέλιτι, ἀνί-
σος ὀξυόσφον, ἀσφάλις δύο δραχ-
μαίς, χαλῶ βοδός, σμύρνης τρεῖς
δραχμαίς, πόσιν ἐλατηρίαι, εὐεῖν
ἐν χαλκῶ, μίσην ἔλαμον χλωῖς, 9
καὶ, ὅταν μέλιτι χερσῶν, ἀλείφην
πὰς βαλάνους " τὴν χλωῖα ἢ τὴν 488
5 οἴω, εἰ εἰώ τῆ χερσῶν καλκῶ. 10
" ἐλαίω δὲ χυμῶν τὰ τὴν μίσην 489
κινάβαρι.

lum acceptum terito, & sesa-
samum album tostum, & sa-
lem cum melle delingenda da-
to. 3 Ad alvum pueri solven-
dam. Lanam illotam melle tin-
ctam indito. 4 Si vero anti-
quior fuerit puer, ceparum
internas partes tritas cum mel-
le indito. 5 Si lac nou fuerit. 5
Recentis tritici farinam clotam,
melle ac oleo ammixto, tepidam
sorbendam dato. 6 Ad anhelu-
tum pueri facit thus in vino
dulci, 7 & illuvies. 8 Purgato-
rium. Glandulas facito ex mellis
hemina, anisi acetabulo, bitumi-
nis drachmis duabus, felle bo-
vis, myrrhæ drachmis tribus,
elaterii portione. Hæc in vase
æneo coquito, & anteris adipem
ammiscero: 9 & ubi uti voles,
glandulis 'anserino aut ovillo 10
adipe illinito. Lana autem ure-
re molli.

II. Vomitum solvit. Ocymi
succus in vino albo. 2 Aliud.
Farinæ tritici recentis exsuccatæ
aqua. 3 Aut de malis punicis
dulcibus & acidis succum ex-
primito, & deinde mel ammi-
sceto. 4 Corrosivum sic paratur.
Veratrum nigrum, sandaracham,
squam-

11. Ἐμεῖν λυφ ἀκόμεν χυλὸς
ἐν οἴνω λακκῶ. 2 Ἐτερον. ἀλήτ-
σῆσαι καὶ κεχλισημῶν τὸ ὕδαρ. 3 ἢ
ῖοιαι γλυκεῖαι καὶ ὄξειαι ἀσχυ-
λώσας, εἴτω μέλιτι μίξας. 4 Τὸ ση-
κωχὸν ὡδὲ ποίει. ἐλλεβορῶ μέ-
λας,

λας, συνδαράχη, λεπὶς χαλκῆς, ἴσον ἐκάστῃ τριῶν χειρῶν. ὅταν ᾗ
 λείον ἢ, ὡραμίξαι μίαν μερίδαν
 διπλάσιον πικρον, ἀναδύσας κε-
 δρίνω χειρίτω. 6 " Σηπτόν φάρ- 491
 μακον ὡς ποίει. 7 αὐτῷ κε-
 10 κωμύλον ' καίταρως ἄχεις ἔ-
 φοινικῶν γλήη) τείψας λείον,
 τετῶ χρω. 8 Τὸ μέλαν φάρμα-
 κον. 9 Λεπίς, αὐτῷ, χειρῶν τριῶν
 ἐκάτερον. 10 ὅταν ᾗ λείον τριῶν, ἔ-
 ται μίση, ποίειν δύο ἢ τρία εἶδη
 φαρμάκων. 11 τὸ μίχουρόπιν, τὸ
 αὐτῶς, τριπτόμελον τ' λεπίδος· τὸ
 ᾗ δύτερον, τετράμελον· τὸ δὲ
 πέντε, πεντήμελον. 12 τῷ τε τὸ
 φάρμακον ἐπιπῶν ἀρμόζι. 13
 Διαλέπτον ὡς τ' σιανάχλιω, κα-
 15 χρω, σαφίς ἀρξία, ἀψίνθιον, ἐλα-
 τήριον, μέλι. 14 " Ἐν ταῖς ποδαγ-
 κῶς ὀδυνήμασι τὰ ἀφιστίμια κα-
 πιπλάσιον νίτρον " ὕδατι φέροντα 492
 λείον. 15 καὶ μὴ λέν τριῶν ἡμερέων.
 ὅταν ᾗ λέσης, αὐτῶς νίτρον ἀμὸν ἔ-
 ἔρυθῃ τείψασα, καὶ μέλι ὀλίγην.
 16 τετῶ ὡς παρ' αἰετῶν χρεῖσθ. 17 493
 Τὰ πεπυρωμένα ἀφ' αἰετῶν ἀν-
 δράχην " ἐν σαφί, τριδράκων τ' 494
 20 ἔρυθῃ ὀπόσον ὀλκήν λυε πῖπιν ἐν
 ὕδατι, σαθμὸς ἡμίδοδιον ἀπικόν.

III. Ὁφθαλμικά. " Χαλκῆς ἰός, 495
 χολή ἀγρῶς, σμύρνα, ταῦτα λυε. 2
 πῖπιν ὁμοῦ τείψας λεία, οἶνω διέ-
 ναι λούκω. ἔπειτα ἐς κάλαμον ἐμο-
 βαλὸν ξηρῶ χρεῖσθ. 3 " Ἐμπαλα- 496
 σπον. μίση καίταρως ἀρξίας, τείψας ἐν
 ἔδην, ἔξυ μίσην ᾗ αὐτῶν σποδὸν χρω-
 στίπιν πεπυρωμύλων. 4 ἔτω ᾗ τ' σποδῶ
 τρία, ἔξυ μίση ἐν. 5 τὸ μίση κα-
 πῖπιν ἐς κάλαμον, φυλακασόρην
 25 ὅπως μὴ ἐκρυθῇ. ὀπλάμενον ᾗ ἔξυ-
 χρεῖσθ. 6 ὅταν ᾗ χαλκῶς ὀπτόν ἢ,
 φοινίκεον γίτη. 7 " Ἐμπαλασπον. ψι-
 μίσιον

squamam æris, singula paribus
 portionibus seorsum terito. 5
 Quum autem trita fuerint, ad 15
 unam partem, duplam calcem
 ammisceto, & cedrino subacta
 illinito. 6 Aliud corrosivum phar-
 macum sic paratur. 7 Florem
 æris pure combustum donec ru-
 ber fiat, terito ac utitor. 8 Phar-
 macum nigrum. 9 Squamam
 æris, & florem æris, seorsum am-
 bo terito. 10 Ubi vero contrive-
 ris, ita misceto: duas aut tres
 pharmaci species facito. 11 Unam
 fortissimam, quæ habet ad squa-
 mam, tertiam floris partem: 12
 20 teram, quæ quartam: tertiam,
 quæ quintam. 12 Hoc pharma-
 cum ad omnia conveniens est.
 13 Illitio ad anginam. Roris ma-
 rini semen, staphis sylvestris, ab-
 sinthium, elaterium, mel. 14 In
 doloribus podagricis. Abscessus
 nitro trito aqua diluto, cataplas-
 matis modo integito, 15 & tribus
 diebus non lavato. Ubi vero la-
 veris, rursus nitrum rubrum
 crudum cum modico melle te-
 rito, 16 & hoc semper utitor. 17 25
 Inflammata illine portulaca cum
 farinæ massa, & lactucæ rubræ
 drachma, ex aqua dissoluta.

III. Medicamenta oculorum.
 Æs ustum, ærugo, fel capræ,
 myrrha. Hæc dissolvuntur, 2 &
 omnia simul trita vino albo di-
 luuntur, postea in arundinem
 conjecta, sicca in usum veniant.
 3 Pulvillus. Misy præparatum in
 pila terito, & spumæ argenti
 chrysitidis appellatæ cinerem
 lotum ammisceto: 4 sint autem 30
 cineris partes tres, misyos una.
 5 At misy in maza comburito
 vitans ne diffuat. Nam dum tor-
 retur liquefcit, 6 ubi vero probe
 tostum fuerit, puniceum fit. 7
 Alius pulvillus. Gerusa eodem
 modo

μίθιον τ' αὐτὸν πρὸ πην μισγ' ἄμυρον
 τῷ μίσι μίσι ἀπὸ τῆς ἀμύρας, ὡς ὁσὶς ἐν τῇ
 χροσίπιδι ἀποδῶ τὸ μίσι γίνε'. 8
 Ἐπερον ἑμπαλασρον ἰχυρότερον τῆ-
 τε ἀποδὸς κυπρία ἐν τῷ ἀσσοῦλα
 πεπλημύρη, ἔψιμίθιον, καὶ μίσι
 ὀπ' ἔν. 9 εἶναι ἢ δύο μίσις τ' ἀπο-
 δῆ, 10 τῷ ψιμίθιον, τῷ μίσις ἐν. 10 497
 ὑπερὸν ἀνεμώνης τῷ φύλλοι καὶ ψαύρα
 ἐκπίεσαι καὶ ἐς τὸ ἥλιον θείναι ἐν
 30 χαλκῷ ἐρυθρῷ καὶ καλῷ ψαύρα,
 ὅπως μὴ δὲν ἐμπισθῆ. 11 ὅταν ἢ πα-
 χυρῆ, 12 ἀγαθὰ ὀσφιν φλόγος, εἶτα ξη- 498
 ραίη. 12 ὅταν ἢ ξηραυρῆ, καὶ τὰ καίη
 ὡς διωατὸν μάλιστα. 13 εἶτα, ἐπι-
 θάν ψυχρῆ, τρεῖς ἄν λεία, ἔμισθην
 ἀποδῶ πεπλημύρη τῆ ἐκ τῷ ἀσσοῦλα
 ἴσον. 14 εἶτα, τῷ ἄσσοῦλα νέτωπον,
 μίσις πρὸς τρεῖς. 15 εἶτα μέλιθι διείναι.
 16 εἶτα ξηρῶνας 17 ἐς χαλκῷ κισί- 499
 δια τρεῖς ἄν. 17 Ἐπὸν μαλακόν.
 ἀποδὸς κυπρία, χαλκίτις ἀπὸ ὑλῆς
 ἀγαθῆς πεπλημύρη, καὶ αὐτὸς χαλκῶ
 35 τῷ ταῖτα μίσις ἐν τῷ τρεῖς ἄν λεία. 500
 18 Ἐπερον ξηρόν. ἀποδὸς κυπρία,
 χαλκίτις διατελεμύρη, ἔ ἀποδὸς
 χροσίπιδι ἀπὸ ὑλῆς. 19 ὡς ἀφ' ἑνὸς 501
 χροσίπιδι, καὶ ταύτας ἀλλήλας ἀγα-
 τρεῖς ἄν. 20 Ἐπερον ξηρόν. ἀποδὸς πε-
 πλημύρη, χροσίπιδι, ἔ ἀφ' ἑνὸς χαλ- 502
 κῶ ἴσα λεία. 21 Ἐπερον. ὁμφακός
 χυλός, ἔ ἀποδὸς κυπρία. τὸ ὁμφα-
 κῶ ἀκαμάρουσαν χροσίπιδι ἐκπίεσαι τὸν
 χυλὸν δι' ὅταν ἐς χαλκῶ ἐν ἐρυθρὸν,
 ἔ μίσις ὅσος τρεῖς ἄν μέρος λακκῶ
 ὡς ὀξυτάτης. 22 καὶ ἔ τας καὶ ψεῖν
 40 ἐν τῷ ἡλίῳ, 1 ἢ ἀνατρεῖ ὀσφιν πεν-
 τήκισ τῷ ἡμέρης. 23 ὅταν ἢ παχὺς
 γλήθ' ὁ χυλός, ἀποδὸν τῷ κυπρία τῷ 503
 χαλκίτιδος λείω ἐμβαλεῖν ἔ ἀνα-
 μίσις. 24 ὅταν ἢ ἐκταῖς ἢ ἑσδο-
 μῶς ἢ ὁ χυλός ἐν τῷ ἡλίῳ ἐκ-
 μῶς, ἐς ἐρυθρῷ ἀπὸ τῶν τῷ χυλῶ
 τῆς

modo cum misy tosto misce-
 tur, velut chrysitidis cinis.
 8 Alius pulvillus fortior prio-
 re. Spodium cyprum ex fu-
 ligine lota, & cerusa, & mi-
 sy torrefactum. 9 Sunt autem
 duæ partes 'cerusæ de spodio, 35
 una vero misyos. 10 In hæc
 anemonæ folia contusa expri-
 mito, & in æris rubri vase ad
 solem exponito, & ut nihil
 illabatur contegito. 11 Quum
 vero crassa facta fuerint, pa-
 stillos formato: deinde sicca-
 to, 12 & siccatos quam ma-
 xime fieri potest comburito, 13
 & postea perfrigeratos levi-
 ter terito, & de spodio ex
 fuligine loto parem portionem
 misceto: 14 deinde netopon
 instillato, & parum terito: 15
 'deinde melle diluito, 16 & re- 40
 siccata in vase æreo asser-
 vato, ac utitor. 17 Pulvillus mol-
 lis. Spodium cyprum, chal-
 citis non lota leviter trita, flos
 æris. Hæc paribus portionibus
 misceto ac terito. 18 Alius.
 Spodium cyprum, chalcitis le-
 viter trita, & cinis chrystiti-
 dis illotus. 19 Hæc inter se te-
 rito. 20 Alius. Spodium lo-
 tum, chrystitis, & æris flos,
 paribus partibus trita. 21 Alius.
 Uvæ acerbæ 'succus, & spo- 45
 dium cyprum. Uvam immatu-
 ram in vigore constitutam su-
 me, & succum per linteum, in
 vas æris rubri exprime, & aceti
 albi acerrimi tertiam partem
 ammisce, 22 atque sic in sole co-
 que, & quinquies in die agita ac
 conturba. 23 Et ubi crassus fa-
 ctus fuerit succus, spodium cy-
 prum tritum adjice ac permisce,
 24 ita ut ubi sex aut septem dies
 in sole positus steterit, ad hemi-
 nam succi atticam, spodii 'drach- 50
 mas

πῆς ποδῶδ' ὄρα, κμάς οὐκ αὐ. ²⁵ εἰ αὐ
 ἢ βέλη δερμύτερον εἶναι, ἐλάττω
 πῆς ποδῶν· εἰ αὐ ἢ μαλθακώτερον,
 πῆς. ²⁶ μῆ δὲ ταῦτα ξηραίνην,
 ἄχρῃς ἔθωατὸν Διφ. πλάσσει
 φθῶς. ²⁷ εἴτα ἐξηραίνην κρεμά-
 σαις αὐ ὑπερκαπῶ. ²⁸ καὶ ἔτως
⁴⁵ ξηραίνην μέχρῃς ἔθωα κῶδες γέ-
 νη), ὥστε τριπόλλιον ἢ μὴ ξυπρέ- ⁵⁰⁴
 φεῶ. ²⁹ εἴθ' ἔτως χεῶ. κείθω ἢ,
 ὅκω ἰκμάδα μὴ ἐξεί. ³⁰ Ἐπερον
 ξηρόν. ποδῶδ', χαλκίτις ὄξεί πεφυρ-
 μῆν λυκῶ. εἴτα φθῶς ποιήσας,
 ξήραμεν δέ. ὅταν δὲ ξηραίνῃ, λείον
 τριφῶν, ὑπαλείφην ὀφθαλμὸν μὲν
 αὐ κῶπιον, καὶ οἶνον παλαμῶν
 γλυκῶν, ἐψῆν ὀμῶ.

IV. Ἐπὶ ἀργεμόν. ἀργεμόν ⁵⁰⁵
 δάκρυον, γάλα γυναικῶν μίξας,
 χεῶ. ² εἰ αὐ ὀφθαλμὸς δακρῦν καὶ
³⁰ ὀδῶν ἔχη. ροῆς γλυκῆς τ' ἡ
 λὸν ἐκπίεσας ἐν χαλκῶ ἐψῆν,
 καὶ [ποιεῖν] μέλαν ὡσαύτ' πίεσαν,
 [καὶ] εἰ αὐ γέρθῃ ἢ, ἐς τὸν ἥλιον π-
 θεναι· εἴτα ὑπερκαπῶ. ³ εἰ αὐ
 δὲ δακρῦν ἢ καὶ γλαυμῶς ἢ ὀφθαλμῶς. ⁴ ὅταν ἢ σαφυλῆ ἢ
 λυκῆ, πέπρωθ' ἰχυρῶς καὶ ἰχνη
 ἐπὶ τῇ ἀμπέλω ἢ, ἢ δρέψας ἐξή- ⁵⁰⁷
 θῆσαι· εἴτα ξηραίνην ἐν τῷ ἡλίω. ⁵
 ὅταν δὲ ξηρόν ἢ, δπόξισαι, [καὶ]
 μίξαι ἰθ' ἡμιοπόλλιον ἀπικῶ σταθ-
 μῶ. εἴτα τέτω ὑπαλείφην. ⁶
⁵ Παραπασίν. μόλιθ' ὀδῶ καὶ πο-
 δῶ ἴσα, σμύρνης δέκαθ' ἐν μέρθῳ,
 ὀπῶ μέκωνθ' σμικρὸν, οἶνθ'
 παλαμῶς, ξηρῶ τριψῶς χεῶ.
⁷ ὀκίλλα καὶ ποδῶ τριτόν μέ- ⁵⁰⁸
 ρθῶ, καὶ ψιμίθῃς τρίτον μέρθῳ,
 χάρθῃς κεκαμῶθ' ἐν δέκαθ',
 σμύρνης [ἴτον]. ⁸ εἰ βέλη ἐν τῷ ⁵⁰⁹
 σώματι τριψῶς ἀπλάσσει. δα-
 κρῶ ἀμπέλω ἀλείφην ἐλάω. ⁹ εἰ αὐ
 δὲ

mas octo immittas. ²⁵ Si vero
 acrius efficere medicamentum
 voles, minus de spodio ; sin mol-
 lius, plus. ²⁶ Postea vero siccato
 hæc, donec in pastillos formari
 possunt : ²⁷ deinde domi sicca-
 to, sursum in fumum suspensa,
²⁸ atque hoc tandiu donec testa-
 cea fiant, ut inter terendum non
 adhæreant, ²⁹ postea sic utere.
 Reponito autem in loco humi-
 ditatem nullam habente. ³⁰ A-
 lius. Spodium, chalcitidem, ace-
 to albo subigito : deinde factos
 inde pastillos siccato : & ubi
 oculum sublinire voles, quam
 optime terito, & vino veteri dul-
 ci concalefacito.

IV. Ad argemon oculi ulcus.

Populi nigræ lachrymam, lac
 muliebri, misce ac utere. ² Si
 oculus lachrymetur, & dolor
 vexet. Mali punici dulcis suc-
 cum expressum in æreo vase
 coquito, ut niger fiat instar pi-
 cis. Si vero æstas fuerit, ad so-
 lem exponito : deinde liquidum ⁶⁰
 sublinito. ³ Si vero dulci lachry-
 ma fluat oculus, ⁴ quum uva
 fuerit alba, valde matura, & gra-
 cilis in vite, decerptam expri-
 mito ac excolato : deinde in sole
 siccato, ⁵ & ubi succus factus fue-
 rit succus, deradito, & æruginis
 dimidium obolum attici ponder-
 is ammisceto : deinde hoc sub-
 linito. ⁶ Pulvillus inspersilis.
 Plumbum & spodium, æquis
 partibus, myrrhæ decimam par-
 tem, succi papaveris parum, vi- ⁶⁵
 num vetus, arida tere ac utere.
⁷ Alius. Accipitur scoria sive re-
 crementum plumbi, & spodii
 tertia pars, & cerusæ tertia, &
 chartæ usæ tertia, & myrrhæ
 pars decima. ⁸ Si pilos ex cor-
 pore extirpare voles, vitis la-
 chrymam cum oleo illinito. ⁹ Si
 vero

δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν βέλη, ἄπο-
δρέψας ἀλείφειν, καὶ ἄψαι ξυ-
λεπῶ δέρματι, καὶ ἔσται ἐρυθρὸς
καὶ ὄχρῳσι.

v. Ἀέντερός. Φακὲς, πυ-
10 ρὲς ὀλιανίς ὅσον δύο κρίνικας
βρέξας·² ἐπὶ δὴν μαλθακῶ ὄσιν,
ὡς ἀφρατρωθῆμενοι, ἰχυρῶς ποιῆ-
σαι λείκας ἐν ὄλμῳ ἢ ἐν θύια.³ ἔπι-
ται ἐπιχέαι ὕδαλι κατύλας ἕξ,
καὶ ἀνακινήσαι ἰχυρῶς. ⁴ ὅ, ἡς
δ' αὖ ἀπέλη, ἐγχέας ἐς χύτραν
ἐψεῖν, μέλι ὀλίγον ὡφραχέας.
⁵ ἐπὶ δὴν ἐφθὸν ἰχυρῶς γλήτην,
φρύξας διδόναι ἐσθίην τέτρα. ⁶ ἐὰν
δὲ διψῆ, οἶνον πινέτω ὡς πα-
λαιότατον. ⁷ τετέω χεῖθω ἀχρῆς
αὐ ὕγιης γλήτην. ⁸ Ἐὰν δὲ κέρυ-
ζαν ἔχη, σμύρναν τερίψας λεία,
15 καὶ μέλι μίξας, ὀρόνιον ποιήσας,
πὰς ῥίνας τερίψειν. ⁹ Κλυσμὸς
φλέγμα ἄγων. Θαψίης πότιν,
ἢ ἀσπιρίδι ὅσον τεσσαράκοντα
κράκας, ἢ κνιδίς πότιν, ἢ κνήσας.
¹⁰ μίσην δὲ μέλιτι ἡμικτυ-
λίον, ἐλάμεισον, διέναι θαλάσῃ,
πίτυρα εὐαφεψήσας, ἢ πισά-
νῳ, μέχρῃς ἕξ λιωθῆναι γλήτην,
ἢ σέλι. ἢ τούτλας χυλῶ. ¹¹ πυ-
ραμίσην δὲ νίτρα ὅσον δέκα
δραχμάς. ¹² ἄλως τευόλιον πλεῖον
ἐς θαλάσσαν.

vi. Ἐὰν δὲ θέλης χολῶν ἄγην,
ὁπερ πότιν, ἐλατηρίς ὀκλίω καὶ
20 ἡμισυ, κροκοκιδίδι τερίψαι
δραχμῶν σαθρὸν, διέναι τοῖς
αὐτοῖς οἷς καὶ πῶτερον. ² ἐὰν ὅ
σφοδρότερον θέλης ἄγην, σικύης
ἐν περιώνῳ τεταρτέον δραχμῆς
ἄποδρέξας ἐν ὕδαλι ἡμικτυ-
λίω, τετέω κλύσαι. ³ καὶ, ἐὰν
ἐξεληθὼν δάκνη, μελακλύσαι πι-
σάνης χυλῶ. ⁴ Ἐτερον. γάλακτι
ἐφθῶ

vero etiam circa oculum tollere
velis, evellito, & illinito, & cum
tenui cuticula discedet, & locus
rubicundus ac boni coloris erit.

v. Ad intestinorum lævita-
70 tem. Lentas ac triticum recens
duarum chœnicum mensura
aqua macerato, ² & ubi mollia
facta fuerint, in pila aut morta-
rio fortiter conterito: ³ deinde
aquæ heminis sex affundito, ac
fortiter commoveto: ⁴ & ubi
purgamenta discefferint, in ol-
lam infundito, & modico melle
affuso coquito, ⁵ & valde cocta
torrefacito, ac edenda præbeto.
⁶ Si vero sitierit, vinum vetu-
75 stissimum bibat, atque hoc utatur
donec sanus fiat. ⁸ Ad gra-
vedinem. Si quis gravedinem
habeat, myrrham tritam ammix-
to melle, linteo excipiat, & na-
res confricet. ⁹ Infusum, sedis
pituitam ducens. Thapsiæ po-
tionem, & uvas passas quadra-
ginta, aut grani cnidii, aut cne-
ftri potionem sumito, ¹⁰ & mellis
dimidiam heminam, ac olei tan-
tundem ammisceto, & aqua ma-
rina diluito, in qua furfures coctis
sunt, aut ptisana, donec pinguis
facta fuerit: aut adipem betæ suc-
co¹¹ ammisceto, & nitri drachmas
decem. ¹² Aut salis heminam ple-
nam aquæ marinæ ammisceto.

vi. Si vero bilem ducere vo-
les, succi silphii potionem, elate-
rii drachmam unam & dimi-
diam, colocynthidis drachmam,
terito, & iisdem quibus prius
diluito. ² Si autem vehementius
ducere velis, cucumeris sylve-
stris internam partem quarta⁸⁵
drachmæ parte in dimidia aquæ
hemina macerato, & per sedem
infundito: ³ & si in egressu mor-
deat, ptisanæ succum postea in-
fundito. ⁴ Aliud. In lacte asini
no

ἐφθῶ ὀνείω, ἢ ἐν τούτῃς χυλῶ
 τρισὶ κητύλαις ἐναπορέχην τὴν
 ἐντεριάνην, ᾧ δρασμίστην ἄλας,
 καὶ μέλι, καὶ ἔλαμον. ⁵ μετὰ κλύζην
 εἰς πησάνης χυλῶ. ⁶ κηλοκωδίν-
²⁵ βρέξας ἐν γάλακτι ὀνείω, μίστην
 τὰ αὐτά. ⁷ ἐντεριάνης δραχ-
 μῶν, ἔλαττεις πόσον, ἢ ἄλμης ⁵¹²
 ὅσον τοῖς τρισὶ δακτύλοις, μέλι,
 ἔλαμον, διένειψα λάσση. ⁸ Ἐὰν εἰς
 κήρειον θέλης ἀγαγεῖν, μηδὲν πί-
 νην φάρμακον· τοῖσι δ' ἄλλοσι χρῶ.

VII. Δυσεντερίης κλυσμός. ²
 ἐν οἴνω σίδηρον ῥοῖης γλυκείης ἐψή-
 στας ὡς πλεῖστα. ³ ἐψέιν δὲ μέχρῃς
 εἰς τὸ ἥμισυ λάφῃ, μίστην δὲ ἔλαμον
 τετρατημέριον κητύλης, ἢ λιθα- ⁵¹³
 νωτῆ τέταρτον δραχμῆς. ⁴ Ἐτε-
³⁰ ρον. μύρρα ῥοδίνης ἡμικητύλιον, πη-
 σάνης χυλῶς, γάλακτα ἐφθῆ, ἔλα-
 βόρρα δύο πόσιος τρεῖς φασ, ὕδα-
 τος διείς ἡμικητύλιον, ἔλαμῃς ἴσον,
⁵ κλύζην χυλῶ, ἐγχέας εἰς σκα- ⁵¹⁴
 φίδου. ⁶ μήλα κυδώνια κατὰ πά-
 νην καὶ ἑαυτὸν ἐμπαρέχασθαι. ⁷ ἐπιδόντων εἰς
 τὸ ὕδωρ τὴν ὀσμῶν ἔχη, διδόντων
 πίνην. ⁸ πησάνης λέκυθον ἐμπα- ⁵¹⁵
 λῶν ἢ εἰς χόρα ὕδατος ἐψέ μεχρῃς ⁵¹⁵
 λιπαρὸς χύνη. ⁹ ἢ ἐψήσας εἰς ⁵¹⁶
 τὰ μήλα, κατὰ πάμνη κηρίον. ¹⁰
 κατὰ ὀρέξην εἰς ἐν ὕδατι, καὶ ἄμα
 τρεῖς φασ, ὅταν ὑπόγλυκον ἦ, εἰς διη- ³⁵
 θήσας ἐμπαρέχασθαι σελίνης φύλλα. ¹¹
 Ἐπερον. ἄσαφίδα λυκῶν εἰς ὕδωρ
 ἐμπαλῶν, καλαμίνθην ἢ κήρειον
 ἀνατρέψην εἰς ὕδωρ ὑπόγλυκον.

no cocto, aut in betæ succi he-
 minis tribus, internam cucume-
 ris sylvestris partem macerato,
 & falem, mel, ac oleum ammi-
 sceto, ⁵ & postea ptisanæ succum
 infundito. ⁶ Aliud. Colocyn-
 thidis drachmam terito, & in la-
 cte afinino 'macerato, eademque ⁹⁰
 misceto. ⁷ Aliud. Cucumeris
 sylvestris interioris drachmam,
 elaterii potionem, salis quantum
 tribus digitis apprehendi potest,
 mel, oleum aqua marina dilui-
 to. ⁸ At si stercus educere voles,
 nullum pharmacum bibito, sed
 aliis utere.

VII. Infusum ad dysenteriam.
² Punici dulcis malicorium in
 vino ad dimidias coquito, ³ olei
 quartam heminæ partem ammi-
 sceto, & thuris quartam 'drach- ⁹⁵
 mæ partem. ⁴ Aliud. Unguenti
 rosacei dimidia hemina, ptisanæ
 succus, aqua marina cocta. Aliud.
 Veratri potiones duas tritas, in
 aquæ dimidia hemina diluito, &
 olei tantundem affundito. ⁶ Po-
 tio. Mala cotonea difsecato, &
 in aqua macerato, ⁷ & ubi aqua
 odorem acceperit, bibendam da-
 to. ⁸ Alia. Ptisanæ farinam in
 congiū aquæ missam, coquito
 donec pinguis 'fiat. ⁹ Alia. Mala ¹⁰⁰
 concisa ficcata, & favum mellis,
¹⁰ in aqua macerato, ac simul te-
 rito: & ubi subdulcis facta fuerit
 excolato, & apii folia injicito.
¹¹ Alia. Uvam passam albam, &
 calaminthen, & favum mellis,
 in aquam mittito ac terito, do-
 nec aqua subdulcis fiat.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Η Ι Ρ Ρ Ο C Ρ Α Τ Ι Σ

αὐτῷ

D E

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ

MORBIS MULIERVM

τὸ δεύτερον.

liber secundus.

Basil. græc.

Foesius fect. IV. 94. 423. V. 203. 637.

Basil. lat.

74

A

Ἰ ὑσέραι πάντων τῶν
νεσημάτων ἀπὸ αἵ-
σιν. 2 αὐτῶν γὰρ, ὅπῃ
αὐτὸ ἐκ τῆ φύσεως με-

τακινήσῃσι, νέσας παρέχουσιν,
" ὡς τε αἰσθητῶσιν, ὡς τε αἰσθητῶσιν. 126

χρήσωσιν. 3 Ἐ, ὅταν μὲν μὴ βάλλουσι τὸ σῶμα ἀ μῆτρεα, " καὶ μὴ 127

10

ψαύσῃσι τῶν κρημνῶν μετακινήσῃσι ἔσω, σμικροτάτη νέσος ἐστίν. 4 ἐπεὶ δὲ αἰσθητῶσιν ἐς τὸ ἐμμενῶσεν, καὶ ἐμβάλλουσιν τὸ σῶμα ἐς τὸν κρημνόν, αἰσθητῶσιν μὲν ψαύσῃσι, πόνον παρέχουσιν. 5 εἴτε ἀποφραχθεῖσαι ἢ μῆτρεα καὶ ἐπιπωμαθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐμβλήσεως τῆς ἐς τὸν κρημνόν, καὶ γίνεσθαι ῥόσιν τὰ κεφαλῆναια [κεφαλῆναια]. 6 " τῆσιν ἢ ξυμμετρῶσιν οἰδῶσιν τε ἢ ὀδύνην παρέχουσιν. 128

LX. Καὶ, ὡς μὲν καὶ τὰ κεφαλῆναια ἔσονται καὶ ἀποφραχθεῖσαι ἐμβάλλουσιν ἐς τὸ βροχῶνα, ὀδύνην παρέχουσιν. 2 ὡς ἢ ἀνω ἐπαναχωρήσῃσι ἀποφραχθεῖσιν καὶ ἀποφραχθεῖσιν, " καὶ ἔτι τὰ κεφαλῆναια 129
ἀποφραχθεῖσιν νέσον παρέχουσιν. 3 ὅπῃ τῆσιν ἢ ἀποφραχθεῖσιν, ἐς τὰ ἰσχία καὶ τὰ κεφαλῆναια ὀδύνην ποιεῖ. 4 ὅπῃ τῆσιν ἢ ἀποφραχθεῖσιν καὶ ἐπιπωμαθεῖσιν σιωοιδήσῃσι, καὶ ἔτι ὀδύνην, καὶ πᾶσι γίνουσιν. 5 ἐπὶ τῆσιν ἢ πᾶσι γίνουσιν, " ψαύσῃσι 130
ἢ τὰ ἰσχία, ὀδύνην παρέχουσιν καὶ ἐς τὰ ἰσχία καὶ [ἐς] τὸ βροχῶνα, 6 " καὶ 131
οἷον σφάραγμα ἐν τῇ γαστρὶ ὑποτρέχουσιν, 7 καὶ τῶν κεφαλῆναια πο-
νεύουσιν,

M

T E R I omnium mor-
borum causæ sunt: 320

2 hi enim ubi ex natura transmoti fuerint, morbos exhibent, sive ascenderint, sive descenderint. 3 Et quum quidem uteri osculum suum non demittentes, & pudendi eminentias non contingentes, transmoti fuerint foras, levissimus morbus est. 4 Quum vero in anteriorem partem promoti fuerint, & osculum in pudendi eminentias ac labra immiserint, primum quidem ipso contactu dolorem uterum percipit ac exhibet: 5 deinde obturatus, & velut operculo coniectus, ex eo quod pudendi eminentiis incumbit, fluxus non contingit, qui mensium nomine venit. 6 Hic vero fluxus congregatus, tumorem ac dolorem exhibet.

LX. Et siquidem infra descendens & averfus, in inguen se immiserit, dolorem exhibebit. 2 Si vero sursum ascendens averfus & obturatus fuerit, etiam sic 330
propter raritatem ac coarctationem dolorem exhibet. 3 Quum vero propter hoc ægrotarit, coxendicum ac capitis dolorem facit. 4 Ubi vero uteri impleti intumuerint, nihil fluit, & pleni fiunt: 5 quum autem pleni facti fuerint, coxendicesque contingunt, dolores exhibent, & in coxendices, & in inguen, 6 & velut pilæ in ventre discurrunt, 7 & caput

νέειον, τοτὲ μὲν εἰς τὸ ἔτερον
 μέρϑ, τοτὲ δὲ ὄλλυ. ⁸ οἴη
 γίνεται καὶ ἡ νῆσϑ. ⁹ ὡδὲ
²⁰ δὴ ταῦτα ὀτρειπέειον. ¹⁰ ἢ
 μὲν περὲλθι μῆνον, ἔ ἡ Δι-
 κείν, χρῶ ὡ πνι βέλθ τῶν
 κρηθῶν, ἡ κέρω. ¹¹ ἡ ¹³²
 μουσωτῶ, ἡ ἄλλω πνι ἔ βα-
 ρυτέρων καὶ κρηθῶν ὀζορῶν, ¹¹
 καὶ κῆπνιζε, καὶ μὴ πυρία,
¹² μηδὲ σίπυ, μηδὲ πότω
 ἔρηκῶ χρῶ τέττε ἔ χροῖε,
¹³ μηδὲ λῆε θερμῶ. ¹⁴ ταῦτα
 εἰε τοιάδε εἰπῆ.

LXI. Ἦν εἰε ἀνακεχωρήει
 καὶ μὴ ἀπετραμμένη ἡ τοῖσιν
 ὀδῶνι περὲπτιε χρῶ, ὅσοι
 ἀναθερμῶντιν ἄμο. ² σμύρνη ἡ
 μύρω, ἡ πνι ἄλλω ὀδῶνι κῆ
 θερμῶντιν ἄμο. ³ τοῖετοιε
²⁵ περὲπτιε χρῶ, καὶ ἢ πυ-
 ριαῦ οἴνω κῆπνιζε, καὶ θερ-
 μῶ ὕδατι λῆν, καὶ διερῆ-
 κῆσι χρῶ. ⁴ τὸ εἰε δὴλόν εἰε.
⁵ ἢ μὴ ἄποτραπῆ ἀνακεχωρη-
 κῆα, ρεῦμοε γίνεται. ⁶ ἢ εἰε
 ἀπετραμμένη ἡ, ἔ γίνεται ῥόσο,
 τῆ κῆμῶντι καλῶντι. ⁷
 τέτο τὸ νέσημοε πυρίη περὲπτιε
 τοῖηδε χρῆ ἰῶδαμ. ⁸ εἰε οἴνον
 ἔρηκῶ ἐμῶντι [κῆ] θερμῶ-
 νοντι ἢ οἴνον, περὲπτιε σικουανίω
 περὲ τὸ σῆμοε ἔ τούεϑ, εἰ
 ὡ αῦ θερμῶντιε, ὡδὲ ποιῆ-
 σμ. ⁹ ἢ σικουανίω μέσω Δι-
 κῆμῶν ἐκκῆνωσας, τὸ ἄκρον
 ἄποτραμῶν σμικρὸν ὡς ἐπῆ ἄ-
³⁰ σῆων, τέτο ἢ περὲπτιε, ὅπως
 αῦ ἡ ὀδῶντι Δι- κῆ τε σενε ἔεσα
 περὲ τῶν μῆτερω ἀφίκεται,
¹⁰ καὶ θερμῶ ὕδατι ἀνοῦν,
 καὶ φαρμῶντι θερμῶντι
 κῆπνιζε περὲπτιε. ¹¹ ἢ θερ-
 μῶντι

caput dolore affligunt, modo al-
 tera ipsius parte, modo totum,
⁸ prout contingit ipsi morbus. ³³⁵
⁹ Hæc itaque sic curanda sunt.
¹⁰ Siquidem descenderit solum,
 & illini possit, utere quocunque
 libet, ex graveolentium genere,
 aut cedro, aut allii intrito, myt-
 toto Græcis appellato, aut aliquo
 alio ex graviter & male olen-
 tium numero, ¹¹ eoque suffitum
 facito, & fomenta ne adhibeto,
¹² neque cibo neque potu uri-
 nam ciente hoc tempore utitor,
¹³ neque calida lavato.

LXI. Si autem sursum ascen-
 derit, ' & non averfa fuerit, me- ³⁴⁰
 dicamentis apposititiis bene olen-
 tibus, & quæ simul calefaciunt
 utere. ² Velut sunt myrrha, aut
 unguentum, aut aliud quoddam
 odoratum simulque calefacto-
 rium. ³ Et his quidem subditi-
 tiis uteris, fomentum autem ex
 infernis ex vino adhibebis, &
 calida aqua lavabis, & urinam
 cientibus uteris. ⁴ Ex hoc au-
 tem manifestum fit, averfa sit
 necne. ⁵ Si enim sursum pro-
 gressa averfa non fuerit, ' fluxus ³⁴⁵
 procedit. ⁶ Si vero averfa sit,
 fluxus, menstrua appellata, non
 contingit. ⁷ Hunc morbum fo-
 mento primum tali curare opor-
 tet. ⁸ In vinum grossos immitti-
 to, ipsumque vinum calefacito, &
 cucurbitam circum osculum va-
 sis in quo calefit addito, hoc mo-
 do. ⁹ Cucurbitam per medium
 dissectam evacuato, & summita-
 te ipsius modice rescissa, velut
 in utriculis fieri solet, hanc ipsam
 vasi velut ' operculum circun- ³⁵⁰
 dato, quo odor per angustiam
 means ad uterum perferatur. ¹⁰
 Insuper autem & calida aqua fo-
 vere, & calefacientibus medica-
 mentis subditiitiis uti oportet. ¹¹
 Cal-

μηνοντα εστι τω αργοντα των παρ-
 οθεν τωδε ποιειδε. βολονθιν, χαλη
 βοου, σμυρνα, συπληρη, χαλ-
 βωνη, και αλλο, ο ποιειτον εστι. 12
 τειτων ως παλειτοιει και υπεξεί-
 γην ελατηροιει Φαρμακοει και
 τω, οσα εμεθον [ε] ποιειειν, α-
 ρθενεσιν, οπως μη ινηθις γηηται
 11 εα τ' υπερνηπιου.

LXII. Τα δε παρθερα ωδε
 35 χρη ποιειν, λω βελη ιχυρο
 ποιειν. 2 μελι ημειφθον ποιειων
 εμβοαλε των γεγραμμενων παρο-
 ρειτων τ' αργον ποιουιτων. 3 και,
 επιω εμωαλλης, ποιησον ωσπερ
 τει βαλανου τει παρ τω εδρω
 παρορθερα. 4 μακροει δε
 ποιειν κη [ε] λεπτοι τωιτω. 5 τ'
 δε γυναικα υπηλυ κελκλιναι
 [ε] αυω τει ποδου ποιησκει τει
 κλινη τει παρ ποδων, επιτα
 παρθερα ευν ροκθ δεων η αλλω πι- 135
 νι, κη θερμωειν, εωσ αυ κη τει κη.
 6 λω η αρθενεσθον βελη τω παρθε-
 ρω, παρορθερα ευν οθονιον ευν δεων. 137
 4 7 κη λω υπερθη εμπεκει εισκει
 κη μη τει τω τω σωμα σκυοιδητωει,
 8 και αρροικω παρθερα κη, 8 ροον 138
 κη ποιειοντα ιαυθ παρορθερα
 φαρμακοει, και πυριωντα, ωσ
 γεγραπ, ετω ποιειωτα, ωσπερ
 κη τω παρθερα αρροικω. 9 κη, εει
 εσ τω παρθερα παρορθερα ευν πορα-
 φη, ροον κη ποιειν ωσπερ επι τ' 139
 παρθερα αρροικω.

LXIII. Οταν η ροον η λιλυ,
 140 ετε θερμωειν κη θερμω υδα-
 τα, ετ' αλλω εδενι, ετε ερηκηθι-
 σι κη τει, ετε σπειει διαχω-
 ρηθισσι. 2 τει γε κλινη τει
 45 παρ ποδων υπηλοτερα εινω,
 ωσ μη η κελκλις ουροει η. 3
 και παρορθερα αυω τει συ-
 φει

Calfacientia autem sunt ea quæ
 ducunt ex superius relatis, item-
 que hæc: sterces bubulum, fel
 bubulum, myrrha, alumen, gal-
 banum, & si quod aliud ejusmo-
 di est. 12 Plurimis etiam ipsarum
 per purgantia inferne medica-
 menta alvus subducenda est, &
 per debilia quæ vomitum faci- 355
 ciunt, ne evacuatio ex superva-
 cuatione fiat.

IV. Cæterum subdititias gland-
 ulas sic facere oportet, si fortes
 facere velis. 2 Mel semicoctum
 facito, & ex præscriptis subditi-
 tiis pharmacis ea quæ valde effi-
 cacia sunt immittito, 3 & ubi im-
 miseris, glandulas formato instar
 earum quæ in sedem induntur,
 4 verum longas facito ac tenues.
 5 Mulierem vero supinam reclina-
 to, locis à pedibus lecti altius 360
 instratis, deinde apponito, &
 panniculo intecto, aut alia qua-
 dam re confimili calefacito, do-
 nec colliquecat. 6 Si vero de-
 biliorem glandulam subdere ve-
 lis, in linteolum illigato. 7 Sed
 & si humore pleni uteri osculum
 tumidum habuerint, & non flu-
 xerint, 8 fluxionem facere oportet,
 & subdititiis pharmacis san-
 nare, itemque fomentis velut
 scriptum est, ita faciendo velut
 in priore fluxione suppressa. 9 365
 Quin & si in anteriorem partem
 procedens uterus aversus fuerit,
 fluxionem facere oportet, velut
 in superiore fluxione suppressa.

V. Quum vero fluxus nimius
 fuerit, neque calida aqua, ne-
 que alioquopiam calefacere oportet,
 neque urinam cientibus uti,
 neque cibis alvum subducen-
 tibus. 2 Lecti autem partes à pe-
 dibus altiores esse oportet, ut ne
 declinatio fluxui facilitatem
 præbeat. 3 Utere autem simul 370
 etiam

φασί χρωσ. 4 οί τ' ῥόοι, ὁπόταν μὲν
 εὐθὺς ἐκ τῆς ἡμέρας, ἢ κατὰ ῥαίς, εὐθὺς
 γίνονται. 5 ὁπόταν δ' ἦσαν ἴση, πύ-
 ρεες. 6 καὶ τῆσι νεωτέρησιν ὑφ' αἵμα
 μᾶλλον. 7 αἱ δ' πρεσβύτεραι μὲν ἰσ-
 δεα μᾶλλον ἔχουσιν καὶ κατὰ μιλίαι
 καὶ δὲ μύρα.

1. Ῥόοσ [ῥ] λυκός ἐν τῆσι
 264 γεραιτέρησιν ἢ γυναικῶν μᾶλλον
 γίνεσ, ἢ ἐν τῆσι νεωτέρησιν. 2 ῥόοσ
 πυρρός ἐν ἀμφοτέρησιν. 3 ῥόοσ ἐρυ-
 θρὸσ ἐν τῆσι νεωτέρησιν. 4 καὶ ῥόοσ
 10 ἐρυθρὸσ μὲν γίνεσ ἐκ πυρετῶν μᾶλ-
 λον ἢ ἐκ τρωσμῶν. 5 γίνεσ ἢ καὶ ἐξ
 ἀπολήψιοσ ἐπιμυλιῶν, ὅταν ἀπο-
 κληθέντα ἐξαπίνης κατὰ ῥαίσιν. 6
 γίνεσ ἢ καὶ ἐκ τῶν καὶ ἐκ πυρε-
 τῶν. 7 αἵμα ἢ εἰς πᾶσιν, καὶ
 ἡρόμοσ ἐκ πίπτεσ. 8 καὶ ὁδὴν γί-
 νεσ ἢ κληίδων καὶ τῶν τεόντων. 9 καὶ
 γάρκη ἢ σάμασ ἀπὸ ψύξιοσ τε ἢ
 σκελέων. 10 ἐνίοτε ἢ καὶ ἢ εἰς ἐκχέ-
 εἰσ τὴσ ὁδῶν. 11 ὡσ [ῥ] πᾶσιν ἢ τὸ
 αἵμα ἀπὸν, καὶ ἰδρῶσ κατὰ χεῖρ
 15 πέλουσ. 12 πρὸσ δὲ τῶσιν κατὰ
 διαγμοῖ τε γίνονται καὶ ἀπὸ ψύξιοσ,
 13 καὶ πυρετοῖ ἀκρητοχολοῖ καὶ κνη-
 σμῶδεσ. 14 Ἐπὶ αὐτῆσ ἡμέρησ πολ-
 λάκισ μίγνεσ καὶ αὐτῆσ ἰδρῶσ. 15 Ἐ
 ἀλλοῖε μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν χρωσίων
 πασμοῖ γίνονται σφισιν, ἀλλοῖε ἢ
 ἀπὸ τῶν κατὰ. 16 καὶ ἐσ τὴσ βροχῶν
 ὁδῶν αἱ ὁδεῖσ ἐπιπίπτουσιν ἐξ ἰχυ-
 ραί, φοιτέσασιν ὡσπερ ὠσίνεσ. 17
 ἐνίοτε ἢ καὶ σραχισέει. 18 καὶ τὸ σά-
 μα ξηρὸν, Ἐ δὲ ψαπίεζε, Ἐ ἡ γλῶσ-
 σα τραχέα. 19 Ὁ οἱ δάκτυλοῖ ξυ-
 20 ἐλκοντ' ἢ ποδῶν οἱ μεγάλοῖ. 20
 καὶ ἐσ τὴσ γαστροκνημίας αἱ ἐσ τῶν
 μῆρῶ ξυληταίνεσ, 21 καὶ τὸ σφύσιν
 ἀπὸ ὠδῶν, 22 Ἐ τῶν χρεῶν ἀκρη-
 σίη. 23 ὁκῶν ἢ τοιαῦτα γίνονται,
 τότε καὶ τέτανοῖ φιλίεσ καὶ γίνεσ, καὶ
 ἀπὸ

etiam subditijs adstringenti-
 bus. 4 Fluxiones porro, quum
 confestim venerit purgatio, sta-
 tim subcruentæ fiunt: 5 quum
 vero tardius prodierint, puru-
 lentæ. 6 Et junioribus subcruen-
 ta magis prodeunt: 7 seniores
 vero magis mucosa menstrua
 habent.

1. Fluxus albus in senioribus
 mulieribus magis fit, quam in
 junioribus: 2 fluxus fulvus in
 utrisque: 3 fluxus ruber in ju-
 nioribus. 4 Et ruber quidem
 fluxus fit ex febre: magis autem
 ex abortu. 5 Fit & ex mensium
 interceptione, quum conclusi
 derepente eruperint. 6 Fit etiam
 ex partu & febribus, 7 & sanguis
 profluit valde multus, & grumi
 excidunt, 8 & dolor fit clavicu-
 larum ac tendinum, 9 & corporis
 torpor, & crurum perfrigeratio.
 10 Aliquando vero etiam nasus
 effundit ad dentes, 11 si amplior
 sanguis discesserit, & sudor mul-
 tus diffunditur. 12 Ad hæc &
 stomachi morsus fiunt, & per-
 frigerationes, 13 & febris bilis
 meracæ ac pruriginosæ: 14 &
 eadem die sæpe rigent, & rursus
 sudant: 15 & aliquando à super-
 nis locis convulsiones ipsi fiunt,
 aliquando ab infernis: 16 & ad
 inguina dolores acuti ac fortes
 irruunt, procedentes velut do-
 lores partus. 17 Quandoque etiam
 urinæ stillicidium adest, 18 & os
 ficcum est, & fitis premit: &
 lingua aspera est, 19 & digiti pe-
 dum magni contrahuntur, 20 &
 ad suras semper cum femore
 distenduntur. 21 Et lumbi do-
 lore vexantur, 22 & manus im-
 potentes fiunt. 23 Quum autem
 hujusmodi fiunt, tunc etiam ner-
 vorum antrorsum ac retrorsum
 distentiones fieri solent, à clavi-
 culis

δὲ τῶν κληρίδων καὶ τὰς σφα-
γίας ἐς τὰς γνάθους καὶ τὴν γλῶσ-
σιν. ²⁴ ἐκ δὲ τῶν τοιαύτων ὀλι-
γων ὑπερονόπιον δὲ τῶν πονόν-
των καὶ τὴν ῥάχιν ἐς ὄσφυϊ. ²⁵
καὶ ὡδὲ δὲ πᾶσι καὶ βίβω.

11. Προλέγειν ἔν δέ, δὲ χρ-
μῶν τῶν ῥῶν, διατῶν τὸν δὲ τὸν
τέρον. ² πρὸς μὲρ διδόναι πρὸς
²⁵ τὰς ῥῶς φάρμακον πίνην, ὡν
αὐτὸ ἐγὼ γράφω, ἔκ δὲ δοκίμη δει-
δοται μάστιγα. ³ διδόναι δὲ καὶ
τεῖς καὶ τετρακίς, καὶ πελὺ
ἀπὴ τὸ αἶμα. ⁴ διατῶν ἔν, καὶ
μὲρ ἀπύρετοι ἕωσι, σιπίοισιν καὶ
δὲ πυρεταίνωσι, ῥοφήμασιν. ⁵
ἔτι δὲ τῶν ῥοφημάτων ταῦτα ἐπι-
τηδόντα. ἔλυθη, φακὴ, ἀλη-
τον ἐφθόν, σιταίνιον, χόνδρον
καὶ φεθρον ῥοφητός, ζῆα καὶ φε-
φθον. ⁶ ἔτι δὲ πομάτων, πύ-
λη ἀλφίτα ἐφ' ὕδατι, ⁷ καὶ τὰ ³
κλάσματα δὲ τῶν ἀζῶν κηρο-
μῶν, ⁸ καὶ ἀλφίτα πρὸς κόνια ⁴
³⁰ λεπτὰ βέρον γμῶν ἐν ὕδατι. αὐ-
τὸ καὶ ἐκείνην ἀνάλα. ⁸ τῶν δὲ
σιπίων, ἀζῶν ἔξοπιον ἐν απο-
διῆ. ⁹ ὄψον δὲ, λαγαῖς κρέας,
πελιάδον, φάσσης, καὶ ἐφθὰ
καὶ ὄπιον. ¹⁰ ἐρίφου τε κρέας ὄπιον,
μηδενὶ πύρεσι πεποιημένον ἐς
ὄζον ἐμοσπλῶν. ¹¹ ἠπαίρ τε ἐν
σποδιῆ ὄπιον ἀγρῶς ἢ βοός. ¹² ὡς
τὸ λυκόν ἢ ὀλέκθον. ¹³ τυρός
ἀνάλα. ¹⁴ λαγάνων δὲ μη-
δὲ πύρεσι γούδα, μήτε ἐφθῶν,
μήτε ὡμῶν. ¹⁵ καὶ λευκῶν ἀπέ-
χεα. ¹⁶ καὶ ἐπιδείν τὸ χεῖρε ἐί-
ελα ῥεμπωμῶν ἐρέψαντα, ¹⁷ καὶ ⁵
³⁵ παχετὸν ποιήσαντα ὑπὲρ ἑπ' ἀγ-
κῶν καὶ τῶν ἰγνῶν ὑπὲρ τῶν
γενῶν. ¹⁷ καὶ σικύρας ἀνέρε-
γῶν, ἐπαίρας μαζῶν ὑπὲρ αὐτέρας.
ἀλλοίε

culis juxta jugulum, ad maxil-
las & linguam. ²⁴ A talibus vero
paulo post retrorsum, à tendini-
bus juxta spinam, ad lumbos, ²⁵
atque sic per violentiam per-
eunt.

11. Prædicere igitur oportet
fluxibus inchoantibus, & diæ-
tam constituere ' hoc modo. ²⁰
Mane quidem dandum est phar-
macum ad fluxiones, ex his quæ
ego describam, quocumque ma-
xime opus habere visæ fuerint.
³ Dandum autem & ter & qua-
ter, si multus sanguis discefferit.
⁴ Diæta igitur constituatur, si
quidem sine febre fuerint, ex ci-
bis: si vero febricitarint, ex
forbitionibus. ⁵ Sunt autem ex
forbitionibus hæ commodissi-
mæ, panicum, lenticula, farina
horni ac recentis tritici cocta,
' alica cocta forbilis, zea cocta. ²⁵
⁶ Ex potionibus vero, polentæ
pollen in aqua, ⁷ & ramenta à
panibus derasa contusa. Et pol-
entæ recentis tenues, in aqua
madefactæ, quas etiam insulas
delingere prodest. ⁸ Ex cibis
vero panis exassatus in cinere.
⁹ Obsonium autem fit leporis
caro, & columbæ, ac palumbis,
& cocta, & assata. ¹⁰ Et hœdi
caro assata, nullo ascititio con-
dimento addito, sed ut in ace-
tum saltem intingant. ¹¹ ' He-
par item capræ aut bovis in cin-
nere assatum. ¹² Ovi tenue, aut
ipsum luteum. ¹³ Caseus insul-
sus. ¹⁴ Ex oleribus autem nul-
lum gustent, neque coctum, ne-
que crudum. ¹⁵ Et à balneis ab-
stineant. ¹⁶ Et manus ipsis deli-
gato, ita ut lana sordida ipsas
circumdes, & laqueum immittas
supra cubitos, & ad poplites, su-
pra genua. ¹⁷ Et cum cucurbitis
sub mannas affixis, ipsas eleva-
to,

ἄλλοτε μὲν ἐς τὰ δεξιὰ, ἄλλοτε δὲ ἐς τὰ ἀριστερά. ¹⁸ ὡς δὲ δι' αἰσθητικῶν γίνονται πρὸς τὴν ἀπόσπασιν τῆς σπικύης, ἀφαιρέσειν τὴν σπικύην, αἴμα δὲ μὴ ἀπαίρειν. ¹⁹ ἀποδοτέοσι δὲ χρῆσθαι, οἷσιν αὖ ἐγὼ γράψω τῶν σασιμῶν ἔμμελαιον ἀποδοτέον ποιέοντα τῆσι τοιαύτησιν.

III. Ἦν μὲν ἀποδοτέον ἐκ τῶν ῥόων, ἀπὸ τῶν πολλῶν αἰμῶν, ² τὸ τε χρῶμα ἀφωσδὲς καὶ τὸ ⁷ ἀποδοτέον μετὰ ῥοιον, ³ καὶ ἐν τοῖσιν ὑποφθάλμοισιν οἰδήματα, καὶ τὰ σκέλεα ἐπιερμύα, ⁴ καὶ ἡ ὑστέρα ὑδρῆ, καὶ αἰεὶ ἐσώματα ὡδραλόγη, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ὑδαρέων, οἷον ἀπὸ κρεῶν ὠμῶν χυμός. ⁵ τῆσι τοιαύτησιν χρῆναι, ὅταν ἰσχυρῆ, καὶ ἐμέτας προίειν, καὶ νηστείας, καὶ μὴ τὰς ἐμέτας ἀρῆσαι διδόναι. ⁶ τοιαύτησιν ξυμφέρει ἡ ὀλιγηποίησι, οἷον ἀκρητέστερον, ἀλεσίη ἢ ψυχρολασίη, ποσειπυθῆ, μονοπιτή, πᾶσα ξηροποίησι. ⁷ ὡς δὲ πρὸς ταῦτα μὴ κενδιστέωνται, μηδὲ ξυμπίπλωσιν αἰ ⁴⁵ ὑστέρας, μηδὲ τῶν ῥοιμῶν ἀπαλάσων), ⁸ ἀποκεπέθριμον χρῆναι ἐς τὴν δυνάμιν ἔσώματός τε, ὡς ἡ δυνάμει, ἐλαβεῖν ἰσχυρῆ. ⁹ ὡς δὲ μὴ ἐνακῆσθαι, τὴν κεφαλὴν καθαίρειν. ¹⁰ καθήρεντα δὲ τὰ λοιπὰ διὰ τὴν θερμότητα τὴν αὐτὴν τρέπον καὶ πρὸς τὰς ἀτέκνας.

IV. Σκεπέειον ἢ καὶ τὰς φύσεις τῶν γυναικῶν, καὶ τὰς χροίας, καὶ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς ἄρας, ἔτι τὰς τόπους, καὶ τὰ πνύματα. ² αἴμα μὲν γὰρ ψυχρῶν, αἴμα δὲ ὑγρῶν καὶ ῥοιμῶν. ³ αἴμα δὲ θερμῶν μὲν, ξηρότερα καὶ τὰ σασιμῶν ²⁶⁵ εἰσιν. ⁴ αἴμα μὲν γὰρ ὑπερβολοί, ⁸ ὑγρότερα καὶ ὑπερβολοί, ⁵ αἴμα δὲ μέλαινα, ξηρότερα καὶ ὑπερβολοί. ⁶ αἴμα δὲ αἰνωπὸν μεσηγύνη ἀμφοῖν

to, modo ad dextram, modo ad sinistram partem 'translati. ^{18 35} Si vero spirandi difficultas oriatur ad cucurbitæ admotionem, cucurbitam amoveto, sanguinem autem ne detrahit. ¹⁹ Verum subdititiis utere, quæ ego describam : & ad sistendum sanguinem in talibus sunt apta.

III. Et siquidem ex fluxionibus mulier evaserit, ubi multus sanguis discessit: ² & color est exalbidus, & facies elevata, ³ & sub oculis tumores laxi, & crura turgida, ⁴ & uterus humidus, ac 'semper præter rationem ⁴⁰ hians. Et quæ discedunt aquosa sunt, velut à crudis carnibus succus. ⁵ Talibus, si robustæ fuerint, vomitus cieri oportet jejunis, & post vomitus prandium exhibere. ⁶ His conducit modicus cibus: vinum nigrum meracius: illuvies, aut frigidæ lotio: deambulationes: semel in die cibum capere, omnis refectio. ⁷ Si vero ad hæc non sedentur, neque confidant uteri, neque à fluxionibus liberentur, ⁸ respectu virium corporis habito: siquidem robusta fuerit, ⁴⁵ veratrum dare oportet. ⁹ Si vero non obediat, caput purgare: ¹⁰ facta autem purgatione, per diætam reliqua curare eodem modo velut circa steriles.

IV. Considerare porro oportet etiam naturas mulierum, & colores, & ætates, & tempora, & locos, & ventos. ² Aliæ enim frigidæ: aliæ humidæ ac fluidæ: ³ aliæ calidæ quidem, ficciores autem & stabiles sunt. ⁴ Nam quæ superalbidæ sunt, ⁵⁰ humidiores sunt ac fluidiores: ⁵ nigrae vero ficciores & acerbiores ac adstrictiores. ⁶ Quæ vero vini colorem referunt, medium

φοῖν ἔχουσιν. 7 καὶ ἀμφὶ τῆς ἡλικιῶν
 ὡσαύτως συμφορῆν. 8 ἀμφὶ γὰρ νέαι
 ὑγρότεραι καὶ πλούαιμοι ὡς ἐπιθ-
 πολὺν. 9 ἀμφὶ τῆς πρεσβυτέραι ξηρότε-
 ραι καὶ ὀλίγαίμοι. 10 ἀμφὶ τῆς μέσης με-
 σὸν δὲ ἀμφὸς ἔχουσιν ἰσυνύσασαι. 11
 δεῖ δὲ τὸ ὄρθως ταῦτα διαγινώσκου-
 5 μιν ὅτι διαγινώσκον ἐκάστοτε τὰς
 φύσεις τῶν γυναικῶν, καὶ τὰς και-
 ρούς, καὶ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς ὥρας, καὶ
 τὰς τόπους, καὶ τὰ πνέοντα.

v. Ἦν βόθρον ἐν τῇσι μήτηρσιν
 ἐργάζεται, 2 ἀμφὶ βρέφιν πολλόν, καὶ
 θρόνοι πεπηγότες ἐκπίπτουσι. 3 καὶ
 ὀδυνη ἔχει ἐς τὰς ἰσχύας, καὶ τὰς
 κενεῶνας, καὶ τὴν νηαιρῶν γαστέρα.
 4 καὶ σκληρὴ ἐστὶ, καὶ στενωπομένη ἄλ-
 γεί. 5 καὶ ῥίγησιν, καὶ πυρετὸς ὀξὺς
 λαμβάνει. 6 καὶ ἀσθενείη ἐργάζεται. 7 Ἐ-
 πίνθη, πολλὴν ἄμων καὶ ἀμωπλα-
 10 τέων, ἀλγεί. 8 καὶ θερμὴ ἔχει. 9 καὶ
 ἐρροίται. 10 καὶ τὰ φλέγια σκληρὰ
 ἀντιτυπέονται. 11 ἢ τῶν νεύρων γίνονται
 μάλιστα ἐκ τῶν τραυματιῶν. 12 γίνονται δὲ
 καὶ, ὡς τὸ ἐπιπύουσα, μὴ γινώ-
 15 σκοντο δὲ πολλὰ χρόνια, ἐξ ἀπίνης
 καὶ ἄλλων. 13 ταῦτα, ὡς τὸ ὄρθως
 ἔχει, ὀλεωθὸν ξηρὸν καὶ ψάσιν Ἐλεσθί-
 στας ἐς ὄθονιον ἐκδῆσαι Ἐπεσθίει δὲ.
 14 καὶ ἐπὶ τῆς νηαιρῶν γαστέρας ψύγ-
 ματα ἐπιτίθενται, φυλασσόμενα
 μὴ φελεῖν. 15 ἐπιπύουσα ἢ τὸ βροχί-
 σθι, ἀγριελαιῆς φύλλα ἐψήσας ἐν
 ὄξει ὡς ὀξυτάτω, διαψάστω τὰ
 15 ἀρροία. 16 πινέτω ἢ γίγαριον. 17 Ἐ-
 ἰοῖα τῆς ἐρυθρῆς ἐψήσας ἐν ὄξει ὡς
 ὀξυτάτω, ἀλεψάστω τὰ ἀρροία
 ὅσον ἡμικροτύλιον. 18 ἢ μόρον τὰ δὲ
 βράττω τὰ ἐρυθρὰ ξηρῶνας καὶ πρί-
 ψας λεία μὲν ἀλῆτες σθηνίαι, μισ-
 γὰν ἴσων ἴσω, νήσθι διδόντω πίνθη. 19
 λὺ δὲ θέλης ἰσχυρότερον, ὡς τὰ
 νῆσθι συμμείξας δύο μόρους ἀλῆτες
 ἐπι-

quiddam inter utraque habent.

7 Sic autem & in ætatibus con-
 tingit. 8 Juvenculæ enim hu-
 midiores sunt, & multo sangui-
 ne plerunq̃ referat. 9 Anicu-
 læ vero ficciores, & modicum
 sanguinem habentes. 10 Mediæ
 vero medium quiddam inter
 utraque habent, ut quæ nunc
 æquales existunt. 11 Oportet au-
 tem eum qui recte hæc tractare
 volet, semper mulierum naturas
 discernere, & temporum occa-
 siones, & ætates, & tempora, &
 locos, & ventos.

v. Si fluxus in uteris obortus
 fuerit, 2 sanguis multus fluit, &
 grumi compacti excidunt: 3 &
 dolor occupat lumbos, & late-
 rum mollitudinem, ac imum
 ventrem: 4 & durus est venter,
 & ad contactum dolet: 5 & ri-
 gor ac febris acuta corripit: 6 &
 debilitas oboritur: 7 & omnia
 præter humeros ad scapulas do-
 let: 8 & calor invadit: 9 & ru-
 bescit: 10 & venæ duræ fiunt ac
 renitentes. 11 Morbus hic ma-
 xime fit ex abortu. 12 Fit &
 quum menses multo tempore
 retenti derepente eruperint. 13
 Huic ubi sic habuerit, grossum
 siccum contusum ac cribratum
 in linteum alligato, ac apponito:
 14 & imo ventri perfrigerantia
 imponito, cavens ne horreat. 15
 Postquam autem fluxus steterit,
 oleæ sylvestris folia in acerra
 mo aceto coquat, coque puden-
 da perluat. 16 Bibat autem vi-
 nacea: 17 & rhoem rubrum in
 aceti acerrimi hemina dimidia
 coquat, & eo pudenda perluat.
 18 Aut mora rubi rubra siccata
 ac trita, cum farina recenti,
 pari portione mixta, jejunæ bi-
 benda dato. 19 Si vero fortius
 facere voles, duabus farinae par-
 tibus

ἐπιλαβῶν πίση. ²⁰ καὶ μὴ λαέθω. ²¹ σίποι (εἰ δὲ χρήθω ξηροῖσι, " 12
οἶνω μέλανι οἰνώδῃ. ²² ἢ ὃ οἶδ' ἐν, ¹³
πεπωμῆδ' ἢ δὴ ἔρως, " φάρμα-
κον πίση καὶ τω. ²³ μῦτ' ὃ τὸ φάρ-
μακον ὡς ὑσέρως ' κλύση τὰ δ' ὀ-
φ' ὀλωθῶν, καὶ μετὰ κλύζην σφυροῖ-
ζιν. ²⁴ " ἢ τῶνται ποῖσαι ὑγραν- ¹⁴
θῆ, θυμιαθῶ ἕως αὐτὸ δ' ὀξηραίνη.

VI. Ῥόθ' ἐρυθρὸς ρέει τοῖονδ',
εἶον ἀμα νεοφραγῆς, " καὶ ἥρμ- ¹⁵
βια ἀλαλάμπου. ² ἀλλοίε δ' ἐ καὶ
[τὸ] ῥέον ἐρυθρὸν " ἐκθροσθ. ³ καὶ ¹⁶
γαστῆρ ἢ νειαρῆ ἐπαίρει) καὶ λεπτή
ζίνεται, " καὶ νλωμεῖ, καὶ σκληρωθ', ¹⁷
καὶ ἀλγέψ ψωμομῆδ' ὡς ἄλκεθ. ⁴
καὶ πῦρ ἔχει, καὶ βρυγμός. ⁵ ὀδῶν
τὲς αὐτὰ τὰ ἀιδῶα ἔ τὸ ἐπίσθον,
καὶ ἐς τ' κενεῶνα καὶ πῆς ἰξύας. ⁶
²⁵ " καὶ τένοντας, καὶ κριλίω, καὶ σῆ- ¹⁸
θ' καὶ πῆς ἀμσπλάτας, καὶ τὰ λ-
λα πᾶντα ἀλγέψ. ⁷ καὶ ἀδωαμίη,
καὶ λ' ἄπο ψυχῆ ἔχει. " καὶ ὁ χρεῶς ¹⁹
σρέψι). ⁸ καὶ ἄρχαῖς [μῦ] τ' νῆσος
τὰ δὲ ἐπιλαμβάνει. ⁹ ἢ ὃ μνηκῶν
τὰ δὲ πᾶντα, ἐπὶ μᾶλλον ἀθροῖν,
καὶ δὴ λ' ἢ νῆσ' ἢ, ¹⁰ καὶ τὰ κρι-
λα ἐπανίσταται, ἔ οἱ πόδες οἶδ' ἐς-
ζιν. ¹¹ ἢ δ' ἐ νῆσ' ἢ λᾶζεται ἐν
τίκω μάλιστα, ¹² ἢ ἢ ἐν αὐτῇ
ἀλακνηθῆν μὴ ἴη, ἀλλ' ἐνσάπη)
καὶ πρυχωθῆ τὸ ἔμφορον. ¹³ τῶντη
καὶ ὄρως, ἢ ἐπιτυγχανῆς, σπ' ὄ-
³⁰ ρον καὶ ἀτέροντα ὡσεὶ ἰθύναι, ὁ-
κῆσται ἢ ὀδῶν. ¹⁴ καὶ ὀθόνιον λείον
μαλθακὸν " καταιψῶν, ὕδαλι ²⁰
τέροντα ψυχρῶ, ἐπὶ γαστῆρα ἐπι-
βαλεῖν, καὶ ὕδαλι ψυχρῶ καὶ α-
χῆν. ¹⁵ καὶ τὴν κλίνην δ' ὀπο π' ὀδῶν
ὑψηλοτέρην εἶναι καὶ σπρέση ὄδ' ἐ.
καὶ τ' γυναικείων, π' ἄρ' ἄμθ' ἢ
" ὁ, ἢ αὐτὸ μᾶλλον ὡσεὶ ἰθύναι, π- ²¹
πίση, ¹⁶ τ' ἔ σελίος τὸν κρεπὸν,
Φῶση

tibus ammixtis, bibendum dato. ²¹ Et ne lavetur. Cibis autem utatur ficcis, & vino nigro vi- ⁷⁰ nofo. ²² Si vero intumuerit, fluxu jam sedato. ²³ Post pharmacum autem uteros grossorum decocto colluito : & postea acerbata infundito. ²⁴ Si vero his factis, humecta fuerit, suffitum faciat donec reficcet.

VI. Ruber fluxus fluit talis, qualis sanguis victimæ recens macatæ, & grumi pellucetes. ² Aliquando vero etiam fluxum rubrum emittit, & venter imus attollitur, & attenuatur, & im- ⁷⁵ potens fit, & indurescit, & ad contactum dolet, velut ulcere præfente : ⁴ & febris habet, & dentium fremitus : ⁵ & dolor ad ipsa pudenda, & pubem, & lateris mollitudinem, & lumbos, ⁶ & tendinem, & ventrem, & pectus, & scapulas irruit. Et alias omnes partes dolet : ⁷ & impotentia ac pusillanimitas occupat : & color mutatur. ⁸ In principio quidem morbi hæc corripunt. ⁹ Si vero hæc omnia moram trahant, ⁸⁰ adhuc magis debilitatur : & manifestus est morbus : ¹⁰ & cavæ partes attolluntur, & pedes intumescunt. ¹¹ Morbus hic ex partu maxime corripit, si quid in ipsa dilaniatum non prodierit, sed intus computruerit, & fœtus exasperatus fuerit. ¹² Hanc si in principio contigeris, spongiam humectam ipsi adhibeto, quum fuerit dolor. ¹³ Aut linteum tenue molle rasum, aqua frigida madefactum, ventri imponito, & aqua perfundito : ¹⁴ & lectum ⁸⁵ à pedibus altiolem facito : atque sic infestnito : ¹⁵ & ad menses ciendos medicamentum quodcunque magis admiserit, bibendum præbeto. ¹⁶ Azii semen tor-

Φῶσσι, καὶ σῆσσι, καὶ κρόψαι. καὶ ἐρύσιμον ὡσαύτως. ¹⁷ καὶ μήκων καὶ κρεπὸν ξυῖ ἄλφίτοις σήσας. καὶ κνίδης κρεπὸν ὡσαύτως. ¹⁸ καὶ ψάρας ἀγριελαμῆς, καὶ κηκίδα, ³⁵ καὶ πήζανον, καὶ ὀρίζανον, καὶ γλήζωνα ἐν ἄλφίτοις σῆσσι καὶ φυρήσαι. ¹⁹ καὶ κείματα ἐπ' ἄλφίτων ἀδρα φῶξαι καὶ πύρινα καταιλίσας, καὶ τυρὸν ἀγχοῦ παρ' ἐξέσωτα τὸ ἀγχοῦ. ²⁰ Ἐπὶ τῶν μὲν ἄλλων ἴσον ἐκάσθε μίση, ὀρίζανον ἢ καὶ πήζανον καὶ ψάρας καὶ κηκίδα ἡμισυ. ²¹ ταῦτα πίνην νῆσιν παρ' ἰσθμῶν τῆς κινήσεως. ²² κρινάναμ δὲ χρῆν, καὶ ἐς χρῆσιν, ἕω δελμεία ἴη, καὶ κυκεῶνα διδύναμ. ²³ ἐν μὲν ἔσφαρμάκας μέρους ἑστω, ἐν ἣ ἔσφαρμάκας, ἐν δὲ τῶν ἄλφίτων. ²⁴ ⁴⁰ ἐς ἑσπερίην ἢ ἔσφαρμάκας ξυμμίσθηναι πιπίσκην. ²⁵ καὶ, ἀχρὶ μὲν ἡ ἀρχῆς ἔχηται τῆ νέστω καὶ τὸ ἀχρὶ συγνὸν ἴη καὶ ἀγαλέπιδον ὀλίγον χρῶνον, καὶ ὀδύνην ὀξείαμ ἰχθῶσι, ταῦτα χρῆ ποιήν. ²⁶ ἕω δὲ τὸ ἀχρὶ ἔλασον ἰσθμῶν καὶ δὲ ἔλασον ἰσθμῶν χρῶνα, πιπίσκην, ἀ δὲ κατὰ ὑποχωρήσ, ἢ αὐτῶν. ²⁷ καὶ πυελῶν τὰ ἀπόδοτα βληχρῶσι πυελήμοσιν, ὡς αὐτῶν δὲ κενεῶσ τε κενεῶσ εἶναμ. ²⁸ καὶ ζῆλας ἐρεῖλαια ξυῖ τοῖσι κελύφεσσι, καὶ ὀλλυθῶσ ἑλίνεσ ἀβλύαντα κρόψαι καὶ σῆσσι, καὶ ⁴⁵ ἐλαμῆς φύλλα ὀμείως, ἴσον ἐκάσθε, καὶ τολάσθην. ²⁹ καὶ γάλα πιπίσκην βόθον, ἢ ἐφθὸν ἢ ὀμῶν, ³⁰ καὶ παρὰ τὸ ὀρθῶσ ἔχον ὀρῶν, ὡς αὐτῶν κενεῶσ εἶναμ. ³¹ καὶ ἡδὲ νέσθου δὲ κενεῶσ βληχρῶσ εἶναμ καὶ [8] θανατόδης, ὀλίγαμ δὲ τῆσ τοικῶτης νέσθου ἀγαλέπιδον.

VII. Οὐχόταν γυναικὶ ἀχρὶ μὲν ἴσην ἢ δὲ τῶν ἀρθρῶν, ὑπὸ τῶν

κα

reto, tundito, ac cribrato, & erysimum similiter, ¹⁷ & pepli femem cum polenta cribratum, & urticæ semen similiter, ¹⁸ & scabiam oleæ sylvestris, & galam, & rutam, & origanum, & pulegium cum polenta cribrato ac misceto: polentam vero crassam torreto, ¹⁹ & triticeam polentam commolito: & caseum caprinum fordibus derasis: ²⁰ & de aliis quidem singulorum æquales portiones misceto: origani vero & rutæ, & scabiei & gallæ dimidium. ²¹ Hæc jejunæ ante motum bibenda dato. ²² Miscere vero etiam oportet ad usum, si acriora prodierint, & cyceonem exhibere. ²³ Et de pharmaco quidem pars una sit, & casei una, & una polentæ. ²⁴ Ad vesperam autem melle amixto bibenda dato. ²⁵ Et do nec quidem principium morbi fuerit, & sanguis multus prodierit, & modico tempore intermiserit, & dolores acuti tenuerint, hæc facere oportet. ²⁶ Si vero sanguis paucior fluxerit, & per brevius tempus, ea quæ deorsum aut sursum ducunt bibenda dato: ²⁷ & pudenda lenibus fomentis foveto, prout semper opportunum visum fuerit, ²⁸ & zeam una cum cortice fractam, & grossos siccatos, tusos ac cribratos, & oleæ folia similiter, ³⁰ singulorum pares portiones in cataplasmate adhibeto: ²⁹ & lac bubulum coctum, & crudum bibendum dato, ³⁰ respectu ad id quod recte habet factum, & prout opportunum esse visum fuerit: ³¹ & videtur morbus hic debilis ac lethalis esse, & pauca ex ipso effugiunt.

VII. Quum mulieri sanguis ab articulis fluxerit, à partu aut à labore

κα διεφθορή, ἢ δὲ πόνος.² οἰόνται δ' ἐνίοι τῷ τῶν ἰητηρῶν, ῥόον εἶναι. τὸ δ' ἐστὶν ἕτεροῖον.³ τῷ το μὲρ ἐκ τῶν ἀρθρῶν ἐστὶν ἕτεροῖον, καὶ ἐκ τ' ὀσφύου καὶ ἰσχίου καὶ ἁλῶδες ὁμῆ τῷ ἀμαί.⁴ κείνο δ' ἀπὸ τῶν ὑπερέων καὶ ἰγίων φλεβῶν καθαρὸν ἀμαί.⁵ ταύτην χρὴ ὑποθυμίσαι, ἢ ζῆλα κατερίξαι, ὅσον ἡμῖν ἐκ τῶν, ὅξφι φουρήσαι ὀλίγω, ὅπως μὴ καθάπαι ὑβρίως τὰς μήτρας.⁶ καὶ τῷ ζῆλα ὁκῶσον ἡμῖν ὀβλιον μίξας πρὸς τὰς ζῆλα τελεμυδίας, καὶ τῷ ὅξφι φουρήσαι, τὴν νύκτα πᾶσι.⁷ πρὸς δ' πῦρ πολλὸν καπακώσας ἐπιθέσαι ἢ βύσμα.⁸ ἀπὸ ἐλαγερῶν κερραμίων, καὶ δὲ τῷ κνάφει τῷ κναφείων ἕξιμιμιση κατῆρσιαν, καὶ τῷ κερρατῷ ὄφου.⁹ ἀφαιρέσει δ' τὸ πολλὸν τῷ πυρὸς ἢ καὶ μὴ καίειν, καπακώσει δ' ἀμαί.¹⁰ διφρον δ' χρὴ ὀπῆσαι εἶναι, καὶ ἀμφιζέσαι τὴν γυναικῆ κατῆρσιαν μὲρ ἐν εἶματι, ὡς μὴ τῷ φουρήσαι.¹¹ ἐπὶ δ' τὸ πῦρ ἐπιτίσασθαι τὸ ξυτὸ τῷ ὅξφι, καὶ τῷ κερρατῷ ὄφου.¹² ἐσμύρνα δ' μισθολύη, ἐνεργὴν καὶ παύειν [καὶ] τὰ ἀδῶα τὸ θυμῆτον ἀμαί.¹³ ἢ ἄλλοις ἐκτὸς, ἐρυσίμα κατῆρσιαν πεφωσμένον τῷ ψαί, καὶ ἐν οἴνω δίδουαι.

VIII. Ῥόου πυρρὸς ῥέει οἶον ἐξ ὧν εἰδεχθέντα παλὺ τε ἐδύσσοδμον.² καὶ φλεγμῶν ἐκτὸς ὑπερραμ.³ καὶ ὀδύνη ἐκ τ' ὀσφύου καὶ τῷ βεβῶνων.⁴ ἐπὶ δ' ἐπερχόμενα πολλὰ ἐκτὸς μὴ ἀπαλλάσσει, ταχὺ ῥέοντα.⁵ ἀλλ' εἰ καὶ ῥόου ἐγγύη, τὰ λείποντα σήπει ὡς οἶον τε μάλισται.⁶ ῥίγη δ' ὡς οἶον ἀπὸ κρεῶν ὀπιῶν χυμὸς ἐπιρρέει.⁷ ἀμαί δ' τῷ τῷ πυρρῶι ἰχυροί, καὶ ῥίγη.⁸ ἐκ δ' ἐκτὸς τοιούτων ῥόων, ἀπὸ πολλῶν ἀπὸ λωῶν,

labore corruptæ, ² quidam putant ex medicis hoc fluxum esse. Est autem ³ aliud. ³ Nam hoc ¹⁰⁵ quod ex articulis, & ex lumbis, ac coxendice aliud est, glutinosum est simul cum sanguine. ⁴ Illud vero quod ab uteris & cavis venis fluit, sanguis purus est. ⁵ Hanc suffire oportet hoc modo: zeæ fractæ femodium aceto modico subigito, ut ne per totum uteros humectes: ⁶ & sulphuris vivi semibolum ad zeas tritas ammisceto, & aceto subacta per noctem finito. ⁷ Mane vero multo igne accenso, obturamenta ¹¹⁰ de doliis oleariis imponito, & sordes officinæ fullonum, & serpentis semen ammisceto. ⁸ Mox autem multum ignem tollito, & non urito, sed maxime suffumigare facito. ⁹ Oportet autem fellam perforatam adesse, & mulierem vestibis contactam insidere, ut ne quid præterspiret. ¹⁰ In ignem vero medicamentum cum aceto præparatum inspergito, itemque de semine serpentis. ¹¹ Sed & myrrha ammixa efficax est, ut suffira pudendorum ¹¹⁵ cruentationem sedet. ¹² Si vero satis habuerit, erysimi semen torrefactum terito, & in vino exhibeto.

VIII. Fluxus fulvus fluit velut ex ovo vitioso multus & graveoens: ² & uteri inflammantur, ³ & dolor ex lumbis & inguinibus emergit: ⁴ & prodeuntia mala sunt, & si non liberetur, celeriter fluentia. ⁵ At etiam si tempus accedat, quæ restant putrefacit, quam maxime id fieri potest. ⁶ Riget enim, & velut ¹²⁰ à carnibus asfatis humor defluit, ⁷ & cum his simul febres fortes ac rigores fiunt. ⁸ Ex hujusmodi vero fluxibus multæ pereunt, 11 4 pau-

λω), ὀλίγω ἢ ἄφροδύγῃ. 9
 15 κὺ μὲρ ἐν δόξῃ ὡς ἀλάσθης, ἑ-
 ραπσίην ὠδε χεῖ. 10 κὺ μὲρ ἄπύ-
 ρεθι ἕω ἢ ἰσχύου, ἐκλεδορίζην.
 11 ὅταν ἢ γήνη), ἄφελιπόντα ἡμέ-
 ρας τρεῖς ἢ πέντε, καὶ τῶ πύ-
 σμα φάρμακον. 12 μὲρ ἢ ἢ κήτηρον
 διαπτῆν ὀφείλεις ὠδε. 13 ὅπως τὰ
 ῥόμα ὑδαρέα ἐστὶ κὺ λιπώδη, 28
 ὡς ἢ μὲν ἢ διδόναι ἢ φαρμά-
 κων, ἢ πίνην ἐπὶ οἶνον ἐπιπίσσαν, ὡν
 αὐτὸ ἐγὼ γράψω ὡς ῥόον. 14 μὲρ ἢ
 τὸ φάρμακον ἐν τῇ ἄλλῃ διαίτῃ ἑ-
 ραπσίην. 15 τὰς δὲ ὑστέρας ἑρα-
 πσίην ὠδε χεῖ. 16 κὺ μὲρ φλεγμα-
 20 νοῦ ἢ ἢ ξυμμεμύκα, πυελῶ
 χεῖ μαλακῆσι τῆσι πυελίσι, μέ-
 χεῖς ἢ τὸ σῆμα ἢ μητέρων μαλ-
 δικῶν γήνη). 17 μὲρ ἢ τὰς πυελίας
 κλύζην ἢ κλυσμάτων ὀγκοῖσιν αὐ-
 δοκῆ δέσῃ, ἢ τε κητηρικωτέ-
 ροισιν, ἢ τε μαλακωτέροισι. 18
 μὲρ ἢ τὰς κλυσμάς, μαλακῆ-
 ελα ὡς ἢ ἢ. 19 ἢ κὺ μὲρ ὠ-
 29 λυθῶν τὸ σῆμα γνή), πυελῶ καὶ
 μαλακῶσιν ὡς ἢ τοῖσιν, ὡν αὐ-
 ἐγὼ γράψω, μέχεῖς αὐτὰ ἀναστομα-
 ῖν. 20 κὺ μὲρ ὡς τὰ ταυρῶν)
 τὰ ῥόμα, καὶ αἰφύνη ἢ κεφαλῆν,
 25 ἢ ἢ τῶσιν διαπτῆν. 21 κὺ μὲρ ἄπυρος
 ἢ, ὅς ῥα πίνην. 22 λαχνοῖσιν
 ἐφθῶσι καὶ ἡμέροισι καὶ ὡγροῖσι,
 πλῶ σκορόδων, καὶ πρῶσων, καὶ
 πρῶσῶν, καὶ ῥαφάνων ἢ κητηρῶν. 23
 μαλακῶσιν ἢ, βῶτω τὰ λείω, σκορ-
 πῶ, γόχρω, ὄρεκη, ἐγγέλυ. ψήσ-
 σι, καὶ ὡ. 24 ἐψῆν ἢ χεῖ ἐν κρο-
 μύοισι καὶ κελάνοισιν ἐν ἄλλῃ
 γλυκείῃ ἢ ῥυπιρῇ διέφθω. 25 κρεῶν
 ἢ, μάλιστ' ἢ σὺς, δόλυρον ἢ ἢ ἢ
 30 ἢ ἢ ὅσος, ἐφθῶσι μακρῶν ἢ ὀπῶσι.
 26 καὶ τῶσι ζωμῶσιν, οἶνω λυκῶ
 ἢ μιλίχρῶ ἢ ὑδαρῶ. 27 λατρωῖσιν, 31
 αὐτῶ

pauca effugiunt: 9 & siquidem
 in principio accesseris, sic curare
 oportet. 10 Si sine febre fuerint
 ac robustæ, veratrum ipsis dato:
 11 & intermissis tribus aut qua-
 tuor diebus, pharmacum deor-
 sum purgans exhibeto. 12 Post
 purgationem vero sic diætam
 constituere debes, 13 quo fluxio-
 nes aquosæ ' sint ac tenues. Ma-
 28 ne quidem jejunæ pharmacum
 aliquod ex his quæ ego descri-
 bam ad fluxum, ebibendum da-
 to in vinum inspersum. 14 Post
 pharmacum autem, alia diætata
 curato. 15 Uteros vero sic cura-
 to. 16 Siquidem inflammati fue-
 rint aut conclusi, fomenta adhi-
 bere oportet mollia, donec os
 uterorum molle fiat. 17 Post fo-
 menta, infusis qualibus opus ha-
 bere visæ fuerint colluito, siue
 magis purgantibus, siue mollior-
 ribus. 18 Post collutiones, mol-
 30 litoria apponito. 19 Si vero non
 facile solubile sit osculum, fove-
 to, & subdititiis mollito, quæ
 ego describam, donec apertum
 fuerit. 20 Quod si ad hæc flu-
 xiones non sedentur, caput pur-
 gato, & sic victus rationem
 constituito. 21 Siquidem sine fe-
 bre fuerit, asininum lac bibat:
 22 & oleribus coctis hortensibus
 ac sylvestribus utatur, excepto
 allio, porro, brassica, & raphano
 longo. 23 Ex marinis autem,
 raja lævi, scorpio, congro, tor-
 33 pedine, anguilla, passer, gobio:
 24 coquere vero oportet cum ce-
 pis & coriandro, in muria dulci
 ac pingui, ita ut probe perco-
 quantur. 25 Ex carnibus autem,
 maxime suilla, deinde agnina,
 aut ovilla, coctis potius quam
 affatis, 26 & ipsarum jusculis. Vi-
 no vero albo mellei coloris, aut
 31 aquoso. 27 Balneis autem non
 valde

ἄτ' ὡς μολισθ' ὅ. ¹⁸ καὶ Διὰ τῶν
 μηρῶν Διὰ τῆς ἐν ὀδῶν. ¹⁹ καὶ
 διὰ ψυχῆ) πάντα τὰ κάτω, τὰ ἀπὸ
 νεφρῆς κατὰ δὲ χόλωνα ἄχει πο-
 δῶν, καὶ τὰ γενναία νερκῶπι, [καὶ]
 ἐπιτομῆν ἐ δῶν. ²⁰ τὰς τοιαύ-
 τας χυλεπὸν ἀπαλλάσσει τ' νεση-
 μάτων. ²¹ ἢ τε γὰρ ἡλικίᾳ παρ-
 βεβήκα (εν, οἱ τε καὶ μαλ' ἔξυγκα-
 τωγηρόσκει (εν, ἢ μὴ ἡ δὲ τύχημα
 τ' αὐτομάτων λύση χυρόδμον. ²²
 ταύτησι γὰρ ἀπαρῶσι, ὅταν
 πολυνάση, Φαρμάκων (εν ἄσα χυ-
²⁶⁷ λῶν ζευθῶν μὴ καθάρσει. ²³ ἀλλὰ
 τὰ ἐρηκτὰ ταύτησι (εν ξυμφέρει πινό-
 ρμα, καὶ κεφαλῆς καθάρσεις, καὶ
 ἀλυσίαι, ²⁴ ἔ τὸ λυθὸν ἐπίγυμον
 πίνει, καὶ παρῆτασι, ἔ πᾶσα ξηρα-
 σίη ἐν τῇ διαίτη. ²⁵ ταύτη δρῶσι
 ὅμοιες μὲν παντελῶς ἐ γίνον), δὲ πε-
 τίσσον ἢ Διὰ γὰρ (εν.

x. Ρόε λυθὸς ἐτέρη θερραπείη.

² καθάρσει) λυθὸν ὑπόχλωρον, ἔ,
 ὅταν ἐ βίη, δάκνη, ἔ ἀμύσσει, καὶ
⁵ ἐλυθὶ τ' ὑπέσει. ³ καὶ πύρεθρος ἐχθ
 ὄξυς, καὶ θέρμη πολλή, δίψα, ἀρρυ-
 πνίη. ⁴ καὶ ἐκφρονίς γίνον). ⁵ καὶ ὅταν
 σπερδάση, ἀδ' ἄ μιν ἐχθ, καὶ τὰ
 γῆα λυθόν). ⁶ ταύτην δὲ ὄν μὴ-
 κωνε πιπίσσει λυθῶν, καὶ κνίδης
 κατὰ πὸν ἀμύσον, καὶ ροίης γλυκεῆς
 ρίζαν καὶ φύλλα, καὶ ῥόον, καὶ κηκίδα.
⁷ ταύτη ἐν οἴνω σφυρῶν διδόναι
 πιπίσσει, καὶ ροίης χυλὸν, καὶ ξυμ-
 μίστην τυρὸν ἀγρῶν. ⁸ ὑποκαπνί-
 ζει ἢ ζῆας καὶ ὀλιωθὸς χυμερῶν, καὶ
 ἐλαφῆς πέταλα, καὶ ψάρα τ' αὐ-
¹⁰ τῆς. ⁹ καὶ σπυρῆς λευκῶν τρίτον ³⁵
 μέρ. τὰ ἢ ἄλλα ἴσα. ⁹ ἔ τ' ἐψά-
 νων ῥοφείν, καὶ τὸ δὲ ἀμυγδαλῶν,
 καὶ σισάμω ῥοφῆμα. ¹⁰ ἔ ἀμύρεσθ,
 καὶ ὄξυς, καὶ μὴ ἡρμεῖν.

xi. Ρόε ἄλλ. ² καθάρ-
 ρίσται

luti plumbum : ¹⁸ & dolores per
 femora tendunt, ¹⁹ & omnia in-
 ferna perfrigerantur, ab imo
 ventre inchoantia usque ad pe-
 des : & plantæ torpent : ac in-
 gredi non possunt. ²⁰ Tales dif-
 ficile est a morbis liberare. ²¹
 Nam & ætate provec̃ta sunt, &
 afflictiones confenscunt : nisi
 casus aliquis spontaneus forte
 fortuna allapsus ipsas solvat. ²²
 Has 'exhaustire oportet quum ¹⁶⁰
 redundarint, per pharmaca quæ
 bilem flavam non purgant. ²³
 Sed urinam c̃ientia his pota con-
 ferunt, & capitis purgationes, &
 illuvies, ²⁴ & epithymi albi po-
 tus, & deambulationes, & omnis
 reficatio in victu. ²⁵ Hæc ubi
 fecerint, sanæ quidem penitus
 non fiunt, facilius autem degunt.

x. Fluxus albi alterius curatio.

² Purgatur album subluteum, &
 quum mingit, morsum percipit,
 & lancinatur, & uterus 'ulcera- ¹⁶⁵
 tur : ³ & febris corripit acuta, &
 calor multus, sitis, vigiliæ : ⁴ &
 mente moventur. ⁵ Et quum
 aliquid festinanter egerit, anhe-
 latio ipsam invadit, & membra
 exolvuntur. ⁶ Hanc mecona, hoc
 est peplum album bibere oportet,
 & urticæ femen, & quod
 præstat, mali punici dulcis radice,
 & folia, & rhoem, & gallam.
⁷ Hæc in vino acerbo bibenda
 dato, & mali punici succum, &
 caseum caprinum ammisceto. ⁸
 Subter autem suffito 'zeam, & ¹⁷⁰
 grossos hybernos, & oleæ folia,
 & scabiem ejusdem, & cucumeris
 sylvestris cortices ex tertia par-
 te, reliqua paribus portionibus.
⁹ Sorbeat etiam olera cocta, &
 forbitiones ex amygdalis & sesa-
 mo, ¹⁰ & gestetur ac curru ve-
 hatur, & non quiescat.

xi. Alius fluxus. ² Defluit
 multum

ῥέεται ὀκθαῖον παρ' ὅατα ἕρον πολὺν,
 3 χροὴν λευκὴν, 4 καὶ οἰδέει πᾶσαι,
 5 καὶ ἐν τῆσι κνήμησι πομφοι 36
 ἀνίστανται. 6 καὶ, ὡς ἐπαφήση τῷ
 δακτύλῳ, τῆσι κνήμησι καὶ τοῖσι
 ποσὶν ἐμωλάσεται βορροφδέα. 7 ἔ,
 ὡς πὶ φάγη, ἐμπύλαα) καὶ φλε-
 μαίνει, 8 καὶ, ἐπεὶ δὲ ἀν' ὀδοῖ πορήση καὶ
 15 ἔρρηγνεν τὴν δροσίν, ἀδ' ἄμ' ἔμιν' λαμ-
 βάνει καὶ πόνου. 9 καὶ ἡ χροὴν λευ-
 κήν, εὐαίστε ὑπόχλωρον. 10 ταύτη,
 ὡς ἰσχυρή, καὶ ὡς νέη, καὶ πύλαα φά-
 νη), καὶ θραύσει διδ' αὐτὸν φάσμα-
 κρον καὶ κίττω. 11 καὶ τὴν κεφαλῆν
 κἀθαίρει, ὡς φλεγμὰ τῶν ἐστὶν, δι'
 ὧν χολή. 12 καὶ, ὡς ὠρη ἢ ἔ' ἔτε, 37
 καὶ μὴ φύσει ἐστὶν ἀσπλινώδης, καὶ
 ὡς ἡ ἔ' εἰρημύων ἢ, ὄρρον διδ' ἄμ'.
 13 ἀφεψείν τὴν καὶ πίνειν ὡς πλεῖστον
 χροῖνον. 14 ἔ ἐς ἐσπέρην οἶνον γλυ-
 κυνὸν ὑδατέα, ὡς δέη. 15 σίττα καὶ μὴ
 20 ἄπλεα. 16 ὡς ἢ ἀσθενὴς ἢ, ἰσοφύ-
 ματι ὡς ἐλαχίστω, καὶ ἀλκιείτω.
 17 ἐπεὶ δὲ ἀν' ὀδοῖ κηρὸς δοκέη εἶναι,
 τῆσι ποσὶ παυέσθω, 18 καὶ μὴ
 τὴν κίτταρον σιτίοι καὶ χροῖσθω,
 ἀπερὸ κρήνη λιπαρῶν, καὶ δερμῶν,
 καὶ γλυκῶν, καὶ ἀλκυρῶν, καὶ λαχά-
 νων δερμῶν. 19 χροῖσθω δὲ ἰσχυ-
 ρὴν πετρώοι, καὶ κρέασι μη-
 λείοισιν, ἢ ὄρνιθίοισιν, ἢ λαγωῖ-
 σιν. 20 ἄρτω σιτῶδι, ἢ ἐρικυβί- 38
 σι. 21 καὶ λαχάνοισιν ἐφ' ἄρτω
 χροῖσθω, καὶ ἀγλαίοισιν, ἢ τρω- 39
 κῶσι καὶ ἡμέροισιν, ἢ περὶ δερ-
 μῶν. 22 καὶ ὑπερπατέτω
 παρ' ὅατα, καὶ ἀπὸ ἔ' σίττα. 23 ἐπὶ
 25 δὲ σιτῶδι δοκέη ταύτη ποίοντι ἔ-
 ροτέρη εἶναι, κλύζην πᾶσι ὑπέ-
 ρους τῆς τρυγί. 24 τρεῖς δὲ ἢ τέτ-
 ταιρας ἡμέρας διδ' ἄμ' ἢ τρέτ-
 ται σφυφνοῖσι κλύστω. 25 καὶ
 ἐπιχρόντω, ὡς μὲν ἢ ξηρὴ, ἢ συ-
 χάλω

multum velut urina ovilla : 3 col-
 lor est albus, 4 & tota intume-
 scit, 5 & in tibiis eminentiæ laxæ
 & rubicundæ emergunt : 6 & si
 digito attingas, notæ ' foveas 175
 præ se ferentes tibiis ac pedibus
 imprimuntur : 7 & si quid edat,
 impletur ac inflammatur : 8 &
 ubi iter fecerit, & opus aliquod
 obierit, anhelatio & dolor ipsam
 corripit, 9 & color albus, quan-
 doque subluteus. 10 Huic, si ro-
 busta & juvencula fuerit, & alia
 apparuerint, ab initio pharma-
 cum sursum ac deorsum purgans
 bibendum dato : 11 & caput pur-
 gato si pituitosa est, per ea quæ
 pituitam purgant. Si vero bilio-
 sa, per ' ea quæ bilem : 12 & si 180
 tempus anni fuerit, & à natura
 non est lienosa, & si quid ex re-
 latis fuerit, serum dato. 13 De-
 coquat autem hoc & bibat quam
 plurimo tempore, 14 & ad vespe-
 ram vinum dulce aquosum, si
 opus habuerit. 15 Cibum vero
 ne contingat. 16 Si vero debilis
 fuerit, sorbitione modica utatur,
 & non lavet. 17 Postquam autem
 tempestivum esse tibi videbitur,
 à potu cesset : 18 & post purga-
 tionem cibis utatur, ita ut absti-
 neat à pinguibus, ' & acribus, & 185
 dulcibus, ac falsis, & ab oleribus
 acribus. 19 Utatur autem pisci-
 bus petrosis, & carnibus ovillis,
 aut volucrium, aut leporinis : 20
 pane frumentaceo, aut ex or-
 deo freso : 21 & oleribus coctis
 utatur, & sylvestribus quæ cruda
 eduntur, itemque hortensibus,
 acribus exceptis : 22 & deambu-
 let mane & à cibo. 23 Ubi vero
 his factis ficcior esse visa fuerit,
 uteros fece vini colluito : 24 &
 tribus aut quatuor diebus ' in 190
 terpositis, postea acerba infun-
 dito, 25 & intermissione facta, si
 quidem

χίλω ἄζην. ²⁶ καὶ, λὺ φύσθ ἢ
 χολώδης ἢ φλεγματώδης, ὑπὸ ᾧ
 τῷ διαίτησι καὶ τῷ φαρμακῷ ποσίν λε-
 πιωθεῖσα, λὺ μὴ δυνάσθαι ἀναλαμ-
 βάνην, γάλα πινέτω τεσσαράκον-
 ται ἡμέρας βόθρον θερμὸν ἀπὸ βοός.
²⁷ τὴν δὲ γε φλεγματώδεα ἄμφ-
 γον σίποισιν ὡς ἐλαχίστοις (ἢ ἡμέρας)
 ἕως αὐτῶν γαλακτοποτίη. ²⁸ ἔσω δὲ
³⁰ μέτρον ὅσον ἔξ ηγτύλας ἀπὸ κηλῆς.
 ἀρχαῖς δὲ ἀπὸ δύο, καὶ παροξύνει τὴν
 πυλὴν ἐκείνης ἡμέρας, ἄρχεται αὐ-
 τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ ὄλιγον ἐπὶ
 τὸ ἔλασσον ³⁰ καὶ μὴ τῷ γαλακτοπο-
 σίλω ἀνακαμίξει σίποισι, ἔτι διαίτη.
³¹ καὶ μὴ τῷ γαλακτοποσίτω πινέ-
 τω παρὰ νῆσις ἀδιάντων. ³² ξηρή-
 νας κοψάτω καὶ ἄλασθους ἀλά-
 κνησέρης, τῷ διδόναι ἐν οἴνω μέ-
 λαισι δυνάσθαι κεκραμμένω. ³³ λὺ δὲ
 ὑποσπέρφη ἢ νῆσος, πυρρῆσιν αὐ-
 τῶν ὄλιω, ³⁴ καὶ αὐτῆς φαρμάκω-
³⁵ σι κοψήραι κάτω, ³⁵ καὶ μὴ τῷ το-
 κλύσιν τὰς ὑστέρας, λὺ μὴ φύσθ ἢ
 φλεγματώδης, τῷ κήκω τῷ κη-
 δῶ ἢ τῇ ῥίζῃ τῷ τριψίνω λὺ ἢ χολώ-
 δης ἢ, τῷ σκαμμωνίῃ τῷ ὄπω ἢ κη-
 λοκωιδίῃ τῇ ἀζήν. ³⁶ ἐμῶτων
 ἢ ἀπὸ αὐτῆς ἔτι δύο ηγτύλας ἐπι-
 χέτω ὑδάτος ἀφειψέν, καὶ τῷ ἡμισυ
 τετρασξυμμίτρη μίλι καὶ ἔλαγον
 τετρακιστίνον ἢ ἀπὸ τῶν. ³⁷ ἔσω δὲ
 μίλιος τετρακιστίνον ηγτύλης, ἔτι
 ἢ ἐλαγξ μέτρον ἡμύλιον ἔτι μίλι-
 ος. ³⁸ μετὰ κλύζην δὲ τῶν μίλιων ἔτι τῶν
⁴⁰ οἴνω καὶ τῷ ἐλαγξ μίλιω, καὶ θυμῶ-
 σιν. ³⁹ καὶ ἐπαρῆν ἡμέρας τρεῖς ἢ
 τέσσαρας ἀδιάντων δὲ πινέτω. ⁴⁰
 καὶ, λὺ ἐν γαστρὶ λάσθῃ, ὑποσπέρ-
 φορμῆς τῷ νῆσος, ἀπὸ κηλῆς. ⁴¹ ὁκ-
 ταν (ἢ) γεραιτέρας λαμβάνη ἢ νῆ-
 σος αὐτῆς, καὶ κηλῶσιν αὐτῆς ὑστέρας.
⁴² ἐκφύγασι δὲ πᾶν ὄλιγον.

quidem sicca fuerit, quiescito.
²⁶ Et si à natura fuerit biliosa aut
 pituitosa, à victu vero & phar-
 macorum potione attenuata, &
 se recolligere non poterit, lac
 bubulum bibat per quadraginta
 dies, calidum ex vacca. ²⁷ Præ-
 stat tamen pituitosam cibis quam
 paucissimis uti, quamdiu lac bi-
 berit. ²⁸ Sit autem mensura sex
 heminarum atticarum. ²⁹ Inci-
 piatque à duabus, & singulis
 diebus unam apponat, donec ¹⁹⁵
 sex fiant: & inde paulatim ad
 duas rursus descendat: ³⁰ & post
 lactis potum, cibis reficito & per
 victus rationem: ³¹ & post lactis
 potum, mane jejuna adiantum
 bibat: ³² hoc siccatum, tustum,
 & exacte cribratum, in vino ni-
 gro odorato diluto exhibeto. ³³
 Si vero revertatur morbus, to-
 tam ipsam foveto, ³⁴ & rursus
 pharmacis infra purgato: ³⁵ &
 postea uteros colluito, siquidem
 natura fuerit' pituitosa, per cni-
 dium granum, aut thapsiæ radi-
 cem: si vero biliosa, scammonia
 succo, aut colocynthide sylve-
 stri. ³⁶ Hanc enim conjectam,
 duabus aquæ heminis affusis,
 coquere ad dimidias oportet, &
 huic mel, & oleum narcissinum
 aut anthinum ammiscere. ³⁷ Sit
 autem mellis quadrans heminae,
 olei vero hemiolium mellis, hoc
 est mensura ipsius tota, in super-
 que dimidia. ³⁸ Postea vero col-
 luendum est melle, & vino, &
 oleo solo: & suffitus adhibendi, ³⁹ ²⁰⁵
 & tribus aut quatuor diebus quie-
 scendum. Bibat autem adiantum:
⁴⁰ & si in ventre non conceperit,
 morbus revertitur: & si morbus
 revertitur, perit. ⁴¹ Quum vero
 seniores morbus hic corripuerit,
 etiam uteri computrescunt. ⁴²
 Valde vero paucæ durabunt.

XII. ῬόϞ ἀλλϞ. ² καθάρρε-
 ται οἶον παρῖ ἐξ ἁῖς ἁμῖς χλωρὸν
 ὑπόλευκον, καὶ ἑλκῶ τὸ ἀδύτον.
³ καὶ οἰδίσκεται τὰς τε πόδας καὶ
 τὰς κνήμας. ⁴ καὶ τὰ κῆλιγα τῶν
 ὀφθαλμῶν ἐπανοιδέει, ⁵ καὶ οἱ
⁴⁵ ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ, γλαυμοί. ⁶
 καὶ, ἢ βαδίζει, ἁῖμα μιν λαμ-
 βάνει. ⁷ καὶ ἀδενεῖ γίνεται. ⁸ ἢ
 εἰ φύγη ἢ νῆσϞ, φλεγμὰ τῆς
 ἡ. ⁹ καὶ, ἢ μὴ κατὰ τῆς, πυρε-
 τῆς λαύρας, χολῆς κινήσεως.
¹⁰ γεραμῆος εἰ ἢ νῆσϞ αὐτῆ
 λαμβάνει μῆλον, ἢ νεωτέρας. ¹¹
 ὀκῆται εἰ ἁδὲ ἔχη, ἢ μὲν ἀνοι-
 δήσει σφόδρα, διδόναι κάτω φάρ-
 μακον πίνειν, ὅ, ἢ φλέγμα καὶ χολῆν
 ἵηται. ¹² ἢ μὴ ἰσχυρῶς οἰ-
 δέει, καὶ τὸ φλέγμα αὐτῶν πί-
¹⁶⁸ ρεῖται. ἢ εἰ δὲ μὴ, ὅ, ἢ χολῆν καὶ
 φλέγμα ἄγει. ¹⁴ μῆ εἰ τὸ φάρ-
 μακα ὀρρὸν ἐφθὸν διδόναι πίνειν ὡς
 πλεῖστας ἡμέρας ζῆν ἀλλ' ὀλίγω.
¹⁵ ἐπιπρωγέτω εἰ ἢ δύο σμυρν. ¹⁶
 ἐσπέρην εἰ σίτε μὴ ἀπείδω. ¹⁷
 ῥοφέτω εἰ ὀλίγον καὶ ἐπιπινέτω
 οἶνον γλυκῶν, ἢ χολῆς. ¹⁸ ἢ εἰ
 μὴ παρῆ, ὀρρὸν, γάλα τὸ ὄνον ἀφε-
 ψῆσαι, καὶ διδόναι τέσσαρας ἡμέ-
 ρας. ¹⁹ ἐσπέρην εἰ ταῦτα ποιεῖν,
 ἢ μὴ πῦρ ἔχει νύκτωρ. ²⁰ ἢ εἰ ἢ
⁵ φύσθ' ἀλλ' ὡδης, ἢ πνύματα ὡ-
 δης ἢ λείψαι μῆτε ὀρρὸν, μῆ-
 τε γάλα πινέτω. ²¹ ἢ μὴ, καὶ ἰω-
 τε κηρῶσι καθάρρει. ²² καὶ, ἐπιδά-
 σσι δακῆν κηρῶσι εἶναι, κλύσαι τὰς
 μῆτερας, ἀρῆτον μὲν τῶν ἀπὸ τῆς
 τευγῆς εἰς ἢ τρεῖς. ²³ μῆ εἰ εἰ
 τῆτο, τῆ ὅπῃ τῆς σκαμμωνίης.
²⁴ εἶνον εἰ ἐπιγέμ γλυκῶν ὅσον
 κητῶν ἀπὸ τῆς, καὶ ἑλκῶ τε-
 ταιρῶν

XII. Alius fluxus. ² Purgatur
 velut ex ovo crudo luteum sub-
 albidum, & ulcerat pudendum :
³ & tument pedes actibiæ : ⁴ &
 cavæ oculorum partes intume-
¹⁰ scunt : ⁵ & oculi humidi ac la-
 chrymosi sunt : ⁶ & si iter faci-
 ciat, anhelatio ipsam corripit, ⁷
 & debilitas oboritur. ⁸ Si vero
 evaserit, morbus pituitosus fue-
 rit : ⁹ & si non purgata fuerit,
 febricitat, bile vehementer com-
 mota. ¹⁰ Seniores autem hic
 morbus magis invadit quam ju-
 niores. ¹¹ Quum sic habuerit,
 siquidem vehementer intumue-
 rit, pharmacum deorsum pur-
 gans bibendum dato, quod pi-
 tuitam & bilem purgat. ¹² Si
 vero non fortiter tumuerit, &
²¹⁵ pituita ipsam presserit, pharma-
 cum sursum purgans dato : ¹³ &
 siquidem potens fuerit, veratro
 purgetur : sin minus, pharmaco
 quod bilem & pituitam. ¹⁴ Post
 pharmaca vero serum coctum
 bibendum dato, per plurimos
 dies, cum modico sale. ¹⁵ Edat
 autem insuper mentam. ¹⁶ Ad
 vesperam cibum ne attingat, ¹⁷
 sed modicum sorbeat, & vinum
 dulce insuper bibat, si opus ha-
 buerit. ¹⁸ Si vero non affuerit
 serum, lac asininum coquito,
²²⁰ & exhibeto per quatuor dies. ¹⁹
 Ad vesperam vero eadem faciat,
 nisi febris noctu corripiat. ²⁰
 Si vero natura fuerit lienosa, aut
 flatuosa, & exanguis, neque se-
 rum, neque lac bibat : ²¹ sed
 purgantibus inferne purgato :
²² & ubi tibi tempestivum visum
 fuerit, uteros colluito, primum
 quidem medicamento ex vini
 fece, bis aut ter : ²³ post hoc
 scammonia succo. ²⁴ Affundi-
 to autem ad hunc, vinum dulce,
 hemina Atticæ mensura, & olei
²²⁵ narcissini

τερζον μέρῳ κροτύλης, μάλιστα
 μῦνναρκισίνε. ²⁵ μεῖζακλύσση δὲ
 τῆ ὑπεραίη, οἴνω κροτύλη, καὶ μέ-
 λιλι πείρατη κροτύλης, καὶ ῥήπινης
¹⁰ τρέϊτλι μωῖρον μέλιθ, ἔλαιον
 δὲ ἴσον μέλιλι. ²⁶ λὺ δὲ τὰ δπότ
 κλυσμῆ δποχωρεῦντα ἴη φλεγμα-
 τάδεα, κλύσση. ²⁷ εἰ αὖτις ἐπι-
 χοντα ἡμέρας τρεῖς ἢ τέσσαρας.
²⁸ ἐπιτα ἐκλέψση εἰ κόκκω δύο
 πόσιαι. ¹¹ κλύζην δὲ τοῖσιν αὐ-
 τέοισιν. ²⁹ λὺ ἢ μὴ παρῆ κόκκῳ,
 τῆ ῥίζη τῆ ψήνης πόσιν μίαν, καὶ
 μεῖζακλύζην τοῖσιν αὐτέοισιν. ³⁰
 ἐπιτὼ δὲ καθαρεῖν τὰ ὑποχωρεῦν-
 τα πρὸς τρεῖς τὰς κλυσμῆς, καὶ
 λὺ γίνηται ἡ αἵματῶδες οἶον ἀφ'
 ἔλκεῳ, μεῖζακλύζην τοῖσι σφυ-
 φνοῖσι. ³¹ εἰ, λὺ μῦ ταῦτα αὐτῇ
¹⁵ ἐρωτηθεῖσαι φῆ τὸ σῶμα τῶν ὑπε-
 ρέων σκληρόν οἱ εἶναι καὶ ὀδυῖν
 ἔχον, κλύζην τὸν αὐτὸν τρέπον τῷ
 ξυτῷ πικρῶ, ³² εἰ τ' αὐτὸ δπο-
 ξηροῦντῶσιν αἰ ὑπεραίη, καὶ δοκέη
 ὑγῆς εἶναι. ³³ τὰς δὲ μεῖζακλύζην ἡμέ-
 ρας τῶν κλυσμῶν πινέτω ἀκτῆς
 καρεπόν, καὶ λαρωῆ πιτύλι, καὶ μή-
 κανῳ τὸ κέλυθῳ, καὶ κνίδης καρε-
 πόν, ροῖης τε γλυκέης τῆ φλοιδόν,
 τρεῖθων ἴσον ἐκάστῃ, ἀλφίθῳ ἢ ξυμ-
 μίσση, καὶ ἀδιανθῳ, εἰ οἴνω μέ-
 λαι δὲ ἀδὲ νῆσις. ³⁴ σιπιοῖσι δὲ
²⁰ χρεῖσθω μαλταχοῖσι, μὴ ἀλμυ-
 ροῖσι, μηδὲ ὀρμέσι. ³⁵ κρέα δὲ
 ἀμείνω ἰχθύων ἢ γυνδονῆτια ἢ λα-
 γῶα. ³⁶ καὶ λρεῖσθω θερμῶ μὴ
 ποχῶ. ³⁷ λὺ ἢ μὴ λωφῆση ὁ ῥόος,
 ἀλλ' ὑπολείπηται, εἰ ὑγαῖζων
 αἰ ὑπεραίη, θυμῆσση τῷ ξυτῷ τῷ
 σιδίω. ³⁸ καὶ ἐπιτα πρὸ τὸν αὐ-
 δασ ἴτω. ³⁹ κλύζην ἐν γαστρίῳ,
 ὑγῆς γίνεται. ⁴⁰ αἰ δὲ γεραῖ-
 περα εἰ δωῶνται ἀναφέρειν,
 ἀλλ'

narcissini maxime, quartam he-
 minæ partem. ²⁵ Postridie vero
 cum vini hemina colluito, &
 mellis quarta heminæ parte, &
 resinæ tertia mellis parte. Oleum
 autem fit melli æquale. ²⁶ Si ve-
 ro ea quæ ab intusa collutione
 secedunt, prodierint pituitosa,
²⁷ etiam rursus colluito, inter-
 positis tribus aut quatuor die-
 bus. ²⁸ Postea grani cnidii duas
 portiones decorticato, & ipsas in-
 fundito. ²⁹ Si vero non affue-
³⁰ rit cnidium granum, radicis
 thapsiæ portionem unam infun-
 dito: & postea iisdem colluito.
³⁰ Postquam autem purgata fue-
 rint ea quæ secedunt ad has col-
 lutiones, & si prodierit aliquid
 cruentum, velut ab ulcere, per
 acerba postea colluito: ³¹ & si
 post hæc ipsa interrogata, dixerit
 os uterorum durum esse, & do-
 lorem habere, eodem modo eo
 quod paratur cum butyro col-
 luito, ³² donec uteri fuerint re-
 ficcati, & sana esse videbitur. ³³
³³ Diebus vero inter collutiones
 intermediis, sambuci fructum
 bibat, & leporis coagulum, &
 pepli corticem, & urticæ semen,
 & mali punici dulcis corticem,
 ita ut de singulis pares portiones
 terat, & polentam ac adiantum
 ammifceat, & in vino nigro odo-
 rato jejuna bibat: ³⁴ cibis autem
 utatur mollibus, non salsis, neque
 acribus. ³⁵ Carnes autem præ-
 stantiores sunt piscium, aut vo-
 lucrimum, aut leporinæ, ³⁶ & la-
 vetur calida non multa. ³⁷ Si
³⁷ vero non quiescat fluxus, sed re-
 linquatur, & uteri humescant,
 medicamentum ex malicorio
 suffito: ³⁸ & postea virum ac-
 cedat, ³⁹ & si in ventre conce-
 perit, sana evadit. ⁴⁰ At fe-
 niores à morbo levare non pos-
 sunt,

ἀλλ' ἀπόλλυται ὑπὸ ἀσθενείης.

XIII. Ρῆς ἄλλ' ②. 2 ῥέει ὑπό-
 χλωρον οἶον ἐξ ὠσῶ, καὶ γλίχρον.
 3 ἢ γαστήρ ἀνίσταται ἢ νῆαυρή, καὶ
 σκληρὴ γίνε), 4 καὶ, ἢ ψάυσης,
 25 ἀλγεί, καὶ βρύχῃ. 5 καὶ πῦρ ἐχθ. 6
 καὶ ὀδυνή ἐς τὸ ἐπίτηον, καὶ ἐς τὰ ἀ-
 ὀδία, ③ ἐς τὴν νῆαυρῶν γαστέρα,
 καὶ ἐς τὰς ἰξύνας. 7 καὶ λιποθυμίη,
 ἄλυσμοί τε καὶ παρὰ ψύξεις, καὶ
 ἰδρῶς πελῦς. 8 ① σφυγμοὶ παρὰ 45
 χεῖρα ψάφροντες, βληχεροί, ἐκ-
 λείποντες. 9 ③ αὐτὰρ ἀλλυται.
 10 ἢ δὲ παρὰ, καὶ ἢ χροιοὶ οἱ πε-
 πεται, καὶ γήνη) οἶον παρὰ κελίον, 11
 καὶ ὀχρῶς τῷ δακτύλῳ πιεζού-
 μῃ ② μαλθαίεται καὶ ἐμπλάσ-
 σεται οἶον παρὰ ἐκ σπιγῆ, 12 οἰδέξ-
 σιν οἱ πόδες καὶ τὰ σκέλεα. 13 ἢ
 30 δὲ νῆσ ② γίνεται μάλα, ἢ ἐν
 αὐτῆσι ἢ ἀγκυραὶ ἢ ἐν τῷ τό-
 κῳ. 14 αὐτῶν ἀφελικέσραυ μάλ-
 λον πάρα ③. 15 ③ πάντῃ ἢ τοιαύ-
 τη νῆσός ἐστιν δύητης.

XIV. Ἄλλ' ②. 2 καθαί-
 ρε) οἶον δὲ κρεῶν ὀπλῶν χυμῶς, 3 ③
 ἐλκῆται τὸ ἀδιδόν, καὶ ὅπη αὐ-
 ἄλλη ③ χρωτὸς ἐπιστάξῃ. 4 καὶ ῥί-
 γῃ, καὶ πῦρ ὀξὺ, πυκνὸν, μέλα,
 καὶ φελέκη ὀμῶ λάξῃ. 5 ὀδυνῶν
 δὲ ἐν πᾶσι τοῖσι ῥοοῖ (ἐν ὀμοίᾳ. 6
 αὐτῆ πᾶσαι ἀνοιδόσκε) καὶ τὸ κέ-
 τω τῷ ὀμφαλῷ, καὶ τὰ σκέλεα.
 7 καὶ ἢ χροιοὶ ἐκλειώδης γίνε).
 35 8 ὁ δὲ ① τοῖς τῷ ῥοοῖ γίνεται,
 ① ἐπὶ δὲ τὸ ἀίμα ἐκτραχθέν ὑπὸ 46
 χολον γήνηται, καὶ μὴ καθαρθῆ.
 9 ὀκταν ὠδὲ ἐχθ, φάρμακον
 δεῖ πίνε. ἢ μὴ ἰχυρὴ ἦ, ἐξ
 ἐκλεόρα. ἢ δὲ ἀσθενείης, ῥίζαν καὶ
 ἐλατήριον. 10 καὶ ὑστέρω χροῖον
 γάλα ἀγῆς. 11 ἢ κῆτω φαρ-
 μακός ἐν, ὅ, ἢ χολῶν καὶ φλέγμα
 καθαί-

sunt, sed pereunt præ debilitate.

XIII. Fluxus alius. 2 Fluxus
 subluteum velut ex ovo, & vi-
 scosum, 3 & venter imus intumescit,
 ac durus fit: 4 & si con-
 tingas dolet, & dentibus stridet,
 5 & febris occupat: 6 & dolor
 ad pubem, & ad pudenda, & ad
 245 inum ventrem, & ad lumbos ir-
 ruit: 7 & animi deliquium, &
 anxietates, & perfrigerationes,
 & sudor multus, 8 & pulsus ad
 manum accelerantes, debiles,
 deficientes: 9 & statim pereunt.
 10 Si vero superstes manserit, &
 color ipsi mutatur, & fit velut
 favus aut cera: 11 & si corpus
 digito prematur, mollescit, &
 notæ velut in massa farinæ suba-
 cta fermento imprimuntur: 12 &
 pedes intumescunt ac crura: 250
 13 Hic autem morbus fit maxime,
 si in ipsis aliquid dilaniatum fue-
 rit, aut intus computruerit in
 partu. 14 Seniores autem magis
 afficiuntur, 15 & huiusmodi mor-
 bus non est valde levis.

XIV. Alius fluxus. 2 Purga-
 tur velut à carnibus assatis hu-
 mor, 3 & pudendum exulceratur,
 & ad quamcunque aliam corpo-
 ris partem destillarit: 4 & rigor,
 & febris acuta, densa, magna, &
 simul horror corripit: 5 dolores
 255 autem quales in omnibus flu-
 xibus. 6 Hæc tota intumescit, &
 infra umbilicum, & cruribus,
 7 & color fit morbi arcuati. 8 Talis
 autem fluxus ex hoc fit. Post-
 quam sanguis exhaustus, subbiliosus
 factus fuerit, & non fuerit
 purgatus. 9 Quum sic habuerit,
 pharmacum bibere oportet: si-
 quidem fortis fuerit, ex veratro:
 si vero debilis, radicem & elate-
 rium, 10 & posteriore tempore
 lac caprinum. 11 Aut pharmacum
 deorsum purgans dato, quod 260
 bilem

καθαίρει. ¹² κλύουσι δὲ τὰς ὑστέρας
 τὰ ξυῦ τὰ κραιβίω. ¹³ πίνειν δὲ
 ἐλελίσφακον, ὑπερικόν, ἑσλί- 47
 να σπέρμα, ἐκείτω ἐν οἴνω μέλανι
 αὐστηρῶ. νήστει δὲ διδόναι πίνειν. ¹⁴
⁴⁰ λὺ δὲ ἡλκωμῆρον ἢ τὸ ἀδύον, με-
 τακλύουσι τὰ πικερίω. ¹⁵ ἐπιπτα
 φάρμακον πίουσι. ¹⁶ καὶ ἐπιχειρῶν
 τὰ ἄλκεα πικέριον, ρήπην, λω, σμύρ-
 νην, ὄργυρα αὐθ. ¹⁷ Διγνιζέσθω
 δὲ ὑδατι δὲ μινυρῆσι καὶ ἐλελι-
 σφάκω χλιαρῶς. ¹⁸ σίποισι δὲ
 χροῖσθω, μὴ δ' αὐμυροῖσι, μὴ τε
 θερμίσιν' ὡς μὴ δακνῶδες τὸ ἔρον
 γλῆν). ¹⁹ καὶ τῶν θαλασσίων εἰρ-
 γεσθ, καὶ κρεῶν βοείων, καὶ οἴων,
 καὶ χιρίων. ²⁰ τοῖς δὲ ἀλλοίσι
 κρέασι χροῖσθ' ἐφθῖσι. ²¹ καὶ σι-
 τισθ' ἄρτον, ἔ τῶν δυνάδεα πα-
 λαμὸν πινέτω μέλανα. ²² λὺ δὲ
⁴⁵ ταῦτα ποιεῖν, καὶ μὴ γίνῃ γίνῃ),
 πυρεθῖσθ' ὄλλω, καὶ φάρμακον ὄρ-
 ναι τῇ ὑστερήν αὐθ, ἐπιπτα Διγλι-
 πῶν, αὐθις καίτω. ²³ καὶ, λὺ μὲν
 μένη ὁ ρόθω, μὲν τὰ φάρμακα,
 ἀφεψήσας ὄρρον, νέμειν ἐκείτης
 ἡμέρης πίνειν ἑσπέρην ἢ ροφήμα-
 σιν. οἴνω δὲ γλυκεῖ λωκῶ. ²⁴ λὺ δὲ
 μὴ ἢ ὄρρος, γάλα ὄνως ἐφθῶν πινέ-
 τω, ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἑσπέρην
 δὲ τῶν αὐτῶν αὐθῖσι χροῖσθω. ²⁵
 μετέπιπτα δὲ πινέτω ἐπὶ τεσσαρά-
 κοντα ἡμέρας γάλα βοῶς θερμῶν, ἔ
 τ' ἡμέρης μὴ δὲν ἐοδίετω, ὡς ἐπ. ²⁶
²⁶⁹ εἰπεῖν ἀριστον γ' ἔτω. ²⁶ καὶ γ' ἡ
 καθαίρει) (ἔ τσέφει) καὶ ἀμβλυῖν)
 ὑπὸ τῆ τοῖσδε γάλακτος. ²⁷ ἑσπέρην
 δὲ δὲ πινέτω κρέας ὄρνιθ' ὄπθω
 ὄλιγον, καὶ ἄρτον μικρὸν ἐγκρυφίλω.
²⁸ ἐπιπίνειν δὲ οἴνον μέλανα πα-
 λαμὸν οἰνώδεα, ἔς τ' αὐθ γάλα πί-
 νει. ²⁹ λὺ [δὲ] πολλὰ ἴση, καὶ τε-
 ρεῖσθαι τὸ δερμὺ, καὶ, λὺ ταῦτα
 ποιή-

bitem & pituitam ducit. ¹² Ute-
 ros autem medicamento cum
 brassicæ decocto parato colluito.
¹³ Bibat autem salviæ, hyperi-
 cum, apii semen, singula in vino
 nigro austero. Jejunæ autem hæc
 bibenda dato. ¹⁴ Si vero ulcera-
 tum fuerit pudendum, postea
 butyro colluito: ¹⁵ deinde phar-
 macum bibendum dato, ¹⁶ &
 ulcera butyro, resina, myrrha,
 flore argenti illinito. ¹⁷ Perluan-
 tur autem myrti ac salviæ ex 269
 aqua decocto tepido. ¹⁸ Cibis
 utatur neque falsis, neque acri-
 bus, ut ne mordax urina fiat: ¹⁹
 & à marinis prohibeatur, & car-
 nibus bubulis, & ovillis ac por-
 cinis. ²⁰ Aliis autem carnibus
 utatur costis. ²¹ Edat etiam pan-
 nem, & vinum vetus odoratum
 nigrum bibat. ²² Si vero hæc
 fecerit, & sana non fiat, totam
 foveto, & postridie pharmacum
 fursum purgans dato: deinde
 intermissione facta, rursus quod
 infra purget. ²³ Et siquidem 270
 manserit fluxus post pharmaca,
 decoctum serum quotidie biben-
 dum præbeto. Vespero vero sor-
 bitionibus, & vino dulci albo
 utatur. ²⁴ Si vero non affuerit
 serum, lac asinum coctum per
 dies quatuor bibat. Ad vesperam
 autem iisdem utatur. ²⁵ Postea
 per dies quadraginta lac bubu-
 lum calidum bibat, & per diem
 nihil edat, ut ita dicam. Opti-
 mum enim hoc est. ²⁶ Nam &
 purgatur, & nutritur, & fluxus
 obtunditur ab hujusmodi lacte. 275
²⁷ Vespero vero coenet carnem
 volucris modicam assatam, &
 panem modicum subcinericium.
²⁸ Bibatque insuper vinum ni-
 grum vetus vinosum, quandiu
 lac biberit, ²⁹ si multa prodie-
 rint, & acrimonia vexarit: & si

ποιήσασα εν γαστρί ἰχθῖ, ὑγιὲς γίνεται. 30 ὅσση δὲ γαστρί τεράει-
 5 σιν ἐνίοτε ὑποσπέρφῃ ἢ ὑστῶ, καὶ δὲ πύλλωται. 31 τῆσι δὲ νέησιν ἐστὶ θανατώδης.

xv. Χρονίη ἢ Ἰχθυροδία ὀδύνη ἢ θροακτική. 2 τὸ δὲ τιεῖτον ρέει ὑφαιμον, οἷον αἰετὶ δὲ πὸ κρεῶν ὀπιῶν χυμὸς. 3 καὶ δάκνη ὡς ἀλμη, καὶ ἐσθίη καὶ ἐξεληγὸς τὰ ἀρδία, καὶ ἢ ὑσέρη ἀνελεκῆ) καὶ τὰ πέλας, ἐ τὸς μηρῶς, καὶ τὰ ἄλλα. 4 ἐπὶ δὲ ἐπι-
 10 στήθη ἐπὶ τὰ ἰμάτια, βιάπιεται καὶ δύσασλυτα ἐμυρῆ. 5 καὶ ἢ γαστρί ἐπαίρει) καὶ σκληρῇ γίνεται καὶ ἀλγία, καὶ ψαύση. 6 ἢ Ἰερμηέχῃ 48 ἐς τὰ ἀρδία, καὶ ἐς τὴν ἑσθῆν, καὶ ἐς τὴν νηαρῶν γαστέρα, καὶ κενεῶνας, καὶ ἰχθῖα, καὶ ἰξύας. 7 [ἐστὶ δὲ καὶ] ἀδωαμίη. 8 καὶ ἢ χροίη τερέπει) ὡς ἰκτερώδης. 9 καὶ ἢ δὲ ὁ χροῖος) μηκυῖη καὶ ἢ νῆσος, ταῦτα πάντα πάλυ μῦλλον ἐπι-
 15 λαμβάνει, 10 καὶ τὰ κῆλα ἐπανί-
 10 σα), καὶ οἱ πόδες οἰδέουσι, καὶ τὰ σκέλεα δὲ τῶν ἰξύων. 11 ἢ δὲ νῆ-
 10 σ) λάξῃ), ἐπὶ δὲ ἀκναῖσιν ἢ πῖ-
 10 Ἰ ἐμβορῆς, ἢ ἐκ τρώση ἐν τῶκα. 12 γαστρί ἢ πυελῶ, καὶ θυμῶ, ἐπι-
 10 πύσσει. 13 ταῦτα [γαστρί] πάντα ἰχθῖ τὸν ῥόνον. 14 ἐ ὄνηον γάλα παρῶ-
 15 ἀλγῖ, καὶ ἐμείν, καὶ δὲ ἢ καὶ ἢ ἄπυρ) ἢ καὶ βληχρῶς ἐχθῖ, ἀμεί-
 10 νον ξηρῇ πυελῇ.

xvi. "Οκότιον ἐς τὴν κε-
 φαλῶν τεραπῶσιν αἰ ὑσέρη, ἐ τῆ-
 δε λήξῃ ὁ πινυμὸς, κεφαλῶν βα-
 ρυῖα. 2 " ἄλλησιν ἢ ἄλλη πῆ τέ-
 κμαρ ἴχεται. 3 σημάσιον δὲ τὸ δε-
 τὰς φλέβας τὰς ἐν τῇ ῥινί καὶ τὰ
 ὑπο τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ἀλγῖν
 φασί. 4 καὶ κῶμα ἰχθῖ, καὶ ἐφεί-
 5 ζῃ, ὅταν ράσῃ. 5 ταῦτα καὶ
 Tom. II. λῆσιν

his factis in ventre conceperit sana fit. 30 Quæcunque vero se-
 niores sunt, in his morbus quan-
 doque revertitur, & pereunt. 31
 Juvenulis autem non est lethali-
 lis.

xv. Diuturna porro ' est sa-
 nio fluxus curatio, 2 fluit autem
 talis subcruentus, velut à carni-
 bus affatis humor, 3 & mordet
 velut muria, & corrodit ac ex-
 ulcerat pudenda: & uterus ex-
 ulceratur circumcirca, & femo-
 ra, & aliæ partes: 4 & ubi super
 vestes destillarit, tinguntur &
 ægre elui possunt, 5 & venter
 attollitur ac durus fit, & ad con-
 tactum dolet: 6 & calor corripit:
 & dolor ad pudenda & sedem, &
 imum ventrem, & laterum mol-
 litudinem, & coxas, & lumbos:
 7 irruit, 7 & impotentia adest, 8 &
 color mutatur, velut morbi ar-
 cuati. 9 Si vero tempus & mor-
 bus producat, hæc omnia am-
 plius corripunt: 10 & cavæ par-
 tes attolluntur, & pedes tument,
 & crura à lumbis. 11 At hic
 morbus corripit ubi quid de fœ-
 tu dilaniatum fuerit, aut in ab-
 ortu, aut in partu. 12 Oportet
 autem fomenta adhibere, & suf-
 fire, & bibenda præbere 13 omnia
 ea quæ fluxum sistunt: 14 & lac
 asininum & alia exhibere, &
 vomere si opus fuerit. 15 Si vero
 sine febre fuerit, & debilis febris
 habuerit, siccum fomentum ad-
 hibere melius est.

xvi. Quum ad caput conversi fuerint uteri, & hac parte suffo-
 catio definit, caput gravat. 2 Ve-
 rum aliis alicubi alias finis ha-
 betur. 3 Signum autem hoc est.
 Venas in naso, & partes sub ocu-
 lis dolere dicunt: 4 & sopor al-
 tius tenet, & spumat, ubi levius
 habuerit. 5 Hanc multa calida
 m m lavare

λέγει πολλῶ καὶ θερμῶ· ἢ δὲ μὴ
 ἐνακέν, ψυχρῶ· & κτ̄ κεφαλῆς,
 6 δάφνῳ τε καὶ μυρσίνῳ ἐνεψῶν
 20 ἐν τῷ ὕδατι & ψύχων, 7 ἐ' ἰοδίῳ
 μύρω ἢ τῷ κεφαλῶν χρεῖσθαι. 8
 & ὑποθυμῖσθαι τὰ δάδα, τὰ δὲ
 κακάδα ὑπὸ τὰς ῥίνας. 9 καὶ τῷ
 κρεμμύτῳ ἰοδίῳ, καὶ τὸν χυλὸν
 ῥοφεῖται.

10 Ἡν δὲ αἰσὺς ἢ καρδίαν αἰσθί-
 σάμεναι πνίγειν αἰ ὑσέου. 11 Ἐ
 ἀνάστυξ ἐν ὁ ἀγρὸ βιάμεν, ἢ ἀ-
 λητοῦ καὶ ἐμέει. 12 Ἐσιν ἦσιν αὐτί-
 κα ἐλυοῦσσι κάτω χωρέει, καὶ φύ-
 σαι ἐξέσιν. 13 ἢ μὲ ἐμέει ἀφράδα, ἢ
 ἢ πῶλα γίνε. 14 ἦσιν ἢ σπ̄ ἀφί-
 σαν, πρᾶσσι ἢ καρπὸν ἐ μήκανα
 τριψας, διέις ὕδατος κυάθους τρι-
 25 σί, ἢ ἰδὲ πίνειν. 15 καὶ ὄξος λούκει
 δροῦ καὶ πόσις κύαθου. 16 ἢ δροῦ
 φασ καρπὸν ἐ ἐλελίσφακον, ὄξου
 ἐν τοῖς εἰδέσιν ἢ οἶνον. 17 ἀλεῖνε-
 σθαι ἢ χρεῖ. 18 ἢ ἀλφρα χύλῳς κη-
 ρωτῶν ἐρρήνω μύρω, καὶ πίοσαν ἐν
 αὐτῷ τῆξαι, καὶ αἰσθίσει πνίγειν.

XVII. Ὅταν δὲ ὡς αἰσὺς τὰ
 ὑποχόνδρια αἰσθίσειται, πνίγει-
 σιν. 1 Ἐπὶ τὸ ἐνθάδε τὸ τερῆρον ἦσιν
 πάθει, & ἐπιλαμῶσιν ἐμέει
 πυρώδης δριμύς, & ῥάων γίνε ὀλί-
 2 γον χρόνον, 3 & ἐς τὸ κεφαλῶν & ἐς
 τὸ τσάχηλον ὀδύνῃ ἀμπερῆς. 4
 30 [χρεῖ δὲ] χλιατάμαζα αἰσθίσειται,
 ἢ αὐτὸ πνίγειν ἢ ὑπὸ τὸ τὰς ῥί-
 νας θυμῖν τὰ κακάδα ἐν αἰσθί-
 σι καὶ αἰσθίσει. 6 ἢ ἢ ἀρῶς ἰσῶν
 αἰ ὑσέου ἐς τὰ κάτω, & ὄχλου
 γίνε. 7 δάδα δὲ κάτω. 8 καὶ
 πνίειν διδόναι τὸ καστέριον καὶ τῷ
 κόνυζαν. 9 ἐπὶ δὲ κατὰ ἐλυοῦσ-
 σιν, ὑποθυμῖν τὰ ἐδεχθῆα ὑπὸ
 τὸ τὰς ῥίνας τὰ δάδα. 10 ἢ δὲ
 αἰ ὀδύνῃ πῶσαν, φάρμακον
 πίομαι

lavare oportet: si vero non
 obediatur, frigida etiam circa ca-
 put, 6 ita ut laurum & myrtum
 in aqua coquas, ac frige facias. 7
 Unguento autem rosaceo caput
 illinatur, 8 & odorata subter suf-
 fiantur: graveolentia vero sub
 nares: 9 & brassicam edat, &
 succum forbeat.

10 Si vero ad cor progressi
 uteri suffocent, 11 & aer impedi-
 tus violenter attrahatur, anxia
 est & vomit: 12 & quibusdam
 statim tractus deorsum cedit, &
 flatus exit: 13 & aliqua quidem
 vomit spumosa: alicui vero
 quies contingit. 14 Quibus au-
 tem non decedunt, his porri se-
 men, & peplum, trita & tribus
 aquæ cyathis diluta, bibenda da-
 to. 15 Auxiliatur & aceti albi
 cyathus potatus. 16 Aut juniperi
 fructum & salviam dato, aceto
 aut vino ad has species ammixto.
 17 Oportet autem ipsam caleferi.
 18 Aut adipem fumere anseri-
 num, & ceratum refinatum ac
 picem, in ipso liquefacere, & sub-
 dititias glandulas efformare.

XVII. Quum autem ad præ-
 cordia allapsi strangularint, 2 ubi
 hic fuerit affectionis soliditas, &
 vomitus fervidus acris corripit,
 & modico tempore mitior fit, 3
 & dolor ad caput & ad collum
 penetrans. 4 Tepefactoria igitur
 apponito, si sursum strangula-
 rint. 5 Sub nares vero graveo-
 lentia suffito: sensim progred-
 iendo. 6 Si enim acervatim
 uteri infra decedunt, turba ob-
 oritur: 7 odorata vero inferne:
 8 & castorium ac conyzam bi-
 benda dato. 9 Quum vero deor-
 sum tracti fuerint, abominanda
 subter suffito, sub nares autem
 odorata. 10 Si vero dolores quie-
 verint, pharmacum deorsum pur-
 gans

πίστω κράτω, και μεταπίπιστον
 35 γάλα ὄνα, ἢ ὄρρον, ¹¹ ὡ μὴ σπλη-
 νώδης ἢ δὲ πὸ γλυκοῦ, ἢ λείψου-
 35 μῦ ἢ τὰ ἔλαττα ἢ χυμὸν ἔχει, ¹²
 [ἢ] Διὰ ζυγχιέλιον ἢ σιν ἐλάδες ¹⁷
 δὲ πὸ νεόπλιον αἰ νῆσοι. ¹³ τὴν δὲ
 αὐτὴν κριλίαν μὴ κινῆν. ¹⁴ ἢ ἀμ- ¹⁸
 βλυώσασθαι γὰρ, ἢ ἀμφὶ τὴν φά-
 ρυγλα ὄχλοι, και τὰ κλα ¹⁵ διδόν-
 ναυ δὲ πησάνης χυλόν. ¹⁶ ὡ σφό-
 δρα δὲ και δέμησ ἢ, και ἐμέετω.
¹⁷ κλυσμός δὲ ἄριστος ὁ Διὰ
 ναρκίος. ¹⁸ παρ᾽ αὐτῶν τὸ Διὰ
 κωνταρίδιον.

XVIII. Ἦν περσικήων αἰ
 ὑπέριαι παρὰ τὸ ὑποχόνδριον, ² πρί-
 γεται αἰς ὑπὸ ἐκείνοισιν, και ὀρθό-
 πνος γίνεσθαι, και κερταίωσι δεινα-
 40 ροί. ³ αἰ δὲ ἐ ἐμέεσθαι ἐνίοτε σίε-
 λον ὀξυῶν, ⁴ και τὸ σόμα ὑδατῶν
 ἐμπεπλησται. ⁵ ἢ τὰ σιέλα δὲ πο-
 ψύχον. ⁶ αἰ ποιαῦται, ὡ μὴ τα-
 χυ ἀφισπῶνται δὲ πὸ ὑποχόνδριον,
 ἀναυδοί γίνονται. ⁷ ἢ τὰ ἀμφὶ τὴν
 κεφαλὴν και τὴν γλῶσσαν νάρ-
 κη ἔχει. ⁸ παρὰ μὲν τὰς ὑπέρας
 παρ᾽ αὐτῶν αἰετον παρὰ τὸν αὐλόν,
 αἰς ἐνὶ μάστιγα τῶ πτερῶ παρ᾽ αὐ-
 50 τῶν βόσται ἢ λούκω ἀγροπῆω,
 ἢ ἢ μυρσίνω, ἢ βακχαρίω, ἢ ἀμ-
 ρακίω. ⁹ ἐς δὲ τὰς ῥίνας ἢ φαρ-
 μάκω τῶ μέλαν, ἢ τῆς κεφα-
 λῆς λαδόντα τῆ μήλη ἐμπεπλησται.
¹⁰ ὡ δὲ μὴ ἢ τῶτο, τὸ ὅτι
 45 Διὰ λείψου τὰς ῥίνας, ¹¹ ἢ πτε-
 ρὸν ὀξυ βόσται, ¹² και κερταίω, ⁶⁰
 Διὰ λείψου δὲ τὰς ῥίνας, ¹² ἢ ἢ
 πταρμικῶ παρ᾽ αὐτῶν. ¹³ ὅταν ⁶¹
 δὲ κλυσθῆ τὸ σόμα και ἢ ἐναυ-
 λίη, δέναι πτείν τῶ κέρτατον ἐν
 οἴνω. ¹⁴ τὰς δὲ ῥίνας Διὰ λεί-
 ψου ἔλαιον φάκης. ¹⁵ τὸ δὲ ἐί-
 ρων ἐστὶ παρ᾽ αὐτῶν, μίχου
 και

gans bibendum dato : & postea
 lac asinum aut ferum biben-
 dum præbeto, ¹¹ si non lienosa
 fuerit à nativitate, aut exanguis,
 aut decolor, aut aurium sonitus
 habuerit, ¹² velut hæ quibus pro-
 pter cognationem morbi à ju-
 ventute sunt familiares. ¹³ At
 supernum ventrem ne moveto: ¹⁵
¹⁴ cæcutient enim, aut circa fau-
 ces turbationes, & alia infesta-
 bunt. ¹⁵ Verum ptisanæ succum
 dato. ¹⁶ Si vero etiam valde faci-
 lis sit ad vomitum, vomat. ¹⁷
 Collurio autem optima est ex
 narcisso. ¹⁸ Subditivum vero id
 quod ex cantharidibus præpara-
 tur.

XVIII. Quum uteri apud præ-
 cordia constiterint, ² suffocatur
 velut à veratro : & recta cervicæ
 spirat, & stomachus fortiter vel-
 licatur. ³ Quædam etiam vomunt
 quandoque salivam aci- ³²⁰
 dam : ⁴ & os aqua impletur, ⁵ &
 crura perfrigerantur. ⁶ Tales si
 non brevi à præcordiis uteri dif-
 cedant, loqui non possunt : ⁷ &
 partes circa caput ac linguam
 torpor occupat. ⁸ Proinde ad
 uteros quidem lanam quam ma-
 xime fieri potest ad foramen ap-
 ponito, ita ut pennæ obvolutam,
 unguento albo aut ægyptio, aut
 bacchario, aut amaracino tingas.
⁹ In nares vero, de pharmaco
 nigro ad caput præparato, spe- ³²⁵
 cillo exceptum infarcias. ¹⁰ Si
 vero hoc non fuerit, silphii suc-
 co nares illinas. ¹¹ Aut pennam
 aceto tingito, & immittitq, na-
 resque illinito. ¹² Aut sternuta-
 torium apponito. ¹³ Quum au-
 tem conclusum fuerit osculum
 & internus trames, castorium in
 vino bibendum dato. ¹⁴ Narces
 vero phocæ adipe illinito. ¹⁵ La-
 nam autem appositam finito, do-
 m m z nes

κρίστω (ιν. 16 " ὅταν δὲ παύσῃ- 62
ται, ἀφελέσθαι χρῆ. 17 ἢ ὅφαι-
ρεθῆναι αὐτῆς ἀναχωρήσασθαι, τὸ
εἶρον αὐτῆς ἀποσείνειν τὸν αὐτὸν
τρόπον. 18 ὑπὸ δὲ τὰς ῥίνας θυ-
μιλῷ κέρας μέλαν ἀγρὸς ἢ ἐλά-
270 φικνῆσας ἐπιπύσων ἐπὶ στο-
δίῳ θυμιλῷ, ὅπως μάλιστα θυ-
μιλήσῃ. 19 Ἐξουσιάζει τὴν ὀδὸν μὲν
αὐτῆς Δάφνι τῶν ῥινῶν, ὡς αὐτὴ δυνήσκειται
μάλιστα. 20 θυμιλῷ φώκης ἔλαιον
ἐπ' ὄσρακον ἐπιθέσθαι εὐθρακίαις,
21 ἀεὶ καλύψαι [ἡ] ἔκφυλλον
καὶ ὑπερείχον, ὡς μάλιστα ἢ ὁσμὴ
εἶσθαι, 22 καὶ ἐπιστάξιν ἔλιπειν. 23
καὶ αὐτὴ ἐκτέτω τὴν ὀδὸν μὲν. 24 τὸ δὲ
σῆμα ξυμμεμυκέναι. 25 ἢ αὐτὴ
ἀποσείπειν, ταῦτα χρῆ ποιέειν.

5 XIX. " Ἦν ἀμῆ τεσσάρων πύσων, 2 ἀφανῆ ἢ γυνή
ἤπαρ τεσσάρων, 3 ἀφανῆ ἢ γυνή
ἔξαπίνης γίνεσθαι, 4 καὶ ἢ χροὴν πελιδνὴν
ἔξω κερῆσθαι, 5 καὶ ἢ χροὴν πελιδνὴν
ἔξω κερῆσθαι, 6 γίνεσθαι ἢ μάλιστα
παρθένου πύλασθαι, 7 καὶ χροὴν
σιν ὀκρῶσθαι ἐποκῆσθαι χρυσῶσθαι.
8 γίνεσθαι ἢ μάλιστα τῆσιν ἀφόροις
πύλασθαι καὶ σείρειν (ιν, ἀφ' ἧσθαι τὸ
κων εἶσθαι. 9 ἢ γυνή ἢ λοχῆσθαι κεί-
θησθαι. 10 καὶ ὅσα ἀνοιδῶσθαι ἢ
ὑπερῆσθαι, ἐδὲ μάλιστα, ἐδὲ μέν-
10 (ιν. 11 ὅταν ἂν δὲ ἔχη, τῆσθαι ἀ-
πύλασθαι ἀπὸ τῆσθαι πύλασθαι
εὐκῶσθαι τὸ οἶδον ἐς τὸ κῆτω, 12 καὶ
ἀποδῆσθαι τινίη τὰ ὑποχρόνδρα.
13 καὶ τὸ σῆμα ἀφανῶσθαι, οἶνον ἢ ὡς
δύω δὲ τὰσθαι κερῆσθαι ἐγγράφειν. 14
ὅταν χρῆσθαι ἀποσείπειν ἀπὸ τῶν ῥί-
νας τὰ κῆσθαι, καὶ ὑποθυμιλῷ
ἀπὸ τῶν ῥίνας ὑπερῆσθαι τὰ δύω δὲ καὶ
ὅσα θυμιλῶσθαι. 15 καὶ, ἐπὶ τὴν ἰσθμὸν
φάρμακον πύλασθαι κῆτω χρῆσθαι ἢ
μὲν χρῆσθαι ἢ, ὅ, ἢ χρῆσθαι ἀποσεί-
φει.

nec confidant. 16 Quum autem
quieverint, auferre oportet. 17
Si vero ea ablata rursus ' recur- 330
farint, lanam rursus eodem mo-
do apponere. 18 Sub nares vero
cornu capræ nigrum, aut cervi-
num suffire, scalptum, & in ci-
nerem calidum inspersum, quo
maxime suffumigetur : 19 & ni-
dorem sursum per nares quam
maxime potest trahat. 20 Suffito
etiam phocæ adipem, prunis tes-
tæ impositis, 21 ipsaque obvela-
ta, & capite imminente, quo
odor maxime ingrediatur, 22 ita
ut de adipe instillet, 23 & ipsa
odorem sursum trahat, 24 os ' ve- 335
ro clausum habeat. 25 Et si qui-
dem sursum allapsi fuerint uteri,
hæc facere oportet.

XIX. Si vero ad hepar con-
versi fuerint uteri, 2 mulier de-
repente voce destituitur, 3 &
dentes conferti sunt, 4 & color
lividus fit. 5 Derepente vero hæc
patitur sana existens. 6 Contingit
autem maxime virginibus
antiquis, 7 & viduis, quæ pepe-
rerunt aliquando, & viduitatem
agunt. 8 Maxime vero contin-
git omnino non ferentibus ute-
rum, & sterilibus ex partu. 9; 10
Non enim prodit puerperii pur-
gamentum, 10 & non intumescit
uterus, neque mollitur, neque
vomunt. 11 Quum sic habuerit,
tumorem ab hepate cum manu
infra leniter detrudito, 12 & præ-
cordia cum fascia deligato, 13 &
os aperito. Vinum vero odora-
tissimum dilutum infundito, 14
quando sane etiam graveolentia
ad nares adhibere ac suffire con-
venit : ad uteros vero odorata &
suffimenta. 15 Et postquam sic 345
curaveris, pharmacum deorsum
purgans bibendum dare oportet,
si quidem biliosa fuerit, quod bi-
lem

ρῆ. ¹⁶ καὶ ἔπειτα πιπίσκον γάλακτος ὄνκ' ἐφθόν, καὶ τὰς ὑστέρας πυρεθῆσαι δάωδεσι, & περσλίτεσσ' τὸ ξυλὸν τῆ βραχεύσῃ· τῆ δ' ὑσερέμῃ νέτωπον. ¹⁷ Διὰ γλιπῶν δ' ἄλλιν ἡμέρας δύο, κλύσαι τὰς ὑστέρας δάωδεσιν. ¹⁸ ἔπειτα διὰ γλιπῶν μίλι ἡμέρας, θυμικήσαι τοῖσιν δρῶμασι. ¹⁹ ταῦτα ποιέειν τὴν χρίαν. ²⁰ ἄριστον δὲ ἐν γαστρὶ ἔχειν. ²¹ τὴν δ' περθεῖνον πεθῆν ξυμοικέειν ἀνδρῶν. ²² ὡρὸς δ' ἔπειτα τὰς ὑστέρας ἀείρειν μηδὲν. ²³ φάρμακον δ' πίνειν νήσῃ τὴν κάστορα καὶ κόνυζαν. ²⁴ ἐν οἴνῳ δ' ὡς δάωδεσίνων πίνειν ἐς εἴκοσιν ἡμέρας. ²⁵ καὶ τὴν κεφαλὴν μὴ ἀλείφειν δάωδεσιν, μηδ' ὀσφραίνεσθαι ἐν τῶν δάωδεσιν.

xx. Ἦν δ' αἰμῆ πρὸς φλεγμῆν γαστρὶ, ὡρὸς τὸ πάλυρον, καὶ ψύλλου, σελήρον φάινεται, καὶ ὅταν περσλίτεσσ' τὰ ὑπερῶνδρα, πιπίσκουσι. ⁴ καὶ ἐμείν φλεγμῶν ὄξυς, καὶ τὰς ὀδόντας ἀμωδιῶν ποιέει. ⁵ ἔπειτα δὲ ἐμείση, ῥῶον ἔχειν δοκέει. ⁶ ὅταν δ' καὶ τὸ ὄξυς ἄλλοτε ἄλλῃ. ⁷ μάλασι δ' ἐς τὰς κεισῶνας ἐστιν ὅτε ἐμπίπτεσι. ⁸ καὶ ἐς τὴν κύστιν, καὶ σπασμῶν ἐπιλαμῶν. ⁹ καὶ ἐς τὴν ἐδρῆν, & δοκέει δὲ πάλιν. ¹⁰ καὶ τὰ ἐπιμύνια ὡρὸν ἢ ὑστερον δ' μεμεληθῶς γίνεσθαι, ἢ ἐπὶ φάινεται ταῦτα ὡπικα. ¹¹ τῶντος τ' νέσας, καὶ πῆ εἰνὰ πιπίσκουσι, χλιασμαῖα περσλίτεσαι, ¹² καὶ ὑπερῶνδρα, πῆ [μὲν] κάστορα ὡρὸς τὰς εἰνας, ὡρὸς δὲ τὰς ὑστέρας τὸ δάωδεσιν. ¹³ καὶ πίνειν κόνυζαν τὴν θηλέην & κάστορα ἐν εἰνωμένησιν. ¹⁴ ἐπὶ δ' τῆ φύσῃ κασι-σεῶσι, θυμικήσαι ἡμετέως. ¹⁵ πίνε-ται δ' διερῆ καὶ. ¹⁶ ταῦτα ποιέειν,

εἰως

lem purgat: si vero pituitosa, quod pituitam. ¹⁶ Et postea lac asininum coctum bibendum præbeto, & uteros odoratis foveo: & medicamentum quod cum buprestis paratur apponito, postridie vero netopum. ¹⁷ Interpositis autem duobus diebus, rursus uteros odoratis colluito: ¹⁸ & postea intermisso die, aromatis suffito. ¹⁹ Atque hæc vi-³⁵⁰dua faciat. ²⁰ Optimum autem in ventre habere. ²¹ Virginem vero persuadeto ut viro cohabitaret. ²² Ad nares autem nihil adhibeto: ²³ neque medicamentum jejuna bibat. Verum castorium & conyzam ²⁴ in vino odoratissimo bibat per dies viginti, ²⁵ & caput odorato aliquo ne ungat, neque aliquod odoratum olfaciat.

xx. Si vero uteri inflammati fuerint ² circa latus, si contigeris durum apparet: ³ & quum ad præcordia allapsi fuerint, stran-³⁵⁵gulant: ⁴ & vomit pituitam acidam, & dentes stupefunt: ⁵ & ubi vomuerit, melius habere videtur. ⁶ Quum vero deorsum procefferint, discedunt de ventre alias alio. ⁷ Maxime vero ad laterum mollitudinem quandoque incidunt, ⁸ & ad vesicam, & urinæ stillicidium corripit: ⁹ & ad sedem, & cacare sibi videtur: ¹⁰ & menses prius aut postærius solito fiunt, aut non statim huic apparent. ¹¹ In hoc morbo si ³⁶⁰sursum strangularint, tepefactoria apponito: ¹² & graveolentia ad nares suffito, ad uteros autem odorata: ¹³ & conyzam fœminam, & castorium, in vino jejuna bibat. ¹⁴ Postquam vero ad naturam suam confederint, placide suffito. ¹⁵ Bibat autem urinam scientia. ¹⁶ Atque hæc faci-

m m 3

ciat

30 ἕως ἂν αἰ̄ οὐδῶν ἔχῃ (ιν. 17 ἐπιπῶ
 δὲ παύσων), πυελίτις ὄλλω, 18
 ἔπειτα πίπτει φάρμακον κάτω, ἢ
 μὲν χολάδης ἦ, ὅ, ἢ χολῶ καθά-
 ρη, ἢ δὲ φλεγματούδης, ὅ, ἢ
 φλέγμα ἄγῃ 19 καὶ πιπίσκειν γά-
 λα ὄνον, ἢ ὄρρον ἀγῆον ἐφεψῶν.
 20 ἢ δὲ πλωμάδης ἦ, μὴ πιπί-
 σκειν τὸ γάλα, μηδὲ τὸν ὄρρον. 21 καὶ
 εἰ πιπίσκειται μοῖσι, σιπίσι, ζιζέ-
 εσθι, μαλθακοῖσι καὶ ἰσχυροῖσι
 κοῖσιν. 22 ἰχθύος ἢ ἀμέντις κρεῶν.
 23 καὶ πυελῶ τὰς ὑστέρας, ἢ καθά-
 ρη περὶ τοῖσι, ἐκλύσται αὐτάς.
 35 24 καὶ ἰσχυρῶ καὶ μὴ ὡρῶ τὸν
 αἰ̄ον ἴτω. 25 λύσις δὲ τῆς ὑστέρας,
 ἐπιπῶ λαοῖσι ἐν γαστρῇ.

xxi. ἢ [j] αἰ̄ μῦτται περὶ 67

τὰς πλωμάδας περὶ πύσων, 2 βῆξ
 ἰχθ. καὶ οὐδῶν ἐπὶ τὸ πλωμάδον, 3 καὶ
 περὶ τῶν σελήνης ὡς σφῆρα, 4
 ἐκ τῶν μὲν πονέας ἀπὸ ἑλκεῶ, 4
 ἐκ τῶν φθίνε, καὶ δικέει οἶον περὶ
 πλωμάδης εἶναι, 5 ἐκ τῶν
 γίνε. 6 καὶ τὰ ἐπιπύσων ἐκ τῶν
 τῶν ἐν τοῖσι δὲ καὶ ἀπὸ πύσων περὶ
 φανέων. 6 τότε δὲ γίνονται ἀσθε-
 40 νέα καὶ ὀλίγα κακίονα. 7 ἐκ τῶν
 σπῆρας ἰχθ. 8 ὅταν
 αἰ̄ δὲ ἔχη, φάρμακον καὶ πίπτει κά-
 τω ἐλατῆρον. 9 καὶ λέγει πολλῶ
 θερμῶ, 10 τῶν χλιασμάτων, ἀπὸ
 περὶ τῶν, περὶ τῶν, 10 ἐκ τῶν
 ἰχθ. ὑφ' ὧν καθάρεται τὸ αἶμα.
 11 καὶ λίνος ἀπὸ τῶν φῶσται, καὶ
 ψα. καὶ σῆσαι, 12 καὶ μύκων ὁ λυ-
 κὸς ἀφελέσι. 12 ἐκ τῶν ἰσχυρῶ
 καὶ ἀλφίτισι λεπτοῖσι, καὶ
 τυρῶν ἀγῆον, ἐπιπύσων τῶν ἀλ-
 68 μῶν. ταῦτα μίση. μίση μῦ-
 4 τῶν μῦτται, καὶ νῆσαι πύσων διδῶ
 εἶναι, 13 ὅταν δὲ ἐπιπύσων ἦ,
 εὐκῆται

ciat, quam diu dolores tenuerint. 17 Ubi vero quieverint, totam foveto. 18 Deinde pharmacum deorsum purgans bibendum dato, si biliosa fuerit, quod bilem purgat: si pituitosa, quod pituitam ducit: 19 & lac asinum bibendum dato, aut serum caprinum decoctum. 20 Si vero lienosa fuerit, lac ne bibat, neque serum: 21 & in purgationibus, cibus utatur mollibus, & per alvum secedentibus: 22 pices autem meliores sunt carnibus: 23 & uteros foveto, aut subditiis purgato, ipsosque coluito: 24 & ubi suffitum admittit, ad virum accedat. 25 Solutio vero morbi contingit, ubi in ventre conceperit.

370

xxi. Si uteri ad latera allapsi fuerint, 2 tussis obtinet, & dolor sublatu: 3 & infidet uterus durus velut pila: & ad contactum dolet, velut ab ulcere, 4 & contabescit, & videtur ipsi peripneumonia esse, & contrahitur, & gibbosa fit, 5 & mensis non apparent: aliquibus autem quibus prius apparuerunt, etiam per-eunt: 6 & si tunc prodeant, imbecilles sunt, & pauci, ac deteriores: 7 & genitura non fit hoc tempore. 8 Quum sic habuerit, 375 pharmacum deorsum purgans bibendum dato: 9 & multa calida lavato, & ex tepefactoriis quæcunque admiserit adhibeto: 10 & à quibus sanguis purgatur, ea apponito. 11 Et lini semen torreto, tundito, ac cribrato: & peplum album, 12 & salviæ cum tenui polenta, & caseum caprinum muria derasa. Hæc misce, ut casei sint partes duæ, reliquorum vero, & polentæ non salviæ pars una: & jejunæ in vino bibenda dato. 13 Vespere vero, 380

εὐκῆται

κυκεῶνα παχῶ, μέλι ἐπιχέων, 69
 δίδω πιέν. 14 ἢ ἡ ποτημάτων, 69
 ἀ δέεται πιπίσκη, ἐ πυελῶ πυ-
 κνά. 15 καὶ τῶ θερμῶ καλιμονῶ. 15 καὶ
 τῆ κηρωτῆ ἰσχύως, ἢ μολτακῶς
 καὶ ὁμαλῶς ἀπώρην δὲ πῶ πολυρῆ
 τὰς μήτρας, καὶ ἀναδῆν τὸ πολυρὸν
 ταινίη παλαίη. 16 καὶ γαλακτοπο-
 πέζην βόζον γάλα ὡς πῶ λῆσον ἐπὶ
 ἡμέρας τεσσαράκοντα. 17 σίπυρι
 ἢ ἡ ἄλῳ ὡς μολτακῶ τῶτοι. 18
 ἢ ἡ ἄσπασσπερχνή τε ἐ ἡνατῶδης,
 27 ἢ ἡ ὀλίγη φούγγην ὡδὲ μελεδαμ-
 νόρμη.

XXII. ἢ ἡ ἐν τῆ ὀσφύϊ αἰ 70
 ὑσέραι αἰσπιν, ἢ ἐν τῶ κενεῶν, 2 καὶ
 εἰη πνεῦμα μετέρσιον, καὶ πίνθη
 ἔχη, καὶ ἀδμά μιν λάζη) πυκινόν,
 3 ἢ ἡ ὀσφί ἐτέλε κινεῶδῃ. 4 τρέψας 71
 θεῖον, ἢ ἡ ἀσφαλιον, ἢ κόνιον, ἢ
 σκύρα, μέλι ἐφθὸν ὡδὲ ἄσπασσ,
 ποιέην βάλανον μακρῶ παχέην,
 καὶ ἀνῆτέην ἐς τῶ ὄρην.

5 ἢ ἡ ἀμῆτρα ἐλέωσι σφείας
 5 ἐς τὸ μεσηγνὸν ἢ ἡ ἕζων, 6 ὀδυῆ
 ἔχη, καὶ τῶ νῆαυρῶ γαστέρα καὶ τὰ
 σκέλεα ἐρύεται, καὶ τὰς κηχῶνας
 ἀλγῆ. 7 καὶ, ὅσταν ἀποπατήση,
 ὀδυῆ αἰχρῆ ἐξέειμ, καὶ ὀδὲ πα-
 τος ἀπέρχῃ) ὑπὸ βίης σμικρός. 8 72
 " καὶ τὸ ἕρον τρέζῃ τε. " καὶ ὀλιγοψυ- 73
 χῆ λαμῶνδ. 9 ὅσταν ὡδὲ ἔχη, 74
 καὶ ἀσπασσῆται τῆ κηχῆ αὐλίσκον.
 καὶ ἐκλύζην ἔλαιον θερμὸν ἐς τὰς
 ὑσέρας. 10 καὶ πυελῶ, ἢ ἡ ἄσπασσ
 πολλῶ καὶ θερμῶ ὕδατι, ἐ ἐς ἔλαιον
 καὶ ἐς ὕδωρ κατῆζην. 11 ὑποθυμιῶ
 10 ἐ ἐπὸ ἡδῶν, ἢ κακῶδῶ. ὑπὸ
 ἐ ἐ τὰς ἰνας, δῶδῶ. 12 ἐπῶ
 ἐ ἐ ἡ ὀδυῆ παύσηται, 11 φάρ-
 μακον διδόναι αἰ. 13 τῶ ἐ ἐ
 καὶ τῶ κηλίω ἐ καὶ τῶ παρῶσθην. 14
 ἐ ἐ τῶ ἐ ἐ αἰ ὑσέραι κηχῆσθην, 14
 φάρμακ-

cyceonem crassum melle affuso
 exhibeto, 14 & ex potibus quen-
 cunque admiserit bibendum da-
 to. Et frequenter fomentum ad-
 hibeto : & calidam aspergito, 15
 & per ceratum leniter mollito,
 ac à latere detrudito, & latus fa-
 scia deligato. 16 Et lac bubulum
 quam plurimum ad dies quadra-
 ginta bibendum præbeto. 17 Ci-
 bis autem utatur quam mollissi-
 mis. 18 Morbus hic vehemens
 est & lethalis, & paucæ ' etiam si 385
 sic curentur, effugiunt.

XXII. Si vero in lumbis fue-
 rint uteri, aut in lateris mollitu-
 dine, 2 & spiritus tublimis iverit,
 & suffocatio habeat, & anhelatio
 densa ipsam corripiat, 3 & mo-
 veri non vult : 4 sulphur, aut
 bitumen, aut cicutam, aut myr-
 rham terito, & melle cocto affu-
 so, glandulam longam efformato
 ac crassam, eamque in sedem in-
 dito.

5 Si uteri devolverint seipfos
 ad intermediam lumborum ' ac 390
 coxarum partem, 6 dolor habet
 imum ventrem, & crura contra-
 huntur, & juncturas coxarum ad
 sedem dolet : 7 & quum alvum
 exonerat, dolores emergunt acu-
 ti, & stercus cum violentia pro-
 dit exiguum, 8 & urina destillat,
 & pusillanimitas ipsam corripi-
 9 Quum sic habuerit, fistulam ad
 vesicam alligare oportet, &
 oleum calidum in uteros infun-
 dere, 10 & fomentum adhibere,
 aut multa calida aqua ' lavare, & 395
 in oleum & in aquam desiderare.
 11 Suffire autem subter pudenda,
 graveolentia : sub nares vero
 odorata. 12 Postquam autem
 dolor quieverit, pharmacum
 sursum purgans dato. 13 Infer-
 num vero ventrem turbare non
 oportet. 14 Ubi vero uteri con-
 m m 4 federint,

Φάρμακον πίσιμ κατω γάλα ούνα,
 λυ μη απλνωδης η. 15 επτα πυ-
 ρησαι, κη καλαμοναυ τως υστερας
 1 τω ζω τη δαίφνη, αρεσθιδεις 75
 αροσθιου και καρτιελου. ο μη δ' ηξη-
 ται. 16 καπητι θυμωιδρη τοισιν
 δρωμα(ι ωρφα τ' αδροσ ιτω. 17
 ε, λυ εν γαστριχη, υγιης γινε). 18
 15 ατρηι οβε πολλαι και πρημ' τα
 σκελεα πολλαις γινονται.

XXIII. Οκοση(ι οβε το σωμα
 κλινε) ετερωσε, κη αρεσπιπιδ τω
 ιχρω. 2 γινε) ηδ κη τοικωτι λαγ-
 κωλοναυ τ υστερου καθαμεαδ, ε φ
 ρωνω δεχεαδ, κη μη παιδο ποιεν. 3
 ταυτων πυελω κρη τοισιν ουω-
 δεσι, 4 κη μη τ' πυελω ωρφα- 75
 φασι μωλυ τω δακτυλω δαπιση-
 σαι απο ιχρω. 5 καπητι εξιθιωδη
 τοισι δαμδιοισι τε κη τω μολιδω. 6
 ε ηδ βιητε) τοωσ, ως ειρη). 7 οπεν
 η κη φουσιν η, κη ανεσομω μω γι-
 20 νοη), αροσθιουσι μαλθακωσι και
 θωρη. ε ταλλα αροσθηγιωσ ποιεν.

8. Οκοση(ιν αι υστερα αρεσπι-
 πισι αρεσ πι ιχρω, λυ μη ταχεωσ
 αφισεων), κη παλιν εσ χωρω και
 δικεων), αροσαυμνον) αρεσ το
 ιχρω. 9 ανωγκη η το σωμα απε-
 στραφθα, κη ανωτερω οίχεαδ. 10 ο-
 των η δαπισαφη. ζυμμωσαι. 11 εν
 η δαπισαφθα τε κη ζυμμωσαι,
 σκληρον ηρωαδ, κη ζυμμωδη κη πε-
 πηρωιδρον το σωμα τ' υστεριαν εινω.

12 δαποκλεφθεντων η επαναπεμπη
 25 τα επιμωυεσ τωσ μαζωσ, η 77
 βεβοιωτισ τω σητεω ποιε. 13
 κη η γαστρι η νωρη επηρηται,
 κη δακυσιν αι αφροι εν γαστρ
 εχη. 14 παρκασι ηδ τα τοικω-
 τα, οδ αρεσ αι κωσται, μεχεα
 μωων επα η οκτω 15 ητε κρι-
 λη επιοιδει κη λογω δα κροσ.
 16 ε

federint, pharmacum deorsum
 purgans bibendum dato, & lac
 afininum, si non fuerit lienosa.
 15 Postea fomenta adhibeto, ute-
 rosque aspergito: & subdititium
 'purgatorium quod cum lauro 400
 præparatur, & non mordet, ap-
 ponito: 16 deinde aromatis suf-
 fita, ad virum accedat: 17 & si
 in ventre habuerit, sana fit. 18
 Verum pleræque steriles & cru-
 ribus mutilatæ fiunt.

XXIII. Quibuscumque oscu-
 lum alio inclinatur, & ad coxam
 allabitur. 2 Contingunt enim &
 hæc, quæ uterum purgari prohi-
 bent, & genituram fuscipere, &
 liberos gignere. 3 Hanc odoratis
 fovere oportet, 4 & post' fomen- 475
 tum, digito revellere, & à coxa
 disparare: 5 & postea tædulæ ac
 plumbæ fistulis immisiss dirigere.
 6 Non enim velociter cogi
 potest, velut dictum est. 7 Quum
 autem ad naturalem situm redierit,
 & uteri aperti fuerint, sub-
 dititiis mollibus purgato, & alia
 convenienter facito.

8 Quibuscumque uteri ad co-
 xam collabuntur, si non brevi
 discedant, & rursus in locum
 suum redeant, ad coxam resic-
 cantur. 9 Necessarium est au- 475
 tem osculum aversum esse, & in
 supernis detineri. 10 Quum ve-
 ro aversum fuerit, conclusum
 esse. 11 Ex aversione vero ac
 conclusionem, durum fieri, &
 mutilatum esse. 12 Ubi vero
 uteri conclusi fuerint, menses
 surtum ad mammæ delegare, &
 ad pectus ascendere facit: 13 &
 imus venter attollitur, & inex-
 pertæ, in ventre se habere pu-
 tant. 14 Talia enim patiuntur,
 qualia prægnantes, usque ad' se- 475
 ptem aut octo menses: 15 & ven-
 ter pro temporis ratione crescit:
 16 ε

16 & τὰ στήθεα ἐπιπύρεται, καὶ γάλα δὲ κέει ἐγγίνεσθαι. 17 ὁ ἄσπερον δὲ ἔστω ὁ χροῖον ἢ ὑπερπύρεσι, οἷ τε πτηνοῖ ζυγνυμένον, καὶ ἐλάσσας γίνονται. 18 & ἡ κηλίη τὸ αὐτὸ πάσχει. 19 & τὸ γάλα ἀποδέρηκεν ἀδύλον. 20 & ἡ κηλίη ἐπὶ σκῆθιν ἢ χροῖον, ἐν ᾧ ἐδόκεσεν πικρῆν, ἐπιδῶν ἔλθῃ, ἀποδέρηκε τε & ζυμπίπῃ. 21 τοῖς τῶν ἡγενομένων, αἰσθητέων ἰσχυρῶς ἐς ὀλίγον χροῖον ζυμύρονται, καὶ τὸ σῆμα αὐτῶν ἐξέρχεται ἔχον ὁἶόν τε. 22 ἔπειτα πάντα ζυμύρονται τε καὶ ζυμυμένον. 23 καὶ ἐν ταῖσι πτηνοῖσι φυμύματα γίνονται σκληρὰ, τὰ μὲν μέγιστα, τὰ δὲ ἐλάττω. 14 ταῦτα δὲ ἔχοντα ἔμπτυνα, ἀλλ' αἰεὶ σκληρότερα γίνονται. 25 εἴτε ἐξ αὐτῶν φύονται κηλίαι κρυπτῆ.

16 & pectora eleuantur, & lac innasci videtur. 17 Quum autem hoc tempus præterierit, & mammæ gracilescent ac minores fiunt, 18 & venter idem perpetitur, 19 & lac evanescit. 20 Venter item eo tempore in quo se parituram sperabat, evanescit ac concidit. 21 His vero contingentibus, uteri modico tempore fortiter contrahuntur, & osculum ipsum reperire non datur, 22 adeo omnia contrahuntur ac resiccantur: 23 & in mammis tubercula fiunt dura, partim majora, partim minora. 24 Hæc autem non fiunt suppurata, sed semper duriora: 25 deinde ex ipsis nascuntur cancri occulti.

XXIV. Μελλόντων δὲ κηλίων 35 ἔσθαι, 2 πρῶτον ἢ σῆμα ἐκπιεζόμενον 3 καὶ, ὅ, ἢ αὐτὸ φάσκει, πάντα δοκῶσι πικρὰ εἶναι, 4 καὶ, ἢ ἢς παλῆσι δῶ, ἀναιμῶν λαοῖν, 5 καὶ χετέων δρῶσι, ὡς φάσκει τῆ γνώμη. 6 καὶ ὀφθαλμοὶ σκληροὶ, καὶ βλέπεσθαι ὁσπῶδες. 7 καὶ ἐπὶ πτηνῶν ἐς τὰς σφραγὰς ὀδύνη δαίρεσις, καὶ ὑπὸ τὰς ὠμοπλάτας. 8 καὶ διψασίαι. 9 & αἰθρηλαί κηρυφαλαίαι. 10 καὶ αὐτὰ πάντα τὸ σῆμα λελεπῆσθαι εἰσὶ. 11 & αἰρῖνες ξηραὶ τε & ἐμπεπλοσθῆσαι εἰσὶν, ὅσπῳ ἀφρόμεται, πνεῦμα μινυθῶδες, καὶ ὅσπῳ ὀδμῶν ἔσθαι. 12 καὶ ἐν ταῖσι πτηνοῖσι μὲν ὅσπῳ ἐγγίνεται, πᾶσι δὲ ἡ αἰσθησις. 13 ὁ ἄσπερον ἔν ἐς τοσούτον ἀσπῆσαι ἢ χροῖον, ἢ δὲ αὐτῶν ὑγιῆς γίνεσθαι, ἀλλ' ἀπολλύονται ἐκ τῶν ἡγενομένων. 14 ἢ δὲ ἢ πρῶτον, ἢ ἐς τοσούτον ἀφίκεσθαι, ἡρεπῶσθαι, καὶ λυθῆναι ἐπιμύσει, ὑγιῆς γίνεσθαι. 15 ἡρεπῶσθαι ἢ πρὸς τοιαύτας ἀδὲ χεῖρας. 16 ὡσπῶν

XXIV. Quum autem cancri futuri sunt, 2 prius ora amarescent, 3 & quicquid ederint, omnia amara esse videntur: 4 & si quis plura dederit, accipere renuunt, 5 & compescenda faciunt. 6 Mentis vero percelluntur, 7 & oculi duri fiunt, & non acute vident: 7 & ex mammis dolores ad jugulum transfiliunt, & sub scapulas: 8 & fitis tenet: 9 & mammæ graciles, 10 & ipsæ per totum corpus attenuatæ sunt: 11 & nares siccæ ac obstructæ sunt, & non levantur. Spiritus est imminutus, & nihil omnino olficiunt: 12 & in auribus dolor quidem non oboritur, verum aliquando callosa concretio. 13 Quum igitur ad hoc temporis progressæ fuerint, sanæ fieri non possunt, sed pereunt ex his morbis. 14 Si vero priusquam huc perveniant curatæ fuerint, & menses soluti fuerint, sanæ fiunt. 15 At vero curare tales oportet hoc modo. 16 Primum quidem

ὡρεῖτον ἢ ἀπάντων, ἢ ἐπιχυρῶ
 ἔβου λαμβάνης, ἄποσκεψάμενος
 ἐς τὸ ἄλλο σῶμα, φαρμακόςφν,
 45 οὐκίης αὐ πν[⊙] δοκέει δ' εἰδ[⊙] κα-
 γάρισ[⊙]. 17 ὁκῶται δὲ καὶ σήσης
 τὸ σῶμα, ἔτις ἐν αἰς ἔφ' ὑσέρων
 φερραπέλλω. 18 ἢ μὴδὲν δοκέει τὸ
 πᾶν σῶμα κινήτων εἶναι, μὴδὲ αἰ
 ὡρεῖ φάσιες ἐν τεύχην ὀρμη[⊙]χ, 19
 " ἄλλ' αἰ ὑσέρων ἐφ' ἐωσῶν τὸν ἐ- 82
 σιμα ἔχουσι, τ' φερραπέλλω ἐν ἀρχαῖς
 ὡδε. 20 πυρῶν ὡρεῖτον τὰς ὑσέ-
 ρας ὡδε. 21 χύτεινον ὅσον δύο ἐκ-
 ταίς χωρέοντα, καὶ εἰς ἐπιθέτω
 καὶ ξυαρτήσω, ὅπως ὡρεῖ πν[⊙]-
 ση) μὴδὲν. 22 ἐπίται δὲ κ' ὑσέρων
 καὶ εἰς τὸν πυρῶνα, καὶ ποιήσω
 27: ὀπίω. 23 ἐς ἃ πῶν ὀπίω εἰθέτω
 κ' ἰλαμον, μῆκος ὅσον πηχῶν. 24
 ἐν ημεῖς δὲ χεῖρ τ' κ' ἰλαμον τῶ
 καὶ εἰς καλῶς, ὅπως μὴ ὡρεῖ-
 πν[⊙]ση) μὴδὲν. 25 ὁκῶται δὲ
 ταῦτα σιδήσις, ἐπίται τὸ καὶ εἰς
 ἐπὶ τ' χύτεινον, ὡρεῖ τὰ πη-
 λῶ. 26 ὅταν ἃ ταῦτα ποιήσης, βό-
 θρον ὄρυξον ὅσον δύο ποδῶν βάθ[⊙],
 μῆκ[⊙] ἃ ὅσον χωρέει τ' χύτεινον.
 27 ἐπίται χεῖρ ἐν κ' ὑσέρων, ἔως
 5 τ' βόθρον ἀφ' πυρον ποιήσης. 28 ὅ-
 ταν ἃ ἀφ' πυρον χύσει, ἐξελεῖν
 χεῖρ τὰ ἐύλα εἰ τῶν ἀνθρώπων οἱ δὴ
 ἀδρότεροι εἰσιν) καὶ ἀφ' πυροι, τῶ 83
 ἃ σποδιῶ καὶ τῶν κ' ὑσέρων ἐν τῶ
 βόθρῳ καὶ ἀλιπείν. 29 ὁκῶται δὲ ὁ
 χύτεινον ζήσει, καὶ ἃ ἀτμῖς ἐπανῆ,
 ἢ μὴ ἢ λίαν φερρῆν ἢ πν[⊙], ἐπι-
 χεῖν 30 ἐῖς ἃ μὴ, καὶ τ' ὑσέρων ἐπὶ τὸ
 ἀκρον ὡρεῖ καλῶς καὶ ἐν ὑσέρων ἐς τὸν
 σῶμαρον, ἐπίται πυρῶνα. 31 ἢ ἃ
 ὑσέρων, ἀνθρώπων ἀφ' πυρον πα-
 ραβέλλω, φυλασσόμε[⊙], ἵνα μὴ
 ὡρεῖται ποιήσης τ' πυρῶνα. 32 ἢ ἃ
 10 ὡρεῖ τὰ ἀλλομερῶν τῶν ἀνθρώπων
 ὡρεῖται

omnium si adhuc fortem assump-
 seris, reliqui corporis respectu
 habito, quacunque tandem pur-
 gatione opus habere videtur,
 medicamentum exhibeto. 17 Ubi
 vero ' corpus præparaveris, sic ad 435
 uterorum medelam procedito. 18
 Si vero totum corpus minime
 movendum esse videatur, neque
 morbi causæ hinc proficisci, 19
 verum uteri à se ipsis morbum
 habeant, curam hoc modo as-
 spicare. 20 Primum quidem ute-
 ros sic foveto. 21 Ollæ duas sex-
 tulas capientis, operculum im-
 ponito ac adaptato, ut nihil præ-
 teraspiret, 22 deinde vero opercu-
 li fundum perfundito ac fora- 440
 tem arundinem indito longitu-
 dine cubitalem. 24 Oportet au-
 tem arundinem operculo probe
 adaptari, ut penitus nihil præ-
 teraspiret. 25 Quum autem hæc
 paraveris, operculum ollæ obdi-
 to, lutoque oblinito: 26 & ubi
 hæc feceris, fossam duorum pe-
 dum altitudine effodito, ea ma-
 gnitudine, quæ ollam capere
 possit. 27 Postea vero ligna im-
 missa urito, donec fossa ab igne
 excandescat. 28 Quod ubi fa-
 ctum fuerit, ' ligna ac prunas 445
 quæ crassissimæ ac ignitæ fue-
 rint, eximito: cinerem vero ac
 favillam in fossa relinquito. 29
 Quum autem olla efferbuerit, &
 vapor sursum processerit, siqui-
 dem valde calidus fuerit vapor,
 abstineat. 30 Si vero non, sum-
 mæ arundinis parti insideat,
 ipsamque in uteri stomachum
 indat, atque sic fomentum ad-
 mittat. 31 Si vero perfrigeretur,
 prunas ignitas adjicito, cavendo
 ut ne acutum ' fomentum facias. 450
 32 Si vero adjectis prunis, acu-
 tum fiat fomentum, magis quam
 con-

ὀξείη γήνηται ἢ πυρεῖν μῶλλον τῷ
 δέοντες, ἀφαιρέν τ' ἀνηράκων. 33 καὶ
 εἰ πυρεῖν καὶ κατὰ σκόρδα ἐν
 σὺδνησιν, ὅκα ἀνέμῳ μὴ παρο-
 πνύσει, μὴ ὅ παροσφύξει. 34 ἀμφι-
 κεκαλύφθαι ὅ καὶ ἀμφιέσμασιν.
 35 ἐς ὃ τ' χύτρεινον καὶ βάλανον σκό-
 ροδα τ' αὐών. 36 καὶ πηλείονα μῶ 84
 κατὰ σφύρα τ' κατὰ κερμερῶν,
 37 καὶ ὕδωρ ἐπιχέει, ὡς τε αὐτὰ κα-
 ταβρέξει. 38 ὑπερέχον τὸ ὕδωρ τα-
 πείων οἷον τρεῖς δακτύλους, 39 ἐπι-
 χεῖν φώκης ἑλάμου καὶ ἕως τερ-
 15 μῶν. 39 πυρεῖν ὅ καὶ κατὰ πύλας
 χυρόνον. 40 μῦ τ' πυρεῖν, καὶ ἢ δυ-
 νατῆ, λασαδίω τὸ μὲν ἔν ὅλον σῶμα
 παρὸς ἡδονῶν, τ' ὅσφωρ ἐπὶ κατὰ
 τὸ σφύρα πηλείον. 41 δὲ πέντε ὅ δὲ-
 να καὶ μάζαν, ἀρῶν ἐ σκόρδα ἐφθά.
 42 τῆ ὅ ὑπερέχον, καὶ μὲν ἀγαλλυμέ-
 νη ἢ παρὸς τ' πυρεῖν, ἀγαλλυπεῖν τ'
 ἡμέρῳ ταύτῳ. καὶ ὅ μὴ, πυρεῖν
 ὀπίσω. 43 πυρεῖν μῶν, καὶ δυνῆ
 σκέψασθαι, καὶ σφύρα ψαῦσαι τ' σφύ-
 20 ρατος, καὶ ἢ πυρεῖν αὐτῆ φύσιν
 ἐμπιπῶ τὰς ὑπέρας. 44 ἐμπι-
 πῶ μῶν τ' φύσιν τὸ σφύρα ἐκ τ'
 20 λίνω ἀπεσφάθαι καὶ παροσφύρα
 κείναι παρὸς τὸ ἰχθύν, ὡς ὄρνθον μῶν
 λον κατὰ σφύρα, καὶ ἀνασφύρα. 45 ὡς
 ἔν τοιαύτης ἕσσης τ' πυρεῖν, καὶ
 ταῦτα ποιέειν δυναμῶν, ἔτω πυ-
 25 ρεῖν δέει. 46 ὅταν ὅ πυρεῖν, ἐμ-
 βάλλειν καὶ τ' σκόρδα καὶ τ' φώ-
 κης τ' ἑλάμου ἐπιχέειν. 47 ὄρνθον δέ
 ταῦτα ἀρῶν αὐτὸ δακτύλων καὶ ὑπέρας
 πεφουσῶν, ἐπὶ σφύρα αὐτὸ εἰκνῶν
 ἰχθυῶν. 48 παρὸς γὰρ τ' πυρεῖν ταύ-
 25 τῳ τοιάδε ἕσση. 49 διακτῶν ὅ καὶ
 τὰς πυρεῖν, ὡς ὅτε τὸ παρὸν
 πυρεῖν.

convenit, prunas detrahito. 33
 At vero hoc fomentum clementi
 celo parare oportet, ubi ventus
 non afflari, neque perfrigeret.
 34 Ipsam autem indumentis ob-
 velatam esse oportet. 35 Cæterum
 in ollam allium siccum injicere
 oportet, 36 idque magis commi-
 nutum quam ea quæ sunt contu-
 fa, 37 & aquam affundere, quo
 ipsum permadescat, & aqua tri- 455
 bus digitis ipsum excedat: 38 &
 phocæ oleum superfundere at-
 que sic calefacere, 39 ac fomen-
 tum adhibere per multum tem-
 pus. 40 Post fomentum vero si
 potens fuerit, lavetur toto qui-
 dem corpore ad voluptatem,
 lumbis autem & partibus infra
 umbilicum amplius. 41 In cœ-
 nam porro dato mazam, panem,
 & allium coctum. 42 Postridie
 vero siquidem exoluta fuerit à
 fomento, eam diem intermitti-
 to: sin' minus, rursus fomen- 450
 tum adhibeto. 43 A fomento ve-
 ro si considerare hoc potest, of-
 culum contingere jubeto, num
 fomentum ipsum uteros flatu
 implet. 44 Si enim flatu imple-
 tur, osculum ex valida averfio-
 ne, & ad coxam allapsu magis
 dirigunt, ac aperiuntur. 45 Tan-
 quam igitur tale sit fomentum,
 & hæc facere possit, sic fovere
 oportet. 46 Quum autem fomen-
 tum adhibebis, allium injicere
 oportet, & phocæ adipem su- 465
 perfundere. 47 Atque hoc fa-
 ciendum est, donec uteri vide-
 buntur inflati, & osculum forti-
 ter fursum tractum. 48 Nam ad
 fomentum talia contingent. 49
 Post fomentum vero dietam
 constituito, velut priusquam fo-
 vebatur.

25 xxv. Ὅταν δὲ ἀνακινή-
 θῶσιν αἱ ὑπέρας, 39 εὐλυσθὶ γήων- 85
 7213

xxv. Quum vero commoti
 fuerint uteri, ac facile solubiles
 fiant,

ται, ² πυριλῶ μαροῦρα ρίζησιν, ἕτερον τε χύτρινον καλοσκοδύασμα
 τ' αὐτὸν τρέπον. ³ τὰς δὲ ρίζας τῶν
 μαροῦρων ἐμφιπλωμέναι φλά-
 σμα, καὶ ἐς τὸ χύτρινον ἐμβοαλεῖν, καὶ
 ἐπιχεῖν ὕδωρ, τ' αὐτὸν τρέπον πυ-
 ριλῶ. ⁴ μὲν δὲ ταῦτα λάξιν, ⁵ καὶ ἐς
 ἐσπερίην δάπνην μάζαν. ⁶ ἢ δὲ ἄρθρον
 βέλη), " Ἐβολοῖδια Ἐσηπίδια ⁸⁶
 σμικρῶν ἐν οἴνω ἐψέην Ἐσὺ ἐλαίω,
 καὶ παρέχην ἑσθίν. ⁷ ἐν δὲ τῇ πυ-
³⁰ ρίη πέρησιν ⁸⁷ Ἐσὺ μαίω ψαύξιν,
 " ἢ πυρίη ἄχην τὰς ὑσέρας ἄγ-
 χεσα. ⁸ ταύτας χεῖρ πυριλῶ ἐφ'
 ἡμέρας πέντε ἢ ἕξ, σκεπτόμενον ἐς
 τὴν ἀνθρώπων. ⁹ καὶ μὲν δὲ ἀ-
 λύηται καὶ ἀσθενὴς γίνεται, ἀσ-
 λαμβάνη ἐς ὅσον δεῖ χρόνον. ¹⁰ ἢ
 δὲ μὴ ἀλύηται, πυριλῶ ἀνά
 πᾶσιν ἡμέραι. ¹¹ μὲν δὲ τὰς πυ-
 ρείας πέρησιν ⁸⁸ Ἐσπερίην ἐν ἕναι
¹² χεῖρ σμα ἢ λίπην ἕσω. ¹³ ποιέειν
 ἢ, μῆκη ⁸⁹ μὲν δὲ ἀκτύλων ἕξ, πλῆ-
 θυν ⁹⁰ ἢ πέντε ἢ ἕξ, εἶδ ⁹¹ δὲ ἕξ-
 ρα. ¹⁴ εἶναι δὲ ἰσχυρότερον ἰσχυρότερον
³⁵ σμικρῶ βραχύτερον. ¹⁵ τὸ δὲ πυ-
 χύτερον εἶναι ὁμοῖον ἀκτύλων ὁ
 λιγυρὸς, καὶ τὸ εἶδ ⁹² ὁμοῖον τῷ
 ἀκτύλω, ἕξ ἄκρως λεπτότατον, " ἀ-
 γρῶμενον ἢ πικρύτερον. ¹⁶ ποιέειν δὲ
 ὡς λεπτότατον τε καὶ στρογγυλότατον.
¹⁷ Φυλασόμενον ἢ, " ὅπως χυλὸν ἀλ-
 μὸς μηδὲς ἕσω. ¹⁸ Ἐσπερίην δὲ
 Ἐσπερίων τὸ λεπτότατον. ¹⁹ ὅταν ἢ
 Ἐσπερίη, ἀναπαύεσθαι, ὅπως μὴ
 ἐκπίση, φυλάσασθαι. ²⁰ Ἐσπερίην
 τὸ δὲ Ἐσπερίων τὸ ἄκρον. ²¹ εἶται καὶ
 ἀγρῶ καὶ ἄλλοι οὐκ ἐπιτρέφειν καὶ
⁴⁰ ἀπὸ τῆς κυκλόσε τὸ ἀγρῶ. ²² καὶ,
 ὁμοῖον σμικρὸν Ἐσπερίην, ἐπι-
 τρέφειν ἐν τῷ σμικρῷ τρεῖς, φυ-
 λάσασθαι, ὡς μὴ ἐκπίση. ²³ εἶται

fiant, ² fœniculi radicibus fove-
 to, & aliam ollam eodem modo
 præparato. ³ Radices autem fœ-
 niculi elotas contundito, ' & in ⁴⁷⁰
 ollam mittito, & affusa aqua eo-
 dem modo fomentum facito. ⁴
 Postea vero lavato : ⁵ & ad ve-
 speram mazam cœnet. ⁶ Si ve-
 ro panem voluerit, & bolbidia
 parvi polyporum generis, & se-
 piolas parvas, in vino ac oleo
 coquito, & edenda dato. ⁷ At
 inter fomenti adhibitionem,
 osculum contingere coneris, an
 fomentum uteros propinquissi-
 me adducat. ⁸ Hos fovere oportet
 ad dies quinque vel sex, hominis
 ' consideratione habita : ⁹ ⁴⁷⁵
 & siquidem exolvatur ac de-
 bilis fit, differre ad sufficiens
 tempus. ¹⁰ Si vero non exolva-
 tur, fovere per omnem diem. ¹¹
 Post fomenta vero, subdititia
 apponere conare, ex albicante
 tæda pinguiissima. ¹² (Illitio au-
 tem sit oleum.) ¹³ facito autem
 hæc longitudine quidem digito-
 rum sex : numero vero quinque
 vel sex : figura vero in angustum
 abeunte. ¹⁴ Sit autem alterum
 altero paulo brevius : ¹⁵ ' crassi-⁴⁸⁰
 tudo vero ejus quod crassissi-
 mum est, sit digiti indicis, &
⁹⁰ forma similis digito, summa par-
 te tenuissima, in processu vero
 crassior. ¹⁶ Hæc autem levissi-
 ma ac rotundissima facito, ¹⁷ ca-
 vendo ne ulla adsit fissura. ¹⁸
 Apponat autem primum id quod
 tenuissimum est : ¹⁹ & ubi ap-
 posuit quiescat, observans ne ex-
 cidat. ²⁰ Apponatque primum
 summam partem : ²¹ deinde fem-
 per amplius, simulque obtor-
 queat ac ' circumcirca tædam ⁴⁸⁵
 intro tradat : ²² & ubi parum
 susceperit, in hoc parvo se con-
 tineat, cavendo ne excidat. ²³

Postea

αἰθῆς ἀποθῆν ἐς τὸ αὐτὸν τρέπον,
 ἄλλως ἢ τεσσάρων δακτύλων τὸ
 εἶσω ἔσόμεθα (τὸ ὑπεριάνοιστον).
 24 ὅταν ἢ τὸ τοῦ αἰθῆρος, τὸ μὲν
 τὸ τοῦ αἰθῆρος, 25 ὅμως τὸ αἰθῆ-
 κέμενον ἀφαιρέσει, ὅπως, πρὶν
 ξυμπεσεῖν τὸ σῶμα, αἰθῆρηται
 ἐπὶ ὀρθῆ ἐόντι καὶ ἀνεωγμένῳ. 26
 καὶ ἔτις δὲ τὸ τοῦ αἰθῆρος, ὡς τὸ μὲν
 ἐξαιρέηται, τὸ δὲ αἰθῆρηται. 27
 καὶ δὲ καὶ μόνον ἵκελον ἐξε-
 45 λάσονται ποίησαι τὸ εἶδος τῶν
 δακτύλων τῶν περὶ τῶν, ἵκελον δὲ,
 ὅπως ξυμπεσεῖ. 28 ἔτι δὲ μόνον εἶ-
 ναι τὸ οὖρον ἐληλασμένον, οἷον
 ἐπὶ τὰ ἔλκεα ἐξελαύνει, 29 ὅπως
 τὸ σῶμα ἔσμεν λείον ἔσται, καὶ μὴ
 τρέσει. 30 ποιέειν δὲ ταῦτα, ὡς καὶ
 τὰ τῶν δακτύλων. 31 ὅταν ἢ ποιη-
 ρῆ ὁ μόνος ὁ μόνον, ἔσται
 αὐτὸν ἐμπαθῆσαι οἷον περιμετρίως.
 32 ὅταν δὲ παρῆσαι αἰθῆρηται
 ἢ, τὸ μὲν δακτύλον ὑφελείν, τὸ ἢ μόνον
 δακτύλον ἐπιβῆναι. 33 ὡς τὸ μόνον
 δακτύλον καὶ μα παρῆσαι αἰθῆρηται,
 273 τὸ μὲν δακτύλον ἀφαιρέειν, τὸ
 ἢ δακτύλον ὑφελείν. 34 καὶ
 τὸ μόνον δακτύλον ἐπιβῆναι ἐς ὑδρῶς
 ψυχρῶν, ἐπιβῆναι αἰθῆρηται,
 τὸ δὲ δακτύλον ὑφελείν. 35 αἰθῆρη-
 κείων ἢ καὶ αἰθῆρη, [καὶ] τὸ [μὲν]
 ἡμέτερον ἀμείνω τὸ δακτύλον ἐχῆν,
 ὑπὸ τῶν τὸ μόνον. 36 ὡς δὲ
 ἀνασῶμα γένη, φυλασσομένη τῶ-
 το δακτύλον, ὅπως ὁ μόνος ἀπεμείνη
 ἢ ἢ μὴ, αὐτῆκα κατόπιν αἰθῆρηται
 ναι. 37 ὡς τὸ δακτύλον, ὡν αἰθῆρηται
 5 ναι, μὴ δὲ αἰθῆρηται, λεπτότε-
 ρον ποιέειν, μέγιστος ἢ αἰθῆρηται
 ναι. 38 ἐκ τῶν ἐς αἰθῆρηται καὶ
 σῆναι καὶ ὑπὸ τῶν.

Postea rursus eodem modo intro-
 trudat, donec quatuor digito-
 rum mensura intra osculum ute-
 rorum recipiatur. 24 Quum au-
 tem hoc susceperit, alterum
 postea apponat 25 simul ut prius
 infitum aufert, quo priusquam
 osculum conniveat recipiatur,
 dum adhuc rectum est & aper-
 tum. 26 Hoc autem ita contin-
 get, si alterum eximatur, alte-
 490 rum autem indatur. 27 Oportet
 autem & plumbum simile figura
 crassissimæ tædæ formatum in-
 trudere, quod cavum sit, quo
 continere quid possit: 28 plumbi
 vero amplitudo sit talis fabrica-
 ta, qualis in ulcera impellitur, 29
 ita ut os ipsius leve sit, & non
 fauciet: 30 formato autem hæc
 velut etiam subdititia ex tædis.
 31 Quum autem factus fuerit hu-
 jusmodi plumbeus penicillus,
 adipe ovillo trito ipsum exple-
 495 to: 32 & ubi ita præparatus fue-
 rit, tædam quidem subtrahito,
 plumbum autem indito. 33 Si
 vero plumbum appositum ardo-
 rem exhibeat, plumbum quidem
 detrahito, tædam vero rursus
 apponito. 34 Et plumbum in
 aquam frigidam immergito, &
 postea rursus apponito, ac tædam
 eximito. 35 Semper autem ali-
 quid appositum esse oportet, &
 interdum quidem melius est tæ-
 dam habere, noctu autem plum-
 500 bum. 36 Si vero surgere volue-
 rit, cum cautione hoc faciat,
 quo penicillus intus quiescat:
 sin minus, statim rursus subda-
 tur. 37 Si vero ex tædis appositis
 nullam suscipiat, tenuiorem fa-
 cito, donec suscipiat, 38 ex his ad
 illa transeundo, & obediētes
 93 uteros faciendo.

xxvi. Ἦν δὲ τὸ σῶμα μὴ δὲ
 δυνάηται ἀνοίγεσθαι, μὴ δὲ ὑπεριάνοιστον
 ἀνοίγεσθαι

xxvi. Si vero neque osculum
 aperiri poterit, neque uteri pro-
 pe

ἀγχιᾶ ἀποσιώσιν, ² αὐτῆς ἐπινα-
 χωρεῖν ἐπὶ τῆ δὲ χαλκῶν ἰσθμῶν ³ δὲ τὸ
 ἦ τῆ ἀποσιώσιν ἐπὶ τῆ δὲ πέρην, μέ-
 χρις ὅτε μεταχθῶσι, καὶ πελα-
 στατώ ἀποσιώσιν. ⁴ καὶ πρὸ δὲ ἀνασο-
 μωθῶσι, ἀποσιώσιν ἀποσιώσιν
 ποιήσονται. ⁵ εἶναι ἦ τὸ μέγιστος ὅσον
 ἐλάκη. ⁶ τέτων ἦ τὸ ἕτερον ἀποσι-
 10 κείσθαι μέχρις ὅτε ἐκείνη. ⁷ καὶ
 πρὸ τῆ ἀποσιώσιν. ⁸ ὅταν
 ἦ ἀποσιώσιν μέγιστος, βέλτερον τὸ ⁹⁴
 ἀποσιώσιν τὸ ἐκ τῆ ῥητίνης ἀφίσησι
 γὰρ δὲ τὸ τῆ σόματι τῆ ὑπερέων ἐς
 ἐλαιον ῥόδιον ἢ ἱερανον. ⁹ πρὸ τῆ τὸ
 μολύβδιον ἀποσιώσιν χεῖρ, ὅπως
 ἐν ὄρθῳ τῆ σόματι ἐκείνη ἐς τὸ ⁹⁵
 εἶσθαι τῆ σόματι, ἐπιτα μεταχθ-
 κήματα ἀποσιώσιν. ¹⁰ λέεισθαι ἦ
 θερμῶν, καὶ ἀποσιώσιν ἀποσιώσιν, καὶ ὑ-
 περον. ¹¹ ἔδειπνον διδόναι τῶν θα-
 λασσίων πρὸ τῆ ἐρημύων. ¹² διδόναι
 ἦ, ὅταν ἡμέραν γλῶσσιν) δὲ ἢ τῆ
 15 δὲ ἀποσιώσιν, ¹³ σκεψάμενος,
 μὴ μὲν τὸ σόμα καλῶς ἔχη τῆ ὑπε-
 ρέων, ¹⁴ καὶ, [μὴ] κατὰ τὸν ἦ,
 πᾶσι τῆ τῆ ἀποσιώσιν. ¹⁵ ⁹⁶
 μὴ ἦ τῆ μεταχθικήματα.

XXVII. Ὅταν δὲ ἀποφλεψ- ⁹⁷
 μῶν τὸ σόμα τῆ ὑπερέων, ² αὐτῆς
 ἀποσιώσιν τὸν αὐτὸν τῆ σόμα τῆ
 φάρμακα, καὶ τῆ πρὸ τῆ καὶ τὸν
 ὑψημύρον τῆ σόμα. ³ ὅταν ἦ κα- ⁹⁸
 λῶς ἔχη τὸ σόμα, ἀναφυσίω ὡς εἶ-
 ρη). ⁴ καὶ τὸ σόμα ἦ ἀναφυσίω δὲ
 καὶ τῆ ὑπερέων ὡς. ⁵ ἀποσιώσιν
 ποιήσονται ξυλὸν τῆ σόμα ἀποσιώ-
 ναι. ⁶ ποιήσιν ἦ δὲ καὶ ταῦτα. ⁷ ἀπο-
 20 ἦ τῆ ἀποσιώσιν. πυρῆσιν, καὶ τῆ
 πυρῆ τῆ ἐκ τῆ μαρμαρίου τῆ ἀποσι-
 ῶν ἐρημύων. ⁸ μὴ ἦ τῆ πυρῆ τῆ
 ὑπερέων ἀποσιώσιν τὸ φάρμακα.
⁹ ὅταν ἦ μέγιστος ἀποσιώσιν, ἀπο-
 πᾶν τῶν τῶν ἀποσιώσιν λέσονται,
 ἔτι

pe accefferint, ² rursus ad veterem
 medicinam redito, ³ à prima ad
 secundam, donec ' mollescant, & ⁵⁰⁵
 propinquissime accedant. ⁴ Et
 postquam aperti fuerint, subditi-
 tia facta apponito. ⁵ Sint autem
 magnitudine olivæ. ⁶ Horum
 autem alterum appositum sit do-
 nec liquefcat, ⁷ & deinde alter-
 um apponito. ⁸ Quum autem
 apponere voles, ipsum subditi-
 tium medicamentum ex resina
 præparatum, in oleum rosaceum
 aut irinum tingito. Nam alias
 ab osculo uterorum recedis. ⁹
 Prius tamen plumbum ' apposi- ⁵¹⁰
 tum esse oportet, quo recto oscu-
 lo, in internam osculi partem
 attrahatur. Postea vero mollito-
 ria apponito. ¹⁰ Lavet autem ca-
 lida, & ante, & post subditi-
 tia medicamenta. ¹¹ Et in cœna ex-
 hibeto quid ex relatis marinis. ¹²
 Exhibeto autem duobus aut
 tribus diebus ab appositione,
¹³ consideratione habita an os-
 culum uterorum ¹⁴ bene ha-
 beat, & purum sit. Quod si est,
 ab hoc subditi-
 515 Postea vero ' mollitoria appo-
 nito.

XXVII. Quum vero inflam-
 matum fuerit os uterorum, ² rur-
 sus eodem modo pharmaca ap-
 ponito, reliquaque facito juxta
 relatum modum. ³ Ubi vero
 probe habuerit corpus, velut di-
 ctum est, sufflato. ⁴ Sed & oscu-
 lum, & uteros sufflare oportet
 sic. ⁵ Subditi-
 520 ditium factum cum
 ficu apponito, ⁶ duo autem sub-
 diti-
 tia facito: ⁷ & antequam sub-
 das, fomentum exhibeto ex fœ-
 niculo prius relatum, ⁸ Postri-
 die ' vero post fomentum, appo-
 525 nito medicamentum: ⁹ & quum
 apponere voles, præ omnibus
 subditi-
 tis ubi prius laveris ip-
 sam

ἔτω παροχθέναι. ¹⁰ τῆ δ' ὑστεραῖν
 ἡμέρῃ μαλθακὴ ἡερα δὲ ἄρχεις
 αὐτῶν φλεγμῶσι. ¹¹ καὶ δὲ πάλιν
 φλεγμῶσι πιεῖν τὰ ἄλλα καὶ
 τὸ ἐμπεδοῖεν λόγον. ¹² ποιεῖν ἢ καὶ
 πάλιν ὅτι παροχθέναι τὰς τοιαύτας,
 οἷα παρὶ καὶ πάλιν ὅτι παροχθέναι. ¹³ καὶ
²⁵ μὴ μείνη ἀπαρὲς παροχθέναι, δὲ κρόνον
 τὰς δὲ κρόνον εἶναι, φυσησὶν τὰς ὑστε-
 ρας, καὶ πεπαύσθαι. ¹⁴ καὶ δὲ ἵς χρη-
 ζῆν, αὐτῶν παροχθέναι τὸ αὐτὸν τρό-
 πον, ὅταν παρὶ ὅτι παροχθέναι. ¹⁵ καὶ ἢ ταῦ-
 τα, ὅταν καλῶς δὲ κρόνον καὶ κρόνον
 εἶναι, πάλιν πυρετὸν καὶ παροχθέναι
 πάλιν ἐν τῷ θυμιαμάτων.

XXVIII. Σκιδιάζειν ἢ τὸν δὲ τὸ
 τρόπον. ² κύπελλον κρυσταλλῶν καὶ
 σῆσιν ὅσον σκαφίδα, καὶ κέλαρον
 μυρεψικὸν ἕτερον τοσούτων, καὶ χροί-
 νος τὸ μυρεψικῆς ἴσον, κροταλέωμ
 τε ἴσον, ἔκ κύνιν ἀπιοπικῆ, ἔκ ἀν-
 νήσος, καὶ πηγάς ξηρῆς, καὶ ὑπερικῆς,
³⁰ καὶ κροταλέωμ ἀπέρμα. ³ ὅταν δὲ
 ταῦτα ἀποσκαφίσθαι, ἐγκέρας εἰς
 τὸ χύτρον οἶνος αὐτῆς κροταλέωμ
 ἕξ, ὡς δὲ ἀδεδείχθη λούκῃ, ἐπιπί-
 σαι τὸ κροταλέωμ ὅσον τὸ κροταλέωμ
 ἔκ ἀνακροταλέωμ. ⁴ εἶτα ἐγκέρας
 ὅσον τριώβολον ὀκτώμυρον ἀγρῶ-
 πλον ὡς βέλυσαν, ἢ ἀκροταλέωμ ἢ
 ἱερὸν ἄκρον. ⁵ ὅταν ἢ ἐγκέρας, ἀνα-
 ταράξαι, [καὶ] πυρετὸν μαλθακῆ
 τῆ πυρετὸν παρὸν κρόνον. ⁶ λάβειν ἢ
 παρὸ τὸ πυρετὸν, καὶ πυρετὸν ἡμέρας
 δύο ἢ τρεῖς. ⁷ ὅταν ἢ παρὸ τὸ πυ-
 ρετὸν, ἐπιπέμα ἢ καὶ ἐπιπέμα
³⁵ ἐπὶ τῆ πυρετὸν, ὅπως μὴ ἀπηνέη.
⁸ καὶ ἢ τὸ πῆσιν ἀμύδιον, καὶ πῆσιν μ-
 λυδῶν, κροταλέωμ. ⁹ ὅταν ἢ πυρετὸν
 ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς. ἐτέρας ἀφελ-
 πῆν δύο ἢ τρεῖς. ¹⁰ τὰς ἢ μετὰ
 ἡμέρας λάβειν δὲ τὴν ἡμέρας. ¹¹ ἐπιπέμα
 ἢ παρὸ τὸ ἐπὶ καὶ ὡμῶν, καὶ ῥαφα-
 νῶν

fam ita apponito: ¹⁰ postera au-
 tem die mollitoria auxiliantur
 quāndiu inflammati fuerint. ¹²
 Post inflammationem vero, alia
 facito, juxta priorem rationem,
¹² facito item de hoc subditio
 talia, qualia de priore. ¹³ Et si,
 quidem in mense semel apposi-
 tum fatis videbitur inflasse ute-
 ros, quiescito. ¹⁴ Si vero aliqua
⁵²⁵ opus habuerit, rursus apponito
 eodem modo quo prius. ¹⁵ Postea
 vero ubi bene habere tibi visa
 fuerit, & tempestivum esse, fo-
 mentum ex suffimentis præpara-
 rato.

xxviii. Præparatur autem
 hoc modo. ² Cyperum tusum
 præparato testæ conchæ mensu-
 ra, & calamum unguentarium
 eadem mensura, & junci un-
 guentarii tantundem: cardamo-
 mi tantundem. Cumini item
 æthiopici, & anisi, & rutæ sic-
⁵³⁰ cæ, & hyperici ac fœniculi se-
 minis. ³ Quum autem hæc præ-
 paraveris, vini austri albi odo-
 ratissimi heminas sex in ollam
 infundito, & de contusis qua-
 drantem inspergito ac permisce-
 to. ⁴ Deinde unguenti ægyptii
 optimi, aut amaricini, aut irini,
 trium obolorum pondus affun-
 dito, ⁵ permisce to, & molli fo-
 mento plurimo tempore foveto.
⁶ Ante fomentum vero lavato, &
 duos aut tres dies foveto. ⁷ Quum
 autem foveri desierit, opercu-
⁵³⁵ lum quoddam fomento impone-
 re oportet, ut ne transpiret. ⁸
 Postea vero tædis & lumbis ute-
 re. ⁹ Quum autem duobus aut
 tribus diebus fomentum adhi-
 bueris, alias duas aut tres inter-
 mittito. ¹⁰ Intermediis autem
 diebus bis in die lavato. ¹¹ Edat
 porrum coctum & crudum, &
 raphanos, & nasturtium, & allium
 assatum

νίδας, κὺ κριόδαμα, καὶ σκόροδα
 ὀπθῆ κὺ ἐφθῆ. ¹² κὺ τὸ πόμα ἀκρη-
 τέστερον. ¹³ καὶ τοῖσι θαλασσίοις,
 τοῖσι περὶ ἡμέρας Διὰ λιπὸν μύρον πα-
 ρέλῃσι, πυρλίω κρη ἐπιπίσανθαι
 ὀλίγησιν ἐκείσθαι κρη μύρων ἐς τὸ
⁴⁰ ὑπερχεσθαι πυρλίω. ¹⁵ κὺ οἶνον
 ἐπιχέαι, ἢ δοκίη δεῦρο, κὺ ἔλαιον,
 ἔ τῶτο πυρλίω. ¹⁶ ἐκείτων δὲ σι-
 δοκίη καλῶς ἐχέειν τὸ πυρλίω, κὺ τὸ
 σῆμα μαλθακὸν εἶναι ἔ ἀνεστομα-
 μῆρον, ὡς κρη, ἔ αὐτῶν αἰ ὑσεραί ἐφ-
 ρῶς, ¹⁷ μὲ τὸ πυρλίω τὸ ὑσερλίω ἡμέ-
 ρω προσήγειναι τὸ φάρμακον τὸ
 ξυὸ τῆ σμύρνης. ¹⁸ περὶ τῶν ἡμε-
 ρῶν. ¹⁹ μὲ τὸ κρη τερσιν τῆ ὑσεραί ἡ
 ἡμέρῃ τὰ μαλθακὴ ἡμερα προσήγε-
 ναι, κὺ μέχρης ὅτῃς δὲ φλεγμῶν ὡ-
 σιν αἰ ὑσεραί. ²⁰ μὲ δὲ τῶτο τοῖσι
 θαυδοῖσι κὺ μολυβδίοις κρη ἐφθῆ.
⁴⁵ ²¹ μὲ τὸ ταῦτα Διὰ λιπὸν ἡμέρας,
 ὡς αὐτὸ δοκίης εἶναι, τὰς φλεγμα-
 σίας δὲ ποικίλων τὸ ὑσερῶν, ἔ τὸ
 δυνάμειν περὶ μύρον τὸ σῆμα-
 τος, αὐτῶν ἀναπυρλίω, ὡς γέγρα-
 πται. ²² ἢ μὲ δοκίη ἐπὶ ὑπερχεσθαι
 πυρλίω ἰκαυῆ εἶναι, ἐς ταῦτῶν ἐμ-
 βαλῶν τὸ θυμιαμάτων, ὡς περὶ τὸ
 περὶ τῶν, ἔ οἶνον ἐπιχέων ἔ ἔλαιον.
²³ ἢ μὲ δοκίη τὸ αὐτὸ ἀκρησθαι εἶναι
 ἢ πυρλίω, ἔ τέρλιω ἐξ ἄκρησιν κρη
 σκιδάξιν. ²⁴ δὲ τὸ νεοκρῶν ποιέειν
 τὸ φάρμακον ἐφ' ἐκείσθαι περὶ τῶν,
²⁷⁴ μέχρης ὅτῃς ὑφαίμα καθαίρη. ²⁵
 ἢ τὸ ποιῶντα κρη τέρλιω, περὶ αὐτῶν.
²⁶ διαίτη δὲ τῶν δὲ τῶν τῶν.
²⁷ ἀνερωτῶν τὸ ἐν ὀκρίησιν ἡμέρησιν
 αὐτῶν ἐχέειν τὰ κρη μύρια, δὲ τὸ
 τῶν δὲ τῶν δὲ διαίτη τῆ δὲ
 τῆ διαίτη. ²⁸ περὶ τῶν μὲ λῆσθαι
 πολλῶν τερμῶν, ἢ κρη τὸ κρη αλῆς.
²⁹ ὅταν τὸ παύσθαι, δὲ τῶν τῶν δρι-
 μῶν

assatum ac coctum : ¹² & potus
 fit meracior : ¹³ & marinis præ-
 dictis utatur. ¹⁴ Quum vero ⁵⁴⁰
 intermedii dies præterierint,
 rursus fovere oportet, ita ut
 modicum de singulis contusis ad
 prius fomentum inspergas, ¹⁵ &
 vinum insuper affundas, si opus
 esse videbitur, itemque oleum,
 atque cum hoc foveas. ¹⁶ Post-
 quam autem fomenta bene ha-
 bere tibi visa fuerint, & osculum
 molle esse ac apertum, velut
 convenit, & ipsi uteri prope :
¹⁷ postera die a fomento, phar-
 macum quod cum myrrha
 præparatur apponito : ¹⁸ (sint ⁵⁴⁵
 autem appositia duo.) ¹⁹ post-
 stridie vero post purgationem,
 mollitoria subdito, quandiu
 uteri fuerint inflammati. ²⁰
 Postea vero tædis ac plumbeis
 penicillis utere. ²¹ Post hæc
 intermissis diebus quotquot vi-
 sum fuerit, respectu ad inflam-
 mationes uterorum habito, &
 virium corporis conjectura fa-
 cta, rursus velut scriptum est
 refoveto : ²² siquidem prius
 fomentum adhuc sufficiens esse
 videbitur, conjectis ad hoc ⁵⁵⁰
 suffimentis velut prius, & vino
 ac oleo affuso : ²³ si vero inutile
 esse prius illud fomentum videa-
 tur, aliud ex integro præparato.
²⁴ Oportet autem hoc pharma-
 cum renovare in singulis adhibi-
 tionibus, quandiu suberuenta
 purgantur. ²⁵ Si vero talia pur-
 gata fuerint, quiescas. ²⁶ Diæta
 porro hoc modo constituatur. ²⁷
 Interrogato in quibus diebus
 menses ipsi prodierint, & ab his
 initio facto, hanc diætam præ- ⁵⁵⁵
 scribito. ²⁸ Primum quidem
 multa calida lavetur, capite ex-
 cepto. ²⁹ Quum autem cessave-
 rit, caseum acrem, & rutam, vi-

μου κη πήζανον, οίνω διένει μέλα-
 νι, ἴσον ἴσω κεκρημύρον. 30 ἔπειτα
 5 αὐτὸν, ἀλφίῳ ἐπιπίσαινα, δένω κα-
 πτεῖν ἐκ τῆς λυτῆς ὀψίως. 31 εἶτα
 ἀεσον δένω ἐν κρημῶ. 32 ἐοπίην ἢ
 μάζω ἢ ἀεσον, κη πρόστα ἐφθα ἢ
 ὠμά, κη τῶ ὀμοιοτρόπων δερμείων
 πάντων τῶ ἀεργεργεμύρον. 33 κη
 ἔτη ἀλλοι, τῶ ἄφρον μὴ ἀφαρ-
 ρέην, κη σίλφιοι πάλυ ρινάνω, κη
 σκόροδα ἐγκαιτεψώνω πολλά. 34
 ὄψοις ἐλὲ ἔρεαχ τῶ ἰχθύων τοῖσι
 σελάχεσι πῦσιν ἐφθοῖσιν [ἐν] ἡξυ-
 γλύκε [ἐν] σηπιδίσι [τε κη] πο- 101
 λυπιδίσι ἐν οἴνω κη ἐλμω. 35
 "Φύλλω [ἐν] ἀποτεργεμύρον πῖ- 102
 10 ἰφν, κη ἐοπίην ὡς ἑλπίσαι, κη ἐπ' ἀ-
 εῖσω, κη ἐπὶ δένω. 36 λέεαχ ἢ μῦ
 τὸ δένω, ὅταν μέλλη ἀναπαύε-
 σθαι. 37 ταῦτη τῆ διαίτη μέχρι ἡμέ-
 ρων πέντε ἢ ἕξ ἔεσθω. 38 μῦ ἢ ταῦ-
 τας πῦς ἡμέρας, ἀεσον μὲ διδόνω ἢ
 σῆ ἀκτῆς κρηπὸν ὅσον πυρῶ ἢ ἕξ
 ἐν οἴνω ἀκρήτω, κη σηπῆς ὡς ὅσον
 δένω ἢ δυοκαδέκα. 39 ταῦτα τῶ
 ψυθω ὁμῶς ἐλεῖ ἀεσον διδόνω ἢ
 σῆ πίνω. 40 μῦ ἢ τῶ τὸ φάρμα-
 κων διδόνω ἢ πῶσιν, ἐπιχρῶσιν ἐλὲ
 λέεαχ. 41 πτεῖν ἢ τὸ πήζανον κη τῶ
 15 τυρόν, 42 ἢ τῶ [ἢ] ὀψίω, τῶ ἀε-
 ρεργεμύρον τῶ ὀψίω. 43 πτεῖν ἐλὲ
 ὀψιμῆρον. 43 λέεαχ ἢ αἰετῶ ἢ ἡμέ-
 ρης δις αὐτῶ. 44 ἢ ἐλὲ διαίτα ἢ τῶ
 μέχρι ἡμερῶν τρεῖς καδέκα ἢ τεσ-
 σαρεσκιδέκα. 45 ὅταν ἢ αὐτῶ αἰ-
 ἡμέρα παρῆλθωσι, κη ἢ πῶσιν ποιέειν
 ἐκ τῶ ὀπῆ τῶ σιλφίω ὅσον κύα μων, ἢ
 διδόνω τῶ τῶ ὀψίω. 46 μῦ ἢ τῶ
 τῶ κα τῶ ἀεργεργεμύρον ποιέειν.
 47 ὅταν ἢ ἡμέρα ἡμέραν πέντε κη
 εἰσπιν ἐν ταῦτη τῆ διαίτη, τῶ μὲν
 ἄλλα ποιέειν κη ταῦτα, 48 ἀεσον ἢ
 ἀεῖς, ὅταν μέλλη ὀψίω, ἀε-

no nigro pari aqua temperato di-
 luito, 30 & postea polenta insper-
 sa, statim ex balneo bibenda da-
 to : 31 deinde prandium tempe-
 stive exhibeto. 32 Edat autem
 mazam aut panem, & porrum
 coctum aut crudum, & de hu-
 jusmodi omnibus acribus præ-
 scriptis, 33 & aliquando 'legu- 560
 minis fracti decoctum : spumam
 autem ne detrahitō, & silphium
 multum derafum addito, ac mul-
 ta allia incoquito. 34 Obsoniis
 autem utatur piscium, cartila-
 gincis omnibus coctis aceto
 mulso dulci, aut favorum cre-
 more cocto, bolbidi's, polypodi-
 diis, in vino & oleo : 35 & silphii
 semen tritum bibat : & quam
 plurimum in prandio, tum in
 cœna edat. 36 Lavetur autem
 post cœnam, quum requiescere
 volet. 37 Hac diæta ad dies 565
 quinque vel sex utatur. 38 Post
 hos dies, manè jejunæ sambuci
 fructus baccas sex, in vino me-
 raco dato, & sepix ova decem
 aut duodecim. 39 Hæc trita si-
 mul mane jejunæ bibenda præ-
 bcto. 40 Post hoc vero pharm-
 acum portionem dato. At ubi in-
 terquievit, lavetur. 41 Sit autem
 potio, ruta, & caseus, 42 atque
 sic prandeat præscripto modo.
 Serius autem cœnet : 43 & sem-
 per bis in die lavetur. 44 Hæc
 autem diæta ad dies 'tredecim 570
 aut quatuordecim procedat. 45
 Quum vero hi dies præterierint,
 catapotia ex succo silphii fabæ
 magnitudine formato, atque
 hæc primum dato, 46 postea ve-
 ro alia præscripta facito. 47 Quum
 autem dies transacti fuerint vi-
 ginti quinque in hac diæta, reli-
 qua quidem facito eodem modo.
 48 Ante prandium vero ubi pran-
 dere volet, allii segmenta qua-

- 20 τρείψυμ ἑκατόβησ' ἄγλυκας οἶον 103 tuor, & caseum acrem tali magnitudine terito, & polentam modicam ammisceto, 49 ac massam efformato, eamque primum edendam dato. 50 Ante coenam vero meracum absorbeat, atque ita cibum capiat. 51 De cætero vero eadem diæta utatur. 52 Quum autem novem dies reliqui fuerint ad tempus mensium, primum hoc dato. 53 Cum ovis & sambuco, cuminum æthiopicum, & castorii obolum. 54 Ubi vero duo dies reliqui fuerint, ab his omnibus porionibus ac catapotii abstineat. 55 Verum pharmacum cum tæda præparatum jejuna ubi lavit, sumat. 56 Post medicamenti vero potum, mercurialem & brassicam simul in aqua cocta dato, cum aceto multo dulci, aut favorum cremore cocto, sale, silphio & oleo condita. 57 Atque hæc in prandio edenda præbeto, & succos sorbendos: & potum meraciorem bibat. 58 Obsoniis autem utatur polypodio cocto aut sepiolis: 59 & hæc quidem in prandio. 60 In cœna vero sumat carnem caprinam, aut ovillam, aut agninam percoctam: & porrum, & alia æria, quæcunque voluerit. 61 A cœna vero lavetur: 62 & hæc sit diæta postremis duobus diebus. 63 Si vero ex hac diæta menses non fuerint detracti, sequenti mense eandem diætam ab initio repetito, usque ad postremos duos dies. 64 In quorum priore appositura facta apponat, juxta superiorem rationem, ex pharmaco cum tæda facto. 65 Apponat autem prælota. 66 Verum considerare oportet etiam uteros quomodo habent, quo semper omni tempore bene habeant, &
- 25 πειρασθῆς, καὶ τυρόν δριμυῶσπον ἕσπερμαλον, καὶ ἀλφίον ὡρὸν μίξυ ὀλίγα, 49 καὶ ποιέειν μαζίδα, καὶ τῶν τῶν τῶν ὡρὸν τὸν κῆρ. Φαγεῖν. 50 ὡρὸν δ' ἕδέπνε ἀκρηθὸν ἐπιρροφέειν, καὶ ἕτω σιέειδῃ. 51 τὰ δ' ἄλλα τῶν αὐτῶν διαίτην διαίτην. 52 ὅταν δ' ἐννεὰ ἡμέρας ἤλθῃ, καὶ ἀγλί- πωσι εἰς τὸν χρόνον, διδόναι τῷ τῷ ὡρὸν. 53 καὶ μετὰ τὸ ὄν ἐτ' ἀκίης κύμινον ἀγλιόπιπτον καὶ ἕ κῆσορ ὅσον ὄσολόν. 54 ὅταν δ' ἡμέρας λοιπὰ δύο ἔωσι, τετέαν μὴ ἀπακα- 25 γλυμπαίνων τ' παμάτων καὶ τ' κῆσορ ποτίων, 55 τὸ δ' ἐξὸν τῷ δαμάτω φάρμακον οἰδίναι λισα μὲν ἡσῆ. 56 μετὰ δ' τ' πόσον τ' φάρμακον διδόναι λινοζῶσπον καὶ κῆρ μῆλι, ὀρεῖ ἐψῶνα ἐν ὕδατι, ἢ ἡδυνῶνα ἐν ὄξυ γλύκῃ καὶ ἄλσι, καὶ σιλιφίω καὶ ἐλάμει ἐπὶ τῷ δόρω. 57 ταῦτα διδῆσ τεώρησ, ἐτ' χυλῶν ῥοφέειν, ἐτὸ πομῶ ἀκρητέσπερον πίνειν. 58 ὅψοισι δ' χρόνω πολυποδίω ἐφῶν ἢ σπηθίοισι. 59 ταῦτα μὲν ἐπὶ τῷ δόρω. 60 ἐπὶ δ' τῷ δειπνω, κρέας ἀγρῆσ, ἢ οἴος, ἢ δρονίς διέφθῃ, καὶ πρῶσα, καὶ τῶν ἄλλων δριμείων, ὀ, ἡ αὐ βέλη. 61 λισοῖδῶ δ' ἀπὸ τ' δειπνεσ. 62 αὐτῇ ἢ διαίτῃ πῆσ δύο ἡμέρας εἰς πῆσ ὕσῆτας. 63 ἢ δ' ὡρὸν τῶν διαίτην τῶν τῶν μὴ κῆρ σπαοδῆ τὰ ἐπιμῆλια, τ' ἐπιόνῃ μῆλια τ' αὐτῶν διαίτην ἐξ ἀρχῆσ διαίτην, ἀχρῆσ ὕσῆταν δύο ἡμερέων. 64 ταῦτα δ' πῆσ δύο τῇ ὡρὸν πρὸν ἡμέρη τ' ὕσῆτης ὡρὸν εἶναι παύσας ὡρὸν εἶναι καὶ τ' ἐμ ὡρὸν εἶναι λόρον, φαρμάκον τ' ἐν τῷ ὕδατι ποίσει μῆρσ. 65 πρὸσ- ἡσῆσ δ' ὡρὸν λῆσας. 66 σέψαδῃ δ' χρόνῃ τ' ὕσῆσαν, ὅκωσ ἔχουσι, ἐμῆσ ὡρὸν πῆσ τ' χρόνον, ὅκωσ καλῶσ

τας τ' ἐχέτωσιν ἢ τ' σπικίλλω τρεῖς ἡμέρας. ¹⁵ μὲν δὲ τὸ σκευάσμα ἐν τοῖσιν ἐπιμύωσισι μάνθανε, *ὡς* τε χολάδεα ἢ, *ὡς* τε φλεγματώδεα, *ὡς* τε αἷμα διεσφορὸς ἢ. ¹⁶ ε, *ὡς* δὲν αὐτῷ αἷμα κρητῆρα, *ὡς* προσήθεναι, ὅτε αὐτοὶ δοκίμη μάλιθα δέειδε, καὶ μελακλίζην τοῖσιν. ¹⁷ *ὡς* προσήθεναι δὲ τὰ *ὡς* σφουγγετα, ἐς τ' αὐτὸ αἷμα κρητῆρον ἀγαγῆ. καὶ ταῦτα ἐνεργεῖν τρεῖς ἡμέρας. ¹⁸ ἐλάφου δὲ σπέρμα προσήθεσθαι τῆσιν ἐμὸσπίων μαλακτῆρον εἶλον. ¹⁹ ἐπιτά γλήχωνα τ' ἡμέριον θυμιάμην τοῖσιν δρώμασι. ²⁰ καὶ ἔτω *ὡς* δὲ τ' αὐτῷ ἔτω.

xxx. Ἦν δὲ ἐν τῷ κῆρ ἢ ἔσθω γλῆνη, κεκρητῆρμένης πάντα ἐν τῷ πυρήσι δὲ ἔρξ, αὐτῆσιν ἰέναι ἐς τὰ δάδεα. ² καὶ ἐπιτά λεσσυμῆριν, ἀλάφα λούκον ἀγρῆλον προσήθεσθαι *ὡς* τὸ ὑγιὲς ἰχθύν, ἐκ τῶσιν ἐπιτάδε. ³ *ὡς* δὲ μὴ *ὡς* τὰ ταῦτα μετεσέωσιν αἷ ὑσέρμη, πινέτω νῆσις τῆσ γλυκυσιδὲσ κόκκωσ τῶσ μέλανασ πέντε ἐν οἴνω δάδεσ, ⁴ καὶ ἐπιτά σίτω τρωγέτω σιόροδοσ ὡμα καὶ ὀπῶ καὶ ἐφτά. ⁵ ὄψοισι δὲ κρητῆσ ὡσ ἐλαχίστοισιν. ⁶ *ὡς* δὲ [δὲ] μὴ γλῆνη ὑγιὲσ, ὡσάτωσ κρητῆρην αὐτῷ ὡσ ἐπιτάδε προσήθεν. ⁷ ἐπιτάδε ταύτησ τῆσ νέσασ, *ὡς* μὴ αὐτῆσ αχοῖεν ἐν γαστρὶ ἀποτῆσ γίνον. ⁸ *ὡς* δὲ ὡδὲ ἔχωσι, [ε] τὰ ἐπιμύωσι μὴ γίνῃ, μηδὲ πῦρ ἐπιλάσῃ, ⁹ φαρμάκισι *ὡς* σφουγγετον καθαίρειν αὐτὸ μάλιστα, *ὡς* δὲ ἀδενῆσ ἢ, κάτω. ¹⁰ ε μὲν τῶσ φαρμάκωσ ποσίλω, *ὡς* σοῖσιν ¹¹ δοκίμη φλεγματώδης εἶναι, ἐμείτω νῆσισ τε καὶ ἔτω τῷ σιτίω, ¹¹ καὶ ὡσ τὰ πολλὰ ὑγιὲσ ἔστω.

xxxι. Ἦν δὲ αἷ μῆτρωσ *ὡς* τὸ ἰχθύν ἐκρήσασι, ² τὰ ἐπιμύωσισ παχέα

Post hos vero bryoniam albam, aut scillam per triduum. ¹⁵ Postea vero consideratis mensibus discere, an biliosi sint, an pituitosi, aut an sanguis sit corruptus: ¹⁶ & ¹⁵ si opus fuerit ipsi sanguinem purgare, quocumque maxime opus habere tibi visa fuerit, id apponito. Et postea cum ejusmodi subdititia medicamenta, donec sanguis purus educatur; & hoc per triduum facito: ¹⁸ deinde cervinum adipem liquatum, molli lana eo imbuta apponat. ¹⁹ Postea per diem pulegium subdat: & aromatis suffita ²⁰ sic ad virum accedat.

xxx. Si vero ex partu morbus fiat, ubi ex urinæ fomento penitus purgata est, statim ad odorata accedat: ² & postea lota, oleum album ægyptium ad fanam coxam apponat, & super hanc decumbat. ³ Si vero neque ad hæc transmoveantur uteri, jejuna præconiæ grana nigra quinque in vino odorato bibat. ⁴ Et in cibo sumat allia cruda, & affata, & cocta. ⁵ Obsoniis autem utatur paucissimis. ⁶ Si vero sana non fiat, similiter ipsam purgato velut in prioribus dictum est. ⁷ Cæterum in hoc morbo si non statim in ventre habuerint, steriles fiunt. ⁸ Si vero sic habuerint, mensesque non fiant, neque febrilis calor corripiat, ⁹ primum pharmacis sursum maxime purgato. Si vero debilis fuerit, deorsum. ¹⁰ Et post pharmaci potionem, si pituitosa esse visa fuerit, vomat jejuna, & accepto cibo: ¹¹ & plerunque sana fiet.

xxxι. Si uteri ad coxam decurrerint, ² menses crassi exstantes

παχέα ἐόντα ἐγένετο, ³ ὀδυνή δὲ
 ἐς πλὴν νῆαιρῶν γαστέρι ἀφικνέ-
 ται. ⁴ ἀφικνεῖται δὲ καὶ ἐς τὸν κε-
 νεῶνα, καὶ δάκνεται. ⁵ ὅταν ᾧ δὲ
 ἔχη, λέγειν πολλῶν καὶ θερμῶ. ⁶ καὶ δι-
 δόναι σκόροδα τετραγὰ ὡς πλεῖστα.
⁷ καὶ γάλα πίνειν ἰκνεομύως. ⁸ ¹¹⁵
 ἔπειτα οἶνον ἀκρήθην. ⁹ καὶ πυρελίσση
²⁰ ὀλλυ. ¹⁰ καὶ φάρμακον δένον αἰῶ.
 λὺν ἢ ἀδενεσέρην ἢ κρότω. ¹¹ λὺν δὲ
 ἰηθῆ. πυρελὶν πῆς ὑπερῶς μαρσί-
 θρω ξυμμίτρη) ἢ καὶ ἀψίνθον. ¹²
 ἐπιπλὺν ἢ νεοπυρελίσση ἢ, ἀφέλκην
 τὸ σῶμα τῶ δακτύλῳ ἠρέμα τῶν
 ὑπερῶν ὡρῶς τὸ ὑγιές ἰχθίον, ¹³ πα-
 ρηρηρῶς ἢ μαλθακίον τὸ σῶ- ¹¹⁶
 μά τε καὶ τὰ ἀμφιπονεόμενα. ¹⁴ καὶ
 πρεσβείναι τι μαλθακίον μὲν ἢ
 μολύβδους, καὶ ἀπὸ κ. σκίλλαν, ἢ ¹¹⁷
 τι νερκίστιον, μίαν ἡμέραν δι-
 λιπῶν. ¹⁵ ἢ ἐπιπλὺν δὲ σοι δοκίη κα- ¹¹⁸
 θαρῆς εἶναι, τὸ νέτωπον πρεσβεί-
²⁵ ὄν ἐν εἰρεία, [ε] τῆ ὑπερῶν ἔλαμον
 ῥόδιον. ¹⁶ ἢ ἐπιπλὺν ἢ ἰόνταν,
 ἀμεινον μηδὲν πρεσβείναι. ¹⁷ λὺν ἢ
 μὴ ἴωσι, κανθαρίδας τέσσαρας
 ἀπὸ πῆρας καὶ ἀποδῶς [καὶ] ἄτερ κε-
 φαλῆς, εἰ γλυκυσίδης κρόκος πέν-
 τε τὸς μέλανος, καὶ σηπίης ὀκτὸς, καὶ
 σελίνου ἀπὸ πῆρας ὀλίγην ἢ ἐν οἶνω. ¹⁸ ¹¹⁹
 καὶ, λὺν ὀδυνή ἐνῆ, καὶ σελίνου
 ἔχη, ἐν ὑδατὶ θερμῶ ἐγκραθῆσθαι, καὶ
 πινέτω μελικρήθην ὑδατῆς. ¹⁹ λὺν ἢ
 μὴ καθαίρηται, αἰῶς τὸ φάρμακον
 πινέτω. ²⁰ ἢ ἢ ἀπὸ πῆρας ¹²⁰
 πινέτω καὶ ξυμμίτρω τῶ ἀνδρῶ. ²¹ λὺν
³⁰ ἢ μὴ γίνηται, διδόναι ὁ, ἢ καὶ
 σάσση, ὀρεῶν ὡρῶς πλὴν διῶαμι
 τῶ γλυκυσίδη. ²² καὶ τότε ἀσφαλῆς
 φοιτῶν ὡς τὸ ἀνδρῶ. ²³ λὺν ἢ ἰχθίον ἐν
 γαστέρι, ὑγιές γένετο. ²⁴ ἐν δὲ τῆ
 κροτάσση, λὺν ἢ πολλή, λινοζῶσιν
 ἐοδίετω, ²⁵ καὶ πολυπόδας ἐφθῶς ¹²¹
 καὶ

stentes non prodeunt: ³ verum
 dolor ad imum ventrem procedit,
⁴ & lateris mollitudinem, &
 morsum percipit. ⁵ Quum sic
 habuerit, multa calida lavato, ⁶
 & allia plurima edenda dato, ⁷ &
 lac convenienter bibendum: ⁸
 deinde vinum meracum: ⁹ &
 totam foveto: ¹⁰ & pharmacum
 sursum purgans exhibeto: si ve-
 ro debilior fuerit, infra. ¹¹ Si
 vero curata fuerit, uteros cum
 foeniculo foveto, & absinthium
 ammisceto. ¹² Postquam autem
 recens fota fuerit, os uterorum
 sensim cum digito ad sanam co-
 xam detrahit, ¹³ ita ut & ipsum
 os, & partes circumcirca affectas
 leniter mollias, ¹⁴ & mollitorium
 quoddam apponas, & postea
 plumbeos penicillos, & mox scil-
 lam: deinde narcissinum una
 die interposita. ¹⁵ Quum vero
 pura esse visa fuerit, netopum
 apponat in lana: & postridie
 oleum rosaceum. ¹⁶ At mensi-
 bus prodeuntibus melius est ⁴⁰
 non apponere. ¹⁷ Si vero non
 prodeant, cantharidas quatuor
 sine alis, sine pedibus, & sine ca-
 pite, & pæoniæ grana nigra
 quinque, & sepiæ ova, & apii se-
 men modicum, in vino bibat. ¹⁸
 Et si dolor affuerit, & urinæ stil-
 licidium vexarit, in aqua calida
 deficiat: & aquam mulsam aquo-
 sam bibat. ¹⁹ Si vero non pur-
 getur, rursus pharmacum bibat.
²⁰ Si autem purgatio prodeat, je-
 juna cum viro coeat. ²¹ Si vero
 non prodeat, dato quod detra- ⁴⁵
 hat ipsam, respectu ad vires mu-
 lieris habito: ²² & tunc tutum
 est ut ad virum accedat. ²³ Si
 enim in ventre habuerit, sana
 evadit. ²⁴ In purgatione vero si
 multa prodeat, mercurialem
 edat, ²⁵ & polypos teneros co-

καὶ παλαιάς. 26 καὶ σπιρίκι μελ-
τακῆσι χρῆσέσθω.

XXXII. " Ἦν ἐς τὸ ἰσθίον αἰὺσέ 122
ρη ἢ ἐς τὴν κενεῶνα καὶ ἄσθη εἰξάσι
λεχοῖ, 2 ὡρεσθὶ θέναι ἐς γάτερον ἰσθίον
αἰγύπκιον ἔλαμον λάδιον ἢ ῥόδιον.
3 ἐπὶ τῷ τὸ ὑγρὸς ἰσθίον ἀμείνον καὶ
35 κείσθω. 4 πίνην ἢ ἢ γλυκουσίδης κέκ. 123
κας πένσαρος τὸς μέλανας, καὶ ἀ-
κῆς κορπὸν ἐν ταῖσι δαμῖν ὅσον χη-
ραμίδα, καὶ κάρσθω ὡς κύαμον. 5
καὶ σπιρίκι χρῆσθω μετακῆσι. 6
λινοζῶσις εἰ αὐτὸ ἀερίμοιοι ὡρεσθὶ σπι-
τίε ἐφθῆ ὡς κρεμύση. 7 ῥοφέτω ἢ
καὶ ἔσθω δάδι. 8 καὶ τὴν δριμύτα
γέτω, πάλιν ῥαφανίδθω, καὶ κρομ-
μύς, καὶ κρεμύμα. 9 ἀερίον ἢ ἡρι-
δακίνη.

XXXIII. " Ὅκῃσιν ἢ ἀπὸ τῶν 124
ὑπερέων ξυμφορῆν γίνεσθαι νεπήμοι-
τα; λέγω εἰς, ὅκῃσιν αἰὺσέρι μὲν
χώρης κινήσῃσι, ὡρεσθὶ πτεσιν ἄλ-
40 λοτε ἄλλη. 2 ὅκῃσιν αὐτὸ προπέσω-
σιν, ὀδυνημὰ καὶ καὶ ἄσθη εἰξάσιν ὀδυ-
νησθῶσι, καὶ ἀψήτω ἡς ἢ κύσιθω,
" ὀδυνημὰ παρέχθω, 4 καὶ τὸ ἔρον ἢ 125
δέχονται, 5 ἐδὲ τὴν ῥήνον ἐπὶ σφείας
ἐλκεσθω, 6 καὶ ἀμφοῦ ἀλγῆ. 7 καὶ, καὶ
μὴ ταχεῖα λύσεις γίνωνται, ἀε-
πίσκονται αἰὺσέρι μὲν ὑπερον καὶ τὰ
αὐτὰ χεῖρα, καὶ ὡρεσθὶ αὐτὰ θένωσι.
8 γίνεθῃ ἢ καὶ κενεῶνας τε καὶ βεσῶ-
νας ἔσθω ἔσθω κενός. 9 χρῆθῃ ἢ ἐν δρι-
χῆσιν, ὅταν ἡ ὀδυνημὰ ἢ ὡρεσθὶ ἔσθω-
πύσθω. 10 καὶ γλασμάτω προσέθε-
να, καὶ ἐν ὕδατι θερμῶ εἶναι ἀγα-
θὸν γὰρ καὶ ἐν τῷ ἔσθω. 11 ἢ ἀπὸ χροισιν ἐν
45 ὕδατι θερμῶ ἐκ πτερομύσθωσι πυ-
ρεσθῶ. 12 καὶ πίνην ἢ ἢ ὑπερεῶν φα-
μάκων. 13 καὶ εἰ μὴ ὡρεσθὶ τῶν
λίγη, φαρμακῶσθω καὶ τῶν καὶ αὐτῶν,
καὶ δέσθω. 14 τῷ ἔσθω εἰς ἀερίον ἢ
σητῶσθω τῶν τῶσθω. 15 καὶ μὲν ἐς τὸς
βεσῶσθω

ctos, 26 & cibus mollibus utatur.

xxxii. Si puerperæ uteri in-
coxam incubuerint, aut ad laterem
coxam oleum ægyptium album,
aut rosaceum apponito. 3 Sed &
in sanam coxam decumbere, 50
melius est. 4 Bibat autem pæo-
niæ grana nigra quinque, &
sambuci fructus in tedis conchæ
testam majorem, & castorium
magnitudine fabæ. 5 Et cibus
utatur mollibus. 6 Convenerit
autem mercurialis ante cibum,
cocta velut brassica. 7 Sorbeat
autem & ipsam decocti aquam :
8 & acria comedat, exceptis ra-
phano & cepis ac nasturtio. 9
Optima est & lactuca.

xxxiii. Quot vero morbos
124 ex uteris fieri contingit? Dico 55
autem quum uteri ex loco moti
fuerint, alio alias allabuntur. 2
Ad quemcunque vero locum al-
lapi fuerint, dolores ingentes
incumbunt. 3 Et si quis vesicam
contingat, dolorem exhibent : 4
& urinam non suscipiunt, 5 ne-
que genituram in seipsos tra-
hunt : 6 & ambo dolent : 7 & si
non celeres solutiones fiant, ute-
ri postea suppurantur juxta eos-
dem locos, si ad ipsos decurre-
rint. 8 Contingit autem hoc & in
60 inguinibus, & super pectine. 9
Cæterum in principijs quum
dolor habuerit, sic curare oportet,
10 & tepefactoria adhibere,
& in aqua calida federe : bonum
enim & hoc est : 11 aut spongiis
ex calida aqua expressis fovere :
12 & pharmaca uteris commoda
bibere. 13 Si vero ad hæc non
solvatur, pharmaco fursum aut
deorsum purgare, utro tandem
opus fuerit : 14 cognosces autem
id hoc modo. 15 Si enim ad in- 65
guina,

βεβῶνας κὶ κίενα ἢ καὶ κύστιν ἐγ-
 χέιμψη, αὐτὰι χηῖσος (ἴν αὐῶ
 φαρμακείης. 16 ἢ δὲ ἐς τὸς κε-
 νεῶνας τε κὶ τὰ ὑποχόνδρια, αὐ-
 δέονται κελωτελεκῆ φαρμακεία.
 26 17 τὰ ἴννοσημάτα πάντα τὰ τοῖς
 τότοις παῖ γεραιτέρη (ἴ μᾶλλον γί-
 νεται, ἢ νεωτέρη (ἴ, ὡς τὸς δόπο-
 λείας τῶν ἐπιμυλίων. 18 γίνε-
 ται δὲ καὶ νέη (ἴ ἐσθ (ἴ, ὁκῆταν
 χρυσώ (ἴ πελὼ χροῖον.

19 Ἦν ἴ ἐς τὴν ἐρόν τρεῖς παν-
 ται, τὰ ὑποχωρήματα καλὺς (ἴ,
 20 ἢ καὶ ὀδύμα ἴχ (ἴ τὴν τε ὄσ-
 φῶν, κὶ τὴν νῆαιρῶ γαστέρα, καὶ
 τὸν ὄρῶν. 21 ὅταν ᾤδε ἔχη, λάβη
 χηῖ μιν τῶ θερμῶ, καὶ πυρελῶ
 5 τὴν ὄσφῶν. 22 κὶ ὑποθυμῶν τὸ
 κατόπιν κακῶδ (ἴ. 23 ἴ προσ (ἴ) ἴ-
 ναι ἴσῶα καθαίρη τε κὶ ἐλαύνη τὸς
 ὑσέρας. 24 ἴ πιπίσκῶ ὄ, ἢ αὐ προσ-
 δέχεται ἴ ξυμφερόντων μάλιστα.

XXXIV. Ἦν ἴ κατὰ (ἴ ἐων) ἐς
 τὸς βεβῶνας τε καὶ ἐρητήρας, 2
 ὀδύμα γίνον (ἴ ἴχουρῶ κὶ νάρκη ἐν
 τοῖσι σκέλεσι, 3 καὶ ὄ ἐρητήρ δόπο-
 φράσῶ (ἴ, ἴ τὸ ἴρον ἐ μεδίησι. 4 θε-
 ρεπῶν ἴ χηῖ ᾤδε. 5 ὡς τὸς μὲ τὸς
 ρίνας προσ (ἴ) ἴναι τὰ δῶάδεα καὶ
 μύρα, ὡς τὸς ἴ ὑσέρας τὰ δύ-
 ὀμα θυμῶν. 6 ἴ πασαι ἴ πρόσφα-
 10 πῖς ἴκανὴ τὸς ὑσέρας ἴ παροτρῶ-
 ναι, ἢ ἔχουσι ἢ φλαύρον. 7 καὶ γῶ
 δόπο ρίγε (ἴ τὸ ποδῶν κὶ ὄσφῶν, 8
 κὶ δῶπῶ ὄρχεῖ (ἴ, 9 καὶ πῆσῶ, 10
 ἢ κὶ κείασῶ, 11 κὶ ὄραμῶν πρὸς 129
 αὐαντες χωρίον, κὶ πρὸς κῆταιης,
 12 κὶ ἀπῶ ἴκων ἴκανῶν. 13 ἢ τῶτῶ 130
 ἴν χηῖ σκέπτε (ἴ, ἐς ὄλον τὸ σῶμα
 κατῶρέοντα, ὅταν παρεόντα λυτῆ
 ννοσημάτα. 14 ἢ τὰ γῶ τοιαῦδε πᾶν- 131
 ται ἀνάγκη ἐπὶ τῶ πλέονι ἢ τῶ
 ἐλάσσονι νῆσῶν ποιέειν. 15 κὶ, ἐπῶ δῶν
 ἐκλάμ-

guina, & pectinem, & vesicam
 irruerint, hæ purgatione sursum
 opus habent. 16 Si vero ad late-
 rum mollitudinem, & præcor-
 dia, hæ pharmaco deorsum pur-
 gante indigent. 17 At vero hu-
 juscemodi morbi omnes seniori-
 bus magis quam junioribus
 fiunt, ad menses suppressos: 18
 fiunt etiam juvenculis, ubi mul-
 to tempore viduæ manserint.

19 Si vero ad sedem conver-
 tantur uteri, secessus recrementa
 impediuntur, 20 & dolores oc-
 70 cupant lumbos, & anum ven-
 trem, & intestinum rectum ac
 podicem. 21 Quum sic habuerit,
 calida ipsam lavare oportet, 22 &
 lumbis fomentum adhibere, &
 postea graveolentia subter suffi-
 re, 23 & apponere quæ purgant
 & impellunt uteros: 24 & bibe-
 da dare quæcunque libenter ad-
 miserit ex maxime confrenti-
 bus.

xxxiv. Si vero incumbant in
 inguina, & urinæ meatus, 2 do-
 lores fiunt fortes, & torpor in
 cruribus: 3 & urinæ meatus 7
 obturatur, & urinam non emit-
 tit. 4 Curare vero oportet hoc
 modo. 5 Ad nares quidem odo-
 rata apponito, & unguenta. Ad
 uteros vero graveolentia suffito.
 6 Porro omnis occasio uteros
 propellere potest, si quid mali
 habeant. 7 Nam & à frigore pe-
 dum ac lumborum, 8 & à salta-
 tione, 9 & terrore, 10 & lignorum
 sectione, 11 & cursu ad acclivem
 ac declivem locum, 12 & ab aliis
 multus propelluntur. 13 Proinde
 hæc considerare oportet, ad to- 80
 tum corpus respectu habito,
 quum præsentis morbi affue-
 rint. 14 Propter talia enim om-
 nia necesse est plus aut minus
 ægrotare: 15 & postquam hæc
 n n 4 relu-

ἐκλάμψη, μάλιστα ταύτη πάλιν
 ἐξαπιναῖα δῆλα τῶν νοσημάτων.
 15 16 ὄγκου ἐν ταῦτα λυγῆ, ἄνω- 132
 τέρω καὶ λαμβάνεται ἐν τῷ παντός
 ἀνθρώπου. 17 ὄγκου ἀποψύξεις σκε-
 λίων ἢ παρκώσιες ψύξης γίνονται καὶ
 ἐν τοῖσιν ὑπερκαίσι, ταῦτα πάν- 133
 τι μείζοντες τὰς ὑπέρας. 18 ἐν πῆ-
 σι τοῖστέσι (καὶ ἄλλοις καὶ θερμῶν
 ὑδάτων καὶ τὰς ὑπέρας τῶν περὶ χω-
 ρίων, καὶ κνημερῶν ἐν αὐτῶν, & τὰ
 σκέλεα, ὅταν ἀποσπληκτικῶν ἴω-
 ριν.

xxxv. Ἦν περιετραφῶσιν αἱ
 μήτρας ἐν τῷ τόκῳ καὶ τὰ δεξιὰ, 2
 τὰ τε λοχεῖα ἐγίνοντο, 3 καὶ ὀδυνη
 ἔχει τὴν καμνὴν γαστέρα, & τὰς ἰξύας,
 20 & τὰς κενεῶνας. 4 καὶ τὸ δεξιὸν σκε-
 λος βαρύτερον, καὶ νάρκη ἔχει. 5 Ἐν 134
 εἰ μὴ περιετραφῶσιν, ὅσα αὐτῶν αἰσθη-
 τῶν ἐστὶν ἐν τῷ μήτρῳ, ἀλλ'
 ὅψις λείας τε καὶ ὀμαλῆς ἰσχυρῆς. 6
 ὅταν ἡ ἀδὲ ἔχει φάρμακον πίση, 6
 ὑπὲρ τῆς κελύφης καὶ αὐτὴ καίτω
 καίτω ἢ μῆλον. 7 καὶ πυελῶν ὄλον
 τὸ σῶμα, καὶ τὰς ὑπέρας μάλιστα
 ἀποσπληκτικῶν. 8 καὶ λέγειν τὰ θερμῶν,
 δις ἢ ἡμέρας. 9 καὶ τῶν ποτημάτων 135
 [διδόναι] ὅ, ἢ μάλιστα αὐτῶν ἀποσπλη-
 κτικῶν. 10 καὶ τῶν ἀνδρῶν
 25 ξυμυδῶν τριμηνά. 11 Ἐπὶ κρομ-
 βῶν ἐδίετω.

12 Ἦν αἱ ὑπέρας καὶ τὰ δεξιὰ 136
 ἐκκλιθῶσιν, ἢ τὸ ἰσχίον, 13 ὀδυνη
 ἔχει ὀξείη τε & σπέρην τὰς τε ἰξύας
 καὶ τὰς κενεῶνας καὶ τὸ σκέλος, καὶ
 ἐπισκάζει. 14 ὅταν ἔτως ἔχει φάρ-
 μακον καὶ πίση ἐλαττέρον. 15 τῆ
 ἢ ὑπεράνη ὑποθυμῶν. 16 τῶν δὲ
 κελύφων χροῖνας δύο, καὶ ἐλατῆς
 φύλλα καὶ ἀκνήσση μικρά, καὶ
 κηκίδα καὶ ἀκόψαι καὶ καὶ ἀπῆ-
 σμα, καὶ ὑποκυάμιν τρίτον χροῖ-
 κος.

reluxerint, maxime hac parte
 repentini morbi manifesti fiunt.
 16 Quum igitur hæc advenerint,
 penitius ex toto homine depre-
 hendere oportet. 17 Nam quæ-
 cunque perfrigerationes crurum,
 aut stupefactiones ex frigore
 fiunt, hæ omnes etiam in utero-
 rum morbis uteros elevat. 18
 In talibus itaque aquam calidam
 affundere oportet uteris & cir-
 cumfitis locis: & ipsos ac crura
 excalesfacere, quum allapfi fue-
 rint.

xxxv. Si circumverfi fuerint
 uteri ex partu ad dextram par-
 tem, 2 & puerperii purgamenta
 non fiant, 3 & dolor imum ven-
 trem habet, & lumbos, & late-
 rum mollitudinem: 4 & dex-
 trum crus gravatur, & torpor
 occupat, 5 & non tremit, & oscu-
 lum uterorum contingere non
 potest, sed ipsos leves ac fortiter
 planos deprehendet. 6 Quum sic
 habuerit, pharmacum bibendum
 dato, à quo sursum ac deorsum
 purgetur, magis vero deorsum:
 7 & totum corpus foveto, & præ-
 fertim uteros leniter: 8 & cali-
 da bis in die lavato: 9 & ex po-
 ribus quemcunque libenter ad-
 miferit, experimento facto præ-
 beto: 10 & viro frequenter con-
 dormiat: 11 & brassicam edat.

12 Si uteri ad sinistram par-
 tem, aut coxam declinaverint,
 13 dolor acutus ac vehemens
 habet lumbos, & laterum molli-
 tudines ac ipsum crus: & claudicat.
 14 Quum sic habuerit,
 pharmacum infra purgans bi-
 bendum dare oportet, 15 & po-
 stera die suffire hoc modo. 16
 Hordei chænicæ duas, & oleæ
 folia parum confringito, & gal-
 lam contundito ac cribrato, &
 hyofcyami tertiam chænicis
 partem.

κ⊙. 17 πῶτα μίξας καὶ ἐλαίῳ
 ἀραιποιήσας ὅσων ἡμικτύλιον ἐν
 30 χύτην κληνῆ, ἑποδυμία πένταρχος
 ημίρας. 18 τ' ἢ νυκτὸς γάλα βοῶς &
 μέλι καὶ ὕδωρ πινέτω. 19 καὶ τῷ θερ-
 μῶ λαιότω.

XXXVI. 11 Ἦν ὡρῆα λοξάνων 137
 αἱ μῆτρας, 11 καὶ δοχμαί ἑω(ι, 138 καὶ
 τὸ σῆμα αὐτέων, 2 τὰ ἐπιμυρία 139
 αὐτῆ τὰ μὲ κρύπτει, τὰ δὲ ἀε-
 φανίν(α οἶχον), καὶ ἔχ' ὁμοια γίνον-
 ται, ἀλλὰ κραιθέρα καὶ ἐλάσσονα ἢ
 ἀεφ. 3 καὶ ἡ γυνὴ οὐκ ἐ(γίνε) τε-
 πέσ' ἔχθρας, 4 καὶ οὐκ ἔχει ἔνθα
 μὲν γαστέρα, καὶ τὰς ἰζύας, καὶ τὸ
 ἰσχίον, καὶ ἐφέλκει αὐτό. 5 ὅταν ἔ-
 35 τως ἔχη, 6 φάρμακον γυνὴ πίνει, & 140
 λέξιν θερμῶν, καὶ πυρελῶ. 6 ὅταν ἢ
 νεοπυελίτης ἢ καὶ νεόλαγος, 7 τῷ δα-
 κτύλῳ ὡρῆα φάσασα ἀπερῆτω &
 παρδθινέτω τὸ σῆμα τῶν μη-
 τρέων. 7 καὶ ἑποδυμιάτω τὸ οὐά-
 δεα. 8 καὶ τ' ποτημάτων διδῶ, ὅ, 7
 αὐ μολίσι ἀεφ. δέξεται πέρσο-
 μμ⊙. 9 σίποι(ι) ἢ γρηῖδω μαλ-
 τασίσι. 10 καὶ σκόροδα ἐσθιέτω, καὶ
 ὠμα καὶ ἐφθα. 11 καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐμ-
 ούδῆτω. 12 καὶ ἐπὶ τὸ ὑγιές ἰσχίον κα-
 τακείδω. 13 ἐπὶ γάπρον καὶ πυ-
 ρελίδω. 14 ἢ ἢ νῆσ⊙ δισαπύλλ-
 λακ⊙.

XXXVII. 1 Ἦν ἢ ἀγχιτα ἑω(ι),
 40 ἢ ἐμῆν θαμινά. 2 πῆς ἢ ὑστῆρας πυ-
 ρελίση τῶσι διδῶ μολίσι, μέγρις
 αὐτὸς χάρην ἰδρωτῶσιν. 3 διὰ τῆ(ι)
 ἢ γρηῖδω μὴ λαπακλιχῶσιν.

4 11 Ἦν αἱ μῆτρας ἀεφ. σῶ(ι) 142
 ἐξ ὀτέρω τ' φύσι⊙, 5 πυρετὸς ἔχει
 τὸ ἀδύον καὶ ἔνθα μὲν γαστέρα. 6 &
 τὸ ἔρον σῶ(ι) θαμινά & καὶ ὀλίγην,
 & δάκνη σφοδρῶς τὸ ἀδύον. 7 πῆ-
 χη ἢ, 8 ἐν τῶν ἐξ ὅσων τῶν ἀνδρῶν
 ἐμωσύνάξη. 8 ὅταν ἢ ἢ ὠδὲ ἔχη,
 μύρ-

partem. 17 Hæc mixta & olei
 hemina dimidia subacta in olla
 nova, per dies ' quatuor suffito. 100
 18 Nocte vero lac bubulum, &
 mel, & aquam bibat : 19 & cali-
 da lavetur.

xxxvi. Si uteri transversim
 fitum habeant, & obliqui fue-
 rint, itemque os ipsorum, 2 men-
 ses ipsi partim occultantur, par-
 tim prius conspicui evanescent:
 & non similes fiunt, sed deterio-
 res & pauciores quam antea : 3 &
 genitura non fit hoc tempore :
 4 & dolor habet imum ventrem,
 & lumbos, & coxam, & ipsa at-
 trahitur. 5 Quum sic habuerit,
 ' pharmacum infra purgans bi- 105
 bendum dare oportet : & calida
 lavare, ac fovere. 6 Ubi vero
 recens fota & lota fuerit, digito
 immisso os uterorum corrigat
 ac dirigat : 7 & odoratorum suf-
 fitum admittat : 8 & ex potibus
 dato juxta experimentum, quem
 libenter susceperit. 9 Cibis au-
 tem utatur mollibus, 10 & allia
 cdat cruda ac cocta : 11 & cum
 viro dormiat : 12 & in sanam
 coxam decumbat. 13 Alteri vero
 fomentum ' adhibeat. 14 Morbus 110
 autem hic ægre cedit.

xxxvii. Si vero propinquis-
 simi fuerint uteri, frequenter
 vomat. 2 Uteros autem graveo-
 lentibus suffiat, donec in locum
 suum firmati fuerint. 3 Diæta
 vero ventrem non emolliente
 utatur.

4 Si uteri extra naturam pro-
 gressi fuerint, 5 febrilis calor ha-
 bet pudendum & imum ven-
 trem : 6 & urina frequenter ac
 paulatim destillat : & pudendum
 vehementer mordetur. 7 Pati-
 tur autem ' hæc, si recens ex par- 115
 tu viro condormierit. 8 Quum
 igitur sic habuerit, myrti bac-
 cas,

μύρρα καὶ λατῆ ξύσμαθα. ἐψήσασθαι
 ἐν ὕδατι, καὶ θεῖναι τὸ ὕδωρ εἰς πλῆ-
 45 ἀγήριον. 9 πρὸς σπονδαὶν ἢ ὡδὲ, ὡς
 ψυχρότατον ἢ, 10 τὸ λοιπὸν ἢ τρι-
 βων λείως πρὸς πλάσσει. 11 ἐπιπέ-
 πινισσα ὕδωρ φακῶν ξυμὸν μέλι καὶ
 ὄξυς, ἐμετέτω εἰς τὸ αὐτὸ αἰὺστέραμ' ἀ-
 νελευσθῶσι. 12 καὶ τὸ κλισίον ἀνε-
 κῶς χρεὶ ποιεῖν τὰ ἀπὸ τοῦ ποδῶν. 13
 καὶ τὸ αἰδοῖον ἰσποθυμῶν τὰ κρεκώ-
 δεα, τὰς δὲ γε ρίνας τὰ οὐάδεα. 14
 σιπιοισι ἢ χρεέτω ὡς μετακωκώ-
 ται καὶ ψυχροῖσι. 15 καὶ τὸ οἶνον ὕ-
 δωρ ἐτα λυκὸν πινέτω. 16 Ἐμὴ λυέ-
 στω, μηδὲ τὰ ἀνδρὶ ξυμερχέτω. 145

XXXVIII. Ἦν παντρίπασιν ἐκ

277 Ἐαῖδὸς ἐκπέσωσιν αἰμὴ μῆτρας, 2
 ἐκκρέμασθαι οἶον ὄχη. 3 καὶ ὀδυνή
 λάξσει εἰς τὴν αἰμὴν γαστέρα, καὶ τὰς
 ἰξύας, καὶ τὰς βροχίνας. 4 Ἐ, ὀχό-
 ταν ἐπιγλήσθαι χρεόνος, σὺν ἐθέλωσιν
 εἰς τὸ ἔσω τῶν χροῖων ἰέναι. 5 ἢ ἢ ἰστος
 λαμῶσιν, ὀχόταν ἐκ τὸς ἐξο-
 πονήσθαι, 6 ἢ τὸ λαμῶσθαι, ὡς 146
 ψαμῶσθαι τὰς ὑστέρας, 7 ἢ τὰ ἀνδρὶ
 ξυμῶσθαι ἐν τῇ λοχίᾳ κατὰ σφῆ. 8 ὅταν
 ὡδὲ ἔχη, ψύγμαθα χρεὶ σποσφί-
 5 να παρηγορηθῶσθαι πρὸς τὸ αἰδοῖον.
 9 καὶ τὸ ἔξω ἐὸν ἀποκαθάρσας, πιδέτω
 ἐν οἶνῳ μέλαινι ἐψήσασθαι, τὸ τε π-
 ερατωλῶσθαι, καὶ ἔσω ἀπωθῆναι. 10 ἐπι-
 πε καὶ μέλι καὶ ῥητίνην ξυμῶσθαι ἰον
 ἐκκατέρας, καὶ ἐν γαστέρῳ εἰς τὸ αἰδοῖον. 11
 καὶ κρεκώσθαι ὑπὸ πῆλη, αὐτὸ τὰς πό-
 δας ἔχασθαι ἐκ τῆς κρήνης. 12 καὶ πρὸς
 σπόγγος πρὸς οὐάσει ἀναδῆσθαι ἐκ τοῦ
 ἰξύων. 13 ἔς τὸ αὐτὸ ἔστω ἔχη, σι-
 πίων μὴ ἀπεχέτω, ποτῶν ἢ ὡς ἐλα-
 χίστω χρεὶσθαι, μέχρῃς αὐτὸ ἐπὶ ἡμέ-
 ραι παρὲσθαι. 14 καὶ, μὴ μὲν ἔστω
 ἐθέλωσθαι ἐν αἰσθῆσιν Ἐσπίνας, ἄλλως
 10 ἔστω. 15 μὴ ἢ μὴ, πρὸς ἰξύας τὰ 147
 λέγνα τὸ ὑστέρας, καὶ ἀμφιπωλῶσθαι,
 χρεῖσθαι

cas, & loti ramenta in aqua
 coquito, & aquam per noctem
 sub dio exponito, 9 atque sic
 frigidissimam pudendo affun-
 dito, 10 & leviter trita hæc ap-
 ponito. 11 Postea aquam len-
 tium cum melle & aceto bi-
 bens vomat, donec uteri fue-
 rint retracti. 12 Sed & lectum
 à pedibus altiolem facere oportet
 : 13 & pudendum graveo-
 lentibus suffire, 'nares autem
 odoratis. 14 Cibis vero utatur
 mollissimis ac frigidis : 15 & vi-
 num aquosum album bibat : 16
 & ne laetur, neque cum viro
 coeat.

xxxv:ii. Si penitus ex pu-
 dendo exciderint uteri, 2 depen-
 dent velut scrotum : 3 & dolor
 corripit imum ventrem, & lum-
 bos, & inguina : 4 & quum tem-
 pus processerit, non volunt in
 suum locum redire. 5 Morbus
 autem hic corripit, quum recens
 ex partu laborarit, 6 aut fatigata
 fuerit, ut uteros contactu læse-
 rit, 7 aut cum viro coiverit in
 puerperiorum purgatione. 8
 Quum sic habuerit, frige-
 factoria mitigantia apponere oportet
 ad pudendum : 9 & quod extra
 propendet depurgatum, malo
 punico in vino nigro cocto ab-
 luere, & intro protrudere : 10
 deinde mel & resinam pari
 utriusque portione colliquare, &
 in pudendum infundere. 11 Et
 decumbat super pedes sursum
 extentos habens. 12 Postea spon-
 gias apponat, & ad lumbos de-
 liget. 13 Quandiu vero sic ha-
 buerit, à cibis quidem abstineat,
 potu vero parcissime utatur, do-
 nec septem præterierint dies : 14
 & siquidem sic obedire voluerint
 & redire, fatis fit. 15 Sin minus,
 fummas uteri oras derasas & ab-
 lutas,

χείρα τῆ πιοσηρῆ.¹⁶ ἔπηται παρὸς
 κλίμακα δῆσαι τὰς πόδας, ἢ εἰ
 κεφαλῶν κίττω ἔχην, καὶ τῆ χεῖ
 ἔσω ἀπώθειν. ¹⁷ ἔπηται λέν, καὶ
 ξυιδῆσαι αὐτῆς τὰ σκέλεα ἐναλ-
 λάξ, καὶ ἐλῶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἕτως.
¹⁸ καὶ διδόναι ὀλίγην χυλὸν πιεσάνης
 ψυχρὸν ἄλλο ἢ μηδέν. ¹⁹ τῆδε δ'
 ὑπεραῖη καὶ ἀκλίνας ἐπὶ τὸ ἰχίον,
 σικύλω περὶ σῶμα ὡς μερίστω, εἰ
 ἐλῶ ἔλαφιν περὶ λυλὸν χρόνον. ²⁰ καὶ
¹⁵ ἐπὶ τῷ ἀφέλῃς, ἢ μὴ ἀποχάσῃς, ¹⁴⁸
 ἀλλὰ καὶ ἀκλίνας ἔα. ²¹ καὶ μὴ
 παρὸσφερε μηδέν, ἀλλ' ἢ τὸ χυλὸν,
 ἕως αὐτῷ ἐπὶ ἡμέραν παρὲλθωσι.
²² λῶ ἢ δὲ ψα ἔχη, ὕδαρ ἐλάχιστον
 πινέτω. ²³ ἐπὶ τῷ ἢ αὐτῷ ἐπὶ ἡμέραν
 παρὲλθωσι, σιπύωσι ὡς μαλθα-
 καῖά τοι εἰ εἰλαχίτοι χρεέστω.
²⁴ ὁκόταν ἢ ἀποπατήσαι θελή, ἀ-
 νακφάδῃ ἀποπαλείτω, ἕως αὐτῷ τεσ-
 σαρεσκαίδειαι ἡμέραν γήρωνται. ²⁵
 ἔπηται κλυζέστω χλιροῖσι πυρή-
 ριν ἄμφορῶν ἢ θερμῶν, ὡς ἐξ ἡλίου. ²⁶
 καὶ παλείτω ὡς ἐλάχιστα, καὶ μὴ
²⁰ λείστω. ²⁷ κελίλω ἢ μὴ λύσῃς. ²⁸
 σιπύωσι ἢ ὀλιγίτοι χρεέστω, μή-
 τε δολμέσι, μήτε ἀλυροῖσι. ²⁹ καὶ
 θυμῆστω τὸ ἀμδύον τοῖσι κακώδε-
 ρι. ³⁰ καὶ πρὸ ἀν' ἀρξῆ) παλείτω,
 ἢ τῶ σφενδόνου φορεῖτω.

lutas, picato cerato illinito. ¹⁶
 Deinde pedes ad scalam deliga-
 to, ut caput deorsum pendeat, &
 manu intro detrudito. ¹⁷ Postea
 lavato, & crura ipsius vicissim
 colligato, atque sic per noctem ¹³⁵
 ac diem finito: ¹⁸ & modicum
 ptisanæ succum frigidum dato,
 aliud autem nihil. ¹⁹ Postera ve-
 ro die reclinato, & cucurbitam
 quam maximam ad coxam affi-
 gito, & multo tempore trahere
 finito: ²⁰ & ubi ipsam detraxe-
 ris ne scarificato. sed reclinatam
 finito, ²¹ & nihil præter succum
 ptisanæ exhibeto, donec septem
 præterierint dies. ²² Si vero sitis
 vexet, modicum aquæ bibat. ²³
 Quum autem septem transie- ¹⁴⁰
 rint dies, cibis mollissimis ac
 paucissimis utatur. ²⁴ Ubi vero
 ventrem exonerare voluerit, de-
 cumbens id faciat, donec qua-
 tuordecim prætereant dies: ²⁵
 deinde tepidis fomentis collua-
 tur: melius autem est calida
 velut ex sole: ²⁶ & quam par-
 cissime deambulet, & ne lavetur.
²⁷ Ventrem autem ne solveris.
²⁸ Cibis vero paucissimis utatur,
 neque acribus, neque falsis: ²⁹ &
 pudendum graveolentibus suf-
 fiat: ³⁰ & postquam obam- ¹⁴⁵
 bulare inceperit, iubilgar ge-
¹⁴⁹ stet.

XXXIX. Ἦν ἢ ἕξω τῷ ἀμδύοι τὸ
 σῶμα τῷ μηρέων ἐκπέση, ² οἷα τῷ
 αὐχένου τῶν μητρέων παρῆσιον τῷ
 ἀμδύοι καὶ μέρει εἰ σῶμα ἐόντες. ³ γί-
 νε) ἢ τῷ το μῶλλον τῆσιν ἀτόμοισι.
⁴ μάλασαι ἢ γίνεται ἐκ τειλαιπω-
 ρήσ. ⁵ ἐπὶ τῷ τειλαιπωρήσῃ ἢ γυνῆ,
²⁵ εἰ αὐτῷ τῷ θερμῶν τῷ εἰ δρῶ-
 σωσιν ⁶ ἐκπέση) τὸ σῶμα αὐτῶν
 ἀμδύοι αὐχένου, ἀτε ἐν τῷ ὑπερ-
 ρω ἐὸ λιοτῷ προτέρω εἰ θερμότερον χω-
 ρίω γήρῳ μόνον, ἢ ἐν τῷ πρὶν χροῖω. ⁷
 καὶ,

xxxix. Si vero extra puden-
 dum os uterorum exciderit, ² ut-
 pote cervice uterorum prope
 pudendum sita, & ampla exi-
 stente: (³ fit autem hoc magis
 sterilibus, ⁴ contingitque maxi-
 me ex fatigatione, ⁵ quum mu-
 lier laborarit, & uteri calfacti
 fuerint ac exudarint:) ⁶ tunc
 evertitur os ipsorum per cervi-
 cem, ut quod in humidiores ac
 lubriciores & calidiores sit loco,
 quam in priori tempore: ⁷ & ¹⁵⁰
 ubi

καί, ἐπὶ τῷ τῆσθε γῆρῃ, ἰθὺς (ἐν ἕξω
 πρὸς τὸ ψύχου, καὶ σφραίων τὸ σῶμα
 ἔρχε) κλίρα πέει. ⁸ ὡ μὲν ἐν πύχρῃ
 θεραπείῃ, ὑγιῆς γίνε. ⁹ ἄφορ
 ἢ πάντως καθυλιμπάνει. ¹⁰ ὡ ἢ
 μὴ ἐν τῷ τῆσθε, ἕξω ἀπὲ ἔσται οἱ σκλη-
 ρὸν τὸ σῶμα, ¹¹ καὶ ῥόδιον) αὐτὸν
 ἰχθῆ ἀλλοτε καὶ ἀλλοτε γλίχου καὶ
³⁰ κάκθου. ¹² καὶ, ὡ τὰ ἐπιμυῖα
 χωρήτη, ὡ ἐπὶ ἐν τῇ ἡλικίῃ ἢ, ἐν
 δυνῆ εἶται. ¹³ χροῖα ἢ γηρομῆς, ἢ
 τοιῆδε νεοσθ αὐτῆσθε γίνε, ¹⁴ καὶ
 ξυγχαρῆσθε σκα (ἐν ἕξω τὰς μή-
 τρας ἔχουσα).

XL. ¹ Ἡν ἢ ἀμῆτραμ ἐξίχουσι, ¹⁵⁰
² πεινίψας αὐτὰς ὑδάτι χλιρῶ,
 ἔ ἀλείψας ἐλαμῶ εἰνα, πάλιν ἐν-
 δεῖνα καὶ ἀναδησῶ καὶ ἰσοθυμῆν
 τὰ κακὰ δεα, ὑπὸ δὲ τὰς ῖνας τὰ
 δῶδεα. + ὡ ἢ πλείονα χρόνον ἀμῆ-
 τρας ἐξίχουσι (ἐπεψύχου) ναρ-
 κωδῶς, καὶ ἔχεν ὑδάτι θερμὸν πα-
³⁵ λῶ, "ὄκως ἀφ. πυρὸν τῶ (ἐν. ⁵ ὡ
 ἢ ἡδη φυσεῖν), καὶ ὅξος μίσηρνε
 ἕξω ὑδάτι πυρῶ, ἢ δάφνης, ἢ
 μυρσίνης. ⁶ καὶ ἡρέμα παρῶθεν, καὶ
 κηρωτῆ (ἢ) μύρω χρῆν, ὡ ἰσακῆν.
⁷ ὡ ἢ μὴ, πεινίψου τὰ ὑδάτι, καὶ
 ὅξου ὀλίγον χλιμῶς καθάρεται,
 "εἶτα ἀλείψου. ⁸ ὀκῶν ἢ ξυγχα-
 κίω (ἐν πεινίψας, ὡς λέλει), ἐν-
 θεῖνα, καὶ πάλιν ποιέει τὰ παρῶθη-
¹⁰ μῆα. ⁹ ἔλαιον δὲ μὴ παρῶφῆν,
 μηδὲ ἀκῶ πῖον, μηδὲ λίπυ
 ἔχον.

¹⁰ " Ἡν ἰσοπυρῆ καὶ ἔ 50-
 μάτων ὑπερῆς, ¹¹ τὰ ἐπιμυῖα
⁴⁰ ἔ γίνον), ἢ ὀλίγα ἐ ποιησῶ καὶ
 ἀλφῶ. ¹² ἔ, ὀκῶν τὰ ἀνδρῶ
 ἕξω δῶδη, ἀλφῶ. ¹³ ἔ, ὅ, ἢ αὐτὸ
 ἀνῆρ μεθῆ ἐκ σωδασμῶ, ἕξῶπι,
 καὶ ἔ ἑλῶ ψαῶεσθ, ἔδλ' ἕλῶδ ἢ
 ἔσθῆν. ¹⁴ καὶ ὀδωῆ ἕξῶ πῶν ἰα-
 ρῶ

ubi hoc contigerit, procedunt
 uteri foras ad frigus, & osculum
 ipsorum eversum prodit. ⁸ Et
 siquidem brevi curata fuerit, sa-
 na fit: ⁹ verum sterilis penitus
 relinquitur. ¹⁰ Si vero non bre-
 vi, osculum durum semper ipsi
 extra erit, ¹¹ & fluet illic alias
 atque alias saniosus humor visco-
 sus ac graveolens. ¹² Et si men-
 ses prodierint, si adhuc ejus æta-
 tis fuerit, in lecto decumbet. ¹³
 Temporis autem progressu hu-
 jusmodi morbus incurabilis fit, ¹⁵⁵
¹⁴ & consenscunt uteros foris
 habentes.

XL. Si vero uteri extra pro-
 minuerint, ² ablutos ipsos aqua
 tepida, oleoque ac vino illitos
 rursus indito ac deligato, ³ &
 graveolentia subter suffito: sub
 nares autem odorata. ⁴ Si vero
 multo tempore uteri promi-
 neant, & stupide perfrigerentur,
⁵ multam calidam aquam affundi-
¹⁵² to, quo refocillentur. ⁵ Si vero
 jam inflentur, etiam aceto ad
 aquam ammixto foveto. Sit. ¹⁶⁰
 que hæc aqua aut lauri aut myr-
 ti decoctum, ⁶ & leniter protrudi-
 to, & cerato unguento illinito:
 & si paruerint, fatis est. ⁷ Si mi-
 nus, cum aqua abluito, & aceto
 modico tepefacto perfundito:
 deinde illinito. ⁸ Ubi vero con-
 federint, ablutos velut dictum
 est indito, & alia prædicta facito.
⁹ Oleum vero ne adhibeto, ne-
 que aliud pingue, aut pinguetu-
 dinem habens.

¹⁰ Si quid ex oculis uteri
 complicatum fuerit, ¹¹ menses
 non fiunt, aut pauci aut pravi ac
 dolorifici: ¹² & quum viro con-
 dormierit, dolet: ¹³ & quicquid
 vir immiserit ex coitu exit, &
 contingi non vult, neque attra-
 hit genituram. ¹⁴ Et dolor ha-
 bet

βλῦ γαστέρα, καὶ τὰς ἐξένας. ¹⁵ καὶ τὸ
 σῶμα τῶ ὑπερέων ἔσ' ὀηλον ψηλα- ¹⁵⁵
 φήσῃ. ¹⁶ ὅταν τοίνυν ὠδὲ ἐξη, πυ-
 ρεῖσσι ἔρω παλαμῶ. ¹⁷ ἐπιτῶ ἐμε-
 σαίτω τῶ φακίῳ, ξυμμιζάσασα μέ-
 λι καὶ ὄξυ. ¹⁸ ἐπιτῶ λαβίδω ὕδατι
 θερμῶ. ¹⁹ ἐπιτῶ ἐγγύασα ἐς φιά-
 λην ἀργυρέην ἢ χαλκίην ἔλαμον ⁴⁵
 λουκην ἀγύπτιον ἔσ' ἄλας, ²⁰ καλυ-
 ψαμένην διὲ κατ' ἐξέσθ' ἀμφὶ τῶ
 φιάλλῳ. ²¹ καὶ μὴ ἰθὺ ὁδμῆ αὐτῆ διὰ
 τῶ σῶματος ἐλάσῃ, φάσμα αὐτῶν τέ-
 ξεσθ', καὶ τῆ ὑπεράνη ὑγίη ἁμείσθ'. ²² ¹⁵⁶
 "ὡς ἢ [μὴ] ἰθὺ ὁδμῆ, παρσούσῃ. ²³ ¹⁵⁷
 κατὰ δὲ ἀν' μέλλῃ σὺδὲν, παρσούσῃ
 πὸ ἀγύπτιον ἔλαιον ἐν εἰρήνῃ. ²⁴ τῆ
 ἢ ὑπεράνη σκεψάσθω, ὡς ἢ μαζόν
 κατ' ἰθὺ εἶη τὸ σῶμα τῶ ὑπερέων, ²⁵
 ἔ, ὡς φῆ εἶναι, πυρεῖσσι δὲ ὠδὲ (ἐν
 ἡμέρας τρεῖς, καὶ παρσούσῃ παρ-
 σούσῃ ὁποῖα μὴ ἀναδήξῃ). ²⁶ κα-
²⁷⁸ τὰ ἐξέσθ' ἢ ἔ' μετὰ κλύξῃν ἀνάδειξῃ
 κατὰ κατῶσιν, ἴσας ἡμέρας τῆσι
 παρσούσῃ. ²⁷ ὀκῶταν ἢ τὰ ἐπιμύσῃ
 ἡγίη), νηστεύσῃ. ²⁸ καὶ ἀλπητέσασα
 τῶ ὄξυ τ' ἀνδρῶ ἴτω, θυμιοσα μύρη
 τοῖσιν δρώμασιν. ²⁹ ἀτρησὶ ἢ πολ-
 λῆ καὶ ἐκ ταύτης τ' ἐπέσῃ γίνον),
 ὡς μὴ μελεδανθῆ.

XLI. Ἦν ἐλκωθῶσιν ἀγύπτιον

καὶ παρσούσῃ χαρήσῃσιν, ² ἐξωπείτω
 ἐλάσῃ χεῖρῶν λίπα τὰς χεῖρας ἐν-
⁵ πητέσῃ. καὶ διδῷ κατὰ πόπον σμύρ-
 νης ἀκρήτες τρεῖς κατὰ πέντε [οἶον]
 παρσούσῃ. ⁴ καὶ πνέτω δ' ἀφίλω
 χλωρῶ τεπεριμύσῃ, οἶνω διείσῃ.
⁵ καὶ ὑγίης ἔτω γίνεσθαι.

⁶ " Ἦν ἐξέσθῃ ἢ τὰ ἀγύπτιον, ¹⁵⁸
 παρσούσῃ πῆθ'. ἀνήσῃ κατὰ πέντε καὶ
 σελίνος τρεῖς φάσ λεία, παρσούσῃ
 τὰ ἀγύπτιον.

⁷ Ἦν μὴ κατὰ χάρων μύσῃσιν,
 ἀλλ' ὅτε μύρ' ἐνῆται, ὅτε ἢ ἐνῆται ἴσιν,
 ὡς

bet inum ventrem ac lum-
 bos, ¹⁵ & os uterorum ad
 contactum non compareret. ¹⁶
 Quum igitur sic habuerit, uri-
 na uteri foveto : ¹⁷ deinde
 vomat à lentis decocto, mel-
 le & aceto ammixto. ¹⁸ Post- ¹⁷⁰
 ea aqua calida lavetur. ¹⁹ Dein-
 de oleo albo ægyptio in phia-
 lam argenteam aut æneam in-
 fuso, & sale addito ²⁰ conte-
 cta phialæ infideat. ²¹ Et si
 quidem odor olei per os ipsi
 penetrarit, ipsam parituram
 esse, & postera die sanam
 fore pronuncia, ²² ac confide-
 re jube : ²³ & ubi dormire
 volet, oleum ægyptium in la-
 na apponat. ²⁴ Postridie vero
 consideret an os uterorum ma-
 gis sit directum : ²⁵ & si esse
 dixerit, per triduum ὀδωρα- ¹⁷⁵
 tis foveto, & subdititia quæ
 non mordeant apponito, ²⁶
 purgatoque, & cum odoratis
 ac mollibus postea colluito, to-
 tidem diebus velut prius. ²⁷
 Quum autem menses prodie-
 rint, jejuna, ²⁸ & illota, aroma-
 tis suffita, ad virum accedat. ²⁹
 Pleræque vero ex hoc morbo
 steriles fiunt, si non curatus fue-
 rit.

XLI. Si ulcerati fuerint ute-
 ri, & extreme foras processe-
 rint, ² oleo illitis manibus
 indito : ³ & myrrhæ puræ pi-
 lulas tres ὀδωραandas præbe : ¹⁸⁰
⁴ & laurum viridem tritam bi-
 bat vino dilutam : ⁵ & sic sana
 fiet.

⁶ Si in arctum contracta fue-
 rint pudenda, subdititium ap-
 ponito. Anisi videlicet semen
 & apii tritum pudendis sub-
 dito.

⁷ Si uteri non in loco manse-
 rint, sed modo huc, modo illuc
 transe-

ως οδυνας παρεχεν· αἱ δὲ ἀφανεῖς
 γίνονται·⁸ ποτὲ δὲ ἐξίασιν· ὡς ἐδρῆς·
 ὁκῶται μὲν ὑπὸ τῆς ἡ, καὶ χόρῳ μέ-
 νειαν, ὁκῶται δὲ ἀναστῆ, ἢ ἐξ ὑπνος
¹⁰ ἐρεθεται, ἢ ἐπικύβη, ἢ ἀλλό τι¹⁵⁹
 ποιῆση κίνημα, ἐξέρχεται·¹⁰ πολλὰ
 κίς δὲ καὶ ἡσυχία ἐχέσσι·¹¹ τῶν τῶν
 χροῦ ὡς μάλιστα ἡρεμέειν τὴν ἀπε-
 μέειν, καὶ μὴ κινέειν,¹² καὶ τὸ κλι-
 σμὸν κείειν πρὸς ποδῶν ὑψηλότε-
 ρον·¹³ καὶ τοῖσιν ἐμέτοις χροῦ εἰσῶ.
¹⁴ καὶ ἡ γὰρ ἀνδραποῖσιν ἀνεκίς·¹⁵ καὶ
 τοῖσι δὲ σφυροῖσιν ἀπομοναῦ,¹⁶ καὶ
 ὑποθυμῶν τὰ κροκάδεα, ὑποδὲ
 τὰς ρίνας τὰ δ' ὡδέα·¹⁷ καὶ τὸ ροῖον
 Διὸς ὁμοφάλας τὴν ἡσυχίαν μέσσα, ἐν
 οἶνω χλιώωσα, ἢ πρὸς αὐτὸν ἀρμόζει¹⁶⁰
¹⁵ μάλιστα, εἰ μὴ τι κοιλύει, πρὸς ἡδὴ
 ὡς ἐσωτάτω·¹⁸ εἴτ' ἀναδῆσαι τα-
 νὴν πηλεῖαν καὶ ἀναλασθῆναι, ὡς μὴ
 ὀλιοτάνοιο, ἀλλὰ μύροιο·¹⁹ καὶ ποιεῖν
 τὸ δέον·²⁰ καὶ τὸ μύκωναν' ἕξει τὰ¹⁶¹
 τυρῶν τῶν πίνων ἀλφίταις πίπικεν,
 καὶ ἡσυχίαν ἐν τῇ πρὸς ἡσυχίαν γέγρα-
 πται·²¹ καὶ τὸ ποτῆμάτων πρὸς ὀ-
 μύρον ὁ μὲν μάλιστα πρὸς δέη¹⁶²
 πίπικεν·²² σπιτοῖς δὲ ὡς μάλισ-
 τὰ πᾶσι τῶν χροῦ ἡσυχίαν·²³ καὶ μὴ τὸ ἀν-
 δρὸς μὴ ξυδῶσται, ἢ ἀρῆς δὲ καὶ
 χόρῳ οἱ εἶη.

XLII. Ἡν αἱ μὴ τεταυρῶν ὀπί-¹⁶³

στασι·² κισσὸν ὡς ἐπρότερον τριπύ-
²⁰ λειον, ἀνδρῶστας τε ἐς ὀρνιθιον, πρὸς
 ἰαφν·³ καὶ λιπαρὸν πρὸς φέρων μη-
²¹ δέν·⁴ πῖνον διδόναι πρὸς πρὸς πρὸς
 νίας, καὶ μήκωναν λουκῶν, καὶ ἐλε-
 λίτφακον, καὶ κύπελλον, καὶ ἀνθησον·
⁵ ταῦτα τριπύρας λεία, διείς οἶνω,
 καὶ τὸ κρυφίον τὸ δὲ πρὸς κρυφίον,
 διδόναι δις τὴν ἡμέρας, ἢ ἐφ' ἐκάτε-¹⁶⁵
 ρον ἡμισυτάλιον.

6 Ἡν ἐς τὰ σκέλεα καὶ τὰς πό-¹⁶⁶

δας τριπύρας, γνάσφ' ὡδέ·⁷ οἱ με-
 γάλιοι

transferint, ut dolores exhibeant, & nunc inconspicui fiant,⁸ nunc exeant velut sedes: & quum quidem supina fuerit, in loco maneat,⁹ quum vero sursum ierit, aut ex somno expergiscatur, aut se inclinaverit, aut alium quendam motum fecerit, exeunt: ¹⁰ sæpe vero etiam dum quiescit. ¹¹ Hanc quam maxime quiescere, & non moveri oportet: ¹² & lectum à pedibus sternere altiore, ¹³ & vomitibus uti. ¹⁴ Oportet enim ipsos sursum revellere, ¹⁵ & acerbis perfundere, ¹⁶ & graveolentia subter suffire: sub nares autem odorata. ¹⁷ Et ex malis puniceis quodcumque maxime convenierit & nihil impedierit, in medio per umbilicum perforatum, in vino tepefactum quam penitissime subdito: ¹⁸ deinde lata fascia deligato ac circumdato, ut ne elabatur, sed maneat, ¹⁹ & quod opus est faciat: ²⁰ & de peplo, cum cafeo & polenta bibendum dato, quemadmodum supra in allapsu scriptum est: ²¹ & de potionibus experimento facto, quancunque maxime admiserit, bibendam præbeto. ²² Cibis autem mollissimis utatur, ²³ & cum viro ne dormiat, donec ad locum suum redierint.

XLII. Si uteri exciderint, hederam siccissimam tritam, ac linteo illigatum apponito: & nihil pingue adhibeto. In potu autem exhibeto triticum recens, & cypellum album, & salviam, & cyperum, & anisum. Hæc trita vino diluta, cum furfuribus hordei bis in die dato, pro vice heminam dimidiam.

6 Si ad crura & pedes uteri convertantur, cognosces sic. 7 Magni pedum digiti convelluntur

γάλοι δάκτυλοι πῶν ποδῶν ὡσάν) ὑπο τῆς ὀνυχας, 8 κ' ὀδυνήν ἔχει τὰ
 25 σκέλεα κ' τὰ μηρῶ, 9 κ' ἔγκει) κ' θλίβει τὰ ἄμφι τ' μηρὸν νεύρα. 10 ὅταν ἔτως ἔχει, λένει χεῖρ' πολλῶν ἔτερμῶν ἁμινά, κ' πυελῶν, ἢ δύνει), ἔ' ὑποθυμῶν τὰ κακάδεα. 11 κ' τὰ μηρῶ τῶ ροδίνω ἀλάφεισθω 167 λιπα. 12 ἢ ἄναιδο (θ' ἡλῆ) ἔξ- πίνης, τὰ σκέλεα ψυχρὰ ὄροισ αἰ, ἔ' τὰ γέναθα, κ' τὰς χεῖρας. 13 ἔ, ἢ ψαύσης τ' ὑσέρης, ὅσα ἐν κῶσμων ἐστὶ. 14 κ' ἡ καρδίη πάλαι), ἔ βρύχει, κ' ἰδρῶς πάλυς. 15 ἔ τὰλλα, ὅσα ὑπο ἰερῆς νῆσος ἐπίληπτοι, πύ- 30 ἰδρῶσι. 17 τῶντι κ' αἰσθῆν ὕδαρ ψυχρὸν χεῖρ' πάλυ κ' πῶν σκελοῖν, 18 κ' τὰλλα πεινῶν, κ' τὰ ἀεθ- σεν εἰρηται.

tur sub unguis, 8 & dolor habet crura ac femora, 9 & incumbit ac premit nervos circa femur. 10 Quum sic habuerit, multa calida frequenter lavare oportet, & fomentum adhibere si ferre poterit, & graveolentia subter suffire. 11 Et femora rosaceo oleo inun- gat. 12 Si vero loqui non poterit, crura derepente frigida repereris, & genua, & manus: 13 & si uterum contigeris, non in suo mundo est: 14 & cor vibratur, & dentibus frendit, & sudor est 205 multus, 15 & alia quæ à sacro morbo correpti patiuntur, 16 & quæ ab aure exsulant. 17 His frigidam aquam multam affundere oportet super crura & manus, 18 & alia facere velut prius dictum est.

XLIII. Ἦν κινήσει μ' π' 169 ἀεσπέσωσιν [α] μῆτρας) ἔ' ὀδυνῶν παρεχῶσιν, 2 ἐλαψης ψάρον, κ' δάφνης ἔ' κυπαρίσσε πείσμαθα εἰψήσας ἐν ὕδατι, ἐς εἰλον ἐμβά- λων ἀεσθῆθι.

XLIII. Si commoti uteri aliquo allapsi fuerint, & dolorem exhibuerint, 2 oleæ scabiam, & lauri ac cupressi ramenta in aqua cocta, lana excepta subdito.

3. Οὐδέταν ἢ γυνὴ ἐν τῶν ἐξ- σα φορτίον ἀρή) μείζον ἢ τ' φύσι, 4 ἢ πλῆσση, ἢ κεάσση ἔξυλα, 170 ἢ δρῶμη, ἢ ἄλλα ἵνα τοιάδε δρῶση, 5 αἰ ὑσέραι ἐκπίπτει ἔ' ἀεθ τῶντα μάλιστ'. 6 ἐνίοτε δ' ἔ' ἀεθ π' ἀεθμῶν. 7 ἢ γ' βιῶ), ἢ μη βίη π' ἀεθμῶν ἐπιλάσση) τ' ρίνος. 8 ἀεθ τῶν χεῖρ' τὰς ὑσέραις ὕδατι χλιαρῶ ἐπίτ' ὅτ' ἔ' χυλῶ ἀπο- ζεσῶν ὁμοίως ἔ' τὰ ἀκρήτω οἴνω μέλαινι. 9 ἢ ἢ μὴ ἔσσεκῆ, μαλ- 35 θαικῆρα πεινῶν χεῖρ' 10 ἀεθ τ' ἢ ψυχρῶν. 11 ἔ' ἐνθῆναι εἰσω πα- ρηρηκῶς. 12 εἰτ' ἐκλείψει τὰ σκε- λεα, ἔ' ὑποκῶσση, ἔ' ὑποτῶ αἰ- σθῆ ὑποκῶσση τὶ μαλθακῶν. 13 π' 171

3 Quum mulier recens enixa, onus majus quam pro natura levarit, 4 aut timuerit, aut ligna 210 secuerit, aut cucurrerit, aut alia quædam hujusmodi fecerit, 5 uteri excidunt ob hæc maxime: 6 aliquando vero ad sternutationem. 7 Non enim violatur, si per vim sternutans, non apprehenderit narès. 8 Proluere itaque aqua tepida uteros oportet: deinde betæ succo fervefacto similiter: postea vino nigro me- raco. 9 Si vero non obediat, mollitoria facere oportet. 10 Verum hæc facere 1 oportet prius- 215 quam perfrigerentur, 11 & leniter intro indere: 12 deinde crura extendere, ac subalternatim ponere, & molle quiddam ipsis supponere: 13 à potu vero coër- ceri

τῆ δὲ ἐργασθῆσθαι. ¹⁴ τὰς ποιού-
 τας ὡς μάστιγα καὶ τὴν κριλίω
 40 καὶ φυλάσσειν, ὅπως μὴ ἐνα-
 ραχθῆ. ¹⁵ πρὸς δὲ τὴν βίνα τῶν
 δώδεκ' ἀδύνα. ¹⁶ τὰς ποιού-
 τας καὶ ἐξ ὑσέρου, μὴ μὴ ἀπρεμί-
 ζαίν, ἀλλὰ κινεῖνται, ἐκπεσε-
 ζῶν. ¹⁷ μὴ ἢ μὴ ἐξαρκέωσι, καὶ ἐμέ-
 τος ποιῶν, καὶ ἀλγυτέον, σιγῶν τε
 καὶ ἡρεμείων.

XLIV. ¹ Ἦν περηθῶσιν αἱ ¹⁷²
 μήτρας, ² ἢ κασιγῆ αἰρέσει, καὶ φυ-
 σαὶ καὶ σμαραγῆσι. ³ καὶ οἱ πόδες
 οἰδέεσι, καὶ τὰ κῆλα ἔσπεσά-
 πτω. ⁴ καὶ ἢ χροὴ ἀδὴς γίνεται. ¹⁷³
⁵ καὶ τὰ ἐπιμύλια κρύπτεται. ⁶ Ἐ
 ἢ καὶ ὄσκη ἐρίσεται ἐν τετῶν τῶ
 χρόνω. ⁷ Ἐ ἀδμενί, ἀφείζει τε,
 45 καὶ ἀλγῆ. ⁸ καὶ, ὅταν ἐρηται ἐξ
 ὑπνο, ἀρσηπονή μιν ἐχθ. ⁹ Ἐ, ὅ, ἢ
 αὐ φάρα ἢ πῆ, λυπέει αὐτέλω, Ἐ
 σένει, καὶ ἀθυμείει μάλλον ἢ πρὶν ¹⁷⁴
 φαγεῖν, καὶ πνίχεται, καὶ τὴν νύκτα
 ἔλκε. ¹⁰ καὶ αἱ μήτρας Ἐ αἱ κῆ-
 στες ἀλγέσει. ¹¹ Ἐ σπῆσι ψαύσει
 τῆ καί ¹² ἐδὲ τὸ ἔρον ἀρεῖν),
 ἐδὲ τὴν γεννῶν δέχονται. ¹³ ὅταν
 ἔτως ἔχη, φάρακα καὶ καὶ πῆσιν
 καίτω, θερμῶ [τε] λείπει, καὶ κα-
 θίνουσθαι μιν ὅλον τὸ σῶμα. ¹⁴
 179 ἔστι δὲ ὅτε Ἐ ἀχρὸς ὀμφαλῆ πυ-
 ρεῖν. ¹⁵ Διὰ λιπὼν ἢ παρσθῆναι
 τὰ ὑφ' ὧν καὶ τερμῆσθαι, Ἐ μὴ
 ὀδύσθαι. ¹⁶ Ἐποθυμῆσθαι ἢ τὰ
 δώδεκα ὑπὸ τὰ ἀδύνα, ὑπὸ δὲ
 τὰς βίνας τὰ κῆρασμα. ¹⁷ καὶ πο-
 τήματων διδῶ, ἀ καθαίρεισιν ὑσέ-
 ρου, καὶ ἐλάνωσιν ἐς χῶρον. ¹⁸
 Ἐ τὸ λινοζῶσιν ἐοδῆτω, Ἐ τὸ γάλα
 μετὰ πνίτω, ἢ ὡς ἐπὶ τῶ παρσθῆσθαι ¹⁷⁵
 γέγραπται. ¹⁹ ἢ ἢ νῆσθαι Ἐ χροὴν.

XLV. Ἦν σκυρωθῶσιν αἱ μή- ¹⁷⁶
 τρας, ² τὸ, τε σῶμα τρηχυνῶσθαι, Ἐ
 177
 πῆ

ceri oportet ¹⁴ tales quam maxi-
 me, & ventrem custodire, ut ne
 exturbetur. ¹⁵ Naribus autem
 odorata adhibere. ¹⁶ Hujusmodi
 vero postea si non quieverint,
 sed moveantur, veratro purgare
 oportet. ¹⁷ Et si non satis fue-
 rit, etiam vomitus facere, & non
 lavari, tacereque ' ac quiesce- 220
 re.

XLIV. Si inflati fuerint uteri,
² venter attollitur, & inflatur, ac
 sonitum edit: ³ & pedes & cavæ
 faciei partes intumescunt, ⁴ &
 color deformis fit. ⁵ Et menses
 occultantur: ⁶ & genitura hoc
 tempore non manet intus: ⁷ &
 anhelat, spumatque, ac anxia est:
⁸ & quum expurgiscitur è som-
 no, recta cervicæ spiratio ipsam
 corripit: ⁹ & quicquid ederit
 aut biberit, ipsam molestat, &
 suspirat, ac tristatur magis quam
 priusquam edat: & suffocatur, 225
 & nervi contrahuntur. ¹⁰ Et
 uteri ac vesicæ dolent, ¹¹ & ma-
 nus contactum non admittunt:
¹² neque lotium emittunt, neque
 genituram suscipiunt. ¹³ Quum
 sic habuerit, pharmacum deor-
 sum purgans bibendum dato: &
 calida lavet, ac frequenter infi-
 deat toto corpore. ¹⁴ Quando-
 que etiam usque ad umbilicū
 fomentum adhibeto: ¹⁵ & in-
 terposito tempore ea apponito à
 quibus purgetur, & non mor-
 deatur. ¹⁶ Suffumiget autem 230
 odorata subter pudenda: ¹⁷ Et
 potiones dato quæ uteros pur-
 gant, & ad locum impellunt. ¹⁸
 Et mercurialem edat, & postea
 lac bibat, velut de latere scrip-
 tum est. ¹⁹ Morbus autem hic
 non est diuturnus.

XLV. Si velut in callum indu-
 rati fuerint uteri, ² & osculum
 exasper-

τὰ ἐπιμύωια κρύπτεται. ³ ὁκῆταν
 Διῆη, ὡς ψάμμου φαίνεται τση-
 χεῖα. ⁴ λὺ δὲ καὶ κρητάφεται τὰ
 διακτύλω, τσηχὺ τὸ σῶμα οὔροις
 πῆς μήτηρος [κ] ὡς πῶρ[⊕] ὡρεσ-
 φέεται αἰεῖ. ⁶ ὅταν ἄδὲ ἔχη, πῆς
 κυκλαμίνε χρη τρέψαντα, καὶ
 ἄλας, καὶ σῦκον ὁμῆ μίσχην" καὶ ¹⁷⁷
 ἀναποιεῖν μέλιθ βαλανίδας. ⁷ κη
 πυρρήστω κλύσση τῶσι κρηταί-
 ρεσιν. ⁸ ἐσθιέτω δὲ τὴν λινοζῶσιν,
 καὶ κρημῶν ἐφθῶ. ⁹ καὶ τὸν χυ-
¹⁰ λὸν ῥοφέτω, καὶ πρῶσον. ¹⁰ καὶ
 θερμῶ λείδω.

¹¹ Ἦν αἰ μῆτηρ σκιρῶσῶσι,
¹² πῆτε ἐπιμύωια ἐπιλυγίζον, ¹⁷⁸
¹³ καὶ τὸ σῶμα αὐτέων ζυμούη,
 καὶ ἐκλύσεται, ¹⁴ καὶ ὡς ἔτερόν
 ἐστὶ, καὶ λὺ ψαύσης, ὡς λίθ[⊕] δὲ-
 κείη κείη εἶναι, ¹⁵ κη τὸ σῶμα τση-
 χὺ καὶ πολύρριζον, καὶ ἐ λείον
 ἰδέειν. ¹⁶ καὶ τὸν διακτυλον σκ ¹⁷⁹
 ἐσθῆσι, ὡς μιν κρητοῖη. ¹⁵ καὶ πῶρ
 λαμβάνη ἀεψύχον, καὶ βρουμῶς.
¹⁸ καὶ ταῖς μήτηρας οὐδὴν ἔχη, καὶ
 τὴν νηαρὴν γαστέρα, καὶ τῆς κε-
 νεῶνας, καὶ πῆς ἐξῆας. ¹⁹ πῆρη
 δὲ ταῦτα, λὺ οἱ ἀφθάρειν[⊕] τὰ
¹⁵ ἐπιμύωια σαπῆ. ²⁰ ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ
 ἐν τοῖς, καὶ ψύχε[⊕], ἢ πονηῆς
 διαίτης, καὶ ἄλλως. ²¹ φάρμα-
 κων ἐν χρη πιπίσθη, καὶ λείδω
 θερμῶ πῶλλῶ δὲ ὕδατι καὶ ἐλαίῳ
 χεῖο καὶ πυρῆ. ²² ὁκῆταν δὲ
 νεόλα[⊕] ἢ νεοπυρῆ[⊕] ἢ, τὴν
 μήλλω κρηθεῖς, ἀναπομῆν κη ἀνδρ-
 ρῶσιν τὸ σῶμα αὐτέων, καὶ τὰ
 διακτύλω ὁμοίως. ²³ καὶ ὡρεσ-
 ζήσεται μαλθακῆρα, ὡς εἶρη-
 ται. ²⁴ καὶ τῶν ποτημάτων ὡ-
 σαύτως πιπίσθη, καὶ θερμ-
 πῶσθη.

exasperatur, & menses occultan-
 tur. ³ Quum autem prodierint,
 asperi apparent velut arena. ⁴ Si
 vero etiam digito contigerit, ⁵ &
 uteri asperum comperiet, ⁵ &
 semper velut callus accrescit. ⁶
 Quum sic habuerit, cyclami-
 num terere oportet, & salem ac
 ficum simul miscere, & cum
 melle glandulam efformare ac
 subdere: ⁷ & fomento adhibito,
 purgantibus eluere. ⁸ Edat au-
 tem mercurialem ac brassicam
 coctam, ⁹ & succum sorbeat:
 itemque porrum: ¹⁰ & calida
 laverur.

¹¹ Si vero velut in callum in-
 durati fuerint, ¹² & menses ob-
 torquentur, ¹³ & osculum ipso-
 rum clauditur, & non concipit. ¹⁴
¹⁴ & velut aliud quid est: & si
 contigeris, velut lapis illic esse
 videtur: ¹⁵ & est os asperum ac
 multis radicibus præditum, &
 non læve aspectu: ¹⁶ & qui
 ipsum considerat, digitum intro-
 mittere non potest: ¹⁷ & febris
 circumfrigerans corripit, & fre-
 mitus: ¹⁸ & dolor uteros habet,
 & imum ventrem, & laterum
 mollitudinem, ac lumbos. ¹⁹ Pa-
 titur autem hæc, si ipsi corrupti
 menses computruerint. ²⁰ Quan- ²⁴⁵
 doque vero etiam ex partu,
 & frigore, aut mala diæ-
 ta, & aliter. ²¹ Medicamentum
 igitur bibendum dare oportet,
 & multa calida aqua lavare. O-
 leo iteni utere, & fomentum ad-
 hibe. ²² Quum autem recens
 lota aut fota fuerit, specillo im-
 misso aperito, & os ipsorum dila-
 tato, idemque cum digito simi-
 liter efficit: ²³ & mollitoria
 velut dictum est apponito: ²⁴ &
 potiones similiter bibendas dato,
 & eodem modo curato.

XLVI. Ἦν ἡ σκληρωθῶσιν αἱ
 Ἰομ. ΛΙ. μῆτηρ.

XLVI. Si vero obduruerint
 oo uteri,

μῆτρας, ² τὸ σῶμα σκληρὸν γίνεται
²⁰ ἢ ὑπερέων, καὶ ξυμμέμυκε, ³ καὶ
 τὰ ἐπιμύλια ἐγένετο, ἀλλ' ἐλάσ-
 σω καὶ κακία. ⁴ καὶ ὀδυνή ἐμπίπῃ.
⁵ καὶ πῦρ καὶ ῥίγη λαμβάνει ἀμφὶ
 τῶν νεφρῶν καὶ σπένδα, καὶ τῶν ὀσ-
 φῶν, καὶ τὰς κενεῶνας. ⁶ ὅταν δὲ
 ᾧ δὲ ἐχθί, λέγειν ποικῶ καὶ θερμῶ. ⁷
 καὶ χλιάσματ' αὐτοῦ ἀποστέλλειν, ἢ
 ὀδυνή ἐχθί. ⁸ καὶ πυρετῶν τὸς ὑτέρας
 βληχρῶς πελῶν χροῖον τῶν ἀπὸ τῶν
 σικυῶν τῶν ἀνερίων ὕδατι. ⁹ ἐπιτε-
 αροστέλλεται μολυβδακτύρια. ¹⁰
 τρεῖς ἡμέρας ταῦτα ποιέειν. ¹¹ καὶ,
²⁵ ἢ ψασσάση αὐτῇ μολυβδακτῶν τὸ
 σῶμα ἢ ὑπερέων φαίγη, ¹² μῦ-
¹⁸⁰ τῶν ἀμολίνων καὶ τετραῶν τὸς ἐμ-
 πύρας μῦτ' αὐτῶν τρεῖς ¹³ τῶν μὲν αὐτῶν
 λαπίῶν, τῶν δὲ ὀδυνῶν ὀλίγην παχυ-
 τέρω. ¹⁴ ὅ ἢ παχύτερος ἔστω τῶν με-
 γάλων, ὅσον ὁ σμικρὸς δάκτυλος,
 μῦκ' ἢ πέλιε δάκτυλων. ¹⁵ χροῖον
 χλωεῖον ἀλείφατι. ¹⁶ αροστέλλεται
 ἢ, αροσπυρελίστας τοῖσιν ὀδυνῶν, ἢ
 βάλανον μολυβδακτύριον ἢ νετῶν-
 πον ἐπαλείφοντα, ¹⁷ ὡς μὴ τρεῖς ἡμέ-
 ρας ἢ κενεῖν δεῖ καὶ αροστέλλεται δύο
 ἡμέρας. ¹⁸ ἀφίση ἢ ὅσον λοπὸς καὶ
³⁰ δέσμα παχύ. ¹⁹ ἀφίση ἢ τρεῖς
 ἡμέρας, ἢ κυκλάμιον ἢ ζῶν τῶν
 ναρκισσίνων. ²⁰ ἢ τῶν ταῦτα μὴ κατῆ-
 ρη, καὶ νόον πελῶν ἢ αροστέλλεται
 δένδρας τὸ ζῶν τῶν βεπρῆσιν. ²¹
 αροστέλλεται ἢ τῶν ἡμέρων. ²² ἢ, ἐπι-
 δάκνη ἰαχυρῶς, ἐλεφάντη βάλανον, ἢ
 ἀφίση τὸ ἀπὸ τοῦ ὕδατι θερμῶ,
 ἢ καὶ ἐλαμῶν ἰζεῶν. ²³ τῆ ἢ ὑπερέων
 λασσαμῆρ ἐλάφας σῶμα, τῆ ἡμέρας
 ἐς εἴριον μολυβδακτῶν ἀναφυρήσασα,
 αροστέλλεται. ²⁴ καὶ, ἢ σιδικῆ
 ἢ πικρῆσιν δεῖσιν, ἀφίση τῶν
 τρεῖς ἡμέρας, αροστέλλεται τὸ ζῶν
³⁵ τῶν ναρκισσίνων τῆ ὀδυνῶν ὑπερέων
 τῶ

uteri, ² osculum ipsorum durum
 fit, & clauditur, ³ & menses non
 prodeunt, sed pauciores & dete-
 riores: ⁴ & dolor incidit, ⁵ & fe-
 bris & rigor corripit circa imum
 ventrem, & lumbos, & laterum
 mollitudinem. ⁶ Quum sic ha-
 buerit, multa calida lavato, ⁷ &
 tepefactoria adhibeto, si dolor
 habuerit: ⁸ & uteros multo tem-
 pore cum aqua decocti cucume-
 ris sylvestris foveto: ⁹ deinde
 mollitoria apponito. ¹⁰ Atque
 hæc per triduum facito. ¹¹ Et
 si ex contactu osculum utero-
 rum molle apparuerit, ¹² ex cru-
 do lino tres penicillos suppurato-
 rios indito, ¹³ primum tenuem,
 secundum paulo crassiolem. ¹⁴
 Crassissimus autem fit magnitu-
 dine digiti parvi, longitudine
 vero quinque digitorum, ¹⁵ ita
 ut hos adipe anferino illitos sub-
 das. ¹⁶ Sed & ubi fomentum
 adhibueris ex odoratis, glandem
 mollitoriam apponito: aut ni-
 trum tali magnitudine illitum,
 ut ne sauciet. Non enim
 pungere oportet: & appositum
 fit ad duos dies. ¹⁸ Decedit au-
 tem velut cortex & pellicula
 crassa. ¹⁹ Intermittis vero tri-
 bus diebus, cyclaminum cum
 narcissino subdito. ²⁰ Si vero
 hæc non purgarint, cum multa
 consideratione apponito, id quod
 cum buprestis paratur, ²¹ & ap-
 positum maneat per diem: ²² &
 ubi fortiter momorderit, glan-
 dem extrahat, & pudendum col-
 luat cum aqua calida, & in oleo
 infideat. ²³ Postridie vero lota,
 cervinum adipem liquatum, &
 molli lana exceptum apponat:
²⁴ & si tibi adhuc purgatione
 opus habere videatur, tribus in-
 terpositis diebus, id quod cum
 narcissino paratur subdito, po-
 stridie

τὸ νέτω πόν. ²⁵ ἔπειτα πάλιν Δι-
 λιπὼν τρεῖς ἡμέρας, κλύουσι τὰς
 ὑστέρας δὴ ἄδεται καὶ λιπαροῖσι. ²⁶ τῆ
 ἢ ὑσερμῆ τ' γλήχωνα παρσλητένα
 μίλι ἡμέρην. ²⁷ τῆ ἢ ἐπομῆ πυ-
 ρώ τῶσιν δρώμασι. ²⁸ σίποισι ἢ
 θριμέσι χροῖτω, καὶ τοῖσι θαλασ-
 σίοισιν, ἢ κρέασιν. ²⁹ ἐν ἢ τοῖσιν ἐπι-
 μύλοισι πίνετω τ' κρέσρα, ἔσσι-
 πήσασα ἀλαπέτω. ³⁰ θυμιαμῆν
 [ἢ] καὶ τ' κυκῶνα πίνεσαι, ὡς τ' αὐτ'
 ἀνδραϊκέτω.

XLVII. Ἦν ἢ μὴ εὐδέχη) τὸ
⁴⁰ τῶμα τ' ὑσερῶν τ' γνῶν, ἄλλα ¹⁸⁵
 σκληρῶδες ἢ, καὶ συμμειμηκός, ²
 παρσλητέτω μελύδιον, ὡς εἶρη),
 τρεῖς ἡμέρας λασαμῆν γερωῶ, ³ ἔ
 μελθακλήροισι χροῖτω, ⁴ ἔ ἀνα-
 κείτω ὑπὸ τῆ. ⁵ καὶ ἐφ' ὑδωρ γε- ¹⁸⁶
 μῶνιζέτω, καὶ εἰλον ἐς μῦρον δ'πο-
 βάπτισαι παρσλητέτω. ⁶ καὶ τ' νύκτα
 παρσλητένα δὲ μῶλλον. ⁷ ὡς τ' ἡ-
 τένα ἢ παρσ τὰ ἰχθὺς εἰμαῖα ἐρινέα
 ἢ μαλθακὰ λίνεα, ὡς μὴ παρρῆ- ¹⁸⁷
 δὲς ἢ τὸ σῶμα. ⁸ παρσθεῖτοισι [εἰ
 χροῖτω] μαλθακῶσι, [μίξας]
 σμύρην πποτάτω, καὶ πῶσαν, καὶ
 κηρὸν, καὶ σῆαρχλῶς. ⁹ ἔσω εἰ τῆς
⁴⁵ σμύρνης μὲ τὸ ἦμισυ, τ' δ' ἄλλων δι-
 πλάσιον. ¹⁰ ἐν εἰρῶν ἢ παρσλητέτω.
 ἔσω ἢ δύο. ¹¹ παρσπέτω ἢ λασα-
 μῆν, τ' ἡμέρην τὸ ἐν, τὸ ἢ ἕτερον ἔς ¹⁸⁸
 τ' νύκτα, ἔς τ' αὐτῆ καλθακῶν. ¹² καὶ
 ἐπιδῶν τῆ τὸ ὑφέλη), τῶ δὴ ἄδεται ὑ-
 δαλι παρσζέτω. ¹³ ἢ ἐκλέψας ἰσκα-
 κος πεντεκαθῆκα. ¹⁴ ἔσω [ἢ] καὶ ἰν-
 δικῶ πποσῶν, ἢ δ'καῆ. ¹⁵ δειναμ ἐν
 γάλακτι γυμνὸς κροτῶρα, καὶ
 τειρῶν. ¹⁶ ὡς τ' αὐτῶν ἢ ἐλάφω
 μυελόν, καὶ τὰλλα ὀσῶτα εἶρη), καὶ
 μέλιτι ὀλίγω μίσην. ¹⁷ τὸ ἢ εἰλον
²⁸⁰ μαλθακῶν ἢ κατὰρὸν ἔσω, καὶ παρσ τ'
 ἡμέρην παρσλητέτω. ¹⁸ ἢ ἢ βέλη
 ἰχυρό-

stridie autem netopum : ²⁵ dein-
 de rursus tribus diebus interpo-
 sitis, uteros odoratis & pingui-
 bus colluito. ²⁶ Postridie vero
 pulegium per unum diem ap-
 ponito : ²⁷ & sequenti die cum
 aromatis suffito ac foveto. ²⁸
 Utatur autem cibis acribus, ²⁹⁰
 marinis, aut carnibus. ²⁹ In
 mensibus vero castorium bi-
 bat : & jejuna illita, ³⁰ suffita,
 & cyceonem bibens ad virum
 accedat.

XLVII. Si vero os uterorum
 non suscipiat genituram, sed du-
 rum fuerit ac conclusum, ² plum-
 beam penicillum apponat (velut
 dictum est) per triduum, ubi ca-
 lida lota est : ³ & mollitoriis utat-
 ur, ⁴ & supina decumbat : ⁵ &
 in aquam calidam infideat, &
 lanam unguento imbutam appo-
 nat. ⁶ Verum in noctu magis ap-
 ponere oportet. ⁷ Juxta coxas
 vero vestes laneas aut lincas
 molles supponat, ut ne corpus in
 alterutram partem dilabatur. ⁸
 Utatur & subdititiis mollibus, ex
 myrrha pinguisima, pice, cera,
 & adipe asferino. ⁹ Sit autem
 myrrhæ dimidium, reliquorum
 vero duplum, ¹⁰ & in lana sub-
 dat. Duo vero sint subdititia, ¹¹
 quorum alterum lota per diem
 subdet, alterum per noctem, do-
 nec molle factum fuerit : ¹² &
 ubi hoc detraxerit, aqua odo- ²⁸⁰
 rata colluatur. ¹³ Aut grana cni-
 dia decorticata quindecim, ¹⁴ &
 Indici medicamenti aliquantu-
 lum, si ita visum fuerit, ¹⁵ in la-
 cte mulieris masculum lactantis
 terito, ¹⁶ & cervi medullam, &
 alia quæ dicta sunt, ac modicum
 mellis ammisceto. ¹⁷ Sit autem
 lana qua hæc excipiuntur, mol-
 lis & pura, & ad diem subdat. ¹⁸
 Si vero fortius facere volēs :
 002 myrrhæ

ἰχυρότερον ποιῆν, σμύρνης σμι-
κρόν τε ᾧ ᾠσμίσαν. 19 ἄριστον ᾧ,
ὡς τὸ λάδιον, καὶ ἀγρὸς σέας, καὶ μέ-
λι, καὶ ἔλαιον ῥόδινον τετέοισιν ἀνα-
φυρῶν. 20 ἔλαιον ᾧ ᾠσμίσαν. 189
νῆν ᾠσμίσαν τὸ πῦρ, καὶ τὸ ἀποστῆζον
εἰρῶ ξυλλέξαν, καὶ προσθήξαι. 21
ἢ σέας ἐρυθρῶν χλωδὸς τὸ ἕδν, καὶ 190
μύρον ῥόδινον, ταῦτα ξυμμίσαν, ἔ-
5 προσθήξαι ἔς εἰρῶ ἀναδύσα-
σα. 22 ἄμνον ᾧ χλωδὸς ἔλαιον, οἶον
σέας, κηρὸς λάδικος, ῥήτινη, νέτω-
πον, ἔλαιον ῥόδινον, ταῦτα ὁμοῦ τῆ-
ξαι καὶ μίξαι. 23 λισσαμύνη ᾧ προσ-
θήξαι χλιαρὰ εἴσω πρὸς τὸ σῶμα
ᾧ ὑσπερέων. 24 ἢ ἐλάφου μυελὸν καὶ
σέας χλωδὸς τήξας ῥοδίνα ἢ εἰρῶ
ἔλαιον ἀναφυρῶν, εἰρῶν ᾧ μαλ-
θακῶν ἄραν προσθήξαι.

XLVIII. Ἐπιπυρρῶν αἰ-
ῦσέραι σκληραὶ γήρῶν, ἔς τὰ αἰ-
δοῖα ἐξίωσι, 2 καὶ οἱ βεσῶνες σκληροὶ
γίνονται, 3 καὶ καύματα ἐν τοῖσιν αἰ-
10 δοῖοι (ἐν τῇ, 4 ἔκκαρκεν) πίνω. 192
ὅταν ἐν αἰδοῖοις, σπυρρῶν καὶ τὸ ἐνδόν
τερίψαι, καὶ κηρὸν, ὅδωρος κητύλλω
ἐπιχέων, ἐνείναι ἔς τὴν ἑδρῶν καὶ
καθαίρεται.

Ἐν τὸ σῶμα ᾧ ὑσπερέων σκλη-
ρὸν γήρῶν ὑπὸ ξηρασίης, καὶ ὁ αἰ-
15 χλωδὸς ἐν ἀγκύματι ἢ νῆσος ἢ, τῷ
δουκτύλλω γνώσει ᾠσμίσαν. 7
ἔ, ἢ ἐν τὸ ἰχθὺν εἰληθῶσι, μὴ προσ-
φέρην δριμύτην. 8 ἢ ἡδὲ ἐλαφῶν
ἢ φλεγμαίνῃ, κινδύνοσ τοῦ πάμπαν
ἄποικον γήρῶν. 9 προσθήξαι ᾧ, ἄπ-
σα μὴ ὀδύξει, ὅφ' ὦν [ᾧ] κηρῶ-
10 βεῖ. 10 ὅταν δὲ σκληραὶ ἔωσιν αἰ-
ῦσέραι, καὶ τῆ δὲ ἀλγίῳ (καὶ ὀδύξει)
προσθήξαι, ὅσιν ἐλάφου μυελὸν, ἢ
χλωδὸν σέας, ἢ ὑψόν, καὶ εἰρῶν μύρον
ξυμμίξαι, 11 καὶ μαλθακῶν ὡς τὸ
πυρρῶν καὶ κηρῶν λάδικῶν ἐπίπλω-

myrrhae parum quid ammisceto.
19 Optimum autem est ovi can-
didum, & adeps caprinus, & 285
mel, & oleum rosaceum. His
ammiscere farinam, 20 & tepesce-
re ad ignem oportet, & quod
destillat, lana colligere ac appo-
nere. 21 Aut adipem rubrum
anseris aromatibus conditum,
& unguentum rosaceum, per-
mixta, & lana excepta apponito.
22 Præstat autem anseris adipem,
& adipem ovillum, ceram al-
bam, resinam, netopum, oleum
rosaceum, hæc simul liquare ac
miscere. 23 Ubi vero lota est, 290
hæc tepida intro ad uterorum os-
culum apponat. 24 Aut cervi me-
dullam, & anseris adipem liquato,
& rosaceo aut irino oleo ammix-
to, in valde molli lana apponito.

XLVIII. Quum mulieris uteri
duri facti fuerint, & ad pudenda
exierint, 2 dura fiunt inguina, 3
& ardor in inguinibus est, 4 &
omnia cancerantur. 5 Quum igitur
sic habuerit, cucumeris syl-
vestris internam partem, & fa-
vum terito, & aquæ hemina
10 affusa in sedem infundito, &
purgatur.

6 Si os uterorum durum fiat,
& cervix, præ ficitate, & mor-
bus leviter hæserit, ex digiti
contactu cognosces: 7 & si ad
coxam devolvantur, nihil acre
adhibeto. 8 Si enim exulceretur
aut inflammetur, periculum est
ne penitus sterilis fiat. 9 Verum
apponito ea quæ non mordent,
à quibus purgetur. 10 Quum ve-
ro duri fuerint uteri, & sic do-
luerint, subdititia apponito, ve-
15 lut est cervi medulla, aut anse-
rinus vel suillus adeps: Et un-
guentum irinum cum melle:
11 & ovi luteum, ac ceram al-
bam, velut cataplasma emolli-

σμα. ¹² Ἐκέρθινον ἢ πύρινον ἄλη-
τον ξυῖ ὕδατι καὶ πήραν ἔψειν.

XLIX. Ἦν ἀμῆτρας ξυμμούω-
σι, ² πὰ σμάλα σκληρὰ γίνονται
σφῶν, ³ καὶ τὴν γυνῶν σκῆ ἐπιδέ-
χον, ἀλλ' αὐτόθεν, ἐπὶ τὴν ξυδονεῖν
τὰ ἀνδρῶν κινήσασα τὰ σκέλεα, χυ-
²⁰ ρέει. ⁴ καὶ ὀδυῖται ἔνθα κινῶν ἄσπερα
καὶ τὰς ἐξέους ἔτ' ἄσπερας ἐχέσι.
⁵ καὶ τὰ ἐπιμύλια παθιάσασιν ἔ-
γινε. ⁶ ἢ τὴν γίνη, ὀλίγα καὶ πονη-
ρὰ καὶ ἄχρηστα. ⁷ ὅταν ἄδ' ἔχη, λέγει
πολλὰ θερμῶ. ⁸ μὲν τὸ ἄσπερον δι-
δόναι ἔνθα κινῶν ξυῖ τὴν γλυκυσι-
δη τὴν ῥίζης. ⁹ ξυμμίσην χερὴ ἐν οἴ-
νω μέλανι δάδι. ¹⁰ σπῆραισι δὲ
δουατήσασα, ὡς ἡ λεχρῶ. ¹¹ καὶ ἢ δὴ
λατὴ τὰ ἐπιμύλια, ἐπιχρῶν μίλιον
ἡμέριον, καὶ πυρελῶ ὄλιον, ἔφάρ-
²⁵ μακον διδόναι ποτὴν. ¹² ἢ τὴν ἔγ-
δὲς ἔωσιν, αἴνα, ἢ δόκη ἢ δέσασα, ἢ
κάτω. ¹³ γάλα ἐν ὄνυξ ἢ ὄρνυξ
πασσφέρειν. ¹⁴ καὶ πυρελῶ βλη-
χρῶς, καὶ μαλθακῆρα [τῆ]
ὑσέρη πασσφέρειν, καὶ κυκλάμιον,
καὶ ναρκίστιον. ¹⁵ σκυῶν ἢ τὴν σμι-
κρῶν λαθεῖν τὴν ἐντεριῶν, καὶ
καθικνήσασα ἐξελὼν τὸ σπέρμα,
καὶ ἄσπερας γάλα γυναικῆς κα-
ροτροφῆ, τείνειν, ¹⁶ καὶ ἄσπε-
ρῶν σκυῶν ἀκρῶν, καὶ μέλι
ὡς καὶ λισσῶν, ἔλαμον λουκῶν ἀγ-
πῆον, ¹⁷ καὶ ποιεῖν μὴ ὕγρον, ἀλλὰ
ξηρῶν. ¹⁸ τῆς ἐμπαλάσασα ἐς εἶλον
μαλθακῶν καὶ παρῶν, ¹⁹ ἔμπαλά-
³⁰ τῶν ἐν λουκῶ ἔλαμον ἀγρῆν, καὶ
λαπαμῆρα πασσφέρειν. ²⁰ ὑπε-
δέσασα ἢ τὴν ἐν σκέπη ἤτω, ὅταν
καθαίρη. ²¹ ἐπὶ δὲ σκυῶν δό-
κῆντας ἔχον, πύριον ἢ μὴ,
αὐτῆς πῆραν ἕτερον. ²² μὲν τὸ
ἀμφιελέξασα ἐς εἶλον μαλθα-
κῶν, σπογγῶν ἢ ποιεῖν καὶ νέτω-

πον

to, ¹² & hordeaceam aut triti-
ceam farinam, cum aqua & tra-
ta coquito.

XLIX. Si uteri conclusi fue-
rint, ² oscula ipsorum dura fiunt,
³ & genituram non amplius sus-
cipiunt, sed statim ubi cum viro
condormierit, dum crura mo-
vet, exit: ⁴ & dolores in um-
ventrem, & lumbos, & inguina ³⁰⁵
occupant: ⁵ & menses omnino
non prodeunt. ⁶ Si vero eant,
pauci & pravi ac decolores pro-
deunt. ⁷ Quum sic habuerit,
multa calida lavato. ⁸ Post bal-
neum vero castorium cum pæo-
niæ radice, ⁹ in vino nigro odo-
rato permixta bibenda dato. ¹⁰
Cibis autem velut puerpera utat-
ur: ¹¹ & si manifesti fuerint
menses, diem unam intermitti-
to, & totam fovero, & pharma-
cum potandum dato, ¹² si adfue-
tæ fuerint, sursum purgans, aut ³¹⁰
si egere visa fuerit, deorsum. ¹³
Lac itaque asininum, aut serum
exhibeto: ¹⁴ & leniter fovero,
& mollitoria utero apponito, &
cyclaminum, & narcissinum. ¹⁵
Cucumerum vero parvorum syl-
vestrium internam partem sum-
mito, & ex divisis semen exi-
mito, ac lacte mulieris masculum
lactantis affuso terito, ¹⁶ myrrha
pura & melle optimo ammixtis,
oleoque ægyptio albo: ¹⁷ & ne
liquidum facito medicamen- ³¹⁵
tum, sed ficcum: ¹⁸ atque hoc
in lanam mollem puram infar-
ciat, ¹⁹ & in oleo ægyptio albo
tingat, & lota apponat. ²⁰ Subli-
getur autem & sub tecto maneat
quum purgatur. ²¹ Postquam
autem sufficienter habere tibi
visa fuerit, quiescat: sin minus,
rursus aliud apponat. ²² Postea
vero obvolutam lanam mollem,
rotundam faciat, & netopum

πον ἐμβάλλειν, ἔπειτα ἕξαι μίλιον
 ἡμέριον. 23 τῆ δ' ὑπεραίη ἔλαιον
 ῥόδινον ἐν εἰραίω. 24 εἶπα πάλιν
 ἐλάφου σαρ τήξας καὶ αὐτὸ ἐν εἰ-
 ραίω. 25 λαέδω ἢ ἐν θερμῷ ὕδατι
 35 αἶμα παρὰ τὸ παροδῆτον. 26 καὶ πυ- 195
 ρήδω δὲ οὐδ' ἄριστον βληθρῶς παλῆ-
 σον χρονον. 27 μετὰ δὲ, μίλιον ἀφ-
 λιπῶν ἡμέριον, κλύστω, καὶ μετὰ
 φλεγμὰ πύθης, τῷ ξυῖ τῷ κέκ-
 κω, καὶ δὲ χυλῶδης, τῷ ἀπὸ τῆς
 σκαμμωνίης, 3 μέτρα κλύστω ἢ, καὶ
 ἐπὶ τετέοισιν ἀμφοτέροισι τῆ
 ὑπεραίη, τῷ ναρκισσίνω ξυῖ οἶνω
 γλυκεῖ. 29 καὶ δὲ μὴ εἶη ναρκισσι-
 νον, ἀνθίνω ἢ ἰρίνω ὡς καχίσιω. 30 196
 ἔσω ἢ ἔλαφου τρίτη μερὲς ἔοί-
 νη. 31 ἐπιτάξαι ἀφλιπῶσα δύο ἡμέ-
 ρας, παροδῆτω τὸ ξυῖ τῆ γλήχω-
 νι ἡμέραν μίλιον. 32 καὶ ἢ γλήχῃ τὰ
 10 ἐπιμύλια πινέτω νῆσις τὸ κάστω
 τρεῖς ἡμέρας, ξυῖ οἶνω δὲ ὀδύ λου-
 καῖ. 33 ἐπιτῶ ἢ ἀπολήγη τὰ ἐμμή-
 νια καὶ ἀφρα μόνιμα ἢ λαέδω 34
 καὶ ἀφριζομένη ὕδατι ψυχρῷ κυ-
 κέωνά πινέτω ἀάλητον, σίτω ἢ μὴ
 ἀψάδω. 35 ξυῖ δὲ τῷ ἢ τῷ ἀν-
 δρῷ, δύο ἡμέρας ἢ τρεῖς. 36 ἰκόςσον
 δὲ αὐτὸ χρονον καθύρητῃ, τὸ λινοζῶ-
 σιν ἐψύστω ἐν ὕδατι καὶ, ἐπιτῶ δὲ
 ἐφθῆ γλήχῃ, ἐπιτῶ ψύτω. 37 ὑπο-
 τρέψτω δὲ σπόρον καὶ κύμινον καὶ
 ἄλας, καὶ ἔλαιον ἀνακυκαῖ. 38 ἐν
 45 τετέοισι ὀλίγον ἐπιτρέψτω ἔχου-
 λῶ, ἀναζίστω, καὶ τὸ παρὰ τῶν σπι-
 τῶν ἔστω. 39 σπόρον ἢ ἐφθῆ καὶ
 ὀπῆ λαμβάστω ὡς παλῆσαι. 40 καὶ
 ἢ ἢ λινοζῶσις μὴ ἀπαλή ἢ, λαίω
 ξυῖ ἐν ψύτω καὶ κρόμμυθι, ἐπιδυῖν, ἔ-
 παροδῆσαι εἶναι. 41 καὶ, καὶ ἐν σαπρῇ
 λάσῃ, ὑγρῆς γίνετῃ. 42 καὶ πάντῃ οἱ
 καὶ κόσμησιν.

immittat, & diem unam subdat.
 23 Postridie vero oleum rosa-
 ceum itidem in lana : 24 deinde
 rursus cervi adipem, etiam
 ipsum liquatum in lana. 25 La-
 vetur autem calida aqua semper
 ante subditiorum appositio-
 nem. 26 Et odoratis leniter fo-
 veatur multo tempore. 27 Postea
 vero una interposita die, collui-
 to : siquidem pituitosa fuerit, eo
 quod cum grano cnidio paratur :
 si vero biliosa, eo quod cum
 scammonia. 28 Post hæc ambo,
 postridie etiam narcissino cum
 vino dulci colluito. 29 Si vero
 narcissinum non fuerit, cum
 196 anthino aut irino quam opti-
 mo. 30 Sit autem olei tertia vini
 pars : 31 deinde interpositis duo-
 bus diebus, id quod cum pulegio
 præparatur unum diem apponat.
 32 Si vero prodierint menses, je-
 juna per triduum bibat casto-
 rium, cum vino odorato albo :
 33 ubi vero defiverint menses, &
 stabiles fuerint, lavetur : 34 &
 aqua frigida perluta, cyceonem
 bibat non salsum. Cibum autem
 ne contingat : 35 & cum viro
 dormiat duobus aut tribus die-
 bus. 36 Quanto vero tempore
 purgatur, mercurialem in aqua
 coquens, ubi cocta fuerit expri-
 mat, 37 & allium ac cuminum,
 & salem subterat, & oleum his
 ammisceat, 38 & modico succo
 affuso fervefaciat. Atque hoc
 edulium ante cibos edat. 39 Al-
 lium item coctum ac assatum
 quam plurimum accipiat. 40 Si
 vero mercurialis non fuerit ten-
 nera, tritam cum brassica coque-
 re oportet, & condire, & lenis
 erit : 41 & si in ventre concepe-
 rit, sana evadet, 42 & omnia ipsi
 juxta ornatum procedent.

L. Ἦν δὲ τὸ σῆμα τῆ μητρεῖα ἢ
 ἔμ-

L. Si os uterorum conclusum
 fuerit,

ζυμμένη, ² γίνε³ ἰχθυρὸν ὡς ἐρλεόν.
 3 κλύ⁴ ἐπιφήση τῆ⁵ δακτύλῳ, ὅψ⁶
 σκληρὸν τε⁷ κ⁸ ξυλφλέομβρον, κ⁹ τ¹⁰
 δακτυλον σὺν εἰσ¹¹ (κ¹² κ¹³ τῆ¹⁴ ἐπι-
 μνώια κεκρύφα), ⁵ κ⁶ τῶ⁷ γυνῶ
 ε⁸ δέχε⁹ τ¹⁰ τ¹¹ ε¹² γ¹³ ε¹⁴ ο¹⁵ ν¹⁶ ο¹⁷ ν¹⁸ η¹⁹
 ε²⁰ χ²¹ τῶ²² ν²³ α²⁴ ι²⁵ ρ²⁶ ῶ²⁷ γ²⁸ α²⁹ σ³⁰ ε³¹ ρ³² α,
 κ³³ τῶ³⁴ ὀ³⁵ σ³⁶ φ³⁷ ῶ³⁸, κ³⁹ τ⁴⁰ ε⁴¹ ς⁴² κ⁴³ ε⁴⁴ ν⁴⁵ ε⁴⁶ ὠ⁴⁷ ν⁴⁸ α⁴⁹ ς.
 7 ἔ⁸ σ⁹ τ¹⁰ ὀ¹¹ π¹² κ¹³ κ¹⁴ ἄ¹⁵ ῶ¹⁶ π¹⁷ ε¹⁸ ρ¹⁹ ο²⁰ ῖ²¹ σ²² τ²³ α²⁴ τ²⁵ α²⁶ ι,
 κ²⁷ π²⁸ ῖ²⁹ ρ³⁰ α.
 8 ὅ⁹ τ¹⁰ α¹¹ ν¹² ἔ¹³ τ¹⁴ ῶ¹⁵ ς ἔ¹⁶ χ¹⁷ η¹⁸, φ¹⁹ ἄ²⁰ ρ²¹ μ²² α²³ κ²⁴ η²⁵ γ²⁶ η²⁷ π²⁸ ῖ-
 σ²⁹ α³⁰ κ³¹ ἄ³² τ³³ ῶ,
 κ³⁴ ἄ³⁵ λ³⁶ ῶ³⁷ π³⁸ ο³⁹ λ⁴⁰ ῶ⁴¹ θ⁴² ε⁴³ ρ⁴⁴ ε⁴⁵ μ⁴⁶ ὠ,
 κ⁴⁷ π⁴⁸ ε⁴⁹ ρ⁵⁰ ο⁵¹ ἡ⁵² θ⁵³ ἔ⁵⁴ ν⁵⁵ α⁵⁶ ι ἄ⁵⁷ ο⁵⁸ σ⁵⁹ α⁶⁰ μ⁶¹ α⁶² λ⁶³ ἄ⁶⁴ ο⁶⁵ ς τ⁶⁶ ὀ⁶⁷
 σ⁶⁸ ὀ⁶⁹ μ⁷⁰ α.
 9 ἔ¹⁰ τ¹¹ ὀ¹² α¹³ λ¹⁴ φ¹⁵ π¹⁶ ῖ¹⁷ ρ¹⁸ ο¹⁹ ν²⁰ κ²¹ α²² π²³ ἔ²⁴ ν²⁵ α²⁶ ι
 κ²⁷ ἄ²⁸ ν²⁹ α³⁰ σ³¹ τ³² ο³³ μ³⁴ ἔ³⁵ ν³⁶, κ³⁷ τ³⁸ ὀ³⁹ γ⁴⁰ ε⁴¹ δ⁴² α⁴³ κ⁴⁴ τ⁴⁵ ῶ⁴⁶ λ⁴⁷ ῶ
 ὠ⁴⁸ σ⁴⁹ α⁵⁰ ῶ⁵¹ τ⁵² ῶ⁵³ ς λ⁵⁴ ἔ⁵⁵ ν⁵⁶.
 10 ὅ¹¹ τ¹² α¹³ ν¹⁴ ὀ¹⁵ λ¹⁶ ε¹⁷ μ¹⁸ α¹⁹ λ-
 199
 5 τ²⁰ α²¹ κ²² ἡ²³, π²⁴ ε²⁵ ρ²⁶ ο²⁷ ἡ²⁸ θ²⁹ ἔ³⁰ ν³¹ α³² ι ἄ³³ ο³⁴ σ³⁵ α³⁶ κ³⁷ α³⁸ θ³⁹ ἄ⁴⁰-
 ρ⁴¹ ἄ⁴² ῶ⁴³ μ⁴⁴ α.
 11 κ¹² τ¹³ ὀ¹⁴ π¹⁵ ο¹⁶ τ¹⁷ ἡ¹⁸ μ¹⁹ ἄ²⁰ τ²¹ ῶ²² ν²³ δι²⁴ δ²⁵ ὀ²⁶
 ν²⁷ α²⁸, κ²⁹ π³⁰ ρ³¹ ο³² η³³ θ³⁴ ῶ³⁵ μ³⁶ α³⁷ π³⁸ α³⁹ ρ⁴⁰ ἔ⁴¹ χ⁴² ἡ⁴³ ὀ.
 ἡ⁴⁴ α⁴⁵ ἄ⁴⁶ λ⁴⁷ ὀ⁴⁸ π⁴⁹ ε⁵⁰ ρ⁵¹ ο⁵² δ⁵³ ἔ⁵⁴ χ⁵⁵ η⁵⁶ τ⁵⁷ α⁵⁸ ι.
 12 τῶ¹³ κ¹⁴ ρ¹⁵ ἄ¹⁶ μ¹⁷ β¹⁸ λ¹⁹ ῶ²⁰ ἔ²¹ α²² δ²³ ἰ²⁴ ἔ²⁵ τ²⁶ ῶ,
 ε²⁷ τ²⁸ χ²⁹ ῶ³⁰ λ³¹ ὀ³² ν³³ ὀ³⁴ ρ³⁵ ο³⁶ φ³⁷ ε³⁸ ἔ³⁹ τ⁴⁰ ῶ.
 13 Ἦ¹⁴ ν¹⁵ α¹⁶ ἡ¹⁷ μ¹⁸ ἔ¹⁹ τ²⁰ ῶ²¹ ζ²² ὑ²³ μ²⁴ ὠ²⁵ σ²⁶ ι, ε²⁷
 τ²⁸ ἔ²⁹ π³⁰ ἰ³¹ μ³² ῶ³³ ἰ³⁴ α³⁵ μ³⁶ ἡ³⁷ φ³⁸ ἄ³⁹ η⁴⁰ ἡ⁴¹,
 14 κ⁴² σ⁴³ λ⁴⁴ ο⁴⁵ κ⁴⁶ ῶ⁴⁷ ἰ⁴⁸ δ⁴⁹ α⁵⁰ ἄ⁵¹ γ⁵² ἔ⁵³ λ⁵⁴ ῶ,
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500

fuerit, ² fit spissum velut grossus:
 3 & si digito contigeris, depre-
 hendes durum ac convolutum,
 & digitum non admittit: ⁴ &
 mentes occultantur, & genitu-
 ram non suscipit hoc tempore:
 6 & dolor habet imum ventrem
 & lumbos ac laterum mollitudi-
 nem. ⁷ Quandoque vero etiam
 sursum ascendit & suffocat. ⁸
 Quum sic habuerit pharmacum ⁵⁴⁰
 deorsum purgans bibendum dare
 oportet, & multa calida lavare,
 & apponere ea quæ os molliunt:
 9 & spicillum immittere ac ape-
 riri, itemque digitum, & simili-
 ter lævigare. ¹⁰ Quum autem
 molle fuerit, apponere ea quæ
 sanguinem purgant: ¹¹ & po-
 tiones exhibere, & experiri ut
 præbeas quodcunque aliud li-
 benter susceperit. ¹² Brassicam
 autem edat, & succum sorbeat.

13 Si uteri conclusi fuerint, ³⁴⁵
 & menses non apparuerint, ¹⁴
 colocynthidem sylvestrem, &
 filpii semen, & cuminum
 æthiopicum, & nitrum, & salem
 thebaicum, & adipem renalem,
 & farinam, & myrrham, & resi-
 nam, ¹⁵ omnia simul fervefacito,
 & trita mixta, & in glandem
 efformata apponito.

LI. Si grumosi facti fuerint
 uteri, ² os ipsorum velut ervo
 plenum fit: & si contigeris, vi-
 debis ita habere: ³ & menses
 non fiunt, neque genitura intus ³⁵⁰
 manet. ⁴ Quandiu sic habuerit,
 cyclaminum cortice detracto, &
 allium, & salem, & ficum, ac
 modicum mellis, ⁵ terito, misce-
 to, ac glandem formato, & ad
 os uterorum apponito. ⁶ Item-
 que alia subdititia, quæ acria
 sunt ac corrodunt, & à quibus
 sanguis purgatur: ⁷ & de portioni-
 bus dato eas quæ uteros purgant.

35

8 Ἦν ὡδὲ φύσιν' αἱ μήτρας
 γίνωσι. 9 τὰ ἐπιμύρια χωρὲς
 παλαιοῖα, καὶ χλιαροῦ, καὶ θαρμινά.
 10 καὶ ἡ γυνὴ σὺν ἐμμήρῃ. 11 καὶ τὸ σῶ-
 μα κεκλιμὸς ἐστὶ, καὶ ἐκ οἴον τε εἰ-
 ρύεσθαι τὴν γυνῆν. 12 καὶ πῦρ καὶ ρί-
 γθη λαμβάνει τὴν κάτω κοιλίην
 καὶ τὰς ἰξύας. 13 ἢ ἵν' ἔσθ' ἰσχυρῶς
 ἐκ ρόσ ἀμικατῶδε. 14 γίνεθ' εἰ
 καὶ, ὁσῶταν τὰ ἐπιμύρια ἐξαπίνης
 ἐσταμύρα βαρῆ. 15 ἢ διατὰ γυνῆ
 ἀσθενεῖν εἶρη. 16 γυνὴ ἢ ἀσθενεῖ-
 ται, ἢ θροσπύδην ἐν ζορῆν μὲν κα-
 θαρθεύοισιν ἕκαστα ἐμαλθακίστιν,
 20 ἢ ἔπι τὰ ἡμέρῃ σὺφρασι. 17 καὶ σπόγγ-
 ροῖσι τὰ κῆτω ἔμφραλθ πυ-
 ριλίῳ μυρσίνης ὑδατὶ, ἢ ράττα, ἢ
 ἐλάτης φύλλοις ἐναφεψῶν, ἢ ρό-
 δων, ἢ οἰνάνθης, ἢ ἀμύπελα.

LII. Ἦν τὸ σῶμα τῶν μητρῶων 205

ἀνάχαρη μῦλλον ἢ ὅς πεφυκεν ἐν
 τοῖς ἐπιμύριοις, 2 ἔτω γίνεθ' ἐπιμύ-
 ρια παλαιοῦ καὶ κραιώ πᾶνθ,
 καὶ ὑγρότερα, καὶ ἀλγῶ παλαιοῦ
 ἡρόν. 3 καὶ ἡ γυνὴ ἐκ ἀπτεῖ, ἢ δὲ
 μῦρῃ, ἀλλὰ πάλιν ἔξερπν. 4 καὶ, ἢ
 ἐπιμύρην, τὸ σῶμα σὺρῆσθαι ἀσπε-
 20 ῶληρῃ. 5 καὶ ἀδυναμειν ἔχθ' ὑπὸ τῶν
 25 ἐπιμύριων. 6 καὶ κέφῃ ἐπὶ καὶ ἀπο-
 νθη, καὶ ἀσθενεῖ χωρὲς. 7 τὰς κραι-
 οῦμα χαλᾶται. 8 καὶ πῦρ βληρῶν,
 καὶ ρίγη. 9 ἔσθ' ὁδωὴ ἔχθ' τὴν κραι-
 οῦμα γαστέρα, ἔσθ' ἐν κενεῶνας, καὶ
 τὰς ἰξύας. 10 παρὰ τῆς ταῦτα μῦρ-
 λιτω, ἢ ἐν αὐτῇ ἀσφραξεν σα-
 πῆ καὶ παρῆ. 11 πᾶνθ ἐστὶ ἐκ το-
 κῶν ἐνίμῃ αἱ ἢ ἐκ ἀλλῶν. 12 ὅταν
 γυνὴ ὠδὲ ἔχη, φάρμακον γυνὴ πιπί-
 σκεν, καὶ κραιώματῆρ ἔσθ'. 13 κῆ
 ὁδωὴ ἔχη, τῶν χλιασμάτων
 ἀσφραξεν. 14 καὶ τὰ θρο-
 205 κῶ λῶν, καὶ ἀσφραξεν πᾶνθ κλυ-
 ζῆν. 15 καὶ τῶν ποτήματων δι-
 δόναι

8 Si uteri præter naturam
 hiarint, 9 menses plures pro-
 deunt & viscosi, & frequenter; 35
 10 & genitura intus non manet,
 11 & osculum hians est: & fieri
 non potest ut genituram attra-
 hat: 12 & febris ac rigor corripit
 infernum ventrem, & lumbos.
 13 Morbus autem corripit ex flu-
 xu sanguineo, 14 fit & quum
 menses suppressi derepente eru-
 perint. 15 Diætæ itaque ratio
 prius relata est. 16 Oportet au-
 tem subditiis curare, in prin-
 cipio quidem purgatoriis simul-
 que mollibus: deinde leniter
 adstringentibus: 17 & partes
 360 infra umbilicum per spongas
 fovere, cum myrti aut rubi
 aqua, aut ex oleæ aut rosarum,
 aut œnanthes, aut vitis foliorum
 decocto.

LII. Si os uterorum hiarit
 amplius quam in mensibus solet,
 2 menses ita fiunt plures & dete-
 riores omnes, & liquidiores, &
 per longius tempus: 3 & genitu-
 ra non attingit, neque manet,
 sed rursus exit: 4 & si perman-
 20 ferit, osculum comperies dispa-
 ratum, 5 & impotentia præ men-
 sibus obtinet: 6 & levis est ac
 365 debilis uterus, & ulterius procedit:
 7 & vires laxantur: 8 & febris
 debilis, ac rigor, 9 & dolor
 habet imum ventrem, & laterum
 mollitudinem ac lumbos: 10 pa-
 titur autem hæc maxime, si quid
 in ipsa corruptum computruerit
 ac compactum fuerit. 11 Quæ-
 dam vero etiam ex partu patiuntur:
 12 Quum itaque sic habuerit, pharmacum
 bibendum dare oportet, & facilius
 370 judicabitur: 13 & si dolor
 habuerit, tepefactoria adhibeto:
 14 & frigida lavato, ac intermis-
 sione facta colluito: 15 & ex po-
 tionibus

30 δόναι ὅ, ἢ αὐτὴ μάλιστα παρσδε-
χῆ).¹⁶ καὶ παρσδεχῆ ὀκῆσα ξη-
ραίνῃ. ¹⁷ καὶ πάλυ ποδῶς ἐσθιέτω,
καὶ τὴν λιμοζῶσιν.

LIII. Ἦν ἡ μὴ μεμύκασιν αἱ
μηῆται, ὡς χρεῖ, ² καδίνουαζ ἐν
ὑδατι, μυρσίνης εὐαφεψημένης,
ἢ ῥάνε, ἢ ἀμπέλε, ἢ ἐλαῖης φύλ-
λοι(ιν, ἢ ῥόδων. ³ διαίτα ἡ, ἢ ἐλε-
λεκ) ἐπὶ τῷ ἐρυθρῷ ῥόε. ⁴ ἀρῆσον
δέ οἱ βοήθημα, διψα, ἔμετρε ἡ-
μέετ, ἐ λωτρῶν εἰσῆξ.

⁵ Ὄκῆσαν [εἰ] ἀνασπαματῶ-
σι μᾶλλον τῷ δένῳ αἱ μηῆται,
καὶ μὴ μεμύκασιν, ⁶ καὶ καθάρ. ²⁰⁹
35 σι δένονται, καὶ κλυσμῶν, καὶ
θυμιαμῶτων.

⁷ Ἦν ἡ λφαιθέωσιν [αἱ μη- ²¹⁰
τρα,] τὰ ἐπιμύκῃα παλῆα γίνε-
ται καὶ κρεῖω καὶ ὑγρότερον ἐ πυκ-
τά. ⁹ καὶ ἡ γυνὴ σῆκ ἐμυλῆ, ἢ ἀλλ, ²¹¹
ἢ νίκα ὑπὸν, οἰχεται. ¹⁰ καὶ τὸ σῆ-
μα ἐπιφαιδρῶ τῷ δακτύλω
ὑψὲ λῆιον. ¹¹ καὶ ἀδυναμῆ αὐ-
τῶν λαμβάνῃ παρὰ τῶν ἐμυλῶν.
¹² καὶ πυρετὸς καὶ ῥίγῳ ἔχθ,
¹³ ὀδῶν τε ἐς τὴν νῆαρῶν γα-
στῆρα, καὶ τὰς ἐξῶας, καὶ τὰς κε-
νεῶνας. ¹⁴ μάλιστα δὲ, ἢ ἢ ἐν
ἑαυτῇ ἀφῆσθαι σαπῆ, καὶ ἐκ
τόκω, καὶ ἄλλως. ¹⁵ ὅταν ἐν ἔστως
ἔχη, γερσποσῶν χρεῖ, ὅκῆ αὐτὴ ὀδύ-
40 νη ἔχη, ὡς ἐπὶ τῷ παρσδεχῆ γέρον-
πιαι.

LIV. Ἦν αἱ μηῆται φλεγμῆ-
νω(εἰ, ² τὰ ἐπιμύκῃα ἐπηλυγί-
ζον), ³ καὶ ὁ τραχηλῶ ἔξωαρ-
^(μῆ). ⁴ καὶ πυρετὸς ὀξὺς, καὶ γνώ-
μης ἀπῆρμῳ. ⁵ καὶ πονηρῶ καὶ
ὀλίγα οἱ ἐπιφαινεται, ³ καὶ, ὀκῆ-
ται νῆσις ἢ, ἔμετρε ἢς αὐτῇ
ἐπέρχεται. ⁷ ὀκῆσαν εἰ πὶ φάγη,
ταῦτα ἐμέε. ⁸ καὶ ὀδῶν τῶν
νῆαρῶν

tionibus dato quamcunque ma-
xime libenter admiserit: ¹⁶ &
suffito ea quæ reficcant, ¹⁷ & po-
lypos edat ac mercurialem.

LIII. Si vero non conclusi
fuerint uteri velut oportet, ² in
aqua desideat in qua cocta sit
myrtus, aut lentiscus, aut vitis
aut oleæ folia, aut rosarum. ³
Diæta vero fit quæ relata est in
rubro fluxu. ⁴ Optimum vero
ipfi auxilium est sitis, frequentes
vomitus, & prohibitiones bal-
neorum.

⁵ Quum uteri magis quam
convenit fuerint aperti, & non
conclusi, ⁶ & purgatione opus
habent, & collutionibus, & suffi-
mentis.

⁷ Si vero menses effluerint,
⁸ plures fiunt & deteriores, &
liquidiores, & frequentes. ⁹ Et
genitura non manet intus, sed
quando illi prodierint, perit. ¹⁰
Et si os contingas digito, com-
peries ipsum leve. ¹¹ Et impo-
tentia ipsam præ mensibus cor-
ripit. ¹² Et febris ac rigor obti-
net: ¹³ & dolor imum ventrem,
& lumbos, & laterum mollitu-
dinem corripit, ¹⁴ maxime si
quid in ipsa corruptum compu-
truerit, itemque ex partu, & ali-
ter. ¹⁵ Quum igitur sic habue-
rit, curare oportet, ubicunque
tandem dolor fuerit, velut in su-
perioribus scriptum est.

LIV. Si uteri inflammati fue-
rint, ² menses obtorquentur, ³ &
& cervix multis tenuibus venu-
lis, ad telarum aranæ similitu-
dinem variegatur. ⁴ Et febris est
acuta, & mentem percellens, &
menses pravi ac pauci ipsi com-
parent. ⁶ Et quum jejuna fue-
rit, vomitus quidam ipsi super-
venit: ⁷ quum vero quid come-
derit, revomit. ⁸ Et dolor oc-
cupat

νφαιρῶν γαστέρα ἴχθ, κὶ πὰς ἰξῦας·
 9 κὶ ἀπὸ ψυχρῆς, καὶ ἀπὸ ψυχρῆς δι'
 ὅλας τὰ σώματα. 10 ἢ γαστήρ, τε- 214
 τὸ μὲν ἢ μαλθακὴ, ἢ ἐμπύπυρα- 215
 45 ται κὶ ἀίρεται, κὶ δὸκίμει ἐν γαστέρ
 ἴχθ. 11 ἔστι δὲ ὅτε κενεὸν φαίνεται τὸ
 πωλήρωμα τῆς γαστρός. 12 καὶ ἐμ-
 πίπλωται ἢ κηρίλιη ὕδαλι, καὶ
 ὀμφαλὸς ἐξίχθ. 13 καὶ τὸ σῶμα
 ἴχθον. 14 καὶ ἐξαπίνης ἐφάνη τὰ
 ἐπιμυῖα σφαιροῦσα, καὶ ὀλίγα καὶ
 πονηρά. 15 καὶ λεπυῖεται πὰς
 κληίδας ἐ πῶν δφρῶν. 16 καὶ οἱ
 πόδες οἰδίσκονται, καὶ ἀπέζω- 216
 μάλιτα. 17 ὅταν ἂν δὲ ἴχθ, φάρ-
 μακον πῖσαι κάτω. 18 ἀποδοίτοι-
 σι πυριῖδι πὰς ὑτέρας ὡς οὐά-
 δεσι πὰς ἡμέρας τῶσι μολευδίοι-
 282 σι. 19 καὶ λῆσαι θερμῶ ὕδαλι
 ἀπὸ τῆς ἀποδοίσι μὴ δάκνοντι. 20
 καὶ μὲν πῶν ἀποδοίσι κλύζην, δύο
 πόσας κνήσρα ἐψησῶν ἢ κητύλλω 217
 ὕδαλι, καὶ ἀποχέαντα τὸ ὕδαλι
 κλύσαι κητύλλω ὕδαλι, ξυμ-
 μίξαι καὶ ἐλαφὸν ναρκισίνη ἢ
 ἀνθίνη. 21 μὲν δὲ ταῦτα ἀφελί-
 πῆν ἡμέρας τρεῖς εἶτα κλύσαι τῶ
 ξυῖ τῶ ὄξυ. 22 Ἐ ἀπὸ τῶ σίτε τῶ
 λινοζῶσιν ἐψησῶν ξυῖ οἴνω ποσῶ
 5 ἐδοίτω ὡς κρέασι, ἢ χυλὸν
 ἰοφεῖτω. 23 μὲν ἢ ἐπιμυῖοι, φάρ-
 μακον πῖσαι, ὕφ' ἂν ὕδαλι κα-
 θάρηται πὰς ὑτέρας. 24 στίοις
 δὲ χρεῖσθαι ἀρῆσαι ἐ λαχάνοις
 ἐφθῶσι τακροῖσι. 25 γυλασίοισι
 τε μᾶλλον ἢ κρέασι, ἢ ἀκροκα-
 λίοις ἐφθῶσι τακροῖσι. 26 Ἐ τα-
 λαπωρίδην ὡς πωλεῖται, Ἐ ἀπὸ τῶ
 σίτε Ἐ μὲν τὸν σίτον. 27 κὶ λῆσθαι
 ὡς ἐλάχιστα ψυχρῶ. 28 κὶ γλυ-
 κῶν καὶ λιπαρῶν πανθῶν ἐρ-
 γῆσθαι. 29 πὰς ἢ ἀφ' ἡμισυῖ τῶ κα-
 θερίσων, ἀδελῶν πινεῖτω ἢ ἐν ὄξυ 18
 κερη-

cupat imum ventrem & lumbos:
 9 & animo linquitur: & per to-
 tum corpus perfrigeratur. 10
 Venter autem nunc durus, nunc
 mollis est, & incenditur & at- 390
 tollitur: & putat se in ventre
 habere. 11 Quandoque vero ven-
 tris moles vacua apparet, 12 &
 alvus aqua impletur, & umbili-
 cus prominat, 13 & osculum gra-
 cile fit: 14 & derepente apparent
 menses stridentes, & pauci ac
 pravi: 15 & attenuatur circa cla-
 viculas & collum: 16 & pedes
 intumescunt, & præsertim pe-
 dum extremitates. 17 Quum sic
 habuerit, pharmacum infra pur-
 gans bibendum dato: 18 & sub- 395
 dititiis utatur, & fomentis uteri
 foveantur odoratis. Per diem
 vero plumbeis penicillis utatur:
 19 & ante appositionem, aqua ca-
 lida non mordenti colluito, 20 &
 post appositionem hoc infuso
 colluito. Cnestri duas potiones
 in aquæ hemina coquito, &
 aquam excolato ac infundito,
 oleo narcissino. aut anthino am-
 mixto. 21 Post hæc tres dies in-
 termittito: deinde cum eo quod
 cum aceto paratur colluito: 22 400
 & ante cibum, mercurialem cum
 aliquantulo vino coquens edat
 velut brassicam: & succum for-
 bear. 23 Si vero permanserit,
 pharmaca bibenda dato à quibus
 aqua de uteris purgatur. 24 Ci-
 bis autem utatur panibus, & ole-
 ribus coctis, flaccidis: 25 Mari-
 nis autem potius quam carnibus:
 aut extremis partibus coctis flac-
 cidis. 26 Et laboret quam pluri-
 mum & ante & post cibum: 27
 & quam minimum lavetur fri-
 gida: 28 & à dulcibus ac pin- 405
 guibus omnis generis arceatur.
 29 Diebus autem purgationum
 intermediis, adiantum bibat je-
 juna

10 κεκρημμένω νήσις. 30 ἢ ἕνθεσθ' ἰα-
 νατώδης. ἐκφυγεῖν δὲ ὀλίγα μύ-
 νανται, 11 ἢ μὴ ἐν γαστρὶ ἔχω- 219

juna in vino diluto. 30 At mor-
 bus hic lethalis est, & paucæ
 effugere possunt, si non in ven-
 tre conceperint.

Γι.

LV. [Υπό δὲ] φλεγμοσίνης
 [τῶν] μητρῶν τὰ ἐπιμύκια ἐπη-
 λυγίζον, 2 κῆ, ὀκράταν ἀσιθῆ, ἢ,
 ἐμεῖθ' 3 ὀκράταν δὲ βεβρωμένη, ἰδωμένη
 ἔχθ' τὴν νημερῶν γαστέρα καὶ τὰς
 ἐξύας. 4 καὶ ὅλη ἡ κοιλίη, ὅτε μὲν
 σκληροτέρη, ὅτε δὲ μαλακῆ γί-
 νεται, 5 "καθ' ἐξῆς" ἢ ἔ πῶνυ. 6 καὶ 220
 κοιλίη μερῶν γίνεθ', κῆ ἔ καθ' ἐξ-
 ῆς. 7 "καὶ οἱ δοκέει κῆφν. 8 κῆ πᾶ- 221
 ρχ' ὀκράταν πῆθ' κῆ ἐν γυμνοσίνης. 9
 καὶ διζάνης τ' κοιλίης, κῆ φον τὸ
 15 οἰδημα γυμνοσίνης ὡς ἀσκή. 10 ἔ, ὀκρά-
 ταν δοκέει τὸς ὄρη εἶναι, αἱ μῆ-
 τραι ζυμπίπτοι, κῆ τὰ ἐπιμύκια
 ὀλίγα [γίνεθ'] κῆ κακίονα. 11 ταύ-
 τῶν φάρμακων κῆ πιπίσκον κά-
 τω, κῆ πῆθ' ἵναται τ' καθ' ἐξῆς. 12
 22 καθ' ἐξῆς ἵναται ἢ ὄρη γίνεται.

LV. In uterorum inflamma-
 tione menses obtorquentur, 2 &
 quum jejuna est vomit. 3 Ubi
 vero comedit, dolor habet inum
 ventrem & lumbos. 4 Et totus
 venter modo durior modo mol-
 lis fit, 5 & non valde confidet. 410
 6 Alvus magna fit, & non purga-
 tur: 7 & sibi prægnaus esse vi-
 detur, 8 & patitur quæcunque
 prægnaus perpeti solent. 9 Et
 si ventrem contigeris, levem
 comperies tumorem velut in
 utre: 10 & quum partus tempus
 esse visum fuerit, uteri concid-
 unt, & menses pauci ac dete-
 riores fiunt. 11 Huic pharma-
 cum deorsum purgans biben-
 dum dare oportet: & purgatoria
 apponere. 12 Purgata vero sana 415
 evadit.

LVI. "Ἦν φλεγμοσίνηται ἢ 222
 μήτηρ, ψάυει". 2 ἢ δὲ πῆθ' σφακε-
 λίζη κῆ παλιγκοταίνη, πῆθ' ἔχθ' ἔ
 ὄξυ κῆ μέγα, "κῆ φέρη σκληρή. 223
 3 τὰ ἀμφὶ τὰ ἀρθῶα. ἐκπᾶγλωσ
 τε ἀφῶει κῆ δάκνη" κῆ ὄρμα. 4 ἔ,
 εἰ πῆθ' ἐπαφῆσθ' τὰ δακτύλω, καὶ
 αὐθῆς κακίον ἔχθ', κῆ ἀδάξει. 5 κῆ
 20 τῶν κῆφαλῶν ἀλγῆ, κῆ τὸ βρέγ-
 μα. 6 κῆ ἀχλὺς, κῆ ἰδρῶς μελωπι-
 δῶθ'. 7 τὰ ἀκρεα ψύχονται κῆ τε-
 τρεμασίνης. 8 κῆ κῶμα ἔχθ' ἀλλοίε. 9
 "κῆ ἐστακῆν σση ἔθελθ'. 10 ἔδ' ἢ ὄ 224
 11 σῆρ ἐνεργεῖ. 11 ἀσπίη πολλή, κῆ [ὄ]
 σῆμακθ' "ἔ πᾶμπαν εἰρύει" τ' 225
 τροφῶ, κῆ ἡ κοιλίη. 12 κῆ βοῶ, ἔ
 ἀναίοςθ', 13 "κῆ ὀδωῶ" τὸ, τε ἢ- 226
 τρον, κῆ τὸς βεβρωμένης, κῆ τὰς ἐξύας,
 "κῆ [τὰς] πῆθ' ἀφύσους. 14 κῆ πᾶ- 227
 ρχ' ἀνήσκει. 15 "ἢ ἢ ἀρθῶα 228

LVI. Si inflammatus fuerit
 uterus, vellicatur. 2 Si vero quid
 corruptum fuerit, ac vitiatum
 recruduerit, febris corripit acuta
 & magna, & horror durus, 3 par-
 tes circa pudenda: & horribili-
 ter afficitur, & mordetur, & con-
 citatur: 4 & si quis digito con-
 tingat, rursus pejus habet: &
 pungitur, 5 & caput dolet ac sin-
 ciput: 6 & caligo adest & sudor
 frontis. 7 Extremæ partes per-
 frigerantur ac tremunt: 8 & so- 420
 por profundus aliquando occu-
 pat, 9 & audire non potest: 10
 neque reliquus sensus operatur.
 11 Fastidium cibi est multum, &
 stomachus & venter omnino
 non continent cibum: 12 & vo-
 ciferatur, & exilit, 13 & peccinem
 dolet, & inguina, & lumbos, &
 occultos pudendi locos, 14 & ci-
 to moriuntur. 15 Si vero dolo-

κατα-

res

καθ' ἡμέρας, ἀπόθριζεν ὡς θερ-
μοῖσιν ἐξ ὕδατος καὶ ἐλαίου ἐπι-
25 πεσομμοίσει· περιήσται, 16 καὶ
πρωσθίτριζι μαλακῆσι, μυελὸν
ἐλάφου, καὶ χλωδὸς ἄλφρα, καὶ
κηρὸν λούκην, καὶ ὡς τὸ πυρρὸν. 17 ἢ
κηρῶ τιμὴν πλοσθηλὴν πρῶτον
ἐξω ρητίνην. 18 καθαίρειν δὲ εἶναι, ἢ
ζάλακλα ἀγρίων, ἢ ζιμωῶ ὄρνιθου.
19 οἶνον δὲ μὴ πίνειν. 20 καὶ πηλοῦ-
νης χυλὸν ῥοφέτω.

LVII. Μητέρων ὀδυμῆς ἐγγυ-
τον. 2 ἢ ὀδυμῆ μείνον ἢ σπερχυή
καὶ βίαιου, " ἀχλὺς ἐν τῆσι μή-
229 τρησιν ἐνί, 3 καὶ σπινθὴρ ἐξ ἑστί-
μα, ἀλλ' αὐτὸ διμῆς κικόν. 4 δέ
ἐν ἕτως θερραπείαν. 5 ἀνδροφά-
30 ξιου ἀγρίων κερπὸν καὶ πεύλα
τερίψας ὁμοῦ λεία, χλωδὸς τε
ἐγγυον ἐς τὰς μήτρας. 6 Ἰσπερέων
ὀδυμῆς παύων. 7 οἶνον ὡς ἤδισον ἴσον
ἴσω κεράσις τερία ἡμιζόα ἀπὸ
καὶ μαρῆρας ρίζας καὶ 3
πῆς τεριμῆρον, καὶ ροδίνης ἐλαίου
ἡμιζοτύλιον. 8 ταῦτα ἐμμοαλεῖν
ἐς ἔχθρον κομνόν, καὶ οἶνον ἐπιχέαι,
εἴτω περιήσται. 9 πρῶτον δὲ
καὶ σκίλλην, ἕς τ' αὐτὸ τὸ σῆμα
μαλακῆσιν ἢ, " καὶ φορζανῶ-
231 δες. 10 καὶ, ὅταν ἐν καθαίρει
φλύκταιναι ἀνὰ τὸ σῆμα τῆς ὕπε-
ρης φύσεως, ἕως θερραπείαν. 11
35 σάρακα βροδὸς πικερίων ἢ χλωδὸς
σέλι καὶ ἀννήσται, " τερίψας λείας
232 τιμὴν σάρακα καὶ χερίστας, ἐς τὸ ἀ-
δοῖον ἐνίθηναι.

LVIII. Ἡν ἐρυσίπελας ἐχῆται
μήτρας, 2 οὐδέ τὰς πόδας ἔτι
μαζὰς ἔτι τὸ σῆμα. 3 ἔτι πόνου αὐ-
τίων κατέχει, ἔτι ὀρθόπνοια γίνεται.
4 ἔτι ἀλλὰ τὰς κενεῶνας, ἔτι τὸ ὑπο-
ζάστειον, ἔτι τὰ σέρνα, ἔτι τὴν κε-
φαλήν. 5 τέρου καὶ τέρου, ἔτι τὰς
χειρας

res ad extremam debilitatem de-
duxerint, spongiiis calidis ex aqua
& oleo expressis foveto; 16 & 425
subdititia mollia apponito, me-
dullam cervi, adipem anserinum,
& ceram albam, & ovi luteum.
17 Aut ceratum picatum cum re-
fina subdito. 18 Vino vero aut
lacte caprino purgato, aut volu-
cris jusculo. 19 Vinum autem ne
bibat, 20 & ptisanæ succum for-
beat.

LVII. Ad dolorem uterorum
medicamentum infusile. 2 Si
dolor solum fuerit vehemens &
violentus, caligo in uteris inest,
3 & flatus non exit, sed isthic
' manet malum. 4 Oportet igi-
430 tur sic curare. 5 Atriplicis syl-
vestris semen, & betas simul tri-
ta ac reperfata, in uteros infun-
dito. 6 Aliud dolores uterorum
sedans. 7 Vini suavissimi pari
aqua temperati tres semicongios
Atticos sumito, & fœniculi radi-
ces ac seminis ejusdem trien-
tem, & olei rosacei heminam di-
midiam. 8 Hæc in ollam novam
inmittito, & vinum superfundi-
to: deinde foveto. 9 Apponito
' autem & scillam, donec oscu-
435 lum molle factum fuerit & ad
lationem idoneum ac apertum.
10 Et quum in purgatione pustu-
læ circa osculum uteri exortæ
fuerint, sic curato. 11 Carnem
bubulam, cum butyro aut adipe
anserino & aniso tritis illine, &
ipsam carnem in pudendum in-
de.

LVIII. Si ignis facer habuerit
111 uteros, 2 intumescunt pedes, &
mammæ, & corpus: 3 & dolor
ipsam corripit: & recta cervicis
spiratio fit, 4 & dolet laterum
mollitudinem, & partes sub ven-
tre, & pectora, & caput: 5 &
tremor occupat, & torpor ma-
nus,

χειρας νάρκη, κὶ τὰς βεδοῶνας καὶ
 τὰς ἰγνύας τρέμει. ¹⁶ εὐίδη δὲ κὶ εὐ
 τῆσιν ἰγνύησι (κὶ πελιδναὶ γίνουσι),
 40 κὶ κερφίξ ὀλίγην χροῖον. ¹⁷ καὶ ἡ
 χροὴ, μάλιστ' ἢ κὶ οἱ μαζοὶ ἀεί-
 ρον) κὶ πλὴν ὀμφηθίλου τὰ πλάγ' εἰ-
 πίνου τὴν ἀλγείαν. ¹⁸ κὶ πῦρ κὶ ῥίγ-
 λαμβάνει. ¹⁹ κὶ ἐρυθρὸν τὸ πρὸσω-
 πεν γίνεσθαι. ¹⁰ κὶ διψα ἰσχυρῆ. ¹¹ καὶ
 τὸ ἢ παρ' ἐξηράνεσθαι. ¹² ταῦτα δὲ ²³³
 ἐγκύμονι ἀεὶ πείσθη, θνήσκουσι, κὶ οὕτω
 αὐτὸν δυνήσεται) Διὰ φύσιν.

¹³ Ἦν ἐρυσί πελασ εὐ τῆσι μή-
 τρησι γίνουσι, ¹⁴ οἰδήματα γίνεσθαι πε-
 λιαδένεα ἀπὸ τῶν ποδῶν ἀρξάμε-
 να, κὶ εἰς τὰ σκέλεα πίνουσι, εἰς τὸ
 ὄσφυ. ¹⁵ ὅσα δὲ αὐτὸν χροῖον
 πλεονάζουσι (κὶ οἰδήματα), κὶ ὁ τῶν ἐπιπέ-
 45 κὶ οἰδήματα) κὶ ἀεὶ ψύχεται πᾶσι.
¹⁷ εἰ πῦρ ἐξ ἡμέρας, κὶ ῥίγ-
 λαμβάνει. ¹⁸ εἰ πνεῦμα πυκνόν. ¹⁹
 κὶ λειποθυμία, εἰ ἀσθενείη, κὶ ὀδύνη
 παντὸς τοῦ σώματος. ²⁰ δυσθυμεία τε
 "κὶ ἀπολαΐα" τῆς γνώμης. ³¹ εἰ τὸ πᾶν ²³⁴
 εἰς ἀνέρχεται) ἐκ τῆς κατὰ κριλίνης εἰς
 τὰς ἰξύας, εἰς τὰ νῶτα, εἰ τὸ ὑπο-
 γαστήριον, εἰ τὰ σέβρα κὶ τὸ τραχη-
 λον, εἰ τὸ κεφαλῶν, εἰ τὸ σῶμα. ²²
 εἰ δὲ κέφ' ἡμῶν. ²³ ὀφθαλμοὶ δὲ λυθῶν
 ἢ ὀδύνη, "νάρκη" ἐξ τῶν ἰξύας, καὶ ²³⁵
 283 τὰς βεδοῶνας, εἰ τὰ σκέλεα. ²⁴ κὶ
 εὐ τῆσιν ἰγνύησι (εἰ πᾶσι γίνεσθαι), ²⁵ κὶ
 ὀλίγην χροῖον ἀπὸ τῶν ῥαυτῶν εἰς τὸ ἐπι-
 πετα αὐτῶν πόνεσθαι. ²⁶ εἰ ὁ χροῖος φλυ-
 κισμῶν καὶ ἀπὸ πᾶσι. ²⁷ εἰ τὸ
 πρὸσωπον ἐρυθρῶν (καὶ λάξ) πρὸ-
 φανέα καὶ διληθῶν. ²⁸ εἰ ὁ φα-
 ρύγγος αὐτοῦ, [εἰ] ἢ γλωσσῶν τρηχίη.
²⁹ αὐτὴ ἢ νῶτος, εἰ ἐγκύμονι ἀσθενείη,
 κλείνει. ³⁰ ἢ δὲ ἢ μὴ, ἐπιπέτα χροῖον ²³⁶
 πρὸσπίσει. ³¹ ὅσα γὰρ πιπίσκουσι εἰ
 5 κερφίξ. ³² ἢ δὲ ἢ μὴ, λυθῶν) ἄδεται,
 ψύχεται τὸ κριλίνης εὐ μελῶν καὶ
 ψύχεται

nus, & inguina, & poplites
 tremunt. ⁶ Quandoque ve-
 ro & in poplitibus lividæ fiunt,
 & modico tempore melius ha-
 bent ⁷ ex hoc colore. Maxi-
 me vero mammæ attolluntur
 juxta gentilitatis cognationem.
 Attamen non valde dolet: ⁸
 & febris ac rigor corripit, ⁹
 & facies rubicunda fit, ¹⁰ & si-
 233 tis fortis est, ¹¹ & hepar resicca-
 tur. ¹² Hæc si prægnanti acci-
 derint, moritur, & non poterit
 effugere.

¹³ Si ignis facer in uteris fiat,
¹⁴ tumores fiunt lividissimi, à
 pedibus exorfi usque ad crura
 tota, & ad lumbos. ¹⁵ Quanto
 vero tempus amplius progressum
 fuerit, etiam pectus percipit, ¹⁶ ¹⁰
 & intumescit, & tota perfrige-
 ratur, ¹⁷ & febris habet magna,
 & rigor supervenit, ¹⁸ & spiritus
 densus, ¹⁹ & animi deliquium,
 & debilitas, & dolor totius cor-
 poris, ²⁰ & tristatur, & mente
 variatur. ²¹ Et affectio ascendit
 ex inferno ventre ad lumbos, &
 ad dorsum, & præcordia, & pe-
 ctora, & collum, & caput, & sto-
 machum, ²² & mortua esse vide-
 tur. ²³ Quum autem dolor so-
 lutus fuerit, torpor habet lum-
 15 bos, & inguina, & crura: ²⁴ &
 in poplitibus livores fiunt, ²⁵ &
 modico tempore melius habere
 sibi videtur: deinde rursus affli-
 gitur: ²⁶ & corpus pustulis com-
 pletur, ²⁹ & rubores conspicui
 ac manifesti faciem occupant:
²⁸ & guttur siccum est, & lingua
 aspera. ²⁹ Hic morbus si præ-
 gnantem invaserit, occidit. ³⁰
 Sin minus, medelam adhibere
 oportet, ³¹ & lac afininum bi-
 bendam dare ac purgare. ³² Si
 vero sic non solvatur, ventrem ²⁰
 mollibus frigefactoriis perfrige-

ψύγματος, 33 ἔπεσθ' ἐπιπέσει μὴ 237
 ὡς πεπελῆσι. 34 καὶ κρητῆρα κέ-
 φοις, ἐκ τῆς ὀλίγης. 35 καὶ ἐμέδν.
 ἀραχὸν ἢ ἀκτῆς φύλλα λαμβάνον
 ἐφ' ἃ ξυῶ ὀρεγάνω ἢ θύμω ἢ πι-
 ράνω. 36 ἢ ἢ τὸ πῦρ μεδίτη, καὶ
 οἶνον καὶ σίτια διδόναι γλυκέα.
 ἢ ἀλλὰ παῦρα φεραπύον). 238

LIX. Ἦν δὲ ὑδερ (ἢ γίνη) ἐν 239
 τῆσι μήτεσι, 2 τὰ ἐπιμύωια χω- 240
 ρεῖ ἀσπῆδα ἔδατῶδα, ἔκ πύ-
 νου ἀμυγδαῖα. 3 οἰδέφ καὶ ἡ ὑδερη,
 καὶ φλέβες, καὶ ὅσα ἀγγεῖα. 4 καὶ
 10 κούσικεταί· ἐπιπέσει. 5 καὶ οἰ-
 μαζοὶ ῥέουσιν. 6 καὶ ἡ νύκτις γαστήρ
 σκληρὴ ἐστὶ ἐοιδέφ, καὶ πᾶσι ὁ ἀμ-
 φιπέριε χῶρ, 7 καὶ ἀλγεί, ἢ
 15 ἢ ἀπὸ ψαύσε· 8 πυρετός τε καὶ
 βρυγμός ἴαφ, 9 καὶ ὀδὴν ἀπερχίνῃ
 ἐς τὰς κενεῶνας καὶ ἐς τὰς ἐξῆς.
 10 καὶ ἐξονόφ, καὶ κἀκιοῖαφ. 11
 ἢ τῶν τῶν λέγει δὲ φερμῶ, καὶ 241
 χλιαῖν. 12 φάρμακον δὲ πιπί-
 σκην καὶ πυρελῶ βληχρῶσι. 13 ἔ-
 κυκλάμιον τεράσιον ἐν ὀθονίῳ
 ἀποσπῆσθαι ἀποδῆσαι. 14 καὶ
 25 κούσιον χυλὸν βρέχην ἐν ὑδα-
 τῇ, καὶ κούσιον τεράσιον,
 ἀποσπῆσθαι ὀλίγην χροῖον, καὶ
 ἀφ' ὧν πλείον ἐνεργεῖ. 15 Πρόσθε-
 ζον ἄλλο ἐς ὑδερὸν· κύμινον, ἀστ-
 φισ λούκη, κνίδης καρπός, ἄρα-
 ρίζα. τῶν δὲ βέλτε ἐπιπέσει
 ἀποσπῆσθαι. 16 ἐπιπέσει ἐκκαθάρ-
 ρης, κλυζιῶ καὶ ἀφαιρέσει καὶ
 ἐγκλύζειν τὰ ἀφῶα. 17 καὶ ξυγ-
 κρημάσθαι ἅμα. 18 καὶ, ἢ δι-
 νέγκη τὸ ἔμπερον, ἐκκαθαίρεται
 πᾶσα, ἔσθ' ἡ γίνεται.

LX. ἢ ἢ ὄμοιο ὑδερ 242
 ἢ μνηστῆσι. 2 ὑφαιμόν ἢ ῥέφ
 ἢ χωροφῶδες, καὶ καθαίρεται, 3 καὶ
 20 δάκνη σφῶδρα, καὶ ἐλκῆ, ὡς περ
 ἔλκη

gare, 33 & subditiis non mole-
 ftis 34 & levibus paulatim purga-
 re, 35 itemque vomere. Ad hoc
 commodum est sambuci folia
 fumere cocta, cum origano, aut
 thymo, aut ruta. 36 Si vero fe-
 bris dimiserit, etiam vinum ac
 cibos dulces dato. Veruntamen
 paucæ curantur.

LIX. Aqua intercus si in ute-
 ris fiat, 2 menses prodeunt are-
 nosi & aquosi, & non valde
 cruenti. 3 Intumescit & ute- 25
 rus, & venæ, & propinquissimæ
 partes: 4 & prægnans fit: dein-
 de suffocatur, 5 & mammæ
 fluunt, 6 & imus venter durus
 est ac intumescit, & omnis cir-
 cum circa locus, 7 & dolet si quis
 ipsum attingat. 8 Et febris ac
 stridor dentium corripit, 9 &
 dolor vehemens laterum molli-
 tudinem ac lumbos: 10 & semina
 in somnis effundit, & pejus ha-
 bet. 11 Hanc calida lavare oportet
 ac tepefacere: 12 pharmacum
 1 autem bibendum dare, & cum 30
 debilibus fovere: 13 & cyclami-
 ni obolos tres in linteo deliget
 ac apponat, 14 & cupressi succum
 in aqua madefaciat, ac canthari-
 das eadem terat, & modico tem-
 pore, & per multum temporis
 intervallum. Efficax est. 15 Sub-
 ditiium. Cuminum chemæ
 mensura, uva passa alba. Aliud.
 Utricæ semen, ari radix. Horum
 quodcunque voles leniter appo-
 nito: ubi vero expurgaveris
 1 colluatur, ita ut detrahas & 35
 cum infuso pudenda colluas: 17
 & simul cum viro dormiat: 18 &
 si fœtum ad partus tempus gesta-
 rit, tota expurgatur, & sana fit.

LX. Alia aqua intercus utero-
 rum. 2 Subcruentum quiddam
 fluit saniofum, & purgatur, 3 &
 mordet valde, & ulcerat puden-
 da

άλμη, τὰ ἀδύα ἐ τὰ πέριξ, κῆ, ὅκα αὐ ἐπιτρίβῃ, ἐλκῆ. 4 ἐ ἡ χροίη ἰκτεροφθῆς. 5 τὰ ἴλλα καθαίρει) πλῆθος, ὡς παρ ἐν τοῖσιν ἄλλοις ῥόοις. 6 ἡ δὲ ἐ νῆσθ βληχροτέρη τὲ καὶ ἄλλως θανατώδης γίνεται.

7 11) Ἦν ἐξελκεωθῆωσιν ἀ μῆ- 243
 τρη, τῶν τῶν θερρα πύθν ὡς ἔ τῶν
 λούκῃ ῥόος ἐχομῆν. 8 καὶ γάλα ὄνον πιπίσκειν. 9 ἐ ἰαυαίην. 10 κῆ ἰῆαχ φαρμάκων ἐ τῶσι παρρημύοισιν. 11 Ἰδῆρς ἐκλεκῆ. 12 λῶ 244
 25 ὕδωρ ἐκ τῶ μκτρῆων ῥέη, θεῖον, χη-
 νός ἀλφά λείπει.

LXI. Ἦν ἀνέμου ἐν τῆσι μή-
 τρη ἐν ἡ, 2 φύσα ἐξῆσι ἐ τρυζῆ.
 3 11) ἐ οἰδέξ πῶσα. 4 κῆ πῆρ ἐχῆ 245
 καῦμα. 5 παρὸς τοῖσδε αἰσθ σφό-
 δρα ἰαπὲ τῶ ὀδύης. 6 ἐ τῶ ἀνδρα ἐ
 παρτίε), 11) ἐ σφόδρα ἀχτε) τῶ 246
 δύνω. 7 ἐ ὀρθῶ ἀδυναίει. 8 ἐ ὡς
 βαρέα μιν κέα) ἐν τῆσι μήτρησι.
 9 κῆ κεφαλῶν ἀλγεί. 10 κῆ ἀλύφ. 11
 ἐ ἀνυδός ἐστιν. 12 λῶ δὲ ἡ ὀδύη
 παρσῆ, βοῶ τε ἐ ἀλγεί πάντα, καὶ
 ἐξύας, 11) ἐ πίσιον, ἐ τῶ ἔδρω. 13 ἐ 247
 30 τὸ ἔρον εἶργε). 14 11) ἐ ἡ κηλίη πύ-
 γε), ἐ θανείν ἐρῶ), ἐ ἰαυρόνδριον
 πιταίνε). 15 11) ἐ σωμαχος δάκνιε). 16 248
 ἐ τὸ σῶμα πικρόν. 17 11) ἐ ἐμέξ ὀξέα 249
 ἐ ἀκρηθ, ἐ ἐρδύγε) θαμινά, καὶ
 ραίξῆ. 18 λῶ ἡ μῆ, ἀνοιδόσκε). 19
 κῆ λῶ ἐπαφήση, ἐ ἀντυπέ, ἐ ἀλ-
 γεί. 20 κλύζην ἐν χεῖ τῶ μήτρηων
 μελικρήτω ἐ ὄξυμέλι, ἐ ἐλαίω,
 κύμινόν τε τριπῶν ἡ ἀνήσον καὶ
 λίνυ πέταλα τριπῶν. 21 11) κῆ ὄρνιθος 250
 δπό παθῶν ξυῶ ὡῖς καὶ ἐν ὕδατι
 ἐνιέναι. 22 παρσῆ τοῖσι δὲ ἐ οἰσιν αὐ
 35 ἐ γῶ γράψω, ἐ ποτήμασι χρεῖσθω.
 23 11) καθίνουθ ἡ ἐν ἐλαίω θερμῶ, 251
 ἐ δῶμαθ ἐ μῶ αἰθῆ. 24 ῥοῖνς ἀν-

da velut muria, & circumfi-
 tas partes, & quodcunque destil-
 larit ulcerat, 4 & color est morbi
 arcuati. 5 De cætero vero pur-
 gatur copia ' velut in aliis fluxio- 40
 nibus. 6 Morbus autem hic & debi-
 lior est, & aliquando lethalis fit.

7 Si uteri egressi fuerint. Hanc
 curato velut cam quæ à fluxu
 albo vexatur : 8 & lac asininum
 bibendum dato, 9 & extenuato,
 10 & prædictis pharmacis curato.
 11 Eclegma, quod delingitur ad
 aquam intercutem. 12 Si aqua
 ex uteris fluat, sulphur, & anse-
 ris adipem delingat.

LXI. Si ventus in uteris fue-
 rit, 2 flatus exit, & stridet, 3 &
 tota ' intumescit: 4 & febris 45
 habet & ardor : 5 & ad hæc val-
 de exilit præ dolore : 6 & virum
 non admittit, & valde ægre fert
 coitum, 7 & erigi non potest, 8 &
 velut onus grave ipsi in uteris
 jacet, 9 & caput dolet, 10 & an-
 xia est, 11 & loqui non potest. 12
 Si vero dolor accesserit, clamat,
 & dolet omnia, & lumbos, &
 pubem, & sedem: 13 & urina
 supprimitur, 14 & venter suffo-
 catur, & mori cupit : & præcor-
 dia distenduntur : & stomachus
 mordetur : 16 & os amarum est: 50
 17 & vomit acida & pura ac me-
 raca : & frequenter ructat, &
 melius habet : 18 Sin minus, in-
 tumescit : & si attigeris, reniti-
 tur & dolet. 20 Proinde uterum
 cum aqua mulsa, & aceto mulso
 ac oleo colluere oportet : Et cu-
 minum aut anisum tritum, su-
 mere, & lini folia terere, 21 &
 gallinaceum adipem cum ovis in
 aqua infundere. 22 Subdititiis
 vero ac potionibus utere, quæ
 ego describam. 23 ' Desideat au- 55
 tem in oleo calido, & aromata in
 ipsam immittito, 24 junci odora-

θ⁶ ἢ ἐν ὕδατι δάφνης ἢ θαλάσσης. ²⁵ ἄριστον δὲ καθαίρειν κλυσμοῖσι μαλθακοῖσι ἢ κηλίλω. ²⁶ ἢ βάλανον παροσκήθεναι, " ὡς ἠπίως ²⁵² κηλίη λυή), εἰς ἄν ἄπαυτον ξυμείλιε. ²⁷ εἰ ὃ γερὰ περον εἴη, κρόμι²⁵³ μυον ἐς ἔλαμον ἢ ἐς μέλι, ἢ παροσκήθεναι. ²⁸ ἢ ταύρος γολυῶ, ἢ νίτρον ξυμείλιε. ²⁹ ἢ ροίης ὄξείης ²⁵⁴ πύριλα ξυμείλιε καὶ ἀλήτω κελήνω.

LXII. " Εἰ δὲ μύλη ἐμφύε) ²⁵⁵

⁴⁰ ὑπὸ πάχε⁶ γρηῆς ἐνερχομένης, ² ἴμυθρον ληλώας ἐν ὄξεί⁶ ὕδατι, τῆτο δίδω πίνην ἔνυτρον, ³ ἢ ὕοσκυάμας τὸν καρπὸν λείον, ⁴ καὶ κλύζην ἄλμη καὶ ὄπα καὶ ὄξεί⁶ λυῶ δέν, ⁵ καφίτισον, μελίκηρον ἐνίεναι ξυμὺδων φακῶν, ἢ ὀρόβων, ἢ ἰς ἀν⁶θε⁶. ⁶ λυῶ δὲ καθαρηῆ οἶα τὰ πυελφλεγμέτα, μυστίνην ἐψέιν, καὶ Διανίζε⁶σθ, σμύρναν [τε] καὶ νέτω πὸν ξυμὺ εἰ⁶ εἰω παροσκή⁶σθ.

⁷ ἢν ἀνεμ⁶ ἐν ἑν τῆσι μήτηρησι, καὶ δάκνη, ⁸ καὶ τῆδε διεξιῶν πῦρ ποιέην, καὶ οἰδέει καύμαλι. ⁹ καὶ ὀδυῶ καὶ τὸν ἀνδρα ⁴⁵ ἀπαναίηεται, καὶ ἀχθεται σφόδρα τῆ σωσσίη. ¹⁰ καὶ πίνεται καὶ οἰδέει τὸ ἦτρον. ¹¹ καὶ ἐδύαται ὀρθ⁶σθ ἢ ἰθυῶσθαι. ¹² ὅταν ἔταις εὔρης, γῶδι, ὅπιν εἰ⁶μ⁶ καὶ γρηῆ ἐσιν ἐν τῆσι μήτηρησι. ¹³ " καὶ ἡ γυνὴ Δι⁶ τῆτονω καί⁶ ²⁵⁶ νη. ¹⁴ λαδῶν μέλι, κηρόν, καὶ λίγυς πέταλα τείψας λεία, ὀρνιθ⁶ στέαρ οἶνω ὀυῶδι κηλίωας, ἔγγχεον ἐς τὰς μήτρας κλυσῆει. ¹⁵ " πινέτω δὲ λίγυς πέταλα, ἢ ²⁵⁷ τὸν καρπὸν τείψαι, καὶ ἐς εἰερόν ἐνφλίξας παρὸς τὸ σῶμα τῆς μήτρας παροσκή⁶σθαι. ¹⁶ " εἰ ὃ μὴ ²⁵⁸

ti florem. Aut in aqua lauri, aut marina desideat. ²⁵ Optimum autem est mollibus infusis ventrem purgare, ²⁶ aut glandem apponere quemadmodum puero venter solvitur, lanam illotam cum melle. ²⁷ Si vero antiquior fuerit, cepam in oleum aut mel tinctam apponito. ²⁸ Aut taurinum fel, aut nitrum cum melle. ²⁹ Aut mali punici acidi nucleum, cum melle & ordeacea ⁶⁰ farina.

LXII. Si mola ipsa innascitur, à crassa genitura intus retenta, ² thymbram tritam in aceto & aqua, liquidam bibendam præbeto. ³ Aut hyofcyami semem tritum: ⁴ & cum murina ac filphii succo & aceto colluito. Aut si opus fuerit cum aqua. ⁵ Optimum vero est aquam multam infundere, cum aqua lentium, aut ervi, aut floris violæ. ⁶ Si vero purgata fuerit à talibus quæ sunt velut igne ambusta, myr- ⁶⁵ rum coquito ac perluito, & myrrham ac netopum cum lanâ apponito.

⁷ Si ventus in uteris fuerit, ac momorderit, ⁸ & qua transit calorem facit, & præ ardore intumescit, ⁹ & dolet, & virum averfatur, & coitum valde ægre fert: ¹⁰ & tenditur ac intumescit peccen, ¹¹ & erigi non potest, nec dirigi. ¹² Quum sic inveneris, scito quod ventus & genitura in uteris est, ¹³ & propterea nunc ægrotet. ¹⁴ Accipe itaque mel, ceram, lini fo- ⁷⁰ lia trita, & adipem gallinaecum, & hæc in vino odorato tepesfacta per clysterem in uteros infunde. ¹⁵ Apponati autem folia lini. Antè semem lini terito, & in lanam involvito, & ad os uteri apponito, ¹⁶ Sin minus, efficaciorè utere.

284 εὐεργεῖ, χρεῖα δ' ἔλαινον' ἐκράσθη,
 17 καὶ λίνου πέταλα, ὄρνιθ' ἑσάρ
 τρεῖς φασ λῆα, διείς τε γάλακτι
 γυμνακείῳ ἀποπογγύσας ἄχνη
 ἀπὸ ὀρνιθίων λεπῶν ἐνδύσασθαι. 18
 παροσθητέω δ' ὡς τὸ σῶμα τῆς
 ὑστέρης.

19 " Κλῶ ἀποφύνη) πιμελή 219
 σαρκώδη εὐεργετή, τηκεδῶνα ἐπιθέναι,
 καὶ λεπιδίων μέσως. 20 αἰ γὰρ λίαν
 λεπιδιώνων δόξα μὲν εἶσι καὶ ἐκ-
 πτερώσκειν.

LXII. Εἰ δ' ἔδραξ) ἢ ὑστέρα,
 ἀλλὰ ἀφήσει, καὶ θερμὸν σὺν ἔχθ' ἐν
 5 εἰωνυῖ, 2 ὄρσανον χρεῖ μνηχανο-
 ποιέει δ' ἐφ' ὀξυζυμῶν εἰσέλθῃ ἀ-
 τμός ἐς τὸς μήτρους ἢ ἐμφί ἢ τέ-
 τω εἰμαζὲ κυκλίσει τῆναι. 4 ὑπο-
 θυμῶν ἢ κισθίον, κιννάμωμον,
 σμύρναν, ἴσον ἐκάστω, ἐν οἴνω τε
 φυρῶν σιρήν τῶν, καὶ ἐπιπλά-
 λην. 5 ὀλίγον τὲ λείπει, [καὶ] ὀλίγα
 σιπέει δ'. 6 δόξα δ' καὶ παροσθητον
 τοιόνδε: σμύρναν ἀπαλῶν ξυῶ
 μέλι. 7 ἔσω δ' παροσθητικὸς ὡς βάλ-
 λαν. 8 καὶ ταῦτα ποιέειν πλάσσει-
 κισ, παρὸς δ' δυνάμειν ὀρέων. 9 καὶ οἱ
 ἐν σίτω πελεκῆται τριπλῆ ξυῶ
 σμύρνη ἀφελῆς. 10 ἐψῆν δ' μέ-
 10 λι, ξυῶ τῆσι δαμῶν ἀνακυκλῶν, καὶ
 ὅσον αἰγυπῆον κύμαον παροσθητέ-
 ναι. 11 καὶ ταύρας χρῶν, καὶ ῥοαῖς ἐρυ-
 θρῆς ἴσον κρουζῆ ποιῆ. 12 ὄμβριον δὲ
 ἐπιπλάσσειν ἐλῶ φῦε) δὲ ἀγχετα
 θαλάσσης ἐν χωρίοισι ψαμμῶδε-
 σιν ὁσμῆ δ' τέτρα δύσσιτος. 13 τῆτο
 ξυῶ μέλι καὶ οἴνω παροσθητικῶ. 14 " ἢ 260
 βάλδιον. ἐν πυρὸς δ' ἑσάρει), αἰ-
 γυπῆσι δ' μάλιτα, δριμύ, ὄμβριον
 κυμῶν ἀποπικῶ. 15 τῆτο σπύρο-
 δον, νίτρον ἐν τῷ αὐτῷ παροσθητικῶ. 16
 παροσθητέω δ'.

utere. Irinum & crocum, 17 &
 lini folia, & adipem gallina-
 ceum terito, & lacte muliebri
 diluta, rasura de tenuibus lin-
 teolis derasa excipito ac illiga-
 to, 18 & ad uteri osculum ' appo- 75
 nito.

19 Et si pinguitudo carnosior
 enascatur, quod consumat indito,
 & mediocriter attenuato. 20
 Quæ enim valde attenuantur,
 raræ fiunt & abortiunt.

LXIII. Si vero genituram non
 fuscipit uterus, sed dimittit, &
 calorem in seipso non habet, 2
 instrumentum parare oportet,
 cui insidens vaporem intra ute-
 rum recipiat, 3 ita ut vestes cir-
 cumcirca ponantur. 4 Suffire
 autem oportet casiam, cinamo-
 mum, myrrham, singulis pari
 ' portione vino siræo sive sapa 260
 subactis, & super prunas conje-
 ctis. 5 Modice vero lavetur, &
 modice cibum fumar. 6 Opitu-
 latur & subdititium hujusmodi.
 Myrrham mollem cum melle
 efformato. 7 Sit autem oblonga
 velut glans : 8 & sæpe hæc faci-
 to virium respectu habito. 9 Pro-
 sunt & pelecini in frumento na-
 scentes, cum myrrha triti. 10
 Mel quoque coquito, & cum tæ-
 dis agitatum permisceto, & fa-
 bæ ægyptiæ magnitudinem ' ap- 85
 ponito : 11 fel item taurinum, &
 rhoem rubrum pari portione. 12
 Conyza herba est similis apio
 crispo, nascitur autem prope ma-
 re in locis arenosis, odor vero
 ejus ægre tolerari potest. 13 Hanc
 cum melle & vino apponito. 14
 Aut bulbion (conspicitur autem
 in tritico, maxime ægyptio) acre,
 simile cumino æthiopico : 15 hoc
 & allium & nitrum simul appo-
 nito. 16 Verum antea lavetur.

LXIV. Όταν γυνὴ τῶ κεφα-
 Tom. II. λῶ

LXIV. Quum mulier caput
 p p dolet,

λὺν ἀλγείν, τὸ βρέγμα τὸ καὶ τὸν
 15 τράχηλον, ² καὶ ἰλιγγίᾳ πρὸ πῶν
 ὀμμάτων, ³ καὶ φοβῶν) καὶ συγνή
 ἐστὶ, ⁴ καὶ ἕρα μείλινα, καὶ δι' ὑπέ-
 ρης ὁμοία, ⁵ καὶ ἀσηῆχι, καὶ δουθυ-
 μίη, ⁶ μέλινα χαλῆ ἐν τῆσι μή-
 τρησιν ἐνι. ⁷ Τραποδέστω δὲ, ἐν-
 τεράων λυπελακῶν ἐναιωσίω,
 ταύρας χαλῶν, αὐθὸς χαλκῶ τριβῶν
 ξὼ βάκχαρι καὶ πρῶθεῖα ποίειν,
⁸ καὶ φάρμακον πιπίσκην καὶ λάειν.

⁹ Ὄκταν ἢ δάκνη) τὰς μή-
 τρας γυνῆ, ¹⁰ καὶ ἀλγείν, καὶ ἀδά-
 ξηται, ¹¹ καὶ χαλῶν ἕρην ξανθῶν,
¹² καὶ ἡ μείτην χάνη, οἶα, καὶ οἱ ὀφ-
 20 ταλμοὶ ἰκπεράδες, ¹³ ἰδί' ὅπ' ἰο-
 λῆ ἐν τῆσι μήτρησιν ἐνι. ¹⁴ ἄριστον
 γὰρ ἐκκαθάρσιν, τὸ, τε πᾶν σώ-
 μα, καὶ αὐτὰς, πρῶθεῖται, ἀ
 χαλῶν ἄγχι.

15 " Ὄκταν δὲ ψύχεται ἢ ²⁶¹
 ὑσέρη, ¹⁶ καὶ βάκχα δακνὴ ἐγκέ-
 σται, ¹⁷ καὶ τὸ χρωμα ἐλαμασθῶν,
¹⁸ καὶ πιπηγῆν ἢ ὑσέρη, ¹⁹ ὅταν ἕ-
 τως ἔχη, καθάρσιν ὀ, ἰε φλέγμα
 ἄγχι, ²⁰ καὶ λεπτιώων χροῖ, καὶ
 πυκινὰ ἐμέειν.

LXV. Ὅταν γυναικὶ ὄζη κα-
 κῶν ἐν τῷ σώματι, καὶ τὰ ἔλα μέ-
 λανα ἢ καὶ πονηροῦ, ² κεφαλῶν
 λαγῶ καὶ μύας τρεῖς καθάρσιν
 χροῖς. ³ καὶ πῶν δύο μυῶν ἐξελεῖν
 25 πῶν κολίλιω, ἢ παρ' δὲ καὶ νεφρῶς,
 μή. ⁴ καὶ ἐν θύρῃ λιθίνῃ τριβῶν
 μάρμαρον ἢ λίθον λευκῶν, ἢ ἀψι-
 σήσαι. ⁵ εἴτε μίσην ἴσον ἐκείσας,
 καὶ τρεῖς ὀδόντας τριβῶν. ⁶ χροῖ ἢ καὶ
 τὰ ἐν τῷ σώματι χροῖα καὶ πῶν ἐί-
 ρίω πινωδέστω τριβῶν, καὶ ἀψι-
 κλύζεσθ' ὑδάτι. ⁷ βάπτισαι δὲ τὸ
 πινῶδες εἰσιον ἐν μέλιτι, ἀναει-
 βέτω τρεῖς ὀδόντας καὶ τὰ ἔλα, καὶ τὰ
 ἔνδον καὶ τὰ ἔξω. ⁸ τριβῶν τὸ ἀνή-
 σον

dolet, & finciput ac collum, ² & ⁹⁹
 vertigo præ oculis observatur, ³ &
 timet, & tristis fuerit, ⁴ & urinae
 nigræ, & similia etiam per ute-
 rum prodeunt, ⁵ & anxietas ac
 mœror ipsam tenuerit : ⁶ atra bilis
 in uteris inest. ⁷ Curetur au-
 tem sic. Cucumeris sylvestris
 anniculi internam partem, fel
 tauri, florem æris, cum baccha-
 re terito, & subdititia formato :
⁸ & pharmacum bibendum dato,
 ac lavato.

⁹ Quum vero mulier uteros
 mordetur, ¹⁰ & dolet, lancina-
 95 turque, ¹¹ & bilem flavam min-
 git : ¹² & uterus hiarit, & oculi
 fuerint velut morbo regio affe-
 ctorum : ¹³ scito quod bilis in
 uteris est. ¹⁴ Quapropter opti-
 mum est expurgare totum cor-
 pus & ipsos uteros subdititiis,
 quæ bilem educunt.

¹⁵ Quum vero perfrigeratur
 uterus, ¹⁶ & onus infitum esse
 videtur, ¹⁷ & color non est cla-
 rus, ¹⁸ & compactus est uterus.
¹⁹ Quum sic habuerit, purgare
 oportet cum eo quod pituitam
 ducit, ²⁰ & attenuare, ac fre-
 100 quenter vomere.

LXV. Quum mulieri male
 oluerit ex ore, & gingivæ nigræ
 fuerint ac pravæ, ² caput lepor-
 ris, & mures tres seorsim exure,
³ & ex duobus muribus ventrem
 exime, hepar autem & renes
 non : ⁴ & in pila lapidea mar-
 mor, aut lapidem album tere ac
 cribra : ⁵ deinde singulorum pa-
 res portiones miscere, ac dentes
 confricare ⁶ oportet & locos in
 ore : & postea lana succidissi-
 105 ma fricet, & cum aqua colluat.
⁷ Tingat autem lanam succidam
 in melle, & confricet dentes ac
 gingivas, & internas ac externas
 partes. ⁸ Terat item anisum, &
 anethi

στυν κη ἀνήθε καρπόν, κη σμύρ-
 νλω ὀλεκῆς ὀβολός δύο, διένεα οί-
 να λουκῶ ἀκρήτω ἡμικροτυλίω· 9
 30 ἐν τρεῖσι δίακλυζέσθω, κη ἐν τῷ
 σῶματι περὶ κητεχίτω χρονον.
 10 θαμινὰ ἢ τῆτο δρῶν, κη ἀναγαρ-
 ραερίζον νῆσιν, κη μῦ τῶν τροφῶν.
 11 ἀεῖσον δὲ ὀλιγοσίπη. 12 κρο-
 πια χροὴ παροφείρα. 13 τῆτο τὸ
 φάρμακον ὀδόντος καθαίρει, κη
 σῶσθεας ποιεῖ. 14 καλεῖται δὲ
 ἰνδικὸν φάρμακον.

LXVI. Οὐχίται γυναικὶ ὀ262
 μαζὸς τετραχόσηται, 21 εὐπῶς καρ- 263
 πὸν ἢ βράτς ἐψείν ξυῦ ὑδατι κη
 ἐλαίω, 3 κη τὸς μαζὸς κατ-
 παλάσθην, 4 " κη τὸύτλε φύλλα 264
 ἐπιπθέναι. 5 ἐπιταράψαι ἐς ρά-
 κῶ, " ὡς κυρσοσίλω, 6 τεκμαι- 265
 35 ρόμῳ ὅσον τ' μαζὸν ἐκχωρή-
 σῃ, κη ἔτως ἐνέθεναι τ' πτηνόν. 7
 λῶ δὲ δίαπύση, τὰ μὲν, κη ἐρείω
 ῥερυπωμῶν μρωσῶσαι, κη ἐπιτάλ-
 λην τῶν τῶ. 8 μετεπίτα φακῶ
 ἐφῶ ξυῦ ἀλφίτω μίξαι, κη κατ-
 παλάσθην.

9 Ἐπιτὼ γυναικὸς ἐν τῷ ἀ-
 δῶν, ἢ ἐν τῷ δρῶν ἄσκαερίδες
 χροῶν, 10 λύγας καρπὸς μίση
 ἢ φύλλα, κη βοὸς χολὴ παρὰ μίση
 κη ὅσον ὀβολός. 11 κεδρίων δὲ
 ἐλαίω φυρῶ, " κη ἐρείω πιτόεντι 266
 σῶσθῶται ἀναλασθῶν. 12 ἐν πῆ-
 40 ὄθω ἢ δία τρεῖς, νύκτα κη ἡμέ-
 ραν. 13 τῆ ἢ ὑστεραὴ ἀφελομῶν
 λαέσθω θερμῶ, 14 κη σκόροδα ἐ-
 φῶ κη ὠμὸς ἐοδίεται. 15 κη ἀσκα-
 ερίδες ἐξίασι, κη θνήσκου. 16
 ἀλμη ἢ κλυζέον χροὴ.

LXVII. Πρόσωπον ἀγλαίζι. 267
 ἢ παρὲ ταύρα τρεῖσιν ξυῦ ἐλαίω,
 ἀλείφον ἢ ξυῦ ἀκρήτω οῖνω. 2 " χο- 268
 λῆ δὲ χλωρὴ φθέρει. 3 ἀλλὰ κη
 ὀχυ-

anethi semen, & myrrham pon-
 dere duorum obolorum, atque
 hæc in vini albi meraci hemina
 dimidia diluat, 9 & cum his os
 colluat, & multo tempore in ore
 contineat. 10 Hoc autem fre-
 quenter faciat, & jejuna garga-
 risset, & post cibum. 11 Opti-
 mum vero est modico cibo uti, 110
 12 & optima quæque ingerere
 oportet. 13 Hoc pharmacum den-
 tes purgat, & bene olentes facit.
 14 Vocatur autem Indicum me-
 dicamentum.

LXVI. Quum mulieri mam-
 ma aspera facta fuerit, 2 stœ-
 bes aut rubi fructum, cum aqua
 & oleo coquito, 3 & cataplasma-
 te facto mammas integito, 4 &
 betæ folia superponito: 5 dein-
 de ex linteo velut pileum con-
 sulto, 6 & magnitudine ut mam-
 mam capiat, atque sic mam- 115
 mam indito. 7 Si vero suppure-
 tur, secato, & ex lana succida li-
 namentum sive penicillum im-
 mittito, & eadem superponito.
 8 Postea vero ex lenticula cocta
 cum polenta permixta, cataplas-
 ma adhibeto.

9 Si in pudendo mulieris, aut
 intestino recto ascarides nascan-
 tur, 10 viticis semen aut folia,
 cum fellis bubuli obolo permif-
 centur, 11 & oleo cedrino subi-
 guntur, & lana succida mollissi- 120
 ma excipiuntur. 12 Indentur
 autem tertio quoque die, per
 noctem ac diem. 13 Postridie ve-
 ro ubi amovit, calida lavetur:
 14 & allium coctum ac crudum
 edat: 15 & ascarides exeunt ac
 moriuntur. 16 Muria vero etiam
 colluere oportet.

LXVII. Ad faciem ornandam.
 Hepar tauri terito cum oleo: il-
 linito autem cum vino meraco.
 2 Fel autem furfures exterit. 3
 pp 2 Sed

ὄχυλος τ' πηλοσίνης ὁμοίως λαμ-
περώς. 4 καὶ ὠῶν τὸ λδοκόν, καὶ ἄ-
λητον θέρμων, καὶ ὀρόσαν, καὶ σύκων,
καὶ ἀπλάτι ὀρόμα. 5 καὶ κρομόνης
ρίζα ἐσπέρμα. 6 ταῦτα καὶ φακὸς
45 ἀγρῆ, καὶ ἀλκυόνιον. 7 καὶ κρηιορ 269
τὸς λυ λυπῆ τὸ πρῶτον, κρηω-
τῆ ὑρῆ ἀφ' ὀρόνης ἰσοκρίτην, καὶ
ὑδωρ ψυχρὸν προσχέειν.

8 Καὶ ῥυτίδας ἐκλείνει. ἐν θυίη
λιθινή μαγιστῶσαν τελεῖσθαι, [καὶ]
" μινωῖον ὑδωρ ὡδραχέοντα 270
πλάσσει κυκλίσκος. 9 κρόκιδαν
ξηρανθῶσιν, ἐλάω διέως χεῖρε τὸ
τὸς ῥυτίδας φέρον πρῶτον.

10 Ἦν δὲ ῥέωσιν αἱ τείχες,
λάδανον μετ' ὀρόνης ἢ ἀνθίνης με- 271
ρετεῖσε, ἐμετ' οἶνος ἐνχελέτω.

11 ἢ τῶν σμηκλιείδα γλυξὺν 272
οἶνω, ἢ ῥοδίνω, ἢ ὀμφακίω, ἢ ἀ-
κακίη. 12 καὶ, λυ μαδίση, κύμινον
285 ἔμπλασσει, ἢ πελιάδαν κρῶρον,
ἢ ῥάφανον τελεπῶν, καὶ κρομ- 273
μύω τελεῖσθαι, ἢ τσότλω, ἢ κνί-
δη.

LXVIII. Τὰς δὲ ἐπιθίδας λε-
γόμεναι ἀγρῆ ὀρόσιον τσότλω τὸ
χυλος. ὠῶν τὸ λδοκόν, πηλοσίνη, 2
ἢ σικύς ἀγρῆς ρίζη ξηρῆ μετ' οἶνος
τρυγῆς τελεφθεῖσαι ἐπαλεφομένη.
3 ἢ σικύς φύλλα πρῶτον ἡδύμα. 4
σισάμω τελεπῶ σμηκλίη, ἢ
ἀμυγδαλαίσι πικρῶς. 5 κνίδος τὸ
σπέρμα, σκορόδων κέλυσμα,
5 ἢ ἐπιθόρμησι λεπίδιον.

6 Λιχλῶσας ἐξάγει πάντας.
ὄξω, μάννα, κισσηεῖς, θεῖον μετ'
ὄξω, κάρδαμον ἄρριον καὶ ἐν καὶ
σποδῶσιν, ἐκίδνης λεθρίδω, καὶ
λαπάθω ἀγρῆς ρίζα. τελεῖσθαι δὲ
μετ' ὄξω οἰνώδεω. 7 Ἦν δὲ φλυ-
κλαιῶσιν, καὶ λιθαργίωσιν ἡδέο.

LXIX. Πρὸς ἐρυθρῆ πύον ἀγα-
θόν.

Sed & ptisanæ succus similiter
illustrat, 4 & ovorum candidum:
& farina lupinorum, & ervi, 125
cum ficis in cataplasmate adhi-
bita. 5 Et brassicæ radix ac se-
men. 6 Hæc etiam lentigines
tollunt. Itemque alcyonium. 7
Et si pulvis faciem læserit, cera-
tum liquidum ex rosaceo præ-
paratum sublinito, & aquam frigi-
dam affundito.

8 Et rugas lævigat hoc. In pi-
la lapidea plumbagem terito,
& menstrua ex situ aqua affusa
pastillos formato, 9 qui ubi re-
ficcati fuerint, oleo dilutos ru-
gosæ faciei illinito. 130

10 At si capilli defluant, lada-
num cum rosaceo aut anthino
unguento terito, & cum vino illi-
nat. 11 Aut terram cimoliam
cum vino, aut rosaceo, aut om-
phacino, aut acacia. 12 Si vero
calva facta fuerit, cuminum im-
pone, aut stercus columbinum,
aut raphanum tritum. Aut cum
cepa confricet, aut cum beta,
aut cum urtica.

LXVIII. Cæterum solares ap-
pellatas maculas tollit, ervi de-
coctum, betæ succus, ovorum
candidum, ptisana, 2 cucumeris, 135
sylvestris radix sicca, cum vini
fece trita, ac illita. 3 Aut fici fo-
lia adhibita. 4 Item sesamo trito
fricari, aut amygdalis amaris:
5 & urticæ semen, & allii cortex
superligatus, & lepidium.

6 Impetigines omnes extra-
hit. Acetum, manna thuris, pu-
mex, sulphur cum aceto, nastur-
tium sylvestre ustum & in cine-
rem redactum, viperæ exuvium,
rumicis sylvestris radix. 7 Tera. 140
Si vero pustulæ emergant, etiam
spuma argenti utere.

LXIX. Potio ad fluxum ru-
brum

γόν. ἐλάφῃ κέρως καὶ καυάνας ὠ-
 μηλύσῃ κρητῶν ζυμίζουσι διαπλά-
 σίλω, ἐπὶ οἶνον πρᾶμνιον ἐπιπίσ-
 σασα πινέτω, καὶ ἴστω. ² Ἐπρον
 ὁμοίως ποτόν. ἀδιάντε ρίζαν τρι-
 10 ψας, καὶ ἐρεοίνθας ἑφάξας, " καὶ
 λέκιθον, πίνῃ ἐν μέλιτι ὡς ποτόν
 διδόναι. ³ ἢ ἀλήτες σηπενίς ὀξυῖα-
 φον, κόμεως λούκῃ ἤμισυ, μάν-
 νης τρίτον μέρος, καὶ χοίνες ὀλί-
 γον. ⁴ ἢ πίτυς, ἢ κυπαρίσος
 διῆς ὕδατι, διδῆσαι πίνῃ. πίνῃ δὲ τῆ
 ἡμέρης. ⁵ ἢ ἐλάφῃ κέρως καὶ
 καυάνας, τρίτον τὸ ζῶν ὠμηλύσῃ καὶ
 κεδρίσι πίνῃ. οἶνον ζῶν τῆσι δια-
 σιν αὐτῆρος μέλας μίγνυ. ⁶ ἢ
 ροιῶν γλυκέλι, ὀπλήσας τὸ χυλόν,
 ζῶν οἶνω μέλανι πίνῃ. ⁷ ἢ κυπα-
 15 ρίος κρητῶν ὅσον τρία ἢ τέσσα-
 ρα, καὶ μύρτα μέλανα, καὶ ὄμῃ καὶ
 αὐτῆ καθ' ἑαυτῆ, πρὸς ἰχθῦν ἔ
 σῶμα καὶ ὀρέαν τῆ γυναικός. ζῶν
 οἶνω ἢ ἢ πόσις γλυκίστω. ⁸ ἢ κρη-
 ρίος ὀβολόν ἐν οἶνω τρίτον αὐτῆ
 μέλανι, καὶ πίσιον.

LXX. Ρόσ ἐ πάσης νέσος πο-
 τόν, ὅσα δὲ τῆ ὑπερέαν γίνον. ²
 γλυκουσίδης κρητῶν, " καὶ ἔ
 ρόσ ³ ρόσ ⁴ ρόσ ⁵ ρόσ ⁶ ρόσ ⁷ ρόσ ⁸ ρόσ
 τὰς ρίζας, κύμινον ἀθροιστῶν, καὶ
 μελάνθιον ἐν οἶνω λούκῃ διδόναι.
³ ἢ νάρεθικα ζύσας ὅσον ὀξυῖα-
 φον, " ἐ πρᾶσ χυλόν ἐν οἶνω λούκῃ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸
 κεκρημῶν. ⁴ τῆτο ἐ ἐκ ρίνων ἀ-
 μαρέον παύει. ⁵ ἢ σίδλω ἐψῆσιν ἐν
 20 οἶνω μέλανι, καὶ ἀειλέψω, ἐ πᾶ
 ἔνδοι τρίτον ἐν οἶνω μέλανι, ζῶν
 πάλῃ ἀλφίτε πίνῃ. ⁶ ἢ λίνος, ἢ
 ἐρυσίμος φάξας, καὶ ἐλαφῆ φύλλα
 χλωρῆς, " καὶ μέλανα ρίζαν, [ἐ] ⁷ ⁸
 μήκωνα ἀδράν. ⁷ ταῦτα τρίψας,
 ἐν τῷ αὐτῷ οἶνω κεκρημῶν διδῆσαι
 πίνῃ. ⁸ " ἢ τᾶμισον ὄνδρον, καὶ σί- ²⁷⁸
 δης γλυκέης ρίζαν, καὶ κηκίδα,

brum commoda. Cornu cervi
 ustum, ad duplum crudæ or-
 deaceæ farinæ ammisceto, atque
 hæc in vinum pramnium in-
 sperfa bibat, & fistitur. ² Alia.
 Adianti radicem tritam, & cicer
 torrefactum, & lentium farinam
 ex melle bibat, aut velut potum
 exhibeto. ³ Aut farinæ tritici
 recentis acetabulum, gummi ¹⁴⁵
 albi dimidium, mannae thuris
 tertiam partem, & junci odorati
 parum. ⁴ Aut de pinu, vel cu-
 presso aqua dilue, & bibendum
 præbe. Bibat autem in die. ⁵
 Aut cornu cervi comburito ac-
 terito, & crudam ordeaceam fa-
 rinam cum cedri baccis quin-
 que, & vinum austerum nigrum
 cum tædis ammisceto. ⁶ Aut
 mali punici dulcis affati succum,
 cum vino nigro bibat. ⁷ Aut cu-
 pressi baccas tres aut quatuor: ¹⁵⁰
 & myrti baccas nigras, & simul,
 & ipsas per seipsas, ad robur cor-
 poris mulieris respectu habito.
 Cum vino vero potio fiat. ⁸ Aut
 castorii obolum in vino nigro
 austero terat ac bibat.

Lxx. Potio ad fluxum, & om-
 nes morbos qui ab uteris fiunt.
² Pæoniæ semen & radices, cu-
 minum æthiopicum, & melan-
 thium in vino albo exhibeto. ³
 Aut ferulæ rasæ acetabulum, &
 porri succum, in vino albo di- ¹⁵⁵
 luto. ⁴ Hoc etiam ex naribus
 manantem sanguinem fistit. ⁵
 Aut malum punicum in vino ni-
 gro coquito, ac decorticato, &
 interna in vino terito, & cum
 polentæ farina exhibeto. ⁶ Aut
 linum, vel erysimum tostum, &
 oleæ folia viridis, & radicem ni-
 gram aspalathi, & peplum ple-
 num, ⁷ hæc trita in eodem vino
 diluto bibenda dato. ⁸ Aut coa-
 gulum asininum & mali punici
 p p 3 dul-

ἐξ ἴσας πίνθη, καὶ ῥοῖς γλυκέης
 χυλὸν ξυῶ οἴνω πίνην. ⁹ ἢ λαπαθε
 καρπὸν ξυῶ τῷ κηκίδῳ ἐξω πε-
 ρεξυσμήνῳ ταῦται τρίβην ἄμα, ἔ-
 μετέπειτα κυκεῶνα. ¹⁰ ἢ ¹¹ Ἡν αἴμα ¹⁷⁹
³⁵ ῥέη λαῦρον ἐξ ὑπερέαν, ἄγνη φύλ-
 λα ξυῶ οἴνω μέλανι. ¹¹ τὴν σφυγνὰ
 ῥόον ἴσησιν, οἴνω μέλανι μιγνύ-
 μα.

LXXI. " Περὶ ῥόος καὶ ὀδύνης. ²⁸⁰
 κάρυον ῥίζαν ἐν οἴνω μέλανι
 διδωσ πίνην. ² ἢ ἢ πωλείον ἢ, πε-
 μίνθη καρπὸς τερεβινθίου καὶ ἢ
 οἴνω καὶ ὕδατι διένειμα, ἔπειτα πίνην. ³ Ἡν
 ῥόον ἢ γλήνη, καρκίνος παρὰ μίαν
 ἀπεπιξίας ἐν οἴνω πίνην διδόνει
 [ἐκ] τῷ ποίετα οἴνε μετ' ὕδατος. ⁴
 ἢ ἢ ἐπὶ φέρη) ὁ ῥόον, " ἀσμά- ²⁸¹
 λον φάσας καὶ τρέψας ἐν οἴνω δι-
 δωσ, ἢ πρῶτον χυλόν. ⁵ ἢ ἢ Ἡν ἢ πρ- ²⁸²
³⁰ λυς καρτέρη) ὁ ῥόος, ἢ μόνος ὀνίδα
 καρκίνου καὶ λεῖωσ, καὶ ξὺν οἴνω
 διδόνει. ⁶ ἢ ἢ πολυκρῶνον ὁ
 ῥόον ἢ γλήνη, πρῶτον καρκίνου
 ἀσμάλῃ τρέβην δὲ λείον τὸ πρῶτον
 γρον, καὶ ξὺν οἴνω διδόνει δὴ ἄ-
 δῃ. ⁷ " Κατάπλασμα ῥόων. ²⁸³
 σκόροδα, καὶ ἀνδράχινον, καὶ
 σέλινον, καὶ λατῆ πρῶτον, καὶ
 καὶ κίδρις λεία ὁμῶς μίξαι διέξ
 δὲ ἐν μελικρήτῳ κατάπλασ-
 μα ποιέην. ⁸ ἢ βάτε φύλλα καὶ
 ῥάμνος καὶ ἐλαφῆς, ὁμῶς λεία μί-
 ξαι, καὶ διένειμα ἐν μελικρήτῳ, καὶ
 ξὺν ἀλφίτοις καὶ πωλίωσιν. ⁹ ἢ
³⁵ ἀκτῆς καὶ μυρσίνης φύλλα κατὰ
 πλάσσει. ¹⁰ ἢ λατῆ πρῶτον, ἔ-
 συκαμίνος φύλλα, καὶ ῥόδα ξὺν ἀσμά-
 λῃ.

LXXII. Πυρεθρῆες ῥόων. ²
 αἴραν ἀλδύρεσ πεφωσμήνα ἔψαι
 ἐν ὄξυκρήτῳ ἀκρητεσίῳ, καὶ ²⁸⁴
 ἐξ ὄσθιον ἐγκράτων πυρεθρῆα.
³ ἢ

dulcis radicem, & gallam, om-
 nia æquis portionibus, & mali ¹⁶⁰
 punici dulcis succum, cum vino
 bibat. ⁹ Aut rumicis femem, cum
 gallæ parte externa circumrasa.
 Hæc simul terito, & postea cy-
 ceonem facito, ac exhibeto. ¹⁰
 Si sanguis largus ex uteris fluat,
 viticis folia cum vino nigro da-
 to. ¹¹ Acerba item omnia fluxum
 sistunt, vino nigro ammixto.

LXXI. Ad fluxum & dolo-
 rem. Canchryos radicem in vi-
 no nigro bibat. ² Si vero am-
 plior fuerit, terebinthi fructus ¹⁶⁵
 tritus prodest. Oportet autem
 vino & aqua diluere ac bibere.
³ Si fluxus fiat, caneros fluviatiles
 in vino suffocato, & de tali
 vino cum aqua bibendum dato.
⁴ Si vero adhuc feratur fluxus,
 promalon sive myricam torreto,
 & tritam in vino dato: aut por-
 ri succum. ⁵ Si vero multus de-
 fertur fluxus, muli sterco com-
 burito, terito, & cum vino dato.
⁶ Si autem diurnus fiat fluxus,
 spongia combusta auxiliatur.
⁷ Terenda est autem spongia, & ¹⁷⁰
 cum vino odorato bibat. ⁷ Ca-
 taplasma ad fluxus. Allium, &
 portulacam, & apium, & loti ac
 cedri ramenta trita simul misce-
 to: & cum aqua mulsâ diluito,
 & cataplasma facito. ⁸ Aut rubi,
 & rhamni, & oleæ folia trita si-
 mul misceto, & in aqua mulsâ
 diluito, & cum polenta in cata-
 plasmate adhibeto. ⁹ Aut sam-
 buci & myrti folia in cataplas-
 mate adhibeto. ¹⁰ Aut loti ra- ¹⁷⁵
 menta, & mori folia, ac rosæ fo-
 lia, cum uva passa ad cataplasma
 redigito.

LXXII. Fomenta ad fluxus.
² Loliaceam farinam torrefactam
 in posca meraciore coquito, &
 linteo illitam pro fomento adhi-
 beto.

3 ἢ φακὰς φώξας καὶ ὠσειπίσους
 ποιέειν ἄλδουρα γονδρότερα, καὶ ἐν
 ὕδατι ἐψέειν, καὶ ὁμοίως καὶ ἄπασ-
 σιν. 4 ἢ ὀρόβους ὠσαύτως. 5 ἄρατον
 δε καὶ ἐλελίσφακον, ἢ ἄχουρα
 κελῶν ἐν ἀφεψήματι ἐλελισφά-
 40 κα καὶ ὠσεικῆ ἐψέειν, καὶ ἄπασ-
 τὰς. 6 [ἢ] λωτῆ περισμάζου
 καὶ κυπαρίσος ἐν ἀφεψῶν ἐν
 ἄσπιδι δὲ δὲ πορέγματος, ἐς ὄθ-
 νιον ἐπιχόλων πυρελῶ. 7 ἐλαφῆς
 φύλλα, ἢ κισσῶ, ἢ μυρσίνης ἐν
 ἀφεψήματι, ἔ μὲν τέταν, κελῶν
 ἄχουρα ἐψέειν. 8 ἢ δρωμάτων ὕδα-
 τι σωμαφεψέειν πίτυρα πύρινα. 9
 ἢ ἄσπιδι δὲ δὲ πορέγματος πίτυ-
 ρα πυρῶν ἐψέειν. 10 ἢ λουκί-
 κερπὸν ἢ πᾶς ρίζας ἀφεψέειν, καὶ 485
 τὰ ὕδατι ἐν πίτυροις πυρελῶ-
 ριν ἐπιρίπτειν. 11 ἢ τὰ ἀφε-
 ψήματι πίτυρα πυρῶν, ἄρῶν
 45 ποιήσασα, ἢ ἱερμῶ ἐνελίξασ-
 αμένη ἐρείω, πυρελῶ. 12 ἢ
 τὰ τῆς ἐρπύλλης ἐψήματι καὶ
 πίτυρα τὸν αὐτὸν τρόπον. 13
 πυρελῶ δε καὶ ἀπόχοιτι ἱερμῶ-
 σι, καὶ ἐρείωσι μαλακῶσιν,
 λῶ ὠσεικῶ. 14 καὶ τῶσιν
 ὄσρακίνοις ἐν ἐλείωσιν, ὕδατι
 ἐγγύων, 15 ἢ ἐν κύσει ἐλαφῶ
 ἱερμῶ.

LXXIII. Κλυσμοὶ ῥῶν. 2 μυρ-
 σίνης φύλλα καὶ δάφνης καὶ κισσῶ ἐν
 ὕδατι ἀφεψέειν. τριτάτω κλύζει χλη-
 ρῶ. 3 ἀκτῆς φύλλα καὶ ῥῶν ἀφε-
 ψέειν ἐν ὕδατι ἀποχέας ἀπροχλη- 486
 ρῶ κλύζειν. 4 ἢ οἰνάνθω ἐν κύπερον
 286 καὶ ἄσπιδι ἀφεψέειν ἐν μελι-
 κρήτῳ ἐκλύζειν. 5 ἢ τήλε ὕδα-
 τι, ἢ βάτος ἀφεψήμα, ἢ ἐλαφῆς
 χλωρῆς, ἢ κυπαρίσος, ἢ ἐρπύλ-
 λης, ἢ ῥῶν, ἢ λουκίος ρίζης, ἢ
 ῥῶν ἀπροχλήρον. 6 ἢ τὸ δὲ βε-
 τύει

beto. 3 Aut lentes torrefactas ac
 decorticas in crassiozem instar
 alicæ farinam redigito, & in
 aqua coquito, ac similiter adhi-
 beto. 4 Aut ervum eodem mo-
 do. 5 Commoda est & salvia. Aut
 paleas hordei in salviæ & hype- 180
 ricici decocto coquito, & imponi-
 to. 6 Aut loti ramenta, & cu-
 pressi in uvæ passæ cremore co-
 cta, linteo inducito, ac pro fo-
 mento adhibeto. 7 Aut oleæ foli-
 a, aut hederæ, aut myrti, in
 aqua coquito, & cum his etiam
 hordei paleas coquito. Aut fur-
 fures triticeos 8 in aromatum
 aqua coquito. 9 Aut furfures tri-
 ticeos in uvæ passæ cremore co-
 quito. 10 Aut violæ albæ semen,
 vel radices coquito, & ad aquam
 decocti 'furfures triticeos inji- 185
 cito, ac foveto. 11 Aut cum eo
 decocto furfures triticeos subi-
 gat, & panem faciat, eoque cali-
 do lanæ involuto foveatur. 12
 Aut in serpilli decoctum furfu-
 res triticeos injicito, & eodem
 modo foveto. 13 Sed & fomen-
 tum adhibendum est cum spon-
 giis calidis, & cum mollibus la-
 nis, si dolore vexetur: 14 & cum
 vasis testaceis aqua infusa, 15 &
 cum vesicis oleo calido plenis.

LXXIII. Collutiones ad flu-
 xus. 2 Myrti folia, & lauri, & 190
 hederæ in aqua coquito, & cum
 hac tepida colluito. 3 Sambuci
 & lentisci folia in aqua coquito,
 & cum excolata leviter tepida
 colluito. 4 Aut œnanthen, &
 cyperum, & uvas passas in aqua
 mulsa coquito, ac colluito. 5 Aut
 cum scenogræci aqua, aut rubi
 decocto, aut oleæ viridis, aut
 cupressi, aut serpilli, aut mali pu-
 nicæ, aut radice violæ albæ, aut
 lentisci decocto leniter 'tepidō 195
 colluito. 6 Aut medicamentum

τύρος καὶ ῥητίνης καὶ χλωείας
ἐλαίας. 7 ἢ τὸ Διφ. μινεῖδῃ καὶ ζεα-
τῶ υἱίαι.

LXXIV. " Ὑποθυμιάσις ῥόδων. 287

2 κελιάς πεφωσμένας ἐς ἀνθρα-
κας ὑποθυμιά. 3 ἢ ἐλάφης κέρως
3 ξὺν ἐλαίῃσιν ὀμφακίπριν. 4 ἢ
ῥόον τινὲν ἐρυθρὸν, καὶ ἄλφιθα πε-
φωσμένα ξὺν ἐλαίῳ καὶ οἴνω δι-
πλασίω. 5 ἢ ἄχρωα κελιάων, καὶ
βόλιδιον ὀμγίαις. 6 ἢ λωτῆ πεί-
σμαθα, ἢ ῥόον, ἢ κυπάρισσον, ξὺν
οἴνω μέλανι αὐτῆρῶ, ξηρὸν ὑπο-
θυμιά. 8 ἢ χαλδοάνην, ἢ μάν-
ναν, ἢ ῥητίνην, οἴνω δεῦσαι. 9 ἢ
αἰγῆς κέρως, ἢ κηκίδα. 10 καὶ ὁ
ῥόος ἴσται).

11 " Ἐπεὶ θυμιατῆ. ὀρύξαι
χρῆ βόθρον, καὶ φῶξαι ὅσον δύο
χοίνας ἀπικῆς μαζέπων τῆς
σποδιῆς, ἐπιθαλῶν ἐπὶ τὸν βό-
θρον, οἴνω τε ἐπιφενάσαι δὴ
10 δέ. 12 καὶ ἀμφικητέζορδῆν, ἡγε-
τῆ λίσασα ἐαυτῶν, θυμιάθω. 13
" ἢ τὸ λεγόμενον οἰούπη αἰγῆς 288
ξηρὰ κῶψαι καὶ φῶξαι ξὺν κελ-
θίων ἐρίγματι, ἐλαίῳ φυζήτα-
σα θυμιά. 14 " ἢ ἐς ἀνθρακας 289
πάλιν κελθίων ἢ ἄχρωα ὑπο-
βάκων, ἢ περίσμαθα κυπα-
ρίσσε, μύρω δάσων, θυμιά. 15
" ἢ μηκόνιον, ἢ σμύρναν, ἢ λι- 290
βανωπὸν τὸ μύρον περὶ χεῖρας, θυ-
μιά. 16 ἢ ἀσφαλθὶν καὶ κελ-
θίων ἄχρωα ὀμγίαις. 17 " ἢ κυπεί- 291
ρε ρίζαν ἐν ἀλέφρακι ῥοδίνῳ πε-
ριχίας, θυμιά. 18 ἢ καλάμα,
χοίρω, κυπέρω, σελίνω σπέρ-
ματι, ἀνθήσῳ, ῥόδιον ἐλαίον 292
15 περὶ χεῖρας, θυμιά. 19 ὀμγίαις εἰς
καὶ ῥητίνην ὑποβάκων, καὶ κιν-
νάμωμον, ἢ σμύρναν, ξὺν βάτων
φύλλοις, ἢ ῥοδίων φύλλοις ἢ ἡδύδ- 293

ex butyro, & resina, & adipe an-
ferino infundito. 7 Aut id quod
ex medulla & adipe fuillo præ-
paratur.

LXXIV. Suffitus ad fluxus. 2
Hordeum tostum prunis insper-
sum suffito. 3 Aut cervi cornu
cum olivis immaturis. 4 Aut
rhoem rubrum, & polentam tor-
refactam, cum oleo & vino du-
plo. 5 Aut paleas ordei, & ster-
cus bubulum similiter. 6 Aut
loti ramenta, aut rhoem, aut
'cupressum siccam, cum vino 290
nigro austero suffito. 8 Aut gal-
banum, aut mannam thuris, aut
resinam vino subactam. 9 Aut
capræ cornu, & gallam: 10 & si-
fictur fluxus.

11 Alius suffitus. Effodere
oportet scrobem, & vinaceorum
unæ duarum choenicum attica-
rum mensuram torrefacere, &
de cinere in scrobem mittere, &
vinum odoratum irrorare. 12
Mulier autem circuminsidens,
ac seipsam contegens ac convol-
vens 'suffitum admittit. 13 Aut 295
fordes pilorum circa sedem ca-
præ siccas tundito, & torreto,
atque cum hordeo fracto, &
oleo subacta suffito prunis in-
spersas. 14 Aut hordei paleas in-
sudem prunis injicito. Aut cu-
pressi ramenta unguento subacta
suffito. 15 Aut cicutam, aut myr-
rham, aut thus, unguento affu-
so suffito. 16 Aut bitumen &
hordei paleas similiter. 17 Aut
cupressi radicem rosaceo oleo
perfusam suffito. 18 Aut ad cala-
mum, 'juncum odoratum, cy- 299
perum, apii semen, anisum, oleo
rosaceo affuso suffito. 19 Similiter
autem & resinam prunis injici-
to. Et cinamomum, & myr-
rham, cum rubi foliis, aut rosa-
rum foliis, aut menta, addito
modico

μοις, ξυὺ ποσσὺ κρόκω κὺ γύρε-
 κι. ²⁰ ταῦτα πίνει ἐν τῷ αὐτῷ
 τρεῖσιν, κὺ θυμικῷ, ὀβολῶ ἀπικῶ
 σταμῶ, ²¹ ἐπὶ ποδὶν οἶναρέλω,
 ἢ ἐπὶ βολοῖσιν παλαστῶ ὡς ἐμῶ-
 φιον. ²² τὸ δὲ πῦρ κλημάπνον
 ἔσω. ²³ ἐπιπθέναι ἢ ἤδη ἀσπτερον
 ὡς μὴ ὀδμὴ ἦ. ²⁴ ἐπεὶ, εἰ ὀδμὴ
 ἔσται, ἀμύνον μὴ θυμικῷ.

LXXV. Ρόσ ἐρυθρῆ ἀσπτερον.

² σμύρενα κὺ βολεῖον ξυὺ μέλιτι
²⁰ τρεῖσιν, ἀσπτερον ἀσπτον. ³ ἢ
 ῥόδα ἐψητὰ ἐν ὕδατι. ἀσπτερον δὲ καὶ
 τρεῖσιν λεία ἐν μύρω ῥοδίνω, ἐν
 εἰρώ ἐλίξας ἀσπτερον. ⁴ ἢ ἔλω-
 τῆ τὸ αὐτῷ ἐψησται ἐν ὕδατι,
 καὶ πέντε τρεῖσιν ἐν ῥοδίνω μύρω,
 ἔν ἐίρώ ἀσπτερον τὸ σῶμα τῷ σπέρης
 ἀσπτερον. ⁵ ἢ κύπερον, καὶ ἰριον,
 ἔν ἀννησον, ἴσον ἐκαστῶ ἐν μύρω ῥο-
 δίνω λείον ἢ βαλεῖν ἐς τὸ σῶμα ²⁹⁴
 ἔσω. ⁶ ἢ μυρσίνης φύλλα μελέ-
 νης ἐν οἴνω λουκῶ, πίτυον φλοῖον
 ἀσπτερον, ἔν ὀμγίως ποιεῖν. ⁷
 ἢ κυπαρίσσι καὶ ῥοδίνω ἔν λιβανω-
²⁵ τῶν, ἴσον ἐκαστῶ τρεῖσιν ὀμγῶ ἐν
 μύρω, καὶ ἀσπτερον.

⁸ ἢ ἐρυθρῆ ἀσπτερον. ⁹ κα-
 λαμίνθω ἐν οἴνω μέλανι ἐψησται, ²⁹⁵
 ἢ καὶ ἐς ὀνόνιον δέξαντα, ἐπιπτε-
 να. ¹⁰ ἢ ὕοσκυάμω τῶν φύλλων,
 ἔν κώνιδον ἀσπτερον. ¹¹ ὡσαύτως ²⁹⁶
 πρῶτα, καὶ μελάχλω, κὺ κηρόν,
 καὶ χλωρὸν ἀλφά μίξαι, εἴτε
 χληρόν ἀσπτερον ἀσπτερον τὸ αἰ-
 δία. ¹² ἢ οἶνον ἀκρηθὺν ξυὺ ῥηπί-
 νη καὶ σιδῶ ἐψητῷ τρεῖσιν, καὶ
 ἀσπτερον ὀμγίως. ¹³ ἢ κνίχον
 ξυὺ οἴνω τρεῖσιν ἀσπτερον. ¹⁴ ἢ
 λατῆ τὸ πρῶτον ὀμγίως. ¹⁵ ἢ
³⁰ ῥηπίς φύλλα ἢ ῥοόν. μέλιτι ἢ κα-
 τεφθω μίξαι, ἀσπτερον. ¹⁶ ἢ δὲ ²⁹⁷
 μὴ λήγη, σάσιον, ἢ οἶον ἔσται τῷ
 βοτα-

modico croco & styrace. ²⁰ Hæc
 omnia simul terito ac suffito,
 oboli atticci pondere, ²¹ in cinere
 sarmentorum vitis, aut in ster-
 core bubulo instar acetabuli for-
 mato. ²² Sit autem ignis ex sar-
 mentis vitis. ²³ Mulierem' vero ²¹⁵
 imposito prius, ut ne odorem
 percipiat. ²⁴ Nam si odorem sen-
 ferit, melius est non suffire.

LXXV. Subdititia ad rubrum
 fluxum. ² Myrrha & bulbion
 cum melle tritum, optimum
 præstant subdititium. ³ Aut ro-
 sæ in aqua coctæ, quas sane cum
 rosaceo unguento tritas, ac lanæ
 involutas apponito. ⁴ Aut loti
 florem in aqua coquito, & dein-
 de cum rosaceo unguento terito,
 & in lana ad uteri os adhibe-
 to. ⁵ Aut' cyperum, & irim, & ²²⁰
 anisum, singula pari portione,
 cum rosaceo unguento trita, in-
 tro in uteri osculum detrudito.
⁶ Aut myrti nigræ folia, in vino
 albo terito, & pini corticem am-
 misceto, & similiter facito. ⁷ Aut
 cupressi fructum, & thus, pari
 portione simul ambo in unguen-
 to terito, & apponito.

⁸ Si resiccare fluxum opus
 fuerit, ⁹ calamintham in vino
 nigro coquito, & linteo involu-
 tam apponito. ¹⁰ Aut hyoscya-
 mi' folia, & cicutam simul co- ²²⁵
 quito. ¹¹ Similiter porrum, &
 malvam: & ceram ac anseris
 adipem ammisceto: deinde te-
 pida ad pudenda subdito. ¹² Aut
 vinum meracum, cum resina &
 malicorio cocto terito, ac simi-
 liter apponito. ¹³ Aut cnicum
 cum vino tritum subdito. ¹⁴ Aut
 loti ramenta similiter. ¹⁵ Aut
 lentisci folia. Aut rhoem melle
 cocto ammixto apponito. ¹⁶ Si
 vero non cesset, Susinum, aut
 blitum herbam, quæ velut' lin- ²³⁰
 gua

βοτάνῳ ὡς γλῶσσαν ἔσται ἐν εἰ-
ρίῳ ποιῆν ἀποθεῖν.

LXXVI. " Ρόσ' ὑδαλίῳ ἀποθεῖν. 298
ἔσται ἐν ἔγχυθον. 2 ἢ γυμνακί ὑδαρ
ρήν ἐκ τῆ ἀδύων, λαδῶν ῥητίνῳ
ξηρῶ κῆ μυρῆνης πέταλα, κῆ λίνε
καρπὸν, τρέψαι ἐν οἴνω, ἐμίσξαι ἐν
ὄρνιθῶ σαλί, ἐ ἐγχέαι ἐς τὰ ἀ-
δύια κλυσηε. 3 Ἄλλο ἐγχυθον
ὁμοίως. ἄλδουρα χηραμίδα ὡς
καταράττω, " ἢ ἀμύλιον οἴνω κῆ 299
ρόδινα δρύων, ἐν εἰρίῳ ἀποθεῖν ἔ-
σται ἀποθεῖν τῆ σάμαχον. 4 ὁκόταν
35 ὑδαρ ἐκ τῆ ἀδύων ῥήν. μυρῆνης
πέταλα, " κῆ λιζανωτῆ καρπὸν ἐν 300
χλῶδς σάλη τρέψαις κῆ ῥητίνῳ,
ἐς τὰ ἀδύια κλυσηε ἐγχέαι.

5 Ἦν ὑπὸ ρόσ' ὑδατῶδε τὸ
ἦτρον ἀλγέη. ἄνε καρπὸν τρέ-
ψαι ἐν μέλιτι, κῆ καὶ ἀπολάττω
τὸ ἦτρον καλῶς.

6 Ἦν ρόσ' ἀματάδης [ἦ,]
ἢ λδουκῶς, ἢ ὀπιτῶ. θείον κῆ 301
μανδραγόραν ἐν ἀκρήτω τρέψαι
κῆ ἀναλαοόντα εἰρίῳ ἀποθεῖναι.
7 ἐ ὑπὸ τῆ δυδέτω, ἐ ἀκίνητῶ
μυρίτω. 8 ἢ σίδηρο ξηρῶ τρέψαι ἐν
οἴνω προμνίῳ, κῆ διδῶναι πίνειν.

40 LXXVII. Ρόσ' λδουκῆ ποτῶν.
κιοσῆ λδουκῆ τὸ ἀέριμα κῆ πί-
τυτῶ φλοιὸν ἐν οἴνω ἀψηρῶ πα-
ρέχαι. 2 ἢ ἐλάφης κέρας καὶ ἀκαῦ-
σση μύριαν, ἀμηνύπιτῶ δὲ δύο
μυρίδας, ἐ κεθρίδας πέντε, τρέψαι
ὑδατι, ἐ πίνειν.

3 Ὅταν πνίγη ὑπὸ ὑσέριων.
κῆ σόρα κῆ κόνυζαν ἐν οἴνω χυρῆς
κῆ ἐν ταυτῶ πνίγῃ ἐκῆτερον. 4
ἀσφάλις ὅσον τριώσολον. 5 ἢ φάκης
σῆμα ὅταν δὲς τῆ δυκτύλα λαοῖεν.

6 [ἦ] ῥίζης γλυκουσίδης ὅσον ἡμισυ
πόπος ἐν οἴνω ἀποθεῖν διδῶναι πίνειν.

7 Ὅταν δὲ πνίγησι κῆ ὁμῆ
βήσση

gua est, in lana ad subdititium
efformato.

LXXVI. Ad fluxum aquæ,
subdititium & infusile. 2 Si mu-
lieri aqua fluat ex pudendis, re-
finam siccam, & myricæ folia, &
lini semen, in vino terito, & gal-
linaceum adipem ammisceto, &
per clysterem in pudenda infun-
dito. 3 Aut farinæ purissimæ
chemam, sive conchæ testam ca-
viorem, aut amyllum in lana ad
uteri stomachum apponat. Aliud
similiter infusile. 4 Quum aqua 235
ex pudendo fluxerit, myricæ
folia, & thus, & refinam, cum
anserino adipe terito, & per cly-
sterem in pudenda infundito.

5 Si pecten præ fluxu aquoso
doleat, viticis semen cum melle
terito, & in cataplasmate pectini
probe adhibeto.

6 Si fluxus sanguinolentus,
aut albus, aut qualiscunque fue-
rit, Sulphur & mandragoram in
vino meraco terito, & lana ex-
cepta apponito. 7 Et supina dor-
miat, & immota maneat. 8 Aut 240
malicorium siccum in vino
pramnio terito, ac bibendum
dato.

LXXVII. Ad fluxum album
potus. Hederæ albæ semen, &
pini corticem, in vino austero
exhibeto. 2 Aut cornu cervi usti
partem unam, crudæ hordeacæ
farinæ partes duas, & cedri bac-
cas quinque, aqua terat & bibat.

3 Quum ab uteris strangula-
tur, castorium & conyzam in
vino, & seorsim, & simul utra-
que bibat. 4 Aut bituminis obo- 245
los tres. 5 Aut phocæ adipis
quantum duobus digitis appre-
hendi potest. 6 Aut radicis præ-
oniæ dimidiam potionem, in vi-
no odorato bibendam dato.

7 Quum vero uteri suffoca-
rint,

95 βίωση, ὁ συνδραράχης ὅσον ὄβολον, καὶ τρεῖς ἀπύρες ἴσον, καὶ ἀμύγδαλα πικρὰ καὶ ἡράνθη συμμίσχων τρία ἢ τέσσαρα, καὶ δίδοναι ἐν οἴνω δύο δόσιν.

8 Ἦν δὲ γε παροσχάσιν αἰὺς ἔρα, κελτὰς τρεῖς φασ λεία ἕξω τοῦ σιν ἀχρόρι, καὶ κέρως ἐλάφης, ἐλάφω δόσιν ἑποθυμῆσω.

9 Ὅταν δὲ αἰὼν ἦ, καὶ θλίβηται καρδία, καὶ στήμαχος, καὶ ὑπομάρωρι, σμύρηνω, ἢ ῥητίνω, ἢ νετωπον, ἢ κάστορα, ἢ ὁπὸν σιλφίης ζῆν οἴνω πίσιαι.

LXXVIII. Ὅταν ὑστέρα πίνγη, ἢ πνεῦμα δὲ σδύηται ἄλλες αἰὼν, καὶ βάρω ἔχη, καὶ γνώμη καὶ ἀπολήξ, ἀνωδνη, ὡς ψυξίς, πνεῦμα παροσχάσιν, [καὶ] ὁ μωφάσιν ἀμαλδύνηται, ἢ τὴν κεφαλὴν ἐν ῥητίνῳ ὅτι πύχεται καὶ ταινίη ἀποδιωθεῖν ὑπὲρ ὁμφαλόν, ἐς δεῖ. δίδοναι δὲ κάστορον, καὶ κόνιζαν, καὶ πηχάνω ὕδωρ, κύμινον αἰθιοπικόν, ραφανίον σπέρμα, δέιον, σμύρηνω. παρὸς δὲ τὰς ῥίνας τὰ κηκοῦμα, δύο δόσιν ἐς τὰς ὑστέρας. αἰὼν δὲ ἀνέχηται, ἢ καὶ κόνις τὸ ἔνδον τὸ λυγρὸν μέλι δόσιν καὶ μίξας, ἀλείφειν τὴν ῥίνα. ἢ ῥῆνον λεπτὸν, ἢ δάκνη. ὅταν δὲ ὀδύνη ἔχη καὶ πίνγηται, μαλάχης ρίζαν, ἢ ὀξύμελι, ἢ φλοῖον μαράθρη, καὶ κρηθμὸν ἐν ὕδατι δέσιν πίσιαι. ἢ ἄριστον δὲ ἐρυχάνην, καὶ ἀφρακακίσην, ἢ ἐκλίβορον παροσχάσιν παρὸς τὰς ῥίνας, καὶ πταρμὸν ποιέειν.

LXXIX. Ἦν ἢ ὑπὸ τὰς φρένας δακίω-

rint, & simul tussierint, sandarachas obolum, & sulphuris vivi tantundem, & amygdalas amaras depurgatas tres aut quatuor, misceto, & in vino odorato exhibeto.

8 Si vero adhæserint uteri, ordeum terito, & una cum paleis, & cornu cervi, oleo subigito & suffito.

9 Quum autem fursum ascenderit, & cor ac stomachus prematur, & substiterint, myrrham aut resinam, aut netopum, aut castorium, aut silphii succum bibendum dato.

LXXVIII. Quum uterus singularit, spiritus autem acervatim fursus commotus fuerit, & gravitas incubuerit, & mens perculsa fuerit, & loqui non potuerit, & perfrigeratio adest, ac spiritus offendens, & oculi obscurantur: caput quam tissime radito, & per faciam supra umbilicum, si opus fuerit, deligatam detrudito. Dato autem castorium, & conyzam, & rutæ aquam, cuminum æthiopicum, raphani semen, sulphur, myrrham. Ad nars graveolentia, ad uteros bene olentia adhibeto. Si vero sustinuerit, etiam grani cnidii internam partem, albam illam, melle subactam ac mixtam, naribus illinito. Aut scinum tenuem scillæ speciem quæ mordeat. Quum autem dolor habuerit ac suffocatur, malvæ radicem, aut acetum mulsum, aut fœniculi corticem, aut crethmum in aqua bibendum dato. Optimum vero est eructare, & sedentem collocare, & sternutationem facere, aut veratrum naribus admovere.

LXXIX. Si vero sub septo transverso ac præcordiis uteri sedere

δικέωσιν ἰζίδωξ, ² ἐξαπίνης ἄφω-
 νου γίνε³), ὑποχόνδρια σκληρά,
 κὺ πύργε⁴), κὺ τὸς ὀδόντας σωερέ-
 δη, κὺ ὅτιε ὑπακὴς καλεομένη. ³
 δ᾽ εἰ ἐν ὑποθυμιάῳ ὑπὸ τὰς γίνας
 10 ἔειλον καὶ ἀκρίων, ⁴ κὺ ἄσφαλλον
 ἐς πῦρ ἐμβάλλων, ⁵ κὺ καστέρον, &
 θῆον, κὺ πίσσαν. ⁶ βεβῶνας δὲ κὺ
 μηρὸς μύρω ἐνδύθεν δῶδεξάτω
 ῥεῖν. ⁷ ἢ ἀσέρας τὸς θαλαπίδας
 τὸς μέλανας κὺ κρομόλου μίξας
 δῶδεξάτω, πίνετω. ⁸ ἢ σμύρνης
 τριώβολον, ¹¹ κροείανον ὀλίγην, ῥη-
 πίνω, γλυκυσίδης ρίζαν, κύμινον
 ἀψιποικόν. ⁹ ταῦτε τριψάσεν ἐν οἴ-
 νω λυκῶ, κὺ ὕδατι, ἢ μελικρήτω
 διέξω, πίνην ἀκροχλίaron. ¹⁰ βοη-
 θεῖ ³ κὺ τὸ πούκεδανόν, ἀρρολο-
 χία, κρομμύς δάκρυον, πᾶνακες
 15 ἐν οἴνω ὕδατι ἀκροχλίaron διδύ-
 μιον. ¹¹ ὑσέρας ἐς χόρῳ ἀγῆ ³ 309
 κρότωνου ρίζα πινομένη, ἢ κύμι-
 νον ἀψιποικόν, ἢ σέλιον, ἢ κρομό-
 λου ἀσέρας κὺ ἀνήσας, πέσσει, ἢ
 σμύρνα. ¹² κὺ ὀπὸς μήκωνου πι-
 νόμω.

LXXX. Ἦν ἢ κρομόλου πύργεται
 ὑπὸ ὑσέρας, ² κὺ θλίβε³), κὺ πνεῦμα
 ἔχῃ, κὺ ἄσμα. ³ δ᾽ εἰ τὸ κρομόλου τῆς
 ἀγῆς κὺ γλυκυσίδης ἐν οἴνω πίνην,
⁴ ἢ ἀβρότονον, & πᾶνακες, κὺ ἀμ-
 μονιακόν, ⁵ ἢ πήρανον, ἢ ὑπνώ-
 κόν μεκάνιον. ⁶ πάλιν ἐν εἰ ὀμείως
 20 ἔχῃ, μελανθίου τελέην λεῖον, κὺ
 μέλιτι δούην, & ποιῆν οἶον βάλαν-
 νον, & ὡρὸς τῶ πλεῶ ὡρὸς τελέηναι.
⁷ ἢ φιλίστον ὀμείως ὡρὸς τελέηναι. ⁸ ἢ
 τηλέφιον, ἢ ἀνεμώνης φύλλα τρι-
 ψάσ ¹¹ ἔνθες ἐς τευχέον, & τμύρνω ³ 10
 μικρῶ ξυμείσθην. ⁹ ἢ ἐς τῶ
 ὄσφρω ἀψέρας κρομόλου ἐξωσι, μὴ
 ψάσῃ τὸ κρομόλου ἢ πύργε, ¹⁰ ὡδτι-
 τῶ πολὺ ποδῆς ἐφ᾽ ἑσ, & οἶνον πι-
 νέτω

federe videantur, ² derepente
 voce destituitur, & præcordia
 dura fiunt, & strangulatur, &
 dentes confert, & vocata non
 ' audit. ³ Oportet igitur sub na-
 265 res suffiri lanam accensam, ⁴ bi-
 tumen in ignem coniectum, ⁵ &
 castorium, & sulphur, & p.cem:
⁶ Inguina vero & femora un-
 guento odoratissimo intus inun-
 gere. ⁷ Aut stellas marinas ni-
 gras, & brassicam vino odorato
 misceat ac bibat. ⁸ Aut myrrhæ
 obolos tres, coriandri parum,
 refinam, pæoniæ radicem, cu-
 minum æthiopicum, ⁹ hæc in
 vino albo & aqua trita, aut cum
 aqua mulsa diluta, leniter tepida
 ' bibat. ¹⁰ Auxiliatur & peuce-
 270 danum, aristolochia, cepæ la-
 chryma, panaces in vino aut
 aqua leviter tepida datum. ¹¹
 Uteros ad locum suum reducit,
 crotonis radix pota, aut cumi-
 num æthiopicum, aut apium,
 aut fœniculi & anisi semen, aut
 piper, aut myrrha, ¹² & papaver-
 ris succus.

LXXX. Si cor strangulatur, ab
 utero ² reprimitur, & spiritus
 habet, & anhelatio. ³ Viticis, &
 pæoniæ semen in vino bibere
 oportet: ⁴ Aut abrotonum, & 275
 panaces, & ammoniacum. ⁵ Aut
 rutam, aut somnificum papaver-
 ris succum. ⁶ Rursus igitur si si-
 militer habet, melanthium teri-
 to, & melle subigito, & velut
 glandulam efformato, & pennæ
 circumdato, & apponito. ⁷ Aut
 philistion similiter subdito. ⁸
 Aut telephium, aut anemones
 folia trita, in linteum indito, &
 modica myrrha ammixta appo-
 nito. ⁹ Si in lumbos uteri incu-
 buerint, ' suffocatio vero caput: 280
 non contigerit, ¹⁰ polypos co-
 ctos edat, & vinum nigrum odo-
 ratum

νέτω μέλανα δώδη ἀκρήθην ὡς
 πλιῖτον. ¹¹ ὅταν δὲ ὡς αἰθρὸς τὰ
 σπλάγχνα τραπίσση πνίωσιν,
 οἶνον κέδρινον¹¹ καὶ κύμινον ἀψοπι-³¹¹
²⁵ κὴν πνίτω, ¹² καὶ θερμῶ λείδω, καὶ
 πυρήθω τὰ δώδεκα.

LXXXI. Ἦν ἀνεμωθῶσιν αἱ
 ὑστέραι, ² ἡδύσματ' ἀπὸ πίνης ἐς τὸ ³¹²
 μύρον ἐμβάλλει, ³ καὶ δάφνη, καὶ
 μυρσίνη, καὶ ἐλελίσφακον, κέδρος
 τε πρίσματ' καὶ κυπαρίσσω. ⁴
 ταῦτα κῆψαι καὶ κροσσῆται λεία, καὶ
 ἐπ' οἶνον δούδμον ἐπιπλάσσει καὶ ἐπι-
 χέμ' ῥόδιον ἔλαιον. ⁵ ὅταν ᾖ μετὰ
 κνηθέσση θλίβωσιν αἱ ὑστέραι, κρι-
 θῆς ξυτὸν τοῖς κυρηθίοσι, καὶ αἰθρῶ-³¹³
 βαλλεῖ λάφω κέρας, οἶνω δούσας,
 ὑποθυμῶ. ⁶ ὅταν [ᾖ] αἰσθησά-³¹⁴
 ρηται πνίωσιν, ἐκλύχθων ἀνάψαι
³⁰ καὶ ἀποσβέσση ὑπὸ πῆξιν, [ὡς]
 λιγνὸς καὶ ἀψαλὸς εἴσσει. ⁷ καὶ πρί-
 σσαν, καὶ κροσσόν, καὶ πικροδένδρον, καὶ
 σμύρναν διέξ μύρω, ἐπὶ οἶνω ἀνα-³¹⁵
 δούσασα αἰσθησάτω. ⁸ πίνην δὲ
 ῥηθῆν ἔλαιω δένει. ⁹ Ἦν πνίωσι
 λίβη, διδόναι ποτὸν τῆς χελώνης πα-
 ραταλασθῆς ὅσον τριώβολον τρι-
 ψας ἐν οἶνω λουκῶ κροτύλλω ἢ
 κυάθω τρεῖς πίνην. ¹⁰ ἢ κέδρον ³¹⁶
 εἰς λύχθον ἐπιχέας ἀψαι τὸ λύχ-
 θον. ¹¹ καὶ, ἐὰν ἀποσβέσση αἰθρὸς τῆς
 πίνης, αἰσθησάτω ἢ βόρβορον ὡς δυσ-
 ωδέσασθαι ὁμοίως, ¹² ἢ εἰς κροσσόν
³⁵ καύσας ὑπὸ πῆξιν, ὑποθυ-
 μῶ. ¹³ ἢ ἀσφάλιν ὀλίγην τρι-
 ψας ἐν οἶνω λουκῶ πνίτω. ¹⁴
 ἢ ἐρυσίμη καὶ γύλλω καὶ κροσσῆς ἐν
 οἶνω λουκῶ δὸς πῆξιν, καὶ λῆσον. ¹⁵
 ἢ ὑπὸ δὲ μὴ βήσση, συνδαράσση ³¹⁷
 ὄβολον, τρεῖς δύο ὄβολοις ἀπύρη,
 ἀμύγδαλα πικρὰ ἀποκαθήρας,
 καὶ κροσσῆς ὄβολον μίσθην ξυτὸν οἶνω
 δώδεκα, καὶ πίνην δίδω.

LXXXII. Ἦν

ratum meracum quam pluri-
 mum bibat. ¹¹ Quum vero velut
 ad viscera conversi strangula-
 rint, vinum cedrinum, & vinum
 æthiopicum bibat: ¹² & calida
 lavetur: & odoratis fomentis
 utatur.

LXXXI. Si vento inflati fue-
 rint uteri, ² aromata omnia in
 unguentum immittuntur, ³ &
 laurus, & myrtus, & salvia, &
 cedri ac cupressi ramenta. ⁴ Hæc ²⁸⁵
 contundito, & trita cribrato, &
 in vinum odoratum inspergito,
 & oleum rofaceum superfundito.
⁵ Quum vero transmoti
 uteri presierint, hordeum una
 cum paleis, & myricam, & cervi
 cornu, vino subigito, ac suffito.
⁶ Quum assistentes strangularint,
 funiculum lucernarium accen-
 dito, & præ naribus extinguito,
 quo fuligo & nidor ipsas ingre-
 diantur: ⁷ & picem, & casto-
 rium, & peucedanum, & myr-
 rham, unguento irino diluito, ²⁹⁰
 & subacta apponat. ⁸ Bibat au-
 tem refinam oleo dilutam. ⁹ Si
 valde strangularint. Aut testu-
 dinis juxta mare natæ obolos
 tres, in vini albi hemina, vel
 cyathis tribus tritos, bibendos
 dato. ¹⁰ Aut cedro in lucernam
 infuso, lucernam accendito, ¹¹
 & ubi extincta fuerit, ad nares
 exhibeto: Aut cœnum foetidif-
 simum similiter. ¹² Aut lanam
 incensam sub nares mulieris suf-
 fito. ¹³ Aut bituminis parum ²⁹⁵
 tritum in vino albo bibat. ¹⁴ Aut
 erysimi conchæ testam, & casto-
 rium in vino albo bibenda dato,
 & lavato. ¹⁵ Si vero etiam tuffiat,
 sandarachæ obolum, sulphuris
 vivi obolos duos, amygdalas
 amaras depurgatas tres aut qua-
 tuor, & castorii obolum, cum
 vino odorato misceto, & biben-
 da dato.

LXXXII. Si

LXXIII. Ἦν δὲ πνίγων ἀφ' ὕδατος, καὶ τῆς καρδίας ψεύση τὸ πνίγμα, καὶ μεμύκη τὸ στόμα, 2
 ὄξυ-θερμὸν δίδε ροφῆν, πασσα-
 λίσκου ἢ κερκίδι ἀνοίγων [τὸ στόμα]
 40 καὶ οἶνον ὀμνάως ἀνόμην, καὶ ξυῶ
 ὄξυμέλι. 3 Ἦν ἢ λίλου πνίγῃσι, καὶ
 ἀφανος ἢ, κρόμμυον ἐν οἴνω χλιη-
 ρῶ τριψάς, εὐσεβίζην ἐς τὰς ρίνας, καὶ
 ἀνεγείρειν. 4 Ἦν ἢ ἀχρεῖς ἢ παλῶ
 ἀνώπι, καὶ πνίγη, ἀφανῶ γίνε),
 ἐξ ἔδεν ὄρα, καὶ τὰς ὀδόντας σιμπερ-
 δι. καὶ σκληρὰ γίνε), καὶ ἔδεν φρονέει,
 καὶ ἀναπνεῖ πυκνά, καὶ ἐχ' ἰσοακεί.
 5 ταῦτ' ἐν ὑποτὰ ὑποχόνδρια λα-
 βῶν τῇ σὴ χεῖρ, χρεῖν ταμινάκις, 6
 καὶ τὰς ὀδόντας ἀφ' ἀγαθῶν πασσα-
 45 λω, οἶνον ἀκρηθῶ χλιηρῶ ἐγγέειν,
 λῶ μὴ τε καλύει, ἐκ αὐτῆκα ραίει (ὡς
 τὰ πολλά. 7 ἐν ἐγγέωνται ἐς τὰς
 βεσθῶνας, καὶ ἐρείδωσιν, ἀγρὸς σπυ-
 ραθῶς ἐ λαγωῦ τριψάς ἐλαίω φά-
 κης δόσεις, ὑποθυμιῶ. 8 ἢ ἔκυ- 318
 πσῆ ἔκωρον, ἢ ἔκ φύλλα αὐμῆν,
 ἢ ἔκ φλοῖον, ἐ δρυὸς φύλλα, ἐ ῥηπί-
 νου μίξας, ἐλαίω δόξην καὶ ὑποθυ-
 μιῶ. 9 ἢ φώκης ἔκ πτύης τὸ δέ- 319
 μα κῶψας λείον, καὶ σπόγγον καὶ
 βρύα λεία μίσην τῶ ἐλαίω τῆς
 φώκης, καὶ ὑποθυμιῶ. 10 ἢ ἀγρὸς
 τὰς σπυραθῶς, καὶ φώκης πνύμω-
 να, καὶ κέδρε περὶσμαῖα [ὑποθυ-
 μιῶ.] 11 ὑποθυμιῶ ἢ καὶ βόλβι-
 288 θον, ἢ κερκίδων ἔξυσμαῖα βόος, καὶ
 ἀσφαλθον. 12 ἢ ἀκνήνης ἀγρῶπινης
 κωρον καὶ κέδρε περὶσμαῖα, καὶ
 μυρσίνης φύλλα ξηρά, μύρω μαλ-
 θακῶ ταῦτα δόσεις ὑποθυμιῶ.
 13 ἔξυσμαῖα ἔσχηνα ἐς τὸ μύρον ἐμ-
 βάλλειν. 14 ἢ γέλαρα κῶψας λεία, 320
 κεδρίαν ἐρῆπίνην πιπύνην ὀμῶ μίξας
 γλυκεῖ ἐφ' ἑῶ δόσεις ὑποθυμιῶ.

LXXIII I. Πυελήσις, ὡς 321
 ἀπίω-

LXXXII. Si vero strangularint
 uteri, & strangulatio cor contig-
 erit, & os conclusum fuerit, 2
 acetum calidum sorbendum 300
 dato, & os paxillo aut radio ape-
 rito, & vinum inodorum simili-
 ter exhibeto, & cum aceto mul-
 fo. 3 Si vero valde strangularint,
 & voce destituta fuerit, cepam
 in vino tepido tritam, in nares
 instillato & excitato. 4 Si vero
 usque ad hepar ascenderit, & suffocatur,
 voce destituitur, & nihil videt,
 & dentes confert, & dura fit,
 & nihil sentit, & fre-
 quenter respirat, & non audit. 5
 Hanc ' sub præcordiis manibus 305
 comprehensam frequenter inun-
 gito. 6 Et dentibus cum paxillo
 diductis, vinum meracum tepidum
 infundito, si nihil prohibuerit.
 Et plerunque statim melius habet.
 7 Si ad inguina incumbant ac in-
 nitantur, caprini stercoreis pilulas,
 & leporis pilos, phocæ adipe subigito
 ac suffito. 8 Aut hederæ fructum,
 aut folia, aut corticem siccato, & quercus
 folia ac refinam ammisecto, oleo-
 que ' subigito ac suffito. 9 Aut 310
 coaguli phocæ pellem conterito,
 & spongiam ac muscum, cum
 phocæ adipe ammisecto ac suffito.
 10 Aut stercoreis caprini pilulas,
 & phocæ pulmonem, ac cedri
 ramenta suffito. 11 Sed & bu-
 bulum stercus suffito. Aut cornu
 bovis ramenta, & bitumen. 12
 Aut spinæ ægyptiæ fructum, & cedri
 ramenta, & myrti folia sicca. Hæc
 molli unguento subacta suffito. 13
 Multa vero aromata ' in unguentum
 injici- 315
 to. 14. Aut vinacea tusa trita, &
 cedri baccas, & refinam pineam,
 simul mixta & passo cocto subac-
 ta suffito.

LXXXIII. Fomenta à quibus
 disce-

5 ἀπίωσιν. 2" βολβίτη κεκαυμμένη 332
 καὶ ὄξεσθ' ἡμισυ, καὶ ὀροβίε' ἡμι-
 λίαςης ἢ ὕδαλι, ὀμνίως πυ-
 ρία τὰς ρίνας. 3 πυριλῶν βλη-
 ρῶς. 4 καὶ φάκιον πέντε ἀπε-
 μένεν 5 καὶ ῥοφέν διδόναι ἄλλων,
 καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον. 6 τῆ δ' ὑπεραίη
 " κώκω ἔσω κατὰ πόθον. 7 " καὶ 333
 ἀρηλικὸν δὲ ἀσαφίδα καὶ ἐρεβίν- 334
 θως δύο στήλας, σαφίδω τῆς
 δόξης ἐπιχέας χεῖρα ἔψε' ἐπίται
 λποχέας πρὸς τὴν ἀφρίλου ἡμίση,
 καὶ τῆ ὑπεραίη πίνην. 8 καὶ τὸ
 λοιπὸν ἐλελίσφακον, καὶ λίνω
 σπέρμα, καὶ ἄλφιθον διδόναι
 δις τῆς ἡμέρης ἐν οἴνω κεκρημέ-
 να, κητύλας τέσσαρας. 9 " ἐλαίω 335
 10 ἡμισυλίον, ἀκτῆς φύλλα χεῖ-
 ρα πλείω, ταῦτα ἔψην, καὶ
 πυριλῶν θερμῶ, ἢ ὀρεαίωσιν
 θερμῶσιν, ἐπὶ δὲ φρε κατὰ ζεῶσιν,
 ἀμφιπερικύβην δὲ εἶμασιν. 10
 " ἢ τῆς ἀκτῆς τὰ φύλλα ξύω 336
 μυρσίνῃ ἔψην. 11 καὶ κρητῶν
 ἄχρωσιν ἔψην καὶ, ἢ ὅσα τέστιν,
 ὑποφέρην, ὄξεσθ', ἐλαμον, μέλι,
 ὕδωρ. 12 ταῦτα κερύσας καὶ
 ἀναμίξας, ἀναζέσας σφοδρῶς,
 ἐς κύστιν ἐγχέαι. 13 καὶ τῆς πι-
 τῆς τ' φλοιὸν " ἐ τ' ροίης τὰ φύλ- 337
 λα ἐμβάλλην ἐς ὕδωρ, ἀφεψέην δὲ
 ἰσχυρῶς. 14 καὶ ἐμβάλλην ἐς τὸ
 ὕδωρ κρητῶν ἄχρωσιν καὶ ἔψην,
 15 ἐλαμον ἐπιχέαι. 15 ἢ λαίω περί-
 σμασθα, καὶ κυπαρίσσω, ὕδωρ
 ἐπιχέας καὶ ἐλαμον, ἔψε δὲ μά-
 λα καὶ πυρία. 16 ξύν δρώ-
 μασι μύρον ἐγχέην, καὶ κη-
 κίδα ἐμβάλλην, καὶ ράμνε
 φλοιῶ, καὶ πύρινα ἄλφιθω ξύν
 ὕδαλι.

17 Ἦν δὲ ἀρεσίωσιν ἔξω τὰ
 νεῦρα, " καὶ τὰ καλοῦμα ὄχεα 338
 χαλῶν),

discedunt. 2 Stercus bubulum
 contusum, aceti dimidia mensu-
 ra, & decocti ervi ex aqua mari-
 na aut dulci similiter dimidia
 adjecta, pro fomento adhibeto :
 3 foveto autem leviter, 4 & lenti-
 culæ decoctum bibendum dato,
 ac revomendum. 5 Et farinam
 forbendam, & insuper vinum. 320
 6 Postridie vero granum cnidium 334
 dato. 7 Sed & quod urinam ciet.
 Ciceris partes duas tritas, uvæ
 passæ optimæ tertiam partem,
 affuso aquæ congio coquito :
 deinde excolatam aquam per
 noctem sub dio exponito, & po-
 stridie bibendam dato : 8 & de
 cætero salviam, & lini semen, &
 polentam, bis per diem in vini
 diluti heminis quatuor dato. 9
 Aut olei heminas dimidias tres,
 foliorum sambuci manus plenæ
 mensuram, hæc coquito, & 325
 cum calidis foveto : aut testis
 calidis immixtis fomentum faci-
 to, muliere in sella collocata, &
 vestimentis cooperta. 10 Aut sam-
 buci folia cum myrto coquito,
 11 & in excolata aqua paleas or-
 dei coquito, & fomentum facito,
 si calorem sufferre poterit. Aut
 acetum, oleum, mel, aquam : 12
 Hæc permixta ac valde fervefa-
 cta, in vesicam infundito. 13 Aut
 pini corticem, & rhois folia in
 aquam injicito, & fortiter co- 330
 quito, 14 & in excolatam aquam
 etiam ordæi paleas immittito ac
 coquito, & affuso oleo foveto. 15
 Aut loti & cupressi ramenta,
 aqua & oleo affuso, probe coqui-
 to, ac foveto. 16 Aut cum aro-
 matis unguentum infundito, &
 gallam injicito, & rhamni cor-
 ticem, & polentam triticæam
 cum aqua.

17 Si vero uteri extra promi-
 nuerint, & dependent velut scro-
 tum;

ζελῶν),¹⁸ μύρτα, λωτῆ πρί-
 σμαῖα, βάττα, καὶ ἐλάτης φύλλα
 ἅμα ἐψῆν, καὶ πυρελίω ἀκροχλια-
 ρῶς.¹⁹ ἢ οἶνω μῆτρῆ τεύων καὶ κροκω-
 δῶν ὀμγίως.²⁰ ὡσεὶ χελὴν δὲ τῆς
 λουκῶ ὄσῃ τὰ ἔξω.²¹ ὅταν δὲ
²⁰ ψύχῃ, καὶ πελιδνὰ ἔωσιν, ὑδατὶ
 πολλῷ.

LXXXIV. " Μαλθακότης³²⁹
 ὑστέρης.² οἷον σῆμα, ἄων λέκιθος,
 μέλι, ἔλαμον ρόδινον. τρεῖς ἀνα-
 φυρήσας ἀλίφα, ὡσεὶ χελιδνὴν ἐν
 πυρελίω μαλθακῷ, τὸ λῆπτω ζῶμνον
 εἰς εἶλον ἀναμαλάσσειν, ἔωσθη-
 γέναι.³ ἢ σῆμα οἷον ἡδύ, νῆτρον
 ἐρυθρὸν, ἢ χλωδὸς ἀλίφα, ρόδινον
 ἔλαμον ζωυτήσας ἔς εἶλον ἀνα-
 φυρήσας, ὡσεὶ θῆναι.⁴ χλωδὸς ἀ-
 λίφα, ἢ μήλιον σῆμα, κηρὸν λου-
 κῶν, νέτωπον, ρόδινον ἔλαμον, ὡς
 ἄλλοι ταῦτα ἀναμίξας ποιῆν, ἔ-
²⁵ ῥάκεα ἐγκυτῆλῆν λεπτῶ, ἔω-
 πῆκα λουκῶ μύη ὡσεὶ θῆναι χλια-
 ρῶ ὡσθὸς τὸ σῆμα.⁵ ἢ ἐλάφα μυε-
 λῶν ἔσῆμα τῆζα ἐν ρόδινω ἐλάφω³³⁰
 ἀναφορῶσαι εἶλον μαλθακὸν
 ὡσεὶ θῆναι.

⁶ " Μαλθακὸς ὡσεὶ θῆναι, [α']³³¹
 ὑδὼρ ἄλγ, ἔ μύξας, καὶ δέρματα,
 ἔ ἔχ ἐλκῶ. ⁷ σμύρναν ὡς ἀρίστην,
 καὶ ἀλὸς χένδρον, καὶ πῖσαν ἡδυντὴν,
 τρεῖς ἄν λεία, καὶ ὡσεὶ θῆναι.⁸ Ε-
 περον ὡσεὶ θῆναι. " ἐκλέψας κῆκ-³³²
 κῆς, τρεῖς κῆκῶ ἢ ἰνδικῶ, ὁ καλίστην
 εἰ πῆσαι πέσσει, καὶ ἐν τεύων ἐν
 σπογγύλον, ὁ καλίστη μυρεψιδανόν,⁹
³⁰ ἔξω γάλακτι γυναικείω ὀμῶ τρι-
 βῆν, καὶ μέλιτι διείναι, ἔπῆσῃ εἶλον
 μαλθακὸν καὶ κῆκῶ ἀναφυρή-
 σαι, περὶ πῆσον περιελίξας, ὡσεὶ
 θῆναι, καὶ τῆ ἡμέρῃ ἐνῶ.¹⁰ ἢ δὲ
 ἐχυρότερον βῆλη ποιῆσαι, σμύρ-
 ναν ὀλίγην ὡσεὶ μίσην ὅσον τρι-
 τῆμόριον,

tum : ¹⁸ myrti baccas, ioti ra-
 menta, rubi & oleæ folia, simul
 coquito, & leviter tepide 'fove-³³⁵
 to. ¹⁹ Aut cum vino una cum
 illis & cum graveolentibus simili-
 ter. ²⁰ Externas autem partes cum
 ovi candido oblinito. ²¹ Quum
 vero perfrigerantur, & lividæ
 factæ fuerint, cum aqua calida.

LXXXIV. Mollitoria uteri.²
 Adipem ovillum, ovorum vitel-
 lum, mel, oleum rosaceum su-
 mito, & cum his farinam subigito,
 & ad lentum ignem tepefa-
 cito, & quod destillat lana exce-
 ptum emollito ac apponito.³
 Aut adipem ovillum aromatis
 conditum, & nitrum rubrum,³⁴⁰
 anferis adipem, & oleum rosa-
 ceum colliquata & lana excepta
 apponat. ⁴ Aut anferis adipem,
 ovillum adipem, ceram albam,
 netopum, rosaceum oleum : hæc
 quam optime permisceto, & te-
 nuibus linteis excipito, & statim
 ubi lota est, apponat tepida oscu-
 lo uterorum. ⁵ Aut cervi me-
 dullam, & anferis adipem, in ro-
 faceo oleo liquefaciat, & molli
 lana excepta subdat.

⁶ Mollia subdititia, quæ
 aquam ducunt, & mucos, &³⁴⁵
 pelliculas, & non exulcerant.
⁷ Myrrham quam optimam,
 & falis granum, & picem aro-
 matis imbutam, terito & ap-
 ponito. ⁸ Aliud. Grana cnidia
 decorticata triginta, Indicum
 (quod Persæ piper vocant, & in
 hoc inest rotundum, quod ap-
 pellant myrtidanum)⁹ cum lacte
 muliebri simul terito, & melle
 diluito : deinde lana molli ac
 pura excepta, & pennæ obvoluta
 subdito, & per diem 'finito.¹⁰³⁵⁰
 Si vero fortius facere voles, mo-
 dicum myrrhæ ammisceto, ter-
 tiam videlicet partem, sive trien-
 tem,

τημέρον, κὺ εἶρον μαλακὴν κα-
θαρόν ἢ ἡμίρουπον.

tem, & lanam mollem puram se-
misuccidam.

LXXXV. Ἀρχὴ ἐξ ὑστέρεων ἔ το
τόμα μαλακίως. 2 ἠάρκιστος κύ-
μινον, σμύρνα, λιβανωτός, ἀψίν-
θιον, κύπερις ταῦτα καθ' ἑαυτὰ κὺ
ξυῶ ροδίνω ἐλάω ἢ ἠ λουκῶ ἢ αἴ-
35 γυπῶ ἠσθεσίω τῷ λισσαμῶν. 3
Ἰχθυὶς ὑφαμμον δινάμινον ἀρχή. 4
ἢ ξυῶ τοῖς δασὶ μίσραν σμύρνω, 336
ἀλας, κύμινον, χολλὴ ταυρείου,
μέλι: ἐν εἰρώ σθεσίω 5 ἔ κυ-
μίνος φύλλα ἢ δελφισμῶν ἐν οἴνω,
6 ἢ ὁπὸν σιλοφίς σύκα μίσραν, κὺ
βάλανον ποιήσω. σθεσίω. 7
τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖ ἢ κυκλῆς ρίζα ξυῶ 337
μέλι, κὺ μετέπειτα χρεῖν ροδίνω. 8
σνεργεῖ τῷ κὺ σκοροδὸς μάλυζα, νί-
τρως ἐρυθρῆ, σίκκος πίνου, ἴσον. 9
ἢ μίσραν τῷ κὺ κηκίδα μικρὴν, κὺ βᾶ-
40 λωνον ποιεῖν, κὺ ἐμβόπην ἐς πῖ-
ύρω, κὺ σθεσίω. 10 κῶπῆται
λισσαμῶν ἐλάω σῆαρ ἐν εἰρώ
ἐχέτω. 11 Αἶμα πῶδεα πίνω μᾶλ-
λον τῷ σθεσίω ἀρχὴ δινάτω, κὺ
μαλακίως. 12 πέπερι, ἐλατήριον,
ξυμίσραν τῷ κὺ γυνωμῆς γάλα, ἔ
τρεῖς ξυῶ τοῖς δὲ ἔ μέλι ἔ ἀλφρα
λουκῶ, ἐλάω σῆαρ. 13 ἢ τρεῖς-
339 κωμορῆ. σφοδρὰ τῷ ἀρχὴ πινῶτα.
14 σῆαρ τὸ πῆαρ, ἐλατήριος δύο πό-
σιος, νίτρως ἐρυθρῆ ὅσον τὸ ἐλατή-
ριον, μέλι ὀλίγον ἐν ῥάκη ἢ ἐν εἰ-
εῶ, βάλανον ποιεῖν. 15 Ἐπερον αἴ-
45 μαρῶν. νέτωπον, χολλὴ ταύρος,
νίτρον κυκλάμινον, ἢ κηκίδα, τρεῖς 340
βῆν ξυῶ μέλι. 16 μετέπειτα τῷ κὺ
λισσαμῶν ἐλάω σῆαρ ἐχέτω, ἢ 341
γλήχωνα, ἔ χολλὴ ταύρος τριπλῶ
σθεσίω πῶδεα πινῶ κὺ ἐς ἀλφρα
ἐμβόπης ἀρχὴ πῆον σθεσίω.
17 ἢ κυκλάμινον ὅσον ἠσπράζον
ξυῶ χαλκῆ ἀσθῆ. 18 ἢ ἀνεμῶνης κε-
Το:α. ΙΙ. φαλλῶ

LXXXV. Ex uteris educunt, &
osculum molliunt, 2 narcissus,
cuminum, myrrha, thus, absin-
thium, cyperus: hæc ipsa per
seipsa, & cum oleo rosaceo, aut
albo, aut ægyptio. Apponantur
autem ubi lota est. 3 Aliud, quod
faniem cruentam educere potest.
4 Cum tædis misceto myrrham,
'salem, fel taurinum, cuminum, 355
mel, & in lana subdito. 5 Aut
cumini folia similiter in vino
trita. 6 Aut silphii succum ad fi-
cum ammisceto, & glandulam
inde factam subdito. 7 Idem fa-
cit & mori radix cum melle, &
postea rosaceo illinito. 8 Efficax
est & allii caput integrum, & ni-
trum rubrum, & ficus pinguis,
pari portione: 9 misceto au-
tem & gallam parvam, & glandem
facito, eamque liquore ali-
quo tinctam subdito. 10 Et post- 360
ea lota cervi adipem in lana sub-
ditum habeat. 11 Aliud, quod
cruentam omnia magis prioribus
ducere potest, & mollire. 12 Pi-
per, elaterium, & lac muliebri
misceto, & cum his terito etiam
mel, & oleum album, & cervi
adipem, & linteo excepta subdat.
13 Vehementer vero ducit omni-
gena hoc. 14 Fici pingue, elate-
rii portiones duas, nitrum ru-
brum quantum elaterii, mellis
parum, cum linteo aut cum lana
glandem facito. 15 Aliud. Ne- 365
topum, fel tauri, nitrum, cycla-
minum, gallam, cum melle ter-
rat. 16 Postea vero lota adipem
cervi subditum habeat. Aut pul-
legium & fel tauri tritum pennæ
obducat, & in oleum ægyptium
tinctum subdat. 17 Aut cyclami-
num magnitudine tali cum æris
flore. 18 Aut anemones caput
q q cum

Φαλίω τριψας ξυω ἀλήτω, πλε-
 ρω πασι πολύσσον, " ἐς λούκον ἀ- 342
 γύπτιον ἐμοδάπειδω. 19 ["Ετερον]
 ἀμαρωχόν. σικυδ' ἐνιερρώνης τ' μω-
 κρῆς ἐλών τὸ σπέρμα ξυω γάλα-
 359 κη, καὶ σμύρναν ' ξυω αὐτοῖσιν
 ἀκρῶν, " καὶ μέλι ὀλίγον ἐς ἀγύ- 343
 πτιον ἔλαμον εἰρῶ μαλακῶ ἀνα-
 φορύξαι. 20 ἢ τὴν ἐντεριάνην τ'
 σικυδὴς ξηραίνον, καὶ μέλι πωρρα-
 χέαι, καὶ τριβόν, καὶ βάλανον ποιείν.
 ἐπίλω ἢ λάσση), σπέρμα παροσλήθεω.
 21 " ἢ ἐλατηρεῖς τρεῖς πόσας ἐν 344
 ὕδατι.

cum farina tritum pennæ obdu-
 cito, & in oleo albo tingito. 19
 Aliud quod omnia ducit. Cucu-
 meris sylvestris ' oblongi inter- 370
 nam partem, exempto semine,
 cum lacte terito, & myrrham
 puram una cum ipsis, adjecto-
 que modico melle, & oleo ægy-
 ptio, molli lana excipito. 20 Aut
 cucumeris sylvestris internam
 partem siccato, & melle affulo
 terito, ac glandem formato. Post-
 quam autem lota fuerit, adipem
 subdat. 21 Aut elaterii potiones
 tres cum aqua.

LXXXVI. Μαλακίηελα. ὠθε
 τὸ λούκον, ἀλήθον, " μέλι κηρὸν 345
 λούκον. ταῦτε ὁμῶς χλιαίνον, ἐ τὸ
 ἀποσάξον, εἰρῶ ἀνασπογίστας,
 5 ' παροσδες. 2 ἢ χλωδὸς ἀλφρα, κηρὸν
 λούκον, ῥητίνην, μύρον ῥόδινον, μενε-
 λὸν ἐλάφης τήκον, ἢ σπέρμα ὀϊός ἢ ἀγ-
 ρῆς, ὠθε τὸ λούκον, ῥόδινον μύρον, ἢ
 βάλανον ποιείν, ἢ εἰρῶ ἀναλαμ-
 βάνον.

LXXXVI. Mollitoria. Ovi candi-
 didum, farinam, mel, ceram alb-
 bā. Hæc simul tepefacito, & quod 375
 destillat lana exceptum apponi-
 to. 2 Aut adipem anseris, ceram
 albam, refinam, unguentum ro-
 faceum, cervi medullam liquefa-
 cito. Aut ovillum vel caprinum
 adipem, ovi candidum, unguen-
 tum rofaceum. Ex his aut glandem
 facito, aut lana excipito.

3 Πυρεῖαι, δι' ὧν ὑστέραι καθι-
 ρον), ἢ ὡς σκληραῖ ἐώσιν. 4 " οἶνον χρεῖ 346
 ὡς ἡδίστον ἴσον κερῶσιν ὡς τρεῖς
 ἡμιχόσια ἀπτινοῦ, καὶ μαροσφῆς ρίζαν
 καὶ ἔκαστον τετρατημόριον, καὶ ῥο-
 δίνης ἀλείφαλι τ' ἡμιχοτύλλω, 5 ἐς
 ἐχθρον ἐᾶσαι, 6 τὸ ἐπιτεμα ὀπίλω
 10 ἔλαι, καὶ ἐπιχέαι τ' εἶνον, ἐ' ἐνθεν
 κούλαμον πυρελήσαι, καὶ μετέπειτα
 τὴν σκίλλην παροσλήθεω.

3 Fomenta per quæ uteri pur-
 gantur, si duri fuerint. 4 Vinum
 suavissimum pari aqua tempera-
 re oportet, trium semicongiorum
 atticorum mensura, & fœniculi
 radices ac ' feminis ejusdem qua- 380
 drantem, & olei rofacei hemi-
 nam dimidiam, 5 in ollam mit-
 tere, cujus operculum foramen
 habet, & vinum superfundere, &
 arundine indita fomentum face-
 re, & postea scillam apponere.

LXXXVII. " Ἦν ὀδυνη καλια- 347
 γίζωσιν ἐξαπινύοι, καὶ ἀψυχία
 ἔωπι, 2 ῥόδων φύλλα, κιννάμωμον,
 σμύρναν κατάρλω, νέτωπον, ὁπ' ἔ-
 μήκωνος. 3 τρετέων φησίσκες ποιή-
 στας ὅσον δραχμιαίως " ἐπίτες ἐπὶ 348
 τρυφός ἀμφορέως διαφανές, ἢ χρεῶ
 ὑποσημιμάχαι. 4 ἢ στυρακῆς " ὅσων 349
 ἐμοδάκωσιν ἐς τ' ἔλαιον, ὡς ἐπὶ τ'
 παροστέ-

LXXXVII. Si dolores repenti-
 ni irruerint, & animi deliquia
 affuerint, 2 rosarum folia, cina-
 momum, myrrham puram, ne-
 topum, papaveris succum. 3 Hęc in
 pastillos drachmales efformato,
 & super frusto amphoræ candenti
 ponito, & pro' suffimento uti- 385
 tor. 4 Aut styracis modicum in
 oleum mittito, ac utitor velut
 priorc.

πατερης χρεηθη. ⁵ ἄπαντα, "ὁκό- 350
 σα ἐς τὴν μέσσην ἐμβάλλεται, κό-
 ψαυ καὶ κρεασηση. ⁶ ἐπιβάλλειν ἢ
¹⁵ ἐπὶ τὸν βόλιον τὴν σύρακα, καὶ πε-
 ραχρὶν νετώπω. ⁷ ῥοδίνον ἔλαιον
 ὡς ἀρασον, καὶ ἀγρῦπῆον λουχόν,
 θυμία τεττο μετὰ τὰς κρεατήσιας.
⁸ ἢ δάφνης καὶ μυρσίνης φύλλα
 κῶψαυ, " καὶ κυπαρίσος κρεπὸν, ³⁵¹
 ἐκράσαυ ἀγρῦπῆω λουκῶ μέ-
 ρω καὶ νετώπω, καὶ ἐπὶ βολίτω
 θυμία. ⁹ δρῆρη δὲ καὶ μάνα, κυ-
 παρίσος πρεσμάτω, καὶ κυπέρε
 ρίζα κρηέσα. ¹⁰ σῆση δὲ χροῖνον
 καὶ τὸν ἄσομον ἡδσομον, καὶ
 κέρδαμον, καὶ ἔλεν. ταῦτε πάν-
 τω μίσην παρηχέυ δὲ αὐτοῖς ῥο-
²⁰ δινον ἔλαιον καὶ νετώπον, καὶ
 χρεῖο ἐν κρέμοισι πυρρίοισιν. ¹¹
 ἢ ῥητίνω " ἐπὶ νεοπήκτις κερμαί- ³⁵²
 δω θυμία, ἐπιβάλλων κρεσέριον,
 ἢ ἢ τῶν δρῶματων. ¹² τῶ δὲ
 κεφαλιῶ τέλην ἐλαίω ῥοδίνω, ἐς
 δὲ τῶ ὄτε μύρσινον ἢ μέλιον. ¹³
 ἢ λουκῆς ἐρεθίνθος καὶ ἀσαφίδας
 ἐψήσας διδω πίνην, καὶ ἐν ὕδα-
 τι θερμῶ κρηζέσαυ. " ¹⁴ ἢ ἐλαίω ³⁵³
 λουκῆς, πρὶν αὐτῶν ἔλαιον ἀείνω,
 κατὰκνίσου καὶ αὐλώω, καὶ ἐς
 οἶνον πρεβῶν δάδα, καὶ ἐμβά-
 φιον ἀπικὸν διδόναυ. ¹⁵ ἢ κεν-
 θαρίδων τὰς ρασέρας. ¹⁶ ἢ
²⁵ ἀδιάντων καὶ νίτρον ἐρυθρὸν ἀγ-
 ρῦπῆον, ρίζω νάρεθη, καὶ σε-
 λίνης σπέρμα λεῖον. ¹⁷ ταῦτε δι-
 δόναυ.

LXXXVIII. ἢ ἢ δὲ ἐπιλάση
 στραχισέρι, ἐν ὕδατι κρηζέσαυ,
 ἢ γλυκῶ πνίτω. ²¹ λῶ μάλισται ³⁵⁴
 γῆνηται ἐν ὀδιῶ ὑπερέων, οἶνον τε
 ὡς ἢ δισον ἰστοῖσι κρησῆς ὡς τρεῖς
 ἢ μισθῶ ἀπικὸν καὶ μαρσῆρ ρίζας
 καὶ ἢ κρηπῆ τρητηρόριον, καὶ ῥοδί-

priore. ⁵ Omnia quæ in unguen-
 ta injiciuntur tundito ac cribra-
 to, ⁶ & super sterces bubulum
 mittito, itemque styracem, &
 netopum, ⁷ rosaceum oleum
 quam optimum, & ægyptium
 album affundito, & post purga-
 tiones suffito. ⁸ Aut lauri &
 myrti folia tundito, & cyperi
 fructum, cum unguento albo
 ægyptio subigito, addito etiam
 netopo, & super stercore buba- ³⁵⁰
 lo suffito. ⁹ Auxiliatur & man-
 na thuris, & cupressi ramenta, &
 cyperi radix tusa. ¹⁰ Sed & jun-
 cum odoratum aromaticum, &
 cardamomum, & iridem tundito
 ac cribrato, atque hæc omnia
 misceto, & rosaceum oleum ac
 netopum ipsis affundito, & uti-
 tor in crassiore tritici farina. ¹¹
 Aut resinam in recens formato
 fictili, castorio, aut aliquo ex
 aromatis adjecto. ¹² Caput vero
 oleo rosaceo tingito, in aures ³⁵⁵
 autem myrteum, aut melinum
 oleum infundito. ¹³ Et cicer al-
 bum, & uvas passas coquito, ac
 decoctum bibendum dato, & in
 aqua calida desideat. ¹⁴ Et olivas
 albas priusquam oleum remit-
 tunt lancinato ac ficcato, & in
 vino odorato terito, & acetabu-
 lum atticum præbeto. ¹⁵ Aut
 cantharidum ventres, ¹⁶ aut
 adiantum, & nitrum rubrum
 ægyptium, & ferulæ radicem, &
 apii semen tritum, ¹⁷ hæc exhi- ⁴⁰⁰
 beto.

LXXXVIII. Si vero urinæ stil-
 licium corripit, in aqua desi-
 deat, & vinum dulce bibat. ² Si
 maxime strangulatur in utero-
 rum dolore, vinum suavissimum
 pari aqua temperatum, trium se-
 micongiorum atticorum mensu-
 ra, & fœniculi radices, & semi-
 nis ejusdem trientem, & olei ro-

18 ἐλαίῃς ἡμικτόλιον. 3 ταῦτα ἐμβάλλῃν ἐς ἐχθρον κρηθρον, καὶ τὸ οἶνον ἐπιχέαντα πυρεαυ. 4 καὶ ἔσκιλλῃν περσλίτερον, ἔς τ' αὐτὴν τὸ σόμα
 30 μαλθακὸν εἶναι" καὶ δύρου. 5 καὶ, λυ³⁵⁵
 ἐκωθῆ" καὶ φλυκιδέες πανταχῶς³⁵⁶
 αὐτῶν ἔωσιν, ἀμφρον σέλιον χη-
 νέεισ ἀλέειρακι ξυλὸν λιθωνωτῶν τε-
 ρεπσύφν.

6 Ὑπερ ὑπερέων ὀδυνῶν. πλυ-
 κεδανόν, ἀριστολοχίαν, πάνακες,
 ταῦτα ὁμοῦ μίξαι ἐν γλυκεῖ οἶνω,
 καὶ χιλιδύαντα πίσαι, καὶ μήκων³⁵⁷
 λουκῆς ῥοφέην, καὶ κνίδος ἀπέρμα. 7
 7" Ἀλλη πυρελή θυμῆν, λυ³⁵⁸
 ἔχθ. σίδηρον ῥοιῆς γλυκεῖης, λατῆ
 πέρσματα, ἐλαίης φύλλα ξηρὰ
 κρηθμύρα, ταῦτα ἐλαίῳ ἐρτά-
 σαυ³⁵⁹ ρεθῆ, καὶ ἐπὶ βόλιθον πεπυρω-
 35 μύρον ἐπιρρίπτειν. 8 ἢ χαλβάνην,
 σμύρναν, λιθωνωτὸν, ἔλαμον λου-
 κὸν ἀγρόπλιον" ἐπὶ οἶνα εἰδῶν. 9
 Ἐτέρη πυρελή, Δε³⁶⁰ ἄσπαλάθου
 σερεωτέρου. ἀσπαλάθου" ῥίζην,
 κάρναβιν, λαγωῦ τελέχας ἢ πήγα-
 νον, κρηθμῶν ξηρὸν, ταῦτα τελέ-
 χας πίντα, φηθίδας παλασάμνον,
 θυμῆν. 10 ἢ ἐπὶ πίσεως σανδαρά-
 κην καὶ ψας λέικην, μίξαι πέρ-
 σματα κυπαρίσσεως, ἐ μύρον ἐπι-
 χέας. φηθίδας ποιῆν, καὶ ἐπὶ πυρε-
 40 ῶν θυμῆν. 11 ἢ ἀγρὸς κίρκου καὶ πεπί-
 σσεως ἐλαίῳ ἀνακυκῆν, [καὶ] ἐπὶ πυ-
 40 ῶν θυμῆν. 12 ἢ ἠρύξας" βοθρον, γί-
 γαστρα φερίην, καὶ τὴν ποδιῶν ἐμ-
 βάλλῃν ἐς τὸ βοθρον, καὶ οἶνω δύωδδ
 νοπίται ταὶ γίγαστρα, περικυκλῶ-
 μύρην πυρελή³⁶¹. 13 ἔστωσαν ἢ τὸ γί-
 γαστραν" δύο κρηθμῶν, ἐ αὐτῶν αὐτῶν³⁶¹
 ὡς τὰ μέγιστα.

LXXXIX. 11" Ἡν ἢ ὑπερὴν ἀλγέην³⁶²
 ἀγρὸς κύστιον, πρῶτος κρηθρον ξυλὸν
 ὑδατι περιπῶν πίνειν. 2 ἢ κυκλαμίν-

facei heminam dimidiam. 3 Hæc in novam ollam mittito, & vino superfuso foveto. 4 Et scillam apponat, donec osculum molle & amplum esse dixerit: 5 & si⁴⁰⁰ exulceratum fuerit, ac pustulæ ubique in ipsis fuerint, præstat adipe asferino cum thure curare.

6 Ad uterorum dolorem. Peucedanum, aristolochiam, panaces, hæc simul in vino dulci misceto: & terrefacta bibenda dato. Et peplum album sorbeat, & urticæ semen. 7 Aliud fomentum sive suffimentum. Si dolor habuerit, malicorium punici dulcis, loti ramenta, oleæ folia sicca tusa. Hæc cum oleo subigere oportet, & super ignitum stercus bubulum mittere. 8 Aut galbanum, myrrham, thus, oleum album ægyptium, super vitis farmenta. 9 Aliud fomentum fortius ex bitumine. Bitumen, radicem xanthii, pilos leporis, rutam, coriandrum ficcum, hæc omnia terito, & formatas inde placentulas sive pastillos suffito. 10 Aut ad picem, & sandaracham tusam tritam, cupressi ramenta ammisceto, & unguento affuso placentulas formato, & in ignem missas suffito. 11 Aut cornu capræ in ramenta confectum oleo subigito, & in ignem missum suffito. 12 Aut effossa scrobe, vinacea uvæ torreto, & cinerem in scrobem mittito, & vino odorato insperso, mulieri circuminsidenti fomentum facito. 13 Sint autem vinaceorum chœnices duæ, atque hæc ipsa quam maxime sicca.

LXXXIX. Si vero uterus doleat usque ad vesicam, porri semen cum aqua tritum bibat. 2 Aut cyclamini radicem, in vino albo

να ρίζω εν οίνω λουκῶ πιπίσκην
 νῆστιν, κῆ θερμῶ λείδω, " κῆ ἀπό-³⁶¹
 θερμον πινέτω νῆστις, κῆ χλιάσμα-
 τῶ παρολιένει. ³ ἢ σκοροδῆς μάλυ-
 ζαν, κῆ νίτρον ὀπτῶν, κῆ κύμινον,
⁴⁵ λεία ποιήσας' μέλιθιδύων παρ-
 τήθῃ, κῆ ἐν θερμῶ λείδω, " κῆ ἀπό-³⁶⁴
 θερμον πινέτω.

⁴ Ἰσπερέων πίσις νέσσα θερ-
 πωλήκῶν. λίνας τὸ ριζὸν αὐτῆ τῆ
 καλάμη ὅσον δραχμῶν κῆ φασ
 λεπτῶ, καὶ ἑσπρέζω εν οίνω λουκῶ
 ὡς ἡδίτω τῶ νύκτα. ⁵ ἔπειτα ἀπη-
 θήσας' ἀφ' αὐτῶν τε, ἐν εἰρώ³⁶⁵
 ὡς μαλακωπάτω ἐμβόπην, ⁶ κῆ
 τὸ μῦρ παρολιένει, τὸ ἴ φαιρέν.
⁷ βοητεῖ ἢ κῆ κρόκος, ἐπὶ τὸ σμύρνα,
 κῆ ρυα πονήκῃ, εἰριον' λουκῶν τε³⁶⁶
 κῆ κατάρων ἐν χλωδὸς σῆλι & μύρω
 εἰρίω παρολιένει.

²⁹⁰ ⁸ Ἦν παριωδωίῃ ἔχη ἐν παρ-
 θέτων καθαρῶ μύρον. " σμύρνης ἐμ-³⁶⁷
 βάφιον, λιβανωτῶν ἴσον, μελάν-
 θιον, κύπερον, σέσελι, αὐνησον, " λί-³⁶⁸
 νον, νέτω πον, μέλι, ρητίνω, χλωδὸς
 σῆλι, " ὄξω, λουκῶν τὸ μύρον ἀ-³⁶⁹
 γύπιον, ἴσον ἐκείσας τῆ ἴδῶν ἐν οίνω
 λουκῶ γλυκεῖ δύο κροτύλησι, καὶ
 κλύζην κληροῖσι κλυσμίσι. ⁹ Ἦν
 ὀδιωίῃ ἔχη σφοδρά. κλητα εἰδές,
 κύπερος, κάλαμω, ροῖνω. καὶ
³ ἴριω καὶ τα ἐν οίνω' μέλιθι εἰψῶν
 χρῆο.

xc. Ἐπερὶ κλυσμός. ἐν πα-
 ριωδωίῃ & σφαγερῆ ἔχη. ² παρ-
 ῶς χυλὸν, ἀκτῆς κληρον, σέσελι,
 αὐνησον, λιβανωτῶν, σμύρνω. " οἶ-³⁷⁰
 νον χύλωσον κῆ μίξον, & κλύσα. ³
 ἢ σμύρνης ὀξύδαφον, λιβανωτῆ
 ἴσον, " μελανθῆς κῆ κύπερος ἴσον, σέ-³⁷¹
 σελι, αὐνησον, σελίνας παρέρμα, νέ-
 τω πον, μέλι, ρητίνω, χλωδὸς σῆλι,
 " ὄξω, λουκῶν τὸ μύρον ἀγύ-³⁷²
 πιον.

albo jejuna bibendam dato, &
 calida lavetur, & apothermon
 jejuna bibat, & tepefactoria ap-
 ponat. ³ Aut allii caput integrum,
 & nitrum tostum, & cuminum,
 trita ac melle subacta apponito :
 & calida lavetur, & apothermo
 bibat.

⁴ Ad omnem uterorum mor-
 bum curandum. Lini scissi una
 cum stipula pugillum tenuiter
 tusum, in vino albo' quam sua-⁴²⁰
 vissimo per noctem madefacito :
⁵ deinde excolatum in ollula te-
 pefacito, & in eo lanam molli-
 tissimam tinctam ⁶ apponito, &
 vicissim priore detracta aliam
 subdito. ⁷ Opitulatur autem &
 crocus, & myrrha, & Ponticæ
 nuces, alba & pura lana excepta,
 & cum adipe anserino ac un-
 guento irino apposita.

⁸ Si dolor vexarit ex subditi-
 tiis purgatam, myrrhæ acetabu-
 lum, thuris tantundem, melanthium,
 ' cyperum, sefeli, anisum, ⁴²⁵
 apii semen, netopum, mel, resinam,
 adipem anserinum, ovi
 candidum, unguentum ægy-
 ptium, singula paribus portioni-
 bus in vino albo dulci, duarum
 heminarum mensura terito, &
 tepidis infusis colluito. ⁹ Si dol-
 lor vehemens habuerit, cantha-
 rides, cyperus, calamus, juncus
 odoratus, & iris profunt. Hæc
 in vino nigro coquito, ac utito.

xc. Alia collutio. Si dolor &
 urinæ ' stillicidium vexarit, ² por-⁴³⁰
 ri succum, sambuci fructum, fe-
 feli, anisum, thus, myrrham,
 vinum, in succum redigito, mi-
 sceto, ac infundito. ³ Aut myr-
 rhæ acetabulum, thuris tantun-
 dem, melanthii & cyperi tan-
 tundem, sefeli, anisum, apii se-
 men, netopum, mel, resinam,
 anseris adipem, ovi candidum,
 q q 3 unguen-

πιον. τῶν ἴσων ἑκάστος διέναι
οἶνω λούκῳ γλυκεῖ, καὶ κλύζην.

4 ἢ λινοζῶσιν ὕδαρ ἀφεψή- 373

σας ξυῶ μυρσίην, λιθουωτῶ, νε-

10 τῶπω. 5 ἢ ἑλελίτθακην καὶ
ὑπερικλὸν ἐψέειν ἐν ὕδατι, ἔκλυ-

ζην. 6 ἢ λίνας κερπὸν, ἀνήσον, 374

μελάντιον, σέσλι, σμύρναν,

κασιόης κερπὸν, ἐν οἶνῳ ἐψέειν, καὶ
κλύζην. 7 Ἐπερ κλυσμὸς, λυ-

δοδωὴ ἴκη σφοδρὴ μετὰ τῶν κερ-

σμῶν. 8 ἀκτῆς κερπὸν καὶ
δαφνίδας ἐψέειν ἐν οἶνῳ μέλα-

νι, καὶ κλύσαι. 9 ἢ ἀκλίῳ ἐψή-

σας ἐν ὕδατι, ἀποχρῆν τὸ ὕδαρ,

οἶνον δὲ γλυκεῖ ὡς ἄρχεος,

κλύσαι. 10 κλύ μετὰ κλυσμὸν

δοδωὴ ἐξηθήται, ἢ ἐψέειν περὶ τῶν

15 κερπῶν, [α] ἐς τὸ μύρον ἐμβάλλε-

ται, καὶ ἀποχρῆν τὸ ὕδαρ δύο

δοσὶ κερπῶν μηδενὶ ὡς ἔπῃ ἐ-

πιῖν. 12 ἢ λινοζῶσιν ἐψέειν ὕδατι, καὶ

μύζην ἡλίου μυρσίης. 13 ἢ λι-

376 βανωτῶν [καὶ] νέτωπον ἴσον, καὶ

κλύσαι χλιαρῶ. 14 ἢ ἡν δὲ ἄλ-

377 ζήν τὰς ὑπέρεως, κυκλαμίνης ῥίζαν

ἐν οἶνῳ λούκῳ πιπίσκην ἡσιν, καὶ

τῶν θερμῶν λῆσαρ, καὶ ἀποθερμῶν

πινέτω.

XCi. ἢ ἡν ἀφθῆ τὰς ἀγδαῖα.

11 μύρταν θερμὸν ξυῶ οἶνω κλύζε. 378

σας, καὶ μελίλωτον πρῶτον.

2 καὶ γλυκουσίδης ἐν οἶνῳ ἐψη-

20 μῶν τριπλῆς πρῶτον. 3 καὶ
σμύρναν ῥητίνῳ ὁμοῦ μύζης, καὶ

διεῖς ἐν οἶνῳ, ὅστιμον ἐμβάπτων
πρῶτον. 4 καὶ, εραγρῶν λυ-

λάση, πυριῶν, ἢ καὶ χροῖν περὶ 379

ἡσιν. 5 ἐν κερπῶν δὲ ἐν ῥο-

unguentum ægyptium, singula
paribus portionibus in vino albo

dulci diluito, ac infundito. 4 Aut

mercurialis aquam decoctam

'cum myrrha, thure, netopo: 5 Aut 435

salviam, & hypericum, in aqua

coquito ac infundito. 6 Aut apii

femen, anisum, melanthium, se-

feli, myrrham, casia fructum,

in vino coquito ac colluito. 7

Alia collutio. Si dolor fuerit ve-

hemens post purgationem. 8

Sambuci fructum, & lauri bac-

cas, in vino nigro coquito ac

colluito. 9 Aut sambucum in

aqua coquito, & aquam excolato,

& vino dulci affuso colluito.

10 Si post' collutionem infusam 440

dolor oboriat, aromata quæ in

unguenta injiciuntur coquito, &

de aqua duas heminas excolato :

misceto autem adipem anseris,

& oleum rosaceum, & tepida in-

fundito. 11 Amplius autem in-

fusum nulli, ut semel dicam,

competit quam duarum hemi-

narum. 12 Aut mercurialem in

aqua coquito, & ad succum,

myrrham ammisceto, 13 aut

thus, & netopum pari mensura,

& tepidum infundito. 14 Si vero 445

'uterus doleat, cyclamini radicem

in vino albo jejuna bibendam

dato. Et calida lavetur, & apo-

thermon bibat.

XCi. Si ex fervido & f. perfi-

ciario ulcere pudenda fuerint

exulcerata, myrti baccis in vino

coctis colluat, & melilotum ap-

ponat. 2 Et mali punici dulcis

putamina in vino coquito, 3 &

myrrham ac resinam simul mix-

ta vino diluito, & intinctum in

his linteum subdito. 4 Et si uri-

næ stillicidium corripiat, fomen-

450 tum adhibeto, & pectinem illi-

nito. 5 Desideat autem in deco-

cto rosarum, aut rubi, aut myr-

ti,

σίνης,

ti,

μα τῶν μητρῶν πάμπαν ἀπὸ τῶν ἀγδαίς, & κύσους (ιν. 6 εἰ δὲ δέχον) 35 αἱ μῆτρας τῶν γυναικῶν, ἀλλ' ἐξω αὐτῶν ἔρχεται. 7 γίνεται δὲ τῶν τοῦ καὶ ὀλίγον ἀπὸ τῶν φύσιν. 8 καὶ, ὡς μεμύκη τὸ σῶμα τῶν μητρῶν πάμπαν, εἰ δὲ ὅλως δέχονται 9 εἰ δὲ, ὡς ἀρμυῖ 2 μεμύκη μᾶλλον ἢ δεῖ. 10 δὴλον ὅτι τῶν ἐκαστὸν ἐστὶ τῶν ἐρήθρων. 11 ὡς μὲν γὰρ ἀπεσφραγισμένον ἢ πάμπαν, ἢ μεμυκῶς, τὰ κατὰ μήνια οὐκ ἔρχεται τὸ ἀπὸ τῶν, 12 ἢ ἔρχεται βιάως ἐξω νέστω, ὡς βιάσεται τὸ αἶμα πᾶς μήνας σφραγισμένον καὶ ἦται. 13 καὶ, ὡς 40 ἀποκαταρτή ἢ γυνή, ἐστὶν ὅτε αὐτῆς ἀποσφραγισμένον τὸ σῶμα τῶν μητρῶν ἀπὸ τῶν ἀγδαίς. 14 ὡς δὲ 3 ὀλίγον ἀπὸ τῶν κελιμύρον ἢ, ἢ ἀρμυῖ μεμύκη, χωρὶς μὲν τὰ κατὰ μῆνας, χωρὶς δὲ βιάως, καὶ καὶ ὀλίγον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. 15 ταῦτα δὲ πάντα δὴλα γίνεσθαι, εἰ ἕτως ἔχη, ψηλαφώση γυναικί. 16 καὶ, ὡς τῶν πᾶσι ἢ, μελεδανήσεται ἢ γυνή, φερὸς γίνεται. 17 ἐστὶ δὲ καὶ ὅτε αὐτῶν αἶμα. 18 τῶν δὲ ἐκαστὸν δὲ, ἢ γίνεται, εἰρήσεται. εἰρηται δὲ ἐν τοῖσιν γυναικείοισι νεσθήσεται (ιν.

11. Ἦν δὲ καὶ ἔως αἱ 45 μῆτρας 2 γίνεσθαι δὲ τῶν καὶ φύσιν οὐκ ἔχουσι, καὶ ὡς ἔλκεα ἐπὶ τῶν ῥυτίδων μεγάλαις ἐλας ἐγκαταλίπη 3 εἰ λαμβάνει ἢ γυνή ἐν γαστρὶ. 4 τῶν γὰρ γυναικῶν δέχονται μὲν αἱ μῆτρας, ὡς μὴ ἢ αἱ πᾶσι ἄλλο ἢ, ἐυλαμβάνουσι ἢ ἄλλα τὰ σπάρων ἐξω χαλῶσι. 6 δὴλον ὅτι μάλιστα ἐστὶ ψηλαφώση, καὶ ἐρεσμήνη, εἰ ποτε ἐν τῇ σφραγισμένησιν ἐλκεῖσιν αἱ ἐγγύοντο. 7 τὰ δὲ

omnino aversum fuerit à pu- 5 dendo, non concipiunt. 6 Non enim suscipiunt uteri genituram, sed statim foras exit. 7 Contingit autem hoc etiam si parum distortum fuerit os uterorum præter naturam à pudendo. 8 Et si omnino conclusum fuerit os uterorum, neque sic suscipiunt. 9 Neque si recens conclusum fuerit magis quam oportet. 10 Singula vero relata manifesta sunt. 11 Etenim si 10 omnino aversum fuerit, aut conclusum, menses non prodeunt omnino, 12 aut prodeunt violenter cum morbo, si sanguis coegerit uteros pro more converti. 13 Et si purgata fuerit mulier, aliquando os uterorum ipsi à pudendo avertitur. 14 Si vero parum distortum, aut recens conclusum fuerit, prodeunt quidem menses, prodeunt autem violenter, & paulatim per multos dies. 15 Hæc autem omnia manifesta fiunt, si sic ha- 15 bent, contingenti mulieri: 16 & si horum aliquid fuerit, curata mulier fœcunda fit. 17 Quandoque vero etiam sua sponte. 18 Hæc autem singula cur fiant, dicetur. Dictum autem est & in Muliebribus morbis.

11. Si leves fuerint uteri: 8 contingit autem hoc & ex natura quibusdam, & si ulcera innata magnas cicatrices reliquerint. Si leves igitur uteri fuerint, 3 mulier in ventre non concipit. 4 Nam genituram suscipiunt qui- 20 dem uteri, si non alia aliqua causa obstiterit: non autem concipiunt, 5 sed semen foras emittunt. 6 Hoc autem maxime clarum fit contingenti, & si interrogetur an aliquando ulcera in uteris ipsi oborta fuerint. 7 Men- ses

δὲ καὶ μελῶν ὑγιεινῶς μὲν ἐν τε-
 τῶν τῶ νοσήματι χωρὶς. ⁸ ἀνίη⁹ ὅ-
 ῃ γίνε¹⁰ ὡς ἐπὶ [τῷ] παλιῶν ἢ τοιαύ-
²⁹ τῆ. ⁹ γίνε¹⁰ δὲ καὶ τῷτο ἄπον ἔ-
 μὴ ξυλλαμβάνειν ἐν γαστρὶ, ἢ
 ἔλκεσιν γλῆν¹¹ ἐν τῆσι μήτερον ὑπὸ
 πατήρι καὶ τῶν ἑπιερμῶν,
 καὶ μὴ ταχὺ ἰσθῆ, ἢ ἀλλὰ μελωπῆ. ⁶
¹⁰ ὅταν μὲν γὰρ τὸ ἔλκε¹¹ ἐπὶ πε-
 λωῶ χροῖον, ὡς παρὶ καὶ τὸ ἐν ἀπὸ ἐόν,
 καὶ ὅταν πονηρὸν ἢ γυνή. ¹¹ καὶ ἔστι ὅτε
 ἔχει μὲν αὐτῆ ἐν ἑπιερμῶν καὶ κρο-
 μῶ. ¹² καὶ μέγιστος αὐτῆ ἐπὶ ἔλ-
 κε¹³, ἢ λαμβάνει ἐν γαστρὶ. ¹³ ἢ γὰρ
³ ξυλλαμβάνουσιν αὐτῆ μητέρα πλὴν
 γυνῆ. ¹⁴ ταύτη ἢ τὰ καὶ μελῶν
 χωρὶς ὑγιεινῶς. ¹⁵ ἐν ψηλαφῆσιν ἢ
 μάλιστα γίνε¹⁶ δῆλον, καὶ ἐρωτήσῃ
 παρὶ ἑπιερμῶν. ¹⁶ μελεδαυθεῖ-
 σα δὲ φορὸς γίνετα. ¹⁷ ὀλίγα ἢ
 ἐπιπιδες εἰσὶν.

III. Ἦν ἢ ἑπιερμῶν ἐλ-
 ληφθῆν ἐν τῆσι μήτερον ἑκρη-
 ξιν ἔχει, θερμανθῆν ἢ καὶ ψυχω-
 θῆν παρὶ τὸ σῆμα ἢ ὀλίγον ἐνδοτί-
 ρω, ἢ δὲ ἔτω λαμβάνει ἐν γαστρὶ. ²
 ἔργμα γὰρ τῷτο ἐπιερμῶν ἢ πα-
 εῖσισι ἢ γυνῆ ἔνα, ὅπως δέ. ³ καὶ,
¹⁰ ἢ μὲν ἐν δὲ καὶ μελεδαυθεῖσιν, ὑγιει-
 νῆ καὶ φορὸς γίνε⁴. ⁴ ἢ δὲ ἑπιερμῶν
 ἐπὶ γλῆν⁵, ἢ φορὸς μὲν. ⁵ δῆλον ἢ
 πατήρι ἐν ψηλαφῆσιν μάλιστα
 ἐστὶ ⁶ σκληρὸν γὰρ ἐπὶ γίνε⁷. ⁷ καὶ,
 ἢ γυνῶσι μάλιστα ἢ καὶ ἢ μὴ
 τετα, ἢ δὲ ἔτω κίονε⁸. ⁸ ἢ γὰρ ξυ-
 λαμβάνουσιν αὐτῆ μητέρα ἢ γυνῆ. ⁹
 δῆλον ἢ ἔστι ἐπὶ τῷτο ἐν ψηλαφῆσιν.
¹⁰ καὶ τὰ καὶ μελῶν ἔρχε¹¹ ἀλέα, καὶ
 ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας. ¹¹ γίνε¹² ἢ καὶ
 φύσῃ τὸ πατήρι τῷτο, καὶ ὑπὸ νο-
 σημάτων ἢ ἐπιερμῶν. ¹² καὶ ἢ μὴ
¹³ ἢ. ¹³ [Ἦν] ἢ ὑγιεινῶς χωρὶς τὰ
 καὶ με-

ses vero sano quidem modo pro-
 deunt in hoc morbo. ⁸ Verum
 talis plerunque incurabilis est,
⁹ & hæc causa est, ut in ventre
 ne concipiat. ¹⁰ Si ulcus in uteris
 factum fuerit ab affectione, ²⁵
 quadam ex relatis, & non statim
 sanatum, sed impurum factum
 fuerit, permanet ulcus ad mul-
 tum tempus, quemadmodum &
 id, quod in aure existit: & male
 olet mulier: ¹¹ & quandoque fa-
 nies male olens ipsi ex pudendo
 fluit: ¹² & quandiu sane ulcus
 habuerit, in ventre non concipit.
¹³ Non enim concipiunt
 uteri genitura. ¹⁴ Huic autem
 mentes sano modo procedunt. ¹⁵
 Verum ex contactu, & interro-
³⁰ gatione, maxime clarum fit de
 relatis. ¹⁶ Curata vero fœcunda
 fit, exigua tamen spes est.

III. Si quid ex mensibus in
 uteris remanens scissuram ac fœ-
 gmentum habeat, quod circa
 osculum aut paulo penitus ca-
 lescat, & rursus frigescat, neque
 sic in ventre concipit. ² Impe-
 dimentum enim hoc incumbens,
 genituram quo oportet transire
 non permittit. ³ Et si quidem
 in principio curetur, sanescit, &
 fœcunda fit. ⁴ Si vero tempus,
³⁵ accesserit, sterilis manet. ⁵ Ma-
 nifesta est autem affectio maxi-
 me ad contactum. ⁶ Durum enim
 quiddam intus est. ⁷ Et si magis
 quam convenit uteri hiarint,
 neque sic prægnans fit. ⁸ Non
 enim concipiunt uteri semen ge-
 nitale. ⁹ Sed & hoc ad conta-
 ctum clarum fiet, ¹⁰ & menses
 acervatim prodeunt, & per pau-
 cos dies. ¹¹ Fit autem & natura
 hæc affectio, & à relatis morbis.
¹² Et si quidem à natura fuerit,
⁴⁰ incurabilis est morbus. ¹³ Sin-
 minus, non sani prodeunt men-
 ses,

καταμύω, οἷα τ' γυναικὸς μὴ ὑ-
 γερῆς ἐέσης, ἐδὲ ἔτα κυίσκε). 14
 ἔ γδ πῆγνυ' ὑπὸ τ' αἵματος, νοσερῆ
 ἔοντος, ἄλλα διερέε' τ' θνλὺ τὸ αἵ- 7
 μα τὸ κατὸν ἀπὸ τ' σώματος, νοσε-
 ρὸν ἔόν. 15 διερηθεῖσαι ἢ ἡ γνὴ ἐξέ-
 χε' ἐξω τῶ χροῶν, ἢ ὀλίγω ἢ πολλῶ,
 ξυ' ἰχῶρι. 16 δῆλον δὲ ἐστὶ τῶ σώ-
 ματι τ' γυναικὸς, ἔ τῖσι καταμη-
 νίοι(σι. 17 χωρήσῃ γδ τὰ καταμύω
 αὐτῆ, οἷα εἴρη), λῦ' τε χολώδης, λῦ'
 τε φλεγματώδης, λῦ' τε ὕδρωποφ-
 20 δης εἴη. 18 ἐν τείχῃ ἢ μελεδωθεῖ-
 σα, ὄφορϑο γίνε). λῦ' ἢ μὴ, ἔ.

IV. Ἦν ἢ γυναικὶ μὴ χωρήη τὰ
 καταμύω πύμπαν, ἢ ὑπὸ πα- 8
 θημάτων τ' εἰρημῶν, καὶ ἔτως ἔ
 ξυλλαμβόανη. 2 αἵ γδ φλέβες τ' αἵ-
 ματος πλήρης ἐέσαι τ' θνλὺ ἔ δέ-
 χον), 3 καὶ ἐν τῆσι μήτρησι αἵματος
 ἐνείναι ἢ χροῶν πᾶσα μηχανή, ὅ,
 ἢ ἀποκαλύψῃ τῶ θνλὺ τρέφεσθ. 4
 Ἦν ἢ ἐλάσσω (καταμύω χωρήη
 τ' δέοντος, ἐδὲ ἔτα κυίσκε). 5 αἵ 9
 πα ἢ τὰ ἐν τῆσιν ὑπερῆρνεσσω ὑπερ-
 ρημῶ. 6 δῆλον ἢ καὶ τῆσιν ἐν τῆσιν ἔρω-
 25 ποσῃ. 7 κλυ' μὲ' φύσθ ὀλίγα χωρήη τὰ
 καταμύω, ἀνίητος γίνε). 8 λῦ' δὲ
 ὑπὸ παθήματος τρέτων πνὸς τ' εἰ-
 ρημῶν, μελεδωθεῖσαι ἐν τείχῃ,
 "φορὸς ἐσαι 9 ἐλὺ τολίονα τ' δέον- 10
 τος χωρήη τῆ γυναικὶ τὰ καταμή-
 νια ἐδ' ἔτως ἐν γαστρὶ λαμβόανη. 10
 αἵ γδ μήτρας, κεκενωμῆς τ' αἵμα-
 τος, ἔ ξυλλαμβόανεσι τ' θνλὺ ὑπὸ 11
 ἀσθενείης. 11 αὐ' ἢ ἄρα καὶ ξυλλάσσω-
 σι, κατελθὸν τὸ αἷμα πολλὸν ἐξα-
 πίνης ἐπὶ τὰς μήτρας τ' γυναικὸς,
 ἀποπνίχῃ τ' θνλὺ. 12 δῆλον ἢ ἔ τό-
 30 δὲ τῖσιν ἐπιμύωσιον, ἢ ἐκῶσα
 πολλὰ χωρήσῃ. 13 καὶ, λῦ' μὲ' φύσθ ἢ
 γυνὴ πολλὰ χαλῶ τὰ καταμύω,
 ἄφορϑο γίνε). 14 λῦ' ἢ μὴ φύσθ,
 ἀλλ'

ses, utpote muliere non existen-
 te sana: neque sic prægnans fit.

14 Non enim compingitur semen
 à sanguine morbofo. Sed sanguis
 qui à corpore morbofus descen-
 dit, genituram serosam facit. 15
 Serosa vero facta genitura tem-
 pore modico aut multo, foras
 progreditur una cum sanie. 16
 Atque hoc ex corpore mulieris,
 & ex mensibus manifestum fit.
 17 Prodibunt enim ipsi menses 45
 velut dictum est, sive biliosa, sive
 pituitosa, sive aquosa fuerit. 18
 At brevi curata fœcunda fit: sin-
 minus, non.

IV. Si vero mulieri menses
 non prodeant omnino, aut ab
 omnibus relatis, etiam sic non
 concipit. 2 Venæ enim sanguine
 plenæ, genituram non suscipiunt:
 3 & in uteris aliquid in-
 veterati sanguinis inesse necesse
 est, quod genituram nutriri pro-
 hibet. 4 Si vero pauciores' quam 50
 debeant menses prodeant, neque
 sic prægnans fit: 5 causæ vero
 in priore morbo relatae sunt. 6
 Fit autem hoc manifestum ex in-
 terrogatione: 7 & si quidem à
 natura pauci menses prodeant,
 incurabilis est. 8 Si vero ab affe-
 ctione aliqua ex relatis, brevi
 curata, fœcunda erit. 9 Et si
 plures quam debent menses mu-
 lieri prodeant, neque sic in ven-
 tre concipit. 10 Uteri enim san-
 guine evacuato, genituram non
 concipiunt, præ' debilitate. 11 Si 55
 vero etiam conceperint, sanguis
 multus derepente in uteros mu-
 lieris descendens, genituram sus-
 focat. 12 Manifestum autem &
 hoc est ex mensibus qui multi
 prodibunt. 13 Et si quidem na-
 tura mulier multos menses de-
 mittit, sterilis fit. 14 Si vero non
 natura, sed ab aliqua ex relatis
 affe-

μὲς ἔχει, καὶ σκορδινέηται, καὶ
 χασμῆ), ἐλπὶς αὐτῆ κυήσῃ μάλ-
 λον, ἢ ἥτις τέτων μηδὲν πάσῃ. 5
 Ἄλλο. " μάλυζω σκορδίδα παρι-
 καθήσῃ, τὴν κεφαλὴν δ' ἀποκνί-
 σωντα παροδεῖναι πρὸς τὴν ὑπέ-
 ρνω, καὶ ὀρεῖ τῆ ὑπερῆν, ἢ ὄζει διὰ
 σόμαλθ. καὶ, ἢ ὄζει, κυήσῃ: ἢ δὲ
 μὴ, ἔ. 6 Ἦν γέλη γνάμῃ ἢ γυνῆ,
 εἰ κυήσῃ, " πινέτω ἀνήσων τε-
 τριμύρον ἐν ἰδαλιῶς λφόταθ, ἔ
 392 δὲ δέτω. καὶ ἢ μὲν) κυήσῃ μὲς αὐτὴν
 λαμβάνη παρὶ τ' ὀμφαλὸν, κυήσῃ
 ἢ δὲ μὴ, ἔ. 7 " Κύσῃ γυναικα
 ἢ μὴ ἄλλο γνώσκῃς, ἐν τέτω
 γνώσῃ. 8 ὀρεῖ) οἱ ὀφθαλμοὶ εἰλ-
 κυσμῆροι καὶ κριλότεροι, καὶ τὰ λου-
 κῆ τ' ὀφθαλμῶν σκ' ἐχθ' τ' φύσιν
 τῆς λουκῆθῆς, ἀλλὰ πελιώτερα
 φαίνον). 9 Ὀκόσῃ ἐν γαστρί ἔχου-
 σιν, ἐφ' ἧλιν ἐπὶ τ' παρὸς π' ἴχουσι.
 10 καὶ δ' ὀρεῖ μὲν) συλλαμβάνη, " μί-
 5 σινοιο: γινόν), καὶ κακόσῃ, καὶ καρ-
 διαγωγμῆ μεσῃ, καὶ πιυαλιζῃσιν. 11
 Ἄλλο. " μέλι ἐ ἀνήσων τριψα
 ὡς λφόταθ, εἶτα ἐν ἰδαλι διείναι
 ἐ δέναι, καὶ εἴσαι ἰωνῶσαι. καὶ ἢ
 μὲν σρόφθ) γίνηται οἱ παρὶ τ' ὀμ-
 φαλὸν, κύψ: ἢ μὴ γίνη), ἔ κύψ.
 12 πάντων δὲ τέτων ὑπερον πίνῃν
 ἀληθῶν καὶ μέλι ἐ ὀρεῖ γανον ἐν οἴνω
 καὶ ἐλαίω.

VII. " Ὀκόσῃ ἐν γαστρί ἔχου- 23
 σῃ ἐφ' ἧλιν ἐπὶ τ' παρὸς π' ἴχουσι,
 ἦλιν κύσῃ. ὄσα δὲ δ' ὀρεῖ σῃ
 ἀφ' ἡμῶσαι, ἀρρῆν ὡς ἐπιθεπυλὸ
 10 κύσῃ. 2 Ἦν αἱ) ἦλαγ' αὐῶ ἔωσιν
 ἐσραμύρῃ, ἀρρῆν κύψ: ἢ μὴ γίνη-
 τω, ἦλιν. 3 Ἄλλο. λαβὼν τ' γάλα-
 κθῶς φυρήσῃ ἀληθῶν, ἐ ποιήσῃ δρ-
 τίσκον, καὶ ὀπτήσῃ ἐπὶ πυρὸς μάλ-
 λου. καὶ, ἢ μὴ καὶ καυῆ, ἀρρῆν
 κύψ: ἢ μὴ γίνη, ἦλιν. 4 τὸ αὐ- 24

rit, & oscitarit. Huic major spes
 est ut prægnaus fiat, quam ei quæ
 nihil horum patitur. 5 Aliud.
 18 Caput alii integrum depurga-
 tum ac derafum, ad uterum ap-
 ponat, & postridie videat an per
 os oleat: & si oluerit, concipiet.
 Sin minus, non. 6 Aliud. Si cog-
 noscere voles an mulier concipiet,
 anisum in aqua tenuissime
 tritum bibat, ac dormiat: & si
 quidem pruritus ipsam circa 80
 umbilicum corripuerit, concipiet.
 Sin minus, non. 7 Prægnaus
 mulierem si non ex alio
 cognoscas, ex hoc cognoscas. 8
 Oculi videntur distracti ac ca-
 viore: & candidum in oculis,
 albedinis naturam non habet,
 sed lividius apparet. 9 Quæ in
 ventre habent, maculam solarem
 in facie habent: 10 & postquam
 conceperunt, vinum odio habent,
 & cibos averfantur, & oris
 ventris morsu, ac saliva plenæ 85
 fiunt. 11 Mel & anisum tenuissime
 terito, ac exhibeto, & dormire fini-
 to: & si quidem tormen ipsi fiat
 circa umbilicum, prægnaus est:
 sin minus, non est. 12 Post hæc
 autem omnia, farinam bibat, &
 mel, & origanum, in vino &
 oleo.

VII. Quæcunque in utero
 habentes, maculam solarem in
 facie habent, fœmellam gestant.
 Quæ vero bene coloratæ per-
 manent, masculum plerunque
 gestant. 2 Si papillæ fursum con- 90
 versæ fuerint, masculum gestat.
 Si deorsum, fœmellam. 3 Accipe
 de lacte, & farinam misce, & pa-
 stillum forma, & ad lentum
 ignem assa. Et si quidem com-
 buratur, marem gestat. Si vero
 hiet ac diffundatur, fœmellam.
 4 Aut idem hoc lac super folia
 emul-

τὸ τῆτο ἐπιτυλίξας ἐν φύλλοισιν
ὀπταῦ. καὶ λὺ μὲν πήγνυται, ἄρ-
βεν κὺ λὺ δὲ ἀφαχυθῆ, ἥηνυ.

VIII. Θεραπεία κυήσι
πρηθῆλοι, καὶ παυδογνήσι, ἥσι
δεῖται, καὶ ἀτεκνῶ ἔῃσαι, καὶ
ἤδη κύεσαι, ἔῃσαι δὲ ἀτεκνῶ-
25 σα, ² ἐπὶ τὸ σῶμαχ² σκλη-
15 ρὸς ἦ, ὅλ² ἢ ἄκρ², κὺ ξυμ-
μεμύκη, ³ καὶ μὴ ὀρθὸς ἦ, ἀλ-
λά πρὸς τὸ ἰσχίον ἀπεσφαι-
μῶ² τὸ ἕτερον, ⁴ ἢ ἐς τὸν δῶ-
χον κεκύφῃ, ⁵ ἢ ἀνεσπᾶκη ἐνω-
τὸν, ⁶ ἢ τὸ χεῖλ² ἐπιδοάκη ⁷
σομάχ² ἐφ' εἰωυτό. ⁷ ὀπῆεν ἔν
ἢ τρηγὸς ἦ, ἢ πεπωρωμῶ². ⁸
σκληρὸς δὲ γίνεται καὶ δῶ² ξυμ-
μίσ², καὶ δῶ² πωράσι².
⁹ ταύτησι τὰ ἐπιμῶ² ἐ φαί-
νεται, ἢ φαίνεται πολλῶ ἑλάσ-
συνα ἢ κακίονα ¹⁰ δέου², καὶ
ἀφ' ὀπλείον² χρόνος ἐπιφαίνε-
ται. ¹⁰ τὰ μὲν ἐπιμῶ² καθ'
ὑγείην ¹¹ σώμα² καὶ τῶν μη-
τρέων τὴν ἔξοδον εὐρίσκειται,
²⁰ καὶ τε τὸ σύμφυτον καὶ τὸ δι-
κῆμον, ¹¹ καὶ δῶ² γέρας κὺ ὑγρό-
τη² τῶν ἐπιμῶ², καὶ ¹² σο-
μῶ² ἐ κέρει βεβλαμῶ². ¹²
τὴν γὰρ πάλιν ἐ δέχεται ἀφ'
τὴν βλάβην, ἥσις αὐὴ κωλύη
ἀπὸ ¹³ σομῶ² μὴ καλῶς ἔχον-
τ² τῆ δέχεται. ¹³ ταύτῃ
χρῆ πυρελῶ² τὸ σῶμα ὅλον,
πῆεν δέου φάρμακον, ¹⁴ καὶ
κῆμαρσιν ποιήσασθαι ¹⁵ σώμα-
τ² πρὸς τὸν, ἢ ὡς αὐὴ καὶ ²⁶
κῆτω, ὡς κῆτω μένον. ¹⁵ κὺ,
λὺ μὲν αὐὴ διδοῖς τὸ φάρμα-
κον, μὴ πυρελῶ πρὸς τὸν τῆς
²⁵ κατῆρσι², ἢ ὑπερον. ¹⁶ πυ-
ρελῶς δὲ μετὰ πῆσι κῆτω. ¹⁷
λὺ δὲ μὴ δοκῆ δεῖσθαι ἀνωτε-
κῆ,

emulctum contemplare. Et si
quidem condensatur, masculum
gestat. Si vero diffusum fuerit,
foemellam.

VIII. Curationes ad' conce-
ptionem experimento cognitæ.
Si qua liberorum generationem
expetat, quæ sine liberis fit, & si
qua jam antea prægnans fuerit,
nunc autem non pariat. ² Quum
stomachus uteri durus fuerit to-
tus, aut summa parte, & conclu-
sus ³ ac non rectus fuerit, sed ad
alteram coxam averfus, ⁴ aut ad
intestinum rectum inclinatus, ⁵
aut in seipsum contractus, ⁶ aut
labium stomachi sibiipfi incu-
buerit. ⁷ Undecunque igitur aut
'asper fuerit, aut callosus ⁸ (Fit
autem durus & à conclusionem, &
à callositate.) His menses non
apparent, aut multo pauciores
aut peiores quam oportet appa-
rent, & per longius tempus. ¹⁰
Et menses quidem juxta sanita-
tem corporis & uterorum, exitum
inveniunt. Itemque juxta
naturalem ac justum modum, ¹¹
& à calore & humiditate men-
sium, & stomacho non valde læ-
so. ¹² At genituram rursus non
fufcipit, 'propter læsionem, quæ
cunque tandem impederit sus-
ceptionem à stomacho non bene
habente. ¹³ Huic post fomentum
toto corpori adhibitum, phar-
macum bibendum dare oportet,
¹⁴ & corporis purgationem pri-
mum facere, sive sursum & deorsum,
sive deorsum solum. ¹⁵ Et
si quidem sursum purgans phar-
macum dederis, ante purgatio-
nem fomentum ne adhibeto, sed
postea. ¹⁶ At fomento prius fa-
cto, pharmacum 'deorsum pur-
gans bibendum dato. ¹⁷ Si vero
sursum purgante non opus habe-
re videatur, præmissio fomento,
deor-

κῆ, ὡσπερ ἐλήσας κἀτω πίσσα. ¹⁸
 ὅταν ᾗ δικήη καλῶς ἔχῃ τὸ σῶμα,
 μὲ τῆτο πυελῶν ἐγκαλιζῶν ταῖς
 μήτρας ὡς ταῖς πυκνά, ἐν ὅτω αὐ
 δικήη ζυμφέρῃν. ¹⁹ ἐπιόαλλῃν ᾗ ἔς
 τὰ πυρρήματα κυπαρίσος περι-
 σμαῖα [κῆ] δέφνης φύλλα κεκρη-
 μῆρα. ²⁰ κῆ λέβῃν ποκῶν κῆ θερμῶ
 ποκῶπις. ²¹ ὁκῶταν ᾗ νεόλαβος κῆ
 νεοπυρρήθης ἢ, ἀνδρυνῶν τὸ σῶμα
 τῆ μήτρας μήλην κασιτερίνη, ²⁷ κῆ
³⁰ αὐορθῆν ὁμῆ, ἐαὐ δέη, ²¹ ἢ μῆ-
 λυδῶν, δρῆα μῆρας ἐμ λεπιῆς, εἰ-
 τα πυχυτέρη, λῶ ὡσπερ δέη, ἔως
 αὐ δοκῆ καλῶς ἔχῃν. ²³ βάλανον ᾗ
 τῆ μήλῃν ἐν τῷ μαλθακῆ κῆ δῆ-
 μῆρα, ὅ, ἢ δοκῆ ζυμῶσῃν, ὑγρὸν
 ποιήσας. ²⁴ ταῖς εἰς μήλας ποιήῃν
 ὅποθεν πηλαίεας. ²⁵ εἴτε ὡς ἐξ-
 λον εἰρήοισι μακροῖσι ὡσπερ μῆ-
 ρα, κῆ ἔπος χρῆσθ. ²⁶ τῆ χρῶνον
 τῆ ἔψῃσα ἐν οἴνω λαδικῶς κῆ δῆ-
 σω γλυκεῖ δαῖδα πινέτω ὡς ποτι-
 τῆ καλῶσι σα λεπιῆ, κῆ σελίνα
 καρπὸν κῆ ψάσα, ³⁰ κῆ κυμίνε αἴ-
³⁵ ἵοπι κῆ κερπὸν κῆ λβανωντὸν ὡς
 κῆ λῆσον. ²⁷ τῆ τῆ πινέτω ἡσῆς ὁκῶ-
 σαν δικήη μέτριν ἐν κῆ πῆθος, ἡ-
 μέρας ὁκῶσας ἐν δικήη καλῶς ἔχῃν.
²⁸ κῆ ἐοπίετω σκυλάκια σαλά-
 δεα δῆσθ. ²⁹ κῆ πολὺ ποδῆ ἐν οἴνω
 ἐφθὸν γλυκυτεῖτω, ἔσ ζωμῆ πινέ-
 τω. ³⁰ κῆ κῆ μῆλῃν ἐφθῶ, κῆ οἴνον
 λαδικὸν ἐπιπινέτω. ³¹ κῆ μῆ δῆ πινέ-
 τω. ³² κῆ λῆσῶ δῆς τῆ ἡμέρας. ³³ σι-
 πῶν ᾗ ἀπερῶσθ τῆ ἔψῃ τῆ χρῶνον. ³⁴
 μῆ τῆ, λῶ μῆ ὡσπερ ὡσθ κῆ τῆ σῶμα-
 ρον, κῆ φῆνη πῆ καλῶσθ ἐξω, ³⁵
⁴⁰ πῆ τῆ τῆ πῆ μαλῆς ἡμῆλῃ μῆνη
 ἢ δύο. ³⁶ κῆ τῆσι μήλησι πῆσῶσθ
 χρῆσθ μῆρον, ³⁷ κῆ πῆσῶσθ καθαίρῃν
 ταῖς μήτρας ὡσπερ ἐτοῖσι κῆ φαρ-
 μακῆσιν.

deorsum purgans bibendum da-
 to. ¹⁸ Quum autem corpus probe
 habere visum fuerit, postea
 fomentum adhibeto, ita ut ute-
 ros frequenter insidere facias, in
 fomento, quod maxime conferre
 visum fuerit. ¹⁹ Injicito au-
 tem in fomenta, cupressi ramenta,
 & lauri folia contusa: ²⁰ &
 multa calida sæpe lavato. ²¹
 Quum vero recens lota & fota
 fuerit, uteri osculum dilata-
 to, simulque dirigito si opus
 fuerit, cum specillo stanneo ²²
 aut plumbeo, à tenui auspica-
 tus: deinde cum crassiore si
 admiserit, donec probe habe-
 re videtur. ²³ Tingito autem
 specillum in mollitorio diluto,
 quodcunque liquidum factum
 conferre videbitur. ²⁴ Spe-
 cilla vero retro lata facito: ²⁵
 deinde lignis longis adaptato,
 ac sic utitor. ²⁶ At vero hoc tem-
 pore, in vino albo & dulci quam
 suavissimo, tædam pinguissimam
 in tenuia frusta concisam co-
 quens bibat, & apii semen con-
 tusum, & cumini æthiopici sem-
 en, & thus quam optimum. ²⁷
 De hoc jejuna bibat moderata
 copia, per quot dies bene habere
 visa fuerit: ²⁸ & edat catulos
 pingues percoctos, ²⁹ & polypum
 in vino dulcissimo coctum, &
 de jusculo bibat: ³⁰ & brassicam
 coctam, & vinum album insuper
 bibat: ³¹ & ne cœnet: ³² & bis in
 die lavetur. ³³ A cibis vero hoc
 tempore abstineat. ³⁴ Postea ve-
 ro si processerit secundum sto-
 machum, & purgationem ali-
 quam foras ostenderit, ³⁵ de po-
 tione aliquid bibat, per unum
 atque alterum diem, ³⁶ & à specil-
 lorum usu cesset: ³⁷ & conetur
 uteros purgare subdititiis, & me-
 dicamentis.

IX. Ἡ πνιζ, ἔσ' σωμαίχκ ὁρθῆ κῆ
 μαλθακῆ κῆ ὑγιέσ' & καλῶς ἔχου-
 ρος κῆ ἐν τῷ δέονι κῆ κέρμ'ε, πᾶ ἐπι-
 μελῶν μὴ φαίνεται πάμπαν, ἢ
 ἐλάσσονα κῆ διὰ πλείον' ἔχουσα,
 κῆ μὴ ὑγιερά, τῶν νῆσον ἀνδρῶν,
 λῶν ἔχουσιν αἰ μῆτρει, ἢ λῶτε
 & τὸ σῶμα ξυμβόα κῆ κῆ, ἢ ἐξου-
 ρῶν τὸ ἀπὸν ἀπὸ ὅτε εἰς κῆ σκεῖ).
 5 ὅτε μὲ ἔτος ἔχῃ, τῶν ἰησιν ποιέεσθ
 45 ἔσθ σφῆρων τὸ δέον, λῶ μὲ ἔχῃ) ἢ
 ἰησιν, ἢ δρῆρῶν ἐξ ἰχυρῶν, ὅκως
 αὐ δοκῆ κῆ εἶναι, ἢ τῶν 32
 ἢ μαλθακώτερα, ὡς αὐ δοκῆ κῆ
 λῶς ἔχῃ κῆ κῆ ἢ κῆ, ἢ ἢ
 ὅ σῶμα κῆ κῆ ὁρθῶς ἔχου
 ἐν τῷ ἐξαρκέονι κῆ κῆ.

X. Ἡν ζ' ἀπὸ φαρμάκκ κῆ ἀπὸ
 ἔσ' πῆ μὴ ἀσχερῆσι, μηδὲ πινέ-
 σης χροῖσ τὸ μέτρον, τῶν μὲ πῶ-
 σαδ' ἔσ' πῶμα. 2 ὅταν ζ' καλῶς
 ἔχῃ ἔσ' ἀπὸ τῶν κῆ ἔργα, κῆ 33
 ἢ τῶν τὸ σῶμα ἔσ' σωμαίχκ, ἢ κῆ
 ποιήσῃ ὅκως ἀναρκῆ) ἐς ὄδον τῶν
 293 ἔσ' ἔσ' τῶν, ἀπὸ τε τῶν ἢ κῆ
 φαρμάκκ κῆ κῆ κῆ. 4
 ὅκῆ τῶν ἢ δοκῆ καλῶς ἔχῃ κῆ
 ἢ κῆ κῆ κῆ, ἔσ' ἢ κῆ
 5 δρῆρῶν κῆ κῆ ἢ κῆ
 ὁρῶτερον, τῶν ἢ κῆ ἐς κῆ
 ἢ κῆ δῶδεα. 6 ἢ κῆ ἢ κῆ
 φαρ-
 μάκκ τῶν πῶ ἔσ' ἢ κῆ τῶν
 κῆ, ἢ ἔσ' ἢ κῆ ὁρθῶν, κῆ 34
 5 καλῶς ἔχουσα πῶ τῶν ἢ κῆ
 ἢ κῆ κῆ, κῆ τῶν κῆ κῆ
 ποιέε. 7 ἢ ἢ κῆ κῆ κῆ 35
 ἢ κῆ κῆ κῆ κῆ κῆ
 ἐς τῶν κῆ, ἢ κῆ κῆ
 λῶσα, κῆ ἢ κῆ κῆ
 ἢ κῆ.

XI. Ὡρῆ ζ' ἐσ' κῆ κῆ κῆ.

IX. Cuicumque vero, stoma-
 cho recto, & molli & sano, &
 probe habente, & in debito loco
 fito, menses omnino non appa-
 ruerint, aut pauciores, & per
 130 amplius tempus, & non sani :
 2 morbum perscrutatus quem ute-
 ri habent, 3 & an corpus etiam
 aliquid conferat, 4 comperies
 causam à qua prægnaus non fit.
 5 Et quum quidem sic habet, cu-
 rationem facito adhibens id quod
 convenit, si admiserit, 6 curatio-
 nem incipiens à fortibus, prout
 tempestivum esse videbitur : 7
 desinens autem in molliora, do-
 nec uterus probe purgatus esse
 visus fuerit, 8 & stomachus con- 135
 sistere recte habens in sufficiente
 loco fitus.

X. Si vero à pharmaco & à po-
 tione non processerit, neque ubi
 ipsum bibit moderato tempore,
 à potione quidem hac cesset. 2
 Quum vero probe habuerit, per
 usum specillorum os stomachi
 mollito, 3 & ut hiet facito, ad
 viam subditio præstandam,
 tum à medicamentis suffumiga-
 bilibus, tum à mollitoriis. 4
 Postquam autem probe ' molli- 140
 tum ac suffitum esse videbitur,
 appositis pharmacis uteri purga-
 tionem facito, donec probe ha-
 bere visum fuerit, 5 incipiens à
 mollibus ad fortiora, desinens
 autem rursus in mollia odorata.
 6 Pleraque vero ex fortibus me-
 dicamentis stomachum exulcer-
 rant, & prohibent ne rectus con-
 sistat, & probe habeat ad genitu-
 ræ susceptionem : & uterum sic-
 cum faciunt. 7 Si vero mulier à
 pinguedine ' uteros sibi læsos esse 145
 putet ad conceptionem, 8 at-
 tenuato ipsam quam maxime, &
 ad reliqua gracilem facito.

XI. Vernum autem tempus
 opti-

σιϞ. 2' ο δ' ανηρ μη μεθυσκοειτω, 36
 μηδε οϊνον λολησεν πινειτω, αλλ' ως
 ισχυροτερον κη ακρητεσερον, κη σιπια
 σιλειειτω ισχυροτατα. 3 κη μη θερμολι-
 βειειτω, ε ισχυειτω κη υμρανειτω, 4
 ε σιπων απεχεειτω κη μη ξυμφερον-
 των ταδ περηγμαλι. 5' οταν δ' δοκειη 37
 20 η γυνη' οκκεκαταρταται, κη τ' εσ-
 μαχρον καλωσ εχην κη μητρης, λυ-
 σειειτω κη σμηξαιειτω κη κεφαλιω,
 κη μη αληψαιειτω μηδενι. 6' επητα
 οθονιον αυδομον παειθεισα παει-
 πας τειχας πεπλυμενον κεκρυ-
 φαιω πεπλυμενη η' μηδενος α- 38
 ζονη καθαρησαι, το οθονιον υποθει-
 σα παειτον. 7' επητα αναπαυειειτω
 παειδεδμηρη χαλιβανω παεις τ' εσ-
 μαχρον, θερμωσαι παεις πυρ η η-
 λιον, κη μεταξασα εσ. 8' επητα
 παεισι δ' πολυσαισα τ' κεκρυφαλον 39
 κη τα οθονια, οσφραεινεσθ παειραχε-
 15 τω παει εωυτων κη κεφαλιω. 9' κη
 οζει, λιω καλωσ εχην κη κατηρσιϞει
 δ' μη, εσθ οζει. 10' ασθεσ οει ταυται
 ποιειτω. 11' λιω δ' μη τεκνεση παει-
 οθης, εδδε ποτε οζει, ετε καθαυρο-
 ρηνη, ετε αλλωσ. 12' εσ, λιω κυεση
 παειδης, εσ ετασ οζεισθ 13' ηπς δ'
 κυισκει) ποκω, κη δροκυμωσ ενει, ε
 υγιανη, λιω παειδης μηδε κατη-
 ρεσ, οζεισθ αυτη η κρυψη αλλο δ' 40
 ε. 14' οταν δ' γνωσ καλωσ εχην, παει-
 ρα τ' αυδορα κελδσειειται. 15' κη η μη
 γυνη' απεισ εστω. 16' ο δ' ανηρ α- 41
 δωρακτες, ψυχροσ δ' η λελεγμανος, κη
 20 δωρακμανος σιπια ολιγα ξυμφο-
 ρε. 17' εη γυνη, λιω γνω ξυκαποσσαι
 τ' ρηλιω, μη ελτη παειρα τ' αυδορα ε
 παειρτα ρηονσ, αλλ' ησχαριετω. 18
 γνωσε) δ', λιω μη ο ανηρ φη αφει- 42
 νει. 19' η δ' γυνη αγνωη υπο ξηροτη-
 τος. 20' λιω δ' αποδω παειλι η μητρη κη
 ρη: λιω τ' αυτης ημερης, εστω υρη. 21
 κη; λιω

optimum est ad conceptum. 2
 At vir non fit ebrius, neque
 vinum album bibat, sed for-
 tius ac meracius, & cibos edat
 fortissimos : 3 & calida ne la-
 vetur : & robustus sit ac sanus :
 4 & a cibis abstineat qui ad
 rem non conducunt. 5 Quum
 autem mulier purgata visa fue-
 rit, & stomachus uteri recte ha- 15
 bere, lavetur, & caput frice-
 tur, & nihil omnino illina-
 tur. 6 Postea linteo inodoro
 loto, capillis circundato, re-
 ticulo loto nihil olente deliget,
 linteo primum supposito: 7 dein-
 de ubi galbanum ad ignem aut
 solem calefactum, ac probe mol-
 litum subdidit, quiescat. 8 Postea
 mane exoluto reticulo ac linteo,
 caput suum alicui olfaciendum
 exhibeat : 9 & si probe fuerit
 purgata, olet. Sin minus, non
 olet. 10 Verum hæc a cibis ab- 15
 stinens faciat. 11 Si vero non
 fœcundæ apposueris, nunquam
 olet, neque purgata, neque alias:
 12 & si prægnanti apposueris, ne-
 que sic olebit. 13 Quæ vero sæpe
 concipit, & fœcunda est ac sana,
 ei si apposueris, etiamsi non pur-
 garis, olebit ipsius vertex, alibi
 vero non. 14 Quum vero cogno-
 veris ipsam recte habere, ad vi-
 rum accedere jubeto : 15 & mu-
 lier quidem a cibis abstineat. 16
 Vir autem non sit ebrius: verum
 frigida lotus, & cibis paucis 160
 conducentibus pastus. 17 Et si
 mulier genituram se concepisse
 cognoverit, primo tempore non
 amplius ad virum accedit, sed
 quiescat. 18 Cognoscet autem,
 si quidem vir dixerit se emisisse.
 19 Mulier autem præ siccitate
 ignorat. 20 Si vero uterus rur-
 tus reddiderit genituram eadem
 die, humidus erit : 21 & si hu-
 midus

κὴ, καὶ ἄλλοι ἵψη, αὐτὸς μιν γινώσθω
τῷ ἀνδρὶ, μέγρις αὐτὸς ἑξυλάσθω.

22 Ἀλλήθερα πίν. πυριήσας
τὸ σῶμα ὅλον, πίσαι, κατῆρα
αὐτὸ καὶ καίτω. 23 εἴτα ὄνον γάλα
μετὰ πίναντα πυριῶ τὰς μήτρας
δι' αὐτὸ δύο ἡμέρας ἔρω γυναι-
25 κείω σαπρῶ, καὶ λίτρον ἐμβάλλ-
λιν. 24 τῆ δὲ τρίτη, βοείω ἔρω.
25 τῆ δὲ τετάρτη καὶ πέμπτη,
τρίψας μαράθρη σάρισμα, καὶ ἀ-
κτῆς φύλλα, καὶ δέφνιν, καὶ κυ-
πυρίως περισματῶ, ταῦτα ἐψῆ-
σαι ὕδωρ ἐπιχέαντα. 26 δεῖ δὲ μετῴ
τῶ πυριήσιν λουσα μύλων πολλῶ
θερμῶ παροσθέντα ἑσάρη δυνὸν
ἐκ τῷ πυριῶ δύο καὶ ἐς νύκτα. 43
27 μετῴ δὲ σιδυράζην, ξυμμειγνύς
σμύρναν σακτῶν, καὶ βύτιρον, καὶ
χλωδὸς ἀλφφα, καὶ ἐλάφω μυελόν,
καὶ ῥητίνην, καὶ νέτωπον. 28 τρι-
30 τέων ἴσον ἐλάφω ξυμμείξαντα,
διετήσαντα παροσθέντα ἐν ἐ-
λείω μιλησίω μαλακῶ ὡς σφ-
ροτάτω. 29 μετῴ δὲ ἀναστομῆν τῶ
μήτρην μολιθόδοις ἐληλασμοῖς
ὀκλιδακτύλοισι πέντε. 30 τὸ παρῶ-
τον ἔσω λεπτόν· τὸ δὲ δύοτερον,
παχύτερον· ἔτι δὲ τρίτον γα-
τέρω παχύτερον. 31 ἀναστομῆνται
δὲ πέντε ἡμέρας. 32 αὐτὸ δὲ λουσα-
μύνη παροσθέντα, καὶ ἀναδέεσθω
ἐκ τῆς ὀσφύσθω, ὡς μὴ πίπιη. 33
καὶ ἀθέτω τὰ μολιθόδια αὐτὸ ἀνα-
τέρω· τὸ δὲ τελευτάον ὡς ἀνα-
πείτω. 34 ἐπιτῶ δὲ ἀναστομῶση,
35 παροσθέντα καθαρινόν. 35 τρι-
ψας κωνιαρίδας πέντε, καὶ σι-
κυώνης μακρῆς σάρισμα, καὶ 44
σμύρναν. 36 ταῦτα μέλιτι ἐφθῶ
φορῶσαντα καὶ φορήσαντα βαλά-
νιον, ἐλείω κατῆρα, πολλῶ ἔ-
ακρη. ἔπειτα ἐς ἀλφφα βάψαντα

midus factus fuerit, rursus cum
viro misceatur, donec conci-
piat.

22 Alia curatio. Ubi fomen- 165
tum toti corpori adhibueris, me-
dicamentum bibendum dato sur-
sum ac deorsum purgans: 23 dein-
de lacte asinino posita in potu
exhibito, uteros per fistulam
duobus diebus foveto, cum uri-
na muliebri putrida, nitro inje-
cto. 24 Tertia vero die, cum
urina bubula. 25 Quarta autem
& quinta, fœniculi semen tri-
tum, & sambuci folia ac lauri, &
cupressi ramenta. Hæc coquito
aqua affusa. 26 Oportet autem
post fomentum, multa calida 170
lotam, apponere adipem aroma-
tis imbutum, statim à fomento,
& ad noctem. 27 Postea vero hoc
præparato: Myrrham, stacten,
butyrum, adipem anserinum,
medullam cervi, resinam, & ne-
topum. 28 Horum singulorum
æquales portiones permixtas ac
liquefactas apponat in lana Mi-
lesia molli quam optimâ: 29
deinde plumbeis penicillis quin-
que, ad octo digitorum longitu-
dinem fabricatis, uterum aperi-
to. 30 Primus ex his sit tenuis, 175
alter crassior: & reliqui alius
alio crassior sit. 31 Aperiantur
autem per dies quinque: 32 &
semper lota apponat, & ex lum-
bis deliget, ut ne excidant, 33 &
semper ulterius intrudat: po-
stremum vero quam penitissime.
34 Postquam autem aperueris,
purgatorium appone, 35 cantha-
ridas tritas quinque, & colocyn-
thidis longe internam spongio-
sam partem, & myrrham. 36 Hæc
melle cocto subacta, & in glan-
dem efformata, lana involvito, 180
excepta summa parte: deinde in
oleum suavissimum tingito ac

ώς ἡδιστον παροδῆναι. 37 χρῆσθαι δὲ
 κατὰ ῥηκῶν ἑτάτω. τῆ χυλῆ ἔ ταιώ-
 ρα, ἔ ἀνθ' ὀπιῶν κὺ λίτρων κὺ σμύρ-
 νη, μείλις ὀλίγω δένει, ὀθόνιον λε-
 πτὸν ἀποδῆσαντα, ἔ ἀνὰ τὸ ὀθόνιον
 περὶ ἐλιξάντα τὰ φαρμάκων, παρο-
 40 ἡτέναι. 38 χρῆσθαι ἃ ἔ βραπυρῆτι ξὺν
 τῆ σμύρνη 39 κὺ ἐλαθηρίῳ ξὺν τὰ
 μείλις ἐφθῶ. 40 κὺ τῆσι κωνιαρίσι
 ξὺν τὰ ἐλαθηρία τε ἔ τῆ σμύρνη.
 41 ἐπιὼν ἃ κατὰ ῥη, τῆ ὑσέραιη λά-
 σωντα κλύσσαι ἔ μήτρων. 42 κύμι-
 νον ἀποπικρὸν τρέψας καὶ μελάν-
 θιον, κὺ ῥηπίνων κὺ ἀλφά, κὺ μέλι
 κὺ οἶνον γλυκύ· ταῦτα μίξας καὶ
 ἀναχλινώσας κλύσσαι. 43 ἐπιὼν δὲ
 κλύσης, ἀναστῆσας παροδῆναι κε-
 λσῶν, ὅπως τὸ κλύσμα ἀφαισῆ).
 44 παροδῆναι ἃ κρόκων κὺ σμύρναν
 κὺ λιθων τὸν ἐν ἰακί λινάω ἀπο-
 45 δένοντα ξηρὸν ἴσον ἐκάσας, ξυμμί-
 ζῶντα χηνός τε ἀλφά, παρὰ χείροντα
 τὸ ῥάκας. 45 τῆ ἔ παροδῆναι ἐπιὼ
 ἡμέρας. 46 τῆ δὲ ὀνδῶν θυμίσσαι
 σμύρνη ἔ ἀσφάλω ἔ κερί. ὁ ὠ-
 δὲ ἀλείφαλι πεφυρμένα ἐπιμαλ-
 θικρὸν ἐπιβάλλον πῦρ, θυμικῶν δὲ
 ὠλῆ. 47 ἐπιὼ ἃ θυμίσσαι, τῆ ὑσέραιη
 τρέψαι καὶ στρος ὅς ῥην, οἶνον λούκρον
 παρὰ χείρον, κὺ αὐτὸν μήλη ἀμφι- 45
 πλάσας ἔ ἐίριω κατὰ ἐλιξας παρο-
 δῆναι ἐς νύκτα. 48 ὄρτρων ἃ ἀνελομέ-
 νη κὺ ἀφ. μαλαξάσασθαι ἰτα παρὰ
 294 ἔ αὐδρα, ἔ ξυγκοιμηθεῖσαι ἄ τρε-
 μέτω. 49 κὺ, ἢ μὴ ἐπὶ ἔ παρὰ
 κνήση, αὐτῆ παροδῆναι αὐτῶ, πα-
 ρὰ ἔ αὐδρα ἐλθέτω. 50 ἀρχεῖς ἃ
 χρῆ φαρμακόνωντα, ἐπὶ δὴν ἐλθη
 πικρὰ μάλω. 51 ληρῶν ἃ χρῆ,
 τὸ κνητήριον παροδῆναι, ξυγκοι-
 μῶντα. 52 ἔ ἃ παροδῆναι χρῶντα μὴ τε
 ἡ γυνὴ ἢ ἰτα ἄσπον ἔ ἀνδρὸς, μὴ θ'
 ὁ ἀνὴρ παρὰ τὴν γυναικα.

apponito. 37 Utere autem & hoc
 purgatorio, felle tauri, & flore
 æris affato, & nitro, & myrrha
 modico melle dilutis, ac linteo
 tenui deligatis: & linteo super-
 ne pharmaco obducto apponito.
 38 Utere & buprestii cum myr-
 rha: 39 & elaterio cum melle
 cocto: 40 & cantharidibus cum
 elaterio & myrrha. 41 Postquam
 autem purgata fuerit, postridie
 ubi lavit uterum colluito. 42 Cu- 185
 minum æthiopicum tritum, &
 melantium, & resinam, & oleum,
 & mel, ac vinum dulce. Hæc
 mixta & tepefacta infundito. 43
 Postquam vero infuderis, ere-
 ctam obambulare jubeto, quo
 collutio iusfusa concutiat. 44
 Subdito autem crocum & myr-
 rham, & thus, singula paribus
 portionibus sicca linteo illigata,
 ita ut anserinum adipem ammi-
 sceas ac linteo oblinas. 45 Atque
 hæc apponito per dies septem.
 46 Octavo vero suffitum facito, 190
 cum myrrha, bitumine, & or-
 deo, oleo odorato subactis, his
 lento igni injectis, ac suffitu per
 fistulam facto. 47 Postquam au-
 tem suffitum feceris, postridie
 castoris testem terito, vino albo
 affuso: & ipsum melle oblitum,
 & lanæ involutum, apponat in
 noctem. 48 Mane vero eo subla-
 to ac emollito, ad virum accedat,
 & ubi condormiit quiescat: 49
 & si non prima vice conceperit,
 eodem rursus apposito, vi- 195
 rum adeat. 50 Cæterum hunc
 medicationis ductum incipere
 oportet ubi menses prodierint.
 51 Desinentibus autem mensibus,
 conceptorio medicamento appo-
 sito condormire. 52 Priore vero
 tempore, neque mulier ad vi-
 rum accedat, neque vir ad mu-
 lierem.

" ἐξελεῖσθα τὸ κλείσμα, ἐς πλῆ 55
 μήτρων ἐνθάδε, " αὐτὴ δὲ εἰδή- 56
 σθ' ὅκως δεῖ. 18 ἐπὶ τα σὲ πῆζον τῆ
 χεῖρὶ πλῆ κύσιν, ἐς τ' αὖ τὸ πύον
 " ἄκρῳ ἕξω. 19 δῆλον δὲ τῆτο 57
 ἔσται, ἐπὶ μὴ κέπῃ ἐξίη τὸ πύον
 ἄμα τῷ γάλακτι. 20 δῆλον γὰρ ὅτι
 ἔκείπῃ ἐνεσι. 21 τίτε χεῖρὶ πῶν ἕξω.
 22 καὶ μὲν τῆτο " ἐπὶ ἀναφυχθῆ 58
 ὀλίγον χρόνον, σικυώνης ξηρῆς πε-
 φυκίμας τὸν πυθμῶνα ἀπτερήσας,
 23 καὶ τῆς κρουφῆς τὸ ἄκρον ὡς αὐ-
 τετρημῶν ἢ, " τῆτο ὄμυγιον ποιή- 59
 σαι τῷ ἄλλω πᾶσι τὸ ἄκρον, κα-
 25 θιάσθ' ἔ' κλυσηρῶ τ' αὐτὸν τρέ-
 πον. 24 πάχῳ δὲ λεπτότερον
 ὀλίγον ὡς ἀνδρὸς ἐμδῶν ἐστιν. 25
 " τῆτο ἀεὶ τῆται ἐς τεύχῳ, οἴ- 60
 νος ἐμπαλήσας τὸ τεύχῳ. 26 " ὅτ' 61
 οἴνῳ ἔστω ἀνησμία ὡς δὴ ἀδῆ-
 σαι ἔστω, καὶ ξηρόται ἔστω, καὶ παλαιό-
 ται ἔστω. 27 " ἐπὶ τα λίθον μέλανα 62
 ἀφαιρῆ ἐμπαλάσθ' ἐς τ' οἶνον. 28
 ἐπὶ τα ἀεὶ τῆται σικυώνων ποιή-
 σαι χαλκῶ λυκῶ. 29 καὶ ἢ γυνή
 ἀμφικαθεζέσθω " ἀεὶ τ' βάλανον 63
 τῆς σικυῆς, τὸ ἀμδῶν ποιήσασθαι
 ὀκτῶν δεῖ. 30 ὅκως δὲ ὑπερέξω
 πλῆ χαλκῶ, καὶ ἕξωθεν σικυώνων,
 30 δύο δ' ἀκτύλοι ἐστω.

XIII. " Ὅταν δὲ μὴ δυνή) 64
 ἢ γυνὴ γυνὴ δὲ χεῖρ, πᾶσαι ἀνά-
 κη μὲν ἴσα ἐπιπεφυκέναι ἐν τῷ
 σῶματι τ' κητῶν. 2 δεῖ τ' ἰὸν χαλ-
 κῶ, " καὶ χαλκῶ ταύρος, καὶ ὄφι 65
 σῆα, ταῦτα ξυμμίξω ὀμῶ. 3 εἴ-
 τα εἶρον λαδῶν ἀναδῆσται τῷ
 φαρμάκῳ, καὶ ἐνελίξω ἐς ὀθόνιον
 βύσσινον, μέλιτι ὑποχρίσας τὸ
 ὀθόνιον, καὶ ποιήσται ἀεὶ τῶν ὄσων
 ἐλάττω τ' μεγίστω. 4 εἴτε ἀεὶ τῶν
 ἴσων ἀεὶ τῶν ὄσων νύκτα ὄληται.
 5 ὑπὸ ἢ τ' κείσθω. 6 πλῆ τ' ἐμέριον
 ἄφομα-

la vero exemptis obturamentis, in uterum indat. Ipsa enim sciet ubi indere oportet. 18 Postea autem tu vesicam manu premito, quando pus foras effluerit. 19 Manifestum autem hoc erit, ubi non amplius pus simul cum lacte exierit. 20 Palam enim clarum est, quod non amplius inest. 21 Atque tunc cessare oportet : 22 & post hoc ubi paululum recreata fuerit, ad modicum tempus, cucurbitæ siccae fundum refecato, 23 itemque apicis summam partem, quo ' perforata sit, ita ut si 240 milem efficias in reliquis, excepto apice, velut clysterem : 24 crassitudine vero paulo tenuior sit quam virile pudendum. 25 Hanc cucurbitam sic formatam vasi circumponito, vase vino impleto. 26 Sit autem vinum odorum fragrantissimum, & siccissimum ac vetustissimum : 27 deinde lapidem nigrum pellucidum in vinum injicito : 28 deinde cucurbitam ex ære albo factam circumponito, 29 & mulier circuminfideat, pudendum circum- 225 curbitæ glandem adhibens qualiter oportet, 30 quo cucurbita vera super æream emineat, duorum digitorum intra pudendum mensura.

XIII. Quum mulier genituram suscipere non poterit, necesse est membranam superexcrevisse in osculo uterorum. 2 Oportet igitur æruginem æris, & fel tauri, & serpentis adipem, simul miscere : 3 deinde pharmaco hoc lanam imbueri, & in byssinum lintheum involvere, lintheo melle sublito, & facere subditi- 230 tium magnitudine maximæ olivæ, 4 & apponere ad pudendum per totam noctem. 5 Supina autem jaceat : 6 & in die auferat, & calida

35 ἀφαμρέιδω, κὺ λκέιδω ἑρμιῶ ὕδαλι, ἀπὸ μυρσίνης ὡς παλίστω. 7 66
ἐπὶ τὰ δὲ ἡμέρας παρολιθεῖδω ἐν ἐμάσῃ νυκτί. 8 μῦ ἢ σιωέσω.

9 Ἄλλη ἑραπένη παρσίσ τῶν φύλλων λαδόντα παλῆτος ὡς τὴ ἑρα δὲ ἐμπαλῆσαι, ἐμβολαλῆν ἐς ἀγχαῖον ἀπίκον, 10 κὺ ἐπιχέαι ὕδατος ποῖς ἡγτύλας ἀπίκας τέσσαρας, 67 κὺ παρορέξαι ἐννεά ἡμέρας, 11 πίνυντέρας ἐννεά ἡμέρας νῆσιν λασαι μῆρην δύο κυάθους τὴ ἡμέρας, ἀπὸ ἑρασίς γλυκέος λαδὸν ἴσον μίσ-
40 γουσα. 12 ὅταν ἢ ἑσμη τρίταιν πίνυσα, πυρλίδω κωνείας φύλλοισιν ἐπὶ πῦρ ἐπιόλων ἐννεά ἡμέρας. κὺ μῦ πῶ πυρλίω λκέοξ, κὺ ἔτω πίνυν δὴθὺς τέτων. 13 ὅταν δὲ πῶς τρεῖς πυρλιμῆρην ἢ, παρολιθεῖδω ἑρασίς αὐτέσ τετριμῆρας λείας δι᾽ ἡμέρας, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, λινοζῶσιν λείην τετριμῆρην ἐν μέλιλι ἀτπικῶ δὲ τὴ ἡμέρας. 14 παρορεχέιδω ἢ ἐν οἶνι λαδὸν τετριμῆρην, κὺ ἴπ-
45 πομαράθρη κὺ μαράθρη ρίζα, κὺ θαμδὸς ὡς ποτατίης ὄζοι, ἐ ἐρδῆ-
δανῶ τετρατημῆρην, κὺ μαράθρη ἀέριμα, κὺ πασιρεάντα ρίζα πολλαί. 15 παρορεχέιδω ἢ ἡμέρας μὴ ἐλάσσω τὴ ἐννεά. 16 πίνυν ἢ μῦ ταῦτα, λασαι μῆρην κὺ κεφαλήσ, κὺ σῦλλω τὴ ἡμέρας ἄκρητς ἑ βρεχο-
69 μῆρας, ἐν πῶ λατρῶ ἐσσαν. 17 ἐ μῦ ταῦτα κὺ κληθεῖσιν ἐατρεμαίνυν ἐσωτήν κὺ παρολιθεῖδω. 18 ἐν ταῦτη δὴ τριτῆς μῦ τὸ ποτὸν τὸ ἐν τῆς χολῆς δι᾽ ἡμέρας ἐπὶ ἡμέρας ἐξ. 29 ὅταν ἢ μέλιδ ἢ δὴ παροσιναυ καλῶς 70
καταίρασι ἐχουσα, ὕοσκυάμας
295 φύλλα ἐ ρίζας ἀναξέσις ἐν ὕδαλι, πυρλήδω τέτυσιον ὡς ἑρμπαῖ τοισιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐς νύκτας. 20 κὺ λασαι μῆρην παρδὸ τ ἀνδραῖτω. 21
μῦ

calida aqua lavetur quam plurima ex myrti decocto. 7 Apponatur autem & postea singulis noctibus: 8 & deinde cum viro coeat.

9 Alia curatio. Marrubii foliorum manus plenæ mensuram, in vas atticum injicito, 10 & aquæ potabilis heminas atticas quatuor affundito: & ubi per novem dies præmaceravit, 11 35 per alios novem dies jejuna, lota, duos cyathos de hoc bibat, pari mensura passii albi ammixta. 12 Quum autem tertiam diem potando transegerit, fomentum adhibeatur, cicutæ foliis in ignem missis, per novem dies: & post fomentum lavetur. Atque sic rursus de hoc bibat. 13 Quum vero per triduum fomentum adhibuerit, marrubium ipsum tritum in die apponat per triduum: & mercurialem tritam in melle attico bis in die: 24 præma- 240 ceretur autem in vini albi congio hippomarathri & fœniculi radix, & tædæ pinguisimæ ramuli, & rubiæ quarta pars, & fœniculi semen, & verbénacæ radices multæ. 15 Præmacerenturque diebus non minusquam novem: & postea loto capite in balneo, 16 hemnam per diem de meri cremore bibat: 17 & postea reclinata seipsam concalefaciat. 18 Atque hinc post potum, alternis diebus id quod ex felle paratur, 245 per diem ad dies sex apponat. 19 Quum autem jam virum accedere vult probe purgata, hyoscyami folia ac radices in aqua fervefaciat, & ex his quam calidissimis per triduum ad noctem fomentum adhibeat, 20 & lora virum accedat. 21 Post hoc vero
r r 3 fu-

μϚ ἢ τῶν τῆν ἤ πυρήσιν κὺ ἐλάφῃ
 ἀμύδις αὐτῶ ὑποθυμῆσαι. 22 Ἐ, ὄβαν
 ἴδιος ἐχθρῶ αὐτῶ, τῆτα ἐπ' οἶνον λου-
 κῶν κεκερμῆμον, ἐπιξύων ἐπὶ τρεῖς
 ἡμέρας, διδόναι πίνην. 23 καὶ ὅταν
 ἄδις ἐχθρῶ, διδόναι πίνην. 24 καὶ γὰρ
 ὠκυτόκιόν ἐστὶ τῆτο.

5 25 Ἄλλη θεραπευτὴν χρῆλῶ τῶν
 ῥα ἀναζέσαι. Ἐσπληρῆνη μῆλιν, 71
 ἐλάφῃ ἢ κέρως κατὰ καύσας τελέ-
 ψαι λείων, κὺ ξυμμιξῆς βαλανίου
 ῥεῖσῶ. 26 Ἐτερον θεραπευτὴν
 κύμινον ἐν οἶνω μέλανι ἐψήσας,
 τρεῖς φασ λείων, βάλανον ποίησαι, Ἐ
 ἐς νύκτα παρορθεῖναι. 27 μϚ ἢ τῶν
 κατὰ καύσας τρεῖς οἶνα λουκῶ. 72
 λειπῶτα ἐν δηλονότι τῆ τρυγῆς. 28
 ἐπιξύν κατὰ καύσας, ἀφαρθεῖν τῆτο
 ἐν περῶ, ἐπὶ τῆς ἐθόνιον δόπο δή-
 σας, παρορθεῖναι ἐς νύκτα. 29 καὶ πῆ-
 10 σα ἐφθὰ ἐοδίεται. 30 μϚ ἢ τῆ τῆ τῆ
 ζιον τελέων, κὺ μέλιτι διείς παρορ-
 θεῖναι ἐς νύκτα. 31 μϚ ἢ, τῆ τῆ τῆ
 πὸν λείων τρεῖς φασ ἐν οἶνω λουκῶ,
 διείς δῶδα ἐπιξύν διδόναι πίνην.
 32 μϚ ἢ ὀρίανον διὰ δούτεος ὑπο-
 θυμῆν. 33 Ἐτῶ παρὸς τῆ ἀνδραίτω.

XIV. Ἄλλη θεραπευτὴν ἐπὶ γυναῖ-
 κα μὴ διωαμῆρην τεκεῖν. 2 ἢ ἢ 73
 γνωαῖκα μὴ διωαμῆρην τεκεῖν, το-
 κῆσασιν ἐφέλης ποιῆσαι, 3 κέψα-
 σαι χρεῖ ἐν τοῖσιν ἐπιμῆλοισιν, εἴ-
 τε χολῶδης, εἴτε φλεγματώδης εἴη.
 4 γνώσῃ ἢ τῶνδε ὅποτερον μῶλλον,
 15 ἢ ψάμμεν ὑποσαλῶν λεπλῶ καὶ
 ξηρῶ, ὅταν τὰ ἐπιμῆλοια γίνε. 5
 ἐν τῶ ἡλίῳ ἐπιχέαι δόπο ψάμματος,
 6 καὶ ἢ μῶ χολῶδης ἢ, ἐπὶ τῆ ψάμ-
 μω ξηρανόμῆμον τὸ ἀμμοχλωρὸν
 γίνε. 7 ἢ ἢ φλεγματοῦδης ἢ, οἶον
 μύξαι. 8 τῆ τῶν ὅποτερον αὐτῆ, κα-
 θήσας ἢ κηλίλω, ἢ τε αὐα, ἢ τε
 καὶ τῶ δεκέη σοι δέει. 9 ἢ ἐπὶ τῶ, 74

fomentum, etiam cervi pu-
 dendum siccum suffito: 22 &
 de hoc in vinum album dilu-
 tum deradens, per triduum
 bibendum, 23 & quum partus
 dolor infiterit, bibendum da-
 to. 24 Nam hoc partum accele-
 rat.

25 Alia curatio. Fel tauri fer-
 vefacito, & alumen melium, &
 cornu cervi ustum terito, &
 permixtis ac in glandulas ef-
 formatis utitor. 26 Aliud cu-
 rativum. Cuminum in vino ni-
 gro coctum tritum, in glandem
 efformato, & ad noctem
 apponito: 27 post hæc vero
 fecem vini albi, tenuissimam
 videlicet fecis partem, com-
 burito, 28 & combustam in
 penna auferas, linteoque illiga-
 tam, ad noctem subdas: 29 &
 porrum coctum edat. 30 Post
 hoc tragium terat, & melle dilu-
 tum in noctem apponat: 31 &
 deinde tragii fructum tritum, in
 vino albo dilutum, tædæ ramentis
 adjunctis bibendum dato:
 32 & postea origanum alternis
 suffito: 33 & sic ad virum acce-
 dat.

XIV. Alia curatio ad mulie-
 rem parere nequeuntem. 2 Si
 mulierem parere nequeuntem,
 puerperam facere velis, 3 in men-
 sibus considerare oportet, an bi-
 liosa sit, sive pituitosa. 4 Cogno-
 sces autem utrum horum ma-
 gis sit, si ubi mentes prodeunt,
 arenam tenuem & siccam 5 in
 sole substraxeris, & de sanguine
 infuderis, 6 & si quidem biliosa
 fuerit, sanguis in arena siccatus,
 luteus fit: 7 Si vero pituitosa,
 velut mucus. 8 Utrum igitur
 horum fuerit, ventrem purgabis,
 sive sursum sive deorsum opus
 habere videtur: 9 deinde inter-
 missis

24-

Διελπιπών ημέρας λυγές, τὰς ὑπε-
ρας καθαίρειν. ¹⁰ κὲ, ἢ ὑπερότερον ⁷⁵
τὸ σῶμα τῶ ὑπεράνω ἢ, πρὸς ἡτέραν
τὰ δελμεία, ὅπως δηχθῆν, ἐ φλε-
²⁰ γμῶαν τὸ σῶμα τῶ ὑπερέων σκλη-
ρὸν γήνηται.

¹¹ Ἦν ὃ γυνὴ μὴ πυρέση τὰ ἐν-
δοθεν, μὴδὲ κυίση (ἢ ὑπε-
ρέων, μὴδὲ ἀνδρὶ μίσημα δυνῆ),
ἀλλ' ὑπώσῃ τε κὲ ἀσιτή, ¹² μέλιτι
μίξας οἶνον ἐγχέειν εἰς τὰ ἀδύα,
κὲ σμύρναν ὑποθυμῶσθαι. ¹³ ἐς ὃ
τῶ ἔδρην βαλάνης πρὸς ἡτέραν μίση-
μα χλῆδος ἀλάφα. ¹⁴ κὲ οἶνον ⁷⁶
εἴσω ἐγχέειν εἰς τὸ ἀδύον. ¹⁵ εἴται κὲ
κλύζην ἔλαμον ἐν μέλιτι ἴσον μίξας.

xv. Ἦν αἰ μῆτρα γυναικὶ
ἰσχνώσῃ, κὲ τῆ χυμῶν) τὸ σῶμα
αὐτέων, κὲ ξυμμεμῶκη, κὲ τὰ ἐπι-
²⁵ μῶια αὐτῆ μὴ φαίνῃται, μὴδὲ
κυίση), ² κὲ πυρετὸς λαμβάνῃ
μαλθακός, κὲ ὀδυμῶ αὐτῆ ἐμπί-
πῃσιν εἰς τὰς ἰξύας κὲ τὴν νηαιρῶ
μαστέων. ³ ἢ ὃ νῆσος αὐτῆ γίνῃ) μῶ-
λιση, ὅταν ἡ τῶ ἐν αὐτῆ Δίφφθέρ-
ρη ⁴ γίνῃ) ὃ κὲ ἐκ τῆς ταύτην
χρῆ λῆψῃ θερμῶ, κὲ πυρετῶ. ⁶ ὅταν
ὃ λελευμῆ κὲ πεπυρηνῶ ἢ, τῆ
μήλη ἀνδρῶν τὸ σῶμα τῶν μη-
τρεῶν. ⁷ ἐ πρὸς ἡτέραν σμύρναν
τερίψασα, ἐ νετῶς τῶ ἴσον, ἢ μύ-
ρον ἢ ῥόδιον ἐν ῥάκη, ⁸ κὲ μολύβδον
³⁰ πρὸς ἡτέραν ποιήσῃ ὡς βάλαν-
ον καθαίρειν κὲ καθαίρειν βοῶς
χολῶ. ⁹ κὲ γνῶσῃ ἐν τέσσαρ-
σιν ἡμέραις τὰς ἀγῆρας. ¹⁰ ἐ πυ-
ρετῶ κὲ φαρμακῶσθαι. ¹¹ ἢ ὃ δὲ ⁷⁸
παχυγῆ πρὸς φύσιν, ὅση ἴσθαι ἐν
μαστέων. ¹² τὸ ἢ ἐπὶ πλοοῖ ἐπιεί-
μῃον παχὺ κὲ πελὺ ἀποπιέζοι τὸ
σῶμα τῶ μητρεῶν, κὲ τὴν γυνῶ ἐ
δέχον). ταύτην χρῆ λεπιῶσθαι
φάρμακον πῖσση κατῶ, κὲ πρὸς
τὰς

missis tribus diebus, uteros pur-
gato: ¹⁰ & si humidius uterorum
osculum fuerit, acria apponito,
'quo commorsum & inflamma- ²⁶⁵
tum os uterorum durum eva-
dat.

¹¹ Si vero mulier internis
partibus non febrat, neque præ
uteris concipiat, neque viro mi-
sferi queat, sed dormiat, & ci-
bum aversetur, ¹² vinum melle
ammixto pudendis infundatur:
& myrrham suffito. ¹³ In sedem
vero glandes indat: ¹⁴ & vi-
num adipe anserino ammixto,
in pudendum infundat: ¹⁵ dein-
de etiam oleum pari melle mix-
tum infundat.

xv. Si mulieri uteri 'gracile. ²⁷⁰
scant, & osculum ipsorum exaf-
peretur, & concludatur, & men-
ses ipsi non appareant, neque
concipiat. ² (Sed febris corripit
lenta, & dolores incidunt ei in
lumbos, & imum ventrem. ³
Morbus autem hic maxime fit,
quum quid in ipsa fuerit corru-
ptum. ⁴ Fit autem & ex partu.)
⁵ Hanc calida lavare oportet, &
fovere. ⁶ Quum autem lota ac
fota fuerit, os uterorum dilatare
cum specillo: ⁷ & myrrham tri-
tam cum pari netopo apponat.
Aut 'unguentum, aut oleum ro- ²⁷⁵
faceum in linteo: ⁸ & plumbum
instar glandis formatum appo-
nat, felle bubulo illitum. ⁹ (Et
in quatuor diebus infœcundas
cognosces:) ¹⁰ & fomentum ad-
hibeto, & pharmacum bibendum
dato. ¹¹ Si vero præter naturam
mulier fuerit crassifecta, in ven-
tre non concipit. ¹² Nam omen-
tum crassum ac multum incum-
bens, os uterorum deprimit, &
genituram non suscipiunt. ¹³
Hanc attenuare oportet, & phar-
macum 'deorsum purgans bi- ²⁸⁰
bendum

παὺς ὑστέρας παροδέναι, ὁ καθάρσει
 τε καὶ φύσαι ἐμποιεί. ¹⁴ Ἦν τὸ σό-
 35 μα τῶ μητρείων' σκληρὸν γυνή), ἢ
 ὀαυχλῶ, τῶ δακτύλῳ γνώσεται
 ψαύεσθαι. ¹⁵ κλυὲ πρὸς τὸ ἰσχίον ἀ-
 πτεραμμένα ἔωσιν, ὅταν ἔπως
 ἔχη, μὴ παροφείην μηδὲν δειμύ.
¹⁶ λυὲ γδ ἐλκώσης τὸ σῆμα τῶ ὑστε-
 ρέων, ὅταν φλεγμῶν, τὸ πάμ-
 79 πται κίνδυνον ἄπορον γυνήσθ'. ¹⁷
 ἔλλα παροστέσθ', ὅ μὴ δάκνη, ὑφ'
 ἀν' φλέγμα καθάρσεται.

ΧVI. "Ὅταν γυναικὶ τὰ κα- 80
 ταμῶνια γυνήται καὶ παρέλθῃ, ²
 παροστέ μὲν καὶ κεφαλῶν κα-
 θήσῃ, ἐπίται ἐκπεσοῦσαι, λυὲ
 40 τε ἀπαξ, λυὲ τε δις δέη. ³ μὲν ὅ
 πυρεθῆσθαι, πυρεθῆσθαι καὶ
 σκαδύσθαι τὸ ἐκ τ' σικύης. ⁴ ἔτω ὅ
 πεποιηθῆσθαι" ἐσχέως εἰς ἐσχ' ὄν τε- 81
 λάσσης, καὶ πρῶσαι ἐμβόκλων, ἐπι-
 θεῖναι τὸ αὐλὸν τ' σικύης καὶ παρο-
 λείψαι πηλῶ ὡς βελτίστῳ, ὅπως μὴ
 διαπνέη. ⁵ εἶται διαχοινοτόνε 82
 διαφρατῶ τετραγώνων διαφρῶν τὸ αὐ-
 λὸν, ὅπως ὑπερέξῃ δύο δακτύλους
 " ἔτων. ⁶ εἶται ὑποκαθῆναι αὐτῶν 83
 ξί, ἔως καθ' ἕνα φυλάσσειν, ὅταν
 τὸ καθ' ἕνα) ἔσθ' ἄν ἀνίστη). ὅπως
 45 μὴ καθ' ἑαυτῆ, ⁷ ἄλλα καθ' ἕνα ἐπι-
 ψυχεῖ εἰόντες ἔπειθεσθαι, καὶ
 ἀνίστασθ' ἔως αὐτῶν ψυχθῶσθαι τὸ
 αὐλὸν. ⁸ ἐπὶ τῆ πυρεθῆ τ' διαφρα-
 βῶν ὅτι παλείσθαι τ' ἡμέρας μέρθ'
 πείσθαι. ⁹ καὶ τῆ μὲν ταύτη πυρεθῆ
 ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἔσθ' ἔσθ'. ¹⁰ δέη καὶ ὅ, 84
 ἀντι τ' πρῶσθαι, τ' σιροδῶν ταῦτε
 πυρεθῆ. καὶ ταύτων τ' δέσμεν κα-
 ταύσθαι ἐπὶ ἡμέρας ἐμβόκλων.
 μὲν ὅ, τὰς λοιπὰς τ' ἡμέρας αὐ-
 τῆ τῆ τελευτῆ μόνῃ πυρεθῆσθαι,
 ὅπως παροστέ μὴ παροστέσθαι ἐν πείσθαι
 86 τῆ διαφρατῆ.

bendum dare : & ad uteros ap-
 ponere quod purgat , ac flatum
 inducit. ¹⁴ Si os uterorum du-
 rum fiat , aut cervix , ex digiti
 contactu cognoscer.¹⁵ Itemque si
 ad coxam averfi uteri fuerint.
 Quum sic habuerit , nihil acre
 adhibeto. ¹⁶ Si enim os utero-
 rum exulceraveris , quum in-
 flammatum fuerit, omnino peri-
 culum est ne sterilis fiat. ¹⁷ Ve-
 rum apponito quæ non mor-
 dent , à quibus pituita purgatur.

ΧVI. Quum 'menses mulieri ²⁸⁵
 prodierint , & præterierint, ²
 primum quidem caput purgare
 oportet : deinde veratrum exhibe-
 re , sive semel sive bis opus
 fuerit. ³ Postea vero fomentum
 adhibere, fomentatorio ex cu-
 curbita constructo ; ⁴ sic autem
 facto. Aquam marinam in vas
 infundito , & porro immisso, fi-
 stulam cucurbitæ imponito , &
 cum luto quam optimo illinito,
 ut ne transpiret : ⁵ deinde per
 sellam erectam quadrangularem,
 ' transmittito ipsam fistulam, quo 290
 duorum digitorum. mensura
 emineat ultra sectionem: ⁶ dein-
 de prunas subaccendito : & in
 defessu caveat , & quum desidet,
 & quum surgit, ut ne combura-
 tur. ⁷ Sed desideat dum adhuc
 frigidum est fomentatorium , &
 surgat dum fistula est perfrige-
 rata. ⁸ In hoc vero fomento
 plurimam diei partem consu-
 mat, ⁹ & in hujusmodi fomenti
 usu ad quinque dies perseveret.
¹⁰ Per decem vero ' dies pro por- 295
 ro, allium in fomentum immit-
 tito : & hujus fasciculum con-
 tulum in aquam marinam inji-
 cito. Postea vero reliquis die-
 bus, ipsa sola aqua marina fovea-
 tur, ut ultra ne procedat per to-
 tam curationem.

παροδέσθ' αὐτὸ πρὸς τὸ σῆμα, ῥά-
 κος ὑποδοχὸν ἰσχυρῶς ἐπι-
 τὴν ἰσχυρῶς παροδέσθ'.¹⁶ ἔσται ἢ αὐτὴ ἢ
 καὶ ἄλλοις ὑδατῶδης. ¹⁷ τῆ δ' οὐτε-
 ρα ἢ ἀναστῆσαι λαοσάδω, καὶ ἐπι-
 τὴν πυρίλω μὴ καλίστη τῶν τῆ ἡ-
 μέρης. ¹⁸ ὅταν ἢ πυρίλω καὶ ἀναστῆ
 δὴ τὸ πυρίλω, κηρωτῆ ἐσω πεποιη-
 20 ῶν δὴ τὸ παρῶτος ἡμέρης, ὡς
 καλίστη, καὶ ξυμμίξαι μάλιστα μὲν
 ἐλάφου μυελόν ἐν ἢ μὴ, κηρὸς σῆμα.
¹⁹ καὶ, ὅταν ἀναστῆ δὴ τὸ πυρίλω,
 ἐκείνης ἡμέρης παροδέσθ' αὐτὴ καὶ κα-
 τὰ τὴν ἰσχυρῶς ποιήσασα" ἐς τὴν κοι-
 λίω τῆ κηρωτῆ ἀλάφου καὶ ὑπε-
 ρίω, ἐκείνης ἡμέρης. ²⁰ τὰ μὲν ἄλλα
 ταῦτα πάντα ξυμμιττει τοῖσιν ἐμ-
 παροθεν, ἐκ τὸς τὸ καλίστη. ²¹ ὅταν γὰρ
 ἢ τριῶν ὡς λήοταις ξυμμιττει ἐς
 τὴν βάλαιον, ἐπαροδέσθ'. ²² Ἀλ-
 λο. τὰ μὲν ἄλλα ταῦτα καὶ τὸ αὐτὸν
 25 τρόπον πεποιηῶν, ἀντὶ τὸ ὅταν
 ἀψίνθιον συμμίξαι, καὶ τὸ
 αὐτὸν τρόπον ποιήσας, παροδέσθ'.
²³ Ἀλλο. ἐκ τὸ πυρίων ἐκλίξαι
 τὸ μελάνθιον, τριῶν τε λείον
 ἰσχυρῶς καὶ μέλι παροδέσθ', καὶ
 σφαιροειδὲς ποιήσας, παροδέσθ'.
²⁴ πάλιν πυρετῶδες ἐμποιήσας, καὶ τὸ
 ἀρθρον οἰδέσθ', καὶ δηκτικὸν ἰσχυρῶς ἐστὶ
 τῶτο. ²⁵ Ἀλλο. μέλι ἐψήσας καὶ ἐλ-
 λεῖος καὶ φάσ φ' ἐμμελῶς" τὸ λε-
 88 πῶν, μὲν πλέον, ἰσχυρῶς δηκτικὸν
 ἔσται. ²⁶ ἐστὶ ἢ πυρετῶδες καὶ τῶτο. ²⁷
 Ἀλλο. τὸ αὐτὸν τρόπον τῶτον ἐψή-
 30 σας μέλι ξυμμίξαι τε ἐλατηρίω
 ὅσον πόσιν, ἐψῆν, ἐ ποιήσας βα-
 λάνιον τὸν αὐτὸν τρόπον διδόναι
 παροδέσθ'. ²⁸ καὶ τῶτο πυρετῶδες.
 ἀρθρῶ καὶ ἀψίμα. ἐν ἢ τῶτων καὶ δερ-
 ματω. ²⁹ μὲν ἢ βάλαιο ἐ τὸ δρακόν-
 τιν ἔσται ἐστὶ ἢ πρὸν ἐν μέλι ἐφῶ
 ἢ ἀμῶ. ἐ τῶτο σφαιροειδὲς ποιήσας,
 ἐστὸν κηκίδα μετὰ μὲν.

linteum sub coxas subjiciens,
 & per ' noctem appositum si-
 315 nat. ¹⁶ Erit autem ipsi purga-
 tio aquosa. ¹⁷ Postridie ubi
 surrexit, lavetur, & ea die
 super fomentum ne infideat.
¹⁸ Quum autem fomentum ad-
 hibuerit, & de fomento sur-
 rexerit, ceratum sit quam
 optimum. prima illa die fa-
 ctum, & in ipsum cervi maxi-
 me medullam commisceto. Sin
 minus, adipem anserinum: ¹⁹
 & quum a fomento surrexerit,
 quotidie ubi se perfudit,
 & puram circa ventrem fecit,
 cerato uterum inungat. ²⁰ Aut
 320 reliqua quidem omnia supe-
 rioribus ammisceto, excepto
 felle: ²¹ origanum vero le-
 vissime tritum in glandem per-
 misce, & apponat. ²² Aliud. Re-
 liqua quidem omnia ad eun-
 dem modum facta, verum pro
 origano absinthium ammisceto,
 & eodem modo efformata
 apponat. ²³ Aliud. Ex tritico
 melanthium deligito, & probe
 terito, melleque ammixto in pi-
 læ formam redactum apponat.
 325 ²⁴ Verum ' febres inducit, & ar-
 ticulum tumefacit, & vehemen-
 ter mordax hoc est. ²⁵ Aliud.
 Mel, & veratrum nigrum tenue
 non multum, coquito. Vehemen-
 26 ter enim mordax evadet. ²⁶
 Sed & hoc febrificum est. ²⁷ Eo-
 dem modo mel coctum, & elate-
 rii portionem coquito, & factam
 inde glandem subdendam dato:
²⁸ & hoc febrificum est. Ducit
 autem & sanguinem. Quædam
 vero ex his etiam pelliculas. ²⁹
 Si vero voles, etiam draconium
 ' derade (est autem lene) & hoc
 330 cum melle cocto aut crudo, in
 pilæ figuram velut magnam gal-
 lam efforma.

κραή και συμμύσασα, δρσενό-
ζουοι.

χιχ. Έγκυτήριον ἄκρον. με-
λανθιον γωαικι διδόναι εν οίνω
μέλανι σφυσιώ. 2 γωαικι, νέα
ἔση, ρόθ᾽ ἐρυθρός ὄχλει. 3 καὶ φαρ-
μακασομύρη, κεφαλῶν καθαρ-
μύρη, φλεβοσμεμύρη ἔδεν ὠφε-
λεῖ. 4 δοκεί δὲ τὸ τό οἱ αἴπιον εἶ-
ναι, ὡστε μὴ ξυλλαμοσάνην. 5 ἐδί-
δαν ἢ αὐτῇ ἀσπαλάθου ῥιζῶν, εν
οίνω λουκῶ δαπυζομύρον, παρσί καὶ
παρὸς δέσπιν. 6 ὅ, τε ρόθ᾽ ἐπαύσα-
το, καὶ εἰ βραδέως ἐκίνησεν, ἔτε-
κεν ἄρσεν. ἢ τὸ σῶμα λουκῶ χρωσ, 94
δύσαρεθ᾽.

xx. Περί μύλης. παρὶ ἢ μύλης
κνήσῃ τὸ δὲ αἴπιον. ἔπιον πολλὰ
παρὶ ἐπιμύλια ἐόντα ζηνὸ ὀλίγην εἰ
νοσώδεα ξυλλαμοσῶσιν, ἔτε κνήμα
ἔταρῆς γίνε, ἢ τε γαστῆρ πλῆρης
5 ἄσπαρς κυσσῆς. 3 κινεῖται δὲ ἔ-
δεν εν τῇ γαστρί, 4 ἔδὲ γάλα εν
ἐπίσσι πτησιπιν ἐγγίνε. 5 σφελζᾶ 95
ἢ τὸ σῆθ᾽ αὐτῇ. 6 καὶ δύο ἔτα, 7
πολλάκις ἢ καὶ τρία ἔταως ἔχη, 7
καὶ, ἢ μὲρ μία σῆρ ἐγγίνε, ἢ γυνή
δαπυζομύρη. 8 εἰ γὰρ οἷα τε εἰσι παρ-
εγγίνε. 9 ἢ καὶ πολλὰ, ῥήγνυ 96
αὐτῇ καὶ τὸ αἰδύιον αἴμα τε πολὺ
εἰ σαρκώδες. 10 καὶ, ἢ μὲρ με-
τελάση, σῆρ. 11 ἢ ἢ μὴ, ὑπὸ
10 ῥός ἀλῆσαι δαπυζομύρη. 12 τὸ μὲρ
ἢ σσημα τοῖσ τὸν εἰσι. 13 κινεῖται δὲ
ῥεθῇ τῶ πλῆρωματι, καὶ ὅπ εἰ κιν-
εῖται εν τῇ γαστρί. 14 τὸ μὲρ γὰρ
ἄρσεν, τελέμωον τὸ δὲ γε σῆλυ,
τελέμωον τῶ κίνησιν ἔχη. 15
ἐπίον ἢ εἰ ῥεθὸν παρελθόνθ᾽ μὴ
κινεῖται, ὀήλον, ὅπ τὸ εἰσι. 16 τὸ
δὲ ἢ τεκμήριον μέγα, εν τοῖσι
πτησιπιν γάλα σακ ἐγγίνεται. 17 97
ταύτων μάλιστα μὲρ μὴ ἴσῶδ. εἰ
δὲ

fœmellas gignere videntur : par-
væ vero & conclusæ, masculos.

χιχ. Conceptorium summum.
Melanthium mulieri in vino 350
nigro acerbò bibendum dato. 2
Mulierem juvenculam fluxus ruber
infestabat, & medicamentis
datis, & capite purgato ac vena
secta, nihil melius habebat. 4
Videbatur autem hæc causa ipsi
esse, ut ne conciperet. 5 Dabam
itaque ipsi vinum album, in quo
aspalathi radices efferbuerant,
mane & ante cœnam: 6 & fluxus
sedatus est, & non longe post
concepit, & peperit masculum.
Erat autem corpore coloris 355
candicantis, & probe carnosâ.

xx. De mola. Molæ porro
conceptus causa hæc est, 2 Quum
multi menses, modicum & mor-
bosum semen conceperint, neque
fœtus rectus fit, & venter plenus
est velut prægnantis. 3 Nihil au-
tem in ventre movetur, 4 neque
lac in mammis generatur. 5
Mammæ autem turgidæ sunt. 6
Hæc itaque & ad duos annos,
sæpe etiam tres sic habet. 7 Et
si quidem una caro fiat, mulier 360
perit. (8 Neque enim fieri potest
ut superstes maneat.) 9 Si vero
plures, erumpit ipsi per puden-
dum sanguis multus ac carnosus.
10 Et si hoc moderate fiat, serva-
tur. 11 Sin minus, à fluxu corre-
pta perit. 12 Et morbus quidem
talis est. 13 Judicare vero oportet
ex plenitudinis mole, & quod
in ventre non movetur. 14 Nam
mas trimestris, fœmina quadri-
mestris motum habet. 15 Post-
quam igitur tempore hoc præ-
tergresso non movetur, nimi- 365
rum hic morbus est. 16 Est au-
tem hoc magnum signum, quod
lac in mammis non generatur. 17
Hanc igitur maxime quidem ne
curato,

διε μὴ, *περὶ πόντου ἰηδῶς*.¹⁸ Ἐπερ-
 τα μὲν πυρρῆσαι τὴν γυναικῶν ὄλον τὸ
 15 σῶμα.¹⁹ Ἐπιτε καὶ τὸ ἔδρῳ κλύ-
 σαι, ὅπως ἀφαιρήσῃ.²⁰ πολλὰ γὰρ
 ἴσως αὐτὴν κλύσας κινήσῃ τὸ ἔμῳρον
 τὸ δοκέον εἶναι τὸ ξυμψηκῶς, ἀφαι-
 ρεμαθίσις τὴν γυναικῶς ὑπὸ τῆς
 φαρμάκων.²¹ κλύσῃ ἢ καὶ καὶ πᾶς
 μήτεας, "ὅπως αἶμα ἀγάγῃς.²² 99
 ἢ ἢ μὴ, *περὶ ἐπίσσι χερῶν*, τοῖσιν
 ἀπὸ τῆς βεπρήσιος ὡς ἰαχυροτάτοις.
 23 καὶ πιπίσκῃ τὸ δὲ κλύσῃ τὸ κρη-
 νικὸν ἐν οἴνω. 24 εἴ ἢ μὴ, καὶ τὴν κα-
 στέριον ὄρην.²⁵ καὶ ὅπουθεν αὐτῆς σι-
 κύλω *περὶ ἀλάτῃ* πρὸς τὰς κενεῶ-
 νας, "καὶ ἀφαιρέσῃ ὅτι *πληθύνει*. 100

20 ΧΧΙ. Πρὸς ὁμοίαν ἢ ὅτι μάλιστα,
 κατὰ ἑσπέρην τεκμαρῶν μὲν πρὸς
 πᾶς μήτεας. ὅταν γὰρ μὴ γίνῃ, ἢν
 τε ἐκ τόκων, ἢν τε καὶ ἀλλῶς, δὲ αἶμα
 ὡς ποτιέτω καὶ ψαύει λεπίλω
 ἐψέειν ἐν οἴνω λουκῶ, καὶ ἀπὸ χερῶν
 ὡς τρεῖς κύβοις, 3 [ἢ] γλυκυσι-
 δης καὶ καὶ τέσσαρες, κυμίνης ἀπι-
 πικῆς σμικρὸν, καὶ σεσέλιον πλεονον
 ἢ κεδρίδα. 4 ἢν διέ πινυμῶν ἔωσι,
 κατὰ ἑσπέρην σμικρὸν. 5 ἢν ἢ ἐκ τόκων
 κατὰ ἑσπέρην γινόμενης μελέτης ἢ γασ-
 τρῆς μύτης, ἢ καὶ φυσῶν ἀποκεκλι-
 σμένη, καὶ ὀδωδῶδης γίνεσθαι, ἢν τε ξύν
 35 πυρετῶν, ἢν τε ἀνδρῶν πυρετῶν, ὅτι
 σκαμμωνίης πέμπτον μέρῳ πό-
 σιος, ἢ σεσέλιος, ἢ ἀλλῶς ἢνὸς τῶν δὲ
 δέων, καὶ πηζανον ἐν οἴνω λουκῶ. 7
 ἢν ἢ μὴ βέλῃ πῖπῃ, πρὸς τὸ ἔδρῳ
 ἀλάτῃ ποιέσθαι οἶον ἐκ χολῆς ταυ-
 ρείνης, καὶ μέλιον, καὶ λίτῃς.

ΧΧΙΙ. ἢν ἢ ἐκ ἀφαιρήσεως κα-
 τὰ ἑσπέρην ὀδωδῶδης ἢ, καὶ τῶν δὲ ὄω-
 δέων διδομένων μηδὲν ὑπακῆ, καὶ
 πυρετῶν ἐόντων, 2 γάλακτος ἀγρίου
 δύο ἡστυλάς ἀφεψέειν, "εἴτε ψυ-
 101 χθέντων τὴν γυναικῶν ἀφελῆει, καὶ διηθή-
 σαι

curato, aut certe cum prædictio-
 ne. 18 Et primum quidem totum
 corpus foveto: 19 deinde per sedem
 98 clysterem adhibeto, quo
 sanguis multus erumpat. 20 For-
 tassis enim quod compactum est
 commoveris (id quod fœtus esse
 putatur,) muliere à pharmaco
 'concofacta. 21 Sed & uteros;¹⁷⁰
 colluito, quo sanguinem educas.
 22 Sin minus, subdititiis utatur
 è bupresti: 23 & dictamnium
 creticum in vino bibat. 24 Sin
 minus, castoris testem: 25 & re-
 tro cucurbitam ipsi ad laterum
 mollitudinem affigito, & pluri-
 mum sanguinem detrahitō, at-
 que hoc maxime conjectura vi-
 rium ipsius facta.

xxī. Ad uteri purgationes,
 2 quum non fiunt, sive ex partu,
 sive etiam alias. Tædam pin-
 guissimam 'contusam in vino³⁷⁵
 albo coquito, & trium cyatho-
 rum mensura utatur. 3 Aut pæo-
 niæ grana quatuor, cumini
 æthiopicæ parum, & fefelis paulo
 plus. Aut cedri baccas. 4 Si ve-
 ro suffocationes affuerint, casto-
 rii parum. 5 Si vero purgatione
 moderata ex partu facta, venter
 maneat, aut etiam flatus conclu-
 sus, & dolore vexetur, sive cum
 febre, sive citra febrem, 6 Succī
 scammonia quintam potionis
 'partem, aut fefeli, aut aliud;⁸⁰
 quoddam ex odoratis, & rutam
 in vino albo bibendam dato. 7
 Si autem bibere nolit, illinitio-
 nem ad sedem facito, velut verbi
 causa, ex felle taurino, & melle,
 ac nitro.

xxīī. Si vero ex purgationis
 corruptione dolore vexetur, &
 odoratis exhibitis nihil cedat, &
 febris adfit, 2 lactis caprini hemi-
 nas duas decoquito: deinde eo
 perfrigerato pinguedinem de-
 trahito.

30 σας μελικρήτα ὅσον τρίτον μέρ-
 ϑο μίξαι, ὅπως γλυκύτερον ἔσται.
 πίνειν δὲ τρεῖς νῆπιν. 3 ὡ δὲ μὴ
 παύηται ἡ ὀδυῖν, μηδὲ ἡ κρι-
 λία ὑποχωρήσῃ, ἐς τὴν δέειλιν
 ἐν σάφῃ ἐς θερμὸν ὕδωρ ἐγκα-
 θιστάτω. 4 ἴταν δὲ ἀφαπυ-
 ρηθῇ, ἐξαναθήσεται κλύζην,
 ἐν οἴνῳ αὐστηρῷ μέλανι διῆς καὶ
 ὕδατι ἄπαξ ἐλάμβανέημι, τὸ
 ὕδωρ χλιερῶς κλύζην καὶ ἐπι-
 κριμηθήτω.

5 Πρὸθετον ὑστερέων, ὡ ξυμ-
 μεμύκη, ἢ σκληρὸν ἢ τὸ σῆμα. 6 σῦ-
 κην λουχὸν ἐκκαθήρας, καὶ λίτρον
 ἀγύπτιον τὸ καθαρώτατον μίξας
 35 λείον τετραμύριον, ἢ προθετον
 ποιῆσαι ὅσον κηκίδα μεγάλην, ἐν
 εἰσὶν μαλακῶν, ἐς ἔρινον μύρον
 βάψασα προθετάτω, ὡ τε τρεῖς,
 ὡ τε πλείους ἡμέρας δοκέη. 7 πυ-
 ρήσις μῦ τῆτο ξυμφέρει ἐν δ' ὀ-
 δῶ. 8 μῦ ἢ μαλακῶν ἢ δειῖ προ-
 θετον, ὅ, ἢ ἰχωροδέα ἄξῃ μάλιστα.
 9 μῦ δὲ, λινοζῶσις. ὡ ἢ ἄπα λή
 μύρω ροδίῳ χρῆσθαι ἐν ὀθονίῳ ἐς
 ἡμέρας καὶ νύκτα. 10 Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.
 χολῶ πύρος καὶ ἄλλας ἀναζέσται, καὶ
 θεῖον ὡ χρῆσθαι, ποιῆσαι ἢ πρὸς 10
 μακρὸν μῆκος μίξαι πύρου ψυ-
 40 λῶν, [ε] προθετάτω ἐπὶ δύο ἡμέ-
 ρας καὶ νύκτας πρὸς αὐτὰς πύρου ὑστε-
 ρας. 11 πάλιν λινοζῶσιν. 12 μῦ τῆ-
 το ἐπιπύρου σμύραν, ἀκρίθην
 μίξας διῆσαι, ἢ ροδίῳ ἄκρω καὶ 10
 μύρω ἔρινω ἀφακρῶ τὸ σῆμα
 ὡς ἔσται τῷ. 13 Θεραπεία ἐπὶ τὸ
 αὐτὸ νόσημα. ἔρινον δ' ὀδῶδα κῶ-
 ψας, καὶ ἀφροσύνας χωρεῖς, κυ-
 πέρας ἴσον, καὶ ἐκμαγμα ὅσον 10
 μαγίδα οἴνω ἀηροσμή διῆσαι.
 14 εἴτε ἀλφειοπύρος ποιῆται,
 καὶ ἐς ἀπλήνας ἀλέψας μῆκος
 αὐτῶν.

trahito, excolatoque, & aqua 38
 mulsæ tertiam partem ammisce-
 to, quo dulcius fiat. Bibat autem
 hoc ter jejuna. 3 Si vero dolor
 non quiescat, neque venter sub-
 eat, ad vesperam in calidam
 aquam in folio infideat. 4 Quum
 autem perfota fuerit, ubi inde
 surrexit, cum vino nigro austero
 aqua diluto olei dimidia parte
 addita, tepide colluito : & inde
 dormiat.

5 Subdititium uterorum. Si
 conclusum fuerit, aut durum
 osculum ἢ uterorum. 6 Ficum 39
 albam expurgato, & nitrum
 ægyptium purissimum tritum
 ammisceto, & subdititium facito
 magnitudine gallæ non magnæ,
 quod in lana molli in unguen-
 tum irinum tinctum apponat,
 per tres aut quatuor dies, prout
 visum fuerit. 7 Post hoc condu-
 cit fomentum odoratum. 8 Post-
 ea vero molli quodam opus est
 subdititio, quod saniosa maxime
 ducat : 9 deinde mercurialem si
 tenera fuerit, ἢ cum unguento 39
 rosaceo, in linteo ad diem ac
 noctem subdat. 10 Ad idem. Fel
 taurinum & salem fervefacito, &
 sulphure trito ammixto, in ob-
 longam spiram ac tractum effor-
 mato, & ad duos dies ac noctes
 nudam, ad ipsos uteros apponi-
 to. 11 Et deinde rursus mercuri-
 alem. 12 Post hoc myrrham
 puram inspergito : & rosaceo ac
 irino unguento ammixto dilui-
 to, indeque uteri osculum quam
 penitissime illinat. 13 ἢ Ad idem. 40
 Iridem odoratam contusam ac
 cribratam seorsim, & cyperi tan-
 tundem, & crocomagma magni-
 tudine massæ manum implentis,
 vino odorato diluito, 14 & ad
 unguenti formam redigito, &
 spleniis palmi longitudine indu-
 cta

αστα μῆς, ¹⁵ ἐς σμικρῶν σπιυί- ¹⁰⁵
⁴⁵ δα εὐθείς ὅπως μὴ ᾤσθαι πνίη,
 παροδέσθω. ¹⁶ ὡς ἢ ἐλκωθῶσιν αἱ
 μῆτρας, ἢ τρηχυνθῆ τὸ σῶμα, ἢ
 ὑπὸ παροδέσεως ἴκτος δηχθῶσιν, ¹⁷ εὐ
 εἰρίω χρῆσαι σέας, καὶ ῥόδιον ἀλεί-
 ψου, καὶ κηρῶ μικρὸν.

XXIII. "Ὅταν ἴχουσαι εὐγα- ¹⁰⁶
 σελί Διφθερίη, τὸ ἢ ἐμβρυον μη-
 νιαῖον, καὶ ἐκφέρῃ ἐς τέλος μὴ
 δυνάη, καὶ λεπὴν ᾤσθαι φύσιν γέ-
 νη), ² ταύτην χρῆ κατὰ φύσιν αἱ
 ὑπερσεως, καὶ αὐτὴν φαρμακείην, καὶ
 παχυώδη. ³ καὶ ἡ δυνάη) ἐκφέρῃ
 ἐς τέλος, ἐς τὸ αὐτὴν τε ἀνα-
¹⁹⁸ λάθει καὶ αἱ ὑπερμαίχουσαι. ⁴ ὡς ¹⁰⁷
 ἢ κυσική) μὲν, Διφθερίη δὲ δι-
 μύλωται παρὰ, ἐς ἀκρωτῶς τὸ αὐ-
 τὸν χρόνον, καὶ μήτε πρότερον, μήτε
 ὑστερον, ⁵ καὶ τῆτε πύθη δις ἢ τρις
 καὶ ταυτὰ, ἢ καὶ πολέονα χρόνον γε-
 γνηότα ⁶ καὶ τὸ αὐτὸν τρόπον τῆ- ¹⁰⁸
 τον Διφθερίη. ⁷ ταύτης αἱ μῆτρας
 ἔσθαι ἐπιδιδῶσιν ἐπὶ τὸ μείζον, ἔ
 ὑπερβάλλουσι ἐκ τῆ διμύως ἢ
⁵ τριμύως ἐς τὸ πλέον. ⁸ ἀλλὰ τὸ
 εὐαῖα, αἱ ἢ μῆτρας ἐδὲν ἐπιδι-
 δῶσι. ⁹ Διφθὲ δὴ τῆτε διαφθερίσιν αἱ
 παλαιὰς τὸ αὐτὸν χρόνον. ¹⁰ ταύ- ¹⁰⁹
 τὴν χρῆ κλύουσι τὸ μῆτρας, Διφ-
 φυσησῶσι ὡς μάστιγα παροδέτοισιν,
 ἢ φαρμακίσι τοῖσδε. ¹¹ τὸ σικυά-
 νης τὸ εὐεραίων καὶ ψαύα Διφθη-
 σῶσι, καὶ σίλφιον ὀλίγον ᾤσθαι μίξαι
 ὀλίγα εὐ πλέονι, καὶ κατεφθότρω
 τῶ μέλιτι. ¹² τῆτε ἀεπλάσῶσι πε-
 ρὶ μῆτρας, ποίοντα τὸ πάχος ὅσον
 μέλιτι ᾤσθαι ἀεζαζὸς ὁ σωμαχῶ
 παρὰ τὸ σῶμα τὸ μῆτρας, ¹³ καὶ ὡσῶ
¹⁰ πόρρω ἕως αὐτὴν περὶ ἢ ἐς τὸ ἕξω τὸ
 μῆτρας. ¹⁴ ὅταν ἢ ἀποτακῆ τὸ φάρ-
 μακον, ἐξελεῖν τὸ μῆτρας, ¹⁵ καὶ πύ-

sta ac illita, ¹⁵ in parvam pyxi-
 dem reconde, ut ne transpirent,
 & apponat. ¹⁶ Si vero ulcerati
 fuerint uteri, aut osculum exaf-
 peratum fuerit, aut ab aliquo
 subditio ' commorfi fuerint, ¹⁷ 405
 adipem in lana illinito : & rosa-
 ceum ac ceræ parum inungito.

XXIII. Quum prægnans cor-
 ruperit fœtum menstruum, &
 finem perferre non poterit, &
 tenuis præter naturam fiat, ²
 hujus uteros purgare oportet, &
 ipsam medicamentis curare, &
 crassifacere. ³ Non enim ad per-
 fectionem gestare poterit, donec
 seipsam refecerit, & uteri robusti
 facti fuerint. ⁴ Si vero concipiat
 quidem, corrumpat ' autem ⁴¹⁰
 fœtus bimestres, exacte eodem
 tempore, & neque prius neque
 posterius : ⁵ & hoc perpessa fue-
 rit bis aut ter eodem modo : aut
 etiam ad amplius tempus pro-
 gressum ⁶ corrumpat eodem mo-
 do. ⁷ Hujus uteri non amplius
 extenduntur, fœtu in ipsis au-
 gescente, & ex bimestri aut ti-
 mestri, ad ampliorem modum
 excedente. ⁸ Verum fœtus qui-
 dem augetur : uteri vero non
 crescut, ⁹ & propterea multæ eod-
 em tempore ' corrumpunt. ¹⁰ ⁴¹⁵
 Hujus uterum colluere oportet,
 & subdititiis quam maxime in-
 flare, aut hisce medicamentis. ¹¹
 Colocynthidis internam partem
 tufam cribrato, & silphii parum,
 cum paulo ampliore melle cocto
 ammisceto : ¹² & hæc circum
 specillum obducito, ea crassitu-
 dine quantam stomachus ad ute-
 ri os suscipere potest, & semper
 ultra protrudito, ¹³ donec ad in-
 ternam uteri partem penetrarit.
¹⁴ Quum autem pharmacum
 ' collicuerit, specillum eximito, ⁴²⁰
¹⁵ & rursus eodem modo para-

λιν, ἔτω τὸ ἐλατήριον καὶ τὸ χυλο-
 κωνίδιον τὸ ἀγρίον ποίεων, ὡσαύ-
 τως τῷ περὶ τῶν περὶ τῶν ἰσθμίων.
 16 ἰσθμίων ἢ τῆτον τὸ χυλόν σκόροδος
 ὡς πλείους, καὶ κωνίδιον σιλφίαι. 17
 καὶ τῆ ἀλλή διαίτη χρῆσθαι, ὁμοίᾳ αὐ-
 τῶν μέλοι φύσιν ἐμποῖσσαι μάλας
 ἐν τῇ χυλίᾳ. 18 περὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἢ τὸ
 περὶ τῆς αὐτῆς τῆς τρίτης ἡμέρας ἕως
 αὐτοκίη καλῶς ἐχθί. 19 ἐνίοτε δὲ
 15 καὶ Διὰ πλείοντα τὸ ὄλον, ὅπως
 αὐτῶν περὶ τῆς. 20 πᾶς ἢ μετὰ τὴν ἡμέ-
 ρας μαλακῶσι χρῆσθαι. 21 ὅταν ἢ
 χρῆσθαι τοῖσι μαλακῶσι τοῖσι τὸ
 σῶμα τὸ μήτερος, καὶ φαίνεται τὰ
 ἐπιμύρια ἐπιμένοντα, ὅταν ξηρὴ
 ἦδῃ ἢ, μιν γίνωσθαι τῶν ἀνδρῶν.

XXIV. Ποίεον ἢ φύσιν ἐν τῇ
 μήτερι ὅταν βάλῃ, 2 σκοροδὸς μῶ-
 λυζαν ἐὸ πόν σιλφίαι ὡς χρῆσθαι γινύ-
 ναι περὶ τὰ περὶ τῆς. 3 καὶ ἢ αὐτῶν
 μὴ διώθηται Διὰ τῆς τὸς δέκα
 μύριας κύβου, ἀλλὰ Διὰ φέρει,
 4 τὸ τὸ πᾶσι πλεονάκις, 4 ταύ-
 τῆς τὸ μήτερος καθαίρειν ὕδωρ, καὶ
 20 αὐτῶν φαρμακῶν ὅπως ὕδωρ
 καθαίρει. 5 καὶ ἢ κατέχουσα τὴν
 γυνῶν μὴ κύσσει. 6 συμβαίνει δὲ
 τῆτον πλείους. 7 τὸ σῶμα καὶ χυλόν
 τὸ μήτερος ὡς χρῆσθαι φύσιν 7 τὰ ἐπι-
 μύρια πλείω γίνε. 8 περὶ τῆς γυνῶν
 καὶ ὑγρότερον, 8 ὡς τὸ τὸ δὲ τῆς
 γυναικὸς μὴ ἐυλαμῶν εἶναι
 περὶ τὸ τέκνον, τὴν τε 9 ἀν-
 δρὸς γυνῶν ἐπιέσσει Διὰ φέρει.
 9 γίνε. 10 τὰ ταῦτα, 10 τε σῶμα καὶ
 τὸ μήτερος νοσεύων. 10 ἀλλὰ δεῖ
 ταῦτα καλῶς τῆς διδοῦναι Διὰ
 15 λείποντα, 11 καὶ πυρελῶν ὄλον τὸ
 σῶμα, καὶ πᾶς μήτερος ὅξος καὶ τα-
 λάσση, 11 μήλας Διὰ πῆρας ἐμ-
 βάλλοντα. 12 ἐμῶν δὲ εἰς τὸ πυ-
 ρεῖμα κυπρίσσει πᾶσι καὶ
 καὶ

tum elaterium, & colocynthi-
 dem sylvestrem, similiter velut
 prius medicamentum apponito.
 16 Edat autem hoc tempore al-
 lium multum, & silphii caulem,
 17 & reliqua diætata utatur, quæ
 flatum maximè in ventre indu-
 cere potest. 18 Apponat autem
 subdititium tertio quoque die,
 donec bene habere visa fuerit.
 19 Quandoque vero pluribus
 diebus interpositis: & in sum-
 ma, prout libenter admiserit. 20
 Interjectis autem diebus, utatur
 mollibus. 21 Postquam vero per
 emollitoria osculum uteri præ-
 paraverit, & menses apparue-
 rint, paulum remorata, ubi jam
 sicca fuerit, cum viro coeat.

XXIV. Quum autem flatum
 in uterum inducere voles, 2 alii
 caput integrum, & silphii suc-
 cum, ad subdititia ammisceto. 3
 Quod si qua prægnans decem
 menses perficere non possit, sed
 corrumpit, & hoc sæpe patitur, 4
 4 ex hujus utero aquam purga-
 to, & ipsam medicamentis cura-
 to, quo aqua purgetur. 5 Si ve-
 ro genituram continens, non
 prægnans fiat, 6 id quod multis
 contingit: stomacho uteri præ-
 ter naturam hiante: 7 menses
 plures quam convenit, & humi-
 diores prodeunt, 8 ut & id quod
 à fœmina prodit semen, ad fœti-
 ficationem non concipiatur, &
 viri genitura insuper accedens
 corrumpatur. 9 Contingunt
 autem hæc, & corpore, & uteris
 ægrotantibus. 10 Verum oportet
 huic medicamenta deorsum pur-
 gantia dare, & interposito aliquo
 tempore, 11 totum corpus fove-
 re, & uteros cum aceto & aqua
 marina, specillis ac ferramentis
 ignitis immisissis. 12 Conjiciantur
 autem in fomentum cupressi ra-
 menta

κη δάφνης φύλλα κήψας χλωρῆς,
 κη πολυκνήμης αὐτῆ φύλλα. ¹³ πυ-
 ρεῖω ἢ ὀκταῖον αὐ δακίη κρηρὸς εἶναι
 χρονον. ¹⁴ μϛ ἢ τῆτον, λυέσθω. ¹⁵ κη
 ὄξυ εὐεψῆν λαῖθ τρενδύμαθα, κη ¹¹²
 ῥόδιον, κη πολυκνήμης αὐτῆ τὰ
 φύλλα. ¹⁶ ἐπὶ τελευτῆς ἢ θυμικῶ,
 φλόμος φύλλα κήψας, εὐ λαῖθ τρε-
 νδύμαθα. ¹⁷ ἐμπεραθεν ἢ, πρὶν ἑκ-
 λῆσαι αὐ, θυμικήσιν σμύρνη, κη λι-
 βανωτῶ, τρέψας ἴσον ἑκάτερως, κη
 μυρσίνης εὐ δάφνης φύλλα. ¹⁸ ταῦ-
 τα ἀναμίξας κη ἐπιβαλὼν ἐπὶ
 μαλθακὸν πῦρ, θυμικῶ νεοπυρή-
 ῖον εἶσιν δις τῆ ἡμέρης, πυρὶν νεό-
 λυθον εἶσιν. ¹⁹ κη τῆ θυμικήσιν ὕσε-
 ρον λυέσθω. ²⁰ εὐ τῆ σόμαρον κρηρῶ-
 ναίης ἢ δόχαίλω φύσιν. ²¹ κη, λῶ
 ἐξαρκίεσσα ἢ, περὶθεν διε τῆτων
 πάντων, τῆμιν ἢ εὐ τῆ χηρὸ φλέ-
 βα τῆ δόσερῆ. ²² κη ἔτω πᾶλλα
 ποιέειν. ²³ Ἦν διε ὁ σόμαρος ἔτως
³⁵ ἔχη, τὰ δι ἐπιμύλια ἢ μὴ ἢ ἢ ¹¹³
 φλαύρωσ, ἢ ἐπὶ τῆ λατῶν, ²⁴ περὶ
 παλῆονα κη ἄρασιν τρέπεω τῶσιν
 ἀλλοισιν ἄπεισι, κη ἔτως τρε-
 πούειν, ²⁵ κη περὶ ἡτένας, λῶ δέη,
 ἐκ τῆ περὶθεν, ²⁶ κη λῆων, κη θυ-
 μικῶν, κη ξηράνων.

menta, & lauri viridis folia: ¹³ fa-
 ciendum est hoc fomentum
 tempore ' opportuno. ¹⁴ Post ⁴⁴⁰
 hoc vero lavetur, ¹⁵ & foment-
 um adhibeatur ex loti ramenti-
 tis, & rosif, ac polycnemi foliis
 aceto incoctis. ¹⁶ Ad finem au-
 tem suffitus fiat, ex verbalci foli-
 is contusis ac loti ramentis. ¹⁷
 Verum ante lotionem suffito
 myrrham & thus, utraque æquis
 partibus trita, & myrti ac lau-
 ri folia. ¹⁸ His permixtis & in
 lentum ignem coniectis, re-
 cens adhibito fomento suffito,
 bis in die, fomentum autem
 ' adhibeatur recens lotæ. ¹⁹ Sed ⁴⁴⁵
 & post suffitum lavet, ²⁰ &
 uteri stomachum ad pristinam
 naturam reducat. ²¹ Et si vi-
 res sufficiant, ante hæc om-
 nia venam in manu sinistra se-
 cato, ²² atque ita reliqua fa-
 cito. ²³ Si vero stomachus sic
 habeat, menses autem non pro-
 deant, aut vitiose, aut minus,
²⁴ ad reliqua omnia ampliorem
 purgationem adhibeto, & sic cu-
 rato, ²⁵ subditiis etiam utens si
 opus habeat, & ex prioribus ²⁵
 layans, & ' suffitum faciens, ac ⁴⁵⁰
 ficcans.

xxv. Ἦν ἢ γυνὴ ἐκλυτρώσκη
 ἀέκυσσα εὐ μὴ ἴελη ἐκλύσθη, ² πυ-
 ρῆς πεφρυμῆρας, εὐ καὶ ἐληλασμέ-
 νος, κη σταφίδα κη κρημῆρην λυκὴν,
 μελικρήτω γλυκερῶ ταῦτα διέει,
 ἐλαῖς σμικρὸν περὶ χηρῶν, νήσῃ πί-
 νην διδῆναί. ³ μϛ ἢ, ραφάνης σπέρμα
⁴⁰ τρέψας κη ὄξος κη χηρὸς σέας, ταῦ-
 τα μίξας ἢ ἐοδίτω, ⁴ κη περὶ ἡτέ ¹¹⁴
 εὐ δάφνης φύλλα τρέψασα. ⁵ μϛ
 ἢ, πινέτω ὄριζανον κη γλήχωνα κη
 ἀλφίτον ἐν ὕδατι ἐπιπίεσασα δά-
 φνης φύλλα κη κρημῆρα [τε] κη πε-
 τρημῆρα λῆια, κη μῆρ περὶ χημῆ-
 ρας,

xxv. Si mulier invita abor-
 tum faciat, nec ita ejicere
 velit, ² triticum torrefactum
 & molitum, & uvam passam
 albam contusam, aqua mulsa
 dulci diluta, modico oleo affu-
 so, jejuna bibenda dato. ³
 Postea raphani semen tritum,
 & acetum ac adipem antéri-
 num, permixta bibat, ⁴ & lau-
 ri folia trita apponat: ⁵ deinde
 bibat origanum, & pule-
 gium, & polentam ex aqua, ita
 ut lauri ' folia tusa ac trita am- ⁴⁵⁵
 mixto gummi, aquæ inspergat,
 ff diluat,

ξας, κὺ δίεις ὕδαλι, πίνην διδόναι. ⁶
 Ἄλλο. "οἷον σέαρ κὺ χλωὸς ἀλφ- ¹¹⁶
 φα. κὺ μέλι, ἐς τὸ αὐτὸ μίξας κὺ
 τρίψας, ἐκλεκτὸν διδόναι. ⁷σαφυ-
 λῖνον τριῶων ὡς λεότατον, κὺ γα- ¹¹⁶
 λακτος ὑπόστασιν ἐν τῷ τῷ μίξας,
⁴⁵ κὺ χλωὸς σέαρ τήξας, ταῦτα ἀνε-
 ψήσας, διδόναι ῥοφεῖν. ⁸οὐράνης
 τρίψας φύλλα ὡς λεότατα, ἢ ῥῆ
 ἔχθ. χαλῆς, ἐῖ ἢ μὴ ξηρῆς διείς ἐν
 ὕδαλι πίνην διδόναι. ⁹δάφνης κερ-
 πὸν τρίψας ὡς λεότατον, κὺ ὕος ηη-
 λείης σέαρ τήξας κὺ μέλι, ταῦτα
 ὁμῆ πάντα μίξας κὺ τρίψας, ἐκ-
 λεκτὸν διδόναι. ¹⁰σαφυλῖνον τριῶων
 ὡς λεότατον ἐν οἴνω διείς κεκρη-
 μῶω, πίνην διδόναι.

xxvi. Ἦν αἱ μήτρας μὴ κατέ-
 χωσι τὴ γυνῶ, ²μέλιον κὺ λίθον,
 ἢ πῖς τὸ σιδήρον ἀρπύζει, ταῦτα τρί-
²⁹⁹ψας λεία, ἐς ῥάχης δάπνησον, κὺ ἐς
 γάλα γυναικὸς ἐμῶσας, παρθε-
 τῶ χρῆσθω. ³χαλκῆ αὐτὸς τρίψας,
 μέλι δεινῶ κὺ παρθελίνας τῆθ.

⁴Ὅταν αἱ μήτρας ἔσῃ ἀνδρὸς τὴ
 γυνῶ ἐξερύχωνται τρίτη ἡμέρη,
 πῖσα ἀνάγκη τῆς γυναικὸς, ἢ
 ταῦτα πείχη, πῶς πεπονημέ-
 νας εἶναι τὰς μήτρας, ⁵κὺ ἐδύνατῃ
 ἔσῃ ἀνδρὸς ἢ γυνῆ ἐμῶσθιν ἐν τῆσι
 μήτρασι, ἀλλὰ ἀποκλείει. ⁶κὺ κὺ ¹¹⁷

⁷Διὰ τῶτων ἐδύνατῃ κῦσση, ἕως
 αὐτὸ πῶρος ἐνῆ ἐν τῆσι μήτρασι. ⁷
 ἔσῃ πῶρος ἢ δε ἢ ἐξέλασις. ⁸πτεροῦ
 λαῶων ὡς ἐλάχσαι κὺ μαλθακῶ-
 τατα ξυδησας ὁμῆ, τῆτοισιν ἐπα-
 λείφθιν ἄς μήτρας, ὡς τὸς ὀφθαλ-
 μὸς ἐπαλείφουσι, ὁμῆ κῶσας τῆ
 παρθεῖ ἀμμῶ ὡς λεπτοτάτω, κα-
 ταδῆσας τὰ ἄκρα, ¹⁰εἶτα ῥοδῶ
 πολλῶ χρίσας αὐτὰ, ὑπὲρ ἀνα-
 κλινῆς, ὑπὸ τὸ σφῶ μισθῶ ὑπο-
 θῆναι. παρθεφάλοιον, ὑποθεῖ- ¹¹⁸

diluat, ac bibat. ⁶ Aut adipem
 ovillum, & anserinum, & mel
 simul mixta ac trita delingen-
 da præbeto. ⁷ Aut pastinacæ
 semen levissime terito: & lac-
 tti superstantem concretionem
 ammisceto, & adipem anse-
 rinum eliquatum. Hæc ferve-
 facta sorbenda dato. ⁸ Aut ori-
 gani folia viridia, si haberi
 possunt: sin minus, sicca le-
 vissima trita, ex aqua biben-
 da dato. ⁹ Aut lauri baccas le- ⁴⁶⁰
 vissime terito, & suis fœminæ
 adipem liquatum, & mel am-
 misceto, & simul omnia trita
 delingenda præbeto. ¹⁰ Aut
 pastinacæ semen levissime tri-
 tum ex vino diluto bibendum
 dato.

xxvi. Si uteri genituram non
 contineant, ² plumbum, & lapi-
 dem qui ferrum ad se rapit, le-
 viter terito, & linteo illigato,
 quo in muliebri lacte tincto,
 subditio utatur. ³ Aut æris flo-
 rem tritum ac melle dilutum ⁴⁶⁵
 subdat.

⁴ Quum uteri genituram vi-
 ri eructant tertia die, necesse
 est mulieris, quæ hæc pati-
 tur, uteros callo repletos esse,
⁵ & non potest viri genitu-
 ra intus in utero manere, sed
 excluditur, ⁶ & propterea
 concipere non potest, quan-
 diu callus in utero fuerit ⁷ At
 calli expulsio sic fit. ⁸ Pennas
 sumito minutissimas ac mollis-
 simas, hisque simul colligatis
 uteros illinito; quemadmodum
 oculos illinere solent, ⁹ ita ut ⁴⁷⁰
 pennas exæques, ipsarumque
 summas partes tenuissimo filo
 deliges, ¹⁰ & multo rosaceo illi-
 nas. Sic autem facito. Supinam
 reclinato, & sub medios lumbos
 pulvinar subjicito, & specillum
 im-

γα

im-

ναγ ἢ μήλων, ¹¹ ἄσκέλεα ταύουσα
 10 ἢ γυναικῶς, καὶ Διοσφῆτας τὸ μὲν ἐν-
 θεν, τόδ' ἐνθεν, ἀνασρέφειν αὐὰ καὶ
 κῆρα ἢ μήλην, ἕως αὐὰ παρὰ κύψη. ¹¹⁹
¹² ἐπιὼ ἢ ἴδης ἐν τῷ σώματι τῆς ¹²⁰
 μητρός, ἢ μὲν παρὰ κύψη ἐν τῷ
 ἰσθμῷ, καὶ ἔτελη ἐπακροθῆσιν, πάν-
 των ἄεσον τῆτο. ¹³ ἢ ἢ ἐνέχῃ ¹²¹
 ἐν τῷ σώματι τῆς μητρός, λαοῖδι ὡς
 λεπτοτάτη ἀεθροθῆσιν ὁρμῶν ἐξελ-
 κῶσσι ἢ σὺχῆ καὶ μὴ βιωμῶς. ¹⁴ καὶ μὲν
 ταῦτα ἐυγχομιάσθω τῷ ἀνδρὶ.

XXVII. ἢ ἢ κούσῃ ἐπιφύνη),
 ἢ ἢ οἶδα ξηρῶν, μίλιον, ὅς ἐρακρον σι- ¹²²
 15 πῆς τρεῖσιν λέϊα, ἐς ῥάκως ἄπο-
 δήσας ἀεθροθῆσιν. ² γλυκυσιδῆς ¹²³
 τῶς μέλανας κερπῶς τρεῖσιν ἐν
 οἴνω διδόναι πῆιν κεκρηθῆσιν. ³ ἢ ἢ
 ἢ σιωῶσαι ἀλγῆ καὶ κούσῃ γαστέ-
 ρα, καὶ αἴμασι οἱ φανῆ νεαρὸν, ⁴ λίνον
 κῆσας, καὶ βρούον ἀπαλὸν, ἢ χύλιον
 ἔλαμον, ταῦτα μίξας ὀίνω λούκῳ ¹²⁴
 ὑδαρῶν, διὰς διδόναι πῆιν. ⁵ ἢ ἢ
 μητρεῖ ἀεθροθῆσιν ἔξω τῆς φύσος,
⁶ πῆρ ἔχῃ, μάλιστα μὲν τὰ αἴμασι καὶ
 ἢ ἔδρῳ, ⁷ καὶ τὸ ἔρον τῶν κατ' ¹²⁵
 ὀλίγον, καὶ δάκνεται τὰ αἴμασι. ⁸
 20 ταῦτα πῆσιν, ἢ ἢ ἐν τῶν ἐσθῶ ¹²⁶
 τῷ ἀνδρὶ μὴ ἀεθροθῆσιν. ⁹ ὅταν
 ἔτις ἔχῃ, μύρτα καὶ λαῖσιν πῆσιν μα-
 τῶ ἐψήσας ἐν ὑδαρῶν, καὶ αἴμασι τὸ ¹²⁷
 ὑδαρῶν ἐς τὸ αἴμασι, ἀεθροθῆσιν ὡς
 ψυχροτάτη ἐς τὰ αἴμασι, ¹⁰ καὶ τρεῖ-
 σιν λέϊα ἀεθροθῆσιν. ¹¹ ἐπιπῆ
 ὑδαρῶν πῆσιν φακῶν, μέλι καὶ ¹²⁸
 ὄσθιν ἐξυμῆσιν, ἐμίτω, ἕως
 αὐὰ μητρεῖ ἀνασπαθῶσιν. ¹² καὶ
 ἢ κλίνῳ ὑψηλοτέρῳ ἀεθροθῆσιν
 κῆσιν. ¹³ ὑποθῆσιν ἢ ὑπο [αἴμασι]
 τὰ αἴμασι, κακώδεα, ὑπο ἢ πῆσιν ῥι-
 νας, ὄσθιν. ¹⁴ σπῆσιν ἢ κῆσιν
 25 ὡς μάλιστα πῆσιν καὶ ψυχροῖσι.
 15 ἢ ἢ τῶν ὑδαρῶν λούκῳ πῆσιν. ¹²⁹

immittito, ita ¹¹ ut cruribus
 mulieris extentis, & hinc at-
 que illinc diductis, specil-
 lum sursum ac deorsum vertas
 donec promineat. ¹² Postquam
 autem videris in osculo uteri
 callum, optimum quidem hoc ⁴⁷⁵
 fuerit, si non adhæreat in co-
 xa, sed ultro sequatur. ¹³ Si
 ita in osculo uteri inhæret,
 vofella tenuissima prehensum
 extrahere conare, providus ut
 placide hoc fiat, & non violent-
 ter. ¹⁴ Et postea viro condormi-
 miet.

XXVII. Si prægnanti menses
 compareant, stercus asininum
 siccum, & rubricam, & sepix te-
 stam terito, & linteo illigata ap-
 ponito. ² Aut præoniæ femina
 nigra, in vino diluto trita biben-
 da dato. ³ Si vero à coitu imum ⁴⁸⁰
 ventrem dolet, & sanguis recens
 ipsi apparcat, ⁴ lini semen tustum,
 & muscum mollem, & adipem
 aserinum, mixta ac molli lana
 excepta imponito. ⁵ Si uteri ex-
 tra naturam progressi fuerint, ⁶
 calor habet maxime pudenda, &
 sedem: & urina paulatim destil-
 lat & pudendum mordet: ⁷ pati-
 tur autem hæc, si recens ex
 partu viro condormierit. ⁸ Quum
 sic habuerit, myrti baccas & ⁴⁸⁵
 loti ramenta in aqua coquito, ⁹
 & aquam per noctem sub dio ex-
 ponito, atque sic frigidissimam
 pudendis affundito, ¹⁰ & trita
 hæc apponito. ¹¹ Postea aquam
 lentium bibens, melle & aceto
 ammixtis, vomat donec uteri
 fuerint retracti: ¹² & lectus à
 pedibus altior sit: ¹³ & graveo-
 lentia sub pudenda suffrito, odo-
 rata vero sub nares. ¹⁴ Cibis
 utatur quam mollissimis ac fri-
 gidis: ¹⁵ & vinum aquosum al-
 bum bibat, ¹⁶ & non lave- ⁴⁹⁰

¹⁶ καὶ μὴ λυέσθω, μηδὲ τὰ ἀνδρῶν
ζυγχοῦ μείσθω.

XXVIII. Ἦν ἢ παντί πασιν ἐκ
τῶν ἀιδίων ἐκπίσωσιν, ἢ ἐκ κρέμαν-
ται οἶον ἀφ' ὄρχης, ἢ ὀδυνη λαμβάνει. ¹³⁰
νη. ³ τὸ τῷ ἢ, ὅταν ἐκ τούτων παλαμ-
πώρησι, ὡς ἴσως σεῖσμαι ἢ ὑσέραι, ἢ καὶ ¹³¹
τὰ ἀνδρῶν ζυγχοῦ μείσθω ἐν τῷ λο-
χεῖω. ⁴ ὅταν ἕτως ἔχη, ψύγμα ἄλλο
προσθήσει ἄλλο πρὸς τὰ ἀιδία, καὶ τὰ
ἕξωθεν ὑποκαθήσει, ⁵ σιδῆλον ἐν ¹³²
οἶνω μέλιτι οἶνω δὲ ἐψήσας, ἕτω
³⁰ ὡσεὶ πλωῦν εἰσὶν ἀπαρτέον. ⁶ ἐπι-
τα μέλι καὶ ῥητίνην σωτήριον, ἴσον
ἕκαστον, ἐγχέειν ἐς τὰ ἀιδία. ⁷ καὶ
κεῖται ὑπόπλυνον, ἢ ἄνω τὰ σκέλη ¹³³
ἕχουσαν ἐκτινακθῆναι. ⁸ καὶ πῆται
σπόγγον προσθεῖς ἀναδῆσαι ἐκ τῶν
ἕξωθεν. ⁹ ἕς τ' αὐτῶν ἕτως ἔχη, σι-
πίων δέον ἀπέχεσθαι, ποτῶν δὲ ὡς
ἐλαχίστω χρεῖσθαι, μέγιστον αὐτῶν
ἡμέραν παρέλθωσι. ¹⁰ καὶ, ἢ ἢ ἢ ¹³⁴
ἕτως ἐθέλωσιν εἰσεναῖ. ¹¹ ἐῖς μὴ ἀ-
κρας ἀειξέσμαι τὰς μήτρας, ἢ καὶ ¹³⁵
ἀποπλυνῶμαι τῇ πιτύρῃ ἐφθῆ. ¹²
ἐπιτα πρὸς κλίμακα δῆσαι τὸς
³⁵ πόδας, κρένειν καὶ κεφαλῶν, ἢ τῇ
χρῆσιν εἰσώθειν. ¹³ ἢ ἐπιτα ξυμῶσι ¹³⁶
τὰ σκέλη ἀπαρτέον, ἢ ἡμέραν ἐ-
νύκτα ἀτρέμα. ¹⁴ δίδοναι ἢ ὀλίγον ¹³⁷
χυλὸν πισάνης. ¹⁵ ψυχερὸν ἢ δίδοναι
μηδέν. ¹⁶ τῇ ἢ ἐπαύριον, ἐγκάθει-
κλίνας ἐπὶ τὸ ἰσχίον, σκύλον προσ-
θεῖσθαι ὡς μεγίστω, καὶ ἀνέλκειν πε-
λὼν χρονον. ¹⁷ ἢ ὅταν ἀφέλης, κα-
τακλίνας ἢ ἐγκάθει ἢ προσφέρειν ἄλλο ¹³⁸
λομηδέν, ἢ τὸ χυλὸν, ἕς τ' αὐτῶν ἐπὶ
ἡμέραν παρέλθωσι. ¹⁸ σιπίοσι ἢ ὡς
μαλθακωτάτοις ἢ καὶ ἐλαχίστοις
χρησθῆναι. ¹⁹ ἢ ἢ ἀποπλύνειν ἐθέλη, ἢ
⁴⁰ ποπιτέπει ἀνακθῆναι, ἕως αὐ-
τεσσαρεσκὰ δεκα ἡμέραν παρέλ-
θωσιν. ²⁰ ἐπιτα ἀνίστασθαι καὶ ἀειξέ-
σθαι

tur, neque cum viro dormiat.

XXVIII. Si vero omnino ex
pudendis exciderint, ² depen-
dent velut scrotum, & dolor
corripit. ³ Hoc autem contingit
quum ex partu laborarit, & uter-
os concusserit, & cum viro dor-
mierit in puerperii purgatione.
⁴ Quum sic habuerit, frigefacto-
ria apponat, & quod foris est de-
purgatum, ⁵ ac cum vino nigro
vinofo, in quo malum punicum
coctum est ablutum, intro de-
trudat: ⁶ deinde mel & resina, ⁴⁹⁵
pari mensura eliquata, in pu-
denda infundantur: ⁷ & decum-
bat supina pedes sursum exten-
tos habens. ⁸ Postea spongi-
as apponat, & ad lumbos deliget. ⁹
Quandiu vero sic habuerit, à ci-
bis abstinere oportet: potu vero
quam paucissimo uti, donec sep-
tem dies prætereant. ¹⁰ Et si
quidem sic redire voluerint, be-
ne est: ¹¹ sin minus, summas uteri
partes deradito, lavato, & cerato
picato illinito: ¹² deinde pedes ⁵⁰⁰
ad scalam deligato, scalamque
juxta caput pulsato, & cum ma-
nu intrudito. ¹³ Postea crura ip-
sius alternatim colligato, & diem
ac noctem finito in quiete, ¹⁴ &
modicum ptisanæ succum ¹⁵ fri-
gidum dato, aliud autem nihil. ¹⁶
Postera die ipsam reclinato, &
cucurbitam quam maximam ad
coxam affigito, & multo tempore
trahere finito: ¹⁷ & quum de-
traxeris, reclinatam jacere fini-
to, & nihil aliud præter ptisanæ ⁵⁰⁵
succum exhibeto, donec septem
præterierint dies. ¹⁸ Cibis au-
tem tunc mollissimis ac paucissi-
mis utatur. ¹⁹ Si vero ventrem
exonerare voluerit, decumbens
id faciat, donec quatuordecim
dies prætereant. ²⁰ Postea surgat,
& quam parcissime deambu-
let:

χεαλώς ἐλάττωται.²¹ κὶ μὴ λυέσθω.
²² σιπίοισι ὀλίγησι χεῖρόσθω. ²³ τὰ
 αἰδύια τοῖσι κακώδεσι θυμίοσθω.²⁴
 κὶ, ἐπιπύ ἀρχῆ) ἀσχευρέθω, " τὴν ¹³⁹
 σφινδόνην φορέτω. ἐξαμρεσις ἔμ-
 βρύς. Ἡν ἔμβρυον εὐαποθάνη ἐν τῆσι γυνῆσιν ἐς τελεογονίην χεῖρως καὶ
 ὀλίγην τὸ Φυμνόμφοι κὶ λόγην θρῦκόντω. τὸ δέρεον καὶ λιπόντω ἀσθολῶν τῶ
 σιδήρω.

let:²¹ & ne lavetur,²² & cibus mo-
 dicis utatur:²³ sub pudenda vero
 suffitus per graveolentia fiat. ²⁴ 10
 Et postquam obambulare ince-
 perit, subligar gestet.

I Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Η Ι Ρ Ρ Ο C Ρ Α Τ Ι Σ

αει

D E

Ε Π Ι Κ Υ Η Σ Ι Ο Σ .

SUPERFOETATIONE.

Basil. græc.

Foesius sect. III. 41. 260.

Basil. lat.

ΚΟΤΑΝ' ἐπικυί- 1
 σκη) γυνῆ, ² λὺ μὲ ἐν
 τῶ μέσῳ τῆ μήτρησ τὸ
 ἀσθόντον ἔχη παυδίον,
³ καὶ τὸ ἐπικύημα ἀσθασίπιδ ὑπὸ
 τῆ ἀρχαίε ἐξωθούμνον. ⁴ λὺ δὲ ἐν
 τῶ κέραν τῶ ἐτέρω τὸ ἐπικύημα
 ἔχη, ⁵ ἐπιπίκιδ ὕστερον. ἔ γνῆμον, ⁶
 ἐπιπύ χαλασῆ ἡ μήτρη κὶ ὑστερηθῆ,
 " ἔ γνῆμον ἀπολυτέσσα. ⁷ λὺ δὲ
 μὴ αὐτίκα ἀποχωρήη τὸ ἀποκύν-
 μα, ⁸ ὀδυῖας τε παρῆχθ, ⁹ κὶ ῥύ-
 μα δυσῶδες, ¹⁰ καὶ πυρετόν ¹¹ κὶ
⁵ οἰδέϊ τὸ ἀσθασίπον, ¹² ἔ τὰς κνή-
 μασ, κὶ τὰς πόδας. ¹³ κὶ λὺ ἀφ-
 λείη), ¹⁴ ἀσπίτῆ ἕως αὐτῆ ἐκπίση.

QUUM superfœtarit¹¹¹
 mulier, ² si primum³³³
 puerum in medio ute-^{rag}
 ri habuerit, ³ super-⁶⁶
 foetatio elabitur, à primo ac ve-
 teri expulsa. ⁴ Si vero in altero
 cornu superfœtationem habue-
 rit, ⁵ posterius ipsam insuper pa-
 rit non vitalem, ⁶ nimirum vita-
 litate, ubi uterus 'laxatus & hu-
⁵ mectus fuerit, exsoluta. ⁷ Si ve-
 ro ' non statim secedat superfœ-
⁴ tatio, ⁸ dolores exhibet, ⁹ & flu-
 xum foetidum, ¹⁰ ac febrem: ¹¹
 & facies intumescit, ¹² tibiæque
 ac pedes: ¹³ & si pereat, ¹⁴ ci-
 bum averfatur donec exciderit.

II. " Ἐπικυίσκειν) ἔ τῆ γυναι- 6
 κῶν, ὧν αὐτὸ σῶμαχος μὲ τὸ ἀσθ-
 ῶν κύημα ζυμμεύκη, ² καὶ ῥύ-
 ἐπιφαινομῶν τῆ σημείων. ³ συμ-
 μεύκη δὲ μὲ τὰ ἐπικύηματα τὰ
 ἐπιπικτόμω ὕστερον, ⁴ λὺ μὴπω
 ἀφῆκρῶσιν ἔχη, ⁵ ἀλλὰ σὰρξ ἤ. ⁶
 οἰδέϊ μὲ ἔ, ⁷ ἀλλὰ καὶ σήπετα
 μέχερ αὐτῆ ἐξέλητ τῆ μήτρησ. ⁸ λὺ
¹⁰ πνι αὐτῆ ἐκδύη τὸ χεῖριον ἔ παυ-
 δίε ἐν τῆσ μήτρησι, ⁹ πρὶν ἔξω
 ἀρχ-

11. Superfœtant autem mulie-
 res, quarum stomachus id est
 uteri os, post primum conce-
 ptum non clauditur: ita valde,
 idque ' apparentibus signis con-
¹⁰ stat, ³ clauditur autem post su-
 perfœtationes, quæ posterius in-
 super pariuntur. ⁴ Si superfœ-
 tatio nondum partium discrimi-
 nationem habeat, ⁵ sed caro sit, ⁶
 non quidem intumescit, ⁷ sed pu-
 trefcit donec ex utero exeat. ⁸ Si
 cui exeat secunda pueri in utero, ⁹
 prius-

ἀρχῆς χωρὲν τὸ παιδίον, ¹⁰ δυσ-
τοκεῖ, ¹¹ καὶ μάλλον ἐπικινδυνώως, ⁷
ὡ μὴ ἢ κεφαλὴ ἢ ἰχθῆ). ¹² ὡ ἴνι
οὐ ἐξω ζῶ τῶ χωρεῖν τὸ παι-
δίον, ¹³ καὶ ἀσχωρῆται πρὸς τὸν
στόμαχον ¹⁴ ἐκδύη ἔ χειρὶς βρα-
χίῳ, ¹⁵ δύτοκεῖ μάλλον. ¹⁶
ὡ τε καὶ τὸ μὲν παιδίον ἵστηται ⁸
χωρεῖ, ¹⁷ τὸ δὲ χωρεῖν ἰχθῆ, ¹⁸
καὶ ἀνασπᾶ ἐν αὐτῷ, ¹⁹ καὶ μὲν αὐ-
τῷ. ²⁰ ὅσταν ἢ γινόμενον γίνηται ⁹
τὸ παιδίον, ²¹ τὰ τέττα ἢ σιὰ ρεῖ ἵπερ-
έχθ τῶν ὀνύχων, ²² οἱ δὲ ὀνύχες
¹⁵ ἐκλείπτει τῶν χερῶν καὶ τῶ ποδῶν.

III. Ὅσταν γινόμενος ἰσχυρῶς
ἔ παιδίος χεῖρ ἵπερέρη, ² πρὸ τῶν
ἀνωτέρων ὀπίσω, μέγιστος αὐ ἀπώ-
σης. ³ ἔ ὡ ἀμφοτέρω, ἀμφοτέ-
ρας ἀνῶσαι. ⁴ καὶ ὡ τὸ σκέλη
ἵπερέρη, ἀνωθεὶν καὶ τῷ. ⁵ ὅσ-
ταν ἢ ἀμφοτέρω τὰ σκέλη ἀσ-
φανεῖα μείνη, ⁶ καὶ μὴ ἔ ἵπερρωσε
ἀσχωρῆν, ⁷ πυελὴ μάλι δὲ ὄν γρη-
δαι, ἀπὸ τῶ ὑδροπότη ἔσαι ἢ
ὑστῆρ. ⁸ ὁ δὲ μὲν οὐ ἐχέτω τὸ πυ-
ελήμα. ⁹ καὶ ὅσταν ἢ μὲν κεφα-
λὴ ἀσφανεῖ, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα
ἐνῆ, καὶ ὡ δὲ πυελῶ. ¹⁰ ἔ ὅσ-
³⁰ ταν τὸ μὲν ἐν τῆσι μήτεσι ἔ σῶ-
μα ἔ, τὸ ἢ ἐν τῆσι ἀμφοῖσιν, τὸ
ἢ ἐξω τῶ ἀμφοῖν οἱ δὲ καὶ μὲν, καὶ
ἔ τας πυελῶ. καὶ ὡ μὲν ἀπὸ τῆς
πυελῆσι ἀπαχάρησι ¹¹ εἰ ἢ μὴ,
ἀελαλείψας τὸ σῶμα τῶ μήτεσι
ἢ ἐλαττωρὶ παχῆ, διὰ ὑδατι, ¹¹
ἔως ὡδῖνα ἐμποιήσῃ, ¹² καὶ ἀπὸ τῶ
ποτῶν καὶ ἐδεσῶν, ὡ ἴνα ἐμποιήσῃ.
¹³ καὶ τὰ ἀμφοῖα αὐτὰ ἀλείφῃ
κρηωτῆ, ὡ τῆς δακῆ ἢ κρηωτέρη ¹²
εἰσὶν ἔ ἰσχυρῶ.

IV. Ὅσταν ἔ παιδίος τῶ κε-
φαλῆς ἀσφανεῖσης ἐκ ἔ σωμα-
χῆ, μὴ κίττι ἐξέλη τὸ ἄλλο σῶμα
ἀσ-

priusquam puer foras procedere
incipit, ¹⁰ ægre parit: ¹¹ & mag-
is adhuc periculose, si caput non
præcedat. ¹² Si vero alicui una
cum secunda puer foras exierit, ¹⁵
¹³ & ad os uteri progressus, ¹⁴
rupta secunda emerferit, ¹⁵ mag-
is facile parit. ¹⁶ Itemque si
puer quidem foras prodit, ¹⁷ se-
cunda vero adhærescit, ¹⁸ & se-
ipsam retrahit, ¹⁹ atque isthmic
manet. ²⁰ Quum puer non vitalis
futurus nascitur, ²¹ caro ipsius
ungues supereminet, ²² ungues
vero tum in manibus, tum in
pedibus deficiunt.

III. Quum vitali puero na-
scente manus præminuerit, ² pri-
mum retro ¹ retrudenda est, do-
nec retruseris: ³ & si ambæ præ-
minuerint, ambas retrudes. ⁴ Et
si crura præminuerint, etiam hoc
repelles. ⁵ Ubi vero ambo crura
in propatulo manserint, ⁶ neque
alio processerint, ⁷ fomento uti
opus est, a quo humectissimus
uterus reddatur: ⁸ habeat autem
odorem ipsum fomentum. ⁹ Et
quum caput in propatulo fuerit,
reliquum vero corpus intus erit,
etiam sic fomento uteris. ¹⁰ Et
quum pars corporis in utero, ¹⁵
pars in pudendis, pars extra pu-
denda intumescit ac manet,
etiam sic fomentum adhibebis.
Et si quidem a fomento pro-
cesserit, fatis est: ¹¹ sin minus,
os uteri elaterio crassa aqua di-
luto oblines, quo partum pro-
ducat. ¹² Sed & a poribus ac ci-
bis partus promovendus est, ¹³
& pudenda ipsa cerato illinenda,
si sicciora quam ex re est, esse
tibi videbuntur.

IV. Quum pueri capite ex
stomacho apparente, reliquum
corpus procedere non vult, puer
autem mortuus est, digitos aqua
made-

25 ἑσθλωρεῖν, τὸ δὲ παθὼν τεθνήκη,
 τὸς δακτύλους βρέξας ὕδατι μελα-
 ξύῳ ὁ σμάχος ἔστ' κεφαλῆς ὡς φε-
 βύσας τὸ δάκτυλον, ἐν κύκλω πε-
 ριλάσῃ, εἴθ' ὑποδάλλων τὸ δάκτυ-
 λον ὑπὸ τὸ ἡλύφον, " Δι' οὖσας ἐς 13
 τὸ σῶμα ἔξω ἔλκῃ. 2 οἷόν ταν ὃ τὸ
 μὴ ἄλλο σῶμα θύρηφι ἢ τ' αἰδοίαν,
 ἢ ὃ κεφαλὴ εἴσω ἐπὶ πόδας φερο-
 μένους ὁ ἔμβρυος, ἐπὶ τὸ ἀειάγης τ'
 δάκτυλον ἐν κύκλω ἀμφοτέρως
 τὰς χεῖρας παρῆς μελαξύῳ ὁ σμά-
 χος καὶ τ' κεφαλῆς, βρέξας ὕδατι
 ἐξελκύσται. 3 ἢ ὃ σμάχος ἔξω ἢ,
 30 τ' ὃ αἰδοίαν εἴσω, παρῆς τὰς χεῖ-
 ρας ἀειλαδῶν τ' κεφαλῶν ἐξέλ-
 κῃ. 4 ἢ ὃ τὸ ἔμβρυον ἔνδον μὴ τε-
 τελευτησῆς, καὶ μὴ δυνάται μήτε
 διὰ φαρμάκων ἐκπεσεῖν, καὶ φύ-
 σιν, χεῖρας τ' χεῖρας κηρωτῆ, ἢ πρὸς
 ὀλιθηλικὴ μάλιστα, ἔπειτα ἐνείρ-
 ξας ἐς τ' μήτηρ, διελεῖν τὸς ἄμους
 διὰ τὸ τρυφήν ἐπερέστωτα τῶν
 μεγάλων δακτύλων.

v. Ἐλθὲν ὃ χεῖρ πρὸς τὰ τοιαῦ-
 τα " καὶ ὄνυχας ἐπὶ τῶν δακτύλων τῶν 14
 μεγάλων. 2 καὶ διελόντα ἐξενεκτεῖν
 35 τὰς χεῖρας. 3 ἔπειτα πάλιν ἐνείρ- 15
 ξαντα τὰ κηρίων ἀναχίσται. 4 καὶ
 ἀναχίσται, ἢ συχὴ ἐξελείντα ἐν τῷ
 ὀλίθω. ἔπειτα ἐξελόντα σιωτρί-
 ψαι τὰ τελευτήρια, ὡς συμπεσόν
 τὸ σωματίον, ὡς ἀλῆστρον ἡλύφον,
 καὶ ῥῶν ἐξίτη, καὶ ὄγκωδες εἶον. 6 τὸ ὃ
 χεῖρον ἢ μὴ ῥηθῆδες ἐκπέπτη,
 μάλιστα μὴ εἰσὶν πρὸς τὸ ἔμβρυον
 προσκρεμάσθαι. 7 ἔστ' λεχὼ προσκα- 16
 ῥῆσθαι ὡς πρὸς ἐπὶ λαοσάνω. ἔστω δὲ 17
 καλοσκόπασθαι ὄψιν ὡς ἡλύφον, ἵνα τὸ
 ἔμβρυον ἐκκρεμάσθαι σιωπεί-
 σωσθαι τῶν βάρῃ ἔξω. 8 ἢ συχὴ ὃ τῷ το 18
 40 ποιῆν, καὶ πρὸς βίβω, ὡς καὶ μὴ 18
 διπλοσάσθαι ὡς φέσιν φλεψ-
 μωνίω

madefactus inter stomachum ac
 caput immittito, & in orbem
 circumducito, deinde subditum
 sub mentum digitum in os in-
 trudito, ac foras trahito. 2 Quum
 vero reliquum corpus extra pu-
 denda fuerit, caput autem intus,
 in pedes videlicet prodeunte fœ-
 tu, postquam digitos in orbem
 circumduxeris, ambas manus
 inter stomachum ac caput aqua
 præmadefactas immittito ac ex- 35
 trahito. 3 Si vero extra stoma-
 chum fuerit, verum intra pu-
 denda, immissis manibus appre-
 hensum capite educito. 4 Si por-
 ro fœtus intus maneat mortuus,
 & non possit neque sponte, ne-
 que per medicamenta juxta natu-
 ram excidere, manu cerato
 maxime lubricante uncta, deinde
 in uterum intrusa, humeros à
 collo magni digiti conamine de-
 ducito.

v. Oportet autem ' ad hujus- 40
 modi etiam unguem instrumen-
 tum in magno digito habere, 2
 & distractione facta manus edu-
 cere, 3 deinde rursus immissa
 manu, ventrem diffindere, 4 &
 ex diffisso intestina sensim exi-
 mere: 5 deinde his exemptis
 latera confringere, quo confi-
 dens corpusculum levius ac ex-
 peditius fiat, & facilius exeat non
 tumidum existens. 6 Cæterum
 si secunda non facile excidat,
 maxime quidem ad fœtum ap-
 pendere ' sinenda est, & puerpera 45
 velut super sella ventri exone-
 rando destinata, lasanum Græci
 vocant, locanda. 7 Sit autem in
 altum extructa sella, vel simile
 quiddam, quo fœtus dependens
 gravitate sua secundam simul
 extrahat. 8 Sensim autem hoc
 faciendum est, non violenter, ne
 præter naturam divulsa, inflam-
 mationem

κινῶ ἐμποιήσῃ. ⁹ ἰσοκείαδ' ἔν
 δέ τῳ ἐμβρύῳ εἰσία, ὡς ὄγκω-
 δέστω νεόξανα, ἵνα κτ' μικρὸν
 ἐνδιδῷ. ἢ ἀσκήα δύο ἐξιδυμῆα
 ὑδατῶ μετὰ. ἐπάνω δὲ τῶν
 ἀσκήων εἰσία· ἐπάνω δὲ τῆτων
 τὸ ἐμβρυον. ἐπίτα τρυπήσῃ ἐκεί-
 τερον τῶν ἀσκήων γροφία, ὅπως
 ῥῆ κατὰ μικρὸν τὸ ὑδρ. ἐκρέον-
 τῶ δὲ τῷ ὑδατῶ, ἐνδιδάσκει
 οἱ ἀσκήοι. ἐνδιδάτων δὲ, ἐπιπαῖ-
 ται τὸ ἐμβρυον τὸν ὀμφαλόν. ὁ δὲ
⁴ ὀμφαλὸς ἐφέλκε τὸ χροίον. ¹⁰
 κὺ δὲ μὴ δυνήται κατῆσθ' ἐπὶ
 τῷ λαοσίω, ἢ ἐπ' ἀνακλίτῃ δίφρῃ ¹⁹
 τε τρυπημῆς κατῆσθαι. ¹¹ κὺ δὲ
 ἀδενή τὸ σπύλον κατῆσθαι, πλὴ
 κλίνῳ ὡς ὀρθοτάτῳ δὲ τῷ πρὸς
 τῆς κεφαλῆς μερῶν ἀσκαντες, ἵνα
 κατὰ ῥίπη ὡς μέλιτα κατ' ἐνε- ²⁰
 πιπαῖται τὸ κατὰ βάρεθ. ¹² ἰσὸ
 δὲ τὰς μαχάλας ἢ ἦσῃ πλὴ ²¹
 λεχῶ, ἐξωτὴν τῶν ἰματίων, πρὸς
 τῆ κλίνῃ τῆ ταινίῃ, ἢ ἰματίῳ πλά-
 τεϊ, καὶ μαλθακῶ ὅπως μὴ, ὀρ-
 θῆς ἐέσης τῆς κλίνης, κατὰ τὸ σῶ-
 μα φέρηται. ¹³ τὸν αὐτὸν ἢ τρέ-
⁴⁹ πον, κὺ δὲ δὲ τὸ ἀγαθὸν ὁ ὀμφαλὸς,
 κὺ δὲ δὲ τὸ πῆμα πῆς πρὸς τῷ κερῶ,
 βάρεια σύμμετρα ἐκκρεμαννῶ-
 ται, πλὴ ἐξαγωγῆ τῶ χροίω
 ποιέσθαι. βελπίη γὰρ αὐτῆ γε-
 ροπέη τῶν τοιῶνδε γίνεται, καὶ
 ἦκιστε βλάπτει.

VI. Ἦν δὲ πνευ ἐναποθνήη τὸ
 παιδίον ἐν τῇ μήτρῃ καὶ μὴ ἐξέλ-
 θῃ, ὕρῆς ἐέσης τῆ μήτρης, καὶ μὴ
 ἐκείσης ἐπὶ τὸ ὕρῶν, ἀλλὰ ξη-
 ρουθῆ ἢ μήτρῃ, πρὸ τῶν ῥῶ οἰ-
 δισκεται αὐτὸ ἐπίτα τίχεται καὶ
 σήπεται τὰς σάρκας, καὶ ῥέει ἴ-
 ρηρι. ὕστατα δὲ τὰ ὄσεα χερσῶ.
² καὶ ῥόθῳ ἐν οἰσι λαμῶναι, κὺ
 μὴ

mationem inducat. ⁹ Subster-
 nere igitur lanas molles quam
 maxime recens carminatas fœ-
 tui oportet, quo paulatim re-
 mittant ac confidant, Aut utres
 duos copulatos aqua plenos sup-
 ponere, & supra utres lanas in-
 sternere, & supra has puerum:
 deinde utrumque utrem stilo
 perforare, quo paulatim aqua
 effluat. effluente autem aqua,
 utres remittunt ac confidunt:
 confidentibus autem utribus,
 fœtus umbilicum attrahit, um-
 bilicus vero attrahit secundam.
¹⁰ Si vero supra lasanum, vel si-
 mile quiddam puerpera federe
 nequeat, super reclinatam sel-
 lam perforatam collocetur. ¹¹ Si
 vero adeo debilis est, ut omnino
 federe non possit, lectum quam
 erectissimum à capitis partibus
 struemus, ut deorsum declinet
 ac repat, & sic fœtus gravitas
 quam maxime simul secundam
 trahat. ¹² Verum puerperam sub
 alis, foris ad lectum fascia, aut
 loro lato ac molli, alligare opor-
 tet, ut ne quum erectus sit lec-
 tus, corpus ipsius deorsum fer-
 ratur. ¹³ Juxta eundem autem ⁶⁰
 modum etiam si umbilicus ab-
 ruptus sit, aut etiam ante tempus
 recisus, moderate gravibus pon-
 deribus appensis, secundæ edu-
 ctionem facere oportet. Optima
 enim hæc curatio in talibus exi-
 stit, & minime lædit.

VI. Si cui puer in utero im-
 moriatur, & non egrediatur hu-
 mido utero existente, & quum
 jam non habeat amplius humi-
 ditatem, sed siccatus fuerit ute-
 rus, primum quidem intumescit
 puer, deinde colliquefcunt ac
 putrescunt carnes, foratque ef-
 fluunt, postremum autem ossa
 procedunt: & fluxus aliquan-
 do

5 μὴ' ὑπερτέρον ἀποθάνει. 3 ὁκίταν
 τὸ παιδίον ἐπεθνήκει, καὶ τοῖς ἄλ-
 λοῖς ἐντελευτήσῃ σημείοις, καὶ
 κελεύειν, τὸ τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ κεῖσθαι,
 τὸ τὸ δὲ ἐπὶ ἄριστερα μέσθαι ἀλλήν.
 μεταπίπτει γὰρ ἐν τῇ μήτρῃ τὸ παι-
 δῖον, ὅπου πέρωσι αὐτὸ καὶ ἡ γυνὴ,
 ὡς ὡς λίθος ἢ ἄλλο τι, ἐν τεθνή-
 κει καὶ τὸ ἦτορον ψυχρὸν ἔχει. 4 ἐν
 δὲ ζῶν, τὸ, τὸ ἦτορον θερμὸν ἔχει,
 καὶ ἡ μὲν γαστήρ ὅλη μεταπίπτει,
 τελευτῶν μὲν ἄλλο σῶμα. ἐν
 αὐτῇ ἢ ἐδὲν μεταπίπτει χωρὶς ἄλλο
 σῶμα.

10 VII. Ἦν πινι αὐτὸ ὠδινέση ὑπερ-
 ἔχει παίδες ἰσὺς πολλὰς ἀματώδης
 γίνονται ἀνάδωτον, κίνδυνον τὸ
 παιδίον τεθνηκὸς ἀπολυθῆναι, ἢ ἐ-
 βιώσθαι γινέσθαι. 2 κυσέων τῶν
 γυναικῶν, ὁ σῶμα καὶ τὸ πλείων
 ἐγγὺς τυγχάνει εἶναι, ὑπερῆ τὸ κε.
 3 κυέσσει ἡ γυνὴ, ἐν μὴ λαγνύου-
 νται, ῥηίπρον ἀπολυθῆναι ὑπερ-
 κε. 4 ἢ τὰ διδυμα κύσσει πικρὰ
 τῇ αὐτῇ, ὡς ὡς σινελαθεῖν ἔχει ἢ
 ἐνὶ χερσὶ τὰ παιδιά ἀμφοτέρω.
 5 γυναικὶ δυσχερέση, ἐν τὸ παι-
 δῖον ἐν τῇσι γυνήσιν ἔχεται καὶ
 15 μὴ ὑπόρως ἐξέλθῃ, ἀλλὰ σινε-
 πόνω καὶ μηχανήσιν ἰστέον, ταῦ-
 23 τὰ τὰ παιδιά ὑπερζῶσα. τετέων ἐ-
 χεῖ ὁμφαλὸν ἀποτέμνει πρὸ αὐ-
 τήσιν, ἢ πῶση, ἢ φωνήσιν, ἀλλὰ
 εἰαῦ. ὑπερκαρῆσιν δὲ τῶν γυναι-
 κῶν ὡς ἡσπῆσιν ὑπερκε. καὶ ἐν
 διψῇ, πινέτω μελίκρητον. 6 καὶ
 ἐν ὁμφαλὸς ἐμφυσῆται ὡς ὡς
 σῶμα καὶ, καὶ κινήσιν, ἢ πῶ-
 ρῆσιν τὸ παιδίον, ἢ φωνῆσιν ῥήσιν,
 καὶ τότε ἀποτέμνει ἀναπνεοῖσιν
 ὑπερκε. 7 ἐν δὲ μὴ φουσῆται ὁ
 ὁμφαλὸς, μὴ δὲ κινήσιν, χεῖρον
 10 εἰσχυροτέρως, βιώσεται.

11X. Κυέσ-

do corripit, si non prius moria-
 tur. 3 Quum puer immortalis
 fuerit, tum aliis signis conjectare
 id licet, tum jubere, ut aliquan-
 do in dextro latere jaceat, ali-
 quando in sinistrum transinuet.
 Translabitur enim in utero puer
 eo quo mulier se vertit, velut
 lapis, aut aliud quiddam, si mor-
 tuus fuerit, & pectinem frigi-
 dum mulier habet. 4 Si vero
 vivat, & pecten calidus est, &
 venter totus translabitur una
 cum reliquo corpore extensus,
 & in ipso nihil translabitur abs-
 que reliquo corpore.

VII. Si cui ex partu laboran-
 ti fluxus multus sanguinolentus
 citra dolorem, ante puerum pro-
 deat, periculum est puerum
 mortuum exolvendum esse, &
 non vitalem processurum. 2 Præ-
 gnantibus mulieribus plerisque
 stomachus uteri prope extat
 ante partum. 3 Mulier prægnans
 si non coitu utatur, facilius à
 partu liberabitur. 4 Quæ ge-
 mellos gestat, eadem die parit
 velut concepit, habet autem
 utrosque pueros in una secunda.
 5 Muliere ægre pariente, si puer
 in genitalibus locis hæreat, &
 non facile exeat, sed cum labore
 ac medicis machinamentis, tales
 pueri modicæ vitæ sunt. horum
 umbilicum secare non oportet,
 priusquam mingant, aut ster-
 nunt, aut vociferentur, sed si-
 nendi sunt, & mulier proxime
 apud puerum permaneat: & si
 fistierit, aquam mulsam bibat: 6
 si umbilicus infletur velut sto-
 machus, & moveatur, aut puer
 sternutet, aut vocem rumpat,
 tunc sane secetur dum puer res-
 pirat. 7 si vero non infletur um-
 bilicus, neque moveatur, tem-
 pore accedente vivet.

ff 5

11X. Præ-

11X. "Κυέσται γυναικα βύ²⁵
 μη άλλως γινώσκης, ἀλλ' οἰόθητολ-
 μοι ἑλκυσμένοι καὶ κροίωτεροι γί-
 νον·) ἔ τὰ λούκα ἔ ὄφθαλμῶν ἔκ
 ἔχθ' ἔ φύσιν ἔ λούκῃτη, ἀλλὰ
 πειλδνότερα. ² βύ πς ἐπίτευς ἔξ-
 σα, κροίη ἔ τὰς ὄφθαλμῶν, καὶ
 ἔ ποιδέν τὸ πρῶτον, ἔ ὄλη αὐ-
 τῷ καὶ οἱ πόδες οἰδέσιν, ὡς παρ' ἔ πο
 φλέγματες λούκῃ ἐχρῆθη φαίνε-
 ται. καὶ τὰ ὄτα λούκα, ἔ τὴν ῥίνα
 ἀκρῶ λούκῶ, " καὶ τὰ χεῖλεα πε- ²⁶
²⁵ λιδνὰ, αὐτῆ' πενηκῆτα φέρει ἔ
 πικρῆ ἢ ζῶντα, πονηρὰ ἔ ἔ βίωσι-
 μα· καὶ αὐαμα ὡς νοσηλούοντα. ἢ
 πρῶτερον ἔ γνίμα. ³ ταύτη ἔ τὸ
 αἴμα ἐξυδατῶη. δει ἔν τῇ τριαύ-
 τη μῆ τὸν τόκον, τὰ δὲ ὄτα πρῶ-
 ἔ ἔ ναι· καὶ ἐοδίν" καὶ πίνειν δὲ ὄ- ²⁷
 δεα. ἔ παρ' ἔ τον ἔ πρῶτον ἢ ρίς,
 ἔ ἔσημῶ γίνεται ἄκη καὶ χεῖ-
 μα λαμῶν. ⁴ " βύ ἔ νι κνίσκηση ²⁸
 γνῶ ἐπιθυμῆ) ἐοδίν ἢ αὐθρακας,
 ἔ ἐοδίνται, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔ
 παρ' ἔ φαίνεται, ὡς τὰν τεχῆ,
 σημεῖον δὲ τῷ τοῖστων.

³⁰ IX. Γυναικὶ 'χερὶ εἰδέναι τὸν
 μαζόν ὡς τέρως ἐπὶ αὐτῇ μέζων.
 κείνη γδ τὸ ἔμορνον. ² ὡς γίως δει
 καὶ τῷ ὄφθαλμῶν. ἔ ται γδ μ ζων καὶ
 λαμῶν τῶ τὸ πᾶν εἶπω ἔ βλε-
 φάρε, ὡς τῶ ἢ ὡ μαζὸς μέζων.
³ " βύ ἔ νι καὶ δὲ πρῶτερον μῆ ²⁹
 λίλυ ἔχυρῶν ὄδῶμα ἐς τὰ ἔργρα
 ἀφικνάνται καὶ βρυγμῶς ἔχη· καὶ
 σκορδινῆ)· καὶ χασμῶται, ἔλ-
 πῆς ταύτην κνίσκη μῶλλον, ἢ εἶ-
 πς αὐ τῶτων μῆδεν πάχη. ⁴
 " γυνὴ ἢ πς παρ' ἔ αὐτῶ φύσιν ³⁰
 ἔ ἔ ἔ ἔ, καὶ πῆσῶ, ἔ φλέγματες
³⁵ ἔ πῆσῶ, ἢ κνίσκηται τῶ τῶ τῶ
 χεῖρω. ἢ πς δὲ φύσῶ τριαύτη
 ἐπὶ κνίσκηται τῶ τῶ ἔνεκιν, βύ
 μῆ ἔ

11X. Prægnantem mulierem
 si aliter non cognoscas, oculi
 tracti & caviore sunt, & can- ²⁵
 didum oculorum albedinis nat-
 turam non habet, sed lividius
 existit. ² Si qua partui vicina
 sit, & oculos cavos habeat, &
 facies intumescat, & ipsa tota
 itemque pedes tument, ut velut
 pituita alba apprehensa appareat,
 & habeat aures albas, & sum-
 mum nasum album, & labia livi-
 da, ea ipsa mortuos gestat quos
 pariet, aut vivos prave, & non
 vitales, & exanguis, ut porne mor-
 bosos, aut prius peperit non
 vitales. ³ Huic sanguis in aquo ³⁰
 fitatem conversus est. Oportet
 igitur tali post partum odorata
 in vulvam apponere, & comedere
 ipsam ac bibere odorata. &
 primum in facie nasus summus
 insignis evadit, ac colorem reci-
 pit. ⁴ Si qua prægnans terram
 edere concupiscat, aut carbones,
 eaque edit, in capite pueri ubi
 natus fuerit, signum à talibus
 apparet.

IX. Mulierem id nosse expe-
 dit, utra mamma ipsi major est, ³⁵
 illic enim fœtus existit. ² Simi-
 liter autem & oculum conside-
 rabit. Major enim & splendi-
 dior omnino erit intra palpe-
 bram, etiam ejus partis cujus
 mamma major existit. ³ Si cui
 ab appositis in vulvam non val-
 de fortibus, dolores in articulos
 perveniant, & stridor dentium
 corripit, & membris tendatur,
 ac oscitat, hanc magis concepisse
 spes est, quam eam quæ nihil
 tale patitur. ⁴ Mulier quæ ³⁰
 præter naturam crassa est, ac
 pinguis, & pituita repleta, non
 concipit hoc tempore. ⁵ Quæ
 vero ex natura talis est, horum
 gratia concipit, si non aliud quid-
 dam

μή τι ἄλλο κωλύη αὐτήν. 6 τῶν
 γυναικῶν τῆσι παλείσῃσι ὅταν
 πρὸ ἐπιμύκῃα μέλλῃ φαίνασθαι, ὅ 31
 σῶμα αὐτὸς ἐσωτὸν ἀνάστα-
 κε μῶλλον ἢ ἄλλοτε.

Χ. Γυνὴ ἥτις ὄρῃ μὲν ἐξ- 32
 σα πέπαι) κυσπομῆν, φλεβοθ-
 μείσθω δις ἔστω αὐτῆς ἀπὸ τῶν χι-
 ρῶν καὶ σκελεῶν. 2 ἢ ἡνι ὀδυῶναι 33
 ἐν τῷ ἰχίῳ, ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ, ἢ ἐν
 χερσίν, ἢ ἄλλοσὶ πρὸ σῶμα αὐ-
 40 ὅταν δὲ κύη σκλείπῃσι, ὅσταν
 δὲ ἀπολυθῆ ἀπὸ τῆς μήτρας, ἐν-
 σι-ξυμφέρῃ τὰ σῶμα καὶ πίνῃ καὶ
 προσήσθαι πρὸς τὸ σῶμα τῆς μή-
 τρης. 3 ὅταν ἰνὰ ἰητρούς γυναι-
 κα κυήσῃ ἐνεκὴν, ὅσταν δὲ κῆ
 κεκατάρθῃ, καὶ τὸ σῶμα καλῶς
 ἔχη τῆς μήτρας, 4 λυσάσθω καὶ σμη-
 ξάσθω τὴν κεφαλὴν. 5 ἢ μὴ ἀλλ- 34
 ψάσθω δὲ μηδενί. 6 ἔπειτα ὀθόνιον
 ἀνοδμῶν. ἀποθέσθαι πρὸ αὐτῆς
 τὰς τεύχας πεπλυμῶν κενρυ-
 φάλω πεπλυμῶν, ἢ μηδενὸς
 ὀζονί. καὶ ἀποθέσθαι τὸ ὀθόνιον
 45 ἐπιθέσθαι πρὸ τῆς. 7 ἔπειτα ἀνα-
 πνέσθαι πρὸ τῆς μήτρας χαλκῶντι
 πρὸς τὸν σῶμα, ἐψησάσθαι καὶ
 μαλθαξάσθαι ἐς πῦρ, καὶ μὴ ἐς τὸν
 ἥλιον. 8 ἔπειτα πρὸ ἀποδυσάμῃ
 τὴν κεκρυφάλον μείξαι ὀθονί, ὅσταν
 ὀφραυθῶν παρεχέται πρὸ τῆς
 αὐτῆς κενρυφί. καὶ ἢ μὴ ὀζέσι.
 καλῶς ἔχη τῆς κατάρθῃ. ἢ δὲ 35
 μὴ, κακῶς. 9 ἀσπῆσθαι δὲ ταῦτα
 ποιεῖται. καὶ ἢ μὴ τίλισσαι ἢ,
 ἐδὲ ποτε ὀζέσι, ἢ τε καυρομῆν,
 ἢ τ' ἄλλως. 10 ἐδὲ ἢ κενρυφί πρὸ-
 σθῆ, ἐδὲ ἢ τῶν καλῶς ὀζέσι. 11
 ἢ πρὸς τὴν κυήσῃ) θαμείως καὶ ὄρῃ μὲν
 50 μὲν ἐστὶ καὶ ὄρῃ μὲν, ἢ μὴ πρὸ- 36
 σθῆς μὴ δὲ κατάρθῃ, ὀζέσι αὐτῆς ἢ
 κενρυφί, ἢ ἄλλο ἢ ἐδὲν.

dam ipsam impediat. 6 Mulieri-
 bus plerisque quum menses ap-
 parituri sunt, stomachus uteri in
 seipsum contrahitur, magis
 quam alias.

x. Mulier quæ facile concipi-
 ebat, si prægnans esse desit,
 bis per annum à manibus ac
 cruribus venam secari sinat. 105
 2 Si cui dolores in coxendi-
 ce, aut in capite, aut mani-
 bus, aut aliqua alia corporis
 parte fuerint: quum vero præ-
 gnans est desinunt, conce-
 ptu autem ab utero exoluto
 rursus insunt: odorata & bi-
 bere, & ad uteri os apponere
 conducit. 3 Quum mulieri ali-
 cui conceptus gratia medeberis,
 ubi purgata esse videbitur, & os
 uteri recte habuerit, 4 lavetur,
 & caput confricetur, 5 nullo au-
 tem unguine illinatur. 6 dein- 110
 de linteum inodorum lotum
 circum capillos ipsos circumda-
 tum, reticulo loto aut nihil
 olenti obliget, ita ut primum
 linteum ipsum capiti imponatur,
 7 postea quiescat galbano ad ute-
 ri stomachum appposito, quod
 coctum ac molitum sit ad ignem,
 & non ad solem. 8 Deinde
 mane deposito reticulo cum lin-
 teo, verticem suum alicui olfa-
 ciendum exhibeat: & si quidem
 oluerit, probe purgata est, sin- 115
 minus, male. 9 Hæc autem je-
 juna faciat. & si non fœcunda
 fuerit, nunquam olebit, neque
 purgata, neque alias: 10 & si
 prægnanti idem medicamentum
 apponatur, neque sic probe ole-
 bit. 11 Quæ vero prægnans fu-
 tura est frequenter, & facile
 concipit, ac sana existit, etiam si
 non apposueris neque purgaveris,
 vextex ipsius olebit, aliud
 vero nihil.

χι "Οταν ὅδ' ἀκέει καλῶς ἔχῃ
 πίνῃ, καὶ δὲ π' ὡρᾷ τὸν αὐδρα
 ἐλθεῖν, ἢ μὲρ γυνή, ἀπὸ ἔσω.
 " ὁ δὲ ἀνὴρ, ἀτῶρη κίθ' ἦ ψυγῶ
 λευκομύθ' ἔστω, καὶ σιτηθεὶς τὰ εὐμ-
 φορα. ² καὶ μὲρ γυνῶ ζυδαῖσθεσσα
 ἔστω, μὴ ἔλθῃ ἔξ ἡρόντος ὡρῶς
 τὸν αὐδρα, ἀλλ' ἡσυχαῖετω. γνώ-
 σε) δὲ, μὲρ δ' ἀνὴρ φῆ ἀφίεναι,
 ἢ δὲ γυνὴ ἀγνοεῖ τὰ ξηρότηθ'.
³ μὲρ δὲ ἀποδοῖ πάλιν ἢ μήτηρ
 τὴν γυνῶ ἐς τὰ αἰδοῖα, " καὶ ³⁸
⁵ ἡγῆται ὑγρῆ, πάλιν ἔσομιζέσθω,
 μέχρας αὐτὴν συχάσθω.

xii. " Γυνὴ ἢ τις κύσκειται ³⁹
 μὲρ, ἀφ' ἀφείρεθ' δὲ δὲ μίμνα τὰ
 παθοῖα, ἀκροῖσθαι ἐς τὸν αὐτὸν
 χρόνον, καὶ μήτε αἰσῆτερον, μήθ'
 ὑστερον; " καὶ τῶτο πάτη οἷς ἢ τρεῖς ⁴⁰
 ἀλλὰ καὶ μὲρ τε μίμνα ἢ τετρί-
 μίμνα, μὲρ τε παλαιονα χρόνον γε-
 γηνότα, ἀφ' ἀφείρεθ', καὶ τὸ αὐτὸν
 τῶτον τρόπον. " τῶτῃ (ἢ αὐτὴ μῆ-
¹⁰ τρομ' ὅσα ἐπὶ διδάσασιν ἐπὶ μίξρον ἔξ
 παθοῖα αὐτὴν ἀνομῶς, ἐ ὑπερῶ ἀλ-
 λονθ' ἔξ ἔξ δὲ μίμνα, ἢ τετρίμ-
 να, ἢ ὀπιλίκα. ² " μὲρ ποτε αὐτὴ ἀλ-
⁴² λοδὲ μὲρ αὐτὴ ἀνέ) αὐτὴ δὲ μῆτρα
 ἐκέπ' εἰσὶν ἰκαναί, ἀλλὰ καὶ τῶτο
 ἀφ' ἀφείρεθ' ἐς τὸ αὐτὸν χρόνον. ³
 " τῶτῃ καὶ σικύλυ ἐμπούσθω ἐς ⁴³
 τὴν μήτηρ. δεῖ ἔν' ἀποποιήσθω καὶ
 φυσησθῶ ὡς μάλιστα προσῆτοι (ἢ
 φαρμάκοις τῶσδε. ⁴ τὸ σικύλης ἢ
 εὐπεριώλυ καὶ ψανθῶ ἀφ' ἀφείρεθ'.
 ἐπὶ τὰ εὐ μίμνα ἐφθῶ μίξω ὀλίγη
 παλαιοῖσι ὄντι τῶ μίμνα, καὶ σιλφίος
 ὀλίγη. τὸ ὅ μίμνα καὶ φθῶ ἔσω. τῶ-
 το ἀφ' ἀφείρεθ' ἀφ' ἀφείρεθ' μίμνα, τὸ
 πύχθ' ποίονθ' ὀκρῶσι ὡρᾷ δέ-
¹⁵ χε) ὁ σῶμα καὶ. προσῆθεναι δὲ
 καὶ ὡρῶς τὸ σῶμα τὸ μήτρης καὶ
 ὡσθ' ὅκως ἐν περήσθω ἐς τὸ εἶσω
 τῆς

xii. Ubi autem omnia probe
 videbuntur, & ad virum acce-
 dere oportuerit, ' mulier ipsa je-
 juna sit : Vir autem non ebrius,
 frigida lotus, & commodo ali-
 mento nutritus. ² Et si cogno-
 verit mulier genituram se con-
 cepisse, eo tempore virum non
 accedat, sed quiescat. Cognoscat
 autem, si quidem vir se emisisse
 dixerit, ipsa vero præ siccitate
 ignoraverit. ³ Si vero uterus
 rursus in pudenda genituram
 reddat, ipsaque humecta fiant,
 rursus cum viro coeat, donec
 concipiat.

xiii. ' Mulier quæ concipit ¹²⁵
 quidem, perdit autem foetus bi-
 mestres, exacte in eodem tem-
 pore, & neque prius, neque pos-
 terius, atque hoc iterum atque
 iterum perpeffa fuerit, imo si
 etiam trimestres aut quadrime-
 stres, five vetustiores perdidit
 juxta eundem modum : talibus
 uteri (puero augescente, & bi-
 mestre aut trimestre, aut quan-
 tumcunque tempus transgre-
 diente, ² si quando etiam alias
 augescit,) in ' majorem amplitu-
¹³⁰ dinem non porriguntur, ita ut
 non amplius sufficiant capiendo
 foetui, sed propterea perditur
 eodem tempore. ³ Huic cucu-
 merarium medicamentum in
 uterum dare oportet, ipsumque
 distendere ac inflare pharmacis
 apposititiis hisce. ⁴ Cucumeris
 sylvestris medulla contundatur
 ac cribretur, deinde modicum
 de ipsa melle cocto copiosiori
 misceatur, addito silphio modi-
¹³⁵ co : sit autem velut dixi, ' mel
 coctum. hoc circum specillum
 oblinatur ; crassitudine formata
 quantam uteri stomachus susci-
 pere potest : apponatur autem ad
 os uteri, & impellatur quo in in-
 ternam

τῆς μήτρας. 5 ὅταν δὲ ἀπολακῆ
τὸ φάρμακον, ἐξελεῖν τὴν μή-
λῳ. 6 καὶ τὸ ἐλατήριον ἄδε ποιέων
προσηθέτω, καὶ τὸ κροκοκιδίδου
τὸ ἀγγεῖον ὡσαύτως. 7 καὶ ἐοδίετω
τῶν τῶν χρύσιον σκόροδον ὡς παλι-
στα καὶ καυλὸν σιλφίαι καὶ ὄ, 8
20 ' φύσαν ἐμποιέει ἐν τῇ κριλίῃ. 8
προσηθέτω δὲ τὸ προδεδεῖον ἀλά-
τριπτις τὴν ἡμέραν, ἕως αὐτὴν δεικῆ
καλῶς ἔχῃ, καὶ παλιθου " ὁρόσον 44
προσηθεται. 9 πᾶς ἢ μετὰ ζῦ μαλ-
θακτικεῖοις χρῆσθαι. 10 ἐπιθῶν δὲ
καλατῆ τῆσι μαλθακτικεῖοισι τὸ
σῶμα τὴν μήτρας μετὰ τὸ ἐπιφανῶν
ἐπιμύλια. " ὁρόσαν δὲ ξηρὴ ἢ 45
μείγνουσθαι.

XIII. " Ἦν ἴναι αὐτὴν ἡ μήτρα ἔμ- 46
φυσθῆναι, ἢ μετὰ τὸν ἦσαν ἀλά-
φθρη, ἢ ἀλλως πᾶς, " καὶ μὴ ἐν 47
τὸν ἕτερον, καὶ χιτῶνι τὸ πύον
ἄσπερ ἐπὶ φύμαλθου ἢ, ξυμφέρει
25 ' ταύτῃ μήλῳ ὑπαλάτρεδα
καταίνεσθαι τὸ σῶμα τὴν μήτρας. 2
" ἦσαν γὰρ δέησεται καυσιθου, εἰ 48
χωρήσει πρὸς τὴν μήλῳ. 3 ἐπιθῶν
καμπασι πᾶς ἀπὸ τῶν πηγμαλίδου
ξυλλέξας, " ὡσαύτως δὲ κίρρα ἔχῃ 49
σιν, αὐτὰς ἀποτάμειν ἡσυχῇ ὅπως
αὐτὴ φορῶν μὴ ἐκρυθῆ. 4 ἐπιθῶν ξη-
ραίνειν αὐτὰς ἐν ἡλίῳ καὶ τριῶν.
5 καὶ τὰς σκώληκας δὲ τὰς κρο-
κοκιδίνας ὡσαύτως ξηραίνειν ἐν τῷ
ἡλίῳ, " ἐπιθῶν τριῶν. καὶ τὸ μῦρ 50
καμπασι, δύο ὀβολοὺς σαθμῶ ἀ-
γινῆσθαι. τὸ δὲ σκώληκων διπλα-
30 σιον. 6 ἐ' ἀνήσασθαι ὄλιγον ὡσαύτως
ξυμ, ἢ τὸ τοιαύτου ὅσον πνός. κακῶ-
δὲς γὰρ γίνεσθαι. 7 ταύτῃ δὲ τρι-
ψασθαι λεία, διὰ οἶνον λευκῶν δὴ-
δῆ. 8 ἐπιθῶν πῆν, βάρθου ἐπιγί-
νεθῆ, καὶ νάρκη ἐπιπίπῃ ἐν τῇ γα-
σεῖ. 9 ἢ ἐπιγίνηθῆ, μελιχρο-
67.

ternam uteri partem penetret. 5
Quum vero colliquiverit medi-
camentum, specillum extraha-
tur. 6 Sed & elaterium hoc mo-
do præparatum apponere potes.
similiterque colocynthidem syl-
vestrem. 7 Per hoc autem tem-
pus edat alia quam plurima, &
silphii' caulem, & quicquid fla- 140
tum in ventre inducit. 8 Hoc
apposititium pharmacum per
tertiam diem apponatur, donec
probe habere visa fuerit, copia
quantam uterus admittit. 9 In-
terjectis diebus, mollientibus
utendum est: 10 postquam autem
ex mollientibus præparatum fue-
rit os uteri, post mensium appa-
ritionem ubi sicca fuerit, cum
viro commisceatur.

XIII. Si cui uterus suppurat-
us fiat, aut post partum, aut ex
' abortu, aut quomocunque 145
alias, & non in vase alio ac tuni-
ca, velut in tuberculo solet, pus
fuerit: huic conducit specillum
unctorium in uteri os demitte-
re. 2 Minus enim opus fuerit
ustura, si ad specillum processerit.
3 deinde erucas à tithymalide
colliges: habent autem velut
aculeos quosdam, quos leniter
rescindes, ne pabulum internum
ex ipsis elabatur: 4 deinde sic-
cabis ipsas in sole, ac teres. 5
Vermes' quoque stercorarios si- 150
militer in sole siccabis ac teres,
& erucas quidem pondus duo-
rum obolorum Æginæorum,
vermium vero duplum misce-
bis, 6 modico aniso addito, aut
aliquo ejus generis. Nam mali
odoris medicamentum evadit. 7
Hæc autem levia facta ac contri-
ta vino albo odorato diluito. 8
Et postquam biberit, gravitas
accedit, & torpor in ventrem
irruit. 9 Si itaque accedit, aquam
mulsam

Ἔν ἐπιπινέτω ὀλίγην. ¹⁰ " κυή- 51
 σιⓈ εἰς καὶ παιδοποιήσῃς ἥπυ
 δῶτα, καὶ ἄτεκνⓈ εἶσα, καὶ
 ἤδη κυήσασα, εἶσα εἰς τέκνασα,
 ἢ ὅταν ὀσόμεχⓈ ξηρὸς ἢ ἀκρό- 52
 παθⓈ, ἢ ξυμμεμύκη, καὶ μὴ
 ὀρηθῇ, ἀλλὰ ὡρὸς τὸ ἰστίον ἀπε-
 τραμύμⓈ τὸ ἔτερον, ἢ ἐς τὸν 53
 35 ἄρξεν κεκρύφῃ, ἢ ἀνεσπάκη ἐνω-
 τὸν, ἢ τὸ χεῖλⓈ ἐπιπινέτω 54
 τῷ σωμαχῷ. ¹¹ ὀκρῆεν ἔν ἐφ' ἐνω-
 τὸν, ἢ τρηχὺς καὶ πεπωρωμύμⓈ
 ἢ σκληρὸς εἰς γίνεται καὶ δῶ
 συμμύσⓈ καὶ δῶ πωρῶσιⓈ.
 ταύτη(ς) τὴ ἐπιμύωια εἰ φαίνε-
 ται, ἢ ἐλάσσονα τῷ δέον. 55
 τⓈ καὶ δῶ πλεόνⓈ χροῖον
 ἐπιφαίνεται.

XIV. Ἐστὶ εἰς ἐν ἧσι τὰ
 ἐπιμύωια καὶ κατὰ ὑγίαι τῷ
 σώματιⓈ καὶ τῶν μητρῶν πλὴ
 ἔξοδον ὀρίσκειται ² καὶ κα-
 τὰ γε τὸ ξύμφυτον καὶ δίκαιον
 καὶ τὸ σφραγισθῆν καὶ ὑπερ-
 τλήⓈ τῶν ἐπιμύωιων, καὶ 5
 40 ἰσόμεχῷ μὴ κατὰ βλάβη
 μύμⓈ. ³ πλὴ ἢ γυνὴ δῶ τῷ
 τὸ εἰ δέχῃ. " κατὰ πλὴ βλάβη 56
 βλῆ, ἥπυ ἀνὸ κωλύη δῶ τῷ
 σωμαχῷ μὴ καλῶς ἐροῖⓈ τῷ
 δέχεται. ⁴ ταύτην χροῖον πυ-
 ρησάντω τὸ σῶμα ὅλον, δῶ
 ναί πῆν φάρμακον, καὶ κα-
 τὰ πλὴ ποιήσασθ τῷ σώματιⓈ
 ὡρῶτον, ἢ πῆ ἀνώ καὶ κα-
 τὰ δῆται, ἢ πῆ ἀνώ μῆνον.
 5 εἰ ἢ πῆ ἀνώ διδοῖς τὸ φάρ-
 μακον, ἢ μὴ πυρῶν [ὡρ] 57
 τῆς κατὰροσιⓈ: ⁶ πυρῶν ἢ,
 μετὰπίσαι καίτω. ⁷ ἢ εἰ μὴ
 δοκῆ δῶ ἀνώλεικῷ, ὡρ-
 πυρῶνας, καίτω πίσται.

45 XV. Ὅταν εἰς δοκῆ κα-
 λῶς

mulam ' modicam insuper bi- 153
 bat. ¹⁰ Si qua liberis carens, im-
 prægnatione ac puerorum gene-
 ratione indigeat, atque ea jam
 prægnans fuit ac peperit, & hoc
 ipsi contingat, aut quum stoma-
 chus uteri siccus, aut summa
 parte affectus, aut conclusus fue-
 rit, aut non recte habuerit, sed
 ad coxendicem alterum distor-
 tus, aut ad rectum intestinum
 occultatus, aut in seipsum con-
 tractus fuerit, aut labium sto-
 machi sibi ipsi ' utcunque incu- 160
 buerit, ¹¹ aut stomachus uteri
 asper & callosus fuerit: (durus
 autem fit, & à conclusionē, & à
 callositate:) his menses non ap-
 parent aut pauciores quam
 oportet, & per longius tempus
 apparent.

XIV. Sunt autem in quibus
 etiam menses juxta corporis sa-
 nitatem, & uterorum exitum re-
 periuntur, ² immo consueto &
 justo modo, & stomacho uteri
 præ caliditate ac humiditate
 mensium non valde læso. ³ Ve- 165
 rum genituram non suscipit
 propter hanc læsionem, quæ im-
 pedit susceptionem, stomacho
 non recte habente. ⁴ Huic per
 totum corpus fomentum adhi-
 bere oportet, & pharmacum bi-
 bendum dare, ac corpore pri-
 mum purgatam ac mundam
 reddere, sive superne & inferne
 opus habuerit, sive superne so-
 lum. ⁵ Et si quidem superne
 purgans medicamentum dede-
 ris, fomentum ante purgationem
 non præmittes: ⁶ verum ' fo- 170
 mentum adhibebis inferne pur-
 gaturus. ⁷ Si vero superne pur-
 gante medicamento non egere
 videbitur, præmissio fomento,
 inferne purgans bibendum dato.

XV. Quum autem probe pur-
 gatum

λῶς ἔχῃ καθάρσιον τὸ σῶμα,
 μὲν τὸ πρῶτον πρὸς τὴν μήτραν,
 ἐγκαθίζοντα αὐτὰς πυκνά, αὐτὴν
 58 δὲ δὲ δὲ ξυμφέρειν. ² ἐπιβάλλειν ἕως
 τὸ περιήμα κυπαρίσος ἰνὴμα-
 τὰ καὶ δάφνης φύλλα κέψασα. ³
 καὶ λένιν πολλὰ καὶ θερμῶν. ⁴
 ὅταν δὲ νεόλασθῇ ἡ καὶ νεοπερίη-
 τῇ, ἀνδρωθῆν τὸ σῶμα τῆς μή-
 τρης τῇ μήλῃ τῇ χροσπερίνῃ,
 καὶ ἀνορθῆν ὅπῃ αὐτὴ δέηται. ἡ μὲν
 λιθοδαμνη, δὲ ξάμηνον ἐκ λεπτῆς.
 ἔπειτα παχυτέρης ἐστὶν ὡς δὲ δὲ δὲ
 59 ταί, ἕως αὐτὴν δὲ δὲ δὲ ἔχῃ. ⁵
 51 βάρην δὲ τὴν μήλας ἐν ἐνὶ τῶν
 μαλακτικῶν διφθέρων. ⁶ ὅταν ἕως
 δὲ δὲ δὲ ξυμφέρειν, ὑγρὸν ποιήσας. ⁷
 τὰς δὲ μήλας ποιῆν ὅπῃ δὲ δὲ δὲ
 λας. ⁸ ἔπειτα ὡς ἕως ἕως μακρο-
 τέροις ἐν ἀρμόσει, καὶ ἕως ἕως ἕως
 9 τὸν δὲ ἕως ἕως ἕως πινέτω
 καὶ ψῆσαι ἐν οἴνῳ δὲ δὲ δὲ δὲ
 καὶ ὡς ἕως ἕως γλυκεῖ, δὲ δὲ δὲ δὲ
 πωπέτω καὶ ἕως ἕως λεπτῶν, καὶ
 σελίνος καὶ ἕως ἕως, καὶ κυ-
 μίνος ἀθιοπικῆ καὶ ἕως ἕως, καὶ λιθο-
 5 νῶτον ὡς ἕως ἕως. ¹⁰ τὰς πινέτω
 νῆσις ὡς ἕως αὐτὴν δὲ δὲ δὲ
 τριον εἶναι πᾶσι, ἡμέρας ὡς ἕως
 αὐτὴν δὲ δὲ δὲ ἕως.

XVI. Καὶ ἐπιβάλλειν σκυλάκια ⁶⁰
 ἐφθᾶ, καὶ πολυπόδα ἐν οἴνῳ ⁶¹
 ἐφθᾶ γλυκεῖ. ² ἕως ἕως πινέτω,
 ἕως ἕως ἐφθᾶ. καὶ οἶνον λου-
 κὸν ἐπιπινέτω, ἕως ἕως δὲ δὲ δὲ. ³
 ἕως ἕως θερμῶν δὲ δὲ ἡμέρας. ⁴
 σιπᾶν δὲ ἀπεχέσθαι τῶτον τὸ ἕως ἕως.
⁵ μὲν δὲ τῶτον, ἕως ἕως ἕως
 καὶ τὸ σῶμα καὶ φαίνεται ἕως ἕως
 καθάρσιον, πίνῃν τὸ ἐπιβάλλειν πόμα-
 10 τῶν ἡμέρων μίλιον, καὶ δὲ δὲ. ⁶ καὶ
 τῆσι μήλῃσι πᾶσι, ἕως ἕως ἕως.
 καὶ πᾶσι καθάρσιον τὰς μή-
 7 τας

gatum esse corpus videbitur,
 postea utero fomentum adhibe-
 to, frequentes infessus ipsis ad-
 ornans, si ita conferre videbi-
 tur. ² Immittes autem in fomen-
 tum, cupressi ramenta, & lauri
 folia contusa, ³ lavabisque multa
 & calida aqua. ⁴ Ubi vero re-
 175 cens lota fuerit, & fomentum
 admiserit, uteri os dilatabis spe-
 cillo stanneo, corrigesque ubi
 opus fuerit: potes & plumbeo
 uti, initio per parvum facto,
 deinde crassiore adhibito si susci-
 pere potest, donec recte habere
 videbitur. ⁵ Intinges autem spe-
 cilla in mollitorio quopiam dilu-
 to, ⁶ aut etiam liquido reddito,
 si conferre videbitur. ⁷ Specilla
 ipsa retro cava facienda sunt, ⁸
 deinde circum ligna longiora ¹⁸⁰
 adaptanda, sicque ipsis utendum.
⁹ Cæterum hoc tempore bibat
 in vino albo odorato dulci &
 quam suavissimo decoctam tæ-
 dam quam pinguisissimam, in te-
 nuia segmenta concisam, & apii
 semen contusum, & cumini
 æthiopicum semen, & thus quam
 optimum. ¹⁰ ex hoc bibat jeju-
 copia quanta moderata esse vi-
 debitur, tot diebus quot satis
 habere videbitur.

XVI. Et edat catulos coctos,
 & polypum in vino dulci co-
 185 ctum, ² jusculumque ipsum bi-
 bat, & brassicam coctam, Vinum
 autem album insuper bibat, &
 ne sitiat, ³ & calida bis per diem
 lavet. ⁴ A cibis autem hoc tem-
 pore abstineat. ⁵ Ab eo vero
 tempore si quidem processerit
 per stomachum, & quid purga-
 tionis foris apparuerit, adhuc de
 potione bibendum est unum at-
 que alterum diem, ⁶ & à spe-
 cillorum usu desistendum, ⁷
 ac conandum ut uteri appo-
 sititis

της παροδότησει φαρμάκωσι.

XVII. Ἡ πνεΐστοςμαχὸς ὀρε-
 θεΐς ἔμεγάλας καὶ ὑγιᾶσιν ἰόντι 62
 καὶ καλῶς ἔχοντι, καὶ ἐν τῷ δέοντι
 κέρει, τὰ ἐπιμύωια μὴ φαίνη-
 ται πύμπαν ἢ ἐλάσσονα, καὶ ἀφ' ὧν
 παλείοντος χρόνος, καὶ μὴ ὑγιᾶσιν,
 2 τῶν νεῶτον ἀνδρῶν, ἢ πᾶσι ἔχου-
 σιν αἰμῆτερι. 3 ἢ τε καὶ τὸ σῶμα
 ζυμωθῆσθαι, ἐξ ὧν τὸ αἶμα
 ἀφ' ὧν ἔστι ἐκπίπτει καὶ ταῦτα
 ἔτι ἔχει. 4 τῶν ἰσχυρῶν ποιεῖται
 35 ἄριστον ἢ δὲ γίνεται ἴσχυρ- 63
 οῦσι, 5 δὲ ἰσχυρῶν, ὅπως αὐτῶν δόκησιν εἶναι. 6 τε-
 λείων ἢ ἐς μαλθακώτερον, ἕως αὐτῶν
 δόκησιν καλῶς ἔχον κατὰ τὴν ἢ
 μήτηρα, καὶ ὁ σῶμα κατὰ τὴν
 οἰκίαν ἔχον, καὶ ἐν τῷ ἐξαρκίοντι
 κέρει. 7 ἢ δὲ τῶν ποτῶν καὶ
 ἄριστον φαρμάκω μὴ παροδότησι, μὴ
 οἰκίαν πινέσθαι χρόνον ἢ μέτρον, τῶ-
 ντεσιν οἰκίαν πινέσθαι ἄριστον. 8
 ὅταν ἢ καλῶς ἔχον τῶν μή-
 λων ἔργω, μαλθακῶν τὸ σῶμα ἄ-
 ριστον ποιεῖται ὅπως ἀνακάνη-
 20 ται ἐς ὁδὸν τῶν παροδότητων, ἀπὸ τῶν
 ζυμωθῆσθαι καὶ φαρμάκω καὶ
 μαλθακίαν. 9 ὅταν οἰκίαν δόκησιν
 καλῶς ἔχον μαλθακῶν ἄριστον ποιεῖται
 σι, παροδότησι φάρμακω, κα-
 τὰ τὴν ποιεῖται τῆς μήτηρος ὡς αὐτῶν
 δόκησιν καλῶς ἔχον, 10 δὲ ἰσχυρῶν
 ἐκ μαλθακῶν ἐπὶ ἰσχυρότερον. τε-
 λείων οἰκίαν αὐτῶν, ἐς μαλθακῶν
 καὶ ὁδῶν. 11 τῶν ἰσχυρῶν
 φαρμάκω τὰ πλεῖστα ἐκπίπτει τὸν
 σῶμα καὶ δόκησιν. 12 ἐπὶ τῶν
 σῶμα κατὰ τὴν ἐς ὁδὸν καὶ
 ὑγιᾶσιν, καὶ καλῶς ἔχοντα παροδότητων
 35 δὲ τῆς γενέσεως. 13 καὶ τῶν μή- 64
 τῶν ξηρῶν ποιεῖται, ἢ καὶ φύσιν
 ἐπιμύωια.

sititiis medicamentis purgentur. 190
 XVII. Cuicumque autem,
 (stomacho recto, ac magno de-
 sano existente, ac probe habente,
 & in loco ubi convenit & oportet
 sito) menses non apparuerint
 ex toto, aut pauciores, & per
 longius tempus, & non sani, 2
 morbum ipsum investigabis
 quemcumque tandem uteri ha-
 bent, 3 & si corpus quoque ali-
 quid conferat, causam perscru-
 taberis ob quam non concipit,
 & hæc sic habeant: 4 & curatio-
 nem facies si medelam suscipe- 195
 re volet, 5 initio à fortioribus fa-
 cto prout opportunum visum
 fuerit, 6 ita ut desinas in molli-
 orum usu, donec uterus visus tibi
 fuerit probe esse purgatus, &
 stomachus recto statu esse con-
 stitutus, & rite situs. 7 Si vero à
 potu ac medicamento menses
 non processerint, etiam si mo-
 derato tempore id biberit, ne-
 quaquam à potu cessandum est:
 8 ubi vero probe habuerit, spe-
 cillorum usu os stomachi mol- 200
 liendum est, & faciendum ut
 hiet, ac viam præbeat appositio
 medicamento, idque pharmacia
 suffitui aptis ac mollientibus per-
 ficias. 9 Quum autem satis suffi-
 tum ac mollitum esse videbitur,
 apposito medicamento subditio
 uteri purgationem facies, donec
 rite habere videbitur, 10 à mol-
 libus ad fortiora progressu facto,
 ita ut rursus in mollibus ac odo-
 ratis desinas. 11 Nam pleraque
 ex fortibus medicamentis sto- 205
 machum exulcerant ac corro-
 dunt. 12 Deinde vero tum sto-
 machum ad rectum statum ac
 sanitatem redigito, quo aptus sit
 ad suscipiendam genituram, 13
 tum uterum siccum reddito, &
 statum immittito.

XIIIX. Ἦν γυνὴ δοκέη ὑπὸ πι-
 μελῆς ταῖς μήτραις βεβλάσθαι ἐς
 πλὴν κύησιν, λεπλιώδη ὡς μάλισσα
 καὶ ἰχθυήσῃ ὡς τοῖσιν ἄλλοισιν. ²
 ὦρη δὲ ἐαυτὴν ἴδριστη κυήσῃ. ³ ὁ ⁶⁵
 δὲ ἀνὴρ μὴ μεθυσκέσθω. ⁴ μὴ δὲ οἴ-
 νοι λούσῃ πινέτω ἀλλ' ὅσκις ἰχθυ-
 ρόταλῃ ἔ ἀκρητέταλῃ. ⁵ καὶ σι-
 πία ὡς ἰχθυόταλῃ. ⁶ καὶ μὴ θερμῶ-
 λαίετω. ⁷ ἰχθυέτω δὲ ἔ ὑγιαμέ-
 τω. ⁸ καὶ σιπών ἀπιχέσθω ἴ μὴ
 30 βέλην ἄρσεν φυλίσῃν, ἴ τῶν ἐπι-
 μύλων ἀποληθῶν, ἢ ἐκλελοι-
 πότων μίγνουσιν καὶ ὡσέων ὡς
 μάλισσα, ἴ ἕως αὐτῆς ἐκμαθήσῃ. ¹⁰ ⁶⁶
 ὅταν δὲ θῆλυ βέληται γυνέσθῃ,
 ὅταν πλεῖστα ἐπιμύλια εἴη τῇ
 γυναικί ἴ καὶ ἐπιδοίλων. ¹¹ τὸ δὲ ⁶⁷
 ὄργανον τὸν δεξιὸν ἀποδῆσαι, ὡς αὐ-
 μάλισσα καὶ ἀνέχεσθαι δυνάηται. ¹²
 ἐπὶ τῷ δὲ ἄρσεν βέληται φυλίσῃν, τὸ
 ἀριστερὸν ἀποδῆσαι.

XIX. Στόμαχος μήτρης ἀπὸ ⁶⁸
 μὲν θυμημάτων ζυμμεμυκῶς
 ἀναχάσκει ἀπὸ δὲ τῆς μαλακίη-
 εἶων μαλακίᾳ. ² θυμικῶν δὲ λω-
 35 τῶ φλοῖον, ἀπέρμα δειφνης. ἴ καὶ
 ἴ φύλλα τῆς αὐτῆς κλαυρῆς κεκομ-
 μῆρα λιβανωτῶν σμύρναν. ἀπὸ
 μισθῆς κλαυρῶν, ἢ φύλλα καὶ ἀνήη-
 σον κῶψας, ἢ σῆαρ καὶ κηρόν, καὶ
 ἴ τῆτον, ἔ κυπερίσιν ἀπέρμα. πού-
 κεδνοῦ ἴ ρίζαν, μυρσίνης φύλλα
 κλαυρῆς κεκομμῆρα, ἴ κῆσορ ὄρ- ⁶⁹
 χην, ὀνιδας ἄρσεν ὄνα, σκόροδα,
 σῦρακα. ὡς σῆαρ, ³ καὶ ἀπερρα-
 μῆρον ἢ τὸ σῶμα, τῆτέοι (εἰ θυμικῶν.
 ἀναχάσκει μὲν ἐν ἔτῳ καὶ σπέρφει).
⁴ μαλακίᾳ δὲ ἀπὸ τῆτων τὸ σῶ-
 μα τῆς μήτρης. συνδρακίλων σῆαρ
 αἴρας ὀπὸν σικύης. ὀπὸν σιλφίης.
 40 ἴ κυκλαμίνης χυλὸν ἴ ψιλῶν ὀπὸν ⁷⁰

XIIIX. Si mulier præ pingui-
 tudine uterum ad concipiendum
 læsum habere videatur, attenua-
 tio quam maxime, & gracilitas
 inducatur, supra reliquam cu-
 ram. ² Tempus porro verum
 aptissimum est ad concipien- ²¹⁰
 dum. ³ Vir autem non sit ebrius,
⁴ neque vinum album bibat, sed
 quod fortissimum est ac mera-
 cissimum, ⁵ itemque edulia for-
 tissima, ⁶ & calida non lavet: ⁷
 robustus autem sit, & sanus, ⁸ &
 à cibis abstineat ad rem non
 conferentibus. ⁹ Et ubi marem
 generare voluerit, mensibus de-
 finentibus aut defectis miscea-
 tur, & quam penitissime intru-
 dat donec defæviat. ¹⁰ Ubi vero
 fœmellam generare voluerit, ²¹⁵
 quum plurimi mentes prodie-
 rint mulieri, & dum adhuc eunt,
 coeat, ¹¹ ac dextrum testem obli-
 get, quantum id tolerare pote-
 rit: ¹² sed si marem generare
 expetatur, sinister testis obligan-
 dus erit.

XIX. Stomachus uteri à suffi-
 mentis quidem, ubi conclusus
 fuerit, hians redditur, ab emol-
 lientibus vero mollescit. ² Suf-
 fire autem oportet, loti corti-
 cem, lauri baccas, & folia ejus-
 dem viridia contusa, thus, myr- ²²⁰
 rham, artemisiæ semen aut folia:
 item anisum & adipem aut ce-
 ram simul contusa, sulphur, cu-
 pressi semen, peucedani radicem,
 myrti folia viridia contusa, fibri
 testem, alini masculi stercus, al-
 lia, styracem, adipem suillum.
³ sed & si distortum os uteri fuerit,
 his suffiendum est. Sic quidem
 igitur hians redditur ac conver-
 titur. ⁴ Mollire autem per hæc
 uteri os oportet, sandaracham
 videlicet, adipem caprinum, ²²⁵
 fici succum, silphii succum, cy-
 clamini

πθυμάλα. " καρδάμυ καρπόν 71
 πύλω ή καλείται πύλω 72
 73
 74
 75
 76
 77

xx. Φάρμακα μαλθακί-
 εια· κη προς τὸ ἰχυρῶν κάρτερην
 γυνεῶν ἀνακινήσασθαι· τριφύλων ῥίζαν·
 μυελὸν βοῦς· χλωδὸν σέαρ· ῥόδι-
 νον· 2 ταῦτα τριψάσασθαι καὶ ἀνα-
 ζέσασθαι πρὸς ἡμέρας τέσ-
 σαρας· 3 καὶ πινέτω πρὸς χυ-
 λὸν· καὶ οἶνον γλυκῶν· λουκῶν· κη
 ῥητίνῳ· καὶ ἔλαιον χλιαρόν· καὶ
 κύμινον· λίττον· ῥητίνῳ· 4 μέλι 75
 ἐν ῥυπαρῶ ἐιρῶ χυρῶν ἡμέρας
 τέσσαρας· 5 πίνετω σελίνας καρ-
 πόν· καὶ λιβαῶν πύλωνας πέν- 76
 τε καὶ κύμινον ἀθιοπικόν ἐν οἴνω
 λουκῶν ἀκρήτω γλυκεῖ· 6 καὶ λιβ-
 εῶν δις τῆς ἡμέρας· 7 σμύρνα· λί-
 βαῶν· βοῦς χολή· ῥητίνη τερεβιν-
 θίνη, ἢ νέτωπον· 8 τετέων ἴσαν
 ἐκάστω μίξασθαι, πρὸς ἡμέρας ἐν
 εἰρῶ καθαρῶ, ἢ ῥακῶ λεπτῶ· 9
 βίψασθαι εἰς τὸ ῥακῶ ἐν μύρω
 λουκῶ ἀθιοπικῶ δάδι, καὶ δίο-
 5: 10 δῆσασθαι λίνῳ λουκῶν μύρῳ πρὸς ἡ-
 μέρας· 10 καὶ πάλυπον φλάσασ-
 θαι ἐοδίετω, 11 καὶ πινέτω σελίνας
 καρπόν, καὶ ἀσπαράγος· 12 καὶ οἶ-
 νον λουκῶν τρις τῆς ἡμέρας νῆστις
 εἶσα· 13 σμύρνα· κασίη· λιβαῶν-
 τὸς· κιννάμωμον· νέτωπον· τετέων
 ἐκάστω τὸ ἴσον ἐν εἰρῶ ἢ βαλάνης
 ποιέσασθαι πρὸς ἡμέρας· 14 καὶ γλο-
 κῶν ἡσθιῶν ἀγέλης, κύμινον πεφρυγ-
 μῶν· ἀνήθε καρπόν· κυπαρίσσο
 ῥίζαν· 15 ταῦτα τριψάσασθαι λεία,
 5 μέλι ἐφθῶ φυρήσασθαι βαλάνης
 ποιέων δις πρὸς ἡμέρας· 16 καὶ
 πινέτω γλυκυσίδης ῥίζαν· σελί-

clamini succum, thapsiam, suc-
 cum tithymalli, cardamomi se-
 men, herbam quæ peplos appel-
 latur, fibri testem, lini semen,
 nitrum, ari radicem, staphidem
 sylvestrem, calaminthæ folia
 viridia, herbæ lanariæ sive stru-
 thii semen, scillæ internam par-
 tem.

xx. Medicamenta emollien-
 tia, & ad ciendum idonea, quo
 fortis purgatio fiat. ' Thapsiæ 230
 radicem, medullam bovis, adipe-
 m anserinum, rosaceum, 2 hæc
 trita ac fervefacta per quatri-
 duum apponat, 3 & bibat porri
 succum, ac vinum dulce album.
 Item resinam, & oleum tepidum,
 cuminum, nitrum, 4 mel, sordi-
 da lana excipiat, & per quatri-
 duum utatur, 5 bibatque apii se-
 men, & thuris nucleos quinque,
 & cuminum æthiopicum in vino
 albo meraco dulci, 6 lavetque
 bis per diem. 7 ' Item myrrham, 235
 thus, fel bovis, resinam terbin-
 thinam, aut netopon sive meto-
 pium unguentum, 8 horum sin-
 gulorum æqualem mensuram
 misceat, & in lana pura, aut lin-
 teo tenui apponat. 9 Intingat
 autem linteam in unguento albo
 ægyptio odorato, & filo obliga-
 tum, à balneo subdet, 10 & poly-
 pum plagis mollitum edat, 11 &
 apii ac asparagi semen 12 ac vi-
 num album bibat, ter in die je-
 juna existens. 13 Aut ' myrrham, 240
 casiam, thus, cinamomum, ne-
 topum, singulorum æquas por-
 tionem lana exceptas, aut in glandes
 redactas apponat. 14 Aut cu-
 curbitæ sylvestris interiora, cu-
 minum tostum, anethi semen,
 cupressi radicem, 15 trita ac mel-
 le cocto subacta in glandes co-
 gito, easque subdendas exhibeto,
 16 & bibat præoniæ radicem, apii
 semen,

18 κερπόν σιλφίς χυλόν σινώ οίνω.
 17 ἀλλὰ τὸ βόλβιον καὶ αὐτὸ κερ-
 δαίρη προσθήσειμι. 18 " καὶ 78
 σμίρινον προστίτω· αὐθ^θ ὀλίγην
 ἐν οἴνω λυκῶ δὲ ὀδὴ προσθήθῃ.

XXI. Φάρμακα ἀρτίδια εἰς
 τὸ μήτερον καθήκον ἐπιτηδύοτα-
 τα. 2 λαβὼν αὐθ^θ χαλκῆ κὶ νί-
 τρος τρίτον μέρος, μέλιτι ἐφθῶ
 φυρήσας, βαλάνους ποιήσας, ὀψή-
 σαι αὐτὰ δοκέωσι μέτερον εἶναι· μέ- 79
 γεθ^θ κὶ πύχ^θ, 3 ἕως προσθή-
 10 θῆ προσ τὸ σῶμα τῆ μήτρας. 4 λυ-
 θῆ βέλη ἰσχυρότερον εἶναι, ἐλατή-
 ριον ἀναμίξαι· κὶ τὸ αὐθ^θ μέ-
 ρον· κὶ ἕως ποίειν, διδὸς προσθή-
 θεαθ^θ. 5 κὶ κασίθης ἀναμιγνῶ- 80
 ναι φλοιὸν ξύων, κὶ τριῶν λεῖον,
 ὅταν τὸ σῶμα δοκέῃ ξηρότερον εἶ-
 ναι τῆ μήτρας τῆ ἡμισυ ὡσαύτως.
 6 Ἄλλο· Τρίψας ἐλατήριον καὶ
 αὐθ^θ χαλκῆ λεῖα, δύο μέρους
 αἰθέρος, ἐλατηρίως ἢ μίαν, ταῦτα
 θίεοται· 7 κυκλάμινας τρίψας,
 ταῦτα ἀναμίξαι, ὡς αὐτὸ δοκέῃ
 κερρὸς εἶναι. 8 καὶ ποιησαμεθύνω
 15 ἀρτίδια, προσθήθεαθ^θ ἐν εἰρήνῃ.

XXII. " Πρόσθετα λυκῆ· Κα- 81
 θαρὸν δρεμισίω τὴν ποίω· λί-
 τρον, κυκλάμινον ἡμίσηρον· κύ-
 μινον. 2 Ἔτερον· Ἀρτεμισίω
 ποίω χλωρὸν τρίψας κὶ σμύρ-
 νης τρίτον μέρος· οἶνος ἀναμίξας
 δὲ ὀδὴ εἰρήνῃ λυκῶ ἀειδίξας
 αὐτὸ ἐν οἴνω τὴ βρέξας, διδὸς προσ-
 θέαθ^θ. 3 ὅταν ἢ χαλῶσιν αὐτὴ μήτρας, 82
 λίτρον, σκύης ἐπιεράνην, κυκλά-
 μινον ἡμίσηρον ἐν εἰρήνῃ προσθήθῃ.

XXIII. Πρόσθετα παντρία κα-
 θαρὸν δυνάμιστα. 2 Στάφιδες ἰ-
 ργίω τρίψας χλωρὸν ἀειδίξας 20
 σας, δρεμισίως ποίως τρίψας τὰ
 φύλλα, " φλοιὸν τῆ ἄσπης καὶ 83
 ξηρῶσ

femen, ac silphii succum, cum
 vino. 17 Sed & bulbium ipsum 245
 subditum purgat. 18 Item myr-
 rham primariam, & florem æris
 modicum in vino albo odorato
 subdat.

XXI. Medicamenta subditiia,
 ad uterum purgandum conven-
 nientissima. 2 Accipe æris florem
 ac nitri tertiam partem, melle-
 que cocto subacta in glandulas
 justæ magnitudinis ac crassitu-
 dinis redige, 3 atque sic ad uteri
 osculum appone: 4 si vero for-
 tius facere velis, elaterium am-
 misce, ad florem solum, & hoc
 modo coactas glandulas sub- 250
 dendas præbe. 5 Potes & ramu-
 lorum fici corticem derafum ac
 tenuiter tritum ammiscere,
 quum os uteri ficcius esse vide-
 bitur, dimidia portione eodem
 modo. 6 Aliud. Elaterium &
 æris florem trita, duabus floris
 partibus, una elaterii acceptis,
 dilue, 7 & cyclaminum tritum
 prout opportunum videbitur
 ammiscere, 8 & in lana simul co-
 acta subde.

XXII. 1 Glandulæ album flu- 255
 xum purgantes. 2 Artemisiam
 herbam, nitrum, cyclaminum se-
 miaridum, cuminum, subde. A-
 lia. Artemisiam herbam viridem
 tritam, & myrrhæ tertiam par-
 tem, ammixto vino odorato, in
 lana alba obvolve, eamque vino
 tinctam apponendam præbe. 3
 Ubi vero hiaverit uterus, ni-
 trum, cucumeris sylvestris me-
 dullam, cyclaminum semiari- 260
 dum, in lana appone.

XXIII. Subditiia omnis ge-
 neris purgare potentia. 2 Staphi-
 dem sylvestrem viridem trita,
 artemisîæ herbæ folia trita,
 melle cocto excipe, & in umbra
 siccata in glandulas coe, ac sub-
 dendas
 τ τ 2

ξηρλώας ἐν σιῆ, ἀπὸ τετέας ποίφ
 ἀρόδιθα. ἔ δίδας τῆ ἱσημακί ἀροσ-
 ἴηθεα. 3 Ἄλλο Ἄνθος μινύς χαλ-
 κῶ, ἢ συπληρίην ἀγροπύλου διείς τῆ
 κυκλάμινω, ὡς ὡς τὰ ἀρῆτερα ἐν
 ἐφθῶ μέλιτι πολέσας, ἢ ἐν ἰαχάδι
 ποιήσας κὺ σμύρνην ὀλίγην. 4 Ἄλ-
 λο· Τὴν κυκλάμινον τρίψας 11 84
 λυκὴν οἶνω δὴ ὡδὲ ὡδραμίξας, ἐν
 βράκι δῆσας ὡς λεπτῶπιτω λίνω
 25 ἡφαρῶ δίδας ἀροσῆθεα. 5 Ἄλλο·
 Κυκλάμινον ἡμίξηρον· λίτρον·
 κωνιαρίδας· ἑτάε· συνδαράκλω.

XXIV. Περὶ παρῆνης. Παρῆνω
 ἐκῶταν τὰ ὠραῖα μὴ χύνη, πολλὰ
 κὺ πυρεταίνη κὺ ὀδυῶν) διψῆ, κὺ
 πῆνῆ κὺ ἐξεμίει, κὺ κρινε, κὺ πᾶ-
 λιν σωφρονέει 2 κινέον) ἀμῆτρεα.
 ἔ, ὁκῶταν ἀρῶς τὰ ἀλλάχνα τρέ-
 πων), ἐξεμίειν κὺ πυρεσῶν, κὺ πα-
 ραφρονεῖν αὐτῆ ἔρχε). 3 ὅταν δὲ
 ἀπολίπωσιν, πῆνῆ κὺ διψῆ, καὶ 11 85
 30 πιάλω) πυρετὸς ἐχθ. 4 Ἄλλο τῶν- 86
 τη γε θῆρακίδας ἀροσῆθεναι θερ-
 μάς ἀρῶς γαστέρα. ἔ ὑποκαπίζην
 ἐς αὐτὰ τὰ ἀδύα ὅτι μάλισα ἐπ'
 ἀμφορέως ἀχένι κωνιαρίδας. σμύρ-
 νης ὅσον κύαμιν· λιβανωτὸν τε δις
 ὅσον, 1 τῆτο μίξας ἔ ἔσας, ἐρηλι- 87
 γμύρας ὁμῶ θυμύλω, κὺ ἐπὶ τὸ πῦρ
 ἐπιόαλων, 6 νῆσις ὡς μάλισα, 7 κὺ
 λάφν πολλῶ θερμῶ.

8 Πρὸδεθῶν· Αἰγροπύλου συ-
 πληρίλω μαλθακῶ, εἰρίω ἀει-
 λήσασα ἀροσῆθεα. 9 Ἄλλο·
 Ἀρῆμισίλω τρίψας, ἐν οἶνω τὲ
 35 λυκῶ δόσας, δίδας ἀροσῆθεναι.

XXV. Νεοτόκω γυναικί. Ρόδι-
 νον, σμύρνην, κηρὸν μίξαντα ἐν εἰ-
 ρίω δένω προσῆθεα. 2 ὅταν δὲ οἱ
 προσῶσιν αἰμῆτρεα, τὰ ξηρὰ
 κὺ σφυρὰ προσφῆρῶν, ἔ πῆνῆ, κὺ
 προσῆρῶν. 3 Ἄλλο· Σύγγον μέλω· σκό- 88
 ροδῶν·

dendas exhibe. 3 Aliud. Florem
 æris, & alumen ægyptium cum
 cyclamino dilue, & velut priora
 melle cocto excipe, aut in cari- 265
 cam inde, cum modica myrrha.
 4 Aliud. Cyclaminam tritam vi-
 no albo odorato ammixto, in
 linteo tenuissimo puro obliga,
 & subdendam præbe. 5 Aliud.
 Cyclaminum semiaridum, ni-
 trum, cantharidas, adipem, fan-
 darachen, subde.

xxiv. De virgine. Si virgi-
 ni menses maturi non prodeant,
 multum & febricitat, & dolet, &
 fitit, & esurit, & vomit, & fu- 270
 rit, & rursus resipiscit: 2 uterus
 movetur: & quum ad viscera
 vertitur, vomitus ac febris, &
 delirium accedit. 3 ubi vero se-
 datur uterus, & hæc quiescunt,
 esurit, ac fitit, & febris lenis,
 epialon Græci dicunt, tenet. 4
 Huic pelles agninas calidas ad
 ventrem apponere oportet, &
 suffitum facere in ipsa pudenda
 quæm penitissime, ita ut super
 amphoræ collo defideat, & fum-
 um admittat. 5 Fiat autem 275
 suffitus ex myrrha magnitudine
 fabæ, & thuris dupla portione,
 ammixta etiam zea fresca. hæc
 simul suffire debet, & in ignem
 immittere, 6 maxime dum jeju-
 na est, 7 & multa calida lavare.

8 Medicamentum subditi-
 tium. Alumen Ægyptium emol-
 litum lana involutum subdat. 280
 9 Aliud. Artemisiam tritam, &
 vino albo subactam, apponen-
 dam præbe.

xxv. Puerperæ recens enixæ. Ρόδι-
 νον, myrrham, ceram,
 mixta in lana apponenda præbe.
 2 Ubi autem uterus ipsi procide-
 rit, acida & acerba offerenda
 sunt, tum potanda, tum foris
 adhibenda. 3 Item ficum nigram,
 allium,

ροδον· λίτρον· κύμινον· ταῦτα
πάντα τρίψας λεία, ἐν εἰρίω δὲ-
ναι προσήθεα. ⁴ Ἐτερον· σηπίης
ὄσρακον κήψας λείον ἐς οἶνον τε
δύστας πω λαγωῦς θριξί κὴ εἰρίω
προσήθεα. ⁵ Ἰὼ δὲ μετ' ἴκρον πᾶς
⁴⁰ ὑσέρας ἀλγίη, πικρὰν ἰω καὶ
πράσινα καὶ σέας αἴχρον ἐψησά-
σα, ροφέτω τέτε ὡς ὀλίγιστον.

⁶ Πρόδεξον· λίτρον· κύμινον·
σύκς τὸ ἴσον.

XXVI. "Καθαρτέλιον αἰσάθε- ⁸⁹
τον Ἐμαλακίηλιον. Νέτω πον. ρό-
δινον μύρον. χλωὸς ἀλφάρ, ἐς ἑθ-
νια λεπτά. ² Ἡνὶ ἐπιμήνια πολ- ⁹⁰
λά γήνη, γλυκυσίδης κόκκος τὸς
μέλανας δις ἐπὶ πίνην ἐν οἶνω
δυσι κυάθους. ³ Ἰὼ δὲ ἐξέρχον αἴ-
μητραν πυκνά, βρέξας ὑδατι
χλιαρῶ πᾶς μήτρας ὑπὸ ἰλίω ἀνα-
κλίνας, μίξας σίδιον, κηκίδα, ῥῶν
⁴⁵ τὴν ἐρυθρῶν, ἐν οἶνω λούκῳ ἀφα-
τρίψας, τέτω χρίστας ἐν ἡτέναι.
⁴ Ἐπίτω πίστην δάφνης φύλλα ἐν
οἶνω αὔστρῳ.

XXVII. "Ὅταν γυνὴ κύσσει
προσρέη, ὀνίδα ξηρῶν, καὶ μίλ-
τον, καὶ ὄσρακον σηπίης, ταῦτα
τρίψασα λεία, ἐν ῥάκῃ ἀποδήσα-
σα προσήθεναι. ² Ἰὼ ἢ μή καθαρτῆ ⁹¹
τὸ ὑσέρον, λεάναι ἐν οἶνω λούκῳ,
ὅσον κυάθου, καὶ τρίψας ὄβολον
ἀπτικὸν διδόναι πίνην κὴ καθαρ-
ται.

allium, nitrum, cuminum, hæc
omnia ' tenuiter trita in lana: ⁸⁵
apponenda dato. ⁴ Aliud. Sepiæ
testam tufam, & vino imbutam,
cum leporinis pilis, lana excipe,
& appouendam præbe. ⁵ Si vero
post partum uterus doleat, pti-
fanam, & porrum, ac adipem
caprinum coquat, indeque mo-
dicum sorbeat.

⁶ Subdititium medicamen-
tum. Nitrum, cuminum, ficum,
omnium æquas portiones subde.

XXVI. ' Subdititium purgans ⁹⁰
& molliens. Netopum, rosaceum
unguentum, adipem anserinum,
linteis tenuibus excipe. ² Si
menses multi prodeunt, pæoniæ
grana nigra bis septem numero,
in vini cyathis duobus bibenda
præbe. ³ Si vero uteri frequen-
ter prolabantur, uteros aqua te-
pida madefacies, ipsam vero mu-
lierem supinam reclinabis, mi-
scebisque ' malicorium, gallam, ⁹⁵
& rhoem rubram, hisque in vino
albo tritis uteros illines, ac im-
mittes. ⁴ Postea lauri folia in
vino austero bibenda dabis.

XXVII. Quum autem mulier
prægnans menses profluos habet,
stercus asini ficcum, & rubri-
cam, ac sepîæ testam, trita simul-
que linteo illigata apponat. ² Si
vero secunda non purgetur, ela-
terii oboli Attici pondus in vini
albi cyathi mensura tritum bi-
bendum præbe, & purgabitur.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΗΙΡΡΟCΡΑΤΙC

σε

D E

ΕΓΚΑΤΑΤΟΜΗΣ ΕΜΒΡΥΟΥ. EXSECTIONE FOETVS.

Basil. græc.

Fœsius lect. VI. 193. 914.

Basil. lat.

pag 53 **Π**ΕΡΙ ΔΕ Τῆς μήτηρ τῆς 1
 33 **Π**ΕΡΙ ΔΕ Τῆς μήτηρ τῆς 1
 33 **Π**ΕΡΙ ΔΕ Τῆς μήτηρ τῆς 1
 33 **Π**ΕΡΙ ΔΕ Τῆς μήτηρ τῆς 1

τῶν γυναικῶν συνδόντα ἐπιδοαλῶν, κρεμάζουσιν ἄνω τέρω τῶν μαζῶν.

2 καὶ τὴν κεφαλὴν κρεμάσασιν ὑψὺ καὶ τῆ πινδόνι, ὅπως μὴ ὀρώσται φοβῆται, ὅ, ἢ αὐτὴ ποιήσῃ. 3 ἢ ἔν ἐξί

9 καὶ τὴν χεῖρα τὸ ἐμῶρον, ὡς παλάμον ὡς ἄρα πεσσὸν ἢ τὸ χεῖρὸς ἐπιπλασθῆναι, ὡς ἄρα ἔξω ἐπι

15 καὶ τὸ βραχίονα, καὶ ἀποψιλῶσαι αὐτὰ τὸ ὄστρον, ἢ ἰχθυῖν ὡς

4 δῆσον ὡς τὰς δακτύλους τῆς χεῖρὸς τὰς δύο, ὅπως μὴ ἀπολιθῶσιν ἢ σάξῃ. 5 μὲν δὲ ταῦτα τὸ ὄμρι περισείρηται. καὶ ἄρα ἐκ τῶν ἀρ-

6 θρον. 6 ἐπὶ τὴν τῶν κεφαλῶν κτῆ φύσιν παρῶσαι, ὡς ἄρα ἔξω τῶν κεφαλῶν ὡς ἐμῶρον. 7 τῶν δὲ δα-

κτύλων τὸ ἐμῶρον εἰσω ἀπώσται, ἢ κρεμάσῃ ὡς τῶν παλάμων ἢ

10 ὡς τὸ κληῖδον, ὅπως τῶν φύσιν αὐτῆ, καὶ ἔξω πῆ τὸ ἐμῶρον, καὶ ἢ ἔξω αὐτῶν ὀπίπεσθαι ἢ ἢ.

11. ἢ τῶν δὲ κεφαλῶν, ἢ μὲν δὲ ὡς αὐτῶν φύσιν ἔξω ὡσται. 2 ἢ δὲ μὲν, ἔξω μὲν αὐτῶν. καὶ ἔσται ὡς ἔξαρχα γαῖν ἔξω τὸ ἐμῶρον. 3 ἔπειτα τῶν θερμῶν πολλῶν κρεμάσῃ, καὶ ἀλείψῃ ἐλαίῳ, καὶ ὡς κρε-

4 λῆσῃ ἐπαλλάξῃ σιν τῶν πόδε. 4 καὶ μεθ' αὐτῶν οἶνον γλυκύον κρε-

5 μάσῃ, ὡς ἄρα ὀπίπετον, καὶ λουθήσῃ. 5

6

7

8

9

10

DE his, qui non juxta 1 v
 naturalem modum pa. 45
 riuntur, sed excin- pag
 duntur, hoc modo se 72

res habet. Primum quidem fin-

done supra mulierem injecta,

2 & caput obvelato, ne videns

quod facturus es timeat ac ex-

horrescat. 3 Si itaque fœtus obli-

5 que prolapsus manum protensam

habuerit, manu apprehensa foras

6 producere quam maxime cona-

re, 4 & brachium ipsum excoriato:

atque ubi os brachii denudaveris,

5 squatinæ pellem circum

duos manus digitos obligato, ne

6 caro lubricitate sua elabatur.

7 Deinde vero carnem circa hu-

merum rescinde, ipsumque jux-

8 ta juncturam exime, 6 postea

9 caput juxta naturam protrusum 10
 foras producere tenta. 7 fœtum
 vero ipsum intro protrudito,
 11 ferramento per latus & costas,
 aut per claviculam adacto,
 quo flatum emittat fœtus, &
 12 confidat ac contrahatur, at-
 que ipsi facilius exitus pateat.

11. Cæterum caput si fieri potest juxta naturam extrahe, 2 si minus, coarfringe: atque sic fœtum una subextrahe. 3 Postea calida large perfusam, & oleo illitam decumbere jubeto, pedum 15 situ alternatim variato. 4 Bibat autem vinum dulce, album, meracius temperatum. 5 Sed

5 ἀλλὰ μὲν καὶ ῥητίνῳ, μέλιτι
 Διφρασίφας, μίξας τῷ οἴνω, δίδο-
 ναί πίνειν. 6 τὰ δ' ἄλλα φεραπείφιν
 15 ὡς ἄπ' ἰλίω, καὶ τὰ εἰρημύρα. 7
 ὅταν ᾗ τῇ πικρῶσι γυναικὶ πάλ-
 λων ὡς φασὶ τὸ ἐμβρυον. 8 γίνε-
 ται ᾗ, οὐκ ἔστιν ἐπιφῆ) τὸ τοῖονδε,
 καὶ ὁ ὀμφαλὸς ὡς εἰ τ' ἰσχυρὸν
 ἀειελίος), ἔπιφῆ τῷ ἐξοδῶν
 ἔμβρυον, καὶ ἐς τὸ ἰσχυρὸν ἐπιφῶ ἀλ-
 λη τῷ κεφαλῶν, καὶ ἡ χεὶρ ὡς ἐπι-
 το πολὺ ἐξῶ γίνε). 8 ἢ μὲν ἔν ἡδὴ
 τεθνηκὸς ἐξῶ ἡδὴ), τῷ το ὡς φασὶ
 μαίφιν. 9 ἢ σὶ ᾗ μὴ ἐξῶ ἡ χεὶρ ἔμ-
 βρυον, ὡς ἐπιφῶ πολὺ ζῆ τὸ ἐμβρυον.
 10 ἢ κίνδυνος ᾗ ἔφῶς. 11 ἔνιοι ᾗ
 20 καὶ τὰ λόγια ὡς φῶ ἔμβρυον ἀφίφ-
 σιν. 11 ἀναγκασίφιν ᾗ γινώσκιν εἶνα
 τῷ ἀδῖνα ξηρῶν ἔ ἐπίπονον. 12
 ὅταν ᾗ τὰ λόγια μὴ ὡς φασὶ ἀφῶν),
 ῥῶον ἀπαλλάτῃσιν ἐν τῷ τόκω.

III. " Ἀνασειφῶν δὲ δὲ ὡς φῶ. 10
 σινδύνα ἰσοσορέσασαν, ἀνακλίφιν
 τῷ γυναικῶ. 2 ἔ ἐπῆ τῷ ἐπιφῶ-
 λῆν ὅπως αὐτῆς τὸ αἰδοῖον κε-
 κρυμμένον ἢ. 3 καὶ ὡς φασὶ ἀκλύφιν
 ὡς εἰφῶ τὸ σκέλῶ τῷ σιν-
 δύνα, καὶ ὡς εἰφῶ τὸ γῶν. 4
 γυναικῶς δὲ δύο λαβείφῶ φ σκέ-
 λεφῶ ἐκατέρω, ἔ τ' χεῖρὸς ἐκατέ-
 ρης, ἐτέρας γυναικῶς δύο. 5 ἐπῆ φ
 25 Διφρασίφιν λαβείφῶς ἐγκρατῶς, μὴ
 ἔλασον ἢ δεκῶς. 6 ἐπῆ τῷ δὲ ἐς
 κλίφιν ἀνακλίφιν φ γυναικῶ ἐπὶ
 κεφαλῶ. 7 τὰ ᾗ σκέλεα αὐτῆς ἔφιν. 11
 8 ἔ τῶς γυναικῶς πῶσας λαβείφῶ
 τῶν σκέλειφιν, ἀφείφῶ τῶς χεῖρας.
 9 ἐπῆ τῷ σείφιν πολλῶς ποιεῖν τῶς
 γυναικῶς ἐπὶ τῶς ὡμῶς, ἢ ποιεῖν
 ἀναβολῶς ἐπὶ φ κλίφιν ὅπως ἐς φ
 ὄρυχρῶν ἐπανασφῶ τὸ ἐμ-
 βρυον φραφῶ ἔ δὴ ἢ) ἐπὶ φύσιν ἰέ-
 ναφ. 10 καὶ ἢ ἔφῶς δὴ φ μόνον κρη-
 κῶν,

5 Sed & resina melle trita ac vi-
 no ammixta, in potu præbeatur.
 6 De cætero vero curanda est,
 velut dixi, juxta ea quæ relata
 sunt. 7 Quum vero parienti mu-
 lieri fœtus oblique prolapsus
 fuerit (id quod contingit dum
 vertitur puer) & umbilicus cir-
 cum collum obvolvitur, & exitum
 fœtus impedit, & caput in
 20 coxendicem incumbit, & manus
 ut plurimum foras prominēt, 8
 quod ipsum mortui fœtus si-
 gnum est. 9 Quibus autem ma-
 nus non exerta est, ut plurimum
 vivunt fœtus: 10 periculum au-
 tem etiam hoc modo est. Aliquæ
 enim purgamenta ante partum
 mittunt, 11 & necesse est cogno-
 scere ex eo partum fœticum, &
 cum dolore laboriosum esse.
 12 Quibus autem purgamen-
 ta ante partum non prodeunt,
 hæ in pariendo facilius libe- 25
 rantur.

III. Concutere porro oportet
 hoc modo. Sindone substra-
 ta mulierem reclinabis, 2 & aliam
 superinjicies, quo pudendum
 ipsius sit obvelatum, 3 obvolves-
 que sindonem circum utrunque
 crus & circum utranque ma-
 num. 4 Mulieres autem duæ
 utrunque crus apprehendant, &
 aliæ duæ utranque manum, 5
 deinde concutiant valide ipsam
 tenentes non minus quam decies.
 6 Postea in lectum reclinetur
 30 mulier in caput, 7 ita ut
 crura sursum vergant, 8 & mu-
 lieres omnes ipsam pedibus cor-
 ripiant, manibus dimissis, 9 sæ-
 peque concutiant, ac rejectio-
 nem in humeros faciant in lecto,
 quo fœtus in spaciosiorem lo-
 cum retusus vertatur, & natu-
 raliter prodire possit. 10 Et si di-
 stamnum Creticum habueris,
 ipsum

κέν , μετρίσιον δός . εἰ δὲ μὴ
" κείρας ἐνεψήσῃ τῷ οἴνω 12
30 ' γίω .

1V. Ἦν δὲ ἀγύστραμ' ἔξω χρο-
ρίωσι , κέν τε ἐκ πόνα , κέν τε ἐκ
τύκω . 2 Ἐν μὲν δ' ἐν πλάσσης
νέας , ἀξίον ἐπιχρῆσθαι . 3 εἰ δὲ μὴ ,
εἰ αὖ . 4 ἐπιχρῆσθαι δὲ χρῆ ἄδδ . ἐπι-
ταμιῶν τ' ὑμῖα τ' ὑστερης , κ' φύ-
σιν , κ' κ' πλάσιον , τειψαμ' ὀθονίω
ὡς φλεγμῶνι , 5 κ' καλαίψας
φώκω ἐλαίω , ἢ πῖος καλαπλά- 13
σας , ἢ κυπίνουσι , καὶ μαλθακῆς
σπόγγης ἐν οἴνω βίωας παρθεῖς 6
ἀναδῆσαι ἐκ τῶν ἄμων κη' ἀνα-
κείδω ὡς ἀνωπῆτα τὰ σιέλα
ἔχουσα . 7 ἐοπίετω δὲ σπῖα μέ-
τριά .

ipsum bibendum dabis : sin mi-
nus , fibri testem in vinum
Chium derades .

1V. Si vero ' uteri foras pro- 35
dierint , five ex dolore , 2 five ex
partu , si quidem juvenulæ fue-
rint , aggressionem facito : 3 sin
minus , finito . 4 Aggressio autem
hoc modo fiat : Pelliculam uteri
juxta naturalem modum & obli-
que incisam , linteo confricato
donec inflammetur , 5 & illinito
phocæ oleo five adipe , aut pice ,
aut mali punici flore integito , &
molles spongias vino resperfas
apponito , 6 & ex ' humeris ipsas 40
alligato . Mulier vero decumbat
cruribus quam maxime sursum
versus porrectis . 7 Moderatis
autem eduliis vescatur .

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ H I P P O C R A T I S

αεί

D E

Ε Λ Κ Ω Ν .

V L C E R I B V S .

Basil. græc.

Foesius sect. VI: 145. 869.

Basil. lat.

pag 512

ΕΛΚΕΑ ξύμπαντα 1
χρητέριον , πωλύ οί-
νω . Ἐν μὲν δ' ἐν ἀρθρῶ
εἰη τὸ ἔλκω . 2 τὸ γὰρ
ξηρόν τ' ὑγρόν ἐρηυτέρω ἐστὶ , κ' ἢ
τὸ ὑγρόν τ' μὴ ὑγρόν . 3 τὸ γὰρ
ἔλκω ὑγρόν ἐστὶ . 4 τὸ δὲ ὑγιές
ξηρόν . 5 ἀνεπίδρατον δὲ εἰσὶ ἀμφι-
χρόν ἐστιν , ὅτι καὶ καλαπλάσσει-
ται . 6 εἰ δὲ καλαπλάσσειν ἐνδε- 2
χόμενον ἐστὶν ἔνια τῶν ἔλκωων . 7
μᾶλλον δὲ τὰ νεότερωτα τῶν πε-
λαιοτέρων , ἢ κ' ἐν πῖοσιν ἄρ- 3
35 θροῖσιν . 8 ὀλιγοστέφιν τε ὡς ' μά-
λις καὶ ὕδωρ ξυμφέρει πᾶσι
πῖσι ἔλκεσι . 9 μᾶλλον δὲ τοῖσι
νεωτέ-

LCERA universa , I
nisi vino , humectare 365
non oportet , si non 658
in articulo fuerit ul-
cus . 2 Nam siccum sano propius
est , & humidum non sano . 3 Est
enim ulcus , humidum : 4 quod
vero sanum est , siccum . 5 Præ-
stat autem absque deligatione
finere , præterquam quod cataplas-
ma ' imponitur : 6 quanquam ali- 5
qua ulcera neque cataplasma
ferre possint , 7 magis autem re-
centia quam vetustiora , & quæ
sunt in articulis . 8 Modicus ci-
bus , & aqua , quam maxime om-
nibus ulceribus conducunt , 9
& magis recentioribus quam
vetu-

νεωτέροισι τὸ παλαιότερον. 10" κ' 4
 ὁ, ἢ ἄλλο φλεγμονὴ ἔλκεσθαι, ἢ
 μέλαι. καὶ ὁ, ἢ σφακελίσει κίν-
 δωσθαι. καὶ τοῖσιν ἔλκεσι " καὶ 5
 φλέγμα (τοῖσιν ἐν τοῖσιν ἄρθροι-
 σι. 11" ὅπως πασσοῦς γλυκῶς κίν-
 δωσθαι. " καὶ τοῖσιν ἐν κελίῃ τρώ- 6
 μασι. 12 πᾶντων ὃ μάλα ἴσα " τοῖ- 7
 σιν ἐν κεφαλῇ ἔμηνω κατεργασίαι,
 καὶ ἄλλω ὡς κατὰ τὴν γλῆν).

11. " Ἐστάναι δὲ ἐν τῷ ἔλκει 8
 ἤκιστα συμφορῆ. 2 καὶ μάλλον ἢ ἐν
 40 τῷ σκέλει ἔχει τὸ ἔλκεσθαι. 3 ἀλλ'
 ἐδὲ κατὰ τὴν γλῆν ἐδὲ περιστέλλεται. ἢ συρτή
 ὃ καὶ ἀπεμείνη συμφορῆ μάλα ἴσα. 4
 " πᾶς ὃ νεότερος ἔλκεα πᾶντα ἤκι- 9
 σαι αὐτὸ φλεγμονώδεις, αὐτὰ τε καὶ
 τὰ περιέχοντα, εἴπερ ἀσπυήται ὡς
 τὰ ἴσα. 5 καὶ τὸ πῦον μὴ ἀπολαμ-
 βανόμενον ἀπὸ τῶν ἔλκεσθαι τὸ σφαι-
 ροειδῶς. 6 ἢ εἴ τις ἀποστρέψει
 ὅπως μὴδὲ μέλαισιν ἀσπυήται,
 πολλὰ τὰ ἀναγκαῖα πύς ὀλιγίστα. 7
 ἀλλὰ ξηρὸν εἶναι ὡς μάλα ἴσα,
 φαρμάκω μὴ περιεσκελεῖ. 8" πυ- 10
 ρῶδες γὰρ γίνεται ἐπὶ τὴν φερίκη ἐγ-
 45 γλῆνται, καὶ σφυγμῶς. 9 φλε-
 μονὴ γὰρ τὰ ἔλκεα τότε, ὁρῶται
 ἀσπυήται μέλαι. 10 ἀσπυεῖ
 δὲ ἄλλοις μὲν τὰ ἀμαλῶ καὶ
 θερμαίνονται, ἕως οὗ πῦον
 γλῆνται τῶν τοῖσιν ἔλκεων. 11
 " ὅταν [δὲ] δοκῆς δεῖσθαι κατὰ- 11
 πλάσι, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ ἔλκεσθαι
 κατὰ πλάσιν, ἀλλὰ τὰ περιέχον-
 τα. 12 ὅπως τὸ πῦον ἀποχωρήσει. καὶ
 τὰ σκληρωόμενα μαλακῶ. 13
 " τῶν δὲ ἔλκεων, ὅπως μὲν αὐτὸ ὄξει 12
 βέλαι ἀσπυήται ἢ ἀσπυήται, ἐν-
 δέχεται ἐναιμεν φάρμακον. 14 καὶ
 τὸ καλύον ἀσπυεῖν, ἀναξη-
 ραῖνον ἔστι.

513 111. " Ἡ τις δὲ ἐπὶ τῷ βέλαι 13
 ἐφλάσσει

vetustioribus, 10 & si quod aliud
 ulcus inflammatum est, aut in-
 flammationem minatur, & si pe-
 riculum est corruptionis: & ul-
 ceribus' ac inflammationibus in
 articulis: 11 & ubi convulsionem
 fieri periculum est: & vulneri-
 bus in ventre. 12 Maxime vero
 omnium, fracturis in capite ac
 femore, & si cui alii parti fractu-
 ra contigerit.

11. Stare autem ulceri mini-
 me conducit, 2 præsertim si quis
 in crure ulcus habeat: 3 imo
 neque sedere, neque ambulare.
 Verum otium & quies maxime
 conferunt. 4 At vero recentia
 ulcera omnia, tum ipsa, tum cir-
 cumsitæ partes, minime inflam- 15
 mationem incurrunt, si quis
 quam citissime suppuret, 5 & pus
 ab osculo ulceris non interce-
 ptum supprimatur: 6 aut si quis
 avertat, ut omnino non suppu-
 rentur, præterquam necessario,
 eoque paucissimo pure, 7 & sicca
 sunt quam maxime ex medica-
 mento non molesto. 8 Igneum
 enim fervorem hoc inducit, ubi
 horror & pulsatio accesserit. 9
 Inflammantur enim ulcera tunc
 quum ad suppurationem ten-
 dunt. 10 Suppurantur' autem al- 20
 terato sanguine ac calefacto, do-
 nec putrefactus talium ulcerum
 pus fiat. 11 Quum vero catapla-
 simate opus esse visum fuerit, non
 ipsum ulcus cataplasmate inte-
 gere oportet, sed circumsitæ
 partes, 12 quo pus decedat, &
 quæ indurata sunt mollescant. 13
 Cæterum ex ulceribus si quod
 acuto specillo incisum aut disse-
 ctum fuerit, cruentis vulneribus
 aptum medicamentum suscipit,
 14 & resiccatorum quoddam,
 'quod prohibet suppurationem. 25

111. Si qua caro ex telo con-
 tusa

ἐφλάσθη κὺ ἐκώπη σάρξ, πῶντι
 ἰητρύειν, ὅπως ἀλάπτω ὡς τὰ-
 χιστα γήνηται. ² ἥσόν τε γὰρ φλεβ-
 μαίη, κὺ ἀνάγκη τὸς σάρκας τὰς
 φλαδέουσας κὺ κς πείσας, κὺ σα-
 πείσας, κὺ πῦον γήνομα, ἐκ-
 κλώσῃ. ³ ἐπὶ τὰ βλαστάνη νέας σάρ-
 κας. ⁴ " ἔλκει νεοτρώτων παντὶ, ¹⁴
 πῶντι ἐν κελίη, ξυμφέρει, ἀμα
 ποιείη ἀπὸρρέειν πυκνὰ, ὅπως αὐ-
⁵ δοκίη κορὸς εἶναι ⁵ κὺ ἀπ' αὐ-
 τῶν τῶν ἐλκῶν, [κὺ] ἔσσειον-
 τῶν τὸ ἐλκῶ. ⁶ ἄλλως τε κὺ ἴω ἐν
 κνήμη ἐπὶ τὸ ἐλκῶ, ἢ ἐν δακτύλῳ
 ποδὸς, ἢ χροὸς μάλλον ἢ πρὸ ἀλο-
 δι ἔσσειαται. ⁷ γίνεται γὰρ, ἀπὸρ-
 ρεῖντι ἔσσειαται, ξηρότερον κὺ
 μείονα ἰσχυρόμα. ⁸ " καλύφει ¹⁵
 γὰρ μάλιστὰ τὰ τοιαῦτα ἔλκεια
 ὑγρὰνεα. ⁹ ἐπὶ τὰ δὲ κὺ τὰ σύμ-
 παντα ἀμαται σιπιδῶν, κὺ ὅ, ἢ ἐξ
 ἀμαται μέσασσι γήνηται. ¹⁰
 " ξυμφέρει ἢ μὴ ἔσσειαται ἀπὸρ- ¹⁶
 ρεῖν, ἐπὶ τῶν πλείων ἐλκῶν κὺ
¹⁰ ἀπὸρρον ἐπιδῶν, ἢ πυκνὸν κὺ μαλ-
 θακὸν τελεμηλῶν, ξηρότερον ἢ
 ὑγρότερον. ¹¹ ἢ ἐπὶ τῶ ἀπὸρρω αὐ-
 τῶν φύλλα ἰσχυρὰ πῶντα.

IV. " Ἐλαμον ἢ κὺ ὅσα μαλθα- ¹⁷
 κῶδεα ἢ ἐλμάδεα ἐστὶ φάρμακα,
 ἢ ξυμφέρει τοῖσι τοιαῦτα ἐλκῶσι,
² ἴω μὴ πᾶν ἢ δὴ πρὸς ὑγρὸν πεί-
 νη. ³ ἢ δὲ τοῖσι νεοτρώτοι ἐλκῶσι
 ξυμφέρει ἔλαμον, ἢ δὲ μαλθακά-
 δεα, ἢ δὲ σελκῶδεα φάρμακα. ⁴
 ἄλλως τε κὺ ὅτι αὐτὸ δὲ κὺ ἐλκῶ
 πλείονα κὺ κῶνται. ⁵ τὸ ἢ ξύμ-
 παν εἰπεῖν, ἐλαμὸν ἢ χροῖον ποίει-
¹⁵ σται, κὺ ἐν τέρει κὺ ἐν χροῖον, πρὸς
 ἢ τὸ πλείων φαρμάκων δεόμεθα.
⁶ " Ὑπερῶτερος τὸ κῶνται κελίης ²
 ξυμφέρει τοῖσι πλείονα τὸ ἐλκῶν
 κὺ ἐν τρώματι ἐν κεφαλῇ ἐστὶ, κὺ
 ἐν

tusa & dissecta est, eam curare oportet, quo quam celerrime suppuretur. ² Nam & minus inflammatur, & necesse est carnes contusas ac dissectas, putrescere ac pus fieri, & eliquari ac consumi : ³ & postea novas carnes nasci. ⁴ Omni recenti ulceri, præterquam in ventre, conducit frequenter sanguinem defluere facere, prout opportunum esse visum fuerit, ⁵ & ' ab ipsis parti- ³⁰
 bus ulcus complectentibus, ⁶ tum alias, tum si in tibia ulcus fuerit, aut in digito pedis aut manus, magis quam si alicubi in alia corporis parte. ⁷ Sanguine enim defluente gracilescentia, sicciora fiunt ac minora. ⁸ Prohibet enim hoc maxime talia ulcera humectari. ⁹ Deinde vero in omnibus, putredo sanguinis ex sanguinis transmutatione fit. ¹⁰ Confert autem post sanguinis defluxionem in talibus 'ulceribus, etiam spon- ³¹
 giam deligare densam, mollem, concilam, siccioram quam humidioram : " aut super spon-
 giam superne folia multa ponere.

IV. At oleum, & quæcunque mollia, aut oleosa sunt medicamenta, talibus ulceribus non conducunt, ² si non valde jam ad sanitarem tendant. ³ Neque ulceribus ex recenti vulnere oleum conducit, neque mollientia, neque adiposa medicamenta, ⁴ tum alias, tum quod ulcus ampliore 'purgatione opus habet. ⁵ Ut ⁴⁰
 autem in summa dicam, oleo illitio facienda est ; & in æstate, & hyeme, in his ad quæ talibus medicamentis opus habemus. ⁶ Depurgatio ventris deorsum plurimis ulceribus confert, & in vulneribus quæ sunt in capite, ⁸

VI. "Επί παινπ' έλκ' έρουσι-
 π'άλαι @ έπιχνομδρα, κ'άτασιν
 δ'εί πομέαχ @ σάμαλ @, 2 "έφ' όκ'ό-
 περα α'ν έυμφέρφ τ'δ' έλκ'εί, είτε
 α'νω, είτε κ'άτω. 3 "ότω α'ν ο'ίδη-
 μα γ'ρή @ τ'δ'ά τ'δ' έλκ @, α'φ'λ'ε-
 μάντα έν'θ'ς @ έλκε @, χ'ρ'όνω
 ύστ'ρον, πύς ύπόσ'α @ εν' έφ' τ'δ' ο'ί-
 35 δ'μα. 4 @ ό, έ α'ν τ'η' φ'λεγ'μοσίη
 ο'ίδ'ησαν μ'η κ'α'δίση @, τ' άλλων κ'α-
 δισταμδ'ράν, όσα άμα ήρξ'αθ' φ'λε-
 μ'άινφν @ ο'ίδ'οκαε @, κ' τ'ε'το κ'ίν-
 δ'ω @, μ'ηδ' άμα έυμ'ένωμ. 5 όσα
 δ'έ πιπ'όντων, ή άλλω τω τ'ρόπω
 Δ'ε'κ'όπ'ι @ κ' θ'λάται, κ' άνοιδί-
 σκε @, τ'α π'ε'ίχ'οντα τ'δ' έλκ @, @
 Δ'ε'κ'υ'ησαντα π'υον δ'πό τ'ων ο'ιδ'η-
 μάτων, δ'ποχ'υ'έρφ κ'η τ'δ' έλκ @. 6
 τ'ων τοι'ε'των ό, έ α'ν δοκ'ή δ'είαχ
 κ'α'ταπ'άσι @, έ χ'ρ'ή α'ν τ'δ' έλ-
 κ @ κ'α'ταπ'άσφν, 7 άλλ'ά τ'α
 40 π'ε'ίχ'οντα ό'κ'ως τ'δ' π'υον ' δ'ποχ'υ-
 ρ'ήν, κ'α' τ'α σκληρω'όμ'ρα λαπα-
 χ'η. 8 "έπ'δ'αν δ'έ λαπαχ'η, κ' 3
 ή φ'λεγ'μοσίη παύσ'ηται. "έπ'ηται
 άφ'εσηκ'ετα π'όγ'ης έπ'δ'έων π'ε-
 σ'ισ'ίναμ. " δ'ρ'όμ'δ' @ δ'πό τ'ε'
 ύμέ @ όλ'ιζ'ον π'ε'σοχ'υ'έρων. 9 έπ'ί
 δ'έ τ'δ' π'όγ'η α'νωθεν φύλλα
 έπέσω συχνά. " ό, έ δ' α'ν μ'η 5
 δ'ωίηται π'ε'σ'ίλωμ, ή σα'ρξ' ύγ'η
 έ'δ'οσα α'π'ή έ'σι τ'αύτ'ω εκ'ό'αλ-
 λ'φν.

VII. "Ην ύπό βαθ'είη σαρκ'ί
 τ'δ' έλκ @ έη κ'α'τ' άμ'ρω, κ'α'κ' τ'η'ς
 έπ'ιδ'έσι @, κ'α'κ' έ' π'ε'σ'απ'έσ'ον @
 " ύπεκ'υ'ε'σ'εται. 2 τ'δ' δ'η τοι'ε'των, 8
 45 α'ν έ'ς ' τ'άμ'η π'ε'ρ'ς μ'ήλλω λ'ύ
 ε'νδ'έχ'ηται δ'ύρ'ον, δ'πό έ' σ'όμ'α-
 τ @ τ'δ' έλκ @ άνατέμ'νφν, 3 όπ'η
 α'ν δοκ'ή κ'αμ'ρ'ός ε'ίνωμ. 4 κ'α' έ'τως
 ιητ'έ'ίλω π'ε'σ'τ'έ'ρ'φν, όυγ'ίης δ' α'ν
 δ'οκ'ή π'ε'σ'τ'έ'είτωμ. 5 ώς δ'έ τ'α
 πολλα

VI. In omni ulcere, igne sa-
 cro accedente, corporis purga-
 tionem facere oportet, 2 in utram
 partem ulceri contulerit, sive
 sursum, sive deorsum. 3 Cui tu-
 mor obortus fuerit circa ulcus,
 ulcere non inflammato, huic
 postea temporis progressu tumor
 puris subsidentiam habet. 4 Quod-
 cunque ulcus ex inflammatione
 tumidum non sedatur, dum alia
 quæ simul inflammari ac tume-
 scere cœperunt sedantur, etiam
 hoc non coalescere ' periculum 55
 est. 5 Quæcunque vero ex casu,
 aut alio quopiam modo disse-
 cantur, & contunduntur, & in-
 tumescunt, ita ut vicinæ circum-
 circa partes suppuratæ, pus de
 tumoribus per ulcus egerant : 6
 in talibus quicquid cataplasmate
 opus habere visum fuerit, non
 super ipsum ulcus cataplasma
 ponere oportet, 7 sed super cir-
 cumfitas partes, quo pus dece-
 dat, & indurata molliantur. 8
 Postquam autem mollita fue-
 rint, & ' inflammatio sedata, 70
 spongiis super ea quæ abscesser-
 unt deligatis compescito, initio
 à sana parte facto, atque ita pro-
 cedendo. 9 Superne vero super
 spongiam folia sint multa. Quum
 vero compesci non poterit caro,
 quæ humida existit, in causa est
 ut hanc ejicias.

VII. Si sub profunda carne
 ulcus fuerit, ex utrisque, & ex
 deligatione, & ex eo quod insu-
 per compressit, hoc sane incur-
 vum subattollitur : 2 & si quis
 id ' fecet specillo, si fieri poterit, 75
 ad fluxionem accommodatum
 ab ore ulcus refecare oportet, 3
 ubi commodum tempus esse vi-
 sum fuerit, 4 atque ita curatio-
 nem adhibere, qualicunque tan-
 dem indigere videbitur. 5 Ple-
 runque

πολλά ἐπὶ παντὶ ἔλκει ὁ, ἢ αὐτὸ κρι-
 λίνω ἔχη πρὸς τὸ ἴθυ κριζαφανεά
 ἰδεῖν, οἰδηματὸς μὴ πρὸς ὄντος ὁ ἰὼ
 μὲ εἶν ἐν αὐτῷ σηπεδῶν, ἢ ἡ σὰ ρεῖ 7
 ἰωίη μυδῶνα κὲ σαπρὴ ἔσται τῶ-
 το τὸ ἔλκος καὶ τὰ περιέχοντα τὸ
 ἔλκος ἰδεῖν μέλανα ὑποπέλια.
 7 κὲ τὸ ἑωδιορμῶν ἔλκειαν, ἢ ὅπῃ 8
 14 αὐτὰ φαρμάκων ἐνέη. ἰχυρότατα πε-
 νέμεϊ κὲ ἐοιδί 8 κὲ ταῦτα τῷ ἔλκειος
 τὸ περιέχον, χρυσὸν ἔξῃ μέλανα
 ὑποπέλιον. 9 ἢ Καταπλάσματα 4
 οἰδημάτων καὶ φλεγμοσίνης τῆς
 ἐν τοῖσι περιέχουσιν. ἢ ἐφθὴ φλό-
 μος, καὶ τῆς τελευτῆς τὰ φύλ-
 λα ὀμά. ἢ τῷ ἐπιπύρεσ τὰ φύλλα 1
 ἐφθὰ, καὶ τὸ πόλιον. 10 ἢ δὲ
 καὶ καθαίρεσθ δέη τὸ ἔλκος, πίν-
 ται μὲν καὶ ταῦτα καθαίρεσθ. 11
 5 ἢ ἄταρ καὶ τὸ συκῆς τὰ φύλλα καὶ 2
 τὸ ἔλαμης, κὲ τὸ πρῶσιον. 12 ἔψιν
 τῷ ταῦτα πίντ, ἢ μάλιστ᾽ ἢ τῶτων 3
 ἔψιν τὸ ἄγρον, ἢ τὸ συκῆν, κὲ τῷ
 ἔλκειν, ἢ τὸ σίδης τὰ φύλλα ὡσαύ-
 τως ἔψιν. 13 ἢ ὀκρῖσι ἢ τοῖσι δέει 4
 χρῆσθ. τῆς μαλάχης τὰ φύλλα,
 τελευτῶν ἐν οἴνω. κὲ τῷ πηράνης τὰ
 φύλλα. κὲ τὸ ὀκρῖαν χλωμῆς. 14
 πᾶσι τῶτοις χρῆσθ τῷ λίνω τὸ κερ-
 πὸν φρῦξασθαι ἢ κῶψιν ὡς λεφό-
 τασθ, μιν γινώσκ. 15 ὀκρῖ ἢ ἐρυσίπε-
 λας κίνδιωσθαι ἔφ' ἔλκεισι χρῆσθ,
 10 τὸ ἰστίπιδον τὰ φύλλα τελευτῶν, ὡ-
 μῶ καὶ καταπλάσθαι σὺν τῷ λίνω, ἢ
 τὸ λίνον δάσαν ἐρύχης χυλῶ, ἢ
 ἰστίπιδον, καὶ καταπλάσθαι.

VIII. Ὅταν ἢ τὸ ἔλκος κατα-
 ρὸν μὲν ἐν, φλεγμοσίνῃ τὸ, πῆλκος
 κὲ τὰ περιέχοντα τῷ ἔλκει, 2 φα-
 κὸν ἐν οἴνω ἐψήσας καὶ τελευτῶν
 λεῖον, ἔλασθ ὀλίγω φρησας κα-
 ταπλάσας ἐπιθεῖν. ἢ τῷ κωσοδά-
 τας ἐψήσας τὰ φύλλα ἐν ὑδατι
 τει-

ranque vero in omni ulcere
 quod ventrem habet, in dire-
 ctum ad visum conspicua sunt
 omnia, tumore non præsente. 6
 Et si quidem in ipso fuerit pu-
 tredo, aut caro suberit humida
 ac putrida, hoc ulcus & com- 80
 plectentes ulcus partes, aspectu
 nigra sublivida erunt. 7 Et in
 exedentibus, qua parte phage-
 dæna affuerit, vehementissime-
 que defascitur ac edit, 8 ea parte
 circumfita ulceris pars colorem
 habebit nigrum, sublividum. 9
 Cataplasmata tumorum & in-
 flammationis in circumfitis par-
 tibus sunt, verbascum coctum,
 & trifolii folia cruda, & ligustri
 folia cocta, & polium. 10 Si vero
 etiam purgari opus habuerit ul- 85
 cus, omnia quidem etiam hæc
 purgant. 11 Sed & fici & oleæ
 folia, & marrubium. 12 Coquere
 autem oportet hæc omnia, &
 maxime viticem, & fici ac oleæ
 folia: & mali punicæ folia simi-
 liter coquere oportet. 13 Crudis
 vero his utendum est. Malvæ
 folia terito cum vino, & rutæ
 folia, & origani viridis. 14 Om-
 nibus his lini semen torrefactum
 ac tulum quam levissime, am-
 miscere oportet. 15 Ubi vero
 periculum est ignem sacrum in 90
 ulceribus oboriturum esse, isati-
 dis folia trita cruda cum lini se-
 mine imponito: aut lini semen
 solani aut isatidis succo suba-
 ctum imponito.

VIII. Quum autem ulcus
 purum quidem fuerit, verum
 inflammatum est & ulcus, & cir-
 cumfite itidem inflammatæ par-
 tes, 2 lentem vino coctam, ac le-
 viter tritam, oleo modico sub-
 actam imponito, ac deligato: &
 rubi canini folia in aqua cocta,
 leviter trita imponito, linteo 95
 tenui

τρέψας λεία καθαπλάσσειν. ὁθ-
 νιον ὑποδείνας λεπθὸν καθαρόν, οἶ-
 νω κὶ ἐλάτῃ τήγξις. ἢ ὅταν ξυμά-
 ρῆν βάλῃ ἄκωσάτα τὰ φύλ-
 15 λα, ὡτῶς τὸ φακόν, σκιδάξην. 4
 "σαυρίδιον, οἶνον κὶ λίνα καρπὸς
 τῶν ἀμύγνων) λεπθός, κὶ τὸδε, ὁ ἄ-
 5 λίνος καρπός, ἢ ἄρνον ἄμυγ, "κὶ
 μηλεία συπτηρήν, ὅξυ τῶν τε δού-
 ρένων. 5 "Ὀμφακα λουκίω ἐς χαλ-
 κείον θλίψας ἐρυθρόν, δι' ἡμέρῃς
 πρὸς ἥλιον πηξάτω τὰς ἡμέρας,
 τὰς ἢ νύκτας ἀγρῆν, ὅπως μὴ ὀροσί-
 10 ζῆν). 6 ἀνελεῖσθαι δὲ τὴν ἡμέρας ἀ-
 παύτως, ὡς ὀμαλῶς ξηραμένη, κὶ
 δὴ τὸ ἄχαικίον ὡς ὅτι πλείστη ἀνα-
 λαμῶσάνην. 7 πηξάτω δὲ ἐς τὸ ἥλιον
 20 τοῦτον χρόνον, ἕως αὐτὸ παχὺ γήνη-
 ται, ὡσῶς μέλι. 8 ἐπιτάτω ἐς χυ-
 τρῶν χαλκίω ἐν γέμει. κὶ μέλι ὡς
 κῆλιξον, κὶ οἶνον γλυκίω, ὡσαυ-
 ψήσας ὡς ἄλλοτερον γήνην τερμινθί-
 νω (ἐψῆν ἢ τὴν ῥητίνω ἐν τῷ οἶ-
 νω) ἕως αὐτὸ σκληρῆ γήνηται ὡσῶς
 μέλι ἐφθόν. 9 ἐπιτάτω τὴν ῥητίνω
 ἐξελεῖν, τὴν οἶνον ἐν γέμει. 10 ἔσω ἢ
 πλείστος μὲν ὁ χυλὸς τὸ ὀμφακός,
 δούπερον ἢ ὁ οἶνον, τρίτον ἢ τὸ
 μέλι. κὶ σμύρναν τὴν σακίω, κὶ
 ἄλλω ὡς ὡς βελτίστω τρέψας λείην,
 25 κὶ δὲ αὐτὸ οἶνον ἄνωτ' παρὰ χέον-
 ται κατ' ὀλίγην. ἐπιτάτω ἐψῆν αὐτὴν
 ἐφ' ἑαυτῆς τὴν σμύρναν ξυτὴν τῷ
 οἶνω ἀνακινέοντα. 11 ὅταν δὲ δοκῆ
 ἤδη καλῶς ἔχῃ τὸ παχῶν, ξυγ-
 χέμει ἐς τὸ χυλὸν τὸ ὀμφακῶν, καὶ
 νίτσον ὡς ἄλλοτερον φρύξας, ἡσύχως
 μίγνυνται ἐς τὸ φάρμακον, κὶ ἀ-
 30 θῶν χαλκῶ ἐλασσον ἢ νίτσον. 12
 "ταῦτα ἢ ἐπιτάτω μίξῃς, ἐψῆν, μὴ
 ἔλασσον τριῶν ἡμερῶν. "ἔξυλοι
 σκυκίνοι ὡς ὀλίγην ὑποκίοντα, ἢ
 αὐτῶν ὡς μὴ φρύξῃ. 13 κὶ ἐμ-
 βάλλῃσθαι

tenui subextento, puro, vinoque
 ac oleo madefacto.³ Et ubi com-
 mittere ac coalescere ulcus vo-
 les, rubi canini folia velut len-
 tem præparato. 4 Nasturtium
 item, sauridion à lacerti simili-
 tudine appellatum, vinum, &
 lini semen tenuiter tritum com-
 miscentur. Et hæc, lini semen,
 & vitex crudus, & alumen Me-
 5 lium : hæc aceto subacta.⁵ Uvam
 albam immaturam per colum in
 vas æris rubri expressam, per
 10 dies ad solem exponito, noctu
 autem tollito, ut ne irroretur. 6
 Per dies vero indefinenter teri-
 to, ut æqualiter siccetur, & de
 æneo vase quam plurimum assu-
 mat. 7 Tanto autem tempore ad
 solem exponere oportet, donec
 ad mellis crassitudinem deven-
 rit. 8 Postea & hunc succum, &
 mel quam optimum, & vinum
 dulce, in æneam ollam infundito,
 ita tamen ut prius resinam
 terebinthinam in vino coquas,
 'donec dura fiat instar mellis
 15 coacti,⁹ & postea resinam eximas,
 & vinum affundas. 10 Sit autem
 plurimus uvæ immaturæ succus:
 secundo loco vinum: tertio mel.
 Myrrham etiam facten quam
 optimam leviter tritam, eodem
 vino paulatim affuso diluito, &
 postea ipsam per seipsam cum
 vino sæpe agitando coquito: 11
 & ubi ad bonam crassitudinem
 'devenisse videbitur, ad uvæ
 110 immaturæ succum affundito: &
 nitrum optimum torrefactum
 sensim ad pharmacum ammisce-
 to, & floris æris minus quam ni-
 tri. 12 Hæc postquam miscueris,
 coquito non minus tribus die-
 bus, lignis ficulneis non multis
 succensis, aut prunis, ut ne tor-
 2 reatur: & ubi hoc pharmacum
 illinitur, 13 omnia quæ impo-
 nuntur

30 βαλλόμενα πάντα ἀνύδρα ἔστω, καὶ ἄέλκεα μὴ πεγνέσθω, ὅπη αὐτὰ ἐπαλείφῃ) τῷ τοῦ φάρμακον.

IX. Χρησθῆναι δὲ τῶν φαρμάκων πρὸς πεπαλασμένον ἔλκεα, καὶ πρὸς τὰ νεότερα, καὶ ἐς πρόδιον ἔς κεφαλῆς ἔλκεα ἔστω.

Ἔστω φάρμακον ἕπερον ἢ ἄλλο ἔλαιον, 3

καὶ χολὴ βοῦς ξηρὴ, μέλι ὡς κέλλισον. οἶνον δὲ λυκός. ἐναφεψήσῃ

ἢ ἐν αὐτῷ λατῆρον περιούματῶν. λιβανωτός. σμύρνη, ἰση κρόκος ἴσος.

αὐτῷ τὴν χαλκῆν. ὁμοίως ἢ ὑγρῶν.

ἢ οἶνον πλεῖστον, μέλι δὲ ὑπερῶν,

35 ὀλίγιστον ἢ χολή. ἢ ἕπερον. Οἶνος.

ἢ μέλι κέδρον, ὀλίγον. τὴν ἢ ξηρῶν,

αὐτῷ χαλκῆν. σμύρνα. σίδιον αἰόν.

ἢ ἕπερον. αἴθος χαλκῆν ὀπθῆν ἢ μιμνίσρον. σμύρνης δύο ἢ μιμνίσρον.

κρόκος τρεῖς μοῖραι. μέλι ὀλίγον σπῆν,

οἶνον ὀπίσθον. ἢ ἕπερον. Διόσκουρος

τῶν μοῖραι. κηκίδῶν μοῖραι. κρόκος

τρεῖς. τῶν ἐκαστῶν ξηρῶν τρεῖς,

ὡς λήστατον. ἐπιπλεῖστος, τρεῖς ἐν ἑφ

ἢ ἡλίω ὡς θερμότητι, ὡς ἄλλων χυλόν

ὁμοφάκτος, ἕως ἀνίστασθαι ἡλίου,

40 ἐπὶ τρεῖς ἢ μέρους. ἐπιπλεῖστος ἐν οἶνον αἰσθηρῶν

μέλανι δὲ ὀρεῖ ὡς ἄλλων καὶ ὀλίγον δίασθαι.

ἢ ἕπερον. ἢ ἐν οἶνον

γλυκεῖ ἕφθον λυκῶν πέντε ῥίζας.

ἐπιπλεῖστος δὲ δοκίη καλῶς ἔχθον, ἀπὸ χύμας

ἢ οἶνος δύο μοῖρας, ποιήσῃ τῶν δὲ καὶ ἀμύργης ἕλαμα

ὡς ἀνυδροπῆς μοῖραν μίαν. ἐπιπλεῖστος ἕφθον ἀνακινέων,

ὡς μὴ φρυγῆ, μαλακῶν πυρελῶν αὐτῶν δὲ δοκίη ἢ πάχυν ὡς καλῶς ἔχθον.

ἢ ἕπερον. τὰ μὲν ἄλλα τὰ αὐτῶν.

ἢ ἀπὸ τῶν οἶνος ὅξυν ὅξυντα ἔστω

45 λυκῶν. ἐμῶν ἕφθον ἢ ἐς αὐτὸ ἐπέλα

ὡς οἶνον πῶδες. καὶ πηκτα δὲ ὕστατος τῆν ἀμύργην ἕφθον.

καὶ ὅταν ἐρνεῖς ἕφθον χύμας. ἢ ἐν πηκτικῶν μηλείων. ἢ νίτρον.

καὶ αἴθος χαλκῆν, μίσην ὀπθῆν ἢ ἀμύργην

ἢ ἀμύργην

nuntur sicca sint, & ulcera non humectentur.

IX. Utendum autem est hoc pharmaco ad ulcera inveterata ac recentia : & ad pudenti, & capitis ac aurium ulcera. Aliud ad eadem ulcera. Fel bubulum siccum, mel quam optimum, vinum album in quo cocta sint lotiamenta, thus, myrrha æqualis, crocus æqualis, flos æris similiter. Ex liquidis autem vinum fit plurimum, deinde mel, paucissimum vero fel. Aliud. Vinum, mel, oleum cedrinum : Sicca vero sint, flos æris, myrrha, malicorium siccum. Aliud. Flos æris tostus dimidia parte, myrrhæ duæ partes dimidiæ, croci partes tres, mel modicum, cum vino hæc torrentur. Aliud. Thuris pars, gallæ pars, croci tres. Hæc singula sicca quam levissime terito : deinde mixta ad solem calidissimum, affuso uvæ immaturæ succo, donec viscosa fiat, per tres dies terito : postea vino austero, nigro, odorato, paulatim affuso diluito. Aliud. In vino dulci albo illis 125 cis radices coquito, & ubi probe habere visum fuerit, de vino defuso duas partes sumito, & amurcæ olei quam siccissimæ partem unam. Postea agitando coquito, ut ne torrefiant, lento igne, donec ad bonam crassitudinem deveniant. Aliud. Reliqua quidem eadem sint. Verum pro vino, acetum sit album acerrimum, in quo tinctæ sint succidæ lanæ. Postea ammixta amurca coquito, & succum caprifici affundito, & alumen Melium, & nitrum ac æris florem, utraque tosta ammisceto. Hoc magis 130 priore

ἀμφοτέρω. τῷ το μᾶλλον ἔωρετέ-
 ρα καθαίρει τὰ ἔλκεα ξηραίνει δὲ τὸ
 πρῶτον ἔχῃσον. 9 Ἐπερον. 10 τὰ
 ἐρεία βιάψαι ὡς ἐν ὀλιγίστῳ ὕδατι.
 ἔπειτα οἶνον ξυγγράς μέρῳ τρίτον,
 ἔψιν ἕως αὐτῶν καλῶς ἔχη τὸ πάχος,
 11 δὲ τῶν δὲ Δισπυίσκεαδ' ἐξέσαι
 τὰ νεότερα τὰ γέγραφα. 11 Ἄλλο. ἄ-
 15 ρον ξηρὸν ἐπιπίσσειν, καὶ κρᾶδης ἐν
 ὀπῶ φλοιὸν χλωρὸν τριῶν ἐν οἶ-
 νῳ ἐντέλειν, καὶ ἄνδρ' οἶνος αὐτὸν, ἐ-
 ξὼ μέλιτι. 12 Ἐπερον. 13 Ὁξυῶν ἀφε-
 ψῶν, λωτῶ περιούμαθα, ἔσω δὲ
 λούκην τὸ ὄξυ. καὶ πᾶσι μίξιμα ἁ-
 μόρην ἐλαμείων, καὶ ὀρρὸν πίσης
 ἁμῶν. καὶ ἐπαλείφειν καὶ κατὰ σφίγγειν.
 καὶ ἐπιδέτ' μείν. 13 Ἐρεθ' ἀποτρεπέει
 τὰ νεότερα Δισπυίσκεαδ' ἢ ὄξει
 δ' ἀνίψας, οἶνῳ δ' ἀποσπρίσας.

5 x. Ἄλλο. τὸ μᾶλλον τὸ λεῖον
 "ξὼ τῆ ἀποδῶ τῆ κυπερὴ λεαν-
 7 θῆρα ἐπιπίσσειν, καὶ ἔλαϊθ' τὰ
 ἰχθυήματα ἐπιπίσσειν, καὶ ἔλαϊ-
 δα ἔλαϊθ' καὶ. ἔπειτα ἰχθυήματα, ἔπειτα
 χαλκίτη καὶ ἔλαϊθ' καὶ. ἔπειτα μόνον. ἔπειτα
 ἔλαϊθ' ἔλαϊθ' ἰχθυήματα. 2 Ἄλ-
 λως, ὅταν δὲ ἡ ξηροῖσι τοῖσι τοῖς-
 10 τοῖσι (ἔξω δὲ καὶ τῆ ἀποδῶ τῆ ἰλ-
 λυριώπει δὲ λεῖη καὶ ἔλαϊθ' ἰχθυήματα.
 " καὶ αὐτοῖσι μόνον ἰχθυήματα (ἔπειτα
 ἀνθ' ὀρρῶν μόνον, ὡς ἀφορᾶται. καὶ
 10 τὸ δ' ἔλαϊθ' ἰχθυήματα, ἔπειτα τὰ
 λεῖα ἐπιπίσσειν. 3 Ἐπερον ἕνα-
 μον. Σμύρνα λιθῶν ὄξυ. καὶ κίς. ἰός.
 ἀνθ' ἔλαϊθ' ὀπῶν. συπληρὴ ἀγ-
 γυπὴν ὀπῶν. οἰνάνθη. " οἰσπίδες. 4
 μολύβδανα. τῶν ἰσθ' ἐλάει ἢ
 δέσεισιν αὐτῶν, ὡς ἔλαϊθ' τὸ πρῶτον.
 5 " καὶ ἄλλῃ ἐργασίῃ καὶ τὰ αὐτά.
 ὄξυ ὡς ὄξει τὰ λούκην. μέλι.
 συπληρὴ ἀγγυπὴν. νίτρον ὡς
 ἀειπν. ἡσύχως φερίσας. χαλκῆς ὀλί-
 γον σινέρι. τῷ το τὰ ὑπερορε-
 κέοντα

priore ulcera purgat. Verum
 prius non minus resiccac. 9 A-
 liud. Lanas succidas pau cissima
 aqua tingito, deinde vini tertiam
 partem ad aquam misceto, ac
 coquito donec bona provenerit
 crassitudo. 10 Ex his recentia
 vulnera quam citissime suppurari
 possunt. 11 Aliud. Aron siccum
 inspergito ac 'adaptato. Aliud. 13
 Fici dum succulenta est corti-
 cem viridem, in vino tritum
 immittito: & sine vino, ipsum
 etiam cum melle. 12 Aliud. Ad
 acetum in quo cocta sunt loti
 ramenta (sit autem acetum al-
 bum) amurcam olivarum, & pi-
 cis serum crudum ammisceto, &
 illinito, & instillato, & deligato
 sicca. 13 (Hoc recentia vulnera
 avertit ne suppurentur:) aut
 aceto abluito, & vino imbuta
 sponsia extergito.

x. Aliud. 'Plumbum tritum
 cum spodio Cyprio levigatum
 inspergito. Et loti ramenta in-
 spergito: & squamam æris, &
 chalcitidem cum ære, & solam
 per se, & cum loti ramentis. 2 Et
 alias ubi ficcis opus fuerit, tali-
 bus utendum est, & spodio Illy-
 rico trito cum ramentis, & ip̄is
 2 solis ramentis, & flore argenti
 solo quam levissime trito: & ari-
 stolochiam rasam ac tritam levi-
 3 ter, inspergito. 3 Aliud, ad cruen-
 ta vulnera. ' Myrrha, thus, gal-
 145 la, ærugo, flos æris tostus, alu-
 men Ægyptium tostum, cenan-
 the, lanarum sordes, plumbago:
 Horum singulorum æquale pon-
 dus diluitur cum vino velut su-
 perius, & reliqua præparatio sit
 eodem modo. 4 Aliud. Acetum
 quam acerrimum album, mel,
 alumen Ægyptium, nitrum opti-
 mum leviter tostum, fellis pa-
 rum, simul coquito. Hoc car-
 nem

30 κῆ, κανθαρίδου. ἑτάτα ὁποῖω δοκέη σωτεθέντι χρῆσθαι. ἢ ἵδωσις, κεδρίνω ἐλαίω. ἐπιδύων ἢ ἄλις ἔχη ἐπαλείφοντι, ἐκδοάκων τὸ φάρμακον ἐπιπλάσων ἀρον ἐφθον. λείων. ἢ τριβῶν ξηρὸν, τῶ μέλιτι δούων. καὶ, λὺ ξηρῶ χρῆ τῶ κελκῶ, τέτων χρῆ ἀφεςάνων, τὸ φάρμακον ἐπιπλάσων. ¹⁰ ποιεῖ δὲ τὸ ξηρὸν ἀπὸ τῆς ἐκδοάκων μόνον καὶ τῆς σιδαράχης. ¹¹ Ἐτερον ὑγρόν. ¹² Ποίη, ἥς τὸ φύλλον ὄμοιον ἀρω τῶ φύσιν (¹² λουκὸν δὲ, χυνοῶδες 35 κῆ κισσῶ φύλλον τὸ μέγεθος) αὐτῆ ἢ ποίη σὺν οἴνω ἐπιπλάσων. ἢ τῆς πρίνης τὸ πρὸς τὸ στέλεχος τριψας σὺν οἴνω, ἐπιπλάσων. ¹³ ¹⁴ Ἐτερον. Ὀμφακῆ χυλός. ὅξυ ὡς ὄξύτατον. αὐτὸ χαλκῆ. νίτρον. ὀπὸς ἐρανεῶ. ἐς ὄμφακῆ χυλὸν συπτηρίων τὸ ἐκδοάκων ὡς λφοτάτῳ, καὶ τεινίω σὺν χαλκῶ ἐρυθρῶ ἐς ἥλιον, καὶ ἀνακινῶν. καὶ ἀνελεῖν, ὅταν δοκέη καλῶς ἔχῃ τὸ πάχου.

XII. Ἐναμμα ξηρὰ ταῦδε. Ἐλ- ¹⁰ λείου μέλας ὡς λφοτάτῳ ἐπιπλάσων, ἕως αὐτὸ ξηρῶς ἐνήη, καὶ ⁴⁰ νεμυθῆς. ἐπίδωσις ἢ αὐτῆ, ἢ περὶ ἐπὶ τοῖσιν ἐμπλάστρῳ. ² Ἐτερον ὀμοίως. Ἀλὸς χόνδρος ὡς ξηροτάτης, ἢ ἐς χυτρίδιον χαλκίον ἢ κερσεμεῶν κενεὸν ἐκδοάκων, ἔσως ὡς μέλιτα τὸ μέγεθος, μὴ ἀδρός. Ἐμέλι ὡς κάκιον διπλάσιον πάντων ἄλων ἐκδοάκων ἐπιχέω ἐπὶ τῆς ἄλας. ἢ πῆται ἐπιτεινίω ἐπὶ τῆς ἀσθακῆς τὸ χυτρίδιον, καὶ αὐτὸ, ἕως αὐτὸ κατὰ καυτῆ πῆται. ³ ἢ πῆται ἀνασπορίσας τὸ ἔλκω καὶ ἐκκαθίρας, ἐπιδοῖται ὡς πρὸς τὸ ἄσθενος. ⁴ καὶ πῆται ὀλίγα μῶλλον. ⁴ τῆ δὲ ὑπερμῆη, ὅπῃ αὐτὸ μὴ λάθῃται τὸ φάρμακον

auripigmento, cantharide. Ex his prout visum fuerit compo- nito, ac utitor. ⁹ Diluuntur oleo cedrino. Postquam vero satis fuerit illitum, pharmacum ejcico, & aron coctum, tritum im- ponito: aut siccum, tritum, oleo subactum. Et si sicco carico uti voles, liquida removere oportet, & pharmacum inspergere. ¹⁰ Facit autem siccum ex veratro solo constans ac sandaracha. ¹¹ Aliud liquidum. Herba est cujus folium simile est aronatura, ¹² (verum album, lanuginosum, ad hederæ folii magnitudinem.) Hæc herba cum vino imponitur. Aut ilicis partem eam quæ est circum truncum, cum vino tritam imponito. ¹³ Aliud. Uvæ immaturæ succus, acetum acerrimum, flos æris, nitrum, succus caprifici. Ad uvæ immaturæ succum alumen injcito tenuissime tritum, & in vas æris rubri immissum ad solem exponito ac agitato, & ubi ad bonam spissitudinem devenerit tollito.

XII. Sicca ad cruenta vulnera hæc faciunt. Veratrum nigrum tenuissime tritum inspergitur, quandiu aliquid humoris inerit ac depascentis. Deligatio vero eadem est quæ in emplastris. ² Aliud. Salis grana ficcissima in æneam ollam, aut fictilem novam immittito, magnitudine maxime æqualia, non magna: & mel optimum dupla salis mensura, pro conjectura facta, ad solem affundito: deinde ollam prunis imponito, & dum totum combustum fuerit, finito. ³ Postea exterso ac expurgato per spon- giam ulcere inspergito, & velut prius deligato, & paulo magis comprimito. ⁴ Postridie vero qua parte non adhæserit pharma- cum

Φάρμακον ἐπιπίσας, ὡρασι-
 ζήν κὲ ἐπιθεῖν. ὅταν ᾖ βέλη ἀφι-
 σάναι τὸ φάρμακον, ὅξυ θερμὸν
 ἐπιχέειν, ἕως αὐτὸ λυθῆ. Ἐ αὐτῆς τὰ
 αὐτὰ ποιεῖν, λὺ δὲν ἄνασσογρί-
 στας. ἄλλο ξηρὸν δάκνον. Μύσι-
 ὡς λφοτάτῃ ἐπιπίσας, ἐπὶ τὰ
 ὑγρά κὲ σαπρά, καὶ αὐτὸ λυ-
 πθῶ, μὴ παιντελῶς λείον. ἄλλο
 ξηρὸν ὁμοίως δάκνον. ἀνασσογ-
 γίστας, ὡς οἰσυπαδέσατα εἶρα,
 ἐπ' ὄσρα καὶ κατὰ κῶστα, δα-
 516 δὴ αὐτὸ ὡρασίχων, ἕως αὐτὸ πῦρ
 κατὰ κῶστα. ἄλλο τὸ λείον τρι-
 βῶν καὶ ἐπιπίστων, τὸ αὐτὸ
 ἐπιθεῖν ἐπίδεν. Ἐπερὸν ξη-
 ρὸν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐλκίων. χα-
 μαυλίων μέλας. συμπηρίη, ἢ τὸ
 ὄπωπῃς συκῆς δεῦδρῶν, δάφν
 ᾗ ὀπιλῶ, ἢ ἄγχουσι μίσχον. ἀνα-
 3 ἀναχαλῖς καὶ συμπηρίη ἀγρυπῆ
 ὀπιλῶ, ἐπίπυσον ὄρχομῆριον ἐπι-
 4 πίσας. Ἐπερὸς οἷο τὸ νομάς.
 5 συμπηρίη, ἢ πε ἀγρυπῆ ὀπιλῶ, ἢ
 ἢ μηλείη. Ἐπερὸν ᾗ ἀπονητῶ-
 σμα ὀπιλῶ καὶ ἀνασσογρίσας. καὶ ἢ
 5 χαλκίπης συμπηρίη ὀπιλῶ. ὀπιλῶ οἷο
 ἕως αὐτὸ φλογοδῆς γῆνη. Ἐπερὸν
 11 παλαμῶν ἐλκίων ἐπὶ τῆσι ἀν-
 κνημοῖσι γνομῶν. ἀματῶδεα
 ὄξυ γίνε) Ἐ μέλανα. Ἐ μελι-
 λώτα αὐτὸ τριψας, μέλι φυ-
 ρῶν, ἐπιπλάσας χεῖρα. ἐπὶ νεύρα
 ᾗ ἀφῆλην, ἐπιθεῖν μυρρίνης
 ἀγρῆς ρίζας καὶ ψας καὶ ἀφῆ-
 15 στας, καὶ φυρήσας ἐλάω. Ἐ τὸ
 πῦρ τὸ πεντάφυλλον (λοσκῆ
 10 δὲ ἐστὶ ἐπὶ χλωδῆς, καὶ ὑψηλοτέ-
 ρα ἀπὸ τῆς γῆς ἢ τὸ μέλαν πεντά-
 φυλλον) ταύτην τριψας ἐπὶ ἐλάω
 ἐπιθεῖν. ἀπλύειν ᾗ τριψαῖον. Ἐ
 12 Μαθηκαῶδεα. πῖπδε χεῖρα
 τῆσι φαρμάκωσι χεῖρα, ἐπὶ
 χεῖρα-

cum inspergito, compressito ac
 deligato. Ubi vero pharmacum
 discedere voles, acetum calidum
 affundito, donec discedat: &
 rursus eadem facito, si opus fue-
 rit extersione per spongiam fa-
 cta. Aliud siccum mordax.
 Misy quam levissime tritum in-
 spergito in ea quæ humida sunt
 ac putrida: & florem æris ten-
 nuem non penitus leviter tri-
 tum. Aliud siccum similiter
 mordax. Ubi spongia extersisti,
 lanas quam maxime succidas in
 testa exurito, face admota do-
 nec totas combufferis: hoc
 pharmacum leviter tritum in-
 spergito, & eandem deligatio-
 nem adhibeto. Aliud siccum
 ad eadem ulcera. Chamæleo ni-
 ger, alumen fici succo subactum:
 subigito autem tostum, & an-
 chulam misceto. Aliud. Ana-
 gallis & alumen Ægyptium to-
 stum. Aliud. Pulvillum insper-
 filem Orchomenium inspergito.
 Cæterum ad nomas profer-
 pendo depascentes, alumen Æ-
 gyptium tostum, itemque Me-
 lium facit. Verum nitro tosto
 insperso prius præparare ac spon-
 gia extergere oportet. Facit &
 chalcitis tosta. Torrere autem
 oportet, donec flammæ speciem
 induat. Ad vetera ulcera in
 tibiis oborientia: (sunt autem
 sanguinolenta & nigra) meli-
 loti florem tritum, melle sub-
 actum, cataplasmatibus modo utere.
 At vero supra nervos dissectos,
 myrti sylvestris radices contu-
 sas ac cribratas, & oleo subactas
 deligato. Et herbam quin-
 quefolium (est autem alba & la-
 nuginosa, & altior à terra, quam
 nigrum cinquefolium) in oleo
 tritum deligato, & tertia die
 exolvito. His autem medica-

χρῶνι μαζῶν , ἢ ἐν θέρῃ .

XIII. Φάρμακα μαλθακώ-
δεια , ἃ ἐλάτ κελάτ ποιεί . 2

" Σκίλλης τὸ εἶσω τὸ μυζῶδες τρι-
ψας , ἢ πύκλῳ συὸν σύειω σέλι
νέω , ὀλίγην ἔλαμον Ἐ ρήτινης ὀλίγην ,
καὶ ψιμουθίς . καὶ σέαρ χλωδός , καὶ
συὸς νέον , καὶ σκίλλα , καὶ ἔλαμον
ὀλίγην . κηρὸς ὡς λυγρότατον , σέαρ

15 " ἀρόφατον καθαρόν . 3 ἢ σκίλλα
καὶ ἔλαμον λυγρόν , ῥήτινης ὀλίγην .
κηρὸν , σέαρ συὸς παλαιὸν καὶ νέον ,
Ἐ ἔλαμον , καὶ ἰός καὶ σκίλλα , Ἐ ρήτι-
νη . 4 ἔσω ἢ δύο μαζῶν Ἐ παλαμῶ
σέλιτον ἀρὸς τὸ νέον . 5 ὁ δὲ ἄλλων

ὁμοίωτον δοκίμη κηρὸς εἶναι . σέαρ
συντήξας ἀρόφατον ἀποχέας εἰς
ἕτερον χυλιδιον . καὶ τὸ μολύβδαμνης
τριψας ὡς λεπτότερον ἀφ' ἑαυτῆς ,
συμμίξας ἐψέει , καὶ κυκῶν τὸ ἀρό-
τον . 5 ἐψέει ἢ , ἕως αὐτὸ ἐπιταχθῆναι
ἐπὶ γῆς πῆγναι .

20 " ἀποχέαι τὸ ἄλλο , πᾶσι τὸ λίθος τὸ
ὑποστάσις . καὶ ἐμῶμαθιν ῥήτινῳ καὶ
ἀνακινέειν . καὶ κέδρανον ἔλαμον ὀλίγην
" ξυμμίξας τὸ ἀφ' ἡρηθρόν . 6 πᾶσι 2
καὶ τοῖσι μαλθακώσιν , ὅπερ ἀν' ῥήτι-
νῳ ξυμμιγνύης , ἐπιβάλλειν ἀφέλης
διπλῶ πυρὸς τὸ φάρμακον , ἐς θερ-
μὸν ἐπιεὶν καθεῖς τὴν ῥήτινῳ κυ-
κῶν . 7 " Ἐτερον . σέαρ συὸς πα-
λαιὸν , Ἐ κηρὸς , Ἐ ἔλαιον . τὰ δὲ
ξηρὰ ἰχθυήματα Ἐ λωτῶ . λιβαν-
ωτὸς . μολύβδαμα . " ἢ γυνὴ Ἐ μὲν 3

25 μαζῶν , καὶ τῆς δευτέρας , καὶ Ἐ ἰχθυή-
ματα μαζῶν . ἔσω δὲ Ἐ παλαμῶ
σέλιτον , δύο μαζῶν . κηρὸς δὲ μία ,
καὶ νέω σέλιτον μία . 8 " Ἐτερον . ἢ
σέαρ μόνον παλαιὸν ὑψόν . ξυὸν τρι-
πλῶ , σέαρ ἀγρὸς ἀρόφατον . ὡς
ἦκιστα ξυὸν τριπλῶ καθεκασθῆ-
ρας μικρὰ , τριψας ἢ καθε-
κῶσας λεπτά , ἔλαμον ὡς ἄχρητον ,
καὶ

mentis in hyeme potius quam
æstate utendum est.

XIII. Medicamenta mollien-
tia, quæ etiam cicatrices, pul-
chras faciunt. 2 Scillæ internam
partem mucosam terito, & resina-
m de picea, cum recenti adipe
suillo, & oleo modico, resina-
que ac cerusa modica. Et adipe-
m anserinum, ac suillum re-
centem purum, & oleum modi-
cum, & scillam, & ceram albissi-
mam. 3 Aut scillam, oleum al-
bum, resinæ parum, ceram, adipe-
m suillum veterem ac recen-
tem. Facit & oleum, & ærugo,
& scilla, & resina. 4 Sint autem
duæ partes veteris adipis ad re-
centem: de reliquis autem
quantum oportunitate esse visum
fuerit. Adipem recentem li-
quefactum in aliam ollam de-
fundito, & plumbaginem levissi-
me tritam ac cribratam commi-
sceto ac coquito, & primum agi-
tato. 5 Coquito autem donec
destillatum in terram congele-
tur: deinde tollito, ac reliquum
diffundito, præter lapidem sub-
sidentem: & resinam injicito ac
agitato, & modicum oleum ced-
rinum, & quod prius diffusum
ac ablatum fuit ammisceto. 6
Porro in omnibus mollibus in
quibus resinam ammisces, ubi
pharmacum ab igne abstuleris,
in calidam adhuc resinam im-
mittito ac agitato. 7 Aliud.
Adeps suillus vetus & novus, &
cera & oleum. Sicca vero, loti-
ramenta, thus, plumbago: thu-
ris videlicet, pars una, plumba-
ginis una, & ramentorum loti
una. 8 Aut adipem solum vete-
rem suillum, & cum ipso adipem
caprinum recentem, quam mi-
nime cum membrana, sed pur-
gatum, parum terito aut contun-
dito,

καὶ ἐξ ἑξήκοντος τὸ μῆλον, ἔξω 4
 τῆ σποδῶ, καὶ λατῆ ἰχθυημάτων
 τὸ ἥμισυ. 9 Ἐπερον. Σπικρα ἀγρῶς.
 σποδῶς. χαλκίτις. ἡ κωνία. ἔλαιον. 5

XIV. Περὶ πυρρακῶς. 2 13

Ἐψιν καὶ πείρα ρίζας ἀπα-
 30 λας (ἂν ὁ φλοιός ἐστι παχύτατος
 καὶ χαλαρότατος) καὶ ἄλλων μικρῶν,
 οἶνον λυκόν ἐπιχέας, μαλθακῶ
 πυρὶ κατεψείν, ἕως αὐτοῦ δοκίμη κα-
 λῶς ἔλθῃ τὸ πύχρον, ὡς ὑπάλφ- 1
 πηρον, καὶ ἐν ὑδατὶ τὸ αὐτὸν τρώπον.
 4 Ἐπερον μὴ δάκνον. ὑδὸς σέαρ μῶ-
 νον παλαμὸν ὑπάλειψεν, τήξας
 αὐτὸ ἀναθῆν διὰ τὸ σκίλλης, τὴν
 ρίζαν διαιρέων καὶ ὑπερθεῖς κα-
 35 ταδεῖν. 5 τῆ σελὲ ἐξῆς ἐπιμοναῦ τή-
 ξας, σέαρ τε ὑδὸς παλαμὸν, καὶ κη-
 ρὸν, καὶ ἔλαιον συμμίζας, καὶ λιβα-
 νωτὸν, καὶ λωπῆ ἰχθυημάτων, καὶ
 6 μίλθον τέτατον ὑπάλειψας. ἄρα 2
 φύλλα ἐν οἶνω καὶ ἔλαιον ἐψήσας,
 ὑπερθεῖς καταδεῖν. 7 Ἐπερον, ἐπι-
 δὴν τῶ στείω σέαρ ὑπάλειψης
 τῶ παλαμῶ, καὶ ἄλλων ἀσφοδέ-
 λω ρίζας ἐν οἶνω τρέψας καὶ λήθ-
 8 σας. 8 Ἐπερον. τήξας σέαρ συδὸς
 παλαμὸν, συμμίζας ῥηπῆν καὶ
 ἀσφάλην, καὶ αὐτὸ ἐπάλειψας ἐς
 ὀρνίον, θερμῶς πρὸς πῦρ, ἐπι-
 9 θεῖς ἐπιθεῖν. 9 ὅταν ἐν τῶ νότω
 ὑπὸ πηλῶν, ἢ ἄλλως ἔλκον γί-
 40 νῃ, τῆ σκίλλης διεφθῶ, τρέψας ἐ-
 πὶ ὀρνίον ἄλειψας ἐπιθεῖν. 10
 ὑπερον ἢ σέαρ ἀγρῶς, καὶ συδὸς νέον,
 καὶ σποδὸν, καὶ ἔλαιον, καὶ λιβαυωτὸν
 ἐπάλειψεν.

dito, & oleum affundito, &
 plumbum cum spodio inspergi-
 to, & ramentorum loti dimi-
 dium. 9 Aliud. Adeps caprinus,
 spodium, chalcitis cærulea,
 oleum.

XIV. De Ambustis. 2 Illicis
 radices coquere oportet teneras.
 3 Quorum si cortex crassissimus
 est ac viridissimus, confectum in
 tenues partes, vino albo affuso, 25
 lento igne coquito, donec ad bo-
 nam crassitudinem deveniat, ut
 illini possit. Potest & in aqua
 coqui eodem modo. 4 Aliud non
 mordax. Suillum adipem solum
 veterem liquefactum illinito.
 Superne vero scillæ radicem
 dissectam imponito ac deligato.
 5 Postridie vero foveto ac per-
 fundito, & adipem suillum vete-
 rem liquato, & ceram ac oleum
 ammisceto, thus item, & loti ra-
 230 menta, ac minium: hoc ubi
 illeveris, 6 ari folia in vino ac
 oleo cocta apponito ac deligato.
 7 Aliud. Postquam suillo adipe
 illeveris vetusto, hastulæ regiæ
 radices in vino coctas ac tritas
 superillinito. 8 Aliud. Adipem
 suillum veterem liquato, & resi-
 nam ac bitumen ammisceto, &
 hæc linteo illita, ad ignem cale-
 facta, imponito ac deligato. 9
 Quum in dorso ex plagis, aut
 alias ulcus factum fuerit, scilla
 cocta, trita, ac linteo illita de- 235
 ligato. 10 Postea vero adipem
 caprinum, & recentem suillum,
 & spodium, & oleum, & thus
 illinito.

XV. Tumores in pedibus ob-
 orti, & sponte, & non sua sponte,
 in quibus neque tumores, neque
 inflammatio à cataplasmatibus se-
 datur, & si quis spongias deliget,
 aut lanas, aut aliud quid super
 sanam partem, postea intume-
 14 scunt

ἐπὶ τὸ ὑγιές, ἐπεὶ ἀνοιδόσκη) αὐ-
 τόμαζον καὶ ἀναφλεγμογήνη, ² καὶ
 φλέβας ἐπὶ ῥέρας αἰτίον ἐστὶν αἵμα-
 τος, ὃ πνιμὴ φλόσμα αἰτίον ἐστὶ, ³
 καὶ, ⁴ ἢ πᾶσι ἄλλοσι ἔσώματος τοῦ
 τῶν ἰνὴ γίνῃ, ὁ αὐτὸς λόγος, ⁴ ἀλλὰ
 ἔσώματος καὶ ἀφίεναι, μάλα ἴσα μὲν
 καὶ φλέβας τὰς ἐπιρροέσας, ἢ κα-
 ταφωίεες εἰσὶν, ἢ μὴ, "κατα-
 κρένναι τὰ οἰδήματα βαρύτερα καὶ
 πυκνότερα, καὶ ἄλλο πᾶν, ὃ, τι αὐ-
 κατακρένης, ἔτω καὶ πρὸς τὴν αἰ-
 ῥεῦται τοῖσι σιδηροῖσι ἐλεπτοῦ-
 τοῖσι, ἔ, ὅταν ἀφαιρῆς τὸ αἶμα
 τῆ μύλη, μὴ κέραι πιέζῃ, ὡς μὴ
 φλόσις παρογίνῃ, ⁵ ὅξφι ἢ κατακρί-
 ζῇ, καὶ ἰσχυρὸν αἶματος ἐν τοῖσι
 χροσμοῖσι μὴ εἶναι ἐγκαταλείπειται,
⁵ 17 κατακρίσας τὰ ἐν αἵμω φαρμά-
 κω, εἴρα οἰσπῆνα, κατακασμέ-
 να, μαλθακὰ, ἐπιδησῆ, βλίνας οἶνω
 καὶ ἐλάμω, ⁷ καὶ ἐχέτω τὸ χαοθὲν ὅπως
 ἀνάρρος εἴη ἔσώματος, καὶ μὴ κα-
 τέρρος καὶ μὴ τεγέτω ὅλως, καὶ ὀλι-
 γροπέτω, καὶ πινέτω ὕδωρ, ⁸ ἢ ἢ
 ἀπολύων δόσιος τὰ χροσμοῖα
 φλεγμογήνοια, κατακρίσας τὰ
⁵ 5 καὶ ἄγνη καὶ λίνε καρεπὶ κατα-
 πλάσματι ⁹ ἢ ἢ ἐλκωτῆσι χροσ-
 μοῖα " καὶ σφραγῆ, παροχρημα ²
 ὀρέων, ἐπεὶ τα παροσφείρων, ὃ αὐτὸ ἐκ,
 τὰ λοιπὰ ἰητρὸν.

XVI, ¹ "Οκρὸς ἢ κρισὸς ἐνεστὶ ἐπὶ ¹⁵
 ἐν κνήμῃσι, ἢ ἀσφαινοῖσι, ἢ καὶ τῆς
 σαρκὸς, ἢ ἐστὶ μέλαν τὸ ἀνκνή-
 μιον, καὶ δοκέει δὲ αἶματος ἀπὸ
 αὐτῶ ἀπορροῦντος, ἢ καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα κατακρένναι ἐδαμῶς, ὡς γὰρ ἐπι-
 τοπολὺ ἔλκεα μετὰ αἵματι γίνεσθαι
 χροσμάτων ἀπὸ κρισὸς ἢ ἐπὶ ῥ-
 ροῖα, ² ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸ κρισὸν ²
¹⁰ ἀποκέντεται ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, ὅση
 αὐτὸ ἐκείνη κρισὸς εἴναι, ³ "Ὅταν ἢ ¹⁶
 φλέβας

scunt sua sponte, ac inflamman-
 tur: ² influxio sanguinis per ve-
 nas in causa est, si cui non 'con-
 tusio causa est. ³ Et si alicubi
 alia in corporis parte tale quid
 fiat, eadem ratio est. ⁴ Verum
 sanguinem detrahare oportet, de
 venis præsertim influentibus, si
 conspicuæ fuerint: Sin minus, ¹
 pertundere tumores oportet,
 profundioribus ac frequentioribus
 vulnufculis impactis. Sed &
 in aliis omnibus quæ pertundis,
 sic facere oportet, atque hoc
 acutissimis ac tenuissimis ferra-
 mentis. ⁵ Quum vero sangui-
 nem 'detrahis, spicillo ne valde ²⁴⁵
 premas, ut ne contusio accedat.
⁶ Aceto autem perluito, & grum-
 mum sanguinis in hiatibus ne
 relinquito: & illito cruentis
 vulneribus destinato medica-
 mento, lanas succidas, carmina-
 tas, molles deligato, vino & oleo
 resperfas. ⁷ Et pertusam partem
 æger ita habeat, ut refluxus sit
 sanguinis, non defluxus: & om-
 nino non humectet: & parum
 cibi capiat, & aquam bibat. ⁸ Si
 vero ubi solveris, 'fissuras repe-
 250
 reris inflammatas, cataplasma
 ex vitice ac lini semine imponi-
 to. ⁹ Si vero ulceratæ fuerint
 fissuræ ac eruperint, ad rem re-
 spicies, & quod opus fuerit ad-
 hibens, de cætero curato.

XVI. At ubi varix inest in ti-
 bia, aut conspicuus, aut in car-
 ne, & tibia est nigra, & videtur
 opus habere sanguine ab ipsa
 defluente: talia nequaquam per-
 tundere oportet. Plerunque enim
 magna ulcera ex fissuris fiunt,
 propter 'varicis influxum. ² Ve- ²⁵⁵
 rum varicem ipsum alias atque
 alias compungere oportet, ubi
 oportunum esse visum fuerit. ³
 Cæterum quum venam secueris,
 post-

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΗΙΡΡΟCΡΑΤΙC

αδει

D E

ΣΥΡΙΓΓΩΝ.

FISTVLIS.

Basil. græc.

Focius lect. VI. 159. 883.

Basil. lat.

248 317 **Σ**ΥΡΙΓΓΕC γίνον-
 ται μὲν ὑπὸ φλα-
 σμάτων καὶ φυμα-
 τῶν. γίνονται δὲ καὶ
 ὑπὸ ἐρεσίης, καὶ ἰκπασίης,
 ὅταν ἀθροισθῇ ἐν τῷ γλετῷ ἀί-
 μα πλεσίον τῆς ἑδρῆς. ² σηπό-
 μρον γὰρ νέμεται εἰς τὰ μαλ-
 θακῆ. ἀπεύρεθ' ἐστὶν ὅτι περὶ δὲ χεῖ-
 καὶ τῆς σαρκὸς μαλθακῆς ἐν ἣ
 νέμεται, ἔσ' αὖ τὸ φῦμα ῥήξη, καὶ
 30 κάτω εἰς τὸ δόρυ ἐν Διόσιψι. ³
 ἐπὶ δὲ τῷ ἄλλῳ, συεργεταί
 καὶ ἰχθυόει. καὶ κῶπες, εἰ δὲ ἰου-
 πῆς, καὶ φύσα. καὶ βδελυγμῆ ²
 ποικίη. ὑπὸ μὲν ἔν τ' φλασμα-
 τῶν γίνεθ', ἐκ γένων ἢ τ' αὖ τ' δό-
 ρῳ χροίον φλασθῆ ὑπὸ πληγῆς, ἢ
 ὑπὸ πλάσσει, ἢ ὑπὸ τρώμα-
 τος, ἢ ἰκπασίης, ἢ ὅσα τοιαύ-
 τῶνά ἐστι. ⁵ ξυώσαθ' ἢ αἷμα,
 σηπόμρον δὲ ἐκπύσκει ὑπὸ ἧ
 ἔκπυσισκομῆς πάχθ' ἄσθ' ἐπὶ ³
 τ' φυματῶν εἶρηθ'. ⁶ Πρῶτον μὲν
 35 ἐν ὅταν ἡ τοῖσιν αἰσθη φύ-
 μρον φῦμα, τὰ μὲν ὡς τάχ-
 εα ἀμὲν περὶ ἢ Διόπυση εἰς τὸ
 δόρυ.

FISTULÆ fiunt qui-
 dem ex contusionibus, ³⁵¹
 & tuberculis, fiunt ^{pag}
 autem & ex remiga- ⁶⁶⁴
 tione ac equitatione,
 quum in natibus congregatus
 fuerit sanguis prope sedem. ²
 Putrescens enim distribuitur ad
 molles partes, nimirum quum &
 intestinum rectum sit humi- ⁵
 dum, & caro mollis, in quam
 distribuitur, donec tuberculum
 eruperit, & deorsum ad rectum
 intestinum computruerit. ³ Post-
 quam autem hoc factum fuerit,
 in fistulam abit, ac sanie manat,
 & sterces per ipsam fluit, & fla-
 tus, & abominatio multa. ⁴ Ex
 contusionibus itaque fit fistula,
 ubi aliquis circa rectum intesti-
 num locus contusus fuerit ex
 plaga, aut ex casu, aut vulnere, ¹⁰
 aut equitatione, aut remigatio-
 ne, aut quæcunque talia sunt. ⁵
 Congregatur enim sanguis. Pu-
 trescens autem suppuratur, à
 suppurato vero ea quæ de tuber-
 culis dicta sunt patitur. ⁶ Primum
 igitur quum tale quoddam tu-
 berculum nascens senserit, cru-
 dum quam citissime secare oportet,
 priusquam suppuretur ad
 rectum intestinum.

II. Ἦν δὲ νοσίουται ἤδη τῶν
 σπείλαι αὐτολάσθης, ἢ λαοῶν ²
 σπειροδὲ φυσίγχα νεαρῶν, ἀνακλί-
 νας τὸ ἀνθρώπου ὑπὸ ἰκον. τὰ σπείλαι
 Διόπυση, τὸ μὲν εἶτα, τὸ ἧ εἶτα,
 τὸ φύσιγχα κατ' ἐνέμ' ἔσ' αὖ αἰσο-
 κήθη, ² μετεῖσθαι τε τὸ βάθ' ὅτι
 σπείλαι τῆ φύσιγχι. ³ Ἐσεσθ' ἰσο ³
 εἶ

II. Si vero jam ægrotantem
 ex fistula assumptis, alii cau-
 lem recentem accipe, & homine ¹⁵
 supino reclinato, diductis cruri-
 bus altero huc, altero illuc, cau-
 lem immitte donec offendas ac
 impingas: ² & fistulæ profundita-
 tem per caulem metire, ³ & sese-
 lis

40 δὲ ρίζαν κρόφας ὡς λεπτοτάτην,
 ὕδωρ ἐπιχέας, βρέχων τέσσαρας ἡ-
 μέρας. καὶ πρηνὸς δόσας πινέτω,
 40 μίλιον ὡδραμίσγων τὸ ὕδωρ, καὶ
 πρὸς κυάθεα. 4 ἐν τέτρω κρόφας 5
 πρὸς ἀσκαρίδας. 5 ὁμοίως δὲ αὐτὴ κα-
 ταλφθῶσιν ἀφ' ἑραπέδωσι, 6 θνήσκου-
 σιν. 6 Ἐπιτα ὀφθόνιον βύσσινον πη-
 μάλα ὅπως 7 μεγάλα δόσας,
 κρόφας πρὸς ἀνθῶ χαλκῶ, ὅπως
 περιμύρον. 8 σποδίλλω ποιήσας, 3
 ἴσων τῇ σύριγγι τὸ μῆκος, ῥάμμο
 διὰ ἀκροῦ τ' σποδίλλου, 7 καὶ αὐ-
 τῆς ἀφ' ἑρ' φύσση. ὑπὸ κρο-
 κλίνας τ' ἀνθρακον, 8 καὶ πῖπρον 8
 καλιδῶν τὸ ἀφ' ἑραμύρον 9 ἄρ-
 χῶ, ταῦτ' ἑρ' φύσση διέναι. 9 καὶ
 45 ὀκτάτω 10 ὡδραμύνη ἐς τὸ δόχον, 2
 ἐπιλαμύσαι ὀμμοῦ ἐλκῶν, ἄχρως 3
 ἢ σποδίλλου διωδῆ, καὶ ἰσωτῆ τῶ τε
 αὐτῶ, καὶ τῶ κρόφω. 10 ἐπ' αὐτῶ ἵστα-
 σθῆ, βάλανον οὐθείς κροφίνων ἐς τὸ
 δόχον, 11 γῆ ἀφ' ἑραμύρας σμηκίει δι-
 τὸ δόχον ἐαυτῶ. ἐπ' αὐτῶ ἵσταται
 ἐξ ἑραμύρας, καὶ αὐτῆς πρὸς ἑρ' ἵσταται,
 αὐτῶ πεμπύνη γῆ. 11 ἐκτὴ ἡμέ-
 ρη ἐξ ἑραμύρας, ἕλκων τ' σποδίλλου ἐξω
 τ' σαρκῶς. καὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπιπρῆ-
 5 18 ἐς τὸ δόχον ἐμβάλλον, ἐαυτῶ ἄχρως 3
 ἢ ἐπιπρῆ ὑπερὶ γῆ. 12 τὸ δὲ δό-
 χον σμύρην ἀλείφειν, ἄχρως 3 αὐ-
 τῶ δόχον 13 ἑμπεφωνηκέναι. 13 Ἐτέρη 4
 4 12 σποδίλλου λατῶν ὡς λε-
 πτοτάτων, σμυβάλλων ὅσον σπιτα-
 μιστῶν πεντάτων, καὶ ἑμπεφω-
 βεῖν ἐπιπρῆ τρεῖς. 14 ἐπιτα
 ποιησάμενον 15 μῆλιν κροσσιτε-
 ρίνων ἐπ' ἄκρως τετηνύμενον, οὐεί-
 ρως ἐς τὸ μῆλιν τ' δόχον 16 ὀμμο-
 5 15 16 συμπεβλημῶς, καὶ διέναι τ' μῆ-
 λιν ἐς τὸ σύριγγα, ἕ ἄμα τ' δόχον
 ῥῆς χροῦ τ' δόχον πὴν λιχανὸν
 κατῆ-

lis radicem tenuissime tritam,
 aqua affusa ad dies quatuor ma-
 cerato, eamque aquam trium
 cyathorum mensura, melle am-
 mixto æger bibit jejunos. 4 Cum
 hac etiam ascaridas purgato. 5
 Quicumque vero relicti fuerint
 non curati, moriuntur. 6 Postea
 'linteum byssinum tithymalli, 2
 magni succo imbutum, flore
 æris tosto trito insperio, in peni-
 cilli figuram intorque longitudi-
 ne fistulæ æqualem, filo per
 summum penicillum transmisso,
 7 & rursus per summum caulem:
 & homine supino reclinato, ad-
 hibito catoptere instrumento se-
 dem expandente, 8 corrosam re-
 cti intestini partem inspicito, &
 sic caulem immittito: 9 & ubi
 in intestinum incidit, appre-
 hensum retrahito, donec peni- 25
 cillus fuerit intrusus, & superio-
 ri ac inferiori parti adæquatus.
 10 Postquam vero fuerit intru-
 sus, glandem corneam in intes-
 tinum indito, & podice ex ter-
 ra cimolia oblito finito. Ubi
 vero ventrem exonerat, eximi-
 to, & rursus indito, donec ad
 quintum pervenerit diem. 11
 Sexta autem eximito, extrahens
 penicillum ex carne, & alumena
 terito, eoque glandem expleto,
 & in intestinum indito 'ac fini- 30
 to, donec alumen liquidum fiat.
 12 Podicem vero myrrhâ illini-
 to, donec coaluisse visus fuerit.
 13 Alia curatio. Crudum linum
 tenuissimum accipito, & ad pal-
 mi longitudinem quincuplicato,
 & pilum equinum circumdato: 1
 14 deinde facto spicillo stanneo
 in summa parte perforato, & in-
 ticio lini complicati in spicillum
 immisso, spicillum in fistulam
 demittito, & simul sinistrae ma-
 nus digitum indicem 'in sedem 35

θείη· ἀλλ' ἐν ἑαυτῇ πᾶσα ὑγίης
 ἔσται) ἐν τῇ θερμασίᾳ ἢ παρομοίᾳ
 ὑδατὶ πολλῷ θερμῷ, καὶ λιμοκτο-
 νέειν. ²¹ ἢ δὲ μὴ Διφθερίωσιν ἢ
 σύριγγι, παρομοίως μύλη, τέμνε,
²⁵ ἕως αὐτῶν διέλθῃ, καὶ ἐπίπασσε αὐ-
 ρος χαλκῆ. καὶ ἐὰν ἐπὶ πέντε ἡμέ-
 ρας. καὶ ἔχει ἢ ὑδὴν θερμὴν. καὶ
 ἐπάνω ὑδατὶ φυρῶν, ἀλφίτων κα-
 τάπασσε. καὶ φύλλα τούτων ἐπί-
 δεῖ. ²² ἐπὶ δὲ ἐκπίση τὸ αὐτὸ
 ἢ χαλκῆ, καὶ κατὰρὸν ἢ τὸ ἔλκθ
 ἢ σύριγγι, ἢ ἰῶ ὡς παρὰ τὴν ἔμ-
 παροσθεν. ²³ ἢ δὲ ἐν χλωρίᾳ ἢ, ὃ
 μὴ οἶον τε, βαθείη ἢ καὶ ἢ σύριγγι,
 αὐτῇ χαλκῆ, καὶ σμύρνη, καὶ λίτρω
 ἔρω διέει, κλύζειν, καὶ ἐς τὸ σέμα ἢ
 σύριγγι ἢ μολύβδιον ἐνίθηναι, ²
 ὅπως μὴ ξυμφύη). ἢ κλύζειν δὲ ³
 πρὸς σύριγγα παροσθέντας παρὸς
³⁰ κύσιν. καὶ καθέεις ἐς τὴν σύριγγα,
 παρὸς τῆτο Διφθέρην κλύζαν. ²⁴
 ὑγίης δὲ ἐγίνη), ἢ μὴ τμηθῇ.

III. ἢ δὲ ὀδύνη φλεγμονῆ, ⁶
 καὶ ὀδύνη ἔχει καὶ πυρετός, καὶ ἐς
 ἀφοδὸν γαμινὰ κατῆξῃ, καὶ μηδὲν
 ἰσοχωρῆν, καὶ ὑπὸ ἢ φλέγμα-
 τὸ δοκέη ἐξίεναι ἢ ἔδρη, καὶ ἐνίοτε
 τραχέει ἐπιλαμβάνη. ² τῆτο
 τὸ νόσημα γίνεται, ὅταν φλέγμα
 ἐς τὸν δρόμον κατῆξῃ ἐν ἢ σά-
 ματι. ξυμφέρει δὲ πᾶσι θερμῶ.
 δυνάται γὰρ πᾶσι παροσφροσύνῃ
³⁵ λεπτιώδη καὶ ἐκτῆκεν τὸ φλέγ-
 μα, καὶ, ἄμμε τῷ δελμῆ, πᾶ ἀλ-
 μυρὸν ἐξυδαίεν. ὡςτε μὴ εἶναι τὸ
 καῦμα, μηδὲ δὴξίον ἵνα ἐν τῷ
 ἐντέρω. ³ θερμασίᾳ ἐν χεῖρ ὡδὲ.
 ἢ κατῆξῃ ἐς ὑδὴν θερμὴν. καὶ ¹
 τρέψαντα ἢ κῆκας ἢ κνίδας ἐξή-
 κοντα κῆκας, διέναι ἐν οἴνῳ κα-
 τῆλη, καὶ ἐλαίῳ ἢ κηροπυλῶ χλη-
 νας, κλύσον. ἢ δὲ ταῦτα φλέγ-
 μα

seipsa tota sana erit. Verum in
 hac curatione multa aqua calida
 proluere oportet, & fame mace-
 rare. ²¹ Si vero non corrosa fue-
 rit fistula, spicillo immisso seca-
 to, donec diduxeris, & æris flo-
 rem inspergito, & ad dies quin-
 que finito: deinde aquam cali-
 dam affundito, & polentam aqua
 subactam superimponito, & bet-
 tarum folia deligato. ²² Ubi ve-
 ro exciderit æris flos, & fistulæ
 ulcus purum fuerit, velut prio-
 rem curato. ²³ Si vero in loco
 fit ubi fieri id non possit, & pro-
 funda etiam fit fistula, flore æris,
 & myrrha, & nitro in urina di-
 lutis colluito: & in fistulæ oscu-
 lum plumbeam glandem indi-
 to, ut ne coalescat. Collurio ve-
 ro faciendâ est, pennæ fistula ad
 vesicam alligata, & fistula intro
 immissa, atque sic collutione in-
 fusa. ²⁴ Verum sanus non fit, si
 non secetur.

III. Si intestinum rectum
 inflammatum fuerit, & dolor
 habeat & febris, & frequenter ad
 exonerandum alvum desideat, &
 nihil egerat, & præ inflamma-
 tione sedes exiisse videatur, &
 aliquando urinæ stillicidium
 corripit: hic morbus fit, ²⁶⁵
 quum pituita ex corpore ad in-
 testinum rectum decubuerit.
 Conferunt autem calida. Quum
 enim hæc adhibentur, pituitam
 attenuare ac consumere possunt,
 & simul acrimonia sua falsam
 pituitam aquosam reddere, ut
 non fit ardor, neque morsus ali-
 quis in intestino. ³ Curare ita-
 que oportet hoc modo. Ægrum
 in calidam aquam collocato, &
 trita grani cnidii grana sexaginta
 in vini hemina, & olei he-
 mina dimidia diluito, tepescacito,
 & infundito. Hæc & pituitam
 educunt

μα κὴ κώσων. 4 ὅταν ᾗ μὴ ἐν τῷ
 ὕδατι καθίζῃ, ὡς ἐψησας ἐν οἴ-
 νῳ μέλανι δῶδξ, πρὸς ἡτέραν
 πρὸς τὴν ἑδρῶν. ἵπποπέσις π
 40 κριτωθεν ἑρμῶν. ἢ κύνιν ὕδατος
 ἑρμῶν πολήσας. ἢ λίνης σπέρμα πε-
 φασμῶν ἀλέσας, τριψας κὴ μί-
 ξας ἴσον εἰληθῶν ἐν οἴνω μέλανι κὴ
 δῶδξ, κὴ ἐλαίῳ, καὶ πλάσῃ ὡς
 ἑρμῶν ταῦτα. 5 ἢ κελτὰς μίξας, ἢ
 45 σπιθελὴν ἀγροπύην τετραμυρῶν.
 ἔπηται πλάσῃ βάλανον μακρῶν.
 κὴ χλιμῶν πρὸς πυρὸς, καὶ
 πλάσῃ τὴν κὴ πυρῶν. κὴ τῆσι
 δακτύλοις πρὸς πλάσῃ. ἔπηται
 ἀκροχλήρον ππέων, ἐν ἡτέραν ἐς
 τὴν ἑδρῶν. ἢ τὰ ἕξωθεν ᾗ κηρωτῆ
 50 πρὸς ἀλείψῃ. κὴ καὶ πλάσῃ
 45 σκορόδοις ἐφθῶσιν, ἐν οἴνω μέ-
 λανι κεκρημῶν. 6 ἐπὶ τῷ ᾗ ἐξαμρέης
 ἐς ὕδωρ ἑρμῶν ἐφίξῃ. ἢ συμμί-
 60 ξας χυλὸν σπύρχης, κὴ χυλὸς κὴ ὕδρ
 σῆας, κὴ χρυσόκλων, κὴ ῥηπί-
 νῳ, ἢ κηρὸν λουκῶν. ἔπηται δακτύ-
 ξας ἐν τῷ αὐτῷ, κὴ ξυρμιξας, τῆ-
 65 τοις ἐν γρηθῶν, ἢ εὖς αὐ φλεγμα-
 νῆ, καὶ πλάσῃ τῆσι σκορόδοις
 ἑρμῶσι. κὴ, ἢ πρὸς ταῦτα ἀ-
 παλάσῃ τῆ ὀδύνης, δρῶν ταῦ. 7
 70 ἢ δὲ μὴ, πίσσα τὸ μὴ κύνιον τὸ
 λουκῶν. ἢ ᾗ μὴ, ἢ κὴ, ὅ, ἢ φλέγμα
 519 ἢ καθάρῃ. διακτῶν ᾗ εὖς αὐ φλεγ-
 μῶν ἢ πρὸς ἡμέσαις κέφοις.

IV. ἢ ᾗ σφραγιστῆ ἐπιπί-
 70 πῆ ἐν τῶν δὲ. ἑρμῶν κὴ κύνιν ἢ κύνιν
 ἐν δὲ δρῶν, πρὸς τῆ ἑρμῶ-
 τῆ φλέγμα. ἢ πρὸς τῆ φλεγμα-
 σφραγιστῆ γίνεσθαι. 2 ἢ μὴ ἢ ἀμα τῆ
 νῶσιν πῶν. Φιλέφῃ ὡς τὰ πολ-
 λὰ ἢ πῶν γίνεσθαι. ἢ δὲ μὴ,
 75 διδῶ τῆ φαρμακῶν τῆ σφραγισ-
 3 κῶν. 3 ἢ ᾗ ὅ δρῶν ἐκπίπῃ, ἀνώ-
 80 στας ἢ ἀπόψῃ μακρῶν. ἢ καὶ
 1 χελίνας

educunt & sterces. 4 Si vero in
 aqua non sedet, ova cocta in vi-
 no nigro odorato, ad sedem ap-
 ponito, calido quopiam inferne
 substrato, aut vesica aqua calida
 plena. Aut lini semen tostum,
 molitum, tritum, pari farina, in
 vino nigro odorato, & oleo am-
 mixta, cataplasmatibus modo cali-
 diffime imponito. 5 Aut or-
 75 deum & alumen Ægyptium tri-
 tum misceto, & glandem oblon-
 gam efformato, & ad ignem te-
 pefaciens digitis effingito, dein-
 de summe tepidam effectam in
 sedem indito. Forissecus autem
 cerato oblinito, & allium in vino
 nigro diluto coctum pro cata-
 5 plasmate imponito. 6 Postquam
 vero exemeris, in aquam cali-
 dam collocato: & solani suc-
 cum, & anserinum ac suillum
 adipem, & chryfocollam, & re-
 80 sinam, & ceram albam commi-
 sceto, simulque liquefacito, &
 cum his illinito: & quandiu in-
 flammatio duraverit, allium co-
 ctum cataplasma adhibeto. Et si
 quidem ad hæc à dolore libere-
 tur, satis fit: 7 Sin minus, bibat
 peplum, meconium album ap-
 pellatum, aut aliud quoddam
 quod pituitam purgat. Et quan-
 diu durat inflammatio, eduliis
 levibus nutriatur.

IV. Urinæ stillicidium ex
 his incidit. Vesica ex intesti-
 85 no recto calefscens, caliditate pi-
 tuitam adducit: à pituita vero
 urinæ stillicidium fit. 2 Si qui-
 dem igitur una cum morbo se-
 detur (solet enim plerunque ita
 fieri) satis est: Sin minus, me-
 dicamenta ad urinæ stillicidium
 destinata exhibeto. 3 Si vero se-
 des elabatur, fomento per mol-
 lem spongiam adhibito, & co-
 1 chleæ mucos illito, è manibus de-
 ligaturæ

χελοσας κρηχλην, " τ̄ χρω̄ν δη- 3
 σας, εκ κρεμασσο̄ ολιγην χρ̄ονον, " ε̄ 4
 εισ̄σει. 4 λῑ τ̄ μειζον εκπεση ε̄ μη̄η
 ενδον, " Διζωσας εν τ̄ησι λαγ̄οσι, 5
 " κ̄ ῡφεις οπισθεν ταῡνη, ω̄σας ε̄σω 6
 τ̄ δ̄ρ̄χον, παροσ̄εινα σ̄ωγ̄ον μελ-
 μακ̄ον βρεξιας ῡδακ̄η θερμ̄ω, εν ψ̄η-
 σασ λαϊ̄ε̄ π̄λοσ μαλα. 5 κ̄ ᾱλαχ̄αμ̄ τ̄
 κ̄ τ̄ δ̄ρ̄χ̄ε̄ απ̄ αῡτ̄ε̄ τ̄ ῡδακ̄ε̄ς,
 τ̄εν ο̄λε σ̄ωγ̄ον εκπῑσει. ε̄πη̄τα
 υποσ̄εινας τ̄ω̄ ταῡνη Διζ̄, μι-
 σων τ̄ων σκελεων αναδησ̄ου πᾱρι τ̄
 10 ' ομφαλον. 6 " οταν ο̄λε̄ τ̄ελη̄ αφο- 7
 δ̄οῡνη, επ̄ε̄ σ̄ανισιν ω̄σ̄ φ̄ειοταῑ τ̄εν
 αφοδ̄οῡετω. λῑ ο̄λε̄ παρ̄ιδον̄ η̄, επ̄ε̄
 γ̄ωμαικ̄ε̄ς τ̄ων ποδ̄ων πᾱρ̄ε̄ς τ̄ᾱ γ̄υ-
 νακ̄ε̄ παροσ̄κλιθε̄ς. 7 οταν ο̄λε̄ αφο-
 δ̄οῡνη, τ̄ᾱ σκελεα εκτε̄νατω. ε̄τω
 γ̄δ̄ αῡ η̄κ̄ιτα εκπῑπεῑ η̄ ε̄δρη.

v. " Ην ο̄λε̄ ῡγρᾱνηταῑ ο̄ δ̄ρ̄ 8
 χ̄ε̄ς, κ̄ η̄ ῑχω̄ε̄ διαρ̄ρη̄η, πᾱρ̄ανι-
 ψ̄αμ̄ τ̄εσ̄ῡ κ̄εκαῡμη̄η κ̄ η̄ ῡδακ̄η,
 δῑπο̄ μυρσ̄ινης. 2 κ̄ η̄ ᾱδιαν̄θ̄ον̄ ξη-
 ρ̄ω̄ιας κ̄ η̄ κ̄ψ̄αας, Διζ̄ση̄τας κ̄ α-
 τ̄ᾱ π̄ασε. 3 λῑ ο̄λε̄ ᾱμ̄ερ̄ρο̄η̄, πε-
 ρ̄ανιψ̄ιας τ̄εῑσι αῡτο̄ις χαλκ̄ῑτην
 15 κ̄ η̄ π̄ε̄ρ̄ῑμᾱ κυπ̄ᾱρ̄ιας, η̄ κ̄ε-
 ρ̄η̄, η̄ πῑτῡθ̄, " η̄ περ̄μ̄ινθ̄ε̄ τ̄ε̄ρ̄ι- 9
 ψ̄αας, συμ̄μ̄ιξ̄ιας τ̄η̄ χαλκ̄ῑτη̄ν̄ ῑσον,
 κ̄ ᾱταπ̄λᾱοσ̄ην. 4 τ̄ᾱ ε̄ξ̄ω̄φ̄εῑ ο̄λε̄ κ̄ η̄
 ρ̄ω̄ῑτη̄ πᾱχ̄ε̄η̄ πᾱρ̄αλεῑφ̄ην. 5 Ο-
 κ̄ε̄ταν δ̄ρ̄χ̄ε̄ς εκπῑπη̄η, κ̄ η̄ μη̄ τ̄ε-
 λ̄η̄ κ̄ η̄ χ̄ω̄ρ̄ων̄ μη̄ρ̄ων̄, " σ̄ιλφ̄ιο̄ν̄ ο̄π̄ 9
 ᾱε̄ρ̄ων̄ κ̄ η̄ πυκ̄νο̄τᾱρον̄, ε̄ῡσ̄ιας λε-
 π̄θ̄ον̄ κᾱταπ̄λᾱοσ̄ην. 6 κ̄ η̄ τ̄ᾱρα-
 μῑκ̄ε̄ φαερ̄μᾱκ̄ε̄ς πᾱρ̄ε̄ς τ̄ω̄ ρ̄ῑνα
 παροσ̄κ̄λη̄ναμ̄, κ̄ η̄ παροσ̄κ̄λη̄ν̄ τ̄ αν̄-
 θ̄ρω̄πων. η̄ ῡδακ̄η̄ θερμ̄ω̄ πᾱρ̄ε̄π̄λυ-
 ν̄ιας σ̄ῑ Διζ̄. κ̄ η̄ σ̄υπ̄η̄ρ̄ε̄λῑω̄ τ̄ε̄ρ̄ιψ̄αας
 εν̄ ο̄ινω̄ λ̄οσ̄κ̄ω̄, κ̄ ᾱλαχ̄αμ̄ τ̄ δ̄ρ̄χ̄ε̄ς.
 20 7 ε̄πη̄τᾱ ρ̄ᾱκ̄ε̄ᾱ ε̄μ̄ο̄ᾱλεῑν, " κ̄ τ̄ε̄ς 1
 μη̄ρ̄ε̄ς ξ̄ῡω̄δη̄σ̄οῡ η̄ μ̄ε̄ρ̄ε̄ας τ̄ε̄ρ̄ε̄ς. κ̄ η̄
 η̄σ̄ο̄δ̄ε̄τω. ο̄ινον̄ ο̄λε̄ π̄νῑτω̄ γ̄λυ-
 κ̄οῡ.

ligatum suspendito ad modicum
 tempus, & redibit. 4 Si vero
 90 amplius excidat, & non maneat
 intus, laterum mollitudines præ-
 cingito, & retrorsum fasciam ex
 cingulo submittito: & ubi se-
 dem intro protrufisti, spongiam
 mollem aqua calida, in qua loti
 ramenta cocta sunt, ibutam
 imponito. 5 Sed & de aqua ipsa
 ad sedem affundito, spongiam
 vero exprimito: deinde fasciam
 per media crura subextentam,
 circa umbilicum deligato. 6 Ubi
 vero 'alvum exonerare volet, 95
 inter tabulas angustissimas infi-
 dens id faciat: Si vero puer fue-
 rit, intra mulieris pedes ad genua
 acclinatus. 7 Dum autem ven-
 trem exonerat, crura extendat.
 Sic enim minime sedes excide-
 rit.

v. At si intestinum rectum
 humidum fiat, & sanies defluat,
 fece vini usta & aqua ex myrti
 decocto abluito, 2 & adiantum
 ficcum, tulum, cribratum in-
 spergito. 3 Si vero sanguis pro-
 fluat, ablutioe ex iisdem facta
 100 chalcitidem, & cupressi, aut ce-
 dri, aut pini, aut terebinthi ra-
 menta inspergito, pari mensura
 de his ad chalcitidem ammixta.
 4 Forinfecus autem ceratum
 crassum oblinito. 5 Quum sedes
 five rectum intestinum excide-
 rit, & in loco suo manere no-
 luerit, silphium optimum ac
 densissimum derafum tenue in-
 spergito: 6 & sternutatorium
 medicamentum ad nares appo-
 nito, & hominem ad iram ex-
 105 cerbato. Aut ubi aqua calida
 abluisti, malicorium, & alumen,
 in vino albo trita, ad sedem
 apponito, & femora per dies tres
 colligato, & jejundet. Vinum au-
 tem

κωί. 8" *ὡς ἢ μηδὲ ἔτω ἀψαχρῆν,* 2
μίλιθον μίξας ὁμῶς μέλιθι διαχρῆται.

VI. *Ἀρχὸς ὡς ἐπιπέθη καὶ ἀ-*
μαθρόῃ. " ἀρσ ρίζης ὡσεὶ λῶν τὸν 10
φλοῖον, ἐψῆν ἐν ὕδατι. ἔπειτα τρί-
βην ἄληθον ξυμμίσγων, καὶ καλα-
πλάσθην θερμὸν. 2 ἄλλο. " τ' ἀμπέλας
τ' ἀρσίης, ὡς ἔνιοι καλεῖσι ψιλώ-
θριον, τεπέης τὰς ρίζας τὰς ὑπε-
λωτάτας ὡσεὶ ἐξέστανται, ἐψῆσαι ἐν
25 οἴνω μέλανι, ἄκρηται, αὐστηρῶ.
ἔπειτα τρίψαιτα, καὶ καπλάσθην
χλιηρόν. ξυμμίσθην ἢ καὶ ἄλσυρα,
καὶ φυρῶν ἐν οἴνω λούκῳ, καὶ ἐλαίῳ
χλιηρῶς. 3 ἄλλο. " κανέας καρπὸν
τρίψουσα, ὡς ἔρασαίτην οἶνον λείκθον
δύο δέκα, ἔπειτα καταπλάσθην
χλιηρόν. 4 " ὡς δὲ φλεγμῶν,
κισσὸς ρίζαν ἐψῆσαι ἐν ὕδατι τρί-
ψας λείον, ἄλσυρον ξυμμίσγων ὡς
καλλιστον ἐν οἴνω λούκῳ φυρῆσαι,
καὶ καπλάσθην, ἔσ' ἀλφρα ὡσεὶ τῆ-
30 τοῖς ξυμμίξας. 5 ἄλλο. " μανδρα-
γῆρος ρίζαν μάλισται ῥῶ χαλκῶν, ἐς
ἢ μὴ, ξηρῶν τ' ἢ ἐν χαλκῶν ἄπο-
πλωμέναι καὶ ταμῆται, ἐψῆσαι ἐν
οἴνω κεκρημῶν, καὶ καταπλάσθην.
πλὴν δὲ ξηρῶν τρίψαιτα, καλα-
πλάσθην ὁμοίως. 6 ἄλλο. " σικύς
πίποντα τὸ ἔνδον τρίψας λείον
καταπλάσθην.

VII. *Ἦν ἢ γλῶν) ὀδυνή καὶ μὴ*
φλεγμῶν, " λίτρον ὀπιήσαις ἐρυ- 12
θρόν, καὶ τρίψας λείον, ἔσ' ἐπιπέθην,
καὶ ἄλας φάξας, καὶ τρίψας λείας,
συμμίξαι ἴσον ἐκάσθε. εἶτα πίση
35 συμμίξας ὡς βελτίη ἐς ῥάκτα
ἐν αλείφας, ἐν ἡθέται καὶ καλαδεῖν.
2 ἄλλο. " καππαίριος φύλλα χαλω-
ρῶ τρίψας ἐς μαρσίπιον ἐμβαλὼν
πεσοκαλαδεῖν. ἔσ' ἐπὶ καλὴν δοκίης,
ἀφαρέθην, ἔσ' αὐτὸς πεσοκίτην. 3 ὡς
ἢ μὴ ἢ φύλλα καππαίριου, τὸν
φλοῖον

tem bibat dulcè. 8 Si vero
 neque sic retro cedat, mi-
 nium mixtum, cum melle il-
 linat.

VI. Intestinum rectum si pro-
 cidat, & sanguis profluat, de ari-
 radice detractum corticem in
 aqua coquito, deinde tritum fa-
 rina ammixta calidum 'imponi- 10
 to. 2 Aliud. Vitis sylvestris,
 quam aliqui psilothrion vocant,
 radices tenerrimas de rasas in vi-
 no nigro meraco austero coqui-
 to, deinde tritas tepide imponi-
 to. Sed & farinam ammisceto,
 & in vino albo ac oleo subigito,
 & tepide imponito. 3 Aliud. Ci-
 cutæ semen vino albo odorato
 instillato terito, deinde tepide
 imponito. 4 Si vero inflamma-
 tum fuerit, hederæ radicem in
 aqua coctam, 'leviter tritam, 115
 ammixta farina optima, in vino
 albo subactam imponito, &
 oleum ad hæc ammisceto. 5 A-
 liud. Mandragoræ radicem ma-
 xime viridem: Sin minus, sic-
 cam: viridem itaque lotam ac
 concisam, in vino diluto coqui-
 to, ac imponito: siccam vero
 tritam similiter imponito. 6 A-
 liud. Cucumeris peponis inter-
 nam partem leviter tritam im-
 ponito.

VII. Si vero dolor fiat, & in-
 flammatum non fit, nitrum rub-
 rum 'affato, ac leniter terito, 120
 & alumen ac falem torreto, ac
 leviter terito, & pari mensura
 singula misceto, deinde ad pi-
 cem optimam ammisceto, &
 linteo illita apponito ac deliga-
 to. 2 Aliud. Capparis folia viri-
 dia trita, in marsupium conjecta
 adalligato: & ubi urere videberis
 auferto, ac rursus apponito.
 3 Si vero folia non affuerint,
 corticem radicis capparidis contu-
 sum,

φλοιδόν τ' ῥίζης κρόψας, φυρήσεις ἐν
 οἴνω μέλανι τ' αὐτὸν τροπὸν κα-
 ταδῆν. τῆτο καὶ πρὸς σπλινῶν
 ὀδυνῶν ἀγαθόν. 4 τῆτων τ' κρο-
 40 πωλασμαμάτων, πῶ μὲν ψύχοντα κω-
 λυφῶ ῥεῖν, πῶ δὲ μαλθακώσοντα καὶ
 θερμαίνοντα, ἀφαιρῶν. πῶ δὲ εἰς ἐσω-
 τὰ ἔλκοντα, ξηραίνον καὶ ἰσχυραίνον. 5
 τῆτο δὲ τὸ νέσημα γίνεσθαι, ὅταν χο-
 λὴ καὶ φλέγμα ἐς τὰς τόπας κα-
 τασηθῆσθαι. 6 ἄρξῃ δὲ φλεγμαίνου- 2
 τος ἀφαιρῶν τῶν φαρμάκων, ὅππῃ ἢ
 ῥηπῆν καὶ τὸ ἔλκον, καὶ ὁ κηρὸς, καὶ ἢ
 μολύβδωνα, καὶ τὸ σταρ ὡς θερμά-
 ταιον, διερρήθησαν κροπώλα τῆτα.

sum, vino nigro subactum, eo-
 dem modo alligato. Hoc etiam ¹²⁵
 ad splenis dolorem bonum est.
 4 Ex his cataplasmatibus, quæ qui-
 dem frigefaciunt, fluere prohi-
 bent: quæ vero molliunt ac ca-
 lefaciunt, diffundunt: quæ in
 sese trahunt, siccant & atte-
 nuant. 5 Porro hic morbus fit,
 quum bilis & pituita ad hos lo-
 cos decubuerit. 6 At recto inte-
 stino inflammato, medicamento
 in quod resina, & oleum, & ce-
 ra, & plumbago, & adeps cali-
 dissimus commiscantur, illi-
 nere oportet.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

ἑβί

DE

ΤΩΝ ΕΝ ΚΕΦΑΛῃ ΤΡΩΜΑΤΩΝ.

CAPITIS VVLNERIBVS.

Basil. lat.

rag 590 **N**ullum capitis vulnus levi-
 ter contemni debet. Sæpe
 enim cutis sola contusa ferro,
 aut alia aliqua re, si non dili-
 genter, & cum quadam cautio-
 ne curetur: veluti si sanguis
 concretus non expurgetur, aut
 5 us incrudescens non parum
 molestiæ exhibet, & aliquando
 etiam febrem inducit: & me-
 dico quidem negotia, ægroto
 vero periculum non minus
 affert. Verum hoc multo ma-

gis contingit, si calvaria, & ce-
 rebri membranæ rumpuntur.
 Quare si non singula hæc dili-
 genter medicus curaverit, sæpe
 mortis causa existit. Et de
 his quidem omnibus etiam
 alibi diximus, sed & nunc di- 10
 cendum est. Primum igitur
 capite vulnerato interrogare
 oportet: per quid vulneratum
 sit: deinde quid homo fecerit,
 quum vulneratus fuit. Postea
 qua parte vulnus inflictum sit.
 Nam

Basil. græc.

Foesius sect. VI. 172. 895.

Basil. lat.

rag 44 **Τ**ΩΝ ἀνθρώπων αἰ κε- 1
 φαλαὶ ἐδὲν ὁμοίως
 σφίσιν αὐταῖς, ἐδὲ
 αἰ ῥαφαὶ τ' κεφαλῆς
 πάντων καὶ πᾶσι τὰ πεφύκασι. 2
 ἄλλ' ἕστις μὲν ἔχει ὡς τ' ἐμωροσθεν 2
 τῆς

OMNIUM capita ni- 1
 hil inter se similiter ^{rag}
 habent, neque futu-
 590 ræ capitis in omni-
 bus eodem loco consistunt. 2
 Verum quisquis ex priore ca-
 pitis

της κεφαλῆς αἰσθητικῆς. ἡ δὲ αἰσθητικὴ ἐστὶ τὸ β' ὅσες ἐξέχον σφαιρῶλον ὡς β' τὸ ἄλλο. τῆς εἰσὶν αἱ ῥαφαὶ πεφυκῆται ἐν τῇ κε-
 10 φαλῇ ὡς γράμμασι τὸ ταυ, τ γρά-
 φει). 3 ἢ μὲν βραχυτέρου γραμ-
 μῆν ἔχει αἰσθητικῆς ἐπιχειρη-
 σίμου πεφυκῆται. ἢ δ' ἐτέρου γράμ-
 μῆν ἔχει Διὰ μέσης τ' κεφαλῆς κτ'
 μῆκος ἐς τ' τράχηλον αἰεί. 4 ὅστις
 δ' ὀπίθεν τ' κεφαλῆς τὴν αἰσθη-
 15 τικῆν ἔχει, αἱ ῥαφαὶ τῆς πεφύκα-
 σιν τῶν αὐτῶν ἢ τῶν αἰσθητικῶν. ἢ μὲν
 βραχυτέρου γραμμῆ αἰσθητικῆς
 αἰσθητικῆς ἐπιχειρησίου. ἢ ἢ μα-
 κροτέρου Διὰ μέσης τ' κεφαλῆς πέ-
 20 φυκεν κτ' μῆκος ἐς τὸ μέτωπον
 αἰεί. 6 ὅστις ἢ εἰς ἀμφοτέρωθεν τ' κε-
 φαλῆς αἰσθητικῆς ἔχει, ἐκ τε β' ἐμ-
 προσθεν κτ' ὀπίθεν, τῆς αἱ ῥα-
 φαὶ εἰσὶν ὁμοίως πεφυκῆται ὡς
 γράμμασι τὸ ἦτα, π γράφει). 7 πε-
 φύκασι ἢ τ' γραμμῶν, αἱ μὲν μα-
 κραὶ, αἰσθητικῆς αἰσθητικῆς ἐπιχειρησίου
 ἐπιχειρησίου πεφυκῆται ἢ ἢ βραχυτέρου
 Διὰ μέσης τῆς κεφαλῆς κτ' μῆκος
 αἰσθητικῆς ἐπιχειρησίου τῆς μα-
 25 κροτέρου γραμμῆ. 8 ὅστις μὲν δ' ἐτέ-
 ρωτι μενδεμίαν αἰσθητικῆς ἔχει, ὅσες
 ἔχει τῆς ῥαφῆς τῆς κεφαλῆς ὡς
 20 γράμμασι τὸ χι, χ γράφει). 9 πε-
 φύκασι ἢ αἱ γραμμῆ, ἢ μὲν ἐτέρου,
 ἐπιχειρησίου αἰσθητικῆς τ' κρόταφον ἀφί-
 κταται. ἢ ἢ ἐτέρου, κτ' μῆκος Διὰ μέ-
 σης τ' κεφαλῆς.

II. Δίπλοον δ' ἐστὶ τὸ ὅστων κτ'
 μέσων τ' κεφαλῆς. σκληρότατον
 ἢ κτ' πυκνότερον αὐτῶν πέφυκεν τὸ
 ἀνώτατον, ἢ ὁμοιοειδῆ β' ὅσες ὑπὸ
 τῇ σαρκί. κτ' τὸ κατώτατον τὸ αἰσθη-
 1 τῆς μενδεμίαν, ἢ ὁμοιοειδῆ β' ὅσες ἢ
 2 κατω. 21 διπλοῦρον ἢ ἀπὸ β' ἀνωτά-
 2 τῶν ὅσες καὶ β' κατωτάτῶν. διὰ τῶν

pitis parte prominentiam ha-
 bet: (est autem prominentia,
 rotunda offis pars eminens præ
 alia: ' hujus futuræ consistunt
 in capite, velut litera Græca tau
 T pingitur. 3 Breviorem enim
 lineam ad prominentiam trans-
 versam constitutam habet: al-
 teram vero lineam per medium
 caput, sed secundum longitudi-
 nem ad collum semper habet. 4
 Qui vero ex posteriore capitis
 parte prominentiam habet, hu-
 jus futuræ etiam contrario prio-
 ri modo consistunt. 5 Brevior
 enim lineæ ad prominentiam
 transversa consistit: longior ' au-
 20 tem per medium caput, secun-
 dum longitudinem ad frontem
 semper constituta est. 6 Quisquis
 autem ex utraque capitis parte,
 & anteriore, & posteriore, pro-
 nientiam habet: huic futuræ
 sunt similiter constitutæ, velut
 litera Græca π scribitur. 7 Con-
 sistunt autem longæ quidem li-
 neæ ad utranque prominentiam
 transversæ: Brevis autem per
 medium caput, secundum lon-
 25 gitudinem ad utranque longam
 lineam desinens. 8 At qui neutra
 ' parte ullam prominentiam ha-
 25 bet, hic futuras habet velut lite-
 ra Græca χ pingitur. 9 Consi-
 stunt autem hæ lineæ, altera
 quidem transversa ad tempora
 pertingens, altera vero secun-
 dum longitudinem, per medium
 caput.

II. Duplex autem est os jux-
 ta medium caput: durissima ve-
 ro ac densissima suprema ipsius
 pars existit, & infima quæ est ad
 membranam. Consimilis est col-
 or offis sub carne: consimilis
 est color offis ' inferne. 2 Secedit
 30 autem à supremo ac infimo offe,
 à durissimis ac densissimis, ad
 mollius

25 σκληροτάτων & πυκνοτάτων ἐπὶ
 τὸ μαλακώτερον κὶ ἥσων πυκνὸν
 κὶ ἐπὶ κρινόπερον ἐς τὸ διπλόω, 3 ἢ
 ἢ διπλὸν κρινότατον & μαλακώ-
 τατον, κὶ μάλιστα σφραγισθῆναι ἐστιν. 3
 ἢ ἐστὶ κὶ πᾶν τὸ ὀστέον τὸ κεφαλῆς, 4
 πᾶν κέλευθρον ὀλίγη & τε ἀνωτέρω
 κὶ κελωτέρω, ἀσφραγισθῆναι κὶ ἐχθρὸν
 τὸ ὀστέον ἐν ἑαυτῷ ὄμοια 4 σαρκία
 πολλὰ κὶ ὑγρὰ, & εἰ τις αὐτὸ ἀφ-
 ἔρῃ τοῖσι διακλύουσιν, ἀμφο-
 ἀνὸν ἀφαιροῦν ἐξ αὐτῶν. ἐν δ' ἐν τῷ
 ὀστέω κὶ φλεβία λεπτότερα κὶ κρι-
 30 λότερα, ἀμφοτέρω παρὰ τὸ σκληρό-
 τητι μὲν κὶ μαλακότητι & κρινό-
 τητι ὡς ἐχθρὸν παρὰ τὴν κὶ λεπτό-
 τητι ἕτως.

III. ἢ Συμπίσης τὸ κεφαλῆς 3
 τὸ ὀστέον λεπτότατον ἐστὶν κὶ ἀσθενέ-
 στατον τὸ κέλευθρον, & σφραγισθῆναι ὀλι-
 γίστην κὶ λεπτότατην ἐχθρὸν ἐν ἑαυτῷ
 ταύτη τὸ κεφαλῆς τὸ ὀστέον. 2 ἢ κὶ ὁ
 ἐκ κεφαλῆς κέλευθρον τὸ κεφαλῆς
 πᾶσι τοῖσι ὑπερῆς, 3 κὶ, διότι ἕτω ταύτη
 ἐχθρὸν, τὸ τε τρωσίων & τὸ βελώνιστων
 τε ἰόντων κέλευθρον μέγιστος, & ἰλασθῆναι,
 35 κὶ ὀμοίως τὸ τρωσίων κὶ ἥσων, τὸ
 ὀστέον ταύτη τὸ κεφαλῆς φλατῆ τε
 μάλλον κὶ ῥήγνη, & ἔσω ἐσφάτῃ,
 & θανασιμώτερον ἐστὶ κὶ χαλεπώτε-
 ρον ἢ τρωσίων τε κὶ κρυφισθῆναι τὸ
 θάνατον ταύτη, ἢ πᾶσι ἄλλοι τὸ κε-
 φαλῆς. 4 ἐξίστων τὸ ἰόντων τὸ τρω-
 σίων, κὶ ὀμοίως τὸ τρωσίων κὶ ἥσ-
 σων, ἀποθνήσκου ἀνθρώπου, ὅταν κὶ
 ἄλλως μέλλῃ ἀποθνήσκου ἐκ τῶν τρω-
 σίων, ἐν ἰλασθῆναι ἡρώων ὁ ταύτη
 ἔχων τὸ τρωσίων τὸ κεφαλῆς, ἢ πᾶσι
 ἄλλοι. 5 ὁ γὰρ ἐκ κεφαλῆς τὰ χεῖρα
 40 τε κὶ μάλιστα κέλευθρον τὸ βρέγμα ἀ-
 σφραγισθῆναι τὸ κεφαλῆς τὸ γινόμενον ἐν τῇ
 σαρκὶ κὶ τῷ ὀστέω. ἢ τὸ λεπτότατον
 γὰρ ὀστέον ἐστὶ ταύτη ὁ κεφαλῆς κὶ

mollius, ac minus densum, &
 communius, ad duplicatam la-
 minam. 3 Est autem duplicata
 lamina cavissima, ac mollissima,
 & maxime antrofa. Est autem
 & totum os capitis, excepta val-
 de modica suprema ac infima
 parte, spongix simile: 4 & habet
 os in seipso carunculas similes
 multas humidas: & si quis ipsas
 digitis conterat, sanguis utique 5
 ex ipsis prodierit. Sunt etiam in
 osse venulæ teniores ac caviores,
 sanguine plenæ. 5 Quod igitur
 ad duriciam, & molliciem, &
 cavitatem attinet, sic habet:
 Quod vero ad crassitudinem ac
 tenuitatem, hoc modo.

III. Universi capitis os te-
 nuissimum ac debilissimum,
 quod est circa sinciput: & car-
 nem paucissimam ac tenuissi-
 mam hac parte os in seipso ha-
 bet: 2 & cerebrum hac capitis
 parte plurimum subest. 3 Et quia
 hæc ita se habent, ut & vulne- 4
 ra, & tela æqualia sint magnitu-
 dine, & minora: & similiter
 vulneratus quis sit, & minus: os
 hac capitis parte & magis con-
 tunditur, & rumpitur, & magis
 intro contusum cedit: & lethali-
 ora, ac ad curandum, & effu-
 giendam mortem, difficiliora
 sunt vulnera hac parte, quam
 alibi in capite: 4 & ut sint æqua-
 lia vulnera, & similiter vulnera-
 tus quis sit, & minus: homo
 ubi etiam alias ex vulnere mo- 45
 riturus est, brevior tempore
 moritur, qui hac parte capitis
 vulnus habet, quam qui alia. 5
 Cerebrum enim & citissime &
 maxime juxta sinciput sentit
 mala, quæ & in carne, & in osse
 fiunt. Sub tenuissimo enim osse,
 ac modica carne, cerebrum est
 hac parte: & plurimum cere-
 brum

ὀλίγη σαρξί. Ἐὸ πλεῖστος ἐκίεφαλος
 ὑπὸ τῷ βρέγματι κεί).⁶ ἢ ἄλ-
 κων τὸ κτ' τὰς κροτάφας ἀδενέ-
 σωθῆν ἐστιν.⁷ συμβολή τε γδ τ' κεί-
 τω γνάθος πρὸς τὸ κροτάφον, κὶ κινή-
 σίς ἐστὶν ἐν τῷ κροτάφῳ ἄνω κὶ κεί-
 τω ὡσπερ ἄρθρος κὶ ἡ ἀκμή τῶν κισίων
 γίνετ' αὐτῆς. κὶ φλέψ Δίετ' κρο-
 45 τὰ φετέτα κίλη τε κὶ ἰαχυρή.

IV. Ἰαχυρότερον δ' ἐστὶ τ' κεφα-
 λῆς ἢ ὀστέε πανθός " τὸ ὀστέον τῆς
 κρομφῆς καὶ τ' ἑάτων, ἢ πᾶν τὸ
 παρόθεν. κὶ σάρκα πλεονα κὶ βα-
 θυτέρην ἐφ' ἑαυτῷ ἔχει τῆτε τὸ
 ὀστέον.² κὶ δὴ τέτων ἕτως ἐχόντων,
 ὑπὸ τε τ' πρῶσιων καὶ τ' βελείων
 ἴσων ἀπάντων κὶ ὀμγίων, κὶ μέζο-
 νων κὶ μένων, ὀμγίως πρῶσκόμε-
 νῶν Ἐ μάλλον, ταύτη τ' κεφαλῆς
 τὸ ὀστέον ἦσσον ῥήγνυτ' κὶ φλά).³ κὶ,
 416 ἁλλως ἐκ τ' τρώματι, ἐν τῷ ὀπι-
 θεν τ' κεφαλῆς ἔχων τὸ τρώμα, ἐν
 πλεονα χρόνω δραπεύεται. ⁴ ἐν
 πλεονα γδ χρόνω τὸ ὀστέον ἐμπύ-
 σκεταί τε κὶ Δίεπύσιετ' κίτω ἐπὶ
 τ' ἐγκέφαλον, Δίετ' παχύθησῃ ἢ
 ὀστέε, ⁵ Ἐ ἑλάσων ταύτη τ' κεφα-
 λῆς ὁ ἐκίεφαλος ὑπεσι. κὶ πλεονας
 ἐμφυλάσσει τ' θάνατον τ' ὀπιθεν
 πρῶσοκρῶν τ' κεφαλῆς ὡς ἐπι-
 τοπολὺ, ἢ τ' ἐμπαθῆν.

V. " Καὶ ἐν ἡμέραν πλεονα
 χρόνον ζῆν ἄνθρωπος ἢ ἐν γέρῳ, εἴ-
 πης κὶ ἁλλως μέλλει δραπεύεσθαι ἐκ
 τ' τρώματι, ὅπως ἐν τ' κεφαλῆς
 ἔχων τὸ τρώμα. ² " Αἰτ' ἕδρα τῶν
 βελείων τ' ὀξείων Ἐ κρυφτέρων, αὐ-
 ται ἐπὶ σφῶν αὐτῶν γινόμεναι ἐν
 τῷ ὀσέω, αὐτὸ βωγμῆς τε καὶ
 φλάσι, ἢ ἔσω ἐσφλάσι.³ αὐ-
 ται ἢ γίνουτ' ὀμγίως ἐν τε τῷ ἐμ-
 παθῆν τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐν τῷ
 ὀπι-

brum sub sincipite jacet. ⁶ Cæ-
 terum ex reliquis ossibus id quod
 circa tempora est, d bilissimum
 est. ⁷ Commissura enim est in-
 2 fernæ maxillæ ad calvariam, &
 motus in temporibus sursum ac
 deorsum, velut articuli: & au-
 ditus prope ipsum est: & vena
 per tempora extensa est, cava ac
 fortis.

IV. Omni vero capitis offe
 robustius est os verticis: & quod
 est retro aures, robustius est
 quam totum quod in anteriore
 parte est: & carnem amplio-
 rem ac profundio-rem in seipso hoc
 os habet. ² Et sane his ita se ha-
 bentibus, si quis & vulneribus,⁵
 & telis, omnibus æqualibus ac
 similibus, & majoribus ac mino-
 ribus, similiter sit vulneratus, &
 magis: hac capitis parte os mi-
 nus rumpitur, & contunditur:
 3 & si homo alias moriturus est
 ex vulnere, si in posteriore ca-
 pitis parte vulnus habet, diutio-
 re durans tempore morietur. ⁴
 In longiore enim tempore os
 suppuratur, & deorsum ad cere-
 brum transpuratur, propter ossis
 crassitudinem: ⁵ & paucius
 60 etiam cerebrum hac parte sub-
 est: & plures mortem effugiunt
 plerunque ex his qui posteriore
 capitis parte vulnerati sunt,
 quam qui anteriore.

V. Sed & in hyeme diutiore
 tempore vivit homo quam in
 æstate, quisquis etiam alias mori-
 turus est ex vulnere, quacun-
 que capitis parte vulnus habeat.
 2 At vero sedes telorum acuto-
 rum ac leviorum, ipsæ in seipsis
 contingentes in offe, & cum
 fissura, & contusione, ac intro
 65 cessione: ³ (sunt autem hæ si-
 militer, & in anteriore & in po-
 steriore capitis parte:) ex his
 mors

ὀπιθεν' ἐκ τῶν θανάτου ἔγινε) καὶ γὰρ δίκαιον, ἔσ' ἢ ἡγήνηται. 4
 10 " ῥαφὴ δὲ ἐν ἔλκε' φανέισα ὅσες ἰ ψιλωτένθη, πανταχῶς τ' κεφαλῆς ἔλκε' ἡμορροῖς, ἀδενέστων γίνονται τῆ τρώσῃ καὶ τῷ βέλῃ ἀντέχην, εἰ τύχη τὸ βέλ' εἰς αὐτῶν πῶ ῥαφίω σπρηχθέν. πάντων δὲ μάλιστα, ἢ τὸ βέλ' ἐν τῷ βρέγματι ἡμορροῖς καὶ τὸ ἀδενέστων τ' κεφαλῆς, ἔσ' ῥαφῶν εἰς τύχειν ἔσται ὡς τὸ ἔλκε', καὶ τὸ βέλ' αὐτέων τύχει τ' ῥαφῶν.

VI. " Τι τρώσκει) ἢ ὅσων τὸ ἐν 6 κεφαλῇ ποσὸς δὲ τρόπος. τ' δὲ τρώπαν ἐκείνους πλοῖους ἰδέαι γίνονται' ἔκκατή γμαίθη ἐν τῇ τρώσῃ. 2 ὅσων ῥήγνυ) πτεροπόρμον, καὶ τῷ ἀειέχονα ὅσῳ πῶ ῥωγμῶν ἀνάγκη φλάσιν ἀσθημένῃ, ἢ ὡς ῥαφῆ. 3 " τ' γὰρ βελίαν ὅ, ἢ ὡς ῥήγνυσι τὸ ὅσων, τὸ αὐτὸ τῆτο καὶ φλά τὸ ὅσων, ἢ μᾶλλον ἢ ἦσον, αὐτὸ τε ἐν ὡς καὶ ῥήγνυσι πῶ ῥωγμῶν. εἰς ἔπος τρώσθη. 4 " ἰδέαι δὲ ῥωγμῶν τοῖαι γίνονται καὶ γὰρ λεπιότεραί τε καὶ λεπταὶ πάντων ὅσων καὶ ῥαφῆες γίνονται. ἔστι δ' αἴπον ῥωγμῶν, ἢ τε 20 αὐτίκα μῦ τῶ τρώσιν, ἔτ' ἐν' τῆσιν ἡμέρησιν, ἐν ἧσιν αὐτὸ πόνων αὐτὸ ὄφελος ἡμορροῖς ἔθανάτῃ τῶ ἀνθρώπου. 5 αἱ δ' αὐτὸ παχύτεραί τε καὶ δύρύτερα γίνονται τ' ῥωγμῶν. ἐνταῦθα καὶ πάντων δύρα. ἔσ' ἢ ἐπὶ μακρότερον ῥήγνυ) αἱ ἢ ἐπὶ βραχύτερον. ἔσ' ἢ ἰσύτερα. αἱ δὲ ἰσῆαί τε ἔσ' πῶν αἱ ἢ καμπυλώτεραί τε ἔσ' καμπύλαι καὶ βαθύτερα. αἱ 3 δὲ εἰς τὸ καίτω, καὶ ἀπὸ παντὸς ἔσ' ὅσων. 6 Φλασθῆ δ' αὐτὸ ὅσων " ἐν τῇ ἔων τῷ φύσῃ, καὶ ῥαφῆ τῇ 7
 25 φλάσθ ὅσων αὐτὸ ἀσθημένῃ τῶ ὅσων

mors non contingit secundum justitiam, etiam si contingat. 4 Sutura vero in ulcere si comparcat, osse denudato, quacunque capitis parte ulcere oborto, debilissimus æger est ad resistendum vulneri ac telo, si in ipsam futuram telum incubuerit: & maxime omnium si telum in fincipite, juxta debilissimam capitis partem incussum fuerit, & 70 suturæ circa ulcus, si ita contingat, fuerint, & telum ipsas futuras contigerit.

VI. Vulneratur porro os in capite tot modis. Singulorum autem modorum plures species fracturæ in vulnere fiunt. 2 Os vulneratum rumpitur, & offi fissuram continenti ac ambienti necesse est contusionem accedere, si ruptum fuerit. 3 Nam telum quod os rumpit, idem hoc etiam os, aut magis, aut minus contundit, id ipsum videlicet os, in quo fissuram rumpit. At- 75 que hic unus modus est. 4 Species autem fissurarum omnigenæ fiunt. Nam & tenuiores, & valde tenues conspicuæ fiunt. Quædam vero neque statim post vulnerationem, neque in diebus, in quibus dolorum utilitas mors homini contingere potest. 5 Rursus autem aliquæ fissuræ crassiores ac ampliores fiunt: quædam vero etiam valde amplæ. Et aliæ quidem in longiorem modum rumpuntur, aliæ 80 vero in brevior: & aliæ rectiores sunt, aliæ etiam valde rectæ: aliæ vero curviores & curvæ ac profundiores: aliæ autem ad infernam partem, & per totum os. 6 Poterit autem & os in sua ipsius natura contundi, ita ut nulla fissura ad contusionem offi accedat. At-

ἐκείτω πλεονες ιδέαι γίνονται. κ) πε-
 ρει μὲν φλάσι & κ) ρωγμῆς, ἢ
 ἀμφω ταῦτα παρσγήνη) τῆ ἔδρῃ,
 & ἢ φλάσις μόνη γήνη), ἢ δὴ πέ-
 φραται, ὅτι πολλὰ ιδέαι γίνονται
 κ) τ' φλάσι & τ' ρωγμῆς. ἢ δὲ
 ἔδρῃ αὐτῇ ἐφ' ἐωυτῆς γίνε) μακρο-
 45 πυλωτέρη, κ) ἰσχυτέρη, & κυκλοει-
 ρῆς. & πολλὰ ἄλλαι ιδέαι εἰσι-
 τε τρέπος, ὁποῖον αὐτὸ & τὸ ἀήμα
 εἰ βέλε & ἢ. κ) δ' αὐτῶν & βαθυ-
 τεραὶ τε κείτω & μᾶλλον & ἥσον, κ)
 σενώτερα, & δύρτερα, & πάνυ δύ-
 ρεα. ἢ δ' ἀφ' κεφαλῆ). 6 ἀφ' κεφαλῆ
 δ' ὁποῖα τις ἐν γινόμενῃ μήκειος τε
 & δύρτη & ἐν τῷ ὀστέω ἔδρῃ εἰσιν.
 ἢ τ' ἄλλ' ὀσέα, πᾶσι παρσγήνη) &
 διακροπῶν, μὲν ἐν τῇ φύσει τῆ ἐωυ-
 τῶν, & μὴ παρσγήνη) τῇ ἀφ' κεφαλῆ
 ἔσω ἐκ τ' φύσι & τ' ἐωυτῶν. 7 ἔτω
 417 δ' ἔσφρασις αὐτῆς & ἐκ τῆ ἔδρῃ.

IX. Ὅσείον πτερώμε) ἄλλη 10
 τ' κεφαλῆς, ἢ τὸ ἔλκος ἐκ τ' ἀνθρω-
 πος, & τὸ ὀσείον ἐπιλάθη τ' σαρκός.
 πέμπτη) ἔπος τρέπος. 2 ταύτην
 τ' ξυμφορῶν, ὅταν γήνη). ὅσα αὐ-
 ἔχουσιν ἀφελῆσαι ἔδρῃ. 3 ἔδρῃ γὰρ, ἐν
 πέπονθε τὸ κενὸν τῆτο, ὅσα εἰσιν ὀ-
 πως χροὶ αὐτῶν ἐξελέγεαυτῶν εἰδέ-
 ναι, εἰ πέπονθεν τὸ κενὸν τῆτο ἀν-
 5 ἥρωπος, & δ' ὅση τ' κεφαλῆς. 4
 5 Τέτων τ' τρέπων τ' κατῆξι & εἰς 11
 περὶ σιν ἀφῆκε, ἢ τε φλάσις ἢ ἀφα-
 νῆς ιδεῖν, & ἢ πως τύχη φανερῆ
 γινόμενῃ. ἢ & ρωγμῆ ἢ ἀφαιῆς
 ιδεῖν, & ἢ φανερῆ ἢ. 5 ἢ ἔδρῃς 2
 γινόμενῃς εἰ βέλε & ἐν τῷ ὀστέω,
 παρσγήνη) ρωγμῆ & φλάσις τῇ
 ἔδρῃ. & ἢ φλάσις μῆνον παρσγή-
 νῃ) αὐτὴ ρωγμῆς τῇ ἔδρῃ, & αὐτῇ
 εἰς περὶ σιν ἀφῆκε. ἢ τὸ 6 δ' ἔσω
 ἐσφράσις μῆνον ὀσείον ἐκ τ' φύσι & τ'
 ἐωυτῆ,

singulis modis plures species
 fiunt, Et de contusione quidem
 ac fissura, si ambo hæc ad sedem
 accedant, & si contusio sola fiat,
 jam dictum est, quod multæ
 species & contusionis, & fissuræ
 fiunt. Hæc autem sedes ipsa in
 seipsa, longior ac brevior fit, &
 curvior ac rector, & orbicula-
 105 tior: & multæ aliæ species talis
 modi sunt prout etiam figura teli
 fuerit, & eadem etiam pro-
 fundiores deorsum, & magis &
 minus, & angustiores, & ampli-
 ores, & valde amplæ, si disse-
 ctione intercisa fuerit. 6 Quanta
 autem dissectio longitudinem
 ac latitudinem fiat, in osse sedes
 est, si alia ossa dissectionem am-
 bientia in sua ipsorum natura
 manserit, & non una cum disse-
 ctione intro cesserint ex sua na-
 7 Nam si ita contingat, in-
 tro cessio fuerit, & non amplius
 ossis sedes.

IX. Si vero alia capitis parte 110
 vulneratur, & ulcus habet ho-
 mo, & os carne denudatum est,
 quintus hic modus est: 2 & hanc
 calamitatem ubi facta est, nulla
 re juvare queas. 3 Nam si passus
 est hoc malum, non est quod ex
 ipso exquirere possis, an passus
 sit hoc malum, neque qua capi-
 4 & ex his fracturæ
 modis ad perforationem deven-
 nit, tum si contusio ad visum
 inconspicua est, tum si aliquo
 modo manifesta fuerit: & fis- 115
 1 sira si inconspicua visui fuerit,
 & ad visum manifesta. 5 Sed & si
 sede teli in osse contingente, fis-
 2 sira ac contusio ad sedem accedat
 ad sedem, absque fissura: hæc
 quoque ad perforationem deven-
 nit. At vero os 6 quod ex sua
 natura intro cessit, parum perfo-
 ratione
 x x 3

ἰωυτῷ, ὀλίγα τ' πολλῶν περίστω
 παρσδεῖ), κὶ τὰ μάλιστα ἐσφλα-
 10 σθένει' ἔ μάλιστα καὶ ἄρα γή' α.
 ταῦτα περίστω ἤκις α κέχρη).
 ἢ δ' ἔδρη αὐτῆ ἐφ' ἰωυτῆς γηρομύνη
 ἄτερ ῥωγμῆς κὶ φλάστω, ἐδ' ἔ αὐ-
 τῆ περίστω δέει). ἔδ' ἢ Ἀλαγοπή,
 λὺ μεγάλη ἐ δύρεν, ἐδ' αὐτῆ. 8 δια-
 κοπή γδ' ἔ ἔδρη τ' αὐτό ἐσιν.

χ. " Πρῶτον ἢ χρεῖ τ' τραυμα- 12
 πῆνοσσι πεῖσθ, ὅπῃ ἔχη τὸ τραῶμα τ'
 κεφαλῆς, εἴτ' ἐν τοῖσιν ἀσθενέστεροι-
 σιν. κὶ τὰς τείχας καὶ μαυρίαν
 πῆς παρὶ τὸ ἔλκος, εἰ Ἀλακεῶμα)
 ὑπὸ τ' βέλεστω. καὶ εἰ ἴσω εἴησιν ἐς
 15 τὸ τραῶμα, κινδυνώσῃν τὸ ὅσέον ψι-
 λὸν εἶναι τ' σαρκῆς. 2 κὶ, λὺ τῷ τῆ,
 φάσμα ἔχῃ π' σίντω τὸ ὅσέον ὑπὸ τ'
 βέλεστω. ταῦτα μὲν ἐν χρεῖ δ' ἀπὸ
 παρσδεῖν σκεψάμενον λέξω, μὴ
 ἀπ' ἄλλου τ' ἀνθρώπου. 3 ἀπ' ἄλλου
 δ' ἢ δὴ παρσδεῖ εἰδέναι σάφα, εἰ
 ἔστι ψιλὸν τὸ ὅσέον τ' σαρκῆς ἢ ἔ. 4
 κὶ λὺ μὴ καὶ φανῆς ἢ τοῖσιν ὀφθαλ-
 μοῖσιν τὸ ὅσέον ψιλόν. εἰ ἢ μὴ, τῆ
 μήλη σκεπτεσθ. κὶ λὺ μὴ δύρης ψι-
 λὸν ἐδὸν τὸ ὅσέον τ' σαρκῆς, καὶ μὴ
 ὑγῆς δ' ἀπὸ τ' τρώματι, 5 χρεῖ τ' ἐν
 20 τῷ ὅσέῳ ἐόντες τ' Ἀσθίγνωσιν παρσ-
 τα ποιεῖσθ, ὁρῶντα ὅσον τέ ἐστι τὸ
 κακόν, κὶ πίντω δέει) ἔργα. 6 χρεῖ ἢ
 κὶ ἔρωτων τ' τραυμάτων, ὅπως ἐπι-
 θε κὶ πῆνα τρώπον.

χι. " Ἦν ἢ μὴ καὶ φανῆς ἢ τὸ
 ὅσέον, εἰ ἔχῃ π' κακὸν ἢ μὴ ἔχῃ, πολ-
 λῶ ἐπὶ χρεῖ μακρόν τι ἔρωτησιν
 ποιεῖσθ, ψιλὸς τε ἐόντες τ' ὅσες τὸ
 τραῶμα ὅπως ἐγγράθ, κὶ ὄντα τρώ-
 25 πον. 2 τὰς γδ' φλάσις, κὶ τὰς ἰωυ-
 μῆς τὰς ἔ φαινομένης ἐν τῷ ὅσέῳ,
 οὐκ ἔστις ἢ, ἐν τ' ὑποκρίστω τ'
 τε τραυμάτων παρσταν Ἀσθίγνωσθ
 ἐπὶ τῷ ἔργῳ, εἰ π' πῶντε τῷ τῷ ὅσέον
 ἔ ἔ

ratione opus habet : & quæ ma-
 xime intro cesserunt, & maxime
 fracta sunt, & perforatione mi-
 nime opus habent. 7 Neque se-
 des' ipsa in seipsa contingens, 120
 absque fissura ac contusione, per-
 foratione indiget : Neque disse-
 ctio ipsa, si magna ac ampla fue-
 rit. 8 Dissectio enim & sedes
 idem sunt.

x. Cæterum primum expe-
 ctare oportet in vulnerato, qua
 capitis parte, & num in debilio-
 ribus, vulnus habeat : & capillos
 considerare circa ulcus, an disse-
 cti sint à telo, & an intus sint in
 vulnere : quod si est, periculum
 est os carne nudum esse. 2 Itaque
 dicere' oportet, os aliquam læ- 125
 sionem à telo habere. Atque hæc
 longe prius considerasse ac dixisse
 oportet, anteaquam homi-
 nem contingas. 3 Ubi vero jam
 contigeris, clare nosse conari, an
 nudum carne os sit, aut non, &
 si quidem oculis conspicuum
 fuerit os nudum, bene habet : 4
 Sin minus, spicillo considerato :
 & si quidem inveneris os carne
 nudum esse, & non sanum à vul-
 nere, 5 ejus quod in osse est' di- 130
 notionem primum facere oportet,
 inspiciendo & quantum sit
 malum, & quo opere opus ha-
 beat. 6 Oportet etiam vulnera-
 tum interrogare ut passus sit, &
 quo modo.

xi. Si vero non conspicuum
 fuerit os, multo adhuc magis
 interrogationem facere oportet,
 an habeat quid mali, aut non ha-
 beat : & si nudum est os, ut fa-
 ctum sit, & juxta quem modum.
 2 Nam contusiones, & fissuras in
 osse non apparentes, & tamen
 presentes, ex vulnerati respon- 135
 sione cognoscere primum conari
 oportet, an tale quid passum sit
 os,

ἢ ἔπεπονθεν. ἐπὶ τῆς κ' λόγῳ ἔερ-
 ρῶ ἐξελείχοντα ἢ πάλιν μὴ λῶσι. 1
 3 μὴ λῶσις γὰρ ὅτι ἐξελείχθη εἰ πέ-
 πονθη τὸ τοῦ κ' κ' κ' τὸ ὄσειον, καὶ εἰ
 ἢ ἐξελείχθη αὐτῶν, ἢ ἔπεπονθεν, ἀλλ'
 ἔορῶν τὸ βέλεα ἐξελείχθη μὴ-
 λῶσις 4 καὶ, ἢ ἐμφλασθῆ τὸ ὄσειον
 ἔσω ἐκ τ' φύσις τ' ἔωυτῶν. καὶ ἢ
 ἰχυρῶς ῥαγῆ τὸ ὄσειον, ἀπὸ τ' τοῦ
 σιν ὀφθαλμοῖσι καὶ φανεία ἐστὶν
 ὀρῶνται γινώσκον.

30 XII. Ἔργον ἢ τὸ ὄσειον τὰς τε 13
 ἀφωέας ἰαγμάς καὶ τὰς φανε-
 ράς, καὶ φλά τὰς ἀφανείας φλά-
 σιας, καὶ ἐτ' φλά ἔσω ἐκ τ' φύσις
 τ' ἔωυτῶν μάλιστα, ὅταν ἕτερος ὑφ'
 ἔτερος πτερωσκόμῳ ἢ ἐπίτηδες 1
 πτεῶσιν βελοῦσιν ἢ ὅταν ἐξ ὑψη-
 λοτέρης γίνηται ἢ βολῆ ἢ πωληθῆ,
 ὁπότ' ἂν ἢ ἢ μῶλλον. ἢ ὅτ' ἀπὸ ἐξ
 ἰσοπέδου χωρὶς. καὶ ἢ ἐπικρατεῖ
 τῆς χεῖρὸς τοῦ βελος. ἢ τε βάλαν, ἢ
 τε τύπη καὶ ἰχυρῶτερος ἂν ἀδενε-
 σέρης πτερωσκόμῳ ἢ ὅσοι ἢ πίπτοντες
 πτερωσκόμῳ, πρὸς τὸ ὄσειον, ἐπι-
 35 τὸ τὸ ὄσειον ὁ δὲ ὑψηλοτάτης πί-
 πτων καὶ ἐπὶ σκληρότατον καὶ ἀμύ-
 λωτον, τὸ τὸ κίνδυνος τὸ ὄσειον ῥαγῆ-
 ναι τε καὶ φλασθῆναι, καὶ ἔσω ἐτ' φλα-
 σθῆναι ἐκ τ' φύσις τ' ἔωυτῶν. 4 τῶν
 δ' ἐξ ἰσοπέδου μῶλλον χωρὶς πίπτον-
 τῶν ἐπὶ μαλθακώτερον, ἢ ὅσον ταῦ-
 τῶν πᾶσι τὸ ὄσειον, ἢ ὅσον αὐτοῖσι.

XIII. Ὅσοι ἢ ἐπιπίπτοντα ἐς τ'
 κεφαλῶν βέλεα πτερωσκόμῳ πρὸς τὸ
 ὄσειον, τὸ δὲ ὑψηλοτάτης ἐμπεσόν,
 ἔῃ κίσει ἐξ ἰσοπέδου. ἔσκληρῶτατον
 τε ἔσ ἀμύλωτατον, καὶ βαρύτερον, καὶ
 40 ἢ κίσει κῆρον. καὶ ἢ κίσει τε καὶ ὄξυ καὶ
 μαλθακόν. τῶν αὐτῶν ῥήξει τὸ ὄσειον ἔ-
 φλάσθη. ἔσ μάλιστα γὰρ ταῦτα πᾶ-
 ρον τὸ ὄσειον κίνδυνον, ὅταν ταῦτα
 τῆς γίνηται, καὶ ἐς ἰσχυρῶν καὶ
 ἀντιον

os, aut non passum: deinde ra-
 tionē & opere exquirere, citra spe-
 cilli admotionem. 3 Spicilli enim
 admotio non indicat, an tale
 quid mali os passum sit, & an
 habeat quid in seipso, aut non
 passum sit. Sed sedem teli indi-
 cat spicillum, & an intro cesserit
 os ex natura sua 4 & an vehemen-
 ter fractum sit os: quæ etiam
 oculis conspicua videnti cogno- 140
 scere datur.

XII. Rumpitur autem os &
 obscuris fissuris & manifestis: &
 contunditur obiculis contusio-
 nibus: & intro ex sua natura
 maxime cedit, quum alter ab al-
 tero fauciatur, de induitria fau-
 ciare volens: 2 aut quum ex al-
 tiore loco sit jactus, aut plagæ
 ictus, uter tandem fuerit, magis
 quam ex plano loco: & si conti-
 neat manu telum, sive jaceat, si-
 ve percutiat: & si fortior debi-
 liorem vulnerat. 3 Ex his vero 145
 qui cadentes vulnecantur ad os,
 aut in ipsum os, is qui ex altissi-
 mo loco cadit, & in durissimum
 ac obtusissimum: huic pericu-
 lum est ut os & rumpatur, &
 contundatur, & intro cedat ex
 sua natura. 4 Ei vero qui ex pla-
 no magis loco cadit, & in molli-
 orem, os minus hæc patitur,
 aut etiam non patitur.

XIII. Quæcunque vero illa-
 bentia in caput tela, ad os vul-
 nerant, ex his id quod ex altissi-
 mo loco illapsum est, & mini- 150
 me ex plano, & quod durissi-
 mum ac obtusissimum, & gra-
 vissimum ac minime leve est, &
 quod minime acutum ac molle:
 hoc & ruperit os, & contuderit:
 2 & maxime sane periculum est
 ut os hæc patiatur, quum & hæc
 fiant, & è directo adversus tel-
 lum, os fauciari contingat, sive
 x x 4 ex

ἀντίον ῥήνη) τὸ ὀστέον ἔβλεος. ἢ
 τε πλῆνη ἐκ χιρῶς, ἢ τε βληθῆ,
 ἢ τε ἢ ἐμπέση αὐτέω, κὶ ἢ αὐτὸς
 καὶ πεπῶν τρωθῆ. Ἐὐπωσθῆν ῥωθῆς
 καὶ ἀντίον ῥήνη τὸ ὀστέον τὰ βέλῃ.

xiv. "Τὰ ἢ πλάγιον ἔβλεος
 45 πλάγιον βέλεα, ἥσον ἔρῃ-
 γνυσι τὸ ὀστέον, κὶ φλάσθῃ ἔσω ἔς
 κεφαλῶν, καὶ ψιλῶθῃ τὸ ὀστέον τῷ
 σαρκῶς. 2 ἔνια γὰρ τῷ τρωμάτων
 ἔτω τρωθέντων ἔδδ ψιλῶται τὸ
 ὀστέον τῷ σαρκῶς. 3 Ἐὐν δὲ βελέων
 ῥήγνυσι μάλιστα τὸ ὀστέον, τὰς τε
 φανεράς ῥωγμάς ἔ τὰς ἀφανείας,
 (ἔ φλά) κὶ ἐσφλά ἔσω ἐκ τῷ φύσιος
 τῷ ἔσω τῷ τὸ ὀστέον, τὰ σφῆλαι τε
 κὶ περὶ φερέα, 11 κὶ δῶπίσμα, ἀμ-
 βλία πόντα κὶ βαρέα, ἔ σκληρά.
 4 ἔ τῷ σάρκα ταῦτα φλά, ἔ πῆ-
 προν ποιέθ, κὶ κῆπῃ. κὶ τὰ ἔλκεα
 448 γίνεθ ἔσω τῷ τοῖσταν βελέων ἔς τὸ
 πλάγιον. κὶ 11 ἐν κύκλῳ ὑποθῆλα
 κὶ ἀσπυά τε μῶλλον γίνεται, κὶ
 ἔσθῃ ἐπὶ, κὶ ἐπὶ πῶλον χρόνον κη-
 δαίει). 5 ἀνάγκη γὰρ τὰς σάρκας
 τὰς φλαστέισας ἔ κηπίσας πῶον
 ῥημομάς ἐκῆκῆται. 6 τὰ ἢ βέ-
 λεα κὶ σαρμῆκα ἐπὶ πολὺ λεπῶ
 ἔόντα, κὶ ὄξια κὶ κῆφα, τῶν τε σάρ-
 κα ἀσπυά μῶλλον ἢ φλά κὶ
 8 ὀστέον ἔσω αὐτῶς. ἔ ἔδρω μῶ ἔμ-
 ποιέθ αὐτὸ κὶ ἀσπυά. 7" ἀσ-
 κηπῆ γὰρ ἔ ἔδρω ταῦτόν ἐστι. φλά ἢ ἔ
 μάλα τὸ ὀστέον τὰ ταιαῦται βέλεα.
 ἔδδ ῥήγνυσι, ἔδδ ἐκ τῷ φύσιος ἔσω
 ἔσφλά.

ex manu percutiatur, sive ja-
 ctum suscipiat, sive quid ipsi in-
 cidat, sive ipse collapsus saucietur,
 ita ut quomodocunque
 sauciatus, osse adversus telum
 occurrat,

xiv. Quæ vero tela ex obli-
 quo os sauciant, minus & os
 rumpunt, & intro ad caput con-
 tundunt, etiam si carne fuerit os
 denudatum. 2 Nam quædam
 vulnera ita inflicta, neque denu-
 dant os carne. 3 Profecto ex tel-
 lis maxime os rumpunt, & ma-
 nifestis, & obscuris fissuris, &
 contundunt, & ex natura sua os
 intro cedere faciunt, quæ sunt
 rotunda, & orbiculata, & undi-
 169
 quaque plana, & obtusa, & gra-
 via, & dura: 4 & carnem hæc
 contundunt, & maturam faci-
 unt, ac concidunt: & ulcera
 fiunt à talibus telis in obliquum.
 Sed & in circulum, subcava, &
 suppurata magis fiunt, ac humi-
 da sunt, & diutius tempore
 purgantur. 5 Necessè est enim
 carnes contusas ac concisas, pus
 fieri ac consumi. 6 At tela ob-
 longa, multum tenuia, & acuta,
 & levia, carnem magis dissecant
 quam contundunt, & os eodem
 168
 modo. Et sedem quidem indu-
 cit id ipsum quod etiam disseca-
 vit. 7 Dissectio enim & sedes
 idem sunt. Verum non valde os
 contundunt talia tela, neque
 rumpunt, neque ex natura sua
 intro cedere faciunt.

xv. Cæterum oportet supra
 15 conspectum tuum, quicquid tan-
 dem apparuerit in osse, etiam de
 omnibus his interrogationem
 facere. Nam magis & minus
 sauciati signa hæc sunt, si vulne-
 ratus soporem altiores incidat
 170
 16 et si ceciderit. 2 Quum au-

ἐπὶ

τεσσ

10 δὲ τύχη ψιλωθῆν τὸ ὅσέον τ' σαρ-
 κὸς ὑπὸ τῷ βέλειος, ἐ τύχη κατ' αὐ-
 τὰς ταῖς ραφὰς γλυομήμον τὸ ἔλκεος,
 χαλεπὸν γίνε) & τ' ἔδρη τῷ βέλειος
 φράσαι & ἐν τῷ ἄλλω ὀσέω φα-
 νερώ γινόμεν. εἴτ' ἔνεσιν ἐν τῷ
 ὀσέω, εἴτε μὴ ἔνεσιν. ἢ τε τύχη γι-
 νομένη ἢ ἔδρη ἐν αὐτῇσι τῆσι ρα-
 φῆσι. 3'' συμπελέπει γδ αὐτῇ ἢ ραφῇ
 15 τρηχυτέρη ἔσται τῷ ἄλλω ὀσέω. & ἔ
 Διὰ δὲ τὸν, ὅπτε αὐτῶ ραφῆς ἐστ, &
 ὅπ τῷ βέλειος ἔδρη, ἢ μὴ κίερα με-
 γάλη γίνε) ἢ ἔδρη. 4'' αὐτο γίνε) ἔ
 & ῥῆξις τῇ ἔδρη ὡς ἐπὶ τὸ πάλυ αὐ-
 20 τῇ ἐν τῇσι ραφῆσι γινόμεν, κὲ γί-
 νεται ἐ αὐτῇ ἢ ῥῆξις χαλεπωτέρη
 φράσαι ἐρρωθῆτος τῷ ὀσέω, Διὰ
 τῆτο, ὅπ κατ' αὐτῇσι ραφῶν ἢ ῥῆ-
 ξις γίνε). ἢ ῥῆξιν) ὡς ἐπὶ τὸ
 πολύ. 5'' εἴτοιμον γδ ταύτη ῥῆξιν
 τὸ ὀσέον, κὲ Διὰ χαλαρὸν διὰ τ' ἀσθι-
 νειᾶ τ' φύστος τῷ ὀσέω ταύτη κὲ ἀ-
 ρμοτήτα, κὲ διὰ τῆ τ' ραφῆς εἴτοιμης
 ἐέσης ῥῆξιν, & Διὰ χαλαρὸν. 6'' τ'
 25 ἄλλα τὰ ὀσέα τὰ ἀσθενέστατα τ' ρα-
 φῶν μὲν ἀρραγέα, ὅπ ἰχυρότερά
 ἐστ τ' ραφῆς.

XVI. Ἡ ἔ ῥῆξις ἢ κτ' τ' ραφῆν
 30 γινόμεν κὲ Διὰ χαλαρὸς ἐστ τῆς
 ραφῆς, & φράσαι ἐκ δὲ μακρῆς ἢ,
 ἔτε ὑπὸ ἔδρης τῷ βέλειος γλυομήμης
 ἐν τῇ ραφῇ, ἐπὶ δὲ ἀν' ῥαγῆ κὲ Διὰ
 χαλαρῆ. ἢ κτ' ἐστ χαλεπωτέρον
 φράσαι & ἀπὸ τ' φλάσιος ῥαγ-
 μῶ. 2'' συμπελέπεισι γδ τ' γνάμιν
 κὲ τ' ὄψιν τῷ ἰητῶ αὐ) αὐ ραφῆ
 ῥαγμοθέδες φαίνόμεν, κὲ τρηχυ-
 35 τερα ἔσται τῷ ἄλλω ὀσέω. ὅ, π μὴ
 ἰχυρῶς διεκῶπη, κὲ διεκῶλασθ. δια-
 κρητῆ κὲ ἔδρη τ' αὐτὸν ἐστ, 3'' ἢ κτ'
 45 ῥῆξ, ἐστ τὰς ραφὰς τὸ τῶμα
 γλυοίτε κὲ αὐτὸς γε τὸ ὀσέον σηλεύει
 τὸ βέλειος, αὐτοσέρον τ' ἴκον' ἀνδ-
 4 εἰσκαφ

tem os carne denudatum à
 telo fuerit, & circa ipsas futu-
 ras ulcus fieri contigerit, diffi-
 cile est sedem teli deprehen-
 dere, quæ in alio osse mani-
 festa est, an insit in osse, aut
 non insit, & an sedes facta
 sit in ipsis futuris. 3 Occultat
 enim ipsa futura, asperior exi-
 stens reliquo osse, & non satis
 clarum est ubi in ipso futura
 est, & ubi ossis sedes, si non
 valde magna sedes fiat. 4 175
 Accedit etiam ruptio ad se-
 dem, plerunque & ipsa in fu-
 turis contingens, & fit etiam
 hæc ruptio rupto osse depre-
 hensu difficilior, eo quod cir-
 ca ipsam futuram ruptio fit,
 si rumpitur, ut plurimum. 5
 Proclive enim est hac parte
 os rumpi ac dissolvi, propter
 ossis hac parte debilitatem ac
 raritatem, & propterea quod
 parata sit futura ut rumpatur ac
 dissolvatur. 6 Nam reliqua ossa
 2 futuram ambientia ruptionis
 exortia manere possunt, eo 180
 quod robustiora sunt quam su-
 tura.

XVI. Verum ruptio circa fu-
 turam facta, etiam dissolutio fu-
 turæ est, & non facile est depre-
 hendere, neque si à teli sede fiat
 in futura, ubi rupta fuerit ac
 dissoluta. Verum difficilior est
 deprehendere fissuram ex contu-
 sione. 2 Fallunt enim & men-
 tem, & visum medici hæ futuræ,
 fissuræ speciem referentes, & re-
 liquo osse asperiores existentes,
 nisi vehementer dissectæ fue- 185
 rint ac dissolutæ. Dissectio au-
 tem & sedes idem sunt. 3 Proin-
 de si circa futuras vulnus factum
 fuerit, & ad os telum incubue-
 rit, animadversionem habere
 4 oportet, ac invenire quod os
 passum

είκησθ' ὅ, ἡ πίπνυεν τὸ ὄσέον. 4
 λυτὸ γὰρ ἴσων βελείων τὸ μέγεθος καὶ
 ὀμβρίων, καὶ πολλὸν τε ἑλασσόνων
 ἐ ὀμβρίως τραφεῖς καὶ πολὺ ἦσαν,
 πολλῶ μείζον ἐκτίστα τὸ κακὸν
 ἐν τῷ ὄσειω ἐς τὰς ῥαφὰς δὲ ξά-
 μενθ'. ἢ ὁ μὴ ἐς τὰς ῥαφὰς δὲ ξά-
 μινθ'. " καὶ τῶν τὰ πολλὰ 5
 περιέσθαι δεῖ. " ἀλλ' ἔχρη αὐτὰς 6
 τὰς ῥαφὰς περιεῖν, ἀλλ' ἀπικυρή-
 30 σωτα ἐν τῷ πλησίον ὄσειω τῷ
 περιεῖν ποίεσθαι, ἡ περιεῖν.

XVII. Περί τῃ ἰήσιν τῶν τραύματων
 ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ ὡς χρὴ ἐξε-
 λέγχην τὰς πάθας τὰς ἐν τῷ ὄσειω
 γινομένας τὰς μὴ φανεράς, ὧ δὲ
 μοι δοκέει 214 Ἐλκθ' ἐν τῇ κεφα- 17
 λῇ ἔχρη τέχνην ἐδενί, ἔσθ' ἐν οἴνω,
 ἀλλως ἤκιστα, " ἐδὲ κηραπάσασθην,
 ἐδὲ μωτῶ τῷ ἰήσιν ποίεσθαι. 3
 " ἐδὲ πείζην χρὴ ἔλκεθ' ἐν κεφαλῇ,
 ἡ μὴ ἐν τῷ μετώπῳ ἢ τῷ ἔλκθ' ἢ
 ἐν τῷ ψιλῶ ἢ τῷ τριχῶν, " ἢ ἀεὶ 3
 τῷ ὀφρῶν καὶ τῷ ὀφθαλμῶν. 4 ἐν-
 ταῦτα ἢ γινομένα τὰ ἔλκεα, κα-
 35 ταπάσθ' καὶ ἐπιδέσθ' μάλλ-
 λον κέρρη) ἢ πᾶ ἄλλοτι τῆς κεφα-
 λῆς ἢ ἄλλης ἀεὶ ἐχρη γὰρ ἢ κεφαλῇ
 ἢ ἄλλῃ τὸ μέτωπον πᾶν, ἐκ τῶν
 ἀεὶ ἐχρη τῶν τὰ ἔλκεα, καὶ ἐν τῷ ὄτω
 αὐτῷ ἢ τὰ ἔλκεα φλεγμονῆς ἐ ἐπα-
 νεοδίοκε) δι' ἀμαθ' ἐπιρροῦ.
 5 χρὴ σθ' ἐδὲ τὰ ἐν τῷ μετώπῳ
 διὰ παντός ἔχρη ὄνθ' κηραπάσασθην
 καὶ ἐπιδέειν, ἀλλ' ἐπιδείν παύσηται
 φλεγμονῆς, ἐ τὸ οἶδημα κη-
 ρασθ'. παύσασθ' κηραπάσασθαι
 ἐπιδέειν. 6 ἐν σθ' τῇ ἄλλῃ κεφα-
 40 λῇ ἔλκθ' ἔτε μωτῶν χρὴ, ἔτε
 κηραπάσασθην, ἔτ' ἐπιδέειν, εἰ μὴ
 καὶ τομῆς δεῖοιτο.

XVIII. " Τὰ μωτῶν σθ' χρὴ τῶν 18
 ἔλκων τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ γινο-
 μένων,

passum sit. 4 Nam ab æqualibus
 magnitudine telis, & similibus,
 ac multo minoribus, & similiter
 & multo minus vulneratus, lon-
 ge magis malum accipit, qui in
 offe in futuras telum recepit,
 quam qui non in futuras id re-
 cepit. Et pleraque horum per- 190
 forare oportet. 5 Verum ipsas
 futuras perforare non oportet,
 sed secedendo in propinquo offe
 perforationem facere, si perfores.

XVII. Porro de curatione
 vulnerum in capite, & quo mo-
 do deprehendere oportet affe-
 ctiones in capite obortas non
 manifestas, ita mihi videtur. 2
 Ulcus in capite nullo humore
 humectare convenit, ac ne vino
 quidem: neque cataplasmate in-
 tegere, neque linamento cura- 195
 tionem facere. 3 Neque vero
 comprimere oportet ulcus in ca-
 pite, si non in fronte fuerit, aut
 in loco pilis nudato, aut circa
 supercilium & oculum. 4 Hic
 enim facta ulcera, cataplasmatibus
 ac deligatione magis opus ha-
 bent, quam in aliis capitis parti-
 bus. Continet ac ambit reliquum
 caput totam frontem: partes
 autem ulcus ambientes, in qua-
 cunque tandem parte ulcera
 fuerint, inflammantur ac intumescunt,
 propter sanguinis influxionem. 5
 Oportet autem neque ea quæ in
 fronte sunt ulcera, per omne tempus
 cataplasmatibus integere ac deligare,
 sed postquam inflammatio sedata est,
 & tumor sedatus, à cataplasmatibus
 ac deligatione cessare. 6 At in
 reliquo capite ulcus, neque lina-
 mentis, neque cataplasmatibus,
 neque deligatione curare oportet,
 si non & sectione opus habeat.

XVIII. Secare autem oportet
 ulceribus in capite ac fronte fa-
 ctis,

ρύων, κὶ ἐν μετώπῳ, ὅπῃ αὐτὸ τὸ μὲν
 ὄσέον ψιλὸν ἢ τὴν σαρκὸς, κὶ δοκέη
 πὶ σῖνος ἔχῃ ὑπὸ τῷ βέλεσθι. 2 τὰ δὲ
 ἔλκεα μὴ ἰκανὰ τὸ μέγεθος τῷ μή-
 κειος κὶ τὴν δὲ σφύρητος, ἐς τὴν σκεῖψιν τῷ
 ὄσέος, εἴ πὶ πέποιθεν ὑπὸ τῷ βέλεος
 κακῶν, ἔσποϊόν ἢ πέποιθεν, ἔσσαν
 ἢ μὲν σαρκὸς πέπλασαι, ἔσ τὸ ὄσέον ἔχῃ
 45 τὸ σῖνθι. ἔσ δὲ αὐτὲ εἰς ἀσπὲς τέ
 ἐστὶ τὸ ὄσέον ὑπὸ τῷ βέλεσθι, ἔσ με-
 δὲν πέποιθε κακῶν. ἔσ ἐς τὴν ἰσησιν, οἷος
 δεῖται πινος τὸ τε ἔλκος, ἢ τε σαρκὸς,
 ἔσ ἢ πάθη τῷ ὄσέος. 3 τὰ δὲ τῶν αὐτῶν τῷ
 ἔλκεων τομῆς δεῖται. αὐτὸ τὸ μὲν ὄσέον
 ψιλῶν τὴν σαρκὸς, ἢ ὑπόκλιλα ἢ ἢ
 ἐς πλάγιον, ἐπιπολὺ ἐπανατέμνῃ
 τὸ κλίον, ὅκω μὴ σφύρητος τῷ φαρ-
 μάκω ἀφικέσθι, ὅκω αὐτὸν πνιχρῆ.
 4 ἔσ τὰ κυκλότερα τῷ ἔλκεων, κὶ
 ὑπόκλιλα ἐπὶ πολὺ ἔσ τὰ τῶν αὐτῶν
 449 ἐπανατέμνῃ τὸ κύκλον διχρῆ κὶ
 μῆκος, ὡς πέφυκεν ἀνθρώπος,
 μακρὸν ποιῆν τὸ ἔλκος.

XIX. Ἔσ τὰ μνοῦν τῷ κεφαλῷ, 19
 τὰ μὲν ἄλλα τῷ κεφαλῷ, ἀσφαλείην
 ἔχῃ τε μνοῦν. ὅτῳ κρόταφθι, κὶ
 αὐτῶν ἐπὶ τῷ κρόταφθι, κὶ τῷ φλέ-
 βα, τὴν δὲ τῷ κρόταφθι φερρῶν
 τῷ το δὲ τὸ χροῖον μὴ τῷ μνοῦν.
 σπασμὸς γὰρ ἐπιλαμβάνῃ τῷ τμη-
 θῆνθι. 2 ἔσ, ἢ μὲν ἐπὶ ἀριστερῷ τμη-
 θῆνθι κρόταφθι, τὰ ἐπὶ δεξιῷ ὁ σπασ-
 μὸς ἐπιλαμβάνῃ. ἢ δὲ ἐπὶ τὰ
 δεξιῷ τμηθῆνθι κρόταφθι, τὰ ἐπὶ
 ἀριστερῷ ὁ σπασμὸς ἐπιλαμβάνῃ.
 3 ἢ ὅτῳ αὐτὸ ἐν τῷ μνοῦν ἔλκος ἐν
 κεφαλῇ ὄσέων εἴνεκα τῆς σαρκὸς
 ἐψιλῶν, ἔλκων εἰδέναι, εἴ ἢ ἔχῃ
 τὸ ὄσέον κακῶν ὑπὸ τῷ βέλεος, ἢ κὶ
 σπῆ ἔχῃ, τῷ μνοῦν τῷ μέγεθος τῷ
 ὡτῶν, ὅση αὐτὸ δοκέη αὐτῷ τῷ
 4 τῷ μνοῦν δὲ τῷ ἀναστῆναι
 τῷ σπῆ δὲ τῷ ὄσέος, ἢ ὡτῶν
 τῷ

tis, qua parte 'os carne nudum, 205
 fuerit, & læsionem aliquam ex
 telo habere visum fuerit. 2 Ul-
 cera vero quæ non habent suffi-
 cientem magnitudinem longi-
 tudinis ac latitudinis, ad ossis
 inspectionem, an quid mali pas-
 sum sit à telo, & quale id passum
 sit, & quantum caro contusa est,
 & quantam os læsionem habet :
 & rursus an illæsum sit os à telo,
 & nihil mali passum sit : & ad
 curationem, quali nam opus ha-
 bet ulcus, & caro, & ossis 'affe- 210
 ctio : 3 talia sane ulcera sectione
 opus habent. Si vero etiam os
 quidem carne fuerit denudatum,
 subcava vero fuerint ulcera in
 obliquum, cavitatem quamplu-
 rimum refecare oportet, ubi non
 facile est medicamento quocun-
 que pervenire. 4 Sed & orbicu-
 latoria ulcera, ac plurimum sub-
 cava, etiam ipsa refecare oportet,
 circulo divisim inciso secundum
 longitudinem pro hominis na-
 tura, ut longius fiat ulcus.

XIX. At vero in 'capitis se- 215
 ctione, reliquæ quidem capitis
 partes securitatem habent dum
 secantur. Verum tempora, &
 adhuc supra tempora venant
 quæ per tempora fertur, secare
 non oportet. Convulsio enim
 corripit sectum. 2 Et si quidem
 sinistra tempora secta fuerint,
 dextera convulsio corripit. Si
 vero dextera secta fuerint, sinistra
 convulsio apprehendit. 3 Quum
 igitur ulcus in capite secas,
 offium gratia carne denudato-
 rum, scire cupiens an 'habeat os 220
 quid mali à telo, aut non habeat,
 secare oportet vulnus tanta ma-
 gnitudine, quanta sursum opus
 habere visum fuerit. 4 Secantem
 vero carnem ab osse diducere
 oportet, quæ ad membranam, &
 ad

τῆ μὲν γὰρ ἐπεὶ τὰ ὀστέα πέφυ-
 κεν. ⁵ ἔπειτα ἀφ' ἑαυτῶν τὸ ἔλκος
 10 πᾶν μρωτῶ, ὅστις ἀν' ἀρῦταλον τὸ
 ἔλκος περιέξῃ ἐς τὴν ὑπερῶν ξυ-
 ἐλαχίστω πόνω. ⁶ μρωτῶσαντα ἢ κα-
 ταπλάσματα χρῆσθαι ὅσοι ἀν' ἡρόνον
 ἐ τῶ μρωτῶ, μολίζω ἐκ λεπίων ἀλ-
 φίτων, ἐν ὅξῃ ἀφ' ἑαυτῶν ἢ ἔψην ἐ
 γλίχρην ποιέειν ὡς μολίσα. ⁷ Τῆ
 ὀ ὑπερῶν ἡμέρη, ἐπὶ δὲ ἐξ ἑλκός τ'
 μρωτῶ, καὶ δὴ τὸ ὀστέον ὃ, ἢ πέπον-
 γεν, ἐὰν μή σοι καταφανῆς ἢ ἡ τρω-
 σις, ὁποῖα τίς ἐστιν ἐν τῶ ὀστέῳ, ⁸ μη-
 δὲ διαγνωσθῆς. εἰ τὴν ἑλκὸς τὸ ὀστέον
 κακὸν ἐν ἑαυτῶ, ἢ καὶ ὀστέον, τὸ ἢ
 15 βέλος δακτύλου ἀφικέσθαι ἐς τὸ ὀστέον
 ἐ σινῶσθαι, ἐπιξυέειν χρῆ τῶ ξυσῆαι
 καὶ βάλαντα καὶ καὶ μῆκος τῶ ἀνθρώ-
 πῳ, ὡς πέφυκεν. καὶ αὐτῶ, εἰ ἢ καί ρε-
 20 σιον τὸ ὀστέον, τῶν ῥήξεων εἴνεκα τῶ
 ἀφανέων ἰδέειν, καὶ τῆς φλόσις
 εἴνεκα τῆς ἀφανέσις τῶ ἐκ ἐσφλω-
 μῆσις εἴσω ἐκ τῆς φύσις τῆς
 κεφαλῆς τῶ ἄλλῳ ὀστέῳ.

xx. Ἐξελέγχῃ γὰρ ἢ ξύσις
 μρωτῶν, ἢ μὴ καὶ ἄλλῳ κατα-
 φανέσις εἴωσιν αὐτῶν πᾶσαι ἔσονται ἐν
 τῶ ὀστέῳ τῶ βέλεσι. ² καὶ ἢ ἑδρῶν
 ἰδῆσι ἐν τῶ ὀστέῳ τῶ βέλεσι, ἐπιξυέειν
 30 χρῆ αὐτῶν τε τῶ ἑδρῶν τῶ βέ-
 λεσι, ἐ τὰ ἀφ' ἑαυτῶν αὐτῶν ὀστέα
 μὴ πολλαῖς τῆ ἑδρῶν ἀφ' ἑαυτῶν
 ῥήξις, ἐ φλόσις, ἢ μῆκος φλόσις,
 ἔπειτα λαυγάνη καὶ καταφανέσις εἴωσιν.
 3 Ἐπὶ δὲ ἐξ ἑσῆσι τὸ ὀστέον τῶ
 22 ξυσῆαι, ἢ μὴ δακτύλου ἐς περι-
 ἀφικέειν ἢ τρωσῆσι τῶ ὀστέῳ, περιέειν
 χρῆ καὶ ὡς τρεῖς ἡμέρας μὴ ὑπερ-
 βάλλειν ἀπερίωτον, ἀλλ' ἐν ταῖ-
 τι (εἰ περιέειν, ἄλλῳ τε καὶ τῆς
 θερμῆς ἄρης, ἢ ἐξ ἄλλῳ λαμ-
 βάνησις τὸ ἴημα. ⁴ ἢ ἑλκὸς ὑποπί-
 σης μὴ τὸ ὀστέον ἐρῶσθαι, ἢ πε-
 φλοσῆσι.

ad os existit. ⁵ Deinde linamen-
 tum per totum ulcus adhibere
 oportet, quod ulcus quam am-
 plissimum in posterum diem faci-
 at, cum minimo dolore : ⁶ ubi
 vero linamentum adhibuisti, ca-
 taplasmate utere, quanto tem-
 pore etiam linamento, ita ut ²²⁵
 mazam ex tenui polenta in ace-
 to subigas, aut coquas, & quam
 maxime viscosam facias. ⁷ Pos-
 tridie vero ubi linamentum
 exemeris, inspecto osse quod
 passum est, si non conspicua tibi
 sit vulneratio, qualisnam sit in
 osse : ⁸ neque cognoscas an os
 aliquid mali in se habeat, aut
 non habeat, telum autem ad os
 pervenisse ac læsisse videatur,
 radere oportet spicillo rasorio,
 secundum ¹ longitudinem ac ²³⁰
 profunditatem pro hominis na-
 tura ; & rursus si etiam transver-
 sum sit os, ruptionum gratia ad
 visum inconspicuarum, & con-
 tusionis obscuræ gratia, quæ non
 intro cessit ex natura alterius
 ossis capitis.

xx. Indicat enim ipsa ratio
 magis, si non etiam alias conspi-
 cuæ fuerint hæ affectiones, ex
 telo in osse existentes. ² Et si
 sedem teli in osse videris, tum
 ipsam teli sedem radere oportet,
 tum ambientia ipsam ossa, ¹ ne ²³⁵
 sæpe ad sedem ruptio accedat, &
 contusio, aut sola contusio, &
 deinde lateant, quum non con-
 spicua existant. ³ Postquam au-
 tem os scalpri raseris, si quidem
 ad perforationem tendere ossis
 fauciatio videatur, perforare
 oportet, & citra perforationem
 triduum non excedere, sed in
 hoc perforare, tum alias, tum
 tempore calido, si ab initio cu-
 rationem susceperis. ⁴ Si vero
 suspiceris os ruptum, aut contu-
 sum

25 Φλαῦχ, ἡ ἀμφοτέρω ταύτῃ, τεκ-
 μαρόμυϑ ὅτι ἰχυρῶς τέτρωται
 ἀκ τῷ λόρῳ τῷ τρωματίε. καὶ ὅτι
 ὑπὸ ἰχυρῆ τῷ τρώσαντες, ἡ δὲ ἕτερος
 ὑφ' ἑτέρω τρωθῆ' καὶ τὸ βέλϑ, ὅτῳ
 ἐτρώθη, ὅτι τῷ κακέρων βελέων
 ἡ δὲ ἐπίται τῷ ἀνθρώπων, ὅτι δὲ νόσ τε
 ἔλαβεν, καὶ σκότος, καὶ σκαρώθη καὶ
 κατέπεσεν. 5 τῶν δὲ ἐκ τῶν γνο-
 μῶν, ἡ δὲ μὴ ἀφ' ἀγνώσκης, εἰ ἔρ-
 ραζε τὸ ὄσειον, ἡ πέφλασαι, ἡ καὶ
 ἀμφοτέρω ταύτῃ, μὴτε ἄλλως
 ὁρῶν, " δὲ δὴ ἐπὶ τὸ ὄσειον τῆκεν τὸ
 μελάνϑον δόσαντα τῷ μέλανι

30 ' Φαρμάκω τῷ τηρομῶν τὸ τε ἔλ-
 κϑ ὑποτένας ὀνόσιον ἔλαμῃ τέ-
 ξαι, 6 εἰ τα καὶ τῷ πλάσας τῆ μῆ-
 ζῆ ἐπιθήσαι. τῆ δὲ ὑσερμῆ, λυ-
 λύσας καὶ σκαρῆρας τὸ ἔλκϑ,
 ἐπιξύσαι.

XXI. Καὶ ἡ μὴ ἡ ὑγιῆς, ἀλλ'
 ἔρρωγη καὶ πεφλασμένον ἡ, τὸ μῆρ
 ἄλλο ἔσται ὄσειον λυκῶν ξυρόμυον. ἡ
 ἢ ῥωγμῆ καὶ ἡ φλάσις, καὶ τῷ κέντρῳ
 τῷ φαρμάκω, δεξάμην τὸ φάρμα-
 κῶν ἐς εἰστυτῷ μέλαν ἔον, ἔσται μέ-
 λαμνα, ἐν λυκῶ τῷ ὄσειῳ τῷ ἄλ-
 λω. 2 " ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῷ ῥωγμῶ
 τῷ τῷ φανείσται ἐπιξέειν καὶ βῆ-
 35 ϑος. καὶ, ἡ δὲ μῆρ ἐπιξύων " τῷ ῥωγμῶ
 τῷ τῷ φανείσται μέλαμνα ἐξέλις
 6 ἀφανέα ποιήσης, φλάσις μῆρ γε-
 γήνηται τῷ ὄσειῳ ἡ μῆλλον ἡ ἦσον,
 ἡ πῆς καὶ ἔρρωξ καὶ τῷ ῥωγμῶ τῷ
 ἀφανισθεῖσται ὑπὸ τῷ ξυσηρῶ. 3
 ἦσον ἢ φοβερόν καὶ ἦσον αὐτῷ πρῆ-
 γμα ἀπ' αὐτῆς γήνοισ ἀφανισθεί-
 σης τῷ ῥωγμῆς. ἡ δὲ καὶ τῷ βῆθϑ ἡ
 καὶ μὴ ἐθέλη ἐξείνα ἐπιξυομῆς
 ἀφίκα ἐς πῆσιν ἡ ποιούτη ξυμφο-
 ρῆ. 4 " ἀλλὰ καὶ πῆσιν τῷ λυ-
 πῶ ἡ ἡσθῶν τὸ ἔλκϑ. φυλάσσε-

40 σται δὲ καὶ ῥῶ, ὅπως μὴ " πῆ κακῶν
 λυπο-

sum esse, aut ambo hæc : ' con- 240
 jectura facta quod vehementer
 fauciatus sit, ex vulnerati ver-
 bis: & quod à forti id contigit
 qui fauciavit, si alius ab alio vul-
 neratus fuerit: & quod telum
 quo vulneratus est, ex malefico-
 rum telorum ordine fuit: dein-
 de quod vertigo & caligo ipsam
 corripuerit, & quod in soporem
 profundiore[m] incidit, & quod
 ceciderit. 5 His ita contingentibus,
 si non cognoscas an os ru-
 ptum sit, aut contusum, aut am-
 bo hæc, neque ' alias videas: su- 245
 per os aliquid maxime nigri co-
 loris, nigro medicamento liqua-
 to subactum, imponere oportet:
 & subextento linteo oleo imbu-
 to super ulcus, 6 & deinde mazæ
 cataplasmate appposito deligare:
 postridie vero exoluto ac expur-
 gato ulcere deradere.

XXI. Et si sanum non fuerit,
 sed ruptum ac contusum, reli-
 quum quidem os rasum album
 erit, fissura vero & contusio,
 quæ nigrum medicamentum
 eliquatum in ' seipsam suscepit, 250
 in reliquo osse albo nigra erit.
 2 Cæterum hanc fissuram con-
 spectam rursus secundum pro-
 funditatem radere oportet. Et
 si quidem radens fissuram hanc
 inspectam nigram exemeris, &
 deleveris è conspectu sublatam,
 contusio quidem ossis, aut magis
 aut minus facta fuit, quæ sane
 etiam fissuram à scalpro rasorio
 deletam rupit. 3 Verum minus
 horrenda hæc est, & minus ne-
 gotii exhibuerit, fissura deleta.
 Si vero ' in profundo sit, & dum 255
 raditur deleri nolit, ad perfora-
 tionem devenit hæc calamitas.
 4 4 Sed perforare oportet, ac de
 cætero ulcus curare. Cavere au-
 tem convenit ut ne aliquid mali

ἀπαλάωσι τὸ ὄσειον ἀπὸ τ' σαρκός,
 ἢ κακῶς ἰηροσύνῃ). ὅσειον γὰρ καὶ
 πεπερισμῶν, ἔαλλως ἐψιλωμέ-
 νων, ὕμει ἢ ἐόντι, καὶ ἔχοντί π σὺν
 ὑπὸ τ' βέλεσθ, δοκέοντι ἢ ὕμει εἶ-
 ναι, κίνδυνός ἐστι μῦθον ὑπόπτουον
 γήραξ, ἢ καὶ ἄλλως μὴ μέλιη, ἢ
 καὶ ἢ σιέρξ ἢ ἀειέχουσι τὸ ὄσειον
 κακῶς θεροπύη), καὶ φλεγμαίνη-
 ται, καὶ ἀεισφίγηται.

XXII. " Πυρετῶδες γὰρ γίνετ), ἔ
 πολλῆ φλογμῆ πλεόν. καὶ δὴ τὸ
 ὄσειον ἐκ τ' ἀειέχουσῶν σαρκείων ἐς
 45 ἔωυτὸ ἴεζμῶν' τε καὶ φλογμὸν, καὶ
 ἄρα δὸν ἐμποιείτ' ἐσφυγμῶν. ἔ, ὅσα
 αἰετὶ ἢ σιέρξ ἔχῃ κακῶς ἐν ἔωυτῇ, καὶ
 ἐκ τετέων ἄδε ὑπόπτουον γίνετ).
 Κακὸν ἢ καὶ ὕρξμῶν τε εἶναι τ' σιέρκα
 ἐν τῷ ἔλκῃ, καὶ μὴ δῶσιν. καὶ ἐπὶ
 πολλὸν χρόνον καθάμεραξ. " ἀλλὰ
 23 καὶ δὴ διάπτουον μὴ ποιῆσαι τὸ ἔλκος ὡς
 τάρχισα. ἔτω γὰρ αὐτὸ ἴκισα φλε-
 γμῶνοι τὰ ἀειέχοντα τὸ ἔλκθ, καὶ
 45 τάρχισα καθαρὸν εἶη. ἀνάγκη γάρ
 ἔχῃ πῖς σιέρκας πῖς κηπέισας καὶ
 φλαοτέισας ὑπὸ τ' βέλεσθ ὑπο-
 πύκας γήνομῶν ἐκτακῶν. ἔ ἐπὶ
 δὸν ἢ καθαρῆ, ξηρότερον χρόν
 γίνεταξ τὸ ἔλκος ἔτω γὰρ αὐτὸ τάρ-
 χισα ὕμει γήνοισ, ξηρῆς σαρκὸς βλα-
 σέσης καὶ μὴ ὕρξῆς. καὶ ἔτωσ ὅσα αὐ
 ὑπερσαρκίση τὸ ἔλκθ.

XXIII. " Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ
 ὑπερ πῆς μῶνιησθ τ' ἀειτ' ἔκτε-
 φαλον. ἢ γὰρ αὐτὸ πῖκα ἐκπέισας
 5 τὸ ὄσειον ἐ ἀφελῶν ἀπὸ τ' μῶνι-
 ρος ψιλώσεας, αὐτῶν καθαρῶν
 καὶ ποιῆσαι ὡς τάρχισα καὶ ξηρῶν
 ὡς μὴ ἐπὶ πάλω χρόνον ἔσσαι μ-
 δῶν τε καὶ ἐξάμερ). ἔ τῆτων γὰρ ἔτω
 γηνομῶν, σαπῶν αὐτῶν κίν-
 δυνθ. ἔ ὄσειον ἢ ὅ, ἢ δὴ ἀποση-
 ναι δεῖ. ὅτε ἄλλῃ ὄσειε ἔλκεθ ἐν
 κεφα-

os contrahat ex carne, si male
 curetur. ὅ Nam & perforato offi,
 & alias denudato, sed sano : & si
 læsionem aliquam ex telo ha-
 beat, & tamen sanum esse pute-
 tur, periculum magis imminet
 ut suppuratum fiat, etiam si alias
 futurum non esset. Si & caro
 1 os ambiens male curetur, & 260
 inflammetur ac constringatur.

XXII. (Ignescit enim, & mul-
 ta flamma impletur. Et sane os
 ex ambientibus carnibus in sei-
 psium calorem & flammam, &
 quæcunque mala in seipsa habet
 caro, trahit, & ex his ita suppu-
 ratum fit. 2 Malum est etiam
 humidam esse carnem in ulcere,
 & putrescentem, & ad multum
 tempus purgari.) Quare suppu-
 ratum quidem quam celerrime
 ulcus facere oportet. 3 Sic enim
 1 ambientes ulcus partes quam 265
 minimum inflammabuntur, &
 ulcus citissime purum erit. Ne-
 cesse est enim carnes concisas ac
 contusas à telo suppuratas fieri
 ac consumi. 4 Postquam autem
 purgatum fuerit, siccius fieri ul-
 cus oportet. 5 Sic enim citissime
 sanum fiet, sicca carne germin-
 ante, & non humida. Et sic
 quoque ulceri caro non superin-
 crescet.

XXIII. Eadem ratio mem-
 branæ circum cerebrum est. 2
 Statim enim offe perforato &
 exsecto, 1 ac de membrana de- 270
 tracto, ipsam denudatam mem-
 branam puram quam citissime ac
 siccam facere oportet, ut ne ubi
 ad multum tempus humida sit,
 computrescat ac in tumorem at-
 tollatur. 3 His enim ita contin-
 gentibus, periculum est ipsam
 putrefieri. 4 At vero os quod
 discedere à quovis alio offe oport-
 tet, ulcere in capite factò, & fe-
 de

κεφαλή γλυκομήρις, ἔδρησ τε ἐξοίς
 ὄβριλεος ἐν τῷ ὄσει, ἢ ἄλλως ἐπι
 πάλυ ψιλωχέλι. ὄσεις, ἀφί-
 10 ὄσεις ἐπι πάλυ ἐξαιμον γινόμενον. ὄ
 ἀναξηραίνεται γὰρ τὸ αἷμα ἐκ
 ὄσεις ὑπὸ τε ὄσθον καὶ ὑπὸ
 φαρμάκων ὅτι πλεῖστον. τὰ χριστά
 αὐτοῦ ἀποστῆναι, εἰ τις τὸ ἔλκος ὡς τὰ
 χριστά καὶ ἄλλως ξηραῖνοι τὸ λοιπὸν
 τό, τε ἔλκος ἐκ τὸ ὄσειον, ἐκ τὸ μείζον
 ἐκ τὸ ἦσον ὅτι γὰρ τὰ χριστά ἀποξη-
 24 ραίνεν ὅτι καὶ ἀποστραφῆς, ἐν τῷ
 μάλιστα ἀφίε) ἀποὄσθον ἄλλως ὄσεις ὄ
 ἐναίμει τε καὶ ζῶντι αὐτῆς, ἐξαι-
 μόν τε γλυκομήριον καὶ ξηρὸν τῷ ἐναί-
 μω καὶ ζῶντι μάλα ἀφίεσται.

XXIV. " Ὅσα ἢ ὄσειον ἐσ- 25
 φλάτται ἔσω ἐκ τῆς φύσει τῆς
 15 ἐσωτῶν κατὰ ἀρχὴν ἢ καὶ ἀφαι-
 πίντα πίντα ἀρέα, ἀκινδυνότερα
 τὰ τοιαῦτα γίνε), ἐπιτὴ ἢ μιλίγῃ
 ὑγιῆς ἢ καὶ τὰ πλείοσι βουγμῆσιν
 ἐσκατῆρα ἀρχὴν ὅτι δὲ ὑπερτέροσιν ἐπ
 ἀκινδυνότερα καὶ δύμαρ ἐσσεσθαι ἐς
 ἀφαιρέσιν γίνε). καὶ ὄσθον περιτῆ
 τοιαύτων ἐδέν, ὅτι δὲ κινδυνώσθιν τὰ
 ὄσεια προαιώμενον ἀφαιρέσθιν, πρὸν ἢ
 αὐτῶσθαι ἐπανή, ἢ ἐκὸς παρῶτον
 χαλάπιλος, ἐπανέρχεται) ἢ, ὅτι σα-
 κὸς ὑποφορμῆς. ὑποφύε) δὲ
 ἐκ τῆς διπλῆς ὄσεις καὶ ἐκ ὄ
 20 ὑγιῆς, ἢ ἢ αὐτῶν μέρους ὄσεις
 μένη σφακελίση. ὅτι ἔτω δὲ αὐτὰ
 χριστά ἢ τε σάρεξ ὑποφούσιον καὶ βλα-
 σάνοι, καὶ τὰ ὄσεια ἐπανή, εἰ τις τὸ
 ἔλκος ὡς τὰ χριστά διάπυον ποιήσας
 κατὰρὸν ποιήση) καὶ, ἢ διὰ παν-
 τος ὄσεις ἀφαιρέσθαι ὑπερτέροσιν ἐσφλα-
 σθῶσι ἔσω ἐς ἢ μιλίγῃ, ἢ τε αὐτῶ
 μέρους ὄσεις καὶ ἢ καὶ τῶ, ἐπὶ τῶσθον
 ἀσώτως τὸ ἔλκος ὑγιῆς τὰ χριστά
 ἔσθαι. καὶ τὰ ὄσεια τὰ χριστά ἐπανήσιν
 τὰ ἐσφλασθῆναι ἔσω.

XXV. Τῶν

de teli in osse existente, aut alias
 osse plurimum denudato : disce-
 dit, ubi plurimum ' exangue fa- 275
 ctum est. Resiccatur enim san-
 guis ex osse, & à tempore, & à
 plurimis medicamentis. Citissi-
 me enim discesserit, si quis ul-
 cus quam citissime purgarit, &
 de cætero & ulcus, & os, tum
 majus, tum minus resiccaverit.

6 Quod enim citissime resicca-
 tum ac testaceum factum fuerit,
 ex hoc facto maxime dimittitur
 ab alio osse, quod sanguinolent-
 um ac vivum existit, & quum
 exangue ac siccum fiat, à sangui-
 nolento ac vivo valde discedit. 280

XXIV. Quæcunque vero ossa
 intro contusa cedunt ex sua
 ipsorum natura, rupta aut etiam
 dissecta, valde ampla, talia mi-
 nus periculosa sunt, ubi mem-
 brana sana fuerit : & quæ pluri-
 bus fissuris & amplioribus intro
 rupta sunt, adhuc minus pericu-
 losa sunt, & ad detractionem fa-
 cilia sunt : 2 & nullum ex ta-
 libus perforare oportet, neque
 periclitari ossa auferre conando,
 priusquam sponte sua emergant,
 priore forma exoluta. Emer- 285
 gunt autem carne subnascente.
 3 Subnasctitur autem ex duplica-
 ta ossis lamina, & ex sano osse, si
 superna ossis pars sola fuerit cor-
 rupta. 4 Sic vero quam citissime
 & caro subnascti ac germinare
 poterit, & ossa emerferint, si quis
 ulcus quam citissime suppura-
 tum redditum, purum faciat. 5 Et
 si per totum os ambæ partes in-
 tro contusæ cesserint ad mem-
 branam, & superna ossis pars, &
 inferna, si quis similiter medea- 290
 tur, ulcus celerrime sanum erit,
 & ossa quæ intro cesserunt, ce-
 lerrime emergunt ac revertuntur.

XXV. At

xxv. Τῶν ἢ παιδιῶν τὰ ὀστέα
 25 καὶ λεπτότερα ἔστι καὶ μάλ' ἡκώτε-
 ρα διὰ τῆτό, ὅτι σναμότερα ἔστι ἐ
 κηίλα, καὶ ἔτε σιχαίωδεα, καὶ ἔτε 26
 πυκνά, ἔτε στερεά. Ἐ ἰσὸν τῶ βελίων
 ἴσων τε ἐόντων καὶ ἀσθενέστερων, καὶ
 τραχύντων ὁμοίως τε καὶ ἦσον, τὸ
 ἔ νεώτερος παιδὶς καὶ μάλ' ἰκον καὶ
 ἡῶσον ἰσὸν πύσιον, ἢ τὸ ἔ πρε-
 σβυτέρως, καὶ ἐν ἐλάσσονι χρόνω, καὶ
 ὅσα αὐ ἄλλως μέλλη δόποθεν ἔλα
 ἐκ τῶ τρώματι, ὀ νεώτερον τῶ
 πρεσβυτέρως ἡῶσον δόπολλυταί. 3

Ἄλλα χρῆ, ἢ ψιλῶν τῆς σαρκὸς
 τὸ ὀστέον, ἀσθενέστερον ἢ νόον πῆρ ἡῶ
 30 Διγνώσκον, ὅτι μὴ ἔστι τοῖσιν
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν καὶ γινώσκον, εἰ ἔρ-
 ῖρω τὸ ὀστέον καὶ εἰ πέφλασται, ἢ
 μένον πέφλασται, καὶ, εἰ ἐδρῆς ἡμο-
 ρρῆς τῶ βέλεται, ἀσθενέστερον φλάσις
 ἢ ῖρω μὴ, ἢ ἄμφω ταῦτα. 4 καὶ, ἢ
 ἢ τέτων πεπὸνη τὸ ὀστέον, ἀφῆνα
 τῶ ἀματι, τρυπῶν τὸ ὀστέον
 σμικρῶ τρυπάνω φυλασσόμενον 27
 ἐπ' ὀλίγον, λεπτότερον γὰρ τὸ ὀστέον,
 καὶ ἐπιπολυότερον τῶ νέων ἢ τῶ
 πρεσβυτέρων. 5 Ὅσις ἢ μέλλει ἐκ
 τρώματων ἐν κεφαλῇ δόποθεν ἔλα,
 35 καὶ μὴ δόποθεν αὐτῶν ὑγία ἡμῶν,
 μὴ δὲ σθωλῶν. ἐκ τῶν δὲ τῶ σι-
 μέων χρῆ τῶ διάγνωσιν ποιεῖται τῶ
 μέλλοντος δόποθεν ἔλα, καὶ ἀσθενέστερον
 τὸ μέλλον ἔσεται. 6 πῆρ γὰρ γὰρ τῶ δέ.

xxvi. Ὅσῶν πῶ ὀστέον κα-
 τεκτῆς, ἢ πεφλασμένον. ἢ ὅτω γῶν
 τῶ πῶ κατεκτῆς ἢ ἐνοήσεως ἀμῶν 28
 τε, ἢ μῆτε ζύση, μῆτε πῶση, μῆτε
 δόποθεν, μῆτε ἢ ὀστέον ὄντος τῶ
 ὀστέον, ἢ ἀσθενέστερον ἀσθενέστερον
 ἢ ἡμερέων πυρετός ἐπιλήψεται ὡς ἐπι-
 πτλὸν ἐν χῆματι. ἐν ἢ τῶ τῶ μῶν
 40 ἐπὶ ἢ ἡμέρας ὀ πυρετός ἐπιλαμ-
 βάνει. 2 καὶ, ἐπὶ δὲ τῶ τῶ ἡμῶν, τὸ
 ἐλα

xxv. At vero puerorum
 ossa, & tenuiora & molliora
 sunt, ea de causa, quod san-
 guinolentiora sunt, & cava,
 & neque antrosa, neque den-
 sa, neque solida: & a telis
 æqualibus ac debilioribus, si
 similiter ac minus fuerint vul-
 nerati, junioris pueri vulnus,
 & magis & citius suppuratur,
 & in breviori tempore 2 quam 29
 senioris: & si alias ex vulne-
 re moriturus est, junior se-
 nior citius perit. 3 Cæterum
 si os denudatum carne fuerit,
 animadversione habita cogno-
 scere conari oportet, si oculis
 videre ac noscere non da-
 tur, an ruptum sit os, & an
 contusum, aut solum contu-
 sum: & an sede teli facta, ad-
 sit contusio, aut fissura, aut
 ambo hæc. 4 Et si quid horum
 os passum fuerit, detracto san-
 guine, parvo terebello modice
 & cum cautione, os terebrare 30
 oportet. Tenuius est enim os, &
 minus profundum juvenibus,
 quam senioribus. 5 Quicumque
 vero ex vulneribus in capite
 moriturus est, & fieri non potest
 ut sanus fiat ac fervetur, ex his
 signis dinotionem morituri fa-
 cere oportet, & quod futurum
 est prædicere. 6 Patitur enim
 hæc.

xxvi. Quum quis os fractum,
 aut ruptum, aut contusum, aut
 quocunque modo fractum intel-
 ligens, per errore deliquerit, 30
 & neque raserit, neque perfora-
 verit, veluti os non opus habeat,
 & velut os sanum existat: ante
 decimumquartum diem febris
 corripiet ut plurimum in hyme-
 me. In ætate vero post septi-
 mum diem febris corripit: 2 &
 postquam hoc factum fuerit,
 ulcus

ἔλκεσσι ἀγροσόν γίνεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν
 ἰχθὺς ῥέοι σμικρὸς, καὶ φλεγμῶνον
 ἐκπέδηκεν ἐξ αὐτῶν, καὶ γλιχρῶ-
 δεσ γίνεσθαι, καὶ φάμεν) ὡσπερ πύρι-
 χος, χροιλῶ πυρρὸν, ὑποπέλιον,
 καὶ τὸ ὄσπεον σφακελίζειν τλιωκαῶ-
 τα ἀρχῆ). " καὶ γίνεσθαι) ὡς κινόν, λείων 3
 ὄν, τελευτῶνον ἔπωχερον γλυόμνον
 ἢ ἔκλυον. 3 ὅτ' αὐτὸ ἢ ἡδὴ ὑπόπυον,
 ἢ ἐπὶ τῇ γλώσση φλυκταίνου γί-
 νων), καὶ ὡς φρονέων τελευτῶ.
 45 " καὶ πασμοσ ἐπιλαμβάνει τῶσ 4
 πλείεσ τὰ ἐπὶ ἡτέρεα ἔσώμα-
 τος. 4 " ἢ μὲν ἐν τῷ ἐπ' ὄριστερῶ τῆσ 5
 κεφαλῆσ ἔχη τὸ ἔλκεσ, τὰ ἐπὶ δε-
 ξιά ἔσώματος ὁ πασμοσ λαμβ-
 ᾶναι. ἢ δ' ἐν τῷ ἐπὶ δεξιά τ' κεφα-
 λῆσ ἔχη τὸ ἔλκεσ, τὰ ἐπ' ὄριστερῶ ἔ-
 σώματος ὁ πασμοσ ἐπιλαμβάνει.

XXVII. " Εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἀπόπλη- 6
 κτεσι γίνον), καὶ ἔτως ἀπόπληκται
 ὡσπερ ἐπὶ ἡμερέων ἐν ἡέρι, ἢ πρὸσ ἀ-
 45 1 ραν) ἔδεκα ἐν χιμῶνι. 2 ὀμοίωσ δ'
 ἔσημεία ταῦτα σημαίνει, ἔν ἐπεσο-
 βυτέρω ἐόντι τῷ τρώματι, ἢ ἐν ἐν-
 νεωτέρω. ἀλλὰ χρεῖ, εἰ ἐντοίησ τ' πυ-
 ρεθὼν ἐπιλαμβᾶνοντα, καὶ τ' ἄλλων τε
 σημείων τῶσ παρὸσ γλυόμνον), μὴ 7
 ἀμ. τρέφειν, ἀλλὰ πείπτω τὸ ὄσπεον
 ὡσπερ τὴν μύνησ, ἢ καὶ ἐξύσωντα
 τῷ ξυσῆει (σὺ πείπτου ἢ γίνεσθαι) καὶ
 ἐξύσων) 3 ἐπὶ ταῦτα λοιπὴ ἔτως
 5 ἢ ἢ τῶσ δύνει, ὅπωσ αὐτὸσ δὲ ἐξυμφέρειν
 ὡσπερ τὸ γινόμενον ὄρῶν. 4 Ὅταν δ'
 ἐπὶ τρώματι ἐν κεφαλῇ ἀνθρώπου
 ἢ πεπεσιωμῆσ ἢ ἀπεσιώτῶσ, ἐψιλω-
 μῆσ ἢ ἔσπεσ, οἰδήμα ἐπιγλήηται
 ἐρυθρὸν καὶ ἐρυσιπελατῶδεσ ἐν τῷ
 ὡσπερ ὡπῶ, καὶ ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν
 ἀμφοτέροισιν, ἢ τῷ ἐτέρω, καὶ, εἰ τις
 ἀπῶτο ἔσ οἰδήματῶσ, ὀδυνῶτο καὶ
 πυρετὸσ ἐπιλαμβᾶναι, καὶ ῥίχρῶσ 6 τὸ
 ἢ ἔλκεσ αὐτὸ τὸ ἀπὸ τ' σμικρὸσ κα-

ulcus colorem amittit, & ex ipso
 sanies pauca fluit: & quod in-
 flammatum est ex ipso emori-
 tur, & viscosum fit, & apparet
 velut balsamentum colore ful- 320
 vum, sublividum: & os tunc
 corrumpi incipit, & fit valde ni-
 grum, postremum pallidum aut
 valde album evadens. 3 Quum
 vero jam suppuratum fuerit, in
 lingua pustulæ oboriuntur, &
 desipiens æger moritur, & con-
 vulsio plerisque corripit in alte-
 ra corporis parte. 4 Si quidem
 in sinistra parte capitis ulcus ha-
 beat, in dextra corporis parte
 convulsio corripit. Si vero in
 dextra capitis parte ulcus ha- 325
 beat, in sinistra corporis parte
 convulsio corripit.

XXVII. Sunt autem & qui sy-
 derati fiunt, atque sic pereunt
 ante septimum diem in æstate,
 aut decimumquartum in hyeme.
 2 Similiter autem significant hæc
 signa & in seniore, & in juniore,
 si vulnus existat. Quapropter
 ubi intellexeris febrem invadere
 hominem, & ex aliis signis ali-
 quod ipsi accedere, non cunctari
 oportet, sed os usque ad mem-
 branam perforare, aut scalpro 330
 rasorio deradere. Est enim & ad
 perforationem, & ad rasionem,
 facile ac expeditum: 3 deinde
 reliqua sic curare, prout condu-
 cere visum fuerit, respectu ad id
 quod fit habito. 4 Quum vero
 in vulnere, in capite hominis
 terebello perforato, aut non per-
 forato, osse autem denudato,
 tumor rubicundus, ignis sacri
 speciem referens, accesserit in
 facie, & in oculis utrisque, aut
 altero: 5 & si quis tumorem con-
 tingat, doleat: & febris corri- 325
 piat ac rigor: 6 & ulcus ipsum
 tum quod ad carnem attinget,

λῶς ἔχει ἰδέσθαι, καὶ τὸ δὸς ὅσες,
 10 καὶ τὰ περιέχοντα τὸ ἔλκος ἔχει κα-
 λῶς, πολλὰ δὲ οἰδήματα δὲ ἐν τῷ
 προσώπῳ. 7 καὶ ἄλλω ἀμφοτέρω
 μηδεμίαν ἔχει τὸ οἰδήμα τῆς ἄλ-
 λης διαίτης. " τέτταρτὴ τῶν κα- 29
 τὰ κριλίω ὑποκαθάρσιον φαρμά-
 κω, ὃ, ἡχολλὴ ἀγρῆ. 8 καὶ ἔτω κα-
 τὰρ ἔντα, ὃ, τε πυρετὸς ἀφίησιν,
 καὶ τὸ οἰδήμα καταλείπεται, καὶ
 ὑγιὴς γίνεται. τὸ δὲ φάρμακον
 χρὴ δίδοναι πρὸς τὴν δυνάμιν
 τῶ ἀνθρώπου ὁρῶν, ὡς αὐτὸ ἔχει
 ἰχθυῖον.

XXVIII. Περὶ δὲ πείσειον,
 ὅταν κατὰ λάσιν ἀνάγκη πείσειον
 ἀνθρώπων, ὡς ἐν γινώσκον. ἡ δὲ ἐξ
 15 δόξης λαῶν τὸ ἔλκος πείσειον, ἔ-
 χρὴ ἐκπείσειον τὸ ὄσσεον πρὸς τὴν
 μεμύνησιν αὐτίκῃ. 2 " ἔτι γὰρ συμ- 30
 φέρει τὴν μεμύνησιν ψιλῶς εἶναι δὲ
 ὄσες ἐπὶ πολλῶν χρόνον καταπα-
 θῆσαν, ἀλλὰ τελευτήσαν ὁσπῆ
 καὶ διεμύθησιν. 3 ἔτι δὲ καὶ ἔτε-
 ρον κίνδυνον, ἡ αὐτίκῃ ἀφαι-
 ρεῖς πρὸς τὴν μεμύνησιν ἐκπεί-
 σις τὸ ὄσσεον, " πρῶτον ἐν τῷ ἔρ- 1
 γῳ τῷ πείσειον τὴν μεμύνησιν. 4
 ἀλλὰ χρὴ πείσειον, ἐπιθῶν ὀλίγη
 πένυ δὲ ἀφαιρέσει, καὶ ἤδη
 κινήσεται τὸ ὄσσεον, παύσασθαι
 πείσειον, καὶ εἰς ἐπὶ τὸ αὐτό- 20
 ματον ἀποστῆναι τὸ ὄσσεον. ἐν γὰρ
 τῷ ἀφαιρέσειον ὄσσεον καὶ ἐπιλε-
 λήμμῳ τῆς πείσειον, ὅταν αὐτὸ
 ἐπιθῶν καὶ ἔδεν. 5 " λεπτόν 2
 γὰρ τὸ λεπτόμαρον ἤδη γίνεται. τὰ
 δὲ λοιπὰ ἰσοδοῦν χρὴ, ὡς αὐτὸ δο-
 κίη ξυμφέρεται τῷ ἔλκῳ. 6 " Πείσειον 31
 τὰ δὲ χρὴ πυκινὰ ἐξαίρειν τὸν
 πείσειον τῆς θερμασίης εἰνεκε τῶ
 ὄσες, καὶ ὑδάτι ψυχρῷ εἰναπο-
 βάλειν. 7 θερμανόμενον γὰρ ὑπό
 τῆς

tum quod ad os, bene habeat ad
 aspectum: & ambientes ulcus
 partes bene habeant, excepto
 tumore qui in facie existit: 7 &
 aliud peccatum nullum tumor
 habeat, quod ad reliquam victus
 rationem attinet: Hujus infer-
 nam alvum deorsum purgare
 oportet medicamento, quod bile-
 lem ducit: 8 & ubi sic purgatus
 fuerit, & febris dimittit, & tu- 330
 mor sedatur, & sanus evadit. Me-
 dicamentum vero dare oportet,
 ad vires hominis respiciendo,
 prout robore validus fuerit.

xxviii. Cæterum de perforationis ac terebrationis usu, ubi ea necessitas ingruat, ut necesse sit hominem perforare, sic statuendum est. Si ab initio assumptam curationem administras, non oportet statim os ad membranam perforare ac excindere: 2 Non enim conducit membranam offe denudatam esse ad 335
 multum tempus male afflictam: sed postremum ubi madore corrumpi ac putrescere ipsam periculum est. 3 Est & aliud periculum, si statim offe ad membranam perforato, ipsum auferas, ne in ipso opere membranam per terebellum vulneres. 4 Verum terebrantem oportet, ubi jam valde parum abest ut os sit perforatum, & os jam movetur, à terebratione desistere, & finire ut os sua sponte discedat. Nam 340
 in offe perforato, & à perforatione relicto, nihil mali accedere poterit. 5 Tenue enim jam id quod restat fit. Reliqua vero curare oportet, prout ulceri conducere visum fuerit. 6 Terebrantem autem frequenter eximere terebellum oportet, caliditatis offis gratia, & in frigidam aquam immergere. 7 Calefscens enim

τῆς περιόδου πλείων, καὶ τὸ ὄστέον
 ἐκθερμαίνων καὶ ἀναξηραίνων,
 καὶ ἀκακίαν καὶ μείζον ποιῆσθαι ἀφί-
 25 σταθμῶν τὸ ὄστέον τὸ ἀφελίχον πλείω
 πλείον, ἢ ὅσον μείζον ἀφίσταθμ. καὶ
 ἢ αὐτίκα βέλη ἐκπέλαια τὸ
 πρὸς πλείω μιλύγχα, ἔπειτα ἀφε-
 λείν τὸ ὄστέον, ⁸ ὡσαύτως καὶ πυ-
 κινά τε ἐξαμείν τὸν περίονα καὶ
 εἰς ἀποβάπτην τῶ ὕδατι τῆ ψυ-
 χρω. ἢ δὲ μὴ ἐξ ἀρχῆς λαμβάνου-
 νης τὸ ἴημα, ἀλλὰ παρ' ἄλλου πα-
 ραδέχῃ ὑπερίχων τῆς ἰήσεως, ⁹
 " περίονα καὶ χροακίῳ ἐμπερίν ¹
 μὲν αὐτίκα τὸ ὄστέον πρὸς πλείω μί-
 νιχα. " θαμινὰ δὲ ἐξαμείνω τὸν ²
 περίονα σκοπέλλῃ καὶ ἄλλως καὶ τῇ
 μήλῃ πέριξ καὶ ἴσθμῳ τῆς περιόου.
 30 ΧΧΙΧ. Καὶ γὰρ πλείω ἴσθμῳ
 ἀφελίχεται τὸ ὄστέον, ἢ ἰσθμῳ
 πλείω τε εἰς ἡδὴ καὶ ἀφίπυον
 πλείω. " καὶ ² πολλάκις τυγχάνει ³
 ἐπιπόλαιον εἶναι τὸ ὄστέον. ἄλλως τε
 καὶ ἢ ταύτη τῆς κέφαλῆς ἢ τὸ
 πρῶμα, ἢ τυγχάνει λεπτότερον εἶναι
 τὸ ὄστέον ἢ παχύτερον. ³ ἀλλὰ φυ-
 λάσσεσθαι καὶ, ὡς μὴ λάθῃς πρὸς
 βαλὼν τὸν περίονα, ἀλλ' ὅπη
 δοκίμῃ παχύτερον εἶναι τὸ ὄστέον,
 εἰς τὸ αἰεὶ ἐνστηρίχων τὸν περίο-
 να, θαμινὰ σκοπέλλῃ, " καὶ ⁴
 πρὸς ἀνακινέων τὸ ὄστέον ἀνα-
 35 βάλλειν. ⁴ ἀφελῶν δὲ τὰ λοιπὰ,
 ἰητησίαν ὡς αὐτὴ δοκίμῃ συμφέρειν
 τῶ ἔλκει. ⁵ " ἢ ἐξ ἀρχῆς λαβὼν ⁵
 τὸ ἴημα αὐτίκα βέλη ἐκπέλαια
 τὸ ὄστέον ἀφελίχον ἀπὸ τῆς μιλύγ-
 γου, ὡσαύτως καὶ πυκινά τε
 σκοπέλλῃ τῇ μήλῃ καὶ ἀφί-
 σθμῳ τῆς περιόου, καὶ εἰς τὸ παχύ-
 τερον αἰεὶ τὸ ὄστέον τὸν περίονα ἐν-
 στηρίχων, καὶ ἀνακινέων βέλεσθαι
 ἀφελίχον τὸ ὄστέον. ⁶ " ἢ δὲ πρὸς ⁶

πάντα

enim ex circumductione tere-
 bellum, etiam os excalcificans ac
 resiccans adurit, & majus, os: ⁴⁵
 perforationem ambiens; disce-
 dere facit, quam alias discessu-
 rum fuisset. Si vero etiam statim
 volueris usque ad membranam
 perforare, & postea os auferre,
⁸ eodem modo frequenter exi-
 mere terebellum oportet, & in
 frigidam aquam demergere. Ac
 si non ab initio curationem as-
 sumpseris, sed ex alio traditam
 susceperis, ita ut posterior tarde
 ad curationem devenias: ⁹ tere-
 bello exsculpto statim os ad
 ' membranam perforare ac ex- ³⁵
 cindere oportet, & exempto sæ-
 pe terebello speculari: tum alias,
 tum per admotum specillum,
 circumcirca ipsius terebelli
 viam.

ΧΧΙΧ. Nam multo citius per-
 foratur os, si suppuratum jam ac
 transpuratum perforaveris. ² &
 sæpe contingit ut non p. ofundum
 os sit, tum alias; tum si ea
 capitis parte fuerit vulnus, qua
 tenuius magis quam crassum os
 ipsum existit. ³ Quare cavere
 oportet, ut in terebelli admo-
 tione 'ne fallaris, verum qua par- ³⁵
 te crassissimum os esse visum
 fuerit, in eam semper terebellum
 admotum adigitur, ita ut frequen-
 ter consideres, ac commoveas
 os, & ejicere coneris. ⁴ Post-
 quam autem abstuleris, reliqua
 vero ulceri conferre visum fue-
 rit curato. ⁵ At si per initia susce-
 pta curatione, protinus os exci-
 sum à membrana auferre velis,
 eodem modo per specillum te-
 rebræ circuitus subinde conside-
 randus, & in ossis partem crassif-
 simam terebræ semper adigendo,
 osque dimovendo educere ten-
 tandum. ⁶ Ubi terebræ usus in-
 cidit,

y y z

πάνω χερῶν, ὡς δὲ τὴν μὲν ἰσ-
 γα μὴ ἀφικνέσθαι, ἢ ἐξ ἀρχῆς
 λαμβάνων τὸ ἴημα τευπαῖς, ἀλλ'
 ἐπιλιπεῖν ὅσες λεπτόν, ὡς ὡς κῆ
 ἐν τῇ περίσφι γέγραπται.

ciderit, si ab initio suscepta cu-
 ratione os perforandum est, non
 est ad membranam pervenien-
 dum, sed tenuis ossis pars, velut
 in sectione scriptum est, relin-
 quenda.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

ᾧ

DE

ΑΓΜΩΝ.

FRACTURIS.

Basil. græc.

Foesius sect. VI. 15. 750.

Basil. lat.

pag
456

ΧΡΗΝ ἢ ἰητρον ἢ 1
 ἐκπρωσίῳν τε κῆ κα-
 τημάτων ὡς ἰδυταί-
 τας τὰς κρεῖττάστας
 25 ποίεσθαι. 2 " αὐτῆ γὰρ ἡ δι- 1
 κομοσιότη φύσις. 3 ἢ δὲ ἡ ἐγ- 1
 κλίνη ἢ τῆ ἢ τῆ, ἐπὶ τὸ πρῶτος
 βέπην. ἐλάσων γὰρ ἡ ἀμαρ-
 τὰς ἢ ἐπὶ τὸ ὑπλοῖον. 4 Οἱ μὲν
 οὐκ " μηδὲν ἀεθλοῦσαντες 2
 ἔδδεν ἐξαμαρτάνεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ
 πελῦ. " αὐτὸς γὰρ ὁ ἐπιδεόμενος 1
 τὴν χεῖρα " ἀπορέγει, ἔτως " ὑπὸ
 2 τῆς διαιτήσεως φύσεως ἀναγκάζο-
 μένος. 5 οἱ δὲ ἰητροὶ σοφίζόμενοι 1
 " δῆτ' ἐστὶν οἱ ἀμαρτάνεσθαι. ἀπεδὴ 4
 μὲν ἔν' ἐ πολλὰ χεῖρα κρεῖται γῆαν
 30 χεῖρα, καὶ παντὸς ἢ ἰητροῦ, ὡς
 ἐπὶ εἰπέν. 6 ἀναγκάζομαι δὲ
 πολέω γράφειν ᾧ αὐτὸς, ὅτι οἱ-
 δὲ ἰητροὶ σὸς δόξαντας εἶναι
 ἀπὸ χημάτων χέρους ἐν ἐπίσφι,
 ἀφ' ὧν ἀμαρτίας αὐτὸς ἐχρῶν
 δοκίμ' εἶναι. 7 " ἀλλὰ γὰρ πολλὰ ἔτω 5
 ταύτης τῆς τέχνης κρένεται. " τὸ 6
 γὰρ ἕνοστροπέος ἔπω ξυμμέντες εἰ
 χερῶν, μάλλον ἐπαγέσθαι, ἢ τὸ
 ξυμμέντες, ὃ ἤδη οἶδασθαι ὅτι χερ-
 σὸν, καὶ τὸ ἀλλόκοτον, ἢ τὸ δῶδη-
 λον.

PORTET medicum I
 & luxationum & fra- 2/19
 cturarum extensiones pag
 quam directissimas fa- 6/2
 cere. 2 Hæc enim justissima natu-
 ra est. 3 Si vero quid vel hac, vel
 illac inclinarit, ad pronam par-
 tem vergere convenit. Minus
 enim hoc peccatum est quam ad
 supinam. 4 Qui igitur nihil præ- 5
 meditati sunt, plerunque nihil
 peccant. Ipse enim qui deligat-
 ur, manum porrigit, ut qui ita
 à justa natura cogatur. 5 Qui vero
 sapientes sibi videntur medici,
 hi sunt nimirum qui peccant.
 Studii igitur non multi est ma-
 num fracturam trahere, & quilibet
 (ut ita dicam) medicus hoc po-
 test. 6 Verum cogor plura de hoc
 scribere, quod sciam medicos
 1 esse, qui sibi sapientes esse vi- 10
 dentur ex figuris manus in deli-
 gatione, ex quibus ipsos indo-
 ctos esse putare oportebat. 7 Sed
 enim multa in hac arte hoc mo-
 do judicantur. Quod enim pe-
 regrinum, quum nondum intel-
 lexerint an bonum sit, magis
 laudant quam familiare, quod
 jam bonum esse sciunt : & alie-
 num magis laudant quam probe
 notum.

λον. 8 " ῥητέον ἐν ὁσέσσας ἐθέλω 7
 ἀμαρτυράδων τῶν ἰητέων, πῆς μὲρ
 35 ἀποδιδάξαι, πῆς δὲ διδάξαι πε-
 εὶ τῆς φύσεως τ' ἡρώς. " καὶ γὰρ 8
 ἄλλων ὁσέων τ' κτ' τὸ σῶμα διδά-
 μα ὁδὲ ὁ λόγος ἐστίν. τῶν μὲρ ἐν
 χεῖρα, πῆς δὲ ὁ λόγος, " ἰδὸν κέ 3
 ἡς καὶ ὁδῶσαι καὶ ἀπελῶεια ποιή-
 σαι. 9 ὁ δὲ λῶάγκαζεν ἕτως ἔχον,
 ἄσπερ οἱ τοξόνοιτες, " ἐπὶ τ' ἄμην 1
 ἐμβόλλωσι, καὶ ἕτως ἔχουσαν ἐπί-
 δε, νομίζω ἐαυτῶ εἶναι τῶτο αὐ-
 τέη τὸ κτ' φύσιν. 10 καὶ μαρτύριον
 ἐπήγετο τὰ τε ὁσέα ἀπαντα περὶ
 τῶ πῆχθ, ὅτι ἰθυωεῖλω καὶ ἀλληλα
 εἶχε. τῶν τε ὁμοχρεῖλων, ὅτι αὐτῆ
 40 καθ' ἐαυτῶ τῶν ἰθυωεῖλων ἔχθ.
 11 ἕτω ἐκ τ' ἕξωθεν μέρεσιν καὶ
 ἐκ τ' ἕσωθεν. " ἕτω ἡ ἔφη καὶ πῆς 2
 σάρκας ἐ τὰ νεύρα πεφυκέναι. 12
 καὶ τῶ τοξικῶν ἐπήγετο μαρτύ-
 ριον. ταῦτα λέγων καὶ ταῦτα
 ποίειν σοφὸς ἰδὸν κέεν εἶναι.

II. Τῶν ἡ ἄλλων τεχνῶν ἐπε-
 λελήθη, 2 καὶ ὁσέσαι ἰαυτί ἐργάζοντι,
 καὶ ὁσέσαι τεχνήματα ἐσθλ εἰδῶς,
 ὅτι ἄλλο ἐν ἄλλω τὸ κτ' φύσιν ἡ-
 μῶ εἶναι, " καὶ ἐν τῶ αὐτῶ ἔργω ἔτε- 3
 ρα τ' δεξιῶς ἡρώς ἡμῶ καὶ φύ-
 σιν εἶναι, καὶ ἔπερα τῆς ἰερασερῆς,
 45 λῶ ἕτω τύχη. 3 ἄλλο ἡ μὲρ γδ ἡ-
 μα ἐν ἀκροῖσιν μῶ καὶ φύσιν, ἄλλο
 δὲ ἐν σφειδόνῃσιν, ἄλλο ἡ ἐν λι-
 ποσολίῃσιν, ἄλλο ἐν πυγμαῖ, " ἄλλο 4
 ἐν τῶ ἐλινύδῃ 4 ὁσέσσας δὲ αὐτῆς
 τέχνας ὄροι, ἐν ἧσιν ἐ τὸ αὐτῶ
 ἡμῶ τ' ἡρώτων καὶ φύσιν εἶναι, 5 καὶ
 ἐν ἐκείτῃ τ' τεχνῶν, ἀλλὰ πῆς τὸ
 ἄρμυρον ὁ αὐτῶ ἔχη ἕκαστος, καὶ πῆς τὸ
 ἔργον, ὁ αὐτῶ ἐπιλεῖσαι ὁδὲ γέλη, ἡ-
 μα πίζονται αὐτῶ χεῖρες. 6 τοξικῶν
 δὲ ἀσπέονη, ἐκτὸς τῶτο " τὸ ἡ- 5
 μα καὶ πῆσιν εἶναι τ' ὁπέρης ἡρώς.
 7 8

notum. 8 Dicendum igitur, quæ-
 nam medicorum peccata de na-
 tura manus, tum 'dedocere, tum 15
 docere velim. Nam & aliorum
 corporis offium doctrinam hic
 sermo affert. Manum itaque de
 qua nobis sermo est, quidam
 pronam deligendam dedit, 9 ille
 vero cogebat sic tenere velut
 sagittantes, quum humerum in-
 jiciunt, atque ita habentem de-
 ligabat : hoc ipsum illi secundum
 naturam esse existimans: 10 & in
 testimonium adducebat, tum
 omnia cubiti ossa, quod direc-
 ctionem inter se haberent : tum
 coloris ' concordiam, quod ipsa 20
 per seipsam rectitudinem habe-
 ret, 11 idque hoc modo & externa
 & interna parte. Hoc modo
 etiam dicebat & carnes, & ner-
 vos, a natura productos esse, 12 &
 artem sagittandi in testimonium
 citabat: & hæc dicens ac faciens,
 sapiens esse sibi videbatur.

II. Verum aliarum artium
 oblitus erat, 2 & eorum quæ ro-
 bore, & eorum quæ artificiis
 operantur ac efficiunt : non
 animadvertens aliam in alio fi-
 guram secundum ' naturam esse, 25
 & in eodem opere alias dextræ
 manus figuras secundum natu-
 ram esse, alias sinistræ, si ita con-
 tingat. 3 Alia enim figura in jacu-
 latione secundum naturam est,
 alia in jactu, alia in lapidis jactu,
 alia in pugilatu, alia in quiescen-
 do. 4 Quot vero artes invenire
 quis possit, in quibus non eadem
 figura manuum naturalis est?
 5 & in unaquaque arte, aliter ad
 instrumentum quod quisque habet,
 & ad opus quod perficere 30
 vult, manus figurantur. 6 Ei ve-
 ro qui sagittandi artem excer-
 cet, hanc figuram alterius manus
 optimam esse, consentaneum est.

7 Ἐν γὰρ βραχίονι τὸ γήλυμαθ-
 4 7 δὲς ἐν τῇ ἑπίχει βραχίονι, ἐν
 τῆς τε τῶν χήμαθ' ἐρεῖδον, ἴθυα- 6
 εἶναι ποιεῖ τῶσιν ὁσέοι (τῆ πῆ-
 ρεθ', καὶ τῆ βραχίονι, " ὡς ἐν 7
 εἰς τὸ πῦν. " καὶ ἡ ἀνάκλασις τῆ 8
 ἀγρῆς κέκλασται ἐν τῆς τε τῶν χή-
 μαθ'. 8 εἰκὸς μὲν ἐν ἕτως ἀκαμ-
 πτωτατων τε καὶ τετανώπων εἶναι
 ἐν χεῖρι, καὶ μὴ ἰσοῦσθαι, μὴ ἢ
 ἕνωσθ' εἶναι ἐλκυστήρας τῆς νύμφης
 ὑπὸ τ' δεξιῆς χεῖρος. καὶ 9 ἕτως
 ἐπὶ πλείων μὲν τῶν νύμφων ἐλκυσ-
 5 σθ', ἀφ' ἧς ἢ ἀπὸ σπρωτάτων, καὶ
 ἀθροτάτων. 10 ἀπὸ τῶν τοικεῖων
 ἢ ἀφ' αἰσίων τῶν τοξομαθῶν, τα-
 χεῖα καὶ αἱ ἰσχυροὶ καὶ τὰ μήκεα
 γίνονται. 11 ἐπιδέσει ἢ καὶ τοξικῆ ἕδρην
 κρινόν. 12 τῆς το μὲν γὰρ, εἰ ἐπιδήσας 9
 ἔχῃ τῶν χεῖρας ἕτω ἕμελλεν, πό-
 νος αὐτῶν ἀλλὰς πολλὰς ἀρροσθ' ἰθ' ἢ
 μέζονας ἔτ' ἀμαθῶν. 13 τῆς το δ', εἰ
 συγκάμψαι ἐκέλευεν, ἕτε τῶ ὁσέα,
 ἕτε τὰ γεῦρα, ἕτε αἱ σάρκεις ἐπὶ ἐν
 τῶν αὐτῶν ἐγίνοντο, ἀλλὰ ἄλλα μείσ-
 κος μείσθ', καὶ τέονα τ' ἐπίδει (ιν. 13
 10 καὶ τὸ ἀφελός ἐστὶ τοξικῆ χήμαθ' ;
 καὶ τῶν ἰσως ὁσῶν αὐτῶν ἐξ ημετέρας
 σοφιστομάθ', εἰ εἶα τ' τετραμύον
 αὐτῶν τῶν χεῖρας τῶν ἀχέων.

III. " Αλλ' ὁ αὐτῶν τ' ἰατρῶν
 ὑπὸ τῶν χεῖρας δὲς, ἕτω κατ-
 τείναι ἐκέλευεν, καὶ ἕπως ἔχουσι
 ἐπὶ δὲ, τῆς το νομίζων τὰ κατ' φύσιν
 εἶναι, τῆς τε χερῶν σημανόμαθ', καὶ
 τὰ ὁσέα νομίζων κατ' φύσιν εἶναι ἕ-
 πως. 2 ὅτι φαίνεται τὸ ἐξέχον ὁσέον τὸ
 τῶν τ' καρπῶν, ἢ ὁ σμικρὸς δέ- 4
 κλυλος, καὶ ἴθυα εἶναι ἔτ' ὁσέα, 3
 15 " ἀφ' ὁσέων τῆ τ' πᾶσι οἱ αὐτῶν
 ποικιλιεῖται. τῶν τε τῶν καρπῶν
 ἐπὶ τῶν, ὅτι κατ' φύσιν ἕπως ἔχῃ, καὶ
 ἐξέχον ὁσέα λέγει. 4 ἀλλὰ τῆς το μὲν
 εἰ

7 Cardiniformis enim brachii
 pars, in cubiti sede in hac figura
 innitens, ossibus cubiti & brachii
 reatitudinem facit, velut totum
 unum esset : & refractio articuli
 fracta est in hac figura. 8 Verifi-
 mile est igitur hoc modo mini-
 me flexibilem & rigidissimum
 esse hunc locum, & non supera-
 ri, neque remittere, dum à dex- 35
 tra manu nervus trahitur : 9 &
 sic nervum quidem quam pluri-
 mum trahet, à firmissimo vero
 ac confertissimo emittet. 10 Ex
 talibus enim sagittarum emissio-
 nibus, celeres & vehementiae &
 longinquitates fiunt. 11 Deliga-
 tioni vero cum arte sagittandi
 nihil commune est. Nam & ubi
 deligavit, si manum ita habitu-
 rus esset, multos utique dolores
 majores vulnere adderet : 12 &
 si flectere juberet, neque ossa, 40
 neque nervi, neque carnes in
 eodem permanerent, sed supera-
 ta deligatione alio transferren-
 tur. 13 Et quæ tandem est figu-
 ræ sagittarii utilitas? Et in hac
 parte fortasse non peccaret is qui
 sibi sapiens esse videtur, si ipsum
 vulneratum sibi manum exhibe-
 re permitteret.

III. Alius porro medicus su-
 pinam manum præbens ita ex-
 tendere jubebat, atque hoc mo-
 do habentem deligabat, hanc figu-
 ram naturalem esse putans,
 conjectura ex colore facta : & 45
 ossa hoc modo secundum natu-
 ram esse existimans, eo quod
 os eminent circa manus junctu-
 ram, ubi parvus digitus est, è
 directo esse apparet ejus ossis, 1
 ex quo ulnam homines metiun-
 tur : & hæc testimonia adduce-
 bat, quod secundum naturam
 hoc modo figura se haberet, &
 recte dicere putabatur. 4 At ve-

εἰ ἰσῶτα ἢ χεῖρ κατὰ τείνουσιν ἰσχυ-
 ρῶς, ποιοῖν αὐτῶν. ⁵ γνοίη δ' αὐτῶν ἕως ἔ-
 ἴωυτῃ χεῖρα κατὰ λείνας, ὡς ἐπώ-
 δουον τὸ χῆμα. ⁶ ἐπεὶ καὶ ἀνήρ ἤσ-
 σων κρέσσονα Διπλασίων ἕτως εἰς
 τῆσιν ἰσχυρῶν χερσὶν ὡς κλαῖν ὁ ἀσ-
 κῶν ὑπὸ αὐτῶν, ἀθροῖ αὐτῶν ἔχθροι. ⁷
 ἔτε γὰρ, εἰ ξίφος ἐν ταύτῃ τῇ χε-
 ρὶ ἔχῃ, ἔχῃ αὐτῶν ἢ χεῖρα τοῦ ξί-
 φος, ἔτω βίαιον τῆσιν τὸ χῆμα ἔστι.
⁸ τῆσιν ἔ, εἰ ἐπιδήσιός ἕως ἐν τῆ-
 σω τῶν ἀνήμων ἐόν, ⁹ μέζων μὲν
 πόνου, εἰ ἀσθενέστεροι μέγας ἢ καὶ, εἰ
 κατὰ κείνοιο. ¹⁰ τῆσιν δὲ, εἰ συστάμ-
 ψαμ τῶν χεῖρα, ἢ ἀνάγκη σωμα-
 τῶν τῶν μύας, καὶ τὰ ὅσα ἄλλο χῆ-
 μα ἔχῃ. ¹¹ ἢ γνοίη ἢ καὶ τὰ δὲ τὰ ἐν
 τῶν ἀνήμων χερσὶν ἢ ἄλλης λύμης.
¹² τὸ γὰρ ὅσον τὸ πῶν τῶν χερσὶν
 ἐξέχον, τὸ καὶ τῶν μικρῶν δάκτυλον,
 τῆσιν μὲν ἢ πῆχός ἐστι. ¹³ τὸ δὲ ἐν
 τῇ συστάμψαμ ἐόν, ἀπὸ τῶν τῶν πῆ-
 χω οἱ ἀνήμων μετρίεσσιν, ἢ τῆσιν ⁴
 δὲ ἢ βραχίονου ἢ κεφαλῆ ἐστιν. ὁ
¹⁵ ἢ ἄετο τῶν ὅσον εἶναι τῆσιν τῶν
 κακείνοιο. ¹⁴ πολλοὶ ἢ καὶ ἄλλοι ἔστι
 δὲ ἐκείνων τῶν ὅσα τῶν ὅσον, ἢ ὁ ἀσ-
 κῶν καλεόμενον, ἢ πῶν πῆχός ἐστι
 μετὰ. ἕτως ἢ ἐν ἰσῶν ἔχῃ ἢ ⁶
 χεῖρα, τῆσιν μὲν τὸ ὅσον διεσπασ-
 μένον φαίνεται, ¹⁵ τῆσιν ἢ τὰ νεῦρα ⁷
 ἀπὸ τῶν χερσὶν τείνουσιν ἐκ τῶν εἰσω
 μέρεσσιν, ἢ ἀπὸ τῶν δακτύλων, ταῦτα
 ἰσῶν ἔχῃ ἢ χεῖρα διεσπασμένα
 γίνεσθαι. ¹⁶ τείνεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ νεῦ-
 ρα πρὸς τὸ βραχίονος ὅσον, ὅθεν
 ὁ πῆχός μετρίεσσιν. αὐτῶν πῶν καὶ
³⁰ τοιαῦτα αὐτῶν ἀμαρτῶδες καὶ ἀγνοίαι
 τῶν φύσιν τῶν χερσῶν.

IV. Ἐιδ', ὡς ἐγὼ κελύω, χεῖρα
 κατὰ γῆαν κατὰ λείνοιο πῆ, ἐπιτρέψα
 μὲν τὸ ὅσον ἐς ἴσῶν τὸ καὶ τῶν μικρῶν
 δάκτυλον τὸ ἐς τῶν ἀγκῶνα τείνον. ²
 ἴσῶ-

ro si quidem manus supina ex-
 tendatur, vehementer utique
 doluerit. ⁵ Cognoscere autem
 poterit hoc quisque sua manu ⁵⁰
 ita extenta, quod dolorosa est
 hæc figura. ⁶ Nam & debilior
 vir, fortiorem ita manibus suis
 comprehensum, ut cubiti flexu-
 ra supina frangitur, quocumque
 voluerit duxerit. ⁷ Neque enim
 si gladium in hac manu habeat,
 eo uti poterit, adeo violenta hæc
 figura est: ⁸ deinde si ubi deci-
 gavit quis, in hac figura sinat,
⁹ major quidem dolor ubi ob-
 ambularit, magnus autem etiam
 ubi decubuerit, sentietur. ¹⁰
¹ Quin & flectere manum si opus ¹⁵
 fuerit, omnino necesse est &
 musculos & ossa aliam figuram
 habere. ¹¹ Sed & citra reliquam
 perniciem, in hac figura hæc
 ignorabat. ¹² Os enim circa jun-
 cturam manus eminent, juxta
 parvum digitum, hoc quidem
 cubiti est. ¹³ Quod vero in flexu-
 ra est, à quo ulnam homines
 metiuntur, id brachii caput est.
 Ille vero idem os esse, & hoc &
 illud putabat: ¹⁴ itemque multi
 alii. Est autem idem cum illo,
¹⁵ is qui cubitus five cubiti gib-
 bus vocatur, in quem innitimur. ⁶⁰
 Si quis igitur ita supinam ma-
 num habeat, tunc & os distor-
 tum apparet, ¹⁵ & nervi à manus
 junctura tendentes, ex interna
 parte & de digitis, distorti fiunt.
¹⁶ Tendunt enim hi nervi ad os
 brachii, unde ulna mensuratur.
 Tanta sane ac talia sunt peccata,
 & ignorantia naturæ manus.

IV. Si vero velut ego jubeo,
 manum fractam quis extendat,
 os quidem quod est circa par-
 vum digitum, ad cubiti flexu-
 ram tendens, in directum con-
 vertet, ² rectitudinem vero ha-
 bebunt
 y y 4

ἰθὺς ἐλάτω ἢ ἐξεί τὰ νεύρα τὰ δ' ἀπὸ τῆς
 κερπῆ πρὸς τῆς βραχίονος τὴν
 ἀκροτένοντα. 3 ἀναλαμβάνουμένη
 ἢ ἡ χεὶρ ἐν τῷ ὄρθρῳ πηλὴν ὀφθαλμῶν
 ἔσται, ἐν ᾧ ὡς καὶ ἐπιδοκίμη, ἀπο-
 νου μὲν ὁδοιποροῦν, ἀπονου δὲ
 κερπὸς μὲν ἢ ἀκρομάτης. 4 ἡ κερ-
 35 τίνου δὲ ἢ χερὸς τῆς ἀνθρώπου ἔτως,
 ὅπως ἢ τὸ ἐξέχειν τῆς ὀστέου πρὸς τῆς
 λαμμοκατάτω τῆς παρεκσῶν ἀν-
 γίων, ὡς μὴ λάθῃ τῆς χερσὶν ἐν
 τῇ κερπῶν, εἰ καὶ ὡς ἐξέθει. 5
 τῆς γὰρ μὲν ἐμπείρης ἐστὶν αὐτῶν
 χεῖρας λάτοι ἐπιγυμνῶν τὸ ἐξέ-
 χον ψαυόμενον. 6 τῶν δὲ ἀσθενῶν
 πῆχου, ἂν μὴ ἀμφοτέρω κατέη-
 χον, ῥάων ἢ ἰσως, ἢ τὸ αὐτῶν
 ὀστέον τετραμῶν ἐστὶν, ἢ καὶ πρὸς πα-
 χύτερον ἐόν. 7 ἄμα μὲν, ὅτι τὸ ὕγιές
 ὑποπέσει μῶν γίνεσθαι αὐτῶν ἡμετέρας
 ἄμα δὲ, ἢ ἐκ σπυρπῶν τερον γίνεσθαι,
 40 ὡς πᾶσι εἰ τὸ ἐξέχειν τῆς κερπῆ. 8 ἡ πα-
 χείη γὰρ ἢ τῆς σκευῆς ἐπίφυσις ἢ
 ἐπὶ τὸ αὐτῶν. τὸ δὲ κατὰ ὀστέον
 ἄσπερον, καὶ ἐκ σπυρπῶν κερπῶν, καὶ
 κερπῶν ἢ ἰχυροτέρως ὀφθαλμῶν. 9
 ἢ ἢ τῆς μὴ ξυμμετρῆς, ἀλλὰ τὸ
 ἕτερον, φαιλοτέρη κερπῶν δὲ
 κερπῶν. ἢ δὲ ἀμφοτέρω κερπῶν,
 ἰχυροτάτης κερπῶν δὲ. 10
 ἢ παιδὶς μὲν γὰρ ἢ εἶδον κερπῶν
 3 παθόντι μῶν, ἢ ὡς ἐστὶν. οἱ δὲ
 πᾶσι ἢ ὀστέον τείνονται, ἢ ὡς
 δὲ.

v. Χερὸς δὲ, ἐπὶ τῶν τείνωνσι, τὰ
 γένερα πρὸς ὀφθαλμῶν διορθῶν.
 45 ἢ ἐπὶ τῶν κερπῶν κερπῶν ἢ μὴ ἢ πᾶ-
 νου πᾶσι, ὡς μὴ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐπι-
 δόματα, ἢ ἢ ἐπὶ δὲ, ὅπως μὴ
 6 κερπῶν κερπῶν τῶν κερπῶν ἐξέ-
 ἢ ἢ ἢ, ἀλλὰ σμικρῶν ἢ ἀνωτέ-
 ρων, ἢ ἢ τὸ κερπῶν ἐς ἄκρον ἐπὶ
 7 ρῆς, ἀλλὰ δὲ ἀναλαμβάνουσαν. 3 ἐπὶ τῶν
 ἢ ἢ

bebunt nervi à manus junctura
 ad brachii summas partes ten-
 dentes: 3 & manus dum appensa
 excipitur, in consimili figura
 erit, quali etiam erat dum deli-
 garetur, ita ut neque ambulanti,
 neque decumbenti, ullus dolor
 aut fatigatio accedat. 4 Desidere
 vero hominem ita oportet, ut
 8 offis pars ad clarissimam præ-
 9 sentem lucem constituatur, ne is
 qui extensionem tractat, circa
 sufficientem directionem fallatur.
 5 Nam periti artificis manum
 admotam, ne os quidem
 eminens in contactu latere poterit.
 6 Porro ex cubiti offibus
 ubi non ambo fracta sunt, faci-
 5 lior curatio est, si supernum os
 1 fauciatum est, etiam si crassius id
 existat: 7 partim quod sanum
 subtentum fundamenti loco ipsi
 est, partim quod facilius occul-
 2 tari potest, nisi juxta manus
 3 juncturam fauciari contigerit. 8
 Crassa enim est caro quæ superne
 innascitur. Infernum vero os
 excarne est, & non facile occul-
 tari potest, & vehementiore ex-
 tensione opus habet. 9 Si vero
 hoc contritum non fuerit, sed
 alterum illud, vilior extensio
 sufficit. At si ambo fracta fuerint,
 fortissima extensione opus ha-
 3 bent. 10 In puero etenim vidi
 extenta magis quam oportebat.
 Verum plerique minus quam
 oportet extenduntur,

v. Convenit autem facta
 90 extensione, volis admotis diri-
 gere: deinde cerato illito non
 ita multo, ut ne deligamenta
 circum fluerent, ita deligare, ut
 summam manum non inferius
 cubiti flexura habeat, sed etiam
 paulo superius, 2 ne ad summam
 partem sanguis influat, sed in-
 3 tercipiatur. 3 Postea linteo deli-
 gare,

ἐὶ καὶ τὸ κράτημα φαίη. τοιαῦτα
 τοῖσι φάναγ ἔσθ' ἐπεπενηγμένα
 Διὰ τέλος τ' ὀρθῶς ἐπιδέσμευον. ¹⁵
¹⁵ σημεῖα δ' ταῦτα τ' ἐμπερισταθέντες
 πῶς μὲν ἡμέρας, πῶς δὲ ἐπιδέσθῃ, καὶ
 πῶς νύκτα δοκίτω αὐτὸς ἐαυτῷ
 μὴ ἐπὶ ἥσων πιπέχθαι, ἀλλ' ἐπὶ
 μῦλλον. ¹⁶ τῇ δ' ὑπεραῖν οἰδημά-
 πον ἐλθεῖν εἰς χεῖρα ἀκρην μαλαγα-
 κόν. μελερότητι δ' σημεῖον τῆς
 πίεξιός σφ. τελευτώσης δ' τ' ἡμέ-
 ρας, ἐπὶ ἥσων δοκίτω πιπέχθαι.
¹⁷ τῇ δ' τρίτη χαλαρὰ σοι δοκίτω
 εἶναι τὰ ἐπιδέσμευα. καὶ πῶς μὲν π
 τέτων τ' εἰρημύων ἐκλίπη, γινώ-
 σκεν χερῶν, ὅπ' χαλαρωτέρη ἐστὶν ἐπι-
 δεσις ἢ μελερῶν. πῶς δὲ τῶν εἰρη-
²⁰ μύων ὡς πλεονάζει, καὶ γινώσκειν,
 ὅπ' μῦλλον ἐπιέχθῃ ἢ μελερῶν. ¹⁸ καὶ
 τῶν τε σφ' ἐπιμαγνόμενον τὸ ὑπερον
 ἐπιδέων, ἢ χαλαρῶ μῦλλον, ἢ πίεξιν.
¹⁹ ἀπολύπειται δ' καὶ τριῶν ἐόν-
 ται, καὶ τῶν μύων καὶ διορθωσάμε-
 νοι, καὶ πῶς μελερῶν τὸ πρῶτον κα-
 τὰ τύχης ἐπιδήσας· ταῦτα τῶν τ' ἐπι-
 δεσιν χερῶν ὀλίγα μῦλλον ἢ ἐκείνων
 πίεσι. ²⁰ βάλανος δ' καὶ τῶν δὲ καὶ
 καὶ τὸ κράτημα, ὡς πρῶτον καὶ τὸ πρῶ-
 τερον. πῶς μὲν τῶν πρῶτον ἐπι-
 δεσις, ἢ ἐξαρύα) ἐκ τέτων οἰχῶρες ³
²⁵ εἰς τὰς ἐχαλαρῶν ἐνθα) καὶ ἐνθα. ²¹ πῶς
 δὲ π' ἄλλο πρῶτον πίεξις, εἰς τῶν
 ἐξαρύα) ἐκ τῶν πιπέχθαι. ²² εἰς
 πολλὰ δ' ὄσ' ἔχρησεν τὸ ξυμμέναι.
 ἔσθ' οἱ ἐν ἀρχαῖς μὲν αἰεὶ καὶ πῶς
 ἐπιδέσιν καὶ πῶς πίεξιν ὅσα τῶν τῶν
 χερῶν. ²³ τὰ δ' ἄλλα καὶ λόγον.
 ὡς αὐτὸ πρῶτον δὲ τῶν κατὰ μα-
 τος ἀγίας, ἐπὶ ἥσων πῶς πίεξιν
 πίεξις, χαλαρὰ δὲ παντὶ πῶς
 μηδὲ πῶς πρῶτον, ἀλλὰ πρῶ-
 πῶς πῶς. ²⁴ ἐπὶ τῶν δὲ πῶς
 εἰν ὅσων οἰχῶρες καὶ ἐπιδέων ἐκείνων
 τῶν

modi ita facta esse perpetuo di-
 cere oportet eum qui recte deli-
 gatur. ¹⁵ Signa vero mediocri-
 tatis hæc sunt. Ea die ac nocte
 qua deligatus est, ipse sibiipfi vi-
 deatur non minus, sed magis
 compressus esse. ¹⁶ Postridie ve-
 ro tumorem parvum, mollem,
 ad summam manum obortum
 esse. (Mediocritytis enim factæ
 à te compressionis signum hoc
 est.) Desinente autem die ^{mi-105}
 nus compressus esse videatur. ¹⁷
 Tertia vero die deligamenta la-
 xa esse ipsi videantur. Et si quid
 horum jam relatorum defecerit,
 noscere oportet deligationem
 moderata laxiorem esse. Si vero
 quid ex relatis abundaverit,
 nosse oportet ultra modum com-
 pressum esse. ¹⁸ Et ex his con-
 jectura facta, postea deligans aut
 laxabis, aut comprimes magis.
¹⁹ Resolvere autem oportet ter-
 tia die, ubi extenderis, ac dire-
 xeris. Et si primum ^{moderate:10}
 deligasti, hanc deligationem
 paulo magis quam illam compri-
 mere oportet, ²⁰ & initia supra
 fracturam injicere, quemadmo-
 dum etiam antea. Si quidem
 enim hanc prius deligaveris, fan-
 nies ex hac ad extremitates hinc
 atque illinc exhauritur. ²¹ Si
 vero aliquam aliam partem prius
 compresseris, in illam ex com-
 pressa exhauritur. ²² Intelligen-
 tia autem ad multa utilis existit.
 Sic igitur semper incipere oportet
 & deligationem, & ^{com-115}
 pressionem ex hoc loco. ²³ Reli-
 qua vero juxta rationem, ita ut
 quanto longius à fractura di-
 gressus fueris, minus compri-
 mas, nunquam quidem laxa om-
 nino circumdando, sed adhæren-
 tia. ²⁴ Postea vero pluribus lin-
 teis deligare oportet in singulis deliga-

τῶν ἐπιδησίῳν. ²⁵ ἐρωτώμεν ὅτι
³⁰ φάτω ὀλίγω μῦλλον οἱ πεπιέχ-
 θαι, ἢ τὸ πρῶτον, καὶ μάλιστα
 φάτω καὶ τὸ κράτηγμα, καὶ τὰ ἄλλα
 ὅτι καὶ λόγον, καὶ ἀμφὶ τῶ οἰδήματι,
 καὶ ἀμφὶ τῶ πονέειν, ἔ ἀμφὶ τῶ ῥή-
 ζειν, καὶ λόγον τ' αὐτίκως ἐπιδέσιος
 γινέσθω. ²⁶ ἐπὶ δὲ τριῶν ἡ,
 χαλαρώτερό οἱ δοκέτω εἶναι τὰ
 ἐπιδέσματα. ²⁷ ἐπιτάσσεται δὲ
 ἡ καὶ αὐτὸς ἐπιδησίῳ ὀλίγω μῦλ-
 λον πιέζοντα, καὶ ἐν ταῖσι τοῖσι
 ἔθνοισι, αἰσιπῶς ἤμελλεν ἐπιδέ-
 σθαι. ²⁸ καὶ ἐπιτάσσεται πάντα ταῦ-
 τα καὶ λαθεῖται, ἄπῳ καὶ ἐν τῆσι
³⁵ πρῶτοις περιόδῳσι τῶν ἐπιδη-
 σίῳν. ἐπὶ δὲ τριῶν ἡ (ἡ γῆ), ἐπὶ
 δευτέρῳ ὅτι ἀπὸ τ' αὐτῆς ἐπιδέ-
 σθαι, καὶ ὁρθῶς ἐπιδέειν, τὸ μὲν οἰ-
 δήμα ἐν ἄκρῃ τῆ χειρὸς, ἐδὲ
 τῷ τὸ λίνον μέγα. ²⁹ τὸ δ' ἐπιδέσει-
 νον χωρίον ἐν πάσῃσι τῆσιν ἐπιδέ-
 σεσιν ἐπὶ τὸ λεπτότερον καὶ ἰχνότε-
 ρον σύρεθήσεται. ἐν δὲ τῆ ἐβδόμῃ καὶ
 πέντῃ λεπτόν, καὶ τὰ ὅσα τὰ καλῆ-
 ῥότα ἐπὶ μῦλλον κινούμενα καὶ δὲ
 ἐπιδησίῳ καὶ ἐκτόρῳ. ³⁰ καὶ, καὶ
 ἢ ταῦτα τοιαῦτα, καὶ ῥῶστα μῦλλον
⁴⁰ καὶ ἐπιδησίῳ ὡς ἐν νάρθηκα, ὀλί-
 γω μῦλλον πιέσειν, ἢ τὸ πρῶτον,
 καὶ μὴ πόνος τις πλείων ἢ ἀπὸ τ' οἰ-
 δήματος ἔ ἐν ἄκρῃ τῆ χειρὸς. ³¹ ἐπὶ
 δὲ ἐπιδησίῳ τοῖσι ἔθνοισι, τῶ
 νάρθηκα περιβέβαια καὶ καὶ περι-
 λαβεῖν ἐν τοῖσι δεσμοῖσι, ὡς χα-
 λαρώτεροι οἰκίσσον ἡρέμεθαι, ὡς
 μηδὲν ξυμβάλλει ἐπὶ τὸ πιέζειν τῆς
 χειρὸς τῶ νάρθηκα περιβέβαιον. ³²
 καὶ ὅτι ταῦτα ὅ, τε πόνος, αἰ τε ῥῶ-
 στα αἰ αἰ) γινέσθωσαν, αἰπῶς ἐν τῆ-
 σι πρώτοις περιόδῳσι τ' ἐπιδησίῳν.
⁴⁵ VI. Ἐπὶ δὲ τριῶν ἡ ἐὼν φῆ
 χαλαρὸν εἶναι, τῶ ἐπιτάσσεται τῶ
 ἰέρ-

deligationibus. ²⁵ Et si interro-
 getur, dicat se paulo magis com-
 pressum esse quam prius, & præ-
 fertim circa fracturam. Sed &
 alia, & circa tumorem, & circa
 dolorem, & circa allevationem, ¹²⁰
 pro prioris deligationis ratione
 fiant. ²⁶ Postquam vero tertius
 jam aderit dies, laxiora esse ipsi
 videantur deligamenta: ²⁷ dein-
 de resolvere oportet, & rursus
 paulo magis comprimendo deli-
 gare, & hoc cum omnibus lin-
 teis quibus deligandus erat. ²⁸
 Et postea omnia ea ipsum appre-
 hendunt, quæ etiam in primis
 deligationum circuitibus conti-
 gerant. Ubi vero tertius aderit
 dies, & septimus à prima 'deli- ¹²⁵
 gatione, si quidem recte deliga-
 tus fuerit, tumor in summa ma-
 nu, atque hic non valde magnus
 erit: ²⁹ locus autem qui deliga-
 tur, in omnibus deligationibus
 tenuior ac gracilior comperietur:
 verum in septimo etiam
 valde tenuis: Et ossa fracta mag-
 nis moventur, & facilius ad cor-
 rectionem ducuntur. ³⁰ Et si
 hæc hujusmodi fuerint, facta
 coaptatione velut ad ferulas ad-
 hibendas deligare oportet, pau-
 lo magis ' comprimendo quam ¹³⁰
 antea, si non dolor aliquis major
 fuerit ex tumore qui est in sum-
 ma manu. ³¹ Postquam autem
 linteis deligaveris, ferulas cir-
 cumponere oportet, & vinculis
 quam laxissimis circumdare,
 quietis saltem gratia, ut ferula-
 rum appositio ad compressionem
 manus nihil faciat. ³² Postea ve-
 ro & dolor, & allevatio, eodem
 modo fiant, velut in primis deli-
 gationum circuitibus.

VI. At vero ubi tertio die
 laxas ' esse dixerit, tunc postea ¹³⁵
 ferulas firmare oportet, maxime
 quidem

νάρθηκας ἐρείσαι αὐτῶν, μάλιστα μὲν
 καὶ τὸ κράτηγμα, ἀπὸ καὶ τὰλλα
 καὶ λόγον, εἴπω καὶ ἢ ἐπίδεξις
 ἐλάλα μῶλλον ἢ ἐπίεζε. 2 " πα-
 χύτατον δὲ χερὶ εἶναι τὴν νάρθηκα,
 ἢ ἐξέστη τὸ κράτημα μὴ μὲν πολλῶ.
 3 ἐπιηδύσει δὲ χερὶ, μάλιστα μὲν
 κατ' ἰθυωρίων ἔμεγάλα δακτύ-
 λα ὡς μὴ κείσεται ὀνάρθηξ, ἀλλὰ
 τῆ ἢ τῆ· μὴδὲ καὶ τὸ ἔσμικρῶ δα-
 κτύλα ἰθυωρίων, ἢ τὸ ὅσον ὑπερ-
 εἶχῃ ἐν τῷ καρπῷ, ἀλλὰ τῆ ἢ τῆ. 4
 459 ἴω ἢ ἄρα πρὸς τὸ κράτηγμα ξυμ-
 φέρει κεία καὶ τῶντα ἵνας τὴν νάρ-
 θήκων, βραχυτέρας αὐτὰς χερὶ τὴν
 ἄλλων ποιῆν, ὡς μὴ ἐξικνέωνται
 πρὸς τὰ ὅσα ἐὰν ὑπερέχοντα πρὸς
 τὸ καρπῶν. 5 κίνδυνος γὰρ ἐλαστός
 καὶ δύρων ψιλῶσι. 6 χερὶ ἢ ἀφ'
 τριτῆς ἐρείδῃ τοῖσι νάρθηξιν πᾶν
 ἡσυχῇ, ἔτω τῆ γνάμῃ ἐχόντας, ὡς οἱ
 νάρθηκας φυλακῆς εἶνεκα τὴν ἐπίδε-
 5 σι πρὸς πρὸς κείωνται, ἀλλ' ἔτ' ἐπί-
 ξι πρὸς εἶνεκεν ἐπίδεων. 7 ἴω μὲν ἔν δ'
 εἰδῆς, ὅτι ἰκανῶς τὰ ὅσα ἀπίω
 ἐν τῆσι πρὸς τῆ ἐπίδεσι, καὶ
 μῆτε κνησμοί πινες λυπέωσι, μῆτε
 ἵστέλωσι καὶ μῆδὲ μία ὑποπίδη
 εἶναι, ἢ εἰ μὴ χερὶ ἐπίδεσθαι ἐν τῶ-
 7 σι νάρθηξιν, ἐς αὐτὸ ὑπερ εἰκοσι ἡ-
 μέρας γίνῃ. 8 ἐν τῆ ἐκόντα ἢ μῶ-
 λιστα τῆσι ξυμπύσησι κρατῶσι
 ὅσα τὰ ἐν τῷ πῆξ τὸ ἐπίπαν. ἄ-
 τρεκέις δὲ ἔδεν. ἢ μᾶλα γάρ τε καὶ
 φύσις φύσος, καὶ ἡλικία ἡλικίης δια-
 10 φέρει. 9 ἐπίω λύσης, ὑδὸς θερμῶν
 καὶ ἄλλων χερὶ καὶ μελεπιδῆσαι, ἢ σ-
 σον μὲν ὀλίγω πείσαντα, ἢ τὸ πρὸς εἶναι,
 10 ἐλάσσει ἢ τοῖσι ὀφθαλμοῖσι, ἢ τὸ
 πρὸς εἶναι. 11 ἐπίω ἀφ' ἑκτῆς ἡμέ-
 ρης λύσανται ἐπίδεν, ἐπὶ μὲν ἡσων
 πείζονται, ἐπὶ δὲ ἐλάσσει τοῖσιν
 ὀφθαλμοῖσι, ἐπίω ἢ, ὅταν τοῖσι νάρ-
 θήξιν

quidem circa fracturam, sed &
 alia juxta rationem, si quidem &
 deligatio magis laxa fuerit, quam
 comprimatur. 2 Crassissimam au-
 tem ferulam esse oportet, qua
 parte extat fractura, non tamen
 multum. 3 Et ad hoc studium
 vel in maxime adhibendum est, ut
 ferula è directo magni digiti non
 ponatur, sed hac vel illac: immo
 neque à directo parvi digiti, qua
 parte os supereminet in manus
 articulo, sed hac vel illac. 4 Quod
 si ad fracturam conferat, hac
 parte aliquas ferulas poni, bre-
 viores ipsas alias esse oportet, ut
 ne perveniant ad ossa præmi-
 nentia, juxta manus articulum.
 5 Periculum est enim ulcerationis,
 & denudationis nervorum.
 6 Oportet autem tertio quoque
 die ferulis valde leniter firmare,
 hoc cogitantes, quod ferulæ deli-
 gationis conservandæ gratia ap-
 ponuntur, non autem compres-
 145 sionis gratia alligantur. 7 Si qui-
 dem igitur probe noveris, quod
 in prioribus deligationibus ossa
 sufficienter sunt directa, & ne-
 que pruritus infestent, neque
 ulla aliqua ulceratio suspecta sit:
 ita cum ferulis deligaturum finire
 oportet, donec viginti dies trans-
 gressus fuerit. 8 In triginta enim
 diebus universis maxime ex toto
 cubiti ossa corroborantur. Cer-
 tum tamen nihil est. Nam & na-
 150 tura à natura, & ætas ab ætate
 valde differt. 9 Postquam autem
 solveris, aquam calidam affun-
 dere oportet, & postea deliga-
 re, paulo minus comprimendo
 quam antea, & paucioribus lin-
 teis quam prius. 10 Et postea
 tertio quoque die solvere, ac
 rursus deligare, ita ut minus
 comprimatur, & paucioribus lin-
 teis utaris. At vero si, ubi ferulis
 deliga-

ἤξει δεῖν, ὑποπίδους, τὰ ὀστέα
μὴ ὀρθῶς κείσθαι, ἢ ἄλλο ἢ ὀχλήν
τὸν πετραμῆρον, λῦσαι ἐν τῷ ἡμί-
σῃ τῆς χροῦς, ἢ ὀλίγω παρῶθεν,
" καὶ αὖθις μετεπιδήσαι. 4

VII. " Διάγματα δὲ τετάρτοις, 8

15 οἷσιν αὖ' μὴ ἔλκεα ἐξ ἀρχῆς γήνη-
ται, ἢ ὀστέα ἐξω ἐξίχθῃ, ἀρκέει ὑπο-
φάλλη. 2 ἐνδότερον δὲ χρεὶ διαγ-
πτῶν ἄχρη ἡμερέων δέκα, ἅτε
ἤδη καὶ ἐλινύουσαι. καὶ ὄψοισιν
ἀπαλοῖσι χρεῖσθαι, οὐκ ὅσπερ τῇ διε-
ξόδῳ μελερότηα παύρεχθαι. οἶ-
νος δὲ καὶ κρηφαρίας ἀπέχεσθαι.
3 ἔπειτα μῦτοι ἐκ παρῶθεν
ἀναγκάζεσθαι. ἔτ' ὁ λόγος
" ὡσπερ νόμος κείται δέκα 1
καὶ κρήνη γαίτων ἰήσιν. 4 ὡστε
χρεῖσθαι χρεῖ, ὡστε ἀποδύμενη ἀπὸ
τῆς δικῆς χρεῖσθαι. 5 ὅ, π' δὲ
20 αὐτὸ μὴ ἔτως ἀποδύμενη, ' εἰδέναι
χρεῖ, ὅτι ἐν τῇ χρεῖσθαι π' ἐνδότες πε-
ποιήται, ἢ πεπελοῦσται. ἐπὶ δὲ
πίδε χρεῖ παρῶθεν ἐν τῷ
τῷ ἀπὸ τῶν τῶν, ἢ ἐκ κῆρας ἐπι-
μελέων) οἱ ἰητροί, καὶ τοὶ πᾶσαν
μελέτω, καὶ πᾶσαν ἐπίδεσθαι
οἷα τε ἀφῶθεν ἐπὶ μὴ ὀρθῶς
ποιδύμενα. λῦ γὰρ τὰ μῦ ὀστέα
ἀμφὶ κῆρας, ἢ τὸ κῆρας μῦ-
νον, 6 ὅ δὲ ἐπιδέσθαι ἐν τῷ
νῆ πνὶ τῶν χρεῖσθαι ἀναλελαμ-
μῦ, τυγχάνη δὲ ἢ ταυνῆ καὶ
τὸ κῆρας παρῶθεν ἐῶσα, ἐνθεν
δὲ καὶ ἐνθεν " ἢ χρεῖ ἀπαμῶρη- 2
25 ται, 7 τῶν ἀνάγκη τὸ ὀστέον
ἀρεθῶν διετραμῆρον ἐχόντα
παρῶθεν τὸ αὐτὸ μέγεθος. 8 λῦ ἢ, κῆ-
τηρῶν τῶν ὀστέων ἔτως, ἀρεθῶν
τε τῶν χρεῖσθαι ἐν τῇ ταυνῆ ἐχθῆ,
καὶ παρῶθεν τὸν ἀγκῶνα, 9 " ὅ δὲ 3
ἄλλ' ὅ πῆγος μὴ μετέωρος ἢ
ἔτ' ἀρεθῶν τὸ ὀστέον ἐς τὸ
κῆρας

deligatus est, ossa non recte po-
sita esse suspiceris, aut aliud quid
vulneratum vexet, in dimidio
' temporis spatio, aut paulo prius 153
solvere, & rursus deligare oportet.

VII. Victus porro his quibus
ab initio ulcera non facta fue-
rint, neque ossa extra eminent,
sufficit aliquanto simplicior. 2
Verum parcioire victu utendum
est ipsis, usque ad diem deci-
mum, ut qui jam etiam quies-
cant: & obsoniis tenellis uten-
dum, quæ transitui mediocrita-
tem exhibent. A vino vero &
carnis esu abstinendum. 3 Postea
tamen sensim progressu ' facto 160
reficiendi sunt. Hic sermo velut
lex iusta posita est de fractura-
rum curatione, 4 & quomodo
tractare oporteat, & quomodo
eventus sequi, ex iusta tractatio-
ne. 5 Quicquid vero non ita
eventum habuerit, scire oportet,
quod in tractatione quid defe-
ctuose, aut redundanter factum
est. Quin & hæc insuper in hoc
simplici modo considerare oportet,
quæ non ita valde curare so-
lent medici, & quidem quum
omnem ' curationem, & totam 165
deligationem corrumpere possint,
si non recte fiant. Si enim
ambo ossa fracta fuerint, aut in-
fernum solum: 6 is vero qui de-
ligatus est, in fascia quadam ma-
num exceptam ac appensam ha-
beat, & plurima fasciæ pars circa
fracturam existit, ita ut manus
hinc atque hinc pendeat: 7 hunc
necesse est reperiri os ad super-
nam partem distortum habentem.
8 Si vero sic fractis ossibus,
& summam manum in fascia
' habet, & partem juxta cubiti 170
flexuram: 9 reliqua vero cubiti
pars non sit elevata, hic ad in-
fernam

κάτω μέρει διασπαραγμύρον ἔχων.
 10" χρεὶ ἐν αὐτῇ ταμνίῃ πλάτους ἐχέ-
 ση μαλθακῇ τὸ πλεῖστον ἔπι χρεος
 κῆ τ' ἡρεπὸν τ' ἡρεπὸς ὀμαλῶς ἀνα-
 ρεῖσθαι.

fernam partem os distortum ha-
 bere comperietur. 10 Proinde in
 fascia molli latitudinem habente
 maximam cubiti partem, & man-
 us articulum suspendere ac ele-
 vata gestare oportet.

VIII. Ἦν δ' ὁ βραχίονα κατα-
 γῆ, " ἡ μὲρ πρὸς ἀπὸ ἀνύσους τῶν
 30 χεῖρα ἐν ταυτέῳ τῶν χεῖρα δι-
 τεῖνη, ὁ μῦς ἔβραχίονα κατα-
 παμύρον ἐπιδέρησι. 2 ἐπὶ τῶν δὲ
 ἐπιδερθεῖς ξυγκάμψῃ τ' ἀγκῶνα,
 ὁ μῦς τῆ βραχίονα ἄλλο χεῖρα
 χησὶ. δικαιοπραγίῃ ἐν βραχίονα
 καὶ τῶν τῶν δὲ. 3 ξύλον πηχυαῖον ἢ
 ὀλίγω βραχυτέρον, " ὁμοῖοι οἱ ἐπι-
 λαμοὶ εἰσὶ τ' σκαφίαν, κρεμάσασθαι
 χρεὶ ἐνθεν καὶ ἐνθεν" σφῆρ δὴσαντα. 4 2
 κατὰ τῶν δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ
 ὑψηλῶν ἢ τῶν χεῖρα ὑπερεκεί-
 νου, ὡς ὑπὸ τῆ μακρῆ γῆν
 ὁ σφραγὸς ἔχων ξυμμετρῶς, " ὡς
 35 μῶλις δυνάσθαι κατακνεῖσθαι τ' ἀν-
 θρωπον, σμικρῶ δὲ ὄντα μετέωρον
 εἶναι. 5 ἐπιπτα ἵενται ἢ ἄλλο ἐφε-
 δρον, ἔ ὑποσῆνται " σκυλίον ὑπο-
 κεφάλαιον, ἢ ἐν ἢ πλείω, ὅπως
 ξυμμετρῶς χοίρη ὑψι ἔπι χρεος
 πλάγος πρὸς ὀρθῶν γωνίω. 6 ἀε-
 στον μὲν σκύτῶν πλάτῃ ἔ μαλθα-
 κῶν, ἢ ταμνίω πλάτῃ ἄμφι-
 βάλοντα, τ' μεγάλων ἢ σταθμίων
 ἐξαρτήσασθαι, ὅ, ἢ μετρίως ἐξὲ κατα-
 πείναι. 7 εἰ δ' μὴ, τ' ἀνδρῶν ὅπως ἐρρώ-
 μῆρος ἐν τέτω τῶν χεῖρα ἔπι χρεος
 40 χρεος ὡς τ' ἀκῶνα καὶ ἀνακα-
 ζετω εἰς τὸ κάτω. ὁ δ' ἢ ἰησὸς ὀρθὸς
 μὲ ἐὼν χεῖρα ζετω, τ' ἔτερον πόδα ἐπὶ
 ὑψηλοτέρῃ ἢ ἔχων, καθερῶσας
 ἢ ταῖσι ἵενασθαι τὸ ὅς ἐον ῥηθῆδως ἢ
 καθερῶσασθαι. 8 ἀγαθὴ γὰρ ἢ κατὰ τῶ-
 σις, ἡ ἢ κατὰ τῶν ὡς ἔχασθαι δυνάσασθαι
 τῶν. 9 ἐπιπτα ἐπιπτα τῶν τε δὲ
 χρεος βαλλόμενον ἐπὶ τὸ κῆτηγμα,
 καὶ

VIII. At vero si brachium
 fractum fuerit, si quidem quis
 extentam manum in hac figura
 extendat, musculus brachii ex-
 tentus deligabitur. 2 Postquam
 autem deligatus cubiti flexuram
 inflexerit, musculus brachii
 aliam figuram habebit. Justissi-
 ma igitur brachii extensio hæc
 est. 3 Lignum cubitale aut pau-
 lo brevius, qualia sunt ligna,
 quæ in foramina ligonum im-
 mittuntur, suspendere oportet,
 hinc atque illinc catena deliga-
 tum. 4 Hominem vero in alta
 quapiam sede collocatum, ita
 manu superincumbere oportet,
 ut lignum sub ala sit, moderate
 habens, ut homo vix federe pos-
 sit, & fere sublevatus sit, 5 suppo-
 sito postea alio quopiam fulci-
 mento, & coriaceo pulvino uno
 aut pluribus subjectis, quo mo-
 deratam altitudinem habeat cu-
 bitus, ad rectum angulum obli-
 quatus. 6 Optimum quidem est
 corium latum ac molle, aut fas-
 ciam latam circumdare, & ma-
 gnum aliquod pondus appen-
 dere, quod moderate intendere
 possit. 7 Sin minus, vir aliquis ro-
 bustus in hac figura cubiti, circa
 cubiti flexuram deorsum cogat.
 At vero medicus erectus stans, &
 alterum pedem in altiore quo-
 piam habens, aggressionem faci-
 at, ita ut volis os dirigat ac
 componat: facile autem dirige-
 tur. 8 Nam hæc extensio bona
 est, si quis ipsam recte præparet:
 9 deinde deliget fasciarum prin-
 cipiis supra fracturam injectis: &
 reliqua

καὶ τὰλλα πάντα, ὡς ἂν πρῶτον
 παρλήθῃ, χεῖρ ἐξέτω. ¹⁰ καὶ ἐρω-
 τήματ' αὐτὰ ἐρωτάτω. καὶ ση-
 μείοις ἡρόδω τοῖσιν αὐτοῖσιν.
⁴⁵ ἢ μείλιως ἐχθ' ἢ ἔ'. καὶ ¹¹ Δι-
 τρίτης ἐπιδέτω. καὶ ἐπὶ μᾶλλον
 πιεζέτω. καὶ ἐβδόμεον ἢ ἐναεῖον
 ἐν νάρθηξι δημοτάτω. καὶ, ἢ ὑπο-
 πίδησι, μὴ καλῶς κείατ' τὸ ὅσον,
 μεσηγὺ τετέως τῷ χρόνῳ λυσάτω,
 " καὶ δὴ τῆσιν αὐτῶν μίλιπιδη- ⁵
 σάτω.

IX. " Κορβίωεται δὲ μάλιστα ¹⁰
 βραχίον' ὅσον ἐν τεσσαράκοντα
 ἡμέρησιν. ἐπὶ δὲ ταύτας ὑπερ-
 βάλη, λύθη χεῖρ, καὶ ἐπὶ ἥσαν
 πιεζέτω τοῖσιν ὀθονίοις, καὶ ἐπὶ
 ἐλάσσοσιν ἐπιδέτω. ² διαγῶν ἄκρι-
 βισέρων ἢ τὸ πρῶτον δια-
³⁶⁰ τῶν, καὶ ὑπερβαλέτω. τεκμη-
 ρεῖται δὲ πρὸς τὸ οἰδηματὶ τῷ ἐν
 ἄκρῃ τῆς χεῖρος τὴν ῥώμην ὄραν. ³
 πρὸς ἑωυτοῖσιν δὲ χεῖρ καὶ πᾶσι,
 " ὅπ' βραχίον' κυρτὸς πέφυκεν ἐς τὸ ¹
 ἔξω μέρος, καὶ Δι' ἄσπρ' ἔφατ' φι-
 λείη. ἐπὶ μὴ καλῶς ἰητρούηται,
⁴ ἄλλ' καὶ τὰλλα πάντα ὅσ' εἰς
 ὅπ' πέφυκε διεσπασμένα, ἐς τὸ
 καὶ ἰητρούηται φιλέη Δι' ἄσπρ' ἔ-
 φατ', ἐπὶ καλῶς. ⁵ χεῖρ τίνωσιν,
⁵ ἐπὶ τοῖσιν π' ὑποπίδηται,
 ταινίη πάλαινη πρὸς πελαμοῦσιν
 τὸν βραχίονα κύκλωσεν τὸ σῆτος
 ἀεὶ δέοντα. ⁶ ἔ, ἐπὶ ἀναπαύεσθαι
 μέλιη, μεσηγὺ τῶν ἀκρῶν καὶ τῶν
 πωλορέων ἀπὸ τῶν πολυπύ-
 λων πύξασθαι ὑποπίδηται, ἢ ἄλλο
 ἢ, ὅ τ' εἶδος εἰσὶν. ⁷ ἔτω γὰρ αὐ-
 τὸν τὸ κύριον τῷ ὅσον χροῖον.
 φυλάσσειται μὴ τι χεῖρ, " ὅ-
 πως μὴ ἢ ἄλλαν ἐς τὸ ἔσω μέρος ²
 εἶη.

X. " Πρὸς ἄνθρωπος ἐκ πολ-
 λῶν

reliqua omnia, quemadmodum
 prius monuimus, tractet: ¹⁰ &
 easdem interrogationes faciat:
 & iisdem signis utatur, an mo-
 derate habeat, aut secus. ¹¹ Et
 per tertium diem deliget, & ma-
 gis comprimat. Et septima aut
 nona die cum ferulis deliget. Et
 si suspicionem habeat, os non
 bene positum esse, ' intermedio ²⁰
 tempore solvat, & ubi probe col-
 locavit, rursus deliget.

IX. Corroboratur autem ma-
 xime os brachii in xl. diebus.
 Postquam vero os excefferit,
 solvere oportet, & minus com-
 primere, & paucioribus quoque
 linteis deligare. ² Cæterum vi-
 ctum quendam exquisitiorem
 quam prius constituere oportet,
 & ad longius tempus. Ejus ve-
 ro conjecturam facere oportet,
 ad tumoris qui in summa manu
 est robur respiciendo. ³ Insuper
 autem ' & ad hæc animum ad- ²⁵
 vertere oportet: quod brachium
 à natura ad externam partem
 incurvatum est, & distorqueri
 solet, si non bene curetur. ⁴ Sed
 & alia omnia ossa, quæ à natura
 ad hanc partem distorta sunt,
 etiam dum curantur ubi fracta
 sunt, distorqueri solent. ⁵ Ubi
 igitur tale quippiam in suspicio-
 nem venerit, lata insuper fascia
 brachium circumcirca complecti
 oportet, & circum pectus deliga-
 re: ⁶ & ubi quiescere volet, in-
 ter ' cubiti flexuram & costas, ³⁰
 splenium quoddam multiplex
 convolutum ac complicatum
 supponere: aut aliud quid quod
 huic simile existat. ⁷ Hoc enim
 modo incurvatio ossis recta eva-
 det. Cavere tamen oportet, ut
 ne nimis ad internam partem
 vergat.

X. Pes vero hominis ex mul-
 tis

λῶν κὲ μικρῶν ὀστέων σύγκειται, ὡσ-
 10 τως χεῖρες ἀκρη. ² κατέηνυτο ἡ δὲ πεί-
 νυ τὸ ταῦτα τὸ ὀστέον, ἢ μὴ ξυ-
 τῶν ἡρώπι πτερωσποδῶν ὑποὸ ὀξείας
 πνός ἢ βαρέος. ³ τὰ μὲν ἔν πτερωσπό-
 δῶνα ἐν ἐλκωσίῳν μέρεσιν ἐρήσει) ὡς
 κρεῖν ἰητροῦν. ἢ δὲ π κινήσει ἐν τῷ
 χώρῳ, ἢ τῷ δακτύλῳ ἀφρον, ἢ ἄλ-
 15 λούτῳ ὀστέων τῷ ταρσῷ καλομένῳ,
 ἢ ἀνακρίσει μὲν χεῖρ ἐς τὸ ἰαυτῷ χῶ-
 ρῷ ἐκαστον, ὡσπως κὲ πᾶσι ἐν τῇ χεῖ-
 ρι ἐρήσει). ⁴ ἔκτε ἰητροῦν ἢ κηρωτῆ ἔ-
 σωλλύσει ἔθρονιοῖσιν, ὡσπως κὲ τὰ
 κατῆγματα, πολλῶν τῷ νερτικῶν. ⁵
 20 τὸ μὲν αὐτὸν τρόπον πρίζεται,
 ἀφ᾽ τρεῖς ἡμέρας ἐπιδέοντα. ὑπο-
 κρινέσθαι ἢ ἐπιδέοντα ὡς ἔσθ-
 πησται, οἷα ὡς κὲ ἐν τοῖσι κα-
 τήγμασι, ἔπειτα πεπεχθαι, ἔ-
 πειτα τῷ χαλαρῶν εἶναι. ⁶ ὕγιῃ δὲ
 3 ἢ ἐν εἰς ἡμέρας τελέως
 ἀπύου, πλὴν ὀχύσαι κρινανέει τοῖ-
 σι τὴν κνήμης ὀστέοι, κὲ αὐτῆ τῇ
 ἰξεί. ξυμφέρει ἢ κατὰ κεία τῶν τῷ
 ἡρόνον. ⁷ ἀλλὰ γὰρ ἔσ πολλὰ ἐσιν,
 ὑπεροπῶντες τὸ νόσημα, ἀλλὰ πε-
 εἰέρχοντα πρὸν ὕγιες ἡμέρας.

XI. Διὰ τῶν οἷσιν οἱ πλείους ὄν-
 20 ἐξυμάνει τελέως, ἀλλὰ πολ-
 λάκις αὐτῶν ὀπὸν ὑπομιμνή-
 σκει εἰς τῶν. ὅλον γὰρ τὸ ἄχθον τῷ
 σώματι οἱ πόδες ὀχέουσι, ὀχέουσι
 ἔν μήπω ὕγιες ἐόντες ὀδοι πορέουσι,
 φλαύρωσι ξυμπαλάσσει) τὰ ἀφρον
 τὰ κινήσει. ² ἀφ᾽ τῶν ἄλλοι ἔ-
 ἄλλοι ὀδοι ὄν) τὰ πρὸς τῇ κνήμῃ.
 3 τὰ ἢ κρινανέει τοῖσι τῷ κνήμης
 ὀστέοι, μείζω τε τῷ ἑτέρων ἐσιν,
 ἔκ κινήσει τῶν τῶν πτερωσποδῶν
 τῶν ἢ ἀλθαξίσι. ⁴ ἰητροῦν μὲν ἢ αὐ-
 τῇ. ὀνοῖσιν δὲ πλείοσι ἡ ἔσθαι,
 25 κὲ σωλλύσει. ⁵ κὲ ἐπὶ πᾶν
 εἶναι κὲ ἐν τῷ ἐπιδέει. πρίζει δὲ
 ὡσπως

tis ac parvis ossibus compositus
 est, quemadmodum etiam summa
 10 ma manus. ² Franguntur qui-
 dem non ita valde hæc ossa, si
 non una cum corpore, ab acuto
 aliquo aut gravi vulnerato. ³
 35 Vulnerata igitur quomodo cura-
 rare oportet, in ulcerationum
 parte refertur. Si vero quid è
 loco suo motum fuerit, aut digi-
 40 torum articulus, aut aliud quod-
 dam ex ossibus summi pedis,
 unumquodque in suum locum
 cogere oportet, quemadmodum
 & ea quæ in manu sunt. ⁴ Cura-
 rare vero oportet cerato, & sple-
 45 niis, & linteis velut etiam fra-
 cturas, exceptis ferulis, eodem
 modo comprimendo, & per ter-
 40 tium diem deligando. Interro-
 getur item is qui deligatur simi-
 liter, velut in fracturis, & de
 45 compressione facta, & an laxa sit
 deligatio. ⁶ At vero sana fiunt in
 viginti diebus perfecte omnia,
 exceptis his quæ cum tibiæ offi-
 bus communionem habent, &
 cum ipsa è directo. Conducit
 50 autem hoc tempore decumbere.
 7 At non tolerant contemnentis
 morbum. Verum priusquam
 sani fiant obambulant.

XI. Et propterea plurimi non
 perfecte sanantur, sed dolor
 45 ipso sæpe merito commonefacit.
 Totum enim corporis pondus
 pedes vehunt. Quum igitur non-
 dum sani iter faciunt, articuli
 moti male curantur, ² ideoque
 alias atque alias hi qui ad tibi-
 am sunt dolent. ³ Quæ vero cum
 tibiæ ossibus communionem ha-
 bent, & majora aliis sunt, & ubi
 hæc mota sunt, diuturniorem
 medelam requirunt. ⁴ Curatio
 tamen eadem est. Verum linteis
 & spleniis pluribus uti oportet.
 50 ⁵ Et in totum hinc atque illinc
 deliga-

ἄσπερ κὲ τὰ ἄλλα πᾶντα, ταύτη μά-
 λιστα, ἢ ἐκινήθη, καὶ τὰς πρῶτας
 ἀεὶσολάς τῶν ὀθνίων κὲ ταῦτα
 ποιεῖται. ⁶ ἐν ᾗ ἐκείνη τῶν λυ-
 λυσιῶν ὑδάτι, πολλῶ θερμῶ χρεῖ-
 εῖται. ἐν πᾶσι δὲ πολλὸν ὑδάτι θερ-
 μὸν καὶ χεῖρ ἑπιπέσει καὶ ἄσπερ σιν-
 σιν. ⁷ αἱ δὲ πίεξις καὶ αἱ χαλάσις ἐν
 τοῖσιν αὐτέοις χρόνοις τὰ αὐτὰ
 σημεῖα δεικνύοντων, ἄσπερ ἐπὶ τοῖσιν
 ἀεὶσθεν, καὶ πὺς μετεπίδειξις
³⁰ ἄσπερ τὸ χεῖρ ποιεῖται. ⁸ ὕγιεις δὲ
 τελείως ἔτοι γίνονται ἐν τεσσαρά-
 κωντα ἡμέρησι μάλιστα, ἢ πολ-
 μείωσι καὶ κείνοι. ⁹ ἢ δὲ μὴ, πᾶ-
 ρασι ταῦτα, ἀ καὶ πρῶτον, καὶ ἐπὶ
 μάλιστα.

deligare, comprimere item velut
 alia omnia, ea maxime parte qua
 emota sunt, & primas quoque
 linteorum obvoluciones eodem
 modo facere. ⁶ In unaquaque ve-
 ro resolutione, multa calida aqua
 uti oportet. In otanibus enim
 circa articulos læsionibus, multa
 aqua calida affundenda est. ⁷ Cæ-
 terum compressiones & laxation-
 es in iisdem temporibus eadem
 signa ostendunt, quæ in superio-
 ribus: & religationes eodem
 modo fiant. ⁸ Sani vero perfecte
 hi fiunt in quadraginta maxime
 diebus, si decumbere sustinue-
 rint. ⁹ Sin minus, eadem patiun-
 tur, quæ prius relata sunt, & ad-
 huc amplius.

XII. Ὅσοι δὲ πηδῆσαιτες ἀφ'
 ὑψηλοῦ πηδῆσαιτες ἐπιπέσει τῇ πλεί-
 νη ἰχθύως, τῶτέοις δὲ δὲ τῶν μὴ τὰ
 ὅσπερ φλέβια δὲ κερκμενὴ ἀμφι-
 θλακείσις τῆς σαρκὸς ἀμφὶ τὸ
 ὅσπερ οἰδημα δὲ ἐπιγίναται καὶ πόν-
 παλῦς. ¹ τὸ δὲ ὅσπερ τὸ ἔσμι-
³⁵ κρόν ἐστιν, ἐπὶ πρῶτον μὴ ἰσχυ-
 εῖται τὴ κνήμη, καὶ κινεῖται δὲ φλεβία
 καὶ νύκτοισι ἐπιχρόνισιν. ² ὁ δὲ τῶν
 δὲ ὀπίσθισιν τῶν πρῶτον πρῶτον
 ὅσπερ τῶν χεῖρ ἢ ἢ τῶν δὲ μὴ κηρω-
 τῆ καὶ πάλῦσι καὶ ὀθνίοισιν ὑδάτι δὲ
 θερμῶ πλείωσι τῶτέοις χεῖρ καὶ
 ὀθνίοισι πλείωσιν. ⁴ ἐπὶ τῶτέοις
 δὲ καὶ ἄλλως ὡς βελτίων καὶ πρῶτον
 νεώτων. ⁵ ἐπὶ μὴ τὴν πάλῶν τὸ
 δὲ ἔσμι κινεῖται τὸ ἀμφὶ τῇ πλεί-
 νη, ἐπὶ ἔσμι. ⁵ ἢ δὲ πάλῶν καὶ
 σκληρὸν, οἷα μετεπίσει ἰχθύσι, κα-
⁴⁰ ταί τε μὴ καὶ ὁμαλῶς ἐπὶ ἀσπερ
 πάλῶν μὴ ἀσπερ ἀσπερ. ⁷ ἐπι-
 δεῖν δὲ ἀσπερ ἐπὶ πάλῶν ἀσπερ ἐπὶ
 τὰ πάλῶν. ἢ δὲ γὰρ ἢ ἐπὶ δὲ
 ὡσπερ ἐπὶ πάλῶν τὰ σφύρα ἐπὶ
 δὲ, ὅτε μὴ πάλῶν τὰ πάλῶν.

XII. Porro quicumque saltu
 de alto quopiam loco facto, in
 calcaneum vehementer se fulci-
 verunt, his ossa quidem dispa-
 rantur, venulæ vero sanguinem
 effundunt, carne circa os contu-
 sa: tumor autem accedit, & dol-
 or multus. ² Os enim hoc par-
 vum non est, & supereminet
 quidem sub tibiæ reëtitudinem,
 communionem vero habet cum
 venis ac nervis principalibus. ³
 Tendo autem posterior huic ossi
 annectitur. Hos curare oportet
 cerato, & spleniis, & linteis, &
 aqua plurima calida, & linteis
 pluribus. ⁴ Et ab his opus est
 etiam aliis quam optimis ac le-
 nissimis. ⁵ Et si quidem mollis
 fuerit à natura cutis circum cal-
 caneum, sic finire oportet. ⁶ Si
 vero crassa & dura, veluti qui-
 dam habent, incidere oportet
 æqualiter, & attenuare, ita ta-
 men ut ne vulneretur. ⁷ At vero
 talia bene deligare, non cujusvis
 est. Si enim deliget quis, quo-
 modo alia circa malleolos deli-
 gantur, ita ut aliquando circum
 pedem,

βαλλόμενοι, ὅτε δὲ περὶ τὸν τέ-
νοντα, αἱ ἀποσφίγγειες αὐτῶν
χωρίζονται. τὴν πτέρην, ἣ τὸ
θλάσμα ἐγέρτετο.⁸ καὶ ἔτι κίν-
δυνος σφακελίσει τὸ ὄστέον τὸ
τῆς πτέρης. καὶ τοι, ἢ σφακε-
λίσει, τὸν αἰῶνα πάντα ἰκανὸν
ἀντιζῆεν τὸ νόσημα.⁹ καὶ γὰρ
πάντα, ὅσα μὴ ἐν τοῖς τεσσάρων
45 'σφακελίσει, " ἀλλ' ἐν κερτακίσει
μελανθείσης τῆς πτέρης ὑπὸ ἀμε-
λείης ἢ γήματι, ἢ ἐν κνήμη
τρῶματι γινομένη ἐπιγύρω καὶ
χρονίᾳ καὶ κρινῶ τῇ πτέρῃ, ἢ ἐν
μηρῶ, ἢ ἐπὶ ἄλλῃ νοσήματι ὑπὸ
σμῆ χρονίᾳ γινομένη.¹⁰ ὅμως καὶ
τοῖσι τοῖσιν κρινῶ καὶ ὀχλώ-
δεα, " καὶ πολλὰ κινεῖ ἀναρρήγνυ-
μα, ἢ μὴ χρῆσθῆ μὲν μελέτη
θεραπευθῆ, πολλὰ δὲ ἡσυχίᾳ.¹¹
ὡς τὰ ἐν τῷ τεσσάρων σφα-
κελίσει κινδυνεύει μετὰ τὴν
461 σμῆ παρέρχεται, ὡς τῇ ἄλλῃ λυ-
μη. καὶ γὰρ πυρετοὶ ὑπεροξείες,
ξυνοξείες, τρομαδαίες, λυγρῶδες,
γνώμης ἀπερρωτοί, καὶ ὀλιγήμε-
ροι, κλεινοντές τε.¹² γυνοίσει δὲ αὐ-
τῶν φλεβοῦν ἀμφοτέρων πελώσεις,
" νωσιώσεις, καὶ γαγγραινώσεις
ὑπὸ τῆς πίεσι.¹³ γυνοίσει δὲ αὐ-
τῶν " ἔξω τῶ ἄλλῃ σφακελι-
σμῆ. τῶν μὲν ἔν εἰρηται, οἷα
τὴν ἰχυρότητα θλάσματι γίνεται.
τῶν μὲν τοῖσιν πλεῖστα ἡσυχίᾳ
5 ' ἀμφιθλάται, καὶ ἔδεμῃ πολλὴ
αὐτῶν τῆς μελέτης, ἀλλ' ὅμως ὀρ-
θῶς γε καὶ χεῖρ ἔχει.¹⁴ ἐπὶ μὲν
τοῖσιν ἰχυρὸν ὄσθη εἶναι τὸ ἔρσμα,
ταῖ τε εἰρημῶρα ποιεῖν καὶ
τῶν ἐπίδουσι τῶν πλεῖστα ποιε-
σθαι ἀμφὶ τῶν πτέρων ὑπεροξεί-
λωντα.¹⁵ ἀλλ' ὅτε ὡς τὴν ἄκρα
τῶν ποδῶν ἀντιζῆεται ἄλλῃ,
ὡς

pedem, aliquando circum tendi-
nem, fasciæ circumduntur : hæc
constrictiones calcaneum sepa-
rant, qua parte contusio facta
est.⁸ Atque ita periculum est,
ne calcanei os corrumpatur. Et
fane si corruptum fuerit, per
omne ævum morbus durare
poteft.⁹ Nam & alia quæ non
ex tali modo sunt, ipsum cor-
rumpunt, sed in decubitu deni-
grato calcaneo, ex figuræ negle-
ctu : aut in tibia vulnere facto
periculoso, ac diuturno, & com-
munionem cum calcaneo habente :
aut in femore, aut ubi ex
alio morbo diuturnus decubitus
contingit.¹⁰ Attamen & talibus
diuturnæ ac molestæ affectiones
fiunt, & quæ sæpe refringantur,
si non bona diligentia, & multa
' quiete curentur.¹¹ Quare etiam
75 ea quæ ex tali modo corrup-
puntur, supra aliquam læsionem,
magna corpori pericula indu-
cunt. Febres enim peracutæ ob-
oriuntur, tremulæ, singultuosæ,
mentem contingentes, paucis
diebus durantes ac occidentes.
¹² Fieri etiam possunt venarum
sanguifluarum livores, venarum
naufæ, & cancerationes ex
compressione.¹³ Fieri autem
possunt hæc absque alia corrup-
ptione. ' Atque hæc quidem re-
80 lata sunt, ubi vehementissimæ
contusiones fiunt. Plurima ta-
men leniter circum circa con-
tunduntur, neque ullum mag-
num curationis studium exi-
gunt, sed recte tamen tractare
oportet.¹⁴ Quum vero vehe-
mens in fulciendo illisio facta
esset visa fuerit, tunc fane relata
facere convenit, & deligationem
plurimam facere circum calca-
neum obvolutam,¹⁵ ita ut ali-
quando ad summas pedis partes,
' ali-

ως πρὸς τὰ μέσα, ἄλλοτε ως πρὸς τὰ
 ὡσεὶ τὴν κνήμην. ὡσεπιπιδεῖν
 ἢ καὶ τὰ πολλοῖον πάντω, καὶ
 ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὡσαύτῃ καὶ ὡσε-
 ὄθεν εἴρηται. ¹⁶ & ἰχυρῶν μὲν
 10 μὴ ποιεῖσθαι τὴν πείξιν, ἢ πολ- 8
 λοῖσι ἢ τοῖς ὀθονοίοισιν. ¹⁷ ἄμφ-
 νον ἢ καὶ ἐλλέβορον πιπίσκην αὐ-
 θημερὸν, ἢ τῇ ὑστερή. Δ' πολυ-
 σμ δὲ τριλίγον καὶ αὐτῆς με-
 τεπιπιδεῖται.

XIII. Σημεῖα ἢ πείδε, ἢ πα-
 λιγκοταίνε, ἢ ἄ. ἐπὶ τὴν μὲν τὰ
 ἐγκυρμάματα ἢ φλεβῶν, καὶ τὰ
 μελάσματα, καὶ τὰ εἰσὺς ἐκεί-
 νων ὑπερύθρα γίνεται καὶ ὑπό-
 σκληρος, κίνδυνος παλιγκοτῆ-
 σαι. ² ἄλλ', ἢ μὲν ἀπύρεισθαι ἢ,
 φαρμακόςθεν αὐτὸν χεῖν, ὡσαύτῃ εἴ-
 ρηται καὶ, ὅσα μὴ ξυμεχθῆ πυ-
 ρεταίνηται. ³ ἢ δὲ ξυμεχθῆ πυ-
 15 ρεταίνηται, μὴ φαρμακόςθεν.
 ἀπέχθην δὲ σπῆων καὶ ῥοφημά-
 των. ποτῶ δὲ χεῖν ὕδατος καὶ
 μὴ οἴνου, ἀλλὰ ὀξυγλυκεῖ. ⁴
 ἢ δὲ μὴ μέλλη παλιγκοταίν-
 νην τὰ ἐγκυρμάματα, καὶ τὰ
 μελάσματα καὶ τὰ ὡσεῖ-
 χοντα ὑπόκληρα γίνεται καὶ μὴ
 σκληρό. ⁵ ἀγαθὸν τῷ τὸ
 μαρτύριον ἐν πᾶσι ἐγκυρμά-
 ματιν, τοῖσι μὴ μέλλη πα-
 λιγκοταίνην. ⁶ ὅσα δὲ σπῆ
 σκληροσμάτι πελιῖται, κίν-
 20 δυνος μὲν μελανθῶσαι τὸν ἢ
 πόδα ἐπιτηδύειν χεῖν, ὅπως ἀνω-
 τέρω τῷ ἄλλο σώματι ἔσται
 τὰ πολλῆσα ὀλίγη. ⁷ ὕψης δ'
 αὐτῆς γήρως ἐν ἐξήκοντα ἡμέρη-
 σιν, εἰ ἀπερμεῖοι.

XIV. ἢ Ἡ δὲ κνήμη δύο 13
 ὅσα ἐστί. τῇ μὲν συχνῶ λεπτέ-
 τερον τὸ ἕτερον τῷ ἕτερον τῇ ἢ
 ἢ πολ-

aliquando ad medias, aliquando 85
 ad tibiæ partes, ex opposito lin-
 tea obvolvuntur. Deligare infu-
 per oportet & vicina omnia,
 hinc atque illinc, velut etiam
 prius dictum est, & ¹⁶ vehemen-
 tem compressionem non facere,
 sed cum multis linteis. ¹⁷ Præ-
 stat autem & veratrum biben-
 dum dare eadem die, aut postri-
 die: & tertia die resolvere ac
 rursus deligare.

XIII. Signa porro an recrude-
 scant, aut non, hæc sunt.
 Quum sanguis è venis effusus, ⁹⁰
 & denigrationes, & his vicina,
 fiunt subrubra & subdura, peri-
 culum est ne recrudescent. ² At
 si quidem febre careat, sursum
 purgans medicamentum dan-
 dum est, velut dictum est: item-
 que si non continua febre labo-
 ret. ³ Si vero continua fuerit fe-
 bris, medicamentum dandum
 non est. Verum & à cibis, & à
 forbitionibus abstinendum. Po-
 tu vero utendum aqua, non vi-
 no, sed favorum cremore ^{de-95}
 cocto, aut aceto mulso dulci. ⁴
 Si vero non recrudescent, san-
 guis è venis effusus, & denigra-
 tiones, & vicinæ partes, cum
 vitore subpallidæ fient, & non
 duræ: ⁵ & bonum est hoc testi-
 monium in omnibus fugillatis,
 sanguine è venis subter cutem
 effuso, quod non recrudescent.
⁶ Quæcunque vero cum duricia
 livescunt, ea ut denigrescant pe-
 riculum est. Cæterum hoc stu-
 dio habere oportet, ut pes ple-
 runque paulo ^{altius} reliquo ¹⁰⁰
 corpore habeatur. ⁷ Sanus autem
 fieri poterit in sexaginta diebus,
 si quieverit.

XIV. At vero tibia duo ossa
 sunt, quorum alterum altero hac
 parte multo tenuius est, illa vero
 z z 2 parte

ἔ ποδῶ λεπτότερον. ξυμέχε) δὲ ἀλλήλοισι τὰ πρὸς τὸ πῶδες, καὶ ἐπίφυσιν κρινῶ ἐχθ. ἐν ἰθυσείῃ δὲ τὴ κνήμης ἐ ξυμέχε).³ τὰ δὲ πρὸς τὸ μηρὸς ξυμέχε), καὶ ἐπίφυσιν ἐχθ. καὶ ἢ ἐπίφυσις " Διάφυ-¹ σιν. " μακρότερον ὅ τὸ ἔτερον ὄσέον² σμικρῶ τὸ κτ) τὸν σμικρὸν δάκτυλον.⁴ ἢ μὲν φύσις τῶν ὄσέων τῶν ἐν τῇ κνήμῃ. ὀλοισί-
 νη δὲ ἐστὶν ὅτε τὰ πρὸς τὸ πῶδες. ὅτε μὲν ξυμ τῇ ἐπιφύσει ἀμφοτέρω τὰ ὄσέα. ὅτε δὲ ἢ ἐπίφυσις ἐκινήθη, ὅτε δὲ τὸ ἔτερον ὄσέον.⁵ πᾶντα δὲ ὀχλώδεα μὲν ἦσαν, ἢ τὰ ἐν τῷ καρπῷ τῶν χηρέων, εἰ το μῶν ἀπερέν οἰαῖ ἦρωποι.⁶ ἴσσις δὲ ὡρῶ πησιῇ, οἴησῃ ἐκείνων. τῶν τε γὰρ ἐμβολῶν καὶ ποιέσθ ἐκ καὶ τῶν σι, ὡς πῶς ἐκείνων.

ΙV. Ἰχυροτέρης δὲ δέ) τῆς καὶ τῶν σι, ὅτω ἰχυρότερον τὸ σῶμα ταύτη.² ἐς τὰ πᾶσι μὲν³⁰ γὰρ ἀρκέσιν αὐτὸς δὲ, ὁ μὲ ἐνθεν, ὁ γὰρ ἐνθεν τεινοντες.³ μὲν ὅ μὴ ἰχύνειν, ἰχυροτέρων ῥῆσι δὲ ἐστὶ ποιέσθ καὶ τῶν σι. " ἢ γὰρ πηλὸν κα-³ τούρῳ καὶ καὶ ἢ ἀλλοῖο, ἢ τῶν ἴσσις, καὶ τῶν ποδῶν πηλὸν. ⁴ ἐπὶ τῶν πηλῶν βόειοισι ἰσσις πηλὸν τὸν ποδῶν, τὰς ἀρκέσιν τῶν ἰμάντων " ἢ πρὸς ὑπερον, ἢ πρὸς ἔτερον ⁴ ξύλον πηλὸν τῶν, τὸ ξύλον πρὸς τῶν πηλῶν ἀκρον ἐνθεν ἀνακλαῖ. ⁵ τὰς δὲ ἀντιένειν,³⁵ αὐτὸν τε τῶν ἰμάντων ἐχθρῶν καὶ τῆς ἰγνύς. ⁶ ἐστὶ δὲ καὶ τὸ αὐτὸ τῶ σῶμα σι " ἀνάγκη πηλῶν βεῖν. τῶ τῶ μὲν, μὲν βέλη, ξύλον σπῆλον λείον καὶ τῶν βεῖν, μέρ σι ἢ αὐτὸς ὑπερέχον τῶ ξύλου μεσητῶ τῶν σκελέων ποιήσασθαι ὡρῶ

parte non multo tenuis. ² Cohærent autem inter se juxta pedem, & appendicem communem habent. Verum in rectitudine tibiæ non cohærent. ³ Juxta femur autem cohærent, & appendicem habent, & appendix' discriminationem. Longius vero paulo alterum os est, quod secundum parvum digitum est. ⁴ Et talis quidem est natura ossium in tibia. Luxantur autem ambo ossa, quando juxta pedem ambo ossa, quandoque cum appendice: quandoque vero appendix tantum cmovetur, quandoque alterum tantum os. ⁵ Hæc autem minus molesta sunt, quam ea quæ in articulo manus existunt, si quiescere homines sustineant. ⁶ Curatio vero consimilis est velut illorum. Nam & repositionem¹¹⁰ ex extensione, velut in illis, facere oportet.

xv. Verum vehementiore extensione opus habent, quanto fortius est ea parte corpus. ² Plerunque tamen sufficiunt viri duo, alter hinc alter illinc extendentes. ³ Si vero non satis robusti fuerint, facile est vehementiorem extensionem facere. Aut enim rotæ modiolum, aut aliud quid huic simile defodere oportet, & molle quiddam pedi circumdare, ⁴ & postea latis' bubu-¹¹⁵ lis loris pede deligato, principia lororum aut ad pistillum, aut ad aliud lignum alligare, atque ita ligno in summum modiolum indito refringere, ⁵ ita ut alii contra extendant humeris & poplite apprehensis. ⁶ Potest etiam superna corporis pars necessitate hac extensionis urgeri, partim quidem si ita volēs, Ligno rotundo levigato alte defosso, partem quandam ipsius supereminentem

ὡς τὸ πείνειον, ὡς καλύη ἀγο-
 λυθέν τὸ σῶμα τυῖσι πρὸς ποδῶν
 τείνειν. 7 ἔπειτα πρὸς τὸ τήνο-
 ρμον σκέλῃ μὴ ῥέπειν. τὸν δὲ πι-
 να πλάγιον ὡς ἀκαθήμερον ἀπω-
 γένει τὸ γλατὸν, ὡς μὴ πείλειχεται
 τὸ σῶμα. 8 τῆτο δὲ ἐκ τῶν πρὸς τὰς
 40 μοιχαλάας ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰ ξύλα
 ὡς ἀπέπηγνυ. αἱ δὲ χεῖρες πα-
 ρεῖται μὲν αὖ φυλάσσει. 9 πρὸς τε-
 πιλαμῶν ἄνω δὲ πρὸς τὸ γένυ, καὶ
 ἔτι πρὸς ἀντιπείνειον. 10 τῆτο δὲ τῶν πα-
 ρεῖ τὸ γένυ βέλη, ἄλλες ἰμάντας
 πείλειχτας, ἢ πρὸς τὸ μηρὸν, πάλῃ μ-
 νω ἀλλῶ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ῥύ-
 ξας, ἐξαρτήσας τε τὰς ἰμάντας ἐκ
 τῆν ξύλων τὸ ξύλον σηρίζων ἐκ
 πάλῃ μιν, 11 τὰναντία τὸ πρὸς πο-
 δῶν ἔλκεν. 12 τῆτο δὲ ἢν βέλη ἀντὶ τὸ
 πάλῃ μιν δακίδα ὑποπείνειον ὑπὸ
 45 τῶν κλίτων μερίων. 12 ἔπειτα
 πρὸς τῆς δακίδου, ἔνθεν καὶ ἔνθεν
 11 τῶν κεφαλῶν σηρίζων, καὶ ἀνα-
 κλῶν τὰ ξύλα, καὶ ἀτείνει τὰς
 ἰμάντας. 13 τῶν δὲ θέλῃς, 11 ὄνι-
 σκας καὶ ἀσῆτας ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
 ἐπὶ κείων τῶν καὶ ἴασι πρὸς ἴα-
 σι.

XVI. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τρέ-
 ποι καὶ ἰατρῶν. 2 ἀεὶ τὸν δὲ, 11 ὅστις 4
 ἐν πόλει μεγάλη ἰατρῶν, κεκλή-
 ρται ἐσκύασμαρον ξύλον, ἐν ᾧ
 πᾶσαι ἀνάγκαι ἔσονται πάντων
 τῶν κατηγμάτων, πάνταν δὲ
 ἀεθρῶν ἐμβολῆς ἐκ καὶ ἰατρῶν
 46 καὶ μοχλῶν. 3 ὅρκε δὲ τὸ
 ξύλον, τῶν ἢ τοῖσιν οἷον οἱ τετρα-
 γωνοὶ σύλοι οἷοι δρυῖνοι γίνονται,
 μῆκος καὶ πλάτος καὶ πῆχος.
 ἐπὶ δὲ ἰκανῶς καὶ ἀνύσης,
 ἰσίδιον ἢ δὴ τὸ ἀεθρὸν ἐμβαλεῖν. 4
 ὑπερμαυρίεται γὰρ ἐς ἰσχυρίων
 ὑπὲρ τῆς ὀρχαμῆς ἑδρῆς. καὶ ῥε-
 ῖται

nentem intra crura juxta ani &
 scroti intercapedinem applica-¹²⁰
 to, quo corpus sequi prohibeat
 ad eos qui à pedibus extendunt:
 7 deinde ad crus quod extendi-
 tur, declinare non oportet, sed
 aliquem à latere assidere, qui na-
 tes retrudat, ne corpus circum-
 trahatur: 8 partim vero si etiam
 circa alas hinc atque illinc ligna
 affigantur, manus autem exten-
 ferventur, 9 apprehendat autem
 quis circa genu, atque ita contra
 extendat: 10 partim item si quis
 velit, aliis loris circa genu aut
 125 circa femur deligatis, & alio ro-
 tæ modiololo supra caput defosso,
 & loris ex ligno quopiam alliga-
 tis, & ligno ita in rotæ modio-
 lum defixo, ad contrariam par-
 tem his qui à pedibus extendunt,
 adtrahere potest. 11 Quin & si
 voles, pro rotarum mediolis tra-
 bem mediocrem sub lectum ex-
 tendes, 12 deinde ad trabis hinc
 atque illinc caput ligna fulciens
 ac refringens, lora ipsis alligata
 intendes. 13 Si vero & hoc velis,
 130 a sellis, hinc atque illinc consti-
 tutis, in ipsis extensionem faci-
 cies.

XVI. Sunt autem & alii multi
 extensionum modi. 2 Optimum
 autem fuerit, si quis in magna
 civitate medicum agit, ut lignum
 habeat præparatum, in quo om-
 nes necessitates insunt, tum ad
 omnes fracturas, tum ad omnes
 articulorum repositiones, ex ex-
 tentione, ac vectium usu. 3 Satis
 autem est si lignum fuerit &
 longitudine, & latitudine, &
 crassitudine tale, quales colum-¹³⁵
 næ quernæ quadrangulæ fiunt.
 Postquam autem sufficienter ex-
 tenderis, facile jam est articulum
 reponere. 4 Elevatur enim in
 directum supra præistinam sedem.
 z z 3 Diri-

ἴσασιν ἐν χερὶ τοῖσι γένεσθαι τῶν
 χερῶν, τοῖσι δὲ ἐς τὸ ἐξεσηκὸς ἐρεί-
 δοντα, τοῖσι δὲ ἐπὶ γάτρασιν κω-
 5 τώτερον τῆ σφυρῆ ἀνιερειδένια. 5
 ἐπὶ δὲ ἐμβόλης, ἢ μὲν οἷν τε
 ἢ, καλα τεταμῆα ἐπιδέν χερῆ. 6
 ἢ δὲ κωλύεται ὑπὸ τῶν μάν-
 των, ἐκείνης λύσονται ἀνικαλα-
 τείναν, ἐς αὐ ἐπιδήσης. ἐπιδέν δὲ
 τὸν αὐτὸν τῶπον, καὶ τὰς ἀρτῶν
 ὠσαύτως βαλλόμενον κατὰ τὸ
 ἐξεσηκὸς, καὶ τὰς ἀρτῶν τὰς
 ἀρτῶν πλείους κατὰ τῆτο
 ποιέεσθαι, καὶ τῆς ἀρτῶν
 πλείους κατὰ τῆτο, καὶ τῶν πλεί-
 10 ξιν μάλιστα κατὰ τωυτό. ἀρτε-
 πιδέν δὲ καὶ ἔθεν καὶ ἔθεν ἐπὶ
 συχόν. 7 μᾶλλον δὲ ἢ τῆτο τὸ
 ἀρτῶν πεπιέχεται χερῆ ἐν τῆ ἀρτῶ-
 10 τη ἐπιδέν, ἢ τὸ ἐν τῆ χερῆ. ἐπὶ
 δὲ ἐπιδήσης, ἀνωτέρω μὲν τῆ ἀρ-
 τῶν πλείους ἐχέτω τὸ ἐπιδέν. 8
 τῶν δὲ ἴσιν δὲ ποιήσεσθαι
 ἔτως, ὅπως ἡκιστα ἀπομωρηθήσε-
 ται ὁ πῆς.

XVII. Τὸν ὃ ἰσχυρὸν ἔστω
 κατὰ ἔτος ποιέεσθαι, οὐκίτω
 δυνάμιν ἐχέ καὶ τὸ ὀλίγημα. τὰ
 μὲν γὰρ μικρὸν, τὰ δὲ μέγα ὀλι-
 2 γήμα. 2 τὸ ἐπίπαν δὲ ἰσχυρὸν
 μᾶλλον, καὶ ἐπὶ πλείω χρόνον
 χερῆ ἐν τοῖσι καὶ σκέλια τῶμα-
 3 ρον, ἢ ἐν τοῖσι καὶ χερῶν. καὶ γὰρ
 μέγιστον καὶ παρύτερον ταῦτα ἐκεί-
 15 νων. ἔ δὲ ἢ ἀναγκαῖον ἔλινύφην
 τὸ σῶμα καὶ καλα κείχ. 3 μετῆπι-
 δῆσαι δὲ τὸ ἀρτῶν, ἔτε τι κωλύει
 τῆ δυνάμιν, ἔτε κατεπίχ. καὶ τὰ
 ἄλλα πάντα παραπλησίως χερῆ ἰη-
 4 τῆ δυνάμιν, ὡσπερ ἔ τὰ παραμύθημα.
 4 καὶ, ἢ μὲν ἀρτῶν [ἔλγη] κατε-
 πείχ, ἢ καὶ τῶν ἀρτῶν ἢ μέ-
 5 ρων, ἢ μὲν ἐς τῆ ἐν τῶν χερῶν
 ὅστω

Dirigere itaque manuum volis
 oportet, ita ut his partim in id
 quod eluxatum eminet innitaris,
 partim ab altera parte infra
 malleolum renitaris. 5 Ubi vero
 reposueris, si quidem fieri poterit,
 extentum ita deligabis. 6 Si
 vero præ loris impediaris, his
 exolutis distentionem facias, 140
 donec deligaveris. Deligare autem
 eodem modo oportet, & fasciarum
 initiis similiter, in id quod luxatum
 eminet injectis, & primis obvolutionibus
 plurimis supra id factis, imo etiam
 spleniis plurimis supra id impositis,
 & compressione maxime isthic
 contingente. Sed & hinc atque illinc
 multum insuper deligare oportet. 7
 Magis autem hic articulus compressione
 opus habet, in prima deligatione,
 quam is qui in manu est. Post- 145
 quam autem deligaveris, sublimius
 reliquo corpore deligatam partem
 habeat. 8 Positum autem ipsius ita
 facere oportet, quoquam minime pes
 dependeat.

XVII. At vero attenuationem
 corporis ita facere oportet, prout
 talem vel talem vim ipsa luxatio
 habet. Aliqua enim parum, aliqua
 multum luxantur. 2 In totum vero
 magis & longiore tempore, in
 vulneribus circa crura, quam his
 quæ circa manus fiunt, attenuare
 oportet. Nam & ma- 150
 jora & crassiora hæc quam illa
 sunt; & sane etiam necessarium
 est quiescere corpus ac decumbere.
 3 Verum postea deligare articulum
 tertia die, neque prohibet quicquam,
 neque urget; & alia omnia similiter
 velut superius relata curare oportet.
 4 Et si quidem quiete decumbet,
 sufficient quadraginta dies, si solum
 in suum locum ossa rursus defecerint.

ὄστέα αὐτῆς κραιζήθηται. ⁵ ἢ δὲ μὴ
 ῥέλη ἀπεμείξην, χροῶτο μὲν αὖ ἐ
 ῥαδίως τῷ σκέλει, ἐπιδείχται δὲ
 ἀνακάζοιτ' αὖ πολλὸν χρόνον. ⁶

²⁰ Ὄχιον μὲν τε τῶν ὀστέων μὴ τε-
 λείως ἰζί' ἐς τὴν ἑαυτῶν χυρῶν,
 ἀλλὰ ἐπιλείπει τῷ χρόνῳ, λεπτύ-
 νεται ἰχθίον καὶ μερὸς καὶ κνήμη.
 καὶ, ἢ μὲν εἶσω ὀλιγοῦ, τὸ ἔξω
 μέρ⁹ λεπιδύεται. ⁷ ἢ δὲ ἔξω,
 τὸ εἶσω, τὰ πλείεστα δὲ ἐς τὸ εἶσω
 ὀλιγοῦται.

XVIIII. Ἐπιτὴν ἢ κνήμης ὄστέα
 ἀμφοτέρω κατὰ γῆ αὐτοῦ ἐλκώ-
 σι⁹, κατὰ αἰσι⁹ ἰχυροτέρης
 θεῖ. ² τείνῃ δὲ τετέων τ' ἐπόπων
 εἰσὶν ἢ τ' ἀποφρημῶν πι, ἢ με-
 γάλαι αἰ τ' ἀποφρημῶν ἐσω (ἐν ἰσθα-
 νῶν) ἢ ἐ δὲ τ' ἀνδρῶν κατὰ αἰσιες.
³ τὰ πλείεστα γὰρ ἀρκοῖεν αὐτὸν
²⁵ ἀνδρες ἑρῶ μῦροι, ὁ μὲν ἔνθεν, ὁ δὲ
 ἔνθεν ἀντιέκοντες. τείνῃ ἢ ἐς τὸ ἰθὺ
 χροῖ ἢ φύσιν, καὶ ἢ τὴν ἰσθαῖαν
 τ' κνήμης, καὶ τ' μερῶ. ⁴ καὶ, ἢ κνή-
 μης ὄστέα κατενηγῆς κατὰ τείνῃς, καὶ
 ἢ μερῶ, καὶ ἐπιδείν δὲ ἔτας ἐκ-
 τεταμῶν ἀμφοτέρων, ὀχρότερον αὐ-
 τετέων ἐπιδέης. ἢ γὰρ ταῦτα ζυμ-
 φέρει σκέλη τε καὶ χροῖ. ⁵ πῆχε⁹
 μὲν γὰρ καὶ βραχίον⁹ ἐπιτὴν ἐπι-
 δείξουσιν ὄστέα κατενηγῆς, ἀναλαμ-
 βάνεται ἢ χροῖ, καὶ, ἢ ἐκτεταμῶν
³⁰ ἐπιδέης τὰ χροῖ τ' ἰσθαῖαν
 ἑτεροῖς) ἐν τῇ ζυγκάμῳ τ' ἀκῶ-
 ν⁹. ⁶ ἀδύα⁹ γὰρ ὁ ἀκῶν ἐκτε-
 τῶν πολλὸν χρόνον. ἢ γὰρ πολλά-
 κισ ἐν τοῖς τῶν εἰσι, ἀλλ' ἐν τῷ
 ζυγκάμῳ φθαί. ⁷ ἢ δὲ καὶ, ἄτε ¹⁵
 διὰ μῦροι οἱ ἀνθρώποι ἀεὶ ἰέναι,
 ἐπιτὴν κατὰ χροῖ τῶν ἰσθαῖαν, ζυγκά-
 μῳ φθαί κατὰ τ' ἀκῶν δέον).
⁸ σκέλη δὲ ἐν τε τῆσιν ὀδοπο-
 ρίαι, καὶ ἐν τῷ εἰσι εἰσι, ἢ τε

derint. ⁵ Si vero quiescere no-
 let, ' non facile quidem crure uti ¹⁵⁵
 poterit, & deligatione ad mul-
 tum tempus uti cogetur. ⁶ Quæ-
 cunque vero ossa non perfecte
 desident in suum locum, sed ali-
 quid deficit, progressu temporis
 attenuatur coxa, & femur, & tibi-
 a. Et si quidem intro luxata
 fuerint, externa pars attenuatur.
⁷ Si vero extra, interna. Plurima
 autem ad internam partem lu-
 xantur.

XVIII. Postquam vero ambo
 tibie ossa fracta fuerint, ' citra ¹⁶⁰
 exulcerationem, extensione ve-
 hementiore opus habent. ² Ex-
 tendere autem oportet quibus-
 dam modis ex prædictis, si mag-
 næ emotiones fuerint. Suffi-
 ciunt etiam à viris factæ exten-
 siones. ³ Plerumque enim suffe-
 cerint duo viri robusti, alter
 hinc, alter illinc distendentes.
 Intendere autem oportet in di-
 rectum, secundum naturam, &
 secundum reclinatum tibie ac
 femoris, sive tibie fractæ, ⁴ ' si. ¹⁶⁵
 ve femoris ossa extenderis. Sed
 & deligare sic oportet utrisque
 extensis, utrum tandem horum
 deligaveris. Non enim eadem
 cruri & manui conferunt. ⁵ Nam
 ubi cubiti & brachii ossa fracta
 fuerint, deligata, manus appensa
 excipitur. At si extenta deliga-
 veris, figuræ carniū alterantur
 inter flectendum in cubiti flexu-
 ra. ⁶ Fieri enim non potest, ut
 cubiti flexura ad multum tem-
 pus maneat extensa. Non enim
 sæpe in ' hac figura, sed in flexio- ¹⁷⁰
 ne esse consuevit. ⁷ Quin &
 quum homines obambulare pos-
 sint, ubi circa manum fauciati
 fuerint, opus habent flexione in
 cubiti flexura. ⁸ At crus quum
 & in ambulando, & in stando

ὅτε μὲν ἐκτεταται, ὅτε δὲ μικρῶς
 δεῖν ἐκτετατῶς εἰς τὸ κρῖτον κτ' φύ-
 σιν. 9 καὶ δὴ καὶ πρὸς τὸ ὄχιον τὸ
 35 ἄλλο σῶμα ἄλλ' ἑτέροσφρον
 αὐτῶ ἐστὶ τὸ ἐκτετατῶς, ὅταν ἀνά-
 κη ἔχη, καὶ δὴ καὶ ἐν τῆσι κρῖται
 πολλακίς ἐν τῶ χήματι τετέω
 εἶν ἐν τῶ ἐκτετατῶς. ἐπὶ δὲ δὴ
 τρωτῆ ἀνάγκη καὶ ἀδελῶται τῶ
 γνώμων, ὅπ' ἀδύνατοι μείωσι-
 ζεσθαι γίνονται. 10 ὥστε ἐδὲ μέμ-
 νῆνται πρὸς τὴν συγκυμθλίωσιν, καὶ
 ἀνασῶσιν, ἀλλὰ ἀπεμέσθιν ἐν
 τετέω τῶ χήματι κέρμοι. 11
 ἄλλ' ἐν ταύταις τὰς πρὸς φάσας χη-
 ρὸς καὶ σκέλεσθ' ἔτε ἢ κατὰ τα-
 40 σις, ἔτε ἢ ἐπίδρσις τῶ χήματι
 ξυμφέρῃ ἢ αὐτῇ. 12 ἢ μὲν ἐν ἰκα-
 νῆ ἢ κατὰ τῆσιν ἢ διὰ τῶν ἀνδρῶν
 ἢ, ἔθ' ἐν δεῖ μόνον πονέσθ'. καὶ
 γὰρ σαλοικότερον μηχανοποιεῖν,
 μῆθεν δεόν. 13 ἢ μὲν ἰκανῆ ἢ κα-
 τὰ τῆσιν ἢ διὰ τῶν ἀνδρῶν. ἔτ' ἄλλων
 πινὰ τῶν ἀναγκῶν πρὸς φέρειν, ἢ
 πινὰ γε πρὸς χηρῆν. 14 ὅταν δὲ δὴ
 ἰκανῶς κατὰ τῆσιν, ἢ ἰδιον ἢ δὴ κα-
 τὰ τῶσιν τὰ ὅσα καὶ εἰς τῶν φύ-
 σιν ἀγαθῶν, τῶσιν ἰναρῶν τῶν χη-
 ρῶν ἀπὸ θυμῶν καὶ ἐξ ὀκυ-
 νέων. 15 ἐπὶ δὲ κατὰ τῶσιν, ἐπι-
 45 δεῖν τῶσιν ὀφθαλμοῖσιν κατὰ τα-
 μῆα. ἢ τ' ἐπὶ δεξιά, ἢ τ' ἐπὶ
 ἐπὶ δεξιά πρὸς φέρειν ξυμφέρῃ
 αὐτῶσιν τὰ πρὸς τὸ ὄχιον. βαλ-
 λῆσθω δὲ τῶν δεξιῶν κατὰ τὸ κρῖ-
 σιγμα καὶ πρὸς ἀριστερῶν κατὰ
 τῶσιν τὰς πρὸς τῶσιν πρὸς φέρειν. 16
 κρῖται νεμῶσθω ἐπὶ τῶν αὐτῶ
 κνήμων ἐπὶ δέων, ὥσπερ ἐπὶ
 τῶσιν ἄλλοισιν κατὰ τῶσιν εἰ-
 ρηται.

XIX. Τὰ δὲ ἰδιονα πρὸς τῶσιν
 εἰς τῶσιν εἶναι καὶ μακρότερα καὶ
 πλείω

consueverit, aliquando quidem
 extentum esse, aliquando vero
 fere extentum esse, ad infernam
 partem secundum naturam : 9 &
 sane etiam ad hoc ut reliquum
 corpus vchat : propterea ' facile
 est ipsi extentum esse, ubi ejus
 necessitatem habuerit. Quin &
 in cubilibus sæpe in hac figura
 est, ut videlicet sit extentum.
 Postquam autem vulneratum
 fuerit, necessitas animi proposi-
 tum in servitutem adigit. Im-
 potentes enim fiunt ad se attol-
 lendum, 10 adeo ut ne memine-
 rint quidem, ut inflectant ac
 exurgant : sed quiescunt in hac
 figura decumbentes. 11 Propter
 has igitur causas, neque exten-
 sionis, neque deligationis figura
 eadem, manui & cruri conducit.
 12 Si quidem igitur suffecerit, 12
 extensio quæ per viros fit, nihil
 aliud laboris frustra infumere
 oportet. Imperitiam enim ar-
 guit, machinas adhibere ubi ipsis
 non est opus. 13 Si vero non
 sufficiens fuerit extensio per vi-
 ros, etiam ex aliis necessariis
 quædam adhibere oportet, si quæ
 commoda fuerint. 14 Quam au-
 tem satis jam extenta fuerint,
 facile est dirigere ossa, & ad na-
 turam reducere, manuum volis
 ac palmis corrigendo ac ' coa-
 185 ptando. 15 Ubi vero direxeris,
 linteis deligare extenta, sive ad
 dextram partem, sive ad fini-
 stram, circumducere prima lin-
 tea conducit. Initia autem ipso-
 rum supra fracturam injiciantur,
 & circum hanc primæ quoque
 obvolutiones circumducantur, 16
 deinde deligando sursum ad ti-
 biam distribuantur, velut in fra-
 cturis dictum est.

XIX. Cæterum lintea latiora
 esse oportet, & longiora, eaque
 multo

πολέω αὐτὰ κατὰ τὸ σκέλον τῶν
 ἐν τῇ χροί. ἐπιπὼ δὲ ἐπιδέης, κα-
 θείνου ἐφ' ὀμοαλῆ πινῶ εἰ μαλ-
 463 θαικῶ, ὡς τε μὴ διφραπέφουαι ἢ
 τῆ, ἢ τῆ, μήτε λορδὸν, μήτε κυφὸν
 εἶναι. ὅ μάλιστα ἢ ξυμφέρει πρῶσ-
 κεφάλουον, ἢ λινέον, ἢ ἐριλέον,
 μὴ σκληρὸν, λαπαρὸν, ἢ μέσον κτλ. 2
 μῆκρον ποιήσαντα, ὑποθείνου, ἢ
 ἀλλ' ὅ, ὃ τῶν τοιούτων. 4 Περὶ 16
 γὰρ τῶν σωλῶν τῶν ὑποθε-
 μῶν ὑπὸ τὰ σκέλεα τὰ κατεργά-
 ται ἀπορέω ὃ, ἢ ξυμφέρει, ἢ
 ὑποθείνου χροί ἢ ἔ. ὅ φελέει
 μὴ γὰρ ἔχ' ὅσον δὲ οἱ ὑποθείνεις
 5 οἶον). ἔ γὰρ ἀνακαίεισιν οἱ σω-
 λῶνες ἀπερμένον, ὡς οἶονται. ἔτε
 γὰρ τῶ ἀλλ' ὅ σῶμα ἢ φερομῶν,
 ἢ ἔντα, ἢ ἔντα ἐπαναγκάζει ὃ σω-
 λῶ μὴ ἐπακροθεῖν τὸ σκέλον,
 ἢ μὴ ἐπιμελεῖ) αὐτὸς ὃ αὐτῶν-
 π. 6 ἔτε αὐτὸ σκέλον αὐτὸ
 ὅ σῶμα κωλύει ὃ σωλῶ κινη-
 θῶναι, ἢ τῆ ἢ τῆ. 7 ἂν μὴ
 ἄνευ γέροντος τε ξύλον ὑποθεῖται,
 ἢ μὴ ὀμοῦς εἶναι ἢ μαλακῶν ἢ ἐς
 αὐτὸ ἐπιπῆ. 8 χρῆστέτατον δὲ ἐστὶν 2
 ἐν τῆ περὶ μεθυσσώσεσιν, καὶ ἐν
 φῆσιν ἐς ἀφοδὸν πρῶτον. 9
 10 ἐστὶν ἐν σωλῶν καὶ αὐτὸ σω-
 λῶν, καὶ καλῶς καὶ ἀχρῶς
 κατὰ σκεδάσει. πιθανώτερον δὲ
 τοῖσι δημότησιν ἐστὶ, καὶ τὸν ἰατρὸν
 ἀναμαρτυρητότερον εἶναι, ἢ σωλῶ
 ὑποκίη). 10 καὶ τοῖ ἀτεχνίερον
 γέ ἐστὶ.

multo plura circa crus quam in
 manu. 2 Ubi vero deligaveris, 196
 super planum quoddam & molle
 deponere convenit, ut neque
 hac, neque illac distorqueatur:
 neque repandum, neque gibbum
 fiat. 3 Maxime autem confert
 pulvinar, aut linteum, aut la-
 neum, non durum, laxum, per-
 medium secundum longitudi-
 nem subiectum, aut aliud quid
 quod huic simile existit. 4 Nam
 de canalibus qui sub crura fracta
 subjiuntur, quid consulam am-
 bigo, an supponere ipsos con- 198
 veniat, aut non: 5 profunt enim,
 non tamen quantum putant hi
 qui ipsos supponunt. Non enim
 quiescere cogunt canales, velut
 illi putant. Nam neque dum re-
 liquum corpus aut hac, aut illac
 vertitur, cogit canalis ut crus ne
 sequatur, si non ipse homo ejus
 rei curam habeat. 6 Neque rur-
 sus absque corpore crus moveri
 canalis prohibet, vel in hanc, vel
 in illam partem. 7 Quin & cru-
 delius est lignum subjiere, si
 non simul molle quiddam in 200
 ipsum indatur. 8 At utilissimum
 est in strato permutando, & in
 progressibus ad alvum exone-
 randam. 9 Licet igitur & cum
 canali, & sine canali, & bene, &
 male rem moliri. Verum vulgo
 persuasum est, etiam medicum
 minus delinquere, si canalis sub-
 jiciatur, 10 etiam si minus hoc ar-
 tem referat.

xx. Oportet enim super plano
 quopiam ac molli cubare crus
 ipsum, penitus in directum: alio- 205
 qui necesse est deligationem su-
 perari a distortionem, quæ in po-
 situ contingit, quocumque &
 quantuncumque tandem inclina-
 rit. Respondeat autem deligatus
 eadem quæ etiam prius dicta
 sunt.

ἄσφ' κὺ πῶς ἔπερον εἶρη). ² κὺ γὰρ ἔπιδεδεισι ²⁵ *χρῆ τοιαύτω εἶναι, κὺ τὸ οἴδημα ἔσως ἐξαίρετα εἰς τὰ ἄκρα, κὺ τὰς χολάσας ἔσως, κὺ τὰς μελεπιδέσιαις Διὰ τρίτης, κὺ δύροσκέτω ἰχνοτέρον τὸ ἐπιδεδόμνον, κὺ τὰς ἐπιδέσιαις ἐπὶ μᾶλλον ποιέεσθαι, ἔσως πᾶσι τοῖσι ὀθνοῖσι. ³ πᾶσι μὲν ἄλλοι τε κὺ τὸ πόδα χαλαρῶς, *ὡς μὴ ἄραν ἐγγὺς ἢ ἔγχει αὐτῷ τὸ τρώμα. κατὰ τείνην ἢ μελέσιαις ἔπι κηλῶσθαι ἐφ' ἰκασίη ἐπιδέσθαι χρῆ τὰ ὅσα. ὡς γὰρ ὀρθῶς μῆθησθαι, κὺ λόγῳ ἢ τὸ οἴδημα ³⁰ χαρῆν, ἐπὶ μὲν λεπτότερον κὺ ἰχνοτέρον τὸ ἐπιδεδόμνον χαρῆν ἔσται, ἐπὶ ἢ αὐτῷ πᾶσι χαρῆν ὅσα, ἐνακῶσθαι ἢ τὸ κατὰ τὰσι μᾶλλον. ⁴ ἢ ἐπὶ τῷ ἔσδοματι, ἢ ἐνακῶσθαι, ἢ ἐνδεκακῶσθαι ἢ ἑξήκῳ, τὰς νάρθηκας. πᾶσι μὲν ἄλλοι, ὡς πᾶσι κὺ ἐπὶ τῷ ἄλλοι κατὰ γμασιν εἶρηται.**

XXI. Τῶν ἢ νάρθηκων τὰς ἐνέδρας φυλάττειν κατὰ τὸ σφυρῶν τὸ ἔξιν, κὺ τὸ τένοντα τὸ ἐν τῇ κνήμῃ ἔσως πᾶσι, ὅσα ἢ κνήμης κερταίη) ¹ ἐν πᾶσι ἡμέρησιν, *ὡς ὀρθῶς ἰηθησθαι. ² ὡς ἢ ὑποπίπτῃς ἢ ὅσων πᾶσι διορθῶσιν, ἢ πᾶσι ἐλκῶσιν ὀρθῶσιν, ἐν τῷ μεσηγῶ χρῶν χρῆ λύπησθαι ἔσως πᾶσι μῆθρον μελεπιδέσιαις. ³ ὡς ἢ τὸ ἔτερον ὅσον κηλῶσθαι ἐν κνήμῃ, κατὰ τὰσι μὲν ἄσφ' ὅσων δέσθαι, ἔσως μὲν ἐπιλέπειν χρῆ, ἢ δὲ βλακῶσθαι ἐν τῇ κηλῶσθαι, μάλιστα μὲν ἐν τῇ πᾶσι ἐπιδέσθαι κατὰ τῆσθαι, ὅσον ἐφικῶσθαι) μὲν πᾶσι τὰ καλήμασθαι ἢ μὲν, ὡς τῶσθαι. ⁴ ὅ, πᾶσι αὐτῷ κὺ τῶσθαι ὅσων μῆθρον τῶσθαι ὅσων πᾶσι, ὅσων μῆθρον τῶσθαι ³⁰ εἶρησθαι. ἢ δὲ ἄλλοι ἰηθησθαι ἢ αὐτῷ. ἢ ὅσων τὸ μῆθρον ἄσφ' ἀπικνημῆσθαι*

funt. ² Nam & deligationem talem esse oportet, & tumorem ita attolli ad extremas partes, & laxationes ita, & religationes per tertium diem : & quod deligatur gracilius inveniri, & deligationes magis facere, & pluribus ²¹⁰ linteis, ³ & circumdare pedem laxe, si non vulnus valde propinquum genu fuerit. Extendere autem moderate, & dirigere ossa, in unaquaque deligatione oportet. Si enim recte curetur, & tumor secundum rationem procedat : tum locus qui deligatur tenuior ac gracilior erit, tum ossa adductu faciliora, & extensioni magis obedientia. ⁴ Postquam autem septimus aut undecimus aderit dies, ferulas apponere oportet, quemadmodum ²¹⁵ & in aliis fracturis dictum est.

xxi. Cæterum ferularum locationes vitare oportet, & secundum malleorum rectitudinem, & supra tendinem, qui est in tibia pedis. At tibiæ ossa corroborantur in quadraginta diebus, si recte curentur. ² Si vero suspicionem habeas, os aliquod directione opus habere, aut de ulceratione aliqua timeas : intermedio tempore solvere, & probe coaptata religare oportet. ³ Porro ²²⁰ si alterum tibiæ os fractum fuerit, extensione quidem debiliore opus habet, non tamen deficere, neque segniter agere in extendendo convenit, & maxime quidem omnes fracturas in prima deligatione, quantum ejus fieri debet, extendere oportet. Sin minus, quam citissime. ⁴ Quodcunque enim os non recto modo coaptatum deligans quis compresserit, locus majori dolore vexabitur. ⁵ Reliqua vero curatio eadem est. At vero ex offi- ²²⁵ bus

πικνημίας καλεομένης οχλωδέσπερον
 εν τῇ ἰητρείῃ ἐστίν, κῆ καταβάσι-
 μῶλλον δεόμενον, καὶ, λὺ μὴ ὀρθῶς
 τὰ ὀστέα τεθῆ, ἀδωιάτων κρύψαι. 6
 Φανερόν γδ κῆ ἄσπερον πᾶν ἐστίν, κῆ
 ἐπιβάμην ἐπὶ τὸ σκέλιον πολλῶ
 βραδύτερον διώμῃ αὐ, τρεῖς κα-
 τεηρότ.

XXII. Ἦν δὲ τὸ ἔξω ὀστέον κα-
 τεηρόν, πάλυ μὲν δύφορύτερον φέ-
 ρει, πάλυ δὲ δύκρυπτότερον, κῆ
 λὺ μὴ κελῶς ξυωτεθῆ. ἐπίσπερον
 γὰρ ἐστίν, ἐπὶ πόδας τε ταχέως
 35 ἴσαν. τὸ πλεῖστον γδ ἔσπερον
 ὀχρὸν τὸ ἴσπερον ἔσπερον κῆ ὀστέον. 3
 ἀμα μὲν γδ αὐ τῷ σκέλει καὶ τῇ
 ἰθυσείῃ ἔσπερον, ἔσπερον κῆ τὸ σκέ-
 λιον, τὸ πλεῖστον ἔσπερον τὸ ἴσπε-
 ὀστέον. 4 γδ μηρῆς κῆ κεφαλῆ ἰσπε-
 ὀχρὸν τὸ ὑπερθερον ἔσπερον, αὐτῇ
 ἔσπερον πέφυκε ἔσπερον κῆ ὀστέον, κῆ ὀστέον
 ἔσπερον, ἀλλὰ κῆ τῶν ἔσπερον κῆ
 ἔσπερον. 5 ἀμα ἔσπερον τὸ ἄλλο ἡμισυ ἔσπε-
 μαθς γῆ τενοῦε) ταύτῃ μῶλλον τῇ
 ἔσπερον, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἔσπερον. 6 ἀμα ἔσπερον
 ὅτι παχύτερον τὸ εἶσπερον ἔσπερον,
 40 ὅσπερον κῆ τὸ ἐν τῷ πῆχῃ τὸ κῆ τῶν
 ἔσπερον μικρῶν διακλύσας ἔσπερον λεπτότερον
 κῆ μακρότερον. 7 ἐν μὲν τοῖς τῶν ἄρ-
 ῶ τῶν κῆ τῶν ἔσπερον ἔσπερον ἢ ἰσπε-
 ὀστέον ἔσπερον μακροτέρω ἀνομῆς γδ ὁ
 ἀκῶν τε ἔσπερον ἢ ἰσπερον κῆ μπε. 8 διὰ
 ἐν ταύτῃς τῶν ἰσπερον ἔσπερον μὲν
 ἔσπερον ὀστέον κατεσπῆρας, ταχέως
 αὐ ἐπιβάσις. ἔσπερον δὲ εἶσπερον κατεσ-
 πῆρας, βραδείως αὐ ἐπιβάσις.

XXIII. Ἦν ἔσπερον τὸ ἔσπερον
 κατεσπῆρας, τῶν κατεσπῆρας κῆ ἰσπε-
 ὀστέον αὐτῷ παντός, ὅπως μὴ ἐνδε-
 45 σπῆρας ἔσπερον. 2 πλεοναδῆσαι μὲν γδ
 ἐδὲν αὐ σῖνοις. ἐδὲν γδ, ἐπὶ διεσπῆρας
 τὰ ὀστέα ἰσπερον τῶν κατεσπῆ-
 ρας ἐπιδοῖς πῆρας, ὅσπερον αὐ διώμῃ-

bus his internum, tibia & prima
 tibia appellatum, molestiam ma-
 jorem in curando exhibet, & ex-
 tensione magis opus habet : & si
 non recte coaptata ossa fuerint,
 occultari non possunt. 6 Est enim
 totum conspicuum & carnis
 exors, & hoc fracto, longe tar-
 dius progredi eo crure poterint.

XXII. Si vero externum os
 fractum fuerit, & multo facilius
 ferunt, & multo melius occulta-
 re possunt, etiam si non bene
 fuerit coaptatum. Est enim car-
 230 nosum, & cito in pedes consi-
 stunt. 2 Plurimum enim oneris
 internum tibiae os vehit. 3 Nam
 simul & una cum ipso crure, &
 oneris secundum crus rectitudi-
 ne, majorem laboris partem in-
 ternum os suffert. 4 Femoris
 enim caput supernam corporis
 partem sustinet. Hoc autem in-
 tra crus est, & non extra, sed se-
 cundum tibiae rectitudinem : &
 5 simul reliqua dimidia corporis
 pars huic rectitudini magis ap-
 235 propinquat, & non externe : 6 &
 simul crassius est internum quam
 externum, quemadmodum etiam
 id quod in cubito est, secundum
 parvi digiti rectitudinem, te-
 nuus est & longius. 7 In articu-
 lo tamen inferno non similis est
 ossis longioris constitutio. Inae-
 qualiter enim cubiti gibbus sive
 flexura, & poples flectuntur. 8
 Propter has igitur causas, exter-
 no quidem osse fracto, celeres
 progressus fiunt, interno vero
 fracto, tardi.

XXIII. At vero si femoris os
 fractum fuerit, extensionem praë
 omnibus facere oportet, ita ut
 ne defectuosius fiat. 2 Amplior
 enim facta nihil læserit. Neque
 enim si quis distantia ex vehe-
 mentia extensionis ossa deliga-
 verit,

το κρατέειν ή επίδεξις, ώς τε διε-
 σάναι, αλλά σωέλθοι αυ προς
 άλληλα τὰ όσέα " όπι τάχιστα αυ
 αφισσιν οι τεινοντες. 3 παχειαι γν
 και ισχυραι αι σάερες εδουαι, κρα-
 τησεξι τ' επιδέσθω, άλλ' ε κρα-
 τηήσονται. 4 " οδισ ενό λόγθω, 2
 Δεπειν εν ε αδιασπέπλωσ χει,
 μηδεν επιλείποντω. 5 μεζάλη γν
 ή αιχμηή και βλάση βραχυτερον
 464 τον μηρον' αποδείξαι. 6 χείρ μη γν
 βραχυτέρη γνομήρη και ευκρυ-
 φθείη αυ, και ε μέγα τὸ σφάλ-
 μα' σκέλθω εις βραχυτερον γνομ-
 ήμον, χωλον αποδείξτ' αυθρω-
 πον. 7 τὸ γαε υγες ελεγχι μακρό-
 τερον εον. ώς τε λυσιτελει τ' μελ-
 λοια καιως ιητη δέσθαι, αμφο-
 τερα και αυγλυαι τα σκέλεα μάλ-
 λον ή τὸ έτερον. 8 ισόρροπθω γεν
 αυ ειη αυτες εωυτω. επιτω μη θε
 ικανως και αυνούσης, και θρωσα-
 5 μηρον' χει τῶσι γενερεσι των χει-
 ρων επιδείν τ' αυτην τροπον, ωσπερ
 και παθουεν γαροπλαι. και τας
 δεχρας βαλλόμερον, ωσπερ ειρηται.
 9 και νερόμηρον ες τὸ αυω τη επι-
 δέσθ. και υποκαρνεδω ταυται,
 ωσπερ και παθουεν. και πονείτω
 και αυται, και ρηιζέτω, και μετε-
 παιδείδω ωσ αυτως. 10 και νερθη-
 κων παθουεξις ή αυτη. " κροφίωε 3
 ται ει ο μηρος εν πενήκην ή με-
 ρησι.

xxiv. " Προσξιμείναι τ' χει 4
 ε τὸ δε, όπι μηρες γαυσός εναν ες τὸ
 έξω μέρθω, ή ες τὸ έσω, και ες τὸ
 10 εμπαθουεν' μάλλον, ή ες τ' αποθεν.
 2 ες ταυται τῶνω τα μερεα ε δια-
 σπέφει, επην μη καλωσ ιητη δέη)
 ε δη και η' ταυται ασαρηότερθω
 αυτες εωυτες εναν. 3 ως τε εδλε ευ-
 κρηπίθιν δω α) εν τη Δεσροφ ή αυ
 εν

verit, fieri poterit ut deligatio
 ipsa teneat, ut ita distent: sed
 coeunt inter se ossa quam citissi-
 me, ubi intendentes ipsa remise-
 runt. 3 Crassissimæ enim ac for-
 tissimæ quum sint hac parte car-
 nes, deligationem 'superabunt, 245
 non ab ipsa superabuntur. 4 In eo
 igitur de quo agitur, intensio va-
 lida fieri debet, sic nullam ut in
 partem vertatur, nihilq; deficiat.
 5 Magnum enim dedecus est ac
 detrimentum, femur brevius effi-
 cere. 6 Nam si quidem manus bre-
 vior fiat, & occultari poterit, &
 non magnus est error. At crus si
 brevius fiat, claudum hominem
 efficiet. 7 Sanum enim crus longius
 est, & id redarguit. Quare utilis
 fuerit, ut si quis male curandus
 sit, ambo potius crura fracta ha-
 beat, quam alterum tantum: 8 æ-
 quilibris enim ipse sibi ipsi fuerit
 hoc 'modo. Postquam vero suffi- 250
 cienter extenderis, directione ac
 coaptatione per manuū volas fa-
 cta, eodem modo deligare oportet,
 velut etiam prius scriptum
 est, injectis etiam fasciarum initiis
 velut dictum est, 9 & deligationis
 distributione sursum versus fa-
 cta, & deligatus eadem respon-
 deat, velut etiam prius: & doleat
 eodem modo, & melius habeat, &
 similiter rursus deligetur, 10 & fe-
 3
 255
 3
 quaginta diebus.

xxiv. Insuper vero & hoc
 considerare oportet, quod femur
 gibbosum magis est ad externam
 partem, quam ad internam, &
 magis ad anteriorem, quam pos-
 teriorem. 2 In has itaque partes
 etiam distorquetur, si non probe
 curetur: & sane iisdem partibus
 etiam ipse seipso magis excarnis
 est, 3 ut neque occultari possit in
 distor-

ἂν π τοῖς τοῦ ἰσοπλάσιος, μηχανο-
 ποιείσθαι χρῆ, εἰάσθαι ἐν τῷ βραχίονι
 τῷ ἀξιοσφοδρῶ παρλίηται.
 4 πρὸς ἀεὶ ὁ ἀλλοῦ δὲ χρῆ ὀλίγη
 τῶν ὀστέων κύκλω ἀμφὶ τὸ ἴσιον,
 " Ἐτὰς ἐξέως, ὅπως αὐτοὶ βραχίονες
 τε καὶ τὸ ἄρθρον τὸ κτλ " τῶν πλῆ-
 15 γὰρ καλεομένων πρὸς ἐπιπέδῃ).
 Ἐπὶ ἀλλοῦ συμφέρει, καὶ ὅπως μὴ
 τὰ ἄκρεα τῶν ναρθηκῶν σίνηται
 πρὸς τὰ ἀνεπίπεδα πρὸς ὁμοῦ
 μῆρα. 5 διπλασιάζει δὲ χρῆ διὰ τὸ τῶ
 γυμνῶ ἀεὶ τὰς ναρθηκῶν, καὶ ἔστιν
 καὶ ἔστιν ἰκανῶς. καὶ τῶν ἴσιν ἀεὶ
 τῶν ναρθηκῶν πρὸς μὴ τῶν χρῆ,
 ὅπως μὴ τε κτλ τὸ ὅσον τῶ ἐξελκυστικῶν
 " ὡρῶν τὰ ἄρθρα φύσει πεφυκῶν 7
 των, μὴ τε κτλ τὸ ἄρθρον νεῦρον ἔσται.

xxv. Τὰ δὲ οἰδήματα κατ'
 ἰγνύλι, ἢ κτλ πόδα, ἢ κατὰ πᾶλλον
 ἐξαφρόρμα ὑπὸ τῆς πίεξι, ἐί-
 20 ροίσι (ἢ πολλοῖσι, ἢ παραοῖσιν, ὁ-
 κληροσμοῖσι, οἶνω καὶ ἐλαίω
 ῥιζῶν, κρητῆ ὑποχειρίων κατὰ
 δῆν, καὶ, ἢ πίεζωσιν οἱ ναρθη-
 κες, χαλῶν ἴσων, ἰχθυήσιν δὲ αὐτῶν,
 εἰ ἐπάνω ἐς τὰς ναρθηκῶν ὀστέοι-
 σιν ἰγνοῖσιν ἐπιπέδοις τὰ οἰδήματα,
 ὄξυ ἀμυ, διὰ τῶ κατωτέρω ἐπὶ
 τὸ αὐτὸ νεμῶν. 3 ἔτω γὰρ αὐτῶ
 τὰ ἴσιν ἰγνόν τὸ οἰδήμα ἴσιν
 " καὶ ὑπερτείνῃ ὑπὲρ τὰ ὄξυα 8
 ἐπιπέδομα. 4 ἀλλ' ἔχρη τέτω
 τῶ πρὸς χρῆ τῶ ἐπίπεδο, ἢ
 μὴ κίνδυνος ἢ ἐν τῶ οἰδήματι
 25 φλύκταινῶσι ἢ μελασμοῖς γί-
 νεται δὲ ἐδὲν πῆστο, ἢ μὴ ἄραν
 πῆς πίεξι τὸ κατῆγμα, " ἢ κατὰ κε-
 9 κρομῶν ἔχρη, ἢ " κνή) τῆ χειρὶ,
 ἢ ἄλλο ἢ πρὸς αἰσθητὴ ἐρεθιστικῶν
 πρὸς τῶ χρῶτα. 6 " σπλῶν ἢ, εἰ 19
 μὲν πῆς ὑπὸ αὐτῶν τῶ μὲν ὑποτείνῃ,
 μὴ ὑπερβάλλοντα τῶ ἰγνύλι,
 βλάπτει

distortione. Si igitur hujusmodi
 quippiam suspectum habueris,
 'machinari ea oportet, quæ in 250
 brachio distorto consulimus.
 4 Pauca insuper lintea circa co-
 xam, & locum inter coxas &
 lumbos, circumdare oportet, quo
 & inguina, & articulus circa in-
 termediam crurum ac inguinum
 partem (plechada appellatam,)
 insuper deligetur. Nam & alias
 confert, & ut ne extremæ ferula-
 rum partes lædant, si ad non deli-
 gata adhibeantur. Deficere autem
 oportet semper ferulas, à nuda
 'parte, & hinc atq; illinc multum: 265
 & positionem ferularum semper
 ita providere convenit, ut neque
 super os aliquod circa articulos
 natura prominens, 'neque super
 nervum circa articulum fiat.

xxv. Tumores vero juxta
 poplitem, aut circa pedem, aut
 juxta aliam quampiam partem,
 ex compressione elevatos, multis
 lanis succidis probe carminatis,
 vino ac oleo respersis, cerato
 sublito, deligare oportet, 2 & ubi
 'prefferint ferulæ, citius laxare. 270
 Graciles autem fieri poterint, si
 supra ferulas gracilibus linteis
 tumores deligaris, ab infima par-
 te initio facto, ad supernam pro-
 cedendo. 3 Sic enim quam ci-
 tissime tumor gracilis fieri pote-
 rit, & transcenderit supra priores
 deligationes. 4 Verum hoc deli-
 gationis modo uti non oportet,
 si non periculum fuerit in tu-
 more, pustularum, aut denigra-
 tionis. 5 Tale vero nihil fit, si
 non quis valde 'premat fractu- 275
 ram, aut suspensam habeat, aut
 manu scalpat, aut aliud quid
 quod irritet corpori allabatur. 6
 At vero canalem si quis sub ip-
 sum femur supponat, qui popli-
 tem non excedat, læserit magis
 quam

45 αἱ πωρώσιες ἀδενέσραμ. ' ταύ-
ται μὲ δὴ, ὅσοι τὰ μὲ ὄσεια
κατένηθη, ἐξέχθ' ὁ μὴ, μηδὲ
ἄλλως ἔλκ' ἐγγύετο.

XXVII. Οἷσι ὃ τὰ ὄσεια κα-
τένηθη ἀπλῶ τρώπω, & μὴ πω-
λυσιδεῖ, αὐτήμερα ἐμβληθένται,
ἢ τῆ ὑστεραῖη κτ' χώρῳ ἰζόρμα,
2 καὶ μὴ ἐπίδοξ' ἢ ἀπόσιαι
πρωσφρίδων ὄσεων ἀπιέναι, ἢ &
οἷσιν ἔλκ' μὲ ἐγγύετο, τὰ δὲ
ὄσεια κατένηθά σοι ἐξέχθ', ἐδ'
ὁ τρώπ' τῆς κατήξει' τοῖς-
τ', οἷ' πρωσφρίδους ὄσεων
ἔστας ἐπίδοξ' εἶναι, ἀναπλῶ-
σαι τὸς τοῖς τας. 3 οἱ μὲ μῦτε
465 μέραι ἀραθόν, μῦτε μέραι κα-
κὸν ποιέουσι, ἰητρούσι τὰ μὲ
ἔλκ'α καθαρκῶ πνι, ἢ πρῖοση-
ρῶ ἐπιθῆναι, ἢ ἐναιμον, ἢ ἄλ-
λό π, ἂν εἰώθασι ποιέειν. 4 ἐπιανέω
ἢ, τὸς οἰνηρὸς ἀπλῶας ἢ εἰ-
ερα ῥυπῶρα ὀκῶσι ἐπίδοξ' ἐν,
ἢ ἄλλοι τοῖς τας. ἐπλῶ δὲ τὰ
ἔλκ'α καθαροῦ γήνη, 5 & ἢδη
ξυμφύηται, τότε τοῖς ὀθονίοσι
συχνοῖσι πρῶνται ἐπίδοξ' καὶ
5 γάρηξι καθαροῦ. 6 αὐτῆ μὲ ἢ
ἰησις ἀραθόν ἢ ποιέει, κακὸν ὃ ἢ
μέραι. τὰ μέντοι ὄσεια ἐχ' ὀμῶιως
διώταται ἰδρῶδα ἐς τῶ ἐνω-
τῶν χώρῳ, ἀλλά ἵνι ὀκνηρότε-
ρα τὰ σώματα ἔ' καμρὲ ταύτη
γίη. 7 γήνοτο δ' αὐ' & βοα-
χύτερα, ἂν ἀμφοτέρω τὰ ὄσεια
κατένηθη ἢ πῆχ' ἢ κνήμης.

XXVIII. " Ἄλλοι δ' αὐ' πινες 23
εἰσιν, οἱ ὀθονίοσι τὰ τοιαῦτα ἰη-
τρούσιν ἰσῆως, καὶ ἔθην καὶ
ἔθην ἐπίδοξ' τοῖς ὀθονίοσι. 2
κτ' δὲ τὸ ἔλκ' αὐ' ἀψυλεί-
παι, καὶ ἐῶσιν ἀνεψύχθαι.
10 ἔπῃται ἐπιθέσθαι ἐπὶ τὸ ἔλ-

κ

quoque debiliores ipsis obdu-
cuntur. ' Atque hæc quidem de
his quibus ossa quidem fracta
sunt, non autem extra eminent,
neque alias ulcus factum est.

XXVII. Quibus vero ossa fra-
cta sunt simplici modo, & non
multifido, ita ut eadem die re-
posita sint, aut postridie in sedem
suam recepta, 2 & nullus timor
sit fissorum ossium discessionis:
aut etiam quibus ulcus quidem
factum est, ossa vero fracta non
extra eminent, neque modus
fracturæ talis est, ut sint segmen-
ta à fissis ossibus separata: tales
spes est simplici modo curari
posse. 3 Et quidem sane neque
magni quippiam boni, neque
mali facientes, ulcera quidem
curant aliquo purgatorio, aut
picatum ceratum, (ut empla-
strum cruentis vulneribus ido-
neum) aut aliud quid ex his quæ
facere solent, imponentes. 4 Ego
vero eos laudo qui splenia vino
10 imbuta, aut lanas succidas, aut
aliud quid hujusmodi deligant.
Ubi vero ulcera pura facta fue-
rint, 5 & jam coalescunt, tunc
multis linteis deligare, & ferulis
dirigere conantur. 6 Hæc qui-
dem curatio boni aliquid facit,
nihil autem magni mali. Ossa
tamen non similiter in suam se-
dem firmari possunt. Verum cor-
pora aliquanto tumidiora ea par-
te fiunt, quam fit opportunum:
7 fiunt autem & breviora his
quibus utraque ossa, aut cubiti,
aut tibix fracta sunt.

XXVIII. Alii vero rursus sunt,
qui talia statim linteis curant, &
hinc atque illinc linteis deligant,
ulcus vero ipsum relinquunt, &
perfrigerari sinunt: 2 deinde su-
per ulcus purgatorium aliquod
imponent, & spleniis vino im-
butis;

τοι(ιν, ἢ εἰ μὴ ἔλκῃ εἶχεν. πλῆ-
 θῆ. Διὲ τῶν ὀθονίων μὴ ἐλάσσω
 ἔσω τῶν ἀσπερον εἰρημύρων. 7 ἄλ-
 λά λινι καὶ πωλείω. ὡς δὲ ἐπιδέξῃ,
 δοκίμα τὰ ἐπιδέξῃ μὲν ἢ ἐρμύ-
 ϑου μὲν, πεπιέχθαι δὲ μὴ. 8 φά-
 τω δὲ κτ' τὸ ἔλκῃ μάλιστα ἢ ἐρ-
 μύθῃ. τὸς δὲ χροῖνας τὸς αὐτὰς
 μὲν χροῖ εἶναι ἐπὶ τὸ μῶλλον δοκίμῃ
 ἢ ἐρμύθῃ. 9 τὸς αὐτὰς δὲ ἐπὶ τὸ
 μῶλλον δοκίμῃ χαλαρῷ, ὡς ὅτι καὶ
 ἐν τοῖσι ἀσπερον εἰρηται. 10 μετε-
 πιδεῖν δὲ Διὲ τρίτης πάντῃ με-
 ταποιέοντα ἐς τὸς τριπύρας τὸς
 45 ἀσπερον πηλίσικας, ὡς ὅτι ἀσπερον
 εἶρη), πλῆθῃ ἐς τὸ σύμπαν ἢ ἄσπρον
 πηλίσικῃ ταῦτα ἢ ἐκείνα. καὶ ὡς
 κτ' λόγον τὰ εἰκότα γήνηται, ἰσχυρό-
 τερον μὲν αἰεὶ ἀρεθίσεται τὸ κτ'
 τὸ ἔλκῃ. 11 ἰσχυρὸν δὲ καὶ τὸ ἄλλο
 πᾶν τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιδέξῃ καλε-
 ρήμον. καὶ αἴτε ἐκπυήσεις ἔσον-
 ται θάσας ἢ τῶν ἄλλων ἰηρῶ-
 μύρων ἐλκῶν. 12 ὅτι τε σαρκίως
 ἐν τῷ τρώματι ἐμελαυθῆ καὶ ἐτα-
 ναυτῆρι, ἢ θάσας ἀρεθίσεται) καὶ
 ἐκπύσει ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἰητρῆσει, ἢ
 460 ἐν τῇσιν ἄλλῃσιν. 13 ἐς ὡτὸλας τε
 θάσας ὀρμύθῃ τὸ ἔλκῃ ἔσως ἢ
 ἄλλως ἰηρῶ μύρον. πάντων δὲ τῶ-
 ν αἰτιῶν, ὅτι ἰσχυρὸν μὲν τὸ κτ' τὸ ἔλ-
 κῃ χροῖον γίνεται, ἰσχυρὸν δὲ τὰ
 ἀσπερον. τὰ μὲν ἐν ἄλλοις πάντεσι
 ἀσπερον πηλίσικας χροῖ ἰητρῆσει, ὡς ὅτι
 αὐτὸ ἐλκῶσιαν ὁσέα καὶ ἰηρῶ
 μύρα. 14 τὸς δὲ νάρθηκας ἢ χροῖ
 ἀσπερον. Διὲ τὸ καὶ τὰ ὀθό-
 νια χροῖ τῶσιν, πωλείω εἶναι ἢ τοῖ-
 σιν ἐτέροισιν, 11 ὅτε ἦσον πηλίσικας),
 5 ὅτι τε οἱ νάρθηκας βραδυτέρα
 ἀσπερον γίνονται. 15 ὡς μὲν τοῖς
 νάρθηκας ἀσπερον, μὴ κτ' τῶν
 ἰσχυρῶ ἢ ἔλκῃ ἀσπερον, ἀλλ'
 ὡς ὅτι

in talibus, quam si ulcus non
 esset. Copia vero linteorum non
 minor fit prius relatis, 7 sed etiam
 aliquanto amplior. Si vero deli-
 gatus fuerit, videatur is sibi lin-
 tea 7 firmata quidem esse, non;
 autem compressa: 8 dicatque
 super ulcus maxime firmata esse.
 Eadem autem tempora esse oportet,
 ad hoc ut magis firmata esse
 videantur, 9 & ad hoc ut magis
 laxa videantur, quemadmodum
 etiam in superioribus dictum
 est. 10 Deligatio etiam postea fa-
 cienda per tertium diem, ita ut
 omnia postea faciamus consimili
 modo, velut prius dictum est,
 præterquam quod in totum, mi-
 nus aliquanto hæc quam illa
 comprimenda sunt. Quod si 60
 secundum rationem, quæ fieri
 par est, facta fuerint, gracilior
 quidem semper comperietur ul-
 ceris pars, 11 graciliores autem &
 reliquæ omnes, quæ à deligatio-
 ne continentur: & suppuratio-
 nes citiores erunt, quam in ul-
 ceribus aliter curatis: & 12 quæ-
 cunque carunculæ in vulnere
 denigratæ sunt & mortificatæ, ci-
 tius abrumpuntur ac excidunt in
 hac curatione, quam in aliis: 13
 & ad cicatricem citius pervenit
 72 ulcus, si hoc modo quam si alio
 65 curetur. At omnium horum
 causa est, quod & locus circa ul-
 cus gracilis fit, & quæ circum sita
 sunt, gracilia omnia fiunt. In
 reliquis igitur omnibus consimi-
 liter curare oportet, velut ossa
 sine ulcerationibus fracta. 14 Ve-
 rum ferulas apponere non oporteret.
 Et propterea lintea his plu-
 ra esse debent quam aliis, & quod
 minus comprimantur, & quod
 10 ferulæ tardius apponantur. 15 Si
 tamen ferulas apposueris, non 70
 secundum rectitudinem ulceris
 appones,

ὥστε καὶ χαλαρῶς προσληθῆναι, προσθυμῶν μέρους, ὅπως μηδεμίαν σφίγγειν μὴ ἀληθῆναι ἀπὸ τῶν νεο-
 16 ἤκων. εἶρη ἢ τῆ περὶ ἐν τοῖσι
 ἀσπρον μαλακῶν μέρους (ιν. τῶν
 μέρτοι διαμῶν ἀκρεβῆστέρω καὶ
 πάλαιω χρόνον χρῆ ποιέεσθ' ὅσιν ἐξ
 δόχῃς ἔλκεα γίνε), καὶ οἷσιν ὅσῃ
 ἐξίχθ. 6, τὸ ξύρα πειν ὀλε εἶρησθ',
 17 ἐπὶ τοῖσιν ἰχθυροπότοι (σι τράμα-
 10 (ιν' ἀκρεβῆστέρω καὶ παλυχρονιω-
 τέρω εἶναι χρῆ τῶν διαμῶν.

xxx. Ἡ αὐτῆ ἢ ἰηλρένη ἔλ-
 κίων, 6 οἷσιν ὅσῃ μὴ κατέηχθ' ἔλ-
 10 πῶ ἢ ἐξ δόχῃς μηδὲν ἢ. 2 λῶ ἢ ἐν
 τῆ ἰηλρένη ἔλκεος γίνηται, ἢ τοῖσιν
 ὀθονοί (σι μῶκον πιεχθέντες, ἢ ὑπὸ
 νάρθηκος ἐνέδρης, ἢ ὑπὸ ἀλλῆς πι-
 νὸς προσφάσιος 3 γινάσκε) μὴ ἐν πᾶ
 τοιαῦτα, λῶ ἔλκεος ὑπὸ τῆ τε ὀδύνη
 6 τοῖσι σφυγμῶσι. 4 6 τὸ οἰδημα
 τὸ ἐν τοῖσιν ἀκροί (σι κληρὸν γίνε)
 ἢ τοιαῦτα, 6 εἰ τ' ἀκίλυλον ἐπαι. 11

15 γάργας, ἔξαείρε), ἀπὸρ καὶ αὐθις
 ὑποπέχθ' ταχέως, 5 λῶ ἐν τῶν τοῖσιν
 ὑποπίσσης, λῶ σῶμα χρῆ, λῶ μὴ ἢ
 κνησμός καὶ τὰς ὑποδὲς μύδας, ἢ
 ἐπὶ τὸ ἄλλο τὸ ἐπιδεδεχθῆναι, πισ-
 σσηκῆ κηρωτῆ ἀπὸ τῆ τέρας χρῆσθ'. 6
 λῶ ἢ τῆ περὶ μὴ μηδὲν ἢ, αὐτὸ ὀλε τὸ
 ἔλκεος ἠρετισμῶν ἀερίσκει μεέλω
 ἐπὶ πάλυ ἢ ἀκάθαρτοι, καὶ τῆ μὴ
 σαρκῶν ἐκπυησομένων, τῆ ἢ ἰδύ-
 ραν προσεκπεσθῆναι, τῆ περὶ 8
 δὲν χρῆ ἀναψύχθ' πανταίπει (ιν,
 20 ὅδ' ἢ φοοείσθ' πᾶς ἐκπυήσιαι
 ταύται, ἀλλ' ἰητῆσθ' ἢ, τὰ μὴ ἄλλα
 πᾶσα πάλυ πον τῆσθ' ἢ, ὡσπῆ 6 οἰ-
 σιν ἐξ δόχῃς ἔλκεος ἐγίνεσθ'. τοῖσι ὀλε
 ὀθονοί (σι ἀρχεσθ' χρῆ ἐπιδὲσθ' ἢ
 ἀπὸ τ' οἰδημάτος 8 ἐν τοῖσι ἀκροίσι
 πᾶν χαλαροῖσι. 7 ἢ ἐπὶ τὰ ἐπινέ-
 μεσθ' τῆ ἐπιδὲσθ' ἀπὸ τῆσθ' τὸ αὐτὸ καὶ
 πιπί-

appones, sed ita ut laxæ adhi-
 beantur, providendō ut nulla
 magna ab ipsis constrictio fiat.
 16 Dictum autem hoc quoque est
 in his quæ prius scripta sunt.
 Vicius autem rationem exquisi-
 tiorē, & longioritēpore con-
 stituere oportet, his quibus ab
 initio ulcera fiunt, & quibus ossa
 extra eminent: & in summa di-
 catur, 17 vehementissimis vulne-
 ribus exquisitiore, eoque 17 diu-
 75 turtiore victu uti convenit.

xxx. Eadem etiam curatio
 ulcerum est in his quibus ossa
 quidem fracta sunt, sed ulcus ab
 initio non fuit: 2 verum inter
 medendum factum est, aut ulce-
 re linteis magis compressio, aut à
 ferularum infessu, aut ab alià
 quapiam causa. 3 Cognoscuntur
 autem tales fracturæ, an ulcus
 subfit, & dolore, & pulsibus: 4 &
 tumor qui in extremis partibus
 est, talibus durus efficitur, & si
 digitum admoveris, attollitur:
 5 sed & cito rursus subterfugit. 80
 5 Si igitur tale quid suspicatus
 fueris, solvere oportet: & si qui-
 dem pruritus circa subligationes
 fuerit, aut alia quapiam parte
 deligata, cerato picato pro alte-
 ro uti. 6 Si vero horum nihil
 fuerit, verum ipsum ulcus irri-
 tatum, reperitur nigrum valde
 aut impurum: & futurum est ut
 & carnes suppurentur, & nervi
 insuper excidant: hos omnino
 perfrigerare non oportet, neque
 quicquam has 1 suppuraciones 85
 vereri, sed curare in reliquis
 omnibus consimili modo, velut
 eos quibus ab initio ulcus fa-
 ctum est. Linteis vero deligare
 incipere oportet valde laxis, à
 tumore qui in extremis partibus
 consistit, 7 atque ita deligatio-
 nem distribuere semper sursum
 a a a 2 versus,

πεπίχθαι μὲν μὲν δαμῆ· ἡμέροσ' ἔ
 μέλισσα κτ' τὸ ἔλκθ·, πῶς ἄλλα
 ἐπὶ ἡσόν· τὰ δὲ ὀθόνια τὰ παρῶ-
 ται, ταῦτα μὲν κρητάρῳ ἔσω ἔμῃ σε-
 νά. ⁸ τὸ δὲ πλῆθθ· ἔθ' ὀθονίων ἔσω
²⁵ "ὄσπινωξ· καὶ ἐν τῇ π' νάρεθ' ἐστὶν ¹³
 ἐπιθέσειθ, ἢ ὀλίγω ἔλασον. ⁹ ἐπὶ
 ἔσθ· τὸ ἔλκθ· ἰκωνὸν σπλινθίον τῆ
 λούκῃ κρητάρῳ κεχρησθῆναι. ἢ τε
 γδ' σάρεξ, ἢ τε νεῦρον μελανθῆ,
 παρῶσ' ἐπιπέσει). ¹⁰ τὰ γδ' τοιαῦτα ἔ
 χρῆθ' ἐμελίσειν ἰηρῶσ', ἀλλὰ μαλ-
 θανθίσι, ἄσπινωξ πὶ πυρῆκαυθ.
 μελεπιδίον ἢ ἀφ' ἐτρίτης, νάρεθ' ἰκων
 ἢ μὴ παρῶσ' ἰκων. ἄσπινωξ ἢ ἐπὶ
 μελλόν, ἢ τὸ παρῶσ' ἐπὶ ὀλίγοσ-
 τέσ'. εἰδέναι δὲ χρῆθ, εἴ τε σάρεξ,
³⁰ εἴ τε νεῦρον τὸ ἐκπυρῆθῆναι ἐστὶν, ὀ-
 θῆ ἔσω πολλῶ μὲν ἡσόν νίμεται' ἐπὶ
 πλῆθθ, πολλῶ δὲ ἡσόν ἐκπι-
 σίται, πολλῶ ἢ ἰχνότερα τὰ πι-
 ρελέθ' ἔσται, ἢ εἴ τις ἀπολύσει τὰ
 ὀθόνια ἐπιπέσει πὶ τῶν κρητάρων
 φαρμάκων ἐπὶ τὸ ἔλκθ. ¹¹ καὶ
 τοὶ ἔμ' ἐκπίσει τὸ ἐκπυρῆθῆναι
 ἡσόν, ἡσόν τε σαρκεῖται ἐκένως ἢ
 ἐτέρως ἰηρῶσ' ἰκων, καὶ ἡσόν
 ἀπὸ τῆσ'. πάνθ' αὖ μὲν ἐστὶν ταῦτα
 ὀρθῶσ' ἐπιπέσει ἔμ' ἐμελίσει ἐπίσθ·
¹² παρῶσ' ἰκων ἢ καὶ τὰ χή-
 μαθ, ἢ ἡσόν χρῆθ ἔσται. [ἢ,] ἔθ' ἄλλη
 θίκαθ, καὶ τῶν ὀθονίων ἢ ἐπιθη-
 θήσθ. ¹³ ἢ δ' ἄρα ἔξ' ἀπαθηθῆσ'
³⁵ ἐν τοῖσ' νεοστέσ' αὖ μὴ οἰόμεθ·
 ὄσθ' ἀπὸ τῆσ' ἐπίσθ·, " τὰ δ' ¹⁴
 ἐπίδοξ' ἢ ἀναπαλῶσθ, ἔμ' χρῆθ ὀρ-
 ρῶσ' ἐπὶ τὸ ἐκπυρῆθῆναι τῆσ' ἰηρῆσ'. ¹⁴ ἔ-
 δὲν γὰρ αὐτὸ μέγα φλαῦρον χηρῶσ'.
 ἢ μὲν οἰόμεθ· ἐστὶ τῆσ' χηρῶσ'
 ἐπιπέσει ἀσπινωξ· ἐκπυρῆθῆσ'
 ἐστὶ. ¹⁵ σημεῖον δὲ τὸ δὲ, ἢ μέλλῃ
 ὄσθ' ἀπὸ τῆσ' ἐπίσθ· ἐστὶ ἐν τῶν ἐκ-
 πυρῆθῆσ' τῆσ' ἰηρῆσ'. πύον γὰρ
 συχρόν

versus, nusquam quidem com-
 primendo, sed maxime super ul-
 cus firmando, super alia vero
 minus: & prima quidem lintea
 hæc munda sint, & non angusta.
⁸ Copia vero linteorum tanta
 sit, quanta est si cum ferulis deli-
 gatio fiat, aut paulo minor. ⁹
 Super ipsum autem ulcus suffi-
 ciens est splenium cerato albo
 illitum. Sive enim caro, sive
 nervus denigratus fuerit, exci-
 det. ¹⁰ Talia enim acribus cura-
 re non oportet, sed mollibus,
 velut ambusta. Deligare vero
 postea per tertium diem convenit,
 ferulas autem non apponere.
 Quiescere vero magis quam
 prius, & modico cibo uti. Scire
 vero expedit, sive caro sive
 nervus sit, id quod excidet,
 quod hoc modo multo minus
 ultra depascitur, & multo citius
 excidet, & multo graciliores cir-
 cumsitæ partes erunt, quam si
 quis exolutis linteis, aliquid me-
 dicamentorum purgatoriorum
 super ulcus imponat. ¹¹ Quin &
 si exciderit id quod suppurasset,
 & citius carne repletur, & citius
 ad cicatricem pervenit, quam si
 illo aut alio modo curetur. Om-
 nia sane in hoc sita sunt, ut quis
 hæc recte & moderate deligare
 sciat. ¹² Conferunt insuper &
 figuræ, quales esse oportet, & re-
 liqua victus ratio & linteorum
 aptitudo. ¹³ Si vero in recens
 vulneratis decipiaris, ossium dis-
 cessum non fore putans, quum
 tamen expectatio sit illa emersu-
 ra esse, modum curationis timere
 non oportet. ¹⁴ Nihil enim
 magni mali contigerit, si modo
 bonas ac innocuas deligationes
 manu facere noveris. ¹⁵ Signum
 autem hoc est, si ossium disces-
 sus in hoc curationis modo futu-
 rus

συχνότερῃ ἐκ τῆς ἑλκεῖται, καὶ ὀρ-
 γάν φαίνεται. ¹⁶ πυκνότερον ἔν
 μελεπιδέεται Διὰ τὸν πλάκον,
⁴⁰ ἐπὶ ἄλλως τε καὶ πυρεθῖ' γίνον-
 ται, καὶ ἡ μὲν καὶ ἔτι πίεζονται
 ὑπὸ τῆς ἐπιδέσει, καὶ τὸ ἔλκεται,
 καὶ τὸ ἀεὶ χονδρὰ ἰσχνά.

XXXI. Ὅσα μὲν λεπῶν πῆνυ
 ὀστέων ἀποστάσεις ἐδεμῆς μεζά-
 λης μετὰ τοῦ δένονται, ἀλλ' ἢ
 χαλαρωτέρως ἐπιδέειν, ὡς μὴ ἀπο-
 λαμβάνεται τὸ πύον, ἀλλ' ὄσα
 πύον ἔχει, καὶ πυκνότερον μελε-
 πιδέειν, ἔσ' αὖ ἀποτῆ τὸ ὄστέον, καὶ
 νάρθηκας μὴ ἀποσπῆναι. ² ὀχθ-
 σίαι δὲ μείζοντα ὄσες ἀστάσεις
 ἐπίδοξαι γίνονται, ἡ τε ἐξ ὀρ-
⁴⁵ γῆς ἀπορῶς, ἡ τε καὶ ἐπὶ πύον με-
 τῆς ἀπορῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἰη-
 τρείης δεῖται, ἀλλὰ τὰς μὲν καὶ ἔτι
 πύον, καὶ τὰς διορθώσεως ἔτι
 ποιεῖται, ὡς ὅτι εἶρηται. ³ πλάκ-
 νας δὲ ἡ δὲ διπλῆς, πλάκον μὲν
 ἡμισυμιμιαῖς, μὴ ἐλάσσας
 ὀχθίον δὲ αὖτε καὶ τρώμα ἢ, ἀπὸ
 τῆς τεκμηρίου. ⁴ μῆκος δὲ
 βραχυτέρως μὲν ὀλίγω, ἢ ὡς τε δις
 ἀεὶ κινεῖται ἀπὸ τὸ σῶμα τὸ
 τετραμήρον μακροτέρως ἢ συχνῶ,
 ἢ ὡς τε ἀπὸ ἀεὶ κινεῖται. ⁵ πλῆ-
 θος δὲ, ἰσχύος αὖτε ἑμφέρει
 ποιησάμενον, "τέρας ἐνοῖω μεί-
²⁴ λεινὸν αὐτῶν βρέχοντα, καὶ ὅσα
 μέσας ἀπορῆς, ὡς ἀπὸ δύο ἀπο-
¹ ρῶν "ὑπὸ δέσει ἐπιδέεται, πε-
 ρελοῖται. "καὶ πῆνυ σκεπαρηθὸν
² ἀπορῆς ἀπορῆς τὰς ἀπορῆς ἀφί-
 ναι. ⁶ ταῦτα καὶ τε αὐτὸ τὸ ἔλ-
 κεται ποιεῖν, καὶ καὶ τὸ ἔνθεν καὶ
 ἔνθεν ἔλκεται. καὶ πῆνυ μὲν μὴ,
 ἀλλ' ὅσον ἐρροσμῶς ἐνεκεν τῆς ἔλ-
 κεσαι ἀπορῆς. ⁷ ἐπὶ δὲ αὐ-
 τὸ τὸ ἔλκεται "ἐπιβῆται ἡ δὲ πύ-
 σι, ἡ δὲ,

rus est. Pus enim multum fluit
 ex ulcere, & gliscere ac turgere
 affecta pars videtur. ¹⁶ Frequentius
 igitur deligare oportet, ob
 nimiam humiditatem, & quod
 alias etiam febres fiunt. Et si
 quidem valde premantur à deli-
 gatione, & ulcus, & circumstitæ
 partes graciles fiunt.

XXXI. Quicumque itaque val-
 de tenuium ossium discessus
 fiunt, hi nulla magna mutatione
 opus habent, nisi ' ut laxius deli-
 gatio fiat, ut ne pus intercipia-
 tur, sed facile effluere possit. Sed
 & frequentius deligare oportet,
 donec os discesserit, & ferulas
 non apponere. ² Quibus vero
 majoris ossis discessus expecta-
 tur, siue hoc à principio præno-
 veris, siue etiam postea cogno-
 veris, non amplius eadem cura-
 tionem opus habet. Sed extentiones
 & directiones ita facere oportet,
 velut dictum est: ³ splenia
 vero duplicata, ' latitudine qui-
¹¹⁵ dem dimidio palmo non minora:
 (quale tamen fuerit vulnus,
 juxta hoc conjectura facienda
 est:) ⁴ longitudine vero paulo
 quidem breviora, quam ut bis
 circum fauciatum corpus cir-
 cumduci possint, multo vero
 longiora quam ut semel. ⁵ Copia
 vero tot sint, quot facere
 conducit. Hæc in vino nigro
 austero madefacta, ex medio ini-
 tio facto circumvolvere oportet,
 quemadmodum fascia ex duobus
 initiis deligatur: & ' deinde
¹²⁰ asciatim alternatione ipsorum
 facta, initia dimittere. ⁶ Hæc &
 super ipsum ulcus adhibenda
 sunt, & ab utraque ulceris par-
 te, & ne comprimantur, sed sal-
 tem fulciendi ulceris gratia in-
 cumbant. ⁷ Supra ipsum vero
 ulcus, ceratum picatum impo-
 nere

σπρω, ἢ π τῶν ἐναιμῶν, ἢ π τῶν
 5 ἄλλων φαρμάκων, ἢ ἡ ζυώτρα-
 φόνεσιν, ἐπιτέγει. καὶ ἡ μὲν ἡ ὄρη
 θελή ἢ, ἐπιτέγει τὰ οἶνα τῆς
 σπρωκας πυκνά, ἡ δὲ χημελινῆ
 ἢ ὄρη ἢ, εἰς ἄρα πολλὰ ῥυθμῶν νε-
 νοῖσ μῦρα οἶνα καὶ ἐλαίω ἐπιπέ-
 8 θω. ἢ ἰξάλλω δὲ αἰγῆς καὶ
 6 ἰσπεταῶτα, καὶ διαπόρρω-
 ποιῆν, φυλάσσοντα τῆς ἐπορ-
 ρῆς, μεμημηρόν, ὅτι οἱ τοιοῦτοι
 ἐν τοῖσι αὐτοῖσι χήματι πολ-
 λὸν χροῖον κείμωσι ἐντερίμω-
 τα δευῖα κείμωσι ποιῆσιν.

XXXI. Ὅσως δὲ μὴ οἶον τε
 ἐπιδέσθῃ ἰήσασθαι ἀγῆνην τέταν
 10 τῶν ἐρημῶν τρέπαν, ἢ τῶν ἐι-
 ρησομῶν, τέτῃς ὡς πολέοντα
 καὶ πῖ ἐσοτα, ὅσως δὲ ἴεως χή-
 σασιν τὸ κατεχῆς ἢ σάματι καὶ
 ἰθυσίω περὶ σῆμα τῶν ῥόν. 2 καὶ
 τὰ ἀνωτέρω δὲ κῆλλον ἢ κατω-
 τέρω. εἰ δὲ ἴς μέλλοι καλῶς καὶ
 δὲ χημῶς ἐργάζεσθαι, ἀξίον καὶ μη-
 ρανοποιῆσθαι, ὅσως κατὰ πε-
 15 ςιν διακίβη, καὶ μὴ βιασίω χή-
 σῃ τὸ κατεχῆς τῆ σάματι, κῆ-
 λισα δὲ ἐν κνήμη ἐνδέχεται μη-
 ρανοποιῆσθαι. 3 εἰ μὲν ἔν τινες, οἱ ἐπὶ
 πῶσι τοῖς τῆς κνήμης κατὰ γμα-
 15 ςι, καὶ τοῖσι ἐπιδέομῶσι, καὶ
 τοῖσι μὴ ἐπιδέομῶσι, τὸν πόδα
 ἀκρον περὶ δέσθαι ὡς τὴν κλί-
 νῶν, ἢ ὡς ἀλλῶ ἢ ἐξυλον ὡς
 τὴν κλίβω κατερῶσταις. 4 εἰ τοι
 μὲν ἔν τινος κατὰ ποιῆσιν, ἀγα-
 θὸν δὲ εἶδέν. εἰτε γάρ τῃ κατὰ ἐνε-
 20 δα ἀπὸ ἐπὶ τὸ περὶ δέσθαι
 τὸν πόδα. 5 εἶδέν τε ἵσων τὸ ἄλλο
 σῆμα περὶ ἀνωτέρω περὶ τὸν πόδα,
 καὶ εἰ τῶς σῆμα ἐπὶ τῆσιν, εἰ
 αὐτὸ ἐς τὴν ἰθυσίω εἶδέν ἀφελῆ,
 εἰ μὲν καὶ βλάπτῃ. σπιφαιμῶς γάρ
 25 τῆ

nere oportet, aut aliquod ex em-
 4 plastris cruentis vulneribus de-
 stinatis, aut aliud quoddam me-
 dicamentum, quod familiare ac
 idoneum sit humectationi adhi-
 bendæ : & si quidem æstatis 125
 5 tempus fuerit, vino madefacere
 splenia frequenter oportet. Si
 vero hyems, lanas succidas mul-
 6 tas vino & oleo imbutas adhibe-
 to. 8 Oportet autem capræ pel-
 lem substernere, & defluxiones
 observare, ut facile effluere pos-
 sint, ita ut meminerimus quod hi
 loci in iisdem figuris multo tem-
 pore permanentes, intertrigines
 curatu difficiles faciunt.

XXXII. Qui vero deligatione
 sanari per aliquem ex relatis, aut 130
 'referendis modis non possunt,
 eos magnam huc curam adhibere
 convenit, ut fractam corporis
 partem commode positam ha-
 beat secundum rectitudinem,
 animadversione ad hoc habita,
 2 ut sursum magis quam deorsum
 vergat. Si vero quis bene
 ac facile opus perficere velit,
 operæ precium est etiam machi-
 namenta facere, quo justam &
 non violentam extensionem,
 pars corporis fracta habeat. Ma-
 xime vero in tibia 'machina- 135
 3 menta adhibere expedit. Sunt
 igitur aliqui qui in omnibus tibi-
 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80
 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120
 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140
 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160
 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180
 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200
 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220
 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240
 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260
 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280
 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300
 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320
 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340
 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360
 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380
 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400
 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420
 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440
 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460
 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480
 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500
 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520
 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540
 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560
 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580
 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600
 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620
 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640
 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660
 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680
 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700
 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720
 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740
 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760
 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780
 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800
 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820
 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840
 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860
 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880
 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900
 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920
 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940
 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960
 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980
 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

20 τῷ ἄλλῳ σώματι ἢ τῆ ἢ τῆ ἢ ἔδεν
 κωλύσθ' ὁ δεσμός τὸν πόδα, καὶ τὰ
 ὅσα τῷ ποδὶ προσσηρημένα ἐπα-
 κολῶνται τῷ ἄλλῳ σώματι. ἔστι δὲ
 μὴ προσεδέδετο, ἥσων αὐτὸν διεσπ-
 ρεῖτο. ἥσων γὰρ αὐτὸν ἐγκλιεῖται περὶ 25
 ἐν τῇ κινήσει τῷ ἄλλῳ σώματι. 7
 εἰ δὲ ἴσως σφύρας δύο ἰσάψαιτο ἐκ
 σκύτεσιν ἀγυπτικαῖς τοιαύτας, οἷας
 φορεῖσιν οἱ ἐν τῆσι μεγάλοισι πέ-
 δησιν πολλὸν χρόνον πεπηδημένοι.
 αἱ δὲ σφύραι ἐχρῖεν ἔθην καὶ ἔθην
 χιτῶνας, τὴν μὲν πρὸς τὸν τράματι
 βαθυτέρας, τὴν δὲ πρὸς τῶν χι-
 τῶν βραχυτέρας. 8 εἰς δὲ ὁ κη-
 ραὶ μὲν καὶ μαλθακῆ, ἀρμόζουσα
 δὲ, ἢ μὲν αὐθιγῶν τῶν σφυρῶν, ἢ δὲ
 κλάτῃ τῶν γνάθων. ἐκ δὲ πλα-
 γῆς ἐκατέρη διττὰ ἐκατέρωθεν ἔχει
 προσσηρημένα ἢ ἀπλῆ ἰμάτιον,
 ἢ διπλόν, βραχυτέρα ὡς πρὸς ἀγ-
 κύλας, τὰ μὲν ἢ τῶν σφυρῶν ἐκατέ-
 ρωθεν, τὰ δὲ ἢ τῶν γνάθων. 9 καὶ
 ἢ αὐθιγῶν σφύραι ἕτερον τοιαῦτα
 ἔχει καὶ τὴν ἰθιωρίκην τὴν αὐτῆν.
 10 καὶ πᾶσι κροναῖνας ῥάβδους λα-
 βῶν ἴσων τὸ μέγεθος ἀλλήλησιν
 30 ἐχέσας, πᾶσι μὲν ὡς δακτυ-
 λιασας, μὴ καὶ δὲ, ὡς κεκαμμέ-
 ναυ ἀαρμόζουσιν ἐς τὰ ἀπικωρή-
 ματα, ἐπιμελεόμενον ὅπως τὰ
 ἄκρα τῶν ῥάβδων μὴ ἐς τὸ χροῶται,
 ἀλλ' ἐς τὰ ἄκρα τῶν σφαιρέων ἔγ-
 κέσθ' εἰναὶ ἢ καὶ ζόδια τεταῖα τῶν
 ῥάβδων, καὶ πλέω, καὶ πνι μικρο-
 τέρας τὰς ἕτερας τῶν ἐτέρων καὶ ἵνι
 ἔβραχυτέρας, καὶ μικροτέρας, ὡς ἔ-
 μάλλον διαλείψῃ, ἢ βέλῃ. 11 ἔσπ-
 σιν ἢ αἱ ῥάβδοι ἐκατέρωθεν ἔθην καὶ
 ἔθην τῶν σφυρῶν. 12 ταῦτα τοίνυν ἐ-
 35 κολῶς μηχανοποιηθῆναι, τὴν τῶ
 καὶ πᾶσι δικαίῳ παρέχει καὶ
 ὁμοίῳ καὶ τὴν ἰθιωρίκην, καὶ τὴν
 τράμα-

sed etiam obest. Dum enim ver-
 titur reliquum corpus aut hac,
 aut illac, nihil prohibebit vincu-
 lum illud, quo minus & pes, &
 ossa pedi annexa, reliquum cor-
 pus sequantur. 6 Imo si pes alligatus
 non fuisset, minus distorqueretur.
 7 Si vero quis pilas duas ex corio
 ægyptio confluat, tales quales gestant
 hi qui multo tempore in magnis
 compedibus vincti sunt: habeant
 autem pilæ hinc atque illinc tunicas,
 ad vulneris quidem partes, profun-
 diores: ad articulorum vero partes,
 breviores. 8 Sint item tumidæ ac
 molles, & congruentes ad hoc, ut
 altera supra malleolos, altera infra
 genu coarptetur. Habeat insuper
 utraque duas utrinque appendices
 à latere, aut ex simplici, aut ex
 duplici loro, breviores velut ansas,
 ita ut alteræ sint ab utraque
 malleoli, alteræ ab utraque genu
 parte: 9 & superna pila alteras
 tales habeat secundum eandem
 rectitudinem. 10 Postea virgis
 corneis acceptis, æqualem inter se
 magnitudinem habentibus, crassitu-
 dine quidem digitali, longitudine
 vero ut flexæ appendicibus
 congruant, huc diligentiam adhibeas,
 ut extremæ virgarum partes non
 ad corpus, sed ad summas pilarum
 eminentias in nitantur. Oportet
 autem tria esse virgarum paria,
 aut etiam plura: & alias aliis
 aliquanto longiores, & aliquanto
 breviores ac minores, ut si velis
 magis distendere possis. 11 Locentur
 autem virgæ utraq; hinc atque
 illinc à malleolorum utraque parte.
 12 Hæc itaque si bene machinatus
 fueris, & extensionem justam
 exhibuerint, & secundum
 rectitudinem æqualem, & vul-

τρῶματι πόνθ' ἔδεις αὐ' εἶη. ¹³ τὰ
 γὰρ δ' ὀπιέσματα, εἶπε κ' ὀπιέ-
 ζοιτο, τὰ μὲν αὐ' ἐς τὸν πόδα ἀπά-
 γξιθ', τὰ δὲ, ἐς τ' ἰκνόν. αἴτε ῥά οὐ-
 δι δ' ὕστερα, αἴ μ' ἐνθεν, αἴ δὲ
 ἐνθεν τῶν σφυρῶν. ¹⁴ ὥστε μὴ κω-
 λυέσθ' τῶν ἴσιν τῆς κνήμης. "τό,
 τε τρῶμα δὴ καὶ ἄσκηπτον κ' δὴ-
 βάστακτον. ἔδὲ γὰρ ἐμποδῶν, εἶπε
 ἐθέλοι πῆς δύο τ' ῥά οὐδὴν τὰς ἀνω-
 τέρω αὐτὰς πρὸς ἀκλήλας ζεύξαι.
 40 κ' ἢ πῆς κέφως βέλοισι ἐπιθέσθ' ἄλ-
 λην, ὥστε τὸ ἐπιθεσθ' ἄλλοι μὲν πῆ-
 ρον δ' ὀ τ' τρῶματι εἶναι. ¹⁵ εἰ μὲν
 ἔν αἴτε σφάραγ' ὡσεὶ σπινθίρας, ἔκκα-
 λή, καὶ μαλακὰ καὶ κενὰ ῥά-
 φείεν, ἔκ ἔντασι τῶν ῥά οὐδὴν χρη-
 σῶς εὐθεῖα. ὥσπερ ἤδη εἶρη, δὴ-
 χρησεν τὸ μηχανήμα. εἰ δὲ ἕτε-
 ρῶν μὴ καλῶς ἐξεί, βλάπτει αὐ-
 τῶν μὲν ἢ ὀφελίοι. ¹⁶ χρὴ δὲ καὶ
 τὰς ἄλλας μηχανὰς, ἢ καλῶς μη-
 χανῶσαι, ἢ μὴ μηχανῶσαι. αἴχρον
 γὰρ καὶ ἄτεχρον μηχανοποιεῖσθαι
 45 ἄμηχανοποιεῖσθαι.

XXXIII. Τὸτο δὲ οἱ πλεῖστοι
 τ' ἰηραῶν τὰ καλὴν μάλα, κ' τὰ ξύν
 ἔλκεσι, καὶ τὰ αὐτῶν ἔλκεων, τὰς
 πρῶτας τῶν ἡμερῶν ἰηραῶν εἰς
 εἰρήνην ἔμπροσθεν, καὶ ἔδὲν ἕ-
 ἄτεχρον δὴ κ' τὸτο εἶναι. ² ὅσοι μὲν
 ἀναγκάζον) ὑπὸ τῶν αὐτῶν νεα-
 τρώτων ἐόντων μὴ ἔχοντες ὀθόνια,
 εἰρήνοισι ἔχουσιν αὐτῶν, τῶ-
 πέοισι πλείστη συγνώμη. ³ ἔκ γὰρ
 αὐ' ἕως ἔργου αὐτῶν ὀθόνιων ἀλλό τ' ἕ-
 πολλῶ βέλτοι εἰρήνην ἐπιδήσασιν ἐπὶ
 τὰ τοιαῦτα. εἶναι δὲ χρὴ πάμ-
 45 πολλὰ, καὶ πᾶν καλῶς ἐργα-
 σμένα, καὶ μὴ τραχέα. ⁴ τῶν δ' ἔ-
 ὀλιγων καὶ φλαύρων ὀλιγα καὶ ἢ
 δ' ὡσπερ, ὅσοι τ' ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡ-
 μέρας εἶρα ἐπιδήσασιν, ἔσται
 τ' ἔσται

neri nullus dolor accesserit. ¹³
 Nam quæ expressa fuerint, si
 quid tamen exprimeretur, partim
 ad pedem abducentur, partim ad
 femur: & virgæ ' hinc atque il- ¹⁶⁰
 linc à malleolis accommodatio-
 res erunt, ¹⁴ ut tibix positio non
 impediatur, & vulnus probe im-
 pingat ac sustentetur. Neque
 enim impedimento est, si quis
 velit duas virgas superiores, ipsas
 inter se conjungere, & si quis le-
 viter quid superimponere velit,
 ut id quod superimponitur à
 vulnere elevatum sit. ¹⁵ Si qui-
 dem igitur & pilæ lenes & mol-
 les, & bonæ, & recentes confutæ
 fuerint: & virgarum intentio
 ' probe intenta fuerit, velut ¹⁵⁵
 jam dictum est, commodum erit
 machinamentum. Si vero quid
 horum non recte habuerit, læ-
 ferit magis quam profuerit. ¹⁶
 Convenit autem & alias machi-
 nas, aut bene machinari, aut non
 machinari. Turpe enim est &
 minime artificiosum, in machi-
 nis fruendis à machinis aber-
 rare.

XXXIII. Plerique porro me-
 dici fracturas, & cum ulceribus,
 & sine ulceribus, primis diebus
 lanis succidis curant, & nihil ' ab ¹⁷⁰
 arte alienum ipsis hoc esse vider-
 tur: ² & qui quidem à recens
 vulneratis coguntur, ex linteo-
 rum inopia lanis uti, his pluri-
 mus veniæ locus patet. ³ Non
 enim habuerit quis in linteorum
 penuria, aliud quid multo me-
 lius ad tales deligandas, quam
 est lana. Verum omnino multæ
 lanæ esse debent, & valde bene
 carminatæ, & non asperæ. ⁴ Nam
 paucarum & malarum vires
 etiam modicæ sunt. Qui vero
 ad unum aut duos ' dies, lanis ¹⁷⁵
 deligare justum esse censent, ter-
 tia

40

45

458

26

tia

τρίτη ἢ καὶ τετάρτη ὀθονίοισιν ἐπι-
 δέοντες πιεζέειν καὶ κρατείνευσιν,
 τότε μάλιστα ἔτοι πάλυλα ἰηρα-
 κῆς καὶ κρέβα ἐπίκρηρον ἀσπε-
 τέειν. ἢ κίετα γδ ἡσὴ τῆ τρίτη
 καὶ τετάρτη συμφερίζει πάντα τὰ
 5 τρώματα. ὡς ἐν κεφαλαίῳ ἢ ἐι-
 ρῆαχ, καὶ μηλώσιαις ἢ πείσαις φυ-
 λάττεσθαι ἡσὴ ἐν ταύταισι τῆσιν
 ἡμέραισι, καὶ ὀκτάσι καὶ ἄλλοισι
 τρώμασιν ἠρέδισται. ὁ ἐπίπαν γδ
 ἢ τρίτη καὶ ἢ τετάρτη ἡμέρη ἐπὶ
 τοῖσι πλεῖστοισιν τῶν τρώματων πί-
 κλι τὰς παλιγκρητήσιαι, καὶ ὅσα
 ἐς φλεγμονὴν καὶ ἀκρωτηρίων ὀρ-
 μά, καὶ ὅσα αὐτὴ ἐς πυρετὰς ἴοι. καὶ
 μάλιστα πολλὰ ἄξιον τῶτο μάρτημα,
 εἰ πέρτε ἐξ ἄλλο. ἢ τίνι γδ ὅσα ἐπι-
 κρητωννέει τῶν ἐπικρηρωμάτων ἐν ἰη-
 10 τρακῆ, ἢ καὶ πάλυλα μόνον, ἢ ἀλ-
 λὰ καὶ καὶ ἄλλα πολλὰ νοσήματα;
 ἢ εἰ μὴ ἕως φήσεται τὰλλα νοσήματα
 ἔλκεα εἶναι. ἢ ἐχθρὰ πινὰ ἐξ ἕως ὁ
 λόγος ἐπέκταν. ἢ πολλὰ καὶ δὲ
 ἢ δὲ λείπειται τὰ ἔτερα τοῖσι ἐτέροισιν.

XXXIV. Ὀκτάσι μὲν ἔτι δι-
 καμείειν εἰσελοῖται ἡσὴ αὐτὴ
 ἐπὶ τῆ ἡμέρῃ παρελήθωσιν, ἔπειτα
 κρατείνειν τὴν καὶ κρατείνειν. καὶ ὀθ-
 νίοισιν ἐπιθεῖν, ἔτοι ἐκ αὐτῶν ἀσπύειν
 ὀμώσι φανέειν. καὶ γδ τῶν φλεμ-
 νῆς τὸ ἐπικρηρωμάτων παρελήλυθε,
 15 καὶ τὰ ὅσα χαλαρὰ καὶ ὀστέα μὲν
 τὰ ὅσα τῆ ἡμέρῃ αὐτῆ εἶναι. ἢ πολ-
 λὰ μὲντοι ἡσὴ καὶ αὐτῆ ἡμελίτη
 τῶν ἐξ ὀρθῆς πῖσιν ὀθονίοισιν ἐπιθε-
 σι. ἢ καὶ ἡσὴ γδ ὁ τρώπος ἐσδο-
 μάσις εἰνὸς ἀπιδείκνυται καὶ πα-
 ρεσπύειν ἀνάστηξι τελείως ἐπιθεῖν.
 ἢ τῶν ἢ ὁ τρώπος πολὺ ὑπεροῖ. ἢ
 βλάβος δὲ πινὰ καὶ ἄλλας ἐχθρὰ ἀλ-
 λά μακρὸν αὐτῆ εἶναι πάντα γράφειν.
 ἢ ὀκτάσι καὶ δὲ τὰ ὅσα κρατείνευσιν

tia vero ac quarta linteis deli-
 gantes premunt, ac extendunt
 tunc vel maxime, hi in re multi
 adeo ac magni in medicina mo-
 menti, se imprudenter gerunt. ἢ
 Minime etiam tertia ac quarta
 die, omnia vulnera movere
 oportet: & ut in summa dicam,
 etiam omnes spicillorum admo-
 tiones vitare convenit in his
 diebus, & alia quoque quibus
 vulnera irritantur. ὁ In totum
 enim tertia ac quarta dies in
 180 plerisque vulneribus recrudescen-
 tias pariunt, & quæ ad in-
 flammationem ac immunditiam
 procedunt, & quæ ad febres de-
 veniunt. Et hæc res multi mo-
 menti est ut discatur, ut si qua
 alia. Cum qua enim ex utilissi-
 mis in medicina rebus, non so-
 lum circa vulnera, verum etiam
 circa alios multos morbos, com-
 munionem non habet? nisi quis
 etiam alios morbos ulcera esse
 dixerit. ἢ Habet enim & hic sermo
 aliquam verisimilitudinem. 185
 ἢ Multis enim modis aliis cognati
 sunt.

XXXIV. Quicunque tamen ju-
 stum esse putant lanis uti, donec
 septem præterierint dies, deinde
 vero extendere ac dirigere, &
 linteis deligare, hi non similiter
 imprudentes videri poterint. ἢ
 Nam & maximum inflammatio-
 nis periculum præteriit, & ossa
 laxa ac apta post hos dies sunt.
 ἢ Longe tamen & hæc curatio
 superatur ab ea deligatione quæ
 ab initio linteis fit. ἢ Ille enim
 190 modus præparat ac efficit ut fer-
 ptima die ferulis perfecte deli-
 gari possint. Hic autem modus
 multo tardior est. ἢ Sed & alia
 quædam detrimenta habet. Ver-
 um longum esset omnia scribere.
 ἢ Quibus vero ossa fracta &

καὶ ἐξίχοντα μὴ δαίηται ἐς τῶν
 ἰαντῶν χερσὶν καθιέρουσα, ἢ
 δὲ ἢ κατὰ τὰς. " σιδήρια χερσὶ
 20 ποίεσθαι ἐς τῶτον τὸν τρόπον, ὡ-
 σὺς οἱ μοχλοὶ ἔχουσιν, ὡς οἱ λα-
 τύπει χεῖρονται, τὸ μὲν ἢ πλα-
 τύτερον, τὸ δὲ ἢ στενότερον. 7
 εἶναι δὲ χερσὶ καὶ τεῖλα καὶ ἐπι-
 πλοῖα, ὡς τοῖς μάστιγα ἀρμύ-
 ρησὶ ἢς χεῖρασι. ἔπειτα τε-
 ποῖσι χερσὶ ἄμα τῇ κατὰ τὴν μο-
 χλοῦσαν ὑπεβάλλοντα. πρὸς μὲν
 τὸ κατώτερον ἔ' ὅσες, ἐρείδον-
 τα. 8 πρὸς δὲ τὸ ἀνώτερον,
 τὰ ἀνωτέρω ἔ' σιδήρια. ἀπὸ τῶ
 δὲ λόγῳ, ὡσὺς ἐστὶ λίθον ἢ ἢ
 ξύλον μοχλοῦσι ἰχυρῶς. 9 ἔστω
 25 ἢ δ' ἐναρμύ τὰ σιδήρια ὡς οἶόν
 τε, ὡς μὴ κἀμπήηται. " αὐτῇ
 μεγάλῃ πτωρῆι, ἢ τε τὰ σι-
 δήρια ἐπιτίθεται ἢ καὶ μοχλοῦ-
 τῆι ἢς, ὡς χερσὶ.

XXXIV. Ὅμοια γάρ ἀνθρώ-
 ποις ἀρμύρα μεμηχανῆ), πάν-
 των ἰχυροτάτα ἐστὶ τεῖλα ταῦ-
 τα, ὡς τε πειραζομένη, καὶ μό-
 χλοῦσι, καὶ σφύρασι. 2
 αὐτὸ δὲ τέταν, ἢ ἐνὸς δὴ ἢ
 νου, ἢ πάντων, ἐδὲν τῶν ἐρ-
 γῶν τῶν ἰχυροτάτων οἱ ἀνθρώ-
 ποι ἐπιτελεῖσιν. ἔκειν ἀπρα-
 σῆν αὐτῇ ἢ μόχλοῦσι. 3 ἢ γὰρ
 ἔτως ἐμπεσῆται τὰ ὅσες, ἢ
 σὺν ἄλλω. " ἢ δὲ ἄρα τῆ
 30 ὅσες τὸ αὐτὸ παρηλαγμῶν μὴ
 ἀλλὰ παροῦν, ὃ πρὸς ἀφῆρ, πα-
 ραγλύψαντα χερσὶ ἔ' ὅσες καὶ ἐδρῶν
 τὰ μοχλῶ ἀσφαλῆα ποιῆσαι.
 μοχλοῦσαν ἢ χερσὶ καὶ τέταν αὐτῆ-
 μερῶ, ἢ δὲ περῶα, τελεῖα ἢ
 μὴ, τελεῖα δὲ, ὡς ἢ κῆρα, καὶ
 πεμπήηα. 4 καὶ γὰρ μὴ ἐμπεσῆται,
 ὁχλή-

extra eminentia in suam sedem
 collocari non possunt, his hæc
 restitutio debetur. Ferramenta
 facere oportet ad eum modum
 quem vectes habent illi quibus
 lapidæ utantur, alia latiora, 195
 alia angustiora. 7 Esse vero con-
 venit tria, aut plura etiam, quo
 quis maxime congruis utatur.
 Postea cum his una cum exten-
 sione motionem aggredi oportet,
 ita ut ad inferiorem ossis partem
 subicias, 8 ad superiorem vero
 partem ossis, superiorem ferra-
 menti partem innitendo firmes,
 in summa, quemadmodum si
 quis lapidem aut lignum vehem-
 enter vecte commoveat. 9 Sint
 autem valida ferramenta quan- 200
 tum ejus fieri potest, ut ne fle-
 ctantur. Hoc magnum auxilium
 est, si & ferramenta idonea fue-
 rint, & si quis velut convenit
 commotionem faciat.

xxxv. Nam ex omnibus in-
 strumentis quæ homines machi-
 nati sunt, fortissima hæc tria exi-
 stunt, aselli circumductio, per
 vectes commotio, & cuneorum
 usus. 2 At sine horum uno ali-
 quo, aut sine omnibus, nullum
 vehementissimum opus homines
 perficiunt. Non igitur sper- 205
 nanda est hæc per ferreos illos
 vectes commotio: 3 aut enim
 hoc modo, aut nullo alio, in se-
 dem suam collabentur. Si vero
 superna ossis pars immutata fue-
 rit ac contracta, ut vecti adhi-
 bendo locus non sit commodus,
 sed acutum quid prominat, tunc
 osse scalpendo derafo, securam
 vecti sedem facere oportet. Hanc
 autem per vectes commotionem
 & extensionem, eadem die aut
 secunda facere oportet. Non au-
 tem tertia. 4 Minime vero quar- 210
 ta. 4 Nam etiam si non reponas,
 sed

ὀχλήσαντι δὲ, ἐν ταύτησι τῆσιν
 ἡμέρησι φλεγμονὴ αὐτὴ ποιήσεται,
 εἰ μὴ ἀποδοῖται, ἢ δὲν ἕσονται; πασμοῦν
 μὲν περὶ ἐμβόλων. πάλιν αὖ μὲν
 35 λείν. ταῦτα δὲ χρὴ εἰδέναι. 5 καὶ
 γὰρ, εἰ ἐπιγρηνοῖσι πασμοῦν ἐμβόλων
 ἡμέρησι, ἐλπίδες μὲν εἰ πολλὰ σωτη-
 ρείης. 4 λισσιπέδῃ ὀπίσω ἐμβόλων
 λήν τὸ ὄστρον, εἰ οἷόν τε εἴη, ἀόχλωσ.
 5 καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖσιν χαλαρατέροισι τῶν
 πασμοῦν καὶ τέτανοι ἐπιγρη-
 νονται, ἀλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἐντέθειμέν-
 νοισι μὲλλον, 5 "ὡς εἰ γὰρ ὁ λό-
 γος. 6 εἰ χρὴ ἐν ἐνοχλήσει ἐν τῆσι
 περὶ μὲν ἡμέρησι ταύτησιν,
 ἀλλὰ μελεῖται, 6 ὅπως ἡκιστα φλε-
 μώγη τὸ ἔλκος καὶ μάλιστα ἐκ-
 πύνησιν. ἐπιπύου δὲ ἐπὶ ἡμέρησι πα-
 40 ρέθησιν, ἢ ὀλίγω πάλιν, 6 καὶ
 ἀπύρησιν ἢ, καὶ μὴ φλεγμώγη τὸ
 ἔλκος, τότε ἕσονται κωλύειν ἢ πύρη-
 σιν ἐμβόλων, καὶ ἐλπίδες κρατή-
 σεν. καὶ δὲ μὴ, ἢ δὲν δὲ μάλιστα
 ὀχλήσει ὀχλήσει. 7 καὶ μὲν ἐν ἐμβό-
 λῳ τὰ ὄστρον εἰς τὴν ἐσωτὴν γὰρ
 γυροῖται ἢ δὲ οἱ τῶσπι 8 ὡς
 γὰρ ἐπιπύου, καὶ τὴν ἐλπίδες ὄστρον
 ἀποστήσει, καὶ τὴν μὴ χρὴ δὲ, καὶ
 μὲν ἐλπίδες ὄστρον ἀποστήσει, ὡς
 εἴπω τὸ ὄστρον ὅστρον ἐπὶ πύ-
 σιν τοῖσι τοιαύτοισι τὴν ἐπίδου
 ποιήσει ἐκ μέσων 8 ὅστρον δεξί-
 45 μων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ
 δύο δεξιῶν ἰσοδομοῖσι ἰσοδομῇ).
 8 περὶ μὲν δὲ χρὴ εἰδέναι 8 περὶ
 φλῶ 8 ἔλκος, ὅπως ἡκιστα πύρη-
 ρος καὶ ἐκπύου μὲν ὄστρον πα-
 ρά τὴν ἐπίδου. τοῖσι μὲν γὰρ
 ἐπὶ δεξιῶν ἐπιπύου ἕσονται ὄστρον
 τοῖσι δὲ ἐπὶ δεξιῶν. τοῖσι δὲ ἀπὸ
 δύο δεξιῶν.

xxxv. Ὅστρον δὲ κατηπο-
 ρήθη

sed alias molestiam exhibeas in
 his diebus, inflammationem in-
 duxeris: quanto magis si repon-
 nas? Convulsionem tamen mul-
 to magis induxeris si reponas,
 quam si reponere omittas. Atque
 hæc probe nosse convenit. 5 Si
 enim reponenti convulsio accef-
 serit, non multa salutis spes est.
 4 Commodum autem est rursus
 ejicere os à sua sede, si hoc fieri
 citra molestiam possit. Non enim
 215 in laxioribus quam oppor-
 tunum est, convulsionem ac di-
 stentionem accedunt, sed in his
 quæ magis extenta sunt. Cæter-
 um de qua re nunc nobis sermo
 est, 6 in prædictis illis diebus
 molestiam exhibere non oportet,
 & curam adhibere ut ulcus
 minime inflammetur, & maxime
 suppuretur. Postquam vero se-
 ptem præterierint dies, aut paulo
 plures, si sine febre fuerit, &
 ulcus non inflammatum sit, tunc
 minus vetat' ut reponere tentes,
 220 si spes obtenturum te esse. Sin
 minus, non oportet frustra mole-
 stiam suscipere & inferre. 7 Si igitur
 ossa reposueris in suam sedem,
 jam scripsi sunt modi quomodo
 curare oportet, si ossa discessura
 esse, si non, expectatio sit:
 & si quidem ossium discessus ex-
 pectatio sit, eo quem dixi modo
 cum linteis, in omnibus talibus
 deligationem facere oportet, ex
 medio linteo initio facto' ut plu-
 225 rimum, velut ex duobus initiis
 fascia deligatur. 8 Conjecturam
 autem facere oportet juxta ulce-
 ris formam, quo sit quam mini-
 mum hians ac labiis protuberans
 & expansum. Aliis enim ad dex-
 tram deligare commodum est,
 aliis ad sinistram, aliis ex duobus
 initiis.

xxxvi. Quæcunque vero ossa
 repo-

ρηή ὄσέα ἐμπιστεῖν, ταῦτα αὐτοῖς
 εἰδέναι χρὴ ὅτι δόποσῃ, καὶ ὅσα
 τελείως ἐψιλώθη τῷ σαρκῶν. ² ψι-
 λῶ) δὲ ἐνίων μὲν τὸ αἶμα μέρϑ,
 μετεξέτερον ἢ κύκλωθεν ἀμφιθνή-
 469 σκεσιν ἂν σάρκες. καὶ τῷ μὲν δὲ τῷ
 δρχαίς τρώμαλϑ σισάπρασμ
 ἔνια τῷ ὄστων, τῷ δὲ ἔ. ³ καὶ τῷ μὲν
 μῶλλον, τῷ δὲ ἦσον. καὶ τὰ μὲν σμι-
 κρῶ, τὰ ἢ μεγάλα. Δίφ. ἔν ταῦτα
 τὰ εἰρημῶα σῶκῃ ἐνὶ ὀνόματι εἰ-
 πτεῖν, ὡς τε τὰ ὄσέα δόποσῃ. ⁴ τὰ
 μὲν γὰρ Δίφ. μικρότητα, τὰ δὲ Δίφ.
 τὸ ἐπ' ἀκρῶ ἐχέσθ θάσον ἀφίστα-
 ται. τὰ δὲ, Δίφ. τὸ μὴ ἀφίσταθ,
 5 ἀλλὰ λεπιδῶα καὶ ἐξηραίνεσθ,
 καὶ σαπρῶ θνύονμα. ⁵ αὐτῶς ἢ τέ-
 τοις, Δίφ. φέρει τε καὶ ἰηρήνη ἰη-
 τείνης. ὡς μὲν ἔν τὸ ἐπίπαι τὰ χροῖ
 τῶστων ὄσέα ἀφίστα, ἂν τὰ χροῖ
 μὲν αἰ σκηνήσες. τὰ χροῖ δὲ καὶ
 κῶλῃσιν αἰ σαρκῶ θνύμα. ⁶ ἔ γὰρ
 αἰ ἰσοφύονμα σάρκες καὶ τὸ σι-
 ναρόν αὐταὶ μελίσσιν ἐσιν. τὰ ὄσέα
 ὡς ἐπὶ τὸ πάλυ. ὀλϑ μὲν ὁ κύκλος
 ἔσσει, καὶ ἐν πῶσ αὐτῶ κῶα ἡμέ-
 ρη (ἢ δόποσῃ, καλῶς δόποσῃ). ⁷
 ἔνια γὰρ εἰς ἐξήκοντα ἡμέρας ἀφικ-
 10 νεῖ). τὰ μὲν γὰρ δρχώτερα τῷ ὄστων
 θάσον ἀφίστα. τὰ ἢ σερεώτερα,
 βραδυτέρα. ⁸ τὰ ἢ ἀλλὰ τὰ μέσω,
 πολλὸν ἐνδοτέρω, ἀλλὰ δὲ ἀλλως.

XXXVII. Ἀποπερὶν δὲ ὄστων
 ἐξέχον ἐπὶ τῶνδε τῶν σωμασίων
 χρὴ, καὶ μὴ δυνῆ) ἐμβάλλειν, μι-
 κρῶ δὲ ἰνϑ αὐτῶ δοκῆ δέν πα-
 ρελθεῖν, καὶ οἷον τῆ παραμρεθῶα,
 ἢ τε ἀσπρὸν ἢ καὶ θραῦόν ἢ τῷ σαρ-
 28 κίων. ἔ δυνασθεσὶν ἰν παραρῶα. ψι-
 λὸν δὲ τυχαῖν ἔον, καὶ τὸ τοῖσιν
 ἀφαιρέειν χρὴ. ² τὰ δὲ ἀλλὰ ἐδὲν
 μέγα Δίφ. φέρει, ἔτε δόποσῃσιν,
 15 ἔ τε μὴ δόποσῃσιν. σαφῶς καὶ
 εἰδέναι

repositionem effugerunt, ea dis-
 cessura esse nosse oportet: item-
 que ea quæ carnibus penitus nu-
 data sunt. ² Nudatur autem quo-
 rundam superna' pais, quorum- ²³⁰
 dam vero carnes circumcirca
 mortificantur. Et quibusdam
 quidem ex veteri vulnere aliqua
 ossa emarcuerunt: quibusdam
 vero non: & ³ aliquibus magis,
 aliquibus minus, & partim par-
 va, partim magna. Propter hæc
 igitur relata, uno verbo dici non
 potest, quando ossa sint disces-
 sura. ⁴ Aliqua enim ob parvita-
 tem, aliqua ex eo quod in sum-
 ma parte existunt, citius disce-
 dunt: aliqua eo quod non disce-
 235 dunt, reliccata & marcida effe-
 cta desquamantur. ⁵ Præterea dif-
 fert curatio à curatione. In to-
 tum igitur ossa citissime his dis-
 cedunt, quibus citissimæ sunt
 suppurationes, & citissimæ ac
 optimæ carnis productiones. ⁶
 Subnascentes enim juxta læsam
 partem carnes, plerunque ossa
 ipsa elevat. Totus tamen ossis
 circulus, si in quadraginta die-
 bus discesserit, bene discedet. ⁷
 Quædam enim ad sexaginta dies
 perveniunt. Nam & rariora
 ossa citius discedunt, solidiora
 vero tardius. ⁸ Alia autem mi-
 nora: multo minore temporis
 spacio, alia aliter. ²⁴⁰

xxxvii. Cæterum os extra
 eminens his de causis præsecare
 oportet, si reponi non possit, &
 parum absit ut reponi posse vi-
 deatur, & fieri poterit ut auferat-
 245 tur, & si noxium fuerit, & de
 carnibus quid rumpat, & sensus
 molestiam exhibeat. Sed & si
 nudum fuerit, tale auferre oportet.
² Reliqua sive præseces, si
 ve non præseces, non multum
 refert. Hoc enim certo scire ex-
 pedit,

είδεναι χρεῖ, ὅτι ὄσέα, ὅσα τελέως
 στέρεται τῶν σκελετῶν καὶ ἐπιξη-
 ραίνεται, ὅτι πέντε τελέως ἄπο-
 σήσεται. ὅσα δὲ ἀπλεπιδέσται
 μέλαι, ταῦτα ἔχρη ἀποπρίν. ³
 τεκμηρίωσται δὲ χρὴ ἀπὸ τῶν τε-
 ταγμῶν σημείων τὰ τελέως
 ἀποσησάμενα. ⁴ ἰητρούσιν δὲ τὴν
 ποιήτως ἀλλύεσι καὶ τῇ οἰνηρῇ
 ἰητροίᾳ, ὡς παρὶ καὶ παρὸθεν γέ-
 γραπται, ἢ ἀποσησάμενων ὄσεων.
⁵ φυλάσσεσθαι δὲ χρὴ μὴ καὶ α-
 ψύχρῳσι τέρην τὴν παρῶτον
²⁰ χρονον. ῥιζὴν γὰρ πυρετωδῶν
 κίνδυνον. ⁶ κίνδυνον δὲ καὶ ἀνα-
 σμαίν. παρκαλέεται γὰρ αἰετῶν
 σμῶν τὰ ψυχρά. ποτὲ δὲ καὶ ἔλ-
 κη. ⁷ εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι παρὶ ἀνα-
 κη βραχυτέρα τὰ σώματα ταύτη
 γηρίωσται, ὧν ἀμφοτέρω τὰ ὄσέα
 καλεησάται καὶ παρηλατῆμα ἰη-
 τρῶσται, καὶ οἷς ὅλως καὶ ὀκύ-
 κλη. ⁸ ὄσέα ἀπέση.

XXXVIII. " Ὅσοις δὲ μὴ ²⁹
 ὄσειν ἢ βραχίονον ἐξέχεν, ἔτοι ἔ-
 μέλα παρκαίνονται. τὰ γὰρ ὄσέα
 μεγάλα καὶ πολυμέελα, καὶ πολ-
 λά καὶ ἐπίκαμα τὰ σκελετῶ-
²⁵ ὀκόρμα νεῦρα, καὶ μῦες καὶ φλέ-
 βες. ² καὶ μὴ ἐμδῶλοις, πασμοῖ
 φιλέσιν ἐπιγινεσθαι. μὴ ἐμδλη-
 θεῖσι δὲ, " πυρετῶ ὄσέες, καὶ ἐπίχο-
¹ λαι καὶ λιγνῶδες, ἔπι μελε-
 νον". ³ παρκαίνονται δὲ ἔχ ἡσων,
 οἷσι μὴ ἐμδληθῆ, μηδὲ παρκαίνῆ ἐμ-
 βῶλλεσθαι. ἐπὶ δὲ μέλαι παρκαί-
 νον, οἷσι τὸ κατὰ μέρνον ὄσέα
 ἐξέχεν, ἢ οἷσι τὸ αὐτό. ⁴ παρκαίνον-
 ται δὲ αὐτὸ οἷσι ἐμδληθῆ ἁπα-
 νίως γέ μιν. ⁵ μελέται γὰρ μελε-
 τῶν μέγα ἀφ. φέρει, καὶ φύσις
³⁰ φύσιων τῶν σκελετῶν εἰς ὄφο-
 ρίω. ⁶ ἀφ. φέρει δὲ μέγα καὶ
 ἰώ

pedit, quod ossa quæ carnibus
 perfecte privantur, ac exare-
 scunt, omnia penitus discedent.
 A quibus vero squamæ discessu-
 ræ sunt, ea præsecare non oportet.
³ Conjecturam vero eorum
 quæ discedent, ex constitutis
 signis facere oportet. ⁴ Curare
 autem tales spleniis & vinosâ cu-
 ratione, velut etiam prius de dif-
 cessuris ossibus scriptum est. ⁵
 Sed cavere decet ne primo tem-
³⁵ pore frigidis madefiant. Rigor-
 um enim febrilium periculum
 est. ⁶ Periculum item convul-
 sionum. Frigida enim semper
 convulsionem provocant: quan-
 doque vero etiam ulcera. ⁷ Nosse
 quoque id convenit, necesse esse
 ibi corpora breviora fieri, ubi
 ossa fracta ac immutata curan-
 tur, & quibus totus ossis circulus
 discessit.

XXXVIII. At vero quibus fe-
 moris aut brachii os extra emi-
 net, hi non valde superstites eva-
³⁵ dunt. Nam & ossa magna sunt,
 & multum medullæ habent: &
 quæ simul vulnerantur, multa
 sunt & magni momenti, & nervi,
 & muscoli & venæ. ² Et si qui-
 dem reposueris, convulsionem
 accedere solent. Si vero non re-
 posita fuerint, febres acutæ, &
 biliosæ, & singultuosæ oboriun-
 tur, & denigrantur. ³ Non mi-
 nus autem superstites evadunt
 hi, quibus reposita non sunt, ne-
 que tentatum est ut reponeren-
 tur. Adhuc vero magis ²⁶⁰ eva-
 dunt, quibus inferna ossis pars
 eminent extra, quam quibus su-
 perna. ⁴ Evadunt etiam quibus
 reposita fuerint, atram raro. ⁵
 Nam & curationes à curacioni-
 bus multum differunt, & naturæ
 corporum à naturis, ad facile
 tolerandum. ⁶ Multum etiam
 differt

ἢ ἴσω τῷ βραχίονι καὶ τῷ
μυρῷ τὰ ὄσέα ἐξέρχῃ.

xxxix. Πολλὰ γὰρ καὶ ἐπί-
καιροὶ κατὰ τὰς φλέβων ἐν τῷ
ἴσω μέρει, ἃν ἕναι πληρωσκόμε-
να σφάγια εἰσιν. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν
τῷ ἔξω μέρει, ἧσον δὲ. ἐν τοῖ-
σιν ἔν τριστάσι τρώμασι τὰς
μὲ κινδυνεύει ἔχρη λήθην, οἷοί
πνέες εἰσιν, καὶ παρὰ τὴν κρῆ
πρὸς τὰς καιρῶς. ² εἰ δὲ ἀνα-
κρίσιο μὲν ἐμβάλλειν, ἐλπίσις
δὲ ἐμβάλλειν, καὶ μὴ πολλὰ ἢ
πρὸς ἀκρίσις ἢ ἔξ ὄσέα, καὶ μὴ
ξυμπεδραμῆσι οἱ μῦες, ¹ φε-
35 λείσι γὰρ ξυμπεδρῶν, ἢ μὲ-
χλοῦσι καὶ τέτοισι μὲν τῆς
καταπέσει δὲ αὐτῶν ξυμπεδρῶ-
νοισι. ³ Ἐμβάλλοντα δὲ ἐξέρορον
μολδακὸν πιπίσται κρῆ αὐτη-
μερὸν, ἢ αὐτημερὸν ἐμβλη-
θῆ, εἰ δὲ μὴ, ἔσθ' ἐγγυρῶν
κρῆ. τὸ ⁴ δὲ ἔλκῃ ἰσχυρῶν
κρῆ οἰησῶν κεφαλῆς ὄσέα κα-
τετηγῆς, καὶ ψυχρὸν μηδὲν
πρὸς φέρειν. σιτίων δὲ σερῆσαι
ταλέως, καὶ ἢ μὲ πικρόχολο
φύση ἢ, ὀξύγλυκο δὴ ὄσος ὀλί-
γον ἐπὶ ὕδατι ἐπισκίζονται τε-
πέω διαλύειν ⁵ ἢ δὲ μὴ πι-
40 κρόχολο ἢ, ὕδατι πόμε-
τι κρῆσται. καὶ ἢ μὲν πυρε-
ταίη ξυμπεδρῶς, τισαρεσκὰ δε-
κα ἡμέρας τὸ ἐλάχιστον ἔτα
διαλύειν. ⁶ ἢ δὲ ἀπύρετο ἢ,
ἐπὶ ἡμέρησιν. ἐπὶ τὰ ἐκ πρὸς
αζωγῆς καὶ λόγον, φαυλῶν δια-
πανῶν. καὶ οἷσιν αὐτῶν βλαπῆ
τὰ ὄσέα, καὶ τῶν φαρμακείων
κρῆ τοιαύτων ποιέσται, καὶ ἔλ-
κῶν τῶν μελέτων, ἔ τῶν διαπαν-
ῶσά τως. ⁷ καὶ τὸ ἀπικυρῶ-
μῶν ἔ σωματι μὴ καταπέσειν,
ἀλλὰ

differt an in interna brachii ac
femoris parte ossa extra promi-
neant.

xxxix. Multæ enim & pericu-
losæ venarum extensiones in in-
terna parte sunt, quarum aliqua
si vulnerentur, lethales sunt. ²
Sunt autem & in externa parte,
verum minus. In talibus igitur
vulneribus qualia pericula im-
mineant, ignorare non oportet,
& ad temporum occasiones præ-
dicere. Si ² vero reponere hæc
ossa cogaris, & reponendi aliqua
tibi spes sit, & non multa ossis
immutatio fuerit, & muscoli
non concurrerint (solent enim
concurrere) vestis molitio etiam
his cum extensione, opem bene
ferre poterit. ³ Ubi vero repo-
nis, veratrum molle bibendum ²⁷⁰
dare oportet eadem die, si eadem
die reposita fuerint. Sin minus,
ne aggredi quidem oportet. ⁴ Ve-
rum ulcus curare oportet velut
in capitis ossibus fractis, & frigi-
di nihil adhibere, & cibos peni-
tus auferre; & si quidem amara
bile præditus natura fuerit, fa-
vorum cremorem odoratum co-
ctum, aut acetum mulsimum dul-
ce, in aquam instillato, eoque
pro victu utatur. ⁵ Si vero ama-
ra bile præditus non sit, aquæ ²⁷⁵
portionē utatur. Et si quidem
continua febre laborarit, ad qua-
tuordecim dies ut minimum hoc
victu degat. ⁶ Si vero sine febre
sit, septem diebus. Postea sensim
progressu contingente secundum
rationem ad vulgarem victum
adducatur. Et quibus ossa non
reposita fuerint, eandem item
medicamentum purgationem fa-
cere oportet, & ulcerum cura-
tionem, eundem item exhibere
victum: & ⁷ dependentem de
corpore partem non extendere
' sed

ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν μᾶλλον, ὥστε χαλαρώτερον εἶναι τὸ κτὶ τὸ ἔλθης.

45 ἢ δὲ ὁσέων δόξασαις χροῖνι. ὡσπερ κτὶ παρ' οὐκ εἶρη). μάλιστα δὲ χροὴ τὰ τοιαῦτα Διφυρεῖν. 8 ἀλλ' ἢ πρὸς καλλῶν ἔχει τὴν δόξου- γνῶ. αὐτὴ γὰρ ἐλπίδες ὀλίγαι, κτὶ οἱ κίνδυνοι πολλοί. 9 καὶ μὴ ἐμὸ ἀλλων ἄτεχνον αὐτὸ δόξαις εἶναι, καὶ ἐμὸ ἀλλων αὐτὸ ἐγγυτέρω ἔσθινά τε ἀγάρθῃ, ἢ σαπυρῆς.

XL. Τὰ δὲ ὀλιγοθέματα τὰ κτὶ γένετα, καὶ τὰ Διφυρεῖν τῶν ὁσέων, ὀλιγοτέρα πάλυ τὴ κατ' ἀγκῶνα κινήματων κτὶ ὀλιγοθέμα- 470 ταν. 2 τὸ, τε γὰρ ἀρθρον ἔσθινον ὀ- σαλέστερον ὡς ἐπὶ μεγάλῃ, ἢ τὸ τῆ βραχίονος, κτὶ δικαίῳ φύσει μένον ἔχον, κτὶ ταῦτ' ἐπιφέρει. 3 τὸ ἢ βραχίονος ἀρθρον μέγα καὶ 3 βαθμίδας πλείονας ἔχον. πρὸς ἢ τέτοις, τὰ μὲν κινήσεως ὁσέα ὀλιγο- πηλίσια μῆκος ἐστὶ, κτὶ μικρόν τε ἔκ αὐτῶν λόγῳ, τὸ ἔξω ὁσέων ὑπερέχει ἔσθινος μεγάλης κώλυμα ἐόν, ἀφ' ἧ πίπτουκεν ὁ ἔξω τένων ὀλιγοτῶν 5 ἰγνῶν. 4 τὰ ἢ βραχίονος ὁσέα ἀνι- στά ἐστίν, κτὶ τὸ βραχύτερον παχύτε- ρον συγνῶ. τὸ δὲ λεπτότερον πολλῶν ὑπερβάλλει κτὶ ὑπερέχει τὸ ἀρθρον. 5 ἢ ἐξήρηται μὲν τὸ καὶ τῶν ἢ τῶν ὀσέων κτὶ τῶν κινῶν ἐμφύσειν τὸ ὁσέων ἢ πλείον ἢ μέρῳ ἔχει τὴ ἐξαρτήσεως τῶν ὀσέων ἐν τῷ βρα- χίονι. 6 λεπτόν ὁσέον ἢ πλείον τὸ παχύ. 7 ἢ μὲν φύσει τριστότερος τῶν ἀρ- θρων τέταν κτὶ ὁσέων ἢ ἀγκῶνος.

XLi. Καὶ Διφυρεῖν τὸ τρόπον τῶν φύ- σιν. τὰ κτὶ γὰρ ὁσέα πολλὰ κί- 10 μὸ ὀλιγοθέμα, ῥαϊδίως ἢ ἐμπύπλη. 2 φλεγμονὴ ἢ ἐμὸ ἀλλων παρὰ τὴν, ἐδὲ δεσμός ἢ ἀρθρον. ὀλιγοθέμα ἢ τὰ πλείονα εἰς τὸ εἶναι μέρῳ, ἐστὶ οἷον τε

'sed magis adducere, quo laxior fit pars circa ulcus. At ossium difcessus diuturnus est, velut etiam prius dictum est: maxime vero talia fugere oportet, si modo quis honestam fugam habeat. Nam & spes paucae sunt, & pericula multa: 9 & si quis non reponat, artis expertus esse videri poterit: & si reponat, propinquius ad mortem quam ad salutem perduxerit.

XL. Caeterum luxationes & emotiones ossium circa genua, multo mitiores sunt emotionibus flexuram. 2 Nam femoris articulus pro magnitudine expeditior est quam brachii, & iustam naturam solum habet, eamque rotundam. 3 Brachii vero articulus & magnus est, & sinus plures habet. Ad haec vero, tibiae ossa longitudine inter se similia sunt: & externum os paululum, ne memorabili quidem modo excedit, nullum magnum impedimentum afferens, a quo externus tendo circa poplitem enascitur. 4 At cubiti ossa inaequalia sunt, & quod brevius est, multo crassius est: quod vero tenuius est, multum superat & excedit articulum. 5 Dependet tamen & hoc ex nervis, juxta communem ossium connexionem. Majorem autem partem connexionis nervorum in brachio os tenue habet, quam crassum. 6 Horum itaque articulorum & ossium flexurae cubiti natura hujusmodi est.

XLi. Et propter naturae modum, ossa circa genu saepe quidem luxantur, facile autem rursus incidunt ac reponuntur. 2 Inflammatio vero non magna accedit; neque vinculum articuli. Luxantur autem plerumque in inter-

ὅτι ὅταν κῆρ τὸ ἔξω. ποτὲ ἢ κῆρ τὸ
 ἐξῴν. ³ τῶν ἀπάντων ἀμ-
 βολαί εἰς χυλοποιή. ἀλλὰ τὰ μὲν ἔξω
 εἰς ὄλιθαίνοντα, καὶ ἡδύμην
 χυλὸν τὸ ἄνθρωπον ἐπὶ χαμαιζήλα
 πῶς τὸ ἵκελθῶ ἀνωτέρω ἔχον,
 μὴ μὲν πολλῶ. ⁴ καὶ πᾶσις δὲ
 ὡς ἐπὶ τὸ πελὺ μείλει δὲ κέφ. τῆ
 μὲν καὶ αἰείνου τῶν κνήμων, τῆ δὲ
 15 ἀνταίεινον τὸν μηρόν. τὰ δὲ δὲ κῆρ
 τὸν ἀγκῶνα ὀχλωδὲ σερῶ ἐπὶ τῶν
 ἐπὶ τὸ γόνυ καὶ δυσμεσολώτερον,
 καὶ διὰ τῶν φλεγμονῶν, μὴ μὴ τις
 αὐτῶν ἐμῶσται. ὀλιθαίνοντα μὲν γὰρ
 ἥσσαν, ἢ σκεῖνα δυσμεσολώτερον
 δὲ καὶ δυσταίτερον, καὶ ἐπι-
 φλεγμονῆ μᾶλλον ἢ καὶ ἐπιπυ-
 ρῶ. ⁶ ἐστὶ δὲ καὶ τῶν τὰ μὲν
 παλῆσι, σμικρῶ ἐγκλισίαι. ἄλλο-
 τε ἐς τὸ ὡρὸς τῶν παλῶν μεί-
 ρον, ἄλλοτε τὸ ἔξω. ⁷ εἰ πάντῃ τὸ
 ἄρθρον μεσῶσται, ἀλλὰ μῆρον
 τὸ κατὰ τὸ ἡῶλον ὅς ἐστιν τῶν ὅσων τῶν
 20 βραχίων, ἢ τὸ πῆμα ὅς ἐστιν
 τὸ ὑπερέχον ἔχει. τὰ μὲν ἐν τοιαῦ-
 ται, καὶ τῆ ἢ τῆ ὀλιθαίνοντα, ῥήθλον
 ἐμῶσται, ἢ καὶ ἀπόχρη ἢ κατὰ
 1 τῆσις ἢ ἐς τὸ ἴθυ γνομῆν κατὰ
 ἰθωρεῖν τῶν βραχίων, τὸν μὲν
 κατὰ τὸν κερπὸν τῆς χῆρος τείνου
 τὸ ἢ κῆρ τῶν μαρμάλων παρὰ ἀλ-
 λοντα. ⁸ τὸ δὲ ἐν τῆ ἐτέρῃ ὡρὸς τὸ
 ἐξῆσται ἄρθρον τὸ γένον παρὰ ἀλ-
 λοντα ὡρῶν. τῆ δὲ ἐτέρῃ ἀνταίεινον
 παρὰ ἀλλοῖα εἰς τῶν ἄρθρων.
 εἰς ἀκῆ δὲ εἰς βραχίονας ἐμῶσται
 9 μῆρα, τὰ τοιαῦτα ὀλιθαίνοντα,
 25 μὲν ἢ περὶ φλεγμονῆ ἐμῶσται
 2 τις. ὀλιθαίνοντα ἢ, ὡς ἐπὶ τὸ πελὺ,
 3 μᾶλλον ἐς τὸ ἔσω μέρῳ. ὀλιθαίν-
 οντα ἢ κῆρ τὸ ἔξω. ¹⁰ ὁ δὲ ἄλλα ἢ τῶν
 χῆμων, κῆρ πολλῶς ἐμπίπτει τὰ
 τοιαῦτα καὶ ὡς ἰσχυρῆς κατὰ
 τῆσι.

internam partem, aliquando
 etiam ad externam, quandoque
 etiam ad poplitem. ³ Horum om-
 nium repositiones non sunt dif-
 ficiles. Verum si quidem foras
 aut intro luxentur, hominem in
 humili aliquo sedili sedere oportet,
 ita ut crus altius, non tamen
 multo habeat. ⁴ Extensio autem
 plerunque moderata sufficit, ita ³⁰⁰
 ut ab altera parte tibia, ab altera
 femur in diversum extendatur.
⁵ At ossa circa cubiti flexuram
 molestiora sunt, quam quæ circa
 genu sunt, & difficiliter reponi
 possunt, etiam ob inflammatio-
 nem, si quis non statim reponat.
 Luxantur quidem minus quam
 illa, verum difficiliter reponun-
 tur ac coaptantur: insuperque
 inflammantur, ac callum acqui-
 runt. ⁶ Sunt autem & horum
 plerunque parvæ inclinationes,
 aliquando ad partem ad costas, ³⁰⁵
 aliquando ad externam, ⁷ non
 ut totus articulus sit emotus, sed
 manet quid juxta offis brachii
 cavitatem, qua parte cubiti os
 excedens habet. Talia igitur si-
 ve hac, si ve illac luxentur, facile
 est reponere: & sufficit extensio
 in directum facta, secundum
 brachii rectitudinem, ita ut al-
 ter juxta manus juncturam ex-
 tendat, alter locum sub alis am-
 plectatur. ⁸ Medicus vero altera
 manu ad emotum articulum ad-
 mota, volis impellat: altera ³¹⁰
 prope ad articulum injecta re-
 trudat. Obediunt autem tales
 luxationes, & non tarde repo-
 nuntur, ⁹ si quis antea quam in-
 flammentur reponat. Luxantur
 autem plerunque magis ad in-
 ternam partem: luxantur etiam
 ad externam. ¹⁰ Innotescit id ex
 figura: & talia sæpe etiam ab-
 que vehementi tensione rursus
 incidunt.

προν τ' ὀσέων καὶ τ' ὑδρών συχῆ κατὰ τα(ις). 3 ὁμοῦς ἢ δὴ π(ι)ν ἐξεπαίλησε. σημεῖον ἢ τοῖς ἔτῳς ἐκπαλήσει(ν). ἔδεν γὰρ χεῖρμα τῷ ἀγκῶν(ῶ) καὶ μ(ε)ψα(ρ) δ(ι)ώ(ν). 4 δ(ι) 45 δὴλον δ(ι) ἔ τὸ ἄρ(θ)ρον ψαυόμ(η)ρον. ἡ μὲν ἔν μὴ αὐτίκα ἐμβοληῆ, ἰχυραὶ ἔ βίαιοι φλεγμοναὶ ἔ πυρετωδέες γίνον(τ). 5 ἡ δὲ ἢ δὴ αὐτίκα π(ι)σ(ω)ρ(α)τύχη, δ(ι) ἐμβολον. " χεῖρ 2 ἢ ὀθένιον σελήρον εἰλε(μ)ρόν. ἄρκέσ(η) μὴ μέγα ἐνθέντε πλάγιον ἐς τ' χρομπ(ι)ὺν ἔ ἀγκῶν(ῶ) ἐξαπίνης ἐμ(ε)ψα(ρ) τ' ἀγκῶνα, ἔ ερωσα(ρ)αγ(ι)ν ὡς μάλιτα τ(ι)ν χ(ε)ῖρα π(ρ)ὸς τὸν ἄμ(η)ρον. 6 ἰκανὴ μὲν ἔν αὐτῇ ἡ ἐμβολ(η) τ(οῖ)σιν ἔ τῳ ἐκπαλήσει(ν). ἀ(ρ)θ(ρ) ἔ ἐς τὸ ἴν(υ) κα(τ)ὰ τα(ις) δ(ι)ώ(ν) δ(ι) 471 ἡε(ρ)ί(ζ)ν τῆ(σ)τον τ' τ(ρ)όπον τ' ἐμβολ(η)ς. 7 τοῖσι μὲν τοῖ ἡνεα(ρ)ε(ν) τῆς χ(ε)ρ(ὸς) χ(ε)ρ(ῆ), τ' μὲν ἐμβάλλον(τ)α ἐς τὸ τῷ βραχίον(ῶ) ἐξέχον τὸ π(ρ)ὸς τ(ι)ν χρομπ(ι)ὺν ὀπίσω ἀπωθ(ε)ν. τ' δ(ι) ἡ να κατὰ τ(ε)ν ἐς τὸ ἔ ἀγκῶν(ῶ) ὄξ(υ) ἐμβάλλον(τ)α ἀπωθ(ε)ν ἐς τ(ι)ν ἴθω(ρ)εῖλ(υ)ν ἔ π(ρ)ο(σ)θ(ε)ν ῥέπον(τ)α. " δ(ι)ώ(ν) 3 δ(ι) ἔν τ(ε)τ(ε)ρῶ τ(ρ)όπῳ τ' ὀλιγ(ο)θ(η)σι(ῶ) καὶ κ(ε)ν(η)ν ἡ κατὰ τα(ις) ἡ π(ρ)ο(σ)θ(ε)ν γ(ε)ραμ(η)ρ(ῆ), ὡς χεῖρ κα(τ)α(ρ) 5 τ(ε)ν(τ)ν π(ρ)ὸ ὄσ(ε)α ἔ βραχίον(ῶ) κα(τ)η(ρ)ῆ(τ)α, ἐπ(ι)τ(υ) μ(ε)λλωσιν ἐπιδ(ε)ἄ(ρ)χ(η). 8 ἐπ(ι)τ(υ) ἢ χ(ε)ρ(ῆ)τ(η), ἔ τῳ χεῖρ τοῖσι ἡνεα(ρ)ε(ν) τ(α)ς π(ρ)ο(σ)θ(ε)ν π(ο)ι(ε)ῖ(σ)α(ρ)ς, ὡ(σ)τ(ω)ς καὶ π(ρ)ο(σ)θ(ε)ν γ(ε)ραμ(η)ρ(ῆ).

XLIV. Ἦν ἢ ἐῖς τῆ(σ)πίσω βραχίον(ῶ) ἐκπίση ὀλιγ(ο)θ(η)σι(ῶ) ἢ τῆ(σ)τον γ(ε)νε(τ)α, " ἐπωδ(ι)ω(ν)ά(τ)α(ρ)ν δ(ι) ἔ τῆ(σ)τον 34 π(ι)ν(ι)ων καὶ πυρετωδέε(σ)α(ρ)ν ξυ(μ)ε(ρ)ῶν πυρετῶν καὶ ἀκρ(η)θ(ρ)ῶλων, θ(α)να(τ)α(ρ) δ(ε)ων καὶ ὀλιγ(ο)μ(ε)ρ(ε)ων οἱ τοῖ(σ)τοι ἐκ(ε)ν(η)ν ἢ δ(ι)ώ(ν). 2 ἡ μὲν ἔν αὐτίκα π(ρ)ο(σ)θ(ε)ν, β(ι)ά(ρ)σα(ρ)ς χεῖρ ἐκ(ε)κ(ι)νω(σ)ν(τ)α τ' ἀγκῶνα, καὶ

cedit, & multa nervorum extensio: 3 attamen quidam sane eluctantur. Signum autem his qui ita eluctari sunt. Nihil enim de cubito flectere possunt. 4 Manifestus est etiam articulus ad contactum. Si quidem igitur non statim repositus fuerit, vehementes ac violentæ inflammationes, itemque febriles fiunt. 5 Si vero statim quis occurrat, facile reponi potest. Oportet autem lintheum durum convolutum (suffecerit non magnum) imponere obliquum in cubiti flexuram, & derepente cubitum inflectere, & manum quam maxime ad humerum adducere. 6 Sufficiens igitur fuerit hæc repositio, his qui ita eluctati sunt. Sed & extensio in directum, hunc repositionis modum coaptare potest: 7 volis tamen manus in eminentem brachii partem injectis, juxta flexuram retro impellere oportet, ita ut aliquis inferne iisdem in cubiti gibbum injectis, ad cubiti rectitudinem retrudat. Efficax est etiam in hoc luxationis modo illa extensio quæ prius scripta est, quomodo ossa brachii fracta extendere oportet, ubi sunt deliganda. 8 Postquam vero extenta fuerint, sic cum manuum volis injectis coaptationes facere, velut etiam prius scriptum est.

XLIV. Cæterum si in posteriore partem brachium exciderit (raro autem hoc contingit) hæc luxatio omnium maxime dolorosa existit, & febres continuas meracæ bilis paucorum dierum ac maxime lethales inducit, & tales extendere brachium non possunt. 2 Si igitur statim affueris, extento cubiti gibbo cogere oportet, & sponte incidit.

20' καὶ ἀνέματον ἐμπίπλη. 3' ἢ δὲ ἰ
 γε φάσι πυρετῶνας, ὅσα ἐπιχρῆ
 ἐμβάλλειν. καὶ αὐτὸν γὰρ αὐτὸ ἢ
 ὀδυνῆ ἀναγκαζομένη. ὡς ἐν κε-
 φαλάμω ἐρήσῃ, ἢ ἄλλο χρῆ
 ἀεθρον πυρεταίνον ἐμβάλλειν, ἢ κί-
 σσῃ ἢ ἀσκῶνα. 4' ἐστὶ ἢ καὶ ἄλλο σίνεα
 καὶ ἀσκῶνα ἐὼ χλωδα. τὴν μὲν γὰρ
 τὸ παχύτερον ὀστέον ἐστίν, ὅτε ἐκινή-
 θη ἀπὸ τῆς ἐτέρας, καὶ ἔτε ζυγῆμα-
 πλῆν, ἔτε καὶ αὐτὸν ὁμοίως δού-
 15 ναί. 5' δὴλον ἢ γίνεσθαι ψαυόμενον
 καὶ τὴν ζυγῆμα πλῆν ἢ ἀσκῶνα
 ἢ ἄλλο τὴν ἀσκήσαντα τὸ φλεβὸς τὸ
 αὐτὸν ἢ μὲν πίνουσαν. οἷον ἢ τὸ
 πειθεῖται, ὅσα ἐπὶ ῥηθίον ἐστὶ ἐαυτῆ
 φύσιν ἀναγίει. 6' ἐστὶ γὰρ ἄλλο ἐστὶ
 μίαν ῥηθίον ζυγῆμα κρινῶν
 δύο ὀστέων κινήσειαν ἐστὶ τὸ χυμῶν
 φύσιν ἰδρωθῶναι, ἀλλ' ἀνάγκη
 ὄγκον ἰχθῆν τὴν ἀσκήσαντα. ὡς δὲ
 ἐπιπέδον χρῆ ἐν ἀεθρῶ, ἐν τῇ καὶ
 σφυροῖ ἐπιπέδον εἰρηται.

XLV. Ἐπὶ δὲ αἰσι κατήγνυ)
 τῆ πηχεῖ τὸ ὀστέον τὸ ὑπερτετα-
 μένον τὰ βραχίονι. ὅτε μὲν τὸ χον-
 δρωδες αὐτῆ, ἀφ' ἧς πέφυκεν ὁ τέ-
 20 νων ὀπίσθεν τῆ βραχίονι, καὶ
 ἐπὶ τῆ πινηθῆ, πυρετῶδες καὶ
 κακῆθες γίνεσθαι, τὸ μὲν τῆ ἀεθρον
 μὲν ἐν τῇ ἐαυτῆ χώρῃ. ἴσως γὰρ ἢ
 βάσις αὐτῆς ταύτη ὑπερέχει.
 ὅταν ἢ ἀπαγῆ ταύτη ἢ ὑπερέχει
 ἢ κεφαλῆ τῆ βραχίονι, πλωω-
 δέσπερον τὸ ἀεθρον γίνεσθαι [ἢ] ἢ παν-
 τῆ πινηθῆ. 3' ἀπινεσ-
 σαί, ὡς ἐν κεφαλῶν ἐρήσῃ, πίν-
 τα τὰ κατήγνυμνα τὸ ὀστέον ἐστίν,
 ἢ οἷσι (ἢ μὲν ἔσται ἐκ αὐτῆ γνυ), φλέ-
 βες δὲ καὶ νεῦρα ἐπὶ κρησῆ ἀμφι- 3
 25 φλά) ἐν τῆτοις τῆτοις χυμῶν
 σιν. 4' ἐχύτερον γὰρ θανάτω πελάζει
 ταῦτα ἢ ἐπείνα, ἢ ἐκπυρωθῆ.
 ζυμῶν

incidit. 3 Si vero febris præve-
 nerit, non amplius reponere
 oportet, dolor enim in cogendo
 augefcet. Ut autem in summa
 dicam, neque alium articulum
 febrienti reponere oportet, mi-
 nime vero ' cubiti gibbum. 4 350
 Sunt autem & aliæ læsiones ac
 molestiæ circa cubiti gibbum.
 Hoc enim os crassius, si quando
 ab altero emotum est, neque fle-
 cti, neque extendi similiter po-
 test. 5 Manifestum autem fit ex
 contactu, juxta cubiti flexuram,
 circa venæ dilcissionem supra
 musculum tendentem. Quibus
 autem tale accidit, his non am-
 plius facile est ad suam naturam
 reducere. 6 Neque enim aliam
 ullam communem duorum of-
 sium connexionem ' emotam, ad 355
 pristinam naturam collocare fa-
 cile est: sed necesse est tumo-
 rem habere ipsam disparationem.
 Quomodo vero deligare oportet
 in articulo, dictum est in deliga-
 tione circa malleolum.

XLV. Quibusdam autem os
 cubiti brachio subjectam frangi-
 tur, quandoque quidem cartila-
 ginosa ipsius pars, ex qua tendo
 retro brachium enascitur: & ubi
 hæc emota fuerit, febrile est ac
 malignum. Articulus tamen ma-
 net in suo ' loco, 2 æqualiter 360
 enim basis ipsius hac parte exce-
 dit. Quum autem abductus fue-
 rit ea parte qua caput brachii
 excidit, vagabundus magis fit
 articulus, quam si penitus sit ab-
 ruptus. 3 Nam, ut in summa di-
 cam, omnia ossa quæ frangun-
 tur, minus noxia sunt, quam si
 ossa quidem non frangantur,
 venæ autem & nervi alicujus
 momenti in his locis contun-
 dantur. 4 Vicinius enim ad mor-
 tem accedunt hæc quam illa, si
 b b b 2 febris

ξυμχει πυρετῶ. ὀλίγα γε μὴρ τὰ
τοιαῦτα κητήματα γίνεται. ὅστι
δὲ ὅτε αὐτὴ ἢ κεφαλή ἢ βραχίον
ἢ κῆ τῶν ἐπίφυ(ιν καὶ γινῆ).
ἔτω ὃ δοκέω κακώτερον εἶναι 4
πολλῶ, πολλῶν τι δὴ ἕτερον τῶν
καὶ ἀρκῶνα σινέων εἶναι.

XLVI. Ὡς μὴρ ἔν' ἕκαστα τῶν
ὀλιθιμῶτων ἀρμόσθ' ἐμβάλλειν ἔ
μάλισται ἰητρῶν, γέγραπῆ. Ἐπὶ
ᾧ ἄρ' ἔρημα ἐμβάλλειν ἔ μάλισται
30 ἄρ' ἔρημ' ἔμφερῆ διὰ τὸ πᾶσι τῶν
φλεγμονῆς ἢ νόσων. ἢ γὰρ, λὺ
ἐκπεσόντα αὐτῶν ἐμπύσι, ὁμοίως
Φιλέφ τὰ νεύρα ξυῖται σιν πιέσθ',
ἔ [σδὲν] κωλύει ἐπὶ ποσὸν χρόνον
τῶν τε ἔκτασιν, ὅστω ὡς φιλέφ
ποιέσθ', τῶν τε ξύγκαμψιν. ἢ ἰη-
τρῶν δὲ πέντα ᾧ ἄρ' ἔρημα ἢ
ταῦτα ξυμφέρῃ, ἢ ὄκρσα ἄρ' ἢ,
καὶ ὄκρσα δίστα), ἢ ὄκρσα ὀλι-
δάμν. 4 πᾶσι γὰρ κρῆ ὄκρσιν
πολλοῖσι ἔ σπλῆνισιν καὶ κηρωτῆ
ἰητρῶν, ὡς ὡς ἔ τὰ ἄλλα κατῆ-
35 μά. τὸ ὃ γῆμα ἢ ἀρκῶν ἢ ἔ
τέτοισι πᾶσι πᾶσι δὲ τοιῶν
ποιέσθ', οἷον ὡς, οἷσι βραχίων ἐπε-
δῆσθ' καὶ γαίς, καὶ πῆγῃ. ἢ κηρῶ-
ταῦν μὴ γὰρ πᾶσι τοῖσιν ὀλιθιμῶ-
σι, καὶ τοῖσι κινήμασι, καὶ τοῖσι
κατῆγμασι τῶν τὸ γῆμα ἢ. 6
κηρῶταῦν ὃ ὡς τῶν ἐπὶ τα διά-
τα(ιν, καὶ τὸ ἐκλαύειν ἕκαστα, καὶ
ξυμφορῆν. ἐν τῶν γὰρ ὀδοὶ εἰς
ἀμφοτέρω ᾧ ἄρ' ἔρημα ἢ. ὄκρ-
ταῦν ὃ καὶ δὴ ἀνάληπτον αὐτῶ πᾶ
κρῶνον ἢ τῶν τὸ γῆμα. ἐπὶ ὃ ὡς
τέτοις, εἰ ἄρα κρατηθῆναι ὑπὸ τῶ
40 πᾶσι. εἰ μὴ ἐκλαύειν
ἢ χεῖρ κρατηθῆναι, κρῶσαν αὐ εἰ
μὴ ὡς ἔσθαι. πολλῶ μὴ γὰρ κώ-
λυμα εἶναι, ἀφελείη δὲ ὀλίγον. εἰ
δὲ αὐ ξυγκραμψῆναι, μᾶλλον
δύχευ-

febris continua 'accesserit. Pau-³⁶⁴
cæ tamen tales fracturæ fiunt. 5
Quandoque vero hoc brachii
caput juxta appendicem frangi-
tur: atque hoc quum videatur
multo magis noxium esse, longe
mitius noxis circa cubiti gib-
bum contingentibus existit.

XLVI. Quomodo igitur sin-
gulas luxationes reponere, &
præsertim curare oportet, scri-
ptum est: & quod statim repo-
nere articulum maxime confert,
propter celeritatem 'inflamma-³⁷⁰
tionis nervorum. 2 Nam etiam si
elapsa statim reposita fuerint, si-
militer tamen nervi distentionem
facere solent, & ad tempus
aliquod tum extensionem, quam
facere solent, tum influxionem
impedire. 3 Confert autem om-
nia hæc similiter curare, & quæ
franguntur, & quæ disparantur,
& quæ luxantur. 4 Omnia enim
multis linteis, & spleniis, & ce-
rato curare oportet, velut etiam
alias fracturas. At figuram cubi-
biti 'gibbi in his etiam omnino³⁷⁵
talem facere oportet, qualem in
his quibus brachium fractum, &
cubitus deligabatur. 5 Commu-
nissima enim omnibus luxatio-
nibus, & emotionibus, & fractu-
ris, hæc figura est. 6 Commu-
nissima item ad distentionem
postea faciendam, & ad singula
extendenda, ac inflectenda. Hinc
enim viæ sunt ad utrasque par-
tes consimiles. Commodissima
est etiam hæc figura ipsi ægroto,
ut ipsum & 'gelter, & appensum;³⁸⁰
excipiat. His adde, si à callo ap-
prehensus fuerit, si quidem ex-
tenta manus apprehendatur,
melius fuerit si non adsit, multis
enim impedimento erit, paucis
adjumento. Si vero inflexa, ma-
gis quidem commoda fuerit. Ver-
rum

ξυκαμφιν. ἀλλ' ἐ τ' σπλῶων τ'
 παρ' ὅσον τι αὐτῶν χερῶν ποιεῖται,
 10 ὡς παρ' ἐ τ' ναιρηκων εἶρη). 15 ὁ-
 κηροτέρες τ' ὀλίγων κ' τ' ὅσων παρ-
 πηέναι. τὰς δὲ χροῖνας τὰς δὲ τῆς
 φλεβιγνῆς τε καὶ μέρει, κ' δὲ τῶν
 παρ' ὅσον γεγραμμένων.

niorum appositionem ejusmodi
 facere oportet, velut de ferulis
 dictum est, 15 ita tamen ut pau-
 lo tumidiora super lætam par-
 tem apponantur. Tempora vero
 ab inflammatione, & ab his quæ
 prius scripta sunt, conjectare
 oportet.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

ᾧ

DE

ΑΡΘΡΩΝ.

ARTICVLIS.

Basil. græc.

Foesius sect. VI. 47. 780.

Basil. lat.

47: **Q** ΜΟΥ δὲ ἄρθρον ἕνα 1
 τῶν ὀπίσθιων ὀλιγαίων
 τ' ἐς τὴν μασθάλιν.
 αὐτῶ δὲ, ἐδὲ πρὶ ἐ-
 ὄδον, ἐδὲ ἐς τὸ ἔξω. 2" ἔ μὲν τοι δι-
 2 χυρλίω γε, εἰ ὀλιγαίωνι αὐτῶ, ἢ ἔ,
 καὶ παρ' ἔχων παρ' αὐτῶ, ὅ, ἢ λέγω.
 ἀλλ' ἐδὲ ἐς τὸ ἔμπαρ' ὅσον ἐδὲ πα-
 ὄπωπα, ἐδὲ τῶ ὅπ' ἐδοξέ μοι ὀ-
 λιγαίων. τοῖσι μὲν τ' ἰητροῖσι
 δοκίμ' ἐστὶν ἐς τῶ παρ' ὅσον ὀλι-
 3 γαίων, καὶ μάλιστα ἔξαπιτων)
 10 ἐν τῶ τῶν, ἂν αὐτῶ φθίσις κατὰ
 λάσθ' τὰς σάρκας τὰς παρ' τὸ ἄρ-
 θρον τε καὶ τ' βραχίονα. φαίνεται
 γὰρ ἐν τοῖσι τοῖσ' τοῖσι πᾶσι πα-
 σιν ἢ κεφαλῆ τ' βραχίονα ἐξέχου-
 σα ἐς τῶ παρ' ὅσον. 3" ἐγὼ δὲ πρὶ
 3 τὸ τοῖσ' ἐ φαί' ἐν πεπλωμέναι,
 ἢ κατὰ φλαύρωσ' ἐπὶ τῶ ἰητροῶν,
 ἐπὶ τῶ τῶν δημηγῶν δὲ τῶ τῶ
 τὸ πρῆγμα. ἐδόκειον γὰρ αὐτῶσι
 ἢ γνοσκέναι μὲν τ' οἱ δὲ ἄλλοι
 παντες ἢ γνοσκέναι, κ' σὺν ἢ δὲ αὐ-
 4 μῶ αὐτῶ ἀναγνώσθαι, εἰ μὴ
 5 μάλιστα, ὅπ' ἐστὶ τὸ ἰόντα. 4" εἰ πρὶ
 15 τ' βραχίονα τ' ψιλώσθαι μὲν τῶν

H UMERI vero arti- I
 culum uno modo lu- 285
 xari novi, ad locum pag
 sub alis. Sursum au- 6:1
 tem nunquam, neque ad exter-
 nam partem. 2 Non tamen affir-
 maverim an luxetur, aut non,
 etiamsi habeam quod dicam de
 ipso. Sed neque in anteriorem
 partem unquam vidi, neque
 videtur mihi unquam ex- 5
 cidisse. Medicis tamen vide-
 tur valde in anteriorem par-
 tem luxari, & maxime de-
 cipiuntur in his, quorum car-
 nes tabes circa articulum &
 brachium occupavit. Apparet
 enim in talibus caput bra-
 chii omnino in anteriorem
 partem eminent. 3 Atque ego
 tale aliquando non excidisse
 afferens, ob hanc rem apud
 medicos & vulgus male audi-
 divi. Solus enim ipsis igno-
 rare videbar, alii vero om- 10
 nes cognoscere. Nec potui
 ipsis perfundere, nisi admo-
 dum difficulter, rem ita se
 habere. 4 Si quis in brachio
 supernam humeri partem car-
 nibus

σαρκέων ἢ ἐπιμύδα, ψιλώσθη ἢ ἡ
 ὀμύς ἀνατείνῃ, ψιλώσθη ἢ τὸ τέ-
 νοντα, τὸ κῆρ ἢ μαχαλίω ἔτ κληί-
 δα πρὸς τὸ σῆθ' ἔχοντα, φαίνοισθ
 αὐὴ κεφαλή ἔβραχίον' ἔς τ' ἐμ-
 πρῶθεν ἐξέχουσα ἰχυρῶς, καί ποτε
 σὸν ἐκπεπλωκῆα. ἢ πέφυκε γὰρ ἔς
 τ' ἐμπρῶθεν ὠροπέτης ἢ κεφαλή
 ἔβραχίον' ἔς. τὸ δ' ἄλλο ὄσέον ἔβ-
 βραχίον' ἔς τὸ ἔσω καμπύλον. 6
 "ὀμιλέῃ ἢ ὀβραχίον' τῷ κίλιω τ' 6
 ὠμοπλάτης πλάγιος, ὅταν ὠρῶ
 30 πῖς πὸ λούρας ὠρῶ περὶ ἀμῆν' ἔ-
 ἤ. ὅταν μῆρται ἔς τ' ἐμπρῶθεν ἐκ-
 πινυοῦ ἢ ἔξυμπασα χεῖρ, τότε ἢ
 κεφαλή ἔβραχίον' καὶ ἴξιν τῆς
 ὠμοπλάτης τῷ κίλιω γίνε). 7 ἔκ
 ἐπὶ ἐξέχθη ἔς τ' ἐμπρῶθεν φαίνε).
 πῶς ἐννῶ ὁ λόγος, ἐδὲ ποτε εἶδον
 ἐδὲ εἰς τ' ἐμπρῶθεν ἐκπέσον'. 7
 μὲν ἰχυρεῖα γὰρ ἢ πῶς τ' ἐκ, εἰ
 μὴ ἐκπέση ἀπὸ ἔταως, ἢ ἔ. ὅταν ἔν
 ἐκπέση ὀβραχίον' ἔς τ' μαχαλίην,
 αἶτε πολλοῖσιν ἐκπίπτουσι, πολλοὶ
 ἐπίσταν) ἐμβάλλειν. 8 ὀμπυδύλον
 35 δὲ ἐστὶ τὸ εἰδέναι πᾶντας τὰς τρῶ-
 πας, οἷσιν οἱ ἰητροὶ ἐμβάλλειν, καί
 ὡς αὐτὸς αὐτοῖσι τοῖσι τρῶποισι τέ-
 πεισι μάλιστα χρῶσθ'. 9 χρῶσθ' ἢ χρῶ
 τῷ κρῶσι τῶ τρῶπων, μὲν τ' ἰχυρῶ-
 ταῖσι ἀνάγκην ὀρεῖς. 10 κρῶσις
 ἢ ὁ ὑστατος γὰρ ἀφ' ὀμῆν' ἔς.

II. Ὅσοι μὲν ἐν πυκνῶν ἐκ-
 πίπτει ὁ ὠμος, ἰκανοὶ ὡς ἐπὶ τὸ
 πᾶσι σφίσι ἀντὶ σφίσι ἐμ-
 βάλλειν εἰσίν. 2 "ὀψέντες γὰρ τ' ἐπέ-
 ρης χρῶς τὰς κινδύλους ἔς τ' μα-
 χαλίω, ἀναγκάζουσι αὐὰ τὴ ἀρ-
 θρον. τ' ἢ ἀγκῶνα ὠρῶ γίνε) ἐπὶ
 40 τὸ σῆθος. 3 "τ' αὐτῶν τ' τρῶπον τ' ἔ-
 τον κῆρ ὀια τρῶς ἀν' ἐμβάλλοι, εἰ αὐ-
 τὸς μὲν ὑπὸ τ' μαχαλίω, ἔσω τέρω ἔ-
 ἀρῆς ἐκπεπλωκῆτος, ὑποτείνας
 τὰς

nibus denudarit, denudarit au-
 tem qua parte musculus sursum
 tendit. Nudarit item tendinem,
 qui sub alis, & juxta claviculam
 ad pectus est: 5 apparuerit uti-
 que ' caput brachii in anteriori-¹⁵
 rem partem, reliquam autem
 brachii os, ad externam partem
 incurvum. 6 Converteratur au-
 tem brachium cum scapulæ cav-
 itate obliquum, quum juxta
 costas fuerit porrectum. Quum
 vero ad anteriorem partem exten-
 ta fuerit tota manus, tunc
 brachii caput è directo est in sca-
 pulæ cavitare, 7 & non amplius
 in anteriorem partem eminere
 conspicitur. Verum de quo nunc
 est sermo, nunquam vidi ' in an-²⁰
 teriorem partem elapsum: non
 tamen affirmarim ne de hoc quid-
 em, an ita excidat, nec ne.
 Quum igitur exciderit bra-
 chium ad locum sub alis, multi
 reponere noverunt, utpote quod
 multis elabatur. 8 Eruditi au-
 tem est omnes modos nosse, qui-
 bus medici id reponunt, &
 quo modo quis his modis quam
 optime utatur. 9 Optimo ve-
 ro horum modorum uti oportet,
 si fortissimam necessitatem
 videris. 10 Optimus au-
 tem est ' qui postremus descri-²⁵
 betur.

II. Quibuscumque igitur fre-
 quenter humerus excidit, hi ple-
 runque ipsi sibi ipsis ad reponen-
 dum sufficientes sunt. 2 Immissis
 enim alterius manus digitis ac
 nodis in locum subalarem, arti-
 culum sursum cogunt, cubiti ve-
 ro gibbum ad pectus adducunt.
 3 Eodem etiam modo medicus
 reponet, si ipse quidem sub alam,
 articulo magis intro elapso, sub-
 tentis digitis à costis diducat, ita
 ut capite ' suo in summum hu-³⁰
 merum

10 τὸ σῶμα, τ' χερὸς τ' συναρῆς ἐπι
 θέτεται τῆνομύης. 10 ἐπιταίμάν-
 τος μαλθακῆ, πλάτος ἔχοντες ἰσχυ-
 ρόν, ὅταν ἡ σφαῖρα εὐεθῆ εἰς τ' μα-
 χάλην, πρὸ τῆν σφαῖραν πρὸς ἑ-
 βλημύς τ' ἰμάντες, καὶ κατέχειος,
 λαοὶ μύς ἀμφοτέρων τ' δ' ἰμάντες
 ἰμάντες, ἀντικατατίθεν πῶτα ὑπερ
 πεφαλῆς τ' κατὰ τῆνομύς κατήμε-
 νον τῶ ποδὶ πρὸς ἄνω πρὸς τ' ἀ-
 κρῶμεις τὸ ὅσον. 11 ἡ δ' σφαῖρα ὡς
 εἰσώπεται καὶ ὡς μάλιστα πρὸς τῶν
 πολυρέων κείτω, καὶ μὴ ἐπὶ τῆ κε-
 15 φαλή τ' βραχίονος.

cumtrahatur, dum læsa manus
 in alteram partem extenditur.
 10 Postea ubi pila sub alam sub-
 dita fuerit, molle lorum suf-
 ficienti latitudine præditum,
 circum pilam circumdare oportet,
 ita ut quidem eo loto ex 50
 utrisque initiis apprehenso sur-
 sum retrahat, à capite ejus
 qui extenditur confidens, &
 pede ad summi humeri os in-
 nitens. 11 Pila vero quam pe-
 nitissime & maxime intus ad
 costas sita fit, & non ad brachii
 caput.

III. Ἐστὶ καὶ ἄλλη ἐμβόλη,
 ὡς καταμίζεσθαι ἐς ὄρθον. μείζω 3
 μῦτοι εἶναι χρὴ τ' κατωμίζεσθαι.
 Διαλαοῦντα δ' τ' χεῖρα, ὑποθεῖ-
 ναι τ' ἄμρον τ' εὐαυτῆς ἐπὶ τ' μαχά-
 λην ὀξύ. 2 κατὰ τῆν ὑποσπίψαι,
 ὡς ἀνὸς ἐπὶ τῆν ἔδρη, ἔτω συλασίμε-
 νον, ὅπως ἀμφὶ τ' ἄμρον τ' εὐαυτῆς
 κρεμάσται τὸν ἀνθρώπον καὶ τ' μα-
 χάλην. αὐτὸς δ' εὐαυτὸν ὑψηλότε-
 ρον ἐπὶ τῆτον τ' ἄμρον ποιεῖται, ἢ
 ἐπὶ τ' ἔτερον. 3 τ' κρεμυμύς τὸν
 βραχίονα πρὸς τὸ εὐαυτῆς σῆθ. 4
 20 πρὸς ἀνακίχεται ὡς τάχιστα. 4 εὐ-
 τάτω δ' τῶ χήματι πρὸς ἀναστέ-
 λω, ὅκωταν μελεωρήσῃ τ' ἀνθρώπον,
 ὡς ἀνὸς ἐπὶ τὸ ἄλλο σῶμα αὐτῶ,
 ἀντίον τ' βραχίονος κατεχομύς. καὶ
 εἰ ἀγαν κέφ. 5 ἐπὶ ὁ ἀνθρώπος,
 πρὸς ἐπικρεμασθήτω τῆτον ὅπι-
 θέν πρὸς κέφους πῶς. 5 αὐτῶ δ' εὐ-
 βολαὶ πᾶσαι καὶ παλαστήριον δὲ
 χρεσὶ εἰσιν, ὅπ' ἐδὲν ἀλλοίαν δρ-
 μῶν δέον τ' ἐπὶ σενεχθῶναι. χρὴ
 σαφὲς δ' αὐτῶ καὶ ἀκ. 6 ὡς αὐτῶ 4
 καὶ οἱ πρὸ τὸ ὑπερον ἀνακίχεται,
 25 εἰ γὰρ καὶ τ' κατὰ φύσιν ἐμβόλη καὶ.
 25 ἡ δ' τὸ μὲν ὑπερον κατὰ λήχθαι τα-
 βῆν καὶ μαλθακῆ ἥσον γὰρ αὐτῶ
 λιστάνοι,

III. Est & alia repositio, quum
 humerum alter subdit. Majorem
 tamen esse oportet eum qui hu-
 merum supponit, ita ut apprehensa
 manu, humerum suum
 acuminatum sub illius luxati
 alam supponat, 2 & deinde ali-
 55 quantum verset, ut velut sedi in-
 fideat, ea conjectura facta, ut
 homo illa circa humerum suum
 ex ala pendeat, ipse vero seipsum
 in hunc humerum altiore faciat,
 quam in alterum, 3 brachium
 autem pendens ad pectus suum
 quam citissime cogendo adducat.
 4 In hac vero figura insuper
 concutiat, ubi hominem sustulerit,
 quo reliquum corpus in adversam
 partem brachio quod continetur
 vergat. Si vero valde levis fuerit
 homo, 60
 puer aliquis levis insuper ex ipso
 retrosum dependeat. 5 Atque hæc
 omnes repositiones in palæstra
 usitatae sunt, eo quod non opus
 habent aliorum instrumentorum
 importatione. Poterit tamen quis
 etiam alibi his uti. 6 Sed & qui
 circum pistillum cogunt, propemodum
 secundum naturam reponunt. Oportet
 autem pistillum molli quadam
 fascia esse involutum:
 b b b s minus

λιδοίνοι, ἡ ἰσχυροτάτη ἢ μεσηγυ
 τῷ πλάγιον ἢ τῷ κεφαλῆς τῷ βρα-
 χίον. 7 καὶ, ἢ μὲν βραχὺ ἔη τὸ
 ὑπερον, καθῆαυτῶν ἢ τῷ ἄνωγον
 ἐπί τινος, ὡς μέλις τῷ βραχίονα
 ὡς ἐπὶ ἀκροῦ δυνάμει ὡς ἐπὶ τὸ ὑπερον.
 μέλις τῶν ἔσω μακρότερον τὸ ὑπε-
 ρον, ὡς ἀνῆλθὸς ὁ ἀνωγον κρέ-
 μαυτῶν μικρῶν δὲν ἀμφὶ τῷ ἔξω.
 καὶ πῶς ὁ μὲν βραχίονα καὶ ὁ πῆχυς
 30 ὡς ἀναστρέφεται ὡς ἐπὶ τὸ ὑπερον
 ἔσω. 8 τὸ δὲ ἐπὶ γίτερον τῷ σώμα-
 τος καθῆαυτῶν πῶς ἰσχυ-
 ροτάτων καὶ τῷ ἀγῆνα ὡς τῷ πῆ-
 κηδία πῶς χεῖρας, αὐτῆ ἢ ἐμὸν ἢ
 καὶ φύσιν ἐπιφάνειαν ἐπὶ ἐμὸν ἢ
 δυνάμει, ἢ χεῖρας σκευάσωνται
 αὐτῶν. 9 ἢ ἀγῆ καὶ ἢ ἀγῆ κλι-
 5 μακρῶν ἔτερη πῶς πῶς, καὶ ἐπὶ
 βελτίων, ὅτι ἀσφαλτερώς αὐτὸ
 σῶμα, τὸ μὲν τῆ, τὸ δὲ τῆ, ἀνε-
 σηκωθεῖν μετῶν ἐπὶ. ὡς ἐπὶ τὸ
 ἰσχυροτάτων ὁ ἄνω, ἐπὶ καθῆαυ-
 35 πῆκα, ὡς ἐπὶ ἀκροῦ τῶν τῶν σῶμα
 κίνδυνος, ἢ τῆ, ἢ τῆ. 10 ἢ καὶ μὲν
 τῶν καὶ ἐπὶ τῶν κλιμακῶν ἐπὶ δὲ
 δὲ τῶν τὸ ἀνωγον ἐπὶ τῶν ἐναρ-
 μῶσων ἐπὶ τῶν κλίον τῶν μακρῶν, ὁ
 ὡς ἀναστρέφεται τῶν κεφαλῶν τῶν
 βραχίονος ἐπὶ τῶν φύσιν ἀπὲ-
 ναί.

IV. Κρατῆσι μὲν τοὶ πῶσων
 ἐμὸν ἢ τῶν δὲ. ἔξωλον καὶ εἶνα
 πῶσων μὲν ὡς πεντεδάκτυλον ἢ
 τετραδάκτυλον τὸ ἐπί τινος. 2 πῶ-
 χος δὲ, ὡς δὲ δάκτυλον, ἢ καὶ λε-
 πῶσων. μῆκος δὲ, δὲ πῆχυ, ἢ
 ὀλίγω ἔλασσον. ἔσω δὲ ἐπὶ γίτερον
 40 τὸ ἄνω ὡς ἀνωγον καὶ ἐπὶ τῶν
 τῶν καὶ λεπῶσων. 3 ἢ ἄνω ἢ
 ἐπὶ τῶν, μικρὸν ἰσχυροτάτων ἐπὶ τῶν
 ὡς τῶν ὡς ἀνωγον ἐπὶ τῶν μέρει,
 ἀλλὰ μὴ τῶν ὡς πῶς πῶσων,
 ἀλλὰ

minus enim ita labarit : & inter-
 costas ac brachii 'caput subter
 intrusum : 7 & si quidem breve
 fuerit pistillum, collocare homi-
 nem in sedili aliquo oportet, quo
 vix brachium circum pistillum
 circumdare possit. Sit autem po-
 tius longum pistillum , quo ho-
 mo stans ferme circum pistillum
 dependeat. Postea brachium qui-
 dem & cubitus circa pistillum
 porrigantur, 8 ab altera vero cor-
 poris parte, quis manibus circa
 cervicem ad claviculam circum-
 jectis deorsum cogat. Hæc re-
 positio ' moderate secundum na-
 70 turam est , & repositionem face-
 re potest, si probe ipsam tractent.
 9 Quin & per scalam alia quæ-
 dam hujusmodi repositio fieri
 potest, & adhuc melior, eo quod
 corpus hinc atque illinc eleva-
 tum, securius librando adæquari
 potest. Nam circum pistillum
 etiam si humerus fixus maneat,
 periculum tamen est ne corpus
 hac aut illac circumagatur. 10
 Oportet tamen & super scalam
 1 superne ' rotundum quid deliga-
 tum esse, quod ad loci sub ala ca-
 vitatem congruum sit , & quod
 brachii caput ad naturam redi-
 gere insuper cogat.

IV. Optima vero ex omnibus
 repositionibus talis est. Lignum
 esse oportet latitudine quidem
 quinque aut quatuor in totum
 digitorum, 2 crassitudine vero
 duorum digitorum, aut etiam
 tenuius, longitudine autem bicu-
 bitali, aut paulo brevius. Sit au-
 tem altera parte summa rotun-
 dum, & angustissimum ac te-
 30 nuissimum hac parte, 3 habeat-
 que crepidinem paululum super-
 eminentem, in extrema rotun-
 ditatis parte, sed non ea quæ ad
 costas, verum ea quæ ad brachii
 caput

ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἔκκεφαλὴν ὄψιν ἔχει· ὡς ὕφαρ μόνον τῆ
μαχάλην ὡς ἄλλοις πάλιν ὡς ἴσως
ἔκκεφαλὴν ὄψιν ἔχει· ὡς ἴσως
45 λκ ἴσως ἔκκεφαλὴν ὡς ἴσως
πρωτῶν, μεσηγὺν τῆ πλάγιον ὄψιν ἔκκεφα-
λῆς ὄψιν ἔκκεφαλῆς, ἢ ὄψιν ἔκκεφα-
πρῶτον τὸ ξύλον καταλείνοντα πρῶ-
καὶ δὴσαι καὶ τε τῆ βραχίονα,
καὶ τε τῆ πῆχυ, καὶ τε τῆ κερ-
πὸν τῆς χερῶν, ὡς αὐτῶν ἐμείνη ὅτι
μάλιστα. ὡς πᾶν τὸ ἔκκεφαλῆς
ὄψιν, ὡς τὸ ἄκρον ὄψιν ἔκκεφαλῆς ὡς ἴσως
ὄψιν τῆ μαχάλης ὄψιν, ὡς ἴσως
κὺς τῆ μαχάλης ὄψιν, ὡς ἴσως
7 κὺς ἢ τῆ μαχάλης, ὡς ἴσως. καὶ
πρῶτον ἐπὶ μὲν τῆς ὄψιν ἔκκεφα-
να καὶ ζῆν ἔκκεφαλῆς ὡς ἴσως τῆ πρῶ-
τῆρος. 8 ἐπὶ τῆς ὄψιν ὄψιν, τὸ ἄλλο
σῶμα. ὡς ἴσως ἢ ἔκκεφαλῆς ὄψιν
ὄψιν ὄψιν, ὡς ἴσως μετέωρον τὸ ἄλλο
σῶμα εἶναι, ἐπὶ ἄκρων τῆ ποδῶν. 9
5 τὸς ὄψιν ὄψιν ὡς ἴσως πολλὴ κρᾶσις
ἐμβολῆς ὡς. 10 δικαίωμα μὲν ὄψιν
μολύβδου, ὡς ἴσως μόνον ὄψιν ὄψιν
τὸ ξύλον τῆ κεφαλῆς ὄψιν βραχίονος.
9 δικαίωμα τῆ ὄψιν ὡς ἴσως ἀντιρροπῆ,
ἀσφαλείας ἢ τῆ ὄψιν ὄψιν βραχίονος.
v. Τα μὲν ἐν νεωρᾷ ἐπιπίπτει
ἴσως, ἢ ὡς αὐτῶν οἰοίτο, πρὶν ἢ
καὶ τε τῆ ὄψιν ὄψιν. 2 ὄψιν καὶ τῆ
παλαιὰ μὲν αὐτῆ τῆ ἐμβολῆς
οἷον τε ἐμβολῆς, ὡς ἴσως ἢ ὄψιν
ἴσως ἀπὸ μὲν ἐπιπλήθη ἐπὶ τῆ κρ-
τῆ ὄψιν

caput existit, quo sub alam con-
grua sit, juxta costas sub brachii
caput subdita. 4 Linteo autem
vel fascia molli, lignum summa
parte obvolvatur, quo levius
reddatur: deinde subdito ligni
capite quam penitissime sub
alam, inter costas ac brachii caput,
' totam manum ad lignum 85
porrectam alligare oportet, juxta
brachium, juxta cubitum, &
juxta manus juncturam, quo
quam maxime sit quieta: 5 præ
omnibus autem curandum est,
ut summa ligni pars, quam peni-
tissime intra subalarem locum
recipiatur, brachii caput trans-
gressa. 6 Postea inter duas co-
lumnas trabem transversam pro-
be alligare oportet, & deinde
manum cum ligno supra trabem
transmittere, quo manus ab 'al-90
tera parte sit, corpus ab altera,
7 trabs vero sub ala, & postea ad
alteram partem manum deorsum
cogere una cum ligno, circum
trabem: 8 ad alteram vero reli-
quum corpus. Trabs autem ea
altitudine alligetur, ut reliquum
corpus elevatum summis pedum
digitis innitatur. Hic modus
repositionis humeri longe opti-
mus est. Justissime enim com-
motionem facit, si solum peni-
tus intus ad brachii ' caput li-
gnum fuerit. 9 Justissimæ item 95
sunt in utranque partem ad-
æquationem facientes libratio-
nes, & ad hæc offi brachii se-
curæ.

v. Recentes itaque luxatio-
nes citius incidunt, quam quis
putare possit, & priusquam ex-
tentæ esse videantur. 2 Sed &
veteres sola hæc repositio repo-
nere potest, si non jam ob vetu-
statem, caro quidem in acetabu-
lum devenit, caput autem bra-
chii

10 τὴν ἡδὴ τρεῖς ἰσουλῆ πεποιημένη ἐν
 ἐν τῷ χροίω, ἵνα ἐξεκλήθη. ἔ μὲν
 ἀλλ' ἐμοδάθη γὰρ μοι δοκέει, καὶ ἔ-
 τω πεπαλαμωμένην ἐκπλωμα τῆ
 βραχίονος. 3 " πῖ γὰρ αὐτὴν δικαίη μὲν
 4 χλοῦς ἐκὶ κινήσας, ἡδὴν μὲν τοι
 σὸν αὐτὸν μοι δοκέει καὶ χροίω, ἀλλ'
 ὀλιγαμένην αὐτὸν, ὡς τὸ ἔτος. 4 τὸ αὐτὸ
 ἢ ποιέει καὶ παρὲν κλιμακίηρα κατα-
 ναγκάζειν, τῶτον τὸ τροπον σιδά-
 στω, πάντων μὲν ἰκανῶς ἐχθί, ἔ παρὲν
 " μέγιστος ἔδος ἰσουλῆ ἀναγκάζειν, ἢ
 5 νεαρὸν ἐν τὸ ὀλιγαμένην. ἐσπύδα
 15 ἡδὴν περὶ τὸ ξύλον, ὡς παρὲν εἰρη-
 ται. 5 ἀλλ' ἔ τὸ αὐτὸν κροίω
 πλάγιον ἐπὶ τῷ δίδρω. καὶ πῖτα τὸ
 βραχίονα ξυῖ τῷ ξύλῳ ὑπερῶα-
 λείν ὑπερῶα ἀνγκλισμῶς, καὶ ἐπὶ μὲν
 γάτερα τὸ σῶμα καταναγκάζειν,
 ἐπὶ ἢ γάτερα τὸ βραχίονα σῶ τῷ
 ξύλῳ. τὸ αὐτὸ ἢ ποιέει ἀναγκάζειν,
 " καὶ ὑπερῶα δίκλιδος ἴσης. καὶ ἔ τῷ
 6 τῶτον ἢ αὐτὸν τύχη παρεούσια. 6 Εἰ-
 δέναι μὲν καὶ ἔ τῷ φύσις φυσίαν
 μέγιστος ἀναγκάζειν, ἐς τὸ ἰσουλῆ
 ἐμπίπτεν τὸ ὀλιγαμένην. διενέγει
 20 μὲν γὰρ αὐτὸν ἢ κροίω, ἢ μὲν ὑπερῶα
 βραχίονος ἐξῆς, ἢ ἢ ἴσουλῆ. 7 παρὲν ἢ
 διαφέρει ἔ τῷ νόρῳ τὸ σῶμα, καὶ
 τοῖσι μὲν ἐπιδύπας ἔχων, τοῖσι δὲ
 ξυῖ τῷ αὐτῷ ἢ ἴσουλῆ.

VI. Καὶ γὰρ ἢ ὑπερῶα τῶσιν
 ἀνθρώποισι γίνετ) ἢ ἐκ τῷ ἀρθρῶν,
 ἀλλ' ἔ τῷ νόρῳ τὸ ἀπαρῆσιν, καὶ χα-
 λυρά τε ἐν φύσῃ, καὶ τὰς ἐπιτά-
 7 σιας δὲ φύσῳ φέρει. " συχνῶς γὰρ
 αὐτὸν ἴσουλῆ, οἱ ἔ τῷ ὑπερῶα ἔσιν, ὡς τε,
 ὁπόταν ἐξῆσιν, τότε αὐτῶσιν
 τὰ ἀρθρα ἐξίσταν) ἀνωδύπας, καὶ
 15 κατῆσιν) ἀνωδύπας. 2 " ἀναγκάζει
 8 μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἔ τῷ σῶματι. τοῖ-
 σι μὲν γὰρ ἔ τῷ ἔχων τὸ γῶν ἔ σπύδα
 κροίω

chii in loco ad quem declinavit,
 semitam sibi ipsi jam fecit. Verun-
 100 tamen etiam ita inveteratum
 brachii elapsum, mihi posse re-
 ponere videtur. 3 Quid enim ju-
 sta molitio non noverit? mane-
 4 re tamen in loco posse, non ita
 mihi videtur, sed prout consue-
 vit rursus luxabitur. 4 Idem fa-
 cit etiam si circum scalam, eo-
 dem modo velut dixi præpara-
 tam, coactio transmissi brachii
 fiat. Abunde item sufficit circum
 magnam sedem Thessalicam coac-
 105 ctionem facere, si recens fuerit
 luxatio. Præparatum autem esse
 oportet lignum, velut dictum
 est: 5 hominem vero locare
 oportet in sede obliquum, dein-
 de brachium una cum ligno su-
 pra sedis reclinatorium trans-
 mittere, & ad alteram partem
 corpus deorsum cogere, ad alte-
 ram brachium cum ligno. Idem
 quoque facit coactio supra bifo-
 rem januam. His autem quæ
 forte præsentia fuerint, uten-
 dum est. 6 Nosse igitur expedit,
 quod natura à naturis multum
 110 differunt, ad hoc ut elabentia
 facile rursus incidant: differt
 etiam acetabulum ab acetabulo,
 quum aliud facile transcendere
 possit, aliud minus. 7 Plurimum
 item differt nervorum ligamen-
 tum, quum in quibusdam remis-
 sum sit, in quibusdam intentum.

VI. Nam humiditas homini-
 bus fit ex articulis, propter ner-
 vorum connexionem, si laxa
 fuerit, & intensiones facile ferat.
 Multos enim videas qui adeo
 115 'humidi sunt, ut quando velint,
 articuli ipsis citra dolorem exci-
 dant, & absque dolore restituan-
 tur. 2 Differt etiam habitus qui-
 dam corporis. Nam his quibus
 bene se habet membrum, & car-
 120 nosis,

καμφοροισιν ἐκπίπτει τε ἕσσον, ἐμ-
 πίπτει τε χαλεπώτερον. ὅταν ὅ αὐ-
 τοῖ σφῶν αὐτῶν λεπτότεροι καὶ
 ἀσαρκώτεροι ἴωσι, τότε ἐκπίπτει
 τε μάλλον, ἐμπίπτει τε ῥᾶον. 3 ση-
 μείον ὅ, ὅτι ταῦτα ἔπως ἔχει, τόδε.
 τοῖσι γὰρ βεσὶ τίτε ἐκπίπτεισι
 μάλλον οἱ μηροὶ ἐκ τῆς κητύλης, ἢ ἰ-
 κα αὐτῶ σφῶν αὐτῶν λεπτότε-
 ροῖ ἔωσι. 4 γίνον) ὅ ἐ βόες λεπτό-
 τεροι, ἔχουσιν ἄρα τελευτῶσι. 5
 30 ὅτε ἐν ἐξαρθέσει μάλιστα. εἰ
 δὴ ἢ ἐ τοῖσδε εἰς ἰητρικὴν γρα-
 ψαμ. δεῖ δέ. 5 καλῶς γὰρ ὁμηρος
 κατὰ μεμαθήκη, ὅτι πάντων τῶν
 περὶ αὐτῶν βόες ὅτι μάλιστα πονέ-
 σι ταῦτῶν ἔργων, ἐ βόων οἱ δρό-
 τεμα, ὅτι κτλ τῆς χημῶνα ἐργάζον. 8
 τέτοις τοίνυν ἐκπίπτει μάλιστα.
 ἔτι γὰρ μάλιστα λεπτιώοντα.

VII. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα βοσκήματα
 δυῶν) βραχέων ἢ πόλων βό-
 σκεσσιν. 2 βῆς ὅ ἐ μάλα, πρὸν βα-
 ρεῖα χημῶνα. τοῖσι μὲν γὰρ ἄλλοις ἐν
 35 λεπτήν ἢ περὶ αὐτῶν ἔχειλεος, λεπτή
 ὅ ἢ αὐτῶ γνάθος. βοῖς ὅ παχέια μὲ ἢ
 περὶ αὐτῶν ἔχειλεος. 3 παχέια δὲ
 καὶ ἀμολέια ἢ αὐτῶ γνάθος. Ἀφ'
 ταῦτα ὑποβάλλειν ὑπὸ τὰς βρα-
 χείας πόας ἔδιδωσαν. 4 τί τε αὐ-
 τῶν ἄλλων ἔστι ζῶων, ἢ ἄτε ἀμφοδόντα
 3 εἶντα. ὅ δὲ αὐτῶ μὲν σαρκώδη, ὅ δὲ αὐτῶ
 4 ὅ ὑπὸ τῆ βραχέων πόνῃ ὑποβα-
 λλῶν τὰς ὀδόντας. 5 ἐ ἢ δὲ τῆ ἔπως
 ἐχέσει πόη μάλλον, ἢ τῆ βαρῆ. καὶ
 γὰρ τὸ ἐπίπαν ἀμείνων, καὶ σφραγι-
 ρη ἢ βραχέια πόη τῆ βαρῆς, ὅτι
 5 καὶ πρὸν ἐκκαρπῆν ἢ βαρῆαν. 6
 40 Ἀφ' τῶ ἐν ἐποίησεν ὡδὲ τὰδε τὰ
 ἔπι. ὡς δ' ὅποτ' ἀσπασίον ἔαρ ἢ λυ-
 τε βεσὶν ἐλιξιν. ὅτι ἀσπασίον τῆ
 τοῖσι αὐτῶσιν ἢ βαρῆα ποίη φά-
 νε. 7 ἔπειτα καὶ ἄλλως ὁ βῆς χαλα-
 ρόν

nos, & minus excidit, & diffi-
 cilius incidit. Ubi vero ipsi seip-
 sis tenuiores & magis excarnes
 fuerint, tunc & magis excidit, &
 facilius incidit. 3 Argumentum
 autem quod hæc ita se habeant,
 hoc est. Bobus enim tunc magis
 ' femora excidunt ex acetabulo, 120
 quum tenuissimi existunt. 4 Fiant
 autem tenuissimi boves ad finem
 hyemis. Tunc igitur etiam ma-
 xime luxantur: si tamen & hu-
 jusmodi quiddam in medicina
 scribere convenit. Verum con-
 venit utique. 5 Bene enim Ho-
 merus didicit, quod ex omnibus
 pecudibus boves quam maxime
 laborent hoc tempore, & ex bo-
 bus potissimum aratores, eo quod
 hyeme operentur. 6 His itaque
 maxime excidunt ' articuli. 125
 enim maxime attenuantur.

VII. Nam reliqua quidem
 pecora brevem herbam depasci
 possunt. 2 Bos autem non ita
 valde, prius alta fiat. Reliquis
 enim tenuis est labri promi-
 nentia, tenuius item superna ma-
 xilla. Bovi vero crassa est labii
 prominentia, 3 crassa item & ob-
 tusa superna maxilla. Quapro-
 pter in breves herbas subjicere
 non potest. 4 Rursus solidipeda
 animalia utpote utrinque denta-
 ta, & dentes ' inter se committe- 130
 re possunt, & sub brevem her-
 bam dentes subjicere queunt, 5
 delectanturque tali herba magis
 quam alta. Brevius enim herba
 in totum melior ac solidior est
 quam alta, adde quod alta etiam
 prius fructum effert. 6 Ob hoc
 igitur ita cecinit,

Haud secus ac bobus nigris
 gratissima veris
 Tempora proveniunt:
 ' quia gratissima apparet ipsis al- 135
 ta herba. 7 Sed & alias bos la-

ρὸν φύσιν τὸ ἄρθρον τῆτο ἔχει μᾶλλον
 τῶ ἄλλων. Ἐξ τῆτο καὶ ἐκίπτεν ἐστὶ 6
 μᾶλλον τῶ ἄλλων ζώων. καὶ μάλι-
 στα, ὅταν λεπθῶν καὶ γηραλιόων ἐν. 8
 Ἐξ ταῦτα πάντα ἐκίπτεν βεῖ
 μάλιστα. πλείω δὲ γέγραπῶ ὡς
 αὐτῶ, ὅτι πάντων τῶ περιεφημῶν
 45 ταῦτα μακρτέρω ἐστὶ.

VIII. Περὶ δὲ τῶ ὀλόγου, τοῖ-
 σιν ἀστέροισι μᾶλλον ἐκίπτεν, ὡς
 ἴασσον ἐκίπτεν, ἢ τοῖς δὲ σεσαρ-
 κωμοῖσι. 2 ἐ ἴασσον ἐπιφλεγμῶ-
 νεσι τοῖσιν ὑδροῖσιν ἐ τοῖσιν ἀστέ-
 ροισιν, ἢ τοῖσι σκελιφοῖσι καὶ σε-
 σαρκωμοῖσι, καὶ ἴασσον γε δέδε-
 ται ἐς τὸν ἐπιπτε χρόνον. ἄλλο καὶ
 ἢ μύξα πλείων ὑπείη τῶ με-
 τρείς μὴ ἐν φλεγμονῇ. καὶ ἔπως
 αὐ ὀλιγοτέρων ἐστὶ. 3 μύξα δὲ τετρα γὰρ
 τῶ ἐκίπτεν τῶ ἄρθρα τοῖσιν ἀστέ-
 475 ροισιν, ἢ τοῖσι σεσαρκωμοῖσιν
 ἐστὶν. 4 καὶ γὰρ αὐταὶ αἰ στέροες τῶν
 μὴ δὲ τῆνης ἄρθρωσιν λελιμῶν
 μῶν, αἰ τῶ λεπθῶν, μύξα δὲ τετρα
 ἐστὶν, ἢ αἰ τῶ παχῶν. ὅσοισι μὲν
 τοῖς ἐν φλεγμονῇ μύξα ὑπογίνε-
 ται, ἢ φλεγμονῇ δῆσαι ἔχει τὸ
 ἄρθρον. 5 Ἐξ τῆτο ἐ μάλα ἐκί-
 πτεν τὰ ὑπομύξα. ἐκίπτεν αὐ,
 ἐ μὴ ἢ ἢ πλείων ἢ ἔλασσον φλεγ-
 μονῆς ὑπερῆσιν. οἷσι μὲν ἐν, ὅταν
 ἐμπίση τὸ ἄρθρον, καὶ μὴ ἐπιφλεγ-
 5 μῶν τῶ περιεφημῶν, καὶ τῶ ἀνω-
 δώως αὐτῶ τὰ ἄνω δώων.
 ἔτοι μὲν ἐδὲν νομίζεσθαι δεῖν ἐν τῶ
 ἐπιμελεῖσθαι. 6 ἰητῶ μὲν ἐστὶ καὶ
 8 μαντούσασθαι τῶ τοῖσιν. ἢ τοῖσι
 τοῖσιν ἐκίπτεν, καὶ αὐτῶ
 μᾶλλον, καὶ οἷσιν αὐ ἐπιφλεγ-
 μῶν τὰ νεύρα. 7 τῆτο καὶ πάν-
 τα τὰ ἀνθρώπου ἔπως ἔχει. καὶ μά-
 λιστα κατὰ ἄνω καὶ κατὰ γένυ. μά-
 λιστα γὰρ οὐ καὶ ὀλιγοτέρων ταῦτα.

IX. Οἷσι

xum habet hunc articulum, ma-
 gis quam alia animalia, & ob id
 etiam magis quam alia pedem
 trahit, & maxime quum maci-
 lentus est, & jam fenex. 3 Pro-
 pter omnia hæc etiam maxime
 bovi excidit. Plura autem de ipso
 à me scripta sunt, eo quod om-
 nium antea relatorum testimo-
 nia hæc sunt.

VIII. Verum de quo nunc
 fermo est, ex carnibus magis exci-
 cidit, sicut etiam citius incidit, 140
 quam probe carnosus: 2 & hu-
 midis ac excarnibus minus in-
 flammatur, quam siccis ac car-
 nosis: & in posterum tempus
 quoque minus vincitur: sed &
 mucus amplior moderato subest,
 si non adfit inflammatio, & sic
 sane lubricus fuerit. 3 Mucosio-
 res enim omnino sunt articuli
 excarnibus quam carnosis. 4 Nam
 & ipsæ carnes eorum qui non
 recte ex arte fame macerati sunt,
 in macilentis mucosiores sunt, 145
 quam in crassis. Quibus tamen
 cum inflammatione mucus sub-
 est, his inflammatio vinculo fa-
 cto articulum continet: 5 & ob
 id hi qui submucosi sunt articu-
 li, non valde excidunt, & exci-
 derent utique, si non plus aut
 minus inflammationis accessis-
 set. Quibus igitur quum articu-
 lus incidit, circumfixæ partes
 non inflammantur, & statim ci-
 tra dolorem humero uti possunt,
 hi putant quidem nihil opus esse,
 ut sui ipsorum curam gerant, 6 150
 medici tamen est ut contra tales
 vaticinetur. Talibus excidit rur-
 sus magis quam his quibus nervi
 sunt inflammati. 7 Atque hæc
 res in omnibus in homine ita
 habet, & maxime circa hume-
 rum & genu. Maxime igitur
 etiam hæc excidunt.

IX. Qui-

IX. Οἷσι δ' αὖ ἐπιφλεγμῶν
 τὰ νεῦρα, ἔδωίωται χεῖρ' αὖ τὰ
 ἄμω. ² καλὸν γὰρ ἡ ὀδυνὴ καὶ ἡ ζυ-
 ταισι τ' φλεγμαῖς. " τὸς ἐν τοῖς
¹⁰ τὸς ἰσχυρὰ καὶ κρηωτῆ καὶ σπλῆνι
 καὶ ὀφθαλμοῖσι πολλοῖσιν ὑποδόντα. ⁹
³ ὑποδόντα ἐς τ' μαχάλλω ἐ-
¹⁰ ριον μαλακῶν καθαρὸν ξυφλί-
 σουτα, ἐκπλήρωμα τῆ κρύου
 ποίοντα, ἵνα ἀνητήρημα μὲ τῆ
 ἐπιδόση, " ἀνακαχὴ δὲ τὸ ἄρ-
¹¹ θρον. ⁴ τ' ἢ βραχίονα ἐς τὸ αὐτὸ ῥέ-
 πνιλα ἰσχυρὰ καὶ τὰ πάλαια. ⁵ " ἔτω
 γὰρ αὐτὸ οἰκείατα εἶναι τ' χεῖρας, ἐς ὃ
 ἄλλοθεν ἡ κεφαλὴ τ' ἄμω. ⁶ χεῖρ' ἢ
 ὅταν ἐπιδόσης τ' ἄμω, ἐπὶ τα
 περὶ αὐτῶν τ' βραχίονα πρὸς
 τὰς πάλαια ταυνὴ πνὶ κύκλω
¹⁵ πρὸς τ' τὸ σῶμα περιβάλλοντα.
 " χεῖρ' ἢ ἐναντιοῦν τ' ἄμω ἵου-
¹³ χεύς ἐ λιπαρῶς. πολλῶν ἢ ἐμπ-
 ρον δὲ εἶναι τ' ἰητρῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ
 ἀναλείψιος. ἀπὸ γὰρ τ' αὐτῶν ὀνόμα-
 τος ἐ τὸ αὐτὸ ἀποδοῦναι καὶ γὰρ αὐτὸ δὴ-
 σθεν ἄρθρον ἀνάτριψις, χαλαρῶ-
 τερον τ' καμῆ ἔον, ἐ λύσθεν ἄρθρον,
 σκληρότερον τ' καμῆ ἔον. ⁸ " ἀλλὰ
¹⁴ διολεῖ τ' ἡμῖν πρὸς ἀναλείψιος ἐν
 ἄλλω λόγῳ. τ' γὰρ ἐν τοῖσιν ἄμω
 μαλακῶσι καὶ χεῖρ' χερσὶν ἀναλείψι.
 συμφέρει γὰρ καὶ ἄλλως πενήτως, ⁹ τὸ
¹⁵ ἢ ἄρθρον ἀσθενῆναι μὴ βίη, ἀλλὰ
 τοσούτων, ὅσων ἀνωδυνῶς κινήσει.
 κατὰ τὸ τ' πάντα, τὰ μὲ ἐν πάλαι-
 ονι χερσὶν, τὰ δὲ ἐν ἐλάσσονι.

X. Γινώσκον ἢ ἐκπλήρωμα ἐ
 βραχίων, τῶτοι καὶ καὶ τοῖσι ση-
 μείοισι. τὸ τὸ μὲ, " ἐπὶ δὲ ἀνδραμον
 ἔχουσι τὸ σῶμα οἱ ἀνθρώποι, καὶ
 τὰς χεῖρας, καὶ τὰ σκέλεα, ὡς ἔχ-
 οῦσι γὰρ καὶ χεῖρ' αὖ δὲ τὸ ὑγιᾶ πρὸς
 τὸ μὴ ὑγιᾶ, καὶ τὰ μὴ ὑγιᾶ πρὸς
 τὸ ὑγιᾶ. ² μὴ τ' ἀλλότρια ἄρθρα
 καὶ τ-

IX. Quibus autem nervi in-
 flammati sunt, hi humero uti
 non possunt. ² Prohibet enim
 dolor & inflammationis disten-
 tio. Tales igitur curare oportet
 cerato, & spleniis, & linteis mul-
¹⁵ tis deligando. ³ Sub alam vero
 lanam mollem puram convo-
 lutam subicere oportet, ad cav-
 itatem explendam, quo ful-
 cimentum quidem sic deligati-
 onis, articulum vero susten-
 tet. ⁴ At brachium plerunque
 sursum vergens tenere oportet.
⁵ Sic enim procul fuerit hu-
 meri caput à loco, in quem
 excidit. ⁶ Oportet autem post-
 quam humerum deligaveris,
 brachium ad costas adalligare,
 fascia quadam in orbem
 'circum corpus obducta. ⁷ Fri-
¹⁶⁰ care quoque humerum oportet
 placide & accurate. Multarum
 autem rerum peritum medicum
 esse expedit, & non minus fri-
 ctionis. Ex eodem enim nomi-
 ne, non idem eventus subsequi-
 tur. Nam & vincire potest fri-
 ctio articulum justo laxiorem, &
 solvere articulum justo durio-
¹⁴ rem. ⁸ Verum de frictione in
 alio opere à nobis tractabitur.
 Talem igitur humerum molli-
 bus manibus fricare convenit,
 confert' enim, & alias leniter. ⁹ ¹⁶⁵
 Articulum autem commovere
 non violenter, sed in tantum ut
 citra dolorem commoveatur.
 Restituuntur vero omnes articuli
 partim longiore, partim
 brevior tempore.

X. An autem brachium exci-
 derit, his signis cognoscere oportet.
 Nam ubi iustum corpus habent
 homines, manus item ac crura,
 sano in exemplum uti oportet,
 ad non sanum, & non sano
 ad sanum, ² non alienos articulos

κρητορῶντα· ἄλλοι γὰρ ἄλλων μᾶλλον
 ἐξέρηροι πεφύκασι· ἀλλὰ τὰ αὐ-
 25 τὰ ἔκφυγοντες, ἢ ἀνόμοιοι ἢ τὸ
 ὑγιὲς τῶν κινήσεων. 3 ἢ τὸ εἶρη-
 ται μὲν ὁρθῶς· ὡς ἔξωθεν εἶναι εἶχε
 πᾶν πολλὴν Διὰ τὸ τοιοῦτον, καὶ
 ὅσα δὲ κεί μὲνον λόγῳ ἐδένειαι τῶν
 τέχνων ταύτων, ἀλλὰ καὶ ὁμι-
 λή ὁμιλίαν. πολλοὶ γὰρ ὑπὸ ὀδυ-
 νης, ἢ ὑπὸ ἀλλοίης παρράσι, ὅ-
 30 ὅσα ἐξεσώτων αὐτέοι τῶν ἀρ-
 θρων, 4 ὁμοίως ἐδύνανται εἰς τὰ
 ὁμοία κινήματα κινήσασθαι, εἰς
 οἷά τε τὸ ὑγιᾶνον σῶμα κινήσασθαι
 (ἔξωθεν εἶναι γὰρ εἶναι, καὶ ἐν-
 30 νοεῖν ἔτι τοιοῦτον κίνημα κινή, ἀλλὰ
 ἐν τῇ μαχάλλῃ ἢ κεφαλῇ ἔξωθεν
 κινήσασθαι φαίνεται ἐκ τῆς πολλῆς
 μᾶλλον ἔκπεπλωκότητος ἢ τῆς
 ὑγιᾶντος. 5 τὸ γὰρ ἀνομιλίαν ἢ ἐπι-
 μίδα κινήσασθαι φαίνεται) τὸ κωλύον, καὶ
 τὸ ἄκρωμίς ὅσῃον ἐξέχον φαίνεται),
 αἵτε ὑποδεδυκότητος ἔξωθεν εἶναι
 τὸ κῆτος ἔκωλύει. 6 ὡς ἔξωθεν εἶναι
 μὲν καὶ ἐν τῆσιν ἐκ τῆσιν, ἀλλὰ ὑπερον
 αἵτε αὐτῶν κινήσασθαι. 7 ἄξιον γὰρ
 35 γραφῆς ἐστίν. 7 τὸ εἶναι ἔκπε-
 πλωκότητος ὁμοίαν φαίνεται ἀφε-
 σεως μᾶλλον δὲ πλεονεξίας, ἢ
 35 ἔξωθεν. 8 ἐκ τῆσιν πᾶσι παρὰ τῶν
 κινήσασθαι, ὡς αἵτε) μὲν, ἐπιπόνως δὲ
 τῆσιν ἢ αὐτῶν ἢ χεῖρα ἄρα ὁμοίως
 ὡς τὸ εἶναι ἔκπεπλωκότητος ἔξωθεν
 ἢ μάλα δύσως, ὡς αἵτε τῶν
 ὑγιᾶντος, ἐπὶ ὅσα ὡς ἔξωθεν εἶναι
 ὁμοίως. τὰ τε ἐνσημασία ταῦτα ἐστίν
 ὡς ἔκπεπλωκότητος αἵτε ἐκ τῶν
 αἵτε γράμματα, αἵτε ἰητρῶν αἵτε.

ticulos' inspiciendo, (alii enim 170
 aliis magis extantibus natura
 sunt articulis) sed ipsos ejus qui
 affectus est, an dissimilis sit sa-
 nus ægroto. 3 Et hoc recte qui-
 dem dictum est, multam tamen
 erroneam intelligentiam talia
 habent: & non satis est solum
 3 sermonis doctrina artem hanc
 nosse, sed conversatione etiam
 versare oportet. Multi enim præ
 dolore, aut ex alia causa, quum
 non exciderint ipsis articuli, 4
 tamen non possunt in similes fi-
 guras' restitui, in quales sanum 175
 corpus figuratur. Proinde & ta-
 lem figuram insuper intelligere
 ac considerare oportet. Sed &
 in loco sub ala, caput brachii
 multo magis incumbere videtur,
 in luxato quam in sano. 5 Quin
 & superne juxta supernam hu-
 meri partem, cavus apparet lo-
 cus: & summi humeri os extans
 conspicitur, utpote articulo ad
 infernum locum digressio: 6 &
 est etiam aliqua erronea in hoc
 intelligentia, sed' postea de ipso 180
 scribetur. Est enim dignum de
 quo scribatur. 7 Præterea in lu-
 xato cubiti gibbus magis à costis
 distare videtur, quam in altero.
 8 Si tamen quis vim afferens cog-
 gat, adducitur quidem, sed cum
 dolore. Sed & sursum ad aurem
 manum attollere cubiti gibbo
 extento, non valde potest, velut
 sanam: neque hac & illac simi-
 liter diducere. Hæc igitur signa
 sunt humeri laxati: repositiones
 item præscriptæ & 'curationes 185
 hæ sunt.

XI. Ἐπιπέδιον τὸ κίνημα, ὡς
 καὶ ἰητροὶ τὸν πύκτον ἐπιπέδιον
 τὸν ὄμοτον. 2 πολλοὶ μὲν γὰρ ἀνομι-
 40 νίως ἐκινῶσιν Διὰ ταύτων ἢ
 ἐκ τῶν, τὰλλα πᾶντα ἀξιό-
 45

45

fue-

ἄρσοι ὄντες. πολλοὶ δὲ ἐν πελεμικῶ-
 σιν ἀρσῆσιοι ἐγγύοντες καὶ διεφθάρη-
 σιν. Διὰ ταύτην τὴν ἔμφροσίν.
 3 ἅμα τε ἐπιείξιον καὶ διὰ τὸ ὅτι,
 ἔδνα οἶδα ὁρθῶς ἰητρύοντες, ἀλλὰ
 τὸς μὲ μὴδὲ ἐγγαρίοντες, τὸς δὲ πεί-
 ναντῶν ἔμφροσίνος φρονούντας
 τε καὶ ποιόντας. 4 συχνοὶ γὰρ ἡδη ἰη-
 τρῶν ἔκαστων ἄμεις ἐκπίπτοντες,
 καὶ τε ἔπιμύδα, καὶ τε τὸ ἐμ-
 προσθεν, ἢ ἢ κεφαλῆ ἔμφροσίνος
 45 ἔξογκεί, καὶ τε τὸ ὀπίθεν ὀλίγον
 ἔπιμύδα. αὐτὸ ἐν αὐτῶν καύσιες εἰ-
 μῆεις τὸ αὐτὸ ἐξέπιπιν ὁ βραχίον,
 ἢ ἐς τὸ ἐμπροσθεν, ἢ ἐς τὸ ὀπίθεν.
 ὁρθῶς αὐτῶν ἔκαστων. 5 καὶ δὲ, ὅτε ἐς
 τὸ ἰατρὸν ἐκπίπῃ, ἐκπῶλλεσιν αὐ-
 τῶν αὐτῶν καύσιες μᾶλλον, ἢ καλύ-
 σιν. ἀποκλείσκει γὰρ τὸ αὐτὸ ἄρρω-
 σίας τὴν κεφαλὴν ἔμφροσίνος.
 καὶ δὲ ἂν δὲ καὶ τῶν ταύτων. ἀπολα-
 βόντες τοῖσι δακτύλοισι καὶ τὸ μα-
 γάλῳ, τὸ δὲ ἄρρωσιν ἀφελύσσει καὶ
 αὐτῶν τὴν ἴξιν μάλιστα. καὶ δὲ ἢ
 κεφαλῆ τὸ βραχίονος ἐκπίπῃ.

476 ἔπειτα δὲ ἔτις ἀφελύσσει τὸ
 δὲ ἄρρωσιν εἰς τὸ πῆρῳ.

XII. Σιδηροῖσι δὲ καὶ τὰ
 ταῦτα καὶ μὴ παχέσι, μὴ δὲ
 λίλω. φελακροῖσιν, ἀλλὰ πρῶμῳ-
 κῶσι. ταχυπορώτερον καὶ τὴν χε-
 ρὴ ἐπερείδῃ. 2 καὶ δὲ δὲ δὲ φε-
 7 νέσι καὶ μὴ, ὡς ὅτι παχέσι περιω-
 γῇ καὶ δὲ δὲ μὴ τὰ καὶ παχέσι,
 βραδέως περιεμύδα, πᾶσι τε-
 ρας πᾶσι ἐκπίπτῃσι τῶν ἐκμαρῶν
 5 ποιῆσι. 3 καὶ κίνδυνος αὐτῶν εἰς ἔν-
 ῥα γὰρ αὐτῶν αὐτῶν καὶ καὶ κίνδυνος
 ἔδνα αὐτῶν εἰς ἄρρωσιν καὶ ἄτεχνότε-
 ρον. ὅταν δὲ ἀρρωσῃ εἰς τὸ πῆ-
 ρῳ, τῶν μὴ πᾶσι τε-
 ἔχει τὰ καὶ μὴ μέρει πᾶσι ἐκμάσσει
 ταῦτα μὴ καὶ ἴτασι. 4 καὶ δὲ μὴ

fuerint inculpabiles. Multi etiam
 ad res bellicas inutiles fuerunt,
 & ob hanc calamitatem pericu-
 runt. 3 Sed & propterea res di-
 gna est quæ discatur, quod nul-
 lum noverim qui recte medea-
 tur, sed alios ne aggredi qui-
 190 dem sciam, alios contra quam
 conducit & sentire, & facere. 4
 Multi enim medici humeros lu-
 xatos offerunt, & juxta super-
 nam humeri partem, & juxta
 anteriorem, qua parte caput bra-
 chii extuberat, & juxta poste-
 riorem paululum retro super-
 nam partem. Hæ igitur uftio-
 nes, si quidem sursum brachium
 excidisset, aut in anteriorem aut
 posteriorem partem, recte inuistæ
 essent. 5 Nunc vero quum deor-
 sum excidit, ejiciunt magis hæ 195
 uftiones quam impediunt. A su-
 perna enim spacia amplitudine
 caput brachii excludunt. Verum
 hæc ita urere oportet. 6 Cutem
 sub ala digitis apprehensam at-
 trahere oportet, secundum ipsam
 maxime rectitudinem, secun-
 dum quam brachii caput exci-
 dit: deinde ita attractam cutem
 in ulteriorem partem perurere.

XII. Ferramentis autem talia
 urere oportet non crassis, neque
 valde calvis, sed oblongis. Ci-
 200 tius enim penetrant, & manu fir-
 mata transigi possunt: 2 pelluci-
 dis item his urere oportet, quo
 quam celerrime pro viribus pe-
 netrent. Nam crassa tarde pen-
 trantia, latiores crustarum ela-
 psiones faciunt, 3 & periculum
 est ne cicatrices rumpantur, &
 nihilo quidem deterius hoc esset,
 verum turpius & ab arte alien-
 ius. Postquam autem in ulte-
 riorem partem perusserit, in plu-
 rimis fatis est ut infernæ parti
 soli has crustas inuras. 4 Quod 205

κίνδυνος (Φαίνη) εἶναι ξυρραγῆναι
 τὰς ἀτέλας, ἀλλὰ πολὺ τὸ Διφρέ-
 σείη " ὑπόληπτον χεῖρ λεπτὴν 8
 διέρου" Διφρῆ κατὰ μέρτων, ἐπὶ 9
 ἀναλελαμμένης δὲ δερματι. & 5
 γὰρ αὐτὴ ἀλλοτρίως δυνάμει διέρου, ἐπι-
 10 ὅ δὲ διέρου, ἀφείναι τὸ δερμα' ἐπι-
 ται μεσηγῆ ἔχαραν ἀλλοτρίως ἐχά-
 ρω ἐμὸ ἀλλοτρίως λεπτὴν σιδηρίω καὶ
 Διφρακῶσι, ἄλλοτρίως αὐτὴ ὑπο-
 λείπτω ἐκύρση, ἔκαστον δὲ ἡ χεῖρ
 τὸ δερματὶ ἀπὸ τῆς μακράτης ἀπο-
 λαμβάνει, τοῖσι δὲ χεῖρ τεκμηρε-
 θαι. 7 ἀδένες ὑπὸ τῆς ὑπο-
 χάλυ. πολλαχῆ δὲ καὶ ἄλλοτρίως ὑπο-
 μαθῶς ἀλλὰ ἐν ἄλλοτρίως λόγῳ " ὡς ἂν 10
 δένων ἐλομελῆς γεγραψέη, ὅτι τέ-
 ἐστι, καὶ οἷα ἐν οἷοισι σημαίνουσι τε
 καὶ δυνάμει. τὸς μὲν ἂν ἀδένων" & 11
 χεῖρ ὡς σεπλαμῶν. & δὲ ὅσα
 15 ἑωτέρω τῶν ἀδένων. 8 μέγας γὰρ ὁ
 κίνδυνος. τοῖσι γὰρ ἐπιπροσπίπτουσι
 τόνου (ἡ γὰρ τόνου). ὅσον δὲ ἑξωτέρω
 τῶν ἀδένων ἐπιπλεῖσον ἀπολαμῶ-
 νων. 9 ἀσινέα γὰρ. γνάσφην δὲ χεῖρ,
 ὅτι, εἰ μὲν ἰσχυρῶς τῆς βραχίονα ἀνα-
 τείνοισι, & δυνάμει δὲ δερματι ἐπι-
 λαμβάνει ἄδεν τῆς ὑπο-
 χάλυ, ἡ καὶ ἄλλοτρίως λόγῳ κατὰ τῆναι. σι- 12
 μῶς) γὰρ ἐν τῆς ἀναπύσεως. 10 & δὲ αὐ-
 τόνος & δερμῆς μηχανῆ δὲ πτερό-
 σφην. ἔτσι γὰρ ὡς χεῖρ γίνουσι καὶ
 κατὰ τῆς μέρτων ἐν τῆς τῶν χεῖρ
 20 π. εἰ δὲ ἡ μικρὸν ἐκέρου τῆς βραχί-
 ονα, πολὺ μὲν δὲ δερματι ἀπολήψη.
 11 οἱ δὲ τόνου, ἂν δὲ ὡς μετῆς ἑσθῆς,
 εἶσω καὶ ὡς ὡς χεῖρ σφαιρῶν γί-
 νονται.

fi periculum esse non videatur
 ne cicatrices rumpantur, sed
 multum spacia interpositum fit,
 tenue quoddam spicillum per in-
 usta foramina trajicere oportet,
 cute adhuc attracta (neque enim
 alias trajicere possis) Ubi vero tra-
 jeceris, cutem dimittere. Postea
 inter crustas aliam crustam tenui
 ferramento infligere ac inure-
 re, donec spicillum contingas.
 6 Quantum vero de cute sub ala
 apprehendere oportet, hinc 210
 conjectare licet. 7 Glandulæ sub
 ala sunt, sicut etiam in aliis cor-
 poris partibus. Verum in alio
 libro de tota glandularum natu-
 ra scribetur, quod sint, & qualia
 in qualibus significant ac pos-
 sunt. Glandulas igitur simul ap-
 prehendere non oportet, neque
 ea quæ glandulis sunt interiora.
 8 Magnum enim afferunt peri-
 culum. Sunt enim nervis maxi-
 mi momenti vicina. Quantum
 vero extra glandulas est, ejus 215
 quam plurimam partem appre-
 hendere oportet. 9 Nihil enim
 periculi est. Nosse tamen hoc
 expedit, quod si fortiter bra-
 chium extenderis, nihil cutis sub
 ala apprehendere poteris, quod
 sane attractu memorabile fit. Di-
 strahitur enim in extensione. 10
 Nec vero nervos ulla machina
 vulnerare oportet. Hi enim
 prompti expositique sunt ac ex-
 tenti in hac figura. Si vero pa-
 rum brachium elevaris, mul-
 tum quidem cutis apprehendes. 220
 11 Nervi vero quorum curam
 gerere oportet, intus ultra ap-
 prehensionem consistent.

XIII. Ἀρ' ἔν ὅσῳ ἐν πάση τῇ
 τέχνῃ ὡς παντὸς χεῖρ ποιέσθαι
 τὰ δύναντα ἡμέτερα ἐξουσίωσιν ἐφ'
 ἐκείνοι (ἡ δὲ τὰυτὰ μὲν καὶ τῶν μα-
 γάλων & ἰκανῶν αὐτῶν κατὰ
 λήψεις,

XIII. Nonne igitur in omni
 arte præ omnibus curandum est,
 ut in singulis figuræ justæ inve-
 niantur? 2 Atque hæc quidem
 de loco sub ala. Et sufficiunt hæc
 appre-

λήψεις, ἢ ὀρθῶς περὶ τὴν αἰ ἐχά-
 ρμ. 3 Ἐκθόθεν δὲ τῆ μαχαλάης,
 διασὰ μόνῃ ἐπὶ χωρία, ἵνα ἡ πρ
 ἐχάρας γείη, πμωρεόσας τῶ πα-
 ρήμακ. μίαν μὲν ἐν τῶ ἐμωρεοθεν
 25 μείσηρ τῆ κεφαλῆς τῆ βραχίονος
 κὲ τῆ τένοντος τῆ κὲ τῆ μαχαλάω. 4 τ
 τῶ τῆ τὸ μὲ δέριμα τελείως ἀφ-
 κῆν χρῆ. βαθύτερον δὲ ἐ χρῆ.
 φλέψ ἢ παχύνω τῶ τῆ νεύρα,
 ὡν ἐδὲ τερὰ τερμωτέα. ἴ ὀπιθεν
 9 δ' αὖ ἄλλην ἐχάρω ἐν δέχρ) ἐν τῆ
 να ἀνωτέρω μὲ συχνῶ τῆ τένοντος τῆ
 κὲ τῆ μαχαλάω. 5 κατωτέρω δὲ
 ὀλίγη τῆ κεφαλῆς τῆ βραχίονος. κὲ
 τὸ μὲ δέριμα τελείως χρῆ ἀφκῆν.
 βαθεῖαν δὲ μηδὲ κῆρῶ τῶ τῆ
 30 ποίειν. πολέμιον γὰ τὸ πῦρ ἐν δόροι-
 σιν. 6 ἰητρὸς μὲ ἐν χρῆ ἀφκῆ πάσης
 τῆ ἰητρῆς τὰ ἔλκεα, μηδὲ ποτε
 ἰαχυρῶς ἀναλείναντα τῆ βραχίονα,
 ἀλλὰ μελέως, ὅσον τῆ ἔλκεαν ἐπι-
 μελέης εἶνεκα. ἴ ὅσον μὲ γὰ αὖ δια-
 ψύχοιτο. ἐμωρεοθεν γὰ πᾶν τῆ τῆ καυ-
 ματῶ σῆπῆν, ὡς ἐ ἐπιφκῆς ἰητρὸς ἐ-
 οθα. 8 ἴ ὅσον δ' αὖ ἐκ πᾶν ὀστο.
 ἴ ὅσον δ' αὖ ἐκ πᾶν ὀστο. ἴ ὅσον δ'
 αὖ πᾶσας ἐπιφκῆς. ὅταν ἴ δὴ
 κῆρῶ γῆ) τὰ ἔλκεα, ἐς ὠτ-
 λῶς τῆ ἴη. τὸτε δὴ τῆ πᾶν τῆ πᾶσι
 χρῆ αἰεὶ τῆ βραχίονα πᾶς τῆ σι
 35 πᾶν δόροι σι πᾶσας δὲ δέχρ, κὲ νύκτῆ τῆ
 ἡμέρῃ. ἀφκῆ τῆ, ὅταν ὀχῆ γῆ) τῆ
 πᾶν ἔλκεα, ὀμοίως ἐπὶ πολὺ χρῆ ὄνον
 χρῆ πᾶσας δὲ τῆ βραχίονα πᾶς τῆ
 πᾶν δόροι. ἴ τῶ γὰ αὖ μῆλιτῶ ἐπῆ-
 λωτῆ, ἐ δὲ πᾶν φθῆν ἡ δόρυ χερῆ,
 κῆρ ἢ μῆλιτῶ ὀλιθῆν ὀ βρα-
 χίων. 9 ὅσοι δ' αὖ ἄμωρ κατῶ πο-
 ρητῆ ἐ μῆλιθῆν, ἢ μὲ ἐπ ἐν αὖ-
 ξῆσ ἴωσιν, ἐκ ἐτῆ δὲ σῆμῶ ἐξῆ τὸ
 ὅσῶν τῆ βραχίονος ὀμοίως τῆ ὀχῆ.
 10 ἀλλὰ αὖ ἐ) μὲ ἐπὶ ἴ, βραχῆ τῆ-

apprehensiones, si crustæ fuerint
 inusta. 3 Extra vero alam duo
 solum loci sunt, ubi quis crustas
 inurere queat huic affectioni
 auxiliantes. Unam in anteriore
 parte, inter ' brachii caput, & 233
 tendinem juxta alam. 4 Et hac
 quidem parte cutem penitus
 perurere oportet, sed non altius.
 Vena enim crassa propinqua est,
 & nervi, quorum neutra igne
 calcificanda sunt. Retrorsum au-
 tem alteram crustam inurere li-
 cet, multum supra tendinem, qui
 est juxta alam, 5 & paululum in-
 fra brachii caput. Et cutem qui-
 dem penitus perurere oportet:
 Verum neque hic valde altam
 crustam facere. Inimicus ' enim 230
 est ignis nervis. 6 Curare igitur
 ulcera per omnem curationem
 oportet, ita ut brachium nun-
 quam vehementer extendas, sed
 moderate, ulcerum saltem cu-
 randorum gratia. 7 Minus enim
 perfrigerantur. Conducit enim
 omnes ustiones tegere, ut etiam
 leniter curentur, & 8 minus dif-
 parentur, minusque sanguinis
 erumpat, & minus convulsio ac-
 cedat. Ubi vero pura facta fue-
 rint ulcera, & ad cicatrices ' de- 235
 venerint, tunc sane penitus bra-
 chium semper die ac nocte costis
 alligatum esse oportet. Sed &
 quum sana facta fuerint ulcera,
 similiter ad multum tempus,
 brachium ad costas alligandum
 est. Sic enim maxime cicatrix
 induci poterit, & spatii amplitu-
 do intercipietur, in quam maxi-
 me luxatur brachium. 9 Qui-
 buscunque vero humerus repo-
 sitione fuerit destitutus, si qui-
 dem homines adhuc crescant, os
 brachii ' non similiter ut sanum 140
 coaugescit, 10 sed augescit qui-
 dem, verum altero brevius ali-

ρον ἢ ἑτέρας γίνε). καὶ οἱ καλεό-
 40 μῆροι ἢ ἐκ ἡμεῶν χαλιάρκωνες,
 Διὰ λίσσας ἑυμοφοῦς ταύτας γί-
 νονται. ¹¹ ὡς γέ τι τοῖσιν αὐτοῖς
 ἐξ ἀεθρήμα καὶ ἀλάσθη ἐν γαστρὶ
 ἐόντες, Διὰ τε ἀλλῶ συμφορῶν,
 καὶ ἢς ὑπερόν ποιε γαστρῶν).

XIV. " Ἀτὰρ καὶ οἷσιν ἐπινη- ¹⁰
 πίοισιν ἔστι καὶ ἢ κεφαλῶν ἢ βρα-
 χίων ἢ βαρῶν ἢ ὑποπόρροιοι ἐκ-
 πυήσεις γίνονται, ἢ ἐστὶ πάντες χα-
 λιάρκωνες γίνονται, καὶ ὡς τε τμη-
 θῶσιν, ὡς τε καυθῶσιν, ὡς τε αὐτό-
 ματον σφιν ἐκρηγῆ, δὲ εἰδέναι
 45 γὰρ, ὅτι ταῦτα ἔπρος ἔχεται. ² " ἡρῶ-
 1 ται μὲν τοι τῆ χειρὶ δωματώτα-
 τοὶ εἰσιν οἱ ἐκ ἡμεῶν χαλιάρκων-
 νες, ἢ μὲν ἔδὲ ἐκείνοι γε ἀναλίσσιναι
 ὡρῶν τὸ ἔς τὸ βραχίονα ἐκτείνου-
 σάντες τὸ ἀκῶνα δώσαν. ³ ἀλλὰ
 πολὺ ἐνδεδεσέρως, ἢ τῶν ὑγεία χει-
 ρα. οἷσι δὲ αὐτῶν ἄνδρασιν ἔστι
 ἐκπέση ὁ ἄμω, ἢ μὴ ἐμβληθῆ, ἢ
 ἐπωμῖς ἀσαρκότερη γίνε), καὶ ἢ
 ἔξισ λεπτὴ ἢ καὶ τῆστω. ⁴ ὅταν μὲν ἔσιν
 ὁ δώμα μῆροι πᾶντωνται, ὁ ὅστω μὲν
 δεῖ ἐργάζεσθαι ἐπίρρονας τὸ ἀκῶνα
 δὲ τὸ πλάγιον ἐς τὸ πλάγιον,
 447 ταῦτα μὲν ἢ δώσανται ἄπαντα
 ὁμοίως ἐργάζεσθαι. ⁵ ὁ ὅστω δὲ δεῖ
 ἐργάζεσθαι, ὡρῶν φέροντας τὸ βρα-
 χίονα ὡρῶν τῶν πλάγιον, ἢ ἐς
 τὸ ἐπίσω, ἢ ἐς τὸ ἐμπροσθεν, ταῦτα
 δὲ δώσανται ἐργάζεσθαι. ⁶ " καὶ ²
 ἢ δὲ δάριδα ἐλκύσμεν, καὶ περὶ ο-
 να. καὶ πελκυσάμεν αὐτῶν, καὶ σκά-
 ψαμεν αὐτῶν, μὴ κείρεται αὐτῶν ἀφρόντες
 τὸν ἀκῶνα, καὶ τὸ ἄλλα, ὅσα τῶν
 τοῖστων, ἡμεῶν, ἐργάζονται.

XV. " Ὅσοι δὲ αὐτῶν ἀκρῶ-
 5 μῶν δὲ παρὰ δὲ, τῶστω φά-
 νεταὶ ἐξέχον, τὸ ὅστω τὸ ἀνεσσα-
 σμῶν. ¹¹ εἰ δὲ τῶστω τὸ σῶν δὲ σμῶν

quanto efficitur. Et qui mustelæ
 cubito præditi sunt, parvumque
 ac macilentum brachium ex na-
 tivitatem habent, galeancones vo-
 cati, ob duplices has calamitates
 fiunt tales, ¹¹ tum si talis aliqua
 luxatio ipsos dum in utero sunt
 corripuerit, tum ob aliam cala-
 mitatem, de qua postea aliquan-
 do scribetur.

XIV. Quin & hi quibus dum
 'adhuc infantes sunt, profundæ
 ac submersæ suppurationes circa
 brachii caput fiunt, omnes ga-
 leancones efficiuntur: & si ve-
 secti fuerint, si ve usti, si ve sua
 sponte ipsis eruperint, hæc ita se
 habere nosse oportet. ² Qui ta-
 men ex nativitate galeancones
 sunt, etiam si manu potentissime
 uti possint, tamen neque ipsi ex-
 tento cubiti gibbo, brachium
 ad aurem extendere ac elevare
 possunt. ³ Sed multo minus
 'hanc quam sanam manum. Qui- ²⁵⁰
 bus vero jam viris exciderit hu-
 merus, & repositus non fuerit,
 his superna humeri pars magis
 excarnis efficitur, & habitus hac
 parte tenuis fit. ⁴ Quum tamen
 dolor cessaverit, non omnia ea
 similiter operari possunt, quæ
 elevato cubiti gibbo à costis in
 obliquum operari oportet. ⁵ Quæ
 vero transfoto brachio juxta
 costas, aut in anteriorem, aut
 in posteriorem partem operari
 'oportet, ea operari possunt. ⁶ ²⁵⁵
 Nam & scobinam, & ferram tra-
 here poterint, securi item finde-
 re, & fodere, si non valde sursum
 cubiti gibbum attollant, sed &
 alia juxta tales figuras operan-
 tur.

XV. At vero quibus summus
 humerus fuerit avulsus, his os
 avulsam extra eminens apparet.
 Est autem hoc velut vinculum
 clavi-

τῆς κληίδος καὶ τῆ ἀμοσπλάτης. ²
 ἢ ἐπεροίη γὰ φύσις ἀνθρώπου ταύτη
 ἢ τῶν ἄλλων ζώων. ³ οἱ ἐνίητροὶ μά-
 λιστα ἐξαπατέονται ἐν τῷ τῷ
 τρώματι. ἄτε γὰρ ἀναχρόνος ἔσται
 ἔλποσπασθέντος, ἢ ἐπιρμῆς φαίνε-
 ῖται μαζήλη ἐκρίλη, ὡς τε ἐπε-
 μηθεῖται τῶν ἁμῶν τῶν ἐκπεπλωκό-
 των. ⁴ πολλὰς ἐν οἷδα ἰητῆρας, τὰ λ-
 λα ἐφλάυρας ἐόντας, οἱ πολλὰ ἤδη
 10 ἰλυμῶντες, ἐμὸσπλάτην ἢ πρῶτον
 τὰς τοιαύτας ἁμῆς, ἔτι οἰοῦντο
 ἐκπεπλωκέναι. ἔσται ἔτι πῶν-
 ται πρὶν ἢ ἀπορῆσθαι ἢ ἀπορῆσθαι
 δοκέοντες αὐτοῖσφας αὐτὰς ἐμ-
 βαλέναι τῶν ἁμῶν. ⁵ τέτοιαι ἰητῆρα
 μὴ ἢ ἄλλοις ἐπὶ τῶν ἄλλοισιν τοῖσι τοιαύ-
 τοις, κηρωτῆ καὶ σπλῆνῆς ἐδόντια,
 καὶ ἐπίδελαι τοιαύτη. ⁶ καὶ ἀνάγκη
 εἶναι μῦτον τὸ ὑπερέχον καὶ καὶ τὰς
 σπλῆνας καὶ τὰς πηλῆνας παλίστας,
 ἐπιπέδν ταύτη μάλιστα, ἐπὶ βρα-
 χίονα πρὸς τῆσι πᾶσι πρὸς πρῶ-
 15 ῖτον μῦτον ἐς τὸ αὐτὸ μέρος ἔχον.
 7 ἔτι γὰρ αὐτὸ μάλιστα πλησιάζοιτο
 ἀνεσπασμῶν. καὶ ἢ μὲν δὲ εἰδέναι
 καὶ, καὶ πρὸς ἔχον, ὡς ἀσφαλῆα, ἐπὶ
 ἄλλοις ἐτέλοις, ὅτι βλάστη μὲν ἔδου-
 μῆν, ἔτε μικρῆ, ἔτε μεγάλῃ τῷ
 ἁμῶν γίνεται. ἀπὸ τῶν τῶν τρώματων,
 αἰσθητὸν τὸ χωρίον. ⁸ ἐδὲ γὰρ τῶν
 τῶν ὅσων ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐδρῆν ὀμῶν
 αὐτῶν ἰδρωτῆν, ὡς πρὸς ἐπεφύκη, ἀλλ'
 ἀνάγκη πᾶσιν ἢ ἔλασσον ὀκνηρότε-
 ρον εἶναι ἐς τὸ αὐτὸ. ἐδὲ γὰρ ἄλλο
 20 ὅσων ἐδὲν ἐς τὸ αὐτὸ κατὰ τῶν ὅσων
 αὐτῶν κηρῶν ἐπὶν ἐτέρω ὅσῳ καὶ
 πρὸς πρῶτον καὶ ἀποσπασθέντος ἀπὸ τῆς
 ἀρχαίας φύσεως. ⁹ ἀνώδιων ἢ τὸ
 ἀκρῶμιον ἐν ὀλίγησιν ἡμέρησιν γί-
 νεται. καὶ χρηστῶς ἐπιπέδεται.

claviculae & scapula. ² Alia enim
 est hominis natura hac parte
 quam aliorum animalium. ³
 Medici igitur in hoc vulnere ²⁶⁰
 maxime falluntur. Nam quum
 os avulsum emineat, superna hu-
 meri pars humilis & cava appa-
 ret, ut etiam velut humeri cla-
 pfi curam adhibeant. ⁴ Multos
 igitur novi medicos alias non
 malos, qui graviter affligerunt,
 tales humeros reponere conan-
 tes, ita excidisse rati, & non prius
 desistunt ipsi existimare se hu-
 merum reponere, quam vel de-
 sperarint, vel frustrati fuerint.
⁵ His curatio quidem eadem ²⁶⁵
 quæ etiam aliis hujusmodi, ce-
 ratum, splenia, & lintea, & deli-
 gatio ejusmodi: ⁶ deorsum tamen
 cogere os supereminens o-
 portet, & splenia super hoc po-
 nere plurima, & hac parte maxi-
 me premere: & brachium ad
 costas adalligatum ad supernam
 partem tenere. ⁷ Sic enim os
 avulsum maxime appropinqua-
 rit. Hæc tamen probe nosse ex-
 pedit, & velut certa prædicere,
 si alioqui voles, quod nullum ²⁷⁰
 detrimentum, neque parvum,
 neque magnum, humero con-
 tingit ex hoc vulnere. Sed lo-
 cus turpior evadit. ⁸ Neque
 enim hoc os in pristinam sedem
 similiter firmari poterit, velut
 natura exigit, sed necesse est plus
 aut minus tumidum esse ad su-
 pernam partem. Neque enim
 aliud ullum os in eundem locum
 restituitur, quod cum alio osse
 communionem habet, & adhæ-
 rens à veteri naturali sede avul-
 sum fuerit. ⁹ Paucis autem die-
 275 bus summus humerus doloris
 exors fit, si probe deligetur.

xvi. Κληίς ἢ κατὰ γῆσα, ἢ
 μὴ ἀπὸ τῆς κληίδος ἀπὸ τῆς ἀπο-
 τέρη

xvi. Clavicula porro fracta,
 si quidem penitus cautatim hoc
 ccc 3 conti-

τέρη ἐστὶν ἢ τῷ ὤφθαλμῳ κέως, δυσ-
 κωλύτερη. πῶς παρὰ τῆς τῆς ἐστὶν,
 ἢ ὡς αὐτὸς οἶοιτο. τὴν μὲν γὰρ ἀπε-
 κέως ἀποκαυλιθεῖσαν παρὰ τὴν ἀ-
 κούσθην αὐτὸς κέως ἐς τὴν φύσιν
 ἐλθεῖν. ² καὶ ἐπὶ πᾶσι παρὰ τὴν
 ζεῖν τὸ ἀνωτέρω, κατωτέρω αὐτὸ
 ποιήσῃ, ἀλλ' ὅσοι τε ἐπιτηδέοι (ὡς
²⁵ ἐπιδήσῃ ἄρ' ὁμοίως, εἰ δὲ μὴ τε-
 λέως ἰδρωθεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ὑπερέ-
 χον γε ὅσες ἔχει ὁσὺ γίνε) ³ ἢ
 ἢ αὐτὸ ὤφθαλμῳ τὸ ὅσων κλεισα-
 γῆ, ἐκείνη ἢ ζυμοφορὴ γίνεται τοῖσιν
 ὅσων (ὡς τῶν ἀπεσπασμένων (ὡς
 αὐτὸν αὐτὸν γέγραπ). ἔτε γὰρ
 ἰδρωθῆναι αὐτὸ ὡς ἐκείνου τὸ κέ-
 ρται ἐθέλει, ἢ τε ὑπερέχουσα ἀκέρ-
 ῃ ὅσες ὅσων γίνε) κέρτα. τὸ ⁴ μὲν
 ἐν σύμπτῳ εἰδέναι χρὴ, ὅτι βλάβη
 ἐδεμῆ τῶν ὀμῶν ἔδὲ τῶν ἄλλων σώ-
 ματι γίνεται ἀπὸ τῶν κινήσεων τῆς
 κληῖδος, ἢ μὴ ἐπιτοφακίση.
³⁰ ⁵ ὀλιγάκις δὲ τῶν γίνε). ἀχρὸς
 γε μὴν παρὰ γίνεται αὐτὸ τῶν κί-
 νησεων τῆς κληῖδος καὶ τῆς τῆς
 αὐτὸν ἀχρὸν. ⁶ ἐπὶ ταῖς μὴ καὶ
 ἢ ὅσον γίνεται. συμφύεται δὲ τα-
 χέως κληῖς, καὶ πᾶσα πίντα,
 ὅσα χαυῖα ὅσων. τοιχεῖαν γὰρ τῶν
 ἐπιπῶρων ποιέεται πᾶσι ταῦτα.
⁷ ὅταν μὲν ἐν νεωσὶ καλεαγῆ, οἱ τε-
 τραμῆροι ἀπεσπασμένοι οἰόμῆροι,
 μέγιστον τὸ κακὸν εἶναι, ἢ ὅσον ἐστὶν
 οἷτε ἢ τῶν ἀπεσπασμένων δὴ γεν
 ὅσων ἢ ἢ. αὐτὸν ὅσων ὅσων,
³⁵ οἱ τετραμῆροι, ἄτε ὅσων ὀδοντι-
 μῆροι, ἔτε κωλυμῆροι, ἔτε ὀδο-
 ποδῆς, ἔτε ἰδωδῆς, καὶ ἀμελέσ-
 (ὡς, ὅσων ἀχρὸς, ἄτε ὀδο-
 μῆροι καὶ τῶν χρωστικῶν ἀπεσπασμένων,
 ἀποδιδράσκουσι, καὶ ὅσων ἀχρὸν) τῆ
 ἀμελέσῃ τῶν τετραμῶν. ⁸ ἐν τῆ
 ἢ ἐπιπῶρων ὅσων ἀχρὸς.

contigerit, curatu facilior est. Si
 vero oblonge, difficilior sanatur:
 & contraria in his contingunt,
 aliter quam quis putaverit. Nam
 quæ penitus caulatim fracta est,
 cogi magis poterit ut ad naturam
 redeat. ² Et si diligens cura ad-
 hibeatur, partem quæ superior
 est, inferiorem fecerit figuris ²⁸
 idoneis, & deligatione conve-
 niente. Si vero perfecte non fir-
 mata fuerit, attamen superemita-
 mens ossis pars non valde acuta
 fit. ³ At quorum os in longitu-
 dinem fractum fuerit, his similis
 ossibus avulsis calamitas contingit,
 de quibus antea scriptum est.
 Neque enim ipsum ad seipsum
 valde firmari solet, & summa
 ossis eminentia, valde acuta fit.
⁴ In universum igitur nosse ex-
 pediat, quod nullum detrimen- ²⁸⁵
 tum neque humero, neque reli-
 quo corpori, ob claviculæ fra-
 cturam accedit, si non insuper
 corruptio aliqua contingat. ⁵ Ra-
 ro autem hoc fit. Deformitas ta-
 men circa claviculæ fracturam
 accedit, primum turpissima, ⁶
 deinde vero minor fit. Coalescit
 autem clavicula cito, itemque
 alia ossa laxa. Celerem enim
 calli obductionem talia faciunt,
⁷ Quam igitur recens fracta fue-
 rit, vulnerati ad curationem fe- ²⁹⁰
 stinant, majus malum esse putan-
 tes quam est, & medici quoque
 prompti sunt ad recte curan-
 dum. Progressu vero temporis
 & vulnerati, utpote qui neque
 dolent, neque iter facere, neque
 cibum capere prohibentur, ne-
 gligent: & medici, utpote qui
 suis sedibus restituere non pos-
 sunt, aufugiunt, neque vulnera-
 torum negligentiam ægre fe-
 runt. ⁸ In hoc autem calli ob-
 ductio acceleratur.

XVII. Ἐπιδέσει μὲν ἔν τῶ σπυ
 κρεῖσθαι ὡς ἀπὸ τῆς σπυ τοῖσι
 πλείστοις, κρηωτῆς καὶ σπυλῶς καὶ
 ὀθονίου, καὶ μαλακισίνης τῆς σπυ. καὶ
 πῖδε δὲ ἔστι παροισι τῆς σπυ, καὶ πῖδε δὲ ἔ
 παροξυμέναι, ἔ μάλιστα ἐν τῆ σπ
 40 τῶ χροῖσθαι. ὅτι τῆς τε σπυ
 νας πλείστος καὶ τὸ ἐξέχον χρεῖ πῖ
 ναι, καὶ τοῖσι ἐπιδέσει πλείστοι
 ς, καὶ μάλιστα καὶ τῆ σπυ πῖδε.
 3 εἰσὶ δὲ ἄλλαι, οἱ ἐπιψυφισαὶ
 ἤδη μεγάλου βάρου παροισι κλα
 δειν, ὡς καὶ ἀνακρίσει τὸ ὑπερέχον.
 ξυμῖασι μὲν ἔν ἰσως ἔδὲ οἱ ἀπὸ
 ἐπιδέσει. 4 ἀλλὰ ἔδὲ ἔτος ὁ σπ
 45 πος κληῖδος καὶ τῆς σπυ. ἔ γὰρ δν
 ναὶ τὸ ὑπερέχον καὶ ἀνακρίσει
 ἔδεν, ὅ, καὶ ἔξιν λόγος. 5 ἄλλοι δὲ
 αὖ τῆς σπυ εἰσιν, οἱ πῖδε καὶ τῆς
 τῆ σπυ, ὅτι αὖ) αἱ ἐπιδέσει πα
 φοροὶ εἰσι καὶ ἔ καὶ φύσιν, καὶ ἀνα
 κρίσει πῖδε ὑπερέχον. ἐπιδέσει
 μὲν ἔν ἄλλοις σπυλῶσι καὶ ὀθονίου
 χρωῖμοι, ὡς παρὶ καὶ οἱ ἄλλοι. 6 ζῶ
 50 σοντες ἔ τῆ ἀπὸ τῆ σπυ πῖδε, ἢ
 δὲ ζῶσθαι αὖ τῆς σπυ εἰσιν,
 ὅταν ἐπιψυφισί τῆς σπυ ἐπὶ πῖ
 ὑπερέχον καὶ κατῆγμασθαι, ἐξο
 κώσασθαι ἐπὶ πῖδε ἔξιν, πῖδε
 χῶσθαι ὀθονίου παροισι παρὶ τὸ
 ζῶσθαι ἐν τῆ σπυ, ἔ τῆς
 47 ἐπιδέσει ἐπὶ πῖδε ἔξιν τῆ κληῖδος
 ἐπιψυφισί εἰς τῆ σπυ ἀπὸ τῆ
 καὶ πῖδε παρὶ τῆ σπυ, ὡς τὸ ζῶ
 σθαι εἰς τῆ σπυ ἀπὸ τῆ σπυ. καὶ
 αὖ τῆς σπυ εἰσιν. οἱ δὲ πῖδε ἔ
 παρὶ τὸ ζῶσθαι παρὶ τῆ σπυ τὸ
 ὀθονίου, ἀλλὰ παρὶ τῆ σπυ πῖδε
 παρὶ αὖ τῆ πῖδε ἔξιν, καὶ ὡς
 πῖδε ἀκαθῆται κυκλῶσθαι τὸ ὀθ
 5 ονίου, ἔ τῆ πῖδε τὸ κατῆγμα.
 8 τῶ τῆ γῆ, ἀπὸ τῆ μὲν ἀπὸ τῆ
 9 φαίνεται ἐξ ἔ καὶ φύσιν εἶναι,

XVII. Deligationis vero mo-
 dus plerisque consimilis est, ut
 cerato & spleniis, & mollibus
 linteis curatio fiat. Insuper au-
 tem & hæc curatio, & hæc anim-
 adversio habenda est, & præfer-
 tim in hac aggressione: 2 quod
 plurima splenia juxta eminentem
 partem imponere oportet, & plurimis
 deligationibus maxime circa hanc
 partem premere. 3 Sunt autem
 aliqui quibus complacuit plumbum
 grave insuper adalligare, ut
 supereminentem partem deorsum cogar.
 Fortassis autem neque intelligunt
 qui simpliciter deligant. 4 Sed
 neque hic modus ad claviculam
 fractam pertinet. Neque enim
 fieri potest ut id quod eminentem
 modo deprimatur. 5 Alii vero
 quidam sunt, qui cognoverint
 quod hæc deligationes erroneæ sunt,
 & non secundum naturam supereminentia
 deorsum cogunt: deligant quidem
 ipsos spleniis & linteis utentes,
 velut etiam alii. 6 Verum cincto
 homine fascia quadam qua parte
 maxime cingi solet, postquam
 splenia supra eminentes fracturas
 imposuerunt, ita ut isthic magna
 mole extuberent, tunc initium
 linteum ad cincturam ex anteriore
 parte alligant, atque ita deligant
 in directum claviculæ extendentes
 ac retrosum ducentes, 7 & isthic
 cincturæ circumdatum in anteriorem
 partem reducunt, & rursus in
 posteriorem. Alii vero non
 cincturæ linteum circumdant,
 sed circum interscemineum
 juxta sedem, & per spinam
 linteum circumdantes, hoc modo
 fracturam comprimunt. 8 Hæc
 itaque si quis inexpertus
 audit, prope secundum naturam
 esse

λε 50-

ρεομενίω δὲ ἀρξῆσαι. 9 ἔτε γὰρ
 μόνιμα ἐδὲνα χρόνον" ἐδ' ἐκκα- 6
 τακταί τοις, καὶ τοι ἐξηλυτῶ αὐ
 ἔπαις, ἀλλ' ὁμως ἐκκατακείμεθα,
 ἢ τὸ σκέλεθ' συστάμεψοιεν, ἢ αὐ-
 τὸς καμφθῆη, πάντα αὐτὸ ἐπι-
 δέσματα κινείω, ἄλλως τε ἀση-
 ρῆ ἢ ἐπίδεξις. 10 ἦτε γὰρ ἐδρη
 ἀπολαμβάνεται, ἀρθρία τε τὰ ὀσ-
 νια" ἐν ταύτῃ τῇ στενοχωρίῃ γίνε- 7
 ται· τότε αὐτὸ περὶ τῶν ζώνων πε-
 ριστάκτορα ἔχ' ἔτας ἰχυρῶς
 ἔζωσται, ὡς ὅτε ἀναγκάσαι ἐς τὸ
 αὐτὸ τῶν ζώνων ἐπανένειμα· ἔστας
 10 ' ἀνάγκη αὐτὸ εἶη πάντα χαλεπὸν τὰ
 ἐπιδέσματα. 11 ἀγχιετα δ' αὐτὸς
 δοκίη ποιέειν, κριτῶς ἢ μεγάλα
 ποιέων, ἐς τοῖσι μὲν ἴσιν τῶν ὀστο-
 νίων περὶ τῶν ζώνων περιστάκτοι,
 τοῖσι δὲ πλείεσι τῶν ὀσόνων
 τῶν δ' ἰσθμῶν ἐπίδεξιν ἐπιδέοι.
 ἔτω γὰρ αὐτὸ μάλιστα τὰ ἐπιδέ-
 σματα μόνιμα τε εἶη" καὶ ἀλλή- 8
 λοις ἐπιμαρῆοι. 12 τὰ μὲν ἔν' ὡπλί-
 σα εἴρηται, ὅσα καὶ λαμβάνει τὰς
 τῶν κλιῖδα καὶ γυμνῶς.

XVIII. " Προσξυμινεῖται δὲ καὶ 9
 τὸδε ρεθ', ὅτι κλιῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 15 καὶ ἀγχιετα, ὡς τε τὸ μὲν ἀπὸ τῆς
 σῆθεθ' πεφυκὸς ὀστέον ἐς τὸ ἄνω
 μέρθ' ὑπερέχθην, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς
 ἀκρωμίας πεφυκὸς ὀστέον ἐν τῷ κεί-
 τω μέρθ' εἶναι. 2 αἴτια δὲ τῶτων
 ταῦδε· ὅτι τὸ μὲν σῆθεθ' ἔτε κατωτέ-
 ρω αὐτὸ πολὺ, ἔτε ἀνωτέρω χωρὶς σῆθεν.
 " μικρὸς γὰρ ὁ κυκλισμὸς τῶ ἀρ- 10
 θρου ἐν τῷ σῆθεθ'. αὐτὸ γὰρ ἐαυτῶ
 σμικρὸς ἐστὶ τὸ σῆθεθ', καὶ τῆς ῥάχης. 3
 ἀγχιετα μὲν ἢ κλιῖς πρὸς τὸ ἔσω μὲν
 ἀρθρον" πλοῦσθης ἐστίν. ἢ ἀγχιετα
 καὶ πυκνὸς κλιῖθ' εἶναι, " ἀλλ' ἢ 11
 τὸ ἀκρωμίας συζεύξιν 4 ἄλλως
 30 τῶ, ὅταν τῶσθην, φούζθης τὸ αὐτὸ
 μέρθ'

esse videntur; verum si quis
 utatur, inutilia existunt. 9 Ne-
 que enim stabilia sunt, etiam si
 decumbat quis, quamvis ita vel
 maxime stabilitas contingat: at-
 taxen si decumbens aut crus in-
 flexerit, aut ipse se inclinet, 315
 omnia deligamenta movebun-
 tur: & alioqui noxia est hæc
 deligatio. 10 Nam & fedes inter-
 cluditur, & lintea in hac angu-
 stia acervata fiunt: & quæ rursus
 cingulo circumdantur, non ita
 valida facta cinctura circumdari
 possunt, ut non cingulum sur-
 sum ascendere cogant, neque ita
 necesse est omnia deligamenta
 laxari. 11 Quam proxime vero
 quis rem conficere videri possit,
 etiam si non magna faciat, si 320
 quibusdam linteis cingulum cir-
 cumdet, plurimis autem linteis
 priorem deligationem perficiat.
 Sic enim maxime stabiles fuerint
 deligationes, & mutuam inter se
 opem tulerint. 12 Plurima igitur
 ex his quæ contingunt his
 quibus clavicula fracta est, rela-
 ta sunt.

XVIII. Insuper autem & hoc
 adintelligere oportet, quod clavi-
 cula plerumque frangitur, ita ut
 os quod à pectore est, ad super-
 nam partem emineat: quod ve-
 ro à summo humero est, in in- 325
 fernam partem subsidat. 2 Cau-
 sæ vero horum hæc sunt, quod
 pectus neque multo inferius
 neque superius procedere po-
 test. Nam articuli in pectore
 motus parvus est: ipsum enim
 sibiipsum, & spinæ, ex continuitate
 commissum est. 3 Proxime qui-
 dem clavicula ad humeri articu-
 lum fluctuat. Cogitur enim fre-
 quentem motum habere, propter
 summi humeri connexionem:
 & 4 alioqui ubi vulnerata est, ad
 super-

ται, ὥστε τὸ μὲν δὲ τῷ ἔσθ' ἰσότητος ὅσέον
 ὑποδευκέναι, τὸ δὲ δὲ τῷ ἀνω-
 μίῃς ὅσέον ὑπερέχον καὶ ὑποχέου-
 ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ, ἔδεμῆς μεγάλης ἰη-
 τρείης ταῦτα γὰρ αὐτὸ δέοιτο. ² αὐτὸς
 ἦδ' ὁ ὤμος ἀφιέμενος ἐὼ βραχίον
 ἰδρύοι αὐτὰ ὅσα πρὸς ἄλληλα καὶ
 φαύλη αὐτὸς ἐπίδειξις ἄρκιοι, καὶ
 ὀλίγα ἡμέρας τῷ πυρῶσιος γήοιτ'
 40 αὐτὸ, εἰ δὲ μή καὶ ἰατρική μὲν ἔτω, πα-
 ρολιθῶμοι δὲ ἐς τὸ πλάγιον, ἢ τῆν ἢ
 τῆν, ἐς τὸ φύσιν μὲν ἀπαρταῖν αὐ-
 τὸ ἀναρταῖν τῷ ὄμον σὺν τῷ
 βραχίονι, ὥσπερ καὶ πρὸς τὸν εἶρη).
 3 ὅταν δὲ ἰσότης ἐστὶν ἄρκιου φύσιν,
 παχίη αὐτὸ ἢ ἄλλη ἰητρείη εἴη. ⁴
 " τὰ μὲν ἔν πλείεσσιν ἔσθ' ἀλλο-
 μάτων καλοῦσι αὐτὸς ὁ βραχίον
 ἀνακλάζουσι πρὸς τὰ αὐτὰ.

xx. Ὅσα δὲ τῷ αὐτῷ παρολι-
 θῶμοι ἐς τὸ πλάγιον ἦλθεν, ἢ ἐς
 τὸ κριώτερον, " συμπορευόμενοι αὐτὸ τῷ
 κατόρθωσιν, εἰ δὲ μὲν ἄνω πρὸς ὑπὸ
 45 κέοισιν, ² καὶ τῷ τὸ μεσηγῆ τῷ ὄμο-
 πλατίων ὑψηλότερον ἢ ὀλίγον
 ὑποκέοισιν, " ὡς περιβῆδὲς ἐν τῷ
 18 στήθος ὡς μάστιξ, ἐτὶ βραχίονα
 εἰ ἀνάγει πρὸς τὰς πλούσι-
 ἀρταῖν ταῦτα, ³ ὃ δὲ ἰητὸς τῆν μὲν
 ἑτέρην χεῖρα ἐς τὸ κεφάλιν τῷ βρα-
 χίονος ἐμβαλὼν τὸ θέναν τῷ χεῖρος
 ἀπώγει, ⁴ τῆν δὲ ἑτέρην τὰ ὅσα τὰ
 κριώτερον δὲ τετίζοι ἔτως αὐ-
 μάστιξ ἐς τὸ φύσιν ἄγει εἰς τὸ πρὸ
 ἠδὲ εἶρη), δὲ μάλα τῷ αὐτῷ ὅσέον
 ἐς τὸ κάτω φιλεῖ ὑποδύειν. ⁵ ταῖ-
 469 σι μὲν ἔν πλείεσσιν, ὅταν ἔπι δευ-
 ρι, τὸ ἄνω ἄρκιου, παρ' αὐτὸς
 τὰς πλούσι-
 ἔτως ἐς τὸ αὐτὸ τῷ ὄμον ἀνακλά-
 ζουσι. ⁶ ἐστὶ δὲ οἱσι μὲν τῷ ὄμον ἀνακλά-
 ζουσι δὲ ἐς τὸ αὐτὸ, ὡς εἶρη). τῷ δὲ ἀ-
 κριώ πρὸς τὸ στήθος ἀρταῖν
 ἀκρίου

subfidat, quod vero à summo humero est supereminet, alterique superstet: nulla magna curatione in his opus fuerit. ² Ipse enim humerus & brachium si demittatur, ossa inter se committere ac firmare potest: & 350 vilis quæpiam deligatio suffecerit, & pauci dies fatis erunt ad callum obducendum. Quod si hoc modo fracta non fuerit, sed in obliquum hac vel illac luxata, ad naturam reducere oportebit, humero cum brachio sursum adducto, velut etiam ante dictum est. ³ Quum autem ad pristinam naturam refederit, reliqua curatio velox erit. ⁴ Plerasque igitur immutationes ac luxationes, brachium si sursum cogatur, cor- 355 rigit.

xx. Quæcunque vero luxationes ex supernis oblique ad latus fiunt, aut deorsum, his correctio præparatur, si homo supinus decubuerit: ² juxta medias autem scapulas aliquid altius suppositum fuerit, quo pectus maxime in utranque partem inflexum sit, & brachium adducat quis ad costas porrectum. ³ Medicus autem altera manus vola in brachii caput injecta retrudat, ⁴ altera ossa fracta componat. Sic enim quam maxime ad natu- 350 ram reducerit. Verum quod jam est, supernum os facile ad partem subsidere solet. ⁵ Plerisque igitur ubi deligati fuerint, figura ipsa opitulatur, ita ut ad ipsas costas cubiti gibbum habentes, hoc modo humerum ad supernam partem cogant. ⁶ Quibusdam vero humerum quidem sursum, velut dictum est, cogere oportet, cubiti autem gibbum ad pectus adducere: summam vero

ἀκρῶν δὲ τῶν χεῖρας ὡρᾶ τὸ ἀκρῶμιον ὄχι μὲν ἰσχυρὸν. 7 καὶ μὴ ἐν καρτὰ κείσεται πολὺν, ἀνεστῆλυ μὲν ἡ περὶ τὴν χεῖρα, ὡς αὐτὸ ὄχι μὲν ἀνατάτω ἐν. καὶ δὲ περὶ τὴν σφενδόνην χεῖρα ἐκ τριῆς 19 περὶ τὸ ὄχι τῆ ἀκρῶν ποιήσασθαι ἀναλαμβάνειν περὶ τὴ αὐχένα.

XXI. Ἄκρῶν δὲ ἄρθρον 13 ὡρᾶζαν μὴ ἢ ὡρᾶσθῆναι πῶς πλῆρῶν ἢ ἔξω, μὴ ὀπίσθι ὄξει μὲν ἐν τῇ καρτῇ βραχιόνος, ἢ ἐστὶν κατὰ τὴν ἀνωτῆρα τὸ ἔξωθεν, ἀπὸ τῆς ὀπίσθου καὶ ἐς τὸ πλάγιον. ἢ τὰ δὲ τελείως ἐκείνη ἢ ἐν τῇ, ἢ ἐν τῇ καρτῇ μὴ, ἐν ἢ ὀβραχιῶν καρτῇ ἐπιδέεται. 2 ἔτω γὰρ αὐτὸ καμπύλον ἄκρῶν ἢ κωλύσθαι. ἐκπίπτει δὲ μάλιστα 10 ἐς τὸ πῶς πλῆρῶν μέρους. τὰς δὲ κλορθῶσιν, ἀπὸ τῆς ὀπίσθου, ὡς μὴ ψαύη τῆς κροθῶσιν ἢ κεφαλῇ, μετὰ τὸν περὶ τὴν καὶ περὶ τὴν κροθῶσιν, καὶ μὴ ἐς τὸν βιάσθαι. 3 ἄμα δὲ ὄχι τὰναντία ἐφ' ἐκάτερα καὶ παρῶσθαι ἐς χεῖρας. σιωποῦσθαι δὲ αὐτὸ καὶ ἐπίσθις ἀκρῶν ἐν τῆς, ἐν τῇ μὴ ἐς τὸ ὕψιον, ἐν τῇ δὲ ἐς τὸ πῆλξιν. ἢ ἢ δὲ ἠμέλι μὴ, ὀλίγη ἀνωτῆρα ἀκρῶν τῶν χεῖρας ἄκρῶν ἔχον, βραχιόνια δὲ ἢ πλῆρῶν. 4 ἔτω 15 δὲ καὶ ἀνάληψιν, καὶ γέσις, καὶ ἀφορον, καὶ φύσις, καὶ χεῖρας ἐν κροθῶ, καὶ ἄρα μὴ κακῶς παρῶσθαι. ἢ παρῶσθαι δὲ τῆς. 5 ἢ ἢ δὲ ὄχι τῆς, κατὰ τὸν νόμον τὸν ὄχι τῆς, καὶ τὸ ὄχι πῶς πῶσθαι.

vero manum ad summum sanum humerum 'adhibere. 7 Si quidem igitur decumbere sustinet, fulcimentum aliquod quod obfirmet, apponere oportet, quo humerus quam maxime superne maneat. Si vero obambulare volet, fundam ex fascia factam, & acutæ gibbi cubiti parti circumdatam, de collo appensam gestare oportet.

XXI. Cubiti porro gibbi articulus ubi emortus aut luxatus est, ad costas, aut foras, acuta ipsius parte in brachii cavitare manente, extensione in directum facta, id quod eminet retrorsum & in obliquum repellere oportet. Ubi vero perfecte excidit, aut hac, aut illac, extensio in qua brachium fractum 'deligatur requiritur. 2 Ita enim incurva gibbi pars non impedit. Excidit autem maxime ad partem versus costas. Correctiones vero facere oportet quam plurimum abducendo, & ut ne brachii caput cornicem contingat, sublimem circumducere ac inflectere, & non in directum cogere, 3 simul autem contraria in utranque partem detrudere, & in sedem compellere. Contulerit etiam in his gibbi cubiti inversio, modo in supinam, modo in 'pronam partem. Curatio vero ex figura est, ut summam manum paulo altiorum cubiti gibbo habeant, brachium vero ad costas. 4 Sic etiam appensi exceptio, & positio, & gestandi facilitas, & natura, & usus, in communi sunt, si modo non male callus obducatur, Obducitur autem cito. 5 Curatio fit linteis juxta legem articulatæ, ita ut acuta ejus pars insuper deligetur.

XXII. Recrudescit autem maxime cubiti gibbus 'febris, bus,

XXII. Παλιγγνώστον ἢ ὄχι ἀκρῶν πυρετοῖσι, ὀδύνησιν, ἀσώδει, ἀκρῶν

ἀκρηθεῖν ἄκων ὁ δὲ μά- 5
 λις τεπίσω ἀφ' τὸ ναρκω-
 δες. ² δούτερον δὲ τὸ μωροθεν.
 ἴησις δὲ ἡ αὐτή. ἐμβολὴ δὲ
 τὸ μὲν ὀπίσω, " ἐπὶ ἐπὶ αὐτῶν. ⁶
 καὶ πτείναι. σημεῖον δὲ ἔστι γὰρ
 δυνάται ἐκτείναν. τὸ δὲ ἐμ-
 ωροθεν ἔστι δύναται ζυγιάμ-
 πην. ³ " τρεῖς δὲ ἐκτείναν. ⁷
²⁰ σωφλεῖ μὲν σκληρὸν, ὡς
 τὸ ζυγιάμψαι ἐξ ἐκτείναν
 ἐξ αὐφνης. " ἀφ' αὐτῶν δὲ ὅσα
 σημεῖον καὶ τὴν φλέβα τὴν
 κατὰ βραχίονα χρομῶν ἀφ-
 ψαύοντι. ⁴ ταῦτα δὲ ταχέως
 ἀφ' αὐτῶν. ἐκ γὰρ δὲ βρα-
 χίονα τὰ κατὰ τὸ σῆμα ὅσα.
 πλεῖστα τὰ ἐγγύτατα τὸ πῆμα.
 δούτερον, χροῦς. τρεῖς, δακτύ-
 λων. ⁵ βραχίονα δὲ καὶ ὄμω,
 " ἐκραιότερα ἀφ' αὐτῶν τρεῖς.
 ἢ δὲ ἐτέρη χεὶρ ἀφ' αὐτῶν ἐπὶ
 πλεῖστα ἐκραιότερα. " μινύθισις ¹⁰
²⁵ δὲ σαρκῶν, ἐπὶ μὲν ἔξω ἐξέπε-
 σεν, εἰσὶθεν. ἐπὶ δὲ μὲν, ἐπὶ τὸναν-
 πιον, ἢ ἐξέπεσεν. ⁶ ἀκων δὲ,
 ὡς εἶσω ἢ ἔξω ἐκτείναν. " κα-
 τὰ τὴν μὲν ἐν γήματι κρινῶ
 τὸ πῆμα ὡς βραχίονα. τὴν
 μὲν γὰρ μακρῶν ἀναλαμ-
 βάνοντα ταινίαν ἀνακρεμάσκει. ⁷
 ἀγκῶν δὲ ἀκρῶν ὑποπτηνῶν πῆ-
 μα ἀφ' αὐτῶν ἀφ' αὐτῶν, ἐκ-
 κρεμάσκει, ἢ χροῦς καὶ ἀφ' αὐ-
 τῶν. ὑπεραμωρηθέντων δὲ τῶν
 ἀφ' αὐτῶν, αὐτῶν ἀφ' αὐτῶν τοῖς
 γένεσιν, " ὡς τὰ ἐν χροῦσι. ¹²
⁸ ἐπίδωσις ἐν τῶν τῶν γή-
 ματι, καὶ ἀνάληψις, καὶ γέ-
 σις. τὰ δὲ ὀπίσω ἐξ αὐφνης
³⁰ ἐκτείναντα, διορθῶν τοῖς
 γένεσιν. " ἅμα δὲ δεῖ ἐν τῇ ¹³
 διορθῶσιν καὶ ἐν τοῖς ἐτέροις.
 ὡς

bus, doloribus, nausea & vomitu meracæ bilis, præsertim si retrorsum luxatus fuerit, ob torporem: ² deinde, si in anteriorem partem. Verum curatio eadem est. Repositio vero retrorsum luxati, ut extensum distendamus. Signum autem est, quod extendere ipsum non possunt, sicut in anteriorem partem luxati, quod inflectere nequeunt. ³ Verum tunc durum quiddam involutum indere oportet, & circum hoc ab extensione derepente inflectere. Disparationis autem ossium signum est manifestum ex contactu, juxta venam quæ in brachio finditur. ⁴ At vero callus cito his obducitur. Ex nativitate autem breviora sunt ossa infra noxam, plurimum quæ proxima sunt, cubiti, deinde manus, postea digitorum. ⁵ Verum brachium & humerus robustiora fiunt, propter inversionem. At altera manus propter opera adhuc fortior est. Imminutio vero carniū fit, si foras excidit, intrinsecus: Sin mi- ²⁵
 nus, in contrarium prout excidit. ⁶ Cubiti vero gibbus si intro, aut extra exciderit, extensio fit in communi figura cubiti ad brachium: fascia enim sub alama data, ipsam exceptam suspendere oportet: ⁷ ad summum vero cubiti gibbum juxta articulum pondus appendere, aut manibus deorsum cogere. Ubi vero articulus ultra elevatus est, coaptationes manuum volis fiunt, velut etiam in manibus. ⁸ Deligatio quoque in hac figura, & exceptio appen- ³⁰
 sionis, & positio. At si in posterioriorem excidit partem, statim extensum palmis dirigere ac coaptare oportet. Simul autem in directione etiam aliis opus est.

ὅ μὲν δὲ ἐμπροσθεν, ἂ μὲν ὀρθο- 14
 νιον συνήλημ μόνον ὄσσην συ-
 κήμονται ἅμα διορθῶν. ὡ δὲ
 ἑτεροκλινῆς ἢ, ἐν τῇ διορθώσῃ ἀμ-
 φότερα ἅμα κρῆ ποιεῖν. 10 τῆς
 δὲ μελέτης τῆς θεραπεύτης κρινόν
 τὸ χῆμα καὶ ἢ ἐπίδυσσι. δυνά-
 ται καὶ ἐν τῆς ἀξιώσει κρινῆ
 συμπίπην ἅπαντα. 11 τῶν δὲ
 ἐμβολέων, αἱ μὲν ἐξ ὑπεραμαρτή-
 σι ἐμσάλλονται. 12 αἱ δὲ ἐν
 κατὰ τὰσι. 13 αἱ δὲ ἐν αἰε-
 35 σφάλλσι. αὐται δὲ ἐν τῶν
 ὑπερβολέων τῶν χημάτων, ἢ τῆ,
 ἢ τῆ, σὺ τὰ πάχη.

XXIII. Ἐφρὸς δὲ ἄρθρον 14
 ὀλοσάμνη ἢ ἔσω, ἢ ἔξω. ἔσω δὲ τὰ
 πλείω. 2 σημεῖα δὲ ὄσημα.
 ὡ μὲν εἶσω, συγκήμπτην τὲς
 δακτύλους ἐ δυνάμται ὡ δὲ
 ἔξω, ἐκ τείνν. ἐμβολὴ δὲ ὑπερ
 τραπέζης τὲς δακτύλους ἔχων, τὲς
 μὲν τείνν, τὲς δὲ ἀντήνν. 3
 τὸ δὲ ἐξέχον, ἢ ἕναρα, ἢ πέρ-
 νη ἅμα ἀπαθεῖν, καὶ ἄθεν αἰε-
 σω κῆτω. 4 κῆτῶθεν δὲ κατὰ
 τὸ ἕτερον ὄσηον ὄσην μάλ-
 ληκῆν ὑποθεῖς, ὡ μὲν αἰω,
 40 κατὰ σπείρας τῶ χεῖρα. ὡ δὲ
 κῆτω, ὑποκίω. ἰνσι δὲ ὄση-
 νίσι. 5 ὄση δὲ ἢ χεῖρ ὀλι-
 2 σάμνη, ἢ εἶσω, ἢ ἔξω, ἢ ἔν-
 τα, ἢ ἔντα. μάλιστα δὲ εἶσω.
 ἔσιν δὲ ὅτε καὶ ἢ ἐπίφυσι
 ἐκινήθη. 6 ἔστι δὲ ὅτε τὸ ἕτε-
 3 ρον τῶν ὄσηων δέση. τῆτοι κῆ-
 τῆσι ἰσχυρὴ ποιητή. 7 καὶ τὸ
 μὲν ἐξέχον ἀπαθεῖν. τὸ δὲ ἕτε-
 ρον ἀνώθεν δυο εἶδεα ἅμα ἐς
 τῆπισω καὶ ἐς τὸ πλάγιον, ἢ
 χερσὶν ἐπὶ τραπέζης, ἢ πέρνη. 8
 4 πάλιν κῆτα δὲ καὶ ἀρχήμονα
 τῶ μὲν χεῖρα κρῆνεται ἐς κρῆ-
 σιν.

9 Si in anteriorem, circum lin-
 teum convolutum justæ molis
 inflectendo simul directionem
 facere oportet. Si vero in alte-
 ram partem inclinarit, in dire-
 ctione simul utraque facere
 oportet. 10 Verum curationi
 communis est figura & deligatio.
 1 Possunt autem & ex distentione 35
 omnia in communi contingere.
 11 At vero repositiones aliæ ex
 superelevatione reponuntur, 12
 aliæ ex extensione, 13 aliæ ex
 circumvolutione. Hæ vero ex
 figurarum excessibus, aut hac
 aut illac celeriter fiunt.

XXIII. Manus articulus aut
 intro, aut extra luxatur, plerun-
 que vero intro. 2 Signa autem
 facilia cognitu sunt. Si enim
 intro luxatus est, digitos infle-
 cttere non possunt: Si extra, ex-
 tendere nequeunt. Repositio fit, 40
 digitis supra mensam positis, ut
 ab aliis atque aliis in diversum
 extensio fiat, 3 & id quod emi-
 net, aut vola aut calcaneo retru-
 datur, & in anteriorem partem
 deorsum protrudatur. 4 Inferne
 1 vero juxta alterum os moles ali-
 qua convoluta mollis suppona-
 tur, si supra eminent, manu prona
 locata: si infra, supina. Cura-
 tio vero linteis fit. 5 Tota porro
 manus, aut intro, aut extra, aut
 hac aut illac luxatur: Maxime 45
 vero intro. Quandoque autem
 & appendix emota est. 6 Quan-
 doque vero alterum os disparatum
 distat. His extensio fortis
 facienda est: 7 & quod quidem
 eminent retrudatur, alterum vero
 contra trudatur, duabus specie-
 bus simul contingentibus, & ré-
 trorsum, & in obliquum, aut
 manibus supra mensam, aut cal-
 caneo. 8 Quæ vero recrudescent
 ac deformia sunt, tempore ad
 usum

95 **ζ**ιν. ἰηζεις ὀθονίοιζι συν τῇ χι-
 ει καὶ τῷ πήχει. καὶ νάρθηκας
 μέχει δακτύλων πέντα. 9 εὐ
 νάρθηξι δὲ δεξένα ταῦτα πυ-
 κνότερον λύει ἢ τὰ κατὰ γμαθα.
 καὶ κατὰ χροσὶ παλίουι χρέεσται.
 10 εὐ γλυεῖς δὲ βραχυτέρη ἢ
 χεῖρ γίνεται, καὶ μινύθηζεις
 σαρκῶν μάλιστὰ πάναντία ἢ ἢ
 τὸ ἐκπλωμα. ἠύξημῶν δὲ τὰ
 ὀστέα μῶν.

XXIV. Δακτύλιζ δὲ ὄρθρον
 ὀλιόθιν μῶν ὄσημον. 2 ἐμβολῆ
 δὲ κατὰ τείναντα ἐς ἴθν, τὸ μῶν
 ἐξέχον ἀπὸ τῆν. τὸ δὲ εὐαν-
 πιον, ἀνταρτέν. ἴησιζ δὲ ται-
 νίηζιν, ὀθονίοιζι. 3 μὴ ἐμπε-
 σὸν δὲ ἐπιπῶρτα ἐξήθεν. " εὐ 15
 480 γλυεῖς ζ, ἢ εὐ ἀξήσθ ἐξερ-
 θρήσαντα τὰ ὀστέα βραχυμῶνται
 κατὰ τῶ ὀλιόθιμαθ, καὶ
 σάρκηζ μινύθουσι πάναντία μά-
 λιστα ἢ ὡς τὸ ἐκπλωμα. ἠύξη-
 μῶν δὲ τὰ ὀστέα μῶν. 4 Γνώ-
 θου δὲ ὀλίγοζιν τελείωζ ἐξήρ-
 θησεν. ὄσηον τε γὰρ τὸ ὀπὸ τ' αὐῶ
 γνώθου πεφυκὸζ ὑπερζύωζ) ὡζ
 τῶ ὑπὸ τὸ εὐ ὄστέα ὡραπεφυκὸ-
 πι. ὄσθ λπκλείθ τὰζ κεφαλὰζ τ'
 5 κατὰ γνώθου. 5 τ' μ' ὀνωτέρω ἐόν,
 τῆζ δὲ κατωτέρω τ' κεφαλάν.
 " τὰ τε ἀκρέα τῆζ κατὰ γνώθου, 16
 τὸ μ' ἀθ τὸ μῆκθ, ὡζ ὄπα-
 ρέσδουζ) τὸ δ' αὐ τὸ κῶραιόν
 τε καὶ ὑπερέχον ὑπὲρ τῶ ζυ-
 γάμαθ. 6 ἄμα τε ἀμφοτέ-
 ρων τῶν ἀκρέων τέταν νόρῶ-
 δεζ τένοντεζ πεφύκαζιν, ἐξ ὧν
 ἐξήρτωζ) οἱ μῦεζ οἱ προταφί-
 ται καὶ μαοσητῆρεζ καλέομε-
 νοι. ἀθ τῶτο δὲ καλέονται,
 καὶ ἀθ τῶτο κινέονζ), ὄπ εὐ-
 πῶθεν ἐξήρτωζ).

usum corroborantur. Curatio
 fit linteis cum ' manu & cubito : 9
 & ferulæ usque ad digitos po-
 nuntur. 9 At ferulis hæc deligata
 frequentius quam fracturas sol-
 vere oportet, & perfusionem am-
 pliorem adhibere. 10 Ex nativi-
 tate autem manus brevior fit, &
 carnes imminuuntur maxime in
 contraria parte ei in qua luxatio
 facta est. At adulto jam ossa man-
 ent.

xxiv. Digiti vero articulus
 luxatus facilis cognitu est. Re-
 positio fit extendens in dire-
 ctum, ita ut quod eminent os
 protrudatur, contrarium vero
 contra trudatur. Curatio fit fa-
 sciis ac linteis. 2 Si vero non re-
 ponatur, forinsecus callo obdu-
 citur. At si ex nativitate, aut
 dum adhuc crescit homo, luxata
 fuerint ossa, breviora fiunt infra
 luxationem, & carnes immi-
 nuuntur contraria maxime parte
 ei in qua luxatio facta est. In
 adulto vero ossa manent. 3 Ma-
 xilla vero paucis jam perfecte
 luxata est. Os enim quod à ' su- 60
 periore maxilla prodit, cum eo
 osse subjugatum est, quod sub
 aurem annexum est, quodque
 capita infernæ maxillæ concludit,
 ac dirimit, 4 quum altero
 capite superius fit, altero infe-
 rius : & extremæ infernæ genæ
 partes ita se habent, ut altera ob
 longitudinem non facile acces-
 sum admittat: altera vero cornix
 est, & supra jugale os excedit. 5
 Simul autem & ambarum harum
 extremitatum nervosi tendines
 existunt, ex quibus muscoli de- 65
 pendent, qui temporales ac man-
 ducatorii appellantur. Propterea
 autem appellantur, & propterea
 moventur, eo quod hinc dependen-

xxv. Ἐν γὰρ τῇ ἐδωδῇ, κὺ ἐν τῇ
 10 Διχαλέκῳ, κὺ ἐν τῇ ἄλλῃ χρεῖσῃ ἔ
 ἴσμενος, ἢ μὲν αὐὸ γνάθος ἀπε-
 μέψῃ σιωπῆσιν γὰρ τῇ κεφαλῇ, ἔσθ
 διήρησιν ἢ ἰσὶ κῆτω γνάθος κινεῖσιν).
 2 ἀπὸ τῆσιν γὰρ ἀπὸ τῆσιν αὐὸ γνάθος,
 ἔσθ ἀπὸ τῆσιν κεφαλῆσιν. 3 διότι μὲν ἐν
 15 σπασμοῖσιν κὺ τετανοῖσιν τὸ πρῶ-
 τον τὸ ἄρθρον σημεῖον σιωπῆσιν μέ-
 νον, κὺ διότι πᾶσι γὰρ κῆσιν κὺ κῆ-
 ρῆσιν αὐὸ κῆσιν φῆσιν γίνεσιν), κὺ ἐν
 ἄλλῳ λόγῳ ἐρήσιν). 4 περὶ ἔσθ μὴ
 κῆσιν ἐξαρῆσιν, τὰ δὲ αὐὸ πα. αὐ-
 20 πον ἰσὶ κῆσιν τὸ δὲ, ἔσθ μὲν κῆσιν
 λαμβάνεσιν (ἰσὶ τοιαῦτα ἰσὶ ἀνάγκῃ
 βρωμάτων, ὡσὶν τῆσιν ἀρῆσιν πῆ-
 νῆσιν μῆσιν, ἢ ὅσιν δῶσιν). 5 ἰσὶ
 25 πῆσιν δὲ αὐὸ ἀπὸ ἐδῆσιν ἄλλῳ κῆ-
 μῆσιν, ἢ ἀπὸ τῆσιν μετὰ κῆσιν γῆ-
 σιν κῆσιν γῆσιν τῆσιν ἰσὶ γῆσιν.
 σπῆσιν μῆσιν ἰσὶ κῆσιν τὸ δὲ
 σπῆσιν τὸ κῆσιν πῆσιν. 6 ἰσὶ σπῆσιν γὰρ νεῦ-
 ρῆσιν ἔσθ ἰσὶ μῆσιν σπῆσιν τὰ ἄρῆσιν
 ἰσὶσιν, ἢ ἀπὸ ἄρῆσιν, ἀπὸ ἰσὶ ἐξυδῆ-
 δῆσιν, τῆσιν ὅσιν ἰσὶ τῆσιν χρεῖσῃ 3
 πῆσιν κῆσιν Διχαλέκῃ), τὰ δὲ μὲν 4
 ἰσὶ τῆσιν κῆσιν πῆσιν, ὅσιν τῆσιν
 ἰσὶ πῆσιν, ὡσὶν κὺ τὰ δὲ κῆσιν
 20 τὰ δὲ σπῆσιν τῆσιν πῆσιν ἐπῆ-
 σιν ἰσὶ. 7 περὶ ἔσθ ἰσὶ ὅσιν, κῆσιν
 πῆσιν μὲν γνάθος ὀλιγῆσιν. 8 ἰσὶ
 25 μῆσιν πῆσιν ἐν κῆσιν κῆσιν.
 ὡσὶν κὺ ἄλλῳ μῆσιν σπῆσιν κῆ-
 σιν ἐν σπῆσιν τῆσιν πῆσιν.

xxv. Nam in edendo, & in
 loquendo, & in reliquo oris usu,
 superna quidem maxilla quie-
 scit : est enim capiti connexa, &
 non coarticulata. Inferna autem
 maxilla movetur. 2 Coarticulata
 enim est à superna maxilla, & à
 capite. 3 Cur igitur in convul-
 sionibus ac distentionibus hic
 articulus distentus primus de se
 significationem præbeat : & cur
 plagæ temporales periculosæ sint,
 ac soporem inducant, alio libro
 referetur. 4 Quum vero non
 valde luxetur, causæ hæ sunt.
 Sed & hæc quoque causa est,
 quod non valde tales ciborum
 necessitates hominem apprehen-
 dunt, ut magis quam potest hiet.
 5 Exciderit autem à nulla alia
 figura, quam si quis valde hians
 maxillam in alteram partem di-
 75 ducat. Confert tamen ad hoc ut
 excidat, hoc ipsum. 6 Quicun-
 que enim nervi, & quicunque
 musculi circa articulos sunt, aut
 ab articulis, ex quibus colligan-
 tur, horum quicunque in usu
 sæpe moventur, hi etiam maxi-
 me ad extensiones remittunt,
 quemadmodum etiam pelles
 mollissimæ multum remittunt.
 7 De quo igitur sermo est, luxa-
 tur quidem & excedit maxilla
 raro : 8 laxatur tamen sæpe in
 hiatibus, velut etiam aliæ mus-
 80 culorum ac nervorum immuta-
 tiones hoc faciunt.

xxvi. Δῆλον ἰσὶ τοῖσιν μῆσιν
 σπῆσιν, ὅσιν κῆσιν πῆσιν. σπῆσιν
 γὰρ ἢ κῆσιν γνάθος ἐσθ μῆσιν σπῆσιν,
 ἢ κῆσιν πῆσιν τῆσιν πῆσιν ἰσὶ ὀλιγῆ-
 6 μῆσιν. 2 κὺ ἔσθ ὅσιν τὸ κῆσιν ὀ-
 κῆσιν φῆσιν) σπῆσιν αὐὸ
 γνάθον. ἔσθ κῆσιν ἐξυδῆσιν κῆ-
 25 σιν ἰσὶ κῆσιν γνάθος. 3 τῆσιν κῆ-
 σιν ἰσὶ σπῆσιν, ἢ κῆσιν γίνεσιν αὐὸ
 ἀρῆσιν

xxvi. Manifestum vero ex his
 maxime fit, ubi excidit. Promi-
 net enim inferna maxilla in an-
 teriorem partem, & in contra-
 riam luxationi partem abducit-
 2 & ossis cornix circa su-
 pernam maxillam tumidior fit :
 & infernas maxillas difficulter
 committunt. 3 Quæ vero repo-
 sitio his conveniat, manifestum
 est.

χρών και γωρηής καιρώσι. 3 και-
 ρώδες γδ οι μύες ετοι, & αι αιό-
 ρμοι, κη σιλεινόρμοι ωρδρα φύσιν.
 Φιλέει η κη η γαστηρ υποχωρέειν τ ε-
 ται (ει γλωσσεα ακρηλα ολιγοα. + κη,
 λυ έμείωσιν, ακρηλα έμέεσιν. " ετι 2
 εν & θνησκη (ει δεκαεταίοι μάλιστα.
 λυ η κατωγη η κατω γνάθω, λυ μ
 μη λποκαυλιωτη παντα πασιν, αλ-
 λα ξωιγη) το οσέον, 5" έκκελι- 3
 45 οσέον ωρδρα γε η γλωσσαν παλα-
 γίω υποείρανα τες διακλύμας, το
 η έξωθεν άντερείδην, ως αυ ξυμφε-
 ρη, καιν διεπραμυμοί έωσιν οι οδον-
 τες οι κη το τωμα κεκινηωμοί. 6
 ορόταν το οσέον καθερτωη, ζυξυμ
 τες οδοντας κρη προς ακήλας,
 μη μένον τες δυο, αλλά και πολέο-
 νας, " μάλισται η δη χρυσία, ες αυ 4
 κρητηη το οσέον. ει η μη, ευ λι-
 να. επτα επιθειν κηρωτη κη σπλή-
 νε (ει ολιγοειν, και οθονιοειν ολι-
 γοειν, μη άραν έρείδοντα, αλλά
 χαλαραισιν. 7 ε γδ ει δένει κρη,
 48 οπ επιδει (ει οθονίαν γνάθω κατω-
 ρειση μικρο μ αυ ωφελίοι, ει κρη-
 σως επιθειντα μεζάλαδ αυ βλά-
 πτω. ει κακώς επιδειντο. 8" πυκνά 5
 η και η γλωσσαν εσ μάτις αλ κρη,
 & πολυ κρόνον άντεχην τοισι ου-
 κλύλοισι, καθερθεντα τ ε οσέεσ το
 εκκλιέν. άεχσον ει, ει αυ ει δυνάμ-
 το, αλλά εχ οίον τε.

tinuis, & torpido sopore. 3 So-
 poriferi enim hi muscoli sunt, &
 dum alterantur, & dum inten-
 duntur præter naturam. Solet
 etiam alvus his biliosa, meraca,
 pauca egerere. 4 Et si vomue-
 rint, meraca vomunt. Hi igitur
 etiam moriuntur decima maxi-
 me die. At si fracta fuerit infer-
 na maxilla, si quidem non om-
 nino 'caulatim hoc contigerit, 105
 sed cohæret adhuc os, 5 confra-
 ctum tamen fuerit, dirigere qui-
 dem os oportet digitis circa lin-
 guam obliquam subjectis, forin-
 secus vero contra niti, prout
 contulerit. Et si distorti fuerint
 dentes juxta vulnus commoti, 6
 postquam os directum fuerit,
 dentes inter se conjugare oportet;
 non duos solum, sed etiam
 plures, atque hoc maxime aureo,
 si minus, lineo filo, donec os
 corroboretur: Postea cerato, &
 'spleniis paucis, & linteis modi- 110
 cis deligare, non nimium firmis,
 sed laxis. 7 Nam hoc probe nosse
 expedit, quod deligatio per lin-
 tea, maxillæ fractæ parum qui-
 dem contulerit, si recte fiat:
 magnopere vero læserit, si prave
 deligetur. 8 Frequenter autem
 circa linguam explorare oportet,
 & multo tempore reniti ac digi-
 tis dirigere os confractum: opti-
 mumque esset si hoc semper fieri
 posset, sed fieri nequit.

XXVIII. Ην η λποκαυλιωτη
 παντα πα (ει το οσέον ολιγοακίς ει
 ετο γίνεται καθερθεν μδ κρη το
 5 οσέον ετως κατωωτ ειη). οταν
 η καθερτωσης, τες οδοντας κρη ζυ-
 γνωμα, ως εμπεσθεν ειρη). μεζα
 γδ αυ συλλαμβάνοι εις η ατρεμίν.
 3 περοτέη κη ει π. ορθως ζυξυμ, ως
 κρη, τες ροφως ράψας. αλλά γδ

xxviii. Si vero os penitus
 'caulatim diffractum fuerit (ra- 115
 ro autem hoc contingit) dirigere
 quidem os oportet, velut dictum
 est: 2 Ubi vero direxeris, dentes
 conjugare, quemadmodum an-
 tea dictum est: Magnopere enim
 contulerit ad quietem, 3 & ad-
 huc magis si quis recte conjun-
 gat, & velut oportet futuras con-
 luet. At enim non facile est om-

ἢ ρηίδιον ἐν γραφῇ χηρραγίην πῦ-
 σαν ἀπεκείως ἠγέσθη, ἀλλ' ἰσολυ-
 πέσθη χερὶ δὲ τῶν χηρραμίδων.
 ἔπηται χερὶ δέσματι καρχηδονίαι,
 ἢ μὲν νεώτερον ἢ ὁ τραχέας, "δρ- 6
 κίς τῶ λοπῶ χερὶς, ἢ δὲ τε-
 λυότερος ἢ, αὐτῶ τῶ δέσματι τὰ-
 10 μνοντα χερὶ δὲ ὡς τελεδάκλυ-
 λον, ἢ, ὅπως ἀνὰ ἀρμόσει, ἰσαλέ-
 ψαυα ἰσόμετι τῶ γνάθον. 4 "δρ- 7
 μνέστερον γὰρ ἡ γὰρ καρχηδονίαι
 τῶ δέσματι ἀκρον πρὸς τὸ δέσματι
 καυλισμίδον τὸ γνάθος, ὡς δάκλυ-
 λον δὲ τῶ τρώματι ἢ ὀλίγω
 παλέον. 5 τῶ τῶ μὲν τὸ κῆτω μέ-
 ρον ἐχέτω τὸ ἐπιόμω κῆ τὸ ἴξω τῶ
 γνάθος ὁ ἰσόμετι, ὡς ἀμφὶ ὀφθαλμοῖς ἀμ-
 φὶ τὸ ὄξω τῶ γνάθος. ἔπερον τὸ ἰσόμετι
 τοῖς τῶ ἢ ὀλίγω παλέον, καρχη-
 δονίαι χερὶ πρὸς τὸ αὐτῶ μέρ- 8
 τὸ γνάθος, "δρπολιπόλια κῆ ποσῶ-
 15 τιν δὲ τῶ τρώματι, ὅσον πρὸ ὁ
 ἔτερον ἀπέλιπεν. 6 ἐχέτω τὸ κῆ
 ἔτῶ ὁ ἰσόμετι τὸ ὄξω πρὸς
 βάλιν. δὲ τῶ ἢ ἔπερον οἱ ἰσόμετι
 τῶ ἀμφὶ τῶ ξυμφῶ, ἔπηται
 στυπείσθαι τε καὶ στυπείσθαι δὲ
 τὰ πρὸς τῶ ἰσόμετι. 6 ἐν δὲ τῶ
 καρχηδονίαι ἢ στυπείσθαι πρὸς τῶ
 χηρραγίαι ἔπερον. ἐχέτω ἔτερον γὰρ ἔτῶ.
 ἔπηται καταλείναι χερὶ καὶ τῶ-
 τον τὸ ἰσόμετι, μῶλλον δὲ ἢ τὸ πρὸ
 τὸ γνάθος, "ὡς ὅτι μάλα μὴ δὲπο- 9
 σμιλάει ἢ γνάθος, ξυμφῶ τῶ
 20 ἰσόμετι κῆ τῶ χηρραγίαι. "κῆ πρὸ-
 τα πρὸ τὸ μέτωπον ὅσον ἰσόμετι κα-
 ταλείσθαι. 8 "καὶ κατὰ ὀφθαλμοῖς χερὶ 10
 εἶναι, ὡς πρὸ νομίζεται, ὡς ἀπε-
 μένη τὰ δέσματι. τῶ δὲ κατὰ κλυ-
 λιν ποιεῖσθαι ἐπὶ τὸ ἰσόμετι γνάθος,
 μὴ τῶ γνάθος ἐκρῆσθαι, ἀλλὰ
 τῶ κεφαλῆ. 9 ἰσόμετι δὲ χερὶ τὸ
 σῶμα ἄχει ἡμερῶν δέκα. ἔπη-

nem chirurgiam scripto equi-
 site proderet: sed ex his quæ
 scripta sunt, formam & imagi-
 nem concipere oportet. Postea 120
 corio opus est Carthaginensi:
 & si quidem junior fuerit vulne-
 ratus, satis est squama inde de-
 tracta uti: Si vero adultior, ipso
 corio: ita ut defecta inde particu-
 la trium digitorum latitudine,
 aut prout congrua fuerit, sublita
 prius è gummi maxilla 4 (ita
 enim mitius fuerit) glutine ag-
 glutinetur summa sui parte, ad
 diffractam maxillæ partem, digi-
 ti aut paulo ampliore distantia à
 vulnere. 5 Et hæc quidem par-
 ticula 'ad infernam partem ag- 125
 glutinanda est, & habeat fissuram
 è directo menti, quo acutam ejus
 partem circumcirca complectatur.
 Alterum autem ejusmodi
 lorum, aut paulo latius, ad su-
 pernam maxillæ partem aggluti-
 nare oportet, tanta à vulnere
 distantia, quanta illa altera lori
 particula abfuit. 6 Sit autem &
 hoc fissum, ut circumcirca au-
 rem ambiat. Sint autem hæc
 lora acuta, qua parte commit-
 tuntur, & ubi ipsorum extremi-
 tates connectere 'ac colligare 130
 oportet. 7 In agglutinatione ve-
 ro, caro corii ad cutem vergat:
 Sic enim magis agglutinatum
 adhærescit. Postea extento hoc
 loro, magis autem eo quod circa
 mentum est, quam maxime,
 quo maxilla evacuatur, lora
 ipsa circa verticem connectere
 oportet, & deinde linteo fron-
 tem deligare: 8 & superinjectum
 quid esse oportet, velut moris
 est, quo vincula quieta sint ac
 firma. Decubitum autem faciat
 in sanam maxillam, 'non ma- 135
 xillæ, sed capiti innitens. 9 At-
 tenuandum vero est corpus uf-

τα ἀνατρέφει μὴ βραδέως.

XXIX. Ἦν γὰρ ἔν τῆσι περὶ
 τῆσιν ἡμέρησιν μὴ φλεγμώσιν, ἐν
 εἰκοσίν ἡμέρησιν ἡ γνάθος κω-
 τυύεται. τελείως γὰρ ἐπιπωρε-
 ται, ὡς πρὸς καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὄργανα 11
 ὅσέα, ὡς μὴ ἐπιτραπελίση. 2
 25 ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ σφακελισμῶν τῶν
 συμπάντων ὀστέων ἄλλο μακρὸς
 λόγος λείπει). 3 αὐτὴ ἡ ἀψάλας ἡ
 δὲ τὸ τὸ κρηνημάτων ὀστέων καὶ
 ὀστέων καὶ ἐς πολλὰ καὶ πολ-
 λαχῶς διορθώματα ὀφείλει. 4
 ἢ τῶν δὲ ἰητῶν οἱ μὴ σὺν νόῳ ὀ-
 φείλει καὶ ἐν ἄλλοις τῶν ὀστέων τῶν
 τοῖσι καὶ ἐν γνάθῳ κατὰ τὴν 14
 ἐπιπέδῳ γὰρ τὴν γνάθον καὶ ἐπι-
 γαστρῶν ποικίλως, καὶ καλῶς καὶ
 κακῶς. 5 ἢ πάντα γὰρ ἐπὶ δέξιν 15
 γνάθος, ἔτω καὶ ἀριστερῶν, ἐκκλίνῃ
 τὰ ὀστέα τὰ ἐς τὸ κᾶτηγμα ῥέπον-
 ταί μᾶλλον, ἢ ἐς τὴν φύσιν ἀρι-
 30 ὡς δὲ ἡ κᾶτω γνάθος καὶ τὴν
 σύμφυτον τὴν καὶ τὸ γνάθον ἀψά-
 λατος ἢ μόνη δὲ αὐτὴ ἐξ ὀστέων 16
 ἐν τῇ κᾶτω γνάθῳ ἐστίν, ἐν δὲ τῇ
 αὐτῶν πλάτῃ. 7 ἀλλ' ἐβέλομα
 διποπλανεῖν τὸν λόγον. ἐν ἄλλοι-
 σιν γὰρ εἰδὲσιν ὀστέων πρὸς τῶν
 τῶν λεκτέων. 8 ὡς ἐν ἀψάλας ἡ καὶ τὸ
 γνάθον σύμφυτος, καθ' ἑαυτὴν μὴ
 παντὸς ἀνδρός ἐστίν. 9 τὸ μὲν γὰρ
 ἐξ ἑστέων ἐστέων γὰρ εἰς τὸ εἶσω μέ-
 ρος, πρὸς ἀριστερῶν τὸς δακτύ-
 λους. τὸ δὲ εἶσω ῥέπον, ἀναρῶν ἐς
 35 τὸ ἔξω μέρος, ἐν ἀριστερῶν τὸς
 δακτύλους. 10 ἢ ἐς ἀψάλας ἡ μὴ
 τοῖς ἀψάλας ἀρῶν τοῦτα καὶ
 ποιεῖν. ῥᾶον γὰρ ἔστω ἐς τὴν
 φύσιν ἢ ἐξ, ἢ ἐπὶ ἐγκλίπῃ πρὸς 18
 ἐς ἀριστερῶν τὰ ὀστέα πρὸς ἀρι-
 στερῶν πρὸς τῶν. 11 τὸ πρὸς πρὸς
 τὰ τὰ ἰσομενῆματα καὶ ἐπὶ δέ-
 ναι.

que ad dies decem, deinde re-
 nutriendum non tarde.

XXIX. Si enim primis diebus
 inflammatio non accesserit, in
 viginti diebus maxilla corrobora-
 11 tur: perfecte enim callo ob-
 ducitur, quemadmodum etiam
 alia ossa rara, si non corruptio
 infestavit. 2 Verum de corru-
 ptionibus omnium ossium alia
 longa tractatio restat. 3 Hæc ex-
 12 tensio per agglutinamenta con-
 tingens, mitis est, & prompta
 140 ad moderationem faciendam, &
 ad multas ac multis locis facien-
 das directiones accommodata. 4
 At medici non intelligentia
 æque ac manibus prompti, tum
 in aliis vulneribus, tum in ma-
 xillarum fracturis tales existunt.
 Variis enim modis, & bene, &
 male, maxillam fractam deligan-
 5 tant. 5 Omnis enim deligatio
 maxillæ sic fractæ, ossa ad fra-
 cturam magis vergentia inclinât,
 quam ad naturam ducit. 6 Si 145
 vero inferna maxilla circa con-
 nexionem ad mentum divulsa
 fuerit. (Sola autem hæc conne-
 xio in inferna maxilla est: Ve-
 rum in superna multæ. 7 Sed
 non volo fermone longius aber-
 rare. In aliis enim morborum
 speciebus de his dicendum est.)
 8 Si igitur connexio ad mentum
 disparata fuerit, ipsam coaptare
 cujuslibet viri est. 9 Os enim
 quod eminet, ad internam par-
 tem digitis admotis detrudere
 oportet: Quod vero intro ver- 150
 git, ad externam partem digitis
 immixtis reducere. 10 Hæc tamen
 extensione distendendo facere
 oportet. Facilius enim sic ad
 naturam redibunt, quam si quis
 ossa inter se complicans cogere
 conetur. 11 [Quod nosse in tota
 commentatione non est inveni-
 d d d 2 stum.]

ἐπιδέειν. ποιεί δὲ ἢ ἐπίδεσις ἢ
 τοιαύτη πάλια τῶν αὐτῶν τῶ δέον-
 τῶν. τῆτο μὲ γὰρ, ὁκόσοι σιμῶνται
 5 Διὰ τὴν κῆτηξιν, δῆλον, ὅτι εἰ αὐ-
 ρὴν ἴς μῶλλον πιέζοι, σιμῶτεροι
 αὐτοῖς εἶναι. 4 τῆτο δὲ, ὅσοι αὐτῶν
 σπρίφεται ἢ ἔνθα ἢ ἔνθα ἢ ρίσι, ἢ κῆ-
 τὸν χόνδρον, ἢ ἀνωτέρω, δῆλον ὅτι
 ἐδὲν αὐτὸς ἢ αὐτὸν ἐπίδεξις
 ἀφελήσῃ, ἀλλὰ καὶ βλάψῃ μῶλ-
 λον. 5 ἐκ ἕτω γὰρ σιμῶτεροι
 σπλῆνῶσι τὸ ἐπὶ γάτερον τῶ ρίνος
 καίτοι ἐδὲ τῆτο ποιέσκει οἱ ἐπι-
 3 δεόντες. " ἀγχετα δὲ ἢ ἐπίδεσις
 μοι δοκέη ἀνὰ ποιείν, εἰ κῆ μέστω
 πῶ ρίνα κῆ τὸ ὄξυ ἀμφιφλα-
 10 ὄσει ἢ σπρίφ κῆ τὸ ὄσει, εἰ καὶ τὸ
 ὄσειον μικρὸν ἴσιν εἴη καὶ μὴ μέ-
 γα. 6 τοῖσι γὰρ τῆτοι ἐπιπῶ-
 ρωμα ἴσθῃ ἢ ρίσι, " καὶ ὁκοροφδεσέρη
 4 τινὶ γίνεσθαι. 7 ἀλλ' ὅμως ἐδὲ τῆτοι-
 σι δὴ πε πολλῶ ὄχλα δέσθαι ἢ ἐπι-
 5 δεσις, εἰ δὴ καὶ δέσθαι ἐπιδέειν. " δῆ-
 κέσθαι ἐπὶ μὲν τὸ φλάσμα σπλη-
 νίον ἐπιτείναντα κεκηρω μῶρον, ἐπῆ-
 6 τα, ὡς δὲ τὸ δύο δῆσθαι ἐπιδέειν,
 ἕτωσ ὄσθαι εἰς ἀπαξ πῶσθαι.
 8 δῆσθαι μὲν τοῖσι τρέσθαι, " τῶ ἀλή-
 7 τῶ τῶ σπρίνω, τῶ πῶ τῶ, γλί-
 χρω, πεφυρημένω, ὀλίγω, καὶ α-
 πλάσθαι τῶ τοιαῦτα. 9 " καὶ δὲ,
 15 ἢ μὲ εἰς ἀγαθῶν ἢ τῶν πυρῶν τὸ
 ἀλλῶν καὶ ὄσθαι, τῆτω χῆσθαι
 εἰς πῶ τῶ τοιαῦτα. 10 ἢ
 δὲ μὴ πῶν ὄσθαι, εἰς ὄσθαι
 μαῶντα ὄσθαι ὡς λῶσθαι δέν-
 11 τα, τῆτω φῶσθαι τὸ ἀλλῶν, ἢ
 κῆ μὲ πῶν ὄσθαι ὡσῶτως
 μῶσθαι.

ric deligare ' novit : facit autem¹⁷⁰
 talis deligatio omnia contra
 quam convenit. Partim enim
 qui propter fracturam simi fiunt,
 si superne quis magis premat, si-
 miores nimirum fiunt : 4 partim
 vero quibus nasus hac aut illac
 distorquetur, aut circa cartilagi-
 nem, aut superius, palam est
 quod neque ipsis superne deli-
 gatio proderit, sed etiam magis
 lædet. 5 Non enim ita congruit
 spleniis altera nasi pars, quan-
 quam neque hoc faciant deli-
 gantes. ' Proxime vero deliga-¹⁷⁵
 tio resistere mihi videtur, si jux-
 ta medium nasum circa acutam
 partem, contusa caro ad os fue-
 rit, aut etiam os parum, & non
 multum contusum sit. 6 Talibus
 enim nasus callo obducitur, &
 aliquanto asperior evadit. 7 Sed
 tamen neque his deligatio multo
 negotio opus habet, si modo
 etiam deligare oportet. Sufficit
 autem super contusionem splen-
 nium inceratum extendere. Post-
 ea velut ' ex duobus initiis deli-¹⁸⁰
 gatio fit, ita semel linteum cir-
 cumdandum est. 8 Optima ta-
 men curatio est, per farinam
 triticeam hornam, lotam, vitco-
 sam, subactam, modicam, ita ut
 talia ex illa velut cataplasmate
 integantur. 9 Si igitur triticea
 farina bona fuerit, & tractu faci-
 lis, ea ad omnia hujusmodi uti
 oportet. 10 Si vero non facilis
 tractu sit, modicam mannam
 levissime tritam, & aqua dilu-
 185 tet, aut gummi parum, similiter
 ammiscere.

xxxii. Quibuscunque igitur
 nasus fractus est, ut deorsum &
 in sinum vergat, si quidem ex
 anteriore parte juxta cartilagi-
 nem subsidat, fieri potest ut ali-
 d d d 3 quid

xxxii. " ὁκόσοι μὲ ἔν ρίσι εἰς τὸ
 κῆτω καὶ εἰς τὸ σιμῶν ῥέπσθαι κα-
 τῶ γῆ. ἢ μὲ εἰς τῶ ἔμ πῶσθαι μέ-
 1 ρῶ κῆ τῶ χόνδρον ἴσθαι, οἷον τε
 εἰσθαι

ἐσὶ κὴ ἐνδένεια διόρθωμα εἰς τὰς
 μυκλήρας. ² ἢ μὴ, ἀνορθῶν μὲν
 ῥεῖν πάντα τὰ τοιαῦτα, τὰς δα-
¹⁰ κτύλας εἰς τὰς μυκλήρας ἐπιθέν-
 τα, ἢ ἐνδένειαν. ³ ἢ μὴ, παχὺ
 ὑπεράλιπρον μὴ εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆ
 ῤίνοσ ἀπείρνεσ τῶσιν δακτύλοισιν,
 ἀλλ' ἢ ἰδρῶν. ⁴ ἔξωθεν ἢ τῆ ῤίνοσ ἐν-
 θεν κὴ ἐνθεν ἀμφιλαμοῦνοντα τῶσιν
 δακτύλοισιν, συναρτάζον τε ἄμφω κὴ
 ἀναφέρων εἰς τὸ αἶμα. Ἐ, ἢ μὴ πάντα
 εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὸ κρήνημα ἔη,
 οἷόν τε πῦρ εἶστω τῆ μυκλήραν ἐνδ-
 θένειαν, ὡσπερ ἡδὴ εἶρη. Ἄχνιον ἢ
 ἀφ' ἡμιτυοῖσ, ἢ ἀλλοῖο τοῖσιν ἐν
 ὀφθαλμοῖσ ἐκίεσθαι, κηλῶν ἢ ἐν κρη-
¹⁵ νιδονία δέρμα κὴ ἐρράψαντα, κρη-
 ματίσωντα τὸ ἀερισθῶν κήμα τὰ
 χροῖα, ἵνα ἐκίεσθαι. ⁷ ἢ μὲν ὅτι
 πρῶτον ἢ τὸ κρήνημα, ἔδεν
 οἷόν τε εἶστω ἐπιθένει. Ἐ γὰρ, εἰ ἐν τῶ
 ἔμπροσθεν, ἢ ἀσπῆρον τὸ φόρημα.
¹⁰ πῶσ γε δὴ οὐκ ἐν τῶ ἔσωτέρω; ⁸ τὸ
 μὲν ἐν πρῶτον Ἐ ἔστω ἐν ἀνατολάσ-
 σεσ κηλῶν ἔξωθεν ἢ ἀφ' ὀφθαλμοῖσ ῥεῖν
 τῶν ἀνάγκησ ἢ δὲ ῥεῖν φύσιν κὴ
 διορθῶσασ. ⁹ κηλῶν γάρ οἱ ἢ τῆ ρίσ
 κηλῶσιν ἀνατολάσ. μάλιστα
 μὲν αὐτῆμερῶ. ἢ μὴ, ὀλίγω ἔσε-
³⁰ ρον. ¹⁰ ἀλλὰ κηλῶσ δακτύλοισιν οἱ
 ἰητροῖ εἰ ἀπαλωτέρωσ τὸ πρῶτον
 ἀπῆν, ἢ αἰσ ῥεῖν. πρῶτον ἀλλοῖο
 γὰρ τὰς δακτύλασ ῥεῖν ἐνθεν κὴ ἐνθεν
 κῆ τὴ φύσιν τῆ ῤίνοσ ὡσ κηλῶσ τῶ
 κηλῶσιν συναρτάζον, ἢ κῆ τῶ
¹³ μάλιστα ἀνορθῶνται σὺ τῆ ἔστωθεν
 διορθῶσ διορθῶνται. ¹¹ ἐπιτῶ ἢ εἰς
 τῶσιν ἰητροῖσ ἐκίεσ ἀλλοῖο τοῖσιν
 εἰσιν, εἰ ἐξέλοι μελετῶν κὴ τολμῶν,
 ὡσ οἱ αὐτῶ δακτύλοισ οἱ λιχανοῖ. ¹²
 ἔτοι γὰρ κηλῶσ φύσιν μάλιστα εἰσιν.
 πρῶτον ἀλλοῖο γὰρ ῥεῖν τῶ δακτύ-
 λων ἐκίερον πρῶτον πῶσιν ἢ ἵνα

quid quod ipsum dirigit, in na-
 res indatur: ² Sin minus, omnia
 talia digitis in nares injectis di-
 rigere oportet, si id fieri datur:
³ Sin minus, crassum spicillum
 non in anteriorem narium par-
 tem digitis indere oportet, sed ¹⁹⁰
 qua parte nasus subsidit: ⁴ ex-
 trinsicus autem ab utraque parte
 nasum apprehendere, simulque
 cogere ac sursum ducere. ⁵ Et si
 quidem valde in anteriore parte
 fuerit fractura, fieri poterit ut ali-
 quid intra nares indatur, velut
 jam dictum est, ⁶ nimirum lintei
 rasura, aut aliud quid hujusmo-
 di, linteo involutum, aut potius
 in corio Carthaginienfi consu-
 tum, ea figura quæ congruat loco
 cui incumbet. ⁷ Si vero ul- ¹⁹⁵
 terius facta fuerit fractura, fieri
 non potest ut aliquid indatur. Si
 enim in anteriore parte molesta
 est gestatio, quomodo non fit in
 interiore? ⁸ Primum igitur & in-
 trinsicus conformando, & for-
 intrinsicus non parcendo, ad pri-
 stinam naturam reducere ac di-
 rigere oportet. ⁹ Valde enim
 conformatur nasus fractus, ma-
 xime quidem eadem die: sin
 minus, paulo postea. ¹⁰ Verum
 segniter agunt medici, & le- ²⁰⁰
 vius quam convenit primum
 contingunt. Injicere enim man-
 nus hinc atque illinc juxta natu-
 ram nasi quam infime oportet,
 ex infernis sursum cogendo, &
 sic quam maxime erigere, una
 cum interna directione etiam
 extrinsicus dirigendo. ¹¹ Postea
 ad hæc nullus talis medicus est,
 si studium adhibere ac tolerare
 vult, velut ipsius digiti indices.
¹² Hi enim maxime secundum
 naturam sunt. Utrunque enim
 digitum injicere, eoque totum
 natum firmare oportet, atque ²⁰⁵

ἐρείδον-

ita

35 ἐρείδοντα, ἢ σὺχος ἕτως ἔχην. μά-
 λιστα μὲν, εἰ οἶόν τε εἴη, αἶμα, ἔσ' αὖ
 κρατηθῆ. εἰ δὲ μὴ, ὡς πλεῖστον
 χροῖον, ὡς εἴρη). εἰ δὲ μὴ, ἢ πᾶ-
 ρα ἢ γυμνασίου. 13 μεταπραγὰς
 γὰρ τοῖς χεῖρας δεῖ εἶναι. ἕτως,
 ὡς αὖ κἀλλιστα ἰητρούβειη ἢ ρίς,
 11 ὅτε μὴ ἐς τὸ σκολιόν, ἀλλ' ἐς
 τὸ κῶτα ἰδρυμῆ εἴη ἰσθῆροπ. 14
 ἐγὼ μὲν ἔν' ἐδεμίαν περὶ ῥίνα εἶ-
 δον, ἢ ἵς ἕτω κραταυγῆσα ἐχ' οἴη
 τε ἀφ' ἐρωθῆσιν αὐτίκα περὶ
 πωροθῆσιν σωματικῶν μὲν, ἐγέ-
 νετο, εἰ ἵς ὁρῶς ἐτέλοι ἰητρούβειη.
 4 15 ἀλλ' οἱ ἀνθρώποι ἀχρεοὶ μὲν
 εἶναι πολλῆ ἀπομιμῶσι. 11 μελε-
 τῶν δὲ αἶμα μὲν σὺ ἐπίσταν-
 ται, αἶμα δὲ ἐ τολμῆσιν, μὲν
 μὴ ὀδυῶνται, ἢ θάνατον δεδδί-
 κασι καὶ τοὶ ὀλιγαχρόνοι. ἢ πώ-
 ρα τῆς ῥίνας. ἐν γὰρ δέκα ἡμέ-
 ρασι κραταυγῆται, μὲν μὴ ἐπισφα-
 κελίση.

XXXII. Ὅμοιοι δὲ τὸ ὄσσειον
 ἐς τὸ πλάγιον κατὰ γυνοται, ἢ μὲν
 ἰητρούβειη. τὴν δὲ διόρθωσιν δη-
 λονότι χροῖον ποιεῖσθαι, σὺ ἰσθῆρο-
 πον ἀμφοτέρωθεν, ἀλλὰ τὸ τε ἐσ-
 κεκλιμῶν ὡς ἐν ἐς τὴν φύσιν
 ἐκθροθεν ἀναγκάζονται, 2 καὶ ἐσ-
 4 ματῆσιν ὀμῶν ἐς τὰς 'μυκλῆρας,
 καὶ τὰ εἶσω ῥόσσαντα διορθῶν ἀό-
 κτως ἔσ' αὖ ἰατροθῶση. δὲ εἰδῶ-
 τα, ὅτι, μὲν μὴ αὐτίκα κραταυγῆ-
 ται, ἐχ' οἶόν τε μὴ καὶ διεσφά-
 φθαι τὴν ῥίνα. 3 ὅταν δὲ ἀγά-
 γης ἐς τὴν φύσιν, πρὸς ἄλλοις
 χροῖον ἐς τὸ χροῖον, ἢ τὰς δακτύ-
 λους, ἢ τὸν ἕνα δακτύλον, ἢ ἐξέχεν,
 11 ἀνακαλέσθαι, ἢ αὐτὸν, ἢ ἄλλοι π-
 16 να, ἔσ' αὖ κραταυγῆ τὸ πρῶμα.
 4 ἀπὲρ καὶ ἐς τὸν μυκλῆρα τὸν
 μικρὸν δακτύλον ἀπωθῆσθαι, ἄλ-
 λοτε

ita in quiete habere, si quidem
 fieri posset, semper donec corro-
 boretur : Sin minus, plurimo
 tempore, velut dictum est. Quod
 si fieri nequeat, aut puer aut ali-
 qua mulier hoc faciant. 13 Mol-
 les enim manus esse oportet. Sic
 enim quam optime nasus curari
 poterit, ubi non in obliquum,
 14 sed ad infernam partem æquali-
 ter subsidat. 14 Ego igitur nul-
 lum unquam nasum vidi, qui sic
 fractus dirigi non potuisset, si 210
 statim ita cogeretur priusquam
 callus obduceretur, si modo quis
 recte curare velit. 15 Verum ho-
 mines ut ne deformes fiant, mul-
 15 to quidem precio coemerint,
 studium autem adhibere non
 sciunt, simulque non tolerant, si
 non dolore vexentur, aut mor-
 tem timeant : quamquam brevi
 tempore nasus callo obducatur,
 decem enim diebus corroborar-
 tur, si non corruptio insuper ac-
 cedat.

XXXII. Quibuscumque vero
 os in obliquum frangitur, cura-
 tio quidem eadem est. Verum 215
 directionem non æqualem utrin-
 que facere oportet, sed quod in-
 clinatum est, extrinsecus cogen-
 do ad naturam compellere, 2 &
 in nares facta contrectatione, ea
 quæ intro repunt impigre diri-
 gere, donec correctæ fuerint : ita
 ut ejus probe memineris. Quod
 si non statim corrigantur, fieri
 non possit ut nasus non distortus
 fiat. 3 Postquam autem ad natu-
 ram reduceris, digitos plures
 aut unum digitum ad locum ad-
 movere oportet, qua parte emi- 220
 nebat, atque ita aut ipsum, aut
 alium quendam sustentare, do-
 nec vulnus corroboratum fue-
 rit. 4 Sed & in narem parvum
 digitum immittere oportet, &
 d d d 4 alias

λοτε κὲ ἄλλοτε, " διορθῶν χερὴ τὰ 17
 ἐκκρελίνετα. 5 " ὅτι δὲ αὐτὰ φλεβ- 18
 #83 μὲν ἴσ' ὑποκρίνεσθαι τῆσιν (εἰ, χερὴ
 τὰ σμυτὴ χερεῶσιν. τοῖσι μὲν τοῖσι δὲ
 κλυλοῖσι παροσέχιν χερὴ ὁμοίως, ἔσθ
 σμυτὸς ἐπικλυθῆσθαι. ἡ δὲ περὶ τὴ
 χροῖον ἐς τὰ πλάγια κἀγαθὴ,
 ἀνάγκη τὴ ρίνα ἀκρῶν μελεσεράφθαι.
 6 χερὴ αὐτῶ τοῖσι τοῖσιν ἐς τὸν
 μυκλήσθαι ἀκρον διόρθωμά τ' ἐπὶ
 εἰσομηρῶν, ἢ, ὅ, ἢ τῆσιν ἐοί-
 κεν, ἐνὸς ἐνὸς. πολλὰ δὲ αὐτῶ
 δόροι τὰ ἐπιτήδεα, ὅσπερ μήτε
 5 ὁσμῶν ἰσχυρὰ, μήτε ἄλλως παρο-
 σθενεῖα εἶναι.

XXXIII. Ego vero quando-
 μων παροσθενεῖα ἀπίτμημα ἐπέ-
 τησθαι. τῆσιν γὰρ πως παρέρχεται.
 2 οἱ γὰρ ἀσπίδοι ἐνὸς ἐνὸς ὑπερ-
 μακρὰ δέχονται. " ἐπὶ τὰ χερὴ κἀ- 19
 χροῖον ἡ δὲ πλάγια, ἢ ἐπὶ τῶν
 μεγάλων διακλύσθαι, τῆσιν μὲν, ἢ
 ὅπως αὐτῶ ἐμφέρη, παροσπολλῆ-
 σθαι ἐς τὸ ἐκκρελίνετα πρὸς τὸν μυ-
 κλήσθαι τὴ ἐκκρελίνετα. 3 κἀπὶ
 τα κἀγαθῶν τὸν ἰμάντα, ὅπως
 αὐτῶ ἐμφέρη. μακρὸν δὲ ὀλίγον
 τείνει χερὴ, ὅσπερ ὀρθῶν κὲ ὑπερ-
 10 τῆ ρίνα εἶναι. 4 ἐπὶ τὰ, μακρὸς γὰρ
 ἔσθ ὁ ἰμάντα, κἀγαθῶν ἔσθ ὁ ἰμάντα
 γίνετα αὐτῶ, ἀναγκαζεῖν πρὸς τὸ κε-
 φαλίον κὲ ἔξεται μὲν τὸ μέτωπον
 παροσπολλῆσθαι τὴ τελευτήν τῶ ἰμάν-
 τος. ἔξεται ἢ μακρότερον ἄγειν. 5 ἐπὶ
 τα πρὸς ἐκκρελίνετα πρὸς τὸ κεφαλίον
 κἀγαθῶν. τῆσιν ἄμα ἔσθ διόρθωσιν
 ἐπὶ, ἄμα ἢ εἰς τὸν ἰμάντα
 15 ὅσπερ μακρὸν, ἡ δὲ ἐπὶ τὸν ἰμάντα
 ἀνὸς ἀπὸς πρὸς τὸν ἰμάντα. " ἄλλοι
 20 ἔσθ, ὁμοίως ἐπὶ τὸ πλάγιον ἢ πρὸς κε-
 φαλίον. τὰ μὲν ἄλλα ἰσχυρὰ χερὴ,
 15 ὅσπερ παροσθενεῖα. " παροσθενεῖα ἢ
 πρὸς τὸν ἰμάντα πρὸς ἀκρῶν
 τῶν

alias atque alias impellendo ea
 quæ inclinata sunt dirigere. 5 At
 si quid inflammationis his accedat,
 farina subacta uti oportet :
 & tamen incumbente etiam farina
 digitos similiter admovere
 opus est. Si vero juxta cartilaginem
 in obliquum fractus sit,
 necesse est summum nasum di-
 225 storqueri. 6 Talibus igitur in
 summam narem aliquid quod
 dirigat ex relatis, aut quod his
 simile sit, indere oportet. Poterit
 autem quis multa idonea invenire,
 quæ neque odorem habeant,
 neque alias lenia sint.

XXXIII. Ego vero quando-
 que pulmonis ovilli frustum de-
 fectum indidi. Hoc enim forte
 obtingebat. 2 Nam spongiæ inditæ
 humiditates suscipiunt. Postea
 Carthaginensis corii squamam
 magni digiti latitudi- 230
 ne, aut prout contulerit resectam,
 extrinsecus ad nasum inclinatum
 agglutinare oportet, 3 & deinde
 hoc corii lorum prout contulerit
 extendere. Paulo tamen amplius
 extendere convenit, quo erectus &
 absolute directus sit nasus. 4
 Longum autem sit hoc lorum, ut
 postea infra aurem abductum
 circum caput obducatur : & licet
 quidem lori extremitatem ad frontem
 agglutinare, licet etiam longius du- 235
 cere, 5 & deinde capiti obductum
 deligare. Hic modus simul juxtam
 directionem habet, & simul ad
 moderationem faciendam promptus
 est, si quis magis aut minus nasi
 inclinationem ad contrarium facere
 velit. Nam quibus in obliquum
 nasus frangitur, eos in reliquis
 velut relatum est curare oportet.
 Plurimis tamen insuper opus est,
 ut inclinationis in contrarium gra-
 240 tiat,

τῶν ῥίνα προσκολλησῶν τ' ἀντὶ ῥο-
πίης εἶνεκα.

xxxiv. Ὅσοις δὲ σὺ τῆ
κατὰ τὴν καὶ ἔλκεα προσγιγνέται,
ἐδὲν δεῖ παραστέλλειν ἄλλ' ἢ τὸ
2 ἀλλ' ἐπὶ μὴ τὰ ἔλκεα ἐπι-
πλέουσι πικρῶν, ἢ τῶν ἐνέ-
μων ἢ. δὴ ἀλλ' ἢ τὰ τοιαῦτα 8
τα. ὁμοίως κῶν ὅσα μέλαινα
ἀπέναντι, τῶν τε διορθῶσιν τῶν
κατόπιν ἀόκτως καὶ ποιέειν
μηδὲν ἐπιλείποντα, καὶ τὸς διορ-
θῶσιν τῶν δακτύλοις ἐν τῶν
ἐπιπέτῃ καὶ ῥίνα. 3 χαλαρωτέροις
20 ἢ τῶν καὶ καὶ ῥίνα, καὶ ῥίνα δὲ
δύσπλωστοι τῶν καὶ ῥίνα τῶν
σώματι ἢ ῥίνα ἐστὶν. 4 τῶν δὲ
ἰσχυρῶν τῶν καὶ ῥίνα καὶ τῶν
ἀντὶ ῥοπίης παντῶν τῶν ἐδὲν κω-
λύει καὶ ῥίνα, ἢ τῶν ἔλκεα,
ἢ τῶν ἐπιφλεγμῶν. ἀλύπη-
τοι καὶ ἐστὶν.

xxxv. Ἦν δὲ ἔς καὶ ῥίνα,
ἐπιπέτῃς πᾶσι πολέμιαι. ἢ
τῶν ἢ τῶν καὶ χαλαρὸν καὶ ῥίνα
λοι. 2 καὶ δὲ καὶ ῥίνα πῆξις,
καὶ ῥίνα καὶ ῥίνα ἐστὶν. ἐπὶ καὶ
ῥίνα ἢ ἐπιπέτῃ πῆξις ὁδυ-
νηρὸν καὶ σφυγματώδες, καὶ
35 πυρετώδες γίνονται. 3 ἀλλ' ἢ καὶ
τὰ ἐπιπέτῃ καὶ ῥίνα μὴ
τὰ βυρῶντα ἐπίπταν. ἀλλ' ἢ καὶ
τὰ καὶ ῥίνα φλαῦρα καὶ ῥίνα
καὶ ῥίνα, καὶ ῥίνα τὸ ῥίνα
ποιεῖ καὶ ῥίνα, 4 καὶ ῥίνα ἐν-
πύσις ἀσχετός. τῶν ῥίνα ἢ
ῥίνα καὶ ῥίνα προσδέεται. 5
ῥίνα καὶ ῥίνα, ἐπὶ καὶ ῥίνα, τὸ ῥίνα
καὶ ῥίνα ῥίνα. καὶ ῥίνα ῥίνα
το βάρῃ ῥίνα. καὶ ῥίνα δὲ ὡς
ῥίνα καὶ ῥίνα. 6 ἢ ῥίνα τῶν
ἐνίσις φάρμακων τὸ μηδὲν 18
φέρειν φάρμακων, καὶ ῥίνα ῥίνα,
καὶ

tia, lorum ad summum nasum
'agglutinetur.

240

xxxiv. Quibuscumque vero
cum fractura etiam ulcera ad-
sunt, eos ea propter turbari non
oportet: 2 Verum super ulcera
ceratum picatum imponere, aut
ex emplastris aliquod cruentis
vulneribus idoneum. Facilia
enim curatu talia sunt. Simili-
ter etiam, si ossa discessura sunt.
Primam directionem impigre fa-
cere oportet nihil omitendo, &
directionem per digitos etiam
postero tempore, 3 ita ut laxius
quidem 'admoveas, admoveas 245
tamen. Ex omnibus enim cor-
poris partibus nasus facillime
conformari potest. 4 Cæterum
lororum agglutinatione ac in
contrarium inclinatione uti om-
nino nihil prohibet, siue ulcera
affuerint, siue inflammatio.
Nullam enim molestiam exhi-
bent.

xxxv. At vero si auris fracta
fuerit, deligationes omnes ini-
micæ sunt. Neque enim ita la-
xam quis circumdare poterit. 2
Si vero magis premat, majus
'malum operabitur. Nam & fa- 250
na auris deligatione pressa, do-
lore, & pulsatione, & febre affi-
citur. 3 Sed & cataplasmata pess-
ima quidem omnino sunt, quæ
gravissima sunt. Verum & alia
pleraque omnia mala sunt, &
abscessus inducunt, & mucum
ampliolem suggerunt, 4 & dein-
de suppurationes noxias. His
autem fracta auris minime opus
habet. 5 Proximum tamen lo-
cum habet, si quid imponi de-
bet, farina 'viscosa, quam neque 255
ipsam gravem esse oportet. Con-
tingere vero quam minime con-
ducit. 6 Bonum enim aliquando
medicamentum est, etiam nul-
lum

καὶ πρὸς ἄλλα πολλά. ἡ δὲ ἐπιπλοκή τῶν ἐπιπλοκῶν φυλάττειται. 7 τὸ δὲ σῶμα ἰσχυρὸν, καὶ μάλλον, ὡς αὐτὸ κίνδυνον ἔχει, ἔμπυον τὸ ἔξ ἡμέρας. ἀμφὸν δὲ καὶ μαλακάζει τὴν κνήμην. καὶ ἡ δὲ καὶ δὴ καὶ ἔστι, ἢ ἐμείνεν ἀπὸ συμπίπτου. καὶ δὲ ἐς ἔμπυον ἔλθῃ, ταχέως μὲν ἔχει συμπίπτου. 9 πολλὰ γὰρ καὶ τῶν δουκόντων ἐκπύουσαν ἀναπίνεταί ποτε, καὶ μὴ μὴδὲν ἕως κατὰ πάσιν. καὶ δὲ ἀνακαταστῆ συμπίπτου, τάχιστα μὲν ὑγιὲς γίνεταί, καὶ πρὸς πύρην ἀφαιρέσει. 10 εἰδέναι μὲν τοὺς καὶ σαφῶς, ὅτι κνήμῃ ἐστὶ τὸ ἔξ καὶ μείον τῶν ἑτέρων, καὶ πρὸς ἀφαιρέσει. 35 11 καὶ δὲ μὴ πρὸς κνήμῃ, τὰ μὲν καὶ τὸ μετέωρον, ἢ μὴ πᾶν μικρὸν τομῶν. 12 ἀφαιρέσει παχύτερα μὲν καὶ τὸ πῦον δὲ (εἰσέσει), ἢ ὡς αὐτὸ ἕως δοκίμοι. 13 ὡς δὲ ἐν κεφαλῇ ἐπιπύου, καὶ πᾶν τὰ πᾶσα τὰ μυζώδεα καὶ μυζοποιὰ, ἅτε γλίχρα ἐόντα ὑπερῆσαν ὄμμα, διολιθίζου καὶ ταχέως ὑπὸ τῶν δακτύλων καὶ ἔνθα καὶ ἔνθα. 14 ἀφαιρέσει τῶν ἀφαιρέσει παχύτερα δὲ εἰσέσει τὰ τοιαῦτα οἰήσῃ, ἢ ὡς οἰόνται.

XXXVI. Ἐπὶ καὶ τῶν γαγγλιωδῶν ἔνια, ὅσα αὐτὰ πλάσσει ἔστι, καὶ μυζώδεα σάρκου ἔστι, πολλοὶ συμπίπτου, οἰόμασιν ὑπερῆσαν ἐς τὰ τοιαῦτα. 2 ἢ μὲν οὐκ ἔστι τῶν ἰητρῶν ἐξαπατάται. τῶν δὲ πρὸς ἡμέραν τῶν τοιαύτων ἐδέρμα βλάβη συμπίπτου. 3 ὅσα δὲ ὑδατώδεα χωρεῖα ἐστὶν, ἢ μύξης πεποληρωμένα, καὶ ἐν οἰοῦσι χειροῖσιν ἔκαστα γίνονται φέρον συμπίπτου, ἢ

lum adhibere medicamentum, & ad aures, & ad multa alia. Vellicationem insuper ac scalpruram vitare oportet. 7 Corpus autem attenuare, & magis in quo periculum est ne auris suppuretur: 8 melius est quoque alvum mollire. Si vero quis facile vomat, ex moderata aliqua purgatione vomitum faciat. At si ad suppurationem deveniat, cito quidem aperire non oportet (9 multa enim ex his quæ suppurari videntur, quandoque resorbentur, etiamsi nondum quis ullum cataplasma imposuit.) Si vero quis aperire cogatur, celerime quidem sana fit, si in ulteriorem partem perurat. 10 Illud tamen certo scire expedit, quod mutila fiet auris, & minor altera, si perusta fuerit. 11 Si vero non in ulteriorem partem peruratur, tumidam partem non valde parva sectione incidere oportet. 12 Sub crassiore enim cute pus reperitur quam quis putaverit. 13 Verum ut in summa dicam, alia quoque omnia mucosa, & mucosa facientia, utpote quæ sunt viscosa, ad contactum sub digitis hac atque illac cito dilabuntur: 14 & propterea sub crassiore cute medici talia inveniunt, quam putarint.

XXXVI. Nam & aliquas nervorum contortiones, ganglia appellatas, quæ sane laxæ ac fluidæ sunt, mucosamque carnem habent, multi aperiant, humorem in talibus se inventuros esse putantes. 2 Medicus quidem igitur sententia sua fallitur, verum rei huiusmodi nullum ex aperture accedit detrimentum. 3 Qui vero aquosi loci sint, aut mucosi pleni: & in qualibus locis singula si aperiantur mortem afferant.

κτ

κ³ ἀλλοίας βλάβας, ὅτε τῶν ἐν ἄλλω λόγῳ γεγραφέεται. ὅταν ἐν τέρμινος τὸ εἶς, πάντων μὲν κατὰ πλάσματος, πίσης τε μοτῶσι⁴ ἀπέχεσθαι χρῆ. 4 ἡ τε δὲ φὺν δὲ ἢ ἐν αἰμοίς, ἢ ἄλλω⁴ τῶ, ὅ, ἢ μήτε βάρ⁴, μήτε πόνον ὡδραχῆσθ. ἢ γὰρ ὁ χόνδρ⁴ ἄρξεται ψιλῶσθαι⁴ καὶ ὑποσῆ- 4 σιας ἴχη πυράδεας ἢ χαλῶδεας, ὀχληρόν. 5 γίγνεται δὲ καὶ τῶτο δὲ ἐκείνας τὰς ἰήσας. " πάν- 5 των δὲ τῶν παλιγγεστησάντων ἢ πέριξ Διάκω⁴ αὐταρέκ- 5 σῶσθ.

XXXVII. " Σπόνδυλοι δὲ οἱ 19 κατὰ ῥάχιν, ὅσοι μὲν ὑπὸ νοση- μάτων ἐλκύνονται ἐς τὸ κύφον, τὰ μὲν παῖσαι ἀδυάτω λύεσθαι. 2 " ὡς δὲ καὶ, ὅσα ἀνωτέρω τῶν 1 φρενῶν τῆς πρὸς φύσι⁴ κυφῶ- 4 84 ται. τῶν δὲ κατωτέρω μετεξέ- 4 τερα λύεσθαι⁴ κυρσοὶ γινόμενοι ἐν τῆσι σκέλεσι 3 μάλλον δὲ ἢ ἐγγυόμοι κυρσοὶ ἐν τῇ κατ' ἐγγύω φλεβί. οἷσι δὲ αὐτὴ κύ- 4 φωμα ἢ, λύεσθαι. 4 ἐγγίνονται δὲ καὶ ἐν τῇ κατὰ βεβῶνα. ἢδη δὲ ἔστιν ἔλυσθαι καὶ ἢ δυσεντερίη πολυχρόν⁴ γινόμενῃ. " καὶ οἷ- 2 σι μὲν κυφῶται ῥάχης πασὶν ἐξ- 4 σιν, πρὶν ἢ τὸ σῶμα περὶ φθῶσθαι ἐν αὐξήσθαι⁴ τῶτοι⁴ μὲν ἐδὲ σιωαῦξοσθαι ἐθέλοι κατὰ πῶ⁴ 5 ῥάχιν⁴ τὸ σῶμα. 5 ἀλλὰ σκέλεα μὲν καὶ χεῖρες περὶ φθῶσθαι, ταῦ- 4 δὲ ἐνδεδέσθαι γίνονται. " καὶ ὅσοι- 3 σι αὐτὴ ἢ ἀνωτέρω τῶν φρενῶν τὸ κύφ⁴, τῶτοι μὲν αἴ⁴ τε παρὰ ῥάχιν ὅσα ἐθέλεσθαι ἐς τὸ δὲ αὐ- 4 ξοσθαι, ἀλλ' ἐς τῶμα πρὸθεν. 6 τό, τε σῶσθ⁴ ὅξυ γίνεται, ἀλλ' ἐ- 4 πλάτῃ, αὐτῶι τε δύσασθαι γίνον- 4 ται,

rant, aut etiam alia detrimenta inducant, de his in alio opere scribetur. Quum igitur incidit quis aurem, ab omnibus quidem 'cataplasmatibus, & ab om- 275 ni linamentorum usu abstinere oportet: 4 Curare autem vel emplastro aliquo cruentis vulneribus idoneo, vel aliquo alio, quod neque gravitatem, neque dolorem inducat. Si enim cartilago denudari inceperit, & subfidentia purulenta aut mucosa habuerit, molestum est. 5 Fit autem & hoc propter illas curationes. Cæterum omnium eorum quæ recruduerunt, perustio in ulteriorem partem sufficientissima medela est.

XXXVII. Verticula vero spi- 111 næ quibuscunque in gibbum trahuntur ex morbis, pleraque ut solvantur fieri non potest. 2 Inferiusque & quæ supra septi transversæ juncturam ac connexionem gibba fiunt. Quæ vero infra, eorum aliqua solvunt varices, in cruribus oborientes. 3 Magis autem hæc varices quæ in vena juxta poplitem fiunt, qui- 5 buscunque gibbositas contigerit, eam solvunt. 4 Fiunt autem & in vena circa inguina. Jam vero quibusdam etiam dysenteria diuturna solvit. Et quibus quidem gibba fit spina dum pueri sunt, priusquam corpus ad augmentum plenum perfectum fuerit, his corpus juxta spinam coaugeri non solet. 5 Sed crura quidem ac manus perficiuntur, illæ vero partes defectuosiores fiunt. Et quibus supra septum transversum 'gibbositas est, his & co- 10 stæ in amplitudinem augeri non solent, sed in anteriorem partem; 6 & pectus acutum fit, sed non latum: ipsique & difficulter spi- rant,

ται, " καὶ κερχινώδες. 7 ἥσον γὰρ 4
 δύρυχωρίων ἔχουσιν αἱ κεφάλαια αἱ
 τὸ πνεῦμα διχόωδρα καὶ ἀσπείμ-
 πυσμα. 8 καὶ μὲν τοὶ καὶ ἀναγκά-
 ζονται " κατὰ τὸν μέγαν σπόνδυ- 5
 10 λον λορδὸν τὸν αἰχένα ἔχον, ὡς
 μὴ ἀσπείτης ἐπὶ αὐτοῖσιν ἡ κεφα-
 λή. 9 στενοχωρίων μὲν ἐν ποσσίν
 τὰ φάρυγγι παρέχεται τῷτο ἐς τὸ
 εἶσω ῥέπον. καὶ γὰρ τοῖσιν ὀρθοῖσι
 φύσιν δύσπνοιαν παρέχεται τῷτο τὸ
 ὄσεν, ἡ ἔσω ῥέψη, ἔς ἀναπνεύσῃ.
 10 δι' ἐν τὸ τοῖστοι χαῖμα ἐξεχέ-
 βρογχοὶ οἱ τοῖστοι τῶν ἀνθρώπων
 μάλλον φαίνονται, ἢ ὕγιες. 11 " Φυ- 6
 μακρία τε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὸν
 πνεύμονα εἰσιν οἱ τοῖστοι σκλη-
 ρῶν φυμάτων καὶ ἀπέπλων. 12 καὶ
 γὰρ ἡ ἀσπείτης ἔκφυματι
 15 καὶ ἡ ξύπνοια τοῖσι πλεῖστοι
 διὰ τοιαύτως συστροφὰς γίνονται, ἢ σιν
 ἀνθινωνήσωσιν οἱ τόνοι οἱ σμῆνης.

XXXVIII. Ὅσοισι ἡ κατωπέ-
 ρα τῆ φρενῶν τὸ κύφωμα ἐστὶ, τῆ-
 τοι (ἢ νοσήματι καὶ οἷσι πᾶσι ἀσπεί-
 νει) νεφελικὰ, καὶ κατὰ κύσιν ἀσπεί-
 ἔς ἀσπείτης ἐς ἐμπύνημα ἡ, καὶ
 καὶ κενεῖνας, καὶ κατὰ βρογχίνας
 χρόνια καὶ δυσκαλῆες. 2 τρι-
 πτεων ἐστὶ ἐτέρη λύξ τὸ κύφωμα-
 τα. ἰσθία δὲ τοῖσι τριπτεῖσιν ἐπὶ
 ἀσπείτης γίνονται, ἢ τοῖσιν ἀνω-
 20 τεν κυφοῖσιν. ἢ μὲν ἴσθι σύμπνοια
 ῥάχης μακροτέρη τέτοισιν, ἢ τοῖ-
 σιν ἀνώτερον κυφοῖσιν. 3 " ἡ ἴσθι καὶ
 γρήθον βραχυτέρα ἔσται ἔσπερα. 4
 ἀθνώτεροι ἔσται τῶν ἀνώτερον.
 4 οἷσι δ' ἀνθινωνήσωσιν ἢ τὸ σῶ-
 μα γρήθηται κύφωσις, τέτοισιν
 ἀπαιτητῶν μὲν τῶν σῶμα τὸτε παρε-
 σης κείσιν ποιέται ἢ κύφωσις. ἀνά-
 χρονον μὲν τοὶ σημαίνει τὸ τῶ ἀ-
 πτεων, " ὡς αὐτῶ καὶ τοῖσιν ἐτέροι- 3
 σιν,

rant, & stridulam faucium aspe-
 ritatem habent. 7 Nam ventri-
 culi qui spiritum suscipiunt ac
 emittunt, minorem amplitudi-
 nem habent. 8 Sed & juxta ma-
 gnum verticulum cervicem re-
 pandam habere coguntur, ut ne
 caput ipsis pronuum sit. 9 Mul-
 tam igitur angustiam faucibus
 ' exhibet etiam hoc os intro ver- 19
 gens. Nam & his qui natura re-
 cti sunt, spirandi difficultatem
 hoc os inducit, si intro vergat,
 donec regressum fuerit. 10 Ob-
 talem igitur figuram ejusmodi
 homines eminentis gutturis,
 magis quam sani apparent: 11 &
 tuberculis circa pulmonem duris
 ac crudis plerumque tales affecti
 sunt. Nam & gibbositatis occa-
 sio, & distentio plerisque propter
 tales collectiones fit, cum quib-
 us vicini ' nervi communio- 20
 nem habent.

XXXVIII. Quibus vero infra
 septum transversum gibbositas
 est, horum quibusdam morbi
 renum ac vesicæ accedunt: Sed
 & abscessus ad suppurationem, &
 circa laterum mollitudines &
 inguina diuturni ac ægre cura-
 biles: 2 & neutri horum gibbosita-
 rates solvunt. Coxæ vero his
 magis excarnes fiunt, quam his
 quibus superne gibbositas contig-
 git. Univerſa tamen spina his
 longior est quam superne ' gib- 25
 bosis. 3 Pubes vero & barba tar-
 dior ac imperfectior. Sed & in-
 fecundiores hi sunt quam super-
 ne gibbosi. 4 At vero quibus
 jam aucto corpore gibbositas fa-
 cta fuerit, his palam præsentis
 tunc morbi judicationem gib-
 bositas facit, per tempus tamen,
 aliquid ex iisdem significatio-
 nem de se plus aut minus præ-
 bet, quemadmodum etiam in
 pueris.

σιν, ἢ πλεον, ἢ ἑλασσον. ἤσων ὃ κα-
 κρήτως ὡς τὸ ἐπίπιν μὲ τοιαῦτα
 25 ἔστι. πολλοὶ μὲν τοι ἡδὴ καὶ σύφορος
 ὡσεύκων καὶ ὑψίφως τῶν κύφωσιν
 ἄχρη γήρας. μάλιστα ὃ ἔστοι, οἷσιν
 αὐτὸς τὸ δύσαρκεν καὶ πιμελῶδες
 παρτρύπη τὸ σῶμα. ὀλίγοι μὲ ἡδὴ
 καὶ τῶ τοιῶτων ὑπερ ἐξήκοντα ἔτη
 ἐβίωσαν. οἱ ὃ πλείους βραχυβίωτε-
 ροί εἰσιν. ὃ ἔστι δ' οἷσι καὶ ἐς τὸ πλά-
 γιον σκολιῶν ἀπόνδυλοι, ἢ τῆ, ἢ
 τῆ. πάντα μὲν ἢ τὰ πλείους τὰ
 τοιαῦτα γίνετ' ἀφ' οὐστροφῆς τὰς
 εἰσώθεν ῥάχιδος. παρσχυμδάκτες ὃ
 ἐνίοισι σὺ τῆ νέσῳ ἐπὶ ἀχρήματα,
 30 ἐφ' ὀγκῖα αὐτὸ ἐπιδέσει κεκλίματ.
 ἀλλὰ παρὲς μὲ τέτων ἐν τοῖσι χρο-
 νίοισι καὶ πιδύμονα νοσήμασιν ἐι-
 ρήπετ'. ὃ καὶ γὰρ ἐστὶν αὐτῶν χρο-
 νίσις τῶ παρσχυμδάκτες παρὲς τῶ μελ-
 λόντων ἔσεσθαι.

XXXIX. Οσοισι δὲ ἐκ κατὰ-
 πλώσι (ῥάχιδος κύφῳ), ὀλίγοι δὲ
 τέτων ἐκροτήτη, ὡς ἐξιδιωτή-
 να. τῶ μὲν γὰρ αἶψα ἐν τῆ κλίμακι
 κατὰπίσεις ἐδὲν ἀπέθιθων αὐτῶν
 γε ἐγὼ οἶδα. χρεόν τῶ οἱ ἰητροὶ
 2 μάλιστα αὐτῶ ἔστοι οἱ ἐπιθυμῶντες
 ἐκ χαικῶν τῶ πηλῶ ὄχλον. ὃ τοῖ-
 35 σι γὰρ τοιῶτοις ταῦτα ἴανμάσι
 ἐστὶν, ἢ ἢ κοσμάμον ἰδῶσιν, ἢ ῥι-
 πιδύμον, ἢ ὅσα τοῖσι τοιῶτοις
 ἔοικε, καὶ ταῦτα κληίβουσιν ἀεὶ καὶ
 ἐκέπαι ὡς ἴσι μὲλθ, ὀγκῖον ἢ ἀπίση
 4 ὃ δὲ τῶ χρεῖσματος, εἴτε κακῶν,
 εἴτε ἀγαθῶν. ὃ οἱ μῦθοι ἰητροὶ οἱ
 τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδύοντες σκαμοί
 εἰσιν, ἐς ἐγὼ γε ἐγνων. τὸ μὲν γὰρ ἐπι-
 νόμα δὲρχάον. καὶ ὃ ἐπιμνέω ἐγὼ γε
 σφόδρα τῶ παρσχυμδάκτες ἐπινοήσωκα καὶ
 τῶ τῶ ἀλλο πᾶν, ὃ, ἢ μηχάνημα
 καὶ φύσιν ἐπενοήτη. ἐδὲν γὰρ μοι
 ἀεὶ πᾶν, εἴπερ καλῶς σκαμῶνας
 κατὰ-

pueris. Minus autem maligne in
 totum talia se habent. 5 Et mul-
 ti sane jam facile ac 'fano modo
 gibbositatem sustinuerunt, usque
 ad senectutem : & maxime hi
 quibus ad carnositatem ac pin-
 guetudinem promotum fuerit
 corpus, pauci tamen talium
 sexaginta annos transgressi sunt:
 plerique vero brevioris vitæ
 sunt. 6 Quibusdam etiam in la-
 tus, aut hac aut illac, verticula
 obliqua fiunt. Et omnia aut
 pleraque talia, propter colle-
 ctiones intra spinam fiunt. Qui-
 busdam una cum morbo etiam
 figuræ insuper 'conferunt, ad
 35 quas reclinari consueverunt. Ve-
 rum de his in diuturnis pulmo-
 nis morbis dicitur. 7 Illic enim
 de his quæ futura sunt, pul-
 cherrimæ prænotiones habentur.

XXXIX. Porro quibus ex casu
 spina gibba fit, horum sane pauca
 superantur, ita ut dirigi possint.
 Nam quæ in scala fiunt exten-
 siones, nihil direxerunt quod
 ego sciam. 2 Utuntur enim ipsa
 maxime hi medici, qui multi-
 tudinis famam 'aucupantur. 3
 40 Apud tales enim hæc in admira-
 tione sunt, si aut pendentem,
 aut projici aliquem aut quæ his
 similia sunt videant, & hæc ce-
 lebrant semper, neque ipsis curæ
 est, quale quid eveniat ex hac
 aggressione, siue bonum id sit,
 siue malum. 4 Medici tamen qui
 talia studio habent, quos sane
 ego novi, imperiti sunt. Inven-
 tum equidem verus est, 5 & laudo
 sane vehementer eum qui primus
 excogitavit & hoc 'machina-
 45 mentum, & quodvis aliud se-
 cundum naturam inventum.
 Nihil enim despero, si quis recte
 constructum concutiat, fieri
 posse

40 ἡ κατὰ σείσει, καὶ ἐξιθιῶσιν αἶνα. αὐ-
 τὸς μὲν ἴσι κατηχῶσιν πᾶσι τὰ
 τοιαῦτα ὅσα ἰητροῦν ἔτω, διὰ
 τῆτο, ὅτι πρὸς ἀπατάνων μᾶλλον
 οἱ τοιοῦτοι τῆτοποι. ἅ ὅσοισι μὲν ἐν-
 γὺς ἔστω ἀγένοσ ἢ κύφωσις ἤθηται,
 ἡσόν εἰκὸς ὠφελείν τὰς κατὰ τὰ-
 σίας ταύτας, τὰς ἐπὶ κεφαλῶν. 7
 μικρὸν γὰρ τὸ βάρωσ ἢ κεφαλῆ, ἔ τὰ
 ἀκράμια κατὰ ῥέποντα. ἀλλὰ τὸς
 γε τοιοῦτωσ εἰκὸς ἐπὶ τὸς πόδωσ
 κατὰ σφιδέντωσ μᾶλλον ἐξιθιῶσθῆναι.
 45 μείζων γὰρ ἔτωσ ἢ κατὰ ῥόπη ἢ ἐπὶ
 τὰ τοιαῦτα. 8 ὅσοισι ἢ καλιτέρω
 τὸ ὕψωμω, τῆτοισι εἰκὸς μᾶλλον
 ἐπὶ κεφαλῶν κατὰ σείσειδω.

XL. Ἐι ἔντωσ ἐτέλεθ κατὰ σείσειν,
 ὀρθῶσ ἀν ὠδε σκιδάροι. ἔ κλίμα-
 κα χρεῖ σκυπίνωσι ἐν ὑποκεφα-
 λαίοισι πλαγίοισι, ἢ ἐρινωῖσι
 κατὰ σπῶσω δὲ πρὸσ δεδεμένοισι
 ὀλίγω πλέον ἔ ἐπὶ μήκωσ, ἔ ἐνθεν κῆ
 ἔνθεν, ἢ ὅσων ἀν τὸ σῶμω ἔ ἀνθρώ-
 πεσ κατὰ ἄχοι. 2 ἐπὶ τὰ ἔ ἀνθρώπων
 ὑπὸν κατὰ κλίωσ ἐπὶ ἔ κλίμακα
 χρεῖ. κατὰ πῆτα πρὸσ δῆσω μὲ τὸς πό-
 485 δωσ πρὸσ τὰ σφουρά πρὸσ ἔ κλί-
 μακα μὴ διὰ σφιδέντωσ, ἢ ἐν δεσμῶ
 δούχο μὲ, μαλθακῶ δὲ. 3 πρὸσ δῆ-
 σω ἢ καλιτέρω ἐκῆτερον ἔ γενά-
 των, ἔ ἀνωτέρω. πρὸσ δῆσω ἢ ἐκτὴ
 ἰσῆα. 4 κτὴ ἢ τὸς κενεῶνωσ ἔ κτὴ τὸ
 σῆτοσ χαλαρῆσι ταμῆσι πρὸσ ὀα-
 λείν ἔ τωσ ὀκωσ, μὴ κωλύωσι ἔ κα-
 τὰ σείσειν. 5 τὰς ἢ χεῖρωσ πρὸσ τὰς
 πλῶρωσ πρὸσ τείνωσ πρὸσ κῆα
 λαῖωσ πρὸσ αὐτὸ τὸ σῶμω, κῆ μὴ
 5 πρὸσ ἔ κλίμακα. 6 ὅταν ἢ ταῦτα
 κατὰ σκιδάσωσ ἔ τωσ, ἀνέλκῆν τῆ
 κλίμακα ἢ πρὸσ τύρωσ πῆα ὑψη-
 λῶ, ἢ πρὸσ ἀέτωμω οἰκω. 7 τὸ ἢ
 3 χρωῖον, ἢ να ὀκω κατὰ σείσειδω, ἀνπί-
 4 πων ἔσω. τὸς ἢ ἀνατένωσ δὲ πῆ-
 δούτωσ

posse ut quædam dirigantur. Ipse
 tamen omnia hujusmodi hoc
 modo curare erubui, propterea
 quod impostorum magis tales
 sunt modi. 6 Quibus igitur pro-
 pe cervicem gibbositas fuerit,
 his verisimile est has in caput
 extensiones minus prodesse: 7
 parvum enim pondus habet cap-
 ut, & summi humeri deorsum
 50 vergentes. Verum tales verifi-
 mile est magis dirigi posse, si in
 pedes concutiantur. Ita enim
 major propensio ad hujusmodi
 fieret. 8 Quibus autem magis
 inferius gibbositas est, hos par-
 est ut magis in caput concu-
 tiantur.

XL. Si quis igitur concu-
 tere volet, recte sane hoc mo-
 do præparare poterit. Scalam
 coriaceis aut laneis pulvina-
 ribus insternere oportet pro-
 be alligatis, paulo amplius
 5 in longitudinem, & in utran-
 que partem, quam quantum
 corpus hominis occuparit: 2
 deinde hominem supinum su-
 pra scalam reclinare, & post-
 ca pedes quidem alligare jux-
 ta malleolos ad scalam non dis-
 paratos, vinculo quidem satis
 valido, verum molli: 3 alligare
 vero etiam oportet infra & supra
 utrunque genu, itemque circa
 coxas: 4 Circa laterum autem
 mollitudinem, & circa pectus,
 laxas fascias circumdare, ita ut
 60 ne impediunt concussionem. 5
 Manus vero ad costas extentas,
 ad corpus applicare, & non ad
 scalam. 6 Ubi vero hæc præpa-
 raveris, scalam ita ad turrim
 aliquam altam, aut ad domus
 lacunar attrahere oportet: 7
 4 Locus autem in quo concussio-
 nem facis, renitens sit. Eos vero
 qui extendunt probe doctos esse
 con-

δούτως χρῆ εἶναι, ὅπως ὀμαλῶς, κῆ καλῶς & ἰσορρόπως, καὶ ἐξωπι-
νείως ἀφήςσιν, καὶ μήτε ἠκλίμαξ
ἑτερόρροπ⁹ εἰς γλῶ ἀφίξεται,
μήτε αὐτὶ περπτεές ἔσονται. 8

ἄπο μῦτοι τύρσι⁹ ἀφίεις ἢ ἄπο
ἰς⁸ καὶ πεπηγῆ⁹ " καρχήσιον 5

10 ἔχον⁹, ἐπὶ κἀλλιον αὐ⁹ ἵς σκιδά-
σαι⁹, ὡς τὸ ἄπο προχλήης" τὰ χα-
λῶμα εἶναι ὅπλα, ἢ ἄπο ἄνα ἀη-
δῆς κλῶ κῆ μακρηγρεῖν ἀεὶ τῆ-
των. 9 ὅμως ἢ ἐκ τετέων αὐ τῶν

καὶ σκιδῶν μάλισα αὐ ἵς καὶ
σφιδείη. εἰ μὴ ἢ καὶ αὐ αὐ εἶη τὸ
ἕωμα. δεοὶ ἢ καίασειν πάντως
ἐπὶ πόδας λυσιτελέει, ὡς αὐ ἢ ἢ
εἶρη). 10 πλείων γὰρ ἔτω γινεῖ) ἢ

καί αὐ ἐπὶ ἐπὶ ταῦτα. ἐρμῆσαι μὲν
ἐν κῆ μὲν τὸ πῆθ⁹ πρὸς τὸ κλίμακα
πρὸς δῆσαι ἰχυρῶς. κῆ ἢ τὸ αὐ-
χένα, ὡς χαλαρωτάτη ταμῆ, ὅσον

15 τὸ καὶ ἄρα εἶνεκα, & αὐ τῶ τῶ
κεφαλῶν κῆ τὸ μέτωπον πρὸς δῆ-
σαι πρὸς τῶ κλίμακα. 11 τῶς δὲ
χεῖρας ὡς ταυῖσαι πρὸς τὸ
σῶμα πρὸς δῆσαι, μὴ πρὸς τῶ
κλίμακα. τὸ μῦτοι ἄλλο σῶμα

αὐτῶ εἶναι χρῆ, πλὴν ὅσον τὸ κα-
ταρῆ εἶνεκα, ἄλλῃ κῆ ἄλλῃ ταμ-
νῆ χαλαρῆ ἀεὶ ἄρα. ὅπως δὲ
μὴ καλύωσιν ἔτοι οἱ δεσμοὶ τῶ
καί αὐσιν, σκοπέειν. τὸ δὲ σκέλεα

πρὸς μὲν τῶ κλίμακα μὴ πρὸς δε-
δέσθω. 12 πρὸς ἄλλῃλα δὲ, ὡς κα-
τα τῶ ἄρα ἰθὺρροπα ἔη. ταῦτα

10 μῦτοι τοῖς τετέων ποιητέα, εἰ
πάντως δεοὶ ἐν κλίμακα καί α-
σφιδεῖν. 13 ἀχρὸν μῦτοι κῆ ἐν
πάσῃ τέχνῃ, καὶ ἢ ἢ ἐκίσα ἐν ἰη-
τερικῇ, πολλῶ ὄχλον, καὶ πολλῶ
ὄψιν, κῆ πολλῶ λόγον ὡς αὐ ἄρα
τα, ἔπειτα μὴ δὲν ὠφελῆσαι.

XL I. Χρῆ δὲ πρὸς μὲν γινώ-
σκειν

convenit, quo æqualiter, & pro-
be, & ex æquilibrio, ac derepen-
te demittant, ut neque scala in
alteram 'partem repens ad ter-
ram deveniat, neque ipsi pronui
sint. 8 Quod si tamen à turri,
aut malo defixo carchefium ha-
bente, quis demittat, adhuc me-
lius præparabit, ita ut ex tro-
chlea aut afella laxatis instrumen-
tis ac funibus demissio fiat. Verū
injucundum est de his longius
verba facere: 9 attamen ex his
structuris maxime quis concuti
poterit. Si vero valde superne
fuerit gibbositas, & concutere
sit opus, 'omnino in pedes id⁹
faciendum est, velut dictum est.

10 Ita enim major propensio ad
hæc contingit. Et firmare qui-
dem oportet juxta pectus ad sca-
lam fortiter deligando, juxta
cervicem vero fascia quam la-
xissima, directionis saltem gra-
tia. Sed & ipsum caput juxta
frontem ad scalam alligare opor-
tet, 11 manus autem porrectas ad
corpus alligare, non ad scalam.
Reliquum vero corpus indeli-
gatum esse oportet, nisi quantum
satis est 'directionis gratia, alia
atque alia laxa fascia circumdan-
dum esse. Verum consideran-
dum est ne concussionem impe-
diant hæc vincula. Crura vero
ad scalam quidem ne deligentur,
12 sed inter se, ita ut secundum
spinam in directum vergant. At-
que hæc quidem hoc modo fa-
cienda sunt, si omnino opus fue-
rit in scala concussionem fieri.
13 Turpe tamen est & in omni
artē, & non minime in medici-
na, multam turbam, & multam
ostentationem, & multum ru-
morem concitare, & deinde
nullam utilitatem afferre.

XL I. Oportet autem primum
spinæ

σκίφν τ̄ φύσιν τ̄ ράχης τ̄, οἷη τις ἐστίν.
 ἐς πολλὰ γδ νοσήματα παροδῆοι αὐ
 αὐτῆς. τῆτο μὲ γὰρ, τὸ παρὲς τ̄ κρι-
 λίω ρέπον, οἱ σπονδυλοὶ ἐν τῷ ἄρ- 21
 ποῖ ἐστίν ἀλλήλοισι (ἔ δὲ δεῖ) παρὲς
 35 ἀλλήλους " δεσμῶ μυσώδεϊ κρη 1
 νδρῶ δεῖ δ' ἀπὸ χυδρῶν δ' ἀπὸ πεφυκῶ-
 τ' ἀχρῶ παρὲς τ̄ νωπιῶν. 2 ἄλλοι δὲ
 πινες τόνοι νδρῶ δέες ἀφ' ἑαυτῶν
 παρὲς φύσιν ὡς ἄρ' ἑτέραν ἔχουσι κρη
 ἔχουσι αὐτῶν. 3 αἱ ἣ φλεβῶν κη ἀρτη-
 ρῶν κρη νωπιῶν, ἐν ἐτέρω λόγῳ δεδη-
 λῶσαν ἔχουσι, ὅσῳ τε κη οἷον, κη ὅσῳ ἄρ-
 μηκέναι, (ἔ ἐν οἷοισιν οἷα δύναι).
 αὐτῶ ἣ ὄνωπιῶς " οἷσιν ἐκλύτρω 2
 ἐκλύτρωσι, (ἔ ὅσῳ ἄρμηκέναι, κη 3
 ὅσῳ κρη νωπιῶν, κη οἷοισι κρη νωπιῶν, ἔ
 οἷα διωαμέναισιν. 4 ἐν ἣ τῶν ἐπέ-
 κθηα ἐν ἄρθροισι " γρη γλυμῶν) 4
 30 παρὲς ἀλλήλους οἱ σπονδυλοὶ, τόνοι
 ἣ κρηνοὶ ὡς ἄρ' ἑτέραν, κη ἐν τοῖσιν
 ἐξῶ μέρει, (ἔ ἐν τοῖσιν ἐσω ὡς ἄρ'
 ἑτέραν), δ' ἀπὸ φύσιν τῆ ἐστίν ὅσῳ ἐς τὸ
 ἐξῶ μέρει δ' ἀπὸ πάντων τ̄ σπονδυ-
 λων, μία δ' ἀπὸ ἐνὸς ἐκείνου, δ' ἀπὸ τε
 τῶν μετ' ὅρων, δ' ἀπὸ τε τῶν ἐλασσόνων. 5
 ἐπὶ δ' ἐ πῆσιν δ' ἀπὸ φύσιν τῆ ταύτησι
 χυδρῶν ἐπιφύσεις. " κη ἀπ' ἐκεί- 5
 νων νδρῶν δ' ἀπὸ ὁλάτησις ἢ δ' ἐλφι-
 σμένη τοῖσιν ἐξῶ τῶν τόνοισι. 6
 πλδρῶ παρὲς ἀφ' ἑαυτῶν ἐς τὸ ἐ-
 σω μέρει " τῶν κεφαλαῶ ρέπεισιν 6
 35 μᾶλλον, ἢ ἐς τὸ ἐξῶ. 7 καθ' ἑνα ἣ
 ἑκάστων τ̄ σπονδύλων παρὲς ἑαυτῶν).
 καμπυλώται ἣ πλδρῶ ἀφ' ἑαυτῶ-
 πῶ ἐστίν, " ῥοῶσ δ' ἐα τῶν ὁπῶν. τὸ δ' ἐ 7
 μεσηγῶ τῶ πλδρῶν " (ἔ τῶ ὅσῶν τῶ 8
 δ' ἀπὸ πεφυκῶτων δ' ἀπὸ τῶ σπονδύλων,
 δ' ἀπὸ πληρέσιν ἐκ ἑτέρωθεν οἱ μῦες
 δ' ἀπὸ τῶ ἀχρῶ δ' ἄρ' ἑτέραν, ἀχρῶ
 τῶ φρενῶν τ̄ παρὲς φύσιν τῶ. 8 αὐτῆ
 δ' ἐ ἢ ράχης κη μῆκῶ ἢ ἰσησκόλιός
 ἐστίν. " δ' ἀπὸ μὲ τῶ ἐξῶ ὅσῳ ἀχρῶ τῶ 9
 μέρει

spinæ naturam qualis est cogno-
 scere, ad multos enim morbos ea
 opus fuerit. Nam qua parte ad
 ventrem vergit, verticula intus
 inter se paria sunt, & inter se li-
 gata vinculo mucoso ac nervoso
 de cartilaginibus exorto usque
 ad medullam. 2 Alii vero nervi
 nervosi perpetui annexi, hinc
 atque illinc ' juxta ipsa porri- 85
 guntur. 3 Verum venarum &
 arteriarum communitates, in
 alio fermone declarabuntur,
 quot & quales sunt, & unde pro-
 ficiscantur, & in qualibus qualia
 possint. Itemque quibus invo-
 lucris ipsa medulla intacta sit, &
 unde profectis, & ubi desinentibus,
 & quibus cum communio-
 nem habentibus, & qualia poten-
 tibus. 4 At in ulteriore parte in ar-
 ticulis verticula inter se cardinis
 in modum conferta sunt. ' Nervi
 vero communes juxta omnia, & 90
 in externis, & in internis par-
 tibus porriguntur. Et processus
 ossis ad externam partem, ab
 omnibus verticulis unus de
 unoquoque, tum à majoribus,
 tum à minoribus. 5 In his au-
 tem processibus cartilaginum
 appendices, & ex illis nervorum
 progerminatio, cognata ac con-
 similis extremis nervis. 6 Costæ
 vero annexæ sunt, ad internam
 partem magis quam ad externam
 capitibus ' vergentes: 7 ad 95
 unumquodque autem verticu-
 lum adarticulatæ sunt. Cur-
 vissimæ autem sunt hominis co-
 stæ obtorto modo. Interme-
 diam vero partem costarum &
 ossium de verticulis proceden-
 tium, explent utrinque muscoli,
 à cervice initio sumpto, usque
 ad septi transversæ annexionem.
 8 Ipsa autem spina secundum
 9 longitudinem, rectobliqua est, à
 sacro

μέρει

sacro

μεγάλης αποιδύλης, παρ' ὃν παρο-
ήρη) τ' σκελέων ἢ παροσφυγίς.
10 ἄχει μὲν τέτρα κυφῆ.

XLII. Κύστις τε γὰρ ἐξ ἰσχυρῆ, καὶ
δρῦς τὸ χαλαρὸν ἐν τετάρτῃ ἐκ-
τασι. Ἐπὶ δὲ τέτρα ἄχει φρενῶν 10
παροσφυγίσι, ἰσχυρῆ καὶ πα-
ροσφυγίσι ἐξ ἰσχυρῆ, τὸ μόνον τὸ
χωρὶον ἐκ τ' εἰσῶθεν, ἀπὸ δὲ κελεύ-
σι ψόας. 2 Ἐπὶ δὲ τέτρα ἄχει 11
μεγάλης αποιδύλης ἔπι τ' ἐπι-
μύδων, ἰσχυρῆ. 3 ἐπι δὲ μύδων
δοκέει ἢ ἐστιν. ἢ γὰρ ἀκρωτία καὶ μέ-
σον ὑψηλοτάτης τὰς ἐκφυγίσι τ'
ὁσέων ἐξ ἰσχυρῆ, ἐνθεν ἢ ἐνθεν ἐλάσσης.
45 4 αὐτῷ δὲ τὸ ἀρθρον τ' αὐχένου
λορδόν ἐστιν.

XLIII. Ὁστέσι μὲν ἐν κυ-
φώματι γίνεται κατὰ τὰς αποιν-
δύλης, ἐξ ὧσις μὲν μεγάλη δὲ πορρα-
γείσαι δὲ τῆς συμφύσι, ἢ ἐνὸς
αποιδύλης, ἢ καὶ πολλῶν, ἢ μά-
λα πολλοῖσι γίνεται, ἀλλ' ὀλίγοι-
σιν. ἐπὶ δὲ γὰρ τὰ τε φώματα τὰ τοιαῦ-
τα ῥηθιδίον γίνεται. ἔπειτα γὰρ ἐς τὸ
ἐξω ἐξωθεν ῥηθιδίον ἐστιν, εἰ μὴ
ἐκ τῶν ἐμπαροσφυγίσι ἰσχυρῶν ἐν τε-
ταρτῇ ἀπὸ τῆς κοιλίης. 2 ἔπειτα
δὲ αὐτῷ δὲ τὸ ὑψηλῶν, ἢ εἰς τὴν ἀπὸ
ὑψηλῶν τῶν χωρῶν περὶ, ἐρείσσει
486 τοῖσιν ἰσχυροῖσιν, ἢ τοῖσιν ἄνω-
γίσι. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αὐτῷ δὲ τὸ
ῥηθιδίον, ἀπὸ τῆς κοιλίης ἢ ἐκ τῶν
ἀπὸ τῶν ῥηθιδίων ἐκαστὸν ῥηθιδί-
ον ἐστιν ἐπὶ τὸ εἶπω, εἰ μὴ ὑπερ-
βαρὺ ἢ ἄνω ἐμπέσει. τῶν
τε γὰρ ὁσέων τ' ἐκπεφυγῶν
ἐξ ὧσιν ἐκαστὸν τῶν ἐστιν, ὥστε
παροσφυγίσι αὐτῷ δὲ κατὰ τῆν, πρὶν
ἢ μετὰ τὸ ῥηθιδίον εἶπω ποιῆται,
τὰς τε σπυρδῆσιν βιαστέλλων,
καὶ τὰ ἀρθρα τὰ ἐν κινηθῶν.

facro quidem offe usque ad ma-
gnum verticulum, juxta quod
crurum annexio dependet, gib- 100
bosa est.

XLII. (Nam & vesica, & ge-
nituræ, & intestini recti laxa
sunt.) Inde vero usque ad septi
annexionem, in directum re-
panda est : & musculos adnatos
habet solus hic locus, ex internis
partibus, quos lumbarios vo-
cant. 2 Ab hac autem parte usque
ad magnum verticulum, quod
supra supernas humeri partes est,
è directo gibbosa est, 3 imo ma-
gis esse videtur quam est. Nam
spina media sui ' parte, altissimas 105
ossium propagines habet, hinc
autem atque illinc minores. 4
Iple vero cervicis articulus re-
pandus est.

XLIII. Quibuscunque igitur
gibbositates juxta verticula fiunt
his expulsio magna à connexio-
ne abrupta, unius aut plurium
verticulorum, non ita multis,
sed paucis contingit. Neque
enim talia vulnera fieri facile
est, neque ad externam partem
expelli facile est, si non ex ante-
riore parte, forti aliqua re ' per 110
ventrem quis vulneratus fuerit:
(2 Sic autem utique perierit) aut
nisi quis ex alto loco delapsus,
coxis aut humeris impegerit. Sed
& hic utique morietur, etiamsi
statim non intereat. At ex po-
steriore parte ad internam, hu-
jusmodi expulsionem fieri non
est proclive, si non in immensum
grave aliquod onus irruat. 3 Nam
ex ossibus quæ foras enata sunt,
unumquodque ejusmodi est, ut
prius ipsum frangatur, quam
magnam ' intro inclinationem 115
faciat, ita ut & ligamenta, &
articulos inter se alternatos ac

5 να. 4 "ὁ, 'τε αὖ νωλεαῖς ποιοῖν
 αὖ, εἰ ἐξ ὀλίγης χειρὸς τὴν ἀει-
 χαμπύω ἐργὸν τοιαύτῳ ἐξασπν
 ἐξ αλλομύεσσι σπονδύλῳ. ὁ, τ' ἐκ-
 πηδήσας σπονδύλῳ πύεζοι αὖ τ'
 νωλεαῖον, εἰ μὴ καὶ δ' ἀπὸ ῥήξε. 5
 "πεχθεῖς δ' αὖ καὶ δ' ἀπολελαμ-
 2 μὲν ποικῶν αὖ καὶ μεγάλων
 καὶ ἐπιχειρῶν δ' ἀπὸ ἀρκωτῶν ποιή-
 σθεν. ὥστε σὺν αὖ μέλοι τῷ ἰητρῷ,
 ὅπως χερὶ τὸν σπονδύλον καθάρω-
 σαι, ποικῶν καὶ βιαίων ἄλλων χει-
 κῶν περιόντων. 6 ὥστε δὴ εἰς ἔμ-
 βάλειν οἷον τε εὔτε καὶ σῆσαι, εὔτ'
 10 ἄλλω τῷ ἰατρῷ, ἀπὸ δὴλον τὸ
 ταῦτον, εἰ μὴ πῶς ἀφ' ἑαυτῶν τ' αὖ-
 θρωπον, "ἐπὶ τῷ, ἐσ μασάμῳ ἐς 3
 τὴν καὶ ἰλίω, ἐκ τῷ εἰσῶσεν τῇ χη-
 ρῆς τὸ ἐξω ἀνταρῆσι. 7 καὶ ταῦ-
 τε νεκρῶ μ' οἷον τε ποιῆν, ζῶντι δὲ
 εἰ πᾶν.

XLIV. Διὰ τί ἐν ταῦτα γρά-

Φω; ὅτι οἰοντάκινες ἰητροὺς κενά
 ἀνθρώπους, οἷσιν εἰσῶσεν ἔπεσον
 σπονδύλοι τελέως ὑπερῶ ἀλλοτῆς
 τὰ ἀρθρα καὶ τοι γε ῥήσι τῶ ἐς τὸ
 ἀειχρῆσθ τῶν ἀφ' ἀρῶν ταῦ-
 τῶ ἐνιοι νομίζουσι, καὶ εἰδὲν δεῖσθ
 15 ἐμῶσθ, ἀλλ' αὐτόματ' ὑγίεια
 γίνεσθ τὰ τοιαῦτα. 2 ἀγνοέουσι δὲ
 πολλοί, ἐκ κερδάνεσιν, ὅτι ἀγνοέου-
 σιν. πείθουσι γὰρ τὴν πέλας. "ἐξα- 4
 πατῶν) δὲ ἀφ' ἑαυτῶν, τὴν
 ἀκωντῶν τὴν ἐξέχουσαν καὶ τ' ῥάχην
 ταῦτῶ τὴν σπονδύλῳ αὐτῶ εἰ-
 ναι, ὅτι σπονδύλον αὐτῶν ἔχουσαν
 φαίνε) ψαυόμενον ἀγνοέουτες, ὅπε
 τὰ ὅσα ταῦτα ἐς τὰ δ' ἀπὸ τ' σπον-
 δύλων κερδάνεσθ, ἀφ' ἑαυτῶν ὁ λόγῳ
 ὀλίγω ἀφ' ἑαυτῶν εἰρη). 4 οἱ δὲ σπον-
 δύλοι πολὺ ἀφ' ἑαυτῶν ἀπὸ π. σε-
 νοτά τῶν γὰρ πάντων ζῶων αὐθρω-
 20 π' καὶ ἰλίω ἐχθ, ὡς ἐπὶ μεγέ-

1 articulos violet. 4 Præterea &
 spinalis medulla affligeretur, si
 ex modico loco inflexionem ha-
 beret, ubi verticulum tali ex-
 pulsione exiluisse: & verticu-
 lum quod exiluisse, spinalem
 medullam utique premeret, si
 non etiam abrumperet. 5 At ea
 pressa ac intercepta, multarum
 & magnarum & nobilium par-
 tium torporem induceret. Qua-
 re neque ' curæ foret medico, 120
 quomodo verticulum dirigat ac
 coaptet, quum multa & violenta
 alia mala adsint. 6 Itaque si tale
 contingat, palam est quod neque
 concutiendo, neque alio quodam
 modo, reponi possit, nisi quis
 dissecto homine, & manu in
 ventrem injecta inquisitionem
 faciat, & ex interna parte ad ex-
 ternam manu retrudat: 7 atque
 hæc in mortuo quidem fieri pos-
 sent, in vivo autem non ita. Cur
 igitur hæc scribo?

XLIV. Quia sunt quidam qui 125
 putant se curasse homines, qui-
 bus intro exciderint verticula
 articulos penitus transgressa: Et
 sane facillimam hanc distortio-
 nem esse, ut quis inde convales-
 scat, aliqui censent, eamque
 nulla repositione opus habere,
 sed sua sponte talia sanescere. 2
 Ignari autem multi sunt, & lu-
 cro hoc habent quod ignorant.
 Persuadent enim alios. Verum
 falluntur hi hac de causa. 3 Spi-
 nam quæ in spina ipsa eminet,
 verticula ipsa esse putant, quia 130
 unumquodque ex his ossibus ad
 contactum rotundum apparet,
 ignorantes quod hæc ossa sunt
 ea quæ à verticulis enata sunt,
 de quibus paulo ante dixi. 4 At
 verticula longe magis in ante-
 riorem partem absunt. Angu-
 stissimum enim ventrem ex om-
 nibus

μυελός δ' ὀφθαλμοῦ. Φέρει τὰς τοιαύ-
τας Δυστροφίας, ὅτι κυκλώδης αὐ-
τῶν ἢ Δυστροφία γίνεται, ἀλλ' ἔγω-
γιώδης.

igitur etiam spinalis medulla
ejusmodi distortionones facile fert,
eo quod circularis ipsi distortio
contingit, non angularis.

XLVI. " Χρὴ δὲ τὴν κατὰ 2
σκόβλιν τῆς Διαναγκαστικῆς τοιαύ-
δε κατὰ σκόβλιν ἀσπίδος. ἔξεισι μὲν ξύλον
ἰσχυρὸν καὶ πλατὺ ἐν ἄκρῳ πα-
ραμήκεια ἔχει κατὰ τὸ ἕξαι. 2 ἔξεισι δὲ
καὶ ἀνὰ τὴν ξύλον ἐν πλάτῳ ἐν ἄκρῳ
παρὰ μὲν κατὰ τὸ μέν, ἢ πλάτῳ
ἀνωτέρω τῆς ἐδάφους, ἢ ὅπως αὐ-
40 μετερίως ἔχει. 3 ἔπειτα ὅσον ξύλον
ἀρτίον τετραγώνον πλατὺον πα-
ραμήκεια, διπλασιάζον διὰ τῶν τοί-
χων ὅσον παρελθεῖν πλάτῳ, ἢ δὲ ἔχει.
4 καὶ ἐπὶ μὲν τὸν ξύλον ἐπιτορῶσι 3
ἢ χιτῶνας, ἢ ἀλλό τι, ὃ μαλακὸν μὲν
ἔστι, ὑπερίκει δὲ μὴ μέγα. 5 τὸν 4
δὲ αὐτῶν πον πυρρῶσαι, ἢ δὲ δέ-
χεται, πολλῶν καὶ θερμῶν λέσσαις
κατὰ τὴν πρὸς τὴν κατὰ κλίνα κα-
5 πλετα μύρον. καὶ τὰς μὲν χεῖρας
αὐτῆς παρὰ τὴν ἄνω κατὰ τὴν φύσιν
προσδῆσαι πρὸς τὸ σῶμα. 6 ἰμάν-
τι δὲ μαλακῶ ἰκανῶν πλατέων τε
45 καὶ μακρῶ ἐκ δύο Διαντέων ξυμ-
βόλη μὲν μέσῳ καὶ μέσῳ τὸ σῶ-
μα δις ἀπὸ τοῦ ἄνω κατὰ τὴν ὡς
ἐξυπάτω τῶν μαχαλέων. 7 ἔπει-
τα τὸ ἀπὸ τοῦ ἄνω τῶν ἰμάντων κα-
τὰ τὴν μαχαλέων ἐκτερον πρὸς
τὰς ἄλλας ἀπὸ τοῦ ἄνω. 8 ἔπει-
τα καὶ δεξιὰ πρὸς ξύλον ὑπεροφ-
δὲς ἢ προσδέδεδωσαι, ἀρμόζου-
σιν κατὰ τὴν μήκῳ. 9 τὰ ξύλα τὰ 6
ὑποίεται μὲν. 10 πρὸς ὃ, ἢ προσ-
βόλη τὸ ὑπεροφδὲς ἀνίστημι ἔξου-
7 ται κατὰ τὴν ἄνω. 9 τοιαύτων δὲ ἵνι
ἑτέρω δεσμῶν κατὰ τὴν ἄνω τῶν γυ-
487 νάτων ὁμοίαι καὶ ἀνωθεν τῶν
πτερονῶν, πρὸς δεξιὰς τῶν ἰμάντων
πρὸς τὴν τὸ ξύλον προσδῆ-
σαι,

XLVI. Oportet autem fabri-
cam instrumenti coactorii hu-
jusmodi construere. Licet equi-
dem lignum robustum & latum,
incisuram oblongam habens, de-
fodere. 2 Licet etiam pro ligno,
in pariete incisuram oblongam
facere, quæ aut cubiti altitudine,
aut prout congruum fuerit, à
155 pavimento extet. 3 Postea co-
lumnam querneam, quadrangu-
larem, obliquam ad parietem
adjicere oportet, tanto spacio in
medio relicto, ut aliquis per-
transire possit, si forte opus sit.
4 Et super columnam quidem,
aut tunicas, aut aliud quid molle,
quod tamen non multum
cedat, insternere oportet: 5 ho-
mini vero fomentum adhibere:
Si vero admittat, ipsum etiam
multa calida lavare: Deinde
prorum extentum reclinare, &
160 manus ipsius secundum natu-
ram extentas ad corpus alligare.
6 Postea vero loro molli fati lato
ac longo, ex duobus perperuis
inter se adversariis loris constan-
te, ex media ipsius parte, juxta
medium rectus quam proxime
sub alas, bis circumdare oportet:
7 & quod superest de loris utrif-
que juxta alam circum humeros
obvolvatur, 8 & initia ipsorum
ad lignum quoddam pistillofor-
me alligentur, ita ut congruant
secundum longitudinem subje-
165 ctæ columnæ, ad quam lignum
illud pistilloforme apponere, &
renitendo extensionem facere
oportet. 9 Tali vero quodam
alio vinculo & supra genua, &
supra calcanea alligato, initia
item ad ejusmodi lignum alliga-
re

σμ, ἄλλω ἢ ἰμάντι πλατεί & μαλ-
 γακῶ & δυνατῶ ταινιοῦ δέει, πλά-
 τος ἔχοντι καὶ μήκῃ ἰκανόν, ἰχυ-
 ρῶς ἀπὸ τῆς ἰξύας κύκλω ἀπειδέ-
 δόσθ, ὡς ἐστὶν ἰχθύων. ἔπειτα
 τὸ ἀπεισεῦον ἔταιριοῦ δέει ἄμα
 ἀμφοτέρως τὰς δὲ γὰς τῶ ἰμάντων,
 5 ἀπὸ τὸ ξύλον ἀπεσθῆσαι ὡς τῶ
 ποδῶν. ¹⁰ καὶ πρὸς καὶ τένειν ἐν ἐξ-
 τῶ τῶ ἀήματι καὶ ἔνθεν ἐν ἔνθεν, ἄμα
 μὴ ἰσορροπῶς, ἄμα ἢ ἐστὶν. ἔδεν γὰρ
 αὐτὸ μέγα κρεῖον ἢ τοιαύτη καὶ τα-
 σις ποιήσει, ἐι χρηστῶς σκεῦασθῆ,
 ἐι μὴ ἄρα ἐξεπέτηδὲς ἵς βάλουθ
 τένειν. ἢ ἢ ἰητρὸν χρὴ ἢ ἄλλον, ὅς
 ἵς ἰχυρὸς, καὶ μὴ ἀμαθὴς, ἐπιθέντα
 τὸ ἴναρ τῶ χυρὸς ἀπὸ τὸ ὕωμα, &
 ἢ ἐτέρῳ χεῖρα ἀπεσθῆσαι ἐπὶ
 ἢ ἐτέρῳ, καὶ ἀναγκάζειν ἀπεσθῆ-
 νέντα, ἢ τε ἐς ἰθὺς τὸ καὶ τῶ πε-
 10 φύκη καὶ ἀναγκάζειν, ἢ τε ἀπὸ
 τῶ κεφαλῆς, ἢ τε ἀπὸ τῶ ἰχθύων. &
 ἀσινεσθῆται μὴ αὐτῆ ἢ ἀνάγκη.

XLVII. Ἄσινες ἢ καὶ ἐπιχω- 8
 διζοῦσθ ἵνα ἐπὶ τὸ κύφωμα τῶ
 ἄμα καὶ αὐτενομῶς ἐνσῆσαι με-
 τωραθέντα. ² ἄρα καὶ ἐπιβῶσαι
 τῶ ποδὶ, καὶ ὀρθῶσαι ἐπὶ τὸ κύφω-
 μα. ἢ σὺχος ἢ ἐπεσθῆσαι ἔδεν κω-
 λυθ. τὸ τοῦτο ἢ ποιῆσαι μετρίως
 ἐπιτήθειν αὐτὸ ἵς εἴη τῶ ἀμφὶ πα-
 9 λαίσην εἰς τὸ μέγαν. ³ δυνατῶ τῶ
 τῶ μὲν τῶ ἀναγκέων ἐστὶν, ἐὶ ὅ μ
 15 τοῖχος ἐντετμημένον εἴη τὸ ἢ
 ξύλον τὸ καὶ θωρακισμένον, ἢ ἐντέ-
 μη, καὶ ἰωτέρω εἴη τῶ ἄρα τῶ
 ἀνθρώπου, ὅσῳ αὐτὸ δακύν μετρίως
 ἔχον. ⁴ σάνες ἢ φιλυεῖν μὴ λεπτή
 ἐνείη, ἢ καὶ ἄλλω πρὸς ξύλα. ⁵ ἔπειτα
 ἐπὶ τὸ ὕωμα ἐπιτεθείη ἢ ἢ τῶ
 10 χιὸν ἢ πολὺ πύχον, ἢ μικρὸν ἢ
 σκῦπνον ὑπεκεφάλαιον. ὡς ἐλά-
 χιστα μὲν ὑπεκεῖσθαι ζυμφορῆ,
 15 μῶνον

re oportet. Postea autem alio
 loro lato ac molli & robusto
 fasciæ formam habente, longitu-
 dinemque ac latitudinem suffi-
 cientem, partem inter coxas &
 lumbos, quam proxime ad co-
 xas, circumcirca fortiter deli- 170
 gare, atque ita tum hujus lori,
 tum aliorum duorum capita, ad
 lignum à pedibus extans alliga-
 re, ¹⁰ & postea in hac figura hinc
 atque illinc, æqua simul inclina-
 tione, simulque in directum ex-
 tensionem facere. Nullum enim
 magnum malum talis extensio
 induxerit, si commode præparata
 fuerit, nisi quis de industria se
 extendendum exhibeat. At me-
 dicus, siue alius quisquam fortis
 & non imperitus, imposta ma- 175
 nus vola supra gibbum, & altera
 manu insuper alteri superimpo-
 sita, deorsum cogat, animadver-
 sione habita, an in directum
 deorsum cogere oporteat, siue ad
 caput, siue ad coxas. Atque hæc
 coactio maxime innoxia est.

XLVII. Sed & si quis insideat
 super gibbum, & attollendo se
 dum ille distenditur incutiat,
 innoxium est. ² Neque quic-
 quam prohibet pede inscendere
 ac gestari supra gibbum, atque
 ita sensim incutere. Ad hoc 180
 autem moderate faciendum ido-
 neus quis fuerit ex his qui in
 palæstra adsueta sunt. ³ Efficacis-
 sima tamen coactio est, si aut
 paries incisuram habeat, aut
 lignum defossam infra spinæ al-
 titudinem incisum sit, quantum
 moderate habere videatur, ⁴ ita
 ut tabula tiliacea, aut cujusdam
 alterius ligni, non tenuis, inci-
 suræ indatur, ⁵ & postea linteum
 quoddam multiplex, aut paruum
 quoddam coriaceum pulvinar,
 super gibbum imponatur. Quam 185
 e e e 3 paucissi-

τατένας (εν αἰ κατὰ φύσιν κατὰ-
τάσεις. ¹⁴ ἔκκεν ἐγὼ ἔχω τριτέων
ἀνάγκας κακίους, " ἐδὲ διηγομέ- ¹⁴
ρας. ¹⁵ ἡ γὰρ κατ' αὐτῶν πλὴν
ἀκαυτην ἰθυσία τῆς κατὰ τὰσι-
³⁵ κήτων τε καὶ κατὰ τὸ ἰσθμὸν
ὁσέον καλεσόμενον, ὅση ἔχη ἐπι-
λασῶν ἐδεμίαν. ¹⁶ ἀνῶθεν δὲ κτ'
τὸν αὐχένα καὶ κατὰ πλὴν κεφα-
λῶν, ἐπιλασῶν μὲν ἔχη· ἀλλ' ἐς
εἰδὴν γε ἀπρεπῆς. ταύτη τοι
ἡγομένη ἢ κατὰ τὰς καὶ ἄλλας
βλάστας αὐτῶν ἀρῶν τελεονα-
δεῖσται.

XLVIII. Ἐπὶ ῥήθην δὲ δὴ πο-
τε ὑπὸ τὸν ἀνθρώπον κατὰ τένας,
ἀσκὸν ἀφύσηθ' ὑποθίναι ὑπὸ τὸ
ὑῶμα. ² κατὰ τὰ " αὐλὸν ἐκ ¹⁵
κακίους ἐς τὸ ἀσκὸν τὸ ὑποκείμε-
νον ἐνείναι, φυσᾶν. ἀλλὰ μὲν ὅση
⁴⁰ ὁπορεῖται. " ὅτι μὲν γὰρ ὁ κατὰ τέ-
νοιμι τὸν ἀνθρώπον, ὅσῳ τὸ ὁ ἀσκὸς
καὶ ὅση ἡ δύναμις ἢ φύσις ἐπανα-
κατὰ τὰς. ³ καὶ ἄλλως ἐτοιμὸν πε-
ριολιδομένην ἴσῳ, ἅτε ἐς τὸ αὐτὸ
ἀνακαταζόμενον τό, τε τὸ ἀνθρώπου
ὑῶμα, καὶ τὸ τὸ ἀσκὸς τὸ πληρω-
μὲν ἐκ τῶν. ⁴ ὅτι δὲ αὐτὸ μὲν
κατὰ κατὰ τένοιμι τὸν ἀνθρώπον,
ὁ μὲν ἀσκὸς ὑπὸ τῆς φύσεως ἐκυρεῖ-
το· ὁ δὲ ἀνθρώπου πάντα μάλ-
λον ἐλοεδαίνετο ἢ σωμαίφεν. ⁵
ἐργασίαι δὲ ἐπίτηδες τῶν. ⁶ κατὰ
ἡδὲ καὶ ταῦτα κατὰ τὰ ἐστὶ, ἀπὸ
⁴⁵ ῥηθῆναι " ἀπορῆθῆναι ἐφάνη, ἐ δὲ
ἀπὸ ἢ ῥηθῆναι. ⁷ Ὅσοισι δὲ ἐς τὸ
εἶσω σκολιόμενον οἱ ἀπόνδυλοι ὑπὸ
πίωμασι, ἢ καὶ ἐμπιπὸν τὸ π-
νὸς βαρέθῃ, εἰς τὸ ἐδεῖς τῶν ἀπον-
δύλων μέγα ἐξίσταται κατὰ τὰ ὡς
ἐπὶ τὸ πάλυ ἐκ τῶν ἄλλων. ἴσῳ δὲ ἐκ-
στῆ μέγα, ἢ εἰς, ἢ τολέονες, ἡνά-
τοι φέρουσι. ὅσῳ δὲ καὶ ἀρῶ-
δεῖν

dunt extensiones secundum na-
turam. ¹⁴ Proinde neque me-
liores his necessitates ego habeo,
neque justiores. ¹⁵ Rectitudo
enim extensionis juxta ipsam
spinam, inferne & juxta 'os sa- ²⁰⁵
crum appellatum, nullam ansam
habet: ¹⁶ superne vero juxta
cervicem & caput, habet quidem
ansam, sed in speciem indecora
est: & si hac parte extensio fiat
redundans, etiam alias læsiones
inducere poterit.

XLVIII. Experimentum au-
tem aliquando feci, ut homine
supino extento, utrem non in-
flatum sub gibbum subderem, ²
& postea folle ex officina fabri in
subjectum utrem immisso infla-
rem. Verum res mihi non suc-
cessit. ' Quum enim bene ex- ²¹⁰
tenderem hominem, vincebatur
uter, & non poterat flatus ali-
quam coactionem facere. ³ Sed
& alias hæc res prompta erat ad
dilapsionem, nimirum quum in
idem & hominis gibbositas, &
utris pleni incurva turgiditas
cogantur. ⁴ Quum autem rur-
sus non valde extenderem ho-
minem, uter quidem præ flatu
incurvus turgebat, homo vero
omnino magis quam conduce-
bat repandus fiebat. ⁵ Scripsi
autem hoc de industria. ⁶ Pul- ²¹⁵
chrum enim est etiam ea addi-
scere quæ in experimentum
assumpta successu caruerunt, &
cur successum non habuerunt.
⁷ Quibuscumque porro verticula
intro obliquantur, aut ex casu,
aut gravi aliqua re illapsa, his
nullum quidem verticulum ex-
tat plerunque ita multum ab
aliis. Si vero extiterit multum,
aut unum aut plura, mortem in-
ducunt, velut etiam antea di-
ctum est. Circularis etiam hæc,
ccc 4 &

ωδεν εἶρη), "κυκλώδης εἰ αὐτῆ, κῆ 24
 εἰ γωνιώδης γίνεται ἢ ὄρθογώνη.
 8 "εἶρα μὲν τοῖσι τοῖς τοῖσι (εἰ εἰ δὲ ἀπό-
 παλ) μᾶλλον ἵχεται, ἢ τοῖς ἕξω
 488 κυφοῖσι κῆ πόδες κῆ ὅλα τὰ σπέ-
 λεα ψύχεται μᾶλλον, κῆ θανατηφό-
 ρα ταῦτα μᾶλλον, ὡν ἐφίλω. 9 κῆ,
 ἢ ὡς ἐπιγύων) ἢ, ῥυώδεις τὰ εἶρα
 μᾶλλον εἰ τοῖ, κῆ τὸ σκελέων ἀκρο-
 τέρηροι, κῆ ναρκαδέρηροι. ἢ ἢ κῆ ἐν
 τῷ αὐτῷ μέρει μᾶλλον τὸ λόρδωμα
 γῆ), παντός τὸ σώματι ἀκρο-
 τέρη κῆ νευρκαμῆροι γίνονται. 10
 μεχανῶν ἢ ὅσα ἔχω εἰς δέμην ἔρωγε,
 5 ὅπως γῆ τὸ τοῖτον ἔς τὸ αὐτὸ
 κῆ εἰς τῆσιν. εἰ μὴ ἴνα ἢ κῆ τὸ κλί-
 ματος κῆ εἰς τῆσιν ἀφελὲν οἴητε
 εἶη, ἢ εἰ ἀλλῆ τις τοιαύτη ἴησις, ἢ ἢ
 κῆ εἰς τῆσιν, οἴητε ὀλίγα ἀφελὲν
 εἶρηται.

XLIX. Κατανάγκασιν δὲ στω
 τῆ κατασπίσθ εἰς δέμην ἔχω, ἢ ἢ
 αὐ γίνονται, ὡς τῆ τῷ κυφώματι τ
 κατανάγκασιν ἢ παντὶς εἰς ποιεῖται. "πῶς 3
 γὰρ αὐ ἢ ἐκ τῆ εἰς τῶσιν ἀφῆ τῆς
 κῆ εἰς ἀναγκασθ δυνάμει; 2 εἰ γὰρ
 οἶον τε. ἀλλὰ μὲν, ἢ τε βῆχες, ἢ τε
 πῆρα μὲν εἰς δέμην δυνάμει ἔχεται,
 10 ὡς τῆ τῆ κατασπίσθ στω μεμωρῆν. εἰ
 μὲν εἰς δέμην φύσις, ἐν δέμνῃ εἰς τ
 κῆ εἰς τῆσιν, εἰ δὲν αὐ δυνάμει. 3 κῆ μὲν
 αἰ μεγάλαι σικήαι ἀφῆσθ ἀλλό-
 μετρα ἀνασπῶσι εἰνεκα δῆθεν τ
 εἰσω βεπόντων σφονδύλων μεγάλαι
 ἀμαρτίας γνώμης εἶναι. ἀπαρτῆσαι
 γὰρ μᾶλλον ἢ ἀνασπῶσι. 4 κῆ εἰς δὲ
 αὐ τὸ τῆσιν γνώσκουσιν οἱ ἀφῆσθ ἀλλό-
 λοντες. "ὅσα γὰρ αὐ πῆς μείζω ἀφῆσθ
 4 βάλαι, πῆσθ μᾶλλον λορδῶν)
 οἱ ἀφῆσθ ἢ τῆσιν σωματικῶσιν
 αὐ τῆσιν ἀφῆσθ. 5 τῆσθ κῆ ἢ ἀλλῆς
 15 κατὰσπίαν, ἢ οἶοι ἀφῆσθ εἶρη),
 ἔχω αὐ εἰπεῖν, ἀφῆσθ εἰς αὐ ἢ
 δυνάμει

& non angularis 'emotio existit. 220
 8 Urinæ igitur talibus magis sup-
 primuntur, itemque alvi egestio,
 quam his qui extra gibbosi fiunt:
 & pedes ac tota ciura magis per-
 frigerantur : & lethalia sunt hæc
 magis quam illa quæ dixi. 9 Sed
 & si superstites evadunt hi, magis
 profluam urinam habent, & cruribus
 impotentiores ac torpidiores fiunt.
 Si vero etiam in superna parte magis
 repandi fiant, totius corporis impotentia
 ac torpor accedit. 10 ' Atque ego 225
 sane nullam machinam habeo,
 per quam talia in idem restitui
 possint, si non alicui concussio
 per scalam opem tulerit, aut
 etiam alia quædam ejusmodi cu-
 ratio aut extensio, qualis est ea
 quæ paulo antea relata est.

XLIX. At coactionem una cum
 extensione nullam habeo, quæ
 sane fieri ita posset, velut in gib-
 bo tabula coactionem faciebat.
 Quomodo enim quis ab anterie
 parte per ventrem coactio-
 nem facere ' possit? 2 Neque 230
 enim fieri hoc potest. Sed neque
 tusses, neque sternutationes ul-
 lara vim habent, ut extensioni
 auxiliari possint. Nec vero flatus
 immissio in ventrem quicquam
 efficere poterit. 3 Quin & si
 magnæ cucurbitæ affigantur, at-
 tractionis nimirum gratia verti-
 culorum intro repentium, ma-
 gno hoc mentis errore con-
 tingit. Propellunt enim magis
 quam attrahunt, 4 & neque hoc
 animadvertunt hi qui ipsas affi-
 gunt. Quanto enim magis ipsas 235
 quis adigit, tanto magis repandi
 fiunt hi quibus affiguntur, cute
 simul sursum coacta. 5 Possent
 autem & alios concussionum
 modos, quam hi sunt quos antea
 retuli, exponere, quos sane affe-
 ctioni

δοκίη τῶ παθήματι κριλλόν, ἀλλ' ἐ κέρει πιεσίω αὐτοῖς. Δι' τῆ- τε ἔ γράφω.

L. Ἀπρόον δὴ ξυμείναμι χεῖρ καὶ τῶ πῶν, ὡς ἐν κεφαλῶν εἰ- ρηται, ὅτι τὰ μὲν εἰς τὸ λορδὸν ῥύ- σιντα ὀλεθραῖά εἰσι καὶ σινόμω- 5 ρα. 2 τὰ δὲ εἰς τὸ κῦφον ἀσπεία γενάτα, καὶ ἔρων χροσίων καὶ δῶπο- ναρκωσίων τὸ ἐπίπαι. ἔ γὰρ ἐκ- τείνη τῶς ὀχετῶς τῶς καὶ τῶν κριλλόν, ἔ δὲ καλὴ δύροσ ἐῖ- ναι ἢ εἰς τὸ ἔξω κύφωσις. 3 ἢ δὲ 20 λορδῶσις τῶντα ἀμφοτέρα ποιέει, καὶ ἐς τὰ ἄλλα πολλὰ πωσ- γίνονται. ἢ ἐπεὶ τοὶ πολλὸ πωλείο- 6 νες σκελέων τε καὶ χερῶν ἀκροαῖες γίνονται καὶ κατὰναρκῶνται τὸ σῶμα, καὶ ἔρα τῶντα ἴχεται, οἷσι δὲ αὐτὸ μὴ ἐκτῆ μὲν τὸ ὕω- μα μῆτε ἔξω, μῆτε ἔσω, σφάτω- ρι δὲ ἰχυρῶς εἰς τῶν ἰθωίλων τῆς βάρη. 4 οἷσι δὲ αὐτὸ ἐκτῆ μὲν τὸ ὕωμα, ἢ ὡσον πειῶνται πῆχαι. 5 πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν ἰθωίκα ἢ αὐτὸς θεάσιν, ἢ τὰ μὲν ἰχυρῶ ἀσπεία ἐστὶ καὶ ἑαυτὰ τῶν κρείσιν 25 ὄλλω λαμβάνοντα ἔνοσημα. τὰ δὲ ἀδενέστερα σινόμωρα καὶ δῶποτοκῶς νοσημάτων χροσίως ποιέοντα, καὶ κριωνέοντα καὶ τῶ ἄλλω σῶματι ἐπὶ πωλείον.

LI. Ἐπεὶ καὶ πωδύρεων κῆ- τηξίς τειῶτον ἢ πέπονθεν. οἷσι μὲ γὰρ αὐτὸ κατὰ γῆ πωδύρη μία ἢ πωλείονες ὡς τοῖσι πωλείσι κατὰ- γνυται, μὴ δισχυρόντα τὰ ὅσα εἰς τὸ ἔσω μέρ, μηδὲ ψιλῶ γίν- 30 ται, ὀλίγοι μὲν ἤδη ἐπυρέτιται. 2 ἄλλα ἔδὲ αἶμα πολλοὶ ἤδη ἐπι- στω, ἔ δὲ ἐμπυρι πολλοὶ γίνον- ται, ἔ δὲ ἐμφοθῶ, ἔ δὲ ἐπισφα- 30 κισίσις τῶν ὀστέων, δῆμιτὰ τε φάωλη

ctioni magis convenire quis pu- tare possit, verum non valde ipsis fidem habeo, & propterea non scribo.

L. In summa igitur de his quæ relata sunt, ita acervatim constituere oportet, quod ea quidem quæ in repandum emo- 240 ta sunt, lethalia sunt ac noxia : 2 quæ vero in gibbum, innoxia in totum, quantum ad mortem, & urinæ suppressionem ac torporem attinet. Non enim rivus qui sunt in ventre gibbositas ad externam partem intendit, neque fluidos esse prohibet. 3 Re- panditas vero ambo hæc facit, & ad alia multa hæc accedunt. Nam multo plures & cruribus & manibus impotentes fiunt, & corpore torpescunt, & urinæ his 245 suppressuntur, quibus gibbositas quidem neque extra neque intro extiterit, verum in rectitudinem spinæ vehementer concussi fuerint. 4 Quibus vero gibbositas extat, hi minus talia per- petiuntur. 5 Multa vero etiam alia in medicina quis videre poterit, ex quibus ea quidem quæ fortia sunt, innoxia sunt per se totam morbi judicationem in- 250 ducentia : quæ vero debiliora, noxia, ita ut & diuturnos morbos progenerent, & cum reli- quo corpore amplio-rem com- munionem habeant.

LI. Nam & costarum fractura ejusmodi quid perpetitur. Quibus enim fracta fuerit costa una, aut plures, velut plurimis frangitur, ita ut ossa ad internam partem non vergant, neque denudata sint, ex his pauci jam febricitarunt. 2 Sed neque languinem multi jam expuerunt, neque suppurati multi fiunt, neque curatione medicamentorum e e e 5 ex

Φαύλη δ' ἄρκη. ³ ἢ γὰρ μὴ πυρετὸς
 ξυνεχῆς ἐπιλαμβάνη αὐτὴς, καὶ
 κενεαἰγέρη κρείκιοι τοῖς τοιάτοις, ἢ
 ἢ μὴ κενεαἰγέρη, καὶ ἐπιδωδέσπερον,
 & πυρελαδέσπερον, & βηχιδέσπερον.
 τὸ γὰρ πλήρωμα τὸ μέτρον τ' ἰσ-
 λῆς διόρθωμα τ' ὑπερῶν γίνε-
 ται. ⁴ ἢ ἢ κένωσις κρεμασμοῦν μὲν
 τῆσι ὑπερῶσι ποιεῖ. ὁ δὲ κρεμα-
 σμοῦν ὀδυνῶν. ἔξωθεν δὲ φαύλη
 ἐπίδρις τοῖσι τοιάτοις δ' ἄρκη,
 κηρωτῆ καὶ ἀλλωῖσι & ὀθονίοις
³⁵ ἢ σὺχος ἐρείδονα, ἢ ὀμαλῶν τῶν
 ἐπίδρις ποιεῖται, ἢ ἐρεῖδὸς ἢ
 ἀσπιδόπινον. κρημνῶν τ' ἢ πλυσ-
 τῆ ἐν εἰσῶν ἢ κέρησι. ⁵ παχέαι γὰρ
 αἱ ἐπιπυρῶσιες τῶν τῶν ὀστέων.

LII. Ἀμφιθλασείσης τ' ἢ σα-
 κῆς, ἀμφὶ τῆσι πλυστῶσι, ἢ ὑπερ-
 πληγῆς, ἢ ὑπερπλάμαθς, ἢ ὑπερ-
 τερείσιος, ἢ ἄλλων ἰνὸς τοιαύτων,
 πολλοὶ ἢ δὴ πολλὸν αἶμα ἐπιπυρῶν. ² οἱ
 γὰρ ὀστέα οἱ κτ' ἢ λαπαρόν τ' ὑπερ-
 ῶσι ἐκείνης παραίτηται, & οἱ ἴσθιοι
⁴⁰ δὲ τ' ἐπιπυρῶσι τῶν τ' ἐν τῶν σώ-
 ματι τοῖς ἀφροσμοῖς ἔχουσι. ³ πολ-
 λοι γὰρ ἢ δὴ βηχιδέες, καὶ φυμα-
 τῶν, καὶ ἔμπυσι ἐκείνων, καὶ ἔμμοθς,
 καὶ ἢ ὑπερῶσι ἐπεσφακελίσεν αὐ-
 τοῖσιν. ἀλλὰ καὶ, οἷσι μὴ δὲν τοιαύτων
 ἀσπιδόπινον, ἀμφιθλασείσης τῆς
 σακῆς ἀμφὶ τῆσι ὑπερῶσι,
 ὁμοῦς δὲ βαρύτερον ὀδυνῶν μῶν
 πύον τ' ἔτοι, ἢ οἷσιν αὐτῶν ἢ ὑπερῶσι
 καὶ ἄλλων. ⁴ ἢ ἢ ὑπερῶσι μῶν
 ἰσθμῶν ὀδυνῶν τῶν τῶν ἐν τοῖ-
 σι τοιάτοις τῶν μῶν. ⁵ μάλα μὲν
⁴⁵ ἔν μὴ ἔξωθεν κρημνῶν τῶν
 τοιάτων σινεῶν μῶν, ἢ ὑπερῶσι
 καὶ ἀλλων αὐτοῖσιν. ἀλλὰ & ἢ ἰσθμῶν
 σακῆς οἱ τοιαύτων δέον τ' ἐπι-
 φροσῶν. τῆ τε γὰρ διαίτη ξυμφορῆ
 ἐκείνων ἢ ἀσπιδόπινον τ' ὑπερῶσι
 ὡς

ex illitis linamentis opus 'ha-²⁵⁵
 bent, neque ossium corruptiones
 accedunt, & victus vulgaris suffi-
 cit. ³ Si enim febris continua
 ipsos non corripuerit, etiam va-
 sa per inediam his vacua fieri de-
 terius est, quam si non vacua
 fiant. Majorem item dolorem ac
 febrem & tussim inducit. Mode-
 rata enim ventris repletio, co-
 starum fit directio. ⁴ Verum va-
 cuatio pendentes costas facit, &
 hæc dependentia dolorem indu-
 cit. Extrinsecus autem vulgaris
 deligatio talibus sufficit, ita ut
²⁵⁰ cerato, & spleniis, & linteis, pla-
 na deligatio placide firmetur, aut
 etiam laneum quiddam insuper
 imponatur. Corroboratur autem
 costa diebus viginti. ⁵ Celeriter
 enim his ossibus calli obducuntur.

LII. At contusa circa co-
 stas carne, aut ex plaga, aut ex
 casu, aut renifu, aut alio quo-
 piam ejusmodi, multi jam mul-
 tum sanguinem spuerunt. ² Ri-
 vi enim in molli ad unamquam-
 que costam extenta parte, ¹ &²⁶⁵
 nervi, à principalissimis in cor-
 pore partibus progressus habent.
³ Multi itaque jam tussiculosi, &
 tuberculosi, ac suppurati facti
 sunt, & linamentis opus habue-
 runt, & costa ipsis corruptionem
 sensit. Sed & quibus nihil tale
 accessit, carne circa costas con-
 tusa: tardius tamen dolor in
 ipsis sedatur, quam in his quibus
 costa fracta fuerit: & ⁴ in talibus
 vulneribus locus dolorum reci-
 divas magis habet. Proinde ali-
²⁷⁰ qui tales noxas magis contem-
 nunt, si costa ipsis fracta fuerit.
 Quin & curatione exactiore ta-
 les indigent, si modo sapiant. ⁵
 Victum enim contractum esse
 conducit, & corpore quam ma-
 xime quiescere, & à Venere ab-
 stinere,

ως μάλιστα, ἀφροδισίων τε ἀπέ-
 χεαχ, βρωμάτων ἢ λιπαρῶν, ἢ 7
 κερχινωδῶν, ἐἰχυρῶν πάντων. 6
 " φλέβα τε καὶ ἀρκῶνα τέμνεαχ, 8
 σιζῶν τε ὡς μάλιστα. ἐπιδέεαχ δὲ
 εἰς τὸ χροῖον τὸ φλασθὲν σπλῆνῆσι
 μὴ πολυπύχασι, συχνοῖσι ἢ ἐ πο-
 489 λὺ πλατυτέροισι πίνεα' ἔφλα-
 σμααχ. 7 κηρωτῆ τε ὑποχρῆν,
 ὀθονίοσι τε πλατέσι, σπῶ τενίησι
 πλατέησι ἐ μαλθακῆσιν ἐπιδέεν.
 ἐρέδην τε μελίσσι, ὥστε μὴ κέρει
 πιπέχθαι φάναι ἢ ἐπιδεδέμε-
 νον, μηδ' αὐ χαλαρόν. 8 ἀρχεαχ ἢ
 ἢ ἐπιδέονα κἔ τὸ φλάσμα ἐ ἐρη-
 ρεῖαχ ταῦτη μάλιστα. ἢ ἢ ἐπιδέ- 9
 ριν ποιεῖσθαι ὡς δὲ δύο δρῆμα, 280
 ἐπιδέεν τε, ἵνα μὴ παρρηπίες τὸ
 5 δέρμα τὸ πρὸ τῆς πλῆρης ἐν,
 ἀλλ' ἰσῆροπον. ἐπιδέεν δὲ, ἢ κερθ'
 ἐκείνη ἡμέρην, ἢ παρ' ἐτέρην.
 ἀμφον ἢ κερθ' ἢ κερθίην μαλθακῆσιν
 κέρει πνί, ὅσον κενώσι ἔ εἴκεν ἔ
 σίτε. 9 κερθ' ἐπὶ μὲ δέκα ἡμέρας
 ἰχναίνην, ἐπὶ τὰ ἀναθρῆψαι τὸ σῶ-
 μα κ' ἀπειλῶναι. 10 τῆ ἢ ἐπιδέσθ,
 ἔσ' αὐ μὴ ἰχναίνης, ἐρηρῆσθ μὴ μάλ-
 λον χρεῖεαχ' ὁκῆται ἢ ἐ τ' ἀπα-
 λυσομὲν ἀγῆς, ἐπιχαλυρωτέρη.

LIII. Καὶ, ὡ μὲν αἴμα δὲ πο-
 πύση χαλαρῆς, τισα ρα κηθῆ ἡμε-
 ρον ἢ μελέτιν ἐ ἢ ἐπιδέριν ποιεῖ-
 10 σθαι χρεῖ. 2 ὡ ἢ μὴ πύση τὸ αἴ-
 μα, δρῆμα εἰρηρῆσθ ἡμέρην ἢ με-
 λέτη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. 3 τῆ ἰχίυ ἢ
 ἔ τρώμαα ἔ τὸς χρόνος παρρη-
 κ μῆρας χρεῖ. " ὅσοι δ' αὐ ἀμελή- 10
 σαι ἢ τοῖς τέων ἀμφιφλασμά-
 των, ὡ κερθ' ἄλλο μὴ δὲν αὐ ἔσσι
 φλαῶρον μέρον ἡρῆ, ὅμως τὸ γε
 χροῖον ἀμφιφλασθὲν μὲξωδῆσθ-
 ῆν ἢ σάρεκα ἰχθ, ἢ παρῆσθ εἶχεν.
 ὅκα δ' ἐ τοῖς ἔν ἰκαῖα λείπε, κἢ
 μὴ

stinere, edulifque pinguibus, &
 fauces exasperantibus, ac forti-
 bus omnibus: 6 Venamque in
 cubiti flexura secare, & quam
 maxime filere. Deligare vero
 locum contusum' conducit sple- 275
 niis non multiplicibus, sed mul-
 tis & multo latioribus tota con-
 tusione, 7 & cerato sublinire, &
 linteis latis cum fasciis latis ac
 mollibus deligare, & moderate
 firmare, ut deligatus non valde
 se compressum esse dicat, neque
 rursus laxum. 8 Initium autem
 fumere debet qui deligat in ipsa
 contusione, atque isthic maxime
 firmare: facienda vero est deli- 280
 gatio velut à duobus initiis, de-
 ligandumque ut ne circumflua
 sit cutis circa costas, sed æquili-
 bris. Deligandum autem aut sin-
 gulis aut alternis diebus. Præstat
 autem & alvum mollire levi ali-
 quo medicamento, cibi saltem
 evacuandi gratia: 9 & ad de-
 cem quidem dies attenuare:
 Postea vero corpus renutrire ac
 tenerum facere. 10 Quandiu ve-
 ro attenuas, deligatione magis
 firmata utendum est: Quum au-
 tem ad teneritudinem deducis,
 laxiore.

LIII. Et si quidem sangui-
 nem ab initio expuerit, quadra-
 ginta dierum curationem ac de-
 ligationem facere oportet. 2 Si
 vero sanguinem non spuat, suffi-
 cit viginti diebus ut plurimum
 curatio. 3 Verum ex robore vul-
 neris tempora conjectare opor-
 tet. Qui porro tales contusiones
 neglexerint, etiamsi aliud nihil
 majoris mali ipsis contingat, ta-
 men locus contusus mucosio- 280
 rem carnem habet, quam antea ha-
 bebant. Ubi vero tale quippiam
 relinquitur, & curatione non
 probe exprimitur, deterius quid-
 dem

μη δὲ ἐξίπτεται τῇ γε ἀλγέξει,
 Φαυλότερον μὲν, ἢ παρ' αὐτὸ τὸ
 15 ὀστέον ἐκκαταλήφθη τὸ μυξώδες.
 ετε γδ' ἐπιήσαρξ ὀμρίως ἀπ' ἑ
 ὀστέα, τὸ, τε ὀστέον νοσηλότερον γί-
 νε). σφακελισμοῖ τε χρονοιοι ὀστέα
 πολλοῖσιν ἤδη ἀπὸ τοιαύτων σφ-
 φασιῶν ἐγέρουτ. 4 ἄρα κ', ἢ μὴ
 ὡρᾷ τὸ ὀστέον, ἀλλ' αὐτὴ ἡ σάρξ
 μυξώδης ἐστίν, ὁμῶς γέν' ὑποσφραγί-
 ζίνον) καὶ ὑδρωίῳ, ἀλλοίε κ' ἄλ-
 λοίε, ἢ ἡς τὰ σάμαλα τύχη ποιή-
 σασ. Διὰ τὴν τῇ ἐπιδέσφ' δέεσθ
 χροί, ἄμα μ' ἀραχθῆ, ἄμα ἢ πολὺ
 ὑποσφραγίσθη, " ἕως ἀν' ἐρηθῆ μὲν 11
 20 καὶ ἀναποθῆ τὰ τὸ ἄκρωμα
 τὸ ἐν τῇ φλάσφ' γλυόμενον· αὐξή-
 θῆ ἢ σαρκὶ ὑγίει τὸ χροίον· αὐξή-
 ται ἢ ὀστέα ἢ σάρξ.

LIV. Οἷσι δ' αὖ ἀμεληθεῖσι
 χρονωθῆ, κ' ὀδυνῶδες τὸ χροίον
 γλῆθ', κ' ἡ σάρξ ὑπομυξώθ' ἐστίν,
 τῆτοιζι καῶσις ἴησις χροίση. 6 καὶ
 ἢ μὲν αὐτὴ ἡ σάρξ μυξώδης ἐστίν,
 ἄρα κ' τὸ ὀστέον κατὰ χροίον, μὴ μὲν
 ἀφ' ἐρηθῆσθαι τὸ ὀστέον. ἢ δ' ἔ-
 μισηγ' ἢ πλοῦρέων ἐστίν, ἐπιπολῆς
 μ' ἐδ' ἔτιως χροί κατὰ χροίον. 7 φυλάσσει-
 σθαι μὲν ἢ μὴ ἀφ' ἐρηθῆσθαι πέρλυ.
 25 ἢ ἢ ὡρᾷ τὸ ὀστέον· ὀδκήν εἶναι τὸ
 φλάσμα, κ' ἐπι νεαρὸν ἐστίν, καὶ μὴ
 πω σφακελίσθη τὸ ὀστέον· ἢ μ' κατὰ
 ὀλίγον ἐστίν, ἔτι κατὰ χροίον, ὡς ὡρᾷ
 εἶρη). 8 " ἢ μὲν ἢ ὡρᾷ μὴ κ' ἐστίν 12
 ὁ μετεωρισμὸς ὁ κ' τὸ ὀστέον,
 πλείονος ἐχάρως ἐμβάλλειν χροίον.
 περὶ ἢ σφακελισμὸν πλοῦρῆς ἄμα
 τῇ ἢ ἐμμέστων ἰηθεῖν εἶρησεται.

LV. " ἢ δ' ἔμμεστων ἄρθρον ἐξ 26
 ἰσθμὸς ἐκπέσθ' ἐκπέσθ' ἢ κ' τὸ σφρα-
 γισμὸς τὸ ὀστέον, εἰς μ' τὸ ἐξω πλοῦρῆς
 ἐστίν ἢ τὸ εἶπω ἢ ἄλλων πλοῦρῆς· ἐς
 30 ἢ τὸ ὀπῶθεν ἢ τὸ ἐμπερῶθεν ἐκπέ-
 σθ' . κ' τ' .

dem est si juxta ipsum os mucositas relicta fuerit. Neque enim caro amplius similiter os contingit, & os ipsum morbosius redditur, & corruptiones ossis diuturnæ, multis jam ex hujusmodi occasionibus factæ sunt. 4 Sed & si juxta os non fuerit, verum ipsa caro mucosa fit: attamen etiam sic ' recidivæ, ac do- 295
 lores, alias atque alias fiunt, si quis forte corpore ægrotaverit. Quapropter deligatione uti oportet bona, simulque multum conveniente, quoad ea humoris effusio, quæ in contusione facta est, resiccet ac resorbeat, locus autem carne sana augeatur, 3
 & ossis quoque caro augetur.

LIV. At quibus ex neglectu vetustatem contraxerit, ita ut locus sit dolorosus, & caro submucosa, his ' uftio medela opti- 300
 ma est. 2 Et si quidem ipsa caro mucosa fuerit, usque ad os urere oportet, non tamen ut os percalescat. Si vero inter costas mucositas fuerit, ne sic quidem in superficie urere oportet, 3 cavere tamen ne in ulteriorem partem percuras. Si vero ad os ipsum contusio esse videatur, & sit adhuc recens, & nondum os corruptionem sentiat: si quidem parva admodum fuerit, si urere oportet ' veluti dictum est. 4 Si 305
 vero oblonga fuerit juxta os contusionis elevatio, plures crustas incutere oportet. Cæterum de corruptione costæ, una cum eorum qui linamentis opus habent curatione, dicetur.

LV. Si vero femoris articulus ex coxa exciderit. Excidit autem juxta quatuor modos, intro quidem sæpe, foras autem præ aliis sæpe. Verum in posteriorem ac anteriorem partem exci- dit

συναρῶ ἐξωτέρω βραχέη, τῷ ᾧ ὕμει
 15 ἔσωτέρω. 16' ὡς εἰς νυῖ ὁ λόγος·
 ἀγαθὸν εὐερίσκεσθαι ἁπλοῦς τὸ
 σῶμα ἐς τὰ ῥήματα τῶν ἰατρῶν.

LVII. Ὅσοι μὲν ἐν μήπω τε-
 λελαμμένοι ἐς αὐξήσιν ἐκπεσῶν
 μὴ ἐμπέσῃ, γὰρ ἔτι ὁ μηρὸς, καὶ ἡ
 κνήμη, καὶ ὁ πῆξ. ἔτι γὰρ τὰ ὀστέα ἐς
 τὸ μῆκος ὁμοίως αὐξέει, 2 ἀλλὰ
 βραχύτερα γίνετ'. μάλιστα γὰρ τὰ
 20 μέρη ἀσπυρῶν τε ἀπὸ τὸ σκέλος
 καὶ ἄμμοι καὶ ἐκλεθηλυσιμῶν καὶ
 λεπτῶτερον γίνετ'. ἄμα μὲν Διὰ τὴν
 σπυρῶν τὴν κνήμην ἔσθ' ἄρα, 3 ἄμα γὰρ,
 20 ὅτι ἀδυνάτων χρεέσθαι ἔστιν ὅτι ἔ
 καὶ φύσιν κέει. χρεῖσιν γὰρ μετ' ἐξ-
 ἑτέρῃ ῥύετ' ἄρα ἐκλεθηλυσιμῶν. 4
 ῥύεται δὲ ἡ καὶ τὴν ἐπὶ μῆκος ἀνω-
 ξήσιν. κακῶτα μὲν ἐν μάλιστα,
 οἷσιν αὖ ἐν γαστρὶ ἔσθ' ἐξαρρήσῃ
 τῶν τῶν ἄρθρων. δούτερον γὰρ οἷσιν αὖ
 ὡς νηπιωπέτοι (ἐν ἔσθ' ἔκαστα δὲ
 τοῖσι τετελελαμμένοι. 5 τοῖσι μὲν ἐν
 τετελελαμμένοι (ἐν ἔσθ' οἷα πρὸς ὀδοι-
 πορείῃ γίνετ'). οἷα δὲ αὖ νηπιῶν (ἐν
 25 ἔσθ' ἡ ξυμφορῇ αὐτῇ φαίνεται, 6
 25 οἷα μὲν παλαιῶν κατὰ ὀλοκῶσιν ἔ
 διόρθωσιν ἔσθ' ἁπλοῦς, ἀλλὰ κα-
 κῶς εἰλέον) ἐπὶ τὸ ὕμεις σκέλῶν,
 τῇ χεὶρ ὡς τὴν γὰρ ἀσπυρῶν μέρη
 τῇ καὶ τὸ ὕμεις σκέλῶν. κατὰ ὀλο-
 κῶσιν δὲ ἔστιν ἔς τὸ ὄρθον ὀδοι-
 πορείῃ, 7 ὅσιν αὖ τετελελαμνοῖ-
 σιν αὐτῇ ἡ ξυμφορῇ γίνετ'.

LVIII. Ὅσοι δὲ αὖ νηπιῶν
 ὄντες ταύτῃ τῇ ξυμφορῇ χρεστο-
 μῶν ὄρθῶν παυδαμνησῶσι, τῷ μὲν
 ὕμει σκέλει χρεῖσιν ἐς ὄρθον. 2 ἔσθ'
 30 τῷ μακρῶν τῷ καὶ τὸ ὕμεις
 σκέλῶν σκίπωνα ὡς ῥέει (ἐν με-
 θεξέτεροι δὲ, καὶ ἔσθ' ἀμφοτέρω
 30 πᾶς χεῖρας. 3 τὸ γὰρ συναρῶν σκέλῶν
 μετέωρον ἔχουσιν, καὶ τὸ ἔσθ' ῥήμας
 εἰσιν,

rius ingrediatur. 16 Verum de
 quo nunc sermo est : Bonum est
 ut corpus ipsum sibiipfi facili-
 mas figuras inueniat.

LVII. Quibus igitur nondum
 perfectis ad augmentum, elapsus
 articulus non fuerit repositus,
 his femur 'decurtatur, & tibia,
 35 & pes. Neque enim ossa simili-
 ter in longitudinem augetur,
 2 sed breviora fiunt : Maxime
 autem femoris. Excarnie item &
 emusculatum, ac effœminatum
 & tenuius totum fit crus, simul
 quidem propter privationem lo-
 ci articuli, 3 simul autem quod
 eo uti non possunt, eo quod se-
 cundum naturam situs non est.
 Utus enim aliquis liberat ab
 effœminatione, 4 liberat etiam
 'aliquantum ab intercepto in
 35 longitudinem augmento. Maxi-
 me igitur læduntur hi quibus
 dum in ventre sunt, hic articu-
 lus fuerit luxatus. Secundo loco
 hi quibus valde infantibus idem
 contigit. Minime vero hi qui
 perfecti sunt. 5 Qualis igitur
 ambulatio perfectis contingat,
 dictum est. Quibus vero dum
 infantes sunt, calamitas hæc in-
 cidit, 6 plerique ad corporis di-
 rectionem tardi sunt, imo male
 ad sanum crus 'devolvuntur, 36
 manu quæ est ad sanum crus, ad
 terram se fulciantes. 7 Sed & ex
 perfectæ ætatis hominibus qui-
 dam, quibus hæc calamitas con-
 tigit, ad ambulationem rectam
 cunctantur.

LVIII. Quicunque vero in-
 fantes hac calamitate pressi, recte
 educati fuerint, sano quidem
 crure in rectum utuntur, 2 ve-
 rum sub alam secundum sanum
 crus scipionem ferunt, aliqui
 etiam sub utranque alam. 3 Crus
 autem læsum elevatum habent,
 &

είσιν, ὅσω αὐτῶν αὐτοῖσιν ἔλασον τὸ σκέλ[⊙] τὸ σιναρὸν ἔη. τὸ δὲ ὑγιές, ἰσότη αὐτέοισιν ἐδὲν ἦσον, ἢ, εἰ καὶ ἀμφοτέρω ὑγία[⊙]. 4 *θηλυῶν*) ἢ πᾶσι τοῖσι τοῖς τοῖσιν αἰσάρες[⊙] Ἐσκελε[⊙], μᾶλλον δ' ἐπιθηλυῶν) αἰσά[⊙] ἢ ἔξω μέρ[⊙], ἢ αἰσά[⊙] ἢ εἰσω ὡς ἐπὶ πολὺ. 5 *μυθολογῶσι δὲ π-* 7 *τες, ὅτι αἰμαζονίδες τὸ ἄρσεν γέ-* *ν[⊙]* τὸ ἐσωτῶν. αὐτίκα νήπιον ἔον, ἐξαρθρέσθιν αἰ μῦ[⊙], καὶ γένετα[⊙]. 6 35 *αἰ δὲ, κατὰ τὰ ἰχία, ὡς δὴ ἔην* *χολὰ γίνεθ, καὶ μὴ ἐπιβλασίοι* τὸ ἄρσεν γρό[⊙] τὰ θήλη. χηφῶνα- *ξιν ἄρα τῆ τοῖσι γέρονται, οἷόςτα* ἢ σκυτίης ἔργα, ἢ χαλκείης, ἢ ἄλ- *λό[⊙]* ἢ ἐδραῖον ἔργον. 7 *εἰ μὲν ἔν ἀλη-* *θία ταῦτά ἐσιν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα·* ὅτι δὲ γηροία[⊙] αὐ τοιαῦτα, οἶδα, *εἰ τις ἐξαρθρεὸς αὐτίκα νήπια ἔον-* *τα.* 8 *κατὰ μὲν οὖν τὰ ἰχία μέ-* *ζον τὸ Διάφορον ἐστὶν εἰς τὸ εἶσαι,* ἢ εἰς τὸ ἔξω ἐξαρθρήσθαι. κατὰ γένε- *ται δὲ, Διάφορῶ μὲν ἔ, ἔλασον* *δὲ π Διάφορῶ. 9 τρέπ[⊙]* δὲ ἐκα- 40 *τέρε τῆ χολώμα[⊙]* ἰδιός ἐστ.

& tanto melius habent, quanto 365
brevius ipsius læsum crus fuerit.
Sanum autem crus nihilo minus
ipsis robustum est, quam si ambo
fana essent. 4 Effœminantur ta-
men omnibus talibus carnes cru-
ris, & plerunque hoc magis per-
petiuntur hæ quæ sunt ab externa
parte, quam quæ ab interna.
5 Cæterum quidam fabulantur
Amazonides masculam suam fo-
bolem statim dum infantes sunt
luxare, alias circa genua, alias
6 circa coxas, quo nimirum 370
claudi fiant, & masculum genus
fœmineo insidias non struat.
Utuntur itaque his pro officio-
ris, ad coriaria, aut fabrilia, aut
alia sedentaria opera. 7 An equi-
dem vera hæc sint, ego non no-
vi: quod autem tales fiant, scio,
si quis ipsos statim dum infantes
sunt luxet. 8 Juxta coxas igitur
magna differentia est, an extra,
aut intro fiat luxatio. Juxta ge-
nua vero, differentia quidem
aliqua est, sed minor. 9 Modus 375
autem utriusque claudicationis
proprius est.

LIX. Γυῖν) γῶ μᾶλλον, οἷσιν 8
αὐτῶν τὸ ἔξω ἐξαρθρήση. ὀρθοὶ ἢ ἡσ-
σον ἴσαν), οἷσιν αὐτῶν τὸ εἰσω ἐξαρθ-
ρήση. ὁσάτως δὲ καὶ, εἰ κατὰ τὸ
σφυρὸν ἐξαρθρήση, καὶ μὲν εἰς τὸ ἔξω
μέρ[⊙], καὶ κατὰ μὲν γίνον), 2 *ἐστάναι ἢ*
δυνάμει). καὶ δὲ εἰς τὸ εἰσω μέρ[⊙],
βλαμσοῖ μὲν γίνον), ἦσον ἢ ἐστάναι
δυνάμει). 3 *ἢ καὶ μὲν ξυμώξεσις ἢ*
ὀσέων τοιήδῃ γίνε). οἷσιν μὲν κα-
τὰ τὸ σφυρὸν ὀσέων τὸ τ' κνήμης
ἐκαστῆ, τῆ τοῖσι μὲν τὰ ἔξω ποδὸς ὀσέα
4 *ἢ κίσει ἔξυμώξεται. ταῦτα γάρ*
ἐξυμώξεται ἢ τῶ μᾶλλον ἐστὶ. τὰ ἢ τ'
κνήμης ὀσέα, αὐτῶν μὲν, ἢ πολὺ δὲ
ἐνδεστέρας, αἰ μὲν τῶ σπέρκας μινύ-
σθαι. 4 οἷσιν δὲ αὐτῶν μὲν τὸ σφυρὸν
μῦ[⊙]

LIX. Decurtantur enim mag-
is hi quibus extra luxatio facta
est. Recti autem minus stant,
quibus intro luxatio contigit.
Eodem modo etiam si juxta mal-
leolum luxatio fiat, si quidem ad
externam partem id contingat,
mutili quidem fiunt, 2 verum
stare possunt. Si vero ad inter-
nam, valgi quidem fiunt, minus
autem stare possunt. 3 At vero
coactio ossium talis fit. 1 Qui- 380
bus quidem circa malleolum ti-
biæ os excessit, his pedis quidem
ossa minime coaugescunt: hæc
enim proxime ad vulnus sunt.
Verum tibiæ ossa augetur qui-
dem non multo defectuosius,
carnes tamen minuuntur. 4 Qui-
bus

μῖνον τὸ ἄρθρον καὶ φύσιν, καὶ δὲ τὸ
 γόνυ ἐξεσηκῆ, τέτοιαι τὸ τ' κνήμης
 ὅσπον ὅσα ἐθέλοι ζωιαύξεσθαι
 ὁμοίως, ἀλλὰ βραχύτερον γίνε).⁵
 τῶν γὰρ ἐχθυπέτω τῶ τεώμαθς ἐσιν.
 τῶ μῖνοι τοῖς ποδὶς τὰ ὀστέα μινύθη μ.
 ἀπὲρ ἐχ ὁμοίως, ὡς παρ' ὀλίγον ἴε
 παρ' ὅσπον εἶρηται, ὅτι τὸ ἄρθρον τὸ
 49) ὡς τῶ τ' ποδὶς ὁσόν ἐσιν. ὅτι δὲ οἱ
 χεῖρες καὶ ἡδ' ὀστέα, ὡς παρ' ἡ τῶ κυλλ-
 λῶ, ἐπ' αὐτῶσπον ἐμινύθη τὰ τῶ πό-
 δὸς ὀστέα τέπειαι.

LX. Οἷσι δὲ αὐτῶ καὶ τὸ ἰχθὺν
 ἐξάρθρῳ (καὶ γλῆνῃ), τέτοιαι τῶ μῖ-
 ρῆ τὸ ὅσπον ὅσα ἐθέλει ζωιαύξεσθαι
 ὁμοίως· τῶν γὰρ ἐχθυπέτω τῶ τεώ-
 μαθς ἐσιν· ἀλλὰ βραχύτερον τῶ
 ὑγίαι γίνε).² τὰ μῖνοι τοῖς τ' κνή-
 μης ὀστέα ἐχ ὁμοίως τέπειαι
 5) ἀναυξία γίνε), ἐπ' αὐτῶ τῶ ποδὶς.³
 Δὲ τῶ τῶ, ὅτι τῶ τῶ μῖρῶ ἄρθρον,
 τὸ ὡς τῶ τῶ κνήμην, ἐν τῶ ἰώου-
 τῶ φύσιν μῖρῶ, καὶ τὸ τ' κνήμης, τὸ
 ὡς τῶ τῶ ποδὶς.⁴ σίρκεως μῖρῶ τῶ
 μινύθησι παντὶς τῶ σκέλετῶ τέ-
 ποιαι. ἐπ' αὐτῶ τῶ χεῖρες τῶ σκέλετῶ
 ἰδ' αὐτῶ τῶ, ἐπ' αὐτῶ μῖρῶ τῶ ὀστέα
 ζωιαύξασθαι, ὡς καὶ παρ' ὀδεν εἶρη-
 ται, πολλῶ τῶ μῖρῶ, ἢ ἢ ὅσπον 27
 ἀπ' αὐτῶ εἶη ἀσπικότερα δὲ πολλῶ
 ἢ ὑγίαι μῖρῶ.⁵ σημεῖον ἢ, ὅτι ποιῶ-
 τά ἐσιν. ὁσέσπειαι γὰρ τῶ βραχίοντῶ
 ἐκπασόντῶ, χαλιάντῶ καὶ ἐχθρόν-
 10) τῶ ἐν γλῆνῃς, ἢ καὶ ἐν αὐτῶ τῶ
 περὶν τελεωθῆναι, ἔπει τὸ μῖ ὀσέσπον
 τῶ βραχίοντῶ βραχύτερον τῶ.⁶ τῶ ἢ
 πῆχυν καὶ ἀπ' αὐτῶ τῶ χεῖρα ὀλί-
 γον ἐνδεστέρον τῶ ὑγίαι, Δὲ
 τῶ τῶ τῶ σπασίας τῶς ἐρη-
 μῖρῶς· ὅτι ὁ μῖρῶ βραχίον ἐχθυ-
 πέτω τῶ ἄρθρῶ τῶ τεώμαθς ἐσιν,
 ὡς τῶ Δὲ τῶ βραχύτερον τῶ
 γένειν

bus vero juxta malleolum man-
 ferit articulus secundum natu-
 ram, juxta genu autem excesserit :
 his tibiæ os similiter coaugescere
 non solet, sed brevius fit. Hoc enim
 proxime ad vulnus est. Pedis autem
 ossa mi- 385
 nuuntur quidem, sed non simili-
 liter, velut paulo ante dictum
 est, quia articulus circa pedem
 salvus est. Si vero ipso etiam
 uti possent, velut mutilo, minus
 adhuc pedis ossa his minueren-
 tur.

LX. At quibus circa coxam
 luxatio contingit, his femoris os
 non similiter coaugescere solet :
 Hoc enim proxime ad vulnus
 est : sed brevius sano fit. Tibiæ
 tamen ossa non similiter his aug-
 mento destituuntur, neque 390
 ossa pedis : atque hoc ea de
 causa, quod femoris articulus
 qui ad tibiam est, & tibiæ arti-
 culus qui ad pedem est, in sua
 natura manet. Carnes tamen
 minuuntur his totius cruris. Si
 vero uti crure possent, adhuc
 magis ossa auferentur, velut
 etiam prius dictum est, excepto
 femore, & minus excarnes essent.
 Multo tamen minus carnosum
 quam hi qui sani sunt essent. Argumento
 autem quod talia ita se habent,
 hoc est. Quicumque enim brachio
 elapso, mustellæ 395
 cubito præditi sunt, parvumque
 ac macilentum brachium habent,
 aut ex nativitate, aut etiam dum
 auferunt, priusquam perfecti
 evadant, galecancones appellati,
 hi os quidem brachii breve habent,
 cubitum autem & summam
 manum paulo defectuosiore
 quam sani, propter relatas causas,
 eo quod brachium vulnerato
 articulo proximum est, ut idco
 brevius factum sit.

LXI. Ὁ δὲ αὐτὸς πῆχυς ἀφ' ἑ-
 το ἔχει ὀμρίως ἐνακκίαν τ' ἑξυμο-
 ρῆς, ὅτι τὸ βραχίον ἄρτρον τὸ
 πρὸς τὴν πῆχυν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ φύσει
 μὲν ἤτε αὐτὸ χεῖρ ἐπὶ πηλοτέρω
 15 ἀπεστῆ, ἢ ὁ πῆχυς, ἀπὸ τ' ἑξυμο-
 ρῆς. ἀφ' αὐτῆς ἐν πῆχει ἐρηθρίας
 πρὸς φάσας τ' ὀστέων τὰ τε μὴ σω-
 αῖξόμνημα ἔσονται ἕξαι, τὸ τε ξυ-
 αῖξόμνημον ἕνωσάξειται. 3 ἐς δὲ τὸ
 δύσαρτον τῆ χειρὸς καὶ τῷ βραχίονι
 ἢ ταλαιπωρίᾳ τῆς χειρὸς μέγιστα
 πρὸς σωφελήσθαι. ὅσα γὰρ χειρῶν ἔργα
 ἐστὶ, τὰ πλείεστα πρὸς ἑμείονται οἱ
 γαλιάνγκωνες ἐργάζονται τῇ χειρὶ
 ταύτῃ, ὅσα δὲ τῇ ἐτέρῃ δύναιται,
 ἐδὲν ἐν δεινέστερῳ τ' ἀσινέτω. 4 ἔτι γὰρ
 δεῖ ὀχεῖσθαι τὸ σῆμα ἐπὶ τ' χειρῶν,
 20 ὡς ἐπὶ τ' σκελέων, ἀλλὰ κέφα
 αὐτοῖσι τὰ ἔργα ἐστὶ. ἀφ' οὗ τ' χεῖρ
 σιν ἐμίνυθαισιν αἱ σάρκες αἱ τ' πλὴν
 χεῖρας καὶ τ' τῆ πῆχυν τοῖσι γα-
 λιάνγκωνιν, ἀλλὰ καὶ ὁ βραχίον π
 πρὸς σωφελές) ἐς δύσαρτίῳ ἀφ'
 ταῦται.

LXII. Ὁ τὴν ἰσχίον ἐκπιλές
 γῆνη) ἐς τὸ εἶσω μέρῳ ἐκ γῆνης,
 ἢ καὶ ἐπὶ νηπίῳ ἐόντι, μινύθεισιν αἱ
 σάρκες, ἀφ' ἑτο μᾶλλον ἢ τ' χε-
 ρὸς, ὅτι ἔδυναι) χεῖρας τῷ σκέ-
 λει. 2 μαρτύριον δὲ ἔστι ἐν ἑστῇ ἐν τῷ
 σιν ὑστερον ἐρηθροῖσιν, ὅτι ταῦται
 25 τοιαῦτά ἐστιν. 3 Ὁ ὀστέον αὐτὸ
 ἐς τὸ ἔξω ἢ τ' μῆρὸς κεφαλῆς ἐκ τῆς
 τέτοι (βραχίον τῷ τὸ σκέλῳ
 φάμεν) πρὸς τὸ μῆρον πρὸς τὸ
 ἕτερον εἰσάγειται. 4 ἔτι γὰρ ἐπὶ ὀστέον ἢ
 ἐπὶ φάσας τ' κεφαλῆς τ' μῆρὸς ἐστίν,
 ὡς, ὅτι εἶσι ἐξέπιπτεν, ἀλλὰ πρὸς
 ὀστέον πρὸς ἐκπιλῆσιν τῷ φύσιν
 ἔχον. ἐν σαρκεὶ δὲ ἐπιλείπεται ὑγρῆ
 καὶ ὑπόκρησι. ἀφ' ἑτο μὲν
 βραχίον τῷ φάμεται. 5 ἔστω γὰρ
 ὁ μῆρὸς

LXI. Rursus autem cubitus
 'propterea non similiter calami-
 400 tatem percipit, quia brachii arti-
 culus qui est ad cubitum, in ve-
 teri natura manet. 2 Et rursus
 manus adhuc longius abest à ca-
 lamitate quam cubitus. Propter
 has igitur causas contingit, ut &
 ossa quæ non coaugentur, non
 coaugescant, & quæ coaugentur,
 coaugescant. 3 Cæterum ad car-
 nositatem & manui & brachio
 multum profuerit, si quis manu
 laborando se fatiget. Quæcun-
 que enim manuum 'opera sunt, 405
 plurima ex ipsis galeancones hac
 manu operari conantur, velut
 altera possunt, & nihilo defe-
 ctuosius quam cum illæsa effi-
 ciunt. 4 Non enim supra man-
 us, velut supra pedes, corpus
 vehi necesse. Verum levia sunt
 1 ipsis opera. 5 Propter usum au-
 tem non minuuntur carnes ga-
 leanconibus, neque circa man-
 um, neque circa cubitum. Sed
 & brachium propterea aliquam
 opem sentit ad carnositatem.

LXII. Quum autem 'coxa 410
 eluxata fuerit ad internam par-
 tem à nativitate, aut adhuc in-
 fanti, carnes ideo magis mi-
 nuuntur quam in manu, quod
 crure uti non possint. 2 Quod
 autem hæc hoc modo se habeant,
 testimonium unum quoddam in
 paulo posterius referendis habe-
 bitur. 3 At quibus in exteriorem
 partem femoris caput excefferit,
 his crus brevis apparet, si ad
 alterum extendatur, atque id
 merito. 4 Non enim super os
 fundamentum fit 'capitis femo- 415
 ris, sicut quum intro excidebat,
 sed juxta os quod inclinatum
 naturam habet, in carne humida
 ac cedente firmatur. Et pro-
 pterea quidem brevius apparet. 5
 In-

45 θηλώνον) ἀγ σάρκες, ἢ οἷσιν ὀλί-
 γον παρ᾽ ὅθεν εἶρη). ἐκθηλώνονται
 οἷε ἢ παλαιοί, ἢ ἑλαστοί. 10 μῦλον
 οἷ ἐπ ἐκθηλώνον) κῆ τὸ εἶσω μέ-
 ρου, ἢ κῆ τὸ ἔξω, ὡς ἐπὶ τὸ πολυ.
 11 τὸ μῦτοι ὑπόδημα μετεξέτε-
 ροι τέτων ὑποδέσξ ἔδιδύανται
 Δὲ τῶν ἀκαμπίω ἔσκελετο,
 οἱ δὲ πνεσ ἔδιδύανται.

LXIV. Οἱ πῆ αὐ ἐν γαστρὶ εὑ-
 ραν ἐξαρθρήση τῶ το τὸ ἄρθρον, ἢ ἐπ
 ἐν αὐτῆσ ἔξοσι βίη ἐκπεσὸν ἤδη μὴ
 διεμπέσει, ἢ κῆ ὑπό νόσος ἐξαρθρή-
 ση τῶ το τὸ ἄρθρον, κῆ ἐκπαλίση.

49 πολλὰ γὰρ τιμωτά γίνε). κῆ ἐνίων
 μὲ τῶν τοιῶτων ἡ ἐπισφακελίση
 ὁ μηρός ἐμπυμάτω χροῖα κῆ
 ἐμμάτω γίνε), κῆ ὅσων ψιλώ-
 σεις ἐνίοισιν. 3 ὁμοίως οἷε κῆ εἶ-
 σιν ἐπισφακελίση, κῆ οἷσι μὴ ἐπι-
 σφακελίση ἔμμερῶ τὸ ὅσεν, πλ-
 λῶ βραχύτερον γίνεται, κῆ ὅση
 ἐτέλεξ ξυμῶξεσται, ὡσπερ τῶ
 ὑγιῶ. 4 τὰ μῦτοι τῆσ κνήμης
 βραχύτερα μὲ γίνεται, ἢ τὰ τῆσ

5 ἐτέρης, ὀλίγω οἷε Δὲ τὰς αὐτὰς
 παρ᾽ ἄστας, ἀγ κῆ παρ᾽ ὅθεν εἶρη).

5 ὁδοπορίων οἷε δὴ αὐ) οἱ τοῖστοι.
 οἱ μῦτοι ἴνες αὐτῶν, τῶ τὸ τρό-
 πον, ὡσπερ οἷσι τελεξωμῶροισιν
 ἐξέπεσε ἔ μὴ ἐνέπεσεν. 6 οἱ οἷε, κῆ
 βαίνεσι μὲ πῶν τῶ ποδὶ. 7 Δὲ ῥ-
 μέπεσι ἢ ἐν τῆσιν ὁδοπορίων,
 ἀνακῆσῶμῶροι Δὲ τῶν βραχυτη-
 τα τῶ σκέλετο. 8 ταῦται ἢ τιμω-
 τα γίνε), ἡ ἐπιμελεῶσ μὲ πῶδα-
 γωγητῶσιν ἐν τῶσιν χήμασι, κῆ
 ορθῶσ ἐν οἷσι δὲ, περὶν κρατητῆ-
 νει ἐσ τῶν ὁδοπορίων ἐπιμελεῶσ

10 οἷε κῆ ορθῶσ, ἐπῶν κρατητῶ-
 σιν. 9 παλείτης οἷε ἐπιμελεῶσ
 δέονται, οἷσιν αὐ νηπιωτάτοισιν
 ἐξσιν αὐτῆ ἢ ξυμφορὴ γήνη-
 ται.

talibus minus effœminantur,
 quam illis de quibus paulo ante
 dictum est. Effœminantur ' au- 435
 tem aut plus, aut minus. 10 Ma-
 gisque adhuc effœminantur ple-
 runque juxta internam pariem
 quam juxta externam. 11 Pleri-
 que tamen ex his calceamentum
 sibi inducere non possunt, pro-
 pter cruris inflexibilitatem. Qui-
 dam vero etiam hoc possunt.

LXIV. At quibus dum adhuc
 in ventre sunt, hic articulus fue-
 rit luxatus, aut dum adhuc aug-
 gescent, vi elapsus, non fuerit re-
 positus, aut etiam præ morbo
 hic articulus excesserit ac luxa-
 tus fuerit ('multa enim hujusmo- 440
 di fiunt) 2 talium quibusdam si
 corruptionem fenterit femur,
 suppurationes diuturnæ & lina-
 mentis indigentes fiunt, & ali-
 quibus ossium denudationes. 3
 Similiter autem & quibus cor-
 ruptionem femoris os sentit, &
 quibus non sentit, multo brevius
 fit, & velut sanum coalescere
 non solet. 4 Tibiæ tamen ossa
 breviora quidem fiunt quam al-
 terius tibiæ, sed paululum, ob
 causas antea relatas. 5 Ambulare
 vero' tales possunt, & quidam ex 445
 ipsis eodem modo quo perfecti,
 quibus elapsus articulus reposi-
 tus non est: 6 aliqui vero etiam
 toto pede consistentes, progredi-
 untur, 7 declinant tamen inter
 ambulandum propter cruris bre-
 vitem coacti. 8 Hæc autem hoc
 modo fiunt, si diligenter educati
 fuerint in figuris, & recte in qui-
 bus oportet, priusquam ad iter
 faciendum corroborati fuerint:

diligenter item & recte, post-
 quam corroborati fuerint. 9 450
 Plurima autem diligentia opus
 habent hi, quibus dum maxime
 infantes sunt, hæc calamitas con-
 tigerit.

LXVI. Προσξωιέναι μ' ἔν κχι
 τὸδε ρεή· ὄρχησεν γδ κχι παλλῆ
 ἄξιόν ἐστι, ἔτας παλείσας λήθη· ὅπ
 ἔτε ὑγίανοντες δῶναιται κχι πλὴν
 ἰγνύλιν ἐκταννύθιν τὸ ἄρθρον, λὺ
 μὴ ξυκεκταννύσει κχι τὸ κχι τ' βε-
 30 ὄωνα ἄρθρον, παλλὶ λὺ μὴ πᾶνυ
 αὐω ἀείρωσι τ' πόδα. 2 ἔτω δ' αὐ
 δῶναιται. ἔτσι τοίνυω δ' ἐξυγκάμ-
 πλιν δῶναι) τὸ κχι τ' ἰγνύλιν ἄρ-
 θρον ὀμρίως, ἀλλὰ πολὺ χαλεπώ-
 35 τερον, λὺ μὴ συγκάμψωσι ἔ τὸ κχι
 τ' βεβόωνα ἄρθρον. 3 πολλὰ εἰε κχι
 ἄλλα κχι τὸ σῶμα τιαύταις ἀδελ-
 φίξιας ἐχθ, κχι κχι νύραν ξυωί-
 σιας, ἔ κχι μυῶν χήματῶ, ἔ παλεί-
 40 σά τε κχι παλείσας ἄξια γινώσκουχθ,
 ἢ ὠσικῶσι), ἔ κχι τ' ἔ εὐτέρας φύ-
 σιν. κχι τ' ἔ ξυμπάσις κχιλίς, 5 ἔ
 κχι τῶς τ' ὑστέρων παύταις ἔ ξυ-
 45 τῶσιας. 4 ἀλλὰ παεὶ μὲν τέτων
 ἐτέρωθι λόγῶ ἔσαι, ἢ δελφισμέ-
 νῶ τοῖσιν νῦν λεγόμενοι. παεὶ ἔ
 ἢ ὁ λόγῶ ἔσιν, ἔτε ἐκταννύθιν δῶ-
 να), ὠσπαεὶ ἢ ἢ εἰρη), βραχύτερον
 τε τὸ σκέλῶ φαίμεν) ἀφ' ἰδιωτάς
 παρφῶσιας, ὅπ τε σκκ ἐκταννύε),
 ὅπ τε παεὶς τ' σίερχα ὠλίθηκε τ'
 50 ἔ πυγαίς. 6 ἢ γδ φύσις ἔ ἰχίε ἔ
 ὀσέας ταύτη, ἢ κχι ἢ κεφαλή κχι ὀα-
 χλὺ ἔ μαρῆ γίνε). ὅταν ἢ ἔξαρ-
 θήσις, κατὰ φερῆς τε πύφυκεν ἐπὶ
 τῆ πυγαίς τὸ ἔξω μέρῶ. 6 ξυ-
 40 κάμπλιν' μὲν βεὶ δῶναιται, ὅταν
 μὴ ὀδῶν κχι κχι κχι ἢ κχι κχι τε
 κχι ὀπῆς ὀρθῶ ἐπὶ κχι κχι φαίμεν),
 κχι ἔτε τῆ ἔτε τῆ πολὺ ἐγκεκλι-
 μένα. 7 κχι ἢ τ' βεβόωνα δοκίε πὶ ἢ
 σίερεξ 7 λαπυρωτέρη εἶναι ποτὶ κχι 2
 ψαομῆρη. ἄτε ἔ ἄρθρῶ εἰ: τὰ ἐπὶ
 γάτερα μέρη ὠλίθηκῶ. 8 κχι
 εἰε τὸ αὐτῶ πυγαίον ἀφ' ψαομέ-
 νη ἢ κεφαλή τῆ μαρῆ, δδοκίε πὶ
 ἐξοκίεφν

LXVI. Illud tamen insuper
 intelligere oportet: (Est enim
 commodum, & magni facien-
 dum, & plerisque ignotum:)
 Quod neque sani articulum 470
 circa poplitem extendere pos-
 sunt, si non simul extendant
 etiam articulum circa inguen,
 præterquam si pedem valde sur-
 sum attollant. 2 Sic enim pote-
 rint. Hi itaque neque inflectere
 articulum circa poplitem simili-
 ter possunt, sed multo difficilius,
 si non etiam articulum circa ingu-
 en inflexerint. 3 Multa vero
 etiam alia circa corpus, hujus-
 modi fraternitates ac cognatio-
 nes habent, & circa nervorum
 distentiones, & circa musculo- 475
 rum figuras, plurima, & pluris
 facienda ut cognoscantur, quam
 quispiam putaverit. Item circa
 intestini naturam, & totius ventri-
 tris, & circa uterorum errores ac
 distentiones. 4 Verum de his ali-
 bi nobis fermo erit cognatus his
 quæ nunc dicuntur. Sed de quo
 nunc fermo est, neque extendere
 possunt, velut jam dictum
 est, & brevius crus apparet, at-
 que hoc ob duas causas, & quod
 non extenditur, & quod ad nati-
 um carnem elapsum est. 5 Na. 480
 tura enim ossis coxæ ea parte est,
 qua & caput & cervix femoris
 existit. Ubi vero luxatum fue-
 rit, pronum ad externam partem
 natium defertur. 6 Inflectere ta-
 men possunt, si dolor non pro-
 hibeat, & tibia & pes moderate
 recta apparent, & neque hac, ne-
 que illac multum inclinata. 7
 Juxta inguen vero caro insuper
 aliquanto mollior esse videtur,
 præsertim ad contactum, utpote
 articulo ad alteram partem ela-
 pso. 8 Ad ipsas autem nates si 485
 attrectetur femoris caput, ali-
 quanto

ἐξοκρίειν καὶ μάλλον. ὅ τὰ μὲν ἔνση-
μήϊα ταῦτα, ἃ αὐτὸς ἐς τὸ ὀπίσθεν
ἐκπεπλάκη ὁ μηρός.

LXVII. Ὁ τῶν μὲν ἔν τελεθω-
μῶν ἤδη ἐκπεπλῶν μὴ ἐμπύση,
45 ὀδοιπορέειν μὲν δυνάει, ὅταν ὁ χρο-
νὸς ἐργῆται, καὶ ἡ ὀδυμὴ παύσῃ,
ἔστι δὲ τὴν τὸ ἀρθρον ἐν τῇ σαρκὶ ἐν-
στροφῶν. 2 ἀνακρίσει μύρτοι ἰχυ-
ρῶς ξυκαμπίην καὶ τὸς βεβῶνας
ὀδοιπορέων, ἀλλὰ διόσας περὶ φά-
σιαι. 3 αἶμα μὲν, ὅτι πολλῶν βραχυτέ-
ρον τὸ σκέλεος γίνεσθαι, ἀλλὰ τὴν περὶ
ρημῶν, καὶ τῇ μὲν πλείονη καὶ πένυ
πολλῶν δέεται ψυφῶν τῆ γῆς. 4 ἢ μὲν
ἢ πρῶτον καὶ ἐπὶ ὀλίγον τῆ ποδὸς
ὀρθῶν μνηδενὶ ἄλλω ἐν ἡσυχί-
ᾳ μὲν, ἐς τὸ ὀπίσθω αὐτὸ πύσι. 5
493 ἢ ἢ ὀροπὴ πολλὴ αὐτὸ εἶναι, τῶν ἰσχυρίων
ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ πύσι ὑπερέχοντων
ὑπερὶ τῆ ποδὸς τῆ βῆσι, ἔτ ῥά-
χιστὸν ἐς τὰ ἰσχυρία ῥεπέσιαι. 6 μῆλις
ἢ τῆ σῆθι τῆ ποδὸς καὶ κινεῖσθαι, καὶ ἔ-
τ ἔτσιαι. μὲν μὴ καμψῆ αὐτὸς ἐνυ-
τῶν καὶ τὸς βεβῶνας, καὶ τῆ ἐτέρω
σκέλεος καὶ τῶν ἰσχυρίων ἐπιξυκαμψῆ.
7 ἐπὶ δὲ τὸ τῶν ἰσχυρίων ἀνακρίσει,
5 σκέλεος ἐρείδεισθαι ἐς τὸ αὐτὸ μνη-
ρεῖ ἐφ' ἐκείσθαι ξυμῶσθαι. 8 ἀνακρί-
σει ἔν ἡ τῆ αὐτῶν, ὅτι καμψῆσθαι
καὶ τὸς βεβῶνας. ἐν γὰρ τῇ με-
ταλλαγῇ τῶν σκέλεων ἐν τῇ ὀδοι-
πορίᾳ ἔδυνάται τὸ σῶμα ὀρεῖ-
σθαι ἐπὶ τῆ σιναρῶ σκέλεος, 9 εἰ
μὴ περὶ σκελεοῦ ἐρείδεισθαι τὸ σιναρὸν
πρὸς τῶν γῆν ὑπὸ τῆς χάρος, ἄτε
ἔχ' ὑφ' ἑσῶσθαι τῆ ἀρθρου ὑπὸ τῆ
σῶματι, ἀλλ' ἐς τὸ ὀπίσθεν ἐξέρ-
σθαι καὶ τὸ ἰσχυρίων. 10 αὐτὸ μῆρτοι τῆ
ξυκαμψῆσθαι ὀδοιπορέειν οἱ τοῖς-
ται, μὲν ἄλλως ἐστὶ δὲ σιν, ἀλλὰ τῆ-
10 τῶ, ὅτι ἢ βῆσι τῆ ποδὸς καὶ τῶν
δὲ καμψῆ

quanto etiam magis extuberare videtur: ὅ atque hæc quidem signa sunt, si cui in posteriorem partem femur excidit.

LXVII. Cui igitur jam perfecto elapsum, non fuerit repositum, hic ambulare quidem potest, ubi tempus intercesserit, & dolor sedatus fuerit, & articulus in carne versari adsueverit. 2 Cogitur tamen vehementer se inflectere circa inguina, dum iter facit, atque hoc ob duas causas: 3 tum quod multo brevius crus fit, ob ea quæ antea dicta sunt: tum quod multum valde abest ab eo ut calcaneo terram contingat. 4 Si enim conaretur vel paululum pede illo vehi, ita ut nihil aliud habeat quo se firmet, retro sane corruerit. 5 Magna enim fuerit momenti inclinatio, & coxis multum in posteriorem partem supereminentibus super pedis gressum, & spina insuper ad coxas vergente. 6 Vix autem pectore pedis terram attingit, & ne sic quidem, nisi ipse seipsum circa inguina inflectat, & altero crure circa poplitem insuper se inflectat. 7 Ob hæc autem cogitur, ut manum, quæ est secundum læsum crus, ad supernam femoris partem in singulis gressibus firmet. 8 Cogit igitur aliquantum hoc ipsum, ut circa inguina inflectatur. Nam in permutatione crurum in ambulando, corpus supra læsum crus vehi non potest, 9 si non insuper fir-
500 metur crus per manum ad terram, nimirum quum non sub corpore articulus subsistat, sed ad posteriorem partem juxta coxam extet. 10 Absque tamen baculo tales iter facere possunt, si alias adsueverint, eo quod gressus pedis in veteri rectitudi-

ἄρχαίῳ ἰθὺς εἶναι, ἀλλ' ὅσον
 εἰς τὸ ἕξω ἰσχυροτέρῳ. ¹¹ Ἐὰν τὸ
 τὸ ἕξω δὲν δέον ἴσχυροτέρῳ.
¹² ὅσοι μὲν τοῖς βέλους ἀντὶ τῆς
 μὲν ἐπιλαβῆς ὑπὲρ τῆς μακρά-
 λου ἢ κῆ τὸ σιναιρὸν σκέλῳ ὑπο-
 βέλῃσιν σκίπτουσα ἀνιέρειδεν, κείνοι,
 ἢ μὲν μακρότερον τῆς σκίπτουσα ὑπο-
 πηθεῖσθαι, ὁρθότεροι μὲν ὀδοπορήσα-
 σι. ¹³ τῷ δὲ ποδὶ ὡς τὸ γλῶσσον
 ἐρείδοντα. εἰ δὲ αὐτὸ βέλους ἐρεί-
¹⁵ δεῖται τῷ ποδὶ, βραχύτερον μὲν τὸ
 ξύλον ποιητέον, ¹⁴ κῆ δὲ τὸς βε-
 βῶνας ἐπιεὺγκάμπλεσται αὐτὸ δέοι
 αὐτῆς.

LXVIII. Τῶν δὲ σαρκῶν ἀμι-
 νηθῆσιν κῆ λόγον γίνουσι κῆ τῆτοι-
 σιν ἄσπασθαι κῆ ἀσπασθῆναι εἶρη) τοῖσι
 μὲν γὰρ μετέωρον ἔχουσι τὸ σκέλῳ
 ἔκ μὲν δὲν τελευτῶντες, τῆτοισι ἔκ
 μαλιστα μετέωρον. εἰ δὲ αὐτὸ τῶν
 ἄσπασθαι τῆ ἐπιπλάσθαι, τῆτοισι ἄσπασ-
 μινύθουσι. ² τὸ μὲν ἔκ τῶν σκέλος
 ὅσον ὠφέλιμα, ἀλλὰ μακρόν κῆ
 ἀσπασθῆσθαι γίνουσι, ἢ ἄσπασθαι
²⁰ τῶν σιναιρῶν σκέλῳ ἐπὶ τῆ γλῶσσῳ. ³
 σιναιρῶν γὰρ σκίπτουσα ἐξ ἰσχύος τε
 ἀνασπασθῆσθαι εἶναι κῆ τῆ ἰσχύος
 ἐπιπλάσθαι. ⁴ ἢ δὲ μὲν ἀσπασθῆσθαι
 τῶν σιναιρῶν ἐπὶ τῆ γλῶσσῳ, ἀλλὰ με-
 τέωρον ἔχουσι, σκίπτουσα ἀνιέρειδεν). ⁵
 ἔτω δὲ κῆ ἐπὶ τῆ γλῶσσῳ τὸ ὑγιὲς σκέ-
 λῳ. ἐν τῆ γὰρ τῆ φύσιν διακρίνεται ἔκ
 τῶν γυμνάσιον ἀσπασθῆσθαι αὐτῶν. ⁶
 Φαίνεται μὲν ἂν αὐτῶν ἕξω ἰσχυροτέρῳ τὰ
 τοιαῦτα εἶναι. πῶς γὰρ δὴ τὸν δέοι
 αὐτῶν τῶν ἰσχυροτέρῳ γυμνάσιον
 ἐπὶ ἀσπασθῆσθαι; πολλὰ δὲ δέοι ἔτω
²⁵ ἔσθαι. τῆς γὰρ αὐτῆς γυμνάσιον κῆ
 ταῦτα ἀσπασθῆσθαι. ἔκ γὰρ οἷον τε
 ἀσπασθῆσθαι ἀσπασθῆσθαι ἀσπασθῆσθαι.
⁸ δέοι μὲν γὰρ τὰ ἀσπασθῆσθαι ἀσπασθῆσθαι
 ὅπως μὲν ἀσπασθῆσθαι εἶσι, ἀσπασθῆσθαι, ὅση
 αὐτῶν

ne manet, & non ad externam
 partem inclinatus est. ¹¹ Qua-
 propter nihil opus habent baculi
 fulcimento. ¹² Quicumque ta-
 men pro femoris per manum
 apprehensione, supposito sub
 alam, quæ ad sinistrum crus est,
 scipioni inniti volunt, hi si qui-
 dem longiorem scipionem sup-
 posuerint, erectiores quidem iter
 facient, ¹³ pede autem ad terram
 non innituntur. Si vero pede
 inniti volunt, brevior ipsis bac-
 culus faciendus est, ¹⁴ & ad in-
 gвина ut se inflectant necesse
 fuerit.

LXVIII. Cæterum carniū
 imminutiones etiam his secun-
 dum rationem fiunt, velut antea
 dictum est. Qui enim elevatum
 habent crus, & nihil laborant, ¹⁵
 his etiam maxime minuuntur.
 Si vero plurimo utuntur in-
 gressu, his minime minuuntur.
² Sanum tamen crus nihil inde
 utilitatis consequitur, sed etiam
 deformius fit, si læso crure ad
 terram iunitentes utantur. ³ Illi
 enim simul inferviens, & extra
 prominente coxa esse cogitur, &
 circa poplitem se inflectere. ⁴ Si
 vero quis læso crure non ad ter-
 ram utatur, sed elevatum ha-
 beat, & scipioni innitatur, ⁵ sic
 sanum crus sanum crus robu-
 stum fiet. Nam & in naturali
 statu degit, & exercitationes
 ipsum corroborant. ⁶ Possit ali-
 quis dicere, extra medicinam
 talia esse. Quid enim opus est
 de his quæ incurabilia jam facta
 sunt, amplius tractare? ⁷ At hoc
 facere multum refert. Eiusdem
 enim professionis est & hæc co-
 gnoscere. Non enim fieri po-
 test, ut inter se dirimantur. ⁸
 Oportet enim curabilia ita tra-
 ctare, ut ne incurabilia fiant, ea
 intelli-

αὐτὴν μάλιστα κωλυτέα εἰς τὸ ἀνή-
 κεςον ἔλθειν. 9 δὲ δὲ τὰ ἀνήκεστα
 ζωιέναι, ὡς μὴ μάλιστα λυμάνη-
 ται. 10 τὰ δὲ ἀπερρήματα λαμ-
 προὶ καὶ ἀγωνιστικὰ ἀπὸ τῆς ἀφρο-
 νιάσκειν, ὅπῃ ἐκείνη, καὶ οἷος, καὶ ὅπο-
 τε πελάτῃσιν, ὡς τε εἰς τὸ ἀκέραιον
 τρέπη, ὡς τε εἰς τὸ ἀνήκεστον.

LXIX. Ὁκτόσοι δ' αὖ ἐκ γε-
 νεῆς, ἢ καὶ ἄλλως ἐν αὐξήσῃ ἔχουσιν,
 ἕτως ὀλιγοὶ τὸ ἄρθρον ὀπίσω ἔμῃ
 ἐμπέση, ὡς τε βίη ὀλιγοῦ, ὡς τε
 καὶ ὑπὸ νόσῃ 2 πολλὰ γὰρ τινῶν
 ἐξαρθρήματα γίνονται ἐν νύκτι (ἰν-
 οῖα δὲ πνέες εἰσὶν ἀγέστοι, ἐν ἧσιν
 ἐξαρθρῆται τὰ τινῶν, ὑπερον
 γεγραφέα) 3 ὡς γὰρ ἐκείνων μὴ
 ἐμπέσει, ἔμῃ μὲν τὸ ὅσπερ βρα-
 χύ γίνονται. 4 κακῶτα δὲ πάντων τὸ
 σκέλεθρον καὶ ἀνωξίσερον γίγεται καὶ
 ἀσθενέστερον πολλὰ, ἀπὸ τῆς μη-
 δὲν ἀπερρῆσθαι αὐτῶν. κακῶτα
 γὰρ τῆσιν (καὶ τὸ καὶ τινῶν ἰγνύλων
 ἄρθρον. τὰ γὰρ νεῦρα εἴτετα μὲν
 γίνονται ἀπὸ τῆσιν ἀπὸθεν εἰρημνῆα.
 6 διὸ ἐδωῖα) τὸ καὶ τινῶν ἰγνύλων
 ἄρθρον ἐκείνων, οἷσιν αὖ ἕτως
 ἰχθύνον ἐμπέση. 7 ὡς γὰρ ἐν κεφα-
 λῇ εἰπεῖν, πάντα τὰ ἐν τῷ σώ-
 ματι ὀκτώσα ἐπὶ χεῖρσιν γίνονται, χρο-
 μῆροισι μὲν μέτρα καὶ γυμνα-
 ζομῆροισιν ἐν τῆσιν ταλαιπωρή-
 σιν, ἐν ἧσιν ἐκείνη εἴπεται, ἕτω
 μὲν ὑγῆνῃ, καὶ αὐξίμα, καὶ ὀ-
 γμῆα γίνονται. μὴ χρομῆροισι δὲ,
 ἀλλ' ἐκείνων (καὶ τοσούτῃσιν γίνονται),
 καὶ ἀνωξίμα, καὶ ταχύνμα. 8 ἐν
 40 δὲ τῆσιν ἕκαστον ἢ ἕκαστα τὰ ἄρ-
 θρα ἕτω πέποιθεν καὶ τὰ νεῦρα,
 ὡς μὲν αὐτῶσιν χεῖρσιν. κακῶ-
 τα δὲ ἀπὸ τῶσιν τὰ ἀπὸ τῶσιν ὀλι-
 γοῦσιν ἢ ἐν τῶσιν ἄλλοι-

'intelligentia ut quam maximè
 prohibeamus, ne ad hoc deve-
 niant ut incurabilia reddantur.
 9 Oportet autem & incurabilia
 cognoscere, ut ne maxime læ-
 dant. 10 Prædictiones autem
 splendidæ sunt ac gloriosæ ex
 cognitione, quo, & qualiter, &
 quando. singula desinent, sive eo
 vertantur ut incurabilia fiant, si-
 ve curationis spem exhibeant.

LXIX. Quibuscumque vero ex
 nativitate, aut dum adhuc alias
 'augescunt, ita elapsus fuerit ar-
 tculus, & non repositus, sive ex
 violentia elapsus fit, sive præ
 morbo: (2 Multæ enim hujus-
 modi luxationes fiunt in morbis:
 Qui vero sint hi morbi, in qui-
 bus articuli elabuntur, postea
 scribetur:) 3 Si itaque elapsus
 non fuerit repositus, femoris
 quidem os breve fit, 4 affligitur
 autem totum crus, & augmento
 destituitur, & multo magis ex-
 carne fit, eo quod ipso non utan-
 tur. 5 Nam & articulus circa
 poplitem his affligitur. Nervi
 enim ob ea quæ antea dicta sunt
 intenduntur. 6 Quare articulum
 circa poplitem extendere non
 possunt hi quibus hoc modo co-
 xa excidit. 7 Ut enim in summa
 dicam: Omnia quæ in corpore
 ad usum facta sunt, si quis mo-
 derate ipsis utatur, & in his labo-
 ribus exerceat, ad quos singula
 sunt adueta, sic quidem sana
 sunt, & augescunt, & probe con-
 senescunt. Si vero quis non uta-
 tur, sed quiescat, morbosiora
 fiunt, & non augescunt, & cito
 consenescent. 8 Inter hæc au-
 tem non minime perpetiuntur
 hoc & articuli, & nervi, si quis
 non ipsis utatur. Propter has
 igitur causas, magis in hoc luxa-
 tionis modo quam in aliis affli-
 guntur.

σι.

fff 5

σιν. ὅλον γὰρ τὸ σκέλον ἀνωξέσ
 γίνετ', ἔτι δ' ἀπὸ τῶ ὀστέων φύσις, καὶ
 τῆ ἀπὸ τῶν σαρκῶν. οἱ δ' ἐν ταῖς
 ὀστέων ἀνδρωτάσι, μετέωρον καὶ
 συσκεκλιμμένον τὸ σκέλον ἰχθυ-
 ἐπὶ τῷ ἑτέρω ὀστέον) καὶ τὰ ξύ-
 λω ἀνίστημι ἐξ ὀστέων, οἱ μὲν, ἐνὶ, οἱ
 δ' ἐξ, δύσιν.

LXX. " Οἵσι δ' αὖ ἐς τὰ μ-
 41 ἄρθρον ἢ κεφαλὴν μηρῶ ἄρπασθ' ὀλίγοις ἢ τὸ ἐξ γίνεταί· ἔτοι ἐκ-
 ποτινυμένον τὸ σκέλον δυνάσται τε-
 λέως· ἐν γὰρ κνήμῃ δὲ ἠκίστα ἔτοι
 δυνάσται τὰ κνήμη τὸ βροχῶνα. 2 πο-
 νέσται ἢ κνήμη τὴν ἐγγύως ἀνα-
 κεύωνται ἐν κνήμῃ. μήκων δὲ
 ἑπέλεσθ' ὡς ἀπὸ πλῆθος φαίνε-
 ται κνήμη τὴν πῆρην καὶ πῆρην.
 ἀκρὸν ἢ ὅπως ἡσόν τε ἀρσύνεται
 ἐθέλοι ἐς τὰ ἄρθρα. ὅλον δὲ τὸ
 σκέλον ἐξ τῶν ἰσχυρίων κνήμη τὴν
 φύσιν, ἔτε τῆ, ἔτε τῆ ῥέπει. ὀδυ-
 494 νόσιον δὲ αὐτίκα ἔτοι μέλισσα,
 ἔθρον ἰχθυον τὸ ὡσεὶ τὸν μῦθον τε
 ἢ πῆρην ἀλλοίωσιν ἐξ ἀρθρῶν.
 ἐγκέ) γὰρ ἡ κεφαλὴ ἑπερῶν ἐγγυ-
 πῆρην τῶν τῶν τῶν ἐπιπλά-
 ρων. 4 ἔκνημη τὸ βροχῶνα ἐξ ὀστέων
 καὶ κεφαλήν τὸν χειρῶν φα-
 νείον. κνήμη τὸ πυγῶν, ὡς ἂν
 ὀδύρον ἔστω ἰσχυρῶν. 5 παύται μὲν
 ἐν σιμῶν ἐστὶ τὰ ἐρημῶν, ὡς αὐ-
 5 ἔτις ἄρπασθ' ὀστέων ὀστέων. 6 ἰσ-
 σῶσι μὲν ἐν αὐτῇ ἡδὲ ἡδὲ ἀρθρῶν
 ἔτε τὸ ἀρθρῶν ὀστέων μὴ ἐμπέ-
 σῃ, ἔτοι ὀστέων αὐτῶν ἡ ὀδύρην
 παύσαι, καὶ τὸ ἀρθρον ἐπιπλά-
 σθ' ἐν τῷ χειρῶν τῶν φροσῶν ἵνα
 ἐξέπεισιν, ἔτοι δυνάσται χεδὸν ὀ-
 ῥῶν ὀστέων ὀδύρην αὐτῶν ἐξ ὀστέων, καὶ
 πῆρην μὲν αὐτῶν. 7 ἐπὶ δὲ τὸ
 συναρῶν ἀπὸ τῶν κεφαλήν τὸν βροχῶνα
 ὀστέων ἐστὶν, ἔτε κεφαλήν τὴν
 ἐγγύως

guntur. 2 Totum enim crus &
 in ossium, & in carniū natura,
 augmento destituitur. Tales igitur
 ubi jam in viros evaserunt,
 elevatum ' ac inclinatum crus, 40
 hoc habent, altero vero vehun-
 tur baculo innitentes, aliqui
 uno, aliqui duobus.

LXX. Quibus porro in ante-
 riorem partem femoris caput
 elapsū fuerit (paucis autem
 hoc contingit) hi extendere qui-
 dem crus perfecte possunt, infle-
 ctēre autem se minime possunt
 circa inguen. 2 Affliguntur au-
 tem etiam, si circa poplitem se
 inflectere coguntur. Longitudo
 vero cruris consimilis apparet,
 ' & circa calcaneum quidem val- 545
 de. 3 Verum summus pes ali-
 quanto minus in anteriorem par-
 tem prominere solet. Totum
 autem crus rectitudinem habet
 secundum naturam, & neque
 hac, neque illac vergit. Cæte-
 rum hi statim dolore corripium-
 tur maxime, & urina imprimis
 supprimitur, aliquanto magis
 quam in aliis luxationibus. Ca-
 put enim femoris proxime his
 incumbit ad præcipuos nervos,
 4 & circa inguen quidem extu- 550
 berantes videntur, & locus exten-
 tentus apparet: Verum circa na-
 tes rugosior, & maxime excarni-
 nis. 5 Atque hæc quidem quæ
 relata sunt, signa sunt eorum
 quibus ita femur excidit. 6 Qui-
 buscunque igitur viris jam factis,
 hic articulus elapsus, non
 fuerit repositus, hi ubi dolor
 ipsis sedatus fuerit, & articulus
 in eo loco in quem excidit, ver-
 fari adsueverit, statim fere recti
 ambulare possunt absque ' bacu- 555
 lo, & valde quidem recti, 7 ut-
 pote quum ad læsum crus, neque
 circa inguen, neque circa popli-
 tem,

ἰγνύων. Διὰ γὰρ τῆς βραδύτης τῶν
 ἀκαμπύλων δὴ τῶν ἄνω τῶν σκέ-
 λων ἐν τῇ ὀδῷ πορεύονται, ἢ ὅτε
 ὑγίαινον. 8 Ἐξ οὖν οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῆς
 γῆς τὸ πόδι, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰδέας ἐξεί-
 κταται τὰ ἀνω ἄρθρα, καὶ 2
 ἀπὸ τῆς βραδύτητος τῶν ποδῶν. 9 Ἐ-
 γὼν γὰρ ἡ ἄσπον τῆς πλείρης ἐπιβαί-
 νουσι, ἢ τῶν ἐμπεσόντων. εἰ δὲ γε
 ἠδυνάσθω μίγα πρὸς βαρύνειν, καὶ
 πάνυ πτερονοοῦται ἡ τιμὴ. 10 Ἐξ οὖν
 οἱ ὑγιανόντες, ὅταν αὐτῶν μίζον πρὸς
 βαρύνουσι ὀδοπορεύουσι, τὸ σῶμα
 μᾶλλον πτερονοοῦται εἶναι, πλείονες
 τὸ πόδι, ἀρτοίαι δὲ τὸ ἐπιπέδιον. 11
 ὁμοίως δὲ τῆς δὴ ἔτις ἐπιπέδιον κε-
 15 ἐπὶ μᾶλλον, ἢ τῆς πλείρης πρὸς ἐπι-
 χερίπλοπον, ἢ τῶν ἐμπεσόντων. 12 Ἐξ οὖν
 ἐμπεσόντων τῶν ποδῶν, ὅταν ἐπιπετα-
 μῶν ἔη, τὸ ἄλλο σκέλος ἐκ ὁμοίως
 δυνάμει) ἐς τὸ πρὸς ἀκαμπυλίαι, 4
 ὡς πρὸς, ὅταν ἐπιπεταμῶν εἴη τὸ
 σκέλος. 13 Ἐπὶ αὐτῶν σιμῶν δὲ δυνάμει)
 ὁ πρὸς, ἐπιπεταμῶν τῶν σκέλεος, ἕως
 ὅταν ἐπιπεταμῶν ἔη τὸ σκέλος.
 ὑγιανόντες τε ἐν ἡ φύσει ἔτις πέ-
 φυκεν, ὡς πρὸς εἰρημίαι. ὅταν δὲ ἐπι-
 πεσὸν μὴ ἐπιπέδιον τὸ ἄρθρον, ἔτις
 ὀδοπορεύουσι, ὡς εἰρημίαι, Διὰ τῶν
 20 πρὸς ἀσπασίας τῶν τῶν εἰρημί-
 νας. 14 ὡς πρὸς ἄλλοις μῦτοι τὸ
 σκέλος τῶν ἐπέρις γίνεταί, καὶ
 τε τὸ πυγμῶν, καὶ τε γαστροκνη-
 μίαι, καὶ καὶ τῶν ὀπίσθεν ἔξιν.
 15 ὡς πρὸς δὲ αὐτῶν νηπίου ἐπὶ ἔτις τὸ
 ἄρθρον ἔτις ὀλοδοῦν μὴ ἐπιπέ-
 σι, ἢ καὶ ἐκ γλυκῆς ἔτις γλυκῆται,
 καὶ τέταρτοι τῶν τῶν μῦτοι ὅσον μᾶλ-
 λον π μινύθει, ἢ τῶν τῶν κνήμης,
 καὶ τῶν τῶν ποδῶν. ἢ καὶ μῦτοι ἐν τῶν
 τῶν τῶν τῶν ὀλοδοῦν μῦτοι ὁ-
 μῦτοι μῦτοι. 16 μινύθει μῦτοι
 καὶ σπῆρες πάντη, μάλιστα δὲ ἐκ
 τῶν

tem, facile se flectere possint. Propter inguinis itaque inflexi-
 bilitatem, rectiore toto crure in
 ambulando utuntur, quam quum
 fani essent. 8 Sed & aliquando
 ad terram pedem trahunt, ut pro-
 te quum supernos articulos non
 facile inflectant, & toto pede in-
 grediantur. 9 Nihilo enim mi-
 nus hi calcaneo ingrediuntur,
 quam ' anteriore pedis parte. Si 50
 vero magnis gressibus progredi
 possent, etiam valde calcaneo
 insistentes progredierentur. 10
 Nam & fani quanto minoribus
 gressibus iter faciunt, tanto mag-
 is calcaneo ingrediuntur, alter-
 um pedem deponentes, contra-
 rium elevantes. 11 Quibuscun-
 que itaque hoc modo excidit,
 adhuc etiam magis calcaneo ter-
 ram contingunt, quam antero-
 re pedis parte. 12 Anterior enim
 pedis pars, ubi ' reliquum crus; 65
 extentum fuerit, non similiter
 in anteriorem partem inflecti
 potest, sicut ubi crus fuerit in-
 flexum. 13 Neque rursus sinuari
 pes potest crure inflexo, sicut ubi
 crus fuerit extentum. Sana igitur
 natura hoc modo est, veluti
 dictum est. Quum vero elapsus
 articulus repositus non fuerit, sic
 iter faciunt, velut dictum est, ob
 prædictas has causas. 14 Magis
 tamen ex carne crus fit quam al-
 terum, & juxta nates, & circa
 ' suram, & juxta posteriorem re- 570
 ctitudinem. 15 At vero quibus-
 dum adhuc infantes sunt, articu-
 lus sic elapsus, non fuerit repositus,
 aut etiam à nativitate ita
 habuerint, & his femoris os ali-
 quanto magis minuitur, quam
 tibiæ aut pedis ossa. Et mini-
 mum quidem in hoc luxationis
 modo femur minuitur. 16 Car-
 nes tamen undique minuuntur,
 maxime

25 τῶν ὀπίσθεν ἴξιν, ὅσπερ ἤδη καὶ
 ἀσθένει ἐίρη). 17 ὅσοι μὲν ἔν πη-
 νητῶσιν ὀρθῶς, ἔπει μὲρ δυνάμει
 ἀσχερῆσιν τῶ σκέλεσιν αὐξάνουσι,
 βραχυτέροι μὲρ ἔνι ἔτερος ἐόντι. 18
 ὁμοῦς ἔρδουμένοι ξύλω ἐπὶ ταῦτα,
 ἢ τὸ σινερόν σκέλεσιν. ἔ γὰρ καὶ ἔτι
 δυνάμει αὐτῶν τὴ πείρης τῶ στήθεσιν
 ἔ ποδὸς χρεῖσιν, ἐπιχωπίνεις, ὅσ-
 περ ἐν ἑτέροις χολάσμασιν ἐνίοι
 δυνάμει. 19 ἀπὸν ἔτι μὲρ δυνά-
 μει τὸ ὀλίγω ἀσθένει ἐρημῶν. 20
 Ἄλλο δὲ τῆτο ἀσθενέοντα ξύλω.
 30 ὅσοι δὲ αὐτὰ καὶ μελητῶσι καὶ μη-
 δὲν χρεῖσται ἐπὶ τῶν γῶν τῶ σκέ-
 λεσιν, ἀλλὰ μετέωρον ἔχουσι, τέτοι-
 σι μινύθουσι μὲν τὰ ὅσα ἐς αὐξήσιν
 μῶλλον, ἢ τοῖσι χρεομῶροι. 21
 μινύθουσι δὲ καὶ αἱ σπέρκες πολὺ
 μῶλλον ἢ τοῖσι χρεομῶροι. καὶ ἔτι
 τὰ ἄρθρα ἐς τὸ δύθου πηρῶται τῆ-
 τοῖσι τὸ σκέλεσιν μῶλλον ἢ ἢ οἶπν
 αὐτῶν ἐκπεπλάκη. 22 ὡς μὲν ἔν
 ἐν κεφαλῶν ἐίρησιν, τὰ ἄρθρα
 τὰ ἐκπέπλησιν ἔ τὰ ὀλιδομῶροι
 ἀνίσως αὐτὰ ἐνωθεῖσιν ἐκπέπλησιν καὶ
 35 ὀλιδομῶροι, ἀλλοῖς μὲν πολὺ πλεον-
 να, ἀλλοῖς δὲ πολὺ ἐλάσσονα. 23
 καὶ οἶπν αὐτῶν μὲν πολὺ πλεον ὀλιδομῶ
 ἢ ἐκπέπλησιν, χαλεπώτερον ἐμβόλησιν
 τὸ ἐπίπαι ἐστὶ. καὶ μὲν μὴ ἐμφο-
 ραδῆ μείζους καὶ ἐπιδηλωτέρας
 τὰς πηρώσας καὶ κακώσας ἰχθῆ
 τὰ τοιαῦτα, καὶ ὀστέων, καὶ σαρ-
 κῶν, καὶ ῥημάτων. 24 ὅταν δὲ
 μείον ἐπίπαι καὶ ὀλιδομῶ, ῥήθρον
 μὲν ἐμβόλησιν τὰ τοιαῦτα ὅσπερ
 γίνονται. 25 μὲν δὲ καὶ πορητῆ
 ἢ ἀμελητῆ ἐμπεσῆν, μείους καὶ
 ἀσυνέσερα αἱ πηρώσεις γίνονται
 40 τέταρτον, ἢ οἶπν ὀλίγω ἀσθένει
 ἐίρησιν.

LXXI. Τὰ μὲν ἔν ἄλλα ἄρθρα
 καὶ

maxime circa posteriorem recti-
 tudinem, quemadmodum etiam
 prius dictum est. 17 Quicumque 25
 igitur recte educati fuerint, hi
 ubi auferunt, crure uti possunt,
 breviori aliquantum existente
 quam altero, 18 ita tamen ut bac-
 culo innitantur ea parte qua læ-
 sum crus est. Non enim absque
 calcaneo, pedis pectore admo-
 dum uti possunt, ut in id inni-
 tantur, quemadmodum in aliis
 claudicationibus aliqui possunt.
 19 Causa vero cur non possint,
 ea est quæ paulo ante relata est.
 20 Ob id igitur baculo 'insuper 30
 opus habent. Qui vero neglecti
 fuerint, & crure ad terram non
 utuntur, sed elevatum id habent,
 his minuuntur quidem
 ossa, ubi auferunt, magis quam
 his qui co utuntur. 21 (Minuuntur
 autem & carnes magis multo
 quam his qui utuntur) 'Verum 14
 circa articulos in directum mul-
 tilatur his crus, aliquanto magis,
 quam quibus alio modo luxatio
 facta est. 22 Quo igitur in sum-
 ma dicatur, Articuli excident
 ac qui luxantur, inæqualiter in-
 ter seipsos excidunt ac luxantur,
 aliquando multo plus, aliquando
 multo minus. 23 Et quibus qui-
 dem multo plus luxati aut clarsi
 fuerint, his 'omnino difficilius
 reponuntur. Et si repositi non
 fuerint, majores & manifestiores
 mutilationes ac afflictiones tales
 habent, & ossium, & carnum,
 & figurarum. 24 Ubi vero minus
 exciderint & luxati fuerint, ta-
 les facilius quam alii reponi pos-
 sunt. 25 Si vero frustra tentati,
 aut neglecti fuerint, minores ac
 minus noxiæ mutilationes his
 fiunt, quam illis de quibus paulo
 ante dictum est.

LXXI. Reliqui igitur articuli
 etiam

καὶ πᾶν πολὺ διαφέρει εἰς τὸ ὅτε μᾶρ μείον, ὅτε ἢ μείζον τὸ ὀλίγημα πείεσθαι. ² μῆρ δὲ καὶ βραχίονος κεφαλὰν ὡς ἄσπαστα ὀλίγημα εἶναι αὐτῆς αὐτῆς ἑκατέρῃ. ἅτε γὰρ σφύγγαι μᾶρ καὶ κεφαλὰν εἴσονται ἀπὸ τῆς σφύγγων καὶ φλακρῶν ἕχαστα κυκλοτερέες ἢ ἀκρολίαι εἴσονται ἀκρολίαι πᾶς κεφαλᾶς, ἀρμόζουσαι ἢ τῆσι κεφαλῆσι. ⁴ Διατέτοτα ὅσα εἰσὶν αὐτῆσι τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν ἀρθρῶν. ⁵ ὀλιγοίτηνοι γὰρ αὐτῶν τῶν περιερίων ἢ εἰς τὸ ἔξω, ἢ εἰς τὸ εἶσω. ⁶ περιερίων οὐκ ὀλίγημα εἶναι, ἐπιπίπτουσι τελέως ἢ ὀλίγημα, ἐπεὶ ἀκρολίαι ἐπιπίπτουσι. ⁷ ὅμως ἢ καὶ ταῦτα ὅτε μᾶρ πλείονα διπληθῶν διὰ τῆς φύσεως, ὅτε ἢ ἔλασσον. μᾶλλον δὲ καὶ μῆρ δὲ βραχίονος πέμπτην. ⁸ ἐπεὶ ἕνα ἐστὶν ἐκ τῶν ὀλιγοίτηνων, μᾶλλον ὀλιγοίτην, οἷα τε εἰς τὴν φύσιν ἀρθρῶν ἐκ μᾶλλον ὡς πᾶσι τῶν ποδῶν ἀρθρῶν. ⁹ ὀκτώσκι ἐκ τῶν ὀλιγοίτηνων, τὰ πλείονα ¹⁰ ὅσα τῶν ἰήσιμα εἶναι, μᾶλλον μὴ πᾶν μεγαλὴ ἢ ἐκκλισίαι εἶναι, ἢ καὶ, ὡς ἂν ἐξ ἑνὸς ἢ ἑνὸς τῶν περὶ τῶν, ἕνωσιν. ¹⁰ ἀρθρῶν μᾶλλον ἕνωσιν τῶν ἰήσιμα ἢ τῶν ποδῶν, πρὶν πᾶν μεγαλῶν πᾶν ἐνδῶν τῶν ὀστέων πᾶν ἐν τῶν ποδῶν ἰήσιμα. ¹¹ πρὶν τε πᾶν μεγαλῶν πᾶν ἐνδῶν τῶν σκελετῶν τῶν πᾶν κνήμων εἶναι.

etiam valde ' multum differunt ¹⁰ ad hoc ut aliquando minor, aliquando major luxatio fiat. ² Verum femoris & brachii capita, quam simillime inter se utraque excidunt. Nam capita prout rotunda sunt, simplicem & calvam rotunditatem habent. ³ Orbiculatiores autem sinus sunt, qui capita excipiunt, capitibus tamen ipsis congruentes. ⁴ Quapropter fieri non potest ut dimidium articuli ex ipsis elabatur. ⁵ Nam ob rotunditatis circumferentiam, ' aut ad externam, ¹⁵ aut ad internam partem luxari poterit. ⁶ Sed de quo nunc sermo est, perfecte excidunt, nam alioqui non excidunt. ⁷ Attamen & hi aliquando plus, aliquando minus, à naturali statu profiliunt, & femur aliquanto magis quam brachium patitur. ⁸ Nam aliqua etiam ex his luxationibus quæ à nativitate fiunt, si parum elapsæ fuerint, ad naturalem statum reduci possunt, & maxime articuli circa ' pedem. ²⁰ ⁹ Quicunque à nativitate mutili fiunt, plerique ex his curabiles sunt, si non valde magna emotio facta fuerit, aut etiam præautis jam pueris contigerit. ¹⁰ Optimum igitur est ut talia quam celerrime curentur, priusquam valde magnus ossium defectus fiat, ¹¹ & priusquam admodum magnus carniū defectus circa tibiam contingat.

LXXII. Τρόπος μᾶρ ἐν κυλλώσιν. ἕχ' εἰς, ἀλλὰ πλείονες. ⁵ ² τὰ πλείονα μᾶρ ὅσα ἐξηρηρῶσαι πᾶσι πᾶσι, ἀλλὰ δι' ἑσθ' ὀλίγημα εἶναι ἐν τῶν ποδῶν κενωθῶν. ³ ὡς ἂν ἐν τῶν ἰήσιμα τοῖσι δὲ χεῖρ. ὡς ἂν μᾶρ καὶ κενωθῶν τῆς κνήμης τὸ κενὸν τὸ σφυρὸν ὀστέον, τὸ ἔξωθεν

LXXII. Modus itaque mutilationis non unus est, sed plures. ² Plurima quidem eluxata ' non ²⁵ sunt penitus, sed per figuræ consuetudinem, in quadam pedis interceptione mutilata. ³ Animadvertendum autem in horum curatione est, ut tibie circa malleolum os, quod extrinsecus est, ad

ἐς τὸ εἶσω μέρῳ, ἀνταγείν ἢ ἐς τὸ
 ἔξω μέρῳ τὸ τῆς περόνης τὸ κατ'
 αὐτὴν ἢ ἔξω, ὅπως ἀλλήλοις ἀπαν-
 τήσῃ τὰ ὀστέα τὰ ἐξίχοντα. 4 καὶ
 μέσον ἢ καὶ πλάγιον τὸ πόδα. τὰς
 δὲ αὐτὰ δακτύλους ἀφ' ὧς ξυμπε-
 γνάτω δακτύλω ἐς τὸ εἶσω μέρῳ
 10 ἢ ἐγκλίειν, καὶ περὶ ἀναγείν ἔταως.
 5 ἐπιδέειν δὲ κηρωτῆ ἐρήνην μὲν
 δὲ, ἔσω λώεσι, καὶ ὀθονίοις, μαλ-
 θακῶσι, μὴ ὀλίγοις, μηδὲ ἄραν
 πιέζοντα. 6 ἔται ἢ τὰς περὶ ἀναγείν
 ποιεῖται ἐπιδέσει, ὡς περὶ καὶ
 τῆσι χερσὶν ἢ καὶ ἄλλοις ἰσχυροῦς πο-
 δὸς, ὅπως ὁ πρὸς ὀλίγην μάχλον ἐς τὸ
 βλαμῶν ῥέπον φωνῆ. 7 ἴχνη
 δὲ ἢ ποιεῖται, ἢ δὲ ῥαμῶς μὴ ἄραν
 σκληρῆ ἢ μολυβδίνης. 8 περὶ ἐπιδέειν
 ἢ, μὴ πρὸς τὸ χεῖρα πένται, ἀλλ'
 ὅταν ἤδη τοῖσιν ὕστατοις ὀθονίοις
 15 ἢ μὲν πρὸς ἐπιδέειν. 9 ὅταν ἢ ἤδη ἐπι-
 δεδεμένον ἔη, ἐνός ἴνῳ τὸ ὀθονίον
 χεῖρ, οἷσιν ἐπιδέειν, τὸ δὲ ῥαμῶς περὶ
 ῥαμῶς πρὸς τὸ κατὰ τὸ ποδὸς ἐπι-
 δεόμενα καὶ ἢ ἔξω μικρῆ δακτύ-
 λου. 10 ἔπειτα ἐς τὸ αἶω τείνοντα,
 ὅπως, ἢ δακτύλου μετρίως ἔχον, περὶ
 βάλαντον αὐτὸν τῆς ραστοκνημῆος,
 ὡς μόνιμον ἢ καὶ ῥαμῶς μόνον ἔταως.
 11 ἀπὸ δὲ λόγῳ, ὡς περὶ κηρο-
 τῆ ἀσέντα χεῖρ ἐς τὴν φύσιν τὴν
 διηγήσει ἄρην, καὶ τὰ ἄλλα κλι-
 μένα καὶ τὰ σωλεῖα μίνα πρὸς
 20 τὴν φύσιν, καὶ τῆσι χερσὶν ἔτα
 διορθῆσαι, καὶ τῆ ἐπιδέσει ὡς αὐ-
 τας, περὶ ἄρην δὲ ἐ βιωμῶς ἀλλὰ
 παρηρηρακῶς. 12 περὶ ῥαμῶς πρὸς
 τὰ ὀθονία, ὅπως αὐτὸ ξυμφέρη τὰς
 ἀναλήφιας ποιεῖται. 13 ἄλλα γὰρ
 ἄλλης τῶν χρωματῶν δεῖν ἀνα-
 λήφει.

LXXIII. Ὑποδημῶν ἢ ποιεῖ-
 σται μολυβδίνον, ἔξωθεν τὸ ἐπιδέ-
 σι.

ad internam partem detrudatur
 ac dirigatur, & calcanei os quod
 ē directo illi subjacet, ad exter-
 nam partem retrudatur, quo ossa
 quæ eminent sibiipfis occurrant
 4 juxta medium ac obliquum pe-
 dem. Digni vero acervati una
 cum ' magno digito ad internam
 30 partem inclinentur, atque ita
 circumcirca cogantur. 5 Probe
 autem deligare oportet cerato
 refinato, & spleniis, & linteis
 mollibus non paucis, neque ni-
 mis compressis, 6 atque ita deli-
 gationis circumductiones face-
 re, velut etiam manibus directio
 pedis fiebat, quo pes paulo magis
 ad valgum vergere videatur. 7
 Soleam etiam quandam facere
 oportet, aut ex pelle non nimis
 dura, aut ē plumbo, eamque ' in-
 35 super 8 alligare non ad corpus
 positam, sed ubi jam postremis
 linteis deligare voles. 9 Quum
 vero jam deligatus fuerit, unius
 alicujus linteī ex his quibus deli-
 gatur, initium, ad deligamenta
 quæ infra pedem. sunt assuere
 oportet, ē directo parvi digiti, 10
 & postea sursum extendere, ita
 ut moderate habere videatur,
 atque sic supra furam circunda-
 re, quo sic extentum ac colloca-
 tum stabile maneat. 11 In sum-
 ma, quasi ' quis ceram fingat, ad
 40 naturam justam adducere oportet,
 ita ut & inclinata, & distenta
 præter naturam, & manibus sic
 dirigamus: & similiter deliga-
 tione: adducamus autem non
 violenter, sed leniter. 12 Assuere
 vero ita oportet lintea, ut con-
 ducat ad reparationes ac appen-
 siones faciendas. 13 Aliæ enim
 claudicationes alia reparatione
 ac appensione opus habent.

LXXIII. Calceum insuper
 plumbeum facere oportet, extra
 deliga-

σι ① ἐπιδεδεμένον, " οἷον αἰ χῆμα 4
 κρηπίδες, ρυθμὸν εἶχον. 2 ἀλλ' ἐδὲν
 αὐτῶ δέ, λυ' πρὸ ὀρθῶς μὴ τῆσι
 χρεσὶ διορθῶσι, ὀρθῶς δὲ τοῖσιν
 25 ἀναλήψιας ποιοῖτο. ἢ μὲν ἐν ἰήσις
 αὐτῆ, καὶ ἔτε τομῆς, ἔτε καύ-
 σι ② ἐδὲν δέ, ἔτ' ἄλλης ποικι-
 λῆς. 3 ἡἴσον γὰρ εὐακέρ τὰ
 τοιαῦτα τῆς ἰητέρας, ἢ ὡς αὐτῆς
 οἰαίτο. παροικαῦ μὲν τῆς χρεσὶ τὰ
 χρόνω, ἕως αὐτῶ ἐξητῆ τὸ σῶμα ἐν
 τοῖσι διηροῖσι χήμασιν. ὅταν ὃ
 ἐς ὑποδήμα ③ λόγον εἶη, " ὄρ- 5
 βύλα ἐπιτηδύοτα αἰ πηλοπα-
 πίδες καλεῖσθαι. 5 τῆτο γὰρ ὑπο-
 δημάτων ἡκιστα κρατέειται ὑπὸ
 ποδός, ἀλλὰ κρατέει μᾶλλον. ἐπι-
 τηδύος δὲ καὶ ὁ κρηπίδος τῶσιν
 τῶν ὑποδημάτων.

30 LXXIV. " Ὅσοισι δ' αὐτὴ κνή- 32
 μης ὅσα ἐξαρθρήσαντα, καὶ ἕλκος
 ποιήσαντα τελείως ἐξίχη τὰ πα-
 ρὰ τὸ πόδι ἄρθρα, εἴτε εἴσω βύ-
 σαντα, εἴτε μὲν τῆς καὶ ἔξω, τὰ
 τοιαῦτα μὴ ἐμὸ ἀλλῶν, ἀλλ' ἐαυ-
 τῆ βελόνη τῶν ἰητῶν ἐμὸ ἀ-
 λείν. 2 σαφέως γὰρ εἰδέναι χρεσὶ, ὅτι
 δὴ θανέται, ἐὰν ἐμὸ ληθῆναι ἐμ-
 μένη, καὶ ἡ ζωὴ δὲ ὀλιγήμε-
 τῆτοισι γρηθήσει. 3 ὀλίγοι γὰρ
 αὐτῶν τὰς ἐπὶ ἡμέρας ὑπερ-
 βάλλουσιν. 4 σπανιὸς γὰρ ὁ κλει-
 ναν εἶναι. " αὐτῶ καὶ γαχρημασθαι 1
 35 ταῦτα βεβαίως εἰδέναι χρεσὶ ἔτι
 ἐσθῆμα. 5 καὶ ὅσα αὐτῶ δοκί-
 ἔτ' ἐλλείποντα ὠφελήσονται αὐτῆμε-
 ρόν τε δοκίμους, καὶ αὐτῶ πινόμε-
 νου. 6 ἄγχιτα δὲ, εἴσαρ ἢ τοῖσιν
 τῶν ἔμειν τῶν ἐπὶ τῶν δοκίμων. 7 λυ'
 δὲ μὴ ἐμὸ ληθῆναι, μηδὲ ἀπὸ ὄρ-
 χῆς, μηδὲ εἰσφρηθῆναι ἐμὸ ἀλλῶν,
 ὡς εἰ-

deligationem adalligatum, qua-
 lem modulum crepidæ Chiæ ha-
 bebunt. 2 Verum nihil ipso opus
 est, si quis & manibus recte di-
 rexerit, & linteis recte deligave-
 rit, & appensiones ac reparatio-
 nes per affuta lintea recte fece-
 rit. atque hæc quidem est cu-
 ratio, & neque sectione, neque
 ustione, neque alia varietate
 quicquam opus habet. 3 Citius
 enim talia medicinæ obtempe-
 rant, quam quis putarit. 4 De-
 vincere tamen tempore oportet,
 donec in justis figuris corpus
 auctum fuerit. Ubi vero calcei
 ratio habenda est. Arbylæ luti-
 gradæ, calceamenti ita appellati
 species, accommodatissimæ exi-
 stunt. 5 Hoc enim calceamen-
 tum minime à pede superatur,
 sed potius ipsum superat. Ido-
 neus est etiam Creticus calceam-
 entorum modus.

LXXIV. At vero quibus tibiæ
 ossibus luxatis, ac ulcere indu-
 cto, articuli circa pedem penitus
 eminent, siue intro vergant, siue
 extra, tales reponere non
 oportet, sed permittere ut qui-
 cunque velit medicus reponat. 2
 Illud enim clare scire oportet
 quod homo morietur, si repositi
 permanserint. Sed & vita pau-
 corum dierum his continget. 3
 Pauci enim ex ipsis septimum
 diem transgrediuntur. 4 Con-
 vulsio enim est quæ ipsos occi-
 dit. Sed & cancerari contingit
 tibiā ac pedem. Hæc ita futu-
 ra esse certo scire oportet. 5 Et
 neque veratrum videtur pro-
 futurum esse, & eadem die da-
 tum, & rursus epotum, 6 proxi-
 me autem si quicquam hujus-
 modi facit, non tamen mihi hoc
 videtur. 7 Si vero repositi non
 fuerint, & ne tentati quidem ab
 initio,

περιμένοντα οίω πλείους αὐτῶν. ⁸
 " καὶ δὲ ἡμέραν μὴ τῶν κνή- ²
 μῶν καὶ τῶν πόδα ἕτως, ὡς αὐ-
 τοῦ ἐθέλει. ⁹ μὲνον δὲ, μὴ ἀπαγω-
 ρύμματα, μηδὲ κεκινημένα ἔστω.
 καὶ ἡγερούς δὲ πιασῆναι καὶ σπλή-
 40 νεσιν ἰσθηροῖσιν, ὀλίγοισι, μὴ
 ἄγαν ψυχροῖσι. ¹⁰ ψυχρὸν γὰρ ἐν
 τοῖσι τοιάτοισι πασμοῦν ἐπιχε-
 λείαται.

LXXV. Ἐπιπέδη δὲ καὶ
 φύλλα τούτων, ἢ βηχίς, ἢ
 ἄλλὰ πρὸς τῶν τοιούτων, ἐν οἴνω
 μέλαινι αὐστηρῶ ἡμίεφα ἐπι-
 πέθεντα, ἡγερούς ἐπὶ τε τὸ ἔλ-
 κθον, ἐπὶ τε τὰ περιχρόνα. ² κη-
 ρωτῆ δὲ χλιαρῆ ἐπιχεύειν αὐ-
 τοῦ τὸ ἔλκθον. ³ ἢ δὲ ἢ ἄρα χη-
 μερὴν ἔη, καὶ ἔρα ρυτῶρα ἐν
 οἴνω καὶ ἐλαίῳ κατερράνοντα
 χλιαροῖσι αὐστηρῶ ἐπιπέθειν. ⁴
 45 καθεδεῖν δὲ μὴδὲν μηδεὶ, μὴ
 δὲ περὶ πλάσσειν. ⁵ γὰρ εἰδέναι
 καὶ, ὅτι πλείους καὶ ἀχτοφορὴν
 πᾶν κρεῖον τοῖσι τοιάτοισιν ἔστω.
 " ἐπιπέδη δὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ³
 καὶ τῶν ἐν αἰμάτων μετεξέτερον,
 ὅσοις ἐν αὐτῶν ἔμφερσιν. ⁵ ἔρα
 δὲ ἐπιπέθεντα οἴνω ἐπιπέθεντα
 πολὺ χρόνον ἔστω. τὰ δὲ ὀλι-
 γημερώτατα τῶν ἐν αἰμάτων, καὶ
 ἔστω ῥητὴν περὶ σπληνὸς (λαμῶναι),
 ἐκ ὁμοῦ ἐπιπέδη ἐκείνοισιν
 ἔστω. ⁶ χροῖνι γὰρ ἢ κίτρως
 τῶν ἐλκῶν γίνεται τέτων. ⁷
 πολὺ γὰρ χρόνον πλάσσειν
 γίνεται, ἢ καὶ δὲ τέτων ἀγα-
 90 θον ἐπιπέθειν. εἰδέναι μὴ δὲ
 περὶ σάφα καὶ, ὅτι ἀνάγκη
 πρὸν αὐτῶν πρὸν αὐτῶν
 γινώσκου. καὶ γὰρ ὁ πρὸς ἐπὶ
 τὸ αὐτὸ ἐνέσται τῶν τοιού-
 των. ⁸ καὶ τὰ ἄλλα τὰ διο-
 λισθέντων.

initio, plerique ipsorum super-
 stites evadunt. ⁸ Sic autem &
 tibiam & pedem coaptari oportet,
 prout ipse volet, ⁹ modo non
 sint dependentia, aut commota.
 Curatio vero facienda est cerato
 picato, & spleniis vino imbutis
 'paucis non valde frigidis. ¹⁰ 69
 Frigiditas enim in talibus con-
 vulsionem accersit.

LXXV. Idonea etiam sunt fo-
 lia betarum, aut tussilaginis, be-
 chii appellata, aut alicujus alte-
 rius hujusmodi, in vino nigro
 austro semicocta ac imposita.
 Et facienda est curatio super ul-
 cus & super partes adjacentes. ²
 Et cerato tepido ipsum ulcus il-
 linendum. ³ Si vero hyemis tem-
 pus fuerit, etiam lanæ succidæ
 vino ac oleo tepidis imbutæ su-
 perne ipsum madefaciant. ⁴ De-
 70 ligatio vero nulla, neque ullum
 cataplasma adhibendum est. Pro-
 be enim nosse convenit, quod
 compressio ac omnis oneris ge-
 statio, talibus omne malum
 affert. Accommodata autem sunt
 ad talia, & ex emplastris aliqua
 quæ cruentis vulneribus desti-
 nata sunt, quibus videlicet ex
 75 ipsis confert, ⁵ ut lanæ superim-
 posita vino madefiant, & multo
 tempore sinantur. Quæ vero ex
 illis cruentis emplastris, 'paucif-
 79 fimis diebus incumbere debent,
 & quæ resina comprehenduntur
 forinsecus adjecta, non similiter
 ut illa idonea sunt: ⁶ diuturna
 enim fit horum ulcerum purga-
 tio, ⁷ quum multo tempore ma-
 dore abundant. Quosdam tamen
 ex his deligare, bonum est. Ve-
 rum illud clare nosse oportet,
 quod necesse est hominem tur-
 piter claudum fieri. Nam pes in
 talibus in supernam partem re-
 tractus est: ⁸ & ossa luxata, ex-

λιθώσαντα, ἔξω ἐξέχοντα φαίνεται.
 ἔπερὶ τὸ ψιλῶ) τ' τοῖς τῶν ὀστέων ἔ-
 δέν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰ μὴ κτ' βρα-
 χύη, ἔπε ἀφίστα,) " ἀλλὰ περιωρί- 4
 λῶ) λεπίησιν ὠτλήσῃ κὶ ὀστέονεσι.
 5 κὶ ταῦτα, ἢ ὠτρεμίζωσι πῦλιν
 χρῶνον. ἢ ἢ μὴ, ἐλευθέρων ἐφα-
 ταλφθῶναι κίνδυνον ἀαλγῆς. 10
 ὁμῶς ἢ, περὶ ἔο λόγον, ἔπε μὲ οἱ
 ἰητροὶ μὲν οὐδ' ὀστέονε) ἐμὸ ληθέν) ἢ
 ἢ ἢ ἄεργα καὶ ἐμμέναν) ἢ, ἀπο-
 θνήσκουσιν.

LXXVI. Ο αἰῶνες ἢ λόγος ἔστ',
 ἢ ἢ τὰ ἢ πῆχε) ὀστέα τὰ τῶν
 τ' κῆρπον τ' χηρὸς ἔλκος ποιήσαντα
 ἐξίχῃ, ἢ τε εἰς τὸ εἶσω μέρος τ' χη-
 ρὸς, ἢ τε εἰς τὸ ἔξω. 2 σαῖφα γὰρ
 ἐπίστραφχ χηρῆ, ὅπ' ἀποθανεῖται ἐν
 ὀλίγῃ) ἐν ἡμέρῃ) τοῖς τῶν θανάτω,
 10 οἷω) κὶ περὶ εἶρη), ὅτω αὐ
 ἐμὸ ληθέν) τὰ ὀστέα ἐμμένῃ οἷπ
 ὀ αὐ μὴ ἐμὸ ληθῆ, μὴ ἢ περὶ ἢ ἐμ-
 βάλλῃ) ἢ περὶ πολὺ πλεονεξ πε-
 γίνον). 3 ἰητροὶ δὲ τοιαύτη τῶσιν
 τοῖς τῶσιν ἐπιτηδεῖν, οἷω) εἶρη).
 τὸ ἢ χηρῆ) αὐ χηρὸν ἢ χηρῶν) ἢ
 ἀνάγκη εἶναι, κὶ τὸς δακτύλους τ'
 χηρὸς ὀστέονε) ἢ ἢ χηρῆς. 4 ἢ μὲν
 ἢ εἰς τὸ εἶσω μέρος ὀλοθῆ) τὰ ὀστέα,
 ξυμῶ) μπλῆ) ἢ δυνά) τὸς δακτύ-
 λους. ἢ ἢ εἰς τὸ ἔξω μέρος, ἐκτα-
 νύ) ἢ δυνά). 5 ὅσοι) ἢ ἢ αὐ κνή-
 15 μης ὀστέονε) ἔλκος ποιήσαν) μὲν πε-
 ρὰ τὸ γένυ ἔξω ἐξίχῃ, ἢ τε εἰς τὸ
 ἔξω μέρος, ἢ τε εἰς τὸ εἶσω, τ' ἢ σιν,
 ἢ μὲν ἢ ἐμὸ ἀλλῃ, ἐπὶ ἐτοιμότερος
 ὀ θάνατος ἐστίν, ἢ περὶ τῶσιν ἐτέροις,
 κῆρ) χηρῆ) κῆρ) ἐπὶ ἐτοιμότερον ἔστω.
 ἢ ἢ μὴ ἐμὸ ἀλλῶν ἢ ἢ ἢ ἐλπίδες
 μὲ σωτηρίας ἢ τῶν μόνως εἰσίν. 7 " κιν-
 5 δυνά) δὲ σῶμα ἢ ταῦτα τ' ὀστέονε) ἢ,
 ὅσω αὐ ἀνωτέρω, ἢ ὅσω αὐ ἰχυρότε-
 ρα) ἐστίν, ἢ ἀπὸ ἰχυροτέρων ὀλοθῆ) κῆ).

tra' eminentia apparent. Neque⁸⁰
 enim ullum ex talibus ossibus
 plerunque denudatur, nisi levi-
 ter aliquantum : neque abscedit,
 sed tenuibus ac debilibus cicat-
 ricibus circumducitur : atque
 hoc si multo tempore quievere-
 rint : 9 Sin minus, periculum est
 ne uiculusculum immedicabile re-
 linquatur. 10 Verum de quo ser-
 mo est, qui sic curantur, seruan-
 tur. Si vero repositus fuerit ar-
 ticulus ac permanserit, moriun-
 tur.

LXXVI. Eadem ratio est, si
 etiam ' cubiti ossa circa manus⁸⁵
 articulum ulcere facto emineant,
 sive ad internam manus partem,
 sive ad externam. 2 Clare enim
 nosse id oportet, quod is morie-
 tur intra paucos dies tali morte,
 qualis antea dicta est, cui reposita
 ossa permanserint. Quibus ve-
 ro reposita non fuerint, neque
 repositio tentata est, hi multo
 plures superstites manent. 3 Cu-
 ratio autem ejusmodi etiam ta-
 libus commoda est, qualis jam
 dicta est. ' Figuram vero claudi-⁹⁰
 cationis turpem esse necesse est,
 & digitos manus debiles ac in-
 utiles. 4 Si enim ad internam
 partem ossa luxata fuerint, digi-
 tos inflectere non potest : Si ve-
 ro ad externam, extendere ne-
 quit. 5 Quibus vero tibiæ os fa-
 cto ulcere, circa genu eminentia
 foras, sive ad externam partem
 sive ad internam, his si quis re-
 ponat, adhuc promptior mors
 adest quam aliis, etiam si etiam
 illis prompta aderat. ' 6 Si vero⁹⁵
 omissa repositione medearis, spes
 quidem salutis hoc solo modo
 existit. 7 Verum periculiosiora
 hæc ossa sunt, quanto superiora
 ac robustiora sunt, & à fortiori-
 bus elapsa.

LXXVII. Ἦν δὲ τὸ ὄστέον τὸ ἔμμενον τὰ πρὸς τὸ θανάτου ἔλκεται ποιοσάμενον ἐξολισθη, ἔμβοληθὲν μὲν ἐμμείνων ἐπιβιαιότερον γαστρον τὸ θανάτου ποιήσῃ τὸ πρῶτον ἐρημύων. ² ἢ μὴ ἐμβοληθὲν ὅ, πολὺ ἀκινδυνωδέστερον, ἢ τὰ πρῶτον ὁμῶς ὅ μὲν ἐλπὶς αὐτῆς σωτηρίας. ὁ αὐτὸς ὅ λόγος καὶ πρὸς τὸ κῆρ τὸ ἀκῶνα ἀρθρων, καὶ πρὸς τὸ πῆχους ἔξ βραχίονος. ³ ἂν δὲ αὐτῶν ἐξαρθρήσονται ἐξίχνη, ἔλκετος ποιησάμενα πάντα, ἢ ἐμβοληθῆ, θανάτου φέρει. μὴ ἐμβοληθῆ δὲ, ἐλπίδα σωτηρίας. ⁴ χάλωσις ὅ τοῖσι πρὸς ἰγμοσὶ μύοις. ⁵ θανατωδέστερον ὅ τοῖσιν ἐμμοχαρομύοισιν ἐστὶν τὰ ἀνωτέρω τῶν ἀρθρων. ἂν δὲ καὶ τοῖσιν ἐμμοχαρομύοις κινδυνωδέστερον αὐτὰ τῶν ἄλλων. ⁶ ἐστὶ δὲ ἐν τῶν ἀνωτέρω ἀρθρων ἐξαρθρήσονται ἔλκετος ποιησάμενα ἐξίχνη, ταῦτα δὲ ἐν καὶ ἐμμοχαρομύοις ταχυθανάτω τῶν ἄλλων, καὶ μὴ ἐμμοχαρομύοις κινδυνωδέστερον. ⁶ ἰητρῆς ἢ ἡδὴ εἶρη) οἷα ἔστι ἐμμοχάρε ἐπιληθῶς τῆς εἴσεως.

LXXVIII. Ὅσοις δὲ ἀρθρα διακλύλων, ἢ πεδῶς, ἢ χερῶς ἐξαρθρήσονται ἔλκετος ποιησάμενα ἐξίχνη, ³⁰ μὴ κλεισθησὶν τὸ ὄστέον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τὸ ἐξυμφορεῖν ἀποπαροδέντος, τῶν τοῖσιν ἐμμοχάρεθῶν ἐμμεῖνοι ἐν μὲν τοῖς κινδυνωδέστερον, ἢ μὴ χερῶς ἰητρῶν ὄντων. ² ὁμῶς δὲ ἐν ἀξίον ἐμμοχάρεθῶν, πρὸς πόνους, ὅτι φυλακῆς πολλῆς καὶ μελέτης δέει. ³ ἐμμοχάρεθῶν μὲν τῶν ἰητρῶν, καὶ δυνατῶν γὰρ, καὶ τεχνικῶν τῶν ἐπιπέμωχλίπειω, ὡς πρὸς καὶ πρῶτον εἶρη) ὅν τοῖσι κλεισθησὶν μύοις καὶ ἐξίχνησιν ὄστέον. ⁴ ἐπιπέμωχλίπειω ὡς μάλιστα χερῶν, ἔκτα καὶ εἰς, καὶ ³⁵ ὀλιγοστέρον. ⁵ ἀμφοτέρω καὶ φαρμακείῳ

LXXVII. At si os femoris quod ad genu est, ulcere facto elapsum fuerit & repositum permanferit, mortem adhuc violentiorem citius induxerit quam prius relata. ² Si vero repositum non fuerit, longe magis periculosum est quam priora. Sola tamen hæc spes salutis est. Eadem vero ratio est, & de articulis circa gibbum cubiti, & de cubito ac brachio. ³ Quæcunque enim ex his luxata, ulcere facto eminuerint, ea omnia si reposita fuerint mortem inducunt: non reposita, spem salutis: ⁴ claudicationem vero superstitibus. ⁵ Lethaliores autem sunt superiores articuli, si reponantur, periculosiores iidem sunt. Si vero alicui superiores articuli luxati, facto ulcere emineant, hi & si reponantur celerimam mortem inducunt: & si non reponantur, periculosiores sunt. ⁶ Curatio vero jam relata est, quæ mihi accomodatissima esse viderur.

LXXVIII. At vero quibus articuli digitorum aut pedis, aut manus luxati, facto ulcere eminuerint, osse non fracto, sed circa ipsam connexionem avulso, his si repositi permanferint, adest quidem periculum convulsionis, si non bene curati fuerint: ² tamen operæpretium est ut repositio fiat, cum prædictione quod multa custodia ac cura opus habet. ³ Reponere vero facillimum est, efficacissimumque ac artificiosissimum per verticulum, velut etiam antea dictum est in fractis ac eminentibus ossibus. ⁴ Postea quiescere quam maxime convenit, & decumbere, ac pauco cibo uti. ⁵ Melius est & pharmaco sursum purgante

κεῦσαι αὐὰ κέφα πὶνι φαρμάκω.
 τὸ ἴ ἐλκ[⊙] ἰητερόν, ἢ ἐναιμίρις
 τοῖσιν ἐπιτέγκθωσιν, ἢ πολυοφ-
 θαλμύσιν, ἢ οἷσιν ἐν κεφαλῇ ὄσέα
 κλειηθῶτα ἰητερόν. ⁶ κατέψυ-
 ρον δὲ κέφα μηδὲν παροσφρόν.
 ἢ κίσα μὲ ἐν τὰ παροται ἀεθρα κιν-
 δινωδῆ εἶσι. ⁷ τὰ δὲ ἐπὶ αὐὰ κιν-
 δινωδῆσρα. ἐμβόαλιν ἢ ρηῖ αὐ-
 θημερόν ἢ τῆ ὕσραμῆ. ⁸ τριταῖω ἢ,
 ἢ τετραταῖω ἢ κίσα. τετραταῖω ἢ
 εἰόντα ἐπισημῶν τῆσι παλιμοπῆ-
⁴⁰ ρι μάλισα. ⁹ οἷσιν αὐ ἐν μὴ αὐ-
 τικα ρηῖ) ἐμβόαλιν, ὑπεροσφρόν
 ρηῖ ταυταις τὰς εἰρημύσας ἡμέ-
 ρας. " ὅ, ἢ ἢ αὐ εἰσω δεκα ἡμέ-
 ρεῖν ἐμβόαλιν, πᾶν κέφαληπέν. ¹⁰
 " ἢ ἢ ἢ ἐμβόαλιν μένω πασμοῦς
 ἐπιρῆνται, ἐμβόαλιν τὸ ἀεθρον
 δεῖ ταχῆ. ¹¹ " θερμῶ τῆρην ὡς παλ-
¹³ σάκισ, κῆ τὸ ὄλον σῶμα θερμῶς κῆ
 λιπαρῶς κῆ μαλθακῶς ἐρην, κῆ
 μάλισα κῆ τὰ ἀεθρα. ¹¹ κέφα μ-
 φθαμῆ μῆλλον ἢ ἐνιτεταῶς πᾶν τὸ
 σῶμα ρηῖ. παροσφρόν μὲν τῶ κῆ
⁴⁵ τῆς δακτύλως τὰ ἀεθρα τὰ ἐμ-
 βαλλόμῆρα δόσοσιν κῆ ἐπερῆ. πᾶ
 ἢ παλῆσας ἔτω ρηῖ), ἢ κῆ ὅπῃ
 φλεμῶν ἐπιρῆνται. ¹² ὡς, εἰ μὴ
 δὲ ἀμαθίω τῆ δὴματέων ἐν αὐ πῆ
 ἐμελλεν ὀ ἰητερός ἐσεσται, ἔδεν αὐ
 πᾶν τῶς ἐδὲ ἐμβόαλιν ἐδὲ. τὰ μὲ
 ἐν κῆ τὰ ἀεθρα ὄσέα ἐξίχοντα ἐμ-
 βαλλόμῆρα ἔτω κινδινωδῆ εἶσιν,
 ὡς εἰρηται.

LXXIX. "Οσα δὲ κατὰ τὰ ἀεθ-
 ρα τὰ κατὰ τῆς δακτύλως δόσο-
 κῆ πῆται τελείως, ταῦτα ἀσινεῖα
 τὰ παλῆσας εἶσιν. ἢ μὴ ἢς ἐν αὐ πῆ
⁴⁹⁷ τῆ τῶσφ λῆπορμῆσας βλα-
 βῆν. ² κῆ ἰητερῆ φάωλη δόρκεσφ
 τῶν τοῖσταν ἐλκῶν. ἢ ἢ κῆ, ὅσα
 μὴ κατὰ τὰ ἀεθρα, ἀλλὰ κατὰ ἄλ-
 λω

levi aliquo uti. Ulcus vero cu-
 rare oportet, aut cruentis em- ¹¹⁵
 plastris quæ madefiunt, aut po-
 lyophthalmi sive buphthalmi fo-
 liis impositis, aut quibus ossa in
 capite facta curantur: ⁶ Nihil
 autem valde frigidum adhibere.
 Minime igitur primi articuli
 periculosi sunt: ⁷ superiores au-
 tem periculosiores. Reponere
 vero oportet eadem die aut po-
 stridie: ⁸ Tertio ac quarto mi-
 nime. Quarto enim die maxime
 recrudescere solent. ⁹ Quibus
 autem non statim repositi fue- ¹²⁰
 rint, in his dictos dies transgre-
 di oportet. Quicquid enim in-
 tra decem dies repositum fuerit,
 omne id continetur. ¹⁰ Si vero
 reposito osse convulsio accedat,
 articulum statim ejicere oportet,
 & calida quam sæpissime hume-
 ctare, & totum corpus, & præ-
 fertim circa articulos, calide &
 leniter ac molliter tractare. ¹¹
 Verum inclinatum magis quam
 extentum totum corpus esse
 oportet. Expectandum tamen
 est articulos circa digitos qui ¹²⁵
 reponuntur abcessuros esse. Ple-
 rumque enim ita contingit, si
 vel quævis inflammatio sublit. ¹²
 Quare si non propter vulgi im-
 peritiam, medico vrenda esset
 accusatio, nullum penitus reponere
 oportebat. Atque ad hunc
 modum periculosa sunt ossa, cir-
 ca articulos eminentia foras, si
 reponantur, quemadmodum di-
 ctum est.

LXXIX. Quæcunque vero cir-
 ca articulos digitorum penitus
 rescantur, ea plerunque inno- ¹³⁰
 xia sunt, si non quis in ipsa vul-
 neratione ex animi deliquio læ-
 datur. ² Et curatio vulgaris ta-
 libus ulceribus sufficit. Sed &
 quæ non circa articulos, sed jux-
 ta

λω πινά ἕξιν ἴστέων δ'ποκρόπτε),
 κῆ ταῦτα ἀσινέα ἐστὶ, ³ κῆ ἐπὶ ἀσιν-
 ῆσερα ἴστέρων. κῆ ὅσα κῆ τὸς
 δακτύλους ὅσα κῆ αἰσθητὰ ἐξίχθ
 μὴ κῆ τὸ ἄρθρον, ἔ ταῦτα ἀσινέα
 ἐστὶν ἐμβολοκώματα. ⁴ δ'ποκρόπτες ἢ
⁵ τέλει ὀστέων κῆ τὰ ἄρθρα κῆ
 ἐν ποδὶ, ἐν χερσὶ, ἐν κνήμη, τοῖ-
 σι πῶρ' τὰ σφυρά. ⁵ ἐν πῆχει,
 τοῖσι κῆ τὸς καρπῶς, τοῖσι πωλεί-
 σι κῆ δ'ποκρόπτεμένοι κῆ ἀσινέα γί-
 νεται ὅσα αὐτὰ μὴ αὐτῆκα ἀποθυμῆ
 ἀναπέψη, ἢ τελευτάοι κῆ ἐξ
 πυρετὸς ξυεχρὸς ἐπιγλήται.

LXXX. Ἀποσφακελίσεις μὲν
 ἴσσερα κῆ ἐν τρώμα κῆ ἀ-
 μφῆροι κῆ γηρομένοι κῆ ἢ ἀποσφί-
 ῆσειν ἰχυράς, κῆ ἐν ὀστέων κῆ τήγ-
 μασι γηρομένοισι, πεχεθῆσι κῆ λ-
 λων ἢ καρπῶ. ² ἐν ἄλλοισι δεσμοῖ-
¹⁰ σι βιαιόσι δ'ποληφθέντα δ'ποπί-
 πτε πολλοῖσι. ³ κῆ οἱ πολλοὶ πωλεί-
 νον) ἴσ τοῖσταν. κῆ οἱσι μῆρὸς μέρους
 πὶ δ'ποπίπτε, κῆ ἴσ σσερα κῆ ἢ
 ὀστέα, κῆ οἱσι βραχίον. ⁴ ἢ ὡσον ἢ
 πῆχός τε ἔ κνήμης δ'ποπεσῆσι, κῆ
 ἐπὶ ἀφῶρας πωλείνον). οἱσι μὲ ἔν
 κῆ αἰσθητῶν ὀστέων δ'ποσφακελί-
 σεις αὐτῆκα ἐγλήοντο, κῆ μελασμοῖ,
 τέτοιισι μὲ ταχέως πωλείρῆσις γί-
 νον) ἢ σῶμα κῆ, ἔ τὰ δ'ποπίπτε-
 τα ταχέως δ'ποπίπτε ἢ ἢ ἴσ ὀστέων
¹⁵ πωλείν δ'δωχῶτων. ⁵ οἱσι ἢ, ὑμέων
 ἐόντων ἴσ ὀστέων, οἱ μελασμοῖ γί-
 νον), αὐτὰ σῶμα ταχέως ἐνήσκα-
 σι κῆ τέτοιισι. τὰ ἢ ὀστέα βραδέως
 ἀφῶσαν), ἢ αὐτὰ ὀστέα ἢ μελα-
 σμῶσιν), κῆ ἢ ψίλωσις ἢ ὀστέα. ⁶
 ἢ ἢ, ὅσα αὐτὰ κῆ ἢ σῶμα
 τῶν ὀστέων ἢ μελασμοῖ ἢ. ταῦτα,
 ὅταν ἢ ἢ πῆμπαν τεθνήκη κῆ
 ἀναλγέα ἢ, ἀφῶρεθῶ κῆ τὸ ἄρθρον,
 πωλείν τῶν ὀστέων, ὅσως μὴ πῆσῶσι.

ta aliam quamdam offium recti-
 tudinem refecantur, & hæc in-
 noxia sunt, ³ & adhuc aliis cura-
 tu facilliora. Et quæ juxta digi-
 tos ossa fracta extra eminent,
 non ad articulum, & hæc si re-
 ponantur, innoxia sunt. ⁴ At re-
 fectiones offium perfectæ circa
 ' articulos, & in pede, & in ma-
¹⁵ nu, & in tibia ad malleolos, ⁵ &
 in cubito ad juncturam manus,
 plerisque quibus refecantur in-
 noxiæ sunt, si non statim animi
 deliquium evertat, aut quarta
 die febris continua accedat.

LXXX. Corruptiones tamen
 carniū contingunt, & in vul-
 neribus sanguifluis evadentibus,
 & vehementibus constrictioni-
 bus, & in offium fracturis magis
 quam oportet compressis: ² &
 aliis vinculis violentis interce-
¹⁴⁰ pta plerisque decidunt. ³ Et ple-
 rique ex talibus superstites eva-
 dunt, & quibus femoris pars ali-
 qua & carniū & offis decidit,
 & quibus brachii pars ⁴ (Minus
 autem si cubiti aut tibiæ pars
 deciderit) & amplius facile fe-
 rentes superstites evadunt. Qui-
 bus igitur fractis offibus corru-
 ptiones statim fiunt, & denigra-
 tiones, his abruptiones corporis
 celeres circumcirca fiunt, & de-
 cidentia cito decidunt, ut quum
¹⁴⁵ ossa jam antea remiserint emolli-
 ta. ⁵ Quibus vero dum ossa sana
 sunt, denigrationes fiunt, carnes
 quidem etiam his cito moriuntur,
 ossa vero tarde abscedunt,
 qua parte termini sunt denigra-
 tionis, & offis nudatio extat. ⁶
 Oportet autem partes corporis
 quæcunque infra terminos deni-
 grationis sunt, quum jam peni-
 tus mortuæ fuerint, & doloris
 exortes, juxta articulum aufer-
 re, providendo ut ne vulneres. ¹⁵⁰

7 ἢ ἡ ὀδύνη ἢ ἀπομόρφωσις, ἐμήπω κυρήσει τὸ σῶμα τεθνεὸς ταύτης, ἢ ἀποτέμενε, κἀὲ κίνδυνος ἰσὸς τῷ ὀδύνης ἀποσημῆσιν. καὶ ἵ τοιαῦται ἀποσημῆσι πολλὰς παρὰ χρεῖμα ἤδη ἀπώλεσαν.

LXXXI. Μηρῶ μὲν ἔνδοσέον ψιλωθῆν ἐκ τοιάυτε τρέπσ οἰδοκησῶν εἶδον ἀποσάν. ἡ μὲν ζικνήμη τέτω τῶ ἀνθρώπῳ κατὰ τὸ γόνυ ἀφῆρη εἰσσημή. ἢ ἔδκεε δέ μοι καὶ ἐγυτέρω. ἢ γὰρ ἄμα, ἀλλ' ἐπὶ τὸ παρμηθέστρον ἔδξε μοι πὶ ποίεψ. ἢ κνήμησ τεόσεία ἐκ τοιάυτε μελασμοῦ, μάλα κατὰ μέσῳ τῆν κνήμῳ ἔόντα, ἐξηκοσῶά μοι ἀπίπεσεν, ὅσα ἐψιλώθη ἂν τῷ. διενέμοι μὲ γὰρ αὖ πὶ ἰητέειν ἰητέειν ἐς τὸ ἴσῶσόν τε καὶ βραδύτερον τὰ ὀσεία ψιλώματα ἀποπίπην. ἢ διενέμοι δ' αὖ πὶ πείξις πείξιος, καὶ ἐπὶ τὸ ἰχυρότερόν τε καὶ ἀδένεστρον. καὶ ἐς τὸ ἴσῶσόν τε καὶ βραδύτερον ἀπομελασθέντα ἀποθνήν τὰ νεῦρα, καὶ τὰσ σάρκασ, καὶ τὰσ ἀρτηρίασ, καὶ τὰσ φλέβασ. ἐπὶ, ὅσα μὴ ἰχυρῶσ ἀποληφῆσθαι θνήσκῃ, ἔνια τῷ τοιάυτων σῶμα ἀφικνεῖται ἐς ὀσείων ψιλώματα, ἀλλ' ἐπιπολαμότερα ἐκπίπτῃ. ἢ ἔνια ἵ, ἢ δὲ εἰς νόσῶν ψιλώματα ἀφικνεῖται, ἀλλὰ ἐπιπολαμότερα ἐκπίπτῃ. ἢ ἀλλ' ἐν ταύταισ τὰσ παρῶσασ σῶμα ἔσιν ἐν ἔνομο ἀεθμῶ τῶ χροῖνω φέσθ, ἐν ὁσῶ ἔσαστα κείνῃ. ἢ παρῶσδε φέσθ δὲ μάλα χρεῖ τοιαῦται ἰήματα. ἢ ἐπὶ δὲ γὰρ φεσῶρ τε ἢ ἔσιν ἢ πὶ ἰητέσφ. καὶ ἰητέειν πεσείη ἀρεκέ πασι τοιάυτοισ. αὐτὰ γὰρ αὐτὰ κείνῳ μόνον. ἢ τῆσ τε διαμῆσ ἐπιμελῆσασ χρεῖ, ὡσ κατὰ δίαμιν ἀπύρεθσ ἔσ. καὶ ἐν ὁσῶσιν διημοῖσιν ἔσπεψῆν τὸ σῶμα.

7 Si enim is cui refectio fit , dolore affectus fuerit , & corpus nondum mortuum fuerit ea parte qua refecatur, magnum periculum est ne præ dolore animi deliquium incidat. Talia vero animi deliquia multos jam evestigio peremerunt.

LXXXI. Femoris itaque os tali modo denudatum octogesimo die abscedere vidi. 2 Tibia tamen huic homini circa genu vigesima die ablata fuerat , aut ut mihi ' videbatur etiam citius. 3 Non enim simul, sed ad majorem providentiam facere quid mihi visum fuit. 4 At tibiæ ossa ex ejusmodi denigratione circa mediam tibiam , sexagesimo die mihi deciderunt, quæcunque ex ipsis fuerunt denudata. Differt equidem & curatio à curatione, ad hoc ut ossa denudata citius aut tardius decident. 5 Differt etiam compressio à compressione, prout vehementior aut debilior fit, ad hoc ut ' citius aut tardius nervi denigrati emoriantur, carnes item & arteriæ ac venæ. Nam quæcunque non vehementer intercepta moriuntur, ex talibus quædam ad ossium denudationes non perveniunt, sed magis in superficie decidunt. 6 Propter has igitur causas, non unum numeri nomen tempori poni potest, in quanto singula ex his judicantur. 7 Assumere vero valde oportet tales curationes. Sunt enim ' magis horridi aspectus curationis, & curatio lenis omnibus talibus sufficit. Ipsa enim seipsa solum judicant. 8 Et circa victum diligentiam adhibere oportet, ut pro viribus febris exors fit : & in justis figuris corpus collocare. Justæ autem hæ sunt, ut neque sublimius elevatum

35 σῶμα. δῖγμα δὲ ἢ ταῦτα, μη-
 δὲ μελεωροποιέειν, μηδὲ ἐς τὸ κράτω
 ῥέπειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐς τὸ αἰώπο-
 πι, καὶ ἐς αὐτὴν τελείως περιέραι.
 9 αἰμορραγίαν γὰρ ἐν τῷ τῷ
 χρόνῳ κίνδυνος. Δὲ τὸ τὸ γένε
 ῥῆ κατάρροπα ποιέειν τὰ τραύ-
 ματα, ἀλλὰ παναντία, ἐπεὶ, ὅταν
 με ὁ χρόνος ἐγγύηται πλείων, καὶ
 κατάρροπα ἐλκεα γήνηται, ὅσοι ἐπὶ
 ταῦτα τὰ γήματα ἐπιτήδη ἐσιν,
 ἀλλ' ἢ οὐθεα ῥέσις. 10 καὶ εὐίστε
 ἐπὶ τὸ κατάρροπον μέγιστα. ἀνά
 χρόνον γὰρ εὐίστε τῶν δὲ πύσι-
 40 σεις ὅσες γίνονται, καὶ ἰσοδὲ-
 σμίδων δέονται. 11 ὡροδὲ χρομα
 ῥῆ τὸς τοῖστας ἀνά χρόνον ἰσο
 δυσεντερίας πίεζεσται. καὶ γὰρ ἐπὶ
 τοῖς μελαγχολμοῖσι τοῖσι πλεί-
 σι ἐπιγίεται δυσεντερία ἔ ἐπὶ
 τῆσιν αἰμορραγίαι ἐξέλειαν. 12
 ἐπιγίνεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, κε-
 κερμῶν ἢ δὴ καὶ τῶν μελασμοῶν καὶ
 τῆσιν αἰμορραγίης. 13 καὶ ὁρμα-
 2 ται μὲ λαύρας καὶ ἰαχυρῶς, ἀλλὰ
 ἔτε πολὺ μερῶν γίνεται, ἔτε γε-
 νατώδης. ἔτε γὰρ μάλα ἀπίστω
 γίνονται οἱ τοῖστοι, ἔτε ἄλλως ξυμ-
 φέρει κενεαῖσται.

45 LXXIII. ' Μηρῶ ἢ ὀλιόθηκα
 καὶ ἰαχίον ὡδὲ ῥῆ ἐμβόλῃσται, λὺ
 ἐς τὸ εἶσω μέρῶ ὀλιόθηκη. ἀρροπῆ
 μὲν ἢ δὲ καὶ διγῆ καὶ καὶ φύσιν ἢ
 ἐμβόλη, ἔ δὴ ἔ ἀρροπικῶν ἔχε-
 σα, ὅσις γε τοῖσι τοῖσται ἢ δὲται
 " κρομῶσται ῥῆ. 2 κρομῶσται ῥῆ
 τ' αὐτῶσται τ' ποδῶν " ὡροδὲ με-
 1 σὸδμῶ δὲ σμῶ δὲ σμῶ, μαλθα-
 κῶ ἢ καὶ πλάτας ἔχου. τὸς δὲ πό-
 δας διεχθῆν καὶ ὅσον τῶσται
 δακτύλους ἀπ' ἀλλήλων, ἢ ἐλασ-
 3 σον. 3 καὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶσται ἐπὶ

498 γυνίδων ὡροδὲ ἐμβόλησται, ὡλα-
 τῆσται

tum fit, neque deorsum repat :
 Sed magis præterea sursum ver-
 gat, donec perfecte fuerit cir-
 cumcirca abruptum. 9 Nam in
 hoc tempore languinis eruptio 170
 num periculum imminet. Ob id
 igitur vulnera deorsum repentia
 facere non oportet, sed vice ver-
 sa. Alioqui ubi tempus amplius
 accesserit, & ulcera pura facta
 fuerint, non amplius hæ figuræ
 commodæ sunt, sed positio rec-
 ta, 10 & aliquando deorsum re-
 pentes. Temporis enim progres-
 su quibusdam horum offis dis-
 cessiones fiunt, & subligamini-
 bus opus habent. 11 Expectare
 tamen oportet, ut tales per tem- 175
 pus à dysenteria corripiantur.
 Nam in plerisque denigrescenti-
 bus dysenteria accedit, & in san-
 guinis eruptionibus ex ulceri-
 bus. 12 Accedit autem judicatis
 jam denigrationibus ac sangui-
 nis eruptione, 13 & procedit qui-
 dem large ac vehementi impetu,
 sed non ad multos dies durat,
 neque lethalis est. Neque enim
 valde cibum averfantur tales,
 neque alias vasa vacua facere
 conducit.

LXXIII. ' Femoris porro lu- 180
 xationem circa coxam hoc mo-
 do reponere oportet, si ad inter-
 nam partem elapsum fuerit. Bo-
 na quidem ac justa & secundum
 naturam hæc repositio est, & sa-
 ne etiam aliquid ostentationis
 habens, si quis talium rerum ja-
 ctatione superbire velit. 2 Ex
 pedibus hominem ad transver-
 sam mediæ domus trabem su-
 spendere oportet, vinculo forti,
 sed molli ac lato, ita ut pedes
 quatuor digitorum spatio, aut
 minus, inter se distantes ha- 185
 beat. 3 Sed & supra genua latum
 ac molle lorum circumdatum esse
 oportet,

τῆς ἰμάνη ἐ μετακῶ ἀναλείνοντι
 ἐς τὸ μεσοδμήν. τὸ δὲ σκέλεθρον τὸ
 σιναρὸν τεταῖον χρεῖ, ὡς δύο δακτύ-
 λοι (μᾶλλον ἢ ἑτέρας. 4 ἀπὸ τῆς
 γῆς τὸ κεφαλὴν ἀπεχέτω ὡς δύο
 πήχεις, ἢ ὀλίγον πλεον, ἢ ἔλασσον.
 ταῖς δὲ χεῖρας ὡς ἀφαιταμύρας πε-
 ρὰ τῆς πλάτης ὡς ἀφαιταμύρας

ἔσω μετακῶ ἔνι 5 πᾶντα δὲ ταῦ-
 τα ἰσῶν καὶ ἀφαιτῶν καὶ

5 σκευαθῆτω, " ὡς ὅτι ἐλάττωσον 2
 χρονον κρέμη). ὅταν δὲ κρεμασθῆ,
 αὐθρᾶ χρεῖ ἀπὸ πλάτης ἐ μὴ ἀδε-
 νεία, ἐνείρανται τὸ πῆχυ μισηγὺ τῆ
 μηρῶν, 6 εἴτα δέσξ τὸ πῆχυ μιση-
 γὺ ὡς ἑνείαντα τὸ κεφαλῆς ὡς μηρῶ
 ἐξῆρηκῆς. 7 ἔπειτα στυάφωται τὸ
 ἐτέρῳ χεῖρα ὡς τὸ ἐξηρημύλιν,
 ὡς ἀφαιτῶν ὁρθὸν ὡς ἀφαιτῶν τὸ σῶμα
 ὡς κρεμαμύρας ἐξ ἀπίνης ἐκ κρεμα-
 σθέντα μετέωρον ἀνωρθώσῃ ὡς
 ἰσορροπώσῃ. 8 αὐτῆ δὲ ἡ ἐμῶσολή
 παρέχε) πᾶντα, ὅσα χρεῖ, καὶ φύσιν.

10 αὐτὸ τὸ πῆχυ τὸ σῶμα κρεμαμύρον
 τῶ ἐσωτῶ βάρῃ καὶ τῶ τῶσιν ποιέε)
 9 ὅ, τε ἐκ κρεμασθέντες ἄμα μὲρ τῆ
 καὶ τῶσιν ἀναστρέφῃ ὡς ἀφαιτῶν
 τὸ κεφαλὴν ὡς μηρῶ ὡς τὸ κτύ-
 λης, 10 ἄμα δὲ τῶ ὅσῃ ὡς πῆχυ
 ἀπομοχλῶσθαι ἐ ἀναστρέφῃ ἐς τῶ
 ἀρχαίῳ φύσιν ὀλιγοτάτην. χρεῖ δὲ
 παρὰ τῶσιν μὲρ τοῖσι δεσμοῖσιν
 ἐσκαδῶσθαι, φρονέοντα δὲ ὡς ἰχυρο-
 τῶσιν τὸ ἐξαιωρῆμύρον εἶναι.

15 φυσιῶν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐς τὸ
 δὲ ἐμῶσολῆ εἶναι, καὶ δὲ ἐμῶσολῆ
 ἐ, διότι μέγα ἀφαιτῶν, εἶρη) ἀφαι-
 τῶν ἐν τῶσιν ἀφαιτῶν. 3 εἰσὶ (εἰ γὰρ
 ὁ μηρὸς ἐμπίπτῃ ἀπ' ἐδεμῆς πα-
 ρασκῶσθαι, ἀλλ' ὀλίγη μὲρ καὶ
 τῶσιν, ὅσῃ τῆσιν χρεῖσιν καὶ τῶσιν,
 βρε-

oportet, quod item ad trabem il-
 lam extendat. Crus autem læ-
 sum duobus digitis amplius
 quam alterum extentum esse
 oportet. 4 A terra vero absit cap-
 put ad duorum cubitorum spa-
 tium, aut paulo plus, aut minus.
 Manus autem juxta latera exten-
 tæ, aliquo molli sint alligatæ. 5
 Omnia vero hæc supino jacenti
 ipsi præparentur, ut quam bre-
 vissimo tempore pendeat. Post- 190
 quam vero suspensus fuerit, vi-
 rum peritum, & non debilem
 immisso inter femora cubito ita
 agere oportet, ut cubitum inter
 caput femoris elapsum, & inter-
 foemineum locumque inter anum
 ac pudendum ponat, 7 & postea
 altera manu ad illam interposi-
 tam conjuncta, rectus astans ad
 suspensi corpus, der repente se ap-
 pendens sublimis quam æquabili-
 ssime dependeat. 8 Hæc reposi-
 tio omnia quibus secundum na- 195
 turam opus est exhibet. Nam &
 ipsum corpus suspensum sua ip-
 sius gravitate extensionem facit :
 9 & is qui appendet, una cum
 extensione, femoris caput super
 acetabulum elevare cogit, 10 si-
 mulque cum cubiti ossæ, velut
 cum vecte molitur ac cogit, ut
 ad pristinam naturam relabatur.
 Oportet autem vincula omnino
 bene constructa esse, & curare ut
 fortissimus sit is qui se appendit.

LXXXIII. Quemadmodum
 igitur etiam antea dictum est, 200
 magna est differentia natura-
 rum in hominibus, ad hoc ut vel
 facile, vel difficulter depositio
 fiat. 2 Et cur magna sit differen-
 tia, dictum est antea, ubi de hu-
 mero egimus. 3 Quibusdam enim
 femur rursus incidit, nullo adhi-
 bito apparatu, sed ex modica ex-
 tensione, quantum manibus di-

νεον μη ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς μηρῶ
 ὡς ἡ ἀρσενία ἐστὶν, ἀλλὰ μεση-
 35 γὸ τῆ κεφαλῆς ἐπὶ τῆ ὤμων. 15 ἐν
 δὲ τῇ κεφαλαίᾳ, καὶ ἢ τὴν κεφα-
 λὴν τῆς μηρῶ ἐρείσας τὴν πυρμύ-
 ἐς τὸ ἔξω ὠθεῖται. 16 ἢ δὲ μείσω-
 εἴζεται ἐλκυσμῶ, διέρσας τὴν
 χεῖρα, καὶ ἐπισωμάξας τῇ ἐτέρῃ
 χεῖρ, ἅμα μὲν συγκατατάνεται,
 ἅμα δὲ ἐς τὸ ἔξω σπυραναίεται.
 12 " ἄλλο δὲ ἵς τὸ ὡς τὸ
 γόνυ τῆς μηρῶ ἡσύχως ἐς τὸ εἶσω μέ-
 8 ρο καὶ ὀρθέτω.

LXXXIV. Ἐιρηται δὲ καὶ ὡς
 40 ὄθεν, ὅτι ἐπάξιον, ὅστις ἐν πόλει πο-
 λυαυτρώπων ἰητρῶν, " ξύλον κε-
 4 πτῆσθαι τετραγώνον ὡς ἔξάπηχυ, ἢ
 ὀλίγω μείζον. ὄρθο δὲ, ὡς δὴ πε-
 χυ. πῆχυ δὲ, ὅτι ἐστὶ ἀπὸ τῆ
 10 μίση. 2 ἐπὶ τῆ καὶ μὴ καὶ ἢ ἐν-
 ἴση καὶ ἴση " τομὴν ἔχον χεῖρ, ὡς
 10 μὴ ὑψηλοτέρη τῆς χειρῶς ἢ μηρῶ-
 νος εἴη. ἐπὶ τῆ φλιας βραχίαιας,
 11 ἰσχυρῶς, ἐνημεροσμήσια, " οἷσιν
 ἔχον ἐκατέρωθεν. 3 ἐπὶ τῆ ὅτι ἐστὶ μὲν
 ἐν τῶ ἡμίση τῆς ξύλου. ὄθεν δὲ κω-
 12 λυτὴ καὶ ἀπὸ παντὸς εἰλημῶσται
 " ὡς καπτεῖας μικρῶς πίνει ἢ ἔξ,
 12 ἀλατῶστας ἀπὸ ἀλλήλων τέσ-
 43 σαιρας διακλύλας. 4 αὐτὰς δὲ
 ὅτι ἐστὶ ὄρθο τετρακλύλας ἔ-
 13 ναι, καὶ βάθο ἔστω. " ἔχον δὲ
 καὶ μέσση τὸ ξύλον καὶ καὶ
 γλυφῶν χεῖρ βαθυτέρην ἐπὶ τε-
 τράγωνον ὡς τετῶν διακλύλων. 5
 καὶ ἐς μὲν τὴν καὶ γλυφῶν ταύ-
 6 τῶν, ὅταν δοκῆν ὡροσθεῖν, ξύ-
 λον ἐμπηγνῶν ἐναρμόζον τῇ
 καὶ γλυφῆ. 6 τὸ ἢ αὐτὸ σρο-
 γύλον. ἐμπηγνῶν ἢ ἐπὶ πο-
 7 τε δοκῆν ξυμφέρην, μεσηγὸ τῆ
 ὡμων ἐ τῆς κεφαλῆς τῆς μη-
 ρῶ. 7 τῆσ τὸ ξύλον ἐστὸς κω-
 λυτ

tamen ut lorum circa interfœ-
 mineum, non super femoris ca-
 put porrectum sit, sed inter ca-
 put & interfœmineum. 15 Verum
 inter extendendum pugno ad fe-
 moris caput quis innixus, id ad
 exteriorem partem propellat. 16
 Si vero is qui trahitur elevetur,
 injecta manu, & cum altera ma-
 nu conjuncta, simul deorsum
 'trahat, simulque ad externam
 225 partem cogat. 17 Alius vero qui
 partem femoris ad genu,
 placide ad internam partem di-
 rigat.

LXXXIV. Dicitum autem est
 etiam antea, operæprecium esse
 9 ut si quis in urbe populosa medi-
 cinam exerceat, lignum possideat
 quadrangulare sex cubitorum,
 aut paulo minus: latitudine bi-
 cubitali: crassitudo autem suffi-
 10 cit dodrantalis. 2 Id secundum
 longitudinem hinc atque illinc
 sectionem incisam 'habere oportet,
 230 ut ne altior quam oportet
 machinatio fiat, deinde postes
 11 afelli breves, robustos, utrinque
 inaptatos habere. 3 Postea suffi-
 12 cit quidem in dimidia ligni par-
 te, nihil tamen vetat etiam per
 totum, velut fossas longas quin-
 13 que vel sex, quatuor digitorum
 spacio inter se distantes, incisas
 esse: 4 & satis est ut sint hæ &
 latitudine & profunditate trium
 digitorum. Habere etiam in me-
 14 dio hoc lignum debet excavatio-
 235 nem 'profundiolem quadrangu-
 lam trium digitorum, 5 quo in
 hanc excavationem, ubi opus
 esse visum fuerit, lignum cavita-
 ti congruum infigatur, 6 quod
 superne sit rotundum. Infigen-
 dum autem hoc est, si quando
 conducere visum fuerit, inter
 caput femoris & locum inter
 anum ac pudendum. 7 Hoc li-
 gnum

λόφ τῶν ἐπίδοσιν ἐπιδιδόναι τὸ
 σῶμα τοῖσι πρὸς ποδῶν ἕλκυσιν.
 499 εὐσίῃσι γὰρ δοκέει αὐτὸ τὸ ξύλον τῆ-
 το ἀντὶ τῆς αὐθιγῆς ἀντικατατάσσειος.
 8 εὐσίῃσι δὲ καὶ κατακτινόμενος ὁ σκέ-
 λεσθῆν ἐνθεν καὶ ἐνθεν, αὐτὸ τὸ ξύλον
 τῆσθ χαλαρὸν ἐκείμῃνον ἢ τῆ, ἢ τῆ,
 ἐκμοχλόςθ ἐπιτήθορον αὐ εἶν τῶν
 κεφαλῶν ὁ μῆκος ἐς τὸ ἕξω μέρθ.
 9 Διὰ τῆσθ γὰρ καὶ αἱ κρείπτεσι ἐν-
 τέτμῶναι, ὡς καὶ ὁ κοίλιον αὐ αὐ-
 τῶν ἀρμόσθ ἐμβολῶν ὁ ξύλι-
 νθ μοχλὸς μοχλόςθ, ἢ πῶρθ
 5 τῶς κεφαλῶς τῶν ἀρθρων, ἢ καὶ
 τῶς κεφαλῶς τελείως ἐρδόμενος
 ἄμα τῆ κατὰ τῶσθ, ἢ τε ἐς τὸ ἕξω
 μέρθ συμφέρθ ἐκμοχλόςθ εἶναι,
 ἢ τε ἐς τὸ εἶσω. 10 καὶ ἢ τε σρο-
 γύλον τὸν μοχλὸν συμφέρθ εἶναι,
 ἢ τε πλάτθ ἐχούθ. ἄλλθ γὰρ
 ἄλλω τῶν ἀρθρων ἀρμόσθ.

LXXXV. Ἐυχρησθ δὲ εἶναι
 ἐπὶ πάντων τῶν ἀρθρων ἐμβολῆς
 τῶν κατὰ τὸ σκέλεα ἢ αὐτῆ ἢ μο-
 χλόςθισιν σὺν κατὰ σείσθ. 2 πρὸ εἶ-
 νῶ ὁ λόγθ ἐστῆ, ἢ σρογύλθ ἀρ-
 15 μόσθ ὁ μοχλὸς εἶναι. ἢ δὲ τῶσθ
 16 τῶν μηχανείων καὶ ἀνακείων ἐδὲν
 10 ἀρθρον ἢ μοι δοκέει οἶον τε εἶναι
 ἀπερὸν τῶσθ ἐμπεσεῖν. 3 οὔροι
 εἰ αὐθις καὶ ἄλλως πρὸς τῶσθ
 τῶσθ ἀρθρῶ ἐμβολῆς. 4 ἢ εἰ γὰρ
 τὸ ξύλον τῆσθ τὸ μέγα ἐχθ κατὰ μί-
 σον καὶ ἐν παλάσιων φλιας δύο
 ποδιάσθ, ἢ ψθ δὲ, ὡς καὶ δοκέει
 συμφέρθ, τῶν μὲρ ἐνθεν, τῶν δὲ
 ἐνθεν 5 ἐπὶ τῶ ξύλον πλάτθον
 ἐνείθ ἐν τῆσι φλιῆσιν, ὡς κλι-
 μακίθ. ἐπὶ τῶ διερούθ τὸ ὕγιες
 σκέλθ μισηγὺ τῶν φλιέων. 6 τὸ
 δὲ σιναρὸν αὐθιγῆς τῶ κλιμακίθ-
 ρθ ἐχοι ἐναρμόσθ. 7 ἄλλθ γὰρ πρὸς
 13 τὸ ἢ ψθ καὶ πρὸς τὸ ἀρθρον ἢ
 ἐκπέ-

gnum erectum stans prohibet ne
 concedat corpus, dum à pedibus
 extenditur. Quandoque enim
 hoc ipsum lignum sufficit pro
 extensione ' in contrarium su- 240
 perne facienda. 8 Aliquando
 etiam dum hinc atque illinc crus
 extenditur, hoc ipsum lignum
 hac vel illac laxum incumbens,
 commodum ad hoc fuerit, ut in-
 star vectis, caput femoris ad ex-
 ternam partem extrudat. 9 Ob
 hoc enim etiam fossæ incitæ
 sunt, quo in quibuscunque ex
 ipsis congruum id facere fuerit,
 vectis ligneus immissus molitio-
 nem faciat, aut circa articulo-
 rum capita, aut ad ipsa penitus 249
 'capita infixus, una cum exten-
 sione, five ad externam partem,
 five ad internam, molitionem
 facere expedierit: 10 five etiam
 rotundum vectem esse conducat,
 five latum: alius enim alii artic-
 ulo conducit.

LXXXV. Commoda autem est
 in omnium articulorum cruris
 repositione, hæc per vectes mo-
 15 litio una cum concussione. 2 Ver-
 16 rum de quo nunc sermo est, te-
 retem ac rotundum vectem esse
 convenit. Ex his machinis ac
 coactionibus, non videtur mihi
 fieri ' posse ut ullius articuli re- 250
 positio frustra tentetur. 3 Inve-
 nire tamen quis possit etiam alios
 modos repositionis hujus articu-
 li. 4 Si enim lignum hoc ma-
 gnum, habeat in medio, & à la-
 teribus duos postes pedales, ejus
 altitudinis, quæ conferre vide-
 tur, alterum hinc, alterum illinc.
 5 Deinde lignum transversum,
 velut scalæ gradus, postibus im-
 positum fit: atque ita sano crure
 inter postes transmissio, 6 læsum
 crus supra ' gradum adaptatum 255
 habeat. 7 Verum ad altitudinem,

ἐκπέπλωκε, ῥηίδιον χερὶ ἀρμόζιν.
 Ἐν δὲ κλιμακίῳ ὑψηλότερον χερὶ
 ποιέειν ἔμετριε. Ἐν ἰμάποι πολύ-
 πιχρον, ὡς αὐτὸ ἀρμόσι, ὑποτένειν
 ὑπὸ τοῦ σώματος.⁸ Ἐπιτε χερὶ ξύλον,
 ἔχον τὸ πλάτος μέτρον καὶ μήκος,
 ἀχρὶ τοῦ σφυρῶς ὑποτεταμένον ὑπὸ
 τὸ σκέλος εἶναι ἰκνεόμηνον ἐπέκ-
 να τῆς κεφαλῆς ἔμετρῶ, ὡς οἷον τε.

⁹ Ἐπεσκαῖα δεδέσθαι ὅτι χερὶ πρὸς
 τὸ σκέλος ὀρθοσχεῖς αὐτὸ μείλιως
 ἔχει. καὶ πῶς καὶ τὸ ἰμάποι τῶ σκέ-
 λεος, εἴτε ξύλω ὑπεροδέει, εἴτε
²⁰ τῶ τεύχων πνί τῶν καὶ ταῖσιαν, ὁμῶς
 χερὶ καὶ ἀναγκάζονται τὸ σκέλος
 πρὸς τὸ κλιμακίῳ εἰς τὸ καὶ τῶ μέ-
 ρος ξύλω τῶ ξύλω τῶ πρὸς δεδε-
 μένω. τὸ δὲ ἵνα κατέχῃ τὸ αὐτῶρα-
 πον ἀνωτέρω ἔμετρῶ καὶ τὸ ἰμάποι.
¹⁰ καὶ ἦδ' ἔτι αἶμα μὴ κατέταται εἰς
 ὑπερέμετρον τὸ κεφαλῶν τῶ μερῶ
 ὑπὲρ τὸ κατέταται.¹¹ Ἄμα ἡ ἰμά-
 χλω εἰς ἀπώγειο τῶ κεφαλῶν ἔ-
 μετρῶ εἰς τὸ δόξα καὶ λυ φύσιν.¹² αὐτῶ
 πᾶσαι αἱ εἰρημῶρα ἀνάγκη ἰαυ-
 ραί, καὶ πᾶσαι κρείσσους τῆς ξυμ-
 φορῆς, ἵνα ὡς ὀρθῶς καὶ καλῶς
²⁵ σκευάζοι. ὡς αὐτῶ ὅτι καὶ πρὸς ὅθεν
 εἰρημῶ, πάλυ ἵνα ἀπὸ ἀδειςτέραν
 καὶ ταῖσιαν καὶ φασλοτῆς καὶ τα-
 σκευῆς τῶσι πλείστοις ἐπιπέτῃ.

LXXXVI. Ἦν ὅτι εἰς τὸ ἔξω κε-
 φαλή μερῶ ὀλιγῶ, πᾶσι μὲ καὶ ταῖσι-
 σιας ἔνθα καὶ ἔνθα χερὶ πρὸς ἔμετρον,
 ὡς αὐτῶ εἰρημῶ τοῖς ἔμετρον.
 τῶ καὶ ἰμάχλω εἰς πλάτος ἔχοντι με-
 χλω μαχλω χερὶ, ἄμα τῆ κα-
 ταταῖσι, ἐκ τῶ ἔξω μερῶ εἰς τὸ
 εἶσω ἀναγκάζονται,² καὶ τε αὐτῶ
 ἤδη τὸ γλῶσσον πρὸς μερῶ τὸ μαχλόν,
 καὶ ὀλίγα ἀνωτέρω. ἐπι τὸ τὸ ἰμά-
³⁰ ἰμάχλω καὶ τὸν γλῶσσον ἀνίστηται
 τῶ πᾶσι τῆσι χερῶν, ὡς μὴ ὑπερείκη τὸ
 σώμα,
 aut

& ad articulum qua parte exci-
 dit, facile quiddam adaptare
 oportet. Gradum enim moderato
 altiorem facere oportet, &
 stragulum multiplex prout con-
 gruum fuerit, sub corpus subex-
 tendere: ⁸ deinde lignum moderatam
 latitudinem ac longitudinem
 habens, sub crus ad maleolium usque
 extentum esse oportet, quod ultra
 femoris caput, quantum ejus fieri potest
 porrigatur, ⁹ & ad crus allige-
²⁶⁰ tur quotiescunque opus fuerit,
 ut moderate habeat. Postea dum
 extenditur crus, sive ligno pistillo-
 formi, sive aliqua alia ex
 his extensionibus, crus simul
 circum gradum una cum alligato
 ligno, deorsum cogere oportet,
 ita ut aliquis supra articulum
 juxta coxam hominem detineat.
¹⁰ Hoc enim modo simul & exten-
 sio femoris caput super acetabulum
 attollet, ¹¹ simulque molitio
 femoris caput in pristinam
 naturam detruet. ¹² Hæ omnes
²⁶⁵ relatae necessitates ac coactiones
 fortes sunt, & omnes calamitate
 superiores, si quis recte ac bene
 præparet. Quemadmodum autem
 etiam antea dictum est, a longe
 debilioribus extensionibus, &
 viliori apparatu plerisque rursus
 incidit.

LXXXVI. At vero si ad externam
 partem femoris caput luxatum
 fuerit, extensiones quidem hinc
 atque illinc facere oportet, eodem
 modo velut dictum est. Verum
 molitionem cum vecte
²⁷⁰ lato, una cum extensione facere
 convenit, ab externa parte ad
 internam cogendo, ² ita ut ad
 ipsas nates, & paulo superius
 vectem adhibeas. Ad sanam vero
 coxam juxta nates aliquis mani-
 bus renitatur, ut ne cedat corpus:

σῶμα, ἢ ἐτέρω πνὶ τοῖστω μοχλῶ
 ὑπερβάλλων, κῆ ἐρείσσεις ἐκ τῆ κο-
 πίταν ἢ ἀρμόξεσων ἀνικαλαχέ-
 τω. ³ Ἐξ μὲν ἔξ ηρηρηγῆτος τὸ
 πῶρον τὸ γόνυ εἰσώθηεν ἔξω πῶρον γέ-
 τω ἡσυχως. ⁴ ἢ ἡ κρέμα (κῆς ἔχ ἀρ-
 μόσῃ τέτω τῶ πῶρω τῶ ὀλιγῆτος
 ἔξ ἄρηρε. ὁ γδ πῆχως ἔξ κρεμαμεί-
 νε ἀπωῆτοι ἐν τῆ κεφαλῶν ἔξ μὲν ἔ
 διπὸ τῆ κητύλης. ⁵ ἢ μῶροι ἐξω τῶ
 ὑποκῆ μῶρῶ ἐξ ἡλῶ μῶχλῶσιν μη-
 χηνήσμετ' ἀν ἡς, ὅσπερ ἀρμόξῆν κη
 τέτω τῶ πῶρω τῆ ὀλιγῆ μῶμῶ,
 ἔξωθεν ἀρσοαρετέων. ⁶ ἀλλὰ πῆ δὲ
 πῶλείω λέγην; ἡ γδ ὀρθῶς μῆ κῆ δὲ
 κηλατείνῃ, ὀρθῶς ἢ μῶχλῶσῃ, πῆ
 ὅσκα ἀν ἐμπέσει ἀρῆρον ἔτως ἐκ-
 πεπλωκῆς;

LXXXVII. " Ἦν ἢ ἐς τῆ ἐπιθεῖν ³⁶
 μέρῳ ἐκ πεπλωκῆ ὁ μὲνός, τῆς μῆ
 κηλατείας κῆ ἀνῆτασίας ἔτω δὲ
 ποιέεισθ, κηλατείας εἶρη). ² ἐπιτορέ-
 σωντα ἢ ἐπὶ τὸ ἐξ ἡλῶνι μῶσιν πολύ-
 πιυχον ὡς μῶχλῶσῃ τῶν ἐν, πη η-
 νέα κηλατείας ἀν τῶν ἀνθρώπων,
 ἔτω κηλατείας ἐν. ³ ἀλλὰ ἢ τῆ κηλα-
 τῆσῃ, κη τῆ συνιδι κηλατείας κη
 τῆ ἀνῆ τῶ πῶρον, ὡς τῶ ὀλιγῆ μῶμῶ,
 κη τῆ ἐξ ἡλῶνι πη ποιησῆ μῶρον ἢ
 συνιδι, κῆ μῶχλῶν ἐς τὸ κη τῶ μῆ-
 ρος, ἢ ἐς τὸ ἀνῆ τῶ χῆλων. ⁴ κῆ ἢ ἐν
 μῆ ἐν τῶ τῶ τῶ τῆ συνιδι μῆ δὲ θῆσῃ
 ἔσω, ἀλλ' ὀλιγῆν κηλατείας, πῶρος τὸ
 τῆ πῶρων μῆρος. ⁵ ἀλλὰ ἢ ἐμῶσῃ κῆ
 φύσιν μῶμῶσῃ τῶ πῶρω τέτω τῆ
 ὀλιγῆ μῶμῶσῃ, κῆ ἢ ἀμῶσῃ ἡσυχω-
 πῆ. ⁶ ἀλλὰ ἢ ἐν ἡσυχῶσῃ ἐν τῆ συνιδι
 ὀδῶσῃ κῆ ἐφῶσῃ μῶρον ἢ τῆ κη τῶ
 ἐφῶσῃ μῶρον, ἢ ἐπῶσῃ ἔξω πῆ κῆ
 ὀμῶσῃ ἐπῶσῃ κηλατείας τῆ κη-
 τῆσῃ. ⁶ ἀλλὰ ἢ ἐν μῆ ἐμῶσῃ τῆ
 πῶσῃ μῶρον κῆ φύσιν ἐπὶ τῶ πῶ-
 ρω τέτω τῆ ὀλιγῆ μῶμῶσῃ. ⁷ ἡ γδ ἢ ἐς ³⁷
 τὸ

aut alio quopiam ejusmodi vecte
 submisso, & ex fossa conveniente
 fulcito contra obnitatur. ³ Par-
 tem autem femoris luxati quæ
 ad genu est, ab interna parte fo-
 ras placide abducat. ⁴ Cæterum
 suspensio in hoc modo luxatio-
 nis articuli convenit. Cubitus
 enim ejus qui se appendit, caput
 femoris ab acetabulo propellit.
⁵ Molitionem tamen cum ligno
 subjecto, ita quis adaptare possit,
 ut huic luxationis modo conve-
 niat, si forinsecus adhibeat. ⁶ Sed
 quid opus est plura dicere? Si
 enim recte extensio fiat, & recte
 per vectes molitio contingat, qui
 articulus hoc modo elapsus non
 reponi possit?

LXXXVIII. At si in posteriorem
 partem femur exciderit, exten-
 siones & in diversum tensiones
 ita facere oportet, velut dictum
 est; ² ita tamen ut super lignum
 multiplex stragulum infernatur,
 quo mollissimum fit, & homo
 pronus reclinetur ac sic exten-
 datur. ³ Verum una cum exten-
 sione, etiam tabula deorsum co-
 gere oportet eodem modo veluti
 gibbositates, è directo natium
 tabula collocata, aut magis ad
 in ærnā quam, ad supernam
 coxarum partem; ⁴ & incisura
 in pariete ad tabulam excipien-
 dam non recta sit, sed paululum
 declivis ad pedum partem. ⁵ Hæc
 repositio maxime secundum na-
 turam est huic luxationis modo,
 & simul fortissima. Suffecerit
 autem fortassis, pro tabula, ut
 aliquis insideat, aut manibus in-
 nitatur, aut inscendat derepente,
 simulque cum extensione in-
 cumbat. ⁶ Nulla vero alia ex
 relatis repositionibus secundum
 naturam est huic luxationis
 modo. ⁷ Si vero in anteriorem
 partem

τὸ ἐμπεσοῦν ὀλιόθη, τὸ μὴ καὶ τα-
 σίων ὁ αὐτὸς τρέπος ποιητέον, ἀν-
 δρα ἢ χρεῖας ἰαυρότατον δὲ τὸ χρεῖαν,
 καὶ ὡς ὁ παρὰ δὲ τὸ ταῦτα ἐν εἰρεῖσιν
 τὸ θέναι τὸ χρεῖας τὸ ἐτέρης ὡς τὸ
 βεβῶνα, καὶ τῆ ἐτέρη χρεῖα τὸ ἐνωτῆ
 500 χεῖρα περσοκαταλασόντα, ἄμα μὲ
 ἐς τὸ καίτω ὠθέν τὸ ὀλιόθημα, ἄ-
 μα δὲ ἐς τὸ ἐμπεσοῦν τὸ γέναι
 μέρου. 8 ἔτῳ γὰρ ὁ τρέπος τὸ ἐμ-
 βολῆς μάλιστα καὶ φύσιν τέτω
 τῶ ὀλιόθημα πῆσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ κρε-
 μασμός ἐστὶν ἢ τῆ καὶ φύσιν. δεῖ
 μὲρ τοι τὸ ἐκ κρεμαζόμενον ἐμπροσ-
 εῖναι, ὡς μὴ ἐκ κρεμαζόμενον τὸ πῆχει
 τὸ ἄρθρον, ἀλλὰ πρὸς μέσον τὸ πε-
 ρεῖναι καὶ καὶ τὸ ἱερὸν ὀστέον ἢ ἐκ
 5 κρέμασιν πρῶτα.

LXXXVIII. Ἐυδοκιμείη καὶ 38
 ὁ περσοθεῖς ἀσκαῶ τῆ τὸ ἄρθρον ἐμ-
 βαλέα. 2 καὶ ἤδη μὲρ Ἰνας εἶδον,
 οἱ τινες, ὑπὸ φραυλότη, καὶ τὰ
 ἔξω ἐκ κελιδία, καὶ τὰ ὀπίσθεν
 ἀσκαῶ ἐπὶ ῥάνη ἐμοσάλειν, ἐ γινώ-
 σκομένης, ὅτι ἐξ ἑσάλλου ὡς μᾶλλον,
 ἢ ἐν ἑσάλλου. 3 ὁ μέντοι περσοθεῖς ἐπι-
 νοήσας, δῆλον, ὅτι περσοθεῖς εἶσω ὀλι-
 οθητά, ἀσκαῶ ἐμὸ ἄλλου ἐπὶ ῥήσα-
 το. ἔπιτασθ μὲν χρεῖα, ὡς χρεῖσιν 1
 ἀσκαῶ, εἰ δὲ οἱ χρεῖσιν. 4 Ἀσκαῶ
 σκεφῆ ἢ χρεῖα, ὅτι ἔτετα πολλά ἀσκαῶ
 10 κρέστω ἐστίν. 5 ἢ χρεῖα τὸ μὴ ἀσκαῶ
 καὶ πῆσαι ἐς τὰς μηρῶς ἀφ' ἑσθῆ
 εἶναι, ὡς αὐτὸ δὴ αὐτὸ ἀνωτάτω
 περσοθεῖς πρὸς ἑσθῆ ἀνώγει. 6 δὲ τὸ
 τῶν ἐπιγυρίων δρῆζόμενον, ταμίη
 περσοθεῖς ἀλλήλας τὰς μηρῶς καὶ δῆ-
 σαι, ἢ χρεῖα ἢ ἡμίσει τὸ χρεῖαν. 7
 ἢ ἐπὶ ἐς ἕνα τὸ πολλῶν τὸ λελυμέ- 2
 νον, ἐνθέντα αὐτὸν ἐκ χαλκῆς φυ-
 σάν, καὶ ἰσυναγῆζιν ἐς τὸν ἀσκόν.
 τὸ ἢ ἄρθρον πρὸς ἄλλου καὶ κρέστω
 τὸ σιναρὸν σκέλῳ ἐπιπολῆς ἔχου-
 τε.

partem elapsum fuerit, idem
 quidem modus extensionum fa-
 ciendus est. Verum virum &
 manibus validissimum, & alias
 peritissimum, vola manus alterius
 circa inguina firmata, & altera
 manu insuper injecta, simul lux-
 ationem deorsum propellere,
 simulque femoris partem quæ ad
 genu est, ad anteriorem partem
 compellere oportet. 8 Hic enim
 modus repositionis, huic luxa- 295
 tioni maxime secundum natu-
 ram est. 9 Sed & suspensio fini-
 timum quid secundum naturam
 habet. Oportet tamen eum qui
 se appendit peritum esse, ut ne
 cubito articulum excutiat, sed
 circa medium inter anum ac
 pudendum locum, & juxta os
 sacrum se appendat.

LXXXVIII. Laudatur etiam is
 qui per utrem hunc articulum
 reponere conatus est. 2 Et jam
 sane aliquos vidi, qui præ impe-
 ritia, etiam extra & retro luxa-
 tos, per utrem reponere cona-
 bantur, non animadvertentes, 300
 quod magis ipsum ejicerent
 quam reponerent articulum. 3
 Nam qui primus excogitavit,
 haud dubie ad intro elapsos ar-
 ticulos, per utrem repositionem
 tentavit. 4 Nosse igitur oportet
 quod alia multa utre sunt potio-
 ra. 5 Oportet autem utrem non
 inflatum intra femora ponere,
 quantum fieri potest supreme ad
 locum inter anum ac pudendum
 adductum: 6 & facto à patellis
 genu initio, femora per fasciam
 usque ad mediam femorum, 305
 partem deligare: 7 deinde in
 partem utris solutam folle ex
 officina fabri immisso inflare, &
 utrem cogere, ut distendatur.
 Hominem vero in latus decum-
 bere oportet, & læsum crus su-
 perne

15 πε. ἢ μὲν εἴ τι παρὰ σκευὴν αὐτῆ ἐστὶ.
 8 σκευά(ον) ἢ κρείον οἱ πλείους, ἢ
 ὡς ἐγὼ εἴρηκα. & γὰρ καταδέξ(ι τὰς
 μηρὰς ἐπὶ συχρὸν, ἀλλὰ μέντοι τὰ
 γόνατα, & ἐπεσοκαλιταίνε(ι. χρὴ
 ἢ καὶ πεσοκαταλείνῃ. 9 ὁμοῦς ἢ ἴδι
 τινὲς εὐέβαλον, ῥηιδίως πρῶτα γὰρ
 ἐπιτυχόντες. δὴ φῶρος ἢ ἐπὶ πᾶν ἔχ(ι
 Διανακράζει δὲ ἔτι. 10 ὅ, τε γὰρ
 ἀσκὸς ἐμφυσάμενος, & τὰ δεικνύ-
 οντα αὐτῆ ἔχ(ι πρὸς τὸ ἀεθρὸν τῆς
 κεφαλῆς, ἢ δὴ μάλιστα ἐκμη-
 20 χλοῦσται. 11 ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνὸν,
 αὐτὸς μέσος καὶ τῶν μηρῶν ἴσως, ἢ καὶ
 τὸ μέσον, ἢ ἐπὶ κατωτέρω. οἱ τε αὖ
 μηροὶ φύσιν γαυσοὶ πεφυκα(ιν.
 ἠὲ φησὶ γὰρ σαρκώδεις τε' ἐξ ὑμμη- 3
 ροι' ἐς τὸ κατὰ ὑπόξηροι. ὡς τε &
 ἢ τῶν μηρῶν φῶσις ἐπανακράζει τὸ
 ἀσκὸν δὴ τὸ ἐπισημοῦσται γὰρ εἰς.
 12 εἴ τε εἴ τις μικρὸν ἐν τῇ σφῆτι
 ἀσκὸν, μικρὴ ἢ ἰσχυρὴ ἐστὶ ἀδυνά-
 τος ἐστὶν ἀνακράζειν τὸ ἀεθρὸν.

LXXXIX. Εἰ ἢ δὲ ἀσκὸν χρεῖ-
 σται, ἐπὶ πολὺ οἱ μηροὶ ζυμώδεις
 πρὸς ἀλλήλους. 2 καὶ ἅμα τῇ κατα-
 τῆσι τῶν σμῶμας ὁ ἀσκὸς φύσητός.
 25 τὰ ἢ σκέλεα ἀμφοτέρω ὁμοῦ κα-
 ταδέξ(ι ἐν τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
 λῆς ἐπὶ τὸ τελευτῶν. χρὴ δὲ πρὸς
 πλείους μὲν ποιέειν ἐν πάσῃ τῇ τέ-
 χνῃ, ὡς ὑμῶς μὲν ποιήσης τὸ νοσην.
 3 εἰ ἢ πολλοῖσι τῶν ποιέειν οἷον τε εἴη
 ὑμῶς ποιέειν, τὸ ἀσχετότατον χρὴ
 ἀμφοτέρω. καὶ γὰρ ἀνδραγαδικώ-
 τερον τῶν καὶ τεχνικώτερον, ὅστις μὴ
 ἐπισημῶς δημολογέ(ι καὶ δολίως. 4
 πρὸς εἰς νῦν ὁ λόγος ἐστὶν, ποιέειν τὸ
 ἴσως καὶ κρείονοι κατατάξις εἴη τῶν
 30 σμῶμας, ὡς τε καὶ τῶν παρόντων τὸ
 δὴ πορὸν δὴ κρείονοι. τῶν μὲν, ἢ τὰ
 δεσμοῦ τὰ ἰμάνηνα μὴ παρήν τὰ
 μελλήματα καὶ περὶ ἴσως, ἀλλ' ἢ
 σιδήρεα

perne habere. Atque hic quidem
 est apparatus: 8 sed plerique pe-
 jus præparant quam ego nunc
 dixi. Non enim deligant femora
 ad multam partem, sed solum
 genua, & non insuper extendunt:
 est autem insuper extensio quo-
 que facienda. 9 Attamen aliqui
 jam reposituerant, facile rem,
 10 assequuti. Non autem ita facile
 est coactionem hoc modo perficere.
 10 Nam & uter dum inflatur,
 tumidissimas partes suas ad
 articuli caput non habet, quod
 maxime emoliri oportet: 11 sed
 inferius ipso, medius ipse locatus
 est circa media femora, aut ad-
 huc inferius: & rursus femora
 ipsa natura sunt curva. Superne
 enim carnosa sunt, & inter se
 sociata: Inferne vero sicca, ut
 etiam natura femorum utrem,
 15 ab opportunissimo loco repellat.
 12 Si vero quis parvum utrem
 imponat, fieri non potest ut par-
 vum robur articulum cogat.

LXXXIX. Si itaque utre uti velis,
 femora inter se ad multam par-
 tem colliganda sunt: 2 & una cum
 corporis extensione uter inflan-
 dus est. Crura vero ambo deligan-
 da sunt usque ad finem in hoc re-
 positionis modo. At vero in uni-
 versa arte hoc plurimi facere præ
 omnibus oportet, ut id quod
 ægrotat sanum facias: 3 Si ve-
 20 ro multis modis fieri possit sana-
 tio, ut eum qui minime molestus
 est eligas. Nam & virum bonum,
 & artis peritum, hoc declarat,
 qui populo imponere non stu-
 deat. 4 Verum de quo nunc ser-
 mo est. Tales quædam sunt fa-
 miliares extensiones corporis, ut
 ex his quæ adfunt expedita ac
 facilis reperiri possit. 5 Nam si
 vincula ex loris mollia ac lenia
 non affuerint, sed aut ferrea, aut
 funes

σιδήρεα, ἢ ὀπλά, ἢ χροινία ταυνίησι
 χρεῖ " ἢ ἑρρήγμασι τρυχίαν ἐρι- 4
 νεῶν ὡσεὶ λίσσιν ταύτη μάλιστα, εἰ
 μέλλοι ἄ δεσμοὺς κατῆξεν ἔπι ἐπι-
 πλώον. 6 ἔπειτα ἕτω δεῖν τοῖσι δε-
 σμοῖσι τῆτο ἕπι κλίνης χρεῖ, ἢ ἕως
 ἰχυροῦσιν ἔ μεγίστη ἔ παρεσέων,
 καὶ τε τῶσδε καλῶς τ' αὐτρωπον.
 τ' ἕ κλίνης τῶς πόδους, ἢ τῶς ὡρῶς
 35 κεφαλῆς, ἢ τῶς ὡρῶς ποδῶν, ἔρη-
 ρείσται " ὡρῶς τ' ἐδῶν, εἰ τε ἔξωθεν 5
 ξυμφέρει, εἰ τε εἴσωθεν. 7 ὡρῶς δὲ
 τῶς ἐτέρως πόδους παρεμβῆσθαι ἄσ
 ξύλον τελεῶντων, πλάγιον, διήκον
 ἀπὸ τῶ ποδῶς ὡρῶς τ' πόδου, καὶ ἡ μ
 λεπτόν ἐν τὸ ξύλον, ὡρῶς δεδῶσθαι
 ὡρῶς τῶς πόδους τ' κλίνης. ἡ δὲ
 παρῶν ἐν, μηδέν. 8 ἔπειτα τῶς δὲ
 χρεῖ τ' δεσμῶν, καὶ τ' ὡρῶς τ' κεφα-
 λῆς, καὶ τ' ὡρῶς τ' ποδῶν, ὡρῶς δὲ
 σται ἐκατέρως ὡρῶς τὸ ὑπερον, ἢ
 ὡρῶς ἄλλο ἢ τοῖσδε ξύλον. ὁ ἕ δε-
 σμῶς ἐχέτω ἰσημερίην καὶ τὸ σῶμα,
 40 ἢ ἔ ὀλίγην ἀνωτέρω, 9 ξυμμέτρως
 ἕ ἐκτετατῶ ὡρῶς τὰ ὑπερα ὡς ὄρ-
 θῶ ἐσεῶται, τὸ μὲ ὡρῶς τ' ἐδῶν ἐρεί-
 δηται, τὸ ἕ ὡρῶς τὸ ξύλον τὸ πα-
 ρεμβῆσθαι μέρων. 10 καὶ πῆτα ἕτω τὰ
 ὑπερα ἀνακλῶντα χρεῖ τ' καὶ ταυιν
 πείσθαι. δὲ καὶ δὲ κλίμαξ ἰχυρῶς
 ἔχουσι τῶς κλίμακίῳσας ὡρῶς
 ἔ μέρη ὡρῶς τ' κλίνῶν, ἀντι τῶ ἐδῶ τε
 καὶ τῶ ξύλου τῶ ὡρῶς τε μέρους, ὡς τὰ
 ὑπερα ὡρῶς τῶν κλίμακίῳσων τῶς
 ὄρῶς ὡρῶς ἐνθεν καὶ ἐνθεν ὡρῶς
 45 ὡρῶς μέρους, ἕτω τ' καὶ ταυιν
 ὡρῶς τ' δεσμῶν.

xc. Ἐμβῆσθαι τ' μέρη ἄρθρον
 καὶ τένοντες τ' τρώπον, ἡ ἐς τὸ εἶσω
 ὀλιγῶν, ἔ ἐς τὸ ἔμ ὡρῶς ἐν κλίμα-
 κῶ χρεῖ καὶ ὡρῶς ἐξωθεν ἐπι κατῆξται
 τ' αὐτρωπον. ἔπειτα τὸ μὲ ὡρῶς σκέ-
 λῶ ἡ σῶμα καὶ τεταυινται ὡρῶς
 δῆσται

funes nautici aut ' domestici, 325
 fasciis aut panniculis lanceis ea
 maxime parte amplius obvol-
 vere oportet, qua vincula de-
 tentionem factura sunt, 6 at-
 que ita vinculis deligare: dein-
 de in lecto robustissimo & ex
 præsentibus maximo, homi-
 nem bene extendere oportet,
 hoc modo. Lecti pedes qui
 ad caput sunt, aut à pedibus,
 ad limen januæ, intus aut for-
 ris prout commodum fuerit fir-
 mentur. 7 Ad alteros tamen
 lecti pedes lignum ' quadran- 330
 gulare transversum objiciatur,
 ita ut à pede ad pedem per-
 tingat. Et si quidem tenuè
 fuerit lignum, ad pedes le-
 cti deligetur. Si vero cras-
 sum, non est opus: 8 dein-
 de initia vinculorum, & eo-
 rum quæ à capite sunt, &
 eorum quæ à pedibus, utra-
 que alligentur ad pistillum,
 aut ad aliud hujusmodi li-
 gnum: ita ut è directo cor-
 poris sint, aut paulo supe-
 rius. 9 Moderate vero exten-
 dantur ad pistilla erecta confi-
 stentia, quorum ' alterum ad 335
 limen, alterum ad lignum ob-
 jectum firmetur, 10 atque sic
 refractis pistillis extensio fiat.
 Sufficit autem scala quæ robu-
 stos gradus habet, sub lectum
 extenta, pro limine ac ligno
 objecto, quo pistillis ad conve-
 nientes gradus hinc atque il-
 linc firmatis, ita vinculorum ex-
 tensio fiat.

xc. Porro reponitur femoris
 articulus etiam hoc modo, si ad
 internam, & ad anteriorem par-
 tem luxatus fuerit. Supra scalam
 in terram ' defixam hominem 340
 collocare oportet: deinde sanum
 crus placide extentum deligare,
 ubi

δησται, ὅκ' αὐτὸ ἀρμόσῃ. ² ἐκ τῆς σι-
 ναρῆς, εἰς κεραιμίον ὑδωρ ἐχέτω·
 ἐκ κρεμάσῃ, ἢ εἰς σφυρίδα λί- 6
 θος ἐμβάλλοντα. ἕτερον τῶν
 ἐμφολῆς. ἢ εἰς τὸ εἶσω ὀλιθῆν, σρω-
 τῆρα καὶ Διφθόσῃ μετὰ ζῦ δύο
 σύλων, ἢ ψῶν ἔχοντα συμμέτρως.
 501 ³ παρσεχέτω ἢ τῆς σρωτῆρα καὶ τὸ
 ἐν μέσῳ ὀνοστέων, ἢ ὀκρόσῃ τὸ πυ- 7
 ραῖον. ἀεὶ δὴ τῆς ἢ ἀεὶ τὸ σῆθ
 τῆς ἀνθρώπου κίματιον, ἐπικαθῆσται τὸ
 αὐτῶν ἐπὶ τὸ παρσεχέτω τῆς σρω-
 τῆρα. ⁴ εἴτω παρσεχέτω τὸ σῆθος
 παρσεχέτω τὸ σύλον παλαιῆν ἰνί. ἔπειτα τὸ
 μὴ ὑγιᾶς σκέλω κατεχέτω ἰς, ὡς
 μὴ ἀεὶ σφάλλῃ. ἐκ τῆς σιναρῆ
 ἐκ κρεμάσῃ βάρῳ, ὅσον ἀρμόσῃ,
 5 ὡς καὶ παρσεχέτω εἶρη. ⁵ παρσεχέτω μὴ
 ἐν δεξιᾷ ἐξέναν, ὅτι πάντων τῶν ὀστέων
 αἰξυμολογίαι εἰσι ὡς ἐπιπολὺ ἢ
 κεφαλή καὶ ἢ καρτῦλη. ⁶ ἢ ἐφ' ὧν τῆς
 καὶ ἢ χάρω καρτολοφθῆς καὶ ἐπίμα-
 κροῦ, ἐνίκα τῆς χάρω ἐν γλῶσσοφ-
 θῆς εἰσίν. ἀεὶ τῆς ἐμβάλλοντα δεξιᾷ πάν-
 τα τὰ ἐκπίπτουσι ἀρθρα, μάλιστα
 μὴ σῆθος παρσεχέτω ἐπὶ θερμῶν
 εἰόντων. εἰ τῆς μὴ, ὡς τὰ χάρω. ⁷ καὶ γὰρ
 τῶν ἐμβάλλοντα ῥηίτερον ἐστὶν ὀστέον
 εἰσι ἐμβάλλειν. καὶ τῶν ἀδενέοντα πο-
 λὺν ἀπνοωτέρη ἢ ἐμφολῆ, ἢ πρὶν 9
 διοιδεῖν εἶσι δεξιᾷ ἀεὶ πάντα τὰ ἀρ-
 θρα, ἢ ὀκρόσῃ μέλλῃς ἐμβάλλοντα.
 παρσεχέτω μετὰ ζῦ καὶ Διφθόσῃ κί-
 σῃ. ἢ ὅσον γὰρ ἐστὶν ἐμβάλλοντα. ⁹
 παρσεχέτω πᾶσι τὰς τῶν ἀρθρων ἐμ-
 βολαῖς ἰσχυράντα δεξιᾷ τῶν αὐτῶν
 μάλιστα μὴ ἀεὶ τὰ μέγιστα ἀρ-
 θρα καὶ χαλεπώτατα ἐμβάλλοντα.
 ἢ κίσει τῶν ἀεὶ τὰ ἐλάτιστα καὶ ῥηί-
 Διφθόσῃ.

ubi commodum fuerit : ² ex si-
 nistro vero vas testaceum aqua
 plenum , aut sportulam lapidibus
 refertam appendere. Alius repo-
 sitionis modus , si ad internam
 partem luxatus fuerit. Inter duas
 columnas trabem moderata alti-
 tudine deligare oportet. ³ Præ-
 mineat autem una pars trabis
 pro magnitudine natium : & ubi
 stragula circum pectus ' hominis 145
 deligaveris, ipsum hominem su-
 pra præminentem trabis partem
 collocato , ⁴ & deinde pectus ad
 columnam lato aliquo vinculo
 alligato. Postea sanum quidem
 crus detineat aliquis , ut ne cir-
 cummagatur. Ex læso vero appen-
 datur pondus quantum congruit,
 velut etiam prius dictum est. ⁵
 Primum igitur scire expedit,
 quod omnium ossium commissu-
 ræ plerunque sunt caput & ace-
 tabulum. ⁶ In quibusdam vero
 & 'locus acetabuli formam re- 350
 fert, & oblongus est. Quidam
 vero loci leviter sinuosi sunt.
 Semper autem reponere oportet
 omnes articulos elapsos, maxime
 quidem statim dum adhuc calidi
 sunt : Sin minus, quam celerrime. ⁷
 Nam & ei qui reponit,
 facilius ac citius reponere con-
 tingit, & ægroto multo minus
 doloris affert repositio prius-
 quam intumuerit. ⁸ Omnes
 etiam articulos ubi reponere
 voles, præmollire ac 'commo 355
 vere oportet. Sic enim facilius
 reponi solent. ⁹ Circa omnes au-
 tem articulorum repositiones
 hominem attenuare oportet,
 maxime circa maximos articu-
 los & reposito difficilimos : mi-
 nimum circa minimos & faciles.

xcī. ἢ Δακτύλων τῶν ἐκπί- 39
 ση ἀρθρων, ἢ τε τὸ παρσεχέτω τῶν χί-
 ρος, ἢ τε τὸ δεξιᾷ, ἢ τε τὸ
 τριῖτον,

xcī. At vero si digitorum ar-
 ticulus, sive primus, sive secun-
 dus, sive tertius in manu exci-
 dicit,

τρίτον, ὁ αὐτὸς καὶ ἴσος τρέπτου
 τῆς ἐμσολῆς. χαλεπώτερον μὲν
 αἰετὰ μέρη τῶν ἄρθρων ἐμ-
 15 ῥάλλιν. ἐκπίπτει δὲ καὶ ἴσος τρέ-
 πους τρέπας, ἢ αὐτῶν, ἢ καὶ τῶν,
 ἢ ἐς τὸ πλάγιον ἐκατέρωθεν. 2
 μάλιστα μὲν ἐς τὸ αὐτῶν. ἢ κίσει δὲ
 ἐς τὰ πλάγια, ἐν τῷ σφύδαρι
 κινεῖσθαι. ἐκατέρωθεν δὲ τῆς χώ-
 ρης, ἔλαβεσθαι, ἢ ὡς αὐτῶν ἄμ-
 1 ῥησίν. ἢ μὲν ἔν ἐς τὸ αὐτῶν ἐκ-
 πέση, ἢ ἐς τὸ καὶ τῶν, διὰ τὸ λεγο-
 μένῳ εἶναι ταύτην τῶν χώρων,
 ἢ ἐκ τῶν πλάγιον, καὶ ἄμα μι-
 κρῆς ἐξέσης τῆς ὑπερῶσθαι, ἢ
 μετῶσθαι τὸ ἄρθρον, ἢ ἰσὺν ἐστὶν ἐμ-
 ῥάλλιν. 3 τρέπτου ἢ τῶν ἐμσολῆς ὡδὲ.
 20 4 ἀπειλιζέας τὸ δάκτυλον ἄκρον
 ἢ ἐπιδέσμασθαι, ἢ ἄλλω τρέπτω
 ταίετω πνί, ὅπως, ὡς τῶν καὶ τῶν
 νης ἄκρον λαβόμενον, μὴ δὲ πολι-
 σθάνη. ὅταν δὲ ἀπειλιζέας, τὸ μὲν
 πνί λαβόμενον αὐτῶν ἔκαστος
 τῶν χείρων, τὸ δὲ ἔκαστος κινεῖται.
 5 ἐπὶ τῶν καὶ τῶν ὡς ἐξ αὐτῶν ἀμ-
 φοτέρως δὲ μάλιστα, καὶ ἄμα ἀπώσθαι
 τὸ ἐξέσθαι ἄρθρον ἐς τῶν χώρων.
 6 ἢ δὲ ἐς τὰ πλάγια ἐκπέση, τῆς
 μὲν καὶ τῶν ὁ αὐτὸς τρέπτου.
 ὅταν δὲ δὴ δοκῆ σὺν ὑπερῶσθαι
 κέναι τῶν χειρῶν, ἄμα καὶ
 25 5 καὶ τῶν ὡς ἀπώσθαι ἐς τῶν χώ-
 ρων ὡς τῶν. 7 ἕτερον δὲ ἵνα ἐκ τῶν
 ἐτέρω μέρωσθαι δάκτυλον λαβόμενον
 καὶ ἀνωσθαι, ὅπως μὴ πάλιν ἐκεί-
 2 νεν δὲ πολισθῆ.

derit, idem ac æqualis repositio-
 nis modus est : difficilior tamen
 semper maximi articuli reponuntur. Excidunt ' autem qua- 360
 tuor modis, aut sursum, aut
 deorsum, aut in obliquum utrin-
 que : 2 maxime quidem superne,
 minime autem in obliquum, in
 vehementi motu. Utrunque au-
 tem in ea parte in quam excide-
 runt, velut crepido est. Si qui-
 dem igitur ad supernam aut in-
 fernam partem exciderit articu-
 lus, eo quod levior est hic locus
 quam à lateribus, & simul parva
 facta est transgressio, facile est
 reponere. 3 Modus autem repositio-
 nis sic ' habet. 4 Digitum sum- 365
 mum aut deligamento aliquo,
 aut alia quapiam hujusmodi re-
 obvolvito, ut ne ubi summum
 digitum apprehensum extendis
 elabatur. Quum autem obvol-
 veris, alter quispiam manum su-
 pra juncturam apprehendat, al-
 ter digitum obvolutum, 5 atque
 ita uterque ad seipsum probe
 extendat, simulque elapsum articulum
 ad sedem suam detru-
 dat. 6 Si vero in obliquum ex-
 cidit, extensionis quidem idem
 modus ' est. Ubi vero jam visus 370
 fuerit tibi articulus lineam trans-
 gressus esse, simul cum extensio-
 ne statim ad locum suum detru-
 dere oportet, 7 ita ut alius qui-
 dam ex altera digiti parte obser-
 vet ac repellat, ut ne rursus illic
 elabatur.

xcii. Moderate quoque re-
 positionem faciunt 2 vimineæ
 texturæ, sauræ, id est, lacertæ ap-
 pellatæ, ex palmis contextæ : ita
 ut dum digitum hinc atque il-
 linc distendis, 3 altera manu lac-
 certam, altera ' manus juncturam 375
 apprehendas. Postquam autem
 reposeris, deligare oportet lin-
 h h h teis

ὀθονίοισιν ὡς ἄχιστα λεπτοτάτοις, κεκρωμμένοι κηρωτῇ, μήτε λίλω
 30 μαλακῇ, μήτε λίλω σκληρῇ, ἀλλὰ μετερίως ἐχέσθι. ἢ μὲν γὰρ σκληρῇ ἀφέστηκεν διὰ τῆς διακλύσεως ἢ δὲ ἀπαλῇ καὶ ὑγρῇ διατίκεται καὶ διαπύκνυται, θερμομορμύς τῆς διακλύσεως. 4 λύφην δὲ ἄεθρον διακλύσεως τελευτῶν ἢ τελευτῶν. τὸ δὲ ὅλον, ἢ μὲν φλεγμαίνῃ, πυκνότερον λύφην. ἢ δὲ μὴ, ἀρμότερον. καὶ πάντων δὲ τῶν ἄεθρων ταῦτα λέγω. 5 καθίσταται δὲ τῆς διακλύσεως τὸ ἄεθρον πρὸς ἀρροστικῆς ἀφαιρέσεως. ὁ αὐτὸς δὲ ἐστὶ θερμοπέτης πρὸς τὴν διακλύσεως χιρσὶς τῆς καὶ ποδός. 6 ὡς δὲ πύκναις ἢ τῆς τῆς ἄεθρων ἐμβολαὶς δεῖ ἰσχυρῆν καὶ λιμοσχομένην ἀχρῆ ἐσδομῆς. 7 καὶ, ἐὰν μὲν φλεγμαίνῃ, πυκνότερον λύφην, ἢ δὲ μὴ, ἀρμότερον. ἢ συρίλω δὲ δεῖ ἔχθην αἰεὶ τὸ πανέον ἄεθρον, ἔως καὶ ἰσχυρῆς ἐρημοσχομένην κέεσθι.

XCIII. " Γόνυ δὲ ἀσθενέστερον
 ἀγκῶν, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

teis quam citissime tenuissimis inceratis, cera neque valde molli, neque valde dura. Dura enim de digito abscedit. Mollis autem & liquescens eliquatur, & digito calefcente deperit. 4 Solvendus autem est digiti articulus tertia aut quarta die. In summa, si inflammatus fuerit, frequentius solvendus est: Sin minus, rarius. De omnibus articulis hæc dico. 380
 5 Restituitur digiti articulus decimaquarta die. Idem vero est curationis modus digitorum manus ac pedis. 6 Circa omnes autem articularum repositiones attenuare oportet ac fame macerare usque ad septimum diem: 7 & si inflammati sint, frequentius solvere: Sin minus, rarius. Quietem vero semper habere oportet afflictum articulum, & quam optime figuratum positum esse.

XCIII. Genu porro propter
 'expeditam ac facilem naturam, 385
 mitius est quam cubiti gibbus. Quare etiam facile excidit. 2 Excidit autem sæpe intro: Sed & extra, & in posteriorem partem. 3 Repositiones autem fiunt ex repentina conflexione aut ex calcitracione: aut convolutam fasciæ molem in poplitem ponito, & circum illam corpus ita ad flectendum genua in terram dimittito. 4 Potest etiam ubi in posteriorem partem excidit, moderata extensione reponi, veluti 390
 cubiti gibbus. Si vero hac aut illac excessit, ex conflexione aut ex calcitracione reponitur. 5 Cæterum directio ex moderata extensione omnibus communis est. 6 Si vero non incidit, hi quibus in posteriorem partem excidit, flectere non possunt: Sed neque alii ita valde: minuitur
 autem

καὶ τὰ μελάσματά, καὶ τὰ πε-
 ρὶ ταῦτα ὑπόκληρα, καὶ
 ὑπερῆρα, ἢ τε ξυὸ σκλη-
 ρύσματι περιδωθή, κίνδυνος
 10 'μελιωθῆναι. " ἢ δὲ ὑποπέ- 4
 λια ἢ, ἢ καὶ πέλια μάλα καὶ
 ἐκχυμωμένα, ἢ ὑπόχλωρα καὶ
 μαλακὰ, ταῦτα ἐπὶ πᾶσι πεί-
 σι τοῖσπερ ἀραγί. 4 ἢ ἴη-
 σις, ἢ μὲν ἀπύρετον ἔη, ἐλ-
 λέσσορον. ἢ ἢ μὴ, μή. 5 ἀλ-
 λά πῶν ὀξύγλυκον, εἰ δέοι.
 ἐπίδεσις δὲ ἀεθρῶν. " ἐπὶ δὲ 5
 πάντα μάλλον, τοῖσι φλάσ-
 ματιν ὀθονίοσι παλαιοσι καὶ
 μετακωτέροισι. πίεσις ἥσων.
 6 περὶ ἀεθρῶν ἢ τὰ παλαιο-
 στα τῆ πύρεθ. τὸ ῥῆμα, ὅσπερ
 ἢ ἐπίδεσις, ὡς μὴ ἐς τὴ πύρε-
 νιν ἀποπέσει. 7 νάρθηξι δὲ
 μὴ χρῆσθαι.

xcvi. " Οἷσι δ' αὖ ἐκ τῆ 6
 15 'ὀπὲς ἢ αὐτὸς, ἢ ξυὸ τῆ ἐπιφύ-
 σι, ἐκπίπτει μὲν μάλλον ἐς τὸ εἶ-
 σω. 2 ἢ δὲ μὴ ἐμπύση, λεπύ-
 νεττι ἀνὰ χροῖον, τὸ τε ἰχίον καὶ
 ὁ μηρὸς, καὶ κνήμης τὸ ἄντιον τῶ
 ὀλιθίματι. " ἐμβολῆ δὲ καὶ 7
 ἄλλῃ ὁσπερ κερπῶ. 3 " κωλύτα- 8
 σις ἢ ἰσχυρῆ. ἴησις δὲ νόμος ἀε-
 θρῶν. παλιγοτέρας ἥσων ἢ κερπῶ,
 ἢ ἡσυχάστοσι. διαίτα μέλιον ἐλιν-
 νύσει. 4 τὰ ἢ ἐκ ῥημεῖς ἢ ἐν αὐ-
 ξήσιν, καὶ λόγρον τὸ ἀστέρον.

ne fugillata, & denigrata, & vi-
 cina his, subdura ac subrubra
 fuerint. Si enim cum duricia
 livefcant, periculum est ne ni-
 grescant. Si vero sublivida sint,
 aut etiam livida mollia & diffusa:
 aut cum virore subpallida ac
 mollia: hæc in omnibus talibus
 bona sunt. 4 Curatio, si febris ab-
 fit, veratro in potu dato, fit: sin
 minus, non. 5 sed potu si opus 415
 fit, favorum cremor decoctus,
 aut acetum mulsum dulce detur.
 Deligatio convenit qualis in ar-
 ticularis. Ad contusiones autem
 magis quam ad omnia, linteis
 pluribus ac mollioribus utendum
 est, & minus comprimendum, 6 &
 plurima insuper calcaneo obvol-
 venda. Figura fit velut deligatio
 postulat, ut ne ad exprimatur.
 7 Ferulis utendum non est.

xcvi. Quibus vero aut ipse pes
 solus excesserit, aut cum appendi- 420
 ce, excidit quidē magis ad inter-
 nam partem: 2 his si non rursus in-
 cidat, attenuatur progressu tem-
 poris & coxa, & femur, & tibiæ
 pars luxationi opposita. Repositio
 est velut juncturæ ad manum.
 3 Extensio autem vehemens. Cu-
 ratio pro lege articularum. Re-
 crudescit, sed minus quam ma-
 nus articulus sive junctura, si
 quieverint. 1 Victus parcior quie- 425
 fcentibus expedit. 4 Quæ vero ex
 nativitate, aut in augmento
 fiunt, juxta priorem rationem.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

ΜΟΧΛΙΚΟΝ.

VECTIARIVS.

Basil.græc.

Foefius feft. VI. 114. 841.

Foef.

1006 **Ρ**ΙΣ καλεαγῆσα ἀνα-
 1 πλάσσεια οἷη τε αὐ-
 1 θωρόν. " κ' ἡ μὲν ἔν ὁ
 1 ρόνθῳ ἐνήθηται, ἄ-
 10 χνίω ὀθονίς ἐναποδέοντα ἵ οπῶ
 καρχηδονίω, ἢ ἐν ἄλλω, ὃ μὴ
 ἐρεπιῆ. 2 " τῷ λοπῶ δὲ τὰς
 2 πῶτρακλάξιας πῶτρακλαῦ, κ' ἢ
 ἀναλαμβάνεν. 3 ταῦτα δὲ ἐπι-
 3 δεῖς καταποιέει. " ἴσως ἄλ-
 3 λη. ἅμα δὲ τῷ ξυμοδαλέν
 ἢ θείω ξυμ κηρωτῇ αὐτίκα ἀνα-
 4 πλάσσει. 4 " ἐπιπτε ἀνακορχή-
 4 ζῆν τῶσι δακτύλοις ἐσμῶ-
 τούομρον καὶ πῶτρασπίφοια.
 " καὶ τὸ καρχηδονίον πωροῖτο
 5 αὐ. 5 καὶ ἡ ἐλκῶ ἐνῆ, καὶ
 ἡ ὄσέα ἀπένει μείλη. 6
 15 γὰρ παλιγοτώπια ἔτω ποιη-
 15 τία.

NA S U S autem confra-
 ctus eodem momento
 conformari potest. Si
 quidem igitur carti-
 lago defidit, derasam lintei lanu-
 ginem Carthaginienfis corii cor-
 tice, aut aliqua alia re quæ non
 irriter, 2 convolutam, in nares
 immittere oportet. 3 Id autem
 deligatio præstat. Est & alia cu-
 ratio, ubi simul injecto sulphure
 cum cerato, statim nasus componitur,
 4 deinde digitis immis-
 sis explorando continetur, & in
 alteram partem convertitur. Car-
 thaginienfis vero corium sinend-
 um, donec callum obduxerit,
 5 five ulcus adfuerit, five ossa
 discessionem factura sint. Neque
 enim committendum ut sic ma-
 xime recrudescant.

VI. Auri fractæ neque vin-
 culum, neque cataplasma adhi-
 bendum. Quod si quo sit opus,
 ceratum quam maxime leve, aut
 sulphuris agglutinationo conve-
 nient. 2 At quibus aures ad suppu-
 rationem tendunt, iis pus crassio-
 re loco reperitur. Tibi autem
 imponent quæcunque 3 submu-
 cosa & humida carne plena sunt,
 ac neque ex hujusmodi sectione
 detrimentum contingit. Ubi au-
 tem, & quænam mortifera exi-
 stant, ea sunt apposita. Aures cito
 fanescunt si in utramque partem
 ferramentum candens adigatur.
 Mutila tamen & minor candenti
 ferro præter trajecta auris reddi-
 tur. 4 Quod si aperta fuerit, levi
 aliquo

ἦ,

h h h 3

ἦν, κέφω ἐνέμω δένει χεῖ-
ρα.

VII. " Γνάθοι ἢ καλασπῶν)

20 ' μὲν πολλὰ κίς καὶ καδίστανται.

2 " ἐκπίπτεισι δὲ ὀλίγα κίς,

μάλιστα μὲν χαρμω μύροις (ιν. 8

ἢ ἐκπίπτει, ἢ μὴ ἴς χανῶν

μέγιστα ἀφ' ἀνάγει. 3 " ἐκπί-

πτει δὲ μύρον, ὅτι τὸ νεῦρον ἐν

τολαγίω, ἐλελυτο μύρα σω-

θιδῶ. " σημεῖα παρέχει ἢ κῆτω

γνάθῳ. 4 καὶ παρέστραπται

πάντω τῷ ἐκπίπτει (ιν. 8,

ξυμβάλλειν ἢ δυνάμει. 5 " ἢ

δὲ ἀμφοτέρω ἀποσπάσει,

μύρον συμβάλλει (ιν. ἥσον

ἀποσπᾶται. δηλοῖ δὲ τὸ ἔρα

τὸ ὀδόντων τὰ αὐτὰ τῶσι κῆτω

κατ' ἴξιν. 6 ἢ οὐδ' ἀμφοτέρω

85 " ἐκπεσῶσι μὴ αὐτὰ ἐμ-

πίπτει, " θνήσκουσι δεκατῶροι

ἔπει μάλιστα πυρετῶ σινε-

χεῖ, νοσηρῆ τε κηρώσει. 7 " οἱ

γὰρ μῦες ἔσται, τισὶ τοῖσι.

8 " ἐπιπύρεται ὀλίγα

ἀκρήθω. καὶ ἢ ἐμείσει, τὸ

ποικῶτα ἐμείσει (ιν. 8 " ἢ δὲ

ἔτερον ἀποσπᾶται. ἐμείσει δὲ ἢ

αὐτὸ ἀμφοτέρω. καὶ κειμήλιον

ἢ κηρήθω τῷ ἀνθρώπῳ τῆς

κεφαλῆς ἐκμήλιον ἀεὶ λαβόν-

τα τὰς γνάθους ἀμφοτέρω

ἀμφοτέρω (ιν. χερσὶν ἑσθῆν καὶ

ἔξωθεν, " τριήμερον ποιῶ-

8 σι. 9 ἄσπι δὲ ἐς ὄρθον,

30 καὶ ἐς τὸ πῖστον, καὶ σιχρὸν

τὸ σῶμα. 10 " ἴναι, μα-

9 λάγμασι, καὶ κηρήθω, καὶ

ἀναλήψαι ἡμέρας. ποιῶσι τῶ-

τα τῆ ἐμείσει.

VIII. Ὁ μύρος δὲ ἐκπίπτει

κῆτω. ἄλλη δὲ ἔπω ἢ κη-

9 σα. δοκέει μὲν γὰρ ἐς τὸ με-

ἄσπι

aliquo medicamento, quod cruen-
tis vulneribus adhibetur imposito
opus erit.

VII. Maxillæ autem frequen-
ter quidem convelluntur, 2 raro
vero excidunt, maxime quidem
hiantibus. Neque enim hic casus
incidit, nisi quis vehementer os
aperiendo, in alteram partem tor-
queat. 3 Idque magis incidit, quod
nervi in obliquum etiam ubi con-
torquentur concedunt. Cujus rei
hæ notæ sunt, maxilla inferior in
anteriorē partem prominēt, 4 &
in alteram luxationis partem per-
vertitur, ægri maxillas committere
nequeunt. 5 Quod si utraq̃ue
parte maxilla prolatabatur, prominēt
magis, os minus committunt, mi-
nime distorquentur, quod den-
tium fines indicant, cum inferiorē
superioribus ex adverso re-
spondeant. 6 Utraque igitur ma-
xillæ parte prolapsa, nisi statim re-
posita fuerit, hi intra decimum
diem fere ex febre assidua & segni-
sopore moriuntur. 7 Hi enim mu-
sculi hujusmodi soporem inve-
hunt, alvus paucis & synceris ex-
turbatur, & si vomitus adfuerit,
ejusmodi vomitione refundunt. 8
At si altera parte maxilla excidat,
minor est noxia, eadem tamen
utrorumque est repositio, Homine
decumbente aut in sedili colloca-
to, capite prehensio, utramque
maxillæ partem ambabus manibus,
tum interiore, tum exteriorē parte
apprehendere, ac tria simul facere
oportet, 9 in directum ac in poste-
riorem partem propellere, & cor-
pus commovere. 10 Curatio per
malagmata, figurationes; & menti
exceptionem perficitur. Ista enim
ad repositionem faciunt.

VIII. At vero humerus inferiorē
in partem excidit, aliam in
partem excidere non audiui. Vide-
tur

περιθεν ἐκπίπην, ἃν αἰσέρ-
 κες αἰσέρ τὸ ἄρθρον μεμινυ-
 θήκασι. " Δὲ τὴν φύσιν οἶον 5
 καὶ τοῖσι βεσσι χημῶν. Φαίνε-
 ται Δὲ λεπτοτέρα, καὶ ἐκ-
 πίπην μᾶλλον. 3 τοῖσι δὲ λε-
 πτοῖσιν, ἢ ἰχθυοῖσι, ἢ ξηροῖσι,
 καὶ τοῖσι ὑγροῖσιν αἰσέρ τὰ
 ἄρθρα ἔχουσιν αὐτοῖσι φλεγμο-
 νῆς. " αὐτὴ γὰρ σιωδίσιδε. " 6
 35 βεσσι ἐμβάλλοντες καὶ λα- 2
 περονῶντες, ἐξαμαρτῶνται. 4
 καὶ ὅτι Δὲ τὴν χημῶν ἄσχη-
 ται βῆς σκέλη, λήθη. " καὶ 3
 ὅτι κημῶν καὶ ἀνθρώπων ἕτως
 ἔχουσι. τὸ 5 χημῶν τῆτο. τὸ
 τε Ομήριον. καὶ διότι λε-
 πτοτέρα βῆς τινικαῦται. " ὅσα 4
 τε τὸν πῆχυον παλάμιον ἀπὸ
 παλάμιον ἀραυτες ὀρώσιν, ἔ-
 πάνυ διώκονται ἀσχη, ὅτι-
 σιν αὐτὴ μὴ ἐμπέση. 6 οἷσι μὲν
 ἐν ἐκπίπην, μάλιστα καὶ
 ὡς ἔχουσιν εἴρηται. 7 " οἷσι 5
 ἢ ἐκ χημῶν, τὰ ἐξήματα μᾶλλον
 βραχυέται ὅσα, οἷον ἐν
 40 τῆτω οἱ χαλιόγκωνες. ἢ πῆχυον
 δὲ ἦσον. χημῶν δὲ ἐπὶ ἦσον. 8
 " τὰ δὲ αὐτῶν, ἔδεν. καὶ 6
 ἀσχηκῶν ἐξήματα. " μινύ- 7
 θη δὲ μάλιστα τὰ ἐναντία
 τῶν ὀλιθημάτων, " καὶ 8
 τὰ ἐν αὐτῶν. 9 ἦσον δὲ
 ἔνι τῶν ἐκ χημῶν. " καὶ 9
 τὰ ὀρθροποιήματα, τὰ καὶ
 ἄρθρον, βαθεῖα νεοχημῶν μᾶ-
 λιστα παρ' ὧν γένεται, καὶ
 τρεῖσιν ἄσχη τὰ ἐξαρτή-
 σονται ποιέει. 10 ὡς δὲ ἠέση-
 μῶν, τὰ μὲν ὅσα ἔμει-
 νται. " ἔδεν γὰρ ἐξήματα ἄλλα 10
 ἐπιμαύεται ὀμοῖως. αἰ δὲ μι-
 νυθήσιν τὸ σαρκῶν. 11 τῆτο γὰρ
 καθ'

tur siquidem in anteriorem partem
 excidere, quibus carnes quæ cir-
 ca articulum sunt natura extenua-
 tæ fuerint, quale quid etiam in bo-
 bus per hyemem ob macilentiam
 cernitur, & magis excidit, 3 ac ex-
 tenuatis, aut gracilibus, aut siccis,
 iisque quibus humiditates circa ar-
 ticulos citra inflammationem con-
 tinentur. Ipsa enim colligaret qui-
 dem. Ex quo qui boves curant ac
 stimulant, in iisque repositionem
 tentant, errant, 4 tum quia eos la-
 teat quemadmodum bos crus ad
 usum jactet, tum quia etiam homini
 ita constituto, 5 hic habitus com-
 munis est. Quibus quoque accedit
 Homeri autoritas, quod boves
 tunc maxime graciles existunt. At
 quibus humerus recondi non po-
 tuit, iis quæ cubito in latus à costis
 sublato fiunt, non admodum præ-
 stare possunt. 6 Quibus igitur potissi-
 mum excidat, & quomodo habeant
 dictum est. 7 Quibus vero à primo
 natali die ista contingunt, iis ossa
 potius quæ ad luxationem proxime
 accedunt, brevia fiunt (quale quid
 tunc iis qui mustelæ cubito præditi
 sunt, & χαλιόγκωνες Græcis dicuntur,
 usu venire solet) quod cubito minus,
 adhuc autem manui accidere vide-
 tur. 8 Quæ vero supra sunt, nihil tale
 sentiunt, sed quæ vicinitatem habent,
 valde emaciantur. Imminuuntur
 autem maxime quæ altera luxa-
 tionis parte sunt, & quæ incremen-
 tum accipiunt, 9 minus tamen quo-
 dammodo quam quæ talia sunt ab
 ortu. Quin & profundæ suppurationes
 circa juncturam recens natis
 præcipue ad humerum fiunt, iisque
 non secus ac luxata efficiunt.
 10 Quod si adultis ista contingunt,
 ossa quidem non minuuntur. Neque
 enim causa est cur alia non æque si-
 mul augeantur. At carniū immi-
 nutiones fiunt, 11 quod hæc in dies &
 h h h 4 augean-

λω πινά ἴξιν ἴ ὀστέων δόποκός πτε),
 κῆ ταῦτα ἀσινέα ἐστὶ, ³ κῆ ἐπὶ δόαλ-
 ῖεσερα ἴ ἑτέρων. κῆ ὅσα κῆ τὰς
 δακτύλους ὀστέα κατὰ γὰρ ἐξίχθ
 μὴ κῆ τὸ ἄρθρον, ἔ ταῦτα ἀσινέα
 ἐστὶν ἐμβολοδόμημα. ⁴ δόποκός φες ἴ
⁵ τέλει αὖ ὀστέων ἔ κῆ τὰ ἄρθρα κῆ
 ἐν ποδῶ, ἔ ἐν χερσὶ, ἔ ἐν κνήμη, τοῖ-
 σι πῶ ἴ τὰ σφυρά. ⁵ ἔ ἐν πήχει,
 τοῖσι κῆ τὰς καρπῶς, τοῖσι πλε-
 σοῖ (ἐν δόποκός φεμένοι (ἐν ἀσινέα γί-
 νεῖ) ὅσα αὖ μὴ αὐτίκα λήποθυμῆ
 ἀνατέψη, ἢ τελευταῖοι (ἐν ἐξέ-
 πυρεῖς ζωουχῆς ἐπιγῆηται.

LXXX. Ἀποσφακελίσιες μὲν
 ζοισαρκῶν, κῆ ἐν τρώμα (ἐν ἀ-
 μέρροοι (ἐν γλυομένοι (ἐν ἢ δόποσί-
 ἔεσσι ἰαχυράς, κῆ ἐν ὀστέων κατήγ-
 μασι γλυομένοισι, πιεχθέσι κῆ λ-
 λον ἔ καρῶ. ² ἔ ἐν ἄλλοισι δεσμοῖ-
¹⁰ σι βιαιόισι δόποληφθῆ (ἐν δόποπί-
 πῆ πολλοῖσι. ³ κῆ οἱ πολλοὶ πειρί-
 νον) ἴ τοῖσιν κῆ οἱσι μὴ ἔ μέρος
 πὶ δόποπίπῆ, κῆ ἴ σαρκῶν, κῆ ἴ
 ὀστέσ, κῆ οἱσι βραχίον (ἐν. ⁴ ἴσων ἴ
 πήχεος τε ἔ κνήμης δόποπέσσης, κῆ
 ἐπὶ αὐφόρωσ πειρίνον). οἱσι μὴ ἐν
 κατὰ γὰρ τῶν ὀστέων δόποσφακελί-
 σιες αὐτίκα ἐγλυόνε, κῆ μελασμοῖ,
 τέτοισι μὴ ταχέως πειρίρῆξιος γί-
 νον) ἴ σῶμα (ἐν, ἔ τὰ δόποπίπῆ (ἐν-
 τα ταχέως δόποπίπῆ ἢ ἴ ἴ ὀστέων
¹⁵ πειρίδεδωχῶσ. ⁵ οἱσι ἴ, ὕγιάν
 ἐόντων ἴ ὀστέων, οἱ μελασμοῖ γί-
 νον), αὐ μὴ σῶμα ταχέως θνήσκου-
 σι κῆ τέτοισι. τὰ ἴ ὀστέα βραδέως
 ἀφίσειν), ἢ αὐ τὰ ὀστέα ἴ μελα-
 σμοῖ γῆη), κῆ ἢ ψίλωσις ἴ ὀστέσ. ⁶
 ἴ ἴ, ὅσα αὐ κατὰ τῶν ἴ σῶμα (ἐν
 τῶν ὀστέων ἴ μελασμοῖ ἴ, ταῦτα,
 ὅταν ἢ πῶ μὴ πῶν τεθνήκη κῆ
 ἀναλγία ἢ, ἀφαιρέθη κῆ τὸ ἄρθρον,
 πειρίρῆξιος ἴ, ὅσως μὴ πειρίρῆξιος.

ta aliam quandam ossium recti-
 tudinem refecantur, & hæc in-
 noxia sunt, ³ & adhuc aliis cura-
 tu faciliora. Et quæ juxta digi-
 tos ossa fracta extra eminent,
 non ad articulum, & hæc si re-
 ponantur, innoxia sunt. ⁴ At re-
 fectiones ossium perfectæ circa
 articulos, & in pede, & in ma-
 nu, & in tibia ad malleolos, ⁵ &
 in cubito ad juncturam manus,
 plerisque quibus refecantur in-
 noxia sunt, si non statim animi
 deliquium evertat, aut quarta
 die febris continua accedat.

LXXX. Corruptiones tamen
 carniū contingunt, & in vul-
 neribus sanguifluis evadentibus,
 & vehementibus constrictioni-
 bus, & in ossium fracturis magis
 quam oportet compressis: ² &
 aliis vinculis violentis interce-
¹⁴⁰ pta plerisque decidunt. ³ Et ple-
 rique ex talibus superstites eva-
 dunt, & quibus femoris pars ali-
 qua & carniū & ossis decidit,
 & quibus brachii pars ⁴ (Minus
 autem si cubiti aut tibiæ pars
 deciderit) & amplius facile fe-
 rentes superstites evadunt. Qui-
 bus igitur fractis ossibus corru-
 ptiones statim fiunt, & denigra-
 tiones, his abruptiones corporis
 celeres circum circa fiunt, & de-
 cidentia cito decidunt, ut quum
¹⁴⁵ ossa jam antea remiserint emolli-
 ta. ⁵ Quibus vero dum ossa sana
 sunt, denigrationes fiunt, carnes
 quidem etiam his cito moriun-
 tur, ossa vero tarde abscedunt,
 qua parte termini sunt denigra-
 tionis, & ossis nudatio extat. ⁶
 Oportet autem partes corporis
 quæcunque infra terminos deni-
 grationis sunt, quum jam peni-
 tus mortuæ fuerint, & doloris
 exortes, juxta articulum aufer-
¹⁵⁰ re, providendo ut ne vulneres.

7 ἢ ὁδωκητῆ ἀπομύμητος, ἐμήπω κυρήση τὸ σῶμα θεοῦ ταύτη, ἢ ἀπετέμενε, καὶ ἔτα κίνδυνος ἔστω τ' ὁδωκῆς ἀπομύμητος. αἱ δ' τοιαῦται ἀπομύμηται πολλὰς παρεχρήμα ἤδη ἀπέλεσαν.

LXXXI. Μηρῶ μὲν ἔνδοξον ψιλάθη ἐν τοιαύταις τροπῶς ὀρθοκροσῶν εἶδον ἀποστῆναι. ἢ μὲν τρικνήμη τέτω πρὸ ἀνθρώπου καὶ τὸ γόνυ ἀφῆρη ἐκροσῆται. ἢ ἔδκεε δὲ μοι καὶ ἐχλυτέρω. ἢ γὰρ ἄμα, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὠρμητέρον ἔδξε μοι πποιέην. ἢ κνήμη τὸ ὄσέα ἐν τοιαύταις μελασμοῖς, καὶ ἄμα καὶ μείσω πλὴν κνήμην ἔδξε, ἐξηροσῶά μοι ἀπέπεσεν, ὅσα ἐψιλώθη αὐτῷ. διενέμοι μὲν γὰρ αὐτῷ καὶ ἰητέρι ἰητέριος ἐς τὸ ἴσασόν τε καὶ βραδύτερον τὰ ὄσέα ψιλώμα ἀποπίπην. ἢ διενέμοι δὲ αὐτῷ καὶ πείξις πείξις, καὶ ἐπὶ τὸ ἰχυρότερον τε καὶ ἀσθενέστερον. καὶ ἐς τὸ ἴσασόν τε καὶ βραδύτερον ἀπομελαυθέντα ἀποθανεῖν τὰ νεῦρα, καὶ τὰς σάρκας, καὶ τὰς ἀρτηρίας, καὶ τὰς φλέβας. ἐπεὶ, ὅταν μὴ ἰχυρῶς ἀποπληθύνῃ θνήσκῃ, ἔνια δ' τοιαύτων σὺ ἀφικνεῖται ἐς ὄσέων ψιλώμα, ἀλλ' ἐπιπολαμότερα ἐκπίπην. ἢ ἔνια δ' ἔδξε ἐῖς ὄσέων ψιλώμα, ἀφικνεῖται, ἀλλὰ ἐπιπολαμότερα ἐκπίπην. ἢ ἔνια δ' ἐν ταύταις τὰς ἀσθενείας σὺ ἐσιν ἐν ἴσασόν τε καὶ βραδύτερον τὰ ὄσέα, ἐν ὁσῶν ἐκροσῆται. ἢ ἀσθενείας ἀσθενείας δὲ μάλιστα καὶ τοιαύται ἰητέρι. ἢ ἐπὶ δὲ γὰρ φεβρώτερος ἐσιν ἢ πρὸ ἰητέρι. καὶ ἰητέρι πρῶτη δὲ πᾶσι τοιαύτοις. αὐτὰ γὰρ ἐαυτὰ κείνη μόνον. ἢ τῆς τε διαίτης ἐπιμελῆσαι καὶ, ὡς καὶ δυνάμιν ἀπύρετος ἐσιν. καὶ ἐν ἰητέρι δὲ καὶ οἱ σὺ πρὸ τὸ σῶμα.

7 Si enim is cui resectio fit, dolore affectus fuerit, & corpus nondum mortuum fuerit ea parte qua ressecatur, magnum periculum est ne præ dolore animi deliquium incidat. Talia vero animi deliquia multos jam evestigio peremerunt.

LXXXI. Femoris itaque os tali modo denudatum octogesimo die abscedere vidi. Tibia tamen huic homini circa genu vigesima die ablata fuerat, aut ut mihi videbatur etiam citius. Non enim simul, sed ad majorem providentiam facere quid mihi visum fuit. At tibiæ ossa ex ejusmodi denigratione circa mediam tibiam, sexagesimo die mihi deciderunt, quæcunque ex ipsis fuerunt denudata. Differt equidem & curatio à curatione, ad hoc ut ossa denudata citius aut tardius decident. Differt etiam compressio à compressione, prout vehementior aut debilior fit, ad hoc ut citius aut tardius nervi denigrati moriantur, carnes item & arteriæ ac venæ. Nam quæcunque non vehementer intercepta moriuntur, ex talibus quædam ad ossium denudationes non perveniunt, sed magis in superficie decidunt. Propter has igitur causas, non unum numeri nomen tempori poni potest, in quanto singula ex his judicantur. Assumere vero valde oportet tales curationes. Sunt enim magis horridi aspectus curationis, & curatio lenis omnibus talibus sufficit. Ipsa enim seipsa solum judicant. Et circa visum diligentiam adhibere oportet, ut pro viribus febris exors sit: & in justis figuris corpus collocare. Justæ autem hæ sunt, ut neque sublimius elevatum

καμψαμ ἐξ ἐκείστος ἐξέφυνης.
 12 διαστάσις ἧ ὀστέων σημεῖον, καὶ
 τὴν φλέβα, καὶ καὶ τὴν βραχίονα
 25 ἠλομένω Διφ. ψαύονη. ταύτα
 ἧ παχέως Διφ. παρῶ. ἐκ γνηῆς
 δὲ βραχύτερα τὰ κείτω ὀστέα
 30 ἔσινεσθ' " πλείων. 13 τὰ δὲ
 ἐργάταια πήχεσθ' δούτερον χι-
 ρός, τρίτον δακτύλων. βρα-
 χίων δὲ καὶ ἄμσθ' ἐγκρατέσε-
 ρα " Διφ. τὴν τροφὴν. 14 ἡ δὲ
 ἐτέρη χεὶρ Διφ. τὰ ἔργα, πλείω
 ἐπ' ἐγκρατέσερη. μινύθησις ἧ
 σαρκῶν. εἰ μὲν ἐξω ἐξέπεσεν, εἴ-
 σω. εἰ ἧ μὴ, ἐς τὸναντίον ἧ ἐξε-
 πεσεν. ἀγκῶν ἧ, ἢ μὲν ἐξω ἢ ἔσω
 ἐκῶν, καὶ ἄσασις μ' ἐν γήμα-
 30 τι ἐργασίω, τὴν πήχην κινῶ, πρὸς
 βραχίονα. 15 ἧ δὲ 15 μαχάλλω
 ἀναλαβὼν ταμῖν ἀνακρεμά-
 σαι. 16 ἀγκῶν ἧ ἀκρω ὑποθεῖς
 ἢ ὑπὸ τὸ ἄρθρον βάρσθ' ἐκ-
 κρεμάσαι, ἢ χερσὶ καλαναγκά-
 σαι. ὑπερεμωρηθένσθ' δὲ ἔσθ'
 ἀρθρῶ, καὶ ὑπὸ χρω γὰρ τοῖσι γέ-
 νερσιν. ὡς τὰ ἐν χερσίν. 17 ἐπί-
 16 θεσις ἐν τέρτω τῶ γήματι, καὶ
 ἀνάληψις, ἔσθ' ἧσις. τὰ δὲ ὀπι-
 17 θεν ἐξέφυνης ἐκείνοια διορ-
 θῆν τοῖσι γένερσιν. 18 ἄμα ἧ δέῃ
 ἐν τῇ διορθώσθ', καὶ τοῖσιν ἐτέ-
 18 ροισιν ἢ δὲ πρὸθεν, ἀμφὶ
 " ὀπίον σιωφλέμενον, ὀπίον,
 19 ἐν καμψοῦντα ἄμα διορθῶσθ'.
 35 19 " ἢ δὲ " ἑτεροκλινῆς ἧ ἐν τῇ
 διορθώσθ', ἀμφοτέρω ἄμα χερῶ
 ποιέσθ'. τῆς ἧ μελέτης, κινῶν τὸ
 20 γήμα καὶ ἧ ἐπίδεσις. 20 δυνάμει
 ἧ ἐκ τῶ Διφ. στάσις κινῶν ἕμ-
 πίπθ' πᾶντι. 21 δὲ ἐμβολέαν
 καὶ μὲν ὑπερεμωρησίως ἐμβάλλ-
 21 λον. καὶ ἧ ἐκ καταστάσισθ'. καὶ ἧ
 ἐκ περιστάσισθ'. 21 αὐτῶ δὲ
 ἐκ

est. 12 At diffidentium inter se
 offium indicium, qua vena in bra-
 chio scinditur, ad contactum patet.
 Hæc vero celeriter callo obducun-
 tur. Quibus à primo ortu ista con-
 tingunt, iis ossa infra noxiam bre-
 viora evadunt, 13 plurimum vero
 quæ cubito sunt proxima, deinde
 ea quæ in manu, postremo quæ in
 digitis. Brachium autem & humerus
 propter nutritionem validiora eva-
 dunt. 14 Manus item altera, propter
 opera, etiam longe validior est. At
 carniū imminutio, siquidem in
 exteriorem partem articulus prolapsus
 est, interiore parte fit, sin minus,
 contra quam exciderit. Cubiti
 autem gibbus ubi interiorem in
 14 partem, aut exteriorem exciderit,
 in habitu quidem angulari cubiti ad
 brachium communi reponitur. 15
 Ex ala nanque fascia excepta sus-
 pensio faciendā, 16 ad cubitum vero
 summum suppositum pondus ali-
 quod juxta articulum appenden-
 dum, vel manibus adurgendum.
 Tum suspenso in sublimi articulo,
 ossa manuum volis adducenda. 17
 Hoc in habitu deligatio, appensio,
 & positio velut in manibus fieri de-
 bet. At ubi posteriorem in partem
 excidit, de repente extensione facta,
 manuum palmis dirigendum, 18 si-
 mulque hæc in directione, tum in
 cæteris usurpanda sunt. Quod si
 priorem in partem prolapsio facta
 fit, circum linteum convolutum, & in
 justam molem sublatum, inflecten-
 do simul directio faciendā. 19 Sin
 alteram in partem inclinarit, cum
 directione simul utraque faciendā
 sunt. Ad curam autem communiter
 habitus & deligatio spectant. 20 Pos-
 sunt enim ex distensione communi-
 ter omnia contingere. Repositiones
 vero partim quidem in sublimi ele-
 vando, partim distendendo, partim
 vero circumoberrando fiunt. 21 Id-

ἐκ τῶν ὑπερβολῶν τῶν ἀη-
μάτων, ἢ τῆ ἢ τῆ, σὺ τῷ τί-
χι.

κ. Χεῖρὸς ὃ ἀρθρον ὀλιθαί-
νη, ἢ εἶσω ἢ ἔξω. " εἶσω δὲ τὰ 7
πλείστα. σημεῖα δ' ὄσημα.
ὡ μὲν εἶσω, ἐν κίμην ὅλας
40 σφῶν τὰς δακτύλους ἐ' δυνά-
ται. 2 ὡ δ' ἔξω, ἐκλεί-
νην. ἐμβολὴ δὲ, ὑπερ τραπε-
ζης τὰς δακτύλους ἔχων, τὰς μὲν
τείνην, τὰς δ' ἀντέινην. " τὸ
δὲ ἐξέχον, ἢ ἴσην ἢ πλείρην, ἅμα
ἀπὸ τῆν ὑπερσὺ καὶ κίμην κα-
τὰ τὸ ἕτερον ὄσεν, ὄγκον τὸ
μαλακὴν ὑποθεῖς, κ' ὡ μὲν
αὔω κατὰ σφῆρας τῶν χεῖρα,
ὡ δὲ κίτω, ὑπὸ βίω. 3 ἴσως
ὀθονίοισιν. 4 ὅλη δὲ ἡ χεῖρ ὀλι-
θαίνη ἢ εἶσω ἢ ἔξω. " μάλιστα δὲ 2
ἔσω. ἢ ἔνθα ἢ ἔνθα. ἔστι δ' ὅτε ἢ
ἐπίφυσις ἐκινήθη. ἔστι δ' ὅτε τὸ
ἕτερον τῶν ὄσων διέση. τῆσιν
45 κατὰ τῆσιν ἰχυρὴ ποιητέη. καὶ
5 τὸ μὲν ἐξέχον ἀπὸ τῆν, τὸ δ'
ἕτερον ἀντιπῆν. δύο εἶδεα ἄ-
μα καὶ ἐς τῆσιν καὶ ἐς τὸ
πλάγιον. ἢ χεῖρ ἐπὶ τραπε-
ζης, ἢ πλείρη. 6 παλίγκητα
δὲ καὶ ἀχῆμονα, " τῷ μὲν χεῖρ-
3 νω κρατῶνται ἐς χεῖρσιν. ἴ-
σις ὀθονίοισιν, ἐν τῆ χεῖρ καὶ τῷ
πῆχει. 7 καὶ νάρθηκας μέλει
δακτύλων πῆναι. " ἐν νάρθη- 4
ξιν δὲ δεῖνται ταῦτα, πυκνό-
τερον λύφην ἢ τὰ κατήγματα, καὶ
κατὰ χεῖρσιν πῆναι χεῖρσιν. 8 ἐκ
γλυκῆς δὲ βροχῶν τῆ ἢ χεῖρ γί-
νεται. 9 καὶ ἢ μινύθῃσιν σα-
508 κῶν μάλιστα τῶν πῆναι ἢ ὡς τὸ
ἐκπῆναι. 10 πύξη μὲν ὃ ὄσεν
μὲν. δακτύλος δὲ ἀρθρον ὀλι-
θον μὲν ὄσην " ἐ δὲ γὰρ- 5
φειν.

que dum habitus in hanc vel in il-
lam partem excedunt, celeriter
adhibetur.

x. Manus articulus interiore aut
exteriore parte luxatur, plurimum
vero interiore. Cujus rei signa ma-
nifesta sunt. Siquidem intro pro-
labitur, digiti ipsi in rotum flecti,
2 si extra, intendi nequeunt. Re-
positio fit digitis supra mensam po-
sitis, si partim quidem extendun-
tur, partim etiam in diversa con-
tenduntur, idque quod eminent, aut
prominentiore palmæ parte, aut
calce simul in anteriorem partem
protrudatur, & inferiore parte ad
alterum os, molle aliquid in tumo-
rem sublatum supponatur, si supe-
riore quidem parte eminent, manu
conversa, sin inferiore, supina. 3
Curatio linteis perficitur. 4 At
tota manus in interiorem vel ex-
teriorem, vel in hanc, vel illam
partem luxatur, interiorem ve-
ro maxime. Est ubi offis accre-
mentum emovetur, interdum
quoque alterum os diffidet. His
valida distensio adhibenda, & 5 os
quidem eminens protrudendum,
alterum vero contra propulsan-
dum, unaque duobus modis in
posteriorem partem & in latus, aut
manibus supra mensam, aut calce
impulsio fieri debet. 6 Quæ vero
rursus excandescunt & deformita-
tem habent, tempore quidem ad
usum firmantur. Curatio linteis
simul cum manu & cubito adhibe-
tur, 7 ferulæque ad digitos usque
apponendæ. Hæc ferulis deligata,
crebrius quam fracta resolvenda,
& copiosiore perfusione fovenda.
8 At manus à primo ortu luxata
brevior evadit, 9 & carnes altera
ex parte quam luxatio facta est,
potissimum imminuuntur, 10 ad-
ulto vero ossa permanent. Digiti
articulus luxatus facilis quidem
cognitu,

Φειν. ἐμῶσλή δὲ αὐτῆ ἤδε. κα-
 παλείνωται ἐς ἰθὺ, τὸ μὲν ἐξέ-
 ρον ἀπωθέν, τὸ δὲ ἐναντίον ἀν-
 τωθέν. ¹¹ ἴσως δὲ ἡ περσο- 6
 ἡκαστα τοῖς ὀθονίοισιν ἐπίδρασι.
 μὴ ἐμπέσον γὰρ ἐπιπαρῶνται
 ἐξωθεν. ἐκ γλυκῆς δὲ ἡ ἐν αὐ-
 ξήσῃ ἐξαρρήσαντα τὰ ὀστέα. ¹²
 βραχυκώεται καὶ τὸ τῆ ὀλιγῶ-
 5 μάθ. καὶ σάρκες μινύθασαι
 τάναντία μάλιστα, ἢ ὡς τὸ ἐκ-
 πλωμα, κὺξημῶν δὲ τὰ ὀστέα
 μῆρῃ.

χι. Μηρῶ ἀρῆρον ἐκπίπτει
 καὶ τῶσπερ τεσσαράς. ἔσω
 πολέϊστα. ἔξω δούτερον. ¹ τὴ ² 8
 δὲ ἄλλα ὀμοίως. " σημεῖα. κρι- 1
 νὸν μὲν τὸ ἕτερον σκέλθ. ἰδίον
 δὲ τῆ μὲν εἶσω, ὡρῶ τὴν πε-
 εῖνον ψαύεται ἡ κεφαλῆ. ³
 ἐυγκάμπτου ἐκ ὀμοίως. δο-
 κέτ δὲ μακρότερον τὸ σκέλθ,
 καὶ πολὺ, λὺ μὴ ἐς μέσον ἀμ-
 φότερα ἄγων ὡρῶ τείνης. ⁴
 καὶ γὰρ οὐκ ἔξω οὐκ πᾶς καὶ τὸ
 γῆν ῥεπῆ. λὺ ⁵ μὲν οὐκ ἐκ γε-
 10 νέης, ἢ ἐν αὐξήσῃ ἐκπέσει, βρα-
 χύτερα ὁ μικρός. ⁶ ἥσων δὲ
 κνήμη, " καὶ λόγον δὲ τ' ἄλ- 2
 λα. μινύθασαι δὲ σάρκες, μά-
 λιστα δὲ ἔξω. ⁷ ἔτσι καὶ 3
 κνήκων ὀρθῶσται, καὶ ἐσλέον-
 ται ἐπὶ τὸ ὑγιές. " λὺ δὲ ἀνασ-
 κῶζονται, σκίμπωνι ἐνὶ ἡ δι-
 σιν ὀδοπαρέκσι. ⁸ τὸ δὲ
 σκέλθ. ἀρῶσπιν. " ὅσω γὰρ
 μέσον, τῶσ ῥῶον. ⁹ λὺ δὲ
 κὺξημῶν, τὰ μὲν ὀστέα μέ-
 νη. αὐ δὲ σάρκες μινύθασαι,
 ὡς περὶ ῥῆσιν. ¹⁰ ὀδοπαρέκ-
 σαι δὲ " περιεραφῶσιν ὡς 6
 ῥῶες. " ἐν δὲ τῶ κενεῶν καμ- 7
 πύλοι ἐπὶ τὸ ὑγιές ἐξίχου-
 ἔον.

cognitu, neque scriptione indiget.
 Reponitur autem in directum
 contendendo, & quod eminet pro-
 trudendo, & quod contra est re-
 trudendo. ¹¹ Curatio vero est ac-
 commodata quæ per lintea fit de-
 ligatio. Nisi enim restitutus fuerit,
 exteriorē parte callum contrahit.
 Quæ à primo ortu aut dum ado-
 lescunt ossa. prolapsa fuerint, ¹² ea
 infra luxationem breviora eva-
 dunt, & carnes adversa ex parte in
 quam prolapsio facta est potissi-
 mū imminuuntur. Adulto vero of-
 sa eadem magnitudine permanent.

χι. Femoris articulus quatuor
 modis excidit, plurimum interio-
 rem in partem, deinde in extero-
 rem, ² aliis vero modis similiter.
 Hujus rei indicium commune
 quidem alterum crus, intro vero
 emoti proprium ubi in interfoe-
 mineo coxæ caput tactu percipi-
 tur, ³ neque similiter crus infle-
 ctunt. Crus vero multo longius
 videtur, nisi utroque in medium
 adducto distensionem feceris. ⁴
 Etenim pes & genu exteriorē in
 partem feruntur. ⁵ Si igitur à pri-
 mo ortu, aut dum incrementum
 accipiunt, exciderit, femur brevius
 evadit, ⁶ quam calamitatem minus
 tibia, cætera vero pro ratione fen-
 tiunt. Carnes autem imminuunt-
 re, maxime tamen parte extero-
 re. ⁷ Ii in dirigendo corpore ne-
 gligenter se gerunt, & ad sanum
 crus convolvuntur. Quod si do-
 gantur, scipione uno vel duobus
 innixi incedunt, ⁸ crus vero at-
 tollunt. Quo enim brevius, eo
 levius est. ⁹ Quod si jam adultis
 istud accidit, ossa quidem eadem
 magnitudine perseverant, carnes
 tamen quo ante dictum est modo
 imminuuntur, ¹⁰ & crus circum-
 volvendo, velut boves incedunt.
 Ad lateris autem inanitatem in-
 curvantur,

15 ἔοντες. ¹¹ " τῷ μὲν γὰρ ἀνάγκη 8
 ποδαῖν, ὡς ὀρέη, τῷ δ' ἀ-
 ποδαῖν. ἔ γὰρ διωιάται ὀρέην,
 ὡς ὡς οἱ ἐν ποδὶ ἔλκῳ ἔχον-
 τες. κατὰ δὲ τὸ ὑγιές, πάλ-
 λιον ξύλω " τῷ σώματι ἀνι- 9
 κητέσθαι. ¹² " τὸ δὲ σιναρὸν τῆ 10
 χεὶρ ὑπὲρ τῆ γέναι^ο κατὰ-
 ναγκάζεσθαι ὡς ὀρέην ἐν τῇ με-
 ταδόσθαι τὸ σῶμα. ¹³ " ἰγία κῆ- 11
 τωθεν εἰ χρῆται, κῆτωθεν ἥσσον
 μινύθει καὶ ὀσέα, μάλλον ὅ σῆ-
 κες.

XII. " Τῷ δὲ ἔξω τῶναν- 9
 τία καὶ τὰ σημεῖα, καὶ αἱ
 εἰσπίτες. καὶ τὸ γένυ, καὶ ὁ πῆξ
 ἔτω ρέπθ βαρῆ. ταῖσι δὲ ἐν
 αὐξήσθαι ἢ ἐκ γλυκῆς πυθῆσθαι, 20
 " ἐκ ὀμοίως ἔξωαύξεται. ² 1
 κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἰγίον
 ἀνωτέρω πνὶ ἐκ ὀμοίως. ³ οἱ-
 σι δὲ πυκνὰ ἐκπίπτει εἰς τὸ
 ἔξω αὐδὶ φλεγμονῆς, " ὑπερ- 2
 τέρω τῷ σκέλθ χρῆσθαι. ⁴ ὡς-
 ὡς ὁ μέγας τῆς χεὶρὸς δάκτυ-
 λῳ. μάλιστα γὰρ ἔτῳ ἐκ-
 πίπτει φύσθαι, οἷς μὲν ἐκπίπτει
 μάλλον ἢ ἥσσον. καὶ οἷς μὲν
 ἐκπίπτει χαλεπώτερον ἢ ῥῶον.
⁵ καὶ οἷσιν ἐλπὶς ἥσσον ἐμπε-
 σεῖν. καὶ οἷσιν σῶσθαι ἀκὴ τέτυκ.
 καὶ οἷσι πολλάκις ἐκπίπτει,
 ἴησις τέτυκ. ⁶ ἐκ γλυκῆς δὲ ἢ
 ἐπ' αὐξήσθαι, ἢ ἐν νόσῳ. μῆ-
 λιστα γὰρ ἐν νόσῳ. ἔστι μὲν
 25 ὡς, οἷσιν ἐπισφρακελίθαι τὸ
 ὀσέον. " ἄλλο καὶ οἷσι μὲν πῆ- 3
 ρη πάντω. " ἥσσον δὲ ἢ τὸ ἔσω, 4
 μὲν χρῆσθαι ἐπιμεληθῶσιν. ⁷
 ὡς τε καὶ ὅλα βαρῆνοιες τῷ πο-
 δὶ, " Διερρήπτειν Διὰ μελέ- 5
 τῆς πάλαιας. ταῖσιν νηπιωτά-
 ταισιν ἐαθῆντα κακῆται. ⁸ ἐπι-
 μεληθῆντα.

curvantur, sani cruris extra pro-
 minente coxendice. ¹¹ Hoc enim
 ut subeat ad vehendum necesse est,
 illud vero ut extra feratur. Neque
 enim vehere potest, non magis
 quam quibus pes ulcere laborat.
 Ad cruris quoque sani latus baculo
 corpus fulciunt. ¹² Crus vero læ-
 sum manu super genu posita adur-
 gent, quo inter ambulandum cor-
 pus vehat. ¹³ Coxendice infra si
 utatur, infra etiam ossa minus
 imminuuntur, carnes vero ma-
 gis.

XII. At exteriorem in partem
 emoti femoris, contraria tum si-
 gna, tum status sunt, genuque ac
 pes introrsum paulo spectant. Qui-
 bus hæc dum adhuc adolefcunt,
 aut à primo ortu contingunt, iis
 crus non æque augetur, ² eadem-
 que ratione coxæ articulus paulo
 supra eminent non similiter. ³ Qui-
 bus vero frequenter exteriorem in
 partem citra inflammationē pro-
 labitur, ii humidioere crure utun-
 tur, ⁴ non secus ac manus pollex,
 qui maxime suapte natura excidit,
 quibus quidem magis aut minus
 excidit, partim vero ægrius aut
 facilius prolabitur. ⁵ Est ubi cele-
 rius recondi spes est, & quibus nul-
 lam curationem recipit, interdum-
 que sæpius excidit, & curationem
 admittit. ⁶ A primo vero ortu aut
 in adolescentia, aut per morbum
 ubi ista contingunt, ac præcipue
 certe per morbum, interdum qui-
 busdam os syderatur, quinetiam
 quibusdam non omnia eveniunt,
 minus tamen quam quibus intro-
 luxatio facta est depravantur, si
 proba & diligens curatio adhibea-
 tur, ⁷ adeo ut toto pede insistentes,
 plurima adhibita diligentia in
 utranque partem propendeant.
 Quæ si in infantia neglecta fue-
 rint, vitiantur, ⁸ adhibita vero
 cura

μεληθέντα δὲ ἄφελέταυ τῶν 6
 ρι ὄλοις. ἥσων δὲ ἡ μινύ- 7
 θασιν. ὅσιν δ' αὖ ἀμφοτέ- 8
 ρα ἕτως ἐκπέση τῶν ὀστέων,
 ταῦτα παθήματα. 9 ὁ δὲ 9
 σαρκὸς μὲν, πολλὴ ἔσται, ἐξε-
 χέγλασθαι. ροικὸι μηροί. 10 ὡς 10
 μὴ ἐπισφακελίση. εἰ κυφοὶ τὰ
 αὐτῶν ἰχίον ἡρόισιν, ὑμηροὶ μὲν,
 30 αὐαῦξέες ἢ τὸ σῶμα, πολλὴ κε-
 φαλῆς.

XIII. Οἷσι δὲ ὀπισθεν, ση-
 μεία, ἔμωροθεν λαπαρώ- 10
 τερον, ὀπισθεν ἐξέρον. πᾶς 1
 ὀρθός, συγκάμπειν ἔδωίω- 2
 ται, εἰ μὴ μὲν ὀδύνης, ἐκ- 3
 τείνην ἤκιστα. 2 τῆτοις σκέ- 4
 λῶ βραχύτερον. ἀπὲρ ἔδ' 5
 ἐλαυνύην δωίωλαι καὶ ἰγνύλω,
 ἢ κατὰ βεσῶνα, ὡς μὴ πᾶ- 6
 νυ ἀρη. 3 ἔδ' ἐσυγκάμπειν 7
 ἡγεῖται ἐν τοῖσι πολέσεισι τὸ
 αὐτῶ ἄρθρον τὸ πρῶτον ἡγι- 8
 νὸν τῆτο ἄρθροισι, νύροισι,
 μυσίν, 4 ἐντέροισι, ὑτέρας,
 ἄλλησι ταύταις. τῆ ἰχίον τὸ 9
 ὀστέον κατὰ φέρεαξ ἐς τὸ γλα-
 35 τόν. Δὲ τῆτο βραχὺ, καὶ 4
 ὁ, ἡ ἐκτείνην ἔδωίωται. 5
 σάρκες παντὸς τῆ σκέλεω
 ἐν πᾶσι μινύθασιν. ἔφ' οἷ- 10
 σι δὲ μάλιστα, καὶ οἷ, εἶρη).
 τὰ ἔργα τὰ ἑαυτῆ ἕκαστον 11
 τῆ σώματι ἔργαζόμενον μὲν
 ἰχίον δὲ γέον δὲ κακῆται,
 πολλὴ κῆπε, πυρετῆ, φλεβ-
 μωῆς. καὶ τὸ ἔξω, ὅπ' ἐς 12
 σάρκα ὑπέκκωσι, βραχύτε-
 ρον. τὸ 6 δὲ ἔσω, ὅπ' ἐπ'
 ὀστέον πρῶτον, μακρότερον. 7
 ὡς μὲν ἐν ἡξηνόμοισι μὴ
 ἐμπέση, ἐπὶ βεσῶσι καμ- 13
 πύλοι ὀδοιπορέσει, καὶ ἡ
 ἐτέρη

cura toto crure utilitatem fen-
 tiunt, minusque quodammodo
 imminuuntur. At quibus hunc in
 modum utraque ossa exciderunt,
 his noxiis afficiuntur, 9 pleniores
 quidem sunt, præterquam interio-
 re parte, admodum prominentibus
 exteriori in partem natibus
 conspiciuntur & femoribus in-
 trorsum obtortis. 10 Ii nisi syde-
 rentur, aut gibbosi superiore co-
 xæ parte evadant, salubriter qui-
 dem degunt, corpore tamen mi-
 nus, capite excepto, augmentur.

XIII. Quibus autem postero-
 rem in partem femur prolapsum
 est, hæ notæ adsunt, pars anterior
 mollior est, posterior prominet, pes
 rectus est, crus inflectere non nisi
 cum dolore queunt, extendere ve-
 ro minime, 2 his crus brevius eva-
 dit. Sed neque hoc nisi valde
 sustollant, tum ad poplitem tum
 ad inguen extendere possunt, 3 ne-
 que in plurimis superior articulus
 primus flecti incipit. Quod com-
 mune est articulis, nervis, muscu-
 lis, 4 intestinis, uteris, aliisque
 hujusmodi. His coxendicis os de-
 clive in natem fertur, quam ob
 causam, quodque crus extendere
 nequeunt, breve evadit. 5 Totius
 cruris carnes in omnibus immi-
 nuuntur. In quibus autem maxi-
 me, aut ubi ista contingant, di-
 ctum est. Corporis pars quæque
 ubi sua munia obierit, robur qui-
 dem accipit, si vero otietur, vi-
 tiatur, præterquam si lassitudine,
 febre aut inflammatione tentetur.
 Quod etiam exteriori in partem
 prolapsum est, eo quod in ceden-
 tem carnem excidit, brevius effi-
 citur, 6 quod vero in interiori,
 eo quod supra os prominet, lon-
 gius. 7 Quibus igitur adultis re-
 positum non fuerit, ii ad inguina
 curvati incedunt, & alterum po-
 plitem

ἑτέρη ἰγνύη κἀμπλεται. " σή- 14
 40 Ἰσοι μάλισ' κινῆται. 8" χή- 15
 εἰ τὸ σκέλῳ καὶ λαμβά-
 κη " αὐτὸ ξύλα, ἡ δὲ ἐθελῶσιν. 16
 " ἡ δὲ ἰγνὺ γὰρ μακρότερον ἢ, & 17
 βήσεται. ἡ δὲ βίβνη, βρα-
 χύ. 9" μινύθσις δὲ σαρκῶν, 18
 αἰσι πόνοι καὶ ἡξίσις ἐμωροθεν.
 καὶ τῷ ὑγείῃ κατὰ λόγον. οἷσι
 δὲ ἐκ γήνησις, ἢ αὐτορμόρι-
 σιν, ἢ τῷ νόσῳ, ἐνόσησε καὶ
 ἕξαρθρα ἐχέουτο, " ἐν αἷσι εἰρή- 19
 σεται, " ἔτοι μάλιστα κακῶν- 20
 ται, Διὰ τὴν τῶν νόσῶν καὶ
 ἀρθρῶν ἀρθρίαν. 10" καὶ τὸ γῆνυ 21
 Διὰ τὰ εἰρημῆρα συγκακῆνται.
 " συγκακῆμμένον ἔτοι ἐχονίσις, 22
 ὀδδιπορέσιν ἐπὶ ξύλα ἐνὸς ἢ δύο.
 45 τὸ δὲ ὑγείας, ἄσαρκον Διὰ χεῖ-
 σιν.

plitem inflectunt, ima pedis planta
 vix terram attingunt, ⁸ manu crus
 prehendunt, si absque baculo in-
 cedere velint. Qui si longior fue-
 rit, non ingredientur, quod si in-
 gredientur brevem esse oportet. ⁹
 Carnium autem fit imminutio si
 laborent & crus in usum admitta-
 tur, velut ante dictum est. Quod
 & integro cruri pro ratione acci-
 dit. At quibus ex primo ortu, aut
 per adolescentiam, aut per mor-
 bum affectio ista aut luxatio con-
 tingit, (quibus vero in morbis id
 fiat dicetur) ii maxime propter
 nervorum & articularum igna-
 viam, noxiam sentiunt. ¹⁰ Genu
 quoque ob enumeratas causas vi-
 tium sentit, quo inflexo, baculo
 uno aut duobus innixi, incedunt.
 Crus vero integrum qui in usum
 admittitur, bene habitum est.

XIV. " Οἷσι δὲ ἐς τὸ ἐμωρο- 11
 θεν, σημεῖα τὰναντία. ὀπίθεν
 λαπαρόν. ἐμωροθεν ἐξέχον. ἡξι-
 στα ξυγκάμπισιν ἔτοι τὸ σκέ-
 λῳ, μάλιστα δὲ ἐκτείνεσιν.
² ὀρθὸς πᾶς. σκέλῳ ἴσον. " πῆρ- 1
 να βραχεῖ ἄκρως ἀνέσταλλται.
 " ἢ πονέσιν μάλιστα ἔτοι αὐ- 2
 πῆκα. καὶ ἔρον ἴαχεται μάλι-
 στα ἐν τῆτοισι τοῖσι ἕξαρθρή-
 μασιν. ³ " ἐν γὰρ τόνοισι ἐγκη- 3
 ται τοῖσιν ἐπιχαμροισι. ⁴ τὰ ἐμ-
 ωροθεν κατὰ τέταται. αὐαυξία.
 νοσῶδεα. ταχύνθησιν. τὰ ὀπίθεν
 σολιδῶδεα. " οἷσιν ἡυξημένοι- 4
 509 σιν, ὀδδιπορέσιν ὀρθῇ πῆρην
 μάλλον βαμνοντες. ⁵ οἱ δὲ ἡδύ-
 ναυτὸ μέγα πωροσάνην καὶ πα-
 νυ. " οὐρσιν δέ. " μινύθ δὲ
 ἡκίσις. ⁶ τῆτοισι δὲ ἢ χεῖσις
 αἰπία. μάλιστα δὲ ὀπίθεν. 7
 " Διὰ παντὸς τῆ σκέλεσιν ὀρθό- 7
 περοι, τῆ μείρις ξύλα δέονται
 κατὰ

XIV. At quibus priorem in par-
 tem femur excidit, iis contraria
 signa adfunt, posteriore parte mol-
 le est, anteriore prominet, crus hi
 minime inflectunt, maxime vero
 extendunt, ² pes rectus est, crus
 æquale, calx summus paulum
 contractus aut hi statim dolore
 præcipue conficiantur, urinaque
 imprimis in his luxationibus sup-
 primitur. ³ Femoris enim caput ad
 insignes nervos incumbit, ⁴ loca
 anteriora contenta sunt neque in-
 crementum fumunt, morbis &
 maturæ senectuti obnoxia reddun-
 tur, posteriora in rugas contracta.
 Quibus adultis ista contingunt ii
 recti inambulant, calce magis in-
 cedentes. ⁵ Ac si admodum pro-
 gredi valeant etiam valde (calce
 incedunt.) Pedem autem per ter-
 ram trahunt. ⁶ Femur minimum
 ob usum, præcipue vero postero-
 re parte. ⁷ Toto crure erectiones
 mediocri baculo ad crus affectum
 indigent. Quibus vero ex prima
 origine

κατὰ τὸ συναρόν. οἷσι δὲ ἐκ γυνεῆς ἀξανακόμενοι, ἡρεσῶς μὲν ἐπιμεληθεῖσιν, ἢ ἡρεσῶς ὡσπερ τοῖσιν ἠυξημένοισιν. ⁸ ἀμειληθεῖσι δὲ βραχὺ ἐκτεταμένον. " *παρῆται γὰρ τέπεισι,* ⁸
⁵ *μάλιτα ἢ ἐς ἰθὺ, τὰ ἀρῆρα.* " *αἷ* ⁹
δὲ τῆ ὀστέων μείωσις καὶ αἷ τῶν
σαρκῶν μινυθήσεις καὶ λόρον.

xv. " *Μηρῶ δὲ κατὰ τασίς* ¹²
μὲν ἰσχυρῆ. καὶ ἢ διόρθωσις κρινή,
ἢ χερσῶν, ἢ σκελετοῦ, ἢ μυχλῶ.
τὰ μὲν ἔσω στρογγύλω, τὰ δὲ ἔξω
πλάται. " μάλιτα δὲ τὰ ἔξω. ¹
² " *καὶ τὰ μὲν ἔσω, ἀσχοῖσιν ἀκρο-*
στέμνον ἐς τὸ ὑποξήρον ἔμμη-
ρῶ. καὶ ἐλάσι ³ *δὲ καὶ στω-*
δέσι ⁴ *σκελετών, κρεμάσθη*
Διφλείπονα σμικρὸν τὸς πό-
δας. ἢ ἔπειτα πηλῶντα ἐκ- ³
¹⁰ *κρεμαδῶν αἷ λῖνα ἐν τῇ διορ-*
θῶσῃ. ἀμφοτέρω ἀμὰ ποιεῖν-
τα. " καὶ τὸ ἐμπερθεὶν τῶν ⁴
ἰσχυρόν. καὶ τοῖσιν ἐπέροις, ⁴ *ἢ κ-*
σα δὲ τῶν ἔξω. " ἢ ἔξω ἰσπε-
⁵ *σας ὡσπερ ὡμῶ ὑπὸ τῶν*
χεῖρας οἷς ἔσω. τοῖσι γὰρ ἀλλοι-
σιν ἦσον. ἢ ἢ κρεμναγμάτης ⁶
δὲ μετὰ Διφλείσι ⁶ *μάλι-*
τα τῶν ἐμπερθεὶν ἢ ὀπίθεν, ἢ
ποδὶ, ἢ χεῖρὶ ἐφίξασθαι, ἢ σκε-
λετοῦ.

xvi. " *Γόνυ δὲ δὴ ἠγέτερον* ¹³
ἐγκῶν ¹³ *Διφλί τῶν δὲ καλῶν*
καὶ δὴ φῶν. διὸ καὶ ἐκπί-
πῆ καὶ ἐκπίπῆ ῥῶον. ἐκπί-
πῆ δὲ πηλῶσιν ἔσω, ἀπὸ
καὶ ἔξω. ² καὶ ὀπίθεν. ἐμσο-
¹⁵ *λαὶ δὲ ἢ ἐκ τῆ ἐκκῶσιν.*
φῶν, ἢ ἐκκαλῶσιν ὀξέως. ἢ
ἐκκαλῶσιν ταμῆς ὀξῶν ἐν
ἰγνύῃ τῆς ἀμφὶ τῶν ἔξω-
φῶν, ἐς ὄκλασιν ἀφῆναι τὸ
σῶμα.

origine adolescentibus hæc contin-
 gent, ii si probe & diligenter cu-
 rentur crure non secus ac adulti
 utuntur. ⁸ At neglectis paulum ex-
 tentum est. Ipsi enim quod ad re-
 ctum habitum maxime spectat, ar-
 ticulis capti sunt. Ossium autem &
 carniū imminutiones pro ratione
 contingunt.

xv. Coxæ autem valida quidem
 distensio & directio communis est,
 quæ vel manibus, vel affere, vel
 vectis molitione præstatur. Et lu-
 xationem quidem quæ ad interiora
 fit, rotundo, quæ ad exteriora, lato
 veste moliri decet, præcipue vero
 quæ ad exteriora. ² Quæ certe in in-
 teriorem partem prolapsa sunt, utri-
 bus ad eam cruris partem quæ in
 angustum tenuatur appositis curare
 convenit, simulque cum distensione
 & crurum deligatione suspensio ad-
 hibenda, diductis paulum pedibus.
³ Deinde manibus implexis quen-
 dam appensum esse oportet, qui inter
 dirigendum simul utraque præstet.
 Itaque reponendi ratio luxationi ad
 anteriora & cæteris abunde convenit,
⁴ minime vero ei quæ fit in ex-
 teriora. Lignum etiam velut in hu-
 mero ad manum subtentum, quibus
 ad interiora luxatio facta est, con-
 venit, aliis vero minus. ⁵ Deorsum
 autem impelles cum distensione
 præcipue anteriorum aut posteriorum
 partium, aut manu, aut pe-
 de, infidere, aut affere uti convenit.

xvi. Genu cubiti gibbo ob suc-
 cinctam & commodam ejus natu-
 ram benignius est, ideoque facilius
 excidit & reponitur. Sæpius autem
 interiorem in partem, sed & in exter-
 iorem & ² posteriorem prolabitur.
 At reconditur subita flexione &
 excalcitracione, aut si circa obvolu-
 tum fasciæ globulum in poplite po-
 situm, ut de repente corpus in genua
 flectatur

σῶμα. 3 " μέγιστα αὐτῆ τῶν
 ὀπίσθεν. διύαιται δὲ καὶ κα-
 τατὴ νόμῳ μετρίως, " ἄσ-
 πῆ ἀγκλὸν ἐμπίπλη τὰ ὀπί-
 σθεν. τὰ δὲ ἔντα, ἢ ἔντα, " ἐκ
 τῆ συγκεκρόμευθαι ἢ ἐν κα-
 τατῆσι. μέγιστα δὲ αὐτῆ τὸ
 ὀπίσθεν. 4 ἄλλο καὶ ἐκ κα-
 τατῆσι μετρίως ἢ διόρ-
 θωσις ἅπανσι κρινή. 5 ἡ δὲ
 μὴ ἐμπέσι, τοῖσι μὲν ὀπι-
 σθεν ἐπιπέσι πλὴν & διύαιται.
 ἀπὸρ ἐδὲ τῶσι ἀλλοιζί,
 20 πῆνυ τί. 6 " μινύθῃ δὲ ἐμ-
 ρῆ καὶ κνήμης ὁσέον τὸ ἐμ-
 πῆσθεν. ἡ δὲ ἐς τὸ εἴ-
 σω, βλαμώτεροι. 7 μινύ-
 θῃ δὲ τὰ ἔξω. ἡ δὲ ἐς τὰ
 ἔξω, γαυσότεροι. χαλοὶ δὲ
 ἦσον. κατὰ γὰρ τὸ πα-
 χύτερον ὁσέον ὀπίσθεν. 8 μινύθῃ
 δὲ τὰ ἔσω. 9 ἐκ κνήμης δὲ ἢ
 ἐν αὐξήσῃ, κατὰ λόγον τὸν
 πῆσθεν.

XVII. Τὰ δὲ κατὰ τὸ σφυ-
 ρὸν κατὰ τὰσι ἰαχυρῆς δεῖ-
 ται, " ἢ τῆσι χερσὶ, κατὰρ-
 θῶσι δὲ ἅμα ἐμψότερα
 ποιδύσης. κρινὸν δὲ πῆσι. τὰ
 δὲ ἐν πῶδῃ, ὡς τὰ ἐν χερσὶ
 ὑγιῶσι. 2 τὰ δὲ ἐν τῇ κνήμῃ
 συμκρινανέοντα, " καὶ μὴ ἐν-
 25 πῆσνυ ἐκ κνήμης, καὶ ἐν
 αὐξήσῃ ἐξαεθρήσαντα, ταῦτα
 ἀκαὶ ἐν χερσὶ. 3 ὅσοι δὲ πη-
 δήσαντες ἀνώτερον ἐσηλῆσαν
 τῇ πτέρῃ, ὡς ἐν Δυσκίῳ τὰ
 ὁσέα, καὶ φλέβας ἐγχρω-
 θῶσι, καὶ νεῦρα ἀμφι-
 θλασθῶσι, ὅταν κνήμη-
 ται, εἰμ τὰ δυνάτα, κίν-
 δυνῶ μὲν σφικκίλῶσι τὸν
 σῆμα περὶ γὰρ πῆσθ-
 Tom. I I. χεῖν.

flectatur permiseris. 3 Idque præci-
 pue luxationem in posteriora resti-
 tuit. Possunt quoque quæ postero-
 rem in partem luxantur, moderata
 extensione, non secus ac cubiti gib-
 bus, suum in locum reverti. Quæ
 vero in hanc vel illam partem ex-
 cesserunt, flexio, aut calcium
 impulsio, aut extensio reponit, præ-
 cipueque hæc quod posteriorem in
 partem excidit. 4 At quæ moderata
 extensione fit restitutio, omnibus
 communis est. 5 Ac nisi repositio
 facta fuerit, neque ubi posteriorem
 in partem excidit, sed neque cum
 alas in partes excessit, flecti admo-
 dum queunt, 6 femoris vero & tibiæ
 in anteriore parte imminuitur. Ac
 si interiorem in partem excidit, ii
 valgi magis evadunt, 7 exteriori-
 bus autem partibus imminuuntur.
 Quod si exteriorem in partem pro-
 lapsus est, vari magis, claudi vero
 minus efficiuntur. Crassiore nan-
 que ossis parte gestantur, ac 8 inte-
 rioribus partibus imminuuntur. 9
 At quibus à primo ortu aut dum
 adolescent luxatio facta est, ii quo-
 modo prius dictum est se habent.

XVII. Quæ circa malleolos lu-
 xantur, valida intensione, quæ per
 manus aut alia hujuscemodi adhi-
 betur, opus habent, ac directione
 quæ simul utrunque efficiat: Quod
 omnibus commune est. Quæ vero
 in pede contingunt, velut ea quæ in
 manu fiunt, curationem accipiunt.
 2 Quæ cum tibia consensionem ha-
 bent, & à primo ortu exciderint,
 aut dum adhuc corpus augetur lu-
 xentur, eandem quam in manu cu-
 rationem habent. 3 At quibus ex
 alto defilientibus in calcem innixis,
 ossa defident, venæ subter cutem
 effunduntur, ac nervi contundun-
 tur, ubi hæc gravissima contigerint,
 periculum quidem est ne iis sydera-
 ta ossa per totam vitam negotium
 iii facessant.

χείν. 4 κ' ῥοικώδη μὲν παύσεα, 2
 τὰ δὲ νεύρα ἀλλήλοισι κρινω-
 νέοντα. ἔπειτα ἔοισιν αὐτὰ κατὰ 3
 γαίαν, ἢ ὑπὸ τρώματός, οἷα ἐν
 κνήμη, ἢ μηρῶν, νύκτων ἀπολυ-
 γέντων, ἀκρινανεί τετέοισιν, 5
 30 ἢ ἐξ ἄλλης' κατὰ κλίσιος ἀμε-
 λές ἐμελάνθη ἢ πτέρην, καὶ 6
 τετέοισι παλιχρωτώτατα ἐκ-
 ταιστεῖαν. 7 ἔστιν ὅτε πρὸς σφα-
 κελισμῶ γίνον) ὑπερ- 4
 οξέες, λυγρῶδες, τρομάδες,
 γνώμης ἀπ' ἄλλοι, ταχυτάνα-
 τοι. καὶ ἐπιφλεσῶν ἀμυρρόων
 πελιώσις, καὶ γαστριανόσις.
 ἢ σημεῖα τῶν παλιχρωσιάντων, 5
 ἢ τὰ ἐκχυμώματα, καὶ τὰ με-
 λάσματά, καὶ τὰ πρὸ ταῦτα
 ὑπόσκληρα καὶ ὑπερῆρα ἢ. 8 6
 ἢ γὰρ ἐνὶ σκληρῶσιν πε-
 λιωθῆ. κίνδυνος μελανθῶσιν.
 ἢ δ' ὑποπέλια ἢ καὶ πέλια 7
 35 μάλα. καὶ ἐκχυμῶσιν, ἢ ὑπό-
 χλωρα ἔμαλτα, ταῦτα ἐν
 πῦσι πῖσι τοῖσιν ἀγαθὰ. 9
 ἢ ἴσις ἢ, ἢ μὲν ἀπύρεθι εἰσιν,
 ἐκθεορῶσιν. ἢ ἢ μὴ, μὴ, ἀλλὰ
 ποτὸν διδόναι ὀξύλυκου εἰ δέοι.
 10' ἐπίδεις ἢ, ἢ ἀρθρῶν συνή- 8
 σις. ἐπὶ ἢ ταῦτα μάλλον τοῖσι
 φλάσμασι ἔδονοισι πλέοσι
 καὶ μαλτακωτέροισι χεῖρα. 11
 πῖσι ἢ ἢ. ἢ ὕδαρ πλέοι 9
 πρὸς πρὸς ἀλλὰ τὰ πλεῖστα τῆ
 πτέρην. τὸ 12 ἢ ἢ, ὡς ἢ ἐπὶ 10
 δεῖσι, ὡς μὴ ἐς τὴ πτέρην ἀπο-
 πιεζῆ. ἀνωτέρω γνάθος, ἔσω
 40 ὄψεος. νάρθηξ μὴ χεῖρα.

faceffant. 4 Obtorta siquidem ossa
 evadunt, nervi quoque consensione
 inter se conspirant. Quibus item ex
 fractura vel vulnere, vel in tibia,
 vel femore, vel ex nervorum disso-
 lutione qui cum his communicant,
 sicut alioqui ex negligentiore decu-
 bitu, calx denigrata fuerit, 6 iis quo-
 que ex talibus recrudescere mala
 consueverunt. 7 Interdum ad syde-
 rationem febres accedunt valde
 acutæ, singultuosæ, cum tremoris
 sensu, mentem attentantes, & quæ
 præcipitem mortem afferunt, præ-
 tercaque venarum sanguinem fun-
 dentium livores & cancerationes.
 Recrudescantis morbi indicia sunt,
 ubi sanguis è venis sub cutem effu-
 sus, & quæ nigrescunt, quæque his
 vicina, duritiem aut ruborem ali-
 quem contraxerint. 8 Etenim si cum
 duritie livescunt, ut nigrescant pe-
 riclitantur. Quod si sublivida, aut
 livida & mollia fuerint, & diffusa,
 aut ex virore aliquantulum pallida
 & mollia, hæc in omnibus hujus-
 modi bono sunt. 9 Curatio vero,
 siquidem febris absit, per veratrum
 confert, alioqui non exhibendum,
 sed potui aqua mulsæ acida (ὀξύλυκου
 vocant) si opus est, exhibenda. 10
 Deligatio quæ articulos compo-
 nat, atque in his magis conve-
 nit. Ad collisa pluribus etiam
 linteis & mollioribus utendum.
 11 In his minor compressio, &
 copiosa aqua convenit, plurima
 fasciæ parte ad calcem circun-
 jecta. 12 Figura ea sit quam deli-
 gatio requirit, ut ne in calcem ex-
 pressio fiat, supra genu ducta sit,
 beneque illic disposita, neque ferulæ
 adhibendæ.

XVIII. Όταν δὲ ἐκστῆ ὁ
 πῦς, ἢ μῦνος, ἢ ἐν τῆ ἐπιφύσει,
 ἐκπίπτει μάλλον ἐς τὸ εἶσω. εἰ ἢ
 μὴ ἐμπέσει, λεπιώσιν) ἀναχρό-
 νον ἰσχύς καὶ μὴρ καὶ κνήμης τὸ
 ἀντίον

XVIII. At ubi pes, vel solus, vel
 cum adnato osse excessit, interiorem
 in partem magis excidit, ac nisi re-
 condatur, coxæ, femoris, & tibiæ
 pars ex adverso luxationi respon-
 dens,

άντιον τῆ ὀλιθίματ².
 ἐμβολή ὡς ἡ καρπῆ. κατὰ
 τα³ς δὲ ἰσχυροτέρη. ἴσησι,
 νόμ⁴ αἰθρων. παλιγροτέ⁵
 ἦσον καρπῆ, ἡ ἰσχυράση.
 δια⁶ μείων. ἐλινυῖς⁷ γάρ.
 τὰ δὲ ἐν γλυκῆς μὲν ἢ ἐν
 αὐξήσῃ, κα⁸ λόρον τὸν ἀε⁹
 πνον. ἐπὶ τα¹⁰ σμικρὸν ὀλι¹¹
 θηκῆτα ἐν γλυκῆς ἔνια οἶά
 τε διορθῶται. μάλιστα δὲ
 ποδὸς κύλλα¹²ς. κυκλώ¹³
 σι¹⁴ γάρ ἐξ εἰς ἐστὶ τρέπ¹⁵.
 ἡ δὲ ἐν¹⁶ τα¹⁷ς κρο¹⁸
 πλάσῃν, κηρωτῆ ῥητινώδ¹⁹.
 ὀθόνια συχνά, ἢ πέλα²⁰
 τα, ἢ μολύδιον αε²¹σι²²
 δειν, μὴ γρωπῆ. ἀνάλη²³
 ψις, τὰ τε γήμα²⁴ ὀμολογεί²⁵
 τω.

XIX. ἢ Ἐξαρρή¹
 συν² ἐλκ³ ποιησά⁴ ὡμα⁵ ἐξί⁶
 ρη, ἐά⁷μα ἀμείνω, ὡ⁸σι
 δὴ μὴ ἀπεωρέσ⁹ται, μὴ δ¹⁰
 ἀπαναγκάζεσ¹¹ται. ἢ ἐν¹²
 πιοσ¹³ρή. ἢ σπλῆ¹⁴ειν οἰ¹⁵
 νηροῖσι θερμῶ¹⁶τιν (ἀπι¹⁷ς γ¹⁸
 τρεῖσι τὸ ψυχρὸν κακόν)
 καὶ φύλλο¹⁹ς. χ²⁰μῶ²¹ δ²²,
 ἐξ²³οἰ²⁴ς ῥε²⁵ρ²⁶ω²⁷π²⁸ω²⁹ροῖ³⁰ς τῆ³¹
 σεί³²πης εἰνεκα³³ μὴ κα³⁴
 πλάσ³⁵ειν, μηδ³⁶ ἐπιδ³⁷ειν.
 δια³⁸ια λεπ³⁹τή. ψύχ⁴⁰. ἢ
 πολ⁴¹ύ. πίε⁴²ξις. ἀνάγκη.
 γήμα⁴³ τα⁴⁴ξις. ἐδ⁴⁵ένα⁴⁶ μ⁴⁷
 οἷ ταῦτα πάντα ὀλέθ⁴⁸ρα.
 μεί⁴⁹ριος δὲ θερμ⁵⁰ό⁵¹ν.
 τες χ⁵²ω⁵³λοι ἀγ⁵⁴ρω⁵⁵ς. ἡ γάρ
 π⁵⁶ο⁵⁷δ⁵⁸ος ἰσχυ⁵⁹ται, π⁶⁰ες
 ἀνασπ⁶¹ᾶται, καὶ ἡ π⁶²η ἄλλη
 κατὰ λόρον, ὅσ⁶³τα ἔ⁶⁴ μέλα
 ἀφίστανται. μικρὰ γάρ, ἡ
 λ⁶⁵ῶται, ἀ⁶⁶ρω⁶⁷τω⁶⁸τ⁶⁹λ⁷⁰ῶται
 λεπ⁷¹τῶ⁷²ς
 τ⁷³ρεῖ⁷⁴ων

dens, temporis successu extenuan-
 tur. ² Repositio eadem quæ primæ
 juncturæ manus debetur, contentio
 vero vehementior, ³ curatio pro le-
 ge articulorum. Quod si quiescant,
 minus quam in prima manus jun-
 ctura morbus recrudescit, & ⁴ quod
 quietem agunt tenuior victus ratio
 imperanda. Quæ vero à primo ortu
 aut dum adolefcunt contigerunt,
 eam quæ prius dicta est tractatio-
 nem postulant. Deindenonnullæ ex
 prima origine luxationes, si parum
 elapsæ fuerint, in statum naturalem
 dirigi possunt, ⁵ præsertim vero ubi
 pes intro convertitur & varus effi-
 citur. ⁶ Neque enim id uno modo
 contingit. ⁷ Hujus autem curatio-
 nem instituunt, quasi ceram fingen-
 do partibus conformatis ceratum
 quod refinam accipiat adhibitum,
 lintea copiosa, soleæ, aut plumbea
 lamina non ad cutem alligata. Ad
 quæ partis exceptionem, & corporis
 habitum accommodatum esse oportet.

XIX. Quod si luxata vulnerata
 cute extent, finire ea præstat, ita
 sane ut non dependeant, neque re-
 tro adducantur. Curatio vero cerato
 quod picem habeat, ² aut spleniis
 vino madentibus calidis (his enim
 omnibus frigus nocet) instituenda,
 & foliis, per hyemem autem lanis
 fordidis. Ac neque integumentis
 gratia quicquam imponendum, ne-
 que deligandum, ³ victus ratione
 tenui utendum. Frigus, pondus
 multum, compressio, vis adhibita,
 habitus corporis constitutus, hæc
 sane omnia certam habent perni-
 ciam. ⁴ Mediocriter autem curati,
 turpiter claudi fiunt. Etenim si ista
 pedibus contingant, pes contrahitur,
 & si qua alia in parte, idem pro ra-
 tione evenit, ossa non admodum
 abscedunt. Parum enim nudantur,
 & tenuibus circum cicatricibus ob-
 ducuntur.

5 " τρεῖς τὰ μέγιστα κινδυνώ- 9
 ταια, κὶ τὰ ἀνωτάτω. 5 " ἑλπίς 10
 ἢ μόνη σωτηρίας, ἐὰν μὴ ἐμ-
 βάλλῃ, " πολλὰ τὰ κτ' δουλεύ- 11
 λες. 6 " χεῖρες ἄκρω. " ταῦτα ἢ 12
 ἀφ' ἧς τὰ τὸς κινδυνώεις ἐγγι-
 ρέειν ἐμὸ ἀλλήν, " ἢ τῆ ἀσώτου, ἢ 13
 τῆ δούτερι. 6 " ἢ μὴ, ἀφ' ἧς 14
 δεκά, ἢ κισυ τε ἔρτυα. " ἐμ- 14
 βολῆ ἢ οἱ μοχλίσκοι. " ἴησις δὲ 15
 ὡς κεφαλὴ ὀστέων " κὶ ἕρμη. 7 16
 " ἕλεσθω ἢ κὶ αὐτίκα. ἑπτὰ 17
 τοῖσιν ἐμὸ ἀπορροῖσι βέλιον
 ἢ ἄλλ. τὰ δ' ἄλλα δ' εἰδέναι,
 " διότι ἐμὸ ἀπορροῖων, θάνατοι 18
 τὰ μέγιστα κὶ τὰ ἀνωτάτω μεί-
 10 λιστα κὶ τύχιστα. 8 " πρὸς ἢ ἐκ- 19
 βαί, σπασμός, γάγγραινα, κὶ
 ἢ ἐμὸ ληθέντι ἐπιγλήτται ἢ
 τρεῖτων, ἐκὸ ἀλλοῦ ἐλπίς, εἰ
 ἢς ἄρα ἐλπίς. 9 " ἢ δὲ τῶν 20
 χαλόντων οἱ σπασμοί, ἀλλ'
 δὲ τῶν ἐν τῆόντων.

xx. " Αἱ δὲ δ' ἀπορροῖαι ἢ ἐν 17
 ἄρθρω, ἢ κτ' τὰ ὀστέα, μὴ αὐτῶ,
 ἀλλ' ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶ, ἢ ἀπὸ τῶν
 τῆ χειρῶ ἐγγὺς ἀσπασίον, ἢ
 μὴ αὐτίκα μάλια ληπορροῖαι
 ἀπορροῖων. " ἴησις, ὡς κεφαλῆς, 1
 ἕρμη. 2 " ἀπορροῖαι 2
 ἀπὸ τῶν σαρκῶν, κὶ ἐν τρώματι
 ἀπὸ τῶν ἀπορροῖων ἀπορροῖων, κὶ ἐν
 15 ὀστέων ἀπὸ τῶν ἀπορροῖων, κὶ
 ἐν δὲ σπασμοῖς ἀπορροῖων, 6 οἱ-
 σι μὴ μέρ. ἀπὸ τῶν κτ'
 βραχίον. ὀστέα τε κὶ ἀσπασίον
 ἀπὸ τῶν ἀπορροῖων, πολλοὶ ἀπορροῖων-
 ται ὡς τῶν ἄλλων ἀπορροῖων.
 3 " εἰ μὴ ἐν ἀπορροῖων ὀστέων, 3
 αἱ μὴ ἀπορροῖαι ταχεῖαι, αἱ ἢ
 ὀστέων ἀπὸ τῶν ἀπορροῖων, ἢ αὐτὰ
 ὀστέα. 4 " ἀπὸ τῶν ἀπορροῖων, ἢ
 ἀπὸ τῶν ἀπορροῖων, βραδύτερον δὲ. 4
 " δεῖ

ducuntur. Horum quæ maxima, &
 quæ valde supra, periculi sunt ple-
 nissimæ. 5 Unica vero spes salutis, si
 non reponantur, præterquam quæ
 sunt ad digitos, & ad summam ma-
 num. Ac in his ubi periculum præ-
 dixeris, ad repositionem aggredi
 oportet, aut primo, aut altero die,
 6 sin minus, ad decimum, quarto
 minime. Repositio fit per vectium
 molitionem, curatio autem qualis
 in capitis ossibus, & per calida. 7 Ve-
 ratro quoque etiam statim, deinde
 quibus repositio facta est, uti præ-
 stat. In reliquis probe nosse conven-
 nit, ad repositionem maximorum
 præcipue & superiorum, etiam
 celerrimas mortes consequi. 8 Pes
 autem ubi excessit, convulsio-
 ne & cancro tentatur. Quod si
 repositione facta, quid hujusmo-
 di supervenit, sola spes est, si qua
 restat, ut ejiciatur. 9 Neque enim
 ab his quæ laxant, verum ab
 his quæ intendunt, convulsiones
 fiunt.

xx. At præcisiones quæ in ar-
 ticulo aut circa ossa contingunt,
 dum non superiore parte, sed
 ad pedem, prope ad manum fiant,
 ex his supersunt, nisi statim fe-
 re animi defectione intereant.
 1 Iis eadem curatio quæ capiti, &
 per calida debetur. 2 Ex sydera-
 tione tamen carniū, tum ubi
 vulnera sanguinem profundentia
 constringuntur, tum ubi ossium
 fracturæ comprimuntur, & ex
 vinculis denigrationes contingunt,
 & quibus pars femoris & brachii
 excidit, ossaque & carnes de-
 cidunt, multi supersunt, cum,
 si qua alia, facile tolerantur. 3
 Quibus igitur ossa fracta sunt,
 celeres quidem circum abruptio-
 nes fiunt, ossa autem qua par-
 te nudantur decidunt, tardius
 tamen. 4 Inferiores autem vul-
 nere

μία, ὡς τε παλίας. " μὴ κα- 4
 ταρῆσαι δὲ καὶ ἰητρὶς φά- 4
 λη, μὴ κενεαγγέντα. 4 ὡς
 ἀπύρετον εἶη. " ἐπίδρασις, ὡς 5
 νόμος. " ἡ δὲ πάρωσις, ἐν εἶ- 6
 κροσιν ἡμέρησι. χαῖνον γὰρ. 5
 ὡς δ' ἀμφιφλασθῆ, " φυμα- 7
 πία καὶ βηχῶδες. καὶ ἔμμη- 7
 τοι. καὶ πλυσθῆς ἐσφακέλι-
 σον. ὡς γὰρ πλυσθῆ ἐκά- 8
 ψῆν " ἀπὸ πάντων τόνου εἰ- 8
 σί. " τὰ δ' ἀπὸ καταπίσεως 9
 35 ἥσον δὲ δυνάμει ἐξιδιώασαι.
 χαλεπώτερον δὲ τὰ αὐὰ φρε-
 νῶν ἐξιδιώασαι. " οἷσι δὲ πε- 10
 τὴν ἐσσωαύξεται, ἀλλ' ἢ σκέ-
 λη καὶ χεῖρες, καὶ κεφαλή,
 " καὶ ἡμῖνοι σὺν ὄσασιν, ὡς γὰρ 11
 χεῖρας μὲν πᾶς νέσθαι ῥύεται,
 ἀνὰ χρόνον δ' ἐπισημαίνεται,
 δι' ἀνὰ καὶ τῶν νεωτέροισιν.
 ἥσον δὲ κακῆτης. 7 " εἰσὶ δὲ, 12
 οἱ δὲ φάρως ὡς γὰρ, οἷσιν ὄ-
 σαρκιν καὶ πρὸς ἀδὲς τρά-
 πεται. 8 ὀλίγοι δὲ τὰ τῶν πε-
 ρὲ ἐξήκοντα ἔτα ἐδίωσαν.
 " ἀπὸ καὶ ἐς τὰ πλάγια Δι- 13
 σπύματα γίνονται. " σωματικὰ 14
 40 δὲ καὶ τὰ ἁγῆματα, ἐν οἷσιν αὐ-
 κλακίαν. " καὶ ἐξ ἀπορῆ- 17
 σιας. 9 " πολλοὶ δὲ καὶ ἁγῆμα 16
 ἐπίσταν, καὶ ἔμμηνοι ἐχθροῖ.
 " ἢ μελίτη ἡσιν. 10 " ἐπίδρα- 17
 σις ὡς νόμος. " δυνάμει τὰ 18
 ὡσθῆται ἀπεκείως. 11 ἐπί τῶν 19
 ἀπαλῶν " ἡσυχία. " σιγῆ, 20
 " ἁγῆματα. " καὶ ἰητρὶς ἀφροδι- 21
 σια. " ἀπὸ οἷσιν αὐὰ μα, ἀνω- 22
 δυνάμει τῶν κλακίαν μῶν, 23
 καὶ φιλοποροφώτερον χρόνοι. 24
 σιν 12 " οἷσιν δὲ καταλειπόμεν 25
 μὲν ὡς ἐσθῆται ἐπομιμνήσκῃ ἐν 26
 ποροσιν, ἡσιν, καὶ σι, " τοῖ- 27

σι μὲν ἀπ' ὅσας μέχρ' ὅσας, μὴ αὐτὸ δέ. " λὺ δὲ μετα- 28
 ζῦ, μὴ πέρλυ. 13 μὴ δὲ ἐπι- 29
 45 πολλῆς " σφακελισμός. καὶ 29
 τὰ ἐμμετὰ πηροῦσθαι. 14 ἐ-
 ρήσεται ἀπαντα τὰ ἐπισηόν-
 τα ὀρατέ. λόγους δ' ἔ μὴ
 βράμαθα. πόμαθα. γάλπθ.
 ψύχθ. χῆμα. ὅπι καὶ φάρ-
 μακα, τὰ μὲν ξηρά, τὰ δὲ
 ὑγρὰ, τὰ δὲ πυρρὰ, τὰ δὲ
 μέλαινα, τὰ δὲ λευκὰ, τὰ
 ὄσφυρνα, 15 ἐπὶ ἑλκὸς ἔτω καὶ
 δέχεται.

XXII. " Νόμοι ἐμβολῆς 19
 καὶ διορθώσι, νόμοι μο- 1
 χλός. " σφωίσι, " ὑπό- 1
 σονθ μὲν ἀνάγκη. μοχλός 2
 δὲ ὡς ἀνάγκη. 2 τὰ δὲ ἐμ- 2
 βλητέα ἢ διορθωτέα ἀναγ- 3
 κάσθαι δεκτέοντα. " ἐν αὐτῷ 3
 511 ἐκαστῷ ἡμέρῃ μέλλη ὑπε-
 ραιωρηθῆσθαι. τὸ δ' ἐκαστῷ
 ὑπερτέτα ὅθεν ἐξέθη. 3 τῆ-
 πο δὲ ἢ χερσίν, ἢ κρεμασμοῦ,
 ἢ ὄνοις, " ἢ ὑπερπ. 4 χερσὶ 4
 μὲν οὖν ὁρτῶς καὶ μέρσα.
 χερσὶν δὲ καὶ ἀγκῶνα ἀπο-
 ρρη ἀναγκάσθαι. χερσὶν μὲν
 ἐς ἴνυ ἀγκῶνθ. 5 ἀγκῶνα
 δὲ ἐργῶνιον ὡς βραχίονα
 ἔχοντα. " εἶον ὡς τῶ βρα- 5
 χίονι τὸ ὑπὸ τῶ χεῖρα ὑπο-
 τήρομον. 6 ἐν αὐτῷ δὲ δα-
 κτύλος ποδός. χερσὶ. 6
 5 ὑπόμαθ, τὸ ἐξ ἀναγ- 6
 κάσθαι δὲ καὶ " ἀναγκά- 6
 σθαι. τὰ μὲν ἄλλα ὑπὸ χερσὶν
 ἢ ἀναγκάσθαι ἰκανῶς. κα-
 ταναγκάσθαι δὲ τὰ ὑπερέ-
 χοντα ἐς ἑδρῶν, πέρην ἢ ἕ-
 γαρι ἐπὶ ἴνυ. 7 ὡς τε κα-
 τὰ μὲν τὸ ἐξέχον, ὑποκεί-
 οῦται

ab osse ad os usque candens ferra-
 mentum demittas, ipsum autem non
 attingas. Quod si in intermediis
 costis fuerit, non in ulteriorem par-
 tem penetrandum, neque in summo
 adurendum. 13 Alioqui syderatio se-
 quetur, & curatio per linamenta
 experiunda, 14 de quibus dicentur
 omnia quæ intro subire, aut sub vi-
 sum cadere oportet. Verbis vero
 non satis explicari possunt, neque
 cibaria, potiones, calor, frigus, cor-
 poris habitus. Tum quod medica-
 menta partim quidem sicca, partim
 vero humida, quædam etiam fulva,
 quædam nigra, quædam vero etiam
 alba, nonnulla quoque acerba, 15
 ea; hoc modo adhibita, cum victus
 ratione ulceris curationem faciunt.

XXII. Reponendi & dirigendi
 quædam lex est, tum quæ per vectis
 molitionem instituitur, tum per cu-
 neolum. Suppositus quidem asellus
 abducere; vectis vero adducere so-
 let. 2 Quæ autem reponenda aut di-
 rigenda sunt, ea extensione facta, in
 ea figura in qua unumquodq; supra
 finem suum sublime attolletur, ad-
 urgenda. Quod vero excessit, supra
 id unde excessit protrudendum. 3
 Istud autem manibus, aut appensio-
 ne, aut asellis, aut ad aliquid injectis
 vinculis, præstatur. 4 Manibus igitur
 ad partes utimur, primam vero ma-
 nus juncturam & cubiti gibbum ad-
 urgere satis est. Eam quidem quæ
 est ad manuum juncturam recta ad
 cubiti gibbum: 5 cubiti autem gib-
 bum eo habitu ut ad brachium rec-
 tum angulum efficiat, qualem in
 brachio, quod manui subtenditur
 reddit. 6 In quibus vero pedis aut
 manus digitos, in manus junctura,
 aut spinæ ex gibbo inclinatione,
 quod excessit intro cogere & adur-
 gendo compellere convenit. In re-
 liquis quidem propulsiones quæ
 manibus fiunt, abunde sunt. Emi-
 nentia

8^ο δαμ ὄγκωσ συμμετρῶν μαλ-
 θακόν. 8^ο καὶ δὲ τὸ ἕτερον. 7
 μ σωρ δὲ ὡς ῥεθὶ ὠφέδν ὀπί-
 σω καὶ κείτω, ὡς τε ἔσω, ὡς
 τε ἔξω ἐκπεπίωκη. 9 τὰ
 δὲ ἐκ πωλακίων, τὰ μὲν ἀπω-
 θείειν, τὰ δὲ ἐντωθέν ὀπί-
 σω ἀμφοτέρω, καὶ τὸ ἕτερον.
 τὰ δὲ ὑσώματα τὰ μὲν ἔσω,
 10 ἔτε πιαρμῶ, ἔτε βηχί, ἔτε
 φύσης ἐνέσθ, ἔτε σικίη. 8^ο δεῖ
 δὲ ἢ ἢ καὶ ἴσταισι. 10^ο ἢ
 δὲ ἀπάτη ὅπ οἶον τέ ποτε κα-
 ταχρῶτων τῶν σπονδύλων,
 καὶ τὰ λορδῶματα. 11^ο Δίε τιῶ
 ὀδῶν ὡς δακίη ἔσω ὀλιδοκί-
 να. 11^ο ταῦτα δὲ ταχύφρα 11^ο
 καὶ ῥά Δίε. τὰ δὲ ἔξω καὶ
 ταίσι, τὰ μὲν αὖ ἐπὶ πό-
 δας, 12^ο τὰ δὲ κείτω, τίνων-
 τία. 12^ο καὶ ἀνάγκασι δὲ 13^ο
 συγκαταίεσθ, ἢ ἔορη, ἢ πο-
 δὲ, ἢ σινιδί. 13^ο τὰ δὲ ἔνθα, ἢ
 ἔνθα, εἴπε καὶ ταίσι, καὶ
 ἐπὶ τὰ γήματα ἐν τῇ διαί-
 τη.

15. XXIII. Τὰ ἄρθρα πίν-
 τα εἶναι πλατεῖα. ἀρση-
 γέα. ἰχυρὰ εἰδέη. μὴ δὲ ῥά-
 κεσι ἀρση. τὸ λίχθω. ἐσθδῶ-
 δαμ περὶ ἢ ἐν τῇσιν ἀνάγκη-
 ς. 2 πάντα συμμετρη-
 μῶς, τὰ μήκεια. καὶ ὕψεια,
 καὶ ὄψεια. Δίε ταίσι οἶον μη-
 ρὲ τὸ πῶρ σφυρὸν δεδέσθω,
 καὶ αὖ τῷ γένατ. 3
 ταῦτα μὲν ἐς τὸ αὐτὸ τένον-
 τα. 4 ὡρὰ δὲ ἰζῶι, καὶ πε-
 εὶ μακράλας, καὶ καὶ πε-
 εινεον, καὶ μηρὸν, 5 τὰ με-
 πιδὲ τῆς δόχης. 4 τὸ μὲν τὸ
 σῆθ. τὸ δὲ ἐπὶ ὡσιν τέ-
 νοι. 5 ταῦτα δὲ ἐς τὸ ἰσθ
 ἄπει-

nentia vero supra aliquid collocata,
 calce aut sublimiore patinæ parte in
 suam sedem propellere oportet, 7 ita
 ut qua extant mollis globulus ac-
 commodate supponatur, 8 altera au-
 tem ex parte peritus aliquis retro &
 deorsum protrudat, five interiorem,
 five exteriorem in partem prolapsa
 sint. 9 Quæ in obliquum inclinant,
 partim protrudere, partim retru-
 dere utrinque & ex altera parte
 oportet. At spinæ ex gibbo inclina-
 tiones, quæ quidem interiorem in
 partem fiunt, neque sternutamento,
 neque tussi, neque flatu immisso. ne-
 que cucurbitula restituntur, ve-
 rum aliqua distensione opus est. 10
 In errorem autem inducuntur,
 quod, velut aliquando fractis verte-
 bris contingit, etiam spinæ intror-
 sum inclinationes præ dolore into-
 luxationem fecisse videantur. 11 Hæc
 vero celeriter & facile coalescunt.
 Quæ exteriorem in partem incurvan-
 tur, partim quidem quæ supra sunt in
 pedes distensio, partim vero quæ in-
 fra contrario modo facta restituit. 12
 Impulsio, vero cum distensione, aut
 infidendo, aut pede, aut asserere fieri de-
 bet. 13 Quæ in hanc vel illam partem
 obliquantur, si quæ admoveatur di-
 stensio, ac præterea corporis habitus
 adhibita victus ratione, restituit.

XXI II. Quæ ad usum sunt accom-
 modata, ea omnia lata, blanda, specio
 valida esse oportet. Neque linteæ ante
 convoluta esse debent, præparata ta-
 men ante, quam vis adhibeatur, 2 om-
 nia, moderata tum longitudine, tum
 latitudine, tum crassitudine. Velut in
 femoris distensione, quod est ad mal-
 leolum & supra genu deligari debet,
 3 & per hæc quidem eodem distensio
 fieri. Juxta lumbos autè & circa axil-
 las, & ad interfemineum, & femur,
 vincula injici debent, ac media sui
 parte, 4 partim quidem ad pectus,
 partim vero ad dorsum tendere. 5

Hæc

ἄπαντα τειρόντων περιεφεθέντα.
 20 ἢ πρὸς ὑπεροφθεά, ἢ πρὸς ὄνον.
 ἢ ἐπὶ μὲν κλίνης ποίοντι, τῶν
 μὲν ποδῶν πρὸς ἐδὲν χερὶ ἑρεί-
 σμα. πρὸς δὲ τὸ ἕτερον, ξύλον
 ἰσχυρὸν πλάσιον ἡλυστοῦ ἡλυσ-
 τῶν ὅ ὑπερθεν ὑπεροφθεά πρὸς
 ταῦτα ἀνίστημιζόντα διατεί-
 νει. ἢ πολήμας κερύδαλας, ἢ
 κλίμακα διαθέντα, ἀμφωτέ-
 ρωθεν ὠφέλι. 7 ἢ τὸ δὲ κρινόν, 4
 οὐκ ἐξάπηχυς. οὐρ δὲ πη-
 χυς. πείχου ἀπιδάμης, ἔχου-
 σι ὄνας δύο ταπεινὰς, ἐνθεν
 κηρὶ ἐνθεν. 8 ἢ ἔχουσι δὲ κηρὶ 5
 κηρὶ μέσον συλίσκους ζυμμί-
 25 στας, ἐξ ὧν ὡς κλιμακίηρες
 ξεσάμ. ἐς τὴν ὑπερθεν τὴν ξύ-
 λω, ὡς πρὸς τὴν κατώμα. ἢ κη- 6
 τὰ γλύφους δὲ, ὡς πρὸς λωὸς
 λείας ἔχου, τετραδακτύλους
 δὲ κηρὶ κηρὶ βιάθου. 9 κηρὶ δια-
 λιπτεῖν ποσῶν, ὅσον αὐτῇ τῇ
 μαχλοσά ἐς διόρθωσιν ἐν 10
 μέσῳ δὲ τετραγώνου κηρὶ γλυ-
 φώ. ὡς τὸ συλίσκου ἐνθεν, ὡς 7
 πρὸς πρὸς ἐνθεν, ὡς πρὸς πρὸς
 τὸ κωλύσεν, ὡς, τὸ πρὸς πρὸς
 ὑπερμαχλοσά. ἢ κηρὶ ὅ σα- 8
 νίδου, ἢ ἐν τὴν τοῖχον τὸ ἀκρον
 κηρὶ γλυφώ πρὸς πρὸς πρὸς
 30 ἔμλκ, ὡς πρὸς τὸ ἀκρον. ἐπὶ ὅ γά-
 κηρὶ κηρὶ ἀναρτήσεν. ὑπερθεν-
 τα κηρὶ κηρὶ ἔνθου σύμμετρα.
 - xxiv. ἢ Οἷσιν ὅσεν δαπὸ 21
 ὑπερῶν ἀπῆλθε, μέση ἰξὶ ἢ
 πρὸς πρὸς πρὸς. 2 ἢ οἷ ὅ φλάμφοι
 κεφαλας αὐτὸ ἔλκεθου, ἢ πε-
 σσίδου, ἢ κηρὶ ἔξου, ἢ πεί-
 σαιθου, τὰ τῶν οὐκ οἷσι πρὸς ορι-
 μέα ἔρχεθαι δαπὸ κεφαλῆς κηρὶ
 πρὸς φάρυγγας, κηρὶ δαπὸ πρὸς κη-
 ρου ἐν τῇ κεφαλῇ. 3 κηρὶ ἐς τὸ
 κηρὶ

Hæc vero ad id quod subter est, quo
 omnia extenduntur, deliganda, sive
 ad pistillares fustes, sive ad asellum.
 In lecto igitur si istud moliare, hæc
 quidem lecti fulcra ad januæ limen
 affirmare oportet, ad altera vero
 lignum validum transversum obji-
 cere, 6 pistillaribus autem fustibus
 qui supra sunt ad hæc obnixis, di-
 stensionem facere, aut rotæ modio-
 lis defossis, aut scala disposita, utran-
 que in partem impellere. 7 In usu
 autem communi est asser sex cubi-
 torum, latitudinis bicubitalis, cras-
 situdinis dodrantalis, duos humiles
 asellos hinc & inde habens. 8 In me-
 dio quoque columellas habeat, in
 quas velut scalæ gradus expoliti in-
 figuntur, quæque ad subsistendum
 moderata ad lignum magnitudine
 se habeant, velut in demisso hume-
 ro contingit. Cava quoque lævia
 exsculpta, veluti quosdam alveos
 habere oportet, quatuor digitorum
 latitudine & altitudine, 9 tantum-
 que inter se distare, quantum ad di-
 rectionem, in ipsa per veterem molitionem,
 satis esse videatur. 10 In me-
 dio vero cavum in quadratam figu-
 ram exsculptum esse debet, in quod
 columella immittatur, quæ juxta
 interfoemineum posita, defluere
 corpus vetet, quando aliquanto la-
 xior immissa, molitionem quan-
 dam faciet. Oportet autem tabellæ
 lignæ, aut quæ summum in pa-
 riete quodammodo insculptum ha-
 beat, extremum protrudere, & in
 alteram partem vi impellere, sup-
 posito molli aliquo quod conve-
 niat.

xxiv. Quibus ex palato os dis-
 cessit, iis medius nasus defidit. 2
 Quibus vero caput colliditur, aut re
 aliqua incidente, aut frangente, aut
 apprimente, eorum nonnullis ex
 capite in fauces acria veniunt, & ex
 capitis vulnerere. 3 Ac ad jecur & fe-
 mur

ἤπαρ, καὶ ἐς τὸν μηρὸν, ἡ σὴ-
 μεία ὡρῶσθαι μῶτων καὶ
 ἐκπύρωσθαι, καὶ ἢ καὶ
 ὅπως, καὶ ὅσον Διαφέρει ταύ-
 τα πρὸς ἀλλήλα. ⁴ καὶ οἷσιν
³⁵ ἢ κατὰ τὴν ἰσχυρίαν, καὶ οἷσιν
 νεύριον ἀπεσπῶσθαι, καὶ οἷ-
 σιν ἐπίφυσις ἀπείρα. ⁵ καὶ
 οἷσιν, καὶ ὡς, ἢ καὶ ἐν ἢ δύο ³
 ἂν δύο ἔσιν, ἐπὶ τετέοισιν κίν-
 δωοι. ⁶ ἐλπίδες. οἷσιν κακὰ,
 καὶ ὅτε κακώστες θανάτω,
 ὑγείας ἀσφαλείας, καὶ ἀ-
 ἐμβολητέα, ἢ χειρτέα. καὶ
 ὅτε, καὶ ἀ ἔ, ἢ ὅτε ἔ. ἐπὶ
 τετέοισιν ἐλπίδες, κίνδωοι
 οἷα καὶ ὅτε χειρτέα. ⁷ καὶ
 τὰ ἐκ γυνῆς, ἔξαρθρα, τὰ
 αἰξάνοιμα, τὰ ἠξηνόμα,
 καὶ ὅ, ἢ ἴσασον, καὶ ὅ, ἢ
 βαρδύτερον, καὶ ὅ, ἢ χυλὸν,
 καὶ ὡς, καὶ ἔ. ⁸ καὶ διό-
⁴⁰ ἢ καὶ ὅτι μινυθείσιν, καὶ ἢ,
 καὶ ὡς, καὶ οἷσιν ἴσασον. καὶ
 ὅτι τὰ κατὰ γυνῆτα ἴσασον καὶ
 βαρδύτερον φύοιμα. ἢ ⁹ αἱ
 Διαστροφῆ καὶ ἐπιπυρώσεις
 γίνονται, καὶ ἀκὴ τετέων οἷ-
 σιν ἔλκεα αὐτίκα ἢ ὑστερον
 γίνονται. οἷσιν καὶ ὅσα κατὰ-
 ρεῖσι, μέτω ¹⁰ οἷσιν ἔ. οἷ-
 σιν κατὰ γυνῆτα ἐξίχεν, καὶ ἢ
 ἐξίχεν μᾶλλον, οἷσιν ἐκβά-
 νται, ἢ ἄρθρα ἐξίχρα παρῶ-
 νται, καὶ δι' αἰ ἐν οἷσιν ὀρῶ-
 σιν, ἐν οἷσιν ἀνοεῖνται. ἀμ-
 φι τὰ παθήματα, ἀμφὶ τὰ
 θεραπείατα, νόμοισι τῶ-
⁴⁵ σιν νομίμοισι. ¹¹ πρὸς ἐπι-
 δέσθαι, ὡρῶσθαι. ἢ πᾶ-
 ρεῖσι. κατὰ τὰς. διόρῳταις.
 ἀνάταρσις. ἐπίδελσις. ἀνά-
 ληψις. ἴσασον. ἢ μα. ἢ ὀ-
 νοι.

mur partium, ubi alia super aliam
 effertur, & luxationem fecerunt,
 notæ redundant, & quatenus, qua-
 que ratione, quantumque inter se
 differant, considerandum. ⁴ Quibus
 quoque acetabulum perruptum est,
 & quibus nervus aliquis divellitur,
 & quibus os adnatum perfractum,
⁵ tum quibus & quam ratione
 unum etiam, aut duo, (in quibus os
 geminum est) & quam eos peri-
 cula circumstant, ⁶ aut spes afful-
 geant, quibus desperatio, & quando
 tristis exitus impendit, aut certa sal-
 us imminet, & quam repositionē
 aut manus tractationem, & quando
 postulent, & quam minime, aut
 quando non. In his tum spes, tum pe-
 ricula prædicenda, tum qualia &
 quando sub manus tractationem veni-
 ant spectanda. ⁷ Tum quæ à primo
 ortu luxata adhuc incrementum ac-
 ciipiunt, aut jam acceperunt, & quod-
 nam citius, & quodnam tardius,
 quodq; claudum & quam ratione,
 quodq; minime existat. ⁸ Tum quam
 ob causam & quodnam imminutio-
 nem sentiat, & quam parte, &
 quonam modo, ac quibus ista mi-
 nus contingit. Est etiam animad-
 vertendum quod fracta citius aut
 tardius coalescunt, ⁹ aut perversio-
 nes & ossium ferruminationes sunt,
 eorumque curationes, quibus ulce-
 ra statim, aut quibus postea contin-
 gunt, quibus etiam ossa fracta mi-
 nora evadunt, ¹⁰ quibus minime,
⁵ quibus fracta cute emineant & qua-
 nam parte magis extant, quibus lo-
 co emoti aut exerti articuli com-
 pingantur, & quam ob causas in
 quibus sensui patent, in quibus
 mentis agitatione comprehendun-
 tur. ¹¹ Ad affectiones & curationes
 spectant quæ legitimis de deligatio-
 ne præceptis continentur, præpara-
 tio, exhibitio, distensio, frictio, deli-
 gatio, suspensio, collocatio, habi-
 tus,

12 " τὸ χαυνότατον 8
 τὰ χύματα φύεται. τὰ δ' ἐναντία 9
 ἐναντίως. " Διὰ τὸ φάσι. οἱ κυρ- 9
 τοί. ἀσχεροί. αὐτοὶ. 13 " τὸ 10
 ἐμπεσόν ὡς περὶ τὸ ἦν τὸ ἐκ- 11
 πεσόν ἔσται, ἔχει εἰς ἑξέπεσε.
 " νύκτων τὰ μὲν ἐν κινήσει, καὶ ἐν 11
 πάλαι ἐπιδολεῖ. 14 τὰ δὲ μὴ 12
 ἦσαν. " ἄριστον ἢ αὐτὴ ἐκπέσει, 12
 ἢ ἐκπέσει τὰ χύματα. περὶ τὸ μόνον- 13
 τι μὴ ἐμβόλην, μηδὲ πείρα- 14
 τῶνα. περὶ τὴν ἠκίστα ἀγκυ- 15
 51: να. 15 " καὶ τὰ ναρκώδη πάν- 13
 τα, ὡς τὰ χύματα ἄριστα, τὴν 14
 φλεγμονὴν παύει. 16 " τὰ 14
 λυπαρὰ μέρη, ἢ νεύρα, ἢ χόν- 15
 δρα, ἢ ἐπιφύσεις, ἢ διιστά- 15
 μέρη καὶ συμφύσεις. ἀδυνάτω 16
 ὁμοιωθῆναι. Διὰ τὸ φάσι τὰ 16
 χύματα πῶσι πάλαισι. 17 ἢ δὲ 16
 χύματα σάξιν. " ἐκδύαντων τὰ 16
 ἔχαστα, ἴσον. τὰ ἴσα ἐκπεσόν- 17
 τα ἠκίστα φλεγμονὴν. τὰ ἢ ἠκί- 17
 στα φλεγμονὴν, καὶ μὴ ἐπιτετα- 17
 5 πύθενται μάλιστα αὐτὴς ἐκ- 17
 πίπτει. 18 " καὶ τὰ ἐν ἐν κινή- 17
 ματι πειστέω, ἐν ᾧ μάλιστα 17
 ὑπερμαρωθήσεται, σκεπτόμενον 18
 ἐς τὴν φύσιν, καὶ τὸ τὸ πόν, " ἢ 18
 ἐξέσει. 19 διόρθωσις ὀπίσω ἐς ὀρ- 18
 θὸν καὶ ἐς πάλαιον. περὶ τὸ φάσι 19
 ἢ τὰ χύματα ἀνεκπύουσα. 20 ἀν- 19
 πώσασσι τὰ χύματα ἢ δὴ ἐκ πε- 19
 ραγωγῆς. " τὰ πάλαια ἐκ- 19
 πίπτουσι ἴσον ἐκπίπτει. ἀπὸν 20
 γύσι. ἢ νύκτων, ἢ ὅσων. νύκτων 20
 μὲν, " μήκει ἢ ἐπιδοσίν. 21 20
 ὅσων ἢ κοτύλης ὁμαλότης, κα- 21
 φαλῆς φαλακρότης. " τὸ ἐξέ- 21
 τεύον ποιέει. " ἀπὸν, ἔχεισι, 22
 10 καὶ ἠλικίαν. 22 " τὸ ὑπομύξον 23
 ἀφλεγμονῶν. 23

tus, temporum & victus ratio. 12
 Quæ laxa sunt citissime coalescunt,
 contra vero, quæ contrario se ha-
 bent modo. In perversionibus in-
 curvi fiunt, carne privantur & ner-
 vis. 13 Quod repositum & longius
 multo locum unde excessit supera-
 bit, quam quod loco motum est.
 Nervi qui in motu sunt & loco hu-
 more flaccescente, ii facile cedunt,
 14 qui vero non, minus. Optimum
 ubi quid excidit, citissime reponi.
 Si febris occupaverit, non tentanda
 repositio, neque quarto die, minime
 vero cubiti gibbum quinto die. 15
 Quæcunque etiam torpidum habent
 sensum, ubi inflammatio remiserit,
 quam citissime reponere optimum.
 16 Divulsa in nervis aut cartilagini-
 bus, aut adnato osse, aut dissidentia
 circa juncturas, in pristinum statum
 restitui nequeunt, sed in plerisque
 celeriter callum contrahunt, 17 usus
 autem servatur. Partes extremæ fa-
 cile excidunt. Quæ facile excidunt
 minime inflammatione tentantur.
 Quæ vero minime incalescunt, iis,
 si diligens curatio non adhibeatur,
 maxime rursus excidunt. 18 Exten-
 sio eo habitu quo maxime superat-
 tollentur fieri debet, natura & loco
 in considerationem adhibito. 19
 Qua parte excesserunt directio fiat,
 retro recta & in obliquum, propel-
 lenda autem celeri revulsione adhi-
 bita. 20 Jam vero cito revellere per
 circumactionem licet. Quæ fre-
 quentissime excidunt nullo negotio
 reponuntur. In causa est nervorum
 aut ossium solutio, nervorum qui-
 dem longitudinis aut incrementi,
 21 ossium vero, acetabuli æquabili-
 tas, capitis lævitas. Consuetudo
 usum facit. In causa quoque est cor-
 poris dispositio & habitus, & ætas,
 22 & mucus qui sine inflammatione
 subest. 23

xxv. " Οἷσιν ἔλκεα ἐγγί- 22
 νει,

xxv. Quibus ulcera statim facta
 sunt

το, ἢ αὐτίκα, ἢ ὀστέων ἐξίχον-
 των, ἢ ἔπειτα, ἢ ἢ κνησμῶν, ἢ 1
 πτηνισμῶν. ταῦτα μὲν ἀμύδι ἢ
 ἀψήτως λύσας ἢ πρὸς ἡρῶν ἐπί 2
 τὸ ἔλκεθ' ἐπιθῆεις, ἢ ἐπιθεῖν ὡς 3
 ἐπὶ τὸ ἔλκεθ' ἀποθεῖν ἢ δὲ γλυκὺ
 βαλλομένον. ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 4
 ταύτη ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 5
 αὐτὸ τὸ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 6
 τήρῃται ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 7
 τήρῃται ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 8
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 9
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 10
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 11
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 12
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 13
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 14
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 15
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 16
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 17
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 18
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 19
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 20
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ 21
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ

ἀλκιυρόνα ἐψήσας, μέχρως αὐ
 Διγλυφῆ, καὶ συμμίξας γλυκίαι
 οἴκας ξέσλω ἕνα, ἐγχυμάπτει. ποίη
 ἢ ἐ ἀμυαίαι ἀφαίρεισιν καὶ δύναι-
 μιν ἔζωας. διδασκῶ καὶ ἄρρωσιν ἢ μη-
 δικίω, καὶ τὸ ποτὸν Διγύρραινε
 ἀλδύρω, ἵνα τιλ δυνάμιν ἔζωας
 δὲ τρεφῆ τηρήσῃ.

Πῶς δεῖ φλεβοτομεῖν καὶ
 περὶ γρασιμῆς.

Ἄριστον εἰδέναι, πότε δεῖ τὸν
 ἴσπον αἷμα ἀφαίρειν, καὶ ἐν αἷς
 ὥραις ἐ ὅπως, ἐ λπὸ ὅσων φλεβῶν,
 καὶ Διγυμνώσκειν τὰς φύσας, καὶ τὰς
 ἐξείας. οἱ μὲν γὰρ εἰσιν οὗ Διγυμ-
 νῆμοι, οἱ ἢ ἰσχυροὶ, οἱ ἢ νοσεροὶ, καὶ τὸ
 αἷμα οὐκ ἐστὶ τὸ αὐτὸ, ἐδὲ ὁμοιον
 τοῖς πύρροις πᾶσιν, ἀλλὰ Διγυμνῆ
 τοῖς γράμμασι πρὸς ἕκαστον πά-
 θῃ. τὸ μὲν γὰρ λπὸ τῶν οὗ ἔχοντων
 ἴσπων αἷμα ἐστὶν οὐκ ἔστιν, καὶ πα-
 λυὸν καὶ ξυμπῶν. ἀφαίρειν τοίνυν, ἵνα
 μὴ πάθῃ ἐπιστῆ. τὸ δὲ τῶν μα-
 λακιστομῶν αἷμα ἐστὶ ποικίλον
 καὶ ἀφρώδες. τὸ ἢ τῶν κελιδώων
 αἷμα ἐστὶ μέλαν καὶ ἰξώδες. δεῖ ἔν
 πρῶτον ποιῆσαι τὸ ἴσπον ἐπὶ ἡμέ-
 ρας ἐξ χλωροφαγῆται ἐπὶ πεδιον
 σύμβριζον, ἐφ' ὅσον ἢ γράσις πρῶσι-
 νῆς τυγχάνει, καὶ λοιπὸν συλλέξει αἷ-
 μα νεαρὸν εἰς τὰς φλέβας, καὶ ἔσται
 οὐρανῶτερον. ἀφαίρειν ἢ τῆς ἡμέ-
 ρας ὥρα δούτερα. ἐπεὶ δὲ διελη-
 λύθαι τὸν περὶ τέτρα λόρον,
 λοιπὸν ἄρρωμέται, πῶς δεῖ ἔπιπασ
 αἷμα ἀφαίρειν. ἀρχεῖζιν χρεῖ,
 τὴν δὲ τόπον περὶ ὁμάειν ἀρχε-
 σῆσαι, ἢ τοὶ τὸν τραχίλον, καὶ πρῶ-
 ναλίειν, ἕως αὐ πρῶτα αἰσῶσιν
 αἰ φλέβας. μὴ μὲν τοὶ κατένειμα τὸ
 φλεβοτόμον καὶ βάλῃ, ἐπὶ ἐ
 θυμῶσιν τῆσαι τὸ αἷμα οὐκ ἔστιν.
 ἐαυ

gallo tantisper incocto, dum
 profus intabuerit, sextarius
 unus vini commixtus ingeri-
 tur. Sanguis, si [tantum] robur
 adest, ut mitti possit, detrahen-
 dus. Gramine aut medica pa-
 scendus. Aspergendus farina po-
 tus, ut eo [fultæ] animalis vires
 vegetæ ferventur.

De sanguinis missione & cibatu.

Nosse videtur optimum, un-
 de, quibus horis, quonam pacto
 & quibus modis sanguis fit equo
 dimittendus. Et naturas habi-
 tusque explorare. Siquidem non-
 nulli secunda constitutione præ-
 diti sunt, alii graciles, alii mor-
 bis patent. Et idem sanguis non
 inest, sed ne similis quidem om-
 nibus vitis invenitur, verum
 colore sanguis in unoquoque vi-
 tio diffidet. Eorum enim qui
 inoffensa valetudine degunt fan-
 guis bene temperatus est, copio-
 sus, flavus: quibus, ne vitium
 infideat, sanguis detrahatur.
 Elanguescentium sanguis varius
 est, & spumofus: sed eorum qui
 hordeationis vitium sentiunt est
 ater & glutinosus. Primum ita-
 que diebus senis equus viridi
 pabulo recreandus, nervosis cam-
 pis, quandiu [læta] farrago &
 suavis exit, quæ novum in venis
 sanguinem crect, & [sic] robu-
 stior equus reddatur. Sanguis
 hora secunda diei detrahatur.
 Sed postquam sermonem hac de
 re fecimus, superest, ut quonam
 deceat pacto sanguinem qui gra-
 vat, evocare, proponamus. Cer-
 vicem primum erectam oportet
 loro circumplecti, & tantisper
 contendere, dum tori venarum
 protuberent: neque scalpellum
 tamen penitus adigere: quan-
 doquidem si ferramento transfi-
 gatur vena, non temere coibit,
 erum-

ἐὰν Διφ.μπερές πλὴν δόξησιαν
διέλης. κροταίφους δὲ ἐὰν βέ-
λη λῦσται, ἀεὶ ὄσασκε αὐχενιστή-
ρα ἀεὶ πλὴν κεφαλῶν ἀεὶ τὰ
ἄλλα, μέχρως αὐτὸς Διφ.μαστῶσιν αὐ-
φλέβους, καὶ ὑπότεμνε, ὡς εἴρηται,
μὴ κτ' βάλθ.

Πρὸς σύλληψιν φοροάδθ.

Εἰ βέλη συλλαθεῖν φοροάδα,
κνίδας ὅσον εἰς τὸ σῶμα τῆς ἵππου.
εἰ τεκῶσα ἄπαξ καὶ δις φορὰς εἴη
ἔπι κλίνῃ, ἔτω ποίη, ἵνα συλλαθεῖ.
ἀνήσκει ὀξυδαφονά, σμύρνης
δραχμας ἰβ', κρόκος δραχμας δ',
λάσσης ἐπιμελῶς καὶ κατάρως,
καὶ ἀναπαλάσσης εἰς εἶδθ βαλά-
ναν ἀδράν, ἀρωσθή κατάρως ἀεὶ
πλὴν φύσιν τῆς ἵππου ἕως τῆς μή-
τρας. ἀρωσθάντλη δὲ πλὴν φύ-
σιν θαλατῆος ἀνεξεσμήνω, καὶ
ἐλάω ὅσον κοτύλη μιᾶ, καὶ
γλοιῶ Διφ.μαστῶσιν πλὴν ὄσφω
καὶ τὰ ἀδύα καὶ τὰ ἀρωσθ-
μήρα δις τῆς ἡμέρας, ἕως συλ-
λήψεται, καὶ παρ' ἡμέρας πέν-
τε ἢ ἐπ' α', γάλακτος κοτύλας
τρεις, ῥοδίνης τέπερτον, ἵππο-
εἰς δραχμῶν μίαν, πεπέ-
ρεως κρόκος ε', σμύρνης ὀλκίας
β', Διφ.μαστῶσιν ἐγχυμάπιζε πλὴν
μήτραν χλιαρῶς, αὐλίσιον μα-
κρὸν ἀρωσθάντλη. καὶ κρόκον δὲ
ἀλκίρον ἐψήσας ἐν ὑδατὶ διδῶ
πίην, ἕως τέκη.

Πρὸς χειράδας.

Συμβάλην τὸ πᾶν χειράδων
πάθθ ὡς ἐπιτοπαῖσιν ἐξ ὑδά-
των μετὰ βολῆς, οἷον καρύς τὸ
μέγθθ. τὰ τοῖστω καυτή-
θρον ἀρωσθάντλη σκληρόν. εἰ δὲ βήσ-
σθ,

erumpensque sanguis ægre sup-
primi poterit. Si temporum ve-
nis sanguis fit emittendus, la-
queus capiti circumponendus,
vinculoque juxta aures distrin-
gendum, donec appressu venæ
tumescant : postea, uti diximus,
vena non alte subcidenda.

Ut armentitiæ concipiant.

Si gregalem equam concipere
velis, urticam in os equi pellito.
Si vero quæ semel aut iterum
ventrem pertulit equa, partum
edre defierit, hoc auxilio testi-
bilis fœcunditas adferetur. Anisi
acetabulum, myrrhæ fescuncia,
croci semuncia diligenter &
munde simul contrita digerun-
tur in adultarum glandium for-
mas, quæ sigillatim in equæ na-
turalia, dum uterum tûbeant,
impelluntur. Genitales loci an-
tea subluantur, & fervefactæ ma-
rinæ fotu madescant, oleoque
instar unius heminæ cum strig-
mentis balnearum lumbi & ge-
nitales sedes fœminum tenus, bis
die defricentur, usque dum eam
concepisse constiterit. Quinto
septimove quoque die ternæ la-
ctis heminæ cum rosacei parte
quarta & hipporrhisi drachma,
adjectis quinque piperum gra-
nis, & myrrhæ sicilico, cum
efferbuerint, tepesactum jus fi-
stula longa quæ ad vulvam per-
ferat, infunditur. hordeaceam
farinam in aqua coctam, dum
partum enitatur, dabis potan-
dum.

Strumosis.

Strumas maxima ex parte pa-
rit aquarum mutatio : exitque
tuberculum juglandis magnitu-
dine : cui candens ferramentum
admoveatur. Si tamen tussis
premit, & contentius infestante

σθ, καὶ, στυπώσεως γλυκυμύνης, πλούμαθα δυσώδη εκφέρει. ἐγγυμύνηζε τοῖς ληλυκτοῖς, ἵνα μὴ ἡ βήξ παροξυνθῆ. εἴωθε γὰρ κακῶστα ἡ δόξη εὐαί εἰσιδοῦται. κεδρίαν οὐ κατεψήσας, καὶ ῥάκη διηθήσας, ἐδάλαφε καὶ ἐγγυμύνηζε. ὑστάτως δὲ χρῆσται ποτισματι τῷ δρωμακικῷ μετὰ οἶνε, καὶ ἐλαίῳ καὶ ὠῶν καὶ μέλιτι ἐρχυμύνηζαν. ἀφαρῆ δὲ πωπῶτον καὶ ἀπὸ ἑ αὐχένου ἀίμα. Σωθῆρις πρὸς χροιάδας. σύκων λίτσαν μίον, νίτρε γο' ἐξ, γαλοάνης γο' ἐξ, ἀποπέλειος γο' ἐξ, πίσσης γο' δύο. Ἄλλο. εἰάν ὑπὲρ γλῆν χροιάδες γλῶνται, ἢ φύμαθα, πυρία πρῶτον, εἴτα μίξας σύκα καὶ νίτρον κρπέντα εἰς ἓν, μετὰ ἀξβίγης ἢ κελδίνας ἀλδύρας, καὶ ἐψήσας ἐν ὑδρομέλιτι ἢ ἐλαίῳ κατὰ πλάσσει. εἰάν ἢ μὴ τραπέσεται, τέμνε καὶ τὴν τομῆν καῶσον. Μάλαγμα πρὸς ἀεθρα κεκλασμένα, καὶ χροιάδας, καὶ διοδιήνας. ἱρεως ἰκχυρικής γο' ἐξ, κηρῶ ἀ, ἱρίνας γο' ἐξ, ἀμμωνιακῆ γο' γ', σιλφίος γο' δ', μίξας μὲν κηρῶ ἐν ἱρίνω ἐλαίῳ πηχθέντων, κηρῶ. εἰάν δὲ τὸ μάλαγμα ἀνοπον βέλη ποιῆσαι, γαλβάνης, ὀποπάνου, κηρῶ, σιλφίος, ἀμμωνιακῆ ἀνὰ γο' δύο, ῥηπίνης φρυκτῆς ἅ, ῥηπίνης πιτύνης ἅ, κηλοφωίας γο' β' συμμίξας τραπέσει. Ἄλλο σκορπιτικόν. Κυρῆκια θαλάσσια καύσεις, ἔ μέλιτι στυπώσεως, κατὰ πλάσσει.

Πρὸς βήχα.

Τραγάκανθον ὡς λεπτότατα,
καὶ

te vitio, grave olens spiritus redditur: ea quæ leniunt infundenda, ne laceffita tuffis acerbius infestet. Irritata siquidē arteria noxam trahere consuevit. Ergo cedrinus liquor decoctus, & linteolo colatus, tam illitu quam infusione prodest. Postremo odorata potio quam aromaticam vocant, ex vino, oleo, melle, ovis, infillitur. Sed inter initia sanguis à cervice demittatur. Compositio ad strumas. Ficum libram, nitri, galbani, propolis, singulorum se libram, picis sextantem. Aliud. Si sub maxillis strumæ vel tubercula prodierunt, primum fomentis utere, quibus tentatis, fici & tunsum nitrum miscentur cum axungia vel hordeaceo farre & decoquuntur in hydromelite & oleo, dum cataplasmatibus lentorem referant: & illinuntur. Quod si non sanetur, excindi debet, & vulnus aduri. Strumas, furunculos, & articulorum nodos medicamentum emollit quod habet iris illyricæ, irini, singulorum se libram, ceræ unciam, ammoniaci quadrantem: quæ cum cera in irino oleo liquefacta miscentur, & cum ulus requirit admoventur. Si fuerit in animo malagma componere, quod lassitudinem reficiat, acopum vocant: galbani, apoponicis ceræ, laferis, ammoniaci, singulorum dextantem, aridæ resinæ pinus, singulorum unciam, resinæ colophonix dextantem, commiscebis. colassitudines discutiantur. Sequens medicamentum diffipandi naturam habet. Buccina marina ignibus adoletur. Eorum cinis cum melle coctus illinitur.

Tuffi.

Tragacantam quam minutissime

καὶ πάλιν, μίξας τε κριθαῖς καὶ ὀρόβοις, διδὼς φαγεῖν. ἢ πλὴν αὐτῶ τριγυάκωνταν βρέξας ἐν οἴνω μέλιτι ὁ κροτύλη μιᾷ ἐπὶ ἡμέρας τριῶν, ἔλαιον παρσομυγνὸς ἐγγυμάπζε, ἢ πηραῖος ῥίξαν κροτεψήσας ἐν ὕδατι ὁ κροτύλη μιᾷ ἐπιρῶζει, καὶ τῶ ἴσῳ ἐγγυμάπζε. ἐπιρῶσαι δὲ καὶ τὰς κριθαῖς χυλῶ μυρικής κεκομμένης. ἐὰν ὅ πυώδη ἐναθάληται Διφ. ὁ σμάλι, ἢ τῶν ῥοδόταν, ἔσας ὕειον βρέξας ἐν ἔρω παμδικῶ ἐπὶ ἡμέρας τριῶν, καὶ ἐπιβολῶν οἴνω καὶ ἐλαίῳ ἀνὰ κροτύλῳ μιᾷ, καὶ σπουψήσας ἐγγυμάπζε, ἢ διαφινδῶς ἐψήσας, κρόπον καὶ ἀλφίτα καὶ ἀξέγγιον πυλαῖον οἴνω γλυκεῖ δόσεις καὶ μίξας, καὶ ἡμέραν ψάμιζε, ἢ τὴν ἀφαιρησιῶν βοδίνῳ κροτεψήσας ἐν ὕδατι καὶ ἐλαίῳ κροτύλη μιᾷ ἐγγυμάπζε. καὶ ἡ μαλάχη δὲ ἐν οἴνω γλυκεῖ καὶ ἐλαίῳ ἐψηθεῖσα τὸ αὐτὸ ποιεῖ. "Ἄλλο." Πρασις δεμάπον χροτάλητες, οἴνω λούκῃ ξέ. ἀ, τὴν λιπὸν ἀποβερεγγυμῶν ἰσάδων χ ἰ, ἢ φοίνικας κατ' ἀναλογίαν ἐψήσας εἰς τρίτον, διδὼς ἐπὶ ἡμέρας τριῶν. χεῖς ὅ καὶ τῶν πονέντων τὸ σῶμα μέχει τῶν ὀνύχων. Πίτυρα ἀφαιψήσας καὶ σαδῶνα κροτῶς ἐκπίεσας διήτησον, καὶ μίξας ὁμφάκινον ἔλαιον, διδὼς, φυλατῆριον, μὴ λέπ. ὁ εὐαπομένη τῶν πιτύρων. "Ἄλλο. Μάξας δὸν χροίεις ἔσας ποιήσας, καὶ ἀειχελῶς ἐξῶθεν βετύρω καὶ μέλιτι, Διφ. σμάλι διδὼς. "Ἄλλο. Κρομῶος χυλῶ, ἀμινάξ οἴνω αὐτῆρως βληθέν. ὁ, ἐγγυμάπζε.

Περὶ ἐκβολῆς ἄμω.

Ἐὰν ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἄμω

Tom. I I.

tissime dissestam, horded ervoque quod edendum objeceris, permisceto. Aut per triduum eandem tragachantam in una vini hemina maceratam, cui oleum sit adjectum, infundito. Aut radicem rutæ in aquæ hemina decoctam, clystere subdito, & parem modum in fauces dato. Hordeum quoque succo myricæ tunfæ conspergatur. Sed si purulentum quid ore aut naribus rejiciat adeps suilla quæ puerili urina triduo maduerit, & in singulis vini & olei heminis incotta sit, infunditur. Aut lauri bacæ decoctæ tunduntur, polentaque & vetus axungia vino dulci resperguntur: quæ coacta in offas, quotidie inferuntur faucibus. Vel artemisia herba, quæ in aqua & olei hemina decocta sit, inditur. Malva in vino dulci & oleo cocta idem præstat. Aliud. Marrubii manulem fasciculum addito, vini candidi sextario, item fœnum græcum maceratum, ficorum pinguium sextarium, aut palmulas eadem proportione ubi decoxeris ad tertias, per triduum propinabis. Quinetiam ad ungulas usque delibuto tergore corpus imbuet. Item furfuris decocti & quam optime pressi [tortivus] cremor linteo percolatus, addito oleo quod acerbæ olivæ remiserunt, exhibendus est. Sed hanc animadversionem desiderat, ne evolutus furfure cortex huic immanferit. Suillæ adipis coactas offas butyro & melle exterius oblitas per os inferes. Aliud. Brassicæ succus cui fatis aminei vini sit adjectum, infunditur.

Luxatis armis.

Si in armorum crurumque

kkk

com-

ἄμων καὶ τῶν βραχιόνων γρήνηται
 χαλκεία, σημεῖά ἐστι ταῦδε. ἔσπερ-
 φέρει τὰ ἐμπερθευ, ἐδὲ σινά-
 ρη τὸν βραχιόνα, ἀλλὰ ἐπισύρει τὸ
 σιέλθ, ἐν δὲ τῇ κατὰ ὀσφ κα-
 ταφέρει λίαν. Ἐραπύσει ἐν ἐνα-
 λείφων οἶνω καὶ ἐλαίῳ, καὶ αἷμα
 ἀφαρῶν ἐν τῶν βραχιόνων, καὶ
 παλιῶν ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά, ἔπειτα
 σύγχερον ἐπὶ μίᾳ ἡμέρᾳ γλοιῶ
 παρὶ κῶ σιν οἶνω καὶ ὄξυ. Ἄλλο.
 ἐὰν ἵππεσ ἄμθ ἐκὼληθῆ, ἢ πνθ
 τῶν ἐπιζυγίων, ρίψον αὐτὸν ἐπὶ
 τὸ ἔδαφθ, ἵνα ὁ ἐκὼληθῆ
 ἄμθ ἐπάνω ἢ, καὶ δήσας τὸν πό-
 δα, καὶ πρὸς δένδρον ἀποτένας,
 περὶ ἄλλον ἐπιπέθ τῆς στήθ, καὶ τρυ-
 πήσας τὸ δέρμα ἔσ ἄμθ, μέχρως
 ἡμερῶν τεσσαρῶν, βάλλε ἐπὶ ἔρως
 συκίνης, εἶτα ἐν οἶνω καὶ ἐλαίῳ
 βρέχε παρὶ ἄσθεῖς τοῖς ἐπιέ-
 ροις ἔρα, καὶ μὲν τεσσαρῶν ἡμέ-
 ρας λῦσον τὸς ἐπιέρως, παλιν
 βρέχε τοῖς αὐτοῖς. Κατάπλα-
 σθ εἰς πτωμαίως πόνον. Ἀυθ-
 λυκίον ἢ ἐλλέσπορον λυθὴν καὶ κέ-
 λυφα ὄξ κατὰ καύσας ἐκ τοκώ-
 ταν καὶ κερῶσα τεύα, καὶ ἀρι-
 σίκυον καὶ πάνθ κρῖφας ἐν ταυ-
 τῷ ἐπίπασε.

Περὶ ἔσ ἡπαρ ἀλγῆνθ.

Ἐὰν ἵππθ τὸ ἡπαρ ἀλγῆσθ
 διὰ δρόμω, οἷ τε κενῶνας ἐληθίαι,
 καὶ τὸν πνύμονα ρήνημα γίνεαι,
 καὶ συμπίπθ τὸ σῶμα, καὶ τσο-
 φῶ ἔσπερσι, τό τε αἷμα ἐν ταῖς
 φλεβῖν ἀνατρέχθ. Ἐραπύσει ἐν
 ἀφαρῶν αἷμα διὰ ἄμθ, καὶ
 ἐγγυματῶν τμύρης καὶ λιθάνης
 ὀκλίω, μετὰ οἶνω κατὰ τις μιάς.
 σύγχερθ καὶ οἶνελαίῳ, καὶ δίδε
 ποθ σιμίδαλιν ἀφακερλωμύλι
 ὕδαθ,

compaginibus claudicatio con-
 ceterur. Hæc sunt indicia. Nec
 antierius crus potest extendere
 nec replicare, sed ad se contra-
 hit. In descensu quoque præci-
 pitanter fertur. Huic olei & vi-
 ni fublitu succurritur. Sanguis
 prioribus cruribus detrahendus.
 Septem dierum spatio perluitur,
 dein uno die puerili strigmento
 cum vino & aceto linitur. A-
 liud. Si equus aut aliud veterini
 genus armum è suo situ promo-
 vit, hunc humi prostermito, ita
 ut armus sua sede deturbatus in
 superiorem partem veniat: &
 ubi pedem alligaveris, & arbori
 nixus extenderis pectori velluf-
 culum imponito, in perforatam
 armi cutem ficulneos clavos
 spatio quatridui pangito, & cir-
 cumdatis vellere clavis oleo li-
 beraliore proluito. Post qua-
 triduum resolvito. dumque si-
 militer clavos refixeris rursus
 eisdem eluito, Dolorem armo-
 rum lenit hoc medicamentum.
 Autolygium vel veratrum can-
 didum, & putamina quatuor
 ovorum cremata, cucúrbita, ce-
 rasia tria, & silvester cucumis,
 una tunduntur, ut cataplastatis
 lentorem referant, & ita impo-
 nuntur.

De Jecinoris dolore.

Si jecinoris dolore conflicte-
 tur equus, à cursu ilia ducit.
 Nonnihil in pulmonibus rum-
 pitur, concidit corpus, pabulum
 fastidit, venas recurrens sanguis
 explet. Hunc sanguine à cervice
 misso curabis. & myrrha & thu-
 re instar denarii cum vini he-
 mina infusis. Sed & vino misto
 oleo obline. Sed [pecudis fasti-
 dio succurratur] dato potui si-
 milaginis cremorem. Et cibum,
 siqui-

ὑδαλι, κὶ προφιλῶ, εἰ ὀρέζεται, εἰ δὲ ἐπιρμόν τὸ πάθος, καὶ ἀπὸ τῶν μαχαλῶν ἀμφοτέρων ἀμμε λάμβανει. γίνεταί ᾧ οὐλοῖς τῶν, ὅταν ἐν ψηφίσαι καὶ τραχέσαι καὶ λιθωρῶτοις χωρίοις σφοδρώτερον δρασμωσι. καὶ τέτταρς δὲ κυμίνε ὀξύβαφον, καὶ οἶνε λαίε ἐγχυμώπιζε. Ἄλλο. Μέλι, καὶ νίτρε ἀνὰ ὀξύβαφον, κυμίνε ὀξύβαφα δύο διῆς οἶνω ἐν ταυτῶ καὶ ἐλαίε, καὶ ὑδαλι ἐπιχέαις κητίλας β' ἐγγχί εἰς τ' μυκλήρω. ἐὰν δὲ μὴ ὑγίης χητίται, ἀμμε ἀφελὲ ἀπὸ τῶν σκελῶν τ' ἐμπροσθίων ὑποκίτω τῶν γνάτων. ἐὰν δὲ μὴ ὑγίης ὑγίης χητίται, καὶ κητίται τῶν πωλορῶν τῶν τρίτω ὑποκίτω τῆς μαχαλῆς ἀνὰ μέσον τ' πωλορῶν ἰσόδοις, τῆσαρας δακτύλους ἀπὸ ἀμφοτέρων τῶν καύσεων διαλιπῶν. βατραχῆς λιμανίε μετὰ οἶνε χλιάνε, ἀφ' τῆ σμάλι ἐγχυμώπιζε ἐπὶ τρίτω ἡμέρω. πρὸ πόσιμα ἡπατικῶν. Στρεβίλος λεπτοτάτε, κρόκε γ' ὀ, ὅ, ὅ κυμίνε ἀπιοτικῶ τὸ ἴσιν ἐπιμελέσασθε διηήσασ, ἐν οἶνω διῆς, ἡ πολεμῶνιον τὸ ἐν τοῖς ἐλεσι κητίμον (ὅσπερ εἶοικε κηλαμίνη πύθη ἔχον πικρῶν) ἡ καὶ ὀρίζανον ἀγγεῖαν μετὰ πεπέρωσ, λείε, καὶ δι' οἶνε, ἡ βέτυρον καὶ μέλι, καὶ ὀποπίνακα καὶ σμύρναν ἐν ἴσω σκεθῶν λήσασ, καὶ οἶνω μίξασ, ἀφ' μυκλήρων ἐγχυμώπιζε.

Περὶ περὶ κη καὶ ὀποδο-
τονικῶ.

Κασίας ὀλκαίς τρεῖς, σμύρνε
τρωγλήπθ ὀλκαίς β', τραχα-
κήτης ὀλκῶν μίαν, ταῦτε λήσασ,
τρεβήσασ, βάλε εἰς ἐκείτω πό-

σι

liquidem cupit. Si vitium per-
manet, ab utroque alarum sinu
sanguinem detrahare conveniet.
Quosdam hoc vitium cepit, cum
per lapidosum solum, aut per
aspera loca vel lapidibus con-
strata vehementius procurfari-
rint: quibus acetabulum cumi-
ni cum vino & oleo immitte. A-
liud. Mellis, nitri, singulorum ace-
tabulum, cumini acetabula duo,
vino immittuntur, & olei &
aquæ singuli sextarii super hæc
conjiciuntur, & per nares infe-
runtur. Si iis bona valetudo
reddita non est, sanguis à prio-
ribus cruribus sub genua detra-
hatur. Si ne sic quidem dolor
finitus est, sub alis tertia costa
candenti virgula vel bacillo per
medium aduratur, interjecto
quatuor digitorum spatio. La-
custris ranas cum vino tepefa-
ctas, triduo per osingere. Hæc
potio jecinerosis præsidio est.
Pinea nux quam tenuissima,
croci unica, cumini æthiopicici
tantundem, ea diligentissime
creta, in vino præbentur. Item
polemonium auxilio est, quod
in palæstris nascitur calami-
nthæ similitudine, amaro
gusto: silvestre origanum, cum
farina piperis & vino, aut buty-
rum & mel, oropanax & myr-
rham, æquis ponderibus trita,
& cum vino mista, per nares
utile est infundere.

De rigore nervorum &
Opisthotono.

Casiæ drachmas treis, myrrhæ
troglodytidis siciliquum, traga-
canthæ drachmam unam, ea le-
vissime contrita in singulas po-
tiones demittito, drachmas treis,
& ovorum candidum liquorem,

k k k 2 &

σιν ὀλκας γ, & ἁῶν τὰ λδοκῶ, κῆ
 ἑλαψ κητύλλω μίαν κῆ οἶνε πα-
 λαψ τὸ ἴσον, μέλι θ κητύλλας β,
 καὶ ἐγγυμάπιζε ἐπὶ ἡμέρας τε-
 σί. αἰθ θ ἢ τσοφλὺ λαοεῖν, διδῶ
 ὀρόσων πεφρυγρῶων κητύλλω
 μία, ἢ ἐρέκκῶ ὀμοίως. " Ἄλλο. ἐαὺ
 ὑπὸ ὀπιδοτόνῃ ἐνοχληθῆ ἵππος,
 ἀνακηθῆται ἄσφῶ κύων, κῆ ἀκρ-
 λαθεῖ τὰ ὀπίδια τοῖς ἐμπεροτίοις.
 τῆτον ἐν φλεβοτόμῃ ἐκ τῶν βα-
 βῶνων, καὶ πυρελῶ ὕδαλι θερμῶ
 εἶτα κηθμίξας σύγχρεε οἶνε-
 λαψ, καὶ σαφνίσιν. ἐπικέσθω
 εἰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς νάκθ, ἢ τῶν
 ψυῶν τῆς αὐτῆς ἐμβροχῆς. ἐγγυ-
 μάπιζε ἢ βαλὼν σμύρνης γο γ,
 κρόκῃ ὀκλὺ μίαν, ἑλαψ κητύλλας
 εἰ, οἶνε ξέ. α. " Ἄλλο. κηρὸν ἀμ-
 μωνιακὸν, ῥητίνην, κηλοφάνην,
 χαλδῶάνην, βδέλλιον, ὀποπάνανκα,
 ἀξέχλιον, θεῖον ἄπυρον, μυελθ
 ἑλαφεῖς τὸ δροκῆν βαλὼν ἐγγυ-
 μάπιζε. " Ἄλλο. ἐαὺ ἵππθ ὑπερ-
 τον θ γλῆθ, ὀλω τῶ σάμαλι τρέ-
 μη, καὶ ἐπαναστῶς εἰς τῆπισω
 ἀπέρχε, ἐπῆται ὀρθῶς ἀνίστα, κῆ
 τρέμη ὀλθ καὶ ἰδροῖ. ἰᾶται εἰ
 ἔτω. δεῖ λύσση τὰς φλέβας τὰς
 ἐν τῶ σῆθ, εἶτα τὰς αἰθ τῆ ἑδραν,
 καὶ λῆθ θερμῶ πολλῶ, εἶτα κη-
 ρωτῶ τὸ σῶμα ἐναλείφθ κῆ φρων-
 νύθ ἐν σκότῃ, κῆ ἡρεμεῖν ἐν τῇ ἵπ-
 ποσεισία ποιεῖν. ἐπαὺ εἰ ἀνεσις
 γλῆθ θ σεναμῆ, φαρεῖν διδῶ χῆρ-
 τιν, καὶ ἄρῶντων αὐθῶν νίτρω, κη-
 θῶν ἢ ποῖθ ἀπέχεχθ, ἕως αὐ ἄσφα-
 λῶς γῆ.

Τετάνῃ αἰθῆνωσις ἐῖασις..

Ἐαὺ ἵππθ τετάνῃ συχεθῆ,
 ἢ κεφαλῆ αὐτῆ ἐν τῶ τεραχῆλω
 πῆθ, καὶ ἔ αἰετρίφθ, εἰ μὴ
 μῆλις,

& olei heminam unam, vini ve-
 teris tantundem, mellis sexta-
 rium, per triduum infundito.
 Sed autequam pabulum sumat,
 dato ervi parum torrefacti, aut
 item fresæ fabæ, heminam. A-
 liud. Si opisthotono infestetur
 equus ritu canis humi confidet,
 & posteriora priores partes se-
 quuntur. Huic sanguis ex in-
 guinibus mittendus, & calida
 fovendus aqua. Mox oleo lau-
 rique baccis vino commistis illi-
 nendus. Caput caprina pellis
 induat. Lumbi eodem liquore
 perfundantur. Porro myrrhæ
 quadrans, croci pondo denarii,
 olei quatuor heminæ & vini
 sextarius unus infunditur. A-
 liud. Gummi ammoniacum, re-
 finam, colophoniam, galbanum,
 bdellium, opopanacem, axun-
 giam, sulphur ignem non ex-
 pertum (medullæ cervinæ quan-
 tum satis addito) infunde. Si
 nervorum distentione laboret
 equus, toto contremiscit corpo-
 re, simul & horrore concutitur.
 Exurgens retrocedit, iterum-
 que rectus affurgit, & sudat. Cui
 sic subveniendum. Venæ pecto-
 ris solvendæ, dein sedis. mox
 calida largiore proluendus. dein
 cerato corpus unguendum. In
 tenebris ei susternendum. Con-
 quiescat in equili. Cum huc
 ventum est ut paucos gemitus
 exprimat, scœnum nitro aspersum
 detur edendum. Hordeo, donec
 periculis defunctus sit abstinea-
 tur.

Rigoris præfagium, &
 remedia.

Si equus rigore nervorum
 tentetur, caput immobile cervi-
 ci innectit, nec nisi magna diffi-
 cultate se revolutat. venæ dorsi
 disten-

μόλις, αἶτε νωπαῖα φλέβες σω-
τέταν) ὡσπερ ἐπὶ τῆς ποδάγρας,
καὶ τὰ ὄτα βέβληται πλάγια,
τό, τε σῶμα ξηρόν ἐστὶ καὶ αἰκμον
καὶ τὰ χεῖλη. κύαρον ἐν οἴνῳ ἀκρά-
τη θερμῶν, καὶ ἔδωτο τῆς πο-
δάγρας φαρμάκων τὸ ἴσον, ὁποτέ-
ρῃ αὐτὸ μῦλλον μυκτῆρ) τὸ πνεῦμα
ἐγχεταί, εἰς τῆτον ἐγγυ. ἐὰν δὲ
ἐγγυ, τραχυσάτω τὸ φαρμάκον,
καὶ μὴ δίδῃς σκίετης τῆς ἡμέρας μη-
δέν, ἀλλ' ἢ ἄλδουρον πίνῃ ἐφ' ἐκεί-
τερον, δεῖπνον καὶ ἄριστον.

Ἐπιδοτοῖνες ἀσθενείας
καὶ ἰασίς.

Πρῶτον μὲν τὰ ὄτα τῆς ἵππου
τένι) ὀρθὰ, καὶ τὸ ὄμμα κατε-
στραμμένον ἔχη, καὶ ἐδωῖαται σπεί-
ραδ) ἐν μικρῷ, ἀλλὰ ἀπειράγ) ὄλον
τὸ σῶμα συκλῶν, καὶ τὴς πόδας
ἐφίεφ) καὶ ὄρν) καὶ ὁ τραχὺς
δὲ σκληρός. εἰ ἐν φθίσει τὸ σῶμα
συκλείσται, ἀπολείται δὲ λιμῶ.
ἐὰν ἐν ἀσθενείῃ, καὶ αὐτὸν αὐτὸν
ἀρξάμεν) δὲ τῶν ὀφθαλμῶν,
καὶ τὴν τὰ κύκλω, καὶ ἐν τῷ τρα-
χίλω τρεῖς μακράς, καὶ ἐπὶ τῷ λα-
γν) καὶ ἐπὶ τῶν κενεῶνων
ἰσώτως, καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχης μα-
κράς, καὶ ἐπὶ τῆς ἀσφύ) τὸ φάρ-
μακον ἔδωκε τρεῖς ἐκατέρωθεν. ἀλφ-
φε δὲ τὰ τραύματ) γλυκίστι, καὶ
πυρεῖα ὄξ) καὶ τὰ ἐγγυμα δίδῃς
ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά, τῆδε ὀγδὴ
πῶν) τὰ ἔλκη ὑδατ) θερμῶ, καὶ
θερὰ πῶς τῷ λυκίω. μέγας ἢ ἐρίων
πιναρῶν πρὶ, βρέχων ἐν μέλιτι.

Πρὸς ἀσθενείαν.

Ὁξυλαπαῖθα δέρμα μὲν οἴνε
αὐστηρ) ἐγγυμαίτιζε, ἢ ῥάμνε
φάλακ) ἰψήσας μὲν οἴνε αὐστηρ) τὸ
αὐτὸ

distentæ velut in podagra ri-
gent. aures in obliquum jactæ
subriguntur. os siccum est &
labia. Tum cyathum meri ca-
lesfacti, & tantundem medica-
menti quod podagricum appel-
lant, qua spiritus nare prorum-
pens, magis cohibetur, hæc in-
fundes. Quod ubi infuderis,
cursu confestim agitetur, sitque
reliqua dies abstemia: in qua
nihil prorsus præter farinam in
cœna prandioque detur hau-
riendum.

Ejusdem Tetani præfagia
& curatio.

Primum aures equi surrectæ
contenduntur. Oculos monstrat
inversos, non nisi tarde admō-
dum verti potest, sed corpus to-
tum in orbem fere contorquet,
nec in rectum pedes explicat.
cervix rigida sentitur: Ergo si
os concludatur, vitam fame fi-
niet nisi confestim ustione sub-
veneris. Hanc igitur ab oculis
auspicatus, eorum ambitum fer-
ramentis candentibus exulcera-
bis. in cervice lineas treis pro-
trahes. In ilibus ductos totidem
versus sulcabis: sed in spina lon-
giores: in lumbis juxta sedem
treis utrinque duces. Vulnere
igne concepta dulcibus ungun-
tur & aceto foveuntur. Diebus
septem salivandum ægrotum
pecus: octavo calida aqua vul-
nere laventur, & lycio sanentur.
Turundæ è succidis lanis factæ
& melle imbutæ ulceribus in-
dantur.

Ad citatum ventrem.

Alvus plerunque corpus &
vires carpit, operique veteri-
num reddit inutile. Acuti rha-
mni cortex ex austero vino
kkk 3 infun-

αὐτὸ ποίει· καὶ πᾶν ἃ εἶδ' ὁ σύ-
φιν δ' αὖ αὖ, διδ' εἰς πύρινα ἀλδ-
ρα καὶ ἀλφίρα μετὰ οἶνον διδ' εἰς,
ὠφελήσθ'. Πρόγνωναι καὶ ἰασις.
Τῆς Διφύροισιν νοσούντων ἰππων ἢ
κχιλίαν κατὰ φέρει, καὶ ἰδρῶς αὐτῶ
ἐπιζίνεταί, καὶ δυσπνοεῖ. Τρο-
πύσειται ἢ ἕτως· μύρων τῶν με-
λάνων ὅσων χρίνεται μέρ' ἑτε-
ταρῶν, τριψάσ λίαν, ἐπιόαλων
ἀνδράχνης τῆς κηπίας ὅσων κητύ-
λας β', καὶ οἶνον γλυκέ' ἑτε' ἰσάν.
ἕτοις διείς τὰ μύρα, ἐγγὺς Διφύ-
τῆς σάμαλ' ἑτε'· ἐὰν μὴ βέλῃται
πιεῖν, Διφύ ἀμύλας διδ' εἰς, καὶ τὰς
κελίαις εἰς πεφρυγμῶμας ὠρεῖ-
βαλλε.

Ἐγγυματισμὸς εἰς τὸ αὐτό.

Ρόδουπιτίνης λίτσαν ἀ, ρόδος
βυρσικῆς λίτσαν ἀ, κικιδαν ἀλε-
ξανδρίων τὸ ἴσον, ἀψινθία, ἀτρο-
τόνις, ὁσώπις, πηζάνις, ἀνὰ γ' ὅ εἰς
μίας ἐν ταυτῶ, δι' οἶνον μυριάτις
ἐγγυματισμῶ. σιλφίαι γ' ὅ τὸ ἡμισυ
μίας ἀνὰ γ' ὅ εἰς, ἐν ἐγγυμα-
τισμῶ.

Περὶ σφόδρα πύρινα
καὶ ἰασις.

Ὁ σφοδρῶς ἰππῶν ἐπι-
ζυγῶσθαι ἕτως· ἀδ' εἰς κχιλίαν ἢ
πύρινα πολλὰ εἰς τὰ ὀμαλ' ἑτε',
καὶ πύρινα διεζαίρεται, καὶ πα-
ρασύρεται τῶν κχιλίαν τῶν ἐδαί-
φει, αὐτῶν τε καὶ σενάφει καὶ
ἰδρῶ τῶν διδ' ἑτε', καὶ οἶνον φεδε-
κρυμῶ ἕτοις, καὶ τῶν ἕτε' ἑτε'
ἑτε', καὶ ἀπὸ τῶν εἰς τὸ πόνον ἀπὸ χυ-
ρεῖ, ἀναπνεῖ τε θερμῶν, καὶ τὸ σὺ-
μα μέρ' ἑτε', καὶ κατὰ ἕτερον ἑτε'
τῶν

infundatur. Aut rhamni folia
cum vino austero potata ven-
trem confirmant. Et ut summa-
tim dicam, omne medicinæ
genus adstringens dari potest.
Tritici farina & polenta cum
vino data opitulatur. Præsa-
gium & auxilia. Equi profluvio
laborantis alvus, sæpius quam
ex consuetudine fertur, sudor
prorumpit, spirandi difficultas
exercet. Cui sic subvenitur.
baccarum nigræ myrti sextarius
operose teritur, & additis sativæ
portulacæ duabus heminis, &
passi sextario, baccæ dimittun-
tur & per os infunduntur. Si
portionem hæc fastidit, ex amy-
lo dari convenit. Hordeo tor-
refacto sustineatur. Si non resti-
terit citata ventris proluvia,
danda erit hæc infusio, quæ jure
valentissimis annumeratur.

Proluviei infusiones.

Rosarum quas pinus edidit,
rhus qua coriarii utuntur, sin-
gulorum libra, gallorum alexan-
drinarum tantundem, absinthii,
abrotoni, hyssopi, rutæ, singu-
lorum selibra, miscentur, ut in
unum coeant: quæ vino my-
fiato excepta faucibus infun-
duntur. Lasericis fernuncia cum
diluti vini sextario itidem in-
geritur.

De torminibus præsagium
& remedia.

Torminosus equus sic depre-
henditur. modo huc, modo il-
luc, frequenter in solum, se ja-
ctat. Iterum exurgit, soloque
tracim ventrem apprimit. di-
storquet sese, & gemitus edit.
Sudore testes perfunduntur,
& collachrymantis imaginem
ostendit. Atqui caudam proten-
dit, & [inconstans] quoquo ver-
sus se confert. Naribus spiritus
cum

τῶν γλαῦσαν, καὶ τραχιῖαν, καὶ τὰ ὅσα κεχαλασμένα, καὶ νυγέζι. θερμαίνεται δὲ λεπτῶ θερμῶ, καὶ σκεπίσμασι θερμαίνοντο, ἐγγυμαζόμενος τε Διὰ τὸ σπασματικὸν ἢ τῶν ῥινῶν, σμύρνης δραχμῶν εἰς. ἐν οἴνῳ παλαιῆ κοτύλης ἐξ κεκραμένων. μετὰ δὲ τὸν ἐγγυμασμόν, ἐξαγεῖ εἰς δρόμον, μὴ πολλῷ Διὰ τῆσιν χροῖον, μηδὲ σπύτον τὸ δρόμον ποιῶν, τροφῶν τε ὡρῶσάκι, σέλινα ἰκανὰ, ἐὰν ἢ διδῶν δὲ καὶ ποτὸν θερμὸν ὕδωρ, καὶ κενώσας τῶν κελίων, ποίει πάλιν ἐν τροχάσῃ, ἵνα ἰδρώσῃ, ἢ κερδαίμῃ σπέρμα περιμετρῶν μετ' ὕδατος, ἐγγυμαζέτω Διὰ τῶν δροσῶν μυκτῆρ, ἀειδλήμασι τε ἀείτελλε, καὶ τροφῶν διδῶν τῶν λεγόμενων μηδικῶ πόων. εἶτα λαβύσμετα τῶν ἐμπεροτιῶν οὐόχων τριψας, ἐν ὕδατος κοτύλης τέσσαρσιν, ἐγγυμαζέτω, ἢ λαβύσμετα μυχάλῃς λελειωμένα.

Πρὸς ὀρχῶν φλεγμονάς.

Τὰς τῶν ὀρχῶν φλεγμονάς χεῖρε κεραμικῇ γῆ πεφραμένη ὄξει, ἢ σπύχνῳ μετὰ ὄξος κατ' ἐπιπέδῳ. φλεβοτόμῳ δὲ λαβύσμετα τῶν βαβῶνων καὶ ποτῆς ὕδατος ψυχρῶ. εἰ δὲ μὴ παύηται, πυρεῖα ἔρω θερμῶ πεδικῶ, ὑποθέεις μυλίτας λίθους πεπυρωμένους, ἕως ὑπὸ τῶν λίθων οἱ μῆροὶ ἰδρώσῃ, κατ' ἐπιπέδῳ δὲ καὶ ὕδατος θερμῶ, καὶ σύγχελε ἐλαίου, καὶ ποίει ἀειπάτην. Πρὸς οἴδησιν ὀρχῶν. κρηπίον μετὰ ἡσπερ βοείας, καὶ κυμίνης, καὶ ὄξυκράτους ἰώσας, χεῖρε μέγχελε θερμασίας.

Πρὸς

cum fervore prorumpit. os concluditur. Siccam linguam asperamque recondit. Flaccescunt aures, pendulæque demittuntur. Subinde nutat. Calidis lotionibus curatur, operimentisque calefactus: mox myrrhæ drachmæ quinque in vini veteris sex heminis, per os aut nares infundantur. Post hoc infusum ad cursum procedat, non intercedente longo tempore; neque tamen vehementi cursu concitetur. Pabuli largum apium, si suppetit interponatur. Aqua calida detur potanda. Postquam alvum dejectione sollicitaveris, rursus cursitare coges, quo sudorem possis elicere. Ceterum nasturtii semen tritum ex aqua per sinistram narem dimittatur. Vestimentis contegatur. Herba quæ dicitur medicina, pro pabulo cedat. ramenta priorum unguium intrita in aquæ quatuor heminis ingerantur: aut terra scrobiculi, quem mus araneus defoderit, trita fundatur.

Adversus testium inflammationes.

Testium inflammationes sublinantur figulari creta aceto subacta, aut solano in aceto cocto. ab inguinibus sanguis mittatur. frigidam aquam potet. Si iis non discutatur morbus, puerili lotio foveatur, subditis lapidibus molaribus candentibus, quorum halitu profusoque vapore sudor evocetur à femoribus. calida profundatur aqua, oleo perlinatur. Detur opera, ut adambulet. Ad tumorem testium. cretam cum bubulo fimo, cumino & posca tritam, illine, donec conquiescat.

kkk 4

Ad

Πρὸς ῥεῦμα.

Ἄλας λεγομένη ῥεῦμα μὲν μέλι-
 τῶν ῥεῦμα.

Πρὸς νεορὰν φλεγμονήν.

Καυτηρὸν συγκέρασαν ἐν ὕδατι
 ψυχρῷ, καὶ δι' αὐτῆς κατὰ εἰ-
 ρὸν τὸ τραῦμα, ἐπὶ τῷ ἐπιθεῖν ἀπο-
 θηκῆν ὅξος βεβρεγμένον ἐπὶ τέτρα-
 σιν ἡμέραις. τῇ δὲ πέμπτῃ, ἄλυσ-
 ρον κελύθρον μὲν ὕδατι φουρά-
 στας, ἐπίθει, ἕως αὐτὸ τραῦμα
 ἐλθὼν ἐπιζοιγῆ, ἵσος φλοιὸν καὶ
 κρότων μὲν λυκίς ἐπιτίθει τῷ
 ἀνεωγμένῳ τόπῳ. Πρὸς φλεγμονῆς
 καὶ ὕδατιδας. Τερμασσοδιὰς γο' α',
 ἀσπίς ζώσης γο' α', μετὰ οἶνον φυ-
 ραίας ἐ μέλιτι, καὶ ῥαφυλαζό-
 μῳ πρὶν ἢ ἐνεορῶσθαι, ἔτω
 τῷ τραύματι ἐπιχρεῖ. ἐπίμεινον
 δὲ ἔτω τερμασσοῦν, ἐνεορῶν τὰ
 κενδυλώματα ἢ. εἰ δὲ παλαιά,
 ἀφύων καυτηρῶστας τερμασσοῦς,
 κατὰ καὶ τὰ λοιπὰ. αὐτὴ δὲ ἢ
 αἴτια καμῶτω ἐπιγίνεσθαι, ὅτε
 ἵππῳ ἐν ξηρῷ τόπῳ, ἢ ἐν συκί-
 τῳ ἰχθυρῶς ἐλασθῆ, ἢ μετὰ πολλῆ
 βάρους νωθφορῶν ὁδὸσθαι. Ἄλλο.
 ῥοδοδείφνης γο' γ', ἀσφάλτης γο'
 γ', νίτρου γο' γ', ἀξυρῆς γο' γ',
 διηθήσας καὶ συμμείζας, καὶ οὖ
 ῥύτων φάρμακον ποιήσας, ἐπι-
 χρεῖται.

Πρὸς ἰσχυρὰν πόνον καὶ
 ὕδατιδας.

Τὰ δὲ σωμαγωγῆς ἀποθήμα-
 ται σιδήρῳ ῥεῖν ἀποθροῦσθαι,
 εἴτε ἔτω τερμασσοῦσθαι, σέας τῶν,
 τὰ ῥεῖν, γαλοῦνης, βδέλλης, πι-
 πῆ, ἕως ἄλυξ, ἀμμοψιακῆ, ἐκ
 ῥύτων

Ad destillationem.

Sal cum melle tritus destilla-
 tionem sistit.

Ad inflammationem recentem.

Si inflammatio recens infe-
 stat, rescindi debet, & candente
 ferro aqua frigida prius edomito
 vulnus emundari, dein spongia
 aceto madefacta per quadriduum
 imponi, quinto die hordeacea
 farina, aqua subacta, indi, donec
 vulnus cicatricem duxerit. Tum
 punici cortex contusus cum ly-
 cio finui patefacto superponitur.
 Ad inflammationem & tubercu-
 la humorem aqueum eructantia,
 hydatidas vocant, calidi cineris
 unciam, calcis vivæ tantundem,
 cum vino & melle subacta, prius
 quam inarescant, ulceri superli-
 nes. Eo remedio pugnabis si re-
 centia fuerint tubercula. Quod
 si vetustatem senserunt, more
 reliquorum, ubi egregie adusse-
 ris ferro, medicamentum postu-
 labunt. Labor hujus morbi
 causam adfert, præsertim cum
 equus aspero loco vel lapidoso
 vehementer agitatus fuerit, aut
 ingenti pondere degravatus iter
 fecerit, aut dorso fuscinae
 comportavit. Aliud Rhododa-
 phnæ, bituminis, nitri, axungiae,
 singulorum quadrante pondus
 colatum mistumque in medica-
 mentum coge, & postmodum
 illine.

Ad dolorem nervorum &
 hydatidas.

Qui quodam humorum coitu
 abscessus exiliunt, ferro sunt
 aperiendi, deinde tentanda hæc
 curatio. Adipis taurini, galbani,
 bdellii, pipæris candidi, ammo-
 niaci,

πάντων ἀνά γ'ο γ', ἀλδύρα, λι-
βωνωτὴ γ'ο δ', θαφρογκέκων γ'ο α',
συμμίξας πείησον φάσμακον, ἐξ
ἑ πάν τρωμα εἴωθε θεραπεία-
σται. θεραπείας δὲ καὶ ἕτω,
κυκλαμίνε ρίζης τέφραν, μετὰ
ἀλδύρα, ὀροσίνε, καὶ μέλιτ' καὶ
ἄξες φυράσας ἐπιπέθ' τῶν τρω-
ματῶν. εἰ δὲ τὰ αὐτὰ τρωμάτω
ἔται βαρύτερα, μίλλον μετὰ μέλι-
τ' μίξας, μόθ' ἑλοῖς τὸ τρωμα
ἐνωπλήρωσον· εἴτα ἐπίχ' ῥάκ' καὶ
ἢ σποχίαν μετὰ ὄξυκράτ' ἐπί-
θες. πολλοὶ δὲ καὶ κηκίδας τε-
τεριμίδας, ἢ χυλὸν πρᾶσις με-
τὰ ἀγίαλης ἐπιπέησιν. ἄλλο, ὥστε
φλεγματῶν διὰ σιδήρε θεραπεί-
σται. Σινήπεως, ἄλατ' ἀλεξαν-
δρίνης ἀνά γ'ο α', ἢ καρδιάμε γ'ο
α', ὄξες γ'ο α', β', ἄξες γ'ο α' πα-
λαῖ λίτρας ε', πίνω λήσας,
καὶ εἰς ὄθονιον ἐπιπέησας, ἐπί-
θες ἐπὶ κίμερας τελεσῶ, καὶ μετὰ
ταῦτα λύσας καὶ ἀποποσίνας
σπόχ' ἐπιπέησεν ἐκ λαστέρω κυ-
ρλωαίχῳ ἕτω πᾶς ἐφελκίδας
ἀνοίξες. αὐτὸ ἢ χόρτε καύσας με-
τὰ ὄξυκράτ' ψυχρῶ πρᾶσαι,
ἄχελ' ἢ φλεγματῶν καὶ μαρμα-
ρίῃ, καὶ μετὰ ταῦτα σκόροδ' ἰσώ-
σας, καὶ τῶν σφυρῶν ἐπίθες. ἔστι ἢ
δοκιμώτερον.

Πρὸς ἄρθρα κεχασασμένα καὶ
ὑδατῶ. Ἀλοκυμβήναν, μάιναν,
λίβανον, πίσσαν βρυτίαν, πάντα
ἐν ταυτῶ λείνας, ἐπίθ' ἄλλε καὶ
ἐπίπνον ἄλδύρον, ἀποποσίγων ἔξ
ἁπάντων τὸ λούχον, ἐπέθ' ἀναλαμβάνω-
με καὶ χροῦ καὶ τῶν ἄρθρων, ἐπι-
θήσας χροῖτι ἐπιπέησας, ἔξ μετὰ
ἵνας ἡμέρας λύσας, πάλιν τὸ αὐ-
τὸ βοήθημα ἀποποσίγων θεραπεία.

Πρὸς θεραπείαν ἰγνύων φλε-
γματῶν.

niaci, singulorum pondo qua-
drans, pollinis thuris pondo
triens, baccarum lauri pondo
uncia, miscentur ut in medica-
mentum concrecant, quo vul-
nus omne sanari consuevit. Nec
ab hac curandi ratione tum ab-
horrebit, cyclamini radicis cre-
matæ cinerem cum ervi farina
melle acetoque subactum super-
ponere vulneri. Si vero vulnera
penetrent altius, quam ut horum
vim possint sentire, linamentis
rubrica melli mista madentibus
oppleantur, mox pannus aut
spongia posca imbuta admovea-
tur. Multis tritas gallas aut mar-
rubii succum cum fuligine satis
est imposuisse. Ut inflammatio
ferrum non experiatur. Sinapis,
salis alexandri, singulorum
sextula, nasturtii aceti scrupuli
duo, axungia veteris sesquili-
bra, omnia simul terantur, illi-
taque linteo per triduum impo-
nantur: dein soluto medicami-
ne, deletili spongia cyrenaici la-
feris imbre rorata defricentur.
sic ulcerum crustæ fatiscunt.
Pœni florem ustum cum frigida
posca tantisper admove, dum
inflammatio prorsus confederit,
& evanida abierit: deinde tritas
alliorum spicas talis impone. Est
autem hoc inter probatissima
remedia,

Cum artus luxati dehiscunt,
aut aquosa scatent uligine, aloën,
mannamthuris, picem brutiam
una conteres, triticeam farinam
adjicies, & candidum ovi liquo-
rem, quo excipiantur reliqua:
dein articulis agglutinabis, dili-
genter charta deligabis. post ali-
quot dies resolves. Rursus idem
remedium dum confanescet ad-
hibebis.

Si poplites inflammationem
k k k s sen-

μαγνησῶν. κηρῶ, ἀσφάλτε, θεία
ἀπύρρα, ἰσόσταγμα ὀφειλύσας, ἕως
θερμῶ εἰσι, πλὴν ἰγνῶ κατὰ χεῖρα.
ἐπιπίθη δὲ καὶ πίτυρα μετὰ ὄξυς.
ἄλλο. ἐὰν ἵππου ἐν τοῖς ἀρμυῖς
ἢ τοῖς ποσὶ παχύτερα ἢ νεύρα,
ἢ κροθυλώματα, ἀναγκασθόν ἐστιν
ἐπικαθῆναι τὰ τοιαῦτα. εἰ δὲ καὶ
πλὴν τῶν ἀρθρῶν ὑπεξέλθοι τάξιον,
ἐξ ἀναγκῆς δὴλον, ὅτι ἀφαιμάσσον
ἄρσενικόν, καὶ αὐτὰ πρὸ μέλη ἀπα-
λῶς ἀναλίσσειται. χρῆσι δὲ καὶ
τοιαύτη θεραπεία. ὄξυλαγον, ἐρίω
ἀναλαβῶν, καὶ τῶν ἀρθρῶν ἐπί-
θεσι ἐπὶ ἡμέρας τέτρατον. ἔτι δὲ
καθ' ἡμέραν ἢ τοιαύτη ἀρσενική
ἄρσην θεραπεία. μετὰ δὲ ταῦτα θερ-
μῶ βοηθήματα σερβῶσαι χρῆσι πρὸ
ἀρθρα. ἢ ἢ βοηθήματος ἡ σκόδα-
σία αὐτή. σινηπέως κρηνηρωδῶν
λίτταν ἀ, χαλδῶν γῶ γ, μυελῶ
ἐλαφείας γῶ γ, καὶ ὄξυς τὸ δρυκῶν. εἰ
ρεῦμα ἐν τοῖς ποσὶ ἢ ἵππου ἐμπέσει,
οἰδαμνὴ τῶν τῶν γόνατα, ἢ χυλαμνὴ.
ἐὰν ἐν ἐν τοῖς ὀποδίοις ἢ, καύσον
αὐτῶν καυτηροῖσι σπογγύλοις ἕσθην
ἐπὶ τῶν ἀκτύλων καὶ μοσι πέντε. ἐξω-
θεν δὲ πλάττειν ἀμφοτέρωθεν. ἐὰν
ἢ ἐν τοῖς ἐμπερῶσι καύται ἢ, ἢ
ἢ ἢ καύσεισι μανδρακηνδὸν ἐπι-
μελῶς καὶ τὰ λοιπὰ καὶ μοσῶ.

Πρὸς νύκταν παχύνθη. πῆλιν
μὲν σύκων ἀφρον κρηνηρωδῶν καὶ
οἶνος μίξας ἀπόθεσι, καὶ μὲν τρεῖς
ἡμέρας λύε. ἄλλο. ἐὰν φλεγματὴν
ἄρσενικόν ἢ τὰ γόνατα ἢ ἢ
ἀπὸ μακροῦ ὄξυς, ἢ ὄρμος ποικῶ,
συμβάλλει ψυχρῶ ὑδατὶ πρὸ φλε-
γματῶν μέρη καὶ νιλεῖν, ἢ εἰς πο-
ταμὸν ἢ εἰς ῥεῖθρον ἐιστάξον, ἢ ἀνα-
παιλεῖν εἰς αἶμα ποιεῖν, ἢ πρὸ σπόγγον
μὲν λαοῖσι ἢ ὄξυς ἢ ἢ, καὶ οἶνος
ἢ φεψημῶν, καὶ ὄξυς ἀρσενικόν.

Περί

fentiant, ceræ, bituminis, sulfu-
ris ignem non experti, paria
pondera resolvuntur, quibus ca-
lidis poplites sublinuntur, fur-
fures imponuntur ex aceto. Ali-
ud. Si in equorum armis nervi
crassiores protuberent, aut nodi,
quos condylomata vocant, oc-
caluerint, eos adurere necessum
est. Si vero ex articulorum sede
profluerint, sanguinem opus
erit emittere, molliterque mem-
bra fricare. Conducit & tali uti
remedio. Oleo cum aceto lana
exceptum, per quadriduum arti-
culis imponendum, sic ut quoti-
die id genus medicamenti ad-
moveatur. Post hæc calido au-
xiljo firmandi sunt articuli. cu-
jus remedii compositio hæc cap-
it, sinapis purgatæ libram, gal-
bani quadrantem, medullæ, cer-
vi tantundem, aceti quod satis
esse videbitur. Si defluxio pedes
equorum occupet, genua tume-
scunt, & claudicat. Si vero po-
sterioribus infideat, teretibus
feramentis uratur, interiore
suffraginum flexu, quinq; locis,
exterius utrinque latis. Si vero
in priora decumbat à genu pla-
gæ cancellatim imprimantur.
Ulcera igne facta ut cætera fa-
nentur.

Si nervi plus æquo increffes-
cant, fœnumgræcum cum ficis
Afris tuis & vino mistum im-
ponitur. id post triduum solvi-
tur. Aliud. Si circa crura aut
genua longo itinere aut multo
cursu nascantur inflammationes,
proderit frigida qua partes in-
flammatas perfundere, aut in
flumen agere, aut alveum ad-
verso flumine ingredi, deinde
spongiam, laferre, aceto, visco,
defunto, axungiaque intinctam
admove.

De

Περὶ φθορᾶς τριχῶν.

Τριχῶν αὐξησιν ἢ ἐν τῇ χυμῷ
 ἔχειται. εἰ βέλῃ ποιῆσαι, πρῶτον
 ἔω παιδικῶ δότω λυσι, εἶτα
 ἀσβεστὴς κηρίων κὺ ψιμμύθιον, κὺ
 λιθάργυρον τρίψας, κὺ ὑδαὶν φυ-
 ράσας ἔειψήσας χρῶ.

Περὶ κατάργματος.

Κατάργματι ἡ νοσήσας ἐν κε-
 φαλῇ, ἐὰν ἀφαιρηθῇ τὸ ὄσεν ἢ ἡ
 μὲν ἰξ, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑφαιμῶν γί-
 νονται, κὺ ἀγμάτι πηλῆρας, κὺ
 βήτιν, κὺ τὰ σκέλη ἐξ ἰδιωδότητος.
 ὁ τοῦτο δὲ ἐσθλῶν κὺ δαύαται.

Περὶ καρκινώματος.

Τῶν δὲ καρκινωμάτων ἄριστη
 ἐστὶ καὶ παρῆσι, ἢ ἀφ' ἑμαλά-
 ματι τὸ κανέριον, κὺ ρητίνης, κὺ
 ἰξ, ἔμαλῶν σιωπῆσι. ταῦτα
 εἰψήσας χρῶ θερμῶ βοηθήματι,
 ἐὰν τὸ πρῶτον ἐπιδέρχῃ. εἰ δὲ μὴ,
 κατὰ πλάσμα (ἐξ ἡρῶν κὺ τικτῶν
 τῶσι. καρκινῶν παρῆσι καὶ
 σῆσι ἔειψήσας ἐπιπῆσι, μὴ τρυ-
 γῆς ὄξυρας, πίτυος τε φλοῖον κε-
 κομῆρον, ἔκιστηρον κεκαυμέ-
 νῳ, κὺ κανέριον ἀσβεστῆ, ἔκιστος
 ἀγρίος ῥίζαν ὑψῆσι ὄξυ, μεθ'
 ὑδαὶν ψυχρῆ κὺ ὄξυ κατὰ
 πλάσμα κὺ αὐτῆσι ἀεὶ πηλῆσι εἰψῶ.
 Φαρμάκῳ δὲ χρῶ τῶσι. τρυγῆ
 λαυκῶ καύσας μὴ μολυσθῆσαι
 κὺ χαλκῶν κὺ κεκομῆρον, κὺ
 λαυκῶ πρῶσι ταῦτα κηρίων ἀσβε-
 στῆ, ἄλλαν ἐρησι πρῶσι. τὰ δὲ
 κύκλῳ ἐλαίῳ ἐπιπῆσι. εἰ ἢ ἀπο-
 σκληρῶσι, ὀρόσας κὺ μέλι ἀλφει.

Πρὸς τὰ ἐν ὀφθαλμοῖσι καρκι-
 νώματα. ὀρόσας ἀλλεσι μῆσι
 μὴ ἐλαίσι ῥοδίνσι κὺ ἄλλ' ἐμοσῆσι,
 κὺ μὴ τὸ κατὰ ρητίνην τὸ τρυγῆμα.

De pilorum marcore.

Si voles id præstare, ut jubæ,
 caudæque pili capeffant incre-
 mentum, puerili urina subluës.
 Postea calcis lixivium, cerusam,
 & spumam argenti teres. post-
 quam aqua subegeris, & igni
 coxeris, uteris.

De fractura.

Si os in capite fractum est,
 aut cerebrum membranave ejus
 vulnus accepit, oculi cruore
 suffunduntur, & sanguis oculos
 implet, & ruffit, crura tume-
 fcunt. Talis servari non potest.

De carcinomate.

Carcinomatis optimum &
 præsentissimum remedium est
 malagma quod cicuta, resina,
 visco galbanoque constat, quæ
 simul coquantur. sed hoc auxi-
 lio calido utendum, modo locus
 non refragetur. sin reclamet,
 fccis iis cataplasmatibus & li-
 quidis est pugnandum. cancris
 fluviatiles ustos tritosque cum
 acida fece superpones. Item pi-
 neum corticem tusum, pumi-
 cem crematum, & cicutæ semen,
 silvestris etiam cucumeris radi-
 cem ex frigida aqua & aceto tri-
 tam illines, rursusque vino fo-
 vebis. Hoc autem uteris medi-
 camento. candidam fecem cum
 plumbagine atramentoque luto-
 rio tusam, addito calcis cinere
 perquam sicco, admovebis, cir-
 cumdantes partes oleo perunges.
 Si medicamentum obduruit, er-
 vum & mel illines.

Si carcinomata oculos occu-
 pant, ervum pinsitum ex rosa-
 ceo & ovo instillatur. Postquam
 vulnus purgatum fuerit, Attico
 melle

μέλιτι ἀπικῶ ἔγχυται, ὥστε, σικω-
λωρέϊσι ὄτρυνται, ἰαθῶνται.

melle nutriendum, ut indurata
cicatrice confanescat.

De Meliceridibus.

Περὶ μελικηρίδων.

Ἐὰν μελικηρίδας ἔχη ἵππος,
ἢ π τῶν ἄλλων ὑποζυγίων, φλεβο-
τόμος ἐστὶ τὰ γόνατα, ἑσπέρου ἐπι-
πέθῃ δὲ ὄξυκρατὸς μίσην μέλι.
ἐὰν δὲ ἐπιμένωσι, κατὰ χεῖρα. ἐὰν
πλεοναχέρον ᾖσι, καύσον αὐτὸν
εἰς ἕκαστον γόνυ, μὴ κατὰ βῆθος
μῦτοι, ἵνα μὴ τῶν ἀρμεγῶν λύ-
σης, ἀλλὰ μηδὲ ἐκλιπῶς, μηδὲ
ἐπισπασίης. ἑσπέρου δὲ ὡς καὶ
τὰ λοιπὰ καυτήρια ἀπεδε-
σμβῶν. ἄλλο. Ἐλαῖς λίτρας δύο,
ἄλως ἀμμωνιακῆς γ' ο β', μολυβ-
δαίνης γ' ο ἢ χαλκῆς κεκαυμῆς γ' ο
β', λεπίθου χαλκῆς γ' ο β', ἀφρο-
νίτρον τὸ ἄρκυον, μάννης, λιβάνου,
ψιμμουθῆς ἀνά γ' ο γ', πάντα μί-
ξας ἐν ταυτῶ, χεῖρα. ἄλλο. νίτρος
γ' ο γ', ροδόδαφνης φύλλων ξηρῶν,
ἀξελγίς, παλαμῆ ἀσφάλις ἀνά
γ' ο γ', ἢ ἄλως ἀμμωνιακῆς, μολυβ-
δαίνης, λιπαρῶν, ψιμμου-
θῆς ἀνά γ' ο α', χαλκῆς κεκαυμῆς
γ' ο β', ἰς τὸ ἴσον, καὶ ἐλάϊς γ' ο σ,
πάντα μίξας χεῖρα. ἄλλο. ἐι μελι-
κηρίδας ἵππου ἔρη ἀναγκη-
μασιν αὐτὸν ἑσπέρουσι, καὶ τῇ
πρῶτῃ ἡμέρᾳ ἀλάτι ἔιλαψον
τελῆς, ἔ τῇ ἐξῆς ἑσπέρου ὕδατι
ἀντλήσει, ἐπιχρῶν τὰς ὀνυ-
χας σταλὴ χλωιῶ καὶ βετύ-
ρω.

Πρὸς κισθῆς.

Ἐὰν κισσοὶ ἐνοχλοῦσι τὸν ἵπ-
πον, ἢ τὰ ἑσπέρουσι, σμίλη
ἀποϊσθῆς καὶ καύσει, καὶ τελῆς
ἀλάτι

Si meliceridas equus aut aliud
jumentum contraxit, genibus
sanguis detrahatur. spongia cum
posca cui mel sit adjectum, su-
perponatur. Si permaneant, illi-
ni debent. Si adhuc perdurent,
utrumque genu ferramento
adure: nec alte tamen imprime,
sed quasi transcurrere, ne compa-
ges resolvetur. sed non plus
quam opus est. neque coagmen-
tum etiam contingatur. tum
ulcera ut reliqua igne facta cu-
rari, & fasciari debent. Aliud.
Olei libras duas, salis ammonia-
ci sextantem, plumbaginis bes-
sem, æris combusti, squamæ
æris, singulorum sextantem,
spumæ nitri quod sit satis, man-
næ thuris, cerusæ, singulorum
quadrantem. omnia miscentur
ut in usum veniant. Aliud. Ni-
tri quadrantem, foliorum rho-
dodendri siccorum, axungia
veteris, bituminis, singulorum
quadrantem: aut salis ammo-
niaci, plumbaginis, spumæ ar-
genti, cerusæ, singulorum un-
ciam, æris usti, æruginis, singu-
lorum sextantem, olei selibram.
cum omnia miscueris, utitor.
Aliud. Si melicerides equum
infestent, medicamentis quæ
agglutinando reprimunt, sub-
venies. Primo quoque die lo-
cum sale & oleo defricabis. secu-
tis diebus calida aqua perfundes,
unges anserino adipe, & butyro
nutries.

Varicosis.

Si varices noxii sunt, hac ra-
tione tolluntur. scalpello cutem
aperies, & candente ferramento
adures

ἀλαλί & ἐλαίω ἐπὶ δέκα ἡμέρας.
 εἰ δὲ ἐπ' ἐνοχλεῖται, ἀῖμα αὐ-
 τῷ ἐφαρμόσῃς, καὶ θεραπευθήσεται.
 ἐνίοτε κισσὸς ἐχθὴ κλιῖται, & ὅταν
 ἐξ ὑπὸ ἀνάσῃ, παρέλκε τὸν πό-
 δα, ὡς δοκεῖν ἐκθεσλήσθαι. χρο-
 τειδῆστας δ' ἐν αὐτὸν, ποίησον πε-
 ριπαῖσται, & ὡς ἀρχεῖμα εἰς
 πᾶζιν καὶ ἀσθηνήσεται.

Πρὸς σκωλήκας.

Τὸ τῶν σκωλήκων πῖθον ἐστὶ
 δυοσίαν, μάλλον δὲ ἀνίσαν. ση-
 μεῖα δὲ παρορνεῖται τῷ πῖθον-
 τι ἵππων ταῦτα. ῥίπῃ ἐαυτὸν ἐπ'
 ἐδάφους, καὶ κυλίσται, & χρεμι-
 πίζῃ. βαλὼν δ' ἐν χυλὸν κρομῆος
 καὶ ἔλαμον, καὶ νίτρον, ἐγγυμάπι-
 ζε δὲ τῶν ῥιπῶν καὶ τῷ σμάλιον,
 ἢ λεπίθον γο γ', καὶ ἰχθυίαν, καὶ
 χαλκόντης γο δ', λήλειδῆστας
 καὶ ἔλαμον συνὸς βαλὼν, & ποιή-
 στας κηκῦρα μεγάλα, ὅσον χω-
 ρήσασιν οἱ μυκῆρες, δι' αὐτῶν ἔμ-
 βαλε.

Περὶ δὴγματιον μυγαλῆς.

Γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δηχθῆ-
 ναι τὸν ἵππον ἐν τῇ ἵπποσασίᾳ.
 Κατακλιθέντι γὰρ αὐτῷ, ταῖς
 λαγῶσιν ἡρέμα πως ἐπὶ σέρχεται ἢ
 μυγαλῇ, καὶ, μεταξὺ κινήσεν τῷ
 αὐτῷ, ὑποσάραχθεῖσα, δύνει τὸν
 ὑποκέειρον τύπον, ἐξ ἧς συμβαί-
 νει οἰδημάτι γίνεσθαι. τῶν δ' ἐν τερα-
 πείσῃς ἔτι. λαθῶν μελανθί-
 λείσ ὀξυόσπον ἕνα, οἶνω παρο-
 μίξας ἐγγυμάπιζε, ἢ σκόροδον
 τρέψας, καὶ ἄλας, καὶ κύμινον,
 ἴσον ἐκείτω συμμίξας, οἶνω τε φυ-
 ράσας κατὰ χελε, ἢ ἔρω γλιῦ ἐξ
 ἀμαροχίας φυράσας, ἢ μυγαλῆν
 αὐτῷ

adures. tum sale & oleo decem
 diebus defricabis. Quod si ad-
 huc fatigent, sanguinem ab va-
 riculis evocabis, & sanitati red-
 dentur. Interdum varices pecus
 male habent, ut cum somno
 excitum surgit, trahit pedem,
 ut quasi quondam luxatus videat-
 ur. sed pressa manu terga subige,
 daque operam ut inambulet:
 & [quod luxum videtur,] sta-
 tim ad pristinum ordinem redibit.

Ad vermies.

Solent etiam vermes nocere:
 quod vitium non facile medica-
 mentis expugnatur: sed potius
 invictum, non cedit. quorum
 signa sunt. se in solum equus
 abjicit volutaturque, atque foli-
 to frequentius hinnit. Succus
 igitur brassicæ, cum oleo nitro-
 que per os & nares infunduntur:
 aut squamæ æris, caricarum, &
 atramenti futorii, singuli trien-
 tes levissime teruntur, & in col-
 lyria formantur magnitudine,
 qua nares sunt capaces, per quas
 injiciantur.

Ad morsum muris aranci.

Accidit equum in stabulo sæ-
 pius impeti morsu. cum enim
 decubuit ipse, sensim ad ilia mus
 araneus irrepit, qui equi motu
 laceffitus, subjectæ parti vulnus
 imprimit: tumorque oritur. Cui
 ita lubvenies. Triti gith aceta-
 bulum ex vino infundes: tritas
 allii spicas, falem, & cuminum,
 paribus singulorum mensuris
 vino mistis illines aut terram
 orbitæ urina subactam aut in-
 tritum murem arancum cum
 sextario vini faucibus infundes.
 Sin murem araneum non inve-
 neris, creta figulari perlines. apii
 etiam

αὐτῶν τρεῖς φασ, μὲν οἶνος ἐγχυμώ-
πις ἐξέ. α. εἰ μὴ ἢ μὴ ἐγγὺς μυζαλίῳ,
μὲν πηλὸν κερραμικὸν φυράσις κα-
τάχει, ἢ σελινόσπερον καὶ ψή-
σας ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐγχυμώ-
ξε ἢ καὶ κίνιστον ὑρῶν φλεβοτόμῳ
τὸ ἀδηκῶτα τόπον. εἰ μὴ ἢ ἐπὶ πάλιον
γρήνην φλεγμονή, κύκλω καῦσον
παιφερὴν καυτηρίῳ, πρὸς λαμ-
βάναν ἔστω οὐλοῖται τόπος. καῦ-
σον δὲ καυτηρίοις ὀρθοῖς, ἵνα οἱ
ἐκώρες δὲ ὀρθέων. εἰ μὴ δὲ ὀρθῶς
τόπος ἐπὶ πάλιον ἐλκασιν ἀγῆ, κερ-
ραμικὸν καὶ κούρας ἔστω εὐθὺς
ἐπίπιος, πρὸς κούρας ἔστω πα-
λαίῳ. σὺν ἔστω ἢ ἐλκῶ, εἰ μὴ
ἐγχυμῶ ἔστω δάκη.

Περὶ θλάσματός.

Ἐάν ἔστω θλάσμα γρήνηται τῷ
ποδὶ, πρὸς πούρας ἔστω τὸ ἵππον.
πρὸς κούρας τῶν ὀρθῶν, κατὰ
πάλιον κούρας, ἢ ψήμους ἐν
ὑδατὶ, ἢ πίτυρα πρὸς φυράσις,
καὶ μίξας παλαιῶν καὶ πρὸς ὀρθῶν
καὶ πάλιον. εἰ μὴ δὲ τὸ ὀρθῶν
τῶν ἐν τῇ χελιδνί φανῆ, μέλιτι καὶ
ἐξὶ χρωμῶν, ἔστω κούρας μόνον
ὅππῃ μέρους τρεῖς. εἴτε σύμμε-
πιτός, κυπαρίσος φύλλα πρὸς
πάλιον καὶ ὄρθῶν, ἢ μυρίκης
φύλλα ὀρθῶν ἐπίπιος, ἢ σιδῶν
κέλυφα ἐψήσας ἐν ὄρθῶν, καὶ κούρας
ἐπίπιος, ἢ ξηρὰ κούρας ἐπίπιος,
καὶ χαλκάνθη μέρῳ, ἔστω κούρας
κούρας, τὸ αὐτὸ ποῖν, πρὸς ἀπο-
πλύνων ὄρθῶν τὸ πον.

Περὶ λύσης.

Τῷ λυσοῦντι ἵππῳ παρέπε
σημῆα πύρε. οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς
πίπιος ὑφαμῶν, καὶ αἱ φλέβες
μετέωροι γίνονται καὶ τὸ σῶμα, καὶ
ἀστέι,

etiam semen coctum in vino &
oleo demittes, ac tumentem lo-
cum recto scalpello punctim
vellica. Si per hæc inflammatio
magis excandescat, in orbem
teretibus ferramentis candenti-
bus exulcerabit, sanæ partis ali-
quid deprehendens. rectis quo-
que ferramentis, quo sanies
emanet, redulcerabis. Quod si
pars ea per ulcerationem intum-
escat, hordeum crematum
tritumque consperges, sed an-
tea vetustam adipem inungere
convenit. Ulcus non excitabi-
tur, nisi prægnans mus araneus
mo rsum attulerit.

De fractis.

Si intenti pars pedis fuerit
contusa, curandi ratio hæc est.
Ungulam scarificando circum-
cisam cocto in aqua hordeo li-
nito, aut calidos furfures suba-
ctos misto paucò veterè fimo in-
ducito. Si in cavo pedis, quam
hirundinem veterinarii nomi-
nant, officulum apparuerit, oleo
& aceto imbutum linamentum
triduo inculcato, deinde quod
astringat impone: cypressi folia
ex aceto trita. aut myricæ folia
similiter imponito. aut malico-
rium in aceto decoctum tritum-
que, aut aridum in farinam re-
ductum inspergito. Item atra-
menti futorii & galbæ pares por-
tiones tunfæ eundem exhibent
effectum: sed prius aceto locus
eluat.

De rabie.

Rabiosum equum hæc signa
portendant, oculi cruore suffusi
procidunt. venæ solito sublimio-
res micant. hunc inedia confi-
cit, angor follicitat. Ratio cu-
randi

ἀσιτῆι, καὶ ἀγωνιῶ. ἑρραπόδην ἔν
 ῥῆν ἔτιως. ἰμάποιον ἀειβοαλὼν εἰς
 τὸ ἀεθωπον, ὥστὶ μὴ βλέπῃ τὰς
 παρσιόντας, ἀποδήσας μέσον τὸν
 αἰχένα, λύσον τὰς φλέβας τὰς
 πλατέας, ἐ ἀφες ἀπορρέειν, ἕως
 ἐ ἐκλυθῆ. εἶτα τὸ αἰχένα λύσας,
 καὶ σήσας τὸ αἶμα, ἐν ζοφάδῃ τό-
 πῳ ποίῃ ἴσαδῃ, ἐ ἕα ἡσυράζην,
 μήτε ψόφου πνός, μήτε θορῖος
 ἐκείσε γνομῆς. εἰς δὲ τῶν ἐσπί-
 ραν δίδου πιεῖν ὕδατι ἄχρα ἕνα,
 καὶ τῆ ἀλλῆ ὁμοίως, ἕωσεν κλό-
 μῃ καὶ σπία καὶ τὴν ποτὸν,
 ἕως ἡμερῶν τεταῶν· εἶτα δίδου τὰ
 εἰωθότα.

Περὶ σπρέμματα.

Τὰ σπρέμματα σημεῖα ἐστὶ
 ταῦτα. ἐ κατὰ μῆνιν ὁ πῆξ ἐπὶ τῆ
 συμφολῇ τῆ χοινικίδι κατὰ μῆνιν,
 ἀλλ' ἕωσφάδῃ. καὶ μετέωρα γί-
 νεται τὰ κατ' ὄνυχα. ἑρραπόδε
 ἔν, ἀειραρῆξας τῶν ὀπλῶν ἐ
 ἀειδήσας πίτῃ καὶ ἀνόχλον μετ'
 ὄξυς ἐπὶ ἡμέρας ἐπ' αἶ. ἐὰν δὲ μὴ
 ἀποκαταστῆ, λαδῶν βυκέρη, ὅ ἐστ
 πῆλας, χοίνικα, βρέξον ἐν οἴνω
 ἐπὶ ἡμέρας τεταῶν. εἶτα ἀποχέων
 τὸν οἶνον τὸ βέκερον κῆψον, καὶ
 βαλὼν εἰς χύτραν μὲν μέλιτι
 ἐψῆ, καὶ ἔτιως κατὰ πῆλας ἐπὶ
 ἡμέρας ἐξ τῶν δὲ πῆλας σπρέμμα-
 τα ῥῆν καὶ ἐν κατὰ κελοδῶς.

Ἄλλο.

Τὸ σπρέμμα ἦτοι χαίλασμα
 ἔτω ῥῆν κατὰ μῆνιν. σφίγη
 ταῦτα ῥῆσι τὸν ὄνυχα, καὶ ἐὰν σφο-
 δρῶς ἀλγῆ, δίδου πῆλας τὸν ὄνυχα.
 τῆσ δὲ συμεχῶς οἱ ἐν ταῖς ἀρ-
 ματαῖς

randi hæc est. ubi vestimento
 faciem obduxeris, quo minus
 accedentes intueatur & mediam
 cervicem obligaveris, latas ve-
 nas solvito, & sanguinem pro-
 fluere finito, donec animus eam
 deficiat. deinde resolutis colli
 vinculis, ruentem sanguinem
 fistes, & obscuro caligantique
 stabulo continebis, quod nullo
 constrepat murmure, nullum-
 que cieat tumultum, quo possit
 conquiescere. appetente vero
 vespera unum aquæ congium
 præbebis potandum. Postridie
 similiter, subtrahens cibos &
 potus ad treis usque dies, dein ad
 consultam vivendi rationem re-
 duces.

Luxatis.

Luxationis eæ sunt indices
 notæ. Pes in ossium coitu [ubi
 pyxidatim cohærent] qui mo-
 diolus appellatur, non persistit,
 sed subterfugiens labitur. Partes
 unguibus vicinæ sublimes pro-
 minent. Quod ad curandi ra-
 tionem pertinet, circumscarifi-
 cata prius unguia, picem & spon-
 giam ex aceto septem diebus
 obligabis. Si non in sedem re-
 stituatur, fœnigræci, quod bu-
 ceron nominant sextarios qua-
 tuor, effuso vino in quo maduit,
 tundes, inditumque fictili cum
 melle coques. sic diebus senis
 illines. Veteres luxatus cancel-
 latim sunt adurendi.

Luxatis pedibus.

Si quæ pedibus luxata dehi-
 scant, sic nosse licebit. manibus
 unguam distringes, sic excita-
 tus appressu dolor ostendet in-
 juriam, eoque argumento pecus
 luxatum cornu fatebitur. hoc
 vitium equi continenter curri-
 bus

μαζιν ἴππε καὶ τὸν κερὸν τῆ ἀγῶν ὀφίστανται. θεραπεύσας δὲ αἷμα λαμβάνων ἀπὸ τῆς περὶ σπυρίδων, αὐτὴν τε ὄζει καὶ ἀλατὴ καὶ ἀνατράχων, εἴτω οἰνέλαμον ἐρεῖα ἀναλαβὼν κατὰ τὴν ἀρμονίαν ἐπίθες ἔ ὄνουχον, σιωσχέτερον ὕδατι θερμῶ καὶ ἀντράχων, καὶ τὴν αὐτὴν θεραπείαν προστάγαν ἐπὶ ἡμέρας δύο δέκα. εἰ δὲ μὴ ἀφελήσῃ, τότε κατεπίγυσις ἀνάγκης, τὸν ὄνουχα κάρωθεν τῇ σμίλι κατὰ τεμνε, ὡστε διπλῶν νομίσματι μέρει. εἰ δὲ καὶ πάλιν εἴη τὸ κρεμῆμα, τέμνε μέγιστον τῆς ζώσης σαρκὸς, φέδω μὴ ἀψέδω ἔ ὄστες. εἰ δὲ πλὴν ἀπορροσίου αἷμα, ἔλαμον σὺν ὄζει καὶ ἀλατὴ λεπτῶ καὶ κάρωθεν ἔ αὐτῶ ἴππε μίξας, πᾶς ἀρμονίας σὺν τῷ ὄνουχα μὲν ὀθόνης καὶ ἀδυσμῆ. μὲν δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ θερμῶ κατὰ τὸν λῆ. εἰ δὲ ὑπερστέρωσις (ἢ γήνη), σπυρίδων ἢ τραυματικῶς βοήθημα ἔ ἔ ὄ. σιωσχέτερον δὲ τὸν ὄνουχα σμιλίᾳ καθαίρων πᾶσι τεμνε, ὡστε αὐτὸν ἐξ ἴσου παντὸς αὐτῶ καὶ κάρωθεν καὶ ἀντράχων, ἡμέρας πρὸς ἀπὸ τῶν. εἰ δὲ μὴ δὲ ἔ τως θεραπεύσῃ, ἀνάγκη καὶ αὐτῶ.

Στρεμματι ὑπερστέρωσις
καὶ ἰασις.

Πρῶτον τῶ ποδὶ ἀκροβαμονεῖ, καὶ τὸ μετὰ κινῶν ἀεὶ πηδῶν, καὶ ἐφελκῆ τὸν πόδα. ἀφελε ἐν δὲ ἔ σπρέμματι ἔ ὄνουχον αἷματι κατὰ τῆς δύο, καὶ φουσίτας οἴνω καὶ ἔ λαίω τρίψον, καὶ τὰ δέοντα δίδε, καὶ λαδῶν ἔλεον, περὶ αἰ, περὶ αἰ τῶν θερμῶ. ὅταν δὲ ἰκανῶς γῆ, ἀνάτρεψε τὸ σπρέμμα, καὶ λαβῶν

bus juncti cum certamen initur, contrahunt. Cui sic succurritur. Sanguis è parte coronam cingens, quam ideo peristephanidà vocant, elicitur & sale & aceto perfusa defricatur, dein oleum vino dilutum, & exceptum vel lere, superponitur compagini unguis. Identidem calida fovetur. hæc curandi ratio ad duodecim usque dies adhibetur. Si nihil iis proficitur, tum unguis ubi necessitas urget scalpello deorsum succinditur dupla festertii nummi magnitudine. Quod si quid eminentius propendeat, vivo tenus refecatur, sed offi parcendum. Si copiosus profluat sanguis, oleum ex aceto & sale tenui ac stercore hujus equi inducitur linteo, quo cum ungula pes totus induitur, & post triduum calda perfunditur. Quod si luxurians caro superexcreverit, astringentibus & vulnerariis auxiliis cohibebitur. Crebrius cornu repurgatum, scalpro circumcidatur, ut hoc æquabiliter undique succrescat. Malagma quod ignem non fuerit expertum, anephton vocant, sensim adplica. Si iis remediis equus non est adjutus, adurere necessum erit.

Luxati pedis præfagium,
& medela.

Primum ungue summo graditur, articulusque micans insilit, & pedem ad se trahit. Tum sanguis è luxata parte instar duarum heminarum extrahitur. Vinum & oleum inspiratur. reliqua quæ conveniunt, adhibentur. lana fovetur. offenditur calda. Cum melius habuerit, luxatum confricari debet, & succida lana fordidaque vino & oleo cum tenui

βῶν ἔλον πινάρῳ, φυράσας οἶνω
καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἀλί λεπιῶν, ποεί-
τες καὶ κριάδισον τελαμῶνι, καὶ
περίδισον κίτριαις, καὶ σφίγγον
ἐλαφράς, ἵνα μὴ ποιήσης φλεβ-
μηνίῳ, ἢ τι τῶν φλεβῶν λυπέ-
της, καὶ ἀποσφερέ ἐκείνης ἡμέρας,
πάλιν τῆς ἑσπέραις ἀφαιρέσεως.
ἐὰν μὴ ἔστω ὑγίης γρήνηται· εἰ δὲ
μὴ, κριάφουσησιν αὐτῷ τὸ μεσοκύ-
νιον. καὶ θεράπευε ὡς καὶ τὰ
λοιπί.

tenui fale rigata circumvolvi,
loroque vinciri. Cæterum pes
obductis fasciis calceatur, leni-
terque substringitur, ne vehe-
mentior perstringitio moveat in-
flammationem, aut subditas ab-
scindat venulas. Ea quotidie
debent admoveri, nisi die quo
detrahitur sanguis, quoad red-
datur fanitati. Si medicamentis
non finitur noxa, urens medica-
mentum postulat. Ulcus igne
factum ut reliqua sanabitur.

Περὶ σύριγγῃς.

Fistulæ.

"Ὅταν ἵπκῃ συριγγίᾳ, χαλ-
κάνθῳ ὄξῃ δολιμυτάτῳ αἰσθμι-
ξίς καὶ ἀναξηραίνας τῷ τόπῳ
ἐπίπασσε, ἢ σίκυον ἀγροῖον τρί-
ψας λίαν, καὶ πηχυομάκας ὁπῶ
συμφυράσας, ἔντες.

Si in equo fistula hiet, atra-
mentum sutorium quam acerrimo
miftum, resiccatumque si-
nui respergitur: aut sylvestris
cucumis vehementer detritus,
& cum lacte marinæ lactucæ,
quam vocant tithymalon, suba-
ctus inditur.

Θεραπεία κλιμῶν ποδῶν.

Medicamen ad jumento-
rum pedes.

Ζύμιον, ἄλας, μέλιθον, ὠδόν. ὄξῃ
ταῦτα λφοτερόησας χρῶ. "Ἄλλο.
βηπίνης γο γ, κρηθ γο γ, περε-
βινθίνης γο α, ἀξερθίς λίτρας β,
ὀρόθς ξί. δλ, ὄξς κρηθμα, κρ-
θως γο β, πίσσης. κρηθίλης τὸ
ἥμισυ, ταίρις παλαγῆ λίτρας
β, μέλιθ κρηθίλλω μίαν. τὸν
ταίριχον λφοτερόησας μεί αὐ-
τῶν, καὶ εἰς θυῖαν ἐμβοαλῶν
χρῶ. "Ἄλλο. ἀμόρρης καὶ πα-
λαγῆς κέρως τὸ αὐτάρκεις, καὶ
ἀξερθίς παλαγῆς μτ οἶνος, καὶ
κρηθίαις ἀσπίδας, λφοτερόησας
ἐκαστην αὐτῶν καὶ ἐψήσας αὐ-
τάρκως, μτ τῆς ἀμόρρης χρῶ.
"Ἄλλο. σκορόδων γο ἔξ, θείς γο
δλ, ἱρεως γο πείς, ἀξερθίς χρι-
ρίαις

Fermentum, salem, mi-
nium, ovum in aceto terito &
linito. Aliud, resinæ quadrans,
ceræ tantundem, terebinthinæ
uncia, axungie duopondo, ervi
sextarii quatuor, aceti diluti, &
lixivii sextans, picis heminæ
dimidium, falsamenti veteris
libræ duæ, mellis hemina, falsam-
entum cum omnibus teritur
& in mortarium mittitur. Aliud.
Amurcæ & veteris cedriæ quod
fatis est, antiquæ axungie par
modus cum vino & viva calce,
terantur singula seorsim, & quod
fatis est coquantur, utere, addi-
ta amurca. Aliud. Alliorum se-
libra, sulfuris triens, iris qua-
drans, axungie fuillæ bilibres
offæ, in aceto coctis utere. Eu-
phorbii fescuncia, castorii uncia,
bdellii sextans, galbani, opopa-
naxis, spumæ argenti, singulo-
rum

ρείς λίτρας β. ὄξει ἐψήσας
χρῶ.

rum sextans, bituminis felibra,
mannæ triens, aridæ resinæ felibra, ammoniaci suffimenti sextans.

Περὶ γλώσσης Δισκοπῆς.

Intercisæ linguæ.

Γλῶσσα ἐαυ Δισκοπῆ. κηκίδα
ἀφέψησον μϛ οἶνον μέλανον, καὶ
ἐνελόμην χρῶ, ἢ κενταύριον
κόψας ἐμπλάσσει.

Si linguam contingat inter-
scindi, gallam vino nigro inco-
ctam adhibebis, aut centaurium
tunsum illines.

Ἀνακόλημα.

Agglutinatum.

Ἐψήμαλον, τραχανάνθης,
κρόκος, σπρίσιλα, χαλκίπεως, ὠῶν
τὰ δρεκέντα, μίξας χρῶ.

Sapæ, tragacanthæ, croci, nu-
cis pineæ, chalcitis, ovorum
sufficientes partes miscebis ad
usum.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

EPISTOLÆ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

REX REGUM

Μέγας Ἀρταξέρξης Παύτω
χαίρειν.

Magnus Artaxerxes,
Pæto S.

Basil. græc.

Foesius lect. VI II. 3. 1271.

Basil. lat.

rag 522 **Ν**ΟΥΣΟΣ πῶσπε-
λασεν, ἢ καλεσμένη
λοιμικὴ, τοῖς στρατι-
μασιν ἡμῶν. 2 ἔ πολ-
40 λὰ πολλὰκις ποιησάντων ἡμῶν,
ἐνδοξον σοκ ἔδωκεν. 3 ὄθεν ἀξίω
παντῶς καὶ πάσης τῆς περὶ
ἐμῆ διδομένης δωρεῆς, 4 ἢ τῶν
ἐκ φύσεώς σε ἐπινοημάτων, 5 ἢ
τῶν ἐκ τέχνης πειρῶν, 6 ἢ ἡμῶν
ἑτέρου ἀνδρός ἐρμηνεύου διωα-
μῆς ἰήσασθαι, 7 πέμπε τάχον. 8
μάστιγον, ἀξίω, τὸ πείθον. 8 ἄλω-
κε γὰρ τὸ ὄχλον καὶ πολὺς ἄλως,
πνεῦμα μέγα, ἐ πυκνὸν ἔχων. 9 ἔ
πολεμῶντες, πολεμέμεν, 10
ἐχθροὶ ἐχθροῖς τὸ ἦμαρ, λυμηνό-
μην τὰ ποίμνια. 11 τέτρωκε πολ-
λάς.

MORBUS pestilens in
appellatus, invasit
exercitus nostros: 2
& quum nos sæpe
67
multa fecerimus, nihil adhuc re-
misit. 3 Quare magnopere, &
per omnia tibi à me data dona,
te rogo, 4 ut aut aliquid ex na-
tura tua excogitatum, 5 aut ali-
quam ex arte actionem, 6 aut
aliquod alterius viri mederi po-
tentis consilium, celerrime ad
nos mittas. 7 Propulsâ oro hoc
malum. 8 Multa enim anxietas
populum corripuit, quæ spiri-
tum magnum ac densum habet.
9 Non belligerantes debellamur:
10 quum hostem habeamus be-
stiam illam ovilia devastantem.
11 Sauciavit multos: 12 ægre cu-
rabiles

λάς. ¹² δυσίατος ἐποίησε. ¹³ πικρὰ βέλη βελῶν καὶ ἀπέμπε. ¹⁴ & φέρω γνώμην. ¹⁵ ὅσα ἐπέχρω μετ' ἀνδρῶν γνώμων βελόδοσσαι. ¹⁶ ἴλυε ταῦτα πάντας, μὴ Διφάλευσας ἀρχαῖν ἰσχυρῶν. ἔρρωσο.

rabiles fecit: ¹³ amara spicula immittit. ¹⁴ 'Confilii inops sum. ¹⁰ ¹⁵ Non amplius habeo quod cum vobis natura prudentibus consultem. ¹⁶ Solve hæc omnia, neque nos bono tuo consilio destitutas. Vale.

Παῦτος βασιλεῖ βασιλέων τῶν μεγάλων Ἀρταξέρξει ἡγεμῶν.

Pætus, Regi regum Magno Artaxerxæ S.

Fœsius sect. 3. 1271.

ῥαγ τὰ φυσικὰ βοηθήματα ἐλύθησαν τῶν ἐπιδημίων λοιμικῆ πάθος. ² αὐτὸ δὲ ἐκ φύσεως γίνεται νοσημασίων αὐτῆ ἢ φύσις ἴσται κρινόσσαι. ³ ὅσα δὲ ἐξ ἐπιδημίας, τεχνική, τεχνικῶς κρινόσσαι τῶν τροπῶν τῶν σωματίων. ⁴ Ἰπποκράτης ἢ ἰητρός ἴηται τῆτο τὸ πάθος. ⁵ τῶν γῆρῶν μὲν ἐν ἐστὶ Δωριεύς. πόλειως ἢ Κῶ. ⁶ πατὴρ δὲ Ἡρακλείδα τῶ Ἰπποκράτης. ⁷ τῶ Γνωσιδικῶ. ⁸ τῶ Νέβρι. ⁹ τῶ Σωστράτου. ¹⁰ τῶ Θεοδώρου. ¹¹ τῶ Κλεομυτιάδα. ¹² τῶ Κρισάμιδι. ¹³ ἔτῶ Ἰεῖα φύσιν κέρση. ¹⁴ καὶ ἐκ μικρῶν καὶ ἰδιωτικῶν εἰς μεγάλα ἔτεχνικὰ παθήματα τῶν ἰητρικῶν. ¹⁵ γίνεται μὲν ἐν ὁ θεῖος Ἰπποκράτης, ¹⁶ ἐναίος μὲν ἀπὸ Κρισάμιδι. τῶ βασιλέως. ¹⁷ ἰδιωτικῶν δὲ ἀπὸ Διολιπῆ. ¹⁸ εἰρησὺς δὲ ἀπὸ Διός. ¹⁹ μητὴρ δὲ Πραξιθέας, τῶ Φαμαρέτης, ἐκ τῶ οἰκίας τῶ Ἡρακλείδων. ²⁰ ὅσπερ καὶ ἀμφότερα τὰ ἀπὸ ῥαμῶν θεῶν ἀπὸ γένος ἐστὶ ὁ θεῖος Ἰπποκράτης. ²¹ πατὴρ μὲν πατὴρ, Ἀσκληπιάδης ἄν. ²² πατὴρ ἢ μητὴρ, Ἡρακλείδης. ²³ ἐκαστὸν δὲ τῶ τεχνικῶν παθῶν τε τῶ πατὴρ Ἡρακλείδης, καὶ τῶ πατὴρ τῶ πάππου Ἰπποκράτης. ²⁴ ἔλλα τῶ ῥα μὲν τῶ περὶ, ὡς εἰρησὺς, τὰ παρῶν

Naturalia auxilia pestilentis morbi popularem grassationem non solvunt. ² Qui enim ex natura fiunt morbi, eos ipsa natura judicans sanat. ³ Qui vero ex populari grassatione, eos ars curat, artificiose judicans corporum mutationem. ⁴ Hippocrates autem medicus curat hoc malum. ⁵ Et genere quidem est Dorienis, ex civitate vero Co, ⁶ patre Heraclida qui filius fuit Hippocratis, ⁷ qui Gnosidici, ⁸ qui Nebri, ⁹ qui Softrati, ¹⁰ qui Theodori, ¹¹ qui Cleomittadæ, ¹² qui Crisamidis. ¹³ Hic divina natura præditus est, ¹⁴ & ex parvis ac vulgaribus, ad magna ac artificiosa, medicinam evexit. ¹⁵ Est igitur divinus Hippocrates, ¹⁶ nonus quidem à Crisamide rege, ¹⁷ decimus autem & octavus ab Æsculapio, ¹⁸ vigesimus vero à Jove: ¹⁹ ex matre vero Praxitheæ Phænaretæ filia, ex familia Heraclidarum. ²⁰ Quare ex utroque semine à diis ortum habet divinus Hippocrates: ²¹ ut qui à patre quidem Asclepiades est, ²² à matre vero Heraclides. ²³ Didicit autem artem, tum à patre Heraclida, tum ab avo Hippocrate. ²⁴ Verum ab his quidem primum, velut verisimile est, in re medica initiatus est, quantum sane credibile est

παίεμυήθη τ' ἰηλακῆς, ὅσα πιθανόν
 ἴω κ' ἑτέρας εἰδέναμ. ²⁵ ἤ δὲ σύμ-
 πασιν τέχνῳ αὐτὸς ἐαυτὸν ἐδί-
 दाξεν, θεία φύσιν κερρημῶ. ²⁶ κ' ἰ-
 τος ἔτιν ὑπερβόηκώς τῆ τ' ψυχῆς
¹⁵ δ' οὐφία τὸς παρῶν, ὅσον διενή-
 νοχεν αὐτῶν ἔ τῆ τ' τέχνης δρετῆ.
²⁷ καθαίρη ἢ θηριῶν μ' ἄλλους, ²⁸
 θηριῶδων ἢ νοσημάτων ἔ ἀγρίων
 πολλῶν γλυῖ καὶ θαλάττω. Δι-
 σπείρων παύσασθαι, ὡς πρὸς ὁ Τε-
 π' ἔλεμε. τὰ τ' Δήμητρον ἀπέρ-
 μαθε, τὰ τ' Ασκληπιῶ βοηθήματα.
²⁹ τοιχαρῆν ἐνδικά τε καὶ αὐτὸς
 ἀνιέρω) πολλὰ χ' ἔ τ' γῆς. ³⁰ ἠξίω-
 ται τε τῶν αὐτῶν Ηοακλείε τὲ καὶ
 Ασκληπιῶ ὑπὸ Αθλουάων δωρεῶν.
³¹ αὐτὸν μετὰ πέμψαι κελεύων δρ-
²⁰ γῆρον' κ' χρυσίου ὅσον αὐ βέλη)
 δώσθαι αὐτῶ. ³² ἔ τ' ἰσοπύ-
 ἔχ' ἕνα τρέπον τ' ἰήσθ' ἔ παίδας.
³³ ἔ τ' ἰσοπατὴρ ὑγείας. ἔ τ' ἰσο-
 πτήρ. ἔ τ' ἰσοἀκισάδιον. ³⁴ ἔ τ' ἰσο-
 ἀπολῶς ἠγεμῶν τ' θεοπεσιπῆς ἐπι-
 τήμης. ἔ ἴρωσο.

hos novisse. ²⁵ Universam vero
 artem ipse seipsum docuit, divi-
 na natura usus, ²⁶ & in tantum
 animi industria progenitores
 transgressus, quantum etiam ar-
 tis præstantia eisdem superavit.
²⁷ Tollit autem non bestiarum
 genus, ²⁸ sed ferorum ac agre-
 stium morborum, per magnam
 terræ ac maris partem, Æsculapii ²⁰
 auxilia (quemadmodum Tripto-
 lemus Cereris femina) dispergens.
²⁹ Proinde iustissime in multis
 terræ locis divinos honores
 etiam ipse consequutus est, ³⁰ &
 iisdem donariis cum Hercule &
 Æsculapio ab Atheniensibus di-
 gnus factus est. ³¹ Hunc ipsum
 accerere, & auri atque argenti
 quantum voluerit, ipsi dare ju-
 be. ³² Hic enim non unum mo-
 dum curationis hujus morbi
 novit. ³³ Hic est sanitatis pa-
 ter, hic servator, hic dolo- ²⁵
 rum curator. ³⁴ In summa,
 hic divinæ scientiæ princeps
 est. Vale.

Βασιλεύς βασιλέων μέγας
 Αρταξέρξης Υσαίνης ἄλλησ-
 πόντης ὑπάρχων.

Rex regum Magnus Arta-
 xerxes Hytani Helle-
 sponti præfecto.

Foefius sect. VIII. 4. 1272.

pag. Ἰπποκράτους ἰητροῦ κώσ δ' ἀπὸ
⁵²³ Ασκληπιῶ γεγονότ' καὶ ἐς ἐμὲ
²⁵ κλέσθ' ἀφ' ἱκ' τῆς ' τέχνης. ² δὸς
 ἔν αὐτῶ χρυσίου, ὅσον αὐ βέλη)
³ κ' τὰ ἄλλα χυδῶν, ὧν ἁπαντί. ⁴
 κ' πέμπε ἐς ἠμέας. ⁵ ἔσται γ' ἰσοπύ-
 μ' Περσέων τοῖς δρεσις. ⁶ κ' εἰ-
 πὶς ἐστὶν ἄλλ' ἄνηρ καὶ ὑράπιον
 ἔρατος, φίλον οἴκῳ βασιλέως π-
 θεσο, μὴ φιλῶμιθ' ὄλοε. ⁷ ἀ-
 ερας γ' ὄρεν ὄνομα δῆρας π' καὶ
 συμπελάειν, ἔ ἰηίδιον. ἔ ἴρωσο.

Hippocratis medici Coi ab ^{IV}
 Æsculapio originem ducentis, ⁶⁰
 gloria artis etiam ad me perve-
 nit. ² Dato igitur ipsi auri quan- ^{pag.}
 tum voluerit, ³ & reliqua abun- ⁶⁷¹
 de, quibus opus habet, ⁴ & ipsum
 ad nos mittito. ⁵ Nam optima-
 tibus Persarum æqualis erit. ⁶
 Et si quis alius bonus vir est in
 Eūropa, eum domus regiæ ami-
 cum facito, nihil divitiis par-
 cēns. ⁷ Viros enim invenire, qui
 consilio præsent, non est facile.
 Vale.

Βασιλεῖ

Regi

Βασιλεῖ βασιλέων τῶ ἐμῶ μεγα-
 λάλῳ δεασσότη Ἀρξῆξέρξῃ
 " Ὑστάνης Ἐλλησπόντις ὑπαρχος 7
 χαίρειν.

Regi regum meo magno do-
 mino Artaxerxæ

Hystanis Hellepontipræ-
 fectus S.

Foefius sect. VIII. 4. 1272.

pag 5=3 Ἦν ἐπεμψας ἐπιστολῶν, λέγων
 πέμψω Ἰπποκράτῃ κῶν, δὲ πρὸ
 ἄσκληπιάδων γεροντόν, ἐπεμψα.
 2 καὶ παρ' αὐτῶν οὐκ ἐκομισάμην
 δῶκεν, ἡ δὲ γράψας ἔδωκε,
 καὶ ἐκέλευσεν εἰς τὸν οἶκον πέμ-
 πην. 3 φέροντα ἔν ἀπέστλά σοι
 φαίω " Γυμνάσιον Διούτυχου. 8
 ἔρρωσο.

Quam misisti epistolam, ju- iv
 bens demittere ad Hippocratem 61
 Coum ab Æsculapio originem
 ducentem, demisi. 2 Sed & ab pag
 ipso responsum tuli, quod scri- 672
 ptum tradidit, & ad domum
 tuam transmittere jussit. 3 Ita-
 que ejus latorem ac nuncium
 Gymnasben Dieutychem ad te
 misi. Vale.

Βασιλεύς βασιλέων μέγας Ἀρ-
 ταξέρξης Κώοις ταῦδε λέγει.

Rex regum magnus Arta-
 xerxes Cois hæc dicit.

Foefius sect. VIII. 5. 1272.

pag 5=4 Δότε ἐμοῖς ἀγάλαις Ἰππο-
 κράτῃ ἰητρὸν κακῶς τρόπου
 ἔχοντα, καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς Πέρσας
 ἐσελγύνοντα. 2 εἰ δὲ μὴ, γνώ-
 σεοτε καὶ τῆς παρῶν ἀμαρτίας
 5 πμωρίων πίστοντες. 3 Ἰδιώσας
 γὰρ κτὼ ὑμετέραν πόλιν, καὶ νῆ-
 σον κατὰ πλάσας εἰς πέλαγος,
 ποιήσω, 4 μηδὲ εἰς τὸν ἐπίλοι-
 πον χρόνον γνῶναι, εἰ ἡ ἐπὶ τέ-
 τω τῷ τόπῳ νῆσος, ἢ ἡ πόλις Κῶ.

Date meis nunciis Hippocra- iv
 tem Medicum malignis moribus 61
 præditum, & in mc, & in Persas pag
 petulanter se gerentem. 2 Sin 672
 minus, cognosceris, etiam primi
 peccati poenam vos duros esse.
 3 Urbem enim vestram deva-
 statam, & insulam distractam; in
 pelagus convertam, 4 ut in po-
 sterum tempus nemo sciat, an
 ' in hoc loco fuerit insula, aut 5
 urbs Cos.

Ἀπόκρισις Κώων.

Coorum responsum.

Foefius sect. VIII. 5. 1273.

pag 5=4 Ἐδόξε τῷ δάμῳ δῶκεν ἰα-
 τῆσιν τοῖς ἀγάλαις Ἀρξῆξέρξης ἀγέ-
 λαις, 2 ὅτι κῶοι ἔθεν ἀνάξιοι
 πράξασθαι, ἔτε Μέροπος, ἔτε
 Ηρακλέους, ἔτε Ἀσκληπιῶν, 3 ἂν
 10 ἐνεκεν πάντες ὅσοι πολῖται ἔτε
 δώσασθαι Ἰπποκράτῃ, 4 ἔδῃ
 εἰ μέλλοιεν ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ
 ἀπολέσθαι. 5 καὶ Δαρείῳ καὶ Ξέρ-
 ξῃ

Visum est populo, respondere. iv
 nunciis ab Artaxerxe missis. 2 61
 Coi nihil indignum facient, ne- pag
 que Merope, neque Hercule, 672
 neque Æsculapio. 3 Quapropter
 omnes cives non dabunt Hippo-
 cratem, 4 etiam si pessima morte
 sint interituri. 5 Nam quum
 Darius & Xerxes epistolas scri-
 pserint, & terram ac aquam à

ξε δὲ πατέρων ἐπιστολὰς ῥα-
 ψάντων γαῖαν καὶ ὕδωρ αἰτεόντων,
 σὺν ἔδωκεν ὁ δᾶμ^Θ, ⁶ ὁρέων αὐ-
 τὲς ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
 θνητὲς εἶναι, ἐπ' αὐτὲς ἰόντας. ⁷
 "Ἐνὺ τὰν αὐτὰν ἀποκρίσιν διδοῖ. ⁹
⁸ Διὸ κῶων ἀναχωρεῖτε, ὅπ' Ἱππο-
 κρατίῳ εἰ δίδοντα ἐκδοθῶν. ⁹ ἀπαί-
 ρεσθε εἴν αὐτῶ οἱ ἀχέλοι, ὅπ'
 " εἰ οἱ θεοὶ ἀμελήσῃσιν ἀμείων. ¹⁰

' patribus nostris petiverint, po-
 pulus non dedit: ⁶ quum eos
 ipsos se impetentes, similiter
 velut alios homines, mortales
 esse videret. ⁷ Et nunc idem
 responsum dat. ⁸ A Cois disce-
 dite: quoniam Hippocratem in
 manus vestras non dant. ⁹ Re-
 nunciate igitur ipsi vos nuncii,
 quod neque Dei ipsi, nostri ne-
 gligentes erunt.

Υστάνης ὕπαρχος Ἐλλησπόντις
 Ἱπποκράτη Ἀσκληπιαδῶν
 ἐν τῷ ἀπορῶν χαίρειν.

Hystanis Hellesponti præfe-
 ctus Hippocrati ex Ascle-
 piadis prognato S.

Foefius sect. VIII. 4. 1272.

¹⁴⁸ Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης
⁵²³ σὺν ῥεήζων, ² ἐπέμψε πρὸς ἡμέας
 ἰσάρχης, ³ κελύων σοὶ ἀργύριον
 καὶ χρυσόν, ⁴ καὶ τὰ ἄλλα χρυδαυ, ὧν
 σπανίζεις, ⁵ καὶ ὅσα βέλῃ, διδόναι, ⁶ καὶ
 πέμπειν πρὸς ἑαυτὸν ἐν τάχει. ⁷ ἔσε-
 διαί γὰρ Περσέων τοῖς ἄριστοις ἰσο-
 τιμοι. ⁸ σὺ εἴν ὡρεχθῆς ζωτό-
 μως, ἔρρωσο.

Magnus rex Artaxerxes te ^{IV}
 opus habet, ² & misit ad nos ⁵¹
 præfectos, ³ jubens tibi argentum ¹⁴⁸
 & aurum, ⁴ & reliqua quibus ⁶⁷²
 opus habes, ⁵ & quæcunque vol-
 es, dare, ⁶ & brevi ad se mittere.
⁷ Fore enim te optimatibus Per-
 farum æqualem. ⁸ Tu itaque
 cito adsis. Vale.

Ἱπποκράτης ἱητὸς Ὑστάνη
 Ἐλλησπόντις ἰσάρχῳ
 χαίρειν.

Hippocrates medicus Hy-
 stani Hellesponti præ-
 fecto S.

Foefius sect. VIII. 4. 1272.

¹⁴⁸ Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἐπέμ-
⁵²³ ψας φάρμακον ὡρεχθῆ βασιλέως
 ἀφίχθαι, πέμπε βασιλεῖ, ὡ λέγω,
 γράφαν ὅπ' τάχει. ² " ὅπ' καὶ ⁶
 αεσοφορῆ, καὶ ἐδῆπι, καὶ οἰκήσῃ, καὶ
 πάσῃ τῇ εἰς βίον ἀρεκῆσθ ἔσθῃ
 χρεόμεστα. ³ Περσέων εἰς ὅλους εἰ
 μνησθῆμις ἐπαύρασθ. ⁴ εἰ δὲ βαρεῖά-
 ρες ἀνδρας νέσων παύειν, ἐχθρὸς
 ἰσάρχῳ Ελλήων, ἔρρωσο.

Ad epistolam quam misisti, à ^{IV}
 Rege venisse adferens, remitte ⁶¹
 Regi quæ dico, quam celerrime ¹⁴⁸
 scribens: ² Quod & victu, & ⁶⁷²
 vestitu, & domo, & omni ad vi-
 tam sufficienti opulentia frui-
 mur. ³ Perfarum autem divitiis
 uti, fas mihi non est: ⁴ neque
 barbaros homines à morbis li-
 berare, qui hostes sunt Græco-
 rum. Vale.

Ἱπποκρά-

Ἰπποκράτους Δημητρίῳ
ὕμνιν.

Hippocrates Demetrio
fanitatem.

Foefius sect. VIII. 4. 1272.

pag Βασιλεύς Περσῶν ἡμῶν με-
523 παπέμπε), 2 ὅτι ἐδῶς, ὅτι λόγῳ
ἔμοι σοφίης χρυσῆ πλείον δυνάμει).
ἔρρωσο.

Perfarum Rex nos accersivit, IV
2 ignarus quod apud me major
est sapientiæ ratio, quam auri. pag
Vale. 672

Ἀβδηρῶν ἡ βασιλὴ καὶ ὁ Δᾶ-
μοῖ Ἰπποκράτῃ χαίρειν.

Senatus populufque Abde-
ritarum Hippocrati S.

Foefius sect. VIII. 5. 1273.

pag Κινδυνεύεται τὰ μέγιστα τῆ
524 πόλει νυν, Ἰπποκράτες, ἀνὴρ ἡμε-
τέρων, 2 ὅς καὶ τῷ παρόντι χρόνῳ καὶ
τῷ μέλλοντι αἰεὶ κλέει ἡλπίζετο
τῆ πόλει. 3 " μηδὲ νυν ἵ ᾧ πάντες
θεοὶ φρονήσει. 4 ἔτι ὑπὸ πολλῆς
τῆ κατεχούσης αὐτῶν σοφίης νεύση-
20 κεν, 5 ὥστε φόβῳ ἔχ' ὁ τυχῶν, αὐ-
φθαρή τ' λογισμῶν Δημόκριτου,
ὅπως δὴ τὴν πόλιν ἡμῶν Ἀβδηρῶ-
ν καταλάβῃ φησὶ. 6 ἐκλαθέ-
μι μὲν γὰρ ἀπάντων ἐἴαυτῆ, αἰ-
τερον ἐξεηθρῶς, καὶ νύκτα καὶ ἡμέ-
ραν γελῶν ἐγασα μικρὰ καὶ μεγά-
λα, μηδὲν οἰόμενος εἶναι τ' βίον
ὄλον, ἀφ' ἑταί. 7 γαμῆ τις, ὅ ἵ ἐμ-
πορεύει), ὅ ἵ δημηγορεῖ, ἄλλος ἀρχὴ,
πρεσβυτέρη, χρονονεῖ), ἀποχρονο-
νεῖ), νοσεῖ, πτωχεύει), τέθνηκεν. 8 ὁ
ἵ γελῶ πάντες. 9 τὸς μὲν κατηφῆς τε
25 καὶ σκυθρωπῆς, τὸς δὲ χαίροντας
ὄρων. 9 ζητεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ ἐπεὶ τ'
ἐν ἄδρα. ἐ γράφει ταῦτα. 10 " καὶ εἰ-
δύλων φησὶ πλῆρη τὴν ἡέρα εἶ-
ναι, καὶ ὀρέων φωνὰς ἀπακ-
σεῖν. 12 καὶ πολλάκις νύκταρ ἐξα-
καστὰς μὲν ἡσυχῇ ὡδῶς ἀδον-
τε ἔοικε. 13 καὶ ἀποδημῶν εὐδοκί-
α λέγει, " εἰς τὴν ἀπείραν, 14 καὶ
Δημοκρίτους εἶναι ὁμοίως ἐαυ-
τῶ

Nunc maxime urbi nostræ in IV
periculo versatur vir noster, ὁ
Hippocrates, 2 qui & præfenti
tempore & futuro semper gloria
urbi sperabatur. 3 (Neque nunc, pag
11 ὁ vos dii omnes, nobis in videat-
tur.) 4 Hic præ multa quæ deti-
net ipsum sapientia ægrotat, 5 ut
timor non vulgaris sit, si Demo-
critus mente motus fuerit, reve-
ra urbem ' nostram Abderita- 5
rum pessum ituram esse. 6
Etenim oblitus omnium, &
primum suiipsum, vigilans &
noctu & interdiu, & singula par-
va ac magna deridens, & totam
vitam nihil esse putans, vitam
transigit. 7 Ducit aliquis uxo-
rem, alius mercaturam exercet,
alius concionatur, alius impe-
rat, alius legatum agit, eligitur,
abrogatur, ægrotat, vulneratur,
moritur : 8 At hic ridet omnia,
9 dum alios mœstos ac ' tristes, 10
alios gaudentes videt. 9 Quin &
12 de his, quæ apud inferos sunt,
hic vir perscrutatur, & hæc scri-
bit. 10 Et idolis ærem plenum
esse dicit. 11 Et volucrum voces
intentis auribus explorat. 12 Et
sæpe noctu exsurgens solus can-
tilenas sensim canenti similis est.
13 Et se aliquando in rerum im-
mensitatem proficisci dicit, 14 &
111 4 Demo-

τῶ ἀναρθητέας. ¹⁵ καὶ σω-
 διεφθαρὸς τῇ γνώμῃ τὸ χρῶ-
 μα ζῆ. ¹⁶ ταῦτα φοβέμεθα Ἰπ-
 πόκρατες. ταῦτα παρατρίβμεθα.
¹⁷ ἀλλὰ σῶζε. καὶ ταχὺς ἐλθῶν
¹⁸ νουθετήσων τὴν πατρίδα, μηδὲ
 ἡμᾶς ἀποάλλης. ¹⁸ καὶ γὰρ εἴδῃ
 ἀπόλλυτοὶ ἐσμεν, καὶ ἐν ἡμῖν
 μαρτυρία κεῖται. ¹⁹ ὅσα αὐ-
 τὸ μάρτυρις ἔτε δόξης τῆς ἐπ' αὐτῷ
 περὶ σωτηρίας, ἔτε χρημάτων, ἔτε
 παιδείας. ²⁰ καὶ τι τὴν παιδείας
 πολλῶ σοι βελλῆα τῶν τῆς τύ-
 χης. ²¹ ἀλλ' εἴ καὶ ταῦτα συχρῆ-
 παρ' ἡμῶν καὶ ἀφθονα γήνησε-
 ται. ²² ἢ τῆς γὰρ Δημοκρίτεω
 ψυχῆς, ἀλλ' εἴ εἰ χρυσὸς ἢ
 πόλις, ἀντάξια βελήσῃ. εἴδῃ
 ὅπῃ ἀφυσερήσαντο. ²³ τὰς νό-
 μους ἡμῶν δουρῆμι νοσεῖν, Ἰππό-
²⁴ κρατες, τὰς νόμους ἀφροσύνης.
²⁴ ἵτι θεοπροσῶπων, ἀνδρῶν φέρε-
 σε, ἀνδρα δρῖσημι. ²⁵ ὅσα
 ἰατρὸς, ἀλλὰ κλήσης ἐὼν ὅλης τῆς
 Ἰωνίας, ἀεὶ δόξαν ἡμῖν ἐρώτε-
 ρον τεῖχον. ²⁶ πόλιν, ὅσα ἀνδρα
 θεοπροσῶπος. ²⁷ βελλῆα δὲ νου-
 θέσων καὶ κινδυνώσαν ἀποκλι-
 σθῆναι, μέλλοις ἀνοιγησῆναι
 αὐτὸς νομότης. αὐτὸς δικαστής.
 αὐτὸς ἄρχων. αὐτὸς σωτήρ. καὶ τέ-
 των τεχνίτης ἀφίξι. ²⁹ ταῦτά
 σε προσδοκῶμεν, Ἰππόκρατες,
 ταῦτα καὶ γήνοιο ἐλθῶν. ³⁰ μία
³⁰ πόλιν ὅσα ἀσημι, μάλλον δὲ
 ἢ Ἑλλάς ὅλη, δεῖται σε φυλάξαι
 σῶμα σοφίας. ³¹ αὐτῷ δὲ δόξα πα-
 δειῖαν προσδοκῶν ὅσα σε τὴν πα-
 ρουσίας ταύτης ἀπικαταγῆσθαι
 ἀεὶ μόνον, ³² ἐξυγῆσθαι μὲν εἴναι ὡς
 εἶοικε πᾶσι σοφία. ³³ τοῖς δὲ ἐγυ-
 πτεῖω κεραικῶσιν αὐτῆς, ὡς παρ' ἡ-
 μῖν, καὶ μάλα πολλόν. ³⁴ ὅσα ἴσθι,

Democritos esse similes sibi ipsi
 innumerabiles. ¹⁵ Et corpus una
 cum mente corrumpens vivit :
¹⁶ hæc ' timemus ô Hippocrates, ¹⁵
 ob hæc perturbati sumus. ¹⁷
 Quapropter nos serva, & patriæ
 nostræ consulturus cito adsis :
 neque nos contempseris. ¹⁸ Nam
 neque ita viles sumus : & in no-
 bis testimonium situm est. ¹⁹ Ob
 ipsum enim conservatum, &
 gloriam, & pecunias, & doctrinæ
 famam consequeris : ²⁰ quan-
 quam doctrinæ ratio multo pot-
 tior apud te est, quam fortunæ.
²¹ Attamen & hujus bona multa
 ac luculenta tibi à ' nobis obve-
²² nient. ²² Etenim animæ Demo-
 criti gratia, etiam si urbs aurum
 esset, non nostræ voluntati res-
 ponderet, aut quacunquē tan-
 dem re illi carendum esset. ²³
 Leges nostras putamus ægrotare
 ô Hippocrates, leges prævarica-
 ri. ²⁴ Adsis optime vir, curaturus
²⁵ virum insignem. ²⁵ Non medi-
 cus, sed conditor, sacrationem
 tota Ionia murum nobis circum-
 dabis. ²⁶ Civitatem, non virum
 curabis : ²⁷ & Senatuum ægro-
 tantem, & ne ' claudatur peri-
²⁸ clitantem, aperies. ²⁸ Ipse le-
 gislator, ipse iudex, ipse princeps,
 ipse servator, & horum artifex
 advenies. ²⁹ Ob hæc te expecta-
 mus ô Hippocrates, atque hæc
 etiam fient ubi veneris. ³⁰ Una
 civitas non ignobilis, imo tota
 Græcia rogat te, serva corpus
 sapientiæ. ³¹ Quin potius ipsam
 apud te legationem agere puta
 doctrinam, ab hac prævaricatione
 liberari supplicantem. ³² Co-
 gnata equidem res est omnibus,
 ' velut apparet, sapientia. ³³ Ve-
³⁰ rum his qui propius ipsam
 complexi sunt, velut nobis,
³⁴ etiam longe amplius. ³⁴ Et, sic-

χαλεῖ καὶ τῷ μέλλοντι αἰῶνι
 " μὴ ἀθεκλιπῶν Δημόκετον ἤ 17
 ἐλπίζῃ ἀθετηθήσῃ ἀληθείῃς. 35
 σὺ γὰρ Ἀσκληπιῶ ἀσπασάτε-
 παλεξαι γῆϋ καὶ τέχνη. 36
 47 ὁ δὲ Ηρακλῆς ' εἰς ἀδελ-
 φίδας. 37 ἀφ' ἧ Ἀβδηρῶν,
 ὅπως πικρῆν πίντων, ὃ ἐπώ-
 νυμῶ ἡ πόλις. 38 ὥστε κα-
 κείνω χάρις " ἡ Δημκρεῖτε 18
 γῆϋοῖτ' αὐ' ἰησις. 39 ὄρων ἔν, ὃ
 Ἰππόκρατες, εἰς ἀμωθησίαν
 δ' ἀπὸρέοντα καὶ δῆμον καὶ αὐ-
 δρα δ' ἰσημον, ἀπεῦδὲ πρὸς
 ἡμέας, διόμεθα. 40 Φεῦ ὡς κῆ
 τὰ ἀγαθὰ ἀετιπύσαντα νό-
 σσι τυγχάνειν. 41 ὁ Δημόκε-
 τῶ γὰρ, ὅταν ἐρρώσθῃ πρὸς
 ἄκρα σαφίης, 42 ἴσα κινδύ-
 νος νῦν δ' ἀποπληξία Διωνοίας
 καὶ ἡλιθιότητι κεκακῶσθ'. 43 οἱ
 δ' ἄλλοι, ὅσοι πολλοὶ δ' εἰσὶν
 5:5 Ἀβδηρῶν ' μέναιτες ἐν ἀπα-
 δούσι, τὸν γε κριτὸν κατέ-
 χεῖν ἔν. 44 ἀλλὰ νῦν γε
 φρονιμώτεροι νόσον σφῶ κεί-
 νειν, οἱ πρὸν ἀφρονες. 45 ἴδι
 ἔν μετὰ Ἀσκληπιῶ πατρὸς. 46
 ἴδι μετὰ Ηρακλῆς θυγατρὸς
 Ἠπίτης. 47 ἴδι μετὰ πάθων ἧ ἐπὶ
 Ἴλιον στρατὸσαμῶν. 48 ἴδι νῦν
 παγόνια νέσσε φέρων ἄκη. 49 " δὲ
 κερπίσθ' δὲ γῆ ἴζας ἔ βοτάνας 19
 ἀλεξιφάρμακα μαυίης αὐῆ. 50
 σχεδὸν αὐτὸ εἰς ποτε γονιμώτε-
 ρον ' δὲ φερῆσθαι, ἔτε γῆ,
 ἔτε ὄρων ἀκράτῃ, ἢ νῦν, Δη-
 μκρεῖτω τὰ πρὸς ὑγίαν. ἔρ-
 ρωσ.

ut probe nosti, gratificaberis
 etiam futuro sæculo, si non de-
 stitueris Democritum propter
 veritatem, cujus primas se latu-
 rum esse sperat. 35 Tu enim &
 genere, & arte conjunctus es
 Æsculapio. 36 Hic vero Hercu-
 lis est ex fratre nepos. 37 A quo
 est & Abderus, quemadmodum
 omnino audivisti, cujus cogno-
 men urbs' nostra refert. 38 Qua- 35
 re etiam illi grata fuerit Demo-
 criti sanatio. 39 Quum igitur
 videas ὁ Hippocrates, & popu-
 lum, & virum insignem, ad stu-
 piditatem diffluentem: festina,
 rogamus, ad nos. 40 Heu ut
 etiam bona redundantia, morbi
 existunt. 41 Quantum enim De-
 mocritus ad summam sapientiam
 genere pervenit, 42 tantum
 nunc pariter periclitatur, ne
 mentis stupore & stoliditate
 affligatur. 43 At reliquum vulgus
 ' Abderitarum, quod mansit ab- 40
 que eruditione, communem sa-
 ne sensum habet. 44 Imo nunc
 prudentiores sunt ad sapientis
 morbum judicandum, qui prius
 desipuerunt. 45 Adsis igitur cum
 Æsculapio patre. 46 Adsis cum
 Herculis filia Epione. 47 Adsis
 cum Æsculapii filiis, qui ad
 Ilium militarunt. 48 Adsis nunc
 Pæonias adferens morbi mede-
 las. 49 Nunc terra radicibus, &
 herbis, & auxiliaribus floribus,
 insaniamque ' medicamentis fœ- 45
 cunda est. 50 Ferme igitur nun-
 quam fertilius producent, neque
 terra, neque montium cacumi-
 na, quam nunc proferunt ea,
 quæ pertinent ad Democriti sa-
 nitatem. Vale.

Ἰπποκράτης Ἀθηναίων τῆ
βελήκῃ τῶ δῆμῳ χαίρων.

Hippocrates S. P. Q.
Abderitarum S.

Foefius fecit. VIII. 6. 1274.

παρ Οπολίτης ὑμέων Ἀμελεσά-
525 γῆρης ἦλθεν εἰς Κοῖ, ² καὶ ἔτυχε
τότ' εἶσσι τῆς ῥάδοδος ἢ ἀνάληψις
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ, καὶ ἐπίστυ-
ἐορτῇ, ὡς ἴστε, πανήγυρις ἡμῶν, ³
καὶ πομπὴ πολυτελής, ἐς κυπᾶ-
ρισσον, ἡ δ' ἐθῆ ἀνάγην τοῖς τῶ
θεῶ παρεσκήκασιν. ⁴ ἐπεὶ δὲ παρ-
10 δούξην ἑώκῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων
καὶ ἐκ τῆς παροψίσεως ὁ ἀμελη-
σαγῆρας, πατέρις, ὡς ἴστε, ἐπειρήν
τὸ παρῆγγμα, ⁵ ἀνεγνων τὸ ὑμέων
πλὴν ἐπιστολῶν, καὶ ἐθαύμασον, ὅτι
παρὶ ἐνὸς ἀνθρώπου ὡς εἰς αὐτῶν
πᾶσι ἢ πόλις ἰορροεῖσθε. ⁶ καὶ ²⁰
μακροί γε δῆμοι, ὅκα τοῖ ἴσασιν
τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας ἐρῶμεθα ἑω-
πῶν, ⁷ καὶ τὰς πύργους, ἔσθ' ἐπὶ τοῖ
τείχεα, ἀλλὰ σαρῶν ἀνδρῶν ¹¹ σο-
φας γνώμας. ⁸ ἐγὼ δὲ παρτοῖμῳ
τέχνας μὲν εἰναι θεῶν χάριτας, ⁹
ἀνθρώπου δὲ ἔργα φύσις, καὶ
15 μὴ νεμεσησέτε ἀνδρας Ἀθηναί-
ται, ¹⁰ ἐξ ὑμῶν δοκέω, ἀλλὰ φύ-
σιν αὐτέλων καλέειν με, ¹¹ ἀνασίστα-
σθαι ποίησθε ἑωυτῆς, κινδυνεύον
ὑπὸ νόσῳ διαπεσεῖν. ¹² ὡς ἴστε παρὸς
ὑμέων ἐγὼ νῦν φύσῃ καὶ θεοῖς
ὑπακούων παρδύδω νοσέοντα Δη-
μόκριτον ἴησαι. ¹³ εἰ παρὸς δὴ καὶ
τῆσ' ἔσθ' ἐστίν, ἀλλὰ μὴ ἀπάτη
συσκιάζεσθε, ὡς ἴστε δόξα μου. ¹⁴ καὶ
γῆροισι παρὸς τῆς ἐν ὑμῶν σύνοίας
τεκμήριον καὶ παρὸς ὑπονοίαν πα-
ραχρῆσθαι. ¹⁵ χρῆρῶν δὲ μοι ἐρ-
χομένην ἔσθ' αὐτῶν φύσις ἔσθ' αὐτῶν
ὑποχρῆσθαι. ¹⁶ ὡς ἴστε μήδ' ὑμεῖς,
20 ἀνδρες Ἀθηναίται, βιάζεσθε, ἀλλ'
εἴπατε ἐλδύθηρης τέχνης ἐλδύθηρα
καὶ

Civis vester Ameleffagoras ¹ *iv*
venit in Co, ² & erat tunc in illa ⁶³
die Virgæ assumptio, & annua ^{pag}
festivitas, ac publicus (velut no-
ftis) conventus, ³ & pompa sum- ⁶⁷⁴
ptuosa fiebat, quam mos est eos,
qui deo dicati sunt, ad Cypa-
rissum deducere. ⁴ Quandoqui-
dem autem & ex verbis, & ex
aspectu, Ameleffagoras 'festinare ⁵
videbatur, credens, velut erat,
rem ipsam urgere: ⁵ epistolam
vestram legi, & admiratus sum
quod ob unum hominem, velut
si unus homo esset ipsa civitas,
turbati estis. ⁶ Et beati profecto
sunt populi, qui sciunt bonos
viros sua esse munimenta, ⁷ &
non turres, neque muros, sed
sapientiam virorum sapientia
consilia. ⁸ Ego vero, qui credo
artes quidem esse Deorum dona,
⁹ homines autem 'naturæ opera ¹⁰
(& ne ægre feratis viri Abderita-
tæ) ¹⁰ non vos puto, sed ipsam
naturam me vocare, ¹¹ ad con-
servandum ipsius opus, quod
periclitatur, ne præ morbo col-
labatur. ¹² Quare præ vobis ego
nunc, naturæ ac Diis obediens,
festino ægrotantem Democritum
sanare: ¹³ si quidem sane & hoc
morbus est, & non potius error
vobis tenebras offundit: id quod
opto. ¹⁴ Atque utinam fit hoc
uberius vestræ 'benevolentia ¹⁵
signum, quod etiam ad suspicio-
nem turbamini. ¹⁵ Argentum
autem mihi venienti, neque natu-
ra, neque Deus promittere po-
terit. ¹⁶ Quare neque vos viri
Abderitæ cogatis: sed liberae
artis etiam opera libera esse fi-
natis.

καὶ τὰ ἔργα. 17 οἱ ᾗ μιθαρνεῦν-
 τες δὲ λούφν ἀναγκάζουσι τὰς ἐπι-
 στήμας, ὡς παρ' ἐξυμδραποδίζοντες
 αὐτὰς ἐκ τ' ἀσπέρης παρ' ἰησίου.
 18 εἴθ' ὡς εἰκὸς κ' ψύδωνται αὐτῶς
 παρ' ἀμεγάλους νόσους, ἐδρνηθεῖεν αὐ-
 τῶς παρ' ἀμικρῆς. 19 κ' σὺν αὐτῶν ἔλθοιεν
 ὑποχωροῦντες. κ' πάλιν ἔλθοιεν καὶ
 κληθέντες. 20 οἰκτρὸς γὰρ ὁ ἄν-
 θρώπων βίη. ὅτι δι' ὅλας αὐτῆς, ὡς
 πνεῦμα χιμείριον, ἢ ἀφόρητον Φι-
 λαργυρίην " Διδάδεν κεν. 21 ἐφ'
 25 ἢ εἴτε μάλλον ἅπαντες ἰητροὶ
 ξυνήσων ἔλθοντες ἀποθεραπείῃ
 χρυσωτέρην μανίης νόσον. 22 ὅτι
 ἐμακροτέρη, νόσος ἐξοσα ἐκα-
 κῆσα. 23 οἱ μὲν ᾗ ἐργα κ' τὰ ψυ-
 χῆς νοσήματα πάντα μανίας εἶναι
 σφοδράς, ἐμπεύσας δὲ ζῆας πινὰς
 ἐφαντασίας τῶν λογισμῶν. 24 ἂν ὁ
 δι' ἄρετης ἀποκηρυχθεὶς ὑμιάζε-
 ται. 25 ἐγὼ δὲ, εἰ πάλαι ἐξ ἅπαν-
 τος ἐξελόμην, ὡ ἀνδρες Ἀθηναί-
 ονται, σὺν αὐτῶν εἴνεκα δέκα τελευτῶν
 δεισάμενον πρὸς ὑμῶν, 26 ἀλλ' ἐπὶ
 30 τὸ μέγαν ἠργὸν Περσέων βασι-
 λέων, ἐνθα πόλις ὅλη ἀσπέρησιν
 τῆς ἐξ ἀνθρώπων δύδαμνῆς γεγε-
 μισμένη. 27 ἰάμην δ' αὐτῶν
 ἐκείσε λοιμὸν αὐτῶν. 28 ἀλλ' ἀπρη-
 νησάμην ἐχθρῶν ἐκάδι χιρῶν
 ἐλπίθερῶσιν κακῆς νόσου. 29 καὶ γὰρ,
 τό γ' ἐπ' ἐμοί, κατενυμάχων τὰς
 βαρβάρους. 30 εἴχον δ' ἀχρῶν τ'
 παρ' ἀ βασιλέως πλεῖστον κ' πα-
 τριδ' ἐχθρῶν ἀεισίου. 31 πε-
 λεκείμην δ' αὐτῶν, ὡς ἐλίπο-
 λισ τ' ἐκάδι τῶν ὑπάρχων 32 σὺν
 ἔπι πλεῖστον τὸ πάντα χόθεν χρη-
 ματισθεῖσιν. 33 μεγάλα γὰρ ἴερα τ'
 35 δρῆς τῆς ' ἐστὶν ὑπὸ δικαιοσύνης ἔ-
 κ' ὑπὸ ἀμα, ἀλλ' ἐμφανέα ὄντα.
 34 ἢ σὺν οἴεσθ' ἴσον ἀμάρτημα εἶ-

natis. 17 Qui vero mercedem
 capiunt, hi scientias servire co-
 gunt, velut captivas facientes
 ipsas expriore libertate: 18 dein-
 de, velut verisimile est, mentiri
 etiam poterint, velut de magno
 morbo: & negarint, velut de
 parvo: 19 & polliciti non vene-
 rint, & rursus venerint non vo-
 cati. 20 Misera est profecto hu-
 mana vita: quoniam per totam
 ipsam intolerabilis avaricia, ve-
 lut hybernus ventus, distributa
 est ac penetravit. 21 Ad quam
 utinam potius omnes medici
 convenissent, quo graviolem
 infania morbum curarent: 22
 quoniam quum morbus sit, &
 affligat, etiam laudatur. 23 Ego
 vero arbitror etiam animæ
 morbos omnes vehementes esse
 insanias, quæ opinioniones quasdam
 ac imaginationes rationi indu-
 cunt. 24 A quibus qui per virtu-
 tem depurgatus est, sanus eva-
 dit. 25 Quod si ego omnino di-
 tescere voluissẽm, viri Abderitæ,
 non utique decem talentorum
 gratia ad vos profiscicerer: 26 sed
 ad Magnum accessissẽm Persa-
 rum regem, ubi totæ civitates
 humanis opibus refertæ mihi
 obtigissent: 27 sanassem autem
 illic ipsorum pestem. 28 Verum
 denegavi, inimicam Græciæ re-
 gionem à malo morbo me velle
 liberare. 29 Et ego, quantum in
 me fuisset, Barbaros expugna-
 sem. 30 Habuissẽm autem igno-
 miniam ipsas à rege divitiis, &
 opulentiam patriæ inimicam. 31
 Hæc vero mihi adfuissent, velut
 ei qui urbium Græciæ devasta-
 tor esset. 32 Non sunt divitiæ,
 undiquaque lucrari. 33 Magna
 enim sunt sacra virtutis, quæ à
 justitia non occultantur, sed
 manifesta existunt. 34 Aut non
 æquale

ναυ σάξιν πολέμικας καὶ φίλους
 ἰαῶναι μισθῶ. ³⁵ ἀλλ' ἐχ' ὠδὲ ἐχθ
 τὰ ἡμέτεροι, ὡς δὴ με. ³⁶ εἰ κεραπῆ-
 μοι δὲ νέσας. ³⁷ εἰ δὲ δὲ δούχης
 ἡκαστα τὴν Δημοκρίτεω ὠρῶ-
 κρησιν. ³⁸ ὅς, εἴτε ὑγιαίνῃ, φίλθ
 ἔσται, ³⁹ εἴτε νεσθῆ ἴεραπύθεις,
 πολέον ὑπάρξει. ⁴⁰ πυρῶνομοι ἢ
 αὐτὸν ἐμῶν ἡμέτερα καὶ σπέρρον τὰ
 ἡβεια, ⁴¹ καὶ τῆς ὑμετέρης πόλιθ
 εἶοντα κῆσμον. ἔρρωσθε.

Ἰπποκράτης Φιλοπόμην
 χαίρειν.

æquale peccatum esse putatis,
 hostes servare, & amicos merce-
 de sanare. ³⁵ At non hoc modo
 se res nostræ habent, ὁ Abderi-
 τæ. ³⁶ Non capio fructum ex
 morbis, ³⁷ neque libenter audivi
 Democritum mente motum esse.
³⁸ Qui sive sanus est, amicus est:
³⁹ sive ægrotat, curatus magis
 amicus crit. ⁴⁰ Audio autem
 ipsum gravibus ac solidis mori-
 bus præditum esse, ⁴¹ & urbis
 vestræ ornamentum. Valet.

Hippocrates Philoœmeni
 S.

Fœsius sect. VIII. 7. 1275.

ῥαξ Οἱ τὴν τὴ πόλιθ ἐπιπολῶ
⁵²⁵ ἀναδόντες μοι πρὸς ὄψας, καὶ τὴν
 ἀπέδδου. ² ἢ ὀδὴν τὴ κέρει, καὶ ξε-
 νίῳ ὑποχρηνομήκας σέο, καὶ τὴ ἐτέρῳ
 διαίτην. ³ ἔλθοι μὲν δὲ αὐτὴν αἰσία
 τύχη, ⁴ καὶ ἀφ' ἐξόμεθα, ὡς ὑπολαμ-
 βάνομεν, χρηστέρησιν ἐλπίσιν, ὡς
 ἐν τῇ γραφῇ ὠρῶν δεδήλω. ⁵ εἰ
 μανίῳ, ἀλλὰ ψυχῆς ἰνὰ βῶσιν
 ὑπερῶ ἀλλοτῶν Δίαστα φιλῶντος ἔ
⁴⁵ ἀνδρὸς, ⁶ μήτε παύδων, μήτε γυ-
 νομῶς, μήτε ξυγγενέων, μήτε ἐπίης,
 μήτε πνὸς ὄλων ἐν φροντῆ εἶοντες,
⁷ ἡμέτερον ἢ καὶ ὑφ' ἑαυτῶν ἐπι-
 τῶ καθεστῶσθ, καὶ ἰδιόζονθ, ⁸
 τὰ μὲ πολλὰ ἐν αὐτοῖσι καὶ ἐρημί-
 σιν, ἢ ὑποσκιάσει δεινῶν. ἢ ἐν
 μαλθακῆσι ποιήσιν, ἢ ὠρῶσυχ-
 νοῖσιν ὑδάτων ρείθροις. ⁹ συμμῶνδ
 μὲ ἐν τὰ πολλὰ τοῖς μελαγχολικῶς
 τὰ τοιαῦτα. ¹⁰ σιγηροῖτε γὰρ ἐνίοτε
 εἶπ, ¹¹ καὶ μνηστές, ¹² καὶ φιλήρημοι ²³
 τυγχάνουσιν. ¹³ ἀπανθῶν πένοντῶ τε
⁵²⁶ ἐμφολον ὄψιν ¹⁴ ἀλλοτῶν νο- ²⁴
 μίζοντες. ¹⁵ σὺν ἀπεικῶς δὲ καὶ
 τοῖσι πρὸς παυδῶν ἐπιπολῶσιν
 πῶς ἀλλὰς φροντῶς ὑπὸ
 μῆς τῆς ἐν σφίη Δίαστῶσ
 σισσῶ-

Legati, qui urbis epistolam ^{IV}
 mihi reddiderunt, etiam tuam ⁶⁴
 tradiderunt. ² Et valde gavifus ^{mag}
 sum, & hospitium, & reliquum ⁶⁷⁵
 victum te promittente. ³ Venie-
 mus autem bona fortuna: ⁴ &
 meliore spe, velut arbitramur,
 accedemus, prout in literis est
 declaratum: ⁵ quum non insa-
 niam, sed quandam excellentem
 mentis sanitatem vir ille decla-
 5 rer, ⁶ dum neque liberorum, ne-
 que uxoris, neque cognatorum,
 neque rei familiaris, neque om-
 nino alicujus curam gerit: ⁷ sed
 & diu & noctu apud seipsum
 consistit, & privatim vitam degit,
⁸ plerunque in antris & soli-
 tudinibus, aut sub arborum
 umbris, aut in mollibus herbis,
 aut apud frequentia aquarum
 fluenta. ⁹ Contingunt igitur
 talia plerunque atra bile percitis.
¹⁰ Taciturni enim aliquando
 sunt, ¹¹ & solitarii, ¹² ac desertio-
 10 amantes, ¹³ & rerum familia-
 rium conspectum averfantur, ¹⁴
 alienum putantes. ¹⁵ Nec vero
 dissimile vero est, etiam his qui
 circa disciplinas versantur, ab
 una erga sapientiam adfectione,
 alias

σεσοηοται. 16 ὡς παρὰ γὰρ δμῶες
 τε καὶ δμῶιδες ἐν τῆσιν οἰκίησι
 θορυβέουτες καὶ τασαζόντες, ὀχό-
 ταν ἐξαπινάως αὐτοῖς ἢ δέσποιν-
 ναι ἐπιστῆ, πρὸς ἵκντες ἀφρησυχάζε-
 σι. 17 πρὸς ἀπολησίως καὶ αἰ λαι-
 παὶ καὶ ψυχῶν ἐπιθυμίαι ἀν-
 θρώποις κακῶν ὑπερήβιδες. 18
 5 ἐπὶ δὲ σφίσις ὄψις ἐσωτέλι
 ἐπιστῆσι, ὡς δὲ λα τὰ λοιπὰ πεί-
 θεα ἐκκεχώρηκεν. 19 ποθέσιν
 αὐτοὶ καὶ ἡσυχίῳ ἐ πάντες οἱ
 μαυνίτες, 20 ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν ἀν-
 θρωπίνων πρηγμάτων ὑπερφρο-
 νήσαιτες, ἀταραξίης ἐπιθυμῆ. 21
 ὀχόταν γὰρ ὁ νῆς ὑπὸ τῶν ἕξω 25
 φρονήδων κατ' ἄλλοι ἀναπαύ-
 σαι θελήσει τὸ σῶμα, τότε ταχίως
 εἰς ἡσυχίῳ μετήλλαξε. 22 εἴπα
 ἀνασῶς ὄρεσι ἐν ἐσωτῶν ὑπε-
 σκοπῆ κύκλω χωρίον ἀληθείης.
 23 ἐν αὐτῶν πατέρ, ἐ μήτηρ, ἐ γυνή,
 10 ἐ τέκνα, ἐ κασιγνήτοι, ἐ συζυ-
 γίαι, ἐ δμῶες, ἐ τύχη, ἐ ὄλως
 ἐδὲν τῶν θορυβῶν ἐμποιοσάντων.
 24 πάντι δ' ἀποκεκλιόσθαι τὰ
 ταρῶσόντα ἐσηκεν ὑπὸ φόβος, 25
 ἐδὲ ἀπολησίωσι τολμείοντα, ὑπὸ
 δὲ λαοείης τῶν αὐτότι ἐνοικεόν-
 των. 26 οἰκέσσι δὲ τὸ χωρίον
 ἐκείνο καὶ τέχνη, καὶ δρετιῶ
 πανθῶν, καὶ θεοί, καὶ δαίμονες,
 καὶ βελαί, καὶ γνάμμα. 27 καὶ
 ὁ μέγας πόλος ἐν ἐκείνω τῶ χω-
 ρίῳ τῶν πολυκινήτους ἀστέρας
 κατέσπεται. 28 εἰς ὃ τάχα καὶ
 Δημόκριτος ὑπὸ σφίσις μετώ-
 15 κισται. 29 εἴτ' ὅτι ἐπ' ὄρειαν τῶς
 ἐν τῇ πόλει, αἶτε τῶν ἐκδεδημη-
 κῶς, δοξάζεται μαυνίης νῆσον, ἀλλὰ
 τὸ φιλέρημον. 30 ἀποδύσσι δὲ
 Ἀβδηρίται ὅτι δρετιῶς ἐξελεγ- 26
 χθῆναι, ὅτι ἐ ζωίῳσι Δημόκρι-
 τῶν.

alias curas exclusas esse. 16
 Quemadmodum enim famuli ac
 ancillæ in domibus tumultuan-
 tes, & seditionem agentes, ubi
 derepente ipsis hera comparuit,
 consternati conquiescunt: 17 sic
 etiam reliquæ in anima cupidi-
 tates ' malorum sunt hominibus 15
 ministræ. 18 Postquam autem
 sapientiæ conspectus seipsum
 ingesserit, reliquæ affectiones
 velut famulæ discedunt. 19 Non
 autem omnino insani antra &
 quietem expetunt: 20 sed etiam
 hi qui humana negocia contem-
 nunt, ob tranquillitatis cupidi-
 tatem. 21 Cum enim mens ab
 externis curis vexata, corpus re-
 ficere voluerit, tunc cito ipsum
 quieti tradit: 22 deinde recta
 exurgens, circumcirca ' verita- 20
 tis regionem collustrat, 23 in qua
 non est pater, non mater, non
 uxor, non liberi, non frater, non
 cognati, non famuli, non fortuna,
 non omnino quicquam ex
 his, quæ tumultum inducunt. 24
 Omnia autem perturbantia,
 exclusa stant præ timore: 25 &
 neque appropinquare audent
 præ reverentia eorum, quæ
 isthic habitant. 26 Habitant au-
 tem illam regionem, & artes, &
 virtutes omnis generis, & Dei,
 & dæmones, & senatus, & con- 25
 filia. 27 Et magnus polus in illa
 regione, stellis multum mobili-
 bus coronatus est: 28 in quam
 fortassis etiam Democritus præ
 sapientia transmigravit: 29 dein-
 de quum non videat amplius
 eos, qui sunt in urbe, utpote
 procul profectus: insanix mor-
 bo laborare putatur, propter so-
 litudinis amorem. 30 Student
 autem Abderitæ argenti amo-
 rem & studium detegere, & in
 se manifestum facere, eo ' quod 30
 Democri-

Ἰον. 31 ἀλλὰ σὺ γὰρ ἡμῶν κατὰ τὸ
 πλὴν ξενίῳ, ὡς ἐταίρῳ Φιλοποίμῳ.
 32 ἔ γάρ ἐθέλω τε ἀραγμὴν τῇ
 πόλει ὡς ἀραγεῖν ὀχλησιν ἐκ πε-
 λαγῶ ἰδίον ἔχων ξένον σε, ὡς οἶσθα.
 33 ἔρρωσο.

Ἰπποκράτης Φιλοποίμῳ
 χαίρειν.

Democritum non intelligunt. 31
 At tu hospitium nobis o amice
 Philopœmen præpara. 32 Non
 enim volo perturbatæ urbi mo-
 lestiam exhibere, quum veterem
 te proprium hospitem, velut no-
 sti, habeam. 33 Vale.

Hippocrates Philopœmeni
 S.

Fœsius sect. VIII. IO. 1277.

Ἰον. 31 ἀλλὰ σὺ γὰρ ἡμῶν κατὰ τὸ
 527 πλὴν ξενίῳ, ὡς ἐταίρῳ Φιλοποίμῳ.
 32 ἔ γάρ ἐθέλω τε ἀραγμὴν τῇ
 πόλει ὡς ἀραγεῖν ὀχλησιν ἐκ πε-
 20 λαγῶ ἰδίον ἔχων ξένον σε, ὡς οἶσθα.
 33 ἔρρωσο.
 30 Ἰον. 31 ἀλλὰ σὺ γὰρ ἡμῶν κατὰ τὸ
 πλὴν ξενίῳ, ὡς ἐταίρῳ Φιλοποίμῳ.
 32 ἔ γάρ ἐθέλω τε ἀραγμὴν τῇ
 πόλει ὡς ἀραγεῖν ὀχλησιν ἐκ πε-
 20 λαγῶ ἰδίον ἔχων ξένον σε, ὡς οἶσθα.
 33 ἔρρωσο.
 25 Ἰον. 31 ἀλλὰ σὺ γὰρ ἡμῶν κατὰ τὸ
 πλὴν ξενίῳ, ὡς ἐταίρῳ Φιλοποίμῳ.
 32 ἔ γάρ ἐθέλω τε ἀραγμὴν τῇ
 πόλει ὡς ἀραγεῖν ὀχλησιν ἐκ πε-
 20 λαγῶ ἰδίον ἔχων ξένον σε, ὡς οἶσθα.
 33 ἔρρωσο.
 30 Ἰον. 31 ἀλλὰ σὺ γὰρ ἡμῶν κατὰ τὸ
 πλὴν ξενίῳ, ὡς ἐταίρῳ Φιλοποίμῳ.
 32 ἔ γάρ ἐθέλω τε ἀραγμὴν τῇ
 πόλει ὡς ἀραγεῖν ὀχλησιν ἐκ πε-
 20 λαγῶ ἰδίον ἔχων ξένον σε, ὡς οἶσθα.
 33 ἔρρωσο.

Cogitans ac sollicitus de iu-
 2 Democrito, 2 illa ipsa nocte 67
 dormiens, sub ipsius auro- pag
 ræ initium, somnium mihi 677
 oblatum habui, 3 ex quo pu-
 to nihil valde periculosi fo-
 re. 4 Mirabiliter enim ex-
 pergefactus sum. 5 Videbar
 mihi videre Æsculapium ip-
 sum coram, & jam ad ipsas
 Abderitarum portas aderamus.
 6 Æsculapius autem non ut
 5 imagines eum alias ostendunt,
 mitis ac blandus apparebat: 7
 sed habitu concitato, & aspectu
 horrendo. 8 Sequebantur autem
 ipsum dracones reptilium generis
 32 immanes, 9 longum tractum
 ducentes, 10 & horribile quid-
 dam velut in desertis ac saltibus
 subsibilantes. 11 Sequebantur &
 focij, pyxides medicamentarias
 probe obsignatas gestantes: 12
 deinde porrexit mihi manum
 23 Deus: 13 quam ubi libentissime
 33 apprehendissem, 14 rogabam ut
 10 simul mecum pergeret, 15 & ne
 me in medendo destitueret. 16
 Verum is: Nihil, inquit, in-
 5 præsens me opus habes: sed hæc
 3 immortalium ac mortalium
 4 communis dea te peregrinum
 deducet. 17 Et ego conversus
 video mulierem 18 pulchram ac
 magnam, 19 simpliciter ornâtam,
 20 splendidam, 21 cujus oculo-
 rum circuli puro lumine mica-
 bant,

εἰ ἀπίστες οἱ τῶν ὀμμάτων κύ-
 κλοι κατὰ τὸν ἦ Φῶς, οἷον ἀστέ-
 ρων μαρμαρυγὰς δοκῆν. ²² καὶ ὁ
 μὲν δ' αἰμάτων ἐχωρίσθη. ²³ κείνη δ' ἐ-
 ἢ γυνὴ πῖσαισά με τῷ καρπῷ
 μωλθακῆ πνι δ' ἄνθη Δία τῷ
 ἄσπερ ἦγε φιλοφρονομένη. ²⁴ ὡς
 εἰ πηλοσίον τῆς οἰκίης ἦ μὲν, ἵνα
 τῷ ξενίῳ ἐδοκίον δ' ἄνθη Δία,
 ἀπὴρ ὡς φάσμα ²⁵ " οἷον εἰπέσθαι. ³⁶
 αὐριόνοσι τῷ Δία Δημοκρίτῳ κα-
 ταλήψομαι. ²⁶ ἤδη δ' ἐπὶ αὐτῆς
 μετ' ἀσπερομένης, δέομαι Φημί,
 ὄρεται πῖς εἶ, καὶ τίνα σε καλεῖομαι,
³⁵ ²⁷ ἢ δ' ἐπὶ, ἀλήθεια, ἔφη. ²⁸ " αὐτῆ ³⁷
 εἰ, ἡ δ' ἀσπερομένη ὄρεται καὶ ἐξ αἰ-
 φνης ἐπὶ πῖς καλεῖομαι τῷ, ²⁹
 " ἔκκα κὴ μὲν ἐπὶ αὐτῆ, ἦρα συ- ³⁸
 πῖρη δ' ἐπὶ ἰδοῦμαι καὶ σε (ὄρεται μὲν).
³⁰ δόξα, ἔφη, καλεῖσθαι. καλεῖσθαι
 δ' ἐπὶ τῷ τοῖσιν Ἀθηναίοισιν. ³¹
 ἐγὼ μὲν ἐν ἀναστάσις ἴσπερ κινά-
 μιν ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, ὅτι ἐδέοισθαι
 ἐπὶ τῷ Δημοκρίτῳ. ³² ὅπως γε
 αὐτὸς ὁ θεοπαθῶν θεὸς ἀπίστη,
 ὡς ὅσα ἔχον ἕλλη θεοπαθῶν. ³³
 ἀλλὰ ἢ μὲν ἀλήθεια τῷ ὑγιάνειν
 τῷ Δία Δημοκρίτῳ μὲν. ³⁴ ἢ
⁴⁰ δ' ἐπὶ τῷ νοσήειν αὐτὸν δόξα τῷ
 Ἀθηναίοισιν ὄντως κατὰ κηκε. ³⁵
 ταῦτα πιστῶν ἀληθῆ εἶναι, Φι-
 λοποίμιν, ἔστιν. ³⁶ καὶ ὅσα λπ-
 γνάσκω τὰ ὀνείρατα μάλιστα εἰς,
 ὀκῆται καὶ τὰξιν Δία φυλάττει. ³⁷
 ἰητρικὴ εἰς καὶ μινικὴ καὶ πῖνυ ξυ-
 γνῆς εἰσιν, ³⁸ ἐπὶ δ' ἐπὶ δύο τεχ-
 νέων πατρῆς εἰς Ἀπόλλων, ³⁹ ὁ καὶ
 πατρῶν ἡμέων, ⁴⁰ ἐστὶς καὶ ἐσο-
 μένους νόσους πατρῶν, ⁴¹ καὶ
 νοσήειν, καὶ νοσήειν ἰάμεν.
⁴² ἔρρω.

bant, ut stellarum fulgorem pu-
 tares. ²² Et Deus quidem dispa-
 ruit. ²³ Mulier vero illa appre-
 hensum me manu, lento gradu
 benigniter per urbem ducebat.
²⁴ Et ubi prope domum effesum,
 in qua hospitium mihi paratum
 esse putabam, velut spectrum
 disparuit, ²⁵ hoc saltem dicens:
 Cras te apud Democritum de-
 prehendam. ²⁶ Cum vero jam
 se illa converteret; Rogo, in-
 quam, optima fœmina, quænam
 es, & quo nomine vocari debes?
²⁷ Veritas, inquit illa. ²⁸ Cæte-
 rum quam accedentem vides
 (' & derepente altera quædam
 mihi apparuit) ²⁹ neque ipsa ma-
 la videtur, audacior autem aspe-
 ctu & concitior: ³⁰ Opinio,
 inquit, appellatur, & habitat
 apud Abderitas. ³¹ Ego igitur
 ubi de somno surrexissim, mi-
 hi ipsi somnium interpretatus
 sum, quod non indigeret medi-
 co Democritus, ³² quando sane
 ipse medendi Deus discessisset,
 velut qui medendi occasionem
 & materiam non haberet. ³³ Sed
 ipsa quidem ' Veritas, quod De-
 mocritus sanus sit, apud Demo-
 critum manet. ³⁴ Opinio vero,
 quod Democritus ægrotet, re-
 vera apud Abderitas habitat. ³⁵
 Atque hæc vera esse, mi Philo-
 pœmen, credo, & sunt sane. ³⁶
 Et non contemno somnia, maxi-
 me ubi etiam ordinem conser-
 vant. ³⁷ Medicina autem & va-
 ticitinatio valde cognatæ sunt:
³⁸ quandoquidem & pater amba-
 rum artium unus est Apollo ³⁹
 progenitor noster, ⁴⁰ & præsen-
 tes & futuros morbos prædi-
 cens, ⁴¹ & ægrotos & ægrotatu-
 ros sanans. ⁴² Vale.

Ἰπποκράτης Διονυσίῳ χαίρειν.

Hippocrates Dionysio S.

Foefius lect. VIII. 8. 1276.

198 Η δὲ μὲν ἄνθρωπος ἐν Ἀλικαρνασσό-
 526 σῶ, ἢ φθάσον αὐτὸς ἐλθεῖν, ἢ ἐπι-
 199 ρεῖ. ² καὶ πῦσιν γὰρ ἀνάγκη ἀπι-
 200 τεῖν εἰς Ἀβδηρῶν μοῖ. ³ Δημοκρί-
 201 τω χαίρειν. ἐφ' ὃν νοσήσας μετέ-
 202 πέμψατό με ἡ πόλις. ⁴ ἀλλ' ἐκ-
 203 τε πόλις ἢ συμπαθείη τῶν ἀνθρώ-
 204 πων, Διονύσιε, ⁵ ὡς μὴ ψυχῆ ζω-
 205 νοσήσῃ τῆ πόλιτι. ⁶ ὥστε μοι δο-
 206 κέουσι καὶ αὐτοὶ θέραιπείης δέεσθαι.
 207 ἐγὼ δὲ οἶμαι ⁷ εἰδὲ νόσον αὐτῷ
 208 εἶναι, ⁸ ἀλλ' ἀμελείην παιδείης,
 209 ὅτι εἶσιν γε τὰ ὄντα ἀμελείην,
 210 ἀλλὰ νομιζομένη τούτων ἰδιώτα-
 211 σιν. ⁹ ἐπεὶ εἰδὲ πόλις βλαβερὸν τὸ
 212 δρετῆς ἀμετερον. ¹⁰ δεῖα δὲ νέ-
 213 σασ γίνεσθαι τὸ ὑπερβάλλον ἀφ' ἧ
 214 τῶ τῶν κρινόντων ἀπαδύσειν.
 215 ¹¹ δοκιμάζει δὲ ἐκαστος, ἐξ ὧν
 216 αὐτὸς σὺ ἐχθρὸς, τὸ ἐν ἄλλω πλεο-
 217 κάζον περὶ αὐτῶν. ¹² ὡς περὶ ὁ
 218 δφλὸς ἀμελείην τῶ ἀνδρείῳ
 219 ὑπεείληφε. ¹³ καὶ ὁ φιλάργυρος
 220 τῶ μεγαλοψυχίῳ. ¹⁴ καὶ πῦ-
 221 σαι ἐκείνης ὑπερβάλλει δεινὸν τὸ
 222 δρετῆς ἑυμμετερον. ¹⁵ ἐκείνον μὲν
 223 ἐν αὐτὸν εἰδέντες μετὰ τῆς εὐχένδε
 224 παρῶν σιγῶν, καὶ ἀκάντιες τῶν
 225 λόγων αὐτῶν, ἀμφοῖν εἰσόμεθα. ¹⁶
 226 σὺ δ' ἐπέξου, ὦ Διονύσιε, αὐτὸς πα-
 227 ραροῦ εἶσθαι. ¹⁷ βέλομαι γὰρ ἐν ἀφαι-
 228 τέρει ψυχοῦ τῆ πατρίδος μου, μέγιστος
 229 αὐτὸς πανέλω. ¹⁸ ὅπως ἴτε ἡμε-
 230 τέρων φρονεῖς, ἔπεσον ἡμέων
 231 τὴ πόλι. ¹⁹ ἐπεὶ δὲ σὺ οἶδ' ὅπως
 232 ἐκ σωτηρίας ὑμῶν τὸ ἐπὶ ἐστὶ,
 233 καὶ τῶ δρετῆς φύσιν ἔχου. ²⁰ ὥστε
 234 εἰδὲ πολλὰ παρενοχλήσασθαι νῦν σοι.
 235 πάλιν ὅμως, πάριδι. ²¹ οἰκήσεις ἵ
 236 τῶ ἐμῶ οἰκίῳ ὑπερδυσχερῆσ-
 237 σαν.

Aut in Halicarnasso me ex- 11
 65 pecta, aut ipse ad me venire ὁ
 — amice festina. ² Per summam 65
 enim necessitatem abeundum 194
 est mihi in Abderam, ³ Demo- 671
 criti causa, ad quem aegrotan-
 tem urbs me accersivit. ⁴ Cæte-
 rum admiranda est hominum,
 ὁ Dionysi, per consensum adfe-
 ctio: ⁵ velut una anima cum
 cive coægrotant. ⁶ Quare mi- 5
 5 hi videntur etiam ipsi curatione
 opus habere. ⁷ Ego vero neque
 morbum ipsum esse puto, ⁸ sed
 immodicam doctrinam, quæ
 revera non est immodica, sed ab
 idiotis putatur. ⁹ Nam nun-
 quam nociva est virtus immo-
 dica. ¹⁰ Excellentia vero, morbi
 opinionem de se præbet, propter
 judicantium imperitiam. ¹¹ U-
 nusquisque enim ex his, quæ
 ipse non habet, judicat id quod
 in alio abundat, superfluum esse.
¹² Sic sane etiam timidus for- 10
 titudinem immodestiam putat,
¹³ & avarus magnanimitatem. ¹⁴
 Et omnis defectus, virtutis mo-
 derationem excedere putatur. ¹⁵
 Illum igitur ubi viderimus, cum
 prænotione hinc contingente,
 & ubi sermones ejus audiveri-
 mus: melius cognoscemus. ¹⁶
 Tu vero, ὁ Dionysi, studio habe
 ut ipse accedas. ¹⁷ Volo enim te
 in patria mea commorari donec
 rediero: ¹⁸ quo & rerum no-
 15 strarum, & imprimis urbis no-
 stræ curam geras. ¹⁹ Nam haud
 scio quomodo ex casu contigit,
 ut saluber sit annus, & pristinam
 naturam habeat. ²⁰ Quare ne-
 que multi infestabunt morbi:
 attamen venito: ²¹ Inhabitabis
 autem meam domum nimis
 quam

σαν, ²² ἄτε καὶ τῆ γυναικὸς μόνον-
 τῶ παρὸς τὰς γυνείκας, ἀλλ' ἂν τῶ
 35 ἐμῶ ἐκδημίῳ. ²³ ἑπιτοκίῃ
 δὲ ὅμως καὶ τὰ κείνης, ὅπως
 ἀφ' ἧσιν σωφρονέω, καὶ μὴ τῇ
 ἀνδρὸς ἀπειθή ἄλλοις ἀνδράσιν
 νομίῃ. ²⁴ κέσμιον μὲν γὰρ ἐξ
 ἀρχῆς ἴω, καὶ γυνείκας ἀσεβέας
 εἶχεν. ²⁵ τὸν δὲ πατέρα ἐκτό-
 πως ἀνδραγόρον τε καὶ μάλα μισο-
 πόνηρον ὑπερφυῶς γερόντιον. ²⁶
 ἀλλ' ὅμως αἰετὸν ἔχον γυνὴ σω-
 φρονίζοντα. ²⁷ ἔχει γὰρ φύσιν
 τὸ ἀγλαστον ἐν εἰωτέῃ. ²⁸ ὑπερ-
 εἰ μὴ κατ' ἡμέραν ἐπιτοκίῃται,
 ὡς τὰ δένδρα κατ' ἡμετέρας. ²⁹
 ἐγὼ δὲ φίλον οἶομαι ἀκροῦ ἔσπερον
 40 γυνείων εἰς φυλακὴν γυναικῶν.
³⁰ ὅ γὰρ, ὡς κείνοις, καὶ τὰ τῶ
 ξυνοικίῃ πατρὶ ὀνοίσι, δι' ἧ
 πελάκις ἐπισκιάζονται τῶ νυ-
 κτερίῳ. ³¹ φρονιμώτερον δὲ ἐν
 παντὶ τὸ ἀπαρῆσπερον, ἄτε μὴ ἐπι-
 κλώμενον ἐπ' ὀνοίσι. ³² ἔρρασο.

quam oportunam, ²² nimirum
 quum & uxor apud parentes
 maneat propter meam profes-
 sionem. ²³ Attamen & illius
 res inspecta, quo pudice degat,
 & non ob viri absentiam, alios
 viros approbet. ²⁴ Honestam equi-²³
 dem ab initio fuit, & parentes
 bonos habuit. ²⁵ Patrem autem
 mirifice virilem, & malos valde
 odio habentem, egregie senem.
²⁶ Attamen semper opus habet
 mulier moderatore. ²⁷ Habet
 enim à natura in se lasciviam:
²⁸ quæ, nisi quotidie refectetur,
 velut arbores in materiæ multæ
 effusionem, exuberat. ²⁹ Ego
 vero amicum parentibus dili-
 gentiorem puto ad uxorem cu-
 stodiendam. ³⁰ Non enim, velut
 illis, etiam huic cohabitare be-²⁵
 nevolentia adfectio, per quam
 sæpe umbra admonitioni obten-
 ditur. ³¹ In omnibus autem re-
 bus prudentior est alienitas ab
 adfectione, ut quæ minime à
 benevolentia infringatur. ³² Vale.

Ἰπποκράτης Δαμαγίτη χαίρειν.

Hippocrates Damageto S.

Fœcius sect. viii. 9. 1276.

pag Οἶδα ὡρῶσιν σοὶ ρηόμιον ἐν
 5:6 Ρόδῳ, Δαμαγίτη, τῶ ναυῶ κεί-
 45 νῶ, ² ἀλλ' ἐπιγραφὴν ἴω
 αὐτῇ, πάγκολλον ναὸν καὶ δὲ-
 πτυμον, ἱκανῶς τε τιτροπι-
 μίῳ καὶ ἀφ' ἧσιν εἶχε πολ-
 λῶ. ³ ἐπιπῶσι δὲ καὶ τὸ ναυλι-
 κὸν αὐτῆς, ὡς δὲ, καὶ ἀσφα-
 λῆς, καὶ δὲ τεχνον ὑπερρηγοῦ
 καὶ τῶ πατρὶ τῶ ὀδρομίῳ. ⁴
 ταῦτῳ ἐκπεψονήμιν. ἀλλ', εἰ
 οἶόν τε, μὴ κώπης, ἀλλὰ πῆ-
 ροῖς ἐρίμωσας αὐτῶ. ⁵ ἑπί-³⁰
 γὰρ τὸ πῆρμα καὶ φιλό-
 της, μάλα εἰς Ἀβδηρα ἀφ-

Cum apud te Rhodi essem in
 Damagete, vidi navem illam, ²⁶⁶
 cui Solis inscriptio erat, penitus ^{pag}
 pulchram, & in puppi probe in-⁶⁷⁶
 structam, & sufficientem cari-
 nam habentem. Habebat &
 transtra multa. ³ Et tu laudabas
 etiam in ipsa navigandi præstan-
 tiam, quod velox esset, & tuta,
 & ad inserviendum artificiosa.
 Et insuper prædicabas probum
 5 in ipsa navigationis cursum. ⁴
 Hanc mitte nobis: verum, si
 fieri potest, non remis, sed alis
 ad remigium instructam. ⁵ Ur-
 get enim res ipsa, ô amice, ut
 valde cito in Abderam navigem.

Tom. I I. τολύσσου

m m m ⁶ Volo

πλεῦσαι πάντων ταχέως. ⁶ βέλομαι
 γὰρ νοσήσαν ἰησοῦσιν πόλιν
 Δὲ νοσήσαν ἕνα Δημόκριτον.
⁵ 7 ἀκέφθαι ἀνδρὸς τὸ κλέειν. ⁷ τῆ-
 τον ἢ παλαιοὺς ἠπῆται μανίη κα-
 καῶσθαι. ⁸ ἐγὼ δὲ βέλομαι, μὲλ-
 λον δὲ σύχρημα, μὴ ὄντως αὐτῶν
 ὡς ἀκατάπειτον, ἀλλ' ἐκείνοις δὲ
 ἔσαν εἴνα. ⁹ γελῶ. φασὶν, αἰεὶ, καὶ
 ἐπαύεται γελῶν ἐπὶ παντὶ περὶ
 μαλ. καὶ σημεῖον αὐτοῖσι μανίης
 τῆς δοκίμης. ¹⁰ ὅθεν λέγει τοῖσιν ἐν
 Ρόδῳ φίλοις μελεῖσθαι αἰεὶ, ¹¹
 καὶ μὴ πολλὰ γελῶν, ¹² μηδὲ
 πολλὰ στυγρῶ παρῆν, ¹³ ἀλλὰ
⁵ 1 τρεῖς ἀμφοῖν ἢ τὸ μέτερον ³¹
 κλήσασθαι. ¹⁴ ἵνα τοῖς μὲν χαλε-
 πταῖς εἴναι δοξάσθαι, ¹⁵ τοῖς δὲ φρον-
 τιστῆς, ὡς εἰς δεξιῆς μερμηρίζων.
¹⁶ ἐνὶ μέτοις, Διαμείνητε, κακῶν,
 παρ' ἑκάστου αὐτῶν γελῶν. ¹⁷ εἰ
 γὰρ ἢ ἀμείλιχον Φλαυρον, τὸ Δὲ
 πωρὸς Φλαυρότερον. ¹⁸ ἔειποι μὲν
 αὐτῶν. Δημόκριτε, ἔνοσήσαντες,
 ἔκτενον μὲν, καὶ θενοῦσθαι, καὶ πο-
 λιορχημῶν, ἔκτενον ἐπιπέσθαι
 κακῶν, ἑκάστου περὶ σοφῶν ἕλη
 σοι γέλωσθαι ἰσοπέθαι; ¹⁹ ἐθεομα-
¹⁰ χεῖς, εἰ, δύο ἐόντων ἐν ἡσῶν, χα-
 ρῶν καὶ λύπης, σὺ γὰρ ἄριστον αὐτῶν
 ἐκπέβληκας; ²⁰ μακροῖς τ' αὐ-
 τῆς, ἀλλ' ἀδύνατον, εἰ μήτε μήτηρ
 σοι νεύσῃ, μήτε πατήρ, μήτε
 παῦστερον τέκνον, ἢ γυνὴ ἢ φίλος,
²¹ ἀλλὰ Δὲ τ' ὅσον γέλωσθαι ἵνα δια-
 σώσῃ, στυχεῖς πάντα. ²² ἀλλὰ
 νοσήσαντων, γελῶν. ²³ ἀπεθνησκόν-
 των, χαρῆς. ²⁴ εἰπερὶ πύθοιο κα-
 κῶν, σφραγισθῆναι. ²⁵ ὡς πενήροτα
 εἰ, ὡς Δημόκριτε, καὶ πόρρω γε σο-
 φίας, ²⁶ ὡς νομίζεις αὐτῶν μηδὲ
 κακῶν εἴνα. μελαγχολῶν ἔν, Δη-
 μόκριτε, κινδυνώων καὶ αὐτὸς
 Ἀσθηρί-

⁶ Volo enim ægrotantem curare
 urbem, propter unum ægrotan-
 tem Democritum, si unquam
 viri fama ad aures tuas pervenit.
⁷ De hoc patria dicit, quod in-
 fania afflictus sit: ⁸ ego autem
 cupio, imo magis opto, non re-
 vera ipsum insanire, sed illos
¹⁰ ita putare. ⁹ Ridet, inquit,
 semper, & ridere non cessat in
 omnibus negociis. Et hoc ipsis
 infantiæ signum esse videtur. ¹⁰
 Quare tuis in Rhodo amicis di-
 cito, ut semper moderate se ge-
 rant, ¹¹ & non multum rideant,
¹² neque multum tristes sint:
¹³ sed inter ambo hæc modum
 teneant: ¹⁴ ut aliis comis esse
 videaris, ¹⁵ aliis sollicitus, de
 virtute cogitans. ¹⁶ Est profecto
 mali quiddam, dum ad singula
 ille ridet. ¹⁷ Si enim immode-
¹⁵ stia malum est: ea sane perpetua
 longe pejor est. ¹⁸ Et dicam
 sane ad ipsum: Democrite, & si
 quis ægrotat, & occiditur, &
 mortuus est, & obfidetur, &
 quodvis malum ingruit: singula
 quæ fiunt, materiam risus tibi
 præbent. ¹⁹ Non autem repu-
 gnas Deo, si, quum duo sint in
 mundo, Gaudium & Tristitia,
 tu alterum ipsorum ejecisti? ²⁰
 Beatus profecto fueris, (verum
 impossibile est) si neque mater
 tibi ægrotat, neque pater, ne-
²⁰ que postea liberi, aut uxor, aut
 amicus: ²¹ sed propter tuum
 risum conservantur, penitus fel-
 ix es. ²² At si, dum ægrotant,
 rides: ²³ dum moriuntur, gau-
 des: ²⁴ & si quid mali audieris,
 exhilararis: ²⁵ pessimus es ô De-
 mocrite, & procul sane à sapien-
 tia. ²⁶ Si vero putas hæc ipsa
 neque mala esse, certe atra bile
 percitus es Democrite, pericli-
 tans ne & ipse Abderita sis: pru-
 dentior

15 Αβδηρίτης εἶναι. Ἐφρονιμωτέρῃ ἢ πόλις. ἀλλὰ οὐδὲ μὲν δὴ τετάρτων ἀκρεϊέστερον ἐκεῖ λέξομεν, Δαμαγόωτε. 29 ἢ ἵνα ἴδῃς ἡμεῶν, ὃν ἐπιστέλλω σοι, ἡσυχάζει. 30 ἔρρωσο.

dentior autem sit ipsa civitas. 25 28 Cæterum de his exactius illic dicemus Damagete. 29 At vero navis etiam hoc tempus, quo hæc tibi scribo, remoratur. 30 Vale.

Ἰπποκράτης Δαμαγίτῳ χαίρειν.

Hippocrates Damageto S.

Fœsius lect. viii. 12. 1279.

rag Τῆς ἐπειρῆς, Δαμαγίτῃ, ὅπως
 528 εἰμάρωμαι. 2 ἐπαρέστη Δημό-
 κλείῳ, 3 ἀλλὰ πάντα ὑπερε-
 φρόνευ, 4 καὶ ἡμεῖς ἐσοφρονίζε, καὶ
 οἱ ἡμεῶν πάντες ἀνθρώποις. 5 ἐξέ-
 πιμψα δέ σοι, φιλότις, ὡς ἀλη-
 θεῶς τὴν Ἀσκληπιάδου νῆα. ἢ 19
 ἀσπιδες μὲν τῆς ἀλῆς ἐπίσημον καὶ
 ὑγιεῖν. 7 ἐπεὶ καὶ δαίμονα τῷ
 ὄντι ἴστροδρόμηκε. 8 καὶ ἐκείνη τῆ 50
 ἡμέρῃ κατέπλωσεν εἰς Αβδηράς,
 40 ἢ ὅπως αὐτοῖς ἐπετάλκην ἀφίξε-
 σθαι. 9 πάντας ἔναόλεας ἀπὸ τῶν
 πυλῶν ὄμορον, ὡς εἰσὸς ἡμέας
 ἀειμύμονας, 10 ὅσων ἀνδρῶν μό-
 νες, ἀλλὰ καὶ γυναικῶν, ἐπιδή-
 καὶ πρεσβύτας καὶ παῖδας, καὶ
 θῆρας, καὶ κηφείας καὶ τὰ νήπια. 11
 ἔτοι μὲν τοὶ ἄλλοι εἶχον, ὡς ἐπὶ με-
 νομῶν τῶν Δημόκλειον. 12 ὁ δὲ
 μετ' ἀκρεϊοῦς τότε ὑπερεφιλο-
 σόφειν. 13 ἐπεὶ δέ με εἶδον, ἔδο-
 ξαύπερ σμικρὸν ἐφ' ἑαυτῶν γεγ-
 νέναι, καὶ ἡσυχάζειν ἐπιμέν-
 το. 14 ὁ δὲ Φιλοπολίμῳ ἀγῆν ἐπὶ
 41 τῷ ξενίῳ με ἄρρηκτο. ἢ καὶ κείνοις
 ζῶντο δόκεις τῆς τοῦ 15 ἐγὼ δὲ, ὡς αὐ-
 δρες, ἔφην, Αβδηρίται, ἔδδεν ἔστι
 μοι πρῶτον, ἢ Δημόκλειον τή-
 σσασθαι. 16 οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρεϊοῦ-
 τες, καὶ ἡσυχάζειν, ἢ ἵνα με ζῶ-
 τήμας ἀπὸ τῆς ἀσπιδος, 17 οἱ μὲν
 ἐπὶ μὲν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀσπιδος, ἐπέ-
 ρωθεν ἕτεροι. 18 ὅπως, λέξομε-
 τες,

Hoc erat illud Damagete, 19
 quod conjectabamus: 2 non in-
 fanit Democritus, 3 sed super
 omnia sapit, 4 & nos sapientiores
 effecit, & per nos omnes homi-
 nes. 5 Remissi autem tibi amice
 revera Æsculapeam navem: 6
 cui cum Solis signo etiam sani-
 tatis insigne apponito. 7 Nam
 revera secundo numine vela
 fecit: 8 & illa die in Abderam
 navigavit, qua scripseram ipsis,
 me perventurum esse. 9 Omnes
 igitur ante portas congregatos
 invenimus, nos, velut verisimile
 est, expectantes, 10 non viros
 solum, sed etiam mulieres: in-
 superque senes & pueros (per
 deos) tristes, itemque infantes.
 11 Atque hi quidem sic habebant,
 velut ob Democritum insanien-
 tem. 12 Ille vero sincere tunc
 in philosophando excellēbat. 13
 Postquam autem me vidissent,
 visi sunt mihi paululum ad seip-
 sos rediisse, & bonas spes osten-
 tabant. 14 At Philopœmen me
 ad hospitium ducere gestiebat,
 & hoc ab illis comprobabatur.
 15 Ego vero: O viri Abderitæ,
 inquam, nullum mihi majus
 operæ precium est, quam Demo-
 critum videre. 16 Illi vero hoc
 audito, collaudarunt, & gavisi
 sunt, & compendio duxerunt
 me per forum, 17 partim sequen-
 tes, partim præcurrentes, alii ab
 utraque parte: 18 Serva, cla-
 mantes,

τες, ¹⁹ βοήθη, ²⁰ θεραπεύουσιν. ²¹ καὶ παρῶν θάρρειν, ὡς τάχα μὴ ἐδένος ἔοντο κακῆ, πίσυνο ἐπιστάς ἄρας. εἰ δ' ἄρα καὶ ἴνυ βραχέ, σὺ διορθώσῃ ²² καὶ, ἅμα ταῦτα λέγων, ἦν. ἔδὲ γὰρ πόρρω ἢ ἰοικίη, μῶλλον ²³ δ' ἐπ' ἢ πόλις ὅλη. ²⁴ παρήμυθον. πηλοῖον γὰρ τῷ τείχεος ἐτύγγανεν. καὶ ἀνάγασέ με ἡσυχῆ. ²⁵ ἐπέτα κατόπιν τῷ πύργω βενός ἢ πύργου, μακρῆσι καὶ δασύησιν ἀγέροις ἐπίσκιον. ἔνθεν τὲ θεωρεῖτο τὰ τῷ Δημοκρίτου καὶ γῶμα. ²⁶ καὶ αὐτὸς ὁ Δημόκριτος κατῆστο ὑπὸ ἴνι ἀμφιλαφεῖ καὶ χιτῶνα παλαιότατον, ²⁷ ἐν ἔξω μίδι παχέη, ²⁸ μῦθον ²⁹ ἀνλώσιον ³⁰ ἐπὶ λιθίνω ἄνω γῶμα, ³¹ ἀρχαῖα πᾶν καὶ λιπόσαρον, ³² καὶ ζῶν τὰ γένεα. ³³ παρ' αὐτὸν δ' ἐπὶ δεξιῆς λαβερύτον ὕδωρ καὶ πελώριον τῷ λόφῳ ἦσαν ἡρεμέως ἑκατέρωθεν. ³⁴ ἢ δὲ ἴνι τῷ μύθῳ ὑπὲρ ἐκείνων τὸ λόφον, οἷς ἐν ὑποπόδιον κατὰ κλίσην πινυμφέων ἰδρυμῶν, αὐτοῦτοιοις ἐπιρρέφεις ἀμπέλοις, ³⁵ ὁ δ' εἶχεν ἐν ὑποπόδιον πολλῆ ἐπὶ τῶν γυνάτων βιολίον. ³⁶ καὶ ἕτερον ἦν πνύ, ἐξ ἀμφὸν τῶν μεροῖν αὐτῶ παρὰ ἐμβλήθῃ ³⁷ σέσθρον δ' ἐκαὶ ζῶα ³⁸ συχρῶ, ἀναλιτμημῶα δι' ὅλων. ³⁹ ὁ δ' ὅτε μὴ ἔξω τόνως ἐγραφε ἐκείνη μύθον, ὅτε εἰς ἡμέρῃ πᾶν πολὺ ἴνι ἐπέχων, καὶ ἐν ἐαυτῷ μερμηρίζων. ⁴⁰ εἶτα μὲν ἐπὶ πολὺ τρεῖς ἡμέρας ἐξω μύθων, ἐξω μύθων ἀεὶ πᾶσι, ⁴¹ καὶ τὰ ἀπὸ ἀγγαίῃ τῷ ζῶαν ἐπεσκόπη. ⁴² καὶ κατὰ θεῖς αὐτῷ μετῆλθον, πᾶσιν ἀνατέτετο. ⁴³ αἱ δ' Ἀβδηρί) περιεσῶτες με κατὰ φέεις, ἐπὶ πόρρω ἔσθῃ δακρυοῦντων ἔχοντες, φασίν, ⁴⁴ ὁρῶς

mantes, ¹⁹ auxiliare, ²⁰ medicare. ²¹ Et ego adhortabar ipsos ut, confiderent, tanquam fortassis nihil esset mali: aut si quid esset, modicum id esset, & correctu facile, confusus horis anni Etefisis. ²² Et simul hæc dicens ibam. Neque enim procul erant ædes: immo neque tota civitas. ²³ Aderamur igitur: propinquæ enim muro erant, & me placide eo deducunt. ²⁴ At retro turrim collis erat altus, longis ac densis populis nigris umbrosus, unde Democriti habitacula conspiciantur. ²⁵ Et ipse Democritus sub ampla ac humilima plantano sedebat, ²⁶ in veste crassa citra humeros deficiente, ²⁷ solus, ²⁸ discalceatus, ²⁹ super lapidea fede, ³⁰ valde pallidus ac macilentus, ³¹ promissa barba. ³² Juxta ipsum vero à dextra, tenuis aqua per declivem collem decurrens leniter resonabat. ³³ Erat autem delubrum quoddam super illum collem, quantum equidem conjectura assequor, Nymphis dicatum, sponte enatis vitibus circumdatum. ³⁴ Ipse vero cum multo ornatu super genibus librum habebat. ³⁵ Sed & alii quidam ex utraque parte adjacebant: ³⁶ accumulata erant etiam animalia multa per totum refecta. ³⁷ Et ipse aliquando concitate incumbens scribebat, aliquando quiescebat, diu multumque se continens, & in seipso meditans. ³⁸ Deinde non longe post, his peractis, exsurgens deambulabat, ³⁹ & viscera animalium inspiciebat, ⁴⁰ & depositis ipsis digressus, rursus desidebat. ⁴¹ At Abderitæ circumstantes me tristes, & non procul à lachrymantibus oculos habentes: ⁴² Vides, inquit, Hippocrates,

ὀρῆς μῦται τὸν Δημόκριτον βίον, ὡς ἰπποκράτης, 43 ὡς μέμλων, 44 καὶ ἔτε, ὅ, ἢ γέλῃ, οἶδεν, ἔτε, ὅ, ἢ ἔρδῃ; 45 καὶ ἵς αὐτέων, ἐπὶ μῶλλον ἐνδεδέξατο βυλόμῃ τῷ μανίῳ αὐτῷ, ὅξυ ἀνεκώκυσεν, εἰκελον γυναικὶ ἐπὶ θανάτῳ τέκνῳ ὀδυρομένη. 46 εἶτ' ἀνώμαξεν πάλιν ἰπποκράτῳ " παροδίτῳ 55 δ' ἀπολίσαντά ἢ, ὧν διηγήμιζεν. 47 καὶ ὁ Δημόκριτος ἰπποκράτων τὰ μῦ ἐμφθία, τὰ δὲ ἐξεγέλα. καὶ σὺ ἐπ' ἐδὲν ἔγραφεν. 48 τῷ δὲ κεφαλῶν θάμινά ἐπέσθην. 49 ἐγὼ δὲ, ὑμεῖς μῦ, ἐφῶ, ὡς Ὀδῆρῃ, " αὐτότε μίμνῃ. 50 ἐγὺτέρω δὲ 56 αὐτὸς καὶ λόγων καὶ σώματι τ' ἀνδρὸς ἠλυθεῖς, ἰδὼν τε καὶ ἀκύναις, 50 εἰσομα τῷ πάθε τῷ ἀλήθῃαν. 51 καὶ ταῦτ' εἰπὼν κατέομινον ἡσυχῇ. 52 ἢ δὲ ὅξυ καὶ ἐπίφορον ἐκείνο τὸ χεῖρον. μολίς δὲ ἐν ἀγαστηρῶν δὴ ἦλθον. 53 ἐπεὶ δὲ ἐπαλησιάζον, " ἔτυχεν, 57 ὅτε ἐπῆλθον αὐτέω, ὅ, ἢ δὴ πῶτε γράφων ἐνθουσιάζων, καὶ μετ' ὀρμῆς. 54 εἰσηκὲν ἐν αὐτότῳ παρὰ μῦρων αὐτέω τὸν κερδὸν τῆς ἀναπύσεως. 54 ὁ δὲ μετὰ μικρὸν τῆς φορῆς λήξας τῷ γράφῃ ἀνεβλεψέ τε εἰς ἐμὲ παροσόντα, καὶ φησί. 55 χαῖρε, ξένε. 56 καὶ γὰρ, πολλὰ γε καὶ σὺ, Δημόκριτε, ἀνδρῶν σοφώτατε. 57 ὁ δὲ ἀδεδείκταις, οἶμα, " ὅτι σὺ ὀνομαστὴ παροσῆπέ με, 58 σὲ δὲ, ἔφη, τί καλέομῃ. ἀγνοια γάρ εἴ σὺ ὀνομαστὴ ἢ παροσῆστος τῆς τῷ ξένου παροσηγῆστος. 59 ἰπποκράτης, ἐφῶ, ἐμῆγε τῷ νομα, ὁ ἡγεῖός. 60 ὁ δὲ εἶπεν ἢ τῶν Ἀσκληπιαδῶν ὀρμῆς, πολῦτε σὺ τὸ κλέ τῆς ἐν ἡλικίᾳ σοφίης πεφοίτη-

κεν,

crates, Democriti vitam, 43 quam insanit, 44 & neque quod vult novit, neque quod facit? 45 Et quidam ex ipsis adhuc amplius ostendere volens ipsius insaniam, alta voce ploravit instar mulieris ob filii mortem lamentantis. 46 Deinde rursus cum gemitu ' eulavit, personam 55 agens viatoris, qui aliquid ex his, quæ portabat, amisit. 47 Verum Democritus cum hæc audisset, partim ridebat, partim cachinnis explodebat, & nihil amplius scribebat. 48 Caput autem frequenter concutiebat. 49 Ego vero: Vos, inquam, ὁ Αβδερῖται, hic manete: 50 ipse vero ubi & verbis, & corpori viri propior factus fuero, videro que ac audiero, cognoscam adfectionis veritatem. 51 Et hæc loquutus, ' placide descendebam. 52 40 Erat autem locus ille asper ac declivis. Iraque vix me sufficiens penetravi. 53 Cum autem appropinquassem, incidi in ipsum nescio quid, quasi ex numinis adflatu & cum concitatione, scribentem. 54 Stabam igitur isthic expectans tempus quietis ipsius. 54 Ipse vero paulo post, intermisso scribendi impetu, & stilo scriptorio deposito, respexit ad me accedentem, & : inquit, 55 Salve hospes. 56 Et ego: ' Plurimum & tu, inquam, De- 45 mocrate, vir sapientissime. 57 At ille, verecundans arbitror, quod non nomine me compellasset: 58 Te autem, inquit, quo nomine vocabimur? Ignorantia enim tui nominis, causa erat cur te hospitem appellarem. 59 Hippocrates, inquam, Medicus est mihi nomen. 60 Is vero: Ασκληπιαδάρων, inquit, nobilitas, & magna sapientiæ tuæ in re medica

κεν, καὶ ἐς ἡμέρας ἀφίκαται. ⁶¹ πὶ
 εἰς ἡμέρας, ἑταῖροι, δεῦρό σε ἦραγε;
⁶² μάλλον εἰς, ὡς πάντων, κα-
 ῖθησο. ⁶³ ὁρῆς εἰς, ὡς ἔστιν ἔτι ὅσον
 ἀκτῆς φύλλων ἴσκιον, ἐπιχλωρὸς
 καὶ μελαινὸς ἐγκοιλίσσι, ὡροσι-
³⁹ νέσερον τῶν τῆς τύχης ἐπιφθόνων
 ἴσκιων. ⁶⁴ κοιλίσσι δὲ με-
 πάλιν, φησὶν, ⁶⁵ ἴδιον ἔν, ἢ ἐπι-
 δήμιον " πρῶτον διζήμερον δεῦ-
 ρο ἀφίκαται. ⁶⁶ φράζεο σαφῶς. καὶ
 γὰρ ἡμεῖς, ὅ, ἡ δὲ ἀμύμητα, σιωπε-
 ροῦμεν αὐ. ⁶⁷ καὶ γὰρ, τὸ μὴ κατ'
 ἀλήθειαν, ἐφίλω, εἶπον, δεῦρο σέο
 χροῖον ἦκα, ξυτυχεῖν σοφῶ ἀν-
 δρῖ. ⁶⁸ εἰς εἰς ἀσφαπὴν ἢ παλῆς,
 ἢς πρεσβείω τελέω. ⁶⁹ ὁ εἰς ἐξενί-
 ποίνω, φησὶ, τὰ ὡροσι κέρησο
 ἡμετέρη. ⁷⁰ πρῶτον εἰς καὶ γὰρ
 κατὰ πάντα τ' ἀνδρῶς, ⁷¹ καὶ ὡς
 ἡδη μοι κατεδήληκ, μὴ ὡροσι-
³⁵ πῆν, εἰσίτω, ⁷² φιλοποῖνμα, οἰ-
 δα, ἔφην, πολιτίω εἰσίτω ἡμέτε-
 ρον; ⁷³ ὁ εἰς, καὶ μάλα, εἶπεν, τὸν
 Δάμωνον λέγεις ἦν, τὸν οἰκῆτα
 ὡροσι τῶν Ερμαῖδα κρήνην. ⁷⁴
 τῆτοι, εἶπον. " ἔ καὶ τυχεῖον ἐκ
 πατέρων ἴδιον ἔξενον. ⁷⁵ ἀλλὰ
 σὺ, Δημόκριτε, τῆ κρείσσονί με ξε-
 νίη δέχου. καὶ ὡροσι τὸν γε τί τῆτοι
 τυχεῖον γράφω, φράζε; ⁷⁶ ὁ εἰς
 ἐπιχλῶν ὀλίγη, ὡροσι μανίας, ἔφην.
⁷⁷ καὶ γὰρ, ὡ ἔξυ βασιλεῦ, φημί.
 δὲ κάμω γε ἀντιγράφω ὡροσι
 τῶν πολιν. ⁷⁸ ὁ εἰς, πῶν, φησὶ,
 πόλιν, Ἰππόκρατες. ⁷⁹ ἐγὼ ἦ, ἔδδεν,
⁴⁰ ἐφίλω, ὡ Δημόκριτε, ἀλλ' ὅσον οἶδ'
 ἢ πως ὡροσι πέπεν. ⁸⁰ ἀλλὰ τί
 ὡροσι μανίας γράφω; ⁸¹ τί γὰρ,
 εἶπεν, ἀλλο, πῶν εἶπεν τὸ εἶν, ⁸²
 ἔκα, ἀνθρώποις ἐγίνετο. ⁸³ καὶ
 εἶνα τῶν πον ἀπολοφείτω. ⁸⁴ πῶ-
 ρε γὰρ ζῶν τεύεται, ὡροσι, ἔφην,
 ἔφην

gloria multum celebris etiam ad
 nos pervenit. ⁶¹ Quid ' autem
 negotii, ὁ amice, te huc perdu-
 xit? ⁶² Imo potius præ omnibus
 confide. ⁶³ Vides autem quod
 hæc fedes foliis infrata non est
 injucunda, viridis adhuc ac
 mollis, & ad infidendum lenior
 invidiosis fortunæ sellis. ⁶⁴ Cum
 autem confedissem, rursus in-
 quit: ⁶⁵ Privaturne, aut pu-
 blicum negotium agens huc
 pervenisti? ⁶⁶ Dic aperte, nam
 nos, quantum poterimus, adju-
 vabimus. ⁶⁷ Et ego: Quæ vera
 causa est, inquam, tui gratia huc
 venio, ut sapientem virum con-
 veniam. ⁶⁸ Habet autem causam
 patria, 'cujus legatum ago. ⁶⁹ Ille vero;
 Hospitio itaque, in-
 quit, primum utere nostro. ⁷⁰
 Ego vero per omnia virum per-
 tentans, ⁷¹ etiam si jam mihi
 manifestum esset, ipsum non in-
 fanire, ⁷² Philopœmenem, in-
 quam, nosti civem vestrum? ⁷³
 Etiam, inquit, valde: Damonis
 filium dicis, qui habitat apud
 Hermæidem fontem? ⁷⁴ Hunc
 ipsum, inquam, cujus ego ' sum
 ex patribus peculiaris amicus.
⁷⁵ At tu Democrite potiore me
 hospitio excipe, & primum sane
 quid sit hoc, quod hic scribis
 dicito. ⁷⁶ Ille vero, ubi paululum
 se continuisset: De infania, in-
 quit. ⁷⁷ Et ego: O rex Jupiter,
 inquam, oportune profecto scri-
 bis contra civitatem. ⁷⁸ At ille:
 Qualem, inquit, civitatem Hip-
 pocrates? ⁷⁹ Ego vero: Nihil,
 inquam, ὁ Democrite, sed haud
 scio quomodo hoc verbum mihi
 excidit. ⁸⁰ Verum ' quid de in-
 fania scribis? ⁸¹ Quid enim,
 inquit, aliud quam quid sit, ⁸² &
 quomodo in hominibus genere-
 tur, ⁸³ & quomodo allevetur. ⁸⁴

ὀρῆς, τρεῖς μὲν τοὶ γε ἀνατέμνω
 εἶνεκα, ⁸⁵ ἔ' μισέων ἦε ἔργα, ⁸⁶
 χολῆς δὲ διζήμιθ' φύσιν καὶ
 ἦσιν. ⁸⁷ οἷδα γὰρ, ἀνθρώπων πα-
 ρακρηῆς ὡς ἀπὴ ἐπιτοπὸν αὐ-
 τη παλεονάσσα, ⁸⁸ ἐπὶ πάσῃ μὲν
 φύσῃ ἐνυπέρχη, ἀλλὰ παρ' οἷς
 μὲν ἔλαττον, παρ' οἷς δὲ ἔ' παλεόν.
⁸⁹ ἢ δ' ἄμελεῖν αὐτέης νῆσοι
⁴⁵ τυγχάνουσιν, ὡς ἕλλησ, ὅτε μὲν
 ἀρατῆς, ὅτε δὲ φάλλης ὑποκί-
 μῆς. ⁹⁰ καὶ γὰρ, νῆ Δία, ἔφλω,
 ὦ Δημόκριτε, ἀληθέως γε καὶ φρο-
 νίμως λέγεις. ⁹¹ ὅθεν οὐδ' αἰμονά-
 σε κείνω, ποσαύτης ἀπολαύοντα
 ἡσυχίης. ⁹² ἡμῖν δὲ μετέχῃν ταύ-
 τῆς σὺν ἐπιτέτραπτα. ⁹³ ἐρεο-
 μῆς δὲ, Διότι, ὦ Ἱππόκρητες,
 σὺν ἐπιτέτραπτα; ⁹⁴ ὅτι, ἔφλω,
 ἢ ἀγροί, ἢ οἰκίη, ἢ τέκνα, ἢ δει-
 νία, ἢ νῆσοι, ἢ θάνατοι, ἢ δμῶες,
 ἢ γάμοι, ἢ τοιαῦτα ἕνα τῶν δὲ-
 κηρίων ἡμῶν ὑποτέμνεται. ⁹⁶
 οὐ ταῦτα δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ εἰωθὸς
 πάθ' κατὴν ἐχθρῆ, καὶ μάλα
³⁰³ ἀγρόν τε ἀνεκίχρασε καὶ ἐπε- ⁶¹
 τῶτασε. Ἐ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε. ⁶²
⁹⁶ καὶ γὰρ, π' μὲν τοὶ, Δημόκριτε,
 ἔφλω, γέλασ; πότερον τὰ ἀρατῆς,
 ἢ εἰπον, ἢ τὰ κακῶ; ⁹⁷ ὁ δὲ ἐπὶ
 μάλλον ἐγέλα. ⁹⁸ καὶ ἀποφεν ὀρεῦν-
 τες οἱ Ἀβδηρίται, οἱ μὲν τὰς κε-
 φαλας αὐτῶν ἔπαμον, οἱ δὲ τὰ μέ-
 τωπα. οἱ δὲ τὰς τρεῖς ἐπιπλον.
⁹⁹ καὶ γὰρ, ὡς ὑπερον ἐφασαν, παλεο-
 νάζοντα ἄρα τὸ εἰωθὸς τῶν γέλωτι
⁵ ἐχρῆσασθαι. ¹⁰⁰ ὑποτυχῶν δ' ἐγὼ,
 ἀλλὰ μὲν, ἔφλω, σφῶν ἄριστε Δη-
 μόκριτε, ποθὲν γὰρ ἀπίλω τ' ὡσεὶ
 σὲ πάθ' κατὰ λαοῦ, ¹⁰¹ τιν' ὡ-
 σὲ φωνῶν ἐγὼ γέλωτι, ἢ τὰ
 λεχθέντα, ¹⁰² ὅπως κατὰ πτω-
 μῶν τ' ἀπίης, ¹⁰³ ἢ σὺ ἐλεγεθεῖς,
 Διότι κρέ-

Nam animalia hæc, quæ vides,
 inquit, hujus gratia refeco, ⁸⁵
 non quod odio habeam opera
 Dei, ⁸⁶ sed bilis naturam ac se-
 dem quærens. ⁸⁷ Nosti enim
 quod hæc furoris hominûm cau-
 sa est, ubi nimium redundarit.
⁸⁸ In omnibus equidem à natura
 inest: sed in quibusdam minus,
 in quibusdam amplius. ⁸⁹ At
 immoderatio ipsius morbi sunt, ⁷⁰
 ipsa velut materia aliquando bo-
 na, aliquando mala subjacente.
⁹⁰ Et ego, per Jovem, inquam,
 ô Democrite, vere hæc & sa-
 pienter dicis. ⁹¹ Quare beatum
 te judico, qui tanta quiete fruc-
 ris. ⁹² Nobis autem hujus par-
 ticipes esse non permissum est.
⁹³ Interrogante vero illo, Cur,
 ô Hippocrates, permissum non
 est? ⁹⁴ Quoniam, inquam, aut
 agri, aut res domesticæ, aut li-
 beri, aut usuræ, aut morbi, aut
 mortis, aut famuli, aut nuptiæ, ⁷
 aut ejusmodi quædam, oportu-
 nitatem nobis commodam eri-
 piunt. ⁹⁵ Hic sane vir ille ad so-
 litam affectionem delatus est, &
 valde effuse risit, ac cachinnatus
 est. Et de cætero quiescebat. ⁹⁶
 Et ego: Quid vero, inquam,
 Democrite rides? utrum bona
 quæ dixi, aut mala? ⁹⁷ Ille vero
 adhuc magis ridebat. ⁹⁸ Et Ab-
 deritæ de colle id videntes, par-
 tim capita sua cædebant, partim
 frontem: alii vero capillos ⁸⁰
 evellebant. ⁹⁹ Nam, velut postea
 dixerunt, ampliorem, quam alias
 solitus esset, risum effuderat. ¹⁰⁰
 At vero, inquam, sapientum
 optime Democrite, cupio cau-
 sam hujus tuæ adfectionis cog-
 noscere: ¹⁰¹ quo risu ego tibi
 dignus visus sum, aut ea quæ
 dixi: ¹⁰² quo hoc cognito, à
 causa desistam, ¹⁰³ aut tu repre-

Διακρίσει τὰς ἀκαίρους γέλωτας.
 104 ὁ δὲ, ἠγάλλεις, ἔφη. εἰ γὰρ
 διωθήσῃ με ἐλέγξαι, θεραπείῃ θε-
 ραπείης, οἷόν ἐδύνα ἐδέπω-
 ποιεῖ, ᾧ Ἰπποκράτης. 105 καὶ πῶς
 σὺ ἐλεγχθεῖς, ἔφην, ᾧ ἄριστος;
 106 ἢ σὺ εἴη ἀτοπὸς γε εἶναι
 γελῶν ἀνθρώπου θάνατον; ἢ νό-
 σον; ἢ ἀφροσύνην; ἢ μα-
 107 νόνην; ἢ μελαγχολίαν; ἢ σφα-
 γνῆν; ἢ ἄλλο τι χεῖρον; 107 ἢ
 τὴν περὶ τὴν γάμψαν, ἢ πικρὰς,
 ἢ τεκνογονίαν, ἢ μυστήρια, ἢ ἀρ-
 ρησίαν, ἢ καὶ πικρὰς, ἢ ἄλλο τι
 ὅπως ἀγαθόν; 108 καὶ γὰρ, ἀδύνατον
 οἰκτιρῆναι, γελᾶς. 109 καὶ ἐφ' οἷς
 ἔδεσθαι χεῖρ, καὶ γελᾶς τετραπλῶν.
 110 ὥστε μήτε ἀγαθόν, μήτε κα-
 χὸν ᾧ σὺ σὶ διακρίσεις. 111
 ὁ δὲ, ταῦτα μὲν, ἔφη, σὺ λέγεις, ᾧ
 Ἰπποκράτης. ἀλλ' οἷός τ' ἐστὶν
 τὸ ἡμέτερον γέλωτον ἀπὸ τῆν.
 112 κατὰ τὸν δὲ, σὺ οἶσ' ὅτι κρείσσονα τῆς
 περὶ σόφειας ἀνιφορησάμενος ἀπί-
 113 στες θεραπείῃ τὸν ἔμρον γέλωτον
 τῆν πατρὶδι καὶ εὐσυνίᾳ, καὶ τὰς
 ἄλλας διωθήσῃ σωφρονίζῃν. 113 αὐτὸ
 ὡν ἴσως καὶ μετὰ διδάξῃς ἰατρικῶν
 ἀμετρητόν. 114 γὰρ, ὅσην σὺ δὲ
 παρὰ τὰ ἀσπείδαστα φιλομαθῶ-
 μνοι περὶ τὸν τὸ μηδενὸς ἄξια
 πεινῆς ἀνθρώπων τὸν βίον ἀναλί-
 σκον, γελῶτων ἄξια διοικεῖν-
 τας. 115 ἐγὼ δὲ φημι, λέγε παρὰ
 θεῶν. μή ποτε γὰρ Διαλαυθάνῃ
 ἅπασ ὁ κόσμος νοσέων; 116 καὶ
 σὺ ἐχθ' ὅπως Διαπέψῃται περὶ
 βίῃ παρὰ θεραπείῃ; 117 τί
 γὰρ αὐτὸ εἴη ἔξω ἀπὸ τῆς; 118 ὁ δὲ
 ὑπολαβὼν, πολλὰ γέ, φησὶν,
 20 ἂν ἐπὶ τὸν κόσμον εἰσὶν Ἰπποκρά-
 τες, καὶ μηδ' αὖτε, ἐταῖρε, κα- 63
 τὰς μακρολόγῃ παρὰ τὸν τὸν φύ-

hensus, intempestivos risus
 coerceas. 104 Ille vero: O Her-
 cules, inquit, si me reprehende-
 re potes, curationem perficies,
 'qualem nullam unquam, ὁ 8
 Hippocrates. 105 Et quomodo
 non reprehendaris, ὁ optime?
 106 Aut non absurdum te esse
 putas, dum rides hominis mor-
 tem, aut morbum, aut mentis
 emotionem, aut insaniam, aut
 atram bilem, aut cædem, aut
 aliud quid pejus? 107 Aut vice
 versa nuptias, aut festivitates,
 aut liberorum procreationem,
 aut mysteria, aut magistratus,
 aut honores, aut aliud quid om-
 nino boni? 108 Nam quorum
 misereri oportet, ea tu derides: 97
 109 & ob quæ lætari convenie-
 bat, ea itidem derides, 110 adeo
 ut neque bonum, neque malum
 apud te sit discretum. 111 At ille,
 Hæc quidem, inquit, recte dicis
 ὁ Hippocrates: sed non novisti
 risus nostri causam. 112 Ubi vero
 cognoveris, satis scio quod
 mecum risum, meliorem Lega-
 tionem medelam ac curationem,
 tuæ patriæ & tibi ipsi auferes, &
 alios prudentes facere poteris.
 113 Et pro hoc fortassis me vi-
 cissim medicinam docebis, 114 95
 ubi cognoveris quanto studio
 circa res nullo studio dignas
 versantes, & ea quæ nullius pre-
 cii sunt facere conantes, omnes
 homines vitam consumunt, risu
 digna tractantes. 115 Ego vero,
 Dic, inquam, per deos, nunquid
 universus mundus ægrotare se
 non animadvertit? 116 & non
 habet quo legationem demittat
 ad sui curationem? 117 Quid
 enim extra ipsum esse poterit?
 118 Ille vero excipiens: Multa,
 inquit, sunt mundorum' infini- 118
 tates, & nequaquam, ὁ amice,
 divitem

σιν ἔεπαν. ¹¹⁹ ἀλλὰ ταῦτα, ἔφην,
 Δημόκριτε, διδάξεις ἐν ἰδίῳ
 κρηρῷ. ¹²⁰ ὄλασῶμαι γάρ, μή-
 πως καὶ τὴν ἀπειρίην διεξιῶν
 γελῶν ἄρξῃ. ¹²¹ ἰδοὶ δὲ νῦν
 " ὡεὶ ἔ' σέο γέλωτι τῷ βίῳ ⁶⁴
 λόγον δώπων. ¹²² ὁ δὲ μάλα
 τορῶν ἀποδῶν με, δύο, φησὶ,
 τῆ ἐμῆ γέλωτι ἀγίας δο-
 κείης, ἀγαθὰ καὶ φαῦλα. ¹²³
 ἐγὼ δὲ " ἕνα γελῶ, τὸν αὐ- ⁶⁵
 θρωπον. ¹²⁴ ἀνοίης μὲν γέμον-
 τα, ¹²⁵ κενεὸν δὲ πρηγμάτων
²⁵ ὀρῶν, ¹²⁶ πάσης ἐπιτολαῖς
 νηπιάζοντα, ¹²⁷ καὶ μαδεμῆς
 ἔικεν ἀφελείας ἀλγέοντα τὸς
 ἀνθρώπους μόχθας, ¹²⁸ πείρατα
 γῆς καὶ ἀορίστους μυκῆς ἀμέ-
 τροιῶν ἐπιθυμῶν ὀδύοντα,
¹²⁹ " ἀργυρον κίζοντα καὶ ⁶⁶
 χρυσόν, ¹³⁰ καὶ μὴ παυόμενον
 τῆς κήσεως ταύτης. ¹³¹ αἰεὶ δὲ
 θορυδόμενον ὡεὶ τὸ πάλιον, ¹³²
 ὡκως αὐτὸς ἐλάσων μὴ γήνηται,
¹³³ καὶ εἰδὲ ἀγνώσκει μὴ λεγέ-
 μητι οὐδαμῶν. ¹³⁴ ὅπρῳσμα
 τῆς γῆς ὀρύσσει διζηρήματα χερσίν,
¹³⁵ ὧν οἱ μὲν ἵσπερ σμφῆς " ἐπι- ⁶⁷
 πιπίσεως τῆς γῆς ἐφθάρησαν, ¹³⁶
³⁰ οἱ δὲ πολυχρονίως ταῦτῃ ἐχον-
 τες τὴν ἀνάγκην ¹³⁷ ὡς ἐν
 πατρίδι τῇ κολλῶσι ὡς ἄμει-
 νοντα, ¹³⁸ ἀργύριον καὶ χρυ-
 σίον μακρόντες, ¹³⁹ ἵχνη κέ-
 νεως καὶ ψήγματα ἐρδωνῶντες,
¹⁴⁰ ψάμμεν ἀλλῶ ἀπαχρόθεν
 " ἐρείοντες, καὶ τῆς γῆς φλέσας ⁶⁸
 ἐκλίμενοι. ¹⁴¹ ἐς ὡρασίην αἰεὶ
 βολοποιεῖοντες ¹⁴² ἐν γῆς τῆ μη-
 τρὸς πολεμίου γῆν καὶ τὴν αὐτὴν
 ἔσταν, καὶ θυμολάζοντες πατῆσιν.
¹⁴³ ὅσος γέλωτος, ἐπιμόχθας καὶ κρυ-
 φῆς γῆς ἐρῶσι τῆ φανερώ ὑπερί-
 ζοῖτες.

divitem naturam maligne exte-
 nues. ¹¹⁹ At hæc quidem, in-
 quam, Democrite tuo tempore
 docebis. ¹²⁰ Vercor enim ne for-
 te dum infinitatem recensens, ri-
 dere incipias. ¹²¹ Scias autem
 nunc, de tuo risu, rationem vitæ
 te reddere debere. ¹²² Ille autem
 torve me intuitus: Duas, in-
 quit, risus mei causas esse putas,
 bona & mala. ¹²³ Ego autem
 unum hominem rideo, ¹²⁴ de-
 mentia quidem plenum, ¹²⁵ re-
 ctis 'autem actionibus vacuum, ¹⁰⁵
¹²⁶ in omnibus consiliis puerili-
 ter ac stulte se gerentem, ¹²⁷ &
 nullius utilitatis gratia labores
 nunquam absolvendos toleran-
 tem, ¹²⁸ fines terræ & infinitos
 recessus ex immodicis cupidita-
 tibus penetrantem, ¹²⁹ argentum
 & aurum quærentem, ¹³⁰ & nun-
 quam ab his acquirendis inter-
 quiescentem: ¹³¹ sed semper
 circa plura adipiscenda tumul-
 tuantem, ¹³² quo ipse inferior
 non sit, ¹³³ & neque pudeat, si
 non 'felix appelletur. ¹³⁴ Rideo ¹¹⁰
 item ipsum eo quod hiatum ter-
 ræ effodit, manibus eorum per-
 quirens, ¹³⁵ qui partim à laxa ir-
 ruente terra oppressi sunt, ¹³⁶
 partim diutissime in hac necessi-
 tate detenti, ¹³⁷ in supplicio
 velut in patria permanent, ¹³⁸
 argentum & aurum inquirentes,
¹³⁹ vestigia pulveris ac ramenta
 perscrutantes, ¹⁴⁰ arenam aliam
 aliunde eruentes, & terræ venas
 excindentes, ¹⁴¹ ad opulentiam
 semper glebas conflantes, ¹⁴² ex
 'matre terra hostilem terram, ¹¹⁵
 quam tamen eadem sit, facien-
 tes, & hanc admirantes pedibus
 calcant. ¹⁴³ Quanto vero risu
 dignum est, quod ærumnosam
 & occultam terram amant, ma-
 nifestam contumelia afficientes?

ζῶντες. ¹⁴⁴ κυῖας ἀνεῦνται, οἱ
 δ' ἵππους. ¹⁴⁵ οἱ δὲ γόρτυ πολ-
 85 λῶ παρορίζοντες ἰδίῳ ἑπι-
 γράφουσιν. ¹⁴⁶ καὶ πολλῆς ἐθέ-
 λουσι δεσπόζειν, ἐδὲ αὐτέων δύ-
 νουσι. ¹⁴⁷ γαμῖν παύσασθαι,
 αἰ μὲν ὀλίγον ἐκδοῦσθαι. ¹⁴⁸
 ἐρῶσιν, εἴ τι μισῶσι. ¹⁴⁹ μὲν ἑπι-
 θυμῆς γυνῶσιν εἴ τ' ἐκδοῦσθαι
 πελείας. ¹⁴⁹ τίς ἢ κενὴ παρὰ
 καὶ ἀλόγως μὴδὲν κενὴς
 ἀφ' ἑρῶσιν; ¹⁵⁰ πολεμῶσιν ἑμ-
 φυλον, ἡρεμῶσιν ἐκ ἀρεπῶσιν.
¹⁵¹ " ἀντενδρῶσθαι βασιλείας. ⁶⁹
¹⁵² ἀνδροφονῶσι. ¹⁵³ γλῶ ὀρύσ-
 σούσιν δόρυλλον ζητῶσιν. ¹⁵⁴
 δόρυλλον δόρυλλον, γλῶ ἐθέλεις
 περὶ αὐτῶν. ¹⁵⁵ ὠνησάμενοι γλῶ,
 κερῶσιν πικρῶσθαι. ¹⁵⁶ " κερ- ⁷⁰
⁹⁰ πῶσιν ἀποδιδόμενοι, πάλιν δόρυλλον
 λαμβάνουσιν. ¹⁵⁷ ἐν ὅσῳ μὲν
 βολαῖς εἰσὶν, ἐν ὅσῳ κενὴ; ¹⁵⁸
 ἐπίλω μὴ ἐχρῶσιν, " ἐπίλω πο- ⁷¹
 θεῖσθαι. ¹⁵⁹ ἐχρῶσιν, κρύπτουσιν,
 ἀφαιρίζουσιν. ¹⁶⁰ κερῶσθαι, ἐφ'
 οἷς κερῶσθαι. ¹⁶¹ ἐπιτί-
 νω τὸν γέλωτα, ἐφ' οἷς δυσχε-
 ρῶσθαι. ¹⁶² θεσμῶσιν γὰρ ἀληθείας
 παρορίζουσθαι. ¹⁶³ φιλονεικί-
 οντες ἐχρῶσθαι ἀλλήλους δὴσαν
 ἔχουσιν, μὲν δὲ ἀδελφῶν καὶ το-
 κῶν, καὶ πολιτῶν, ¹⁶⁴ καὶ ταῦ-
 τα ἴσως τοῖσιν κλημάτων, ὧν
 ἐδὲ τῶν δεσποτῶν εἰσὶν, ἀλλη-
 λοκτενοῦσθαι. ¹⁶⁵ ἀρεπῶσθαι
⁴⁵ φροεῦντες φίλων καὶ πατρῶων
 ἀπορίῳ ὑπερορῶσι. ¹⁶⁶ πλε-
 τίζουσιν τὰ ἀνάξια καὶ τὰ ἄψυχα.
¹⁶⁷ ὅλης τῆς ἡσυχίας ἀνδριώσθαι
 ἀνεόντων, ὅτι δοκέει λαλεῖν τὸ
 ἄρασμα. ¹⁶⁸ τῶσιν ἀληθείας λα-
 λεῖν μισῶσι. ¹⁶⁹ τῶν γὰρ μὴ
 ἐπιδῶσθαι ἐφίονται. ¹⁷⁰ καὶ γὰρ ἡπ-

ρον οἰκεῦντες θάλασσαν ποθέ-
σι. 171 καὶ πάλιν ἐν νήσοις
ἐόντες " ἤπρον γλίσχονται. καὶ 72
πάντα διασπρέφουσιν ἐς ἰδίω ἐπι-
θυμίω. 172 καὶ δοκέουσιν μὲν ἐν
πολέμω ἀνδρείω ἐπαυνοῦσθαι·
173 νικῶνται δὲ καθ' ἡμέρω
ὑπὸ τῆς ἀσελγίης, ὑπὸ φιλαρ-
331 γουίης. 174 ὑπὸ τῶν πατρῶν
πάντων νοσέουσιν. 175 " θροῦται 73
δ' εἰσὶ τῶ βίβ πάντες. 176 π
δὲ τὸν ἐμὸν, Ἰπποκράτες, ἐμέμψω
γέλωτα; 177 ἔ γάρ αὐτὸς τῆς
ἰδίας ἀνοίης, ἀλλὰ ἀλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ'
καὶ γελῶται. 178 οἱ μὲν τῶν με-
θύοντων, ὅταν αὐτοὶ δοκέουσιν νή-
φειν. 179 οἱ δὲ τῶν ἐρώντων, χα-
λεπωτέρω νόσον νοσεῦντες αὐτοί.
180 οἱ δὲ τῶν παλιόντων. 181 ἄλ-
λοι δὲ τῶν ἀπὸ γεωργίω ἀχολη-
θέντων. 192 ἔ συμφωνέουσιν γὰρ
5 ἔτε τῆς τέχνης, ἔτε τοῖς ἐρ-
γού. 183 ἐγὼ δὲ, ταῦτα μὲν, ἔφην,
κρήνη, Δημόκλειε. ἐδ' ἄλλ' ἄλλ'
πὶς αὐ εἶη λόγ' ἄρμολιότερο
ἔξαγέλλω παλαμπάλλω θνητῶν,
184 ἀλλ' αἱ περὶ ἡμῶν νομοθετοῦσι
τῶ ἀναγχαίω, οἰκονομίας τὲ εἰ-
νεκα, καὶ ναυπηγίης, καὶ τῆς ἐτέ-
ρης πολιτείας, ἐν ἧ χρεῶν εἶνεγ' ἔ
αὐτρωπον. 185 ἔ γὰρ εἰς ἀργίω
αὐτὸν ἡ φύσις ἐργάσα. 186 ἐκ τε-
τέων δὲ πάλιν φιλοδοξίη χυτῆ-
σα ἔσφηλε πολλῶν ὀρθογνώμονα
ψυχῶν. 187 ἀπεδαζόντων μὲν
ἄπαντα, " ὡς ἐπὶ ἀδιαπίωσι, 74
10 μὴ κρεττοτέρων δὲ τῶ
ἀδηλότῳ ἀεσοῦσθαι. 187 ἢ πε-
γὰρ τίς, ὦ Δημόκλειε, γαμίω, ἢ
χρηστομὸν ἢ θῆνατον ἀεσοδύκη-
σεν; 189 τίς δ' ὁμοίως περδοσο-
φίω ἀπάλλω; 190 ἀλλ' ἐδ' ἐν
γεωργίη, καὶ πολιῶ, καὶ βασιλείη, καὶ
ὑγεμονίη.

tem habitantes, mare cupiunt.
171 Et rursus, cum in insulis
sunt, continentem desiderant, 135
& omnia pervertunt ad pro-
priam cupiditatem. 172 Et in
bello quidem fortitudinem lau-
dare videntur. 173 Vincuntur
autem quotidie à petulantia, ab
avaritia. 174 Ex omnibus adfe-
ctionibus ægrotant. 175 Therfi-
tæ vero vitæ omnes sunt. 176 Cur
vero meum risum reprehendisti
ὁ Hippocrates? 177 Non enim
quispiam suam ipsius demen-
tiam, sed alius alterius deridet:
178 hi quidem ebrios, cum ipsi
sibi sobrii esse videntur: 179 alii 140
vero amantes, quum ipsi gravio-
re morbo laborent: 180 alii na-
vigantes: 181 alii eos, qui circa
agriculturam occupati sunt. 182
Non enim concordant neque
artibus, neque operibus. 183 Ego
vero: Hæc quidem, inquam, ve-
ra sunt Democrite: neque alius
aliquis convenientior sermo esse
pöterit, ad mortalium miseriam
declarandam: 184 verum ipsæ res
fanciunt necessitatem, & dome-
sticæ dispensationis, & navium
fabricationis gratia, & reliquæ 145
item vitæ, in qua necesse est ho-
minem esse. 185 Non enim ad
ocium natura ipsum genuit. 186
Ex his autem rursus ambitio
effusa, multorum recte sentien-
tem animam decepit, 187 qui
omnia quidem recte ac serio
agere student, velut re certa ac
stabili futura: Non autem ita
validi sunt, ut obscuritatem præ-
videre possint. 188 Si enim quis,
ὁ Democrite, uxorem ducens,
separationem aut mortem time-
ret: 189 quispiam liberos edu- 150
cans, ipsorum interitum: 190
imo neque in agricultura, & na-
vigatione, & regno, & magistra-
tu,

ἡμερῶν, ¹⁹¹ καὶ πάνθ' ὅσ' ὑπάρ-
 χει καὶ τὸν αἰῶνα. ¹⁹² εἰδὲς γὰρ
 πρὸς ἑλαβεν πλάσσει. ¹⁹³ ἀλλ' ἄγα-
 θοῖσιν ἕκαστ' ἑστέων ἐλπὶσι φέρε-
 βεται. ¹⁹⁴ τῶν δὲ χερσῶν ἑδὲ
 μέμνηται. ¹⁹⁵ μή ποτ' εἴν' ὁ σὸς
 γέλως τρεῖσις ἀνέμευσε; ¹⁹⁶
 ὁ δὲ Δημόκριτος, μάλα, ἔφη,
 15 νωθῆς τὸν νόον ὑπάρχει ¹⁹⁷ καὶ
 μακρῶν γὰρ τῆς ἐμῆς γνώμης δό-
 δημό, Ἰπποκράτες, ¹⁹⁸ ἀταρα-
 χίης καὶ ταρχῆς μέτρα μὴ ἐπι-
 σκοπεῖν, δὲ ἀγνοῖαν. ¹⁹⁹ ταῦτα
 γὰρ αὐτὰ Διωνοῖα φρενῆρ' διοι-
 κίοντες αὐτοὶ τε ῥηϊδίως ἀπὴλ-
 λαοσον καὶ τὸν ἐμὸν ἐλώφεον γέ-
 λατο. ²⁰⁰ νῦν δ' ὡς ἐπ' ἀρηροῖσι ⁷⁵
 τοῖς ἐν τῷ βίῳ φρενοβλαβείας τε-
 τύφων) ἀσυλλογίστω Διωνοῖα τῆς
 ἀπείκει φορῆς δυσδιδακτοῖ. ²⁰¹ νῆ-
 θεσίη γὰρ αὐτάρκης ὑπῆρχεν ἡ τῶν
 ξυμπάντων μετ' ἀβολῆ, ²⁰² ὄξειη-
 σι τσοπῆσιν ἐμπιπίσσα, ἀφνίδιον
 20 τσοχηλασίλῳ πανθίλῳ ἐνοίεσσα.
²⁰³ οἷδ' ὡς ἐπ' ἀρηροῖα καὶ βε-
 βῆη, ἐκλεησμοῖσι πατῆων καὶ
 πὸ ξυνοχῆς ἐμπιπῶντων, ²⁰⁴ ἄλ- ⁷⁶
 λοῖε ἀλλ' ὅ ποτῆσιν τεσὶ λυπέοντα,
 διζήμοιοι τὰ μὴ ξυμφείοντα, ἐγ-
 χαλινδενῦνται πολλῆσι ξυμοφοῖσιν.
²⁰⁵ εἰ δὲ τις ἐμερμήραζεν κτ' δὴ ⁷⁷
 ναιμιν ἰδίλῳ τὰ ξυμπαντα ἐρδῆν,
²⁰⁶ ἀδιάπλωθον ἐφρέρεε ζωλῶ, ἐου-
 τὸν ἐξεπιστάμῳ. ²⁰⁷ καὶ ξύκρε-
 σιν ἰδίλῳ σαφῶς κατ' ἀνοήσας, καὶ
 μὴ τῆς ἐπιθυμίας τῶν σαφῶν
 ἀόρατον ἐκτείνων. ²⁰⁸ τῶν δὲ
 25 πλοσσίλῳ φύσιν καὶ πάντων π-
 δῶν δὲ αὐτάρκῆς ὀδοπο-
 ρείαν. ²⁰⁹ κατὰ τῆς δὲ τῶν πατῆων ⁷⁸
 οἰξίη κίνδῳ κατὰ δὴ, ²¹⁰
 ἔτω τὸ μέγεθ' τῶν ὀτυχημά-
 των σφαλερόν ἐστι. ²¹¹ ἀρῆσμοι
 δ' ἐν

tu, ¹⁹¹ & omnibus quæ sunt in
 vita, ¹⁹² ullus unquam de errore
 præsumpsit, ¹⁹³ sed unusquisque
 horum bona spe alitur, ¹⁹⁴ dete-
 riorum vero ne meminit qui-
 dem: ¹⁹⁵ nunquid igitur risus
 tuus his minime convenit? ¹⁹⁶
 At Democritus: Valde, inquit,
 tardo ingenio præditus es, ¹⁹⁷ &
 longe à sententia mea abes ὁ
 Hippocrates, ¹⁹⁸ qui tranquillitatis
 & perturbationis modum ¹⁹⁹
 non consideras, præ ignorantia.
¹⁹⁹ Si enim hæc ipsa prudenti
 mente disponerent: & ipsi facile
 liberarentur, & meum risum
 levarent. ²⁰⁰ Nunc autem, velut
 rebus in vita firmis, dementes
 illi superbiunt, ob ratiocinationis
 expertem mentem, inordi-
 natum impetum suum ægre di-
 scentes. ²⁰¹ Sufficiens enim ad-
 monitio ipsis esset, omnium re-
 rum vicissitudo, ²⁰² quæ subitis
 mutationibus irruit, & dere- ¹⁵⁰
 pente omnigenam circumrota-
 tionem inducit. ²⁰³ At ipsi, velut
 hæc firma sit ac stabilis, obli-
 ti adfectionum assidue inciden-
 tium, ²⁰⁴ aliter alias ea, quæ tri-
 stitiam inferunt, cupientes, &
 quæ non conferunt, quærentes,
 multis calamitatibus involvun-
 tur. ²⁰⁵ Si vero quis juxta pro-
 priam facultatem omnia facere
 cogitaret, ²⁰⁶ stabilem sane vi-
 tam custodiret, seipsum cogno-
 scens, ²⁰⁷ & suis comparationem
 clare considerans, & non ¹⁶⁵
 cupiditatis studium in infinitum
 extendens: ²⁰⁸ sed opulentam
 naturam, & omnium nutricem,
 per sufficientiam intuens. ²⁰⁹
 Quemadmodum autem in opti-
 mo corporis habitu, adfectionum
 periculum manifestum est:
²¹⁰ ita successuum fortunæ ma-
 gnitudo periculosa est. ²¹¹ Infi-
 gnes

οὐ ἐν τῆσι κακοδαμονήσι ξυ-
 θεωρεῦνται. ²¹² ἄλλοι δὲ τὰ ⁷⁹
 τῶν παλαμῶν μὴ ἰσχυρότεροι ὑπὸ
 τῆς ἰδίας κακοπραγίας ἀπώλοντο·
²¹³ τὰ δὴλα κατὰ ὄψιν ἀδήλα μὴ
 θεωρεῦντες. ²¹⁴ ὑπὸ δὲ γματῶν
 μακρὸν βίον ἔχοντες γλοιομένων καὶ
 μὴ γλοιομένων. ²¹⁵ ἐξ ὧν καὶ τὸ ἐσό-
 μρον ἐξελίξεται καὶ ἀνοήτου. ²¹⁶ ταῦθ' ὁ
³⁰ ἐμὸς γέλωσ· ²¹⁷ ἄφρονες ἀνθρώποι.
²¹⁸ πονηρίας δίκας ἐκλήνοισι, φι-
 λαργεῖσι, ἀπλησίσι, ἔχθρσι,
 ἐνεδείσι, ἐπιδοκίσι, βασιλευσίν.
²¹⁹ ὄρα γὰρ ἐξ ἐπειν πολυμηχαν-
 ῶν κακῶν. ἀπὸ τῆς γὰρ ἑστὶ ἐστὶ. ²²⁰
 καὶ τῶν τοῖσι δολοπολοῦσιν ἀν-
 θρωποφῶντες, σκολιόφρονες. ²²¹
 ὄρα τῆς δὲ πᾶσι αὐτοῖσι τῶν
 ἐστὶ τὸ χέρπον. ²²² φιλοψυδίῳ
 γὰρ ἀσκέσι. ²²³ φιληδονίῳ
 καὶ μέσι. ²²⁴ νόμοις ἀπειθεῦ-
 ντες. ²²⁵ ὁ δὲ αὐτῶν καὶ κεί-
 νη τῶν ἀπειθεῦσιν, μήτε ὀρή-
 σεως, μήτε ἀσκήσι μετέχουσιν, ²²⁶
³⁵ μὲν δὲ ἀνοήσι ἀνθρώπων ἀτρε-
 κείη ἀνοήσι τηλαυγῆσι, τὸ, τε
 ὄν καὶ τὸ ἐσόμρον θεωροεμῶν.
²²⁷ ὁμοιωθεῦνται πᾶσι, καὶ
 πάλιν τοῖσι αὐτοῖσι ἐμπελάζον-
 ται. ²²⁸ ἀνοήτοι πολλοὶ, πολλοὶ,
 πολλοὶ. ²²⁹ γεωργίῳ ἀπώσι-
 μοι, αὐτῶν γεωργῶσιν. ²²⁹ ἐκ-
 βάλλουσιν γαμοῦν, ἐτέρῳ ἐσο-
 ῶσιν. ²³⁰ γυνήσασιν ἔτα-
 ψαν· ²³¹ γὰρ φανῆσι ἐκλήνοισιν.
 πάλιν τρέφουσιν. ²³² γῆρας ἡ-
 ξαῶσιν. ἐς αὐτὸ δὲ ἀφικέμενοι σε-
 νάσασιν. ²³³ ἐν ἐδεμίη καὶ ἀσά-
 σιν βέδομον ἔχοντες τῶν γνώμων.
²³⁴ ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς μα-
⁴⁰ καρίσασιν τὸν ἰδιώτην. ²³⁵ ὁ δὲ
 ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλείῃ. ²³⁶
 ὁ πολὺ δὲ τῶν χροτοχευῶν-

gnes autem palam in infelicitatibus conspiciuntur. ²¹² Alii vero velut proximorum facta non videntes, à propriis malefactis pereunt, ²¹³ tam manifesta, quam ¹⁷⁰ obscura non prævidentes, ²¹⁴ quum longam vitam exemplum habeant eorum, quæ fiunt, & quæ non fiunt, ²¹⁵ ex quibus etiam futurum considerare oportebat. ²¹⁶ Hæc sunt quæ mihi risus materiam præbent. ²¹⁷ O dementes homines, ²¹⁸ pravitatis pœnas pendentes, avariciæ, infatibilitatis, inimicitia, infidiarum, doli, invidentiæ (²¹⁹ difficile est enumerare multiplices malorum versutias : sunt enim infinitæ) ²²⁰ & in his dolosis versutiis ¹⁷⁵ vicissim conversantes, & ma-
 ligne sentientes. ²²¹ At virtutis apud ipsos modus est, id quod deterius est. ²²² Mendacii enim studium exercent, ²²³ voluptatem consuetantur, ²²⁴ legibus non obedientes. ²²⁵ Quidam vero ex ipsis prævidentiam in hominibus esse negat, ut qui neque visus, neque auditus participes sunt. ²²⁶ Solus autem sensus hominis recta intelligentia lucidus, & præsens & futurum prævidet. ²²⁷ In omnibus displicentiam habent, & rursus ad eadem ¹⁸⁰ accedunt : ²²⁸ abnegata navigatione, navigant : ²²⁹ rejecta agricultura, rursus agrum colunt : ²²⁹ ejecta uxore, aliam inducunt : ²³⁰ genitos sibi liberos sepeliunt : ²³¹ & his sepultis, alios generant, ac rursus educant. ²³² Senectam optant : ad ipsam autem pervenientes, gemunt, ²³³ in nullo rerum statu, constantem mentem habentes. ²³⁴ Principes ac reges privatum prædicant : ²³⁵ privatus autem regnum appetit. ²³⁶ Qui reipub. magistratum ¹⁸⁵ gerit,

τα, ὡς ἀκίνδωνον. ²³⁷ ὁ δὲ χη-
 ροτέχνης ἐκείνον, ὡς οὐτενεῦντα
 κατὰ πάντων. ²³⁸ τὴν γὰρ
 ὁρθὴν κέλυσθον τῆς δρετῆς ἔ-
 θεωρῶσι κατὰ τὴν καὶ λείλυ
 καὶ ἀπερῶσαν, ²³⁹ εἰς τὴν
 εἰδῆς τετόλμηκεν ἐμδομένην. ²⁴⁰
 φέρονται δὲ ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς
 καὶ σκολιῶν ²⁴¹ τρηχυδοπέοιες,
²⁴² κατὰ φερόμενοι καὶ πεσο-
 κόπιοντες, ²⁴³ οἱ δὲ πλεῖστοι
 ἐκπίπτοντες. ²⁴⁴ ἀδοκίμωνες
 ὡς δικαστικοί, ²⁴⁵ ἐλίζοντες, ²⁴⁶
 ὑστερόοιες, ²⁴⁷ περὶ γούμοι.
⁴⁵ ²⁴⁸ καὶ εἰς μὴ αὐτῶν ἔρω-
 τες ἀπίσταλοι ὑποπερήκασιν
 ἄλλοτρίους οὐκ ἔστι φθορῆ, ἀνεμ ⁸¹
 δείης πιωῶς. ²⁴⁹ εἰς δὲ τῆς
 φιλαργεῖας νῆσθ ἀορις.
²⁵⁰ οἱ δὲ ἀλλήλοισ ἀντεπίπην-
 ται. ²⁵¹ οἱ δὲ ὑπὸ φιλοδοξίας
 εἰς ἕνα ἀνενεχθέντες ²⁵² βεί-
 θε κακίης εἰς βυθὸν ἀπωλείας
 κατὰ φέρονται. ²⁵³ κατὰ σκάπτι-
 ζιν. εἴτα ἐποιεδομῶσι. ²⁵⁴ χα-
 εἰζονται εἴτα μετὰ νῆσθ, καὶ
 ἀφαιρῶνται τὰ φιλίας δικαίμα.
²⁵⁵ κακοπραγεῶτες εἰς ἔχθρην
 τὰ ἐπιχρῆσιν πολεμοποιεῶτες.
⁵³ ²⁵⁶ καὶ τετῶν πάντων ἀ-
 πί φιλαργεῖα. ²⁵⁷ πὶ νηπίων
 ἀθυρόντων ἀφαιρέσει; ²⁵⁸ παρ
 οἷς ἀκρίθ μὴ ἡ γνώμη, τὸ
 δὲ περὶ τὸν τετῶν. ²⁵⁹ ἐν
 δὲ τοῖς θυμοῖς πὶ περὶ τὸν
 ζώοις ἀλόγοις ἀφαιρέσει πα-
 σιν; ²⁶⁰ πᾶσι, ὅτι ἐν αὐτῶν κείη
 μὲν οἱ οἱ γῆρες. ²⁶¹ πῆς γὰρ λέων
 εἰς γῆν κατέκρυψε χρυσόν; ²⁶² πῆς
 ταῦρ [α] πᾶσι τοῖς ἐξίλυ ἐκορύ-
 ξατο; ²⁶³ πῆς πᾶσι τοῖς ἀπολη-
 τίλυ κατέκρυψε; ²⁶⁴ διψῆ μὴ ἀχρῖος
⁵ οὖς, ὅσοι ὑδατῶς ὄρεσθῆ. ²⁶⁵ λυ-

gerit, artificem laudat, velut ex-
 tra periculum constitutum: ²³⁷
 artifex autem illum, velut per
 omnia potentem. ²³⁸ Rectam
 enim virtutis viam, puram &
 levem ac inoffensam, non vid-
 ent, ²³⁹ quam nemo ingredi
 audet. ²⁴⁰ Feruntur autem in
 contrariam, difficilem & tor-
 tuosam, ²⁴¹ per aspera incenden-
 tes, ²⁴² lapsantes ac offendentes:
²⁴³ plerique vero excidentibus, ²⁴⁴
 anhelantes velut si qui perse-
 quatur, ²⁴⁵ litigantes, ²⁴⁶ modo
 posteriores existentes, ²⁴⁷ modo
 præcedentes. ²⁴⁸ Et quidam ip-
 sorum. petulanti alieni cubilis
 corrumpendi amore ardent, per
 impudentiam inducti, ²⁴⁹ alios
 avariciæ morbus infinitus con-
 sumit, ²⁵⁰ alii mutuo infidias
 struunt, ²⁵¹ alii ab ambitionis
 studio in aerem sublatis, ²⁵² per
 maliciæ gravitatem in profun-
 dum perniciæ præcipites defe-
 runt. ²⁵³ Quidam destruant,
 deinde rursus ædificant: ²⁵⁴ lar-
 giuntur, deinde pœnitentia du-
 cti, amicitia jura tollunt, ²⁵⁵ male-
 fici per inimicitiam cognati-
 onis jura bello impetentes. ²⁵⁶
 Et horum omnium causa est
 Avaricia. ²⁵⁷ Qua in re hi à pue-
 ris ludentibus differunt? ²⁵⁸ apud
 quos consilium quidem iudicio
 caret: quod vero se forte fortuna
 obtulit, id jucundum est. ²⁵⁹ At
 vero in desiderijs quid brutis
 animantibus reliqui faciunt, ²⁶⁰
 quam quod intra sufficientiam
 feræ ipsæ se continent? ²⁶¹ Quis
 enim leo aurum in terram oc-
 culuit? ²⁶² Quis taurus ube-
 rioris alimenti gratia depugna-
 vit? ²⁶³ Quam pardalim un-
 quam infatigabilis cepit? ²⁶⁴ Si-
 tit quidem aper, sed usque ad
 aquæ appetentiam. ²⁶⁵ Lupus,

κ^ο δὲ δαυδάνας τὸ πρῶ-
 πειδὸν τῆς ἀναρχίας τροφῆς
 ἀναπέπαιται. 266 ἡμέρησι δὲ
 καὶ νυξὶ ξυναπῶρμησιν ὅσα
 ἔχθ' ἑοίης κέρου ἄνθρωπ^ο. 267
 καὶ χροῶν μὲν εὐαιουσιων τῶ-
 ξις ὄχεις ἀλόγων τέμα ἐστίν.
 268 ὁ δὲ τὸ διωκεῖς οἴφρο-
 μωνίῳ ἔχθ' τῆς ἀσελείης. 269
 Ἰππόκράτες, μὴ γελᾶσω τὸν
 κλαίοντα δι' ἔρωτα, " ὅτι ξυμ- 82
 φερόντως ἀποκέκλῃται, 270 μά-
 λιστα δ' ἰὼ ῥιψοκίνδω^ο ἦ,
 καὶ φέρεται κατὰ κρημεῶν, ἢ
 βυθῶν πελάγους, ἐπιπνῶ τὸν γέ-
 λῶτα; 271 μὴ γελᾶσω τ' πλὴν
 10 ' ἡνα πολλοῖσι φορτίοις βα-
 πῆσαντα, εἴτα μεμφόμενον τῇ
 θαλάττῃ, ὅτι κατεβύβισεν αὐτὴν
 πλῆρη; ἐγὼ μὲν ἐδαμῶς δο-
 κέω γελῶν, ἐξόρῃεν δὲ κατ'
 αὐτέων ἤτελον πὶ λυπηρόν. 273
 ἀλλ' ἐδὲ ἰητρικῶν ὑπὲρ τε-
 πῶν ἐχθῶν εἶναι, " μήτε τε- 83
 χνάμενον παθήσῃ φάρμακα.
 274 ὁ σὺς πρῶτον^ο Ἀσκλη-
 πιδὸς νεφεσίη σοι γυνέσθω. σώ-
 ζων ἀνθρώπους κεραυνοῖς ἡν-
 χαρίζεται. 275 ἐχ' ὄρης, ὅτι
 κατὰ τῆς κακίης μείρα ἐμὶ,
 μανίης διζήμε^ο ἀπίλυ ζῶα
 κατὰ κλένω καὶ ἀνατέμνω. 276
 15 ἐχθῶν δὲ ' ἐξ ἀνθρώπου πλὴν
 ἀπίλυ ἐρδυνῆται. 277 ἐχ' ὄρης,
 ὅτι καὶ ὁ κόσμ^ο " μισανθρω- 84
 πίας πεπλήρηται; ἀπῆρα καὶ
 αὐτέα πάσσα ξυνηθροικεν. 279
 ὅλ^ο ἀνθρωπ^ο ἐκ γυνετῆς
 νεσ^ο ἐστίν. 280 πρεφόμε^ο
 ἀχρησ^ο, 281 ἰκέτης βοη-
 θείας. 282 αὐξάνόμε^ο ἀπέ-
 σταλ^ο, ἄφρων, εὐδέης πη-
 διαγωγίης. 283 θρασύς ἀκμάζων.
 284 πει-

autem, devorato necessario ali-
 mento oblato, quiescit. 266 Si
 dies ac noctes conjungat homo,
 non sentit convivendi satieta-
 tem. 267 Et annuorum quidem
 temporum ordo, terminus est
 brutis ad coitum: 268 at homo
 perpetuo infano libidinis œstro
 stimulatur. 269 Quæso te ' Hip- 205
 pocrates, non ridere debeo plo-
 rantem propter amorem, eo,
 quod commodo suo exclusus est?
 270 maxime vero si quis pericu-
 lorum contemptor sit, & per
 præcipitia, aut pelagi profundi-
 tates feratur, risum non exten-
 dam? 271 Non ridebo autem
 cum, qui navem multis merci-
 bus onustam demersit, deinde
 mari indignatur, quod ipsam
 plenam submersit? 272 Ego qui-
 dem nequaquam mihi ridere
 videor. Vellem autem potius
 aliquid ' molesti contra ipsos 210
 excogitare. 273 At neque medi-
 cinam pro his esse oportebat,
 neque aliquem pæonia pharma-
 ca præparantem: 274 atque hu-
 jus rei documentum præbeat ti-
 bi tuus ille progenitor Æscula-
 pius, qui dum servaret homines,
 fulminis ictus gratiam accepit.
 275 Non vides quod & ego ma-
 liciei pars sum, dum insanix
 causam inquirens, animalia ma-
 cto ac refesco? 276 Oportebat
 autem ex hominibus causam
 perscrutari. 277 ' Non vides quod 215
 etiam ipse mundus odio in ho-
 mines plenus est? 278 Infinitas
 enim contra ipsum afflictiones
 accumulavit. 279 Totus homo ex
 nativitate morbus est. 280 Dum
 educatur, inutilis est, 281 & alie-
 num auxilium implorat: 282
 Dum crescit, protervus, infi-
 piens, pædagogo opus habens.
 283 Dum in vigore est, audax est.

284 *πυροκμήζων οίκλητος.* " τὰς 85 284 Dum decrescit, miserabilis,
 ἰδὲνας πόνους ἀλοχιστή γεωργήσας.
 285" *ἐν μητρῶων γδ λύθρων ἐξέθορε* 86 ubi labores suos imprudenter
 τοιῦτος. 286 *Διὰ τὸ οἱ μὲν θυμικῶς* 86 recolit ac jactat. 285 Ex maternis
 κὲ ὀργῆς ἀμέτρως γέμοντες ἐν ζυμ-
 20 φορήσι ἐ' μάχησι, 287 οἱ δ' ἐν φθο-
 ρῇ πικρῆ μολιχέησι Διὰ παντός. 288 οἱ
 δ' ἐν μέθησι 289 οἱ δ' ἐν ἐπιθυμίᾳσι
 τῶν ἀλλοτρίων. 290 οἱ δ' ἐν ἀπω-
 λείῃσι τῶν σφετέρων. 291 ὄφελον
 δυνάμεις ὑπὴρχει πᾶς ἀπάντων
 οἰκήσας ἀναγκαλύψωμεν μητέν
 ἀρῆναι τῷ ἐνὸς ὡς ἀφ' αὐτῶν
 291 εἶθ' ἔτιως ὀρῶν τὰ πρὸς ὀδύρα
 εἶδον. 292" *εἶδωμεν αὐτὸς ἕως ἡμετέριον.* 87
 293 ἔς τὴν ἐμέοντας, 294 ἐτέρως
 δὲ ἀκίησι σπείλοντας, 295 τὴν δὲ
 " φάρμακα κυκῶντας, 296 τὴν δὲ 88
 ξυνοῶντας ἐπιτολίῃν, 297 τὴν δὲ
 ψηφίζοντας, 298 ἀλλὰ χαίροντας,
 25 299 τὴν δὲ κλιόντας. 300 τὴν δὲ ἐπὶ
 κατηρηθῆναι φίλων ζυχαφρονίας,
 301 τὴν δὲ Διὰ φιλοδοξίῃν ἐκ-
 φρονίας. 302 καὶ γὰρ ἵνες βαθυτε-
 ραί πρὸς τὴν ψυχῆν κλυ-
 θομένων. 303 καὶ τεπέων ὀχῶσαι
 μὲν νέοι, ὀχῶσαι δὲ πρεσβύτεροι,
 304 ἀπειῶτες, δρῶντες, 305
 πτόντοι, ἀπεισιάζοντες. 306 λι-
 μῶν φλοδοκοί. 307 οἱ δὲ ἀσω-
 τή βεδοκοί, 108 ὑπὸντες, 309
 δέσμοι. 310 οἱ δὲ τρυφῆσι γαυριῶν-
 τες. 311 ἀφρονίαι, ἀλλοσφάζοντες,
 312 ἄλλοι γὰρ τῶντες. 314 ὑπερορέον-
 τες, ἀέχουσι, " ἀπὸς πᾶς ἐλπιζο- 89
 30 μῶν κλήσας ἀρμηκοί. 315 " οἱ
 μὲν ἀναγκαστοί. οἱ δὲ φθῶροι, οἱ δὲ
 ἀπὸντες, 316 οἱ μὲν φονεῦντες, οἱ δὲ
 τυπῶμοι οἱ δὲ ὑπερηφανεῦντες. " οἱ 90
 δὲ ἐπιτολίῃ κενοδοξίῃ. 319 " ἐ οἱ μὲν 91
 ἴπποι, περὶ πᾶντες, οἱ δὲ ἀνδράπιν,
 οἱ δὲ κύνων, οἱ δὲ λίθοις, ἢ ξύλοις, οἱ δὲ
 χαλκῶν, οἱ δὲ γυφῆσι. 320 καὶ οἱ μὲν
 πρὸς
 aliqui

πρεσβείας, οἱ δὲ στρατηγίας, οἱ
 δὲ ἱερωσυνήσων. 321 " οἱ δὲ ἔνο- 92
 πολοί, οἱ δ' ἀποκτηνόμενοι. 322 φέ-
 ρονται δὲ τριτέων ἑκατοί, 323 οἱ
 μὲν ἐπὶ ναυμαχίῃ, 324 οἱ δὲ
 ἐπὶ στρατείῃ, 325 οἱ δὲ ἐπ'
 ἀγροικίῃ. 326 ἕτεροι δὲ ἐπὶ φορ-
 35 πύρας' ναῶς. 327 οἱ δὲ εἰς ἀγο-
 ρῶν. 328 ἕτεροι δ' ἐπ' ἐκκλη-
 σίῃ. 329 οἱ δὲ ἐπὶ θέτησον. 330
 οἱ δὲ εἰς φυγῶν. ἄλλοι δὲ ἄλλα-
 χόστε. 331 καὶ οἱ μὲν εἰς φιληδονίῃ
 καὶ ἡδοναθείῃ καὶ ἀκρασίῃ.
 332 οἱ δὲ εἰς δόξῃ καὶ ῥαθυμίῃ.
 333 τὰς ἀναξίους εἶν' καὶ δυσλῶες 93
 ψυχὰς ὀρεῦντες καὶ τσοῦτας, πῶς
 μὴ χλαδίῳ σωματῷ τ' τοιῶνδε ἀκρα-
 σίῃ ἔχοντα βίον αὐτέων; 334
 κἀρεῖα γάρ ἐλπομα μηδὲ τιῶν σὺν
 ἡθελικῶν αἰδῶν αὐτέοισιν. 335
 δυσαρτέοντα γάρ ὑπ' ἀκρασίης
 ἅπανσι, 336 καὶ μανίῃ τῶν σο-
 40 φίλῃ νομίζουσιν. 337 " ἤπερ γάρ 94
 ὑπονοῶ ὡς σαφῶς λαοῦσθαι σὺ
 τὰ πολλὰ τῆς ἐπιστήμης, ἢ ἀφ'
 φθόρον, ἢ δὲ ἀχαρισίῃ. 337 οἱ τε
 γὰρ νοσέοντες ἅμα τῷ σώζειν τ' ἐμ-
 πύῃ θεοῖς ἢ τύχῃ προσέμεμασι 338
 πολλοὶ δὲ τῇ ἰδίᾳ φύσει προσέ-
 ψαυτες, " ἐχθαίρουσι τ' ὀυεργητή- 95
 σάτω, 339 μικρῶ δὲ ἰσχυροῦσιν
 νακλιῶτες, εἰ νομίζον' ἡθελικῶ-
 λέται. 340 οἱ τε πολλοὶ τὸ τ' ἀτεχ-
 νίης ἐφ' ἑαυτοῖσι ἔχοντες, αἰδέεσθαι
 ἐόντες, " χθαίρουσι τὸ κρέσσον. 341 96
 ἐν ἀναμῶσίν τοις γάρ εἰσιν αἱ ψῆφοι,
 342 ἔτε δ' οἱ πείχοντες σωματόμοιοι
 45 εἶνα' ἡθελουσιν, 343 ἔτε οἱ ὀμνη-
 νέων τε κερταρεῖν. 344 φθόνον γὰρ
 ἐνίστα. 345 " σὺν ἀπέρου σὺ τῶν 95
 τοιστέων λεοχημάτων. 346 σαφέως
 εἰδῶς ταῦτα, ἐν ἕξιοι πατήρησι σὲ
 πολλὰ κίς γνηθέντα, καὶ ἐδὲ αἰ-

aliqui militiae, aliqui sacerdotiis
 praesunt. 321 Et alii coronas ge-
 stant, aliqui armati sunt, aliqui
 occiduntur. 322 Singuli vero ex
 his feruntur, 323 partim ad pu-
 gniam navalem, 324 partim ad
 militiam, 325 partim ad rustica-
 tionem: 326 alii ad onerarias na-
 ves, 327 alii ad forum, 328 alii ad
 concionem, 329 alii ad theatrum,
 330 alii ad fugam, alii alio 331 Et
 rursus, 'quidam ad voluptatem 94
 deliciasque, ac intemperantiam:
 332 quidam ad ocium ac flocor-
 diam. 333 Quum igitur tot indi-
 gnas ac infelices animas videam-
 us, quomodo non vitam ipsa-
 rum ejusmodi intemperantia
 praeditam risu exhiberimus? 334
 Quin & valde timeo, neque me-
 dicinam tuam ipsis placere. 335
 Nam praeter intemperantia omnia
 ipsis displicent, 336 & insaniam
 sapientiam putant: 337 profecto
 suspicor pleraque in scientia
 'tua palam contumelia adfici, 94
 aut propter invidiam, aut propter
 ingratitude. 337 Aegrotantes enim
 simul ut servantur, causam diis
 aut fortunae attribuunt. 338
 Plerique vero suae naturae hoc
 adscribentes, benefactorem odio
 habent, 339 & parum abest ut
 indigne ferant, si debitores esse
 putentur. 340 Sed & plerique
 artis ignorantiam in seipsis
 habentes, & imperiti existentes,
 id quod melius est, purgant.
 341 Inter stupidos 'enim 95
 fiunt suffragia, 342 & neque
 aegroti attestari volunt, 343 neque
 ejusdem artis artifices testi-
 monium praebere: 344 Invidia
 enim obstat. 345 Non autem in-
 expertus es tu talium nugarum:
 346 imo probe scio, ob haec te
 saepe in memorabilibus afflictio-
 nibus accersitum fuisse, & neque

τίλω ἢ βασιανίλω φιλοτωγίας-
 συνῶ. 347 ἀπεκίης γὰρ ἐδέμια
 ἔτε γνῶσις ἔτε μαρτυρία. 348
 ἐπεμείδεια δὲ λέγων ταῦτα. 349
 καὶ μοι, Δαμάργη, θεοδῆς ἵς κα-
 τεφύμενος, καὶ τῶ πατρὶν αὐ-
 τῆς μερῶν ἐκλελησμένῳ. 550
 ἐξ ἡμέ, ὃ Δημόκριτε μεγαλόδο-
 531 ξε, μεράλας γε τῶν σῶν ἑξείων
 δαρεάς εἰς Κῶ δποίσουμα. 351 πολ-
 λὰ γὰρ με τῆς σοφίης θαυμασμέ
 πτωλήρωκας. 352 δπνοσέω γάρ
 σε κῆρυξ ἀληθείης ἀνθρωπίνης φύ-
 σιν ἐξιχνύσαιμῶ καὶ νοήσαιμῶ.
 353 θεοκρίτω δὲ λαῶν τῆς ἐμῆς
 Δίονοις, ὡδῶ σεῦ ἀπαλάσ-
 σουμα, τῆς ἄρης τῆτο ἀπατέσης,
 καὶ τῆς ἑσῶματι ἐπιμελείης.
 354 αὐριον δὲ καὶ κῆ τὸ ἐξῆς ἐν
 ταυτῶ γρηγορούμεστῳ. 355 ἀνιστάμελω
 5 ταῦτα ἐπιπῶν. 356 καὶ ὅς ἴετι-
 με ἀκροθεῖν. 357 περσεληθῆν ἡ
 πνι, σῶ οἶδ' ὀκῆθεν, ἀπεδίδῃ τὰ
 βιβλία. 358 καὶ γὰρ ξυλιγώτερον
 ἤπερ καὶ πρὸς τὰς ὄντας Ἀβδη-
 ρίτας ἐπὶ τῇ σκοπιῇ ἀναμύον-
 τὰς με, 359 ἀνδρες, ἐφίλω, τὸ πρὸς
 ἐμὲ περσοθείης χάρις ὑμῖν πολλή.
 260 Δημόκριτον γὰρ εἶδον, ἀνδρα
 σοφώτατον, 361 σωφρονίζῃν ἀνθρώ-
 πους μένον δωιατώτατον. 362
 ταῦτ' ἔχω σοι περὶ Δημοκρίτεω,
 Δαμάργη, φράζῃν, γηθοσυνώως
 πάνυ. 363 ἐρῶσω.

causam, aut invidiam, libenter
 derisisse. 347 Veritatis enim ne-
 que cognitio ulla est, neque ul-
 lum testimonium. 348 Hæc au-
 tem cum diceret, subridebat, 349
 & mihi, ô Damagete, divina
 specie apparebat, & velut qui
 priorem suam formam exuisset.
 250 Et ego : O magnifice Demo-
 crite, inquam, magna xenia &
 hospitalitatis tuæ munera, in Co-
 mecum auferam. 351 Multa enim
 me sapientiæ admiratione im-
 plevisisti. 352 Discedo enim veri-
 tatis tuæ præco, qui humanam
 naturam investigasti ac confide-
 rasti. 353 Quam autem mentis
 meæ medelam à te acceperim,
 abeo nunc, tempore hoc expe- 260
 tente, itemque corporis curatio-
 ne. 354 Cras vero, & deinceps,
 hoc loco rursus conveniemus.
 355 Atque hæc loquutus, surrexi.
 356 Et ille paratus erat me sequi.
 357 Cum vero quidam accederet,
 haud scio unde, tradebat ipsi li-
 bros. 358 Et ego concitatus fe-
 stinavi, & ad Abderitas in spe-
 cula me expectantes : 359 Viri,
 inquam, pro legatione vestra ad
 me, magna fit vobis gratia. 260
 Vidi enim Democritum virum
 sapientissimum, 361 qui solus 265
 potentissimus est homines pru-
 dentes facere. 362 Hæc habui Da-
 magete, quæ de Democrito val-
 de magna animi læticia tibi re-
 censere volui. 363 Vale.

Ἰπποκράτης Κρατεῦα χαίρειν.

Hippocrates Crateuæ S.

Foësius sect. viii. 10. 1278.

143 Ἐπίτωμά σε ριζοτόμην ἄριστον,
 527 ὡ ἐταῦμα, καὶ Δίε τελὺ ἄσκησιν,
 καὶ Δίε παρῶνων κλέε. ὡς μη-
 δὲν δποδεῖν σε δωιάμα ἑ παρῶ-
 πρῶ Κρατεῦα. 2 νῶ εἶν ἐν καὶ
 πῶε

Scio te, ô amice, optimum in
 radicifecam esse, & propter tuam 63
 ipsius exercitationem, & propter 63
 progenitorum gloriam, adeo ut 677
 in hac facultate, Crateuæ proavo
 minime cedas. 2 Proinde nunc,
 fi

ποιεῖς ἄλλοις, βότανολόγησον, ὁκράσα
 τὲ καὶ ὁκράσα δυνάσασσι. ³ ἀναγκασθῆ
 γὰρ ἐπιίγη. ⁴ καὶ Διφίπεμψαί μοι
 ταῦτα ἐπ' αὐδρα ὅλη πόλι' ἰσο-
 στασιον Ἀδθηρείτων μὲν, ἀλλὰ Δη-
 μόκρατον. ⁵ νοσέειν γὰρ φασι σὺ-
 τόν. ⁵ καὶ κατάρσιον μάλιστ' ἡ-
 ζῆν, ἐν τῷ μανίῳ ἐόντα. ⁷ μὴ γρη-
 σαίμεθα μὲν ἐν τοῖς φαρμάκῳις,
^{5:8} ὡς παρ' ἐκείνου πέπυσμα. ⁸ ἀλλ' ὅμως
 εὐπεπέως γρηῖ παύσασθαι. ⁹ τὸ
 δὲ γρηῖμα τῶν βότανων ὡς
 ποικίλως ἐξῆμασται. ¹⁰ ὡς καὶ
 τῶν ὄλων γε φύσιν τὴν καὶ Διφί-
 πεσιν. καὶ τὸ ἰσώτατον γῆς ἰδρυ-
 μα, ¹¹ ἐξ ἧς ζῶα, καὶ φυτὰ, καὶ
 τροφὴ, καὶ φάρμακα, καὶ τέχνη,
 καὶ ὁ πᾶσι τῶν ἀναφύσιν. ¹²
 εἰδὲ γὰρ αὐτὸ εἶχεν, οἷον ἐπιπῆ ἢ φιλαρ-
 γουεῖα. ¹³ εἰ δ' αὖ Ἀδθηρείται με
⁵ νῦν δέκα' ταλάνταις ἐδέλεάζον,
 αὐτὶ ἰητρῆς μισθῶν ἐλέγχουσι.
¹⁴ εἰ δ' ἐδύασο, Κρατέα, τῆς ³⁹
 φιλαργουεῖας τὴν πικρὴν ῥίζαν
 ἐκκόψασσι, ὡς μηδὲν λείψανον αὐ-
 τῆς ἀφείναι, ¹⁵ οἷον ὡς ἐκαθή-
 ρασθαι αὐτῶν ἀνθρώπων μὲν τῶν
 σωματικῶν καὶ τῶν ψυχικῶν νοσῶ-
 σαι. ¹⁶ ἀλλὰ ταῦτα μὲν δύσχευ. ¹⁷
 σὺ δ' ἡμῖν τὸ παρεὸν μάλιστ' αὐτῶν
 ὀφθαλμῶν καὶ ὑψηλόφως βοτάναις ῥι-
 ζοτόμῳ. ¹⁸ σπεῖωτερον γὰρ τῶν
 ὀφθαλμοτέρων εἰσίν. ¹⁹ καὶ δριμύ-
 τερον μάλλον, Διφί τῶν γῆς
¹⁰ πυκνότητι καὶ τῶν λεπτότητι. τὸ
 ἡρόν. ²⁰ ὅ, πᾶσι ἔλκυσσιν, ἐμψυχο-
 τέρων ἐστίν. ²¹ πρὸς τὴν δ' ὅμως καὶ
 τῶν ὡς λίμνης ἐλκυσσιν πεφυ-
 κῆας ἀπολογῆσαι. καὶ τῶν ποτα-
 μῶν, ἢ κρήνῶν, ἢ πηδαικῶν
 παρ' ἡμῖν κελεομῶν, αὐτῶν δὲ ἀδε-
 νείας καὶ ἀτόνους, καὶ γλυκυχύλους εἶ-
 ναι πέπυσμα. ²² πάντων δ', ὁκράσα
 χυλοῖ

si unquam alias, herbas collige,
 quot & quales poteris: ³ urget
 enim necessitas: ⁴ atque has
 mihi transmittite, ad virum toti
 civitati' comparandum, Abde- ⁵
 ritam quidem, verum Democri-
 tum. ⁵ Ægrotare enim ipsum
 dicunt, ⁶ & purgatione valde
 opus habere, ut qui insania sit
 correptus. ⁷ Non utemur for-
 tassit medicamentis, quemad-
 modum etiam credo. ⁸ Attamen
 undiquaque instructum esse
 oportet. ⁹ At vero rem herba-
 riam apud te sæpe admiratus
 sum, ¹⁰ quemadmodum etiam
 universonum naturam ac con-
 stitutionem, & sacerrimum' ter- ¹⁰
 ræ fundamentum, ¹¹ ex qua ani-
 malia, & plantæ, & alimenta, &
 medicamenta, & fortuna, & ip-
 sæ divitiæ exoriuntur. ¹² Neque
 enim alias haberet ubi consistet-
 ret Avaricia, ¹³ neque sane Ab-
 deritæ nunc decem talentis in-
 escassent me, pro medico mer-
 cenarium declarantes. ¹⁴ Si vero
 possis Crateua amaram avariciæ
 radicem excindere, ut nullæ
 ipsius reliquæ restent: ¹⁵ probe
 scito, quod hominum una cum
 corporibus' etiam animas ægro- ¹⁵
 tantes purgassemus. ¹⁶ At hæc
 quidem vota sunt. ¹⁷ Tu vero
 quod fieri potest, nobis montana-
 nas maxime & in altis collibus
 nascentes herbas radicitus refe-
 ca. ¹⁸ Sunt enim aquosioribus
 solidiores ¹⁹ & acriores, propter
 terræ densitatem, & aëris tenui-
 tatem. ²⁰ Nam quod attrahunt,
 frigidus est. ²¹ Conare tamen ut
 etiam de his quæ circa stagna
 nascuntur, & de palustribus, &
 fluviatilibus, aut fontanis, ²⁰ flo-
 res colligas: quas sane debiles,
 & exsolutas, ac dulcis succi esse
 scio. ²² Omnia autem medica-
 nenta,

χυλοί τε καὶ ὀποὶ ῥέοντες, ἐν ὑαλί-
 νοῖσιν ἀρθείουσιν φερέσθωσαν. ²³
 ὅσα δὲ αὐτὰ φύλλα ἢ ἄνθη, ἢ ῥί-
 ζαι ἐν κώτῳ κρηνοῖσι " ἄε- ⁴⁰
 σφικαμύροις. ²⁴ " ὅπως μὴ διαρρα- ⁴¹
¹⁵ ζόμενα τῆσι προῖσι ἐκλείπη τὸν
 τόνον ' τῆς φαρμακείης, ὡς ἄε
 λήποψυχήτων. ²⁵ ἀλλ' ὁμοῦ
 ἡμῖν ταῦτα πέμψον. ²⁶ καὶ γὰρ ἡ
 ἄρη τῆ ἔτεσιν ἀρμόδιον καὶ ἡ
 ἀνάγκη τῆς λεγόμενης μαυῆς
 ἐπίη. ²⁷ τέχνης μὲν γὰρ πά-
 σης ἀλλότριον ἀνάσσει. ²⁸ ἡ ἴα-
 κῆς δὲ καὶ πάνυ, ἐν ἡ ψυχῆς κίν-
 δυνον ἢ ὑπερέτερος. ²⁹ ψυχῆ δὲ
 πῶν τεραπέων οἱ κρηνοῖσι. ἂν ἡ πα-
 ραφυλακὴ τὸ τέλος. ³⁰ ἔλπο-
 μαί μὲν ἐν, ὑγία εἶναι τὸν Δημό-
 κριτον καὶ ἄλλα ἰήσιν. ⁴¹ εἰ δὲ
 ἄρα τὸ σφάλμα φύσως, ἢ κρη-
 ρῆ, ἢ ἄλλης πρὸς αἰτίας γήρῳ. ³²
²⁰ πολλὰ γὰρ ἡμέας ' θνητὸς
 ἐόντες λάθοι, " ἄτε μὴ πείγῃ δὲ ⁴²
 ἀπεκείης ὀπτονέοντες. ³³ ἐπὶ τὸ
 ἀδύλον πῶσιν χεῖρον δυνάμιν
 ἡττοῦται. ³⁴ ἐ γὰρ δοκέεται ὁ
 κινδυνώων, οἷς δυνάμετα, ³⁵
 ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἂ μὴ δυνά-
 μετα. ³⁶ καὶ σχεδὸν πρὸς δύο
 στρατόμετα τέλει, " τὸ μὲν αὐ- ⁴³
 θρώπῃ, τὸ δὲ τέχνης, ³⁷ ἂν τὸ μὲν
 ἀδύλον, τὸ δὲ τῆ ἐπιτήμη ἄει-
 ται. ³⁸ δεῖ δὲ ἐν ἀμφοτέροισι
 τετέοισι καὶ τύχης. ³⁹ " τὸ γὰρ
 ἀτέκμαρον ἐν ταῖς καρτέροισι ⁴¹
 δὲ ὀυλαβείης ἰόντων. ⁴⁰ καὶ γὰρ
 καὶ σμάχῃ καὶ κινυφορώμετα,
²⁵ καὶ ἔμμελεῖν φαρμακείης
 πρὸς ἀνομομύλιν φύσιν συζώ-
 μετα. ⁴² ἐ γὰρ αὐτῆ καὶ μία φύ-
 σις ἀπάντων. ⁴³ ἕτερον δὲ αἰεὶ
 καὶ πρὸς ἑαυτῶν ὀρίσσει οἰ-
 κῶσι. ⁴⁴ " εὐλοῖε δὲ τὸ πῶν ἀπά- ⁴⁵
 λεισε.

menta, quæ succi & liquoris flui-
 di sunt, in vitreis vasis ferantur:
²³ quæ verò folia, aut flores, aut
 radices sunt, in fictilibus novis
 probe obturatis: ²⁴ ut ne ventis
 perflata, medicamenti vigorem,
 velut in animi deliquium colla-
 psa, amittant. ²⁵ Cæterum statim
 nobis hæc mittito. ²⁶ Nam &
 tempus anni congruum est, &
 necessitas ' dictæ insanix urget. ²⁵
²⁷ Ab omni equidem arte aliena
 est res dilatio, ²⁸ verum maxime
 à Medicina, in qua dilatio est
 animæ periculum. ²⁹ Curatio-
 num vero animæ sunt tempo-
 rum opportunitates, quarum ob-
 servatio finis est. ³⁰ Spero qui-
 dem sanum esse Democritum,
 etiam citra medelam. ³¹ Si vero
 aliquis error naturæ, aut tempo-
 ris, aut alterius alicujus causæ
 contingat (³² multa enim nos,
 qui mortales sumus, latent, ut-
 pote non ' omnino per veritatem ³⁰
 corroboratos) ³³ ad id quod ob-
 scurum est, omnem vim congre-
 gatam esse oportet. ³⁴ Non enim
 contentus est is, qui in periculo
 versatur, his quæ possumus: ³⁵
 sed concupiscit etiam ea, quæ
 non possumus. ³⁶ Et ferme sem-
 per ad duos fines militamus, al-
 terum hominis, alterum artis.
³⁷ Quorum alter obscurus est,
 alter scientiæ determinatus. ³⁸
 Opus est autem in utrisque his
 etiam fortuna. ³⁹ Incerta enim
 est ' conjectura eorum, qui in ³⁵
 purgationibus caute procedunt.
⁴⁰ Nam & stomachi afflictionem
 veremur, ⁴¹ & medicationis con-
 gruentiam, ad naturam ignotam
 conjectamus. ⁴² Non enim una
 & eadem est omnium natura, ⁴³
 & aliud semper sibiipso decer-
 nens adsimilat ac familiare facit.
⁴⁴ Aliquando vero totum per-
 dit.

σε. 45 καὶ ταῖς βοτάναις πολλὰ τῶν
 ἐρπετῶν " εὐιοβόλησι, ἔπειτα 46
 νόσῳ τῆ εὐθὺς αὐρῆ, καὶ κάσιν αὐτῶν
 ἀλεξήσονται αὐτοῖς ἀρσέπιδου. 47
 46 καὶ τῆς ἀγνοίας, εἰ μή τις
 ἀρετὴ κηλὶς ἢ ἀσπίδι, ἢ ὀδμῆ θη-
 ριάδης καὶ ἀσπίδος ἢ γλυκομύρα
 ζύμοσολον φανείη. 47 εἴθ' ἢ τέχνη
 30' καὶ τῶσιν αὐτῶν εἴδησι. 48 βε-
 βαιότερα δ' αὐτῶν δὲ ἐκλεδοράν
 καὶ τῶσιν εἴδησι, 49 αἷς ἐμελάμπυς
 ἐπὶ τῶ Προίτῳ θυγατέραν, καὶ Αντι-
 κυρούς ἐφ' Ἡρακλέους ἱστορέονται
 κελεῖται. 50 μὴ χρῆσθαι μετὰ δὲ
 ἡμῶν ἐπὶ Δημόκριτου μηδενὶ τέ-
 των. 51 ἀλλὰ χρῆσθαι ἐκείνου τῶ δρα-
 σικωτάτων, καὶ ἰηλικωτάτων φάρ-
 μακῶν " σοφίῃ τέλει. 52 ἔρρωσο. 48

dit. 45 Sed & herbis multa repti-
 lia venenum immittunt, & hiatu
 suo internæ ipsarum teneritudi-
 ni ad afflictionem pro 'auxilio in- 40
 spirant. 46 Et hujus rei ignoran-
 tia erit, nisi sane nota aliqua, aut
 macula, aut odor ferus & gravis,
 rei factæ indicationem fecerit.
 47 Deinde ipsa ars, propter for-
 tunæ casum, à recte faciendi
 proposito aberrat. 48 Stabiliiores
 autem semper sunt purgationes
 per veratrum, 49 quibus etiam
 Melampus in Proeti filiabus, &
 Anticyreus in Hercule usi esse
 narrantur. 50 Minime vero ute-
 mur nos ullo aliquo ex his 'in 45
 Democrito : 51 sed contigerit
 opto illi sapientia, efficacissimorum
 ac medicatissimorum phar-
 macorum finis. 32 Vale.

Δημόκριτος Ἰπποκράτῃ
 δὲ πρότερον.

Democritus Hippocrati
 felicitatem.

Foefius sect. VIII, 19. 1285.

333 Ἡ Ἐπὶ ληθῆς ἡμῶν ὡς μεμνώσιν,
 ἢ Ἰπποκράτῃ, ἐκλεδοράν δώσαν,
 πρὸς αὐτοῖς αὐτοῖς ἀδράσι, πρὸς οἷς
 ὁ πόνος τῆς δόξης μανίῃ κενε-
 ται. 2 ἐτυγχάνομεν ἢ τότε " αὐτῶν 98
 κρότος ἀφῆστος καὶ πολυγραφ-
 φίας, ἐπὶ ἢ ἀσπρῶν ἐρασιῶν ζυγχο-
 φόντες. 3 " γνώσας ἢ τῶν ἐπὶ τέ- 99
 τοῖς φύσιν, ὡς δὲ κέρως καὶ εἴδη
 ἐπιδεδημιεργημένα, 4 ἔως τῆς
 15 μανίας ἔπ' ἀφροσύνης καὶ κα-
 τήσιν, 5 ἐμῶν ἢ φύσιν ἐπιπέσας, 6
 ἀφρονος ἢ καὶ ἀπώσεως καὶ μεμη-
 νότας κένους ἐκείνας. 7 ἐκείνη γὰρ
 ἰνδαλμοῖς ἀφῆστος αὐτῶν τῶν
 ἡρώσων ἀφῆστος, 8 αὐτῶν κρότος
 ζυγοῦται, 9 " καὶ ἀμείσονται τέ- 100
 τῶσιν, 10 ταῦτα νόσῳ ἐμῶν, φύσιν
 ἐρδωνήσας ἀφῆστος, εἰς φῶς ἢ γα-
 γῆ. 11 μάρτυρες ἢ τῶσιν βί-
 βλοι

Accessisti ad nos velut insa- IV
 nos, ὁ Hippocrates, veratrum 76
 nobis daturus, persuasus à viris 78
 stolidis, apud quos labor virtu- 684
 tis insania judicatur. 2 Tunc au-
 tem de mundi dispositione, &
 de polis ac astris cœlestibus scri-
 bebamus. 3 Cum vero horum
 naturam cognovisses, quod om-
 nia valde commode essent crea-
 ta, 4 & 'quod procul ab insania 5
 ac desipientia abessent : 5 meam
 quidem naturam laudasti : 6 de-
 sipientes autem & crudeles ac
 furiosos illos judicasti. 7 Nam
 quæ simulachris per aërem va-
 gantia nos decipiunt, 8 quæ sane
 mundus esse comprehenduntur,
 & vicissitudinem habentia
 creata sunt : 10 ea mens mea, na-
 turam perferutata, vere in lucem
 produxit. 11 Cujus rei testes sunt

βλοι ὑπὸ ἐμοῦ γραφείσθαι. ¹²
 καὶ ἔν καὶ σέ, ὦ Ἱπποκράτης, μὴ ¹⁰¹
 τοιαύτησὶ ποιεῖσιν ἀνδράσιν ξυμ-
 χροῦσθαι, καὶ ξυνομιλεῖν, ¹³ ὡς ¹⁰²
²⁰ ἔχρησθηκεν. ¹⁴ ἐς γὰρ τι πη-
 δεῖς ὡς μεμνῶτα με ἐπόπτας
 εὖ ἐλλείβομαι, ἢ πινυτὴ μανίῃ ¹⁰³
 αὐτὴν ἐχρησθῆ. ¹⁵ καὶ σὶο τέχνῃ
 κατεμέμψατο, ὡς παρ' αὐτῷ
 ᾧ ἔχρησθησθε γρηγορηθῆναι. ¹⁶ ἐλ-
 λείβομαι γὰρ ὑμῖν ἐπιβου-
 λήσιν ἐπισκοπεῖσθαι Διόνοισιν. ¹⁷ με-
 μνῶσι δὲ καὶ ἄφελῆν εἰω-
 θεν. ¹⁸ ἀνέλω γὰρ, εἰ μὴ κατ' ἄ-
 ληφῆς με γράφομαι, ¹⁹ ἰα-
 κείμην δὲ, ἢ χρεδὸν ἀειπαλῶ-
 τα, ²⁰ καὶ ἀποσομιλεῖσθαι ἐμαυ-
 τῷ, ²¹ ὅτε μὲν διαχερμαίνωμαι, ²²
 ὅτε δὲ μεδιῶμαι ἐπὶ τοῖς ἐνομα-
 ρίοις ὑπὸ ἐμοῦ, ²³ καὶ τοῖς
²⁵ ἀποσομιλεῖσθαι τῶν γνωρίμων
 ἢ ἀποσεχῶμαι, ²⁴ ἐφιστῶμαι δὲ ¹⁰⁴
 τῶν Διόνοισιν ²⁵ καὶ ἀπεπῶμαι
 ἐκ πύργου, ²⁶ ἀνέλω αὐτὸν, Δημό-
 κλειον, κατὰ γένος καὶ κλίσην ἐκ
 τῶν ὀρεομήρων, μανίης ἐκ τῆς ἐπι-
 κίνου. ²⁷ καὶ ἔν τὸν ἰητῶν μὴ
 μόνον ὄψθαι τὰ πύργου κλίσην, ἀλλὰ
 καὶ περὶ ἡμῶν. ²⁸ ὡς τε ῥυθ- ¹⁰⁵
 μῆς ἀκκλίσην ὡς ἐπιβουλεύσειν.
²⁹ καὶ πότερον ἀρχοῦ τὸ πύργου,
 ἢ μεσσίσοι, ἢ λήσοι. ³⁰ καὶ ἀφελ-
 φορῶν, ³¹ καὶ ἄφελου, ³² καὶ ἡλι-
 κίω ἀφελου τῆς ἰητῆσιν τὸ
 πύργου, ³³ ἐλομελίω τε ἔσκη-
³⁰ νεῦ. ²⁴ ἐκ γὰρ τε τῶν ἀπῶν-
 των ὄψθαι τῶν νῦσιν ὀρήσθαι.
³⁵ ἀπέσταλμα δὲ σοὶ τὸν ἀφελῆ
 νῆς λόγους. ³⁶ ἔρρωσο.

libri à me conscripti. ¹² Oportet-
 bat igitur te, ὁ Ἱπποκράτης, ¹⁰¹
 cum viris ejusmodi moribus
 præditis minime congrēdi ac
 conversari, ¹³ quorum mens su-
 perficiaria & inconstans est. ¹⁴
 Si enim ab illis persuasus : mihi,
 velut infano, veratrum biben-
 dum dedisses, prudentia infania
 facta fuisset : ¹⁵ & artem tuam
 reprehendissent, velut quæ infan-
 tiæ fuisset causa. ¹⁶ Veratrum
 enim sanis datum, menti tene-
 bras offundit. ¹⁷ Insanis autem
 valde prodesse consuevit. ¹⁸ Ar-
 bitror equidem, si non 'depre- ¹⁵
 hendisses me scribentem, ¹⁹ ve-
 rum recumbentem, aut forte
 deambulāntem, ²⁰ & mecum
 colloquentem, ²¹ & nunc qui-
 dem indignantem, ²² nunc vero
 ridentem, ob ea, quæ mente re-
 volvam, ²³ & familiaribus me
 alloquentibus non attendentem,
²⁴ sed cogitationi instantem, ²⁵
 & mirum in modum speculan-
 tem : ²⁶ putasses sane Democri-
 tum, juxta oculorum judicium,
 ex his, quæ vidisses, infantiæ
 imaginem præ se ferre. ²⁷ Opor-
 tet igitur Medicum non solum ²⁰
 visu adfectiones judicare, sed
 etiam re ipsa : ²⁸ & rythmos ac
 consonantias ut plurimum inda-
 gare : ²⁹ & utrum incipiat mor-
 bus, aut medium teneat aut de-
 finat, perscrutari : ³⁰ & differen-
 tia, ³¹ ac anni tempore ³² & æta-
 te observata, adfectionem cura-
 re : ³³ itemque totius corporis
 naturam considerare. ³⁴ Ex his
 enim omnibus facile morbum
 invenies. ³⁵ Porro remissi ad te
 de infania tractationem à te con-
 scriptam. ³⁶ Vale.

Ἰπποκράτους Δημοκρίτου
ὁ πρότερον.

Hippocrates Democrito
felicitatem.

Foësius sect. VIII. 20. 1287.

1 Ἰπποκράτους τέχνης, ὃ Δημοκρί-
 2 534 τε, καὶ θεῶν μάλα μὲν οἱ πολλοὶ τῶν
 3 5 ἀνθρώπων ἐπαινοῦσιν ἐπιμαρτυροῦσιν.
 4 2 θεοῖς ἢ πολλῶν κίς προσερετῶσιν.
 5 3 ὡς δὲ ἡ φύσις ἀπὸ πρῆξις αὐτῶν
 6 4 ἀπελίσθη τὸν θεοῦ κούρην, 4 ἐν-
 7 5 τρεῖς καὶ ἀμέμφονται, 5 παρέντες
 8 6 τὸ θεῖον. 6 καὶ ἔγωγε δοκέω παλαιο-
 9 7 να μεμψιμοιεῖν ἢ πρὸς κει-
 10 8 κλητῶν τῶν τέχνην. 7 ἐγὼ μὲν γὰρ
 11 9 ἰπποκράτους ἐς τέλος οὐκ ἀφίγμαι,
 12 8 καὶ ὡς ἦδη γηραλέος καὶ γεω-
 13 9 ὄντος γὰρ ὁ τῆς δὲ οὐρετῆς Ασκληπι-
 14 10 οῦς. 10 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὐ πολλοῖς
 15 11 διεφάνησε. καὶ γὰρ ὡς ἡμῖν αἰετῶν
 16 12 γράφει βίβλοι' ὡς ἀδελφῶν κα-
 17 13 σιν. 11 ἢ μὲν ἐν τῷ ποσειδῶν ἐπιμαρ-
 18 14 τῶν ἡμῖν ἐπιτολῆ καὶ ἀμέμφεται ὡς
 19 15 τῷ φαρμακείῳ ἔλλεθορος. 12 εἰση-
 20 16 χθὲν μὲν ἐν, ὃ Δημοκρίτε, ὡς με-
 21 17 μιλῶντα ἐλλεθοροῦν, 13 ἐκαστὸν μαν-
 22 18 τούσιν μὲν, ὅστις πολὺ εἴης. 14 ὡς
 23 19 δὲ οὐλοῦν ἔγνω, ἐμὲ δὲ διὰ πα-
 24 20 ραφρονήσεως ἔργον, 15 ἀλλὰ ἀρετῶν
 25 21 ἀπιδόχης πάσης, 16 καὶ ὡς οὐκ ἐν φύ-
 26 22 σιν ἐπίνοσα. 17 ἀρετῶν τε φύσεως
 27 23 ἐρικλυδοῦ τῶν καὶ ἡσμέσιν ἐκείνα. 18
 28 24 τρεῖς ἢ εἴσα γαζῶν με ἐμὲ μψά-
 29 25 μιν ὡς μεμιλῶντας. 19 φαρμα-
 30 26 κείης γὰρ αὐτοὶ ἔχρηζον. 20 ἐπεὶ δὲ
 31 27 'τοῖνυ τὸ αὐτὸ μάθην ἡμέας' εἰς τὸ
 32 28 αὐτὸ σωτήρα γινώσκω, 21 ὅπως ποιήσης
 33 29 ἐπιπέλων ἡμῖν πυκνότερον, 22 καὶ
 34 30 μετὰ διδῶς τῶν ἀπὸ σέο γράφομαι
 35 31 ξυμπεγμάτων. 23 ἀπέσταλθα δὲ
 36 32 σι καὶ αὐτῶς τῶν ἀπὸ σέο ἐλλεθοροσμῶ
 37 33 λόγον. 24 ἔρρωσο.

Artis Medicæ recta facta ὁ ἰν
 Democrite, plerique è vulgo
 hominum non omnino laudant.
 2 verum Diis sæpe attribuunt.
 Si vero natura reluctata perdi-
 derit eum, qui curatur: 4 me-
 dicos reprehendunt, 5 numen
 prætereuntes. 6 Et ego sane mi-
 hi videor, majorem reprehen-
 sionem quam honorem artis me
 assequutum esse. 7 Ego enim ad
 finem Medicinæ non perveni,
 8 etiam si jam senex sim. 9 Neque
 enim ipsius inventor Æscula-
 pius: 10 sed & ipse in multis à
 seipso dissensit, quemadmodum
 nobis scriptorum libri tradide-
 runt. 11 Proinde epistola à te ad
 nos missa, veratri medicinam
 reprehendebat. 12 Inductus equi-
 dem sum, ὁ Democrite, velut
 insanienti veratrum daturus, 13
 non perscrutatus qualis quis tan-
 dem esses. 14 Ubi vero tecum
 congressus, cognovi non per
 Jovem desipientiæ opus, 15 sed
 ferme omni laude ac commen-
 datione dignum, 16 valde lauda-
 vi naturam tuam, 17 optimum-
 que naturæ ac mundi interpre-
 tem te judicavi. 18 Eos vero qui
 me induxerunt ad te, velut insa-
 nientes reprehendi. 19 Nam ipsi
 medicamento opus habebant. 20
 Quandoquidem igitur casus nos
 in idem conjunxit, 21 recte fece-
 ris si ad nos frequentius literas
 dederis, 22 & libros à te conscri-
 ptos impertiveris. 23 Misi autem
 etiam ipse tibi de Veratri usu li-
 bellum. 24 Vale.

Ἰπποκράτης πρὸς τὸν υἱὸν
Θεσσαλον.

Hippocrates ad Thessalum filium.

Foefius sect. VIII. 21. 1288.

παρ Ἰσχυρίης ὁ ἐμὲ μελέτω σοι, ὦ παῦ,
 53 ἡ γὰρ μετρίως, ² καὶ δριμύτητι.
 3 ἔγωγὸν μένουσιν καὶ τὸ βίον δύ-
 κλειά καὶ ἐπὶ πολλὰ χρεῖσιν ἐς
 ἀνθρώπων μέρην ἐπιτελέσθαι. ⁴
 ἀκὰ καὶ τὴν ἄνθρωπον ὀξυτέρως
 τε καὶ πληγαστέραν καὶ τὸ ἐν
 5 ἡλικίᾳ ὀνηθῆναι πᾶν ὅ, ἢ χρεῖ-
 ζεῖ. ⁵ καὶ τοὶ ἢ μὲν τῆς γεωμε-
 τρείης ἰσοπέδη ἔσονται πολυχημῶς
 τε καὶ πολυδύς, καὶ πᾶν μετρί-
 λυπείας περιουσίαν. ⁶ ἔσται
 χρεῖσιν πρὸς τὰς τῶν ὀστέων
 ἡρώδης, καὶ τὴν λοιπὴν τῶν με-
 λῶν τάξιν. ⁷ ἐς τὴν γὰρ τέτων
 πολυτελείαν ὑπερπληροῦσθαι. ⁸
 ἐμβολὴν τε ἀρῶν ⁹ καὶ τῆ τῶν ¹³⁴
 ὀστέων τῶν συνειρηθῶν ἀνα-
 πείρῃ τε, ¹⁰ καὶ ἐκτετυπῆσθαι, ¹¹ καὶ
 σιωπῆσθαι. ¹² καὶ ἐξαίρεσθαι, ¹³ καὶ
 τῆ λοιπῆ ἡρωπείᾳ ¹⁴ χρεῖσθαι,
 εἰδὸπι, ¹⁵ ὀνηθῶν τε χρεῖσθαι ἐστὶ ¹⁶
 10 καὶ τὸ ἐκτέτυπθαι ὀστέων.
 17 ἢ ὁ ἐ τῆς δριμύτητι τάξιν
 πρὸς τὰς ἀειδῶς, ¹⁸ καὶ ἀλό-
 γως τῶν πυρετῶν μετρίως, ¹⁹
 καὶ τὰς κλίμακας τῶν νοσησάντων,
 20 καὶ τῆς ἐν νόσῳ ἀσφαλείης
 ὀρεῖσθαι. ²¹ μάλιστα γὰρ ¹³⁵
 σεμνὸν ἰατροῦσθαι ἔστι ἐν ἡλικίᾳ
 ταύτῃ ²² ἢ πρὸς μέρη τῆς ἐπι-
 τείσθαι ²³ καὶ τῆς ἀνέσθαι, ὅταν
 ἀνίστασθαι τὴν μίσην, ²⁴ ὄντως
 παρὶχεται ²⁵ χρεῖσθαι ἀμπα-
 κίης, ²⁶ διὸ δὴ καὶ ἐς δυνάμειν
 ἀφικνέο τῆς ταύτης ἐμπειρίας. ²⁷
 ἔργα.

Ad cognoscendam Geome- ^{IV}
 triam ² & Numerorum scien- ⁷⁹
 tiam, mi fili, multum studii ad- ^{pag}
 hibeto. ³ Non enim solum vitam ⁶⁸⁷
 tuam illustrem, & ad multa com-
 modam, in humanarum rerum
 statu efficient: ⁴ sed etiam ani-
 mam acutiorem & clariorem
 reddent, ad omnium, quorum
 usus in medicina expetitur, uti-
 litatem consequendam. ⁵ Ete-
 nim Geometriæ cognitio, quæ
 multiformis ac varia est, & om-
 nia cum demonstratione transfi-
 git, ⁶ utilis erit & ad ossium fitus,
 & ad exarticulationes, & reli-
 quum membrorum ordinem. ⁷
 Nam ad multiplicem horum
 adfectionem, ⁸ & articulorum
 luxatorum repositione, ⁹ &
 ossium contritorum refectione,
¹⁰ & perforatione, ¹¹ & compo-
 sitione, ¹² & exemptione, ¹³ ac
 reliqua curatione, ¹⁴ majore in-
 dustria utetur quisquis noverit ¹⁰
¹⁵ qualis est locus, ¹⁶ & quale est
 os, quod ex eo eluxatum est. ¹⁷
 At vero Numerorum ratio, &
 ad circuitus, ¹⁸ & ad transmu-
 rationes febrium præter ratio-
 nem fitientes, ¹⁹ & ad judicia
 ægrotantium, ²⁰ ac securitatis in
 morbis, sufficiens erit. ²¹ Præ-
 clara enim res est, tale ministe-
 rium in medicina habere, ²² quod
 tibi partes intensionis ²³ ac re-
 missionis, cum ex parte inæqua-
 les fuerint, ²⁴ facile cognoscibiles
 exhibet, ²⁵ citra errorem. ²⁶
 Quapropter ad hujusmodi experi-
 entia facultatem pervenire se-
 dulo stude. ²⁷ Vale.

Ἰπποκράτης

Oratio

" Επιθώμιθ.

Oratio ad aram.

Fœsius lect. VIII. 24. 1291.

pag Ω πολλοὶ καὶ πολλῶν πολιῶν
 536 οἰκηται, ἐν ἀξίῃ μεγάλη γερ-
 νότες, κρινὸν ἔνομα Θεσσαλοῖ. 2
 πᾶσιν ἀνθρώποισι πικρὴ ἀνάγκη
 τὰ μεμνησμένα φέρειν. " καὶ 158
 περὶ γὰρ βιάζεσθαι, ἀ βάληται.
 3 " ἢ καὶ νῦν ἐγὼ εἰκὼν ζῶ ἐμῆ 159
 γλυκῆ θαλλὰς σέψας, ἐπ' ἀθη-
 ναίης βαμῆ ἐκέτης ἴδρυμα, 4 πῆς
 ἐὼν γῆ λείπον τοῖς ἀγροέσιν. 5
 Ἰπποκράτης, ὦ ἀνδρες, ὁ ἰητὸς
 537 'ὁ κῶθ' " εἰ Δία σεμνῆς καὶ κα- 160
 λῆς ἀπίης ἐμὲ ἐαυτὸν καὶ παῖ-
 δας ὑμῖν ἐκώσθημι. 6 γινώσκε-
 τε, ὦ πλῆθ'· καὶ γὰρ δὴ, ὦ
 ἀνδρες, οἰκέοι, ἐν οἷς, ὡς εἰπεῖν
 ἀληθῆς, πολλοῖσιν ὑμῶν καὶ πο-
 λίων ὑμετέρων γινώσκωμαι, ὡς
 τύπω εἰπεῖν. 7 ἔνομα δ' ἰδέης
 καὶ παρσώτερῳ κελώρηκε. 8 " εἰ 161
 κίη δὲ τῆτο ἐν τέχνης ἐμῆς
 ὑμῶν τὲ καὶ ζωῆς ἀπον ἀν-
 θρώποισιν, εἰ μόνον τοῖσι τῶν ὑμε-
 5 τέρων οἰκέσιν, ἀλλὰ καὶ
 πολλοῖσιν Ἑλλήων, ἐγὼς ὑμῶν
 γινώσκωμαι. 9 ἢ δὲ, ὅτι ἐγὼ
 ὑπέμεινα τὸ πλεῖστον πῆγγμα,
 ἐργὸν παρῆξαι ἐρέω. 10 ἀθηναίαι,
 ὦ ἀνδρες Θεσσαλοῖ, κακῶς
 ἔξεσθε γαστράμοι μητρὸς πόλιν
 ὑμετέρων Κῶν. 11 " ἐν δ' ἄλλης 162
 μέρει Διὰ τίθεται, τὰ ἐλάττωμα
 Διὰ παρθένων κήσθη, ἰδιόκην-
 τι ποιούμενοι. 12 ἔτε ζυγῆ-
 νείλω ἀδεσφέντες, ἢ ἐστὶν αὐτοῖς
 ἀπὸ Ἀπολλωνός τε καὶ Ἡρα-
 κλέως, ἢ πῆς ἐς ἀνιόν τε καὶ σά-
 βρον τὰς κείνων πᾶδας ἰκνέεται·
 10 13 εἴθ' Ἡρακλέως. ὄρεγιστῶν εἰ- 163

νεκεν

O vos multi & multarum ur- **IV**
 bium habitatores, in magna di- **83**
 gnitate constituti, communi no- **pag**
 mine Thessali, 2 omnibus homi- **689**
 nibus amara necessitas incumbit,
 ut quæ à fatiis statuta sunt fe-
 rant. [Vi enim exsequitur quæ
 vult.] 3 Quapropter ego nunc
 cedens cum mea sobole, oleæ ra-
 mulis coronatus, ad Minervæ
 aram supplex confitto. 4 Quis
 sim, ignorantibus dicere oportet.
 5 Hippocrates, ô viri, Medicus
 Cous, non per piam & honestam
 causam, meipsum & liberos meos
 vobis commendo. 6 Cognoscitis
 me ô plebs. Nam profecto vos estis
 viri mihi familiares, inter quos,
 ut verum dicam, inter plerosque
 vestrum & in multis urbibus vestris
 cognitus sum, ut in summa dicam.
 7 At vero nomen meum longe
 ulterius, quam formæ meæ
 aspectus, processit. 8 Atque hæc
 10 causa ex arte mea sanitatis ac
 vitæ, ortum habuisse videtur,
 quod non solum hominibus vestram
 regionem habitantibus, sed etiam
 multis Græcis vobis vicinis
 cognitus sum. 9 Jam vero quæ
 de causâ tantum negocium opere
 peragendum adsumpsi, referam.
 10 Athenienses male habebunt,
 ô viri Thessali, qui Metropolim
 ac patriam nostram Co devastantes,
 11 in servitum redigunt ea,
 quæ libera sunt ex progenitorum
 15 acquisitione, priuatim sibi parta
 facientes: 12 neque cognationem
 reveriti, quæ ipsis est ab Apolline
 & Hercule, quæ sane ad Ænium
 & Surnium filios illorum pervenit: 13

n n n 5 neque

νεκεν [μνήμων ἐς] νόον βαλόμην, αὐτὸς ὁ κρινὸς ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν ὀρθῶς ποίειαν θεὸς ἐς οὐρανὸν κατέτετο. ¹⁴ ὑμεῖς τε ἀλλὰ κερὸς Διὸς ἰκεσίεσσι καὶ θεῶν ὀμοθυμῶν ἐξέλθετε, ¹⁵ ἀμύνετε, ¹⁶ ἐλευθερώσατε, τῆς ἰδίας φιλοθρομίας μηδὲν ἐκλείποντες.

Ψήφισμα Αθηναίων.

neque Herculis malorum domitoris beneficia mente recolunt, quæ ille communis & vobis & nobis bene faciens Deus, in illos contulit. ¹⁴ Et vos per Jovem supplicationibus colendum, & per cognatos deos, egredimini, ¹⁵ vindicate, ¹⁶ liberate, 'pro-²⁰ priæ virtutis memores, & nihil ad gloriam vestram spectans intermittentes.

Decretum Athenienfium.

Fœcius scilicet. VIII. 24. 1290.

pag 536 Εδδοξε τῆ βελῆ καὶ τῶ δήμῳ τῶν Αθηναίων. ² ἐπεὶ δὴ Ἰπποκράτης Κῶσιος ἰατρὸς ὑπάρχων ἐγενήθη ἀπὸ Ασκληπιῶ, ³ μεγάλῳ ὄνομα ἔχων σωτηρίας εὐδεδόκη) τοῖς Ἕλλησι, ⁴ ὅτε καὶ λοιμῶν ἰόντων ἀπὸ τῆς βαρβαρῶν ἐπὶ τῶν Ἕλλάδων, ⁵ καὶ τῶν ἰατρῶν ἀπολείπειας τὸς ἑαυτῶν μεθυστικῶν παρήλασε, πῶς καὶ θεραπευτικῶν χειρῶν ἀσφαλῶς ἀφύστασεν ἅ τ' ἐπιόντων λοιμῶν. ⁶ ὅπως τε ἰητρικὴ ὁδοῖσα τοῖς Ἕλλησι ἀσφαλῶς συνέζη τὸς κείμενους αὐτῶν. ⁷ ἐξέδωκε δὲ ἐσχηματιστῶν ἀκροῶν τὰ κατὰ τὴν ἰητρικὴν τέχνην, πολλὰς ⁸ βελάμην τὸς σιζόντας ὑπάρχων ἰητρῶν. ⁹ τῶν τε βασιλέων μετὰ πεμποδῶν αὐτῶν ἐπιτιμῶν τῶν κατὰ αὐτῶν ἰσχυρῶν ἐδωροῖς, ἐφ' οἷς αὐτῶν Ἰπποκράτης αἰρήνη), ⁹ ὑπερέειδε τὸς ὑποχρίστας ἔβαρβαρῶν, ὅτι πολέμων καὶ κρινῶν ἐχθρὸς ὑπῆρχε τοῖς Ἕλλησι. ¹⁰ ὅπως ἐν ὀνόματι Αθηναίων φαινηταὶ ἀπομνήμων τὰς χεῖρας ἀφ' ἑαυτῶν ὑπῆρχον, ¹¹ καὶ ἵνα χάριν ἀποδῶν σέπσωσιν Ἰπποκράτην ὑπὲρ τῶν ἀεργῶν ἰατρῶν, ¹² δεδῶκε) τῶν δήμων μνήσασθαι αὐτῶν πᾶσι μνηστῶν τὰ μεγάλα ἔργα, καὶ

IV Visum est ac decretum Sena-
tui & populo Atheniensium. ⁸²
² Quandoquidem Hippocrates ^{pag 589}
Cous Medicus, & ab Æsculapio
originem ducens, ³ magnam benevolentiam una cum salute Græcis ostendit, ⁴ quando etiam peste à Barbaris in Græciam proficiscente, ⁵ discipulis suis ad locos dimissis, indicavit: quibus ⁵ medelis uti oporteat, & accedentem pestem secure effugere, ⁶ quo medicina Græcis data, ipsorum ægrotos tuto servaret. ⁷ Sed & scripta sua de Arte medica exacta edidit, multos esse volens Medicos qui servare possent. ⁸ Et Persarum rege ipsum accersente, & honores optimatibus Persarum æquales promittente, & dona quæcunque tandem ipse Hippocrates vellet offerente, ⁹ Barbari promissiones contempnit, eo quod hostis & communis inimicus Græcis esset. ¹⁰ Quo igitur appareat, populum Atheniensium semper ea, quæ utilia sunt Græcis, consultare: ¹¹ & ut gratiam condignam Hippocrati pro benefactis referat: ¹² Visum est populo, ipsum publice magnis mysteriis initiare, quemadmodum Herculelem

κατά τῆς ἡρακλείας τὸν διός, ¹³ καὶ
 σεφραῶσιν αὐτὸν σεφραῶν χρυσῶν
 ἄπο χρυσῶν χιλίων. ¹⁴ ἀναγορευ-
 σή τε τὸν σεφραον παναθηναίους
 τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ
 γυμνασῶ, ¹⁵ καὶ ἐξείναι πᾶσι κώων
 πασι ἐφ' ἡσούθην ἐν Αθλίωσι, " κα- ¹⁵⁶
 τὰ τῆς πασι ἐν Αθλίωσι. ¹⁶ ἐπὶ δὲ ἡ-
 περ ἡ πατὴρ αὐτῶν ἀνδρα τοῖς
 τὸν ἐγγήνησεν. ¹⁷ εἶναι δὲ Ἰπποκρά-
 τῆ καὶ πολίτευαι καὶ αἰτιῶν ἐν πρυ-
 τανείῳ Διὰ βίβιν.

lem filium Jovis: ¹³ & coronare
 ipsum corona aurea mille au-
 reorum: ¹⁴ & ipsam coronam
 Quinquatriis magnis Minervæ
 festis, in certamine gymnico per
 praeconem proclamare. ¹⁵ Et li-
 cere omnibus Coorum liberis,
 ut Athenis pubescant, quemad-
 modum liberi Atheniensium: ¹⁶
 quandoquidem patria ipsorum
 hujusmodi virum genuit. ¹⁷ Esse
 vero Hippocrati, & vitam, &
 victum provisum in Prytaneo
 per omnem vitam.

" Πρεσβυτέρους Θεσσαλῶν Ἰπ- 164
 ποκράτης υἱός.

Oratio Thessali filii
 Hippocratis.

Foefius sect. VIII. 25. 1291.

Προσέειπεν ἡγεμόσι, ὧ ἀνδρες
 537 Αθλίωσι, τὸν κατιστάμενον εἰς
 15 ὑμέας καὶ μὴ γινωσκόμενον πάντι
 τῷ πατρίῳ πατρὸς τὸν δηλώσασιν μὲν,
 ὅς τις, ἔσθ' ἐν ἐστί. καὶ εἰ δὲ ταῦτα
 ἄλλων λόγων ἀπείρα. ² ἐμοὶ μὲν
 πατὴρ, Ἰπποκράτης. ἀν ὑμεῖς γι-
 νώσκει ἐν ἡλικίᾳ ἡλικίᾳ δυνά-
 μιν ἔχει. ³ ἔνομος δὲ Θεσσαλός. γι-
 νώσκομαι εἰς καὶ γὰρ, ὅσα ἐν δού-
 τεροις ὑμέων, ἐστὶ ὀλίγησι. ⁴ πα-
 τὴρ εἰς ἐμοὶ Κῶς. ἡ ὅπως ὑμῖν
 οἰκείη ἐστὶν ἐξ ἀρχαίων, ἕτεροι ἐρῶ-
 20 σιν, οἳ πνεύσ' ἰστέλλιν ἐξηγήσασιν δυν-
 νατώτεροι. ⁵ ἦλθον δὲ πεμφθεὶς ὑπὸ
 τῷ πατρὸς, τέσσαρας ἔχων δόξα-
 σίας ἐπιπύριον ἡμῶν εἰς ὑμᾶς γε-
 γνησάμενος. ⁶ καὶ μὲν πᾶσα παλαιὰ
 ἐπὶ τῷ πατρὶ, καὶ ἐν ἐς ἀπαν-
 τας τὰς ἀμφικύβους, ἀν ὑμεῖς
 ὅσα ἐλαχίστη μοῖρα. ⁷ τίς δὲ ἐπέ-
 ρω ἐπὶ μείζω ταύτης, καὶ διὰ 165
 ἡμετέρας ἐς ἡλικίαν τὰς παλαιοῦς.
 καὶ αὐτὰ μὲν φανήσονται τὸ πά-
 λαιον καὶ τῶν πατρῶων τὸ ἐμῶν
 εἶσται. ⁸ ἡ εἰς τὴν τῷ πατρὸς
 ἰδίᾳ.

Convenire arbitror, Viri in
 Athenienses, constitutum apud
 vos, qui non omni multitudini
 cognitus est, primum indicare, ¹
 quis sit, & unde sit: postea vero
 reliquam orationem persequi. ²
 Mihi equidem pater est Hippo-
 crates: qui quantam in Medici-
 na facultatem habeat, vos novi-
 stis. ³ Nomen autem est Thessa-
 lus. Cognitus vero & ego sum
 non in postremis, neque paucis
 vestrum. ⁴ Patria vero est mihi
 Cos: quæ quomodo vobis co-
 gnata sit ab antiquo, alii dicunt,
 qui in recensenda historia sunt
 præstantiores. ⁵ Veni autem
 missus à patre, quatuor beneficia
 à nobis in vos collata prolaturus.
⁶ Primum quidem vetus quod-
 dam, tempore progenitorum
 nostrorum, commune in omnes
 Amphictyonas, quorum vos non
 minima pars est. ⁷ Alterum vero
 illo adhuc majus, & ad pluri-
 mos Græcorum progressum. At-
 que hæc quidem urbis, & pro-
 genitorum meorum esse appare-
 bunt. ⁸ Tertium autem patris
 proprium

ἰδίῃ καὶ τηλικαύτῃ, ὅσῳ εἰς αὐτῆς
 25 εἰθὲς ὑμῖν τε καὶ πολλοῖς Ἑλλή-
 νων κατέθετο. 9 ἢ δ' ὑστέτη τῶν
 πεσάρων κρινὴ τῆ πατρὸς καὶ ἐμῆ.
 καὶ ὅσα ἐπὶ ἐς παλαιοτάτας, ἀλλ' εἰς
 ὑμᾶς αὐτὰς διικνεομένη. 10 ἢ,
 ὡς ἐπὶ τὸν πατέρα δὲ ἐργασίας,
 μικρὴ αὖ Φανέρη ὡς ἐπὶ δὲ
 ἐτέρων γὰρ ἔλασ μετερομένη, με-
 γάλῃ. 11 αἶ μὲν δὴ δὲ ἐργασίᾳ
 τῶν αὐτῶν ἕτως ἔχουσιν, αἶς ἐφ' ἑ
 εἶναι, ὡς σιμελόνι ἐπιπύ. δὲ δὲ
 μὴ μόνον Φάνη, ἀλλὰ καὶ δὲ πο-
 δῆξαι, ὡς εἰσὶν ἀληθεῖς. 12 δὲ
 χλῶ ἐν τῷ λόγῳ " τῷ δὲ χλῶ τῷ 166
 ὑπεργῶν ποιήσομαι. 13 τὰ δὲ
 30 δὲ χιμῶτα ὡς ἔστι λέξω, " ἐν 167
 οἷς τὰ αὐτῶν μετὰ ἀλάστοιτε κα-
 κρότερα καὶ " μὲν δὲ ἔσονται ἐί. 168
 πῆν. 14 πῆ δὲ ἐπὶ τῶν δὲ χιμῶ
 λέξομαι. 15 ἡ γὰρ ὁ χιμῶ
 ὅτ' ἡ Κρισημῶν ἐστίν. 16 ἐ-
 κεν μὲν ἐπὶ τὸ Πυθικὸν ἱερόν. 17
 γὰρ δὲ εἶχον, ἢ γε νῦν τῷ Ἀπόλ-
 λωνι κατέπερται. 18 κατέπεται ἢ
 τὸ μὲν κρισημῶν πεδῶν, ἢ Λοκροὶ
 περὶ κρισημῶν, " καὶ ἢ Μέλαινα 169
 ὡς ἔστι. 19 τὸ δὲ κρισημῶν ὅρῳ,
 ἢ Φωκίαις ὡς ἔστι 20 ἔπει
 δὲ οἱ κρισημῶν ἡρώδῃμοι τότε
 πολλοὶ καὶ ἰσχυροὶ καὶ πλούσιοι,
 35 τῶν τοῖς ἀγαθοῖς ἐπὶ κακῶ
 ἐχρήσαντο. 21 ἐξ ὑπερβαλῶν γὰρ
 πολλὰ δὲ καὶ ὡς ἔστι πρὸς
 μάλα ἐργασίᾳ, 22 εἰς τὸν θεόν
 ἀσεβῶντες, 23 δὲ Δελφῶν κατέπερ-
 τῶν, 24 ἀσεβῶντες κατέπερτῶν,
 25 " γεργῶν συλλέοντες, 26 γυ-
 νῆκας δὲ καὶ παῖδας ἀγνέον-
 τες, καὶ εἰς τὰ σώματα ἐξ ὑπερ-
 βῶντες. 27 αὐτῶν ἢ ἀμφικλύοντες ὡς
 γοῦντες καὶ ὡς ἔστι εἰς τὸν
 γὰρ ἐμπαλόντες αὐτῶν, " καὶ 171
 μέγα

proprium est, & tantum, quan-
 tum nemo unus vir, & vobis &
 multis Græcis contulit. 9 Po-
 stremum vero ex quatuor com-
 mune est patris & meum, &
 quod non ad plures, sed ad vos
 ipsos pervenit. 10 Quod quidem
 priorum beneficiorum compa-
 ratione exiguum videri poterit:
 'verum ad aliorum beneficiarum
 collatum, magnum est. 11 Et sane
 hujusmodi beneficia sic se
 habent, quemadmodum esse dixi,
 ut summatim dicam. Oportet
 autem non solum dicere, sed
 etiam demonstrare quod vera
 sunt. 12 Principium igitur ser-
 monis, ipsum ministeriorum
 nostrorum principium faciam.
 13 Vetustissima vero primum re-
 feram: in quibus fortassis lon-
 giora ac altius repetita me dicere
 deprehenderitis. 14 At quisque
 vetus dici expetit. 15 Erat enim 20
 tempus quando Crisæa gens
 erat, 16 & habitabat quidem cir-
 ca Pythicum templum: 17 ter-
 ram vero habebat, quæ sane tunc
 Apollini consecrata est. 18 Ap-
 pellatur autem Crisæus quidem
 campus, juxta quem Locri habi-
 tant, & cui Melæna adfunt: 19
 Cirrhæus vero mons, cui Pho-
 censes adjacent. 20 Hi porro Cri-
 sæi cum essent aliquando popu-
 losi, & fortes, & opulenti, his
 bonis ad malum usi sunt. 21 Per
 insolentiam enim ' multa hor- 25
 renda ac iniqua facta perpetra-
 runt, 22 in deum impietatem
 exercentes, 23 Delphos in servi-
 tutem redigentes, 24 vicinos de-
 prædantes, 25 agricolas spolian-
 tes, 26 uxores ac liberos abdu-
 centes, & corpora ipsorum con-
 stuprantes. 27 Qua de causa Am-
 phictyones ira commoti, &
 exercitu in terram ipsorum in-
 ducto,

μάχη νικήσαιτες, τῶν χώρων ἐδήσαν, καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθεον. ²⁸ ἔνθα πολλὰ καὶ αἰόσια ποιήσαιτες, ⁴⁰ ῥαετλίως ἀπώτησαν, καὶ ἔμειω, ὧν ἔπραξαν, τίνοιες. ²⁹ μακαριστοὶ δὲ ἦσαν αὐτέων οἱ ἐν χειρὶ τελευτήσαιτες. ³⁰ δούτεροι δὲ οἱ δορυάλωτοι χυρόμμοι, οἵ τε ἐς ἐτέρω χώρων καὶ πόλεις ἐπερωάθησαν. ³¹ τὰ γὰρ σφέτερον κακὰ ὅσα εἶχον ἐν ὄφθαλμοῖς. ³² οἱ δὲ αὐτὲ μέναιτες τῶν ἀχμαλώτων ἀτυχέσασθαι ἦσαν, ³³ ὅσοι οἰκίζοντο ἐν χώρῃ τῇ ἐαυτῶν ¹⁷² ζῶν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἀγέες τε καὶ ἄσφα πυρὶ παρέδοδμενα ἐτέαρον. ²⁴ ἐπὶ δὲ τετάρτων κέκλιον διήρην ὅι ἐν τῆς τέχνης Διφρακίοντες, ὅσγτε τῶν εἰρημίων κακῶν, ἀ μὲν ἔολεπον, ἀ δ' ἐπωθάνοντο, πάλιον ἀκόνοιες τῶν ἀληθῶν. ³⁵ ἔτι γὰρ πρὸ ἔθου γίνεσθ. ³⁶ καὶ δὴ κακὰς ἐλπίδας σωτηρίας εἶχον. ³⁷ ἡ δὲ σφι πόλις ἐγγὺς τέττε ἔτόπε μερίση, ὅκα νῦν ὁ ἰππιῶς ἀγῶν τίθηται. ³⁸ ἦς τὰ τέχνη ἐπεσκιάζοντο, καὶ τὸς ἐκ τῶν ἀλλων πόλεων Διφρακίοντας ἐδέχοντο. ³⁹ τὰ δὲ ἀρεῖα ἐξέβαλον, καὶ τὰ ἀναγκῆα ἐσεκρίνοντο καὶ διανοῶντο ἰσομῆδην, ⁵³⁸ ⁴⁰ ἐλπίσαιτες μήτε ἐφ' ὧν μάχη τῶν πόλιν ἀρεθῶμα, μήτε κατὰ μῆκος χρόνος. ⁴¹ οἱ δὲ ἀμφικλίοντες τὰ ἄλλα τὸ καθεῖλον, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πόλῃ φρέλιον ποιησάμενοι, καὶ ἐς πολιορκίαν σκιάσαντες τὸ ἄλλο κράτος, καὶ πόλεις ἀφῆκαν. ⁴² παρόντων ἢ τῶν χρόνος, καὶ λιμῶν ἐς τὸ σρατόπεδον ἐμπεσόντων, καὶ τῶν σρατωτῶν νοσοόντων, πινῶν ἢ καὶ ἀποθησκόντων, ⁴³ τῶν ἢ καὶ ἐκλιπόντων

ducto, & ipsis pugna devictis, regionem devastarunt, & urbes expugnarunt. ²⁸ Ubi sane illi, qui multa & impia perpetrarunt, ³⁰ misere accepti sunt, non minores pœnas per solventes, quam ipsi aliis intulerant. ²⁹ Felicissimi vero ex ipsis fuerunt, qui intra manus hostium perierunt. ³⁰ Secundo loco, qui manu capti sunt, & qui ad aliam regionem ac urbes transiverunt. ³¹ Sua enim mala ob oculos non habuerunt. ³² Qui vero ex captivis isthic manerunt, infelicissimi fuerunt, ³³ quicunque in sua ipsorum regione torquebantur. Nam cum uxoribus & liberis, agros & urbes igni tradi videbant. ³⁴ His vero adhuc pejus degebant hi, qui intra moenia perseverabant, quando relata mala partim videbant, partim percunctabantur, plura veris audientes. ³⁵ Sic enim fieri solet. ³⁶ Et sane malam salutis spem habebant. ³⁷ Erat autem ipsis urbs prope hunc locum maxima, ubi nunc certamen equestre peragitur: ³⁸ cujus muros extruxerant, & eos qui ex aliis urbibus transfugerant, exceperant. ³⁹ Inutilia vero ⁴⁰ ejecerant, & necessaria importaverant. Et cogitabant obsidionem sustinere, ⁴⁰ bona spe præditi, neque manuum pugna, neque longi temporis obsidione, urbem capi posse. ⁴¹ At vero Amphictyones, tum alia devastarunt, tum ad hanc urbem præsidio constructo, & ad expugnationem præparato, reliquum exercitum per urbes dimiserunt. ⁴² Temporis autem progressu, cum pestis in exercitum illapsa esset, & milites ægrotarent: quidam vero etiam ⁴⁵ morerentur: ⁴³ alii vero, propter

τὸ φρέσους Διὸς τὴν νῆσον, οἱ ἀμ-
 φικλύονες ἐπαυροῦσαντο. καὶ ἄλλοι
 ἄλλα ἐβουλόοντο. 44 φιλεῖ δὲ
 τὰ κρινὰ ἕτως πως γίνεσθαι. 45
 τέλος δὲ ἀγανακτεῖοντες τῷ πά-
 θει, " καὶ ἀπογνωσμάχισαντες, 174
 τῷ θεῷ ἐπέτρυσαν. καὶ ἦροντο
 ὁ, ἡ γῆ ποιῆν. 46 ὁ δὲ ἐκέλευ-
 σε πολεμεῖν, καὶ ὑπερχεῖτο κρα-
 τήσῃ, ἡ δὲ ἐς Κῶ ἐλθόντες ἐλάφω
 πῆδα, " ἐς ἐπικροῖλον ἀγῶνων. 175
 τὰ ξυῖ χροῦσῶ, ἀπόσταντες, 47
 ὡς μὴ ἄσπερον οἱ κροῦσῶι ἐν τῷ
 ἀδύτῳ τὸν τρίποδα συλήτωσιν.
 10 ἐς δὲ μὴ, " τὴν πόλιν ἐξ' ἀλώ-
 σεσθαι. 48 οἱ δὲ ταῦτα ἀκῆσυν-
 τες καὶ ἐλθόντες ἐς Κῶ τὰ μαν-
 τούθεντα ἀπήγγελλον. 49 ἀπο-
 ρύοντων δὲ τῶν κῶων, καὶ
 ἀγνοούντων τὸ ἀπομάντομα, 10
 ἀνέστη ἀνὴρ, γῆσι μὲν Ασκλη-
 πιάδης, πατρὸς δὲ ἐπὶ ἡμέτε-
 ρῶ, ἰητὸς δὲ ἐπὶ ἡλλῶων κρατῶσι
 ὀμορογέμῳ τῶν τότε. 51 ὄνο-
 μα οἱ ἡ νεβρός, ὅς τις ὀνομάζεσθαι
 ἔφητο θεοφάτων ἡκῆν πατρὸς αὐτοῦ.
 52 εἰσὶν ὁ θεὸς ἕτως παρῶσεν
 ὑμῖν, ἐλθόντας ἐς Κῶ, ἐλάφω πῆ-
 δα ἐς ἐπικροῖλον ἀγῶνων. 53 κῶς
 15 μὲν γὰρ αὐτῆ. τὰ δὲ ἐλάφων
 ἔκρηνα, νεβροὶ κελεύονται. νεβρός
 δὲ μοι ἔνομα. 54 ἐπικροῖσι δὲ
 ἀπ' ἄλλῃ τίς ἀσπερὸν γῆσι εἰς
 τοπεδῶ νοσούντι ἰητῶς; 55 καὶ
 μὲν τότε οὐδὲ ἐχόμενον ἔδωκεν,
 ὅτι τις τοῦτον ἐλλῶων ὄλωσεν
 ὑπερέχοντας ἐς Κῶ παρῶσεν
 ἔπαξεν ὁ θεὸς νόμισμα χρυσοῦν
 αὐτῆν. 56 ἀλλὰ τῶν τὸ θεοφα-
 τιν ἐς τὴν ἐμὴν οἰκίαν ἔρχεται.
 57 χρυσοῦς γὰρ μοι κεκλέαται ἀρ-
 ρέναν πῆδων ὁ νεβροῦσι. 58 " ἐστὶ 176
 δὲ πάντῃ καὶ ἰδίῃ, καὶ ἐς ψυ-
 χῶν,

pter morbum, præsidium reli-
 quissent, Amphictyones turba-
 bantur. Et alii alia consultabant.
 44 Solet autem in rebus commu-
 nibus sic fere fieri. 45 Tandem
 vero afflictionem moleste fe-
 rentes, & de bello desperantes,
 Deo rem commiserunt: & quid
 facere oporteret, interrogarunt.
 46 Ille vero bellum gerere iussit,
 & victores fore promittebat, si
 ad Co profecti, cervi filium in 50
 auxilium adducerent, cum au-
 ro: atque hoc festinabundi, 47
 ut ne Crisæi prius in adyto tri-
 podem deprædarentur: Sin mi-
 nus, urbem capi non posse. 48
 Ipse vero, his auditis, & ad Co
 profecti, oraculum propofue-
 runt. 49 Cum autem Coi dubi-
 tarent, & oraculum non intelli-
 gerent: 50 surrexit vir genere
 quidem Asclepiades, progenitor
 autem noster: Medicus vero
 Græcorum ejus temporis om-
 nium confessione optimus, 51
 nomen autem ipsi erat Nebrus: 55
 qui oraculum dicere inquit, ut
 ad seipsum venirent. 52 Nam
 Deus, inquit, admonuit vos, ut
 profecti ad Co, cervi filium in
 auxilium adducatis. 53 Cos equi-
 dem hæc est. Cervorum autem
 filii Nebri appellantur: hoc est
 hinnuli. Nebrus autem est mihi
 nomen. 54 Quod vero aliud au-
 xilium potius contigerit exerci-
 tui ægrotanti, quam Medicus?
 55 Et profecto non videtur mihi
 id consequens esse, quod in 60
 tantum divitiis Græcos omnes
 superantes, deus ad Co proficisci
 jusserit, & aureum numisma pe-
 tere. 56 Verum hoc oraculum in
 meam domum progreditur. 57
 Chrysos enim [hoc est aurum]
 vocatur masculus meus filius
 natus minimus. 58 Est autem om-
 nino,

χλω, ἀρετῇ, ὡς ὡς θεὸς λέγει. Διὰ
 20 πάντων τῶν πολιτῶν. 59 ἐγὼ μὲν
 ἔν ἐι μὴ ὑμῖν ἄλλο δοκέη αὐτὸς τε
 εἶμι, καὶ τὸν πῦρα ἄξω, " πεντη- 177
 κήθρονω παληρώσας τοῖς ἐμοῖς πε-
 λίσμασιν, ὑπερησίας τε ἰητε-
 ρίας καὶ πολεμικῆς, ἵνα εἰς ἀμ-
 φότερα βοηθῶμαι. 60 ὁ μὲν εἶπε,
 τοῖς δὲ ἔδδξεν. " οἱ δὲ ἀπεστάλη- 178
 σουν. 61 σιωπῆσθε δὲ ὁ νεβρός
 ἔτ' καὶ καλυδώνιον αὐδρα,
 παρ' ἐαυτέω τρεφόμενον ὑπερ-
 ἔ το αὐτῆος ὁ λόγ' ἀλώσθ, ὅταν
 ἢ χρεῖστος ἔλθῃ. 62 ὅτε δὲ ἔν ἀφί-
 κούθ' ἔτοι οἱ αὐδρες, ἔ το σραπέ-
 πεδν ἐπετελεῖτο, ὁ θεὸς ἔχμαρεν. 63
 25 ' οἱ τε γὰρ θάνατοι τῶν σραηωτῶν
 ἔληξαν. 64 καὶ θείη τύχη ἵππε-
 τῆ δούρολόχε, ὃς ἠγάτο τῆ πολέ-
 μος, θεσσαλὸς εἶων, καὶ ἀνάθεν ἐξ
 ἠρακλιδῶν, 65 κρέσαντι τὸν
 σωλῶνα τῇ ὁπλῇ, δι' ἔ το ὕδωρ
 ἠγεῖτο εἰς τὸ τείχ', " ὁγῶτε Δι- 179
 κωνίσταμ ἠθέλεν, 66 νεβρός φαρμά-
 κωσι ἐμίμωε τὸ ὕδωρ. 67 εἶπεν
 αἰ κωιλίω τῶν κωισάμων ἐφθάρη-
 σουν. 68 καὶ μεγάλα δὴ ἦ ξωε-
 βιάλεθ ὡρεθς τὸ ἀλῶναμ πλὴ πό-
 λιν. 69 καὶ εὐεῖθεν αἰ γνῶμα
 ἐπήρησων τῶν πολιορκούντων, ὡς
 30 τῆ θεῆ ἐπικρέοντι ἢ ἢ σαφῶς.
 70 ὡρεθσολαὶ δὲ πιδουρῶων,
 καὶ ἀθλα ὡρεθῆντων τοῖς ὡρεθ-
 τοῖς ἐπὶ τὸ τείχ' " ἀναβῆσαι. 180
 σιν, ὁ ἀγῶν ἦν ὁ κωρεθῆρατῆ. καὶ
 ἢ πέλις ἠρέιτο. 71 ἀνέβη γδ ὡρεθ-
 τ' ἐπὶ τὸ τείχ' χρυσὸς, καὶ
 κωτελαβε τὸν πύργον. 72 ξωεί-
 πῆθ δὲ αὐτέω ἐκ ποδὸς ξωωασί-
 ζων ὁ ἀνήρ ὁ καλυδώνιος, ὡρεθ
 ἔ ὡρεθέλεξα. 73 ὁ μὲν χρυσὸς δὲ
 ρωθῆ παληαῖς, ἔπασε, κωτ' ἀκρω
 ἐκ τῆ πύργου, ὑπερ μερμυθῶω, τῆ

λύκω

nino, & corporis specie, & animi
 virtute, quantum patri dicere
 licet, inter omnes cives præcel-
 lens. 59 Ego quidem igitur, nisi
 vobis aliud videatur, & ipse pro-
 ficiscar, & filium mecum addu- 65
 cam, nave quæ quinquaginta
 remis agatur, instructa meis
 sumptibus, & ministeriis medi-
 cis ac bellicis referta, quo in
 utranque partem auxilium fe-
 ramus. 60 Et hic quidem dixit:
 illi vero approbaverunt, qui
 missi fuerunt. 61 At Nebrus hic
 etiam virum Calydonium apud
 se educatum, in navem adsump-
 sit: de quo statim, ubi res tulerit,
 dicemus. 62 Cum igitur
 pervenissent hi viri ad castra,
 Deus gaudebat. 63 Nam & mortes 70
 militum cessabant, 64 & cum
 divina fortuna equus Eurylo-
 chi (qui belli dux erat, Thes-
 talus genere, & ex Heraclidis or-
 tum ducens) 65 canalem, per
 quem aqua in urbem ducebatur,
 ungula percussisset, ubi in pul-
 vere volutari voluisset: 66 Ne-
 brus aquam medicamentis infe-
 cit, 67 unde ventres Crisæorum
 corrupti sunt: 68 & sane mul-
 tum contulit ad hoc ut civitas
 caperetur. 69 Atque hinc jam
 animi obsidentium elati sunt, 75
 velut Deo jam manifeste auxi-
 lium ferente. 70 Cum autem im-
 petus faceret, & præmia propo-
 nerent his qui primi muros con-
 scendissent: certamen erat for-
 tissimum, & urbs capiebatur. 71
 Primus enim muros conscendit
 Chrysus, & turrim occupavit.
 72 Sequebatur autem ipsum
 evestigio vir ille Calydonius,
 sub communi scuto auxilium
 ferens, de quo antea dixi. 73 Et
 Chrysus quidem hasta percussus
 cecidit ex summa turri, per- 80
 cussus

λύκω δὲ ἀδελφεῖς, 74 ὅς 181 cussus est autem à Mermode
 ἀπέθανεν λούθεϊς, ὅτε ἦλθεν εἰς
 35 τὸ ἄδυτον τὸν ἑλίποδα συλήσαν.
 75 ἢ οἱ ἔν πόλιν ἕτως ἦλθ. 76
 ἢ, τε τῆ νεβρῆ ἐπικυρή σὺ
 χρυσῷ ὀρθῶς ἀπώπησεν, καὶ κα-
 τὰ τὰ ἰατρικὰ καὶ κατὰ τὰ πολε-
 μικά. 77 ὅ, τε θεὸς ἠλήθευσεν,
 καὶ ἀΐψαψε ἐποίησεν. 78 ἐφ'
 οἷς οἱ ἀμφικλύονες τὰ μὲν δ' ἄλ-
 λανι νηὸν ἀνέστησαν, τὸν καὶ ἰόν-
 τα ἐν δελφοῖς. 79 ἀγῶνα τὸ γυμ-
 νικὸν καὶ ἵππικὸν ἄλλοτερον ἐπι-
 θέντες, καὶ πηλασι. 80 ἢ τῶν 182
 τε τῶν κροσσίων χόρην ἄπασαν
 κατεράσαντο, δόνη, ἀδέδωκε,
 δίδωτες, καὶ ὅ, ἡ ἔχρησε. 81
 τὸν τε τῆ νεβρῆ πᾶσα χρυσὸν
 40 ἔλαψαν ἐν τῷ ἵπποδρομῷ. 82
 ἢ καὶ ζωνέταζον δηροσὴν δελ 183
 φῆς ἐναγίζην. 83 ἀσκληπιάδαις
 δὲ τοῖς ἐν Κῶ ἐδόθη νεβρῆ χά-
 ρηλα ἀσκηθῆνα ὡς μαντείῳ,
 κατὰ τῶ τοῖσιν ἱερομνήμασι. 84
 καλυδωνίοις δὲ, ἀπ' ἐκείνης ἑαν-
 θρὸς ἐκείνης τῆς ἰατρικῆς, καὶ
 καὶ ἐν δελφοῖς ἀσκηθῆναι
 καὶ Ἀσπιλη δέδοται. 85 ἀπ'
 ἐπαίνῳ ἐπὶ τὰ ἡμέτερα. 86
 τῆ πατρὸς καὶ ἐμεῦ ἐπελθόν-
 των ἀμφικλύονες ἀνευώσαντο ταῦ-
 τα, καὶ ἀπέδωκαν, καὶ ἐν σῆ-
 41 λη ἀναγνώψασθαι ἐν δελφοῖς
 ἀνέθεσαν. 87 καὶ τέτα μὲν μοι τῆ
 λόγος τέλει. ἐν ταῦτα κατὰ
 ρῶς δέκνυσιν τῆς ἡμετέρας ἀσ-
 κηθῆναι ὑμέων ὑπερβίας. 88 τῆ-
 τον δὲ κατὰ ἑμῶν ἄλλον ἀγ-
 ρήτομον ὡς τῶν αὐτῶν, ἐ-
 τὸν αὐτόν. 89 ὅτε γὰρ βασι-
 λεύς ὁ μέγας ἐπὶ πέρσαισι
 καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐστρά-
 τούσεν ἐπὶ τῆς μὴ δίδοντας
 ὕδαρ,

Lyci fratre, 74 qui lapidibus
 obrutus mortuus est, cum in
 adytum irrupisset tripodem de-
 prædaturus. 75 Hi igitur civita-
 tem sic ceperunt: 76 & Nebri
 auxilium cum Chryso, & secun-
 dum medicam, & secundum
 bellicam facultatem recte suc-
 cessit: 77 & Deus vera dixit, &
 quæ promiserat fecit. 78 Qua de
 causa Amphictyones Apollini
 quidem templum consecrarunt,
 quod nunc est in Delphis: 79 &
 certamen gymnicum ac eque- 85
 stre prius non peragentes, nunc
 peragunt: 80 & Crisæorum re-
 gionem universam dicarunt Deo
 contributori, reddentes ea quæ
 dedit in eo quod oraculum de-
 dit. 81 Et Nebri filium Chry-
 sum in circo equestri sepelie-
 runt: 82 & Delphis publice ipsi
 parentare præceperunt. 83 Ascle-
 piadis vero in Co attributa est
 prudentia vaticinandi, quemad-
 modum his qui mittuntur ex
 urbibus ad sacrum Amphicty-
 onum concilium: atque hoc Ne- 90
 bri gratia. 84 Calydoniis autem
 ab illo viro, & illo ministerio,
 etiam nunc in Delphis primæ
 vaticinandi partes, & alimenta
 dantur. 85 Verum redeo ad no-
 stra. Nam quod vera dico, hinc
 clarum est. 86 Cum enim pater
 & ego accessissemus, Amphi-
 ctyones hæc renovarunt, & at-
 tribuerunt, & columna descripta
 in Delphis dedicaverunt. 87 At-
 que hujus quidem sermonis fi-
 nis clare ostendit, nostros pro-
 genitores esse vestros benefa- 95
 ctiores. 88 Cæterum hoc relicto,
 alium de iisdem, non eundem
 sermonem adsumam. 89 Cum
 enim magnus ille rex cum Per-
 sis & aliis Barbaris bellum gere-

ὑδωρ κὲ γῆν ἐκλυῶν, ⁹⁰ ἢ πα-
 τρις ἢ ἡμετέρη εἴλεθ' ἄλλων
 παιδῆμεν ἀπολέσθαι, ὡς μὴ καθ'
 ὑμῶν τὲ, καὶ τ' ταυτὰ ὑμῖν γνω-
 539 σκόντων ὅπλα πολέμια ἄλαβη,
 " ἔσιν νηυσὶ στρατεῖαν ἀποσείλη, ⁹¹ 184
 ἀλλ' ἀνένδυσσε, καλόν τι ἔσθ' ἄξιον πα-
 τέρων μεγαλοφρονουμένη, οἱ λέ-
 γοντ' ἡγεμόνες τὲ εἶναι, κὲ ἡρακλεΐ-
 δα. ⁹² ἔδοξεν ἔν σφιν, τεσσάρων ἐόν-
 των τῶν ἐν τῇ νήσῳ, πάντ' ἐκ-
 λείπειν κὲ εἰς τὰ ὄρεα κατὰ θυγατρῶν
 αὐτῶν σιωπῆσαι. ⁹³ ὅθεν δὴ τί
 κακὸν ὅσα ἀπώπησε, χώρας λεη-
 λατοσομένης, κὲ συμμάχων ἐλθ-
 5 θέρων ἀνδρῶν παρὶς ὁμοίων, ἔκλι-
 νομένων ἐχθρῶ νόμῳ, τ' τε πόλιον,
 καὶ τ' ἄλλων ἐρυμάτων καὶ ἰσῶν
 ἡ καλαυταλῶν. ⁹⁴ ἔπειθε ἔσθ' 185
 θυγατρὶ τῇ Λυγδάμει Ἀρτεμι-
 σίη κατὰ πατέρων νίκῃ δοθέντων
 " ἔκαστα γινεῖσθαι πάντα, ὅσα λοιπὰ 186
 εἴη. ⁹⁵ ἀλλὰ γὰρ, ὡς εἰοικε, θεοῖς ὅσα
 ἡμελούμεθα. ⁹⁶ χημῶν ὁ δὲ ἡλυ-
 μῶν ἐξαισίων, αἴ τε νῆες τῆς Ἀρ-
 τεμισίης ἐκινδύωσαν ἀπασα
 ἀπολέσθαι. πολλὰ δὲ ἀπώπῃον-
 το. ⁹⁷ ἔς τε τὸ σφάττωμα αὐτῆς
 πολλοὶ κεραυνοὶ ἐπέπεσον, ἀπ' αἰθέρων
 10 τῆς νήσῳ κεραυνωμένων. ⁹⁸ λέ-
 γεται δὲ καὶ φάσμα τῶν ἡρώων τῆ
 γυναικὶ ὀφθῆναι. ἀ δὴ πάντες φο-
 βηθεῖσα, " ἀπέστη ἔργων ἀνηκίστων, 187
⁹⁹ ὁμολογίῳ πικρῶ ποιησαμέ-
 νη. καὶ λίαν πικρῶ λέγεσθαι. ὡς τε
 ἀφείδω. ¹⁰⁰ ἀποδώσω ἔσθ' ἐν ταῦ-
 τα πρὸς ἡμῖν τοῖς ἐμοῖς κυριώτατα
 ἔσθ' ἡδύα, ¹⁰¹ τ' μήτ' ἐφ' ὑμῶν,
 μήτ' ἐπὶ λακεδαίμονις [μηδ']
 " ἐτέρως ἄλλως ἐκλυῶν, κἄν ἐκ 188
 ὅσα ὅπλα λαβῶν, ¹⁰² καὶ ἄλλ' πολ-
 λῶν τ' ὁμοῦ νήσους τὲ καὶ ἀσίλωσι-
 κέωντων σωμαψαμῶν τοῖς βαρ-
 βάρους

ret contra Græcos, qui aquam &
 terram non dedissent : ⁹⁰ patria
 nostra maluit in totum pessun-
 dari, ut ne contra vos, & eos qui
 vobiscum sentirent, hostilia ar-
 ma fumeret, & in navibus mili-
 tarem expeditionem mitteret. ⁹¹
 Sed abnuit, honestum quid, &
 dignum patribus meditata, qui ¹⁰⁰
 Gigantes & Heraclidæ esse dic-
 untur. ⁹² Visum igitur est ipsis,
 cum quatuor essent muri in in-
 sula, omnes relinquere, & ad
 montes confugere, & salutem
 tutari. ⁹³ Unde sane quid non
 mali obvenit? dum regio fuit
 devastata, & corpora libera man-
 cipata, & hostili lege occisa, &
 urbs & alia munimenta, ac tem-
 pla, ad favillam exusta. ⁹⁴ Insu-
 per autem & filia Lygdamis Ar-
 temisæ, circa patrum victoriam
 datum est, omnia quæ reliqua ¹⁰⁵
 essent expiscari ac exportare. ⁹⁵
 Atenim, velut apparet, à diis non
 fumus neglecti : ⁹⁶ verum tem-
 pestatibus ingentibus exortis,
 & naves Artemisæ omnes in
 periculo fuerunt, & mul-
 tæ perierunt : ⁹⁷ & in exercitum
 ipsius multa fulmina inciderunt,
 quum insula nostra paucis ful-
 minibus impeteretur. ⁹⁸ Dicitur
 etiam spectra Heroum mulieri
 conspecta esse. Quorum sane
 omnium timore perterrefacta,
 110 ab immedicabilibus cœptis de-
 stitit, ⁹⁹ amara confessione facta,
 quæ & relatu amara est : Quare
 omittatur. ¹⁰⁰ Attribuam autem
 & hic progenitoribus meis pro-
 priissime minime falsa, ¹⁰¹ quod
 neque contra vos, neque contra
 Lacedæmonios, aliosque Græco-
 rum socios, Coi voluntaria ar-
 ma sumpserint : ¹⁰² & quidem
 quum multi tum insulas, tum
 Asiam habitantes, cum Barbaris

15 βάρους ἔ' πολέμῳ ἔ' βίη. ¹⁰³ οἱ γὰρ
 ἀσεσῶτες τῆς τ' πόλεως ἦσαν
 καὶ δὲ τὴν τε, καὶ ἰππόλοχον. ¹⁰⁴
 ἐπ' ἀλθῆϊ ἢ κείτοι, ἀσεργάνης ἐμὸς
 εἶναι τὴν τε καὶ δὲ, καὶ ἰππό-
 λοχον. ¹⁰⁵ ὁ μὲν γὰρ καὶ δὲ, ὅς κ' ἔ'
 βεβλῶ ἀντὶν ἠξίουσιν, ἐστὶ τ' ἐμῆς
 μητρὸς. ¹⁰⁶ ὁ δ' ἰππόλοχον ἐξ
 ἀσκληπιάδων τέταρτον ἀπὸ νέ-
 βρου ἔ' κροισίης συγκατελόχους. ¹⁰⁷
 ἡμεῖς δ' ἀσκληπιάδων καὶ ἀνδρο-
 γηφῆων. ¹⁰⁸ ὥστε κ' τῆτο τὸ καλὸν
 τ' ἡμετέρων ἀσεργάνων ἀσερέα.
 ἐπὶ πάντων δ' ἐπὶ τ' καὶ δὲ. ¹⁰⁹ ἔ'-
 20 τ' γὰρ δὴ ὁ ἀνὴρ ἔ' τῶς ἐπὶ οὐδὲ
 τὰ τ' ἐκλήων καλὰ, ὥστε, ὅς τε
 ἔ' ληξεν ἢ χόρη πολιορκουμένη ἐπὶ
 ἄρτεμιδος, ¹¹⁰ ἀντὶ καὶ ἰσθμίων
 τῶν γυναικῶν κ' ἡλικῶν, ὥστε ζῶν
 τοῖς τὰ αὐτὰ ἀσερκουμένοις ἐπὶ σικε-
 λῆς, ¹¹¹ ὅπως γέλωνα ἔ' τὸς ἀδελ-
 φὸς καλύσει φιλίῳ ζυγῆα κ'
 ἐκλήων ἀσὲς τὸς βαρβάρους. ¹¹²
 διεπερῆσεν ἢ ἔ' ἄλλα πολλὰ καλὰ
 ἔργα, ἀμνησκύν ἔ' ἀσέσκυρον. ¹¹³
 αἱ μὲν δὴ δημόσιαι κ' ἡμεῶν ἀσε-
 ργῶν ἀσεργίαι ἐς ὑμῶς καὶ ἐπὶ
 25 ἄλλους ἐκλήων αὐτῶν καὶ τοιαῦ-
 ται. ¹¹⁴ καὶ γὰρ ἐκλείπει ἢ διώαμις
 ἔ' λόγος. ¹¹⁵ ἔρχομαι δ' ἤδη σὺν εἰ-
 δόξῃ, ἀσεργεσίῳ ἰπποκράτης
 πατρὸς ἐμῆο ἀσερέα. λέγων ¹⁸⁹
 δ' ἀν' ἀληθείᾳ οἰμῶτος. ¹¹⁶ ὅς τε,
 λοιμῶν ῥέσιον ἀπὸ τῆς βαρβάρου,
 ἢ ἀσερκῆται ἰλλυρίων, καὶ παμό-
 νων. ¹¹⁷ ὅς τε δ' ἐπὶ ταῦτ' ἰππὶ
 χόρῳ ἦκεν τὸ καλόν, ¹¹⁸ οἱ τὸ
 τῶν τῶν ἐθνῶν βασιλεῖς, καὶ
 δοξῶν ἰσθμίων, ἢ ἀληθῆς ἔσσει
 πανταχόθεν ἰχθυον ἔρχεα, καὶ καὶ
 πατρὸς τῶν ἐμῶν, πέμπειν ἐπὶ
 Θεσσαλῆς. ¹¹⁹ ἐκείν' γὰρ δὴ ὁ ἐμὸς
 30 πατὴρ καὶ ἀσέρον καὶ νῦν οἰ-
 κησιν

in bello conjuncti fuerint, nulla
 violentia coacti. ¹⁰³ Equidem
 praefecti urbis tunc fuerunt Cad-
 mus & Hippolochus. ¹⁰⁴ Verum
 autem est, & Cadmum & Hip-
 polochum meos progenitores
 esse. ¹⁰⁵ Nam Cadmus, qui &
 Senatum regebat, matris meae
 progenitor est: ¹⁰⁶ Hippolochus
 vero ex Asclepiadis, quartus à
 Nembro, cujus auxilio Crisæi sunt
 devastati. ¹⁰⁷ Nos autem ex viri-
 li genere Asclepiadae sumus. ¹⁰⁸
 Quare & hoc bonum à progeni-
 toribus nostris profectum am-
 plectimini. Redeo ad Cadmum.
¹⁰⁹ Hic sane vir adeo commodi
 Graecorum studiosus fuit, ut cum
 regio ab Artemisae obsidione li-
 berata esset, ¹¹⁰ isthic relicta
 uxore ac sobole, adiverint cum
 his qui eadem sentirent in Sici-
 liam, ¹¹¹ quo Gelonem & fratres
 ejus prohiberet, ne amicitiam
 cum Barbaris contraherent con-
 tra Graecos. ¹¹² Perpetravit & alia
 multa egregia facta, quae lon-
 gius producere non est tempe-
 stivum. ¹¹³ Atque haec quidem
 & hujusmodi multa sunt publi-
 ca progenitorum nostrorum in
 vos & alios Graecos beneficia. ¹¹⁴
 Nam deficit me dicendi facultas.
¹¹⁵ Venio autem jam ad hoc, ut
 beneficium Hippocratis patris
 mei apud eos, qui id sciunt, pro-
 ducam: quod hoc modo recen-
 sens, vera dicere cognoscat. ¹¹⁶
 Cum pestis ex Barbaria adflue-
 ret, quae supra Illyrios ac Paeo-
 nas sita est, ¹¹⁷ & cum malum in
 hanc regionem venisset: ¹¹⁸ ha-
 rum gentium Reges ad famam
 medicam, quae vera erat, & un-
 diquaque processerat, & ad pa-
 trem meum, nuncios miserunt
 in Thessaliam ¹¹⁹ (illic enim
 pater meus & prius, & nunc do-
 mum

κησιν εἶχε· ¹²⁰ καὶ λέοντες αὐτὸν ἐς
ἐπιχειρίω χρυσῶ τε καὶ ἀργύρου καὶ
ἄλλων κτενῶν. " ἔμνον ἐφοσσαν ¹⁹¹
πέμψεν ἔχον, ἀλλὰ ἐδοπίσεσθαι,
ὄχου αὐτὸς ἐτέλει, ἐπαμύωντα.
¹²¹ ὁ δὲ ἐρώτησεν ποιησάμενον,
ὄχου αὐτὸς ἐτέλει, ἐπαμύωντα.
" ἔτά, τε καὶ μάλα καὶ ἀνέμους, καὶ ¹⁹
ἀχλύας, καὶ τ' ἄλλα, ἀπέφυκε πᾶς
ἕξις κινεῖν τῶν τὸ κρητηκῶς· ¹²²
" ὄχε τε δὴ πᾶν πον κρητηκῶς ἀνέμ. ¹⁹³
λεῖ, " τὸς μὲν γὰρ ἐν ἀκρόπολει ὄπι- ¹⁹⁴
³⁵ σω, ἀποπλάσμενον " μὴ οἷός τε ¹⁹
εἶναι ἐς γῶντα ἢ αἰετῶν ἰεναί. ¹²³
ὄκως ἢ εἶχε ταχέως, " αὐτὸς μὲν ἴσ- ¹⁹⁶
σαλοῖς ἤρετο ὡς ἀγαθὸν, ὄχου αὐτὸς
χρῆ τῶ ποῖς κακῶς ἔπεσοῖν ὄχου
λαβείω ποίεσθαι. ¹²⁴ καὶ ἐχρησάμενον
θεραπείω ἐξέπεθε ἀπὸ τῶς πόλιος.
ἐμὲ ἢ ἐπὶ μακεδονίης ἐξαπέστειλε.
¹²⁵ βασιλευσὶ γὰρ ἠρακλιδέων, οἱ
ἐκεί κατέχευται, παλαιὰ ξενίη
ἴσθησαν ἡμῖν. ¹²⁶ καὶ γὰρ μὲν ἴσθησαν
με ὁ πατὴρ ἀκρόπολει, ἀπὸ θεσσα-
⁴⁰ λίας, ὄχου αὐτὸς ἐπέσει. ¹²⁷ σιωπῆ-
τακῶ δὲ ἐμοὶ ἐμὲ κληῖν ἐς πόλιν
ἢ ὑμετέρω. ¹²⁸ ἀδελφῶν ἢ τ' ἐμὸν
δράκοντα ἐκ παλαιῶν ὄχου αὐτὸς
πᾶν ποίεσθαι ἐφ' ἑλλησπόντιος ἀκρό-
⁴⁰ πολει. ¹²⁹ ὡς ἀπὸ τῶν δὲ ἐπὶ ἠσπο-
νήκω, ἢ αὐτὸς ἐπέσει. ¹³⁰ ἔγδ
πᾶν τὸ ποῖ αὐτὸ φέρει βοη-
θήματι. Ἄσθ' τὸ μὴ πᾶν τὸ πε-
⁴⁵ ρεῖσθαι ἐξ ἀέρθ' ὄχου αὐτὸς εἶναι. ¹³¹
πολύσιον ἢ τ' ἢ ἴσθησαν ἔχοντα,
ἐμὲ ἢ ἀδελφείω, καὶ ἄλλους τῶν
κρητηκῶν διέπεμπεν ἐς ἑτέρας
ἑτέρων καὶ ἀπὸ ἀγροῦ καὶ ὄχου
⁴⁵ πορῶσθαι, " ὄπως ὅτι πᾶν τὸ ¹⁹⁷
σοῖς ἐπαρῆσαι. ¹³² ὡς δὲ δὴ τὸ κα-
πῆ θεσσαλίω ἰσθησαν, ἐπορῶσθαι
πᾶς ἐχρησάμενος ἔθεσε βοητήων. ¹³³
ἐπὶ πύλῳ δὲ ἐλθὼν, ὄχου αὐτὸς " καὶ ¹⁹⁸

mum habet) ¹²⁰ vocantes ipsum
ad auxilium ferendum. Et non
solum argentum, & aurum, &
alias opes se missuros esse rece-
perunt: sed etiam reportaturum
esse quæcunque ipse vellet, si
auxilium tulisset. ¹²¹ Ipse vero
cum interrogasset, quales motus
partiales fierent, & æstus, ac ¹³⁵
ventos, & caligines perferutatus,
itemque alia quæ habitus ex
presenti statu commovere sol-
lent: ¹²² cum sane omnia didi-
cissent, illos quidem retro disce-
dere iussit, & nullam sibi facul-
tatem esse ad illorum regionem
proficiscendi, pronuntiavit. ¹²³
Verum ipse quam citissime
Thessalis denunciare studuit,
quibus modis malum accedens
caverent: ¹²⁴ & medelam con-
scriptam per urbes proponebat.
Me vero in Macedoniam emi- ¹⁴⁰
sit. ¹²⁵ Cum regibus enim Hera-
clidarum, qui isthic imperium
obtinent, paterna nobis interce-
dit amicitia. ¹²⁶ Et ego quidem
ibam à Thessalia eo, quo me pa-
ter iussit, auxilium his qui isthic
essent laturus. ¹²⁷ Injunxit au-
tem mihi ut etiam urbi vestræ
opē ferrem. ¹²⁸ At fratrem meum
Draconem ex Pagafis profectum,
in Hellepontum navigare iussit,
¹²⁹ consimili consilio instru-
ctum, quali etiam ipse utebatur.
¹³⁰ Non enim omnes loci ea- ¹⁴⁵
dem auxilia ferunt, eo quod non
omnis ambiens nos aer similis
est. ¹³¹ Polybium vero, qui filiam
ipsius, meam autem sororem ha-
bet, & alios discipulos, ad alios
aliorum conventus & vias pro-
fecturos emisit, quo quam plu-
rimis opitularetur. ¹³² Postquam
autem ipse res in Thessalia per-
fecit, ad vicinas gentes auxilium
laturus proficiscebatur, ¹³³ & ad

τῆς ἄλλοις ὁμῆ Φωκίαν ἐπήγε-
 σε.¹³⁴ καὶ οἰστέ δὴ ἐς δελφῶς ἀφί-
 κέτο, ὑπερῶς ἐκλήτων ἰκεσίην ἔθετο
 τῷ θεῷ.¹³⁵ καὶ θύσας λῦνε τίω
 ἐπὶ βοιωτῶν. τῆς δ' ἐκεῖ ἵπα-¹⁹⁹
 μῶνας ἀναλόγως, ἐν τῇ ὑμετέρῃ
 ἡφ.¹³⁶ καὶ ἱκανὰ, ἀνω ἔρω ἐπα-
 γαρδύω, τὰ ὑμῖν σωτήρια ἐν θυμῷ
 πάντως εἶπε.¹³⁷ δοκέω δ' ὑμῶν,
 ὅτι ἀληθῶς, πολλὰς γνώσκω.¹³⁸
¹⁴⁰ ἔγχαρ' ἀλάμ, ἀλλ' ἐτ' ἐστὶ τῷ
 τῷ ἐνάτω, ἐξ ἧς διελήλυθα, καὶ ἐπὶ
 πελοπόννησον ἐσεκδόμω, καὶ τῆς
 ἐκένω οἰκίεσσι βοηθήσαν.¹³⁹
 πάντοθεν δ' ἡμῖν καὶ λόγῳ καὶ
 ἔργῳ ἀξίη τιμὴ ἀπλώτω, ὥστε μὴ
 μέμνημε λέσθαι, ὅτι σὺ ἡλιαξά-
 μεθα χρηματισμῷ τῷ ἐξ ἰλυ-
 ρῶν καὶ πειόνων.¹⁴⁰ ὡς δὲ ἡ
 τῆς ἄλλας πόλιας τὰ παρ' ὑμέων
 δούσαν μετὰ ἡμῶν.¹⁴¹ ἢ τε γὰρ
 πολιτεία ἡ ὑμετέρη ὑπερῆγε τῆς
¹⁴² ἑτέρας.¹⁴² αἱ γὰρ ἀθῶναι ὑψη-
 λότερον ἢ τῶν ἄλλων πόλεων ἐς
 δόξαν.¹⁴³ καὶ ὅ ἐν τῷ ὑμετέ-
 ρω θεάτρῳ χρύσεος στέφανος ἐπι-
 τερεῖς ζήλαστος τὸ ἄκρον ἦν.
¹⁴⁴ ἀλλὰ καὶ τῷ τῷ καλὸν
 ὑπερεσάλασθε, μυθήσασθε τὰ δή-
 μηττος καὶ κέρης μυθήσια καὶ ὄρ-
 γα καὶ τὴν πατέρα καὶ ἐμὴ
 δημοσίαι.¹⁴⁵ τρεῖς μὲν αὐτῶν
 μὲν οἷον ἀνύοντι ἐξέλκω τε τὰς
 λόγους, καὶ χρομίων ἀσέχουσι
 πόλιος τε καὶ πατρῶν, καὶ πα-
 τρος τῷ ἐμῷ χρομίων ἐμὸν πολλοῖς
 ἐκλήων.¹⁴⁶ τεπερὶ τῶν δ' ἀνα-
 λήψουσι λέγειν ὑπερῆν, λῶν,
¹⁴⁷ ὡς ὑπερῆν, εἰς ὑμῶν ἐγὼ καὶ ὁ
 πατήρ ὁ ἐμὸς κατεπεμεθα.¹⁴⁷
 ὅτε γὰρ ἀλκιβιάδην ἐξέπεμπεν
 ἐπὶ σικελίης πολλῇ μὲν δυνά-
 μει, ἐχ' ἔτω δὲ πολλῇ, ὡς θου-
 μαστῶ,

Pylas profectus, Dorienfibus, &
 alis, simulque Phocensibus au-
 xilium tulit.¹³⁴ Et cum sane ad¹⁵⁰
 Delphos pervenisset, supplica-
 tionem Deo pro Græcis fecit:
¹³⁵ & sacrificio facto, iter ad
 Bœotos arripuit. Et cum ipfis
 opem tulisset, similiter ad vos
 progressus est,¹³⁶ & sufficientia
 vobis ad salutem, quæ sane nunc
 ego produco, ex animo penitus
 dixit.¹³⁷ Arbitror autem multos
 vestrum nosse, quod vera dico.
¹³⁸ Non enim ita diu est, sed no-
 nus hic est annus, quando abivi,
 & in Peloponnesum missus sum-
 ' isthic habitantibus opem latu-¹⁵⁵
 rus.¹³⁹ At vero undiquaque no-
 bis, & verbis, & re ipsa, dignus
 honor contigit, ut minime pœ-
 niteat nos, quod non hunc cum
 quæstu ex Illyricis ac Pæonibus
 obiato permutavimus.¹⁴⁰ Ver-
 um præ reliquis civitatibus
 magna sunt quæ à vobis data
 sunt.¹⁴¹ Nam & respublica ves-
 tra alias excedit.¹⁴² Athenæ
 enim altius quiddam sunt aliis
 urbibus, quantum ad gloriam
 attinet.¹⁴³ Et corona illa antea
 in vestro teatro patri imposi-¹⁵⁰
 ta, ad summam æmulationem ac
 felicitatem ipsum evexit.¹⁴⁴ Sed
 & hoc beneficium superastis,
 dum & patrem, & me publice
²⁰⁰ Cceris & Proserpinæ mysteriis
 ac sacris initialistis.¹⁴⁵ Atque hæc
 quidem tria sunt beneficia, quan-
 tum ego verbis consequi potui,
 & fracta voce pro ferre, urbis, &
 progenitorum, & patris mei, in
 vos simulque multos Græcos.¹⁴⁶
 Quartum nunc dicere aggre-
 diar, quod, velut antea dixi, in¹⁶⁵
 vos ego & pater meus collocavi-
 mus.¹⁴⁷ Cum enim Alcibiadem
 emitteretis in Siciliam, multa
 quidem potentia, non autem ita
 multa,

μασῆ" εἰ γὰρ ὡς ἔργα· 148
 γὰρ ἐν ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ ἰηθεῦ
 πατρὸς ἡμετέρας, ὃν δέοι ἀπολαβεῖν
 τῷ στρατόματι, 149 παρελθὼν ὁ
 πατήρ ὑπέσχετο, ἐμὲ ἐπὶ τὰ ὑμέ-
 τερα σάμαθα δώσθην, τοῖς ἰδίοις
 δαπανήμασι καλεσθῆναι ἀσπύριον,
 καὶ ἄπερ μείσθων ἀήτησθαι, ἕως
 αὐτὸς ἐλθῆναι ἀποδημῆν· 150 ἐν ἐλάσ-
 σενι πτέρημι τὸ λυσιστελεῖς, ἀξιο-
 15 χρεῖας εἶναι, τῆς ὑμῶν χρείης ἴσο-
 μῆκός. 151 ἐγὼ γὰρ ἔχ' ὅπως αὐτῷ
 ὑμῶν ὑπερῶν καλεσθῆναι ὁ ἐπίστον
 ὑμῶν ὑπερῶν· ἀλλὰ ἐν ἄλλοι-
 σι μεζάλοισιν ἔργασιν ἐτεταπ-
 μέτω. 152 καὶ τὸ ἐλάττωσεν ἔμελ-
 λόντων ῥηθήσεσθαι. 153 παρελθὼ
 γὰρ μάχων ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ τῷ ἡέ-
 ἐν γὰρ ὀθνεῖαι σελύσθην καὶ κῆ-
 λαοσθαι καὶ κῆ κινδύως πολεμι-
 κῆς, ἐκ κῆ ἀρρώστιας, 154 αἱ τῆς ἐν
 παλαιότητι βίοις ἐστὶν ἡμέρα εἰς
 κῆ ἀποκαταστάσθην, ἢ τῆς ἐν
 τῷ γὰρ ἡμέρα ζῆναι. 155 ἡπίσταθ' ἡ γὰρ
 εἰς κῆ ἀποκαταστάσθην, ἢ τῆς ἐν
 30 πέρη ἀνδράσιν, ἐκ χρεῖας εἰς
 χρεῖας σιωπῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀπί-
 ναι. 156 ὁ μὲν δὲ τοῖσιν ὑπὲρ ἡ-
 ζῆναι. 157 ἐγὼ δὲ, ὅτε πῶς ἐάν κεί-
 νῆς, ἐδὲν ἐλλείπων φιλοκίμης καὶ
 τέχνης, βοηθεῖν καὶ κινδύων
 σὺ ὑμῶν, ὅπως πῶς κῆ εἶναι. 158
 καὶ ἐς ταῦτα με ἀμφοτέρωσιν ἔτε-
 νῆσθαι, ἔτε κῆ παρῆναι, ἔτε
 φόβῳ ἐν ἡμετέρας καὶ ὁ ἐν χρε-
 σὶ πολεμίων εἶργῃ. 159 μὲν δὲ
 εἰς σὺ ἐν ἄλλοις πῶν, ἐν δὲ ὑμῶν
 αὐτῶν κῆ εἶναι. 160 ὅσῳ, εἰ πῶ ἀν-
 λεκίον, ἀναστῆναι μηδὲν οὐκίμης.
 ἀλλ' ἐδοκῆσθαι ἀποκαταστάσθαι. 161 ταῦ-
 25 τα δὲ πῶς ἐπὶ τῆσιν εἶναι,
 σὺ πῶν κῆ πῶν κῆ πῶν,
 162 καὶ ἐπὶ κῆ κῆ κῆ κῆ κῆ

multa, velut admiranda : 148 &
 fermo in concione incidisset de
 Medico, quem exercitum sequi
 oporteret : 149 pater meus pro-
 gressus, me ad curanda corpora
 vestra se daturum esse promisit,
 propriis sumptibus instructum,
 & citra mercedis exactionem,
 quam diu classis abesset, 150 par-
 vipendens suam utilitatem, 'ut'
 170 qui sibi persuasisset, hoc in ves-
 trum commodum cessurum
 esse. 151 Ego enim non solum res
 meas infumebam, id quod facie-
 bam vobis inserviens : sed etiam
 ad alia magna opera destinatus
 fui. 152 Et hoc minimum est ex
 his, quæ sum dicturus. 153 Dece-
 vit enim pater ob me filium for-
 tunæ fluctibus agitari, & in terra
 aliena, & in mari, & in periculis
 bellicis, & in ægritudinibus, 154
 'quæ his qui erroneam vitam'
 175 degunt, magis accedere solent,
 quam his qui ordinatæ vitæ rati-
 onem habent. 155 Novit enim
 beneficium beneficio metiri : &
 non, velut qui aliquid emitteret,
 contractu ex manu in manum
 facto semel, discedere. 156 Et hic
 quidem talia præstitit. 157 Ego
 vero, ut qui filius illius sim, ni-
 hil studii & artis prætermisi, au-
 xilium ferens, & periclitatus
 vobiscum, si quando occasio tu-
 lisset. 158 Et ad hæc ambo præ-
 standâ, neque morbus, neque
 afflictio, neque timor in mari, 180
 & intra hostium manus, me pro-
 hibuit. 159 Testes autem hujus
 rei non alios aliquos, sed vos
 ipsos habeo. 160 Quare si quis
 contradicere voler, is nihil cun-
 ctatus exsurgat. Verum non pu-
 to me mentiri. 161 Cum autem
 hæc præstitissem ad annos tres,
 & aurea corona coronatus, 162 &
 adhuc pulchrius laudatus, do-

130 ἰσχυρῶς, ἐς πλὴν ἰδίῳ ἀπὸ ληθον ἐπὶ
 γάμον, 163 ὡς Διὸς ἀδελφὸς καὶ ἑταί-
 ρος καὶ τέχνης καὶ γυναικῶν ἡμε-
 τέρης. 174 ἀ μὲν δὲ ὡς πό-
 λις ὡς γένων, πατὴρ τε καὶ
 ἐμὸς ὑμῖν ὑπάρχει, ταῦτ' ἐστίν.
 165 εἴρηται δὲ καὶ ὅτι ἡμεῖς παρ'
 ὑμῶν ἐπαυρομεθα. 166 δοκέω
 δὲ πολλὰς ὑμῶν φωνὰς ἀκούειν,
 ὅτε μὴ γὰρ ταῦτα ἀναμεμέτη-
 ται. 107 ὡς ἔν καὶ ὑμεῖς εἰδή-
 τε, καὶ ἐμοὶ γίνηται, ἀ ἐγὼ ἐπιθυ-
 μῶν, καμρὸς λέγειν. 168 ὁ πατήρ,
 30 ὦ ἀνδρες ἀθηναῖοι καὶ ἐγὼ, αἱ
 τεύμεθα ὑμῶν· ἔγω γὰρ εἰπεῖν
 ἐλευθέρως καὶ φίλων ὡς φί-
 λων τυχεῖν ἐλευθέρων· ἐκ πει-
 τειδὸς τῆς ἡμετέρας ὄψα πο-
 λέμια μὴ ἀραδαί. 109 εἰ δὲ
 δεῖ, ὡς ὡς ἴσως δεῖ, τὸς ὑπὲρ τῆς
 αὐτῶν ἀρετῆς ἡμεῖς, 170 καὶ
 δεόμεθα μὴ ἡμεῖς ἰόντας ἀξίω-
 μάτων μεγάλων καὶ τιμῶν
 ἀποπείσομεθα, ἐν δὲ τῶν μισθῶν
 πηρήσομαι. 171 ἐπὶ δὲ, καὶ γὰρ
 ἔτι ἀρμόδιον λέγειν, ἰκετεύομαι,
 " μὴ ποιήσομαι τὰ ἡμέτερα, 203
 ὑμῖν αὐτοῖς δευρίκηται. πολλὸν
 32 μόνον " ἢ ἐπὶ τῶν γυναικῶν, 204
 172 " ἀλλ' ὑπὲρ ἐστὶ καὶ τὸ, 205
 ὅτι ἐτέρως ἔτερον ἢ τύχη ταχυμῶν,
 173 καὶ ποτὲ μικρῶν μερῶν
 ἀποπείσομαι. 174 καὶ οἱ κερ-
 τερὸι δὲ ἀδελφῶν σωτηρίας ἔπι-
 ρον. 175 δοκέω δὲ σὺ δὴλον, ὡς
 μὴ ἐνδεδότερον εἶπω, ὅτι ἐφ' ἐν
 ἀνδρῶν, ἐ πόλις, ἀλλὰ πολλὰ ἄθρονα
 εἰδη ποτὲ ὡς ἀφελήσονται, ἐν
 πολεμικαῖς, 176 καὶ ἐν ταῖς τε-
 χνῶν ἰσχυρῶν, μηδὲ ἡμεῖς ἀποπεί-
 λησεται ὡς ἐφ' ἀφελήσονται ἰσχυρῶν,
 ὡς ἐν ὑμῖν μαρτυρεῖται κείτω. 177
 ἢ ἀφελήσονται ἰσχυρῶν, ἐν τῶν ἰσχυρῶν

num redii ad nuptias : 163 quo
 & artis, & generis nostri suc-
 cessores producerem. 164 Et quæ
 quidem à civitate, ' à progenito-
 ribus, à patre, & à me, vobis
 obtigerunt, hæc sunt. 165 Dicitum
 est autem & quæ vos à vobis ob-
 lata tulimus. 166 Arbitror autem
 multos è vobis admirari, quæ de
 causa hæc à me ex tam longin-
 quo principio repetita sunt. 167
 Quo igitur & vos cognoscatis, &
 mihi ea quæ cupio contingant :
 tempestivum est ut hoc dicam.
 168 Pater meus, ô viri Athenien-
 ses, & ego petimus vos (sic enim
 liberos & amicos loqui ' decet, 190
 quo id quod petunt ab amicis li-
 beris consequantur) contra pa-
 triam nostram hostilia arma ne
 sumatis. 169. Si vero oportet,
 quemadmodum fortassis oportet
 eos, qui sua ipsorum causa pro-
 gressi sunt, 170 etiam rogamus,
 ut ne nos, qui ejulmodi & tam
 magna beneficia in vos priores
 contulimus, servorum loco ha-
 beat. 171 Insuper autem (nam
 & sic dicere conveniet) supplica-
 mus, ut ne nostra faciatis vobis
 ipsis in ' bello captiva, si conti-
 gerit ut multo inferiores supe-
 retis. 172 Verum & hoc confide-
 rate, quod fortuna alias alia cito
 versat : 173 & aliquando magni
 parvis opus habuerunt : 174 &
 fortes per debiles salutem adepti
 sunt. 175 Puto autem clarum esse,
 ut ne clayissimum dicam, quod
 ob unum virum non civitas, sed
 multæ gentes jam quandoque
 utilitatem in rebus bellicis con-
 sequuntur sunt. 176 Et ubi ars, in
 precio est, neque nos contem-
 nere poteritis. Nam neque ita
 viles ac contemnendi sumus,
 quemadmodum in vobis testi-
 monium situm est. 177 Verum ab

initio

40 δὲ χόμειθ' εἶναι, ἄσκληπιός, ἔ
 ἠρακλῆς, ἐπ' ὠφελείῃ ἀνθρώ-
 πων ἐγούοντο. 178 καὶ εὐτύχως δὲ
 ζῆρετῆς τῆς εὐλαΐῃ ἐν θεῶν
 χάρῃ ἔχουσιν πάντες. 179 πό-
 λεις δὲ ἐμὴ καὶ ἐγὼ ὁ λέγων,
 ἐς τοιάυτας ἀνερχόμεθα, ὡς ἀν-
 θρώπων λόγῳ κατέχουσιν. 180
 ὅθεν δὴ καὶ ὑπερῆχλυῶν φα-
 νούμεθα ἀμφοτέροι τούτῃ παρι-
 στάμενοι καὶ ἐπὶ παντὶ καλ-
 λίσται. 181 ἔ γάρ μῦθος τῶν
 πρῶται, ἀλλ' ἔργα. 182 " ἐν 206
 οἷς ἡ Κῶς σὺν τοῖς ἑαυτοῖσιν
 νήσοισιν ἔ πολεοῦσι μεγίστη
 δὲ ἐς συμμάχῳ ἐστίν. 183 ἔ-
 τως δὲ καὶ ἄσκληπιὸς παῖδες,
 45 ἢ τέχνη μένον, ἀλλὰ καὶ
 ὄπλοις ἐπήρκεσαν ἔλλησι. 184
 μαχάων γέ ται " ψυχλὴ κα- 207
 τέτετο ἐν τῇ τρωάδι. ὅτε, ὡς
 οἱ ταῦτα γράφοιτες λέγουσιν,
 ἐξ ἴππου ἐς πόλιν τῶν πελά-
 μος εἰσήλθε. 185 μὴ δὴ μήτε,
 καθόπι ἑμφυλοῖ, μήτε, καθόπι
 ἐξ ἐπαρηγήτων ἐπαρηγήτες γε-
 γνάμεθι ἔλλησιν, ἀδικήσις
 ἡμέας. 186 " ἔ μινύω δὲ, 208
 ἔδὲ τὰ κροσσῶν αὐτῆς, ἔτε
 τὰ περσικὰ λέγων. ὁγότε καὶ
 ἀκησάτε καὶ ἐν χερσὶν μάλ-
 λον τῶν ζῆπως ἐρημῶν ἐστίν.
 187 ἐν θυμῷ δὲ λάθετε καὶ
 541 ἔτως, ἔδεδεγέταις μὴ ὅσον
 ἀδικεῖν. 188 ἡμέας δὲ ὄσπερ
 γάτως, ὡς τὰ ἔργα φησὶ. 189
 πίνες φανείθε, εἰ πατέρων γε-
 γνηάτες, οἷαν οἱ μυθολόγοι εἶ-
 πον, τὸ ἀδικεῖν ἀντὶ τῶν χρη-
 στῶν εἶναι ἀρεστέον; 190 ἔ γάρ
 ἐθέλω πικρότερον λέγειν. 191
 κείνοι γάρ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι,
 ἠρακλείδης μὲν ἔπνον χείρ-
 τας.

initio quidem dei, unde genus
 nostrum esse gloriamur, Æscu-
 lapius & Hercules in hominum
 utilitatem prognati sunt. 178 Et
 hos propter virtutem, quam hic
 exercuerunt, omnes deorum lo-
 co habent. 179 Urbs autem mea,
 & ego qui ad vos verba facio, ad
 tales originem nostram referi-
 mus, quemadmodum sane ho-
 minum traditiones habent. 180
 Unde profecto etiam pro Græ- 205
 cis ambo hac parte, & in omni
 bono, ad ipsos tutandos stetisse
 apparebimus. 181 Non enim fa-
 bula sunt res ad Trojam gestæ,
 sed facta, 182 in quibus Cos cum
 infulis suis non minima, sed ma-
 xima ad ferendum auxilium exi-
 stit. 183 Sic vero etiam Æsculapii
 filii, non arte solum, sed etiam
 armis, Græcis auxilium tulerunt.
 184 Machaon equidem ani-
 ma in Troade deposuit, quando,
 velut scriptores de his proden- 210
 tes dicunt, ex equo in Priami
 urbem venit. 185 Proinde neque
 eo quod contribules, neque eo
 quod ex auxiliatorum numero,
 auxiliares etiam ipsi Græcis fu-
 mus, nos injuria adfeceritis. 186
 Non in longum extendam ser-
 monem, res Crisæorum, aut
 Persicas iterum repetendo, quan-
 do & ipsas audivistis, & in ma-
 nibus magis sunt, quam ea quæ
 paulo ante relata sunt. 187 Quin
 & sic cogitate, minime pium esse
 benefactores injuria adficere. 215
 188 Nos autem benefactores esse,
 facta ipsa clamant. 189 Ex quibus
 patribus prognati esse videbimi-
 ni (quemadmodum fabulatores
 dixerunt) si injuria adficere,
 quam benigni esse malueritis?
 190 Neque enim amarulentius
 quicquam dicere volo. 191 Illi
 enim, ὁ viri Atheniensium, He-
 raclidis

τας. ἑτέροις δὲ πολλοῖς εὐεργηθέντες ἐπήκεσαν. ¹⁹² ἰσολείποι δ' αὖ με ἢ ἡμέρη μακροῦ λέγοντα, εἰ διεξιόμι, οὐχόσοις οὐχόσα ἀπώτηκεν ἀγαθῶν. ¹⁹³ εἰ δὲν ' εὐ χρεῖν ὑμῖν ἐχέρονόσι. ¹⁹³ ἀειδέψατε ἵ ἑαυτέσ. καὶ μηδὲ ἐμεῦ εἰπόντων, γινώτε οὐχόσα πηόσετε. ¹⁹⁴ κακὸν ἐξέστη, ὡ αὐδρες ἀθηναῖοι. ¹⁹⁵ εἰ γὰρ ἐπίστα) τὴ ἑαυτῆς μέτρω παμειύεσθαι, ἀλλὰ δὴ ἡτας καὶ πόλιασ καὶ ἔθνεα ἐλυμύνατε. ¹⁹⁶ εἰς ἑτέρας δὲ, οἷον εἰς κἀποπτερον, βλέψαῖτες ἴδετε αὐτοῖ, ἀποιέστε. καὶ ἐγὼ ἀληθεῖα λέγω. ¹⁹⁷ εἰ νέων δὲ νόμων, ὅσ ἡσ δὴ τυχή πεποισῶσ μὴ καὶ εἰς τὰ δναπετέα βλέπε, ¹⁹⁸ ἐχ ὑμέτερον. πολλὰ γάρ καὶ ἄλλε δάμωντων πεπειρησθε. ¹⁹⁹ εἰ δὲν ὑμέας ' ἀδικέομεν. εἰ δὲ καὶ ἀδικέομεν, μὴ ὅπλοισ, ἀλλὰ λόγω κερῶμεν. ²⁰⁰ πυραυτέομα δὲ ὑμέας καὶ τῆτο, μὴ ποιῆσαι χεῖραν ἑτέροις ὀφλήσαι, ἐπικηρῶσιν ἡμῖν. ²⁰¹ ἐπικηρῶσιν γάρ, ὡ ὀρθῶσ ποιέωσιν, οἷτε ἐν τῆσ θεσσαλῆσ, ἄργων, λακεδαμόνων, μακεδονῆσ βασιλέωσ, εἰκ ἑτεροι ἡρακλεῖδα, ἢ ἡρακλεῖδων συγγενῆσ οἰκέσιν. ²⁰² κρεῖσοσ ἀτερ βίησ τὴ δίκαια ποιέω, καὶ βιασθέντασ. ²⁰³ ὅσα εἶπον δὲ ἐπανόσασιν. ²⁰⁴ τῆτο δὲ φανερόν ποιέω, ὅτι πολλοῖσ μελόμεθα, ἢ μελησόμεθα. εἰ ²⁰⁵ μὴ ' πανταχῶθεν οἰχεται τὸ χρεῖσ ἀνθρώπωσ ἐπ εἶκα. ²⁰⁵ ἐγὼ μὲν ἔν μικρῆ γάρ μοι δυνάμεισ λόγω, ἀτε πρὸσ ἐτέρων ἐπιμέλωμαι ἡμερομύθωσ ἐναυτῆσ

raclidis quidem gratias rependerunt : Aliis autem multis, beneficio adfecti, vicissim auxiliati sunt. ¹⁹² Deficiat ' profecto me dies longius narrantem, si recensere velim quot hominibus quanta bona obvenerint, qui nihil de vobis bene meriti fuerunt. ¹⁹³ Circumspicite vos ipsos, & me nullo dicente, considerate qualia perpetretis. ¹⁹⁴ Mala res est potestas, ὁ viri Athenienses. ¹⁹⁵ Non enim quæ sua sunt, mensura disponere novit. Sed & urbes quasdam & gentes jam perdidit. ¹⁹⁶ Si vero ad alios velut in speculum respexeritis, videritis ipsi quæ facitis, & ego vera dico. ¹⁹⁷ Quin & lex nova est : Quicumque felici rerum successu confusus, non etiam ad rerum difficultates respicit : ¹⁹⁸ Non est hoc vestrum viri Athenienses, Multum enim etiam sic deum tentaretis. ¹⁹⁹ Nullam vobis injuriam intulimus. Si vero etiam intulimus : non armis, sed verbis judicemur. ²⁰⁰ Deprecamur autem vos etiam hoc, ut ne faciatis nos aliis gratiam debere, qui nobis auxilium ferent. ²⁰¹ Auxilium enim nobis ferent, si recte fecerint, & qui intra Thessaliam, Argos, Lacedæmonia, Macedoniam, sunt reges, & sicubi alii Heraclidæ, aut Heraclidarum cognati habitant. ²⁰² Præstat contra violentiam, quam vi coactos facere quæ justa sunt. ²⁰³ Non dico de insolenti adversum vos rebellionem : ²⁰⁴ verum hoc vobis manifestum facio, quod multi nostri curam gerunt, aut certe curam habebunt, nisi undiquaque de terra periit, benignos adhuc esse homines. ²⁰⁵ Ego quidem igitur (exiguæ enim mihi

ταῦτα καὶ παύσω. ²⁰⁶ ἀξιῶ
 δὲ πρὸς ξένους ἡμετέρους, καὶ
 τὸς ἡμῖν συμβέβηκας ἐπιστομέ-
 νους εἶναι, καὶ θεῶν καὶ ἡρώων
 ἕνεκα. ²⁰⁷ καὶ χρημάτων, αἳ
 ἀνθρώποις παρ' ἀνθρώπων γί-
 νονται, ²⁰⁸ ἔχθρας μὲν εἰς-
 γίνῃ τὰς ἡμῶν εἰς ἡμέας, εἰς
 δὲ φίλα πρὸς ἀλλήλους. ²⁰⁹ εἰ
 γὰρ μὴ ἐν τῇ ἡμετέρῃ πόλει
 τετέων ἐπιτουζόμεθα, ὅσπερ
²¹⁰ οἱ δ' ὄκτα ἑλθόντες, ἂν ἰκέι-
 ρομῳ, ἐγκυρήσομεν.

mihī sunt ad dicendum vires,
 utpote qui aliarum rerum studio
 sim addictus) hic desinam. ²⁰⁶
 Rogo autem vos per hospites
 nostros, & per eos qui nobis
 consiliarii esse consueverunt, &
 per deos, & Heroas, ²⁰⁷ ac gra-
 tias, quæ hominibus ab homini-
 bus contingunt, ²⁰⁸ ut inimici-
 tias quidem vestras adversum
 nos 'deponatis: ad amicitiam: ²⁰⁹
 vero vos convertatis. ²⁰⁹ Si enim
 non in vestra civitate hæc con-
 sequemur: haud scio quo pro-
 gressi, eorum, quæ cupimus
 compotes fiamus.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

HIPPOCRATIS

ΓΕΝΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΣ,

GENVS & VITA,

καὶ Σωρανόων.

secundum Soranum.

Basil. græc.

Foesius sect. VI II. 32. 1297.

Basil. lat.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ¹
 γένος μὲν Ἰωκῶτος, υἱὸς
 Ηρακλείδου καὶ Φαι-
 ναρέτιος, εἰς Ηρακλεία
 καὶ Ἀσκληπιῶν τὸ γένος ἀνα-
 φέρων. ² " ἄφ' ἧ μὲν εἰκοστῆς. ἄφ' ²
 ἧ δὲ εἰσακατῆ δέκατος. ³ μνη-
 μονεύει δὲ τῆς γενεολογίας αὐ-
 τοῦ Ερατοσθένους, καὶ Φερεκύδου,
 καὶ Ἀπολλοδώρου, καὶ Ἀρί-
 ᾶ περσεύου. ⁴ μαθητὴς δὲ γέγονεν
 " Ηρακλείδου τῷ ἰδίῳ πα- ³
 τέρει. εἶπε Ἡροδίκου. ⁵ καὶ δὲ
 πικας καὶ Γοργίου τῷ Λεοντίῳ ῥή-
 πορ. φιλοσόφου δὲ Δημόκρι-
 τοῦ Ἀδδηρίτου. ⁶ καὶ δὲ τὸς πε-
 λοποννησιακὰς ἡκμασε γένους. ⁷
 γλυνητῆς, ὡς φησὶν Ἰσόμενος ἐν
 τῷ ἑσφῶτι καὶ τῆς Ἰπποκράτους
 αἰρέσεως.

HIPPOCRATES
 genere Couis fuit, He-
 raclidæ & Praxitheæ
 filiæ Phenaretis filius.
² Ad Herculem au-
 tem & Æsculapium originem
 generis sui referebat, ³ ab altero-
 que se vigesimum, ab altero de-
 cimumnonum se numerabat. ⁴
 Ejus autem genealogiæ Erato-
 sthenes mentionem facit, & Phe-
 recydes, & Apollodorus, Arius
 item Tarsensis. ⁵ Cæterum pa-
 rentis sui Heraclidæ discipulus
 fuit, deinde Herodici, ⁶ & ut
 quidam tradunt, Gorgiam Leonti-
 num rhetorem audivit, & De-
 mocritum philosophum Abde-
 riten. ⁷ floruit temporibus Pello-
 ponnesciacis, ⁸ natus (velut Istoma-
 chus in primo de Hippocra-
 tis

αἰρέσεως, καὶ τὸ παρῶτον ἔτ'
 τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀλυμπιάδου. 9
 ὡς δὲ Σωραῖος ὁ Κῶν ἐρδυνή-
 σαις πύ εἰ Κῶ γραμματεῖ φυλα-
 κεία παρῶν ἦσι, μοναρχεῖν τ'
 Ἀβριάδα ἢ μὲν ἀγριανῆ ἔκη 4
 καὶ εἰκοστῆ. 10 παρ' ὁ καὶ εἰνα-
 γίζην εἰ αὐτῆ μέχρι νῦν Ἰππο-
 κράτῃ φησὶ τὴν κάκω. 11 σωμα-
 σκητεῖς δὲ εἰ τῆ ἰατρικῆ καὶ
 τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι, τῶν
 γονέων αὐτῆ τελευτήσαντων, με-
 τέστη τῆς ἰδίας πατρειδος. 12 ὡς
 μὲν κρηθῶς Ἀνδρέας φησὶν εἰ
 τῷ πατρὶ τῆς ἰατρικῆς γυνεαλο-
 γίας, Ἀφ' ὅ ἐμπησται τὸ εἰ κνί-
 δω γραμματεῖ φυλακείων. 13 ἄλ-
 λοι δὲ φασὶν, ὅτι παρῶν τῆ πύ
 καὶ τὸ πῶς ἀποτελέμα θεά-
 σαιται, ἢ καὶ συζητησάμεναι 5
 πικριώτερον. 14 ὡς δὲ Σωρα-
 νὸς ὁ Κῶν ἰσχυρεῖ, ὄντ' αὐτῶ
 παρῶν κελύων τῶν ἱεροσολῶν
 γλῶσσικῶν.

II. Τῶν δὲ σύμπασαν ἐλλά-
 δα θεραπείων ἐθωμάθη. 2
 ὡς τε καὶ ὑπὸ Περδικῆ τῆ Μα-
 κεδόνων βασιλείας φησὶν ἐ νομι-
 ούντ' ὡς ἀκκληθέντα δημοσία
 παρῶν αὐτὸν ἐλθεῖν 3 μετ' Εὐρυ-
 φάντ' ὅς καὶ ἡλικίαν παρῶ-
 βύπερ τῶ αὐτῆ. 4 καὶ ση-
 μιώσασθαι ψυχῆς εἶναι τὸ πύ-
 ρου. 5 ἦρα γὰρ μετ' αὐτὸν τῆ
 πατρὸς ἀλεξάνδρου γένετον φί-
 λαις τῆς παλαιῶν αὐτῆ, 6
 παρῶν τῶ δηλώσαντα τὸ γονός,
 ἢ ἐπὶ δὴ παρεφύλαξεν τούτης 6
 βλεπομένης πανιελῶς ἐκείνων
 τρέπεσθαι, 7 λύσαι μὲν τῶ νό-
 σον, ἀνακλήσασθαι δὲ τὸν βα-
 σιλέα. 8 παρεκλήθη δὲ ὑπὸ τῶν
 ὠδηρατῶν παρῶν αὐτῆς ἀπελ-
 θεῖν,

tis secta tradit) primo octogesi-
 mæ Olympiadis anno. 9 Sora-
 nus vero Coos, qui Coorum
 bibliothecas perscrutatus est, ad-
 dit, sub Abriadæ monarchia,
 Agriani mensis septima & vice-
 sima die, 10 in qua etiam usque
 in hunc diem Coos Hippocrati
 omnia sacra facere tradit. 11 Por-
 ro quum in arte medica totoque
 disciplinarum orbe exercitatissi-
 mus esset, functis vita parenti-
 bus, ex patria discessit, 12 ut qui-
 dem maligne de eo Andreas in
 eo, quem de Medicinæ origine
 scripsit libro, prodit, propterea
 quod publicam Cnidiorum bi-
 bliothecam igne concremasset.

13 Alii autem eo proposito eum
 patriam reliquisse dicunt, ut rei
 medicæ effectus & successum per
 multos locos cognosceret, & in
 his variis modis exercitaretur.

14 Quemadmodum vero Sora-
 nus Coos narrat, Somnus deus
 eum per somnium admonuit,
 quo se ad Thessalorum regio-
 nem inhabitandam conferret.

II. Cæterum per omnem
 Græciam Medicinæ gloria om-
 nibus admirationi fuit, 2 adeo ut
 etiam à Perdicca Macedonum
 rege, qui tabe laborare putaba-
 tur, vocatus publice sit, ad ip-
 sumque 3 una cum Euryphonte,
 qui ipso ætate major erat, per-
 venit, 4 animique hunc regis
 affectum esse certis signis depre-
 hendit. 5 Post mortem enim
 Alexandri parentis unam ex
 pellicum ejus numero Phylam
 nomine Perdiccas deperibat, 6
 ad quam quum rem ipsam Hip-
 pocrates detulisset, postea ex il-
 lius conspectu omnino illum
 mutari observavit, 7 atque ita
 morbo depulso regem conserva-
 vit. 8 Vocatus est & Abderam,
 quo

ζῆιν, καὶ Δημόκριτον μὲν, ὡς ἐν
 μανία ἑραπίουσα, ῥύσασθαι
 εἰς λοιμῶν τὴν πόλιν ὄλλω 9 ἀλ-
 λὰ καὶ εἰς τὴν ἰκχυραίων " καὶ 7
 παγίων βαρβάρων γὰρ λοιμῶν
 καὶ σκῆψασι, καὶ δεομένων
 τῶν ἐκείναι βασιλείων πρὸς αὐτὰς
 ἐλθεῖν, ὡρῶν τῶν πρέσβων,
 πῶς αὐτοὶ ἐκείναι πολλὰ τῶν πλο-
 μοῦτων μάτῶν, ἐκείνης μὲν
 ἀποκρίθεις ἀπέπεμψε. 10 συλ-
 λογοσάμενον εἰς τὴν νόσον ἐπὶ
 τῶν ἀπικνῶν ἤξειν, ἀρῶν τὸ
 ἡρησάμενον, καὶ τῶν πόλεων
 καὶ τῶν μαθητῶν ἐπιμελήθη. 11
 ποσῶτον εἰς φιλέκλῳ ἰατρῆξεν,
 ὥστε τῆς δόξης αὐτῆς μέχρι περ-
 σῶν " Διόπυσε ἡρομόρης, καὶ 8
 Διότῆτο " καὶ τῆς ἀρῆξέρεξ 9
 Διό Ιστανίδου τῆς Ἐκκασοπῆαν
 ἰατρῆξ ἐπὶ μεγάλας δωρεῆς
 δεομένης πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, Διό
 τὸ σέμνον καὶ ἀφιλάερον καὶ
 φιλαμῆον ἰσχυροσάμενον. ὡς καὶ
 τῆτο Διό τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπισ-
 λῆς " δηλῶται. 12 " ἑρῶσασθαι 11
 εἰς τὴν αὐτῆ πατρίδα πολε-
 μεῖσθαι μέλλουσαν ἀπὸ ἀθλωνῶν,
 ἑσασθῶν δεινῆς ἐπιπονησῶν.
 13 διὸ καὶ λαμπερῶν ἔτυχε ἡμῶν
 ὡρῶν κῶοις. 14 ἀλλὰ καὶ ἑσ-
 σαλοῖς καὶ ἄρῆοις καὶ ἀθλωνῶοις,
 οἱ ἄνθρωποι καὶ δούτερον αὐτὸν ἀφ'
 ἑσασθῶν δημοσία τοῖς ἐλδ-
 σινῶοις ἐμύησαν, 15 καὶ πολιτικῶν
 ἔραψαν, 16 καὶ τῶν ἐν περ-
 τῶν εἰσὶ τῶν ἑδῶσιν εἰς ἐκείνας.
 17 ἀφῶσῶν εἰς τῶν ἐπιπονησῶν
 ἐδιδάσκῶν τῶν τέχνῶν καὶ ἑσασ-
 θῶν ὄρκου.

III. " Ἐτελεύτησε ὡρῶν Λα- 12
 ρισσῶοις, 2 ὅτε καὶ Δημόκριτος
 φερέται τελευτήσῶν. 3 καὶ οἱ μὲν
 ὄρκου-

quo præfens ipse Democritum
 ab insania liberaret, atque eo sa-
 nato à tota urbe pestem depelle-
 ret. 9 Quin & in Illyricum plu-
 rimasque barbaras terras peste
 ingruente, & illarum gentium
 regibus ipsum ad se vocantibus,
 quum à legatis ipsorum, qui ven-
 ti in illis regionibus vigerent,
 didicisset, ipsos re infecta dimi-
 sit. 10 At vero quum prudenti
 ratiocinatione pestem in Atti-
 cam grassaturam prævidisset,
 futurum id prædixit, & tum ci-
 vitatum tum discipulorum cu-
 ram gessit, 11 intantumque Græ-
 ciæ amator fuit, ut, quum ipsius
 nominis celebritas usque ad Per-
 sas divulgaretur, atque ea gratia
 ab Artaxerxe per Histanidem
 Helleponti præfectum magnis
 muneribus & precibus, ut ad ip-
 sum veniret, invitaretur, ob hon-
 nestatem argentique contem-
 ptum, ac Græciæ amorem, regi
 id denegarit, quemadmodum &
 hoc ex epistola ejus ad illum
 manifeste ostenditur. 12 Pro-
 priam porro patriam liberavit,
 quum Athenienses ei bellum il-
 laturi essent, Thessalis ad auxi-
 lium ferendum rogatis. 13 Qua-
 propter splendoros honores apud
 Coos consequutus est: 14 imo
 & apud Thessalos Argivosque &
 Athenienses, qui eum Eleusiniis
 facris secundum ab Hercule pu-
 blice initiarunt, & 15 civem
 conscripserunt, 16 atque in Pry-
 taneo alimenta tum ipsi tum
 posteris ejus dederunt. 17 Libe-
 raliter autem & minime invi-
 diose studiosos artem edocuit,
 decenti jurejurando prius ad-
 strictos.

III. Vita functus est apud
 Larissas, 2 quando & Demo-
 critus obiisse traditur, 3 atque
 alii

ἐνενήκοντα ἑτῶν, οἱ δὲ πέ-
 φασι, ἄλλοι ρσ'. πνὲς ρθ'.
 4 " τέταρτον δὲ μεταξὺ Γυρ-
 τῶν καὶ Λαρίσσης. καὶ
 δεικνύται ἄχει δέντρο τὸ
 μνήμα. 5 ἐν ᾧ μέγισ-
 τὸν ποτὶς " σμῆνος ὡς ἐργα-
 ζόμενον μέλι. 6 ἀφ' ἧ τὰ
 ἀφθῶντα παιδεία χεῖροσιν
 ὡφρὰ τῷ τέρψι φαιδρίας
 ἀπληκτῶν αἰ πύδαμ. 7 ἐν
 δὲ ταῖς ποταμῶν ἐκόντιν
 ἐσκεπασμένον τὴν κεφα-
 λὴν αὐτῆ γράφεται, 8
 ὡς μὲν ἴνες λέγουσι,
 ἐν πύλῳ ὡφρῶσθην ὄμι-
 νείας, κατὰ τὸ ὄνομα οὗ. 8
 ἄλλοι δὲ τῷ ἱματίῳ. 9 καὶ
 τέτων οἱ μὲν " δι' ὄψε-
 πείῳ, ἐπὶ φαλακρὸς ὡς.
 10 οἱ δὲ ἀφ' τὸ ἀδεν-
 νὲς τῆς κεφαλῆς. 11 " οἱ
 δὲ δὴ ἔμφρασιν τῷ δέν-
 τῷ τῷ ἡγεμονικῷ χεῖροσιν
 φρεσίν. 12 οἱ δὲ τῷ φι-
 λαποδήμῳ τεκμήριον. 13
 οἱ δὲ τῆς ἐν ταῖς συγ-
 γράμμασιν ἀσφαλείας. 14
 οἱ δὲ ὡς ὡφρῶσθην τῷ
 δέν " καὶ τῷ ὄμιανθιν φυ-
 λάσσοσθαι τὰ βλάπτοντα. 15
 " πνὲς ἧ, ὅτι χεῖροσιν ὡς τὸ
 τῶν χρεῶν ἀφθῶσθην
 συμπεριλαμβάνων τὸ ἔιμα-
 τὸς ὡφρῶσθην ἐπετὶ τῆ
 κεφαλῆ.

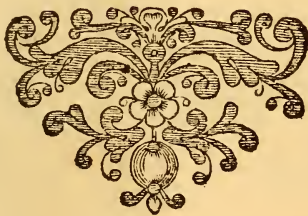
14. Περὶ δὲ τῶν συγγραμ-
 μάτων αὐτῆ πολλὴ γέγενε
 ἀμφωνία, ἄλλων ἄλλα δε-
 ξασίντων. 2 ὅθεν ὅσον ὄ-
 μαρες τὸ ὡφρῶσθην ἀπο-
 φλώσθαι, ἀφ' τὸ πολ-
 λὰς ἀπίας " ἐπισκοπεῖν τῆ
 χεῖροσιν.

alii quidem nonagesimo ætatis
 suæ anno, alii octogesimo quin-
 to, alii centesimo quarto, qui-
 dam vero centesimo nono, de-
 cessisse tradunt. 4 Sepultus au-
 tem est inter Gyrtonem & La-
 rissam, ubi usque in hunc diem
 monumentum ejus cernitur, 5 in
 quo sane ad multum tempus
 examen apum mellificantium erat,
 6 quo melle ad infantium oris
 ulcuscula juxta tumulum illito,
 nutrices ea facile persanabant. 7
 Porro in multis imaginibus ve-
 lato capite pingitur, 8 ut quidam
 ajunt pileo, quod nobilitatis si-
 gnum est: nam hoc modo etiam
 Vlysses Pileatus cernitur: 8 Alii
 autem pallio velatum dicunt. 9 at-
 que ex his aliqui decoris gratia
 id fieri asserunt, quandoquidem
 calvus erat: 10 aliqui vero ob ca-
 pitis imbecillitatem id fieri per-
 hibent, 11 aliqui autem significan-
 ter id ab eo factum volunt, ni-
 mirum, quod principem rationalis
 animæ sedem probe munitam &
 contactam esse oporteat. 12 Alii
 signum peregrinationes amantis
 esse ferunt: 13 alii vero rursus
 obscuritatem scriptorum ipsius
 per hoc significari contendunt. 14
 Alii postremum in testificationem
 id fieri volunt, quod etiam sani-
 tatis tempore ea, quæ lædere pos-
 sunt, cavere debeamus. 15 Quan-
 quam quidam asserunt, quod in
 administratione rerum gerenda-
 rum, ne quid à circumfusio pallio
 manus ipsius impedirentur, idip-
 sum complicatum in caput rejicere
 consueverit.

14. Cæterum de scriptis ip-
 sius multa dissensio est. quare fit,
 ut quum alia alii opinentur, 2
 non facile fit de ipsis certum
 quid pronunciare, ob multas
 præsertim causas, quæ judicii
 certi-

κρίσις. ³ ἄριστον τὴν ἐπωνυμίαν.
⁴ δεινότερον τὸ δυνάσασθαι τὸν χαρα-
κτῆρα τῆς φρεσέως ἢ τὴν ἡλικίαν. ⁵ 20
τρίτον δὲ τὸ ἕνα καὶ τὴν αὐτὴν,
ποτὲ μὲν ῥωμαλεότερον, ἄλλοτε
ἀσθενέστερον διὰ τὴν ἡλικίαν ἢ συ- ²¹
γχαφίην. ἢ ⁶ καὶ ἄλλας δὲ μετὰ ²²
τέτων αἰτίας ἐστὶν εἰπεῖν. ⁷ ἀφι-
λάργυρος δὲ ἢ καὶ τρέποις σεμ- ²³
νός καὶ φιλέλλειν ὑπῆρχεν, ⁸ ὅπ-
τε τὸς ὀμβροθνήεις ἐθεράπευσε συμ-
πίση σπασθῆ, ὡς καὶ λοιμῶν ὅλας
ῥύσασθαι πόλης, καθ' ἅσας εἴρη-
ται. ⁹ ὅθεν καὶ λαμπερῶν ἔτυ-
χε πμῶν, ἢ ἄλλοι κώοις μό-
νον, ἢ ἄλλα καὶ ἄργείοις καὶ ²⁴
ἀθλωμαίοις. ¹⁰ πμῶν δὲ κατέ-
λιπε θανάτων δύο. Θεσσαλὸν καὶ
δρακόντα. ¹¹ καὶ μαθητὰς πμ-
ωληγεῖς. ¹² ἐπιφανεστάτους δὲ τὸς
ἐαυτῶν πμῶν ἢ λέγεται καὶ ἄλλοι- ²⁵
πῶν.

certitudinem obfuscant : ³ velut
est primum quidem cognomen.
⁴ Secundo quod dictionis cha-
racterem possibile sit servare. ⁵
Tertio quod unus & idem modo
robustiore, modo remissiore di-
ctatione per ætatem utatur : ⁶ ne-
que defunt etiam aliæ præter
has causas, si referre libeat. ⁷
Pecuniarum autem penitus con-
temptor fuit, moribusque san-
ctis, ac Græcorum amator. ⁸
quare etiam gentiles suos sum-
ma diligentia curavit, adeo ut à
peste omnes ipsorum civitates
liberavit, quemadmodum supra
dixi. ⁹ Unde & splendoris ho-
nores non apud Coos tantum,
sed & apud Argivos & Athenien-
ses est consequutus. ¹⁰ Filios à
morte reliquit duos, Thessalum
& Draconem, ¹¹ discipulorum
vero magnum numerum. ¹² Cla-
rissimi vero ipsius filii fuisse per-
hibentur.

HIER. HENNINGES Theat. general. to. I. pag. 300. 423. 425.

APOLLO.

Æsculapius.

Machaon..... Hygea. ———

Podalirius. | Panacea. ———

Hippolochus. | Aceſo. ———

Soſtratus I. | Iaso. ———

Dardaus. | Ægle. ———

Cleomitides.

Chryſamis I.

Theodorus I.

Soſtratus II.

Chryſamis II. rex.

Cleomittades.

Theodorus II.

Soſtratus III.

Nebrus.

Gnoſidicus Cous.

· Hippocrates I.

Chryſos

Elaphus.

Hippolochus.

HIPPOCRATES I.

Heraclides Cous.

Hippocrates II. Cous, *ſive*

. Magnus *cognominatus*.

. Theſſalus.

. . Gorgias.

. . Hippocrates III.

. . : Thymbraeus.

. . . Hippocrates v.

. . . Hippocrates VI.

. . . Praxyanax.

. . . Hippocrates VII.

. . Draco II.

. . Draco III.

. . .

. Draco I.

. Hippocrates IV.

. Hippocrates I. . ſua ἀνάγκη & nupta.

. . Polybo.

. . Sofander.

REIN.

REIN. REINNECCIUS Hist. Iuliz, five Syntagm. Heroici ro. 1. qua de Stemmi. p. 64.

Æsculapius. -- Epione, Herculis F.

Machaon --- Anticlia, Dioclis F.

. Nicomachus

. Nicomachus -- Phæstias.

. ***

. Aristoteles Philosophus --- Pythias uxor

. Nicanor. .

. Pythias .

. Erasistratus .

. Nicomachus --- Herpyllis
concupina

Hygea.

Ægle.

Iaso.

Aceso.

Panacea.

Podalyrius, Rex Cariz.

Hippolochus

Sostratus I.

Dardanus.

Crisamis I.

Cleomittades I.

Theodorus I.

Sostratus II.

Crisamis II. Rex.

Cleomittades II.

Theodorus II.

Sostratus III.

Nebrus.

Gnosfidicus.

. Hippocrates I.

. . Heraclides --- Praxithea.

. . Hippocrates II. cognomento Magnus.

. . . Theslalus. Tzetzes VIII. 155.

. . . . Gorgias. apud Suidam.

. . . . Hippocrates III. Suid. Gal. in 1. de Nat. hum. II.

. . . . Draco II. Suidas.

. . . . Draco III. Suidas, Rhoxanis medicus.

. . . . Draco I. Theslalus in Orat. ad Athenienses,

. . . . Hippocrates IV. Suidas

. . . . ***

. . . . Thymbræus

. . . . Hippocrates V. Suidas

. . . . Hippocrates VI.

. . . . ***

. . . . Praxyanax.

. . . . Hippocrates VII.

. . . . *** Critodemus. Arrianus in 6.

. . Sofander

. . Xenophon, Asclepiadarum ultimus.

. . Æneus. N. Filia ἀνάγνωσις Polybus.

. . Podalirius.

Chrysis.

Elaphus.

Hippolochus,

J O A. T Z E T Z E S

Histor. vii. Chiliad. clv. 945.

ΟΥΤΟΣ ὁ κῶ⊕ ἰατρός, ὁ
 μέγας Ἴπποκράτης,
 Πατὴρ μὲν ἑὸν Ἡρακλῆδῶν, μη-
 τρὸς δὲ Φαιαρίτης,
 Τετῶν ἐπιτελευτήτων⊕ Ἀσκλη-
 πιδῶν σπερματῶν.
 Μιτῶν γὰρ Τροίας ἄλωσιν, ἐν τῇ πε-
 ραίᾳ Ρόδου,
 Ο Ποδοαλείρι⊕ υἱὸς Ἀσκληπιῶ
 ἰωάρχων,
 Ἴππολοχὸν ἐγέννησεν· ἔσώσρα⊕
 ἐξέφυ.
 Οὗ Δάρδαν⊕· ἔκ Κλείστου, ἔπερ
 Κλειμουτῆδης,
 Οὗ περ υἱὸς Θεόδωρ⊕· ἔσῳ Σώσρα-
 τ⊕ ἀλλ⊕·
 Οὗ περ Σωσράτου Κλείστου ὁ δῶ-
 τερ⊕ ἐξέφυ.
 Κρισάμιδ⊕, Θεόδωρ⊕ δῶτε-
 ρ⊕ πύλιν ἐφυ.
 Ἐκ Θεόδωρου τέτῳ, ὁ Σώσρα⊕
 ὁ τρίτ⊕.
 Οὗ Νέβρ⊕· ἔκ Γνωσίδικ⊕· ἐξ
 ἔπερ Ἴπποκράτης·
 Τῶν πατρῶν Ἴπποκράτης ἢ υἱὸς τῶ
 Γνωσίδικου
 Πῶς· ἑὸν Ἡρακλῆδῶν· ἔπερ καὶ
 Φαιαρίτης
 Ὁ μέγας, ὁ καὶ δῶτερ⊕, γέγενεν
 Ἴπποκράτης.
 Ὁν ὁ πατὴρ Ἡρακλῆδῶν τὰ ἰα-
 τρῶν διδάσκει.
 Ὁ ἐκ τῆ Σηλυβρίας τε Ἡρόδικ⊕
 σὺν τέτῳ.
 Γοργίας Λεοντίν⊕ ἐλὲ πλὴν τέχνῳ
 τῶν ῥητόρων.
 Φιλοσοφίᾳ μὲν αὐτῶν Δημόκρι-
 τ⊕ ἐκείν⊕.
 Ἐν κῶ βιβλιοφύλαξ ἐλὲ δῆχθεις ὁ
 Ἴπποκράτης,

PAVLVS LACISIVS,

Veronenfis, interpres.

I S T E C O U S M E D I C U S, m a g n u s
 Hippocrates,
 Patre quidem erat Heraclida,
 matre autem Phanareta,
 Existens septimus decimus, ex
 Aesculapii progenie.
 Post enim Troja captionem, in
 trajectione Rhodi,
 Podalirius filius Aesculapii exi-
 stens,
 Hippolochum genuit, ex quo So-
 stratus natus est,
 Ex quo Dardanus, ex quo Crisa-
 mis, ex quo Clemyttades,
 Cujus filius Theodorus, ex hoc
 autem Sostratus alius,
 Ex quo Sostrato Crisamis secun-
 dus natus est.
 Crisamide Theodorus secundus
 rursus natus est.
 Ex Theodoro hoc autem Sostratus
 tertius,
 Ex quo Nebrus, ex quo Gnosidi-
 cus, ex quo Hippocrates.
 Primi Hippocratis autem, filii
 Gnosidici,
 Filius erat Heraclidas : ex quo, ἔσ
 Phanareta,
 Ille magnus, qui ἔσ secundus,
 fuit Hippocrates.
 Quem pater Heraclidas, qua me-
 dicorum sunt, docet :
 Quique ex Selybria Herodicus,
 cum hoc.
 Gorgias Leontinus vero artem
 rhetorum,
 Philosophiam post ipsos Democri-
 tus ille.
 In Coa autem librorum custos de-
 signatus Hippocrates,

Τὰ παλαιὰ τῶν ἰατρῶν ἐπέφησε
βιβλία,

Καὶ τὸ βιβλιοφυλάκιον. δι' ὃ φυ-
γῶν ἐκείθεν

Ἐν Ἡδωνοῖς διέτριβεν, Ἐλλάδι
Θεσσαλία,

Τῷ Ἀρξάξει ἐρέθη σύγχρονος ἰατρῶ-
νων καὶ Περδικκαί.

Ἴδιοι δ' Ἰπποκράτης ὁ Θεσσα-
λὸς καὶ Δράκων.

Οὓς καὶ τὸν Πραξαγόραν ἢ τὸν κῶον
καὶ ἑτέρας

Ἰατρικὴν ἐδίδαξεν. ἔγραψε ἢ βι-
βλία

Τρία τε ἑπενήκοντα. εἴτα καὶ πε-
λοποῦσι δέ

Ἐτῶν ἰατρῶνων ἐκείθεν ὁμοῦ τε καὶ
ποσάραν.

Θανάτων ἐπέφη μίσην δὲ Λαέρσιος
καὶ Γυρζῶν.

Ἐπὶ τὰς Ἰπποκράτους ἢ γίνω-
σκε πεφυκέναι.

Τὸν Γνωσιδικὸν πατρὸς τὸν μὲν, Ἡρα-
κλῆδ' αὖ δεύτερον,

Τὸν Θεσσαλῶν, τὸν Δράκωνος, δύο
ἕως Θυμωραίας.

Καὶ τὸ δ' Πραξιανάκτι ἑοδόμην
Ἰπποκράτην.

Ἐπὶ οἱ Ἰπποκράτης μὲν ἔτε-
ος ἔζωγραφείτω,

Σκίπων αὐτῷ τῷ κεφαλῷ αὐτῷ
τῷ ἱματίῳ.

Τέσσαρας τὰς ἀπίας δὲ τέτρα φα-
σιν ἰατρῶνων.

Ἡ γὰρ ἀλγῶν τῷ κεφαλῷ, ἢ ὡς τὸ
ἀποδήμων,

Ἡ ὡς δεινὸς δ' λοισμῷ ἔρχανον
ταύτων εἶναι.

Ἡ πῶς ἐν χερσὶν ἢ χερὶ κεφα-
λαὶ κελεύπην.

Τῷτο ἐποίησεν ὁ ἀνὴρ καὶ ἔτε ζωγρα-
φείτω.

*Antiquos medicorum exiisset li-
bros,*

Et librorum armamentarium,
quapropter fugiens illinc

In Hedonis moratus est, Gracia,
Thessalia,

*Artaxerxa contemporaneus exi-
stens, & Perdicca.*

*Filii Hippocratis autem, Thessa-
lus atque Dracon,*

Quos, & Praxagoram Comam,
atque alios,

Medicinam docuit, scripsitque
libros

Tres & quinquaginta. Deinde
moritur autem,

Annorum existens centum simul
atque quatuor.

Mortuus autem sepultus est medio
inter Larissam atq; Gyronem.

Septem Hippocrates autem scito
fuisse:

*Gnosidici primum quidem, Hera-
clida autem secundum,*

Illum Thessali, illum Draconis,
duos filios Thymbrai,

Et illum Praxianactis septimum
Hippocratem.

Septem Hippocrates quidem: iste
autem pingebatur

Contegens suum caput suo cum
vestimento.

*Quatuor autem causas hujus di-
cunt esse:*

Vel enim dolens caput, vel velut
peregrinus,

*Vel tamquam ostendens ratioci-
nationis instrumentum id esse,*

Vel quo modo in chirurgiis oporteat
caput operire,

*Hoc faciebat vir, & sic d' pingi-
tur.*

Κακῶς ἄνεις ἢ λέγεται ἐμπροσθεν
τὸν αὐδρα.

Ἐξ ἐφεσίου Σωρανοῦ τὰ Ἰπποκρά-
τους ἐφών.

Ὁς Ἰπποκράτους ἰατροῦς, Ἡρα-
κλείδου, ὁ καὶ,

Ἐλεγεν, ἐγνωμάτδου τῶν ἰατρῶν
τὰ γένη,

Ἐπ' ἀλλοτρίαις συμφοραῖς ἰδίας
τρυστῶν λύπας.

Male autem quidam dicunt, em-
pyricum virum.

Ex Ephesio Sorano res Hippocratis
exposui.

Qui Hippocrates medicus, Hera-
clidae, Cous,

Subebat (sententiis erudiebat
medicorum genera)

In alienis calamitatibus proprias
vindemiare tristitias.

VI. 2. SVIDAS

Lexico.

ΚΩΣ· ἡ νῆσος, ὅθεν Ἰππο-
κράτους ὁ ἰατρός· ἢ ἕτις καὶ Μερο-
πίς.

STEPHANVS

de Urbibus.

ΚΩΣ, πόλις, καὶ νῆσος. ἔτι
δὲ ἐχρημάπιζον Ἰπποκράτους καὶ
Ἐρασιστράτου ἰατροί. Ἦν δὲ Ἰπ-
ποκράτους τῶν κελεμῶν Νεβρι-
δῶν. Νεβρός γὰρ ἐγγύς ὁ Ἀσκη-
σιπιάδων τῶν Ἀσκληπιάδων, ὃς
ἢ Πυθία ἐμαρτύρησεν· ἔ, Γνωσί-
δικος· Γνωσίδικος, Ἰπποκράτης,
καὶ Αἰνίος, καὶ Ποδαλείριος.
Ἰπποκράτης Ἡρακλείδης· ἔ Ἰπ-
ποκράτης ὁ ἐπιφανέστατος, ὃς ἔταυ-
μασιαις σωτήρις καὶ θελοποιός.

VI. ÆM. PORTVS,

interpretes.

Cos: insula. Unde Hip-
pocrates medicus. ἢ Quæ &
Meropis vocatur.

J.A.VANDER LINDEN,

interpretes.

Cos urbs, & insula. Hinc
vero cognomen Hippocrates
& Erasistratus medici accepe-
runt. Erat autem Hippocrates
ex Nebridis dictis. Nebrusenim
fuit nobilissimus Asclepiada-
rum: cui & Pythia testimo-
nium perhibuit. cujus, Gnosfi-
dicus: Gnosfidici, Hippocra-
tes, & Ænius, & Podalirius.
Hippocratis, Heraclides. cujus,
Hippocrates ille celeberrimus,
qui & admirabiles libros reli-
quit.

ISIDORVS HISPALENSIS,

Geograph. sive Orig. xiv. 5.

Coos insula, adjacens pro-
vinciæ Atticæ, in qua Hip-
pocrates medicus natus: quæ, ut

Varro testis est, arte lanificii
prima in ornamento fœminarum
inclaruit.

SVIDAS

Lexico.

ÆM. PORTUS,

interpretas.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ Κῶ

ιατρὸς, Ἡρακλείδου υἱός. ² ἰατρῶν
 μὲρ πάντων ἐπιφανέστατος. ³ πρε-
 τερατατα γὰρ ἔπειπεν, ⁴ [καὶ]
 ἔπειπεν Ἡρακλείδου πατρὸς, εἰ καὶ ὁμώ-
 νημος ἦν, ⁵ ἀλλ' τὸ ἀξίωμα ἐφ' ἧς
 τῆς βιωφελεστάτης ἰατρικῆς γένε-
 θαι. ⁶ ἀπὸ γὰρ οὗ καὶ Χρῦσι τὸ νο-
 μα, ⁷ καὶ Ἐλάφου ἔκρινεν πα-
 τὴρ, ἰατρῶν καὶ αὐτῶν. ⁸ ἔτι
 μαθητῆς γέγονε, τὸ μὲρ πρῶτον
 πατρὸς. ⁹ μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρο-
 δίκου τῆς Σηλυβριανῆς, ¹⁰ καὶ Γορ-
 γίου ῥήτορος, καὶ Φιλοσόφου. ¹¹ ὡς
 δὲ ἴνες, Δημοκρίτου ἔπειπεν Ἄσθη-
 τας ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτὸν νέον περ-
 ρύτη. ¹² ὡς δὲ ἴνες, καὶ Προδίκου.
¹³ διέτριψε δὲ ἐν Μακεδονίᾳ,
 Φίλωνος σφόδρα τῷ βασιλεῖ Περ-
 δίκου. ¹⁴ Παύδατος δὲ χρόνῳ δυο,
 Θεσσαλὸν καὶ Δρακόντα, ¹⁵ κα-
 τέστρεψε τὸ βίον, ἐν αὐτῶν χρόνῳ
 δὲ καὶ ῥ', ¹⁶ καὶ τεταπτα ἐν Λα-
 ρίσῃ τῆς Θεσσαλίας. ¹⁷ ἐν δὲ
 ταῖς ἐκείνου ἰστορίαις τὸ ἰμάριον
 ἐπὶ τῷ κεφαλῷ ἀναβόλη μῦθος,
 καὶ σκεπόμενος. ¹⁸ ἢ, ὅτι τῷ
 ἔθῳ αὐτῷ, ¹⁹ ἢ ἀλλ' τὸ φιλα-
 πόδημον, ²⁰ ἢ τὸ ἰδίον ἐν ταῖς χί-
 ρουρίαις. ²¹ ἔτι ἔγραψε πολλὰ,
 καὶ πᾶσιν ἐξήνεγκεν ἀδάμην. ²²
 ὡς καὶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα,
 τὸν καλέμενον Ἀρταξέρξην, γρά-
 ψαι πρὸς Ἰστανίαν, τῆς ἑκείνου σο-
 φίας δέομενον. ²³ Βασιλέως βα-
 σιλέων, καὶ τῶν λοιπῶν. ²⁴ Αἱ μὲν
 εἰς γραφεῖσιν πικρῶν Ἰπποκράτους
 βίβλοι πᾶσι τοῖς μετερχομένοις
 τῷ ἰητρικῷ ἐπισήμῳ ἐκδηλοῖ.
²⁵ καὶ ἔτι αὐτὸς καὶ ἑσπέρου

HIPPOCRATES Cœus,
 medicus, Heraclidæ filius. ² ar-
 tis medicæ peritissimus. ³ Præ-
 fertur enim etiam avo, ⁴ [&]
 patri Heraclidæ, quamvis ejul-
 dem nominis esset, ⁵ quod tam-
 quam fidus, & lumen fuerit
 medicinæ, quæ vitæ est utilis-
 sima. ⁶ Fuit autem unus ex
 posteris Chrysi, ⁷ & Elaphi, il-
 lius filii, qui & ipsi fuerunt
 medici. ⁸ Hic primum quidem
 fuit discipulus patris, ⁹ postea
 vero Herodici Selybriani, ¹⁰ &
 Gorgiæ Oratoris ac philoso-
 phi. ¹¹ Ut vero quidam tradunt,
 Democriti Abderitæ. Ipsum
 enim adolescentem ad illum
 jam senem accessisse ferunt. ¹²
 Ut vero quidam dicunt, fuit &
 Prodicæ discipulus. ¹³ Commo-
 ratus autem est in Macedonia
 Regi Perdicæ admodum char-
 us. ¹⁴ Duos habuit filios, Thes-
 salum & Draconem. ¹⁵ Obiit
 autem ætatis anno c. l. v. ¹⁶ Se-
 pulsus est Larissæ in Thessalia.
¹⁷ In imaginibus autem tradi-
 tur ipsum habere caput veste
 involutum, & tectum: ¹⁸ vel
 quod hic esset ejus mos, ¹⁹ vel
 propter peregrinandi st. dium,
 quo flagrabat, ²⁰ vel ob pecu-
 liarem in chirurgia morem. ²¹
 Hic multa scripsit, & apud om-
 nes clarus evasit. ²² adeo ut
 magnus ille Persarum rex, qui
 vocabatur Artaxerxes, scriptis
 ad Hystanem literis, hujus viri
 sapientiam expetiverit. ²³ Rex
 regum, & cetera. ²⁴ Libri au-
 tem ab Hippocrate scripti om-
 nibus medicinæ studiosis sunt
 notissimi, ²⁵ eosque adeo am-
 plectuntur, tantique faciunt, ut

ὡς θεὸς Φανασ, καὶ ὅσα ἀνθρώπινος
παραβλήσας ἐκ τοῦ αἵματος. ²⁶

• πῶλῳ δὲ τῷ ἐν ἀσπίδι καὶ ἡμεῖς
ἀπομνημονόουσαμεν. ²⁷ ἀσπίδι μὲν
ἐν βίβλῳ ἢ τὸν ὄρκον ἀπέχεσθαι.

• ²⁸ δόδοιρα δὲ ἢ πῶς ἀσπληνῶς ἐμ-
φαίνονται. ²⁹ τρίτη, ἢ τῶν ἀφο-
ρισμῶν, ἀνθρώπινον ὑπερβαίνου-
σα σῶσιτιν. ³⁰ πέμπτην ταξίν ἐχέ-
τω ἢ πολυήχητον καὶ πολυ-

• θωμάτως ἐξηκοντάβιβλον, ἢ
πάντων ἰατρικῶν ἐπισημῶν τε καὶ
σφίλων ἐνωθεύχεσθαι.

• ³¹ Ἰπποκράτης τῆς Γνωσίδειος υἱός,

Κῶν. ³² πατὴρ Ηρακλίδος τῆς
πατρὸς Ἰπποκράτους, ἰατρὸς καὶ
αἰσῆς τῶν Ἰπποκράτων ³³
[ἐγραψεν] ἰατρικῶν.

• ³⁴ Ἰπποκράτης Θεσσαλῶν.

• Κῶν ἰατρὸς. ³⁵ ἐκείνῳ δὲ Ἰπ-
ποκράτης τῆς δόδοιρας τῆς υἱῆς Ηρα-
κλίδος. ³⁶ ἐγραψε καὶ αὐτὸς ἰα-
τρικῶν.

• ³⁷ Ἰπποκράτης τέταρτος, ὁ

Δρακονίδης ἰατρὸς Κῶν. καὶ αὐ-
τὸς, τῆς αὐτῆς γένους. ³⁸ ὃς ἰατρὸς
μὲν Ροξάνῳ. ³⁹ ὑπὲρ Κασάνδρου
πλευρῶν τῆς υἱῆς Ἀντιπάτρου. ⁴⁰
ἐγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικῶν.

• ⁴¹ Ἰπποκράτης δύο, πέμπτος
καὶ ἕκτος ἰατρὸς, Θυμβραίων πύ-
δης, Κῶν καὶ αὐτὸς, τῆς γένους τῆς αὐτῆς.

• ⁴² ἐγραψαν ἀμφοτέρω ἐπὶ τῶν
αὐτῶν ἐπισημῶν.

• ⁴³ Ἰπποκράτης ἑβδομῶν,

Κῶν, καὶ αὐτὸς ἰατρὸς, Πρα-
ξινακίδης πύδης καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς
γένους τῆς αὐτῆς. ⁴⁴ ἐγραψε καὶ αὐτὸς
ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὄρκον.

divinas, non autem ex humano
o e progressas voces esse ru-
tent. ²⁶ Præcipuos tamen & ipsi
recensëbimus. ²⁷ Primus igitur
liber est ille, qui medicum ju-
jurandum continet. ²⁸ Secun-
dus vero, qui prædictiones exp-
plicat. ²⁹ Tertius, Aphorismor-
rum, qui superat ingenium
humanum. ³⁰ Quartum locum
teneat celeberrimum illud, &
valde admirabile opus, quod à
lx. librorum numero vocatur
Hexecontabiblus, quod om-
nem medicam scientiam & sa-
pientiam continet.

• ³¹ Hippocrates, Gnosidici fi-
lius, Cous, ³² pater Heraclidæ,
patris Hippocratis, medicus &
ipse, è familia Asclepiadarum,
³³ Artem medicam scripsit.

• ³⁴ Hippocrates, Thessali F.
Cous medicus, ³⁵ nepos Hip-
pocratis secundi, filii Hera-
clidæ. ³⁶ Scripsit & ipse me-
dica

• ³⁷ Hippocrates quartus Dra-
conis F. Cous medicus, ejus-
dem & ipse generis, ³⁸ qui cu-
ravit Roxanen. ³⁹ Sub Cassan-
dro autem, Antipatri filio, de
vita deceffit. ⁴⁰ Scripsit & ipse
medica.

• ⁴¹ Hippocrates duo, quin-
tus, & sextus, medici, Thym-
bræi filii, Coi & ipsi, ejusdem
generis. ⁴² Scripserunt ambo
in eandem scientiam.

• ⁴³ Hippocrates septimus,
Cous, & ipse medicus, Praxia-
nactis filius, ejusdem & ipse
generis. Scripsit & ipse de ea-
dem arte.

JOH. T Z E T Z E S

Histor. x. Chil. CCCXLIX. 722. ut
& XII. Chil. CCCCLXXXIV. 638.

PAVLVS LACISIVS,

Veronensis, interpres.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑΙ τοιχαρῶν
καλῶν τε κὺ κρυφῶν,

Ὅσοι καλῶν γεσι σφραγῖν ἀπὸ τῶν ἰατρῶν,

Καὶ ἰατροὶ, καὶ ἕτερον ὠπινάσκοντες βίον,

Ὡσπερ ὁ Ἴπποκράτης τε, ἔτερο μύθει.

Οἱ ἰατροὶ δὲ λέγονται κατὰ χρῆσιν κωπέρως

Ἀσκληπιάδων σύμπαντες ἀπὸ τῆς τέχνης τοιαύτης,

Καθώς ἔστι Νικόμαχος, πατήρ Ἀριστοτέλους.

ASCLEPIADÆ igitur vocantur quidem proprie,

Quotquot trahunt seriem à genere hoc,

Sive medici, sive aliam exercentes vitam,

Quemadmodum Hippocrates, atque alii complures.

Medici vero dicuntur magis abusive

Asclepiadæ omnes, ab arte hujusmodi:

Quemadmodum & Nicomachus, pater Aristotelis.

A. C O R N. C E L S V S

Præf pag. meæ edit. 3. lin. 3.

DEMOCRITI autem, ut quidam crediderunt, discipulus Hippocrates Cous, primus ex omnibus memoria dignis

ab studio sapientiæ disciplinam hanc separavit, vir & arte & facundia insignis.

S V I D A S.

Gorgia.

ΓΟΡΓΙΑΣ. Χαρμαντίδα. Λεοντίνου ῥήτορος μαθητῆς Ἐμπεδοκλῆος διδάσκαλος Πόλιος Ἀκαρμαντίνος, καὶ Περικλῆος, ἔστι σοφιστῆς, καὶ Ἀλκιδάμου τῆς Ἐλάτης, ὅς αὐτῆς καὶ τῶν πολλῶν διεδόχετο. ἀδελφὸς δὲ καὶ ἰατρῶν Ἡρόδου.

Æ M. P O R T V S,

interpres.

GORGIA S Charmantidæ filius, Leontinus, Rhetor, Empedochis discipulus, magister Poli Agrigentini, & Periclis, & Isocratis, & Alcimantidis Eleatæ, qui & in schola ipsi successit. Frater autem fuit Herodici medici.

S V I D A S

Democrito.

ΜΑΘΗΤΗΣ δὲ αὐτῆς Ἀφρονῆς ἐχθρὸς, Μητροδότου ὁ Χίος ἔστι πάλιν ἀκροατὴς, Ἀνάξαρχος, καὶ Ἴπποκράτους ὁ ἰατρός.

Æ M. P O R T V S,

interpres.

IPSIVS vero discipulus insignis fuit Metrodorus Chius. Cujus vicissim auditores fuerunt Anaxarchus, & Hippocrates medicus.

EUSEB. PAMPHILVS

*Chronic. lib. 1. pag. edit. Scal.
53. l. 8. 12. 17.*

- ΕΠΙ Ἀρχαζέρεξ ἔ Μακρόχρ-
 ρου καὶ Πελοποννησιακῶς σιωπῆσθ
 πόλεμῶ. Τότε ἐ Ἰπποκράτης
 Κῶν ὁ ἰητρὸς ἐγνωρίζετο.

I D E M *ibidem* p. 53. l. 28.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ βασι-
 λῶσθ ἔ Περδικκῆ, Ἰπποκρά-
 τῆς Κῶν ἰητρῶν ἄρισθ ἐγνω-
 ρίζετο, Ἀσκληπιάδῆς τὸ γῆθ.

EUSEB. PAMPHILVS

Chron. can. p. ed. Scal. 172.

ΟΛ. ΠΕ. Δημόκριθ Ἀβ-
 δησίτης φυσικῶς φιλόσοφθ ἐγνω-
 ρίζετο, καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκρα-
 γανῆνθ, καὶ Ἰπποκράτης Κῶν
 ἰητρὸς, Γοργίας, ἔ Πρόδικθ. ὡς
 δὲ πνευ, καὶ Ζῆνων, καὶ Παρυφρίδῆς
 καὶ τέτταρῆς ἡκμαζόν.

L V C I A N V S.

Philopseudei p. m. 483. B.

- ΚΑΜΟΙ, ὃ Εὐκράτης, Ἰπ-
 ποκράτης ἐστὶ χαλκῆς, ὅσαν πη-
 γνῆθ τὸ μίγεθθ ὅς, μόνον ἐπι-
 δῶν ἢ ἤρακλῆς ἀποσθῆ, ποδῆσι πῆν
 οἰκίαν ὀλίω ἐν κύκλω, ψυθῶν. καὶ
 πῆς πυξίδας ἀναρίπων, ἔ τὸ φάρ-
 μακα συγγῆων, καὶ πῆν ἡνῶν ἀει-
 τῆσθων. καὶ μακίστα ἐπὶ δῶν πῆν
 ἡστίαν ὑπερβαλώμεθ, καὶ καὶ τὸ
 ἔτθ ἔκασθον αὐτῶ ἡμῶν. ἀξιοῖ γῆ,
 καὶ εἰ ἔρω, καὶ Ἰπποκράτης ἤδη ὁ
 ἰατρὸς ἡνῶθ αὐτῶ, καὶ ἡρακακίῃ,
 καὶ μὴ καὶ ἡμῶν ἀφ' ἱερῶν τελείων
 ἰατρῆθ, ὅν ἐδῆ ἀραπῶν, εἰς ἐνα-
 χίσθων αὐτῶ, ἢ μελίχρατον ἐπιπῶ-
 σθων, ἢ στεφανώσθων πῆν κεφαλῆν.

M A X.

V. L.

interpretes.

SUB Artaxerxe Longima-
 no etiam Peloponnesiacum bel-
 lum fuit paratum. Tunc Hip-
 pocrates Cous medicus inno-
 tuit.

M A C E D O N I B U S impe-
 rante Perdicca, Hippocrates
 Cous medicorum optimus in-
 notuit, genus Asclepiada.

D. H I E R O N Y M V S,

interpretes. lib. 11. p. ed. Scal. 133.

O L Y M P. LXXXVI. Demo-
 critus Abderites, & Empedo-
 cles, & Hippocrates medicus,
 Gorgias, Hippiasque, & Prodi-
 cus, & Zeno, & Parmenides
 Philolophi insignes habentur.

J O H. B E N E D I C T V S,

interpretes.

E T M I N I, ὁ Eucrates,
 est æreus Hippocrates, magni-
 tudine ferme cubitali, qui dun-
 taxat extincta lucerna, totam
 domum in orbem ambit, stre-
 pens, & pyxides evertens, &
 pharmaca commiscens, &
 ostium subvertens, imprimis si
 sacrificium differamus, quod
 ei quotannis facimus. Postulat
 ergo, inquam ego, etiam Hip-
 pocrates medicus jam ut sibi
 sacrificetur, indignaturque nisi
 in tempore justorum sacrificio-
 rum epulis accipiatur? quem
 boni consulere oportebat, si
 quis ei libaret, aut mulsam in-
 funderet, aut caput coronaret.

C O S M U S

MAX. TYRIVS

Serm. vii.

ΕΙ ἔν τις ἐκείνων πρὸς τὸ δη-
μιουργικῶν ἀκέραια νομοθετεῖ (το-
πιῖ, τῶ αὐτῷ παλαδί (εἰ τῷ λό-
γω, ὅτι ἄρα δέησεν) ἐδὲ ἱπποκρά-
της ἰατρικῆς σφασ, ἀλλὰ λέγει τὸ
ψαύτας ἐρεῖα τὸν ἄνδρα καὶ χεῖ-
σαντας μύρω ἀποπέμπειν παρ'
ἄλλης δόδοκιμήσονται ἐκεῖ, ὅπως
τὴν πέχνην ὠρεθικαλεῖ ἢ νό-
σος.

COSMVS PACCIVS,

interpretes.

HORUM igitur aliquis si
figulum audiat dicentem, ho-
mines hujusmodi, quod ea ra-
tione compositi essent, ut ne-
quaquam Hippocratis curatio-
nibus egerent, oportere Hippo-
cratem ipsum coronatum vel-
leribus ac delibutum unguen-
tis, in alium locum amandare,
ubi vigentes morbi, ejus ope-
ram exposcerent, & medicinam
honorabilem redderent.

S T R A B O

Geogr. xiv. p. m. 657.

Φ Α Σ Ι δ' ἱπποκράτην μί-
λιται ἐκ τῶν ἀνακτιμῶν ἱερῶν
ἐν ταῦτα γυμνάσιον τὰ αἰεὶ πᾶς

διαίτας. ἔπος τε δὲ ἐστὶ τὸ ἐν δόξαν
κῶσος ἀνίης.

P L I N I V S S E C V N D V S

Hist. nat. xxix. i.

D I I S primum inventores
suos assignavit, & cælo dica-
vit. Nec non & hodie multi-
fariam ab oraculis medicina
petitur. Auxit deinde famam
etiam crimine, ictum fulmine
Æsculapium fabulata, quoniam
Tyndaridem revocasset ad vi-
tam. Nec tamen cessavit nar-
rare alios revixisse opera sua,
clara Trojanis temporibus,
quibus fama certior, vulnerum
tamen dumtaxat remediis. Se-
quentia ejus (mirum dictu) in
nocte densissima latuere usque

ad Peloponnesiacum bellum:
tunc eam revocavit in lucem
Hippocrates, genitus in insula
Coo, imprimis clara ac valida,
& Æsculapio dicata. Is, cum
fuisset mors, liberatos morbis
scribere in templo ejus Dei,
quid auxiliatum esset, ut postea
ea similitudo proficeret, ex-
scripsisse ea traditur, atque (ut
Varro apud nos credit) jam
templo cremato, instituisse
medicinam hanc, quæ Clinice
vocatur.

I S I D O R V S H I S P A L E N S I S

Orig. iv. 3. 4.

M E D I C I N Æ autem ar-
tis auctor ac repertor apud
Græcos perhibetur Apollo.

Hanc filius ejus Æsculapius
laude vel opere ampliavit. Sed
postquam fulminis ictu Æscu-
lapius

lapius interiit, interdicta fertur medendi cura, & ars simul cum auctore defecit, latuitque per annos pene quingentos usque ad tempus Artaxerxis regis Persarum. Tunc eam revocavit ad lucem Hippocrates Asclepio patre genitus in insula Coo.

Itaque tres viri totidem hæreses invenerunt. Prima Methodica inventa est ab Apolli-

ne, quæ remedia sectatur & carmina. Secunda Empirica, id est, experientissima, inventa est ab Æsculapio, quæ non indiciorum signis, sed solis constat experimentis. Tertia Logica, id est, rationabilis, inventa ab Hippocrate. Iste enim discussis ætatum, regionum, vel ægritudinum qualitatibus, artis curam rationabiliter perscrutatus est.

A V C T O R

Medici, c. 1.

ΤΕΛΕΙΑΝ ἢ ἰατρικῶν καὶ τοῖς ἐκαστῆς μέρεσι συμπεπληρωμένῳ τῶν μὲν ὡς ἀληθῶς θεῖον Ἀσκληπιὸν μὲν δὴ εἶναι, ἢ δὲ εὐάνθρωποις τὰς Ἀσκληπιάδας ὡς δὲ τὰς Διὸς δέξα μύθους τοῖς ἐπί τε ὡς δὲ δόξαν, μάλιστα ἢ Ἰπποκράτην, ὅς πάντων ὑπερλήϊστος, καὶ παρῶν εἰς φῶς ἐξήνεγκε τὴν τελείαν παρ' Ἑλλήνων ἰατρικῶν.

P H I L O S T R A T V S

de Vita Apollou. Tyanci III. 14.

Ὁ ΙΑΡΧΑΣ πολλὰ μὲν ἢ μνηστικῶς ἀγαθὰ ἔλεγε τὰς ἀνθρώπους ἐργάζεσθαι, μέγιστον δὲ τὸ τῆς ἰατρικῆς δῶρον. ἔ γάρ αὖ ποτε τὰς σοφῆς Ἀσκληπιάδας ἐς ἐπιτήμην τὰς παρελθεῖν, εἰ μὴ παῖς Ἀπόλλωνος Ἀσκληπιὸς γημιῶντος, καὶ κατὰ τὰς εὐαίους φημὶς τε καὶ κωντήϊας ξυνθεῖς τὰ παρ' ὅσους παῖς νόστις φάρμακα, παρὰ τε ἐκαστῶν παρέδωκε, καὶ τὰς ξυνόντας ἰοδιδάξασθαι.

J O. A N D E R N A C V S,

interpres.

PERFECTAM medicinam & omnibus numeris absolutam, illam divinam scilicet, Æsculapius solus invenit. Illam vero, quæ inter homines versatur, hujus successores, Asclepiadæ posterii veluti hæreditario acceptam tradiderunt, maxime Hippocrates, qui omnibus facile præcelluit, primusque perfectam apud Græcos medicinam in lucem protulit.

F E D. M O R E L L V S,

interpres.

IARCHAS multa bona erga homines divinationem efficere dixit. Inter quæ præcipuum est medicinæ donum. Non enim, inquit, ii, qui sapientes in hac arte habiti sunt, Æsculapii filii tam multum profecissent, nisi Apollinis filius Æsculapius, juxta patris vaticinia morbis proficua remedia composuisset: quæ ille deinceps filios docens, atque illi nepotibus posterisque tradentes, amicis tandem, familiaribusque eadem demonstrarunt.

SORANVS EPHEVS

Præf. in Artu med. Isag.

MEDICINAM quidem invenit Apollo, amplificavit Æsculapius, perfecit Hippocrates: quem mihi hominis ducem, & judicem omnium causarum & quaestionum oportet

accipere, tamquam parentem & inventorem omnium bonorum operum, per quem Logica nobis juxta rationem est facta traditio.

A V C T O R

l. de Catharticis c. 1.

HIPPOCRATES libros, amore medicinae per diversas civitates, provincias & singulas regiones proficiscens, experimento cognoscitur collegisse,

& artificiose vitam & theorematata consummasse: & quomodo ordinando nobis medicinam derelictam, voluisset perquirere, ut posteris traderet.

Æ L I A N V S

Varia hist. IV. 20.

ΛΕΓΟΥΣΙ δὲ οἱ αὐτοὶ τὸν Ἰπποκράτην πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰατρικῆς ἐπιπέσειν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν πόλιν ἐκ τῆς Ἰωνίας, ὡς κληρονομήσειν τὴν ἀρχαίαν ἰατρικὴν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἰατρῶν.

J V S T V S V U L T E I V S,

interpres.

DICUNT etiam in primo congressu cum Democrito Hippocratem de ipso tamquam de stulto sensitse. Postquam vero ipsis familiaritas intercesserat, mirum in modum admiratum esse hominis sapientiam.

J O A. T Z E T Z E S

Histor. 1. Chil. LXI. 978.

Ὁ Ἀβδηροδημόκριτος ὁ παῖς Ἡγεσίππου, Ἰπποκράτους ἰατρικῆς ἀναθηρῶν, ὡς ἀληθῶς φιλόσοφος πάντα καλῶς γνώσκων, ἀεὶ τὴν ματαιότητα τῆς βίης καταγέλαστος. Οἱ δὲ Ἀβδηροὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀρχαίαν ἰατρικὴν ἀναθηρῶν, δωδεκάταλάνθιστον δὸν ἰπποκράτους, ἰκέτο δὸν ἰατρικῆς ἀναθηρῶν.

P A V L V S L A C I S I V S,

Veronensis, interpres.

ABDERITES Democritus, filius Hegesistrati, Leucippi autem discipulus, discipuli Melissi, Tamquam vere philosophus, omnia pulchre sciens, Semper vanitatem vitae deridebat. Abderita autem arbitrati insanire virum, Decem talentis dono missis Hippocrati, Rogabant curatum venire medicum eorum.

Ο δὲ

ppp 5

Medi-

Οδ' ἰατρὸς ἐκπιπύουκας καὶ
 δίχα τ' ἤρημάτων,
 Ἰδὼν Δημόκρετον αὐτὸν πάλιν ἀν-
 θιπεράφει,
 Πλέον αὐτὸς θεοπεδίους, ἢ θε-
 οραπίους τῆτον,
 Ὀμολογῶν τε χαίρει πῦσι τοῖς
 Ἀβδηρίταις,
 Ὃν τοῖσιν δὲ αὐτὸς ἀνδρα σοφὸν
 ἐγνώκει.

*Medicus autem profectus navi,
 & absque pecuniis,
 Conspicatus Democritum ipsum,
 iterum reversus est,
 Plus ipse curatus, quam qui cu-
 rasset hunc:
 Confessusque gratias omnibus
 Abderitis,
 Quod talem propter sapientem
 virum agnouerit.*

DIOGENES LAERTIUS

Democrito l. ix. p. m. 656.

ΦΗΣΙ δὲ Ἀθλιώδωρ ἐν ἡ'
 ἀεπιπίτων, ἐλθόντ' Ἰπποκρά-
 τος παρὸς Δημόκρετον, κελεύουσι
 κρημιδιῶσαι γάλα καὶ θεασάμενον
 τὸ γάλα, εἰπεῖν, καὶ ἀγρὸς παρθε-
 τίκης καὶ μελαίνης. ὅθεν τὴν ἀκρί-
 βειαν αὐτὸς θαυμάσας τὸν Ἰππο-
 κράτην. ἀλλὰ καὶ κρήνης ἀκρίβει-
 σης τῷ Ἰπποκράτῃ, τῇ μὲν παρθε-
 τῇ ἡμέρᾳ ἀπασιτάσαστ' ἔτω, χαῖρε
 κρήνη, τῇ δὲ ἐχρημύνη, χαῖρε γυνὴ.
 καὶ ἡ ἢ κρήνη τ' ἔκλυες διεφθαρ-
 μένη.

SVIDAS

Democrito.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ ὁ Ἀβ-
 δηρίτης οὗ ἦλθεν εἰς Ἀθῶνας,
 ἀλλὰ τοσαύτης πόλεως ὑπερεφρό-
 νησεν· οὐκ ἐκ τούτου λαβεῖν δόξαν
 βελάμεθ' ἀλλὰ τὸ τίπω δόξαν
 παθεῖναι παρ' ἐλόμεθ'. Ἐλθόντες
 Ἰπποκράτην παρὸς Δημόκρετον
 κελεύουσι κρημιδιῶσαι γάλα καὶ
 θεασάμενον τὸ γάλα, εἰπεῖν, ἀγρὸς
 εἶναι παρθετίκης καὶ μελαίνης καὶ
 τὴν ἀκρίβειαν αὐτὸς θαυμάσας τὸν
 Ἰπποκράτην. Ἀλλὰ καὶ τὴν κρή-
 νην τὴν μὲν Ἰπποκράτης παρὸς αὐ-
 τὸν ἐλθόντων, τῇ μὲν παρθετῇ ἡμέρᾳ
 ἀπασι-

FR. AMBROSIVS,

interpres.

REFERT autem Atheno-
 dorus in VIII. Deambulatio-
 num libro, quum ad Democri-
 tum Hippocrates venisset, jus-
 sisse afferri lac, inspectoque la-
 cte dixisse, Et capellæ primi
 partus & nigræ est. Unde ma-
 ximum diligentia suæ mira-
 culum Hippocrati fecisse. Sed
 & puellam Hippocratis comi-
 tem, primo die ita salutasse,
 salve virgo: postridie vero,
 salve mulier. Fuerat enim puell-
 la nocte illa vitiata.

ÆMYL. PORTVS.

interpres.

DEMOCRITUS Abderi-
 tes non adiit Athenas, sed tan-
 tam urbem contempsit. Nam
 non a loco gloriam accipere
 volebat: sed loco gloriam con-
 ciliare studebat. Cum autem
 Hippocrates ad Democritum
 venisset, ajunt jussisse lac ad-
 ferri: quod cum vidisset, di-
 xisse, lac esse capræ primiparæ
 & nigræ. Hippocratem vero
 admiratum fuisse ipsius accu-
 ratam rerum cognitionem.
 Quinetiam puellam, quæ cum
 Hippocrate ad ipsam accesser-
 rat, primo quidem die ab ipso
 sic

ἀσπασιαδαί ἔτα· χαῖρε κέρη. τῆ
 δὲ ἐρχομένη· χαῖρε γυνίαι. καὶ ἴω
 ἢ κέρη τῆς νυκτὸς διεφταρμένη.

fic salutatam : salve puella. Po-
 stridie vero, salve mulier. Illa
 enim puella noctu fuerat stu-
 prata.

P L I N I V S

Hist. nat. vii. 37.

HIPPOCRATES [eni-
 tuit] medicina: qui venientem
 ab Illyriis pestilentiam prædi-
 xit, & discipulos ad auxilian-

dum circa urbes dimisit : quod
 ob meritum honores illi, quos
 Herculi, decrevit Græcia.

V A R R O

de Rust. i. 4.

ANNON ille Hippocrates
 medicus in magna pestilentia,

non unum agrum, sed multa
 oppida, scientia servavit ?

BARTHOL. SYLVANIUS,

interpres.

HIPPOCRATIS apud
 Græcos omnes memoria in
 ævum durabit, quandoquidem

publice est de omnibus bene-
 meritus.

AETIVS AMIDENVS

tetrab. ii. serm. i. cap. 94.

ΟΤΕ Δὲ θερμοσμορῆ καὶ
 ἀναγκασίον δὲ ἴς πείρα πολλῆ δύ-
 ναμτ' αὐτὸ μὲν ἀλαλεῖν ἐπὶ τὸ θερμὸν
 καὶ ξηρὸν τὸν ἀέρα, ὡς ὑγρὸν γρηό-
 μδμον καὶ ψυχρὸν· κατὰ τὴν ποιήσασα
 φασὶν Ἴπποκράτην ἐν Ἀθλίαις,
 καὶ Ἀκρωνα τὸν Ἀκραζαντινον.

JANVS CORNARIVS,

interpres.

SED & rogo ingenti ex-
 structo & incenso aërem ad ca-
 liditatem & siccitatem trans-
 mutare quis potest, humidum
 & frigidum factum. quemad-
 modum Hippocratem Athenis
 fecisse dicunt, itemque Acro-
 nem Agrigentinum.

ΝΙΚΟΜΕΔΟΥΣ,

οὐ δὲ,

ΒΑΣΣΟΥ

εἰς Ἴπποκράτην δίστιχον ἀντι-
 στίχον,

ἐκ τῆς Ἐπιγραμμ. Anthol.
 τμ. α'. κεφ. λθ'.

ἼΠΠΟΚΡΑΤΗΣ φάσιν ἴω
 μερόπι, καὶ σώετο λαῶν

Ἔστινα

ΝΙΚΟΜΕΔΙΣ,

sive ut alii,

ΒΑΣΣΙ

in Hippocratem distichum
 recurrens,

ἐκ Anthol. Epigrammat.
 l. i. c. 39.

HIPPOCRATES fuit arx
 miseris, ac gentibus ægis

Reddi-

Εθνεα, και νεκρων ωσάνεις εν
αϊδη.

Reddidit hic vires: Dis, tibi pau-
peries.

Ανδρίφορ.

Recurrans.

Ειν αϊδη ασάνεις ω νεκρων, και
εθνεα λαων

Pauperies tibi, Dis: vires hic
reddidit agris

Σάπει, και μερόπων ω φάθ

Gentibus, ac miseris arx fuit
Hippocrates.

Ιπποκράτης.

JOH. COCCEJUS,

A V C T O R

JVL. MART. ROTA,

l. de Ther. ad Pison. c. 16.

interpres.

ΔΙΟΠΕΡ επαναθε τον θω-
μασι οπαθον Ιπποκράτην οτε τον
λοιμωγη εναινον τον εν τ Αιθιοπιας
εις τες Ελληνιας φησιν αυτα οση
αλλοις εθερεσι δυνεν, αλλ η τρεψας
τον αερα και αλλοιόσας, ινα μη-
κειπ τοιυτ αναπνήηται και λυ-
σας εν ανα τιν πόλιν ολλυ
εξάπτεσθαι ο πυρ, εκ απηλω της
ανάψευς τιν υλλω ενρον, αλλα σε-
φάνων τε και τ ανθω. τα ελαθε-
σατα ποιωται συνεσλυσεν ειναι
τε πυρος τιν τροφην, και επι-
σπειδη αυτω των μύρων τα λιπα-
ρωτατα, και ηδειεν τιν οδμω
εχοντα, ιν ετω καιτερον ηυομωρον
οι ανθρωποι αναπνυσωσιν εις τιν
απακαλυτω τον αερα.

Quo circa summis lau-
dibus protequor admirandum
Hippocratem, qui pestem illam
ex Aethiopia ad Graecos ve-
nientem non alio praesidio re-
pultit, quam aerem purum fa-
ciendo, ne ab hominibus (qua-
lis tunc erat) infectus hauriret-
ur. Praecepit itaque ut per to-
tam civitatem ignis accende-
retur, qui non solum e simplici
materia constaret, sed bene
olentes coronas & flores habe-
ret. Talia siquidem ignibus ali-
menta subministrari consuevit,
ut & unguenta quam pinguissi-
ma infunderent, & id genus alia
bonum odorem fundentia: ut
hoc pacto cives aerem purum
inspirantes ab imminente lue
tuti forent.

JOH. ACTVARIUS

CORN. HENR. BRUGESIVS,

Meth. med. v. 6. qua de Antid.

interpres.

ΑΝΤΙΔΟΤΟΣ Ιππο-
κράτης, η χρυσάμωρ Αθληνη
εις λοιμικω νόσον ετεφανώθη παρ
αυτων. αυτη ωφελει και εις κεφα-
λαλγιας επηροιομνη και εμετωπος
δι οινς, εις ωπελγιας δε ελαγς,
προκιδε ενληθισα. ωσώτως εις τον
ποιον τε σομαλ Διακρατεμωρη.
δοτερον δε αυτην δε υδρομελιω,
καρυσ πολικη το μεγαθω βρη-
κης, απλημωγς, η παλικως, αγκω
ανά-

ΑΝΤΙΔΟΤΟΝ Hippocra-
tis, quo utus corona Athenis
est donatus. fronti ex ymo il-
litum capitis dolorem mitigat,
& aurum dolori prodest, ex
oleo vestium flocco injectum,
nec fecus ore detentum, ejus
dolorem sedat. Diadum est
autem ex hydromelite, nucis
avellanæ magnitudine, suffien-
tibus, henosis, jecinorosis, san-
guinem expuentibus, calculo-
sis.

ἀναγασ(ι, λιθιάσι, παλαιοελκούς,
 κυάμω αἰγυπίας τὸ μέγεθος, μετ'
 ὄξυμέλι(ι) ακράτε κυάθων τριῶν
 ἰσλαδικῶς εὐεροποιῶσι θέρμε τὸ
 μέγεθος ἐν γάλακτι [η] ἀφεψη-
 μακὶ γλυκυσίδησ ἀπὸ ἀσπίτης σι-
 λλωνῆς μέγρεῖς ἐχάτης δαμνίζο-
 μῶσις κούσ πονίκε τὸ μέγεθος
 ἐν γάλακτι ὀνείω πᾶρατῆζ(ι
 μετ' ὄξυμέλι(ι), ληγέσης τῆς σε-
 λωνῆς.

Καλάμω δραματικῶ, χροινάν-
 θεσ, βοφύθου ἀνά ἡγ. γ' ἀγνῶ
 ἀσπέρμα(ι) ἔσ. δ' κροδαμῶμω,
 κυπείρω, κροκομῶ(ι) ἀνά ἔσ.
 ε' νάρεθ κελικῆς ἔσ. σ' ἀσπαλά-
 θεσ ἔσ. ζ' σφραγῶν κυπαρείωσ ἔσ.
 γ' ῥόδων ἔσ. γ' λαδάτε, σμύρνης,
 λιβάτε ἀνά λιτρ. α' δρόκ(ι)δ(ι)
 μικρῶς μ' ταῦτα ὁμῶς κῆπτε ἰδία.
 κροδοσίχου ἔσ. σ' κῆσ ἔσ. δ'.
 φυλλῶσ ἔσ. η' κασίας ἔσ. σ' ἀμώ-
 μω ἔσ. γ. καὶ ταῦτα ἰδία κῆπτε.
 κροπῆς ἔσ. δ. τῆτο ἰδία ἐν θυία
 τρεῖσι(ι). συρακ(ι) ἔσ. ι' ὄ σῦραξ κῆ
 μικρὸν ἐπεμῶκα(ι) τοῖς τραγῆμα-
 (ι) ἐν τῆθυία. τερβινθίνης λιτρ. γ'.
 μελί(ι) ἀπικῆ λιτρ. ε. οἶνωσ πα-
 λαῶσ τὸ δρόκ(ι)ν εἰς τὸ ἀπορέξω τὸ
 τραγῆμα(ι). σιδάσσε καθαρώσ καὶ
 ἐπιμελώσ, ἀναλαμῶάνων τῶ μέ-
 λι(ι).

sis, laterum inflammationibus,
 Ægyptiæ fabæ magnitudine,
 ex oxymelite mero, cyathis
 tribus, ischiadicis, intestino-
 rum dolore vexatis, lupini ma-
 gnitudine in decocto præoniæ,
 à prima luna usque ad extre-
 mam : à larvis dæmoniisque
 occupatis, nucis Ponticæ ma-
 gnitudine, in lacte asinino :
 quartana laborantibus ex aceto
 mulso, desinente luna.

Calami odorati, junci odo-
 rati, labiæ singulorum triens :
 feminis viticis, cardamomi, cy-
 peri, crocomagmatis, singulo-
 rum quincunx, nardi Celticæ
 felibra, aspalathi septunx, am-
 moniaci uncia, pilularum cu-
 pressi quadrans, rosarum triens,
 ladani, myrrhæ, thuris, singu-
 lorum libra, baccæ juniperi
 minoris quadraginta; hæc si-
 mul privatim tundito : spicæ
 nardi felibra, costi triens, folii
 bes, casiæ felibra, amomi qua-
 drans : hæc quoque privatim
 tundito : mastiches triens, &
 hoc seorsum in mortario teri-
 tur : styracis dextans, styrax
 paulatim bellariis in mortario
 adjicitur : terebinthinæ libræ
 tres, mellis Attici libræ quin-
 que, vini veteris quod ad bel-
 laria maceranda satis est, munde
 & sedulo melle excipiens
 confice.

G A L E N V S
 l Quod opt. med.

LVD. BELLISARIVS,
 interpres.

ΑΡ' ἐν ἐχθρῶν πνα ἔνυ ἀνθρώ-
 πων εἰπεῖν, εἰς τὸ εἶναι μόνον ἐφεί-
 μῶνον χρηστέων κήσεας, εἰς ὅσον
 ὑσπρεῖν ἐξ αὐτῆσ τῆσ ἀνακῆμωσ
 χρεῖμωσ ἔσπώμα(ι) ; ἐστὶ περὶ ὀδονά-
 ρου ἔσπῶνον λόγω παλάσκα(ι), ἀλλ'
 ἐξω ἰδία(ι) ἔσπῶ φουσι παλάσκα
 τὸν ὄρον, ἔσπῶ μὴ πῆνῶ, μὴ δι-
 ψῶ,

AN nostris seculis quem-
 quam memorare possumus, qui
 tantum habere cupiat, quantum
 sit ad utum vitæ necessarium?
 qui non verbis tantum effinge-
 re, sed etiam propriis vitæ
 exemplis docere possit divitia-
 rum terminum, qui quidem sit
 secundum naturam, nec ultra,
 quam

ψύ, μὴ ῥιγῆν παρσιόνῃ; ἔ μὲν,
 εἰς γ, ἐπὶ τοῖσ' α, ὑπερόψεται.
 μὲν Ἀρξάξιζος τε ἔ Περδικκας. κὺ
 ἔ μὲν ἔδ' αὐ εἰς ὄψιν ἀφίησιτό πο-
 τε τ' ἔδ' ἰάσε) μὲν, νοσῆντα νόσημα
 πῆς Ἰπποκράτης τέχνης δόμομον,
 ἔ μὲν ἀξιώσει γα δ' ἔ παντὸς σωῆ-
 ναί, θεραπέυσι ἢ τὸς ἐν Κρανῶνι
 ἔ Θάσῳ ἔ τῶς ἄλλαις πολίχταις.
 πίνηται. ἀπολείψῃ ἢ Κώοις μὲν ἔ
 πολίταις Πόλυδόν τε κὺ τὸς ἄλλαις
 μαθηταῖς αὐτὸς δὲ πᾶσαν ἀλώ-
 μῃ α, ἐφ' ἑξ' τῶν Ἑλλάδα, ἵνα
 πᾶσι τῶν φύσεως χρεῖαν ἐκ λό-
 γης διδάχθῆνται κερὶ τῆ πεί-
 ρῃ.

quam ut fames, sitis, frigus ab-
 sit, progredi. Sed, si quis tamen
 ejusmodi est, is & Artaxerxis &
 Perdiccæ potestatem contem-
 net, nec umquam in conspectū
 hujus ibit: huic vero sic ægro-
 tanti, ut Hippocratis artem de-
 sideret, medebitur quidem,
 non tamen semper cum eo esse
 volet, sed Cranonem & Tha-
 sum, aliaque ad oppida multa
 proficiscetur, ut pauperibus his
 locis ægrotantibus curationes
 adhibeat. Cois hominibus civi-
 busque suis Polybum aliosque
 discipulos relinquet: ipse Græ-
 ciam peragrans omnem perqui-
 ret, [vel occupabit] ut natu-
 ram locorum, sicut ratione [vel
 narratione] didicit, sic experi-
 mentis comprobet.

S C R I B O N I V S L A R G V S

Epist. ad C. Iul. Callistum.

HIPPOCRATES condi-
 tor nostræ professionis initia
 disciplinæ ab Jurejurando tra-
 didit: in quo sanctum est, ne
 prægnanti quidem medicamen-

tum, quo conceptum excutitur,
 aut detur, aut demonstretur à
 quoquam medico, longe præ-
 formans animos discipulorum ad
 humanitatem.

O C T A V I A N V S H O R A T I A N V S

ad Victoriæ III. 6.

ABORTIVUM dare nulli
 umquam fas est. Ut enim Hip-
 pocratis attestatur adjuratio,

tam duri reatus conscientia
 medicorum innocens officium
 non debet maculari.

T E R T V L L I A N V S

de Anima cap. 25. p. m. 328. B.

A T Q U I N & in ipso adhuc
 utero infans trucidatur, neces-
 saria crudelitate, quum in exi-
 tu obliquatus denegat partum;
 matricida, ni moriturus. Ita-
 que & inter arma medicorum
 & organon est, quo prius pate-
 scere secreta coguntur, tortili

temperamento, cum anulo cul-
 trato, quo intus membra cædun-
 tur, anxio arbitrio; cum hebe-
 te unco, quo totum facinus ex-
 trahitur violento puerperio.
 Est etiam æneum spiculum,
 quo jugulatio ipsa dirigitur,
 cæco latrocinio: ἐμβρυοσφάλλην
 appel-

appellant, de infanticidii officio utique viventis infantis peremptorium. hoc & Hippocrates habuit, & Atelepiades, & Erasistratus, & majorum quoque professor Herophilus, &

mitior ipse Soranus, certi animal esse conceptum, atque ita miserti infelicissimæ hujusmodi infantia, ut prius occidatur, ne viva lanietur.

SORANVS EPHESIVS

Isag. Art. med. cap. 3.

MEMOR etiam sit juramenti Hippocratis, ut ab omni culpa se abtineat, maxime venereo & corruptibili actu. Ea, quæ in domibus aguntur & dicuntur, tamquam mysteria celandi existimet. Sic enim sibi

& arti ampliorem laudem acquirere. Habeat etiam digitorum elegantiam & subtilitatem, ut suavis omnibus videatur, & in tangendo subtilior appareat. hæc enim & ipse Hippocrates dixit.

D. HIERONYMVS

ad Nepotianum de Vita Clericorum c. 18.

HIPPOCRATES adjurat discipulos, antequam doceat, & in verba sua jurare compellit, extorquet sacramento silentium, sermonem, incessum,

habitum, moresque præscribit: quanto magis nos, quibus animarum cura commissa est, omnium Christianorum domos debemus amare quasi proprias?

A VENZOAR

11. Theisr 1. 5.

QUILIBET medicus teneatur observare præcepta Hippocratis: quæ sunt, quod Medicus non debet discipulum do-

cere, nisi prius jurare ipsum faciat, ne utatur medicinis mortiferis, vel venenosis ullo modo.

M. ANTONINVS

Imp. de Rebus suis lib. 111. 5. 3.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ πολλὰς νόσους ἰασάμενος νοσήσας ἀπέθανεν.

THO. GATAKERVVS,

interpret.

HIPPOCRATES, ubi multos sustulera: morbos, morbo tandem & ipse sublatus est.

ΑΔΗΛΟΥ ἐπιτάφιον

Ἰπποκράτους.

ἐκ τῆς Ἐπιγραμμάτων τμ.
γ. κε φ ι ε.

IGNOTI epitaphium

Hippocratis.

Ex Anthol. Epigrammat. scil.

111. cap. 15.

ΘΕΣΣΑΛΟΣ Ἰπποκράτους,
Κῶθεν ἦν, ἐνθαδὲ κείται,
Φοῖβος

THESSALVS Hippocrates, Couis
genere, hac jacet urna,

Phœbia

Φοίβου ἀπὸ ρίζης ἀθανάτου γε-
γασίας.

Πλείστα τρέφοντα νόσων ἤσασ;
ὄπλοισ ὑγίαις,

Δόξαν ἐλὼν πολλῶν, ἔτυχ',
ἀλλὰ τέχνη.

*Phœbi immortalis semine pro-
genitus.*

*Crebra trophæa tulit morborum
armis medicine,*

*Laus cui magna, nec id sorte,
sed arte fuit.*

THO. MORUS, Anglus.

Æ L I A N V S

Var. hist. iv. 20.

ΛΕΓΟΥΣΙ δὲ Δωρεῖα ὄν-
τα τὸν Ἱπποκράτην, ἀλλ' ἔνθα
τῆ Δημοκρίτου χάριν τῆ Ἰάδρι
Φωνῆ συγγραψαὶ τῶ συγγραμμάτων.

J V S T V S V U L T E J U S,
interpres.

*DICUNT præterea, Hippo-
cratem fuisse Dorientem: sed
in gratiam Democriti Ionica
lingua tuos libros scripssisse.*

C. P L I N I V S S E C V N D V S

Nat. hist. xxvi. 2.

H I P P O C R A T E S certe,
qui primus medendi præcepta
clarissime condidit, referta her-

barum mentione invenimus
volumina.

M. A V R. C A S S I O D O R V S

Divin. lect. cap. 31.

P O S T hæc legite Hippocra-
tem atque Galenum Latina
lingua conversos, id est, The-
rapeutica Galeni ad philoso-

phum Glauconem destinata.
Deinde Cælii Aurelii de Medi-
cina, & Hippocratis de Herbis
& curis.

D. A V G V S T I N V S

contra Manichæum, xxxiii. 5.

N O N N E, ut alios omittam,
sub Hippocratis medici nobi-
lissimi nomine quidam libri
prolati in auctoritatem à me-
dicis non recepti sunt? Nec
eos adjuvit nonnulla similitudo
rerum atque verborum, quando
comparati eis, quos vere Hip-
pocratis esse constaret, impares
judicati sunt, & quod ab eo
tempore, quo & cetera scripta
ejus, non innotuerunt, quod

vere ejus essent. Hos autem li-
bros, quibus illi, qui de trans-
verso proferuntur, comparati
respuuntur, unde constat esse
Hippocratis, unde si quis hoc
neget, nec saltem refellitur, sed
ridetur, nisi quia sic eos ab ipso
Hippocratis tempore usque ad
hoc tempus, & deinceps suc-
cessionis series commenda-
vit, ut hinc dubitare dementis
sit.

A. CORN. CELSVS

de Medic. VIII. 4. p. m. ed. 515. l. 1.

A SUTURIS se deceptum esse, Hippocrates memoriæ prodidit, more scilicet magnorum virorum, & fiduciam magnarum rerum habentium. Nam levia ingenia, quia nihil habent, nihil sibi detrahunt. Magno ingenio, multa que nihilominus habituro, convenit

etiam simplex veri erroris confessio; præcipueque in eo ministerio, quod utilitatis causa posteris traditur; ne qui decipiantur eadem ratione, qua quis ante deceptus est. Sed hæc quidem alioquin memoria magni professoris, uti interpone-remus, effecit.

M. FAB. QVINCTILIANVS

Inst. orat. III. p. m. 45. G.

NAM & Hippocrates clarus arte medicinæ, videtur honestissime fecisse, qui quosdam

errores suos, ne posteris errarent, confessus est.

P L V T A R C H V S

de Prof. in virtute p. m. 82. D.

Ὁ ὃ ἀρετῆς πίων ἀληθῶς καὶ τὸν Ἰπποκράτην ὡς ἀδελφὸν (μα ποιεῖ), τὸ ἀεὶ τὰς ῥαφὰς ἀγνοῆσθαι αὐτῷ τὴ κεφαλῆς ἐξαχρῶσσαν, καὶ ῥαφῶν ψυφῶ, λοχιζόμενον, ὅτι δένον ἔστιν, ἐκείνον μὲν, ὅπως αὐτὸ ἕτεροι μὴ τὸ αὐτὸ πάθωσιν, αὐτῷ τὴν ἀμαρτίαν κατεπέμψεν αὐτὸν δὲ πνα μέλλοντα σώζεσθαι μὴ τολμᾶν ἐλέγχεσθαι μήτ' ὀμολογεῖν τὴν ἀδελφείμην ἔτι τὴν ἀμαρτίαν.

QUI vero re ipsa proficit, exemplum Hippocratis sibi imitandum ducet, qui errorem suum de futuris capitis profusus est, inque litteras retulit. existimabitque indignum fore, si (cum tantus vir, ne alii eodem erroris venirent, suam testatam fecerit ignorantiam) ipse salutis suæ studio non audeat stultitiam inscitiamque suam detegere atque confiteri.

P A V S A N I A S

Phocic. x. p. m. 612. l. 51.

ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ δὲ αὐτῶν προτόρυ εἰλοντο ἀδελφὸν ἔ' Ονομαρχος Φάυλλον. παρεληλυθεναι τε δὴ ἀρετῆ ἐπὶ τῶν Φωκίων τὴν ῥαφῶν, καὶ ὅταν ὀνειράσθαι ἰδεῖν τοιάνδε. Ἐν τοῖς ἀναθήμασι ἔ' Ἀπόλλωνος μείμημα λυγρὸν καὶ χρονωτέρει, καὶ ἐρρηκτόν τε ἴδη τὰς σείρακας, καὶ τὰ ἴσα ὑποπλῆ πομπύς

ROMVLVS AMASEVS,
interpres.

PHOCENSES ejus fratri Phayllo summa cum potestate imperium decreverunt. Ei vixdum ad imperandum aggresso talis oblata est per somnium species. Inter Apollinis donaria pervetus effigies quædam fuit, ex ære, hominis, cui diuturniore morbo carne consumta, sola essent reliqua ossa. ajebant

μόνα. ἀνάθημα ἢ ὑπὸ Δελφῶν Ἰπποκράτους ἐλέγχετο εἶναι ἕξ ἰατρῶν. τῆσδε δὲ ἐαυτὸν εἰοικέναι τῷ ἀναθήματι ἔδοξεν ὁ Φάυλλος. αὐτίκα δὲ ὑπολαβῶσαι αὐτὸν Φθινώδης νόσος ἐπέτελε ἕξ ὑπὸ τῶν μαντείαν.

Delphi ab Hippocrate medico dedicatam. Huic Phayllus se similem factum videre visus est : ac paucis post diebus manie contabescens somnii eventum implevit.

SVIDAS

Lexico.

ΘΕΣΣΑΛΟΣ· κῶσος ἰατρὸς. υἱὸς Ἰπποκράτους, τῷ Διφισήμῳ. ἔτι πάλιν υἱὸς Γοργίας, καὶ Ἰπποκράτους. ἰατρικῶν βιβλία ἔξ.

ΔΡΑΚΩΝ· υἱὸς Ἰπποκράτους τῷ Διφισήμῳ ἰατρῶν, δὲ Θεσσαλῶν, πατὴρ δὲ Ἰπποκράτους. ἔτι πάλιν γένετο Δράκων, ἰατρὸς καὶ αὐτός. ὃς Ροξάνῳ ἰατρῶσσι σωοικῆσεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι.

GALENVS

de Viſt. rat. in morb. acut. III. 42.

ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ μὲν κηκισήθης πᾶνυ Διφισήμῳ τὸν Ἰπποκράτην, τὸς μαθητὰς αὐτῶν δὴθεν μεμφόμενον Ἀπολλωνίου τε καὶ Δέξιππον· ἕξ φησι κηκισήθης κούθης δώδεκα ποιήσαντες εἰς τὸν ἐκλημθῆναι τῆς κούθης κούθον, ἕνα τῶν ἢ δύο δόμοις εἶναι, τοῖς πυρέτῃσιν. Ἀλλ' ὁ Ἐρασίστρατος Ἀπολλωνίῳ μὲν καὶ Δέξιππῳ μνημονεύει, μηδὲν ἔχον αὐτῶν δεῖξαι βιβλίον.

SVIDAS,

Lexico.

ΔΕΞΙΠΠΟΣ, κῶσος, ἰατρὸς, Ἰπποκράτους μαθητής. ὃς μεμφόμενος ὑπὸ Ἐκατόμνου τῷ Καρῶν

ÆM. PORTVS

interpres.

THESSALVS, Cous medicus, illius illustriſ Hippocratis filius. Cujus iterum filii fuerunt Gorgias & Hippocrates. Scripsit libros de re medica sex.

DRACON, nepos Hippocratis illius insignis medici, ex Theſſalo f. pater Hippocratis, ex quo rursus natus est Dracon, & ipse medicus, qui Rhoxanen Alexandri Macedonis conjugem curavit.

JOA. VASSÆVS,

interpres.

ERASISTRATVS maliſtote satis criminatur Hippocratem, discipulos ipsius prope accusans, Apollonium & Dexippum : quos ait cereos cyathos duodecim in sextantali cotylæ cyatho effuſiſſe, atque unum ex illis aut duos febrientibus admetiri. Verum Erasistratus de Apollonio quidem & Dexippo mentionem facit, nec ullum eorum librum ostendere potest.

ÆMIL. PORTVS,

interpres.

DEXIPPVS, Cous, medicus, Hippocratis discipulus. Qui arcessitus ab Hecatomo Carum

Καρῶν βασιλέως, ἰάσαρχ αὐτῷ
 πύδαυς ἀπογνωσθέντος Μαισουλῶν .
 Ἐ Πιζάδαρον, ἐπὶ ὑποχέσει ἰάσα-
 το, τῷ πῦσαι τὸν αἶμα Κάρου τό-
 τε αὐτῷ ἐνεσῶται πόλεμον. ἔγρα-
 ψεν ἰατρικὸν βιβλίον α. καὶ ἑξὶ
 ὑπερῶσεων β.

Carum rege, ut ipsius filios de-
 speratos, Mausolum & Pixeda-
 rum, curaret, eos ea conditione
 sanavit, ut bellum, quod tunc
 adversus Caras gerebat, depo-
 neret. Scripsit unum medicum
 librum, & de præcognitionibus
 duos.

P L V T A R C H V S

de Stoic. reugn. p. m. 1047. C.

ΚΑΙ τοὶ Πλάτων μὲν ἔχθρῶν τῶν
 ἰατρῶν τὰς ἐνδοξοτάτας μαζιυρῶν-
 τας, Ἰπποκράτην, Φιλισίωνα,
 Διώξιπον τὸν Ἰπποκράτην.

ENIMVERO nobilissimi
 medicorum testimonium Plato-
 ni perhibent, Hippocrates, Phi-
 listio, Dioxippus Hippocraticus.

J O H. de M A N D E V Y L E

in Itinerario cap. 6. De filia Hippocratis mirabile.

EXINDE itinerando itur
 ad insulam de Orecia, & postea
 ad insulam, quæ Stanco dicitur,
 & ad insulam, de Lango. de
 quibus insulis Hippocrates ex-
 titit dominus. Et dicitur ad-
 huc, quod in insula de Lango
 restat adhuc filia Hippocratis,
 in effigie magni Draconis, qui
 centum toylas continet longi-
 tudinis, sicut dicitur (nam ipse
 non vidi) inclusa, quam habi-
 tatores dictæ insulæ vocant
 Dominam patriæ. Jacet autem
 in quodam castello antiquo : &
 aliquando ostendit se quibus-
 dam personis, eis minime no-
 cendo, nisi eam aliquis læserit.
 Fuit autem dicta filia aliquan-
 do mutata de pulchra puella in
 draconem, per unam deissam,
 quæ Diana vocabatur, & dicitur
 quod aliquando reducetur
 ad gradum pristinum. Quando
 videlicet inventus aliquis mi-
 les, in tantum audax, quod
 osculetur eam ore ad os. Sed
 quando conversa fuerit in mu-
 lierem, non vivet ulterius.

Unde modico tempore trans-
 acto quidam miles de hospitali
 de Rodes, valens & audax dixit,
 quod eam deoscularetur : &
 ascendens cursorium suum
 transtulit se ad dictum castrum.
 Et ingrediendo cavernam Dra-
 conis, incepit Draco caput suum
 contra militem erigere. Cer-
 nens igitur miles Draconis vul-
 tum horribilem atque terribi-
 lem nimis, rediit de caverna :
 at equus militis horrore tanto
 perterritus, super ripam altam
 profiliens ascensorem projecit
 in mare, & ita cum equo suo
 demersus interiit.

Iterum juvenis quidam Dra-
 conem prædictum ignorans
 exiens de navi per medium in-
 sulæ incedens & dictum ingre-
 diens castellum & cavernam
 Draconis processit ulterius, &
 in quadam interiori caverna vi-
 dit puellam capillos capitis pa-
 rantem præmissis speculo ante
 faciem dictæ domicellæ. Circa
 quam thesaurus non modicus
 erat appositus. Cogitantque

penes se credit eam fuisse mulierem communem. Expectans tandem juvenis, quousque ejus umbram cerneret, puella quæfivit, quis esset juvenis ille. Qui respondebat, quod intendebat esse sponsatus tam pulchræ puellæ. Quæ quæfivit à juvene, si miles esset? & respondit, non. Quæ dixit, nullo modo amicitiam eum ab eadem prius se obtinere, quousque ordini adscriptus fuisset militari. Et dixit, redeundo ad sodales tuos facias te militari ordini adscribi, & cras exeundo cavernam præcedam te, & veniens dabis mihi osculum, & de turpitudine mea noli terreri, quod non tibi nocebo, & quantumcumque conspexeris me horribilem, ne timeas, quod per incantationes transfigurationem talem recepi & deformitatem, quam cernis. Quod si osculari

me poteris, thesaurum, quem vidisti, recipies & sponsus meus eris, & istius insulæ dominus. Rediens tandem ad consocios suos & ordinem assumens militarem in crastinum ad puellam redit cupiens osculari. Ipsa vero in deformitate horribilissima exeunte perterritus fugam cepit & usque ad navem properans puella persequitur, cernensque militem redire ad eam nolle, clamare terribiliter cœpit, & quasi tristis ad cavernam suam reversa est, & miles in continenti moriebatur: nec ausus fuit quisquam ex illa die dictam puellam aspicere, quin statim moriatur. Quando vero aliquis fuerit audax eam osculari, non morietur, sed convertetur puella in pulchritudinem, & osculator erit dominus patriæ.

T O M I A

καί

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Α,

ἐκ τῶν ἰατρῶν καὶ μὴ
ἰατρῶν.

P L A T O

Phædo. p.m. 1237.C.

ΣΩΚΡ. Ψυχῆς ἔν φύ-
σιν ἀξίως λόγος καὶ νοῦ-
σας οἷς διωκτῶν εἶναι
ἀνδρὶ τῆς τῆς ὄλης φύ-
σεως; ΦΑΙΔ. Εἰ μὲν Ἴππο-
κράτη τε τῶν τῶν Ἀσκληπιαδῶν
δεῖ πείθεσθαι, ἐδὲ ὡς εἰ σώματι,
ἀνδρὶ τῆς μετέδρα ταύτης. ΣΩΚ.
Καλῶς

F R A G M E N T A

&

E L O G I A,

ex authoribus medicis &
non-medicis.

MARSILIVS FICINVS,

interpres.

SO C R. Animæ vero naturam absque totius natura, sufficienter cognosciposse existimas? P H Æ D. Si Hippocrati Æsculapii successori credendum est, neque etiam corporis naturam sive doctrinam hujusmodi comprehendiposse

Καλῶς γάρ, ὡς ἐταίρε, λέγεις. ἤ μὴ τοι, ὡς τῶν Ἱπποκράτη τὸν λόγον ἐξετάζοις, σκοπεῖν, εἰ συμφωνεῖ. Φ Α Ι. Φημί. Σ Ω Κ. Τὸ τοίνυν ὡς φύσεως σκόπη τί ποτε λέγῃ Ἱπποκράτης τε καὶ ὁ ἀληθὴς λόγος.

IDEM *Protagora* p. 217. D.

ΕΙΠΕ ΜΟΙ, ὡς Ἱπποκράτης, εἰ ἐπενόησας ὡς τῶν σωτῶν ὁμόνυμον ἐλθῶν Ἱπποκράτη τὸν Κῶον, τὸν τῶν Ἀσκληπιαδῶν, ἀρχόμενον τελεῖν ὑπὲρ σωτῶν μισθὸν ἐκείνων, εἰς σε ἤρεθ, εἰπέ μοι, μέλλεις τελεῖν, ὡς Ἱπποκράτης, Ἱπποκράτη μισθόν; ὡς τίνος; τί αὐτὸ ἀπεκρίνω; Εἰπον αὐτῷ, ἔφη, ὅτι ὡς ἰατρῶν. Ὡς τίς γλυνησόμενος; Ὡς ἰατρῶν, ἔφη.

ARISTOTELES

Politic. vii. 4.

ΟΙΟΝ, Ἱπποκράτην, ὅσον ἀνθρωπίνον, ἀλλ' ἰατρὸν εἶναι μείζω φύσιν αὐτῷ πᾶσι τῶν ἀφ' ἐρονοῦ καὶ τὸ μέγιστον ἔστωμα.

CLEMENS ALEXANDRINVS

Stromat. ii. p. m. 415. A.

ΓΙΝΕΤΑΙ δὲ ἡ ἄσκησις, καὶ τὸν Ἱπποκράτην, ἔμεινον ἔστωμα, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς ὑγιᾶ, ἀκνήτων, ἀκροῖν τσοφῶν.

IDEM *Strom.* vi. p. 627.

ΑΛΛΑ καὶ ἔστωμα Ἱπποκράτης, Ἐπιβλέπων ἐν δεικῶν ἄρτων, καὶ χάρων, καὶ ἡλικίων, καὶ νόσων, καὶ φερόντων. Εὐεπίδης ἐν ἐξαμίτρων τρητῆ φησὶν,

ὅστι

posse putabimus. S o c r. Scite loqueris, ô amice. Oportet autem præter Hippocratem considerare, utrum disputationis nobis ratio consonet. P H Æ D. Assentior. S o c r. De naturæ igitur perscrutatione quid Hippocrates, & vera ratio dicat, attende.

D i c age, ô Hippocrates, si ad Hippocratem tibi cognominem Coum illum, Æsculapii stirpe natum, proficisci velles, pro te mercedem erogaturus, & aliquis quæreret, Dic mihi, ô Hippocrates, mercedem Hippocrati dabis? Qualinam homini, & cujus ratione? quid responderes? H I P. Ut medico. S o c. Qualis & ipse futurus, id est cujus gratia? H I P. Ut medicus evaturus.

QUEM AD MODUM Hippocratem non hominem, sed medicum quis eo majorem dixerit, qui illum corporis magnitudine superat.

GENTIANVS HERVETVS.

F I T autem exercitatio, ex sententia Coi Hippocratis, non solum corporis fanitas, sed etiam animæ, impigra laborum susceptio, & non nimia nutrimenti exsaturatio.

Q U I N E T I A M cum medicus scripssisset Hippocrates, Respiciere oportet & tempus, & regionem, & ætatem, & morbos, dicit Euripides in hexametro,

ὅσοι δ' ἰατρὸν κελῶς,
 Πρὸς τοῖς διαίτας τῶν οἰκέντων
 πόλιν,
 Τὴν γῆν ἰδόντες, τοῖς νόσους σκοπῖν
 χρῄεν.

THEODORETVS
 de Nat. hom. sect. v. p. m. 546.

ΟΣΑ δὲ καὶ περὶ τῆς Ἰγμε-
 ρνικῆς χώρας διωλέχθησαν ὡς
 ἀλλήλους, ῥάδιον ἀφ' ἑαυτῶν. Ἰππο-
 κράτης γὰρ μὲν, καὶ Δημόκριτος,
 καὶ Πλάτων, εὐεργετῶν τῆτο
 ἰδρῶν ἐρήκων.

GREG. NAZIANZENVS
 Orat. fun. Casarii fratris x. 11.

ΠΑΣΙ μὲν ἂν ἀφ' ὁ σωφροσύ-
 νην ἐπέροιτο, καὶ ἀφ' ἑ τῆτο τὰ
 πῆμα πισυρόμενοι, καὶ Ἰππο-
 κράτης ὀγκιστὴρ περὶ δέομενος, ὡς
 μηδὲν εἶναι καὶ τὴν Κρατῆτος
 ἀπολήθη ὡς τὴν ἐκείνου θεωρη-
 μῶν.

ISIDORVS PELUSIOTA.
 Epiſt. 11. 16.

Ο μὲν ἰατρικὸς Ἰπποκράτης
 περιύεσε, τοῖς κενρωτημένοις μὲν
 ἐγγχεῖν.

IDEM Epiſt. 11. 79.

ΑΛΛ' Ἰπποκράτης πρὸς τοῖς, ὡς
 κενρωτημένοι, οὐκ ἐγγχεῖν εἰ γὰρ
 καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων τῆτο ἑδοξέ
 πιν ἀλλήλους, καὶ τὴν πολλὰς
 ἐλεγχθῆν ἐγγχεῖσιν γὰρ πολλοὶ
 τῶν ἰατρῶν τοῖς κενρωτημένοις κεν-
 τῶν ἴσταν. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τῶν ψυ-
 χῶν πολὺν ἐλέγχεται.

PLV-

qui volunt mederier.
 Vt unaquaque poscit urbs &
 incola,
 Hos terram oportet nosse, sic morbo
 manus Demum admoveere.

JACOBVS SIRMONDVS.

QUANTA item inter eos
 controversia fit in collocanda
 principaliori animæ vi, facile
 est videre. Hippocrates enim,
 & Democritus, ac Plato, in
 cerebro sitam esse affirmant.

JAC. BILLIVS PRVNÆVS,
 interpres.

QUI cum ob pudicitiam &
 temperantiam omnibus charus
 esset, eaque de causa pretiosa-
 rum curam susciperet, nec ad-
 juratore Hippocrate ullo modo
 opus haberet, adeo ut nihil
 prorsus esset Cratetis simplici-
 tas, si cum illius simplicitate
 conferretur.

JAC. BILLIVS PRVNÆVS.

MEDICUS Hippocrates
 incurabili morbo correptis ma-
 num admoveere vetat.

VERUM Hippocrati mo-
 rem gerens, ut incurabili mor-
 bo laboranti manum haudqua-
 quam admoves. Quamvis in
 corporibus verum hoc esse quid-
 dam existiment (etsi alioqui
 per sepe falsum inventum sit :
 complures enim medici, ad-
 mota manu, qui incurabili
 morbo affecti esse videbantur,
 rem ex sententia gesserunt) in
 animis tamen hoc magis adhuc
 falsum esse reperitur.

P L U T A R C H V S

de Plac. Philos. v. 18.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, φασί,
 εἰάν τις ἐκπληρωθῆ ἢ μήτρα ἐν τοῖς
 ἐπτά μηνσίν, τότε παρὰ φύσιν καὶ γα-
 γνηῶδες γένετα· εἰάν δὲ παρὰ φύ-
 σιν, μὴ τρεῖς ἢ ἑξήκοντα τῶν
 ὀμφάλεθ, διὸ ἐπίπονον αὐτῷ γε-
 γνηῶδες τὸ κρεῖμα· τότε ἔμφορον
 ἀποφρονεῖται· εἰάν ἤ μείνη τὸς ἐννέα
 μήνας ἐν τῇ μήτρᾳ παρὰ φύσιν,
 τότε ὀλόκληρόν ἐστι.

ΙΔΕΜ l. Non posse suaviter vi-
 visse. Epicuri dect. p. m. 1090. C.

ΣΦΑΛΕΡΟΝ γὰρ ἢ ἐπ'
 ἄκρον δόξια, φησὶν Ἰπποκρά-
 τος.

ΙΔΕΜ *ibidem* p. 1098. D.

ΑΛΛ' ὡς φησὶν Ἰπποκρά-
 τος, δυοῖν πόνοι τὸν ἥτιονα ὑπὲρ τῶν
 μέζοντων ἀμαρτυροῦσι, καὶ τῶν ἡδονῶν
 τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς
 ἐπιλόμπει τὸ χαίροντι τῆς ψυχῆς
 δι' ὑπερβολὴν καὶ μέγιστον ἐνα-
 φανίζουσι καὶ κατὰ σθένος εἰν.

A V C T O R

Prog. de Decub. ex Mathem. c. 1.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ γέν, ὁ
 πολὺς, οὐκ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καὶ θα-
 ματὸς τῶν ἐπιτήμων, φησὶν. ὅπου
 οὐκ ἐν τῇ ἰατρικῇ ἀσκεῖσθαι φυσιο-
 γνομονίης ἀμελεῖται, τῶν ἢ
 γνώμη, ἀνὰ σθένος κυλινοῦσθαι,
 καὶ γὰρ γρηγοροῦσι.

GVL. XYLANDER,

interpres.

HIPPOCRATES dicit,
 si uterus impleatur septem
 mensibus, tunc foetus se exse-
 rere, ac in lucem edi. quod si
 se exserens non alatur ob um-
 bilici languorem, laboriose ge-
 stato foetu, tunc eum non nu-
 triri: si vero novem menses in
 utero maneat, tunc se promere,
 integrumque nasci.

EST enim, inquit Hippo-
 crates, ad summum progressa
 corporis bona affectio pericu-
 losa.

SED, sicut inquit Hippo-
 crates, è duobus doloribus mi-
 norem à majore obscurari: sic
 voluptates etiam corporeæ à
 voluptatibus agendo & honesti
 studio partis ob animi lætiti-
 am ingentem ac incomparabi-
 lem obliterantur & extin-
 guuntur.

JAC. ANTON. MARISCOTTVS..

HIPPOCRATES igitur,
 & vetustate admodum notus,
 & scientia admirandus, inquit:
 Quicumque exercentes medi-
 cinam, Physiognomonix sunt
 expertes, horum mens in tene-
 bras devoluta torpet.

A V C T O R

l. de Spermate c. 14. De Concept. pueri alterata. Græca defant.

PHILOSOPHI indubitanter asserunt, teste Hippocrate, quod omnis substantia cor-

poræ animata juncta fit & ligata in planetis & signis, quatuorque elementorum nexibus.

IDEM cap. 22. *De qualit. & efficacia planetarum. Græca defunt.*

DICIT Hippocrates in Physica, quod terra est apposi-

ta generare naturam corporum.

IDEM cap. 23. *De natura Conjunct. & adjunct. quatuor elementorum. Græca defunt.*

DICIT Hippocrates: sicut nulla substantia incorporea habet nutrimentum à differentia

corporea, sic nulla substantia corporea potest nutriri à differentia incorporea.

SEXTVS EMPIRICVS

adv. Mathem. vii. p. m. 146. D.

ΑΝΔΡΑ διὲ τ' αὐθροπον τὰ εἰδικῶ καὶ χρώμεν ἀντὶ τ' γένους. εἶδ' αὖ γαῖρ ἀνθρώπε κατέστηκεν ὁ ἀνὴρ. σωήτης δ' ἔσι τῶτω χεῖνται τὰ τεύπω τῆς φροσύνης καὶ ἵα περῶτα, ὅταν λέγη, γυνὴ ἀμφιδέει αὖ γίνεται· τῆσι, θήληα ἐν τοῖς δεξιαῖς μέρεσι τῆς μήτρας ἔσονται.

VIRUM autem, hominem: specie abutens pro genere. Speciem namque hominis constituit vir. Solet vero etiam Hippocrates hoc loquendi modo uti: ut quum dicit, Mulier ambidextra non nascitur: hoc est, fœminæ in dextris partibus uteri non consistunt.

IDEM Pyrrhon. hypot. i. p. m. 15. B.

ΑΛΛΑ καὶ [ὁ κύων] τὸ ἵπποκράτην φυλασσὲ μέλα καὶ λῶς. ἐπὶ γαῖρ ποδὸς ἀκ' αὖ, ἀκινήσις· εἰπέις τε αὖ μοι ἐν ποδὶ χροῖν, μετεωρίζῃ τῶτον, καὶ ὡς εἶόν τε ἔσονται τῆς.

SED & [canis] Hippocraticum præceptum valde bene observat. Quum enim pedis medela sit quies: siquidem vulnus in pede habuerit, cum sublimem ponit, quantumque potest, immotum servat.

J O H. S T O B Æ V S

serm. CCXLIII. 801.

ΣΙΤΙΑ, ποτὰ, ὕπνοι, ἀφροδισια, κίβητι μέτρια, φροσὶν ἵπποκράτους.

CIBI, potus, somni, venus, omnia moderata sint, inquit Hippocrates.

IDEM

Apo-

IDEM Serm. XIII. p.

Απόφθεγμα.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ἔπιθε-
τις ἀπὸς Ξέρξῳ ἀπαύρην, χερσὸν εἴ-
να φάσκων βασιλεία· ὁ δὲ, ἔδδο-
μα, ἔφη, χερσὶ δασυτέα.

Ἄλλο ἐκ λόγου ῥηγ'.

Α Λ Λ' ὅμως χεῖρὶ γυνὴ σω-
φρονίζουσα. ἔχει γὰρ φύσιν καὶ τὸ
ἀκρόατον ἐν ἑαυτῇ, ὅπερ εἰ μὴ καθ'
ἡμέρῳ ἐπιπέπτετο, ὡς τὰ δένδρα
καθυλομανεῖ.

J O H. T Z E T Z E S

Histor. VII. chil. CL. 884.

Α Π Α Ν Τ Ε Σ οἱ λυπέμενοι, καὶ
ὠδυνώδηδες πένιτες,
καὶ πένιτες οἱ μακρόμενοι, ὡς Ἴπ-
ποκράτης γράφει,

Ἄπανθρωποῦνται καὶ μακρὰ
διέγχεσιν ἀνθρώπων,
τὴν ἑμέφυλον νομίζοντες ὄψιν ἢ
ἄλλοτερίων.

J V L. P O L L V X

Onom. IX. 6.

Κ Α Ι γὰρ, ὅταν Ἴπποκράτης
εἴποι, τὸ ψυχρὸν πολέμιον δόροι-
σιν, ὁσέοισιν, ὁδύσιν, ἐγκεφάλω,
δῆλον, ὡς οἶδε τὴν τῆς θερμῆς ἀπο-
φώραν ταῖς ἰδέσιν.

N E M E S I V S

de Nat. hom. cap. 2.

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ δὲ ἔοικε ὀ-
κιμώζην μάλλον τὸ κράσιν εἶναι
τὴν ψυχῆν. ταύτη γὰρ ἐπικο-
λεθεῖν τὴν τῶν ἡτῶν διαφοράν· ἐκ
ἧς Ἴπποκράτης καθύπερθε ἀνάγει τὸν
λόγον.

Apothegma.

H I P P O C R A T I suade-
bat quis ad Xerxem proficisci,
bonum esse regem dicens. At
ille, non est opus mihi, inquit,
bono domino.

Aliud Serm. CXCIII. p. 661.

V E R U M T A M E N aliquo
opus habet mulier, à quo casti-
getur. Habet enim in natura
lasciviam, quæ nisi quotidie
amputetur, luxuriatur & silve-
scit instar arborum.

J. A. V A N D E R L I N D E N,

interpres.

M O E R O R E quotquot occupan-
tur, quibus & mens labat,
Tum quotquot indomitum fu-
runt, ut Hippocrates notat,
Hominem exiunt, & procul ab
hominum notis degunt,
Æque perosi notos ut vultus in-
cognitos.

R V D. G V A L T H E R V S.

E T sane, cum Hippocrates
inquit, Frigidum infestum est
nervis, ossibus, dentibus, &
cerebro: manifestum est, quod
calida dentibus offerenda sunt.

G A L E N V S videtur pro-
bare magis, animam esse tem-
peramentum: id enim sequitur
morum differentia. quod ex
Hippocratis dictis confirmare
nititur.

IDEM cap. 22.

ΣΥΝΗΘΩΣ δὲ οἱ παλαιοὶ
καρδίου καὶ τὸ σῶμα τῆς γαστρὸς
καλεῖσιν, ὡς Ἱπποκράτης καὶ Θυ-
κυδίδης ἐν τῷ λοιμῷ.

ALEXANDER TRALLIANVS

lib. 1. cap. 16.

ΚΑΘΑΠΕΡ ὁ θεῖος Ἱπ-
ποκράτης φησὶ, ξύρροια μία, σύμ-
πνοια μία, πᾶντα συμπαρεῖα.

IDEM VII. 2.

ΚΑΙ εἰ μὲν τὸ ἐμπεσον ἔνδον τῷ
θώρακι πῶν ἐγγυροῦζι μῆρον ἔν-
δον, καὶ μὴ ἀνακαταρθεῖν ἄξει τῷ
μὲν ἡμερῶν, ὡς φησὶν ὁ θεότατος
Ἱπποκράτης, εἰς φθίσειν ἔρχεται.

IDEM IX. 3.

ΑΙ γὰρ καλέμεθα μέθοδοι τῆς
Ἱπποκράτους τέχνης αὐταὶ εἰσιν,
ὡς αἰετὸ ἐναντία τῷ ἐνανθῶν εἰσιν
ἰάματα.

DEMETRIVS PERAGOMENVS

De Podagra, in Proæm.

ΠΡΟΣ ὁ καὶ ἀνελέγην ὅσα εἴ-
χον ἐπιπολὺ, ἄλλως τ' εἰδίως καὶ ὁ
μέγιστος πάντων καὶ ἡγεμῶν Ἱπ-
ποκράτης φησὶ, φύσεις φυσιῶν
μέγα διαφέρει, καὶ χρεῖα χρε-
εῖων.

ΑΘΗΝΕΥΣ

Deipnos. II. 7.

ΚΑΙ ὁ γλυκῆζον δὲ οἶνον ἔ-
βαρυνέ τι τὸ κεφάλιν, ὡς Ἱππο-
κράτης ἐν τῷ περὶ διαιτήσεως φησὶ. ὁ
πῶς μὲν ἐπιγράφετε περὶ ὀξείων
νοσημάτων· οἱ δὲ περὶ πλιάνης·
ἄλλοι δὲ περὶ τῆς Κνιδίας γνώ-
μας.

VETERES tamen etiam
os ventris cor usurpant, ut
Hippocrates & Thucydides in
descriptione pestis.

I N T E R P R E S

JOH. GUNTER. ANDERNACVS.

QUEMADMODUM di-
vus Hippocrates ait: Conflu-
xus unus, conspiratio una, om-
nia consentientia.

ET, siquidem intra thora-
cem pus illapsus diutius in-
tus manserit, & non fuerit ex-
purgatum, ut divinissimus ait
Hippocrates, in phthisin perve-
nit.

NAM, quæ Hippocraticæ
artis methodi vocantur, hæc
sunt; nempe contraria contra-
riorum semper esse remedia.

HADRIANVS TVRNEBVS,

UT diu multumque recu-
sare non potuerim, cum præ-
sertim scirem, quæ maximus
omnium magister Hippocrates
dicat, Naturæ à naturis mul-
tum differunt, & à locis loca.

JAC. DALECHAMPIVS.

VINUM subdulce caput non
gravat, inquit Hippocrates li-
bro de Ratione victus. quem
quidam inscripserunt De mor-
bis acutis, alii vero, Adversus
Cnidias sententias. Ejus hæc
verba sunt: Vinum dulce ca-
piti

μας. Λέγει δὲ, Ὁ γλυκὺς ἥσόν
 ἐστὶ κρηταρικὸς ἔθ' οἰνώδεσ, καὶ
 ἥσον φρενῶν ἀπὸ μύθου, ἀφ' ἡρώ-
 ρηλικώτερο ἔτέρω καὶ ἔντερον.

IDEM *ibidem*.

ΦΗΣΙ δὲ καὶ ὁ Ἰπποκρά-
 τῆς, ὕδωρ τὸ ταχέως θερμανόμενον
 καὶ ψυχρόμενον αἰεὶ κρυφότερον.
 μοχθηρὰ δὲ ἐστὶ τὰ βραδείως τὰ
 ὄσσερα τήκοντα. τοιαῦτα δὲ τὰ νι-
 τρώδη, καὶ ἀλευρά. Ἐν τῷ περὶ
 ὑδάτων Ἰπποκράτης, κελεῖ τὸ
 χρῆσθαι ὕδωρ πολύτημον. τὰ δὲ τῶν
 ὑδάτων τῶσιμα, χαλεπὰ ὡς τὰ
 λιμναῖα, καὶ τὰ ἐλώδη. ἔστι δὲ καὶ
 τῶν κρῖναίων τὰ πλεῖστα σκληρό-
 τερα.

Et post.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ δ' ἐν
 τῷ περὶ τόπων, ἀριστα, φησὶν, εἶναι
 τῶν ὑδάτων, ὅσα ἐκ μετεώρων χει-
 ριῶν ῥεῖ, καὶ ἐκ λόφων ξηρῶν. ταῦ-
 τὰ γὰρ λευκὰ, καὶ γλυκῆα καὶ τὸν
 οἶνον ὀλίγον φέρει οἶά ἐστι, τὸν τε χι-
 μῶνα θερμαίνεται, καὶ τὸ θερ-
 ψυχρὰ ἐστὶν. ἐπιπνεῖ δὲ μέλισσαι, ὧν
 τὰ ῥύματ' ἀπὸ ἀναθλιῶν ἡλίε
 ἔρρωγε, καὶ μέλισσαι ἀπὸ τῶν θε-
 ριναῖ. τὰ γὰρ ἀναθλιῶν λαμπρὰ
 εἶναι, καὶ δάδη, καὶ κῆφα.

IDEM l. II. 16.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ δ' ἐν τῷ
 περὶ πρῆσινης, ἔτι τὰ ἐκ ἑμίσεος
 μὲν νοθεύεται, ἕως ἐνὶ ὄντι καὶ ὅλον,
 καὶ κῆφας.

IDEM l. IX. 13.

ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΙ δὲ τῶν
 ψυχῶν καὶ Ἰπποκράτης ὁ ἱερώτατος.

piti grave minus est quam vi-
 nosum, mentemque minus tentat : per intestina citius meat,
 & excernitur alio quovis.

HIPPOCRATES levio-
 rem semper illam esse judicat,
 quæ promptius incalescit ac
 refrigeratur : malam, qua tar-
 dius coquantur legumina, ni-
 mirum quia falsa vel nitrosa sit.
 Idem auctor libro de Aquis,
 optimam esse statuit multum
 exercitatum, & agitatum, no-
 xias autem residues & pigras,
 quales sunt paludum & stagno-
 rum : præterea fontium aquas
 esse maxima ex parte duriores.

HIPPOCRATES libro
 de locis optimam esse aquam
 pronuntiat è locis sublimibus,
 & aridis tumulis profluentem,
 ut, quæ candida sit, dulcis, nec
 limi trahere multum possit, &
 æstate frigida, hyeme tepcat.
 Idem aquam maxime laudat,
 cujus procurfus orientem solem
 versus erumpit, præsertim,
 æstivum, quia levis, limpida,
 & naribus grata sit.

HIPPOCRATES vero
 Cocalos, in libro de Pitifana,
 cujus pars dimidia spuria est,
 &, ut quidam censent, totum
 opus.

ΨΥΧΩΝ quoque meminit
 sanctissimus Hippocrates.

O R I B A S I V S

ad Aphor. 11. 28.

NOVENARIUS, qui criticus sine dubio est, à Galeno non immerito additus est: non quod ab Hippocrate hoc ignoratum sit (nihil enim in ho-

minis natura tantum philosophum latuit) sed quod inter cætera ab eo prætermisum sit. Non enim, quidquid prætermittitur, etiam ignoratur.

T H E O P H I L V S

de Urinis p. 5.

ΛΕΞΟΜΕΘΑ ἐν περὶ οὐροῦ, τί τε τῆς ἀρίστης ὑποστάσεως καταισιδιώ. βέλτιον δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῆς σοφωτάτης Ἱπποκράτους τούτῳ εἰπεῖν.

F E D. M O R E L L V S,

interpres.

ERGO primum aggrediamur optimæ substantiæ præparationem. Optimum autem est à sapientissimo Hippocrate hanc ordiri.

A. C O R N. C E L S V S

de Medic. l. 1. præf. p. m. ed. 17. l. 28.

ERGO etiam vetustissimus author Hippocrates dixit, mæderi oportere, & communia, & propria intuentem.

xit: Frictione, si vehemens sit, durari corpus: si leni, molliri: si multa, minus: si modica, impleri.

IDEM *l. 11. præf. p. m.**edit. 41. l. 23.*

INSTANTIS autem valetudinis signa complura sunt. In quibus explicandis non dubitabo autoritate antiquorum virorum uti, maximeque Hippocratis: cum recentiores quoque medici, quamvis in curationibus mutarint, tamen hæc illum optime præfagisse fateantur.

IDEM *viii. 15. p. 549. l. 18.*

MULTAS esse alias rationes, scire facile est, uno Hippocrate lecto; sed non alia magis usu comprobata est.

IDEM *viii. 20. p. 554. l. 4.*

SED Hippocrates, & Diocles, & Philotimus, & Nileus, & Heraclides Tarentinus, clari admodum authores.

A P V L E J V S.

IDEM *ii. cap. 14. p. 88. l. 7.*

NEQUE dubitari potest, quin latius quidem, & dilucidius, ubi & quomodo frictione utendum esset, Asclepiades præceperit: nihil tamen reperit, quod non à vetustissimo authore Hippocrate paucis verbis comprehensum sit: qui di-

ASCLEPIADES ille, inter præcipuos medicorum, si unum Hippocratem excipias, ceteris princeps.

CÆLIVS AVRELIANVS.

Acut. morb. 1. 12. p. 34.

HIPPOCRATES igitur solum nomen videtur tetigisse passionis,

passionis, libro quem de ptifana scripsit. Item libro prædictivo, quem prorheticum appellavit: nam curationem nullam tradidit.

IDEM *Acut. morb.* III. 15. p. 205.

ITEM Hippocrates magis phreneticos memoravit, non hydrophobas, parvibulos. Nam inquit eos, quod in quibusdam phreneticis frequentare videmus, aut fastidio possessos, non solum cibum, verumetiam potum refugere: vel certe traductos visis, quæ Græci phantasia appellat (ut ait Eudemus) ut accipiendum non existiment potum: vel suspitione delirationis affecti, admixta putent venena liquori.

IDEM *Tard. pass.* II. 1. 330.
qua de Paralyf.

VETERUM autem medicorum Hippocrates atque Erophili sectatores, memorant ea quæ in passione constitutos sequuntur, curationem vero nullam tradiderunt.

IDEM *Tard.* II. 10. p. 357.

ALII vero eruptiones, ut Hippocrates, Eurypho. Sed Hippocrates solarum venarum, Eurypho vero etiam arteriarum.

IDEM *Tard.* V. 1. p. 497.

UTILEM inquit Hippocrates ischiadicis dysenteriam. Habet enim imitationis quidam recorporationis faciundæ, quamquam plurima vexatione corpus afficere videatur.

SORANVS EPHEIVS

Præf. in Isag. artis med.

MEDICINAM quidem invenit Apollo, amplificavit Æsculapius, perfecit Hippocrates: quem mihi hominis ducem, & judicem omnium causarum & quæstionum oportet accipere, tamquam parentem & inventorem omnium bonorum operum; per quem Logica nobis, juxta rationem, est facta traditio, & tamquam visibilis facta doctrina; ut per eam meliores fiant & acutiores, qui introducuntur ad Medicinam; quos Græci *είσαγμένους* appellant.

IDEM *Isag. Artis med. c. 14.*

HIPPOCRATES quoque ait: Medici quidem fama multi, sed opere valde pauci. Vult enim Hippocrates, & præterita medicos cognoscere, & præsentia scire, & futura prædicere.

PLINIVS VALERIANVS

de Re med. IV. 17. 20.

SUFFITO allio foeminarum secundas evocari Hippocrates auctor est. Porro capitato ad multa corporis vitia Hippocrates usus est.

OCTAVIVS HORATIANVS

ad Euporist. 11. 7.

DE his igitur Hippocrates noster, hujus professionis auctor, sic sua sententia judicavit. Apoplecticos, inquit, graviter occupatos, nullo penitus pacto curari posse: leviores autem, licet difficile, liberari.

ad Euseb. fil. iv. p. m. 104. B.

HIPPOCRATES, quem
 primarium medicorum appel-
 lamus.

Et mox p. 105. B.

Ut beatissimus Hippocrates
 affirmat.

GARIOPONTVS

III. 43.

HOC enim nostri Hippo-
 cratis docuit auctoritas, quia
 nervorum causis omnia semper
 frigida nocuerunt.

IDEM VI. II.

SIMILITER decimum
 diem Hippocrates omnium pe-
 ritissimus in uno tantum inve-
 nit creticum, & ideo etiam ip-
 sum incertum observamus.

CICERO

de Orat. III. 33.

AN tu existimas, cum esset
 Hippocrates ille Cous, fuisse
 tum alios medicos, qui morbis,
 alios, qui vulneribus, alios, qui
 oculis mederentur.

de Nat. deor. III. 38.

NEC ego multorum ægro-
 rum salutem non ab Hippocra-
 te, quam ab Æsculapio datam
 iudico.

ad Attic. xvi. 15.

SED desperatis etiam Hip-
 ocrates vetat adhibere medi-
 cinam.

L. A. SENECA

Epist. xcv.

MAXIMUS ille medico-
 rum, & hujus scientiæ condi-

tor, feminis nec capillos de-
 fluere dixit, nec pedes labora-
 re. Atqui hæc jam & capillis
 destituuntur, & pedibus ægræ
 sunt. Non mutata feminarum
 natura, sed vita est. nam cum
 virorum licentiam æquaverint,
 corporum virilium vitia æqua-
 verunt. Non minus pervigi-
 lant, non minus potant, & oleo
 & mero viros provocant: æque
 invitis ingesta visceribus per
 os reddunt, & vinum omne
 vomitu remetiuntur: æque
 nivem rodunt, solatium sto-
 machi æstuantis. **Quid** ergo
 mirandum est, maximum me-
 dicorum ac naturæ peritissi-
 mum, in mendacio prehendi,
 cum tot feminae podagricæ
 calvæque sint? Beneficium se-
 xus sui vitis perdidit: &
 quia feminam exuerunt, dam-
 natæ sunt morbis virilibus.

IDEM *de Brevit. vita. c. 1.*

MAXIMI medicorum ex-
 clamatio est, Vitam brevem
 esse, longam artem.

IDEM *ibidem.*

ITAQUE alia est Hippo-
 cratis secta, alia Aclepiadis,
 alia Themisonis.

PLINIVS

Hist. nat. VII. 51.

JAM signa lethalia: in fu-
 roris morbo risum: sapientiæ
 vero ægritudine, fimbriarum
 curam & stragulæ vestis plica-
 turas, à somno moventium ne-
 glectum, præfandi humoris è
 corporis effluvium: quæ-
 que alia Hippocrati principi
 medicinæ observata sunt.

IDEM

IDEM *Hist. Nat.* xxix. 1.

DIIS primum inventores suos assignavit, & cœlo dicavit: nec non & hodie multifariam ab oraculis medicina petitur. Auxit deinde famam etiam crimine, ictum fulmine *Æsculapium* fabulata, quoniam *Tyndaridem* revocavisset ad vitam. Nec tamen cessavit narrare alios revixisse opera sua, clara *Trojanis* temporibus, quibus fama certior, vulnerum tamen duntaxat remediis. Sequentia ejus (mirum dictu) in nocte densissima latuere usque ad *Peloponnesiacum* bellum: tunc eam revocavit in lucem *Hippocrates*, genitus in insula *Coo*, in primis clara ac valida, & *Æsculapio* dicata. Is cum fuisset mos, liberatos morbis scribere in templo ejus *Dei*, quid auxiliatum esset, ut postea similitudo proficeret, exscripsisse ea traditur, atque (ut *Varro* apud nos credit) jam templo cremato, instituisse medicinam hanc, quæ *Clinice* vocatur.

TERTULLIANVS

l. de Anima c. 15. p. m. 316. C.

SED plures.... Medici adversus *Andream* & *Afclepiadem*, *Herophilus*, *Erasistratus*, *Diocles*, *Hippocrates*, & ipse *Soranus*.... & esse principale in anima, & certo in corporis recessu consecratum. Si enim scrutatorem & dispectorem *Cordis Deum* legimus.... simul utrumque dilucet; & esse principale in anima, quo intentio divina conveniat, id est, vim sapientialem atque vitalem; quod enim sapit vividum est; & in eo thesauro corporis ha-

beri, ad quem *Deus* respicit. ut neque extrinsecus agitari putes principale istud secundum *Heraclitum*,.... neque in cerebro cubare secundum *Hippocratem*.

AVGVSTINVS

de Civit. Dei. v. 2.

CICERO dicit *Hippocratem* nobilissimum medicum scriptum reliquisse, quosdam fratres cum simul ægrotare cepissent, & eorum morbus eodem tempore ingravesceret, eodem levaretur, geminos suspicatum. Quos *Possidonius Stoicus* multum *Astrologiæ* deditus, eadem constitutione astrorum natos, eademque conceptos solebat asserere. Ita quod medicus pertinere credebat ad simillimam temperiem valetudinis: hoc philosophus astrologus ad vim constitutionemque syderum, quæ fuerat quo tempore concepti nati que sunt. In hac causa multo est acceptabilior, & de proximo credibilior conjectura medicinalis: quoniam parentes ut erant corpore affecti dum concumberent, ita primordia conceptorum affici potuerunt, ut consecutis ex materno corpore prioribus incrementis parie valetudinis nascerentur: deinde in una domo eisdem alimentis nutriti, ubi aërem, & loci positionem, & vim aquarum, plurimum valere ad corpus, vel bene vel male accipiendum medicina testatur: eisdem etiam exercitationibus assuefacti tam similia corpora gererent, ut etiam ad ægrotandum uno tempore eisdemque causis similiter moverentur. Constitutionem

tionem vero cœli ac syderum, quæ fuit, quando concepti sive nati sunt, velle trahere ad istam ægrotandi parilitatem, cum tam multa diversissimi generis animalia diversissimorum affectuum & eventuum eodem tempore in unius regionis terra eidem cœlo subdita, potuerunt concipi & nasci: nescio cujus sit insolentiæ. Nos autem novimus, geminos non solum actus & peregrinationes habere diversas, verum etiam dispares ægitudines perpeti. De qua re facillimam, quantum mihi videtur, rationem redderet Hippocrates, diversis alimentis & exercitationibus, quæ non de

corporis temperatione, sed de animi voluntate veniunt, dissimiles eis accidere potuisse valetudines.

CYPRIANVS

Epist. LXXVI.

PORRO autem, quod quidam eos salutaris aqua & fide legitima Christi gratiam consecutos, non Christianos sed Clinicos vocant, non invenio unde hoc nomen assumant; nisi forte qui plura & secretiora legerunt apud Hippocratem vel Soranum, κλινικὸς istos deprehenderunt.

POLLVX

Onom. II. I.

ΕΠΤΑ εἰσὶν ἡλικία, καθ' Ἴπποκράτην. πρώτη, ἀπὸ ἐνός, ἕως ἐπταετίας. δεύτερη ἀπὸ ἐπταετίας ἕως πεσαρσεκαδέκατος. τρίτη, ἀπὸ πεσαρσεκαδέκατος ἕως ἐικοσῆ πρώτη. τετάρτη, ἀπὸ ἐικοσῆ πρώτη, ἕως ἐικοσῆ ὀγδοῦς. πέμπτη ἀπὸ ἐικοσῆ ὀγδοῦς ἕως τριακοσῆ πέμπτης. ἕκτη, ἀπὸ τριακοσῆ πέμπτης, ἕως τετρακοσῆ δεύτερης. ἑβδομή ἀπὸ τετρακοσῆ δεύτερης ἕως ἑξακοσῆ πρώτης. ἡ μὲν πρώτη, παιδίον. ἡ δεύτερη, πῆξ. ἡ τρίτη, μεράκιον. ἡ τετάρτη, νεανίσκος. ἡ πέμπτη, ἀνήρ. ἡ ἕκτη, γέρον. ἡ ἑβδομή, πρεσβύτης.

RVD. GVALTHERVS,

interpretes.

SEPTEM sunt ætates secundum Hippocratem. Prima, ab anno primo ad septimum. Secunda, à septimo ad decimumquartum annum. Tertia, à decimoquarto usque vicefimum primum. Quarta, à vicefimum primo usque ad vicefimum octavum. Quinta, à vicefimum octavo ad tricesimum quintum. Sexta, à tricesimoquinto ad quadragesimum secundum. Septima, à quadragesimosecundo ad quadragesimum nonum. Prima quidem, Puerulus: secunda, Puer: tertia, Adolescens: quarta, Juvenis: quinta, Vir: sexta, Senex: septima, Decrepitus dicitur.

MOSCHOPVLVS

ἐπιχρῶν p. m. 134.

ΕΙΣΙ Δὲ ἡλικία ἐπὶ ἕως φησὶν Ἴπποκράτης. ἐπὶ εἰσὶν ἄρα, αἱ ἡλικίαι καλεῖσθαι παι-

δίον, πῆξ, μεράκιον, νεανίσκος, ἀνήρ, πρεσβύτης, γέρον. Καὶ πάλιν δέον μὲν ἀχρῶς ἐπὶ ἑτάων, ἀδελφῶν εἰσολλῆς.

ἐκβολῆς. Παῖς δὲ, ἄχει [γυνῆς]
 ἐκφύσεως, ἐς τὰ δὲς ἐπέα. Μήρά-
 κιον δ' ἄχει θυεῖς λαχνώσεως, ἐς
 ἄτελεις ἐπέα. Νεανίσκος δ' ἐς ἄχρῖς
 αὐζήσεσθ' ὅλας ἔσόμεσθ', ἐς τὰ
 τετράκις ἐπέα. Ἄνηρ δὲ, ἄχει
 ἐνὸς δέονθ' [πενήκοντα] ἐς τὰ
 ἐπέακις ἐπέα. Πρεσβύτης ὅ, ἄχεις
 ἐτῶν πενήκοντα ἕξ, ἐς τὰ ἐπέα-

κῖς ἐκλώ. Τὸ δὲ ἐκνπεῦθεν, γέρον.

PHILO JVDENS

l. de Mundi orif. p. m. 24. D. &

JVLIVS POLLVX

Onomast. II. I.

*eadem & eisdem pene ver-
bis habent.*

MARTIALIS

Epigr. IX. 96.

DE HIPPOCRATE.

SANTONICA medicata dedit
 mihi pocula virga:

*Os hominis, mulsam me rogat
 Hippocrates.*

*Tam stupidus nunquam nec tu,
 puto, Glauce, fuisti,*

*Chalcea donanti Chrysea qui
 dederas.*

*Dulce aliquis munus pro munere
 poscit amaro?*

*Accipiat, seâ si potat in helle-
 boro.*

INCERTI AUCTORIS.

GALENVS.

DEMPSERIS Hippocratem, medi-
 corum primus habebor.

*Debo multa illi, debet & ille
 mihi.*

*Nam, quæ nota parum reliquis de-
 dit, omnia feci*

*Mille libris claro lucidiora
 die.*

IDEM.

HIPPOCRATEM magnumbrevi
 insula, me dedit ingens

*Terra Asia, plus nos scripsi-
 mus, ille minus:*

*Ille elementa dedit, nos inde ex-
 truximus aram,*

*Quam servat medici præsul
 Apollo chori.*

Εἰς ἐκόντα

In Iconem

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ,

ἐκ τῆς Ἐπιγρ. Ἀηθολογ.
 τμήμ. δ. κεφ. ιγ'.

HIPPOCRATIS,

*ex Floril. Epigramm.
 sect. IV. cap. XIII.*

ΣΥΝΕΣΙΟΥ χολασικῆς.

SYNESII Scholastici.

ΟΠΠΟΘΕΝ ὁ σῆσας; Βυζάν-
 πθ. ἔνομα, δη πῆς;

UNDE is, qui posuit? quo no-
 mine? Byzantinus

Tom. II,

Εὐστ.

III

En-

Εὐσεβίου. σὺ δὲ τίς; Κώϊος
Ἱπποκράτους.
Τῷ δ' ἔνεκεν γέγραφέν σε; λόγων
χαρίων ἢ πόλις αὐτῶν
Τῶν ἐς ἡμέτερά φιδῶν ἀντιδέδω-
κε γέρας.
Καὶ τί μὴ αὐτὸς εἶον τύπον ἔγραφεν;
ὅτι γράφων
Ἡμέας ἀνθ' αὐτῶ κρέσσονα δό-
ξαν ἔχει.

Α Δ Η Λ Ο Ν.

Ἡ Εὐσεβίου Φιλῶν Ἱπποκράτης
ἔγραφε Παμῶν,
Ἡ δὲ σὺ τ' κείνης μαίεθις ἀκεσο-
είης.

Α Ν Ω Ν Υ Μ Ο Υ.

Οὗτος ἀκεσοείης κρυφίως ᾤ-
ξε κελύθους
Παμῶν μερόπων Κώϊος Ἱππο-
κράτους.

Eusebius. Tu quis? Coius
Hippocrates.
Quare is te pinxit? Pro verbis
patriamunus
Pictura nostra grata rependit
ei.
Et cur ille suam non protulit ico-
na? Major
Illi honor est proprio pratetu-
lisse meum.

I N C E R T I.

VEL vocem Paan tibi finxit vel
medicina
Illius testis magnus es, Hippo-
crates.

J. A. VANDER LINDEN.

Α Ν Ο Ν Υ Μ Ι.

ILLE vias meruit teclas aperire
medendi,
Ille hominum Paan Coius
Hippocrates.

J. A. VANDER LINDEN.

Α Μ Β Ρ Ο Σ Ι Ο Σ,

Epist. VII. 39.

CELEBRETUR itaque
hebdomas, eo quod per septem
ætatum cursus vita hominum
usque ad senectutem transcur-
ritur, sicut Hippocrates medi-
cinæ magister scriptis explicuit
suis. Prima ætas infantia est,
secunda pueritia, tertia adole-
scentia, quarta juvenus, quin-
ta virilis ætas, sexta ævi matura-
ritas, septima senectus. Est
ergo infans, puer, adolescens,
juvenis, vir, veteranus, senex.
Ergo Hippocrates vel septem
ætates vel hebdomadas ætatum
norit, in illis se hebdomas præ-
feret.

MACROBIUS
in Somn. Scip. 1. 6.

Hoc cum à Physicis depre-
hensum sit, Hippocrates quo-
que ipse, qui tam fallere quam
falli nescit, experimenti certus
asseruit, referens in libro, qui
de natura pueri inscribitur, ta-
le feminis receptaculum de
utero ejus ejectum, quam septi-
mo post conceptum die gravi-
dam intellexerat. Mulierem
enim semine non effuso, ne
gravida maneret, orantem, im-
peraverat saltibus concitari;
aitque septimo die saltum septi-
mum ejicendo cum tali folli-
culo, qualem supra retulimus,
suffe-

fuffeciffe conceptui. hæc Hippocrates.

A G E L L I V S

Noël. Attic. III. 16.

MENSE nonnumquam octavo editum esse partum M. Varro in lib. XIV. rerum divinarum scriptum reliquit. Quo in libro, undecimo mense aliquando nasci posse hominem dicit. Ejusque sententiæ, tam de VIII. quam de XI. mense, Aristotelem laudat autorem. Sed hujus de mense VIII. diffensionis causa cognosci potest in libro Hippocratis, qui inscriptus est *περὶ τροφῆς*. Ex quo libro verba hæc sunt : *ἔστι δὲ καὶ σὺν ἔστιν ὀκτώμηνος γένεσις*. Id tam obscure, atque præcise, tamque adverte dictum Sabinus medicus, qui Hippocratem commodissime commentatus est, his verbis enarravit : *ἔστι μὲν φαινόμενα ὡς ζωῆα μὲν πλὴν ἑκτασίν σὺν ἔστι δὲ ὡς θνητοκονία μὲν ταῦτα, καὶ ἔστι ἐν φαντασία μὲν ἀδρυπία ὄντα, δωδάμη δὲ σὺν ἔστι*.

Et postea :

HIPPOCRATES autem in eo libro, de quo supra scripti, cum & numerum dierum, quibus conceptum in utero coagululum conformatur, & tempus ipsius partitionis nono aut decimo mense definisset : neque id tamen semper eadem esse fini dixisset, sed alias ocuis fieri, alias serius ; hisce ad postremum verbis usus est : *γένεσις δὲ ἐν τέταρτις καὶ πλείων, ἔ ἐλάσσων, καὶ ὀκτὼ καὶ μέρους, καὶ εἰς ποιεῖται δὲ καὶ πλείων πλείωνων, καὶ ἐλάσσων ἐλασσόνων*. Quibus verbis signi-

ficat, quod aliquando ocuis fieret, non multo tamen fieri ocuis : neque quod serius, multo serius.

C E N S O R I N V S

de Die natali cap. 6.

NEC Hippocrates Cous decimo partum posse fieri contendit.

IDEM *cap. 11.*

HIPPOCRATES quoque, aliique medici, in corporum valetudinibus non aliud ostendunt.

IDEM *cap. 14.*

HIPPOCRATES Medicus in septem gradus ætates distribuit. finem primæ putavit VII. annum : secundæ XIV. : tertiæ XXIIX. : quartæ XXXV. : quintæ XLII. : sextæ LVI. : septimæ novissimum annum vitæ humanæ. Solon autem partes fecit decem : & Hippocrates gradum tertium, & sextum, & septimum, singulos bifariam divisit, ut unaquæque ætas annos haberet septenos.

J V S C A N O N I C V M

III. *Decret. ex Hieronymi adversus Iovinianum lib. 11. dist. v. c. 29. Ne tales.*

HIPPOCRATES in aphorismis docet, crassa & obesa corpora, quæ crescendi mensuram compleverint, nisi cito ablatione sanguinis imminuantur, in paralyfin, & pessima morborum genera erumpere : & idcirco esse necessariam demptionem, ut rursus habeant, in quæ possint crescere. non enim manere in uno statu

naturam corporum, sed aut crescere semper, aut decrefcere, nec posse vivere animal, nisi crescendi capax fit.

PAVLVS Ictus

l. 12. ff. de Statu hominum.

SEPTIMO mense nasci perfectum partum, jam receptum est propter auctoritatem doctissimi viri Hippocratis: & ideo credendum est, eum, qui ex justis nuptiis septimo mense natus est, justum filium esse.

ULPIANVS Ictus

l. 3. § 12. ff. de Suis, & legit. har.

DE eo autem, qui centesi-

mo octogentesimo secundo die natus est, Hippocrates scripsit, & D. Pius Pontificibus rescripsit, justo tempore videri natum, nec videri in servitutem conceptum, cum mater ipsius ante centesimum octogentesimum secundum diem esset manumissa.

BARTOLVS Ictus

l. 111. ff. Si certa pet.

STANDUM est libris Hippocratis tamquam authenticis.

ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑ

CONSENTIENTIA,

ἐκ τῶν τῶ

EX

ΓΑΛΗΝΟΥ.

GALENO.

GENVS

l. de Articul. IV. 42.

VIDVS VIDIVS,

interpres.

ΗΠΟΚΡΑΤΗΣ,
ὡς καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος συζητῆς αὐτῶ, ἡ
Ἀσκληπιάδης τὸ γένος.

IPPOCRATES,
quemadmodum &
Ctesias Cnidius cognatus ejus, genere
Aesclepiades erat.

l. de Vitu in morb. acut. II. 18.

JO. VASSÆVS,

interpres.

ΜΝΗΜONEYΩ δὲ Ἴπποκράτης νῦν τῶ Ἡρακλείδου ἡμέτερου, ἔτῳ ἐπὶ τὸ βιβλίον. ὁ γὰρ τοι πῦππ αὐτῶ ὁ Γνωσιδικῆς υἱὸς Ἴπποκράτης, κατὰ πῦππ μὲν ὄλωσ ἔδεν ἔγραψε.

LOQUOR autem de Hippocrate Heraclidæ filio, qui librum hunc confecit. Nam avus ipsius Gnosidici filius Hippocrates, quorumdam judicio, nihil omnino scripsit.

l. I. Prorrhetic. III. 18.

JO. VASSÆVS,

interpres.

ΔΥΟ γὰρ ἡμεῖς ἔμεγάλω Ἴπποκράτης ὁ μῆλογεντα γελυῖν ἡδὲ Δράκων καὶ Θεσσαλός, ἀνέκατέρῳ πῦππ Ἴπποκράτης.

Duo magni Hippocratis filii fuisse perhibentur, Draco & Thessalus: quorum utriusque rursus filius Hippocrates.

l. de

JANVS

l. de Respir. diffic. II. 18.

ΤΟ ὃ πέμπτον τῶ ἐπιδημιῶν, ἔ
 ἔμεγάλει Ἰπποκράτης, ἔ Ἡρα-
 κλείδου υἱός, ἀλλὰ ἔ νεωτέρου τῶ
 Δράκοντος.

l. de Nat. hum. I. 1.

ΘΕΣΣΑΛΟΣ ὁ αὐτῶ υἱός,
 θαυμάσιος μὲν ἀνὴρ καὶ ἔτι
 χρονομάσιος, ἀλλ' ἔ κατὰ μείνας ἐν
 τῇ πατρίδι, κατὰ τῶ ὀ Πόλυτος.
 Ἀρχελάου γὰρ τῶ Μακεδονίας βα-
 σιλέως σιωηχέτο.

l. III. Epidem. II. inis.

ΗΝ δ' ἔτι ὁ τῶν Ἰππο-
 κράτους υἱὸν ὀδοκίμωτος ὀνομα-
 θισσαλός, ἀκρωτῶς ἀκρωτῶν
 τῇ γνώμῃ ἔ πατρός.

PATRIA, habitatio.

l. de Sanit. tuenda II. 7.

ΕΥΚΡΑΤΟΤΑΤΟΝ ἔστ
 τὸ κατὰ τῶν Ἰπποκράτους πατρί-
 δος καὶ γὰρ χρονομάσιος αὐτῇ καὶ
 γέρου ἐστὶν ὀ κρῶτος.

l. de Artic. I. 22.

ΕΣΤΙ ὃ Σμύρνη πόλις πολ-
 λαπλασία τὸ μέγεθος, ἢς Ἰππο-
 κράτης μὲν μνηστῶ σιωηχέτος, ὡς ἐπὶ
 τὸ πλεῖστον ἐν αὐτῇ Διαιτήσας.

in l. de Artic. I. 23.

ΑΙ δὲ πόλις, ἢ Ἰπποκράτους
 ἐμνηστῶ σιωηχέτος, ὡς ἐν αὐταῖς ἐπὶ
 πλεον Διαιτήσας, ἐνὸς ἀμφοτέρων
 τῶν ἐν ῥώμῃ πλεοναστῶν εἶχον οἰ-
 κήτορας.

ÆΤΑ-

JANVS CORNARIVS,
interpres.

QUINTUS vero Epide-
 miorum non magis Hippocra-
 tis, Heraclidæ filii, sed junioris
 filii Draconis est.

VICT. TRINCAVELLIVS,
interpres.

THESSALVS illius filius,
 vir & ipse admirabilis: is tamen
 in patria non est, ut Polybus,
 diu moratus: Archelao etenim
 Macedonia regi adhæsit.

HERM. CRVSERIVS,
interpres.

ERAT ille Hippocratis fi-
 liorum clarissimus, Thessalus
 nomine, qui exacte sententiam
 patris est æmulatus.

THO. LINACER,
interpres.

OPTIME temperata est
 Hippocratis patria. etenim ea
 tum hieme, tum æstate medio-
 crem temperiem exhibet.

VID. VIDIVS,
interpres.

EST autem Smyrna urbs
 multo major illa, cujus ubique
 meminit Hippocrates, ut qui
 ut plurimum in ea versaretur.

VID. VIDIVS,
interpres.

URBES, quarum meminit
 Hippocrates, ubi diutius egit,
 non plures incolunt, quam Ro-
 mæ vicum unum.

ÆTATIS, seu seculi mos.

l. de Artic. I. 22.

ΕΠΙ γάρ τῶν Ἱπποκρά-
τους χρόνων οἱ ἰατροὶ ὄντες ἐμεμα-
θημένῳ νομίμως, καὶ καλίστῳ ᾧ
τοῖς τοιαύταις χρευσίας τέχνῳ.
οἱ δὲ νῦν μὴ μαθόντες ὅλως, ἢ
παντῶν περὶ ὀλίγῳ χρόνῳ μαθόν-
τες.

l. Quod opt. med. sit philos.

Οἱ δὲ νῦν ἰατροὶ τοῦτο δὲ
δέξιν ἢ σκῆδῃ καὶ τῶν λογικῶν τῶν
ἰατρικῶν θεωρίῳ, ὡς ἐ τοῖς ἀσκή-
σιν, ὡς ἀχρηστῶν μετὰ χερσὶν ἰατρῶν,
ἐκτρέφονται.

L I N G V A.

l. de Humor. I. 2. f.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ἢ Ἀτ-
τικῶν Ἀλεξίῳ χρῆται κατὰ τὴν.

in l. de Fractur. I. 1.

ΕΣΤΙ γὰρ ἀμέλει τῆτο σὺν-
τες τοῖς Ἀττικῶν, ἂν τῆ Ἀλεξίῳ
χρῆται κατὰ τὴν καὶ ὁ Ἱπποκράτης,
ὡς δὲ φησὶν ἰατρὸς πρὸς αὐτῶν δὲ
χρῆται ἀπὸ τῶν. ἐμοὶ δὲ κατὰ ἕτερον
ἰδὲν χρῆται μικρὸν ἀφρονῶν ᾧ
τῆς Ἱπποκράτους Ἀλεξίῳ δὲ δὲ
λατῶν.

P H R A S I S.

in l. III. Epidem. III. 32.

ΟΥΚ ἔστιν Ἱπποκράτης σιμῶ-
θῆναι, ἀλλ' ἔστι καὶ ἀσυνίτοις ὀνόματι
χρῆται.

ibidem, initio.

Ο γὰρ τῶν Ἱπποκράτους φησὶ
σημειώσεσθε τὴν καὶ τῶν τῆτο σι-
μῶν

VID. VIDIVS,

interpres.

HIPPOCRATIS seculo
medici optime artis præcepta
discebant, atque ea præsertim,
quæ ad manus operam perti-
nent: ea nunc à medicis vel
nullo modo addiscuntur, vel
certe exiguo temporis spatio.

LVD. BELLISARIVS,

interpres.

NOSTRÆ ætatis medici ita
ab studio rationalis medicinæ
aversi sunt, ut eos etiam, qui in
ea re operam consumunt, quasi
inutiliantes, reprehendant.

JO. BAPT. RASARIVS,

interpres.

ATTICORUM lingua Hip-
pocrates aliqua ex parte utitur.

VID. VIDIVS,

interpres.

ATTICIS enim hoc pro-
fus est usitatum, quorum lin-
guam Hippocrates aliquantum
usurpat, ita ut ejus sermo à
nonnullis priscus Atticus exi-
stimeretur. Nos autem in alio
parvo libello, quid de sermone
Hippocratis judicemus, seor-
sum demonstravimus.

HERM. CRYSERIVS,

interpres.

NON est Hippocratis insti-
tutum, in usitatis & infrequen-
tibus uti nominibus.

I D E M.

ET ENIM Hippocrates, cu-
jus etiam Aphorismos esse, &
præ-

Φέσι τοῖς ὀνόμασιν κερημύθου, ἀ
καλεῖν ἔθου ἐστὶ τοῖς ῥηθολογῆσι πο-
λιτικῆ.

l. Expos. obsolet. voc. Hipp.

ΟΥΤΩ Σ ἐν καὶ Ἱπποκράτης
τὰ μὲν, ἐκ τῶν ὄντων ἐσωητῶν ὄνο-
μασίων ὡς λαμβάνει, τὰ δὲ ἀ-
πὸς ποιῆ, τὰ δὲ καὶ τοῖς σηματο-
μοίσις ὑποαλλάτῃ.

in l. de Offic. med. II. 23.

ΤΟ παρ' Ἱπποκράτης λεγέ-
μνον, καὶ ἕτως ἐστίν, εἰ μὴ ὡς ἀ-
πὸ καὶ ἄλλο ἢ σιωπηλάς τετα.

in l. Aphor. VII. 63.

ΤΑ Ἐ Ἱπποκράτης λεγέμνα
ἀπὸ κερημύθου ἐστίν.

in l. de Artic. I. 69.

ΤΡΟΠΙΚΟΙ Σ ὀνόμασι καὶ
γλωσσηματικῆς εἰσὶν ὁ Ἱππο-
κράτης ἐνομοῶν ῥηθολογῆσι, καὶ ἔτι
πολιτικῆ ἐρμηνείων ἐρμηνείων,
ὁμοίον ἢ τῆτω πεπονητῆς ὁ Ξενοφῶν.

in l. Aphorism. VI. 58.

ΚΑΙ κρινόν ἐστὶ τῆτω τοῖς ἄλ-
λοις ὅφ' Ἱπποκράτης εἰρημύθου, ἐν
ἀλλοῖσι λέξεσι τὸ διλυτικῆς ἐνομο-
κρινόν. καὶ τοῖς γε ὅσα ἀποδομνόν-
των ἀπὸ τῶν περὶ μὲν ὡσαύτως,
ἀλλ' ἐν ὡσανίω ποτὲ καὶ ἐναν-
τίως.

præfagia autumant, usitatissi-
mis esse usus, & proinde claris
vocalibus videtur, quæ vocare
rethorici civilia solent.

M A R I V S N I Z O L I V S,
interpret.

S I C & Hippocrates ex no-
minibus, quæ usitata non sunt,
aliqua assumit, aliqua & ipse
facit, aliqua autem novis ad-
iunctis sententiis mutat.

V I D . V I D I V S,
interpret.

Q U O D ab Hippocrate effe-
tur, præcise dicitur, nisi quid
aliud subintelligitur.

N I C . L E O N I C E N V S,
interpret.

D I C T A Hippocratis exqui-
sita sunt.

V I D . V I D I V S,
interpret.

S O L E T Hippocrates quas-
dam figuras ac linguarum pro-
prietates usurpare, quamvis
consuetam locutionem sequa-
tur.

N I C . L E O N I C E N V S,
interpret.

C O M M U N E huic cum
aliis ab Hippocrate dictis, ut
perpetuum quiddam ex figura
dictionis ostendatur: quamvis
res ipsæ non semper eodem
modo eveniant, sed, licet raro,
interdū etiam aliter eveniant.

L I B. de Comate cap. 3.

GRÆCA defunt: etiam in iis, quæ Jo. Cajus edidit.

A V G. G A D A L D I N V S,

interpres.

SOMNOLENTA tentabo distinguere, ut possis invenire dictam ab Hippocrate differentiam. Non enim vir iste erat eorum, qui vane imponunt nomina: neque stulte adjicit ca-

taphoræ, pigra: neque dicit, sicut Homerus, lac album: sed unumquodque vocabulum, & syllaba omnis rem aliquam significat apud eum.

in lib. de Vict. acut. IV. 67.

Η ῥῆσις ἐπιπλοκῶν ἔχουσα συμπλωμάτων πολλῶν ἔ συζητημάτων ἐν ἀπάντη ἀνθρώπῳ νοσῶντι, ἀρχησὸς ἐστίν. διὰ ἡ χρησίμη. διδασκαλία, διὰ τῶν κητόλων γίνεται, ὡς Ἰπποκράτης εἶωθε ποιεῖν.

in l. de Vict. acut. IV. 10.

ΤΟΥ Δὲ γνησίως ἐπιφέρων εἰώθησιν τῶν τριῶν πῶσθησιν, εἴ τ' ἄλλοι τῶν δόξων ἰατρῶν, κητὸς τὸς ὁ Ἰπποκράτης.

SCRIBENDI MOS.

in l. VI. Epidem. 1. 3. f.

ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ εἰώθησιν ἵνα εἰς ἀνάμνησιν ἔγραψεν, ὡς ἔκαστον ἔτυχε, ἢ τοι θεασάμενον, ἢ διὰ λογικῆς σκέψεως ἐξούρων.

in l. 1. Epid. 37.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΝ

δὲ πνευ τῶν πνευματικῶν εἰώθησιν ὁ Ἰπποκράτης ποιεῖν.

in l. de Humorib. 1. 7.

* * *

Græca defunt.

J O. V A S S Æ V S,

interpres.

DICTIO, quæ symptomatum multorum, quæ non in omni ægro coeunt & conveniunt, complicationem habet, utilis est: cum doctrina ab universalibus recipiat commoditatem. quo Hippocrates modo facere consuevit.

J O. V A S S Æ V S,

interpres.

LEGITIMI appellationem secundum morborum ideas inferre consueverunt cum alii medicorum probatissimi, tum Hippocrates ipse.

J V N. C R A S S V S,

interpres.

HIPPOCRATES sibi ipsi, ut memoriæ subveniret, nonnulla scripsit, prout unumquodque aut experientia comprehenderet, aut rationali meditatione excogitasset.

H E R M. C R V S E R I V S,

interpres.

SOLET Hippocrates frequenter antedicta in summam colligere.

J O. B A P T. R A S A R I V S,

interpres.

HIPPOCRATES omnibus in locis adferre demonstrationes conatur.

in l. de Nat. hum. 1. 9.

Ο μὲν Ἴπποκράτης ἀεὶ τοῖς
ἐναργῶς φαινόμενοις ἀκλυθεῖ.

in l. de Nat. hum. 11. 7.

Ο μὲν Ἴπποκράτης αὐτῶς ἀκλυ-
θῶς φαίνεται γεγράφας, ἔ μόνον πᾶ-
σαι φῶς ὁράματα πᾶσιν, ἀλλὰ καὶ
διδοτέρηται.

l. de Diffic. respir. 11. 3.

ΟΥΔΕΝ τῶν καὶ τοῖς ἄλλοις
σαφῶς γινώσκοντων Ἴπποκράτης
γεγράφ.

l. de Dieb. decret. 11. 13.

ΕΣΤΙ δὲ ὅτε τὸν Ἴπποκρά-
την μόνον διδοτέρηται τὸ πᾶ-
σαι φῶς ὁφθῆν, ἐν ἑδενὶ λόγῳ τὸ πᾶ-
σαι φῶς πᾶσιν.

l. de Venas. adv. Erasistrataos, c. 4.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ μὲν ἐν
τοῖς πλείστοις τῶν ἑαυτῶ συγγραμ-
μάτων ἐλάττω βαρυλόγῳ ἂν,
ὅμως ἐν ἑδενὶ γεγράφην ἐπὶ τῷ φλε-
βοστασίας, ἔτε τὸ μέρῳ τῷ σώμα-
τος, ἐν ἑδενὶ τμηθῆναι τὸ ἀγχεῖον,
ἔτε τὸ μέτρον τῆς κενώσεως, ἔτε τὸν
καρπὸν.

l. de Offic. med. 111. 8.

Ο Ἴπποκράτης δι' ἑνὸς ἢ
δυσὶν παραμύτοις διδοτέρηται λόγῳ
καθηλικῆς, ὅταν παραμύτων ὁμο-
γῶν Διδοτέρηται τὸ διδοτέρηται,
ἐναργῶς ἐπ' αὐτῶν φαίνεται.

l. de

VICT. TRINCAVELLIVS,
interpret.

SEMPER sane Hippocrates
ea sectatur, quæ evidentia sunt.

VICT. TRINCAVELLIVS,
interpret.

HIPPOCRATEM vide-
mus non modo omnia ad amuf-
sim in commentarios retulisse,
quæ cunctis plane conspicua
sunt; verum etiam ea, quæ ad
videndum sunt difficiliora.

JAN. CORNARIUS,
interpret.

HIPPOCRATES nihil
eorum, quæ etiam aliis manife-
ste cognoscuntur, scribit.

JO. GVINTHERIVS,
interpret.

HIPPOCRATES aliquan-
do solum id, quod creberrime
oculis usurpatum est, nihili fa-
ciens id, quod raro evenit, pro-
nunciat.

JOS. TECTANDER,
interpret.

HIPPOCRATES cum in
plurimis suis operibus brevitati
summopere studeat, tamen
quod ad venæsectionem atti-
net, non est gravatus scribere,
tum partem corporis, in qua fe-
cari vas oporteat, tum evacua-
tionis mensuram, una cum oc-
casionē ipsa.

VIDVS VIDIVS,
interpret.

HIPPOCRATIS mos est,
ex unius vel alterius rei exem-
plo res universas complecti,
quum id, quod proponitur,
evidentia antecellit ea, quæ
sunt ejusdem generis, sic ut ex
ipso intelligantur.

rrr s VICT.

l. de Elem. I. 3.

Ο μὲν Ἱπποκράτης ἐν τῶν ὁμοθ-
δῶν ἐπιπέδων, ἡμῖν ἐπιπέδη, τὰ λοι-
πὰ, τὰ πλὴν αὐτῶν ἐκείνω διωκα-
μὲν ἔχοντα, ὡς ἰσχυρῶς τῷ λόγῳ.

l. I. Prorrhet. III. 7.

Ἡ διδασκαλία τῆς ἰατρικῆς
θεωρίας ὑφ' Ἱπποκράτους ἀφ' ἑ-
κατόλοισι γέγονεν ἐν ἅπασι τοῖς γνη-
σίοις βιβλίοις, ὡς ἔχει τὸ μὲν πο-
τὲ καὶ τῶν κατὰ μέρους ἐνια πα-
ραδείγματι ἕνεκα ὡς σαφέ-
ραν τῶν μαθητῶν.

l. Aphorism. VI. 25.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ πολλὰ εἰρηκῶς
ὁ Ἱπποκράτης, ὡς πῆρ ἵνα ὡς ἔ-
δειγμα τῶν κατὰ λόγων, ἐφ'
ὧν καὶ πλὴν τῶν συμβαίνοντι ἐμ-
πέριαν ἐις ἀρμετέραν ἔχον διωκα-
ται. πιαῦτα γὰρ εἶναι καὶ τῶν
δείγματι.

l. de Diffic. resp. II. 8.

Ὁ πίνων Ἱπποκράτης, ὅταν
μὲν αἱ συνήθεις ἰδέαι τῶν συμπλω-
μάτων ᾖσιν, ὁρκεῖται πλῆρικαῦτα
μὲν τῶν κατὰ τῆ νοσήματι ὀνό-
ματι ὅταν δὲ πῆρ κίπῃ τῶν πα-
νίων, μετὰ πλὴν κατὰ τε καὶ κρι-
νῶ ἅπαντι τῶ νοσήματι ὡς ἰσ-
χυρῶς ὅπως ἐκείνο διορίζε-
ται.

l. de Fractur. II. 71.

ΠΟΛΛΑ τῶν κρινῶν καὶ γε-
νικῶν ἐφ' ἐνός τῶν κατὰ εἶδος ἐσο-
μάτων,

VICT. TRINCAVELLIVS,
interpres.

HIPPOCRATES si ali-
quando unum quippiam ex
eorum numero proferat, quæ
eamdem naturam continent,
reliqua deinde, quæ eamdem
vim habent, nobis ad rationem
addenda relinquat.

JOH. VASSÆVS,
interpres.

MEDECINALIS specu-
lationis doctrina ab Hippocrate
in legitimis omnibus libris per
universalia facta est, expro-
mente etiam aliquando parti-
cularia quædam, gratia exem-
pli, ad eorum, qui discunt, per-
spicuitatem.

NIC. LEONICENVS,
interpres.

VIDETUR Hippocrates
dixisse multa veluti exempla
fermonum universalium, à qui-
bus ejus, quod solet evenire,
experientiam possumus habere
manifestiorem. Talia etenim
exempla oportet esse.

JANVS CORNARIVS,
interpres.

HIPPOCRATES, quum
consuetæ species symptomatum
extiterint; tunc sane solo uni-
versali morbi nomine conten-
tus est: quum vero aliquid ex
raris incidit, post universalem
& communem totius morbi
appellationem, statim illud ip-
sum discriminat.

VIDVS VIDIVS,
interpres.

SOLET Hippocrates, ubi
de una specie pertractat, com-
plura

in l. de Victu acut. II. 18.

ΜΕΜΦΕΤΑΙ τὰς ἰατρὰς,
ὅσοι ταῖς παρὰ τὰς ἡμέρας ἐν ἀσι-
τία πυνπιλεῖ φυλάξαι τὰς κρέμ-
νονας &c. ἔμιν ἐμνημόσυνοι γε
ἐπὶ καὶ τῶν αὐτῶν τροφῶν ἰχυ-
ροτέρας διδόντων παρὰ τὴν πεφθωκυ-
τὴν νόσον. εἴωθε γὰρ ἐνίοτε τὰ μέ-
γιστα τῶν ἀμειβημάτων ἀνεξέλε-
κτα καὶ ἀφελείπν, ἐξ ὧν τὰ μικρό-
τερα διέσαλλε, καὶ τὴν ἀπ' αὐτῶν
ἐνδεδυκένον βλάπτει.

l. de Diffic. respir. II. 8.

Ὁ Ἴπποκράτης, καὶ τοὶ βρα-
χυλόγοι αὖν, ἔθελον ἔχειν τὸ τοῦτον,
εἰς ἓν ὄνομα καὶ κεφάλαιον ἀνά-
γκη ἀεὶ τὰ κατὰ μέρος. ἔτε μὲν
κατὰ τὸ τυχόν ἐνδέχεται νῦν ἔτι
ζῆλον, τὸν μὲν ἐν εἰκῇ ζῆ-
λον.

DOCTRINA.

in l. de Alim. III. 21.

ΤΟΥΤ' ἐπαυεῖν Ἴπποκράτην
ἀξιόν, ἔν τε τοῖς ἄλλοις ἄπασι, καὶ
ἐν τῷ ἑκῷ ἡκίστα, ὅτι παρὰ τὴν
μεγέθει τῶν ἰατρῶν ἀξιοῖ, ὅσον
περὶ τὴν τέχνην αὐτῶν διώταται.

in l. de Vict. acut. I. 17.

ΚΑΙ κατὰ τὸ ἐπαυεῖσθαι δι-
κασίαν ἐπὶ τῷ Ἴπποκράτην, ὅπως
ἀφ' αὐτοῦ μνημόσυνοι μόνως,
ὡς οἱ κατ' ἀλήθειαν ἐξέλοιστε τέχνην
ἡλικίας συστήσασθαι πάχιστον ἐν ταῖς
ἑαυτῶν ψυχῶν ἀφ' ἑαυτοῦ δόξ-
ζοντες, ὅσα ἄλλα λόγῳ παρὰ τὴν
τῶν ὑπὸ πάντας ἀφ' αὐτῶν φιλοδο-
ξίαν, ἢ φιλοζηλοσύνην.

in

JOH. VASSÆVS,
interpres.

MEDICOS culpatur Hippo-
crates, qui languentes ipsos in
absoluta ciborum abstinentia
servant: non tamen mentio-
nem eorum facit, qui cibos va-
lidiores ante morbi concoctio-
nem ministrant. Consuevit si-
quidem interdum, prætermis-
sis, quæ maxima sunt, erratis,
culpam minora; & eam, quæ
ex illis oritur, demonstrare
offensam.

JAN. CORNARIUS,
interpres.

HIPPOCRATES, cum
breviloquus sit, hunc morem
habet, ut ad unum nomen &
caput partialia semper reducat.
Neque verisimile eum in præ-
senti fortuito scribere, qui haut
unum aliquod temere scribat.

JO. BAPT. RASARIUS,
interpres.

HIPPOCRATES cum in
aliis rebus omnibus ornandus
est laudibus, tum vel maxime
in hoc, quod censet, usque eo
progredi medicum oportere,
quousque pervenire ipsius ars
potest.

JOH. VASSÆVS,
interpres.

OB id juste venit laudandus
Hippocrates, qui de sola secun-
dum rei veritatem meminuit
controversia: quam, qui ali-
quam constituere artem vol-
unt, patiuntur, cum secum
suoque in animo differenter
opinantur, & non verbo tenus
simulate ac subdole id agunt,
ob gloriæ vel lucri cupiditatem.

JO.

in l. de Humorib. 1. 7.

* * *

Græca defunt.

in l. de Artic. 1. 3.

Ο μὲν Ἱπποκράτης, ἐπεὶ αὐτὸς ἔδιδασκεν, ὅτι ἡξίωσε γραφὴν ἀπὸ τῆς ἐπινοίας, λογικῶν ἀξιωματικώτερον ἢ γράμματα αἰεὶ τὸ φαινόμενον ἐπινοίας. ὅπως ἔν κλητὸς ἐν ταῖς θεραπεύμασι ἐπινοίας ἐαυτῷ τῇ πείρᾳ βεβαιῶσι, πλὴν ἡμῶς διδάσκον, ἔχον, ὡς ἔνοι τῶν μετ' αὐτῶν ἰατρῶν ἔγραψαν, ἐν θεραπεύμασι συγγραμμάτων κελύουσιν ἡμῶς ποιῶν, ἀ μὲν δὲ ποιεῖ αὐτοὶ παρ' ὧν ἐπέαζον.

in l. 1. Protrh. III. 33.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ αὐτῷ καὶ Ἱπποκράτης ἐκ πολλῆς πείρας ἡθροικέναι τὰ κλητὰ, ἐκ τῶν ἐπὶ μέρας αὐτῷ γενημάτων.

l. de Dieb. decret. II. 4.

ΜΗ λόγῳ ἡνὶ παρ' αὐτῶν ὁ Ἱπποκράτης, τὴν ἡμέραν ὑποπύεταί ἐν αὐτῷ κελύουσιν, τῆς αὐτῆς ἐπινοίας ἀφαρτῆται τὸ δραστικόν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς πείρας διδάχεται.

in l. Aphor. 1. 15.

ΟΤΙ μὲν ἔν ἐστιν ἐπινοίας, τὸ μὴ μόνον ἐν κλητῶν πέτην ἡμῶς ἀμύνον, ἀλλὰ καὶ λαμβάνοντες ὀλίγα κλητῶν

JO. BAPT. RASARIUS,
interpres.

HIPPOCRATES, vir admirabilis, multa potius experientia quam ratione videtur cognovisse.

VID. VIDIVS,
interpres.

HIPPOCRATES, quum quid numquam vidit, commentitias causas scribendas esse minime credidit, ubique magis fide dignum existimans, quod evidenter apparet, quam quod à ratione ducitur. Sic &, quæcumque ipse ad curationem excogitavit, priusquam nos doceat, experimento comprobatur: non, sicut nonnulli ex junioribus medicis, qui in scriptis de ratione medendi nobis ea imperarunt, quæ ipsi numquam ante sunt experti.

VIDETUR Hippocrates ex multa experientia, quam ex particularibus sibi fecit, universalialia collegisse.

JO. GVINTERIVS,
interpres.

HIPPOCRATES non ratione quadam persuasus decimum septimum decretorium esse statuit, vigesimo autem primo efficaciam ademit, sed usu & experientia doctus.

NIC. LEONICENVS,
interpres.

VERUM est, quod quidam hieme non modo melius concoquunt cibum, sed etiam, quod

καὶ ψυχὰς αἰτεῖ εἰς ἀλγὸς τὸ βλά-
 πτεῖσθαι, ἀποσφειρομένης δὲ πλείο-
 να μηδενὶ τῶν πλεθωρικών ἀλίσκε-
 δαινοσημῶτων, αὐτὸ τὸ γινόμενον
 ἐναρξῶς μελερεῖ. τὸ δὲ αἰτίας ἢ
 ζήτησις ἐν κρινῶν ἀποκρίσθαι. ἔτι γὰρ
 δὴ Ἰπποκράτης γε μόνον μελεχεται
 τὸ ἀποσφειρομένην, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἀπασιν. σκόπη τοίνυν, εἰ
 κρινταῦθα τοῖς μὲν ἄλλοις ἀπασιν
 ἀπορῶν ὁ λόγος, Ἰπποκράτης δὲ,
 καὶ τοῖς ἀπ' αὐτῶν λόγοις ἀπορῶν.

I N V E N T A .

in l. de Humorib. II. 20.

Græca defunt.

l. de Crisib. III. II.

Ὁ μὲν Ἰπποκράτης συμπάντων
 ἡμῶν τῶν δόξων μελετημῶτων ἡγε-
 μῶν.

l. Quod animi mor. 7 f.

ΕΞ ΟΝ ἐπὶ τὸν πάντων ἰατρῶν
 τε καὶ φιλοσόφων ἀποσφειτον, δρόν-
 πος τῶν θεωριῶν ταύτων, ἀφικέ-
 σθαι μελετερεν τὸν θεῖον Ἰππο-
 κράτη.

in l. de Humorib. I. I.

Græca defunt.

quod pauca affumentes refri-
 gerantur, atque ideo offendun-
 tur: si vero plura assumie-
 rint, in nullos plethoricos mor-
 bos incidere, ipse eventus
 ostendit manifeste. Cujus cau-
 sæ inquisitio cum omnes fati-
 get, tu animadverte, numquid
 hac in parte aliis quidem om-
 nibus ratio sit inexplicabilis,
 soli vero Hippocrati atque ejus
 sectatoribus explicabilis.

JO. BAPT. RASARIUS,
 interpres.

HIPPOCRATES om-
 nium bonorum inventor.

NIC. LEONICENUS,
 interpres.

HIPPOCRATES nobis
 omnium fuit dux, atque auctor
 optimarum disciplinarum.

JVN. PAVL. CRASSVS,
 interpres.

SE D ad divinum Hippocra-
 tem medicorum omnium phi-
 losophorumque primum hujus-
 ce contemplationis inventorem
 accedere licet.

JO. BAPT. RASARIUS,
 interpres.

HIPPOCRATES prin-
 ceptis omnium eorum, quorum
 nomen fama ad nos pertulit,
 principia demonstrationum,
 quibus postea Aristoteles usus
 est, ipse prior monumentis
 mandavit literarum.

in l. Aphorism. IV. 76.

ΑΞΙΟΝ ἔν' ἔστιν, ὡς παρὰ τῶν τοῖς ἄλλοις, ἔτι καὶ τῷ τῶν θαυμασίου τὸν Ἱπποκράτην, πρὸς μηδέπω μηδὲ τῆμερον ἐγνωσθῆναι πολλοῖς τῶν ἰατρῶν αὐτὸν ἐξυβρίειν.

l. de Arte cur. ad Glauc. 1.

ΠΛΕΟΝ δὲ πῶν ἀτέχνων ὁ τεχνίτης ἔχει. τί δὲ τῷ τὸ πλεόν ἔστιν, Ἱπποκράτης μὲν παρὰ τῶν ἀπάντων, ὡν ἰσχυρὸν, γέγραπεν.

l. de Dieb. decret. II. 2.

ΤΟ μὲν καλὸν ἅπαν, ὅσον αὐτὸ ἢ καλὸν ἐν ταῦθα, καὶ μὲν τοῖς καὶ τὸ τετραγυμνόν τε, καὶ τεχνικόν, αὐθενεῖ γίνεσθαι τὸ δὲ ὅτι κέρων τε, καὶ πτωληνημνόν, ἐκ τῆς ἐν ταῦθα ἕλης, ὁρμηθῆναι, Ἱπποκράτης παρὰ τῶν ἀπάντων, ὡν ἰσχυρὸν, ἐπεὶ οὐκ ἔλλωσεν, μετ' αὐτὸν δὲ ἀπάντιος οἱ ἄριστοι τῶν φιλοσόφων.

l. de Elem. 1. 9.

ΠΡΩΤΟΣ Ἱπποκράτης ἀπάντων ἐξυβρίων φαίνεται πρὸς σοφίαι τῆς τῶν ὄντων φύσεως, καὶ παρὰ τῶν ἀπάντων ἀπέρκως διπλοδείξας.

l. de Natur. facult. 1. 2.

Ὅ γὰρ Ἱπποκράτης παρὰ τῶν ἀπάντων, ὡν ἰσχυρὸν, ἰατρῶν τε καὶ φιλοσόφων, διπλοδείξας ἐπεχείρησε, τέτταρας εἶναι τὰς πάτας δρασηγῆς εἰς ἀλλήλας ποιότητος, ὑφ' ὧν

NIC. LEONICENVS,
interpres.

IN his itaque, sicuti & in aliis, Hippocrates dignus est admiratione, cum ipse eorum inventor exstiterit, quæ ne pluribus quidem medicis ad hunc usque diem fuere comperta.

NIC. LEONICENVS,
interpres.

ARTIFEX plus aliquid, quam ii, qui arte carent, assequitur. Quid vero hoc ipsum plus sit, primus omnium, quos novimus, & hoc memoravit Hippocrates.

JO. GVINT. ANDERNA CVS,
interpres.

PULCHRUM omne, & ordinatum, & artificiosum ex supernis innasci; inordinatum contra & erraticum ex materia, quæ hic versatur, provenire, primus omnium, quorum memoria ad nos pervenit, græcorum Hippocrates credidit; post eum philosophorum præcipui.

VICT. TRINCAVELLIVS,
interpres.

PRIMVS profecto omnium Hippocrates videtur naturæ rerum omnium elementa excogitasse atque, quantum satis esse possit, demonstrasse.

THO. LINACER,
interpres.

HIPPOCRATES primus omnium tum medicorum, tum philosophorum, quorum utique fama ad nos pervenit, demonstrare tentavit, quatuor esse omnes, quæ mutuo in se agerent,

ἂν γίνεταί τε καὶ φθέρεται πῖνθ',
ὅσα γήρεσίν τε εἰσφθόρα ἐπιδέχεται).
καὶ μὲν τοὶ καὶ τὸ κεράνυδα δι'
ἄλλήλων ὅλας αὐταῖς δι' ὅλων Ἰπ-
ποκράτης ἀπείλην, ἂν ἴσμεν, ὡς ᾤ-
τετο ἔγνω. καὶ πῶς δὲ χάρις τῷ δόπο-
δείξεων, ἂν ὑπερον Ἀριστοτέλης
μετεργασίαι, παρ' ἐκείνω ὡς τε-
ρω γεγραμμένας ἐστὶν εἶρεν.

in l. de Alim. III. 22.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, ὡς αὐ-
τῷ ἐπιγνῆς τὰ τῆς φύσεως
ἔργα, θαυμάζει τε, καὶ ἀπὸ παν-
τὸς ὑμνεῖ ταύτην, ὡς καὶ διχάσαν
ὀνομάζειν, καὶ μόνον ἐξαρκεῖν εἰς
ἀπαντα τοῖς ζώοις, καὶ αὐτὴν ἐξ
αὐτῆς ἀδιδακτικῶς περὶ αὐτῆσαν ἀπαν-
τα τὰ δέοντα.

l. Meth. med. 1. 2.

ΗΚΟΥΣΑΣ Πλάτωνος
ὁμοία μεθόδω τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν
ἀξιῶντι δὲ εἰσάγειν, οἷα καὶ Ἰππο-
κράτης τὰ κατὰ τὸ σῶμα. πρότερον
ἐπιβέβη πολλὰς πολλαχότι αὐτῷ
τῷ συγγραμμάτων ἐκλέξω σι ρή-
σας, ἐν αἷς ζηλοῖ τὸν Ἰπποκράτην
πῶν μάλιστα τῷ ἔμπεδον αὐ-
τῷ γενομένων.

l. Quod an. mores. c. 8. f.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ δὲ, ὡς
καὶ αὐτῷ ἀρέσας τῷ μετὰ ταῦ-
τα κροτήσαντι ἔθεος, ἔρηκέ πε-
σφυγμὸν ἀπαντῶν τῷ δόσησιν τῶν
κίνησιν, ὅποια ἡς αὐτῷ εἶναι.

agerent, qualitates : à quibus
quæ genitum interitumque
agnoscunt, omnia gignantur ac
perimantur. Quin etiam misce-
ri eas mutuo totas per totas,
primus omnium, quorum fama
ad nos percrebuit, Hippocrates
novit : principiaque demon-
strationum, quas Aristoteles
postea pertractavit, scripta apud
eum priorem invenias.

JO. BAPT. RASARIUS,
interpres.

HIPPOCRATES, ut qui
primus Naturæ opera novit,
hanc admiratur & perpetuo
prædicat, & justam nominat,
& solam animalibus ad omnia
sufficere dicit, & ipsam ex se
fine doctore, quæ opus sunt,
efficere.

THOM. LINACER,
interpres.

AUDISTI Platonem simi-
li methodo Animæ naturam
inveniendam esse censere, qua
Corporis naturam Hippocrates.
An adhuc vis, multas hominis
dictiones ex multis librorum
ejus locis deligam, in quibus
ille Hippocratem omnium, qui
ante se fuerunt, maxime admi-
ratur?

JV. PAVL. CRASSVS,
interpres.

HIPPOCRATES primus
consuetudini, quæ postea in-
crebuit, initium dedit, om-
nium, quisquis esset, arteria-
rum motum, pulsus nomi-
nans.

l. de Format. fact. c. 1.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ὃ πρῶ-
 τῳ, ἀνίστημι, ἐγραψέη πρὸς Δι-
 σκώσεως ἐμοῦρων ἀληθῶς, ἔλογι-
 κῆς ὑπονοίας τῶν ἀκροατικῶν τῆς
 ζητήσεως ἐπιτρέψας, ἀλλ' οὐκ ἠ-
 ταῖς Δισκώσεσιν, ἐδ' ἔνδεδε τῶν-
 ταις ὀλίγαις.

l. de Decr. Hipp. & Plat. VIII. 1.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ τε, καὶ
 Ἐρασίφραστο, ἔ' Εὐδημο, ἔ' Η-
 ρόφιλο, καὶ Μαρίνο, μετὰ τῶν
 παλαιῶν ἐν τῷ μετὰ τὸν ἕρωνα τῶν
 ἀνατομικῶν θεωρίων ἡμεληθῆναι
 ἀνεκλήσαντο.

l. de Pracogn. ad Posth. c. 1.

Ἡ μὲν πρῶτη γνωστὴ γέγραπται
 πολλοῖς ἔ' ἐμπεδοκλέει, καὶ μετὰ
 τῷ Ἰπποκράτει τῷ πάλιν ἡμῖν ἔ'
 κελευσῶν ἡγεμόνι.

l. de Theriaca ad Pis. c. 4.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ καὶ ἔ'
 πρὸς τὰ φάρμακα, ὡς πρὸς καὶ τῶν
 ἄλλων ἀπάντων, Ἰπποκράτῳ τὸν
 ἄριστον εἶναι, ἐν πλείστον ἐστὶν ἰδεῖν.

in l. VI. Epidem. VIII. 1.

* * *

Græca desunt.

JO. BERN. FELICIANVS,
interpres.

HIPPOCRATES primus
 omnium, quos scimus, de For-
 matione factuum vera conscrip-
 sit, non ratione tantum nixis
 opinionibus quæstionem hanc
 persecutus, sed sensui expositis
 evidentiis, atque his non pau-
 cis.

JO. BERN. FELICIANVS,
interpres.

ET Hippocrates, & Erasit-
 stratus, Eudemus, Herophilus,
 Marinus, omnes post veterum
 memoriam dissectoriam specu-
 tionem, negligentia posterita-
 tis interlapsum, pro se quisque
 restituerunt.

JVL. MART. ROTA,
interpres.

PRÆCOGNOSCENDI
 ars ab antiquorum multis, &
 inprimis ab Hippocrate, qui
 nobis bonorum omnium au-
 ctor existit, conscripta est.

JVL. MART. ROTA,
interpres.

MAGISTRUM Hippo-
 cratem exactissimum medici-
 narum, ut reliquorum omnium,
 artificem fuisse, multa probant.

JO. BAPT. RASARIUS,
interpres.

QUEMADMODUM Hip-
 pocrates bonorum omnium,
 quæ ad faciendam medicinam,
 quæque ad morbos cognoscen-
 dos, & causas indagandas per-
 tinent, omniumque, quibus ad
 tuendam sanitatem opus est, & ad

Græca desunt.

l. de Hipp. & Plat. decr. IX. 6.

ΚΑΙ ταύτας ἀμφοτέρας τὰς
μεθόδους κἀλλίσται καὶ ἀριστα ἔμ-
περοῦσιν ἰατρῶν τε καὶ φιλοσόφων
Ἱπποκράτης τε καὶ Πλάτων ὄντων,
ἐπιδείξάν τε πολλὰ συζεῶμαί τε
ψυδῶς λελεγμένα πρὸς τῶν
ἀγνωστῶν διορίζεται τὰ κρινὰ τῶν
ἰδίων.

l. de Temper. II. 14.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ἢ τέ-
των τῶν γνωστῶν, ὡς πρὸς ἕν ἢ
τῶν ἄλλων ἀπίντων, ὁ θαυμαστός
Ἱπποκράτης.

in l. III. Epidem. I. 8.

ΠΑΝΤΩΝ τῶν πρὸς τὸ πρῶτον
ἡμερῶν ἐστὶν ὁ θαυμαστός
Ἱπποκράτης.

in l. Prognost. III. 1.

ΚΑΤΕΝΟΗΣΕ δ' ἔπειτα
τὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ κἀλλίστα, πῶς
τῶν κελσίμων ἡμερῶν φύσιν ὁ θαυ-
μαστός Ἱπποκράτης.

l. de Dieb. decret. I. 2.

ΟΤΑΝ ἔν μὴ μόνον ἐμοί, τῶν
ποσέτοις ἔτεσι, ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ
ποιώτης δὲ δὲ σκίσηται ἀφ' ἑαυτοῦ
ἡμερῶν, ἀλλὰ ἔτι πρὸς τὸν Ἀρχι-
γένειον,

recuperandam eam, quæ jam
perdita sit, inventor fuit: ita
etiam ipse princeps fuit, quem
victus rationem recte instituisse
cognovimus.

JO. BERN. FELICIANVS,
interpres.

ATQUE has utraque me-
thodos ex omnibus veteribus
medicis & philosophis pulcher-
rime atque optime Hippocrates
& Plato invenerunt, multaque
opera ab authoribus, qui com-
munia à propriis distinguere
nesciebant, falso fuisse conscri-
pta, demonstrarunt.

THO. LINACER,
interpres.

SANE ejuscemodi signo-
rum author æque, ut reliquo-
rum omnium, mirus est Hip-
pocrates.

HERM. CRYSERVS,
interpres.

OMNIUM, quæ ad præ-
dictionem, princeps est divinus
ille Hippocrates.

LAVR. LAVRENTIANVS,
interpres.

CETERUM cognovit non
primus solum, sed etiam maxi-
me, admirandus Hippocrates
decretorium dierum naturam.

JO. GVINT. ANDERNACVS,
interpres.

CUM igitur non solum mi-
hi, tot annis observanti, hujus-
modi quædam dierum diffe-
rentia, sed Archigeni etiam in
artis

ἡλίω. πάντα δὴ π τοῖς ἔργοις τ' π-
 χνης αεσοδρόσασι. καὶ τῶν
 ἐπ' ἀνωτέρω, τοῖς ἐπὶ Ταραντῖνον
 Ἡρακλίδω, ἐκ τῆς πύρας ἀφροί-
 σασι τὴν γεύσαν. ἐπ' τε τοῖς πε-
 εἰ τὸν Φιλόπυρον τε, καὶ Διοκλεία,
 καὶ τὸς ἄλλους παλαιούς, καὶ αὐ-
 τῶν ἀπείλων τοῖς αὐτὸν Ἰφί-
 παλῶν Ἱπποκράτην, πῶς σὺν αὐτοῖς
 δικασίως ἠγροτόλινα Διφοροῦ ἐν
 τῷ τ' ἡμερῶν ἔριθμῳ.

in l. 1. Prorrh. III. 69.

ΚΑΙ Ἱπποκράτης, ὅσον ὑπερ-
 εὐάλλετο τ' αὐτῶν, τῶν ἀπολῶν
 φαρμάκων ἐνάσσει τὴν δυνάμιν
 ἐξυδρῶν, ἐν ἅπασι αὐτῶν δεδύκται
 τοῖς σιωγράμμασι.

l. de Comp. κ. γένη. IV. 5.

ΤΗΝ τῶν ἐπιδέσμων μέθο-
 δον αὐτῶν, ἀν' ἵσθον, Ἱπποκρά-
 της δῶρεν, ἀμαρτανόμῳ μὲν πάλ-
 λαυ ὑπὸ πάντων τὸ αὐτῶν.

l. Meth. med. vii. 2.

ΠΛΗΝ γὰρ Ἱπποκράτης τῶν
 πάντων ἡμῶν τῶν καλῶν ὡφελόν-
 τῶν πάλαι αἰσῶν, τῶν ἄλλων
 ἐδείξει ἐπὶ ἐπιχέρησιν ἰάσαι με-
 θόδον. εἰ τι καὶ ἐπὶ Ἱπποκρά-
 της αὐτῶν γεωργῶν ἀγαθῶν, οἱ αὐ-
 τοῖς τε αὐτῶν, καὶ αὐξήσασιν, καὶ τε-
 λείωσασιν αὐτοῖς.

l. Meth. med. ix. 8.

Ὁ μὲν Ἱπποκράτης φαίνεται τὴν
 ἐπὶ

artis operibus diligenter admo-
 dum versato, inventa sit: in-
 super hoc superiori Tarentino
 Heraclidi, qui experientia spe-
 culationem collegit: postremo
 etiam Philotimo & Diocli,
 aliisque veteribus: tum ante
 hos universos Hippocrati divi-
 nissimo: quomodo non quis
 jure in dierum numero diffe-
 rentiam quamdam statuat?

J O. V A S S Æ V S,
interpres.

H I P P O C R A T E S quant-
 tum superiores suos in virium
 cujuscumque simplicis medica-
 menti inventione superaverit,
 in omnibus suis libris demon-
 stratum est.

J O. A N D E R N A C V S,
interpres.

R I T E fasciandi primus,
 quorum ad nos memoria per-
 venit, Hippocrates inventor
 existit, quum in ea omnes au-
 te ipsum peccarent.

T H O. L I N A C E R,
interpres.

C U M ab Hippocrate disces-
 feris, qui nobis omnium saluta-
 rium præceptorum semina præ-
 buit, reliquorum certe nemo
 vel conatus est methodo cura-
 re. Postulant autem, quæ ipse
 Hippocrates reliquit, non ma-
 los agricolas, qui ea tum sem-
 inent commode, tum augeant,
 tum perficiant.

T H O. L I N A C E R,
interpres.

H I P P O C R A T E S omnem
 sss 2 ad

ἐπὶ τὰς ἰατρὰς ὁδὸν ἄπειραν τέμνε-
ται, θεωρητικῶν δὲ τοι γ' ἐπιμε-
λείας εἰς τὸ τέλος.

l. de Atrabile c. 1.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ μὲν δ' ἐν
τῷ πρώτῳ εἰς τὰ τῆς τέχνης ἔργα
ἠρώτηται εἶπε.

l. Meth. med. v. 10.

Ὁ πασιῶν τ' μεθόδων ἡμῶν ἡγε-
μῶν Ἰπποκράτης.

l. Meth. med. iv. 6.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ἀπάν-
των ἠρώτηται, ὡν ἴσμεν, ἐξ ὧν τὸν
σκοπόν.

l. Meth. med. xi. 15.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, ἀπὸ τ'
πρώτου ὁρμηθεὶς φύσεως,
ἐξέυρε τρόπον ἰώσεως ἐπιτήδειον.

l. Meth. med. v. 3.

ΕΣΤΙ γὰρ καὶ ταῦτα, παρο-
χέτωσις δηλονότι, καὶ ἀνάστασις,
Ἰπποκράτης δὲ ῥήματα, καὶ ἀνά-
στασις ἀμέτερος κενώσεως ἰαμῶν.

l. de Comp. κ. τόπ. vi. 3.

ΑΠΑΝΤΑ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ
ἔτι, τὸ γὰρ ὠφελεῖν ἔχει, καὶ τὸ βλά-
πην, καὶ τὸ ἔτι Ἰπποκράτης εἶ-
πόντων, ὡς εἶδον, ἠρώτηται πάντων,
οἱ μὲν αὐτὸν ἠκολούθησαν.

l. de

ad medicationem viam aper-
uisse videtur, sed ita, ut ea cu-
ram & diligentiam ad absolu-
tionem desideret.

BART. SYLVANIUS,
interpres.

HIPPOCRATES primus
id, quod ad artis officia perti-
net, prodidit.

THO. LINACER,
interpres.

OMNIUM methodorum
nobis autor Hippocrates.

THO. LINACER,
interpres.

HIPPOCRATES om-
nium, quos novimus, primus
Indicationem adinvenit.

THO. LINACER,
interpres.

HIPPOCRATES ab ipsa
rei natura idoneum curationis
modum invenit.

THO. LINACER,
interpres.

NAM & hæc, derivatio &
revulsio scilicet, Hippocratis
quoque inventa sunt, omnis
scilicet immodicæ vacuationis
communia remedia.

JANVS CORNARIUS,
interpres.

OMNIA enim respectu ad
aliquid, tum emolumentum,
tum detrimentum in se habent.
Quod ipsum etiam cum Hippo-
crates dixerit primus omnium,
quos sciam, ii, qui post ipsum
fuerunt, insequuti sunt.

JANVS

l. de Resp. diff. II. 1.

ΤΟΝ Ἱπποκράτην δὲ ῥητῶν τε καὶ οἶον πατέρα τῶν δογμάτων πηγήσωμεν. αὐτὴ γὰρ καὶ δικαία τὴ ἐστὶν ἄμα καὶ πρέπεισα τοῖς ὅτι ἐν ἀγαθὸν ἐξ ὀφείσει πηγή, μήτε καὶ κεκρύφθαι τὰ δὲ ῥητῶν αὐτῶν, μήτ' ἀγνωσθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' αὐτὰ τε φαίνεσθαι, τῶν δ' ὀφείσει αὐτὰ μέτρον γινώσκουσαν. ἔτι γὰρ αὐτοῖς καὶ τὸ θαυμάζεσθαι καὶ τῶν ἀξίων ἰπποκράτη.

D I L I G E N T I A .

in l. de Alim. III. 25.

ΤΟΥΤΟ δὲ ἐ πείνεις ἰατροὶ γινώσκουσι, καὶ ἴσασα φῶς Ἱπποκράτης ἐ τῷ ἐ ἀλλὰ πολλὰ διδάξαντι.

l. de Nat. hom. II. 7.

Ὁ μὲν Ἱπποκράτης αὐτὸς ἀκρίβως φαίνεται γράψας, ἐ μὲν τὰ σαφῶς ὀρώμενα πάντων, ἀλλὰ καὶ τὰ δύσθεάρα.

l. de Dieb. decret. II. 13.

Ὡς ἐν εὐδέχεται τὰ κῆλεις διελείναι, ἔτι γὰρ φαίνεται τέμνεισθαι τὰ πρὸς Ἱπποκράτης.

l. de Natur. fac. II. 8.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς τῶν χυμῶν γένεσεως, ὅτι οἶδ' ἔστι πρὸς ἀποδείξαι καὶ πρὸς φῶς, ὅτι Ἱπποκράτης εἶπε καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ Πραξιφάνης.

JANVS CORNARIVS,
interpret.

HIPPOCRATEM inventorem, ac veluti patrem dogmatum venerabimur. Hoc est enim justum, simulque decens præmium eorum, qui quodcumque tandem in vita bonum invenerunt, ut videlicet inventa ipsorum non occultentur, neque hominibus sint ignota, sed tum ipsa appareant, tum ratio, & methodus, quæ ipsa invenit, cognoscatur. Sic enim & pro dignitate ipsos in admiratione constitui contingeret.

JO. BAPT. RASARIVS,
interpret.

HOC autem non omnes medici norunt: cum tamen Hippocrates & hoc ipsum, & alia multa perspicue docuerit.

HIPPOCRATEM videmus non modo omnia ad amissim in commentarios retulisse, quæ cunctis plane perspicua sunt, verum etiam ea, quæ ad videndum sunt difficiliora.

JO. GVINT. ANDERNACVS,
interpret.

SICQUIV optime dividi potest, Hippocrates præter ceteros hoc mihi fecisse videtur.

THO. LINACER,
interpret.

DE succorum generatione, haud scio, an aliquis exactius quicquam asserere in medium possit iis, quæ Hippocrates,

Ξαγόρου, καὶ Φιλόπυρου, & ἄλλοι
πολλοὶ τῶν παλαιῶν.

Aristoteles, Praxagoras, Philo-
timus, aliique veterum non
pauci reliquerunt.

in l. i. Prorrhet. II. 40.

JOH. VASSÆVS,
interpres.

ΕΠΙ μὲν τοῖς νόσόντων τῶν
χρησιμωτάτων ἐστίν, ἅπαντα σκο-
πιῶμαι, καὶ μηδὲν ἀφελαιπῖν,
ἢ ὡς ἀμφοτέρω πεποιήκειν ὁ Ἰπ-
ποκράτης.

IN ægris utilissimum est
omnia contemplari, nihilque
prætermittere: quod utrum-
que fecit Hippocrates.

l. de Resp. diff. II. 3.

JAN. CORNARIUS,
interpres.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ γὰρ ὁ ἴππο-
κράτης ἅπαντα ἰατρῶν Ἰπποκράτης ὁμο-
λογημῶς εἰς τὸν τῶν συμβαίνον-
των τοῖς νοσοῦσι τήρησιν ἐπιμελιέσθαι
τῶν γεγονέναι.

APPARET enim Hippo-
crates confessione ac suffragio
omnium medicorum, ad eo-
rum, quæ ægris accidunt, obser-
vationem diligentissimus fuisse.

in l. de Humorib. I. 12.

JO. BAPT. RASARIUS,
interpres.

* * *

Græca desunt.

HIPPOCRATIS diligen-
tiam cum in aliis rebus omni-
bus, tum vel maxime in eo
commendo, quod scopum eum,
qui, non in uno, alterove mor-
bo solum, sed in omnibus ad
purgationem indicandam præ-
stet ceteris, non omiserit.

l. Meth. med. IV. 6.

THO. LINACER,
interpres.

ΘΑΥΜΑΣΩ γὰρ τὸ ἀρε-
βεῖκε τὸν ἀνδρα, καὶ τοῖς ἄλλοις
ἴπποκράτην, καὶ τὴν μὴ ἀφελαιπῖν εἰς
ἐνδύξιν διαφέρειν σκοπὸν, ὅτι ἐφ'
ἐνὸς μότου ἢ δυνάει, ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἀπολαῖς τῶν νοσημάτων.

HIPPOCRATEM sane
diligentiæ nomine admiror,
cum in aliis omnibus, tum ve-
ro quod scopum, qui medico
ad indicationem, non in uno
alterove, sed prorsus omni
morbo sit spectandus, non omi-
serit.

l. de Diet. Hipp. & Plat. IX. 2.

JO. BERN. FELICIANVS,
interpres.

Ὁ μὲν Ἰπποκράτης τὴν Πλά-
ταν ἀφελαιπῖν εἰς τὴν
ταῖς

HIPPOCRATES & Pla-
to exempla nobis & ad artes &
ad

ταῖς τέχναις, καὶ πίστις τῆς κτ' τὸν
βίον περὶ ἀξίως χρῆσιμα.

l. de Atra bile c. 7.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ μὲν οὐδὲ
φαίνεται καλὸς τε καὶ ἀγαθὸς ὡς
ἀνὴρ γεγενῆσθαι, μὴ φιλομείας, ἢ
φιλοδοξίας, ἀλλ' ἀληθείας ἐραστῆς.

L A V S.

l. de Hipp. & Plat. decr. ix. 5.

Ὁ δὲ Διοκλῆς, καὶ Ἰπποκράτης,
καὶ Εμπεδοκλῆς, καὶ ἄλλοι τ' πα-
λαιῶν ὅσκι ὀλίγοι, ἀπὸ φιλευθρα-
πίας ἐπερὶ πλοῦτον τὰς ἀνθρώπων.

l. de Subsig. empir. 13.

Græca desunt.

l. Defin. medic. c. 1.

Οἱ μὲν ἔν δόξαί, καὶ οἱ αὐτῶ
Ἰπποκράτης γλυόμφοι, ὧν ἡμεῖς
τοῖς βιβλίοις ἐνετύχθημεν, ἔτι ἀεί-
σαντο πνα τῶν κατὰ τὴν τέχνην,
ἔτε πολλὰ συγγραμμάτω. ἀπέλι-
πον, ἀλλὰ πάντων ὀλίγα. τῆς μὲν
ἔν ἐπαυτῆν ἀξίον, ὅτι αὐτῶν τῆς
ἐπιπολαῆς ἐχρησάμεθα, καὶ ἐσπῆδα-
σαν εὐρεῖν ἐ χρῆσιμον τῶ βίῳ. ἐπι-
γλυόμφοι δὲ τῆς Ἰπποκράτης
τῶν ἐσπεκτικῶν σπῆδῶν, δόξα-
τῆς αὐτῶ τῶν καλῶν γλυόμφοι.

l. de

ad omnes vitæ aetiones utilia
tradidere.

BARTHOL. SYLVANIUS,
interpres.

HIPPOCRATES ergo
vir quidam honestus bonusque
videtur fuisse, non honoris aut
gloriæ, sed veritatis amator.

JO. BERN. FELICIANVS,
interpres.

DIOCLES, Hippocrates,
Empedocles, aliique complu-
res ex veteribus, humanitate &
benignitate hominibus medec-
bantur.

I N C E R T V S
interpres.

HIS enim officiis Hippo-
crates omnium posteriorum
judicio Æsculapii gloriam ade-
ptus est.

BARTHOL. SYLVANIUS,
interpres.

VETERES quidem, qui-
que ante Hippocratem fuerunt, in
quorum nos volumina inci-
dimus, nec aliqua finiverunt, quæ
ad artem pertineant, nec libros
complures, sed paucos admo-
dum reliquere. His igitur jure
laus debetur, quod animum
applicuerint primi, ac vitæ
emolumentum aliquod inve-
nire studuerint. Post hos vero
exortus Hippocrates medici-
nam literis prodidit: ille ni-
mirum, qui semper bonorum
auctor ac princeps fuit.

fff 4

JO. BERN.

l. de Decr. Hip. & Plat. III. 4.

ΑΠΑΝΤΩΝ ἰατρῶν ὁμο-
λογημένως ἀεὶς ὁ Ἰπποκράτης.

in l. de Fracturâ 1. 1.

Ὁ μέγας Ἰπποκράτης ἔδοξεν ἐν
αὐτῆς ἑλληνικῆς ἀεὶς ὁ ἰατρός τε
καὶ συγγραφεύς.

l. de Substg. empir. c. 13.

* * *

Græca defunt.

l. de Semine 1. 9.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ὁ πάντων
θαυμάσιος.

l. ad Thrasymb. c. 47.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ γὰρ, καὶ
Διοκλῆς, καὶ Πραξαγόρας, καὶ Φι-
λότιμος, καὶ Ἡρόφιλος, ὅλης τῆς
ἐπέ τὸ σῶμα τέχνης ἐπισήμονες
ἦσαν, ὡς δηλοῖ τὰ γραμματα αὐτῶν.

l. de Dieb. decret. 1. 3.

Ὁ Ἰπποκράτης, ἀληθὴς ἀνὴρ.

l. de Natur. fac. 1. 13.

Εἰς ὁρθότητά τε καὶ ἀλήθειαν
ἦκε πᾶσι Ἰπποκράτους δόγματα.

in l. de Victu acut. 1. 44.

ΤΑ Ἰπποκράτους δόγματα
πάντα ἀληθῆς αὐτῶν.

l. Meth.

JO. BERN. FELICIANVS,
interpres.

HIPPOCRATES con-
sensu omnium medicorum fa-
cile princeps.

VIDVS VIDIVS,
interpres.

MAGNUS Hippocrates
maximus inter Græcos habitus
est & auctor & medicus.

I N T E R P R E S.

MAXIMUS artis medicæ
exornator Hippocrates.

JO. BERN. FELICIANVS,
interpres.

HIPPOCRATES in om-
nibus admirabilis.

JVN. PAVI. CRASSVS,
interpres.

HIPPOCRATES, & Dioc-
cles, Praxagoras, Philotimus,
atque Herophilus totam corpo-
ris præsidem artem, ut ipsorum
testantur volumina, callebant.

JO. GVINTHERIVS,
interpres.

HIPPOCRATES, vir verax.

THOM. LINACER,
interpres.

ΔΟΓΜΑΤΑ Hippocratis
recta veraque sunt.

JO. VASSÆVS,
interpres.

OMNIA Hippocratis do-
gmata verissima sunt.

THO.

l. Meth. med. III. 2.

ΟΙΣΘΑ δὲ, ὅτι γε πολλὰ
 χρόνον τὸν ἀφορισμὸν λαβὼν τμή-
 μασι 5. ἀνεσκεψάμενος, καὶ ὡς
 ἀπὸ τῆς ἀλλῆς ἀκροῦσθαι τῆς Ἱππο-
 κρατίδης, ἠλπίζον μὲν ἐν ταῦτα
 μήτε ψεῦδος ἔστι, μηδ' ἀδιώκων
 λέγεσθαι καὶ ὡς τῆς ἑστ' ἡμῶν μὲ τὸ
 περὶ τῆς ἐπιπέδου ζήτησιν, ἕως
 ἔτι καὶ ταύτην τὴν Ἱπποκρατίδης
 ὁδὸν ἐξεῦρον διορίσασθαι.

l. de Astrabile cap. 5.

Ὅ τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης ἀμειλι-
 κῶς ἀληθεύειν φήσῃ τὸν Ἱπποκρατί-
 δην.

l. de Subfig. empir. c. 10.

* * *

Græca defunt.

l. Meth. med. IV. 4.

ὍΥ μὲν οἱ Ἐμπειρικοὶ τοῖς
 πηλαγοῖς λοιδοροῦνται, καὶ τὸν Ἱπ-
 ποκρατίδην τὸ μηδὲν ἐπιπέδου ζήτησιν,
 ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἐναντίον ἐπαυῆσσι τε,
 καὶ σχεδὸν ἀπαινεῖ φασὶν ἀληθεύειν
 αὐτὸν.

l. de Diffic. respir. I. 4.

ΚΑΝ τέτοις, τοῖς πρὸς τῶν
 πνευμάτων Διόγνωσιν, ὁ Ἱππο-
 κρατίδης πολὺ δὴ ἔτι πᾶσι τὰς ἀλλὰς
 ἐστίν.

SECTA

THO. LINACER,

interpres.

NOSTI quam longo tem-
 pore Aphorismum xxxi. libri
 VI. consideraverim, quamque
 ex reliqua Hippocratis diligen-
 tia speraverim, ne in hoc qui-
 dem vel falsum quippiam, vel
 quod fieri non possit, præcipi:
 idque fuisse quod me ad inqui-
 sitionem incitavit, quoad ipsa
 Hippocratis insistens via, in-
 veni.

BART. SYLVANIUS,

interpres.

QUI in artis operibus ver-
 factus est, vera dicere Hippocra-
 tem affirmabit.

INTERPRES.

SI Hippocratem & An-
 dræam conferas, illum peri-
 tissimum & studiosissimum ve-
 ritatis invenies, hunc rudem &
 temerarium, prorsusque ab
 Hippocratis gravitate alienum.

THO. LINACER,

interpres.

EMPIRICI nec antiquis
 maledicunt, nec Hippocratem
 pro nihilo habent; immo vero
 ipsum laudant, fereque omnia
 vere dixisse affirmant.

JAN. CORNARIUS,

interpres.

ETIAM in hac parte, quæ
 ad Respirationum noticiam spe-
 ctat, longe reliquos omnes Hip-
 pocrates antecellit.

fff 5

JO. AN-

S E C T A.

l. Medicus, sive Isag. c. 4.

ΠΡΟΕΣΤΗΣΑΝ δὲ τῆς
μὲν λογικῆς ἀρέσεως Ἰπποκράτης
Κωϑ, ὃς καὶ ἀρεσιάρχης ἐβλήθη,
καὶ ὡρῶτ σωέσησε τὴν λογι-
κὴν ἀρεσιν.

l. Quod opt. med. sit philos.

ΚΑΙ μὲν γὰρ ὡς ἐκ τῆς μὴ γι-
νώσκῃ κατ' εἶδη τε καὶ γῆν δια-
ρεῖσθαι τὸ νοσήματα συμβαίνει τοῖς
ιατροῖς ἀμαρτάνειν τῆς θεωρητικῆς
σοφίας, Ἰπποκράτης μὲν εἰρηται
ὡρῶτ ἐπιπλεῖ τὴν λογικὴν ἡμῶς
ἐξασπῆν θεωρίαν.

in l. de Articul. III. 28.

Ἐν ᾧ γνώση τὴν ἀναχωρητικῆν
τὴν ἐμπειρικῶν ἰατρῶν τολμησοῦν-
των Ἰπποκράτην καλεῖν ἐμπειρι-
κόν. ἐμπειρικώτατος μὲν γὰρ ἴσθι
ἀπείνην τὴν κατὰ ἰατρικὴν τέχ-
νην, καὶ μέγιστα τῆς πείρας ὡρῶτ
χων τὸν νῦν, καὶ πάντῃ ταύτη δοκι-
μαζῶν, ἵνα δὲ ὅλως ἀφίκηται πολ-
λαῖς ἐπινοίαις χρῶμεθα λογικαῖς,
ἀναθεωρῶν τε μέγιστα ὡρῶτ, ὡς
ἀφελῶν ἰκνωῖς τὴν τέχ-
νην.

in l. de Vict. acut. III. 62.

ΟΚΟΣΑ δὲ, εἶπεν Ἰππο-
κράτης, ὡρῶτ ματεῖν δὲ τὸν ἰα-
τρῶν μὴ λέγειν τῆς κήρυξις,
τέτων τὰ πολλὰ παρέρται. ταῦτα
οἱ μὲν δογματικὸν εἶναι νομίζοντες
τὸν Ἰπποκράτην, τὰς πεπονητάς
τίπας

JO. ANDERNACVS,
interpres.

RATIONALIS sectæ au-
ctor Hippocrates Cous fuit :
qui & princeps sectæ existit, &
primus constituit rationalem
sectam.

LVD. BELLISARIVS,
interpres.

QUOD per genera specief-
que ignota sit morborum divi-
sio, idcirco medicis à curandi
scopis errare contingat, anim-
advertit Hippocrates, cum nos
ad rationalem contemplatio-
nem adhortatur.

VID. VIDIVS,
interpres.

IN quo Empiricorum im-
pudentiam cognosces, qui au-
dent Hippocratem appellare
empiricum. Fuit enim om-
nium, qui medicinam exercue-
runt, maxime experiens, ma-
ximeque experientorum spe-
ctator, iisque omnia compro-
bavit, quæ multis fretus ratio-
nalibus argumentis invenit :
potissimumque rationi corpo-
rum incidendorum operam de-
dit, ut quæ mirum in modum
ad artem conferat.

JO. VASSÆVS,
interpres.

QUÆ medicum, ait Hippo-
crates, ante animadvertisse,
ægro non referente, oportet,
plurima sunt. Hæc, qui Hip-
pocratem dogmaticum esse pu-
tant, locos affectos esse dixe-
runt, & affectiones ipsas, &
causas.

τόπως ἔφρασαν εἶναι, καὶ τὰς Δι-
 θεοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς αἰτίας. οἱ δὲ
 ἐμπειρῶν, ὡς τε ἐ χώρας καὶ ἡλι-
 κίας, ἔφη τε ἐ καὶ σαφὲς τὸ ἀεὶ-
 κηλῶ ἡμᾶς αἰετῶ.

in l. de Offic. med. 1. 4.

ΕΝΙΟΙΣ δὲ ἔσκα, μηδὲ μίαν
 εἶναι δόξαν, λὺ οἱ τὰς αἰρέσεις σπι-
 στήριμοι φιλόσοφοι δοκῶσιν ἄρηκέ-
 ναι· πάντες ἢ τὰ εἰρημῶνα τῶ ἀεὶ-
 θεῶν χροῶν πολλακίς ἅμα τῇ τῶν
 ἄλλων γνώμῃ διεφθάρθαι. μὴ μὲν
 τοῖ δόξαι τὸ πυρρῶναι αἰρεσιν, ἢ ἀκα-
 δημακῶν, ἢ σοικῶν, ἢ ἀπειταίη-
 κῶν, ἢ ἵνα ἄλλω ὕπερον Ἰππο-
 κράτη χροῶναι, τῇ τῶν περὶ αἰ-
 τῶν αὐτῶν ἐξαπλώσῃ δόξῃ. αὐ-
 τὶ ἐν οἱ τὸ Πυρρῶναι εἰς παλαιο-
 τάτες ἀνδρας ἀνάγκη τῶν ἰα-
 τῶν ἀεὶ αἰρεσιν. εἰκὸς ἔν καὶ Ἰπ-
 ποκράτῳ, μᾶλλον δὲ ὅσα εἰκὸς,
 ἀλλ' ἀναγκῶν ἀμφισβητῶν ἀλλή-
 λους τὸς τότε ἀεὶ τῶν φυσικῶν
 κριτηρίων, τὸς μὲν μὲν εἶναι λέ-
 γοντες τοῖς τε, καὶ τῶν ὕπερον οἱ
 πυρρῶνοι, τὸς δὲ αἰσθητῶν μόνω.
 οἷος δὲ τῶν μὲν ἀπικῶναι
 νομίζῃν, καὶ ἀληθεῖς εἶναι τὸ ἀεὶ-
 φερόμενον δὴ τῶν, νῆς ὀρῆ, καὶ νῆς
 ἀκῶ, τὰ δὲ ἄλλα καὶ τὰ ἐτυφλά.
 πᾶς δὲ ἀμφοτέρω φύσῃ κριτή-
 ρια τῶν μὲν αἰσθητῶν, τῶν αἰσθη-
 σιν τὸ δὲ νοητῶν, τῶν ἔν. πᾶς δὲ
 ἀεὶ τῶν καὶ ἄλλας ψυχῆς δυ-
 νάμεις εἶναι νομίζῃν. ὅπως ἔν αὐτῶν
 ἐκφυγῆ Ἰπποκράτης, αὐτὸς μὲν
 ἐμνημόσυσε διὸν καὶ ἄλλω διωά-
 μεων, αἰσθησεως τε καὶ ἀνοίας,
 ἀεὶ ἔτε καὶ μὲν ἀπικῶν ἐπιδικνω-
 τα μόνω ἡμῶς ἔχῃ κριτήρια τῆς
 γνώσεως.

AUCTO-

causas. Sed, qui Hippocratem
 empiricum esse existimant, an-
 ni tempora esse, regiones, aeta-
 tes, & ambientis nos aeris con-
 ditiones, affirmarunt.

VIDVS VIDIVS,
 interpret.

NONNULLIS placet, ex
 opinionibus, quas videntur se-
 ctarum auctores inuenisse, nul-
 lam esse novam, sed, quæ prio-
 ri seculo tradita fuerunt, una
 cum aliorum mente interiisse.
 Si quis in opinione ad res ipsas
 animum aduertat, neque Pyr-
 rhonis sectam, neque Acade-
 micam, Stoicam, Peripateti-
 cam, nec quamvis aliam, post
 Hippocratem sumissee initium
 iudicabit, quum Pyrrhonii ad
 vetustissimos auctores suam re-
 ferant sectam. Quocirca veri-
 simile est, vel adeo non verili-
 mile, sed necessarium, Hippo-
 cratis seculo de naturalibus ju-
 dicandi potentiis disceptatum
 esse, & quosdam nullam talem
 posuisse, quemadmodum postea
 Pyrrhonii: quosdam sensum
 dumtaxat: alios nihil huic tri-
 buentes, id verum putasse, quod
 vulgatum est, Mens videt,
 mens audit, cetera surda sunt,
 & cæca: alios utramque de-
 disse iudicandi potentiam, sen-
 sum in iis, quæ sensibus subji-
 ciuntur, mentem in iis, quæ
 comprehenduntur intelligen-
 tia: quosdam alias animi no-
 stri potentias concepisse. Hip-
 pocrates igitur, ut eorum vita-
 ret importunitatem, generatim
 duarum potentialium meminit,
 sensus & mentis: quas solas in
 nobis docet cognoscendi ac ju-
 dicandi vim habere.

BARTHOL.

AUCTORITAS.

l. de Atra bile c. 7.

ΟΙ δὲ μὲθ' Ἱπποκράτην ἀπλήτως ὀρεχθέντες ἀδίκως δόξης, ἀίρεσις ἰδίας σιωπήσαντο μακροήρας, ἀντιλογίας πρὸς τὰς ἑαυτῶν πρεσβυτέρως ποιησάμενοι.

in l. de Virtutibus. t. 44.

ΑΛΛΑ μᾶλλον μέμφομαι τοῖς, ἄνθρωποις ἐργάζεσθαι τὰ καλῶς ἢ ἄλλοις διδουχθέντες, ἀλλὰ φιλοδοξίαν ἑτέραν αἴρεσιν σιωπήσαντο. ἀλλ' ἡμεῖς πρῶτον ἀλήθειαν, ἔν τε τοῖς ἄλλοις ἀπαρῶν ἐπαγγέλλομεν Ἱπποκράτην, καὶ τὸν οἰκείον ἐκείνων πρὸς ἀντιλογίαν διδόντες σκοποῦν, ὡς ἀλλὰ πάντες ἀποστέλλοντες ἵνα πρὸς αὐτῶν ὀρεσμήτων ἔχῃ τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας τῶν βοηθησάμενων.

l. An anim. quod in ut. c. 3.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, καλῶς ἐστίν.

l. Meth. med. 1. 2.

Εἰ δὲ τὰς δὲ τὸ εἶδος φιλοσοφίας εἰς τὸ σιωπῆσον εἰσαγγεῖν ἡμεῖς ἐπιτρέψαμεν καὶ τέτοις τῶν ψήφου, ἐξ ὧν αὐτοὶ πίνονται δογματῶν, ἐκ τῶν Ἱπποκράτην σφραγίσαντες.

Ibidem paulo post.

ΚΑΤΑ τὸν Πλάτωνα, καὶ κατὰ τὰς εἰρηπάτας, καὶ κατὰ τὰς ἐκ τῆς σοφίας, ἢ Ἱπποκράτης νικᾷ φυσιολογίαν.

Et

BARTHOL. SYLVANIUS,
interpres.

HIPPOCRATE posterioribus infatiabiliter immeritæ gloriæ libidine vexati, contradictionibus adversus se verustiores adductis, proprias sectas pravas constituerunt.

JO. VASSÆVS,
interpres.

AT potius culpa eos, qui, cum ea, quæ ab Hippocrate bene præcepta sunt, elaborare & conficere deberent, laudis appetentia ducti sectam aliam constituunt. Verum nos, qui veritatem honoramus, laudamus Hippocratem cum in ceteris omnibus, tum quod in unoquoque opere proprium scopum ita docuerit, ut huic attentus omnino quispiam definitam certamque inventionis auxiliorum habeat viam.

HOR. LIMANVS,
interpres.

HIPPOCRATES antiquus est.

THOM. LINACER,
interpres.

SI Stoicis philosophis in confisum admittis iudicium permitteatur, ex iis placitis, quæ ipsimet statuunt, Hippocrati palmam dabunt.

QUARE Platonis, & Peripateticorum, & Stoicorum iudicio, Hippocratis physiologiæ victoria dabitur.

QUIB

Et mox.

ΤΙ δὲ, ἐς τοῖς γεωμέτραις, ἢ τοῖς ἀστρονόμοις, ἢ τοῖς μουσικοῖς, ἢ τοῖς ῥήτορσιν ἐπιτρέψεται τῶν κρείστων, ἢ οἰόμεθα καὶ τέχνας, Ἰπποκράτην παρελθόντας, ἔπρόν τινα τεφραώσθαι;

in l. Prognost. III. 1.

ΠΑΝΤΑ γὰρ εἰς τῶν τέχνων χεῖρσιμα παρ' αὐτῶν μαθεῖν εἶδη.

l. de Dieb. decret. II. 1.

ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ἀληθέστατον γε πάντων, καὶ κρείντην ἰατροτάτων ἀπαντες εἶναι πεπιστώμεθα.

l. de Usu part. 1. 9.

ΩΣΠΕΡ Θεῶν φωνὴ ἢ Ἰπποκράτους λέξις.

l. de Dieb. decret. III. 12.

ΕΓΩ δ' ἔδην παρ' Ἰπποκράτους μάλιστα δέξομαι γε γεγαμημένον.

l. de Decr. Hipp. & Plat. VIII. 5.

ΤΟ μὲν δὲ λυσιγὴν φαίνεσθαι τὸ φλέγμα, διότι κατὰ τῶν γένεσιν αὐτῶν μικρὰ πολλαὶ πομφόλυγες εὐαπολαμβάνονται λέξαν Ἰπποκράτους οὐκ ἐτόλμησεν, ὡς μείζον Θεῶν ἢ δὲ φυσιολογίας, ἢ κατὰ τῶν τέχνων ἰατροτάτων.

l. de Respir. diff. II. 1.

ΜΗ δυσωποῖτο τις ὑπὸ τῶν Ἰπποκράτους δόξης, καὶ γὰρ τὸν ἤδη τοῖς λεγομένοις πιστοῖσι περὶ ὑπὸ τῶν ἀπιδείξεων ἀναγκασιώταται.

QUID si Geometris, Astro-
nomis, Musicis, aut Rhetoribus
judicium conceder, putemusne
hos, Hippocrate prætermisso,
ulli alii palmam duros?

LAVR. LAVRENTIANVS,
interpret.

QUÆCUMQUE arti uti-
lia ab Hippocrate didicisse
oportet.

JO. GVINTERIVS,
interpret.

HIPPOCRATES, vir ut
ceteris fide dignior, ita om-
nium consensu discernendi pe-
ritissimus.

HIPPOCRATIS dictio
velut Dei vox est.

NIHIL quicquam ab Hip-
pocrate frustra scriptum inve-
nio.

JO. GVINTERIVS,
interpret.

QUOD sane pituita alba ap-
pareat, eo quod in generatione
ipsius exiguæ multæ bullæ ex-
citantur, Hippocrates dicere
ausus non est, ceu quid ulterio-
ris contemplationis, quam ad
artem medicam pertineat.

JAN. CORNARIVS,
interpret.

NE QUIS Hippocraticæ
famæ ac nomini honore habito
flectatur, ac citius dictis fidem
præbeat prius, quam per de-
monstrationes cogatur.

NEQUE

in l. 1. Epid. 111. 7.

ΟΥΘ' Ιπποκράτη καλὸν ἀπεινῆν, ἐμφανὴ γὰρ ὡς ἑώρακώς ταῦτ' ἔγραψεν, ἕτε ψεύδεσθαι ἀρροσική λέγειν, καὶ αὐτὸν ἑώρακέναι. περὺλάττην ἔν ἡμῶς φιλοπόνως ἀρροσική καὶ τῆ πείρα κείνην τὸ ἀληθές.

I. Quod animi mor. c. 9.

Ο μὲν Ιπποκράτης ἀξιόπιστός ἐστι μάρτυς, εἰ γὰρ τις ἐπὶ μάρτυρι ποιοῖτο, κατὰ τὸς νόμους ἐθ' ἐστὶ, τὴν δογματῶν ἀλήθειαν. ἐγὼ δ' ἔχω ὡς μάρτυρα τῶνδε πιστῶ τοῖς πολλοῖς ἀσκήτως, ἀλλ' ὅτι τὴν δόξαν δειξέμεν αὐτῷ βεβαιῶς ὁρῶν, ἀλλ' ἔστι τὸ ἔν ἐν αὐτὸν ἐπαυῶν.

I. contra Julian. c. 5.

Τὸ μὲν Ιπποκράτη πρὸς τοῖς ἄριστοις ἰατροῖς οἱ κρείσσοι τῶν φιλοσύφων μάρτυροσιν.

I. de Vsu part. 1. 3.

ΖΗΛΩΤΗΣ ὢν Ιπποκράτης Πλάτων, εἰ ὡς τις ἄλλος, καὶ τὰ μέγιστα τῶν δογματῶν παρ' ἐκείνου ἔλαβεν.

I. de Decr. Hipp. & Plat. VIII. 5.

ΟΥ μόνον δὲ Πλάτων, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ Θεόφραστος, οἱ τε ἄλλοι μαθηταὶ Πλάτωνος τε καὶ Ἀριστοτέλους, οἱ τὸν πᾶσι τῶν χυμῶν λόγον ἐξήλωσαν Ιπποκράτης, ὡσπερ γὰρ καὶ τῶν πελαγῶν
ἰατρῶν

NEQUE Hippocrati decet diffidere (præ se fert enim oculis arbitrata hæc conscribere) neque mentiri convenit, dicereque etiam sese vidisse. Quare observandum nobis est sedulo, & experientia de veritate existimandum.

JVN. PAUL. CRASSVS,
interpret.

HIPPOCRATES testis sane fide dignus atque gravissimus est, si quisquam testibus, ut nonnullis mos est, decretorum suorum veritatem asserat. At ego viro huic non tamquam testi, ut plerique assolent, sed quoniam ejus rationes firmas invenio, idcirco fidem adhibeo, eumque laudo.

JVL. ALEXANDRINVS,
interpret.

HIPPOCRATI, præter optimos medicos, philosophorum etiam optimi consentiunt.

IMITATOR, si quis alius umquam, Hippocratis Plato fuit, & ab illo dogmata mutuatus est maxima.

JO. BERN. FELICIANVS,
interpret.

NEQUE solus Plato, sed & Aristoteles, & Theophrastus aliique cum Platonis, tum Aristotelis discipuli Hippocratis de Humoribus rationem æmulati sunt. Quin etiam ex medi-
cis

ιατρῶν οἱ δοκιμώτατοι, Διοκλῆς,
Πλησίονιος, Μνησίθεος, Πραξα-
γόρας, Ἡρόφιλος.

l. Meth. med. 1. 2.

ΕΞΗΓΗΤΗΣ ἔχει φύ-
σεως λογισμῶν Ἰπποκράτους Ἀ-
ριστοτέλους ἐστίν.

in l. de Alim. III. 22.

Εἰ τις ὁμιλήσῃ τοῖς Ἀριστοτέ-
λους καὶ Θεοφράστου ῥήμασιν,
ἔστι τῆς Ἰπποκράτους αὐτῆ δόξης
Φυσιολογίας ὑπομνήματα συκεί-
σθαι.

l. de Natur. fac. II. 4.

ΤΑΥΤΑ σύμπαντα, ἔχει
τίστοις ἔτεροι πολλοί, τὰ τε ἑσθ-
ρημῶν δυνάμεων, καὶ τὰ τῶν νο-
σημάτων τῆς γένεσεως, καὶ τὰ τῶν
ιαμάτων τῆς διάρκειας, Ἰπποκρά-
της μὲν παρῶν ἀπάντων, ἂν
ἴσμεν, εἶπεν, Ἀριστοτέλους δὲ δό-
ξῃ ὁρθῶς ἐξηγήσασθαι.

l. Meth. med. 1. 2.

ΜΑΡΤΥΣ ὁ χορὸς, ὁ ἐκ τῶν
ἑσθρημῶν, τῆς Ἰπποκράτους δόξης
τῆς Φυσιολογίας πηρὶ μὲν.

l. Quod opt. Med. initio.

Οἰοντι πεπόνθησιν οἱ
πολλοὶ τῶν ἀθλητῶν, ἐπιθυμῶντες
μὲν ὀλυμπιονίκου γένεσθαι, μηδὲν
δὲ πράττειν, ὡς τίς τε τυχεῖν, ἐπιη-
δούοντες, τοῦτον ἂν καὶ τοῖς πολλοῖς
τῶν

cis gravissimi quique, Diocles,
Plistonicus, Mnesitheus, Pra-
xagoras, Herophilus.

THO. LINACER,
interpres.

RATIONUM Hippocra-
tis de natura Aristoteles inter-
pres est.

JO. BAPT. RASARIUS,
interpres.

Siquis in Aristotelis ac
Theophrasti libris sit versatus,
is ceu commentarios physiolo-
giæ Hippocratis illos conscrip-
tos esse, arbitrabitur.

THO. LINACER,
interpres.

Hæc omnia atque etiam
alia quamplurima, tum de præ-
dictis facultatibus, tum de
morborum generatione, tum
remediorum inventione Hip-
pocrates, omnium post homi-
num memoriam primus recte
dixit: Aristoteles post eum
recte est interpretatus.

THO. LINACER,
interpres.

TESTIS cætus Peripate-
ticus, qui & ipse Hippocratis
Physiologiæ principia confir-
mat.

REN. CHARTERIVS,
interpres.

Quod moris patiuntur
Athletarum plerique, cupientes
quidem Olympiorum viatores
evadere, nihil autem moliri,
quo id consequantur studen-

tes:

πάντων ἰατρῶν συμφοίτησεν. ἐπαμύσει
 μὲν γὰρ Ἴπποκράτῳ, καὶ παρὰ τὸν
 ἑπὶ πάντων ἠγνόνται, γρηγόρα δὲ αὐ-
 τὸς ἐν ὁμοίοις ἐκείνῳ, πάντες μὲν ἄλλοι
 ἢ τὸ πρῶτον ἔβουλον.

I M I T A T I O.

l. Quod opt. med. sit phil. f.

ΦΙΛΟΣΟΦΗΤΕΟΝ ἡ-
 μῖν ἐστὶ παρὰ τὸν ἑπὶ πάντων ἠγνόνται, καὶ
 τὸ πρῶτον ἠγνόνται, καὶ τὸ πρῶτον ἠγνόνται,
 ἀλλὰ καὶ βελτίους αὐ-
 τῶν γρηγόρα, μανθάνοντες μὲν, ὅσα
 καλῶς ἐκείνῳ γέγραπται, τὰ λεί-
 ποντα δὲ αὐτὸς ἐξούσιον.

in l. de Vict. acut. 1. 17.

ΤΑ Δ' ὑφ' Ἴπποκράτους γε-
 γραμμένα, καὶ παρὰ τὸν ἑπὶ πάντων ἠγνόνται
 παρὰ τὸν ἑπὶ πάντων ἠγνόνται, καὶ τὸ πρῶτον ἠγνόνται,
 φρονίμως ἀνδρῶν γίνονται διὰ τὸ.

l. de Tot. morbi temp. c. 8.

ΒΕΛΤΙΟΝ δὲ, ἐξεργάσασθαι
 τὸν ἑπὶ πάντων ἠγνόνται, καὶ τὸ πρῶτον ἠγνόνται,
 καὶ τὸ πρῶτον ἠγνόνται, καὶ τὸ πρῶτον ἠγνόνται.

l. de Vsfu part. 1. 8.

ΤΙ δὴ ποτ' ἔν, καὶ τοὺς ζηλωτῆρας
 ἀν' Ἴπποκράτους Πλάτων, εἰς τὸν ἑπὶ πάντων ἠγνόνται,
 ἀλλὰ καὶ τὸ μέγιστον τῶν δογμα-
 τῶν παρὰ τὸν ἑπὶ πάντων ἠγνόνται, ὅπως δὲ
 γινώσκοντες ὁμοίαν γρηγόρα ἀπεφύ-
 γαντες;

tes: Idem & multis medicis
 accidit. Nam Hippocratem qui-
 dem laudant, ac omnium prin-
 cipem existimant: ut autem
 fiant illi inter similes, ipsi om-
 nia potius quam id agunt.

LVD. BELLISARIUS,
interpres.

CERTE nos primum stu-
 dium debemus in philosophia
 consumere, si veri Hippocratis
 æmuli esse volumus. Quod si
 fecerimus, nihil impediet, quo
 minus eo meliores efficiamur,
 nedum similes, si, cognitis iis,
 quæ ab illo bene dicta sunt, cæ-
 tera, quæ arti defunt, ipsi inve-
 niamus.

JO. VASSEVS,
interpres.

NAM, quæ ab Hippocrate
 scripta sunt, ea in prudentibus
 viris, qui vere artem constitue-
 re student, reperiri possunt.

JO. GVINTERIVS,
interpres.

PRÆSTAT vero artem
 Hippocratis excolere, quod ne-
 mo prope factitavit.

NIC. RHEGINVS,
interpres.

CUR itaque Plato (præfer-
 tim cum Hippocratis imitator,
 si quis alius umquam, fuerit, &
 ab illo dogmata mutuatus sit
 maxima) tam negligenter de
 unguium utilitate locutus est?

ΑΝΤΙΑΔΕΓΟΜΕΝΑ,

CONTRADICTA,

καὶ

ET

ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑ.

DEFENSA.

ARISTOPHANES

Nubibus, p. m. 180. c.

JO. ANT. VANDER LINDEN,

interpres.

ΟΙΣ Ἰπποκράτης
ἤέσιν εἰξίς,
Καὶ τε καλῶσι βλιζο-
μάμαν.

E filiis Hippocra-
tis
Similem, blitum vo-
cant iners.

ΕΥΡΟΛΙΣ ἐν Δήμῳ,
citante Schol. Aristoph. ibi.

JO. ANT. VANDER LINDEN,
interpres.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ δι' ἐπαί-
δες ἐμβόλιμοί πενες.

HIPPOCRATIS fuere filii
nothi,

Βληχρῶ τέκνα, καὶ ἑδαμῶς πιν-
τρός.

Suboles insulsa, nullius frugi
bona.

Etymologicon in Σύξῃ.

JO. ANT. VANDER LINDEN,
interpres.

ΣΥΟΥΣ, τὸς Ἰπποκράτης
ἤξῃ ἔλεγον, καὶ τὸ Παναίτις καὶ
Μέμνονος εἰς ὑλῶν κωμωδοῦ-
τις.

SUES Hippocratis filios di-
cunt, cum Panætio & Memno-
ne suillum ingenium cavillan-
tes.

ATHENÆVS

Deipnos. III. 17. p. m. 96. F.

ISAC. CASAVBONVS,
interpres.

ΜΗΤΡΑ εἰξίς ἐπιπλεῖχθη,
μητρόπολις τις ὡς ἀληθῶς ἔσα καὶ
μήτηρ τῶν Ἰπποκράτους ἡῶν, ἔς εἰς
ὑαδῶν κωμωδοῦς οἶδεν.

DE INCEPS illata est vul-
va, metropolis revera & mater
filiorum Hippocratis, quos pro-
pter ingenium suillum scio esse
Comicis irrisos.

G A L E N V S

l. Quod an. mores. c. 4.

JO. GVINT. ANDERNACVS,
interpres.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ὑεῖς
ἐπὶ μωρία σκώπτεσιν οἱ κωμικοὶ
Διὸς τὴν ἀμειβετον ζέμιν.

HIPPOCRATIS autem
filii ob calorem immodicum
stulti Comicorum fabulis ri-
dentur.

l. adv. Lycum, initio.

ΤΟΝ μὲν ἐγκαλίσσῃ Ἱπποκράτης, ἢ πρὸς τὰ ἐγκλήματά αὐτοῦ βλαπτικῶς, πρὶν τῆτο ποιεῖν, πεπαυμένω καὶ τῷ παλαίῳ δόγματι.

l. de Elem. 1. 9.

Ὁ μὲν ἔν Ἱπποκράτους βραχυλογία χρηῖται παλαίῳ.

l. de Vsupart. 1. 9.

Πολλὰ Ἱπποκράτης δι' ὀλίγων ἔρηκτων διδάσκει, τὴν γὰρ διωκε μὲν μανθάνειν τὸ αὐτῶν.

l. de Crisib. III. 11.

ΕΠΕΣΘΑΙ δὲ οἱ πολλοὶ βραχυλογία παλαίῳ μὴ γεγραμμένοι, λείπῃ οἰονταί πνα.

in l. de Fractur. III. 4.

ΙΔΙΟΝ ἐστὶ τῆς Ἱπποκράτους βραχυλογίας ἅμα σαφένειος ἀφ' ἧς τῶν ἐπιφερομένων ἐπιδείκνυται τὸ ὡς ἀλελειμένον ἐν τῷ ἀσθενήματι λόγῳ.

l. de Resp. diff. III. 5.

ΤΙΣ ἔν ὁδῶς τῆς ὑποθέσεως; καὶ γὰρ ἐντεῦθεν ἀρχαίται. μία μὲν, ἢ κρισὶν πάντων τῶν παλαιῶν σκευῆς βραχυλογία. δεύτερα δὲ ἢ Ἱπποκράτους αὐτῶν μεγαλοφροσύνη. δὲ δέκλει καὶ ἡμῖν δένος
πολλὰ

JVL. ALEXANDRINVS,
interpres.

QUI Hippocratem accusare, aut pro eo respondere vult, priusquam facit, exerceri eum oportet in sententia Senis.

VICT. TRINCAVELLIVS,
interpres.

HIPPOCRATES solita antiquorum brevitate utitur.

NIC. RHEGINVS,
interpres.

MULTA Hippocrates verbis paucis eos docet, qui ipsius dicta assequi possunt.

NIC. LEONIGENVS,
interpres.

MULTI priscam brevitatem assequi minime consueti, quædam deficere arbitrantur.

VIDVS VIDIVS,
interpres.

BREVITATIS Hippocratis proprium est, id, quod in proposito sermone desideratur, aperte ex eo, quod subjicitur, indicare.

JAN. CORNARIVS,
interpres.

QUÆ est igitur via facultatis? oportet enim inde initium sumere. Una quidem communis illa omnibus veteribus familiaris breviloquentia. Altera vero peculiaris illa Hippocratis animi altitudo. Monstratum

πολλάκις ὁ ἀνήρ εἶπε, ὅσα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις ἰατροῖς ἐστὶ γνώριστα καὶ ἡμετέροις, ὡς ὑπὸ μηδενὸς τῶν γνησιῶς ἀσκέντων τῶν τέχνων ἀγνοηθῆναι δυνατόν, τὰ δὲ τοιούτοις ἀγνοήματα πάντα ἐπιμελῶς τε ἄμφο καὶ σαφῶς ἐξηγήμεν.

in l. de Artic. iv. 16.

ΡΗΤΕΟΝ ἔν ὡς ἐστὶ τοιαῦτα ζητῆναι, τῷ σημάειν τὸ λεγόμενον περὶ ἡμῶν μόνον φρονίζον τὸν Ἱπποκράτην, καὶ τὰς ἐπὶ Πλάτων ἡμᾶς ποιεῖν ἀξιοῖ.

l. de Elem. ii. 3.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΕΙ δὲ βραχύς καὶ συντόμος ὁ λόγος, αὐτὸ τὸ φαινόμενον ἐναργῶς περιγράφει, τὸ μὲν ὑπονοῶσαι μηδένα, μητ' ἀγνοῶσαι τὰ τοιαῦτα, μητ' ἀρνησαί τε.

l. de Purg. facult. c. 5.

ΕΙΣΙΝ, οἱ πάντα μάλλον, ἢ τὸν Ἱπποκράτην λόγον, ἀληθῶς βέβηλονται.

l. de Diffic. respir. i. 4.

ΤΗΝ τῷ Ἱπποκράτῳ γνώμην ἐξηγήσασθαι, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀληθείας ἀκριβῶς περιγράφειν τοῖς ἐπιτηδεύουσιν, πολὺ καλλίον ἐστίν, ἢ ὡς ἄλλοι λαμβάνουσι τὸν κτηρὸν τῆς δόξης τῷ πάλαι.

stratum enim nobis est, quàm gravis sit sæpenumero hic vir, ut qui ea, quæ aliis medicis nota sunt, prætereat, velut quæ à nemine eorum, qui artem exercent, ignorari queant: quæ verò talibus ignota sunt, omnia diligenter simulque perspicue exponat.

VID. VIDIVS, *interpres.*

IIS, qui hæc requirunt, respondendum est, Hippocratem eo tantum intendere, ut propositam rem exprimat, quod & ipse Plato faciendum nobis præcipit.

VICT. TRINCAVELLIVS, *interpres.*

ORATIO Hippocratis brevis & concisa est, quia id, quod evidenter apparet, absque ulla probatione scripsit, haut suspicatus fore, qui hæc ignoraret aut negaret.

JVL. MART. ROTA, *interpres.*

SUNT, qui omnia potius, quam verba Hippocratis, vera esse volunt.

SENTENTIAM Hippocratis exponere, ac veritatis, quæ in ea est, certitudinem iis, qui in nostra inciderint, exhibere multo melius est, quam præoccupare tempus existimationi ac famæ venerandi senis.

τὸ βραχὺ λέγει, ἡ δὲ μὲν ἰατρικὴ καὶ φαρμακία, εἰ βεβληθεῖεν εὐρεῖν. ἔτι γὰρ ἀπαγορεύεται ἀνθρώπου, ὡς ἡμεῖς νυν, ἀλλ' ἰκανῶς γεγενησάμενος ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐδίδαξεν, ὡς τὰ τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖν ἐπιμέλειαν ἐξ ἀκρίβειας τοῖς τῶν ἀποδείξεων γένεσιν.

in l. de Artic. III. 49.

Εἰ μὲν τὰ σαφῶς ὑφ' Ἱπποκράτους γεγραμμένα, μὴ νοήσας κατὰ τὴν ἀκριβῆ ἐπιβολῆν, καὶ δις καὶ τρις καὶ πλεονάκις ἀναγνώτῳ ἀποδείξεων τ' ἔν. εἰ γὰρ τὸ τοιοῦτον πάντως ταῦτ' ἐννοήσῃ σαφῶς ἐρμηνεύσει.

l. de Pracogn. ad Posth. c. 12.

ΜΟΝΗΝ ἢ ἀπὸ τῶν σφυσμῶν θεώσαν Ἱπποκράτης ὅτι ἐξέρχεται.

in l. de Humorib. II. 28.

* * *

Græca desunt.

in l. de Artic. III. 37.

ΠΑΡΕΛΙΠΕΝ ἵνα Ἱπποκράτης, ἢ τὸ παρελεῖν ὅτι ἀκριβῶς θεώσαν ἰατρικὴν καὶ φαρμακίαν, ἢ τὸ μὴ νομιθεῖν τὴν τοιαύτην ἀκριβῆ ἀποδείξεων οἰκίαν εἶναι τῇ ἀκριβῆ ἀποδείξεων.

in l. de Fractur. I. 9.

ΤΩΝ δὲ τοξοποιῶν ἐπιμέλειαν

ter loquitur, quum quid existimat evidens futurum, si qui idipsum invenire studeant. Non enim rudes docuit, quemadmodum nos nunc, sed admodum in disciplinis assuefactos, sic, ut ex eorum, quæ prius ostensa sunt, consequutione, talia per se nullo negotio assequantur.

VIDVS VIDIVS,
interpres.

SI QUIS prima lectione non intelligit, quæ clare ab Hippocrate scribuntur, iterum & tertio & sæpius diligenti animadversione relegat: quod si faciat, quæ plane ab ipso traduntur, omnino intelliget.

JVL. MART. ROTA,
interpres.

SOLAM pulsuum scientiam Hippocrates non excoluit.

JO. BAPT. RASARIUS,
interpres.

NOTITIAM à pulsibus profectam, vel non habuit Hippocrates, vel certe non exercuit.

VID. VIDIVS,
interpres.

QUEDAM Hippocrates prætermisit, vel quod non ex toto universam eorum naturam fuerit intuitus, vel quod tam diligentem inquisitionem ad propositum pertinere non existimaret.

VID. VIDIVS,
interpres.

SAGITTARIORUM exemplum
t t t 3 trans-

θαυ μαρτύριον, ἀνόητον ἐχάτως ἐστὶ, καὶ βέλτιον ἢ μηδὲ ὄλως αὐτὸ λέλεχθαι παρ' Ἱπποκράτους, ἢ μὴ ὡς αὐτῆς λελέχθαι. τὰ γὰρ ἐχάτως ἡλίθια καὶ φρονεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἐλέγχεσθαι. περὶ τὸν γε Διάγραμμα τῶν ἐλεγχῶν, ὡς τὸν γε καὶ τὸν βίον ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐργῶν εἶδ' ἐγὼ κωλύω γίγνεσθαι, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ τὸ τοιαῦτα φλυαρῶν πείσῃ τὰς ἀκρόους, ἑαυτὰ πῶς θεραπεύειν ἐπιγράψαι ἔκρινον. συμβαίνει γε μὴ ἀνελέγην ἡμῖν ἐνίοτε & Διάγραμμα τῶν ἡλίθιων δόξαις, ὅταν πολλὰς ἰδῶμεν, ὡς ἀληθεῖς, αὐταῖς πεπὸς μύθους. ὁ δὲ καὶ νῦν ὁ Ἱπποκράτης ἐπέστη, ἐπιδικῶς ἐδένειναι κρινὸν ἐπιπέσει τε καὶ τοξοδότην.

in l. de Vicſu acut. i.

ΔΟΞΕΙ μὲν εἶναι λογικώτερον τὸ νῦν περὶ βέλτιον ἢ μηδὲ ὄλως Ἱπποκράτους, διωαμῶν ἡμῶν καὶ χροῖς τῶν τριῶν ἰατρῶν ὁρθῶς. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν τὰ ποιητέα τὸ καλῶς ἰᾶσθαι τὰς νόσους περὶ γίνεται τῶν ἰατρῶν, ἐν τῷ ζητῆσαι πῶς αἰτίαν τῆς Διαφωρίας ἢ Διαφοράς θεραπείας γραψῶν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νοσήματι. ἐστὶ δὲ καὶ ἀλήθειαν ἢ μόνον χρησιμώτατον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν ἀπάντων καὶ ζητῆσαι δέξιον, ὡς δείξω, περὶ ὁ δὲ λόγος. ἐστὶ γὰρ ζητήσεως ἄξιον, ὁ ἀρεβάλλει, καὶ ὅπως αὐτὸ λύει.

transfere ad vincendum, estimari debet prorsus fatuum, fatiusque fuisset eos ab Hippocrate nullo modo commemorari, quam acerrime refelli. Nam quæ prorsus stultæ sunt, deridenda magis sunt quam à scriptoribus confutanda. Non tamē prohibeo, quo minus, dum in vivis agunt, redarguantur: ac præsertim, ubi, qui hæc nugatur, audientibus persuadet, ut sibi hominis curationem committant. Fit etiam interdum, ut nos quoque in scribendo stultis opinionibus contradicamus, ubi multos videmus illis credere, quasi veræ sint. quod & nunc accidit Hippocrati, nihil esse commune sagittariis & vincendis, ostendenti.

JOH. VASSÆVS,
interpres.

LOGICAM magis speculationem sapere viderur, quod ab Hippocrate in quæstionem disceptationemque ponitur, cum & sine hujusmodi speculationibus recte sanare queamus. Nempe morbos recte sanare inest medicis ex faciendorum cognitione, & non ex investigatione causæ: ob quam sunt controversi, qui varias in hujusmodi morbis scripserunt curationes. Est vero secundum veritatem id non commodissimum modo, verum quoque & omnium primum, atque quæsitum necessarium, ut procedente exponam sermone: quod enim quæstione dignum sit quod proponit, & quo solvit modo.

l. de Diata Hipp. in acut. c. 11.

Defunt Græca.

AVG. GADALDINVS,

interpretes.

TEMERE Hippocrati ad-
versantur, qui ad ejus scripta
imparati accedunt, priusquam
litteras didicerint. Suam enim
ipsorum ignorantiam incusare
cum debuissent, obscuritatem
Hippocratis reprehendunt :
quippe qui ob propriam imbecillitatem non possint magni-
tudinem Hippocraticæ virtutis
assequi. Ita enim opinor affe-
ctæ sunt ad Hippocratis scri-
pturas insipientium abjecto-
rumque hominum animæ, ut
oculi ad solem, dum in ipsum
intuentur. Ut enim illi de pro-
pria imbecillitate redarguantur
à Solis pulchritudine, convin-

cunturque; quippe qui haud
possint perseveranter citra la-
borem in ipsum intueri, sed
tandem cæcutientes ad tene-
brosâ se vertunt: ita animæ
profanorum hominum, quæ
prius in encyclopædiis non
fuerint educatæ, à pulchritu-
dine scripturarum Hippocratis,
& fulgure circumcirca percul-
sæ, ac dogmatum lumine val-
latæ, quodam modo cæcæ
sunt, & ab iis, quæ majora
sunt, quam ut ipsæ ferre pos-
sint, aversæ, ad parva quædam
& obscura, suæque ipsarum
ignorationi accommodata, ac-
cedunt.

l. Meth. med. xi. 15.

ΕΝΙΟΙ δὲ, ὡς φησιν Ἱππο-
κράτης, ἐσμικρὰ κερδαίνουσιν, ὅτι
ἀγνοῦσιν.

l. de Venas. adv. Erasistr. c. 3.

ΚΑΙ ΤΟΙ Φιλόνηκος ἕτως
ὡς Ἀσκληπιάδης, ὥστε θανάτω με-
λέτω τῶν Ἱπποκράτης τε καὶ
τῶν παλαιῶν ἰατρικῶν ἐκ ἀκνήσεν
ἐπιῖν.

in l. i. Epid. 11. 50.

ΕΠΕΙ δὲ πολλὰς τῶν εὐδὲ-
ξων ἰατρῶν ἐθεασάμην, ἐγκληθέν-
τως διχρήως ἐφ' οἷς ἐπραΐζαν, ἢ
λέσαντες,

THO. LINACER,

interpretes.

SED aliqui sunt (ut Hippo-
crates ait) qui ex eo, quod ig-
norant, non parum lucri faci-
unt.

JOS. TECTANDER,

interpretes.

ASCLEPIADES adeo
contentionis studiosus fuit, ut
mortis meditationem cum Hip-
pocratis tum veterum medici-
nam nominare non sit veritus.

HERM. CRYSERIVS,

interpretes.

POSTEA QUAM non pa-
rum multos vidi claros medi-
cos jure ob id reprehensos,
ttt 4 quod

λέπαινας, ἢ φάρμακον διδόντας, ἢ οἶνον. ἢ ὕδωρ ψυχρὸν, ἐνένοησα τί-
 χα μὲρ π καὶ αὐτὰ τῷ Ἱπποκράτῃ
 συμβῶλαι τὸ τοῦτον. ἐξ ἀνάγκης
 δ' ἐν πολλοῖς καὶ ἄλλοις τ' καὶ αὐ-
 τὸν ἰατρῶν.

quod vel in mittendo sangui-
 ne, vel lavando, vel medica-
 mento dando, aut vino propi-
 nando, aut frigida, offendis-
 sent, cogitavi mecum fortasse
 etiam ipsi Hippocrati tale quid
 usu venisse: necessario itaque
 multis etiam aliis ejus æquali-
 bus medicis.

A. CORN. CELSVS

111. 4. p. m. edit. 121. l. 9.

IGITUR sic ægros nutrie-
 bant, ut dierum imparium ac-
 cessiones expectarent. deinde
 postea cibum, quasi levioribus
 accessionibus instantibus, da-
 rent: adeo ut Hippocrates, si
 alio die febris desisset, recidi-
 vam timere sit solitus.

ID Asclepiades jure ut va-
 num repudiavit; neque in ul-
 lo die, quia par imparve esset,
 ægris vel majus vel minus pe-
 riculum esse dixit. Interdum
 enim pejores dies pares fiunt;
 & opportunius post febrium
 accessiones cibum datur. Non-
 numquam etiam in ipso mor-
 bo, dierum ratio mutatur; sit-
 que gravior, qui remissior esse
 consueverat. Atque ipse quar-
 tusdecimus par est, in quo esse
 magnam vim antiqui fateban-
 tur.

A. CORN. CELSVS

111. 4. edit. m p. 121. l. 34.

EST etiam apud Hippocra-
 tem, ei, quem septimus dies li-
 beraturus sit, quartum esse gra-
 vissimum. Ita, illo authore, in
 die pari & gravior febris esse
 potest, & certa futuri nota.

ATQUE idem alio loco

quartum quemque diem, ut in
 utrumque efficacissimum ap-
 prehendit; id est, quartum, se-
 ptimum, quartumdecimum,
 decimumseptimum. in quo ab
 impari ad paris rationem tran-
 sit. Et ne in hoc quidem pro-
 positum conservavit: cum à
 septimo die undecimus, non
 quartus, sed quintus sit. Adeo
 apparet, quacumque ratione ad
 numeros respexerimus, nihil
 rationis, sub illo quidem au-
 thore, reperiri. Verum in his
 quidem antiquos tum celebres
 admodum Pythagorici numeri
 fecerunt.

CÆLIVS AVRELIANVS,

Acut. Morb. 11. 29. p. m. 125.

HIPPOCRATES libro
 regulari (quem diæreticum vo-
 cavit) peripneumonice inquit
 remedium aptandum ex cocco,
 atque galbano, atque attico
 melle, vel abrotano, ex aceto
 mulso atque pipere admixto, &
 helleboro nigro. Summum (in-
 quit) est etiam panacem in mul-
 so ex aceto confecto decoque-
 re, & liquatum dare bibendum.

SED hæc omnia Soranus
 esse judicavit, & propterea re-
 probanda, adjiciens, quod mul-
 sum

sum ex aceto factum constringat, & sit inconueniens tumori.

I T E R V M

Acut. III. 4. p. 168.

ANTIQUORUM Hippocrates libro quem ad sententias Cnidias conscripsit, ex utroque oportere inquit brachio synanchicos phlebotomari.

SED hoc erit evitandum. Siquidem coacervata sanguinis effusio animi facit defectiorem, & propterea prohibet tantum detrahi, quantum sufficiat ad relaxandam stricturam.

I T E R V M

Acut. morb. III. 6. p. m. 185.

FEBREM vero secundum Hippocratem in spasnum venientem, salutarem accipimus. Spasnum autem in febrem, perniciosum: quamquam ejus excludant sententiam, dicentes, quia secundum ipsum febres corpora gravant, multo magis geminant incommodum, cum vehementibus doloribus. Laxat enim, inquit, tumorem naturalis ac mediocris fervor: febrium vero acer, & contra naturam immodicus, vexat.

I T E R V M

Acut. III. 7. p. 189.

HIPPOCRATES libro, quem ad sententias Cnidias scripsit, cerotario inquit unguendo episthoronicos, & aqua calida eorum crura fovenda. Jacere jubet in lineis stramentis, utens ad ventrem moven-

dum collyriis, quæ appellavit balanos, & potiones ex radice bryoniæ, & dauco, atque vino confectis. Offert præterea farinam coctam tepentem in partem cibi, ut sæpissime facit, permittens etiam vinum superbibendum, quando voluerint ægrotantes. Tetanico vero non advertens adhibendam vere phlebotomiam, sed non solam. Non enim dignum atque sufficiens tantæ passionis unum adjutorium esse probatur. Item collyria, sive balani, & potiones supra memoratæ, & vinum intemporaliter datum patientibus, contrarium atque salutis noxium monstratur. Alia enim tempore importuna nervis officunt.

IDEM *Acut. III. 8. p. 190.*

ITEM secundo libro, quem de morbis scripsit, ait esse aliquando conducibile tetanico sine vulnere effecto, atque primævo corpore, & habitudine vigenti, ætatis tempore plurimæ frigidæ abluitionem, siquidem fervorem reclamet ac revocet. Dat etiam nigrum helleborem cum pipere, & lacte asinino carne concocto potat, atque sternutamentum commovet.

MIRANDUM igitur, quod in his, qui tali passione afficiuntur, frigida utendum existimat Hippocrates, qui jamdudum ait frigida quæque esse inimica ossibus, nervis, dentibus, & cerebro. Sternutamenta etiam commovere tumores nulli non dubium est. Item asinum lac nulla ratione laxare tumentia probatur. Dehinc stomachum

evertet : siquidem fit tetri odoris & saporis. Item helleborum nigrum nervos obsidet, atque purgando, vel deducendo corpus exagitat.

IDEM *Acut.* III. 17. p. 215.

VETERUM autem medicorum, Hippocrates secundo libro de morbis, communiter inquit refrigeranda superiora, particulariter autem adhibenda vomifica medicamina, & phlebotomia ex brachio, & capite. Tunc sacculum aqua calida plenum deponendo jubet ægrotantes : facere etiam collyrium decem digitorum, quem appellavit balanum, atque hunc summo tactu felle taurino unguendum: tunc si nihil profecerit clysterem adhibendum. Vel si hoc quoque minus valuerit, folliculo artis ærariæ immitendum inquit ventum per podicem, quo distantia ventris intestinorum replicatis folliculis fiat, tunc statim adhibendum clysterem probat, detracto supradicto folliculo, & podicem cum spongia obstruendum, atque in aquam calidam ægrotantem deponendum. Utendum inquit primo tempore passionis melle decocto, atque vino.

Secundo libro epidemion multum vini meraci, atque frigidi dari jubet, donec somnus vel dolor fiat crurum, suspicione causarum sollicitatus : existimat enim vel constituit fieri passionem incendio superiorum & frigore inferiorum.

CONTRARIAS igitur virtute materias adhibendas judicavit, non intuens passio-

nem ex tumore fuisse confectum. Denique principio vomitus, quem adhibendum probat, asperat ejus celeritatem : siquidem disjiciendo corpora commovet. Phlebotomare autem convenit non post vomitum, sed laxamenti causa, non ut Hippocrates affectandum putat, ob frigidandum corpus. Dehinc ex brachio, non ex capite, neque simul ex multis partibus phlebotomare oportet. Etenim repentina sanguinis effusio virium defectum faciens, non sinit congruam fieri detractionem, vel quantum magnitudini passionis est conveniens. Collyrium autem felle taurino perunctum, omnifariam nocens accipimus. Etenim ob acrimoniam fellis atque mordicationem tumentia provocat in fervorem, & ob longitudinem digitorum decem immissum premit eas partes quæ neque tenuem liquorem sine gravatione accipere, vel ferre valent. Nam ex ærario folliculo quid dicere oportet, si ubi inflationis metus est, immitendum extrinsecus existimat ventum, atque, quod est maximi peccati, frigidum his partibus, quæ etiam naturali tactu prægravantur, non aliter, quam si quemquam in tetanica passione constitutum cum sit potestatis laxativis curare virtutis, eundem organis distendere contendamus. Advertendum igitur, quod magis roborat vexationem, vel duplicat corporis inflationem, adjiciens graviora, quo etiam per clysterem liquoribus magis prægravet corpus, ut tumentia importune vento vexata, etiam liquo-

liquoris percussu intemporaliter feriantur. Item spongia apponenda quam probat, extensa magis premit. Utitur autem vino, malis quidem, sed sui similibus consiliis. Neque enim temporaliter declinationem passionis observavit. Præterea usu immodico, siquidem plurimum dari jubet, & intemperato, quod sæpe in sanitate constitutos alienari mente perficit, tunc etiam incongrue, siquidem frigido. Omne etenim frigidum tumentia auget. Repugnanti ergo judicio vinum dare perspicitur, effectum somno atque dolori crurum ascribens, somnus etenim levigata atque soluta passione efficitur: dolore autem pejorante, & asperato tollitur. Quod ita manifestum est ut demonstratione non indigeat.

IDEM Tard. iv. 3. p. 472.

HIPPOCRATES enim libro quam ad sententias Cnidias scripsit, helleborandos principio ægros ordinavit, ultimum adjutorium cæteris anteponens. Dat præterea panem ita curatum, ut neque ab hominibus recte valentibus posse digeri facile videatur. Item pulentum, atque sœnigræci semina.

CUM sint hæc qualitate contraria: alia enim astringunt, alia relaxant, & nulli adjutorio tempus adjunxit.

IDEM Tard. pass. iv. 8. p. 485. 486.

HIPPOCRATES libro Prognostico significare inquit

lumbricos interfectionem ægrotantis, quoties mortui fuerint exclusi omnibus in morbis.

HEROPHILUS vero libro quem ad Hippocratis Prognosticum scripsit, sive vivos, sive mortuos excludi negat incongruum.

Et mox:

CHRYSIPPUS Asclepiadis sectator, libro tertio de lumbricis, sic inquit Hippocratem ferri, dicentem suo libro, eos qui in ægritudinis declinatione cum stercorebus egeruntur, nihil grave significare.

SED neque inquit Dioclem Hippocrati contrariam protulisse sententiam, dicendo mortuos vel inanes esse meliores: siquidem hic in febribus solutionum hoc dixisse videtur, Hippocrates autem mortem significare in febribus structuræ.

IDEM Tard. v. 1. p. 502.

HIPPOCRATES vero libris, quos ad sententias Cnidias scripsit, magis utendum dicit egestate atque vaporatione, & continentia, & danda sicca vel arida quæque, & acriora mandanda. Si enim æquibilibus æger fiat, hoc est, urina facilior, ac si spiratio difficilis fuerit, quam dyspnoeam vocant, & tempus æstatis, & æstas media, dicit ex brachio phlebotomandos, & post detractionem factam dat panem calidum vino infusum atque oleo, & carnem suillam ex aceto decoctam. Dat etiam cantharides tres detracto capite

& pedibus, & primis in tribus cyathis aquæ cum tritas.

SED neque quo tempore exercitio utendum sit manifestat, neque usque quo mandenda sint acriora, vel quando vaporaciones adhibendæ. Dehinc si plebotomare oportuerit, non solum æstivo tempore, ac media æstate, sed etiam omni tempore atque ætati convenire phlebotomiam probamus. Est præterea importunum vinum, ac repugnans eo tempore commodis phlebotomiæ. Item cantharides humorem commovent. Carnis quoque offerendæ tempus significare neglexit.

HENR. CORN. AGRIPPA
de Van. scient. c. 82.

JAM vero & Hippocrates, quem ipsi pro Deo colunt, ab aliis in plerisque non tam diversum sentit, quam turpiter erravit. Nam in libro de Natura infantis ait: Generatur ex luteo ovi avis, nutrimentum autem & augmentum habet album, quod in ovo est:

QUOD falsum probat Aristoteles in libro de Animalibus & in libro de Generatione animalium, disputans contra Alcmæonem, qui cum Hippocrate sentiebat, concludit: origo pulli in albumine est, cibus per umbilicum ex luteo petitur. cui sententiæ adhæret etiam Plinius, inquit: Ipsum animal ex albo liquore ovi corporatur, cibus ejus in luteo est.

Et mox:

NONNE etiam ille Hippocratis aphorismus mendax est?

Mulier non podagrizat, nisi menstrua illi defecerint:

CUM multæ scæminæ, quibus etiam menstrua fluunt, podagras patiantur.

JVL. CÆS. SCALIGER
de Subtil. adv. Card. ci. 18.

TUERIS enim, atque etiam profiteris nefandum illud Hippocratis deliramentum, à quo non absunt Galeni trepidationes. Animam nihil aliud esse, quam cœleste calidum. Absurdior ejusdem sententia in primo de ratione victus. ἐστὶν περὶ ἐς ἄνθρωπον ψυχὴ πυρὸς καὶ ὕδατος σύγκρησις ἕξασα. Itaque etiam illa ausus est. ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ ἐν ἀνθρώπῳ αὐξάνεται, ἐν ἄλλῳ δὲ ἔδενί.

SED sibi contradicit: ἡ ψυχὴ τὸ αὐτὸ πᾶσι τοῖς ἐν ψύχῳ. Si enim est idem in homine, & cane, ergo anima hominis augetur in cane, & canis anima in homine vicissim.

Sed & alia ibidem contradictio: ἡ ψυχὴ αἰεὶ ὁμοίη ἔχει καὶ ἀλλοιοῦται, ἔχει φύσιν, ἔπει δὲ ἀνάγκη. Similia superioribus in sexto Epidemion: ἀνθρώπου ψυχὴ αἰεὶ φέεται μέγιστα θανάτου.

JVL. CÆSAR SCALIGER
de Subtil. ad Card. cccvii. 5.

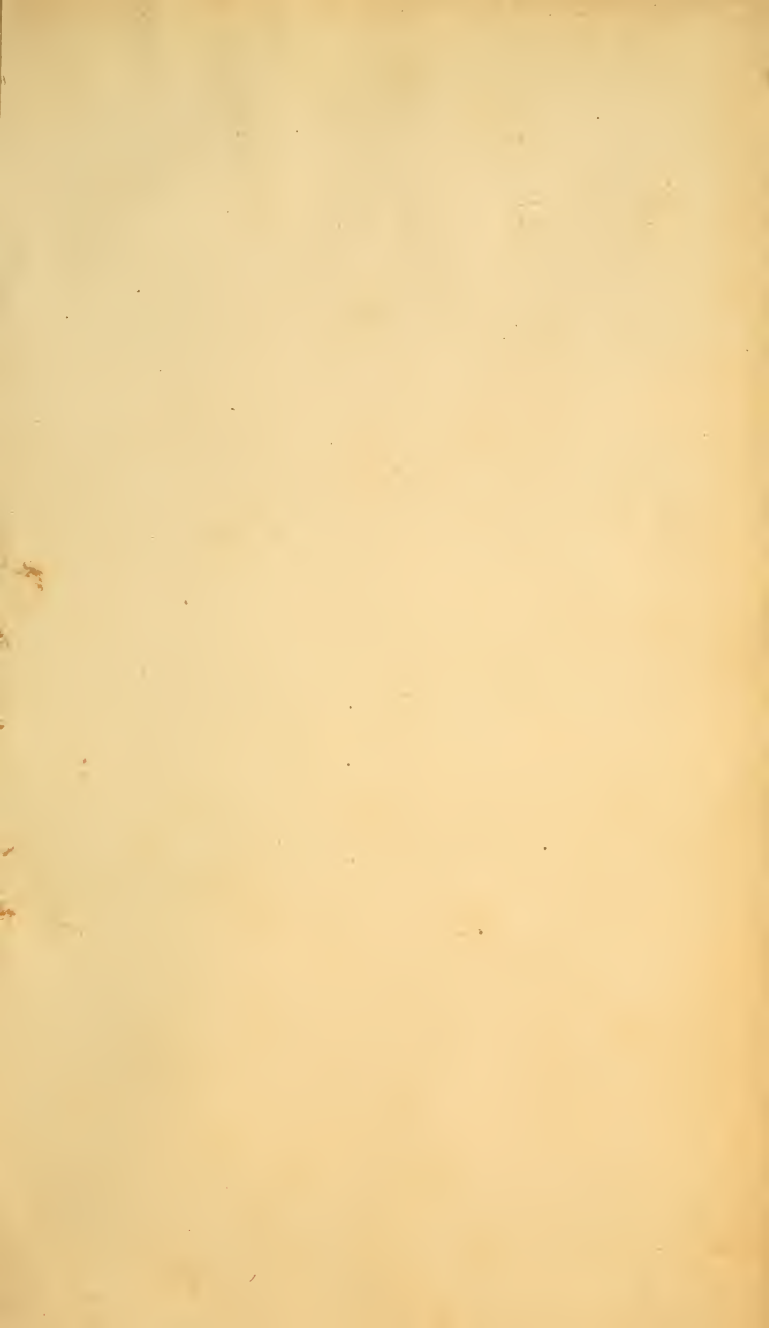
NEQUE mens ægrotat, ut falso voluit Hippocrates, cum dolorem, quo cruciamur, non sentimus.

SED quoniam dolentem ad locum, subsidii ergo, distracti spiritus, non representantur imaginationi.

F I N I S.

R
126
H5
1665
V. 2

